

تہ فیسری قورٹائی بہرزو بہ پیز

بہرگی سی و یہ کہم
سوورہ تہ کانی

(نوح) و (الجن) و (المزمل) و (المدرثر)
(والقیامة) و (الإنسان) و (المرسلات)
(والنبا) و (النازعات)

عہلی باپیر

ته فیسیری سوورپه ته کانی

نُوج، تا کو النَّارِائِ

ته فیسیری سوورپه ته کانی

نۆڤ، تاکو النَّازِعَاتِ

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهرده شت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۵ک - ۲۰۲۴ز

۹۷۸ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت : ئایینی

له بهر یوه بهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیډراوه

ته فسیری سووره ته کانی

نُورِکُ تَاکو النَّازِعَاتِ

نووسینی: عهلی باییر

پیشہ کی تہ تفسیر بہ گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ۱۰۲ ﴿آل عمران.

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ۱ ﴿النساء.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ۷۰ ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ۷۱ ﴿الأحزاب .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصَدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینہرہ بہ پرتزو خو شہ ویستہ کان!

هیچ گومانی تیدانیہ - بو مروقی پروادار - کہ تہو تہمنہ نہی لہ خزمہت دوایین کتیبی خوا (قوربان) دا بہ سہ رده بری، جا بہ ہر شیوہ کہ لہ شیوہ کان لہ خرمہ تدابورند بئ؛ خویندندہو، تیفکرین و رامان، فیرکردن، کارپیرکردن ... ہتد، بہ باشرین جیگرتن جیگا دہ گری و، خاوندہ کہی لہ دنیاو دواپوژدا لیی بہ ہرہمنہندہ.

(۱) نہوہ پیی دہ گوتری: (خطبة الحاجة) کہ پیغہ مبہر ﷺ ہاوہ لانی بہ پرتزی فیردہ کرد،

پیش ہر قسہ بہ کی گرنگ، بیلین، وہ و تار جومعہ و داخواویکردن (خطبہ) و... ہتدو، تہم و تارہ، ہر کام لہ: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجہ: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) ہیواوانہو (مسلم) یش بہ شیکی ہیواوہ.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خ‌وای به‌به‌زه‌یی و به‌خشه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم و، به‌ فهرمایشتی به‌رزو بئ وئنه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردووم و، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه هیدایه‌تی داوم، قورئانی به‌پێزو پێژ له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالێ خۆیندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و، تێوه‌رامانی ئایه‌ته‌ پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌ویان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌سه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر رۆشنایی قورئان دا‌بوون، که‌ دیاره‌ هه‌ر ئه‌مه‌ش شتێکی سروشتیه‌؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام، بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ ئه‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جێبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتێکی دیکه‌یه‌؟! بێگومان نه‌خێر.

ئ‌نجا له‌میژ سالی‌ش بوو، که‌ براو خوشکانێکی د‌ل‌سۆزی نزیک و ئاشنام، دا‌وایان لێده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨) دا‌هاته‌ د‌ل‌مه‌وه، که‌ ناوی خ‌وای لێبه‌ینم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌‌ل‌کو ورده‌ ورده‌ به‌پێی بوارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندێکی لێ ئه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ڵ سه‌رقالێی زۆرو جۆراو جۆریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تێکی وام بۆ ده‌ره‌خسێ که‌ بتوانم خ‌یرایی تێدا بکه‌م و خ‌ومی بۆ یه‌کلای (م‌ت‌ف‌ر‌غ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پ‌شتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ ماب‌ن.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئه‌م ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌شم، وێرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئه‌و ته‌فسیره‌نێ که‌ با‌ون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشه‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تێوه‌رامانی خ‌وم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندێکی هه‌ندێکی روون ده‌کاته‌وه‌: (القرآن یفسر بعضه‌ بعضاً)، پاشان سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خواش روونکه‌ره‌وه‌ (م‌ب‌ی‌ن‌)ی قورئانه‌، وه‌ك خوا ﷻ فه‌رمویه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَفْغُرُونَ﴾ ﴿١١﴾ النحل.

واتە: ھەر ھوھا زىكرمان بۆ لای تۆ ئاردۆتە خوار، تاكو ئەوھى بۆ خەللى
ئىراوھەتە خوار، بۆيان روون بگەيەو، وە بەلکو خۇشيان بىرىگەنەو.

ئومىدىشم وایە - بە يارمەتى خوای بە خەشەر ﴿١١﴾ - شایستەيى ئەوھم ھەبى
تەفسىرو لىكەنەوھەبەكى وا بۆ قورئان پىشكەش بە مسۇلمانانى كوردستان بگەم،
كە لە قورئان بوھشەتەو، مایە بە ھەرەو سوودى خوینەران بى، بەتابەتیش
كە زياتر لە سى (۲۰) سألە لەگەل قورئانى بەرزو مەزن و تەفسىرەكانى و كىتەبەكانى
سونەتدا خەرىكم و، دەیان كىتب و بەرھەمى جۇراوجۆرم لە زۆرەيى بواریەو
زانستەكانى شەرىعەتدا پىشكەش كەردوون.

شایانى باسیشە كە ئەو بیست و دوو مانگ زىندانىى كرانەم لەلایەن ئەمرىكاوھ
- لە (۲۰۰۳/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەرفەتتىكى گەورە گرنگ بوو، بۆ زياتر
پیدا قوولبوونەوھى كىتبى خوا (تبارك و تعالى) و، بۆ پەيدا بوونى تىگەشتىنى
تابەت لەبارەى زۆرىك لە ئایەتەكانىيەو، ئەم راستىيەش لە مەسووعەي:
(الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاك درەوشاوەتەو^(۱)، بەلام
ھەلبەتە ئالەم و ھىچكەسىش بۆى نىيە بلى: كە ئەم تەفسىرەيى من تىروتەواو،
چونكە وىپراى سنوورداربوونى توانا و پرستم، لە بەرانبەر كىتبى لە ھەموو
رووىكەوھە پەھا (مطلق) و بىسنوور (لا محدود)ى خوادا، نەشمويستەو كە زۆر
بەملاولادا بچم و بچمە ئىو ھەندىك وردەكارىيەو، كە يان من تىيدا پىسپۆر

(۱) ئەو مەسووعەيە ئىستاپا چاپ كراو، كەوتۆتە بەردەستى خوینەران و، سەرچەم
ھەشت بەرگ و دەورى سى ھەزارو پىنج سەد (۳۵۰۰) لاپەرەيەو، ھەولمەداو بەگشتى
تىيدا باسى سەرچەم لایەنەكانى ئىسلام بگەم و، تاكە سەرچاوەشم قورئان بوو، وىپراى
دەقەكانى سونەت، كە لە ھۆش (ذاكرة)دا بووون.

شایان باسە ئەو مەسووعەيە لە چاپى دووھمى دا، كراو بە دوازدە (۱۲) كىتبى سەرەخۆ،
بە مەبەستى ئاسانتر سوود لى بىنرانى .

شارەزا نیم، یان خوینەر پێویستی پێی نیە، لە کاتێکدا دەیهوێ لە قورئان تییگات و، بزانی خوا (تبارک وتعالی) راستەوخۆ چی پێی فەرموو؟!

ئەجا هەر لێرەشەو بە پێویستی دەزانم پێ بە دڵ سوپاسی ئەو برا گەنجە پووج سووک و گورج و گۆل و دڵسۆزە بکەم (حەزی نەکرد ناوی بەینم)، کە هەڵسا بە نووسینەو و هێنە سەر کاغەزو، پاشان تاپیکردن و دوایی پێداچوونەو و هەلەگیری، سەرچەم ئەم زنجیرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شیوەی وتار (محاضرة) دا پیشکەش کراون، هەروەها هەڵسا بە (تخریج) ی سەرچەم دەقەکانی سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پیکراوەکانەو، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بە سەرچەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرەو کێشاو، خوا بە باشترین شیوە پاداشتی بداتەو، هەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزب^(۱)، لە خوا ی بەرزو بێهاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کورپان و کچان، لەتیو گەلەکاندا، زۆر بکات .

شایانی باسیشە کە ئێمە لەم تەفسیرەماندا، باسی بەش (جزء)ەکانی قورئان و دابەشکردنەکانی دیگەی وەك: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سووڕەتێک بوخووی شتیکی سەربەخوێەو، سەرچەم ئایەتەکانی وەك ئالقهەکانی زنجیرێک پێکەو پەیوەستی و، ئاشکراشە کە دابەشکردنی سەرچەم قورئان بو سی (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتیکی لەلایەن زانا پانەو کراو، بو ئاسانکاری خۆیندنی قورئان، دیارە ئێمە لە دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەشدا، دیسان حیساب بو بەشەکان (أجزاء) ی ناکەین و، بە گوێرە ی سووڕەتەکان، بەرگەکانی دیاری دەکەین.

(۱) ئەو برا دڵسۆزە ئیستاش پاش تەواوکردنی زۆربە ی قورئان، لێ پراوانە بەردەوامە و عەزمیشی جەزم کردو، کە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کارەکی بێ .

دوا قسەشم ئەوەیە کە:

ئەم تەفسیرە - وەك پێشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار
پێشکەش کراوە، بەلام دواتر خووم دووجار بە وردیی پێیدا چوومەووە، بەپێی
پێویست دەستکارییم کردووە، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دەستی پێکردووە، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانەو، ئەوانەمان
لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەووە، ئەو (خطبة الحاجة)یە لە سەرەتای ئەم
پێشەکییەو هاتووە، لەجیاتی سەرەتای سەرچەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ٢٥ رەجەب ١٤٢٢

٢٠١١/٦/٢٧

هەولێر

به رچاو پوونیه کی گرنگ

له باره ی نهم تهفسیره وه

خوینهری به ریز !

ههر چه نده له (پیشه کی گشتی) نهم تهفسیره دا باسما کردوه که بو نووسینی نهم تهفسیره، له هه موو نهو تهفسیره باوانه ی دهستم پێیان گه یشتوه، به هره مه ندبووم، ههروه ها له کۆتایی هه بهرگیکی نهم تهفسیره دا، سه رجه م نهو تهفسیرانه ی که م و زۆر لێیان سوودمه ند بووم، ناوه کانیان به ریز نووسیون^(۱)، به لām لیره ش وه که جه ختکردنه وه ی زیاترو به رچاو پوونیی باشت بو ئیوه ی به ریز ده لیم :

مادام ناوی تهفسیره کاها ن نووسیوه، نه پتویست ده کات و نه ده شگونجی، بو هه ر تیگه یشتن و بیرۆکه یه که، که زۆربه ی تهفسیره کان له باره ی ئایه تیکه وه، یان رسته و برگه یه کی ئایه تیکه وه، ده یه یین، ئیمه هه موو جارێ ناوی نهو تهفسیرانه بێنن، به لām بێگومان هه ر کات بیرۆکه و تیگه یشتنێکی تابه تی به کێک له تهفسیره کان هه بی و بکه وێته به رچاوم، ئنجا چ په سندی بکه م، چ په فزی بکه م، هه ر کات به پتویستی بزانه م، به تابه ت ناماژه ی پیده که م، نه گه رنا به ناماژه ی گشتی و به نووسینی ناوی تهفسیره کان له کۆتایی هه ر بهرگیک دا، ئیکتیفا ده که م، و زۆریش له نه مانه تی زانستی (الأمانة العلمیة) ده خه فیتیم و مه به ستمه په چاوی بکه م، چونکه نه مینی و نه مانه ت پارێزی، په وشتیکی گه وروه به رزی مسوڵمانه تیه .

(۱) دوا یی وا به باش زانه ناوی تهفسیره کان لایرین و، له کۆتایی کۆی بهرگه کانی [تهفسیری قورئانی بهرز و به پێژادا ده یان نووسین.

شايانى باسېشە جارى وا ھەيە بېرۆكەو تېگەشتىنكى تابەتېي خۆم، دەر بارەى
 كۆمەلە ئايەتتەك يان ئايەتتەك يان رستەو بېرگەيەكى ئايەتتەك، بۆ دروست دەبى،
 وەك تېگەشتىن و بۆچوونى خۆم دەينووسم، كەچى رەنگە لە تەفسىرەكالى
 دېكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەوېش بەھۆى ئەوۋەدەيە كە من
 ئەو تەفسىرەم نەكەوتتۆتە بەر دىدە، يان دىتوومەو لە يادم نەماۋە.

پێشهکی ئەم بەرگە

الحمد لله رب العالمين وصلواته وسلامه وبركاته على سيدنا الأولين والآخرين محمد النبي الأمي المبعوث رحمة للعالمين وآله أجمعين من الصحب والأزواج والقراة والتابعين لهم إلى يوم الدين.

بەرێزان!

ئەمە بەرگی سی و یەكەمین قورتانی بەرز و بەپێزە و، نۆ لە سوورەتەکانی قورتانی مەزنی گرتوونە خۆی کە بریتین لە:

(نوح، الجن، المزل، المدثر، القيامة، الإنسان، المرسلات، النبأ، النازعات).

میتۆد و بەرنامەی تەفسیرکردنی ئەم نۆ سوورەتە ی ئەم بەرگەش، هەرۆک هی بەرگە پێشووە کانه کە بەحهوت قوناغ مانادە کەین و شیان دەکەینەوه. لەم بەرگەشدا وێڕای تەفسیر و لێکدانەوه ی ئایەتەکانی ئەو نۆ سوورەتە، کۆمەڵیک کورتەباسیش خراونەپوو، بەم جۆرە ی خوارێ:

یەكەم: لەسوورەتی (نوح) دا:

کورتەباسیک لەبارە ی ب ت پەرستییهوه، لەچاربەرگەدا.

دووەم: لەسوورەتی (الجن) دا:

١- کورتەباسیک دەربارە ی جند، لەنۆ بەرگەدا.

٢- کورتەباسیک لەبارە ی پەنهان (غیب) و سنووری پە ی پێردنییهوه،

سییەم: لەسوورەتی (المزل) دا:

١- کورتەباسیک لەبارە ی ئەدەبەکانی قورتانخویندن و پێناسە و حوکم و گزنگی پلەکان و چۆنییهتی قورتانخویندنهوه لە دوو تەوهرهدا.

چوارەم: لەسوورەتی (المدر) دا:

کورتەباسیەک: ئازادیی مەرۆف لەنیوان ویستی رەهای خواو ویستی جوزئی خویدا

پنجەم: لەسوورەتی (القیامە) دا:

۱- کورتەباسیەک: بینینی پروداران بۆ خواي بهرز و بێ وێنە لە بهههشتدا.

۲- کورتەباسیەک لەبارەي پرۆژی دواییهوه، لەشەش تەوهرەدا.

شەشەم: لەسوورەتی (الإنسان) دا:

۱- کورتە هەڵسەنگاندنێکی ئەو گێراوانەي دەلێن: ئەو ئایەتەنەي لەبارەي عەلی و فاطیمەوه (رضی اللہ عنہا) هاتوونە خوارێ.

۲- کورتەباسیەک لەبارەي چییەتي مەرۆفەوه.

۳- کورتەباسیەک لەبارەي چەمک و واتای هیدایەتەوه.

۴- کورتەباسیەک: پەيوەندی نیوان ویستی خواو ویستی مەرۆف.

هەوتەم: لەسوورەتی (المزلات) دا:

۱- چوار کورتە سەرنج.

۲- ئایا بیپروایەکان بە بەلگەکانی شەریعەت ئەزکدار (مکلف) کراون؟

هەشتەم: لەسوورەتی (النبا) دا:

۱- کورتەباسیەک: یازدە (۱۱) چاکە و نیعمەتەکانی خوا کە یازدە بەلگەشن لەسەر پەرورەدگارێتی خواو، هاتنی پرۆژی سزا و پاداشت.

۲- کورتەباسیەک: مانەوهي بیپروایان لەدۆزەخدا هەتاهەتایی و نەپروەيه.

۳- کورتەباسیەک: هەوت پرۆونکردنەوه لەبارەي ئایەتەکانی (۳۱-۳۷) هوه.

نۆیەم: لە سوورەتی (النازعات) دا:

۱- کورتە باسیک لەبارەی سویندەکانی قوڕئانەو، لەپینچ بڕگەدا.

۲- کورتە باسیک، سێ ھەلۆستە.

۳- دوو سەرنجدانی کورت لەزەوی و چیاھەکان.

۴- بەرپەچدانەوی قسەھەکی (ابن عثیمین)، کە گواھە مەرووف سێ ئەفسی ھەن!

ھیوادارێشم خۆنەرە بەرێزەکان بەھری پتووست لەم بەرگەش وەرێگرن و
خوا پشتیوان بێ بوو دوو بەرگی کۆتایی: (۲۳ و ۲۴) ش بەزویی بەدواییدا چاپ
دەکری.

۱۸ / ربيع الأول / ۱۴۴۵ هـ - ۲۰۲۳/۱۰/۳ ز

تہ فیسیری سوورہ تی

دەستپیک

بەرپـُـزان!

ئەمـُـرۆكە (۱۱) ى شەـووالى سـال (۱۴۴۱) كۆچىيە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۱/۳) ى زاینىي، لە شارى دىرىنى ھەولـِـير، خوا پشتیوان بـِـ، دەست دەكەين بە تەفسیرکردنى سوورەتى (نوح)، سەرەتا پىناسەو نىـوـەرۆكى سوورەتى (نوح) لە ھەوت بـرگەدا دەخەينەرۆو، بۆ ئەوـەى بەر لەوـەى بچینە نىـو وردەكارىيەكانى ڤوونکردنەوـەى چەمك و واتای ئايەتە بە پىزەكانى ئەم سوورەتە موبارەكەو، نەخشەو ھىلە گشتییەكانى و، چوارچىوـەى واتاو مەبەستەكانىمان لەبەر چاو بـِـ.

پىناسەى سوورەتى (نوح) و بابەتەكانى

يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا بە ناوى (سُورَةُ نُوحٍ) ناسراو، ھەرچەندە پىشەوا بوخارىي لە مەحىكەى خۆى لە: (كتاب التفسير) دا، بەناوى: (سُورَةُ إِنْشَاءٍ أَرْسَلْنَا نُوحًا) ھىناوئەتى، بەلام ناوى باوى ھەر (سُورَةُ نُوحٍ) ە، صەلات و سەلامى خوا لەسەر نووح و لەسەر تىكرای پىغەمبەرانى بـراى بـِـ.

دووەم: شونىنى دابەزىنى:

بە يەكدەنگىي زانايان، ئەم سوورەتە لە مەككە دابەزىوـەو، سوورەتتىكى مەككەيە.

سىيەم: ژمارەى ئايەتەکان:

ژمېرەرانى ئايەتەکانى قورئان، سى ژمارەيان بۆ ئايەتەکانى ئەم سوورەتە موبارەكە داناون:

أ- ئەھلى مەككەو مەدینە گوتتويانە: سىي (۳۰) ئايەتە
ب- ئەھلى بەصرائو شام گوتتويانە: بىست و نۆ (۲۹) ئايەتە.

ج- ئەھلى كووفەش گوتتويانە: بىست و ھەشت (۲۸) ئايەتە، لە موصحفەکانى لای ئېمەدا، ژمارە بىست و ھەشت (۲۸) تەبەننىي كراو، بۆيەش وا دەلېم، چونكە لە ھەندىك لە موصحفەکانى دى، كە لە ھەندى ولاتانى دىكەى ئىسلامىي دا چاپ دەكرېن، پەنگە ژمارە سىي (۳۰)، يان ژمارە بىست و نۆ (۲۹) ھەبى، ئەگەر كەسك موصحفەكى بىنى و تېيدا ئايەتەکانى سوورەتى نووح بە سىي (۳۰) ئايەت، يان بە بىست و نۆ (۲۹) ئايەت، دانرا بوون، با پېي وانەبى شتېك زىاد كراو، بەلكو جياوازیي لە ژمارەى ئايەتەكاندا دەگەرېتەوھ بۆ كورتىي و درېژىي رستەكانى قورئان بە بۆچوونى زانايان، يەككىيان پېي وايە دەبى لېرە بوەستى، يەككىي دىكە دەلئى: نەخېر دەبى چەند وشەيەكى دىكە برۆى ئنجا بوەستى، بۆيە جارى وايە ئايەتېك لە لای زانايەك دەبېتە دوو ئايەت، رستەيەك دەبېتە دوو ئايەت، لە لای زانايەكى دىكەش دەبېتە يەك رستەو يەك ئايەت.

چوارەم: رېزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىندا:

ئەم سوورەتە لە موصحفەدا، ژمارە ھەفتاو يەك (۷۱)ھو، لە دابەزىندا ژمارە ھەفتاو سى (۷۳)يە.

پىنچەم: نېوەرۆكى:

ئەم سوورەتە بە ھەر بىست و ھەشت (۲۸) ئايەتەكەيەوھ، واتە: لە ئايەتى يەكەمەوھ تاكو كۆتايى، باسى بەسەرھاتى نووح ﷺ لەگەل گەلەكەيدا

شہ شہم: تاییہ تمہ ندیہ کانی:

تایبه نندی دووهم: ته نیا له م سووړه ته دا ناوی ټهو پینج بته هاتوه، که گهلی
 نوح (عليه السلام) په رستوویانن: (وَدَّأْ سَوَاع، يَغُوث، يَعُوق، نَسْر) له تایه ټی: ﴿وَقَالُوا لَا
 تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ ٣٣ ډا.

تایبه نندی سیئهم: تووک و نرای نوح (عليه السلام) لهگه له که ی که خوا له بهینیان به ری و قره بریان بکات، ته نیا لهم سووره ته دا هاتوه، له تایبه قی ژماره (۲۶) دا: **وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا** واته: نوح (عليه السلام) گوئی: په روهدگارم! مالتشینکت له بیروایان مه پلّه، واته: تاقیان لی بیره، قره بریان بکه.

ئايەتمەندىي چۈرەم: چەند وشەو تەغىرىك تەنيا لەم سۈرەتەدا ھاتوون:

۱- ﴿جَعَلُوا أَصَابِعُهمْ فِي آذَانِهِم﴾، لە ئايەتى ژمارە (۷)دا، پەنجهكانيان خستنه گوئیەكانيان، كە مەبەست پیتی سەرە پەنجهكانيان، (جَعَلُوا أَصَابِعُهمْ فِي آذَانِهِم) (أَنَامِل) كۆی (أَفْئَلَة) یە، واتە: سەرەپەنجه، ئەگەرنا ھەموو پەنجه ناچیتە نیو گوئی، بەلەم لێرەدا بۆ زیدەپۆیی پێشاندانی ئەوان لە گوئی نەگرتندا، وەك بلیی ھەموو پەنجهكەیان خستیتە گوئیان تاكو گوئیان لە ھیچ شتێك نەبێ.

۲- ﴿وَأَسْتَفْسُوا نِيَابَهُم﴾، لە ھەمان ئايەتى ژمارە (۷)دا، داوايان لە پۆشاکەكانيان کرد دەم و چاویانی پێدابۆشن، یانی: دەم و چاویان داپۆشی بەپۆشاکەكانيان.

۳- ﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا كَبَارًا﴾، لە ئايەتى ژمارە (۲۲)دا، (كَبَارًا) واتە: زۆر گەورەو زەبەلاح، (كَبِير) گەورە یە (كَبَار) گەورەترە، بەلەم (كَبَار) واتە: زۆر زەبەلاح، یانی: پیلانچى زەبەلاحیان گێرا.

۱- وشەى ﴿دَيَّارًا﴾، (دَيَّار) لە ئايەتى ژمارە (۲۶)دا، دەگوترى: (مَا فِي الدَّارِ مِنْ دَيَّار) (دَيَّار) كەسێكى مالنشین، كەسێك لە شوێنێدا نیشتهجێیە.

ھەوتەم: دابەشکردنى ئايەتەكانى ئەم سۈرەتە:

كۆی بیست و ھەشت (۲۸) ئايەتەكەى ئەم سۈرەتە بۆ دوو دەرس دابەش دەكەین:

دەرسى یەكەم: ئايەتەكانى (۱ - ۲۰)، باسى نێردرانى نوح عليه السلام بۆ لاى گەلەكەى و، وردەكارى چۆنیەتیی بانگکردنى بۆیان.

دەرسى دووهم: ھەشت ئايەتى كۆتایی: (۲۱ - ۲۸)، باسى گەشتەنبەستى نوح عليه السلام لەگەڵ گەلەكەیداو، سەرەنجام پارانەوہى لە خواو، تووكدردنى لە گەلە یاخییەكەى، كە قەرەپریان بكات و تاكیان لى نەھیلێ، پاشان پارانەوہى لە خوا بۆ خۆى و باب و دایكى و برۋادارانى پیاو و ئافرەت، كە لییان ببوورێ.

دەرسى يەكەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە بېست (۲۰) ئايەتى سەرەتاي سوورەتى نووح عليه السلام، پىكھاتو، ئايەتەكانى: (۱ - ۲۰) كە تىياندا خواى زاناو شارەزا، باسى ناردنى نووح عليه السلام بۆ لاي گەلەكەى و، گەياندى پەيامى خوا پىيان، دەكات، خوا عليه السلام ئەو دەخاتەر و كە نووح بە گەلەكەى دەللى: ئەى گەلەكەم! مەن بۆ لاي ئىو ترستىنەر و رىاكەر وەيەكى ئاشكرام، ياخود: پرونكەر وەم، ھەموو شتىكتان بۆ پرونكەر وەم، ھاتووم پىتان رابگەيەنم كە بەندايەتتى بۆ خوا بگەن و پارىزى لى بگەن و، فەمانبەرى مەن بگەن، بۆيەش پىويستە فەمانبەرى نووح عليه السلام بگەن، تاكو ھەم بەندايەتتى كردن بۆ خوايان لى خالىي بكات، ھەم پارىزكار بوون لە خزمەت خوادايان فىر بكات، ئنجا پىشيان رابگەيەننى: ئەگەر ئىو و ابگەن، خوا لە گوناھەكانتان دەتانبوورئ، دواشتان دەخات بۆ كاتتىكى ديارىيكرائ، واتە: بە بەلای ناگەھان! لەبەبتان نابات و، دەتانبەيتەو تاكو بەمردنى ئاسايى خۆتان دەمرن، چونكە كاتىك كە خوا داپناو بۆ فەوتاندنى گەلە ياخيەكان، دواناكەوئ و لە ژوانگەى خۆيدا دىتە دى، ئەگەر ئىو بزانن.

ئنجا نووح عليه السلام بۆ خواى پەرورەدگارى دەگىرپتەو، ھەلبەتە خوا عليه السلام بە ھەموو شتىك زانايە، بەلام خوا عليه السلام لىرەدا ھەر لەسەر زارى نووح چۆنيەتتى بانگكردنى بۆ گەلەكەى دەگىرپتەو، تاكو ھەم بۆ پىغەمبەرى خاتەم موھەممەد عليه السلام و ھەم بۆ ئۆممەتەكەى بىتتە سەر مەشق و دەرس و پەند وەر بگرن، لەچۆنيەتتى بانگكردنى نووح عليه السلام بۆ گەلەكەى، ئەو ھەموو سەبر و پشوو درىزى و تەھممولەى لەگەياندا نواندوويەتى، دەللى: پەرورەدگارم! مەن گەلەكەى خۆم بەشەو و پۆژ بانگ كرد، كۆمەلگايەكەى خۆم شەو و پۆژ بانگكرد، بەلام

بانگکردنی من، هەر ډاگردنی تیدا زیاد ده‌کردن، کاتیک بانگم ده‌کردن که تۆ لیبان ببووری ته‌ی خواجه! ته‌وانه په‌نجه‌کانی خویان ده‌خسته گوته‌کانپه‌وه‌و، به‌پۆشاکه‌کانیشیان ده‌م و چاوی خویان داده‌پوشتی و، هەر مکوړ بوون و خۆبه‌زلگربوون، به‌خۆبه‌زلگرییه‌کی تایه‌ت، دوا‌یی من به‌ناشکرا بانگم‌کردن، ئنجا جاری وا‌هه‌بوو به‌ده‌نگی به‌رز بانگم ده‌کردن و جاری وا‌هه‌بوو به‌چه‌ (به‌ده‌نگی کپ) بانگم ده‌کردن، ده‌مگوت: دا‌وای لیبوردن له‌په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن ته‌و زۆر لیبورده‌یه، نه‌گه‌ر ئیوه‌ دا‌وای لیبوردن له‌په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن و بگه‌رته‌وه‌ بو‌ لای، خوا‌ ئاوی به‌خورزه‌متان له‌سه‌رته‌وه‌ به‌سه‌ردا ده‌بارینتی، (له‌شیوه‌ی باران و به‌فرو ته‌ره‌دا) و مال‌ سامانتان بو‌ زیاد ده‌کات، وه‌چه‌و پۆله‌کانتان بو‌ زیاد ده‌کات و، باخانتان بو‌ ده‌ره‌خسینتی و، پروبار گه‌ل و جوگه‌و جو‌بارتان بو‌ ده‌ره‌خسینتی، هه‌روه‌ها پیمگوتن: بو‌چی مه‌زینی بو‌ خوا‌ بریار ناده‌ن و، بو‌چی به‌ئومیدی ته‌وه‌نین خوا‌ به‌مه‌زینی خۆی له‌گه‌لتاندا مامه‌له‌ بکات، له‌حالتیکدا ئیوه‌ی به‌چه‌ند قۆناغاندا تپه‌پانده‌وه‌؟ ئایا نابینن خوا‌ چۆن هه‌وت ئاسمانی چین به‌چینی له‌سه‌رتانه‌وه‌ هیناونه‌ دی و، مانگی تیدا گپراون به‌رۆشنایی و، خۆری تیدا کردوون به‌چراو، خوا‌ ئیوه‌ی له‌زه‌ویدا پوانده‌وه‌ پتگه‌یانده‌وه‌، دوا‌ییش ده‌تانگپرتیه‌وه‌ بو‌ ئیو زه‌وی و جاریکی دیکه‌ش له‌وی ده‌رتاندینته‌وه‌ له‌رۆژی دوا‌یدا، هه‌روه‌ها خوا‌ زه‌وی وه‌که‌ فەرشیک بو‌ ږاخستوون، تا‌کو له‌که‌لین و بو‌شایی و قه‌دپاله‌کانیدا، ږی و بانان بو‌ خۆتان دروست بکه‌ن، ئیدی به‌و شیوه‌یه نووح عليه السلام له‌سه‌ر بانگکردنی گه‌له‌که‌ی به‌رده‌وام به‌وه‌.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۱) قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ (۲) أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا (۳) يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۴) قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا (۵) فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا (۶) وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَعَهُمْ فِي مَا دَانِهِمْ (۷) وَأَسْتَغِيثُوا وَأَصْرُوا (۸) وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا (۹) فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا (۱۰) يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا (۱۱) وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَجَعَلَ لَكُمْ أَنْهَارًا (۱۲) مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا (۱۳) وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا (۱۴) أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا (۱۵) وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ النَّمْلَ سِرَاجًا (۱۶) وَاللَّهُ أُنْتَبِهُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا (۱۷) ثُمَّ يُمْدِدْكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجْكُمْ مِنْهَا إِخْرَاجًا (۱۸) وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ سَبَاطًا (۱۹) لِيَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا (۲۰)

مانای دهقاو دهقی نایه تہکان

{به ناوی خواى به بهزه یی به خشنده، ئیمه نوو حمان بۆ لای گه له که ی نارد، که گه له که ت برتسی نه و وریان بکه وه، بهر له وه ی ئازاریکی به ئیشیان بۆین} (۱)
{نووح (عَلَيْهِ السَّلَام)} گوئی: ئه ی گه له که م! من بۆ ئیوه ترسی نه و وریا که ره وه یه کی روونم (۲)
{هاتووم پیتان بلیم:} که خوا به رست و پاریزی لیب که ن و فه رمان به ریم بکه ن (۳)
{خوا} له گونه هه کانتان ده تانبوو ری و بۆ کاتیکی ناوبراو دواتان ده خات، به دنیای یی کاتی دیاری بکه راوی خوا (بۆ سزادانتان) هه رکات هات، دوانا خری،

ئەگەر زانیباتان (ئیمانتان دەھینا) ﴿۴﴾ (نوح عليه السلام) گوتی: پەرۋەردگارم! من بە شەھو پۆژ بانگی گەلەكەم کرد (بۆ لای تۆ) ﴿۵﴾ كەچی بانگکردنم تەنیا پاكردن (و دووركەوتنەو) ی تیدا زێدەکردن ﴿۶﴾ ھەر كاتكیش بانگم دەکردن تاكو لێیانبەووری، پەنجەکانیان دەخستنه گۆتیه كانیانەو ھو بە پۆشاکەکانیان (پرووی) خوڤیان داپۆشی و (لەسەر كوفر) مكوپ بوون و بەخۆبەزلگرتنیکي بپەرەزا خوڤیان بەزلگرت ﴿۷﴾ دوايى من بە دەنگى بەرز بانگم كردن ﴿۸﴾ پاشان (بانگکردنەكەم) بۆ ئاشكراکردن، ھەرۋەھا (بانگکردنەكەم) بە پەنھانکردن بۆم پەنھان كردن ﴿۹﴾ پیمگوتن: داواي لێبوردن لە پەرۋەردگارتان بكەن، بېگومان ئەو ھەر لێبوردە بووہ ﴿۱۰﴾ (ئەگەر وابكەن كە پیمگوتن) (ئاوی) ئاسمانتان بە خورزەم بەسەردا دەبارینى ﴿۱۱﴾ ھەرۋەھا مائ و سامانەكان و كورانتان پیدەدات (و بۆ زۆر دەكات) و باخان و (جۆگەو) پروبارتان بۆ دەپرەخسینى ﴿۱۲﴾ چیتانە ئومیدەوار (و پرواداری) مەزنىی و شكۆنن بۆ خوا! ﴿۱۳﴾ لە حالىكدا جارداوى جار، (قۇناغ قۇناغ)، دروستيكردوون؟ ﴿۱۴﴾ ئايا (بە عەقل و دڵ) نەتاندیوہ چۆن خوا ھەوت ئاسمانى چين چينى دروستيكردوون ﴿۱۵﴾ مانگیشى تیدا پرووناك (و تریفەدار) كردوون و، خۆريشى گيپراوہ بە چرا! ﴿۱۶﴾ ھەرۋەھا خوا ئیوہى بەرواندن لە سەر زەوى پرواندوہ ﴿۱۷﴾ دوايش دەتانگيرتەوہ ئیوى (و دواتريش) بەدەرھيتانەوہ يەك (ی سەرسوپرھيتنەر) دەرتاندینتەوہ ﴿۱۸﴾ ھەرۋەھا خوا زەوى بۆ كردوونە (پایەخ و بۆي پان راخستوون) ﴿۱۹﴾ تاكو رپيە فراوانەكانى تیدا بگرنەبەر (بۆ كارو كاسيبى و گوزەران پيتاندا برۆن) ﴿۲۰﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَجَلٌ): (الْأَجَلُ: الْمُدَّةُ الْمَضْرُوبَةُ لِشَيْءٍ)، (أَجَلَ) یانی: کاتیکی که دیارییکراوه بو شتیک، (أَجَلْتُهُ: جَعَلْتُ لَهُ أَجَلًا)، (أَجَلْتُهُ)، واته: کاتیکی دیارییکراوم بو دانا، (الْأَجَلُ: الْمُدَّةُ الْمَضْرُوبَةُ لِحَيَاةِ الْإِنْسَانِ)، ههروهه (أَجَلَ): ئەو کاتهیه که بو ژیا نی مرۆف دانراوه، دهگوتری: ئەههلی هات، واته: ئەو کاتهی بو کۆتایی ژیا نی مرۆف دانراوه، هات.

(مُسَمًّى): (الْمُقَدَّرُ: الْمُعَيَّنُ)، (مُسَمًّى)، به مانای ناوبراو دی، به لām لیره دا یانی: دیارییکراو، ئەندازه گیری کراو.

(فِرَارًا): (أَصْلُ الْفَرِّ: الْكَشْفُ عَنِ سِنِّ الدَّابَّةِ، وَالْإِفْتِرَارُ: ظُهُورُ السِّنِّ مِنَ الضَّحَكِ، وَقَرَّ مِنَ الْحَرْبِ فِرَارًا)، وشه ی (قَرَّ) له ئەصلدا ده رخستنی ددانی ئاژه له، بزانی ددانی ماون، یان به پێی ددانه کانی ته مه نه که ی دیاریی بکری، بو که سانی شاره ز، (إِفْتِرَارًا): بریتیه له ده رکه وتنی ددان له ئەنجامی پێکه نیندا، ئنجا له وه وه خوازراوه ته وه بو: (قَرَّ مِنَ الْحَرْبِ فِرَارًا)، وه ک چۆن ددان ده رده که وی له کاتی پێکه نیندا، کاتیکی که سیکیش له جهنگ راده کات و شوینه که ی. خو ی چۆل ده کات، شوینه که ی خو ی که تا کو ئیستا داپۆشیوه، که شفی ده کاو ده ری ده خات.

(وَأَسْتَفْسُوا شِيَاهَهُمْ): به پۆشاکه کانیا ن خو یان داپۆشی، که مه به ست پێی ده م و چاو، (الْغِشَاوَةُ: مَا يُعْطَى بِهِ الشَّيْءُ)، (غِشَاوَةٌ): هه ر شتیکه شتیک پێی دا بپۆشری، که واته: (وَأَسْتَفْسُوا شِيَاهَهُمْ)، یانی: (جَعَلُوها غِشَاوَةً عَلَى أَسْمَاعِهِمْ، وَذَلِكَ عِبَارَةٌ عَنِ الْإِمْتِنَاعِ مِنَ الْإِصْغَاءِ)، پۆشاکه کانیا ن له سه ر گو ییه کان کردنه داپۆشه ر که مه به ست پێی گو ی نه گرتنه، به لām: (وَأَسْتَفْسُوا شِيَاهَهُمْ)، زیاتر مه به ست پێی ده م و چاو داپۆشین، که بیگومان گو یش و چاویش ده ده گرته وه.

(وَأَصْرُوا): (الإِصْرُ: التَّعَقُّدُ فِي الذَّنْبِ وَالتَّشَدُّدُ)، (إِصْرَار): بریتیه لهوہی مروؤف به توندیی و سهختیی گوناہو تاوان بگری و بهری نہدات، (والِإِصْرَار: الإِمْتِنَاعُ عَنِ الْإِقْلَاعِ عَنْهُ، وَأَصْلُهُ مِنَ الصَّرِّ وَهُوَ الشَّدَّةُ، وَالصَّرَّةُ: مَا يَجْعَلُ فِيهَا الدَّرَاهِمَ)، (إِصْرَار): بریتیه لهوہی مروؤف سهختگیری بکا له گوناہو تاوانیکداو، ناماده نہبی دہستی لیٰ هہلبگری، وشہی (إِصْرَار) له (صَرَّ) دہہ ہاتوہ، یانی: (شَدَّة)، توندیی، (صُرَّة)ش پریسکہ یہکہ درہم و دراوی تیٰ ہاویشتراوہو توند بہستراوہ.

(جَهْرًا): (يُقَالُ لِيُظْهِرَ الشَّيْءُ بِإِفْرَاطٍ حَاسَةِ الْبَصَرِ أَوْ حَاسَةِ السَّمْعِ جَهْرًا)، وشہی (جَهْرًا): بہکار دہہیترئی بو دہرکہوتنی شتیک بہ ہہستی بینین، یان بیستن، واتہ: دہنگیکی بہرز، یاخود پہنگیکی زہق.

(إِسْرَارًا): (الإِسْرَارُ: خِلَافُ الْإِعْلَانِ)، (إِسْرَار)، واتہ: دہنگی پہنہان، دہنگی کپ، پیچہوانہی (إِعْلَانِ)ہ، واتہ: ناشکرا کردن.

(مِدْرَارًا): (أَصْلُهُ مِنَ الدَّرِّ وَالذَّرَّةِ: اللَّبَنُ وَيُسْتَعَارُ لِلْمَطَرِ)، وشہی (مِدْرَار)، له ٹہصلدا له (دَر) دہوہو له (دِرَّة) وہ ہاتوہ، (دَر وِدِرَّة)، ہہردوویان بہ مانای شیرن (شیر کہ له گوانی نازہل دیتہ دہری، بہ خورزہم و فیچقہ دیتہ دہری)، دواپی خوازاراوہتہوہ بو باران (یانی: ٹہو ٹاوہی له سہریوہ دادہبہزی)، ہہرچہندہ ٹہو دہلئ: (لِلْمَطَرِ)، بہلأم ناشکرایہ (مَطَرِ)، یہکیکہ له سئی جوڑہکانی ٹاویک کہ له ٹاسمان دیتہ خوارئ، کہ باران و بہفرو تہرزہن، بہلأم لہبہر ٹہوہی ہہندیک له پروونکہرہوانی قورٹان، ٹہو شوینانہی لئیان بوون، تہنیا بارانیان بینوہو، بہفر (ثلج) یان نہبینیوہ، پہنگہ تہرزہ (بَرَدٌ) یشیان کہمتر بینیی، بہس باسی بارانیان کردوہ، ٹہگہرنا ٹہوہی خوا له قورٹاندا باسی دہکات دہفہرموی: ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ﴾ (۱۸) ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾ یان لیرہ کہ دہفہرموی: ﴿مِدْرَارًا﴾، بہ دنیایی ہہم بہفر دہگریٹہوہ، ہہم باران و تہرزہش دہگریٹہوہ.

(نَرْجُونَ): (الرَّجَاءُ: ظَنٌّ يَقْتَضِي حُضُورَ مَا فِيهِ مَسْرَّةٌ)، (رَجَاءٌ): به کوردی ده لَین: ئومید، گومانیکه خوازیاری ئه وه یه شتیک که دَلْخُوشیی تَیدایه په یدابی، (وَالرَّجَاءُ وَالْخَوْفُ يَتْلَاوُ زَمَانًا)، ئومید و ترسش پیکه وه په یه وه ستن، بویه لَیره دا که ده فهرموئ: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ (۱۳)، هه ندیک له زانایان (رَجَاءٌ) یان به (خَوْفٌ) لیکدا وه ته وه و گوتوو یانه: (لِمَاذَا لَا تَخَافُونَ لِلَّهِ عَظَمَةً)، بۆچی له مه زنیی خوا ناترسن، به لَام ئیمه به جوړنکی دیکه مانامان کردوه.

(وَقَارًا): (الْوَقَارُ: السُّكُونُ وَالْحِلْمُ)، (وَقَارٌ): بریتیه له ئارامیی و هیدی و مهنیدی، ده گوترئ: (هُوَ وَقُورٌ أَيْ: لَهُ وَقَارٌ وَوَقَارٌ)، (وَقُورٌ): که سیکه هیدی و مهنده و به هه لیه نیه، که واته: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ (۱۳)، بۆچی ئه و حاله تی نه گورانی خوای بهرز، حاله تی هیدی و مهنیدی خوا، پئی ئومیده وار نین؟ بۆچی ناترسن له مه زنیی خوا و له پایه بهرزیی خوا، ئاویان لیکدا وه ته وه: (مَا لَكُمْ لَا تَخَافُونَ لِلَّهِ عَظَمَةً)، بۆچی له مه زنیی خوا ناترسن و بیباکن؟

(أَطْوَارًا): (أَطْوَرًا جَمْعُ طَوْرٍ أَيْ: طَوْرًا بَعْدَ طَوْرٍ، تَارَةً بَعْدَ تَارَةٍ، يُقَالُ عَدَا طَوْرَهُ: تَجَاوَزَ حَدَّهُ)، (أَطْوَار) کۆی (طَوْر) ه، که واته: (أَطْوَرًا: طَوْرًا بَعْدَ طَوْرٍ)، (طَوْر) یش به مانای جار دی، جار له دواى جار، یان قوناغ دواى قوناغ، ده گوترئ: (عَدَا طَوْرَهُ: تَجَاوَزَ حَدَّهُ)، له سنووری خوئ ده رچوو، سنووری خوئ به زاند.

(طَبَاقًا): (الْمُطَابَقَةُ: جَعَلَ الشَّيْءَ فَوْقَ آخَرٍ بِقَدَرِهِ)، (مُطَابَقَةٌ): بریتیه له شتیک له سه شتیک بئ به ئه ندازه ی ئه و، واته: چین له سه ر چین، ده گوترئ: (طَابَقْتُ النُّعْلَ)، واته: نه عله کهم پیکه لپیک کرد، یانی: دوو پیلاره کهم له سه ر یه کدی دانان و جووتم کردن، که واته: (طَبَاقٍ)، یانی: چین له سه ر چین.

(سِرَاجًا): (السِّرَاجُ: الزَّاهِرُ بِقَيْلَةٍ وَذَهْنٍ، وَيُعْبَرُ بِهِ عَنْ كُلِّ مُضِيٍّ)، (سِرَاجٌ): بریتیه له چرایه که فته یه کی هه یه و رۆنى تیده کرئ، {کاتی خوئ رۆن زه یتیان تیکردوه،

ئىستانەوتى تېدەكرى، يان شتى دىكەى تېدەكرى و دەسووتى، ئنجا ھەر شتىك رووناكىى و تيشكى ھەبى، پىى دەگوتى: (سراج)، لېرەشدا بە ماناى خۆرە.

(بَسَاطًا): (بَسَطَ الشَّيْءَ: نَشَرَهُ وَوَضَعَهُ)، شتەكەى بلاقردەوہو دابەشى كرد، (البَسَطُ: النَّشْرُ وَالتَّوْزِيعُ)، (بسط) بلاقردەوہو دابەشكردنە، (البَسَاطُ وَالْمَبْسُوطُ)، (بَسَاط): مەبەست پىى (مَبْسُوط)ە، تاكو شتىكى پانراخراو كە زەوييە.

(لَتَسْلُكُوا مَنًى): (السُّلُوكُ: النَّفَاضُ فِي الطَّرِيقِ)، (سُلُوك): برىتيە لە چوونە نىو پى، بە رېدا رويشتن، كەواتە: (لَتَسْلُكُوا مَنًى)، واتە: بەو زەوييەدا برۆن، (سُبُل)يش كۆى (سَبِيل)ە، يانى: رى.

(فَجَاحًا): (فَجَاح)، كۆى (فَجَّ)ە، (الْفَجَّ: شَقٌّ يَكْتَنِفُهُ جَبَلَانِ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي الطَّرِيقِ الْوَاسِعِ)، (فَجَّ): برىتيە لە دابراوہيەك دەكەوتە نىوان دوو چايانەوہ، يان دوو گردانەوہو بەركادەھيىرى بۆ رىى فراوان، واتە: رىيەك كە دەكەوتە نىوان دوو چايانەوہ، رىيەكى فراوان پىى دەگوتى: (فَجَّ) و بە (فَجَاح) كۆ دەكرىتەوہ.

مانای گىشتىي ئايەتەکان

بەرپىزان!

خوّا ﷻ لەم سوورەتەدا باسى بەسەرھاتى نووح ﷺ دەكات، بەسەرھاتى نووح ﷺ لە قورئاندا لە زۆر شوئاندا ھاتووە، ئیمە درېژەى بەسەرھاتى نووح ﷺ و گەلەكەيمان لە كاتى تەفسیر كردنى سوورەتى (ھود)دا خستەپروو، ئەگەر لێرە خواى پەرۋەردگار لە دوو توپى بىست و ھەشت (۲۸) ئايەتدا باسى بەسەرھاتى نووح ﷺ دەكات لەسەر زمانى خوڤى، لەوڤى لە دوو توپى بىست و پىنج (۲۵) ئايەتدا، كە پانتايەكەى گرتوويانەتەو، لە ھى ئەو بىست و ھەشت ئايەتەى تێرە زياترەو، لەوڤى قۇناغ بە قۇناغ بەسەرھاتى نووح ﷺ خراوەتە پروو، بۆيە ئیمە درېژەى گىرآنەو، بەسەرھاتى نووح و گەلەكەيمان خستۆتە تەفسیری سوورەتى (ھود)دو.

بەلەم ئەو ھى لێرەدا خوّا ﷻ باسى دەكات، ئەو ھى كە لەسەر زمانى خودى نووح ﷺ چى لە ئىوان ئەو و گەلەكەيدا گوزەراوە، خوّا ﷻ دەيخاتە پروو، چۆن بانگى گەلەكەى خوڤى كردو، بە ھەموو شىوازىك و ھەولى لەگەل داو و، چاكەو نىعمەتەكانى خواى بىرخستوونەو وىستوويەتى لە ھەموو دەرۋازانەو، ئيمان و پەيامى خوا بخاتە ئىو عەقل و دليانەو، بەلەم ئەوان ھەر كەللەپەق و نەسەلین بوون و، لەسەر بپەرستىي خوڤان بەردەوام بوون، واتە: ئەو ھى لێرەدا خوّا ﷻ خستوويەتە پروو لە بارەى نووحەو ﷺ، وا دیتە بەرچاو، وەك چۆن كەسىك دەتێردى بۆ ئەنجامدانى كارىك، ئەويش دواى ئەو ھى زۆر بەجیددىي ئەو كارە ئەنجام دەدات، دوايى دیتەو ئەو كەسەى نارادوويەتى، بەسەرھاتەكەى بۆ دەگىژیتەو، ئەو ھى بەسەرى ھاتو، ئەو چى كردو، چۆنى كردو، بەرانبەرەكانى چۆنيان كردو؟ باسى دەكات.

به کورتی و به کوردی ده توانین بَلّین:

ئه وهی تیره وه که خویندنه وهی راپورته له لایه نی نووچه وه **الطیفة** بۆ خوی پهره رددگار، که ئهی خوی زاناو شاره زا! خۆت زانتری، ئهو ئهرکه ت به من سپاردو، منیش ئاوام کردوه و ئاوام گوتوهو، بهو شیوهیه مامه لَم له گه ل که لهدا کرد، ئهوانیش ئاویان گوت و، ئاویان کردو، سه ره نجام به م شیوهیه بوو.

سه ره تا خوا **عَلَيْهَا** ده فهرموئ: **(يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)**، به ناوی خوی به به زهیی به خشنده، واته:

ده ستپکردنم به ناوی خواجه، که ئه وه ش مه به ستی ئه وهیه:

۱- ئه م کاره ته نیا بۆ خوا ده که م.

۲- ئه م کاره به پپی شه رعی خوا ده که م.

۳- ئه م کاره به تواناو یارمه تی خوی پهره رددگار ده که م.

۴- ئه م کاره بۆ هینانه دی ره زامه ندی خوا ئه نجام ده ده م.

خوا **عَلَيْهَا** ده فهرموئ: **(إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ)**، بیگومان ئیمه نوو حمان بۆ لای خه لکه که ی، بۆ لای گه له که ی، ره وان کرد، (إِنَّا) ته سلّی خۆی (إِنَّا) یه واته: به دلتیایی ئیمه (نوح) مان ره وان کرد، ئه م جه ختکردنه وه یه ش، یان هه ر بۆ شیوازی گپرانه وه ی هه وال و به سه رهاته، یا خود بۆ ئه وه یه هه موو که س بزانی که نووح **الطیفة** له لایه ن خوی پهره رددگاره وه تیردرابوو، ره وانکرا بوو، وشه ی (قَوْم) ش، پیشتریش گوتوو مانه: **(الَّذِينَ يَقُولُونَ مَعَ الْإِنْسَانِ)** ئه وانه ی له گه ل مرؤفا هه لده ستن و داده نیشن، واته: کۆمه لگایه که ی، خه لکه که ی، ئه و کۆمه له ی له ئیواندا بووه، **(أَنْ أَنْذَرَ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ)**، پیمان را که یاند: خه لکه که ت وریا بکه وه، بترسیته، (إِنْذَار) هه م به مانای ناگادارکردنه وه، هه م به مانای ترساندن دی، چونکه گوتراوه: **(الْإِنْذَارُ: إِعْلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ)**، (إِنْذَار) بریتیه له ناگادارکردنه وه له گه ل ترساندن، واته: هۆشدارییان پێده و وریایان بکه وه.

ئىنجا ئايا لەچىيان وريا بکاتهوه؟ لەوهى ئەوان بۆ حىکمەتیک لەم سەرزهوويه داندراون و، ئەم ژيانى دنيايهيان بۆ ئەنجامدانى ئامانجیک لە ژياناندا بۆ پەخسەتزاوه، کەواته: با وريابن و وريايان بکەوه لەو حىکمەت و ئامانجەى بۆى دروستکراون، کە دەبێ لەژياناندا بیهێننەدى، ياخود: وريايان بکەوهو بياترستێنە، لەو سەرەنجامەى چاوپەرێيان دەکات، ئەگەر بەهوشبۆيه نە ژيان کە پەسندى خواى پەرورەدگارە، ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بەر لەوهى ئازارىکى بە تیشيان بۆ بێ، بىگومان مەبەست لە ئازارى بە تیش، ئازارى دنيايه، سزای خوايه لە دنيادا لەسەر لاملبيان لە پەيام و بەرنامەى خوا، لە پىخەمبەرى خوا ﷺ دەشگونجێ مەبەست پێى ئازارى پۆژى دواى بێ، واتە: ئازاردارانىان لە پۆژى دواى دا.

﴿قَالَ يَقَوْمُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾، نووح ﷺ گوێ: ئەى خەلکەکم! ئەى کۆمەلەکم! من بۆ تێوه ئاگادارکەرەوهو ترستێنەرێکى ئاشکرام، ياخود: من بۆ تێوه ئاگادارکەرەوهو ترستێنەرێکى پوونکەرەوهو ئاشکراکەرم، واتە: ئەوهى خوا ﷻ لە تێوهى ويستوه، بۆتان پوون دەکەمەوهو ئاشکراى دەکەم، چونکە (مُبِينٌ) دەگونجێ لە (أَبَانَى) (لازم) دوه بێ، کە بە مانای (بَانَ) دى، وهک دەگوێرێ: (بَانَ الْقَمَرُ) مانگەکە دەرکەوت، دەشگونجێ لە (أَبَانَى) تێپەرێنەر (مُتَعَدِّي) دوه بێ، واتە: بەرکار بەخاواژى، ئەو کاتەش بە مانای پوونکەرەوهو ئاشکراکەر دى.

﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا﴾، نووح ﷻ ئەو پەيامەى خوا پێیدا ناردوه، ئەو هۆشدارىپێدانەى خوا ئەوى پێوه پابەند کردوه، کە بەگەلەکەى پابگەيه نى، لە سێ وشەدا کورت و پوختى دەکاتهوه، دەفهرمى: هاتووم پێتان پابگەيه نەم کە:

۱- بەندابەتێى بۆ خوا بکەن.

۲- پارێزى لە خوا بکەن.

۳- قەرمانبەرىيى منىش بکەن.

بەندايەتییى بۆ خوا بکەن، واتە: ھەموو ھەلسوکەوت و پەفتارو ھەستان و دانىشتەتەن بەو جۆرە بى، کە خوا پىي خۆشە، ئەوہیە بەندايەتییى بۆ خوا، بەندايەتییى بۆ خوا لە شتیک و دوو شتەندا بەرجەستە نابى، لە لايەتیک و دوو لايەناندا کورت ھەلنەھاتو، بەندايەتییى بۆ خوا (العبادة الله) واتە: ئەوپەرى ملکەچىيى، کە دەبى ئەوپەرى خۆشويستەن و، سام لیکردن و، پىزگرتەن و، بە مەزنگرتەن و، بەپاکگرتەن و، پشت پى بەستنىشى لەگەلدا ئاويتە بى، ئەوہش تەنيا شايستەى خوايە.

بەو شىوہە ژيانەن بگوزەريئەن و بەندەى خواين، بۆ ئەوہى نەبنە کۆيلەى ئەم و ئەو، بەندايەتییى خۆتان بۆ خوا ساغ بکەنەو، ﴿وَأَتَّقُوا﴾ خۆشتان بپارىئەن لە خوا، ياني: خۆتان بپارىئەن لە سزاي خوا، پارىزکارانە لەگەل خواى پەرورەدگاردامەلە بکەن، ﴿وَأَطِيعُوا﴾ گۆپرايەلىيى منىش بکەن، قەرمانبەرييم بۆ بکەن، پەپرەويى مەن بکەن، تاكو پىتان پىشانەم چۆن بەندايەتییى بۆ خوا دەکرى، چۆن بە پارىزکاریيەوہ لەگەل خوادا مامەلە دەکرى؟

﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾، ئەگەر ئىوہ واتان کرد، (مىن) ئەگەر بۆ ھەندىک (بعض) بى، واتە: لە ھەندىک لە گوناھەکانتان دەتانبوورى، ئەو گوناھانەى پەيوەنديان بە نىوان خۆتان و خواوہ ھەيە، بەلام ئەو گوناھانەى پەيوەنديان بە نىوان خۆتان و خەلکەوہ ھەيە، دەبى مافەکان بۆ خەلک رەتبەکەنەو، يان گەردنى خۆتانيان پى ئازاد بکەن، بۆيە فەرمووہەتى: ﴿مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾، دەشگونجى (مىن) بۆ پوونکردنەوہ (بيان) بى، ئىجا ئەگەر بۆ پوونکردنەوہ بى واتە: خوا لە ھەموو گوناھەکانتان دەتانبوورى.

﴿وَيُخَوِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، ھەرورەھا دواتان دەخات بۆ کاتىكى ديارىيکراو، کاتىكى ناوبراو، واتە: ئەو کاتەى بە شىوہەكى ئاسايى تەمەنەکەتان تەواو

دهبی و دهمرن، ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، ئەو کاتهی خوا دیارییکردوه (بۆ فهوتانندن و سزادانی گهل و کۆمه لگایهك كه لامل و سه رپێچی کار دهبن)، دواناخری، ئەگەر بزائن.

له پرستهی پێشیدا وشه ی (أَجَلَ) واته: کاتی مه رگ و مردن، به لام ههمان وشه له پرستهی دوایدا: ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ﴾ واته: ئەو کاتهی خوا دیاری دهکات بۆ فهوتانندن و سزادانی گهل و کۆمه لگایهك، له بهر ئەوهی به ده م بانگی خواوه ناچن. واته: لهو ئایه ته موباره که دا، وشه ی (أَجَلَ) جاری یه که م به مانایهك هاتوهو، له پرستهی دوایدا به مانایه کی دیکه هاتوه.

ئنجا ده فهرمو ی: کاتی دیارییکراوی خوا^(۱)، ئەو کاتهی خوا دیاری کردوه بۆ سزادانی ئیوه، ﴿لَا يُؤَخَّرُ﴾ دواناخری، ﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، ئەگەر ئیوه بزائن، واته: ئەگەر زانیاریتان هه بوایه، ده تانزانی ئەو کاتهی خوا دیاری کردوه، دواناخری. یاخود: ئەگەر ئیوه زانیاتانه یه کاتی دیارییکراوی خوا دواناخری، پرواتان ده هیناو سه رپێچیتان له په یامبه ری خوا نه ده کرد.

ئنجا نوح عليه السلام دیته سه ر باسی گپرا نه وهی به سه رهاتی خۆی و گه له که ی، چون گه له که ی خۆی بانگ کردوه، به شه وو به پۆژ، به ئاشکراو به په نهان و، به هه موو شیوه کان له گه لیاندا خه ریک بووه كه ئیقناعیان بکات به ندایه تی بۆ خوا بکه ن، ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾، نوح عليه السلام، فه رمووی: په روه ردا گرم! من کۆمه له که ی خۆم، گه له که ی خۆم، به شه وو به پۆژ بانگ کردوون، واته: بانگم کردوون بۆ لای تۆ، بۆ به ندایه تی کردن بۆ تۆ، بۆ شیوه ژیا نیک که شایسته ی مرۆفه، شیوه ژیا نیک ی پێک و پێک و، پاک و خاوی ن و چاک له دنیادا، که سه رفرازیی پۆژی دوایی به دوا دا دی.

(۱) (الأَجَلُ: المُدَّةُ الْمَضْرُوبَةُ لِلشَّيْءِ): (أَجَلَ) ئەو کاتهی دیارییکراوه بۆ ته نه جامدانی کارێک.

﴿فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاؤَ إِلَّا فِرَارًا﴾، که چی بانگکردنی من ته نیا پاگردنی تیدا زیاد ده کردن، ته نیا دوور که وتنه وهی تیدا زیاد ده کردن.

﴿وَإِنِّي كَلِمًا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ﴾، من هه کاتیک بانگم ده کردن بۆ ئه وهی تۆ لئیان بیووری، ﴿جَعَلُوا أَصْوَعًا فِيْءَاذَانِهِمْ﴾، په نجه کانیاں ده خسته گوئییه کانیا نه وه، (أَصْبَحَ) کۆی (أَصْبَحَ) ه، بیگومان په نجه هه مووی ناخرتیه نئو گوئیوه، واته: سه ره په نجه کانیاں، به لām بۆیه ده فهرموئ: ﴿أَصْوَعًا﴾ نه ک (أَنَامِلَهُمْ)، بۆ پيشاندانی زیده پۆیی ئه وان، له نه بیستندا، که نه گهر بۆیان کرابایه، هه موو په نجه کانیاں ده خسته نئو گوئییه کانیا نه وه و تاکو هیچ شتیک نه بیستن، له وهی نووح ﷺ پئیان ده فهرموئ.

ئجا هه به وه ندهش وازیان نه ده هئتا که په نجه کانیاں ده خسته گوئییه کانیا نه وه، به لکو ﴿وَأَسْتَعِشُوا نِيَابَهُمْ﴾، دهم و چاویان به پۆشاکه کانیاں داده پۆشی، ﴿وَأَصْرُوا﴾، زۆریش مکوپوون، (إِصْرًا) له (صِرَ) وه هاتوه، واته: (شَدَّ) زۆر به توندیی و سه ختی مکوپوون له سه ره ئه وهی گرتبووانه به ره له بته رستی و دوور له خواپی، هه روه ها له هاوبهش بۆ خوا دانان، ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا﴾، به خۆبه زلگرتنیکى زۆر سه رسوپه ئنه ریش خۆیان به زل گرت.

به لām ئایا نووح ﷺ که ئه وان ئه وپه یری عینادیی و که لله په قیی و گوئییه گرتیان له خۆیاندا به رجهسته کردوه، به وه نده وازی لئه ئیان و ناوئید بووه؟ نه خیر، به لکو ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا﴾، دواپی من به ده نگی به ره ز بانگم کردن.

﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾، دواپی من ئه و بانگه وازه م بۆ ئاشکرا کردن و، به په نهانکردنیکى زۆر سه رسوپه ئنه ره بۆم په نهان کردن، واته: هه م به ده نگی به ره ز بانگم ده کردن، هه م به ده نگی نزم، هه م به ئاشکرا هه م به په نهانی، به هه موو شیوه کانی دواندن، ده مدواندن، به هه موو شیوه کانی بانگکردن، بانگم

ده کردن، دياره به پيی سرووشتی کاته کان و، به پيی دوخی خه لکه کهو، به پيی قوئاغه که، وه ک گوتراوه: (لِکُلِّ مَكَانٍ مَّقَالَ)، هه ندیک له توپژره روان و پروونکه ره روانی قورنن گوتوو یانه: بۆ خه لکه که به گشتی به ده نگی بهرز بانگی کردوون، به لأم بۆ سه رانیان، بۆ بهر پرسه کانیان به ده نگی نزم، بۆ هه ندیکیان به ئاشکرا له کوپرو مه جلیسدو له بۆنه کاندان بانگی کردوون، به لأم بۆ نهوانی دیکه چوو به تاییه تی و به په نهانی و په نامه کی دواندوونی، چونکه بۆ نهوان رهنکه ئاوا باشت و ده ربگیری، به لأم بیگومان یه که یه کی خه لکه که ناگونجی به تاییه تی قسه یان له گه لدا بکات، واته: هه موو شیوازه کانی بانگه وازی گرتوونه بهر.

ئنجا دیته سه ر باسی ئیوه پوکی بانگه وازو په یامه که ی، که پیشتریش به گشتی باسی کردو فهرمووی: ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا﴾، ئیوه نه و س کاره نه نجام بدهن: به ندایه تی بۆ خوا بکه ن و، پاریز له خوا بکه ن و، گوپزایه لی من بکه ن، هه روه ها پیشیگوتن: ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ له گونا هه کانتان ده تانبوو ری و دواشتان ده خات بۆ کاتیکی دیارییکراو، واته: ده تانزیه نی، وه که له سووپه تی (هود) دا ده فهرمو ی: ﴿يَمْنَعُكُمْ مِّنَّا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ ۳ هود، واته: به بهر هه مه ندرکدنیک ی باش بهر هه مه ندتان ده کات، تا کو کاتی دیارییکراو، تا کو کاتی مردنی ئاساییتان، که ته مه نی سرووشتییتان ته و او ده بی، به لأم نه مجاره زیاتر تیشک ده خاته سه ر ئیوه پوکی بانگه وازو په یامه که ی و ده فهرمو ی: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾، پیگوتن: داوای لیبوردن له په روه ردگار تان بکه ن، ﴿إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾، به دلنایی نه و زور لیبورده یه، زور تاوانپوشه.

واته: داوای لیبوردنی لیبکه ن که تا کو ئیستا هاوبه شتان بۆ داناوه و بت و سه نه متان په رسته وه سته م و خراپه تان کردوه، ...هتد، نه گهر وا بکه ن، نه و زور تاوانپوش و لیبورده یه، واته: پیتان وانه بی هه ر گونا هه یکتان هه رچه نده زور گه ووه بیپه زابی، خوای لیبورده نه توانی بیبه خشی و لیببوو ری، به مه رجیک ئیوه داوای لیبوردنی لی بکه ن و بگه رینه وه بۆ لای.

نجا ویرای تهوه چیدیکه شتان بۆ ده کات؟

پیشی ته نیا فه رمووی: ﴿وَوَحَّزَكُمُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، دواتان ده خات بۆ کاتی دیاریکراوی کۆتایی پێهاتی ژبان و ته مه نتان، به لām ته مجاره ورده کاری زیاتر باس ده کات، لهو چاکهو نيعمه تانه ی خوا ی به به زه یی له گه لێاندا ده کات، له ته نجامی داوای لیبوردن کردنیان له خواو گه رانه وه یان بۆ لای و به ندایه تییان بۆی دا.

ده فه رموی: ﴿رُسُلِ السَّمَاءِ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾، ﴿السَّمَاءِ﴾، چ به مانای سه ره وه بی، چ به مانای تهو ئاوه بی که له سه ره وه دینه خوار، چ به مانای هه ور بی، واته: له سه ریوه به خورزه م ئاوتان بۆ داده بارین، یاخود: له هه ورێک که له سه ریوه به خورزه م ئاوتان بۆ داده بارین، یاخود: تهو ئاوه ی له سه ریوه به خورزه م بۆتان هه لده ریژی، به هه ر سێ شیوه کانی: باران و به فرو ته رزه.

نجا له ته نجامی ئاوی هه لپژاوی زۆر له ئاسمانه وه - که بێگومان هه موو نيعمه ته کانی دیکه ی ژبانی دنیا په یوه ندییان به ئاوه وه هه یه، وه ک گوتراوه: (ئاوو ئاوه دانیی) - کۆمه لێک چاکهو نيعمه تی دیکه دینه ئاراه، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿وَمِمَّا ذُكِّرَ بِأَمْوَالِهِمْ﴾، هه روه ها مāl و سامانتان بۆ زۆر ده کات، یان بۆتان ده ره خسین و کورانیشتان بۆ ده ره خسین، لیته دا مه به ست وه چه یه به گشتی، به لām له به ر ته وه ی ته وان زیاتر دلێان به کوران خۆشبووه، وه ک پشت و هیزو ده بنه درێژه پێده ری وه چه ی خۆیان، یاخود وه ک زālکردنی باسی نیرینان به سه ر میناندا، ته وه ش بنچینه یه که له زمانی عه ره بیدا (تَغْلِيْبُ الذُّكُورِ عَلَى الْإِنَاثِ) بۆیه ته نیا ده فه رموی: ﴿وَمِنْ﴾ به یه کێک لهو دوو ئیعتیارانه ی باسمان کردن، واته: هه م مāl و سامانتان بۆ زۆر ده کات، هه م کورانتان بۆ زۆر ده کات، یان: بۆله کانتان له کوران و کچان بۆ زۆر ده کات، ﴿وَجَعَلْ لَكُمُ جَنَّتٍ

وَجَعَلَ لَكُمُ انْهَارًا ﴿١٠﴾، ھەرۈھەباخەكانتان بۇ دەپەخسىيىتى و پووبارو جۆگەو جۇباريشتان بۇ دەپەخسىيىتى.

ئىنجا دواى خىستەنەپرووى ئەو نىعمەتەنە: ھەلپۇزى ئاوى زۇر لەسەرپوۋە، پاشان زۇرکردىنى مالى و سامان بۇيان و، زۇرکردىنى پۇلەكان كوپان و كچان، يان بەس كوپان بۇيان، ھەرۈھەباخەساندىنى باغ و گول و گولزارو بىستان و كشتوكال و جۆگەو جۇبارو پووبار بۇيان.

ئىنجا دەفەرمۇي: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾، ئەوھە چىتانە ۋەقارو پىگەى بەرز بۇ خوا ئومىدەوار نىن، ياخود (تَرْجُونَ) واتە: (تَعْتَقِدُونَ) يانى: (مَا لَكُمْ لَا تَعْتَقِدُونَ لِلَّهِ وَقَارًا)، بۇچى پرواتان نىيە بە پاىيە بەرزىي خوا، زانايان ھەندىكىان گوتوويانە: (تَرْجُونَ) واتە: (تَخَافُونَ)، (مَا لَكُمْ لَا تَخَافُونَ لِلَّهِ عَظَمَةً)، چىتانە! بۇچى مەترىسىيتان نىيە لە مەزنىي خوا سىبحانە و تعالى؟ لەبەر ئەوھى گوتوويانە: (الْخَوْفُ وَالرَّجَاءُ يَتَلَازِمَانِ)، ترس و ئومىد پىگەوھەن، كەواتە: ھەندى جار ۋشەى (رَجَاء) بە ماناي ترسەو، جارى واىيە ترسىش بە ماناي ئومىدە، واتە: ئەوھە چىتانە، چ شىتىك رىگرتانە، بۇچى مەزنىي و بەرزىي خوا پەچاۋ ناكەن و، ترستان بەرانبەرى نىيە و ئومىدتان بەرانبەرى نىيە و، پىيى پروادار نىن؟

﴿وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾، لە ھالىكىدا خوا ئىتوھى قۇناغ قۇناغ پىگەيانىدوھ، (أَطْوَار) كۆى (طَوْر)ە، واتە: كەپەت، قۇناغ، دەلى: (خَرَجَ مِنْ طَوْرِهِ) واتە: فلانكەس لە قۇناغى خۇى دەرچوۋە، لە كەۋلى خۇى دەرچوۋە، (أَطْوَار) دەگونجى مەبەست پىيى قۇناغەكان بى، كە مروڭ لە مىندالدىنى داپكىدا دەيانىپى، لە (نطفة) ۋەھە بۇ ەلەقە، بۇ زارجوو (مضغة)، ئىنجا بۇ ئىسسان و، داپۇشرانى ئىسسان بە گۇشت، دوايى پووح بەبەرداكران، ۋەك لە سەرەتاي سوورپەتى (المؤمنون)دا خوا سىبحانە و تعالى بە ھەوت قۇناغ باسى كىردوھ، ئىمە كاتى خۇى كورتە باسىكىمان لە بارەى درووستكرانى مروڭەوھە لەۋى خىستە روو، دەشگونجى مەبەست پىيى

قوناغه كانى ديكه بى، كۆرپەيى، مندالىي، ھەرزەكارىي، گەنجىي، كامل بوون، پىرىي، تاكو كۆتايى، ياخود مەبەستى پىي ھەموويان بى، ھەم قوناغه كانى كە لە نىو مندالدى دايكدا دەبدرىن، ھەم قوناغه كانى دوايى كە لە ژيانى دواي لە دايك بوون، دەگوزەرىن.

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا كَيْفَ حَقَّقَ اللَّهُ سَمَوَاتٍ طَبَاقًا﴾ ئايا نەتانروانيوھ (بە چاوى سەر سەرنجتان نەداوھ) چۆن خوا ھەوت چىن ئاسمانى ھىوانوھ دى، ئنجا ئەگەر مەبەست لە دىت، چاوى سەر بى، ئىمە تەنيا شىنابىھ لەسەر سەرى خۆمانەوھ دەبينىن، ھەوت ئاسمانەكان نابىنن، بەلام خوا سىحانە و تعالى بۆيە بەو گوزارشتە باسى كردوھ، چونكە ئەگەر خوا بناسى، ماناي وايە ھەرچى خوا دەيفەرموى، دەبى لە بە چاوى بينىنى خۆت، زياتر باوھەرت پىي ھەبى، چونكە چاوى تۆ شتىك دەبينى، بەھەلەدادەچى، بەلام ئەوھى خوا دەيفەرموى، سەدا سەد وايەو ھەلەي تىدا نيە، چونكە خوا لە زانبارى بى سنوورەوھ فەرمايشت دەكات، بەلام ئەگەر مەبەست بينىنى عەقل بى، واتە: ئايا بە عەقل و دل سەرنجتان نەداوھ، خوا چۆن ھەوت چىن ئاسمانى لەسەر ئىوھەو دروست كرديوون، كە ديسان ئەو ھەوت چىن ئاسمانەش بە چاوى عەقل و دل نابىنن، مەگەر لە پىي ھەوالپيدانى خواوھ، ئەگەرنا ئىستاشى لەگەلدا بى، زانست نەگەيشتوھ بەوھى مەتەللى ھەوت ئاسمانەكان ھەل بكات، بەلام بىگومان بە چاوى عەقل و دل دەرك دەكرى، كە خواي پەرورەدگار ھەوالت پىدەدە لە بارەي ئەوھەوھى دروستىكرودوھ، ماناي وايە ھەوالپيدانى خوات پى وەك بينىنى خۆت بى، بەلكو دەبى پىت لە بنىنى خۆشت زياتر بى.

﴿وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا﴾ ھەرۆھەا خوا لە نىو ئەو ھەوت ئاسمانانەدا مانگى گىراوھ بە رووناكيى، ﴿وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا﴾، خۆريشى گىراوھ بە چرا، بە زۆري خواي زانوا توانا لە قورئاندا كە باسى مانگ دەكات، ھەر باسى رووناكيى (نور) دەكات لەگەلدا، لەبەر ئەوھى رووناكيى مانگ ھى

خۆی نیه، به لکو هی خۆره لێیده داو عه کسى ده داتهوه، به لام بۆ خۆر (شمس) ده فهرموی: **(سَاحَا)** و، له سوورپه تی (النبا) دا ده فهرموی: **(سَاحَا وَهَاجَا)** ١٣، **(النبا)**، چرایه کی زۆر تیشکدهر، له بهرته وهی (خۆر) تیشکه که ی هی خۆیه تی.

(وَاللّٰهُ اَنْتُمْ كُمْ مِنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا)، ههروه ها خوا ئیوه ی له زهویدا پواندوه به پواندن، وهك چۆن كشتوكاڵێك پێده گا، خوای كاربه جیش ئیوه ی ئاوا ورده ورده پێگه یاندوه، ئنجا ئەمه چ مه بهست قۆناغه كانی ئیو مندالدا نی دایك بێ، وهك چۆن دره ختیك له ئیوكیكه وه چه كه ره دهكات، دوا یی ورده ورده ده بیته نه مام و گه وه ده بی، مرۆفیش به هه مان شیوه له (نطفه) یه كه وه قۆناغ به قۆناغ، چ مه بهست دوا یی له دایك بوون بێ، كه سه ره تا كۆرپه یه و ته نیا ده توانی شیر ی دایکی بخوا، دوا یی ورده ورده گه شه دهكات و ده چێته قۆناغی مندالی و هه رزه کاری و تاكو كۆتایی.

(ثُمَّ نَبْعِدْكُمْ فِيهَا وَنُخْرِجْكُمْ اِخْرَاجًا)، دوا یی خوا ده تانگێر پته وه ئیو زهوی، یانی: دوا یی مردنتان خوا جهسته كه تان ده گێر پته وه ئیو زهوی و، ده بیته وه به خاك و خۆل، **(وَنُخْرِجْكُمْ اِخْرَاجًا)**، جار یكی دیکه ش به ده ره ئیانیکی سه ره سو ره ئیته ره ده رتان ده هی ئیته وه، كه پۆژی قیامهت و زیندوو کرانه وه و هه لسی ترانه وه یه.

(وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ بِسَاطًا)، خوا زهوی بۆ كرده وون به پایه خ، یاخود زهوی بۆ پان راخستوون، (بساط) هه ر شتیكه راخرا بێ، وهك چۆن پایه خێك پاده خری، ئاوا خوای پهروه ردار زهوی بۆ پان راخستوون. یاخود: زهوی بۆ وا لێ كرده وون و چۆن شتیك پاده خری، به و شیوه یه ی بۆی لێ كرده وون.

(لَتَسْلُكُنَّ مِنْهَا سَبْلًا فِجَا جَا)، تاكو له ئیو كه لێن و شیوو دۆله كانی زهویدا پێیه كان بگر نه بهر، (سبیل) كۆی (سبیل) ه، (فجاج) یش كۆی (فجاج) ه، به مانای كه لێن و درز، واته: پێیه كان به كه لێنه كانی زهویدا، به ئیو دا پرا واییه كانی چیاكان و گرد دۆله كه كاندا بگر نه بهر.

كەواتە: خاويەك ئەو ھەموو نازو نىعمەتانەى بۇ پەخساندوون، شاىستەى
 ئەو ھەى تەنپا ئەو بېرستىن و بەندايەتپى بۇ ئەو بىكەن، ئەو پەيامەى بە نووح
 ﷺ دا بۇى ناردوون لىتى وەربىگرن و، گوپراپەلىى لە پىغەمبەرەكەى بىكەن،
 پىشتان دەكەوئى تاكو بەندايەتپى بۇ خواو، پارىزكارىى لە خواو شىۋە ژيانىك
 كە لە لای خوا پەسندە، فىرتان بىكات.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یە کەم:

راگە یاندنی خوا سبحانە و تعالی: ناردنی نووح عليه السلام بۆ لای خەڵکە کە ی، کە وریایان بکاتە وەو بیانترستین، بەر لەوە ی نازاری بە ئیشیان بۆ بن:

خوا دە فەر موی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

شیکردنە وە ی ئەم ئایەتە، لە سی برکەدا:

١- ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾، بە دنیای ی ئیمە نووحمان عليه السلام ڕەوان کرد بۆ لای خەڵکە کە ی، و شە ی (إِنَّا) لە ئەسڵدا (إِنَّا) یە، (نا) یە و (إِنْ) ی خراوەتە سەر، بۆتە (إِنَّا)، بێگومان ئیمە، ئنجا ئەم جەختکردنە وە یە، چونکە (إِنْ): (إِنْ تَنْصِبِ الْإِسْمَ وَتَرْفَعِ الْخَبَرَ، وَتَفِيدُ التَّأَكُّدَ، (إِنْ) لە پێژمانی عەرەبییدا ناو (منصوب) دەکات و، گوزارەش (مرفوع) دەکات و، جەخت لەسەر کردن دەگە یە نئ و جەختکردنە وە کەش بۆ گرنگی دان بەو هەوآلە یە کە دەیدا، چونکە لێرەدا مەقام مەقامی نکوولییکردن نە، تاکو خوا سبحانە و تعالی جەختی بکاتە وە، یەکتێک لە ڕوونکەرەوانی قورئان وادەئ، بە لکو بۆ گرنگیدا بە هەوآلە کە یە، یانی: بە دنیای و بە گرنگی پێدانە وە، پێتان ڕادەگە یە نین کە نووحمان ڕەوانکرد بۆ لای خەڵکە کە ی.

بە لأم من دە لیم: بە لکو لێرەدا مەقام مەقامی نکوولییکردنە، چونکە هەم گە لی نووح نکوولییان کردووە لە پیغەمبەر بوونی نووح عليه السلام، هەم ئەو کۆمە لگایە ی قورئانی بۆ دابەزیووە، وە ک کۆمە لگایە کە ی پیغەمبەر نووح، نکوولییان کردووە

لهوهی خوا پیغه مبه رانی نارد بن، به لای ده ماو دهم بیستوو یانه که نووح هاتوه بو لای که له که ی و، مووسا بو لای به نی ئیسرائیل، به لای که گهر به شیوه یه کی تیوری ش وه که به سه رهاتیک تهوه یان قبول بووی، به کردوه قبول یان نه بووه، چونکه ههم کومه لگایه که ی پیغه مبه ری خوا، ههم کومه لگایه کانی دیکه ش ههمیشه نکوول یان لهوه کردوه، خوا له به شهران پیغه مبه ران بنی ری و گوتوو یانه: ﴿اَشْرَهْدُونَا ۝۶﴾ التغابن، یان گوتوو یانه: ﴿اَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۝۱۴﴾ الإسراء، واته: تایا به شهر رینماییمان ده که ن (بو لای خوا)؟ تایا خوا پیغه مبه ری کی مروفی ناردوه؟ که واته نهوان نکوول یان لهوه کردوه که نووح ﷺ پیغه مبه ری خوا بووی، بویه ش خوا جه ختی کردو تهوه که به دلنایای تیمه نووحمان نارد بوو، نووح ﷺ له خووه بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی نه کردوه، له خووه په یامی به ناوی خواوه به خه لک رانه گه یاندوه.

(۲) ﴿اَنْذِرْ قَوْمَكَ ۝۱﴾ (پیمانگوت): که خه لکه که ت برسی نه، وریایان بکه وه، ﴿اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝۲﴾، نه مه نیوه پروکی په یامه که ی نووح ﷺ بووه، په یامه که ی نووح ﷺ که خوا پییدا ناردوه، تهوه بووه که خه لکه که ت برسی نه و وریایان بکه وه، ﴿مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝۳﴾، بهر لهوه ی نازاریکی به ئیشیان بو بی، نجا که ده فهرمو ی: ﴿اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ ۝۴﴾ خه لکه که ت برسی نه، وریایان بکه وه، نه یفه رموو له چی؟ بو تهوه ی ههموو تهو شتانه بگریته وه که پیغه مبه ران خه لکه که ی خو یانیان لی ترساندوون و وریایان کردو نه وه به رانه ریان، که ئیوه ته گهر خوا نه په رستی له دنیا دا سزاتان ده دات و به لاتان بو ده نیری، له دوا پروژیشدا تووشی سزاو مه نه تی ده بن، ههروه ها ته گهر خوا نه پرستی، له دنیا دا تووشی کو یلایه تی و بت و سه نه م پرستی ده بن، ههروه ها ته گهر خوا نه پرستی، تووشی دهر دو به لا ده بن، تووشی نه خو شی و گرفتاری ده بن، ههموو ته وانه بخه به رچاوی خه لکه که ت و ته وانی پی برسی نه، بویه لیره دا خوا تهوه ی خه لکه که ی پی ده ترسی نری، باسی نه کردوه، تا کو ههموو تهو شتانه بگریته وه.

(۳) ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بەرلەۋەى ئازارېكى بە ئېشىان بۆيى، ھەندىك گوتوويانە: (مَنْ) لېرەدا: (زَائِدَةٌ لِلتَّائِيْدِ، أَي: قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَهُمْ)، واتە: (مَنْ) زىادكراۋە بۆ جەختكردنەۋە، واتە: وريايان بكهۋە كە ھەر لە سەرەتاۋە ئازارى بەئېشىان بۆ نەيەت، ياخود: (مَنْ) بۆ ھەندىكە، ياخود بۆ ۋونكردنەۋەيە، ئنجا ئەم ئازارە بە ئېشە:

ا- دەگونجى مەبەست پېتى ئەو تۆفانە بى، كە دوايى خوا ناردى بۆ گەلى نووح عليه السلام و بەھۆيەۋە قېرەپرى كردن.

ب- دەشگونجى مەبەست پېتى سزاي ۋۆزى دوايى بى.

ج- دەشگونجى مەبەست پېتى ئەو ئازارو مەينەتتيانە بى، كە خەلك بەھۆى ژيانى دوور لە خوايىيەۋە، لەگەلئاندا دەستەۋيەخە دەبى.

وشەى (قَوْمٌ) كە دەفەرموى: ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ﴾، دەلى: (وَالْقَوْمُ: الْجَمَاعَةُ مِنَ النَّاسِ الَّذِينَ يَجْمَعُهُمْ مَوْطِنٌ وَاحِدٌ، أَوْ نَسَبٌ وَاحِدٌ، بِرَجَالِهِمْ وَنَسَائِهِمْ وَأَطْفَالِهِمْ). واتە: (قَوْمٌ): كۆمەلىك لە خەلك، كە شوئىتىك ياخود ۋەچەلەكىك كۆيان دەكاتەۋە، پياويان و ئافرەتيان و منداليان ھەموويان دەگرتتەۋە، ئنجا پېشترىش باسمان كرد كە ئېمە بەسەرھاتى نووحمان لە تەفسىرى سوۋرەتى (ھود)دا بە درىژيى باس كردوۋە، پېم وايە لە قەدەر قەبارەى ئەم تەفسىرە مافى خۆيمان پىداۋە، بۆيە ئېمە لېرە ناچينە ئىو وردەكارىيەكانى بەسەرھاتى نووح عليه السلام و چەند شىتىكى بنەرەتسى دەخەينەرۋو:

۱- بەپېتى فەرمايىشتى پېغەمبەرى خوا ﷺ، وا پىدەچى نووح يەكەمىن پېغەمبەرى خاۋەن ئۆممەت بوۋى، ۋەك لە فەرمايىشتى پېغەمبەردا ﷺ، ھاتو: {أَوَّلُ رَسُولٍ أُرْسِلَ نُوحٌ وَأُرْسِلَ إِلَىٰ جَمِيعِ أَهْلِ الْأَرْضِ} ^(۱) واتە: يەكەمىن ئىردراۋىك كە ئىردراپى نووح بوۋە، بۆ تىكرپاي خەلكى سەرزەۋى ئىردراۋە.

مهسه له ی دووه م:

بانگکردنی نووح بۆ گه له که ی که ترسینه رێکی روونه بۆ لایان، تا کو خوا بپه رستن و پارێزی لێ بکه ن و، گوێرایه لێ ی وی بکه ن، که له نه جامدا له گونا هه کانیان ببوو رێ و، هه تا کاتی دیار بیکراویش که به شیوه ی ئاسایی تیییدا ده میتنه وه، دوا یان بخت:

خوا ده فه رمو ی: ﴿قَالَ يَوْمَ إِنِّي لَأَنذِرُ مِثْلَ ۚ﴾ (٢) ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا﴾ (٣) ﴿يَعْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (٤)

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه تانه، له پینچ بر گه دا:

(١)- ﴿قَالَ يَوْمَ إِنِّي لَأَنذِرُ مِثْلَ ۚ﴾ نوح (علیه السلام) به گه له که ی خو ی فه رمو: ئه ی گه له که م! (ئه ی خه لکه که م) به دنیای ی من بۆ ئیوه ترسینه رو وریا که ره وه یه کی روونم، یاخود: ترسینه رو وریا که ره وه یه کی روونکه ره وه م، وه ک زۆر جار گو تو ومانه: (مِثْلَ)، له هه ندیک سیاقاندا که دێ، هه م ده گونجێ به مانای ئاشکرا بێ، هه م ده گونجێ به مانای روونکه ره وه بێ، چونکه وشه ی (مِثْلَ)، له رووی زمانی عه په بیه وه ده گونجێ له (أَبَان) ی (لازم) وه بێ، (أَبَانُ الْقَاصِرِ)، وه ک: (أَبَانُ اللَّيْلِ)، یانی: (بَانَ اللَّيْلُ)، شه وکاره که ده رکه وت، یاخود: (أَبَانُ الْقَمَرِ)، یانی: (بَانَ الْقَمَرُ)، مانگه که ده رکه وت، واته: پێویستی به به رکار (مَفْعُول) به) نا کات، ده شگونجێ له (أَبَان) ی تیه په وه بێ بۆ به رکار، (أَبَانُ الْمُتَعَذِّي إِلَى الْمَفْعُولِ)، ئه و کاته ش، واته: روونکه ره وه، وه ک: (أَبَانُ النَّهَارِ الْأَرْضِ)، پۆژگار سه ر زه و پۆشکرده وه، یاخود: (أَبَانُ الْمُدْرَسِ الدَّرْسِ)، وانه بێژه که وانه که ی روونکرده وه، (بۆ وانه پێیژرا وه که)، لێ ره ش دا هه ردوو ک و اتایه که گونجا ون: ئه ی خه لکه که م! من بۆ ئیوه ترسینه رێکی ئاشکرام، یان ترسینه رێکی روونکه ره وه م، واته: روونکه ره وه ی ئه و شتانه م که خوا پێیدا نار دووم و پێویسته بیانزانن، لێ ره شدا دیسان: ﴿إِنِّي لَأَنذِرُ ۚ﴾، وشه ی (نَذِيرٌ)، که به مانای (مُنْذِرٌ)

ه، واتە: ترسێنەر یان وریاکەرەوه، بەلام باسی نەکردووە کە لەچی دەیانترسێت و وریایان دەکاتەوه؟ بەلکو بە گشتیی گوتووین، تاکو هەموو شتێک بگرێتەوه، یانی: دەتانترسێنم لەوێ ئەگەر پوو لە خوا نەکەن، شەیتان زەفەرتان پێ دەبات، یان ئەگەر پوو لە خوا نەکەن و خوا نەپەرستێ و بەندایەتیی بۆ خوا نەکەن، دەردو نەخۆشی و بەلاتان لە نێودا بڵاو دەبێتەوه، زوڵم و ستم و خراپەتان لە نێودا بڵاودەبێتەوه، بەدەرەوشتیی و ناتەبایی و خراپەتان لە نێودا بڵاودەبێتەوه، هەروەها ئەگەر بەندایەتیی بۆ خوا نەکەن، بەلاتان بۆ دەنێرت لە دنیاو لەبەیتان دەبات، یان لە پوژی دوایی دا، خوا ﷻ سزاتان دەدات، هەموو ئەوانە دەگرێتەوه و جگە لە ئەوانەش دەگرێتەوه.

(٢- ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا﴾، (بۆیان پوون دەکاتەوه کە هاتووم ئاگادارتان بکەمەوه و بتانترسێنم) تاکو ئێوە بەندایەتیی بۆ خوا بکەن و پارێزی لێ بکەن و، گوێزایەلێی منیش بکەن، کەواتە: ئەو سێ مۆفەرە دەیه نێوەرۆک و جەوهەری پەیام و بەرنامەکە ی نوح ﷺ بپوون: بەندایەتیی بۆ خوا، پارێزکردن لە خوا، فەرمانبەریی بۆ پیغمبەری خوا ﷺ. لێرە لەم پستە یەکەمدا کە دەفەرموی: ﴿قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾، پێنج جەختکەرەوه هەن:

- ١- ﴿يَقَوْمِ﴾، ئە ی گەلەکەم! واتە: منیش یەکیکم لە خۆتان و ئێوەش کۆمەڵ و خەلکی منن پەرۆشمن و بەتەنگتانهوهم.
- ٢- ﴿إِنِّي﴾، بە دُنیا یی من (إِنِّي) یش، دیسان لە ئەسڵ دا (إِنِّي) یه.
- ٣- ﴿لَكُمْ﴾، بۆ ئێوه.
- ٤- ﴿نَذِيرٌ﴾، ترسێنەر و وریاکەرەوه.
- ٥- ﴿مُبِينٌ﴾، پوون، پوونکەرەوه.

ئەجا ئایا ئەگەر ئێوە بەندایەتیی بۆ خوا بکەن و، پارێزی لێ بکەن و، گوێزایەلێی و فەرمانبەریی من بکەن، خوا چیتان بۆ دەکات؟

۳- ﴿يَعْفِرُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾، له گوناهاه کانتان ده تانبووری.

وشه‌ی (مَنْ):

۱- یان بۆ جه ختکردنه وه یه واته: له هه‌موو گوناهاه کانتان ده تانبووری، هه‌ر له سه‌ره‌تای گوناهاه تاکو کووتایی.

۲- یاخود بۆ هه‌ندیکه، ئنجا ئه‌گه‌ر بۆ هه‌ندیک بێ، واته: له‌و گوناهاه‌ی مافی خوان له‌سه‌ر ئیوه، له‌ ئیوان خۆتان و خواداو زیانیان بۆ خه‌لک نه‌بووه، له‌و گوناهاه‌ ده‌تانبووری، به‌لام ئه‌وانی دیکه که ماف و هه‌قی خه‌لکتان که‌وتۆته‌لا، ده‌بێ مافه‌کان بۆ خه‌لک په‌ت بکه‌نه‌وه، یان گه‌ردنتان ئازاد بکه‌ن.

۳- ده‌شگونجی (مِنْ)، بۆ ڕوونکردنه‌وه بێ، واته: خوا له‌ هه‌موو گوناهاه کانتان ده‌تانبووری، ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ش که مافی خه‌لک، ئه‌گه‌ر ئینسان به‌راستی بۆ لای خوا بگه‌رێته‌وه: (الإِسْلَامُ يَجِبُ مَا قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجِبُ مَا قَبْلَهَا)، ئیسلام پێش خۆی ده‌سپێته‌وه، گه‌رانه‌وه‌ش بۆ لای خوا پێش خۆی ده‌سپێته‌وه.

۴- ﴿وَيُخَوِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، دواشتان ده‌خات بۆ کاتیکی دیاریکراو، ﴿وَيُخَوِّرْكُمْ﴾، (التَّأَخِيرُ: التَّأْجِيلُ وَأُطْلِقَ عَلَى التَّمْدِيدِ وَالتَّوْسِيعِ)، که ده‌فه‌رموی: دواتان ده‌خات، لێره‌دا مه‌به‌ست پێی ته‌مه‌نتان درێژ ده‌کات، ته‌مه‌نتان بۆ فراوان ده‌کات تاکو کوێ؟ ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، تاکو ئه‌و کاته‌ی ناوبراوه‌و دیاریکراوه، که مه‌به‌ست پێی کو‌تایی زیانه، واته: تاکو ته‌مه‌نی س‌رووشتیتان به‌ شی‌وه‌یه‌کی ئاسایی ده‌گوزه‌ڕێن، ده‌تان‌زیه‌نی، (وَالْأَجَلَ الْمُسَمًّى: هُوَ الْأَجَلُ الْمُعَيَّنُ بِتَقْدِيرِ اللَّهِ عِنْدَ خَلْقِهِ كُلِّ أَحَدٍ مِنْهُمْ، فَالْتَّنَوُّيْنِ فِي (أَجَلٍ) لِلْعُمِّيَّةِ)، ﴿أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، واته: بۆ ئه‌و کاته‌ی به‌ ته‌ندازه‌گیری خوا دانراوه، له‌ کاتی دروستکردنی بۆ هه‌ر که‌سی‌که‌دا، که ده‌فه‌رموی: ﴿أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، ئه‌م ته‌نوبه‌ بۆ جو‌ره، تاکو ئه‌و کاته‌ دیاریکراوه‌ی خوا بۆی داناون، مانابه‌که‌ی ئا‌وای لێدێته‌وه: (وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَهْلَامِ أَعْمَارِكُمْ الْمُقَدَّرَةِ، فَلَا يُهْلِكُكُمْ بِلَاءٍ عَامٍ)، خوا دواتان ده‌خات تاکو ته‌مه‌نه‌کانتان ته‌واو ده‌که‌ن، ئه‌و ته‌مه‌نانه‌ی بۆتان دیاریکرا‌و به‌ شی‌وه‌ی ئاسایی و، به‌ به‌لایه‌کی گشتی ناتان‌فه‌وتی‌ن.

۵- ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، بە دۇنيایى كاتى دىارىيىكراوى خوا ھەر كات ھات، دواناخرى ئەگەر بزائى، وشەى (أجل)، لە رستەى يەكەمدا ﴿أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾، مەبەست پىتى كاتى دىارىيىكراوہ بۇ مردنى ھەر كەسېك، بەلام وشەى (أجل)، لە رستەى دووہمدا: ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، بە ماناى كاتى دىارىيىكراوى خوايە بۇ ناردنى بەلاو سزا، بۇ ھەر گەل و كۆمەلگايەكى سەرىپچىكار لە خواو لە پىغەمبەرەكەى، بۇيە ھى پىشيان فەرموويەتى: ﴿وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، ھى دوايان فەرموويەتى: ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ﴾، ئنجا ئەگەر كەسېك بە روالەت تەماشى بكات و وردنەبىتتەوہ، وا دەزانى ئەو دوو رستەيە دژيەكيان لە نيوان دا ھەيە! بۇيەش خوا ﷻ ھىندە داكۆكىي دەكات و دەفەرموى: لە قورئان وردبىنەوہو تىوہى رامىن، باباى سەركىل وادەزانى ئەم دوو رستەيە تىك دەگىرىن:

پىشى دەفەرموى: ﴿وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، دواتان دەخات بۇ كاتىكى دىارىيىكراو.

كەچى دوايى دەفەرموى: ﴿إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ﴾، ئەجەلى خوا كە ھات دوا ناخري! بەلام ئەجەلى يەكەم كە ئەوانى بۇ دوا دەخات، برىتيە لە فەوتان و مردنيان، ئەجەلى دووہم كە دواناخري، برىتيە لە كاتى ھاتنى بەلاو فيتنەو سزا بۇيان، لە كاتىكدا كە بپروا نەھىنن، ئنجا كە دەفەرموى: ﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، وەلامى (ئو)، بە گشتىي دوو ئەگەرى ھەن و لە ھەردووك حالاندا قرتىندراوہ:

أ- ئەگەر ئىوہ زانباتان، (لَا يَقْنُتُمْ أَنَّهُ لَا يُؤَخَّرُ)، دۇنيادەبوون كە ئەو كاتەى خوا دىارىيىكردوہ بۇ سزادانى گەل و كۆمەلگايەكان دوا ناخري.

ب- ياخود وەلامەكەى ئاوايە: (لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ لَأَمْنُكُمْ بِاللَّهِ وَاتَّقِيتُمُوهُ وَأَطَعْتُمُونِي)، ئەگەر زانباتان، بپرواتان بەخوا دىئو بەندايەتبيتان بۇ خوا دەكردو، پارىزتان لە خوا دەكردو، گوپرايەلىي منىستان دەكرد.

بۇيەش خوا ﷻ وەلامى ئەگەر (ئو)، قرتاندوہ، تاكو ئەم دوو واتايە، بەلكو زياتر لەو دوو واتايەش بگرتتەوہ.

مه سه له ی سیه م:

خستنه پرووی نووح بو چۆنیه تیی بانگه وازکردنی خه لکه که ی که پیتی گوتوون:
بگه پینه وه بو لای خواو داوای لیبوردنی لی بکه ن و له به ره که تی نه وه ش دا:

۱- ئاوی به خورزه میان بو داده باری، ۲- سامان و مندالیان زۆر ده بن، ۳-
باخ و پرووباریان بو ده ره خسین، دوا یی سه رزه نشترکردنیان له سه ر ئومیده وار
نه بوونیان به مه زنیی خواو، نه ترسانیان له پینگه ی به رزو بی وینه ی خوا، له
حالی کدا که خوا عز و جل:

۱- به چه ند قوناغ دروستی کردوون.

۲- هه وت چینه ئاسمانی هیتاونه دی.

۳- مانگی تریفه دارو خۆری پرشنگداری له نیو ئاسمانه کاندایان دانان.

۴- له زه ویدا پرواندوونی و دوا ییش پاش گێرانه و دیان (جهسته که یان) بو نیو
خاک، ده ریان دینیتیه وه.

۵- زه مینی بو راخستوون و وای لی کردوه پی و بانانی تیدا دروست بکه ن، له
که لین و بۆشایی تیوان چیا و گرده کاندایان.

خو ده فه رموی: ﴿قَالَ رَبِّ اِنِّ دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ۝٥ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ اِلَّا فِرَارًا ۝٦
وَ اِنِّ كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِيَتَغَفَرَ لَهُمْ جَعَلُوا اَصْصِعُفًا فَاِذَا نَعَمْتُ فَاِذَا نَعَمْتُ اَصْصِعُفًا ۝٧ ثُمَّ اِنِّ دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ۝٨ ثُمَّ اِنِّ اَعْلَنْتُ لَهُمْ وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ
اِسْرَارًا ۝٩ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝١٠ يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْهِمُ مِدْرَارًا ۝١١
وَيُمْدِدُكُمْ بِاَمْوَالٍ وَيَبْنِي وَجَنَّتْ لَكُمْ جَنَّتٌ وَيَجْعَلُ لَكُمْ اَنْهَارًا ۝١٢ مَا لَكُمْ لَا تَرْجِعُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝١٣
وَقَدْ خَلَقَكُمْ اَطْوَارًا ۝١٤ اَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۝١٥ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ

ثَوْرًا وَجَعَلَ السَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لَتَسْكُنُوا مِنْهَا سَبْعًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایەتانه، لە بیست و سێ بەرگەدا:

(۱) ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾ {نوح} لێزەدا دەکەوتێتە سەر باس و خواسی گیرانەوه‌ی بەسەرھاتی خۆی لەگەڵ گەلەکە‌ی دا، فەرمووی: پەرورەدگارم! من خەلکەکە‌ی خۆم بە شەوو و رۆژ بانگکرد، بۆیە پێویستی نەکردووە (قَالَ)، (و) ی بکەوێتە پێش (وَقَالَ)، یان (ف) ی بخەریتە سەر (فَقَالَ)، چونکە ئەمە گیرانەوه‌ی وە‌لامی نووحە (عليه السلام) بۆ فەرمایشتی خوا کە فەرموویەتی: ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ﴾، ئنجا وە ک وە‌لامی ئەو قسە‌یە، مامە‌ڵە‌ی لەگە‌ڵدا کراوە، یانی: لە وە‌لامی ئەم فەرمانە‌ی خوادا، نووح فەرمووی: پەرورەدگارم! من خەلکەکە‌ی خۆم بە شەوو و رۆژ بانگ کرد.

(۲) ﴿قَلَّمَ يَدَهُمْ دُعَاوِي إِلَّا فِرَارًا﴾، کە چی بانگکردنەکە‌م تەنیا ڕاکردنی تێدا زێدەکردن، (دُعَايِي)، خۆبندراویشەتەوه: (دُعَايِي)، یانی: هەم بە زەنە (سکون)، هەم بە سەر (فتحة) کە هەر یەک واتایان هەیە، بانگکردنەکە‌ی من تەنیا ڕاکردنی تێدا زیادکردن، (وَاسْتِثْنَاءُ الْفِرَارِ مِنْ عُمُومِ الزِّيَادَاتِ، اسْتِثْنَاءُ مُنْقَطِعٍ، وَالْتَقْدِيرُ: قَلَّمَ يَدَهُمْ دُعَايِي قُرْبًا مِنَ الْهَدْيِ، لَكِنْ زَادَهُمْ فِرَارًا وَابْتِعَادًا)، ئەم هە‌لاواردنەش هە‌لاواردنی دا‌براو (اسْتِثْنَاءُ مَنْقُطِعٍ)، چونکە جیاکردنەوه‌ی (ڕاکردن) لە مانای (زیادکردن) لێک جیان، [یانی: جیاکراوە (مُستثنی) لە لیجیاکراوە (مُستثنی منه) جیاوازه، بۆیە پێی دەگوترێ: هە‌لاواردنی دا‌براو] واتە: هە‌تا من بانگم دەکردن بە‌رهو ڕێی راست، ئەوان هەر زیاتر ڕایان دەکردو دوور دەکەوتنەوه.

(۳) ﴿وَإِنِّي كُنَّمَا دَعَوْتَهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ﴾، من هەر کاتێ بانگم دەکردن، تا‌کو لێیان ببوو‌ری، (كُنَّمَا)، لە دوو بەش پێکھاتووە: (كَلَّ) و (مَّا)، (كَلَّ)، واتە: هەموو شتێک، (مَّا) لێزەدا بۆ چاوگە (مَصْدَرِيَّة)، واتە: ئەوانە هە‌لوێستیان هەر بەو شیوہ‌یە بوو، لە هەموو

حالان دا كە بانگم دە كردن، تاكو تۆ لىيان بېوورى، ئەوان ھەر بەو شىۋەيان دە كرد، كە دوايى باسى دەكات:

۴- ﴿جَعَلُوا أَصَبَعُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ﴾ (تاكو بانگم دە كردن، تۆ لىيان بېوورى، ئەوان ھەر غادەتيان وابوو)، پەنجە كانيان دە خستنه گويكانيانەو، پىشترىش گوتمان: پەنجە ھەمووى ناخرىتە تىو گوى، بەلكو مەبەست پىي سەرە پەنجەكان (أَنَامِلُهُ)، كە كۆي (أُمُولُهُ) يە، وەك چۆن (أَصَابِعُ)، كۆي (أَصْبَعُ)، يان (إِصْبَعُهُ)، بەلام پوچى دەفەرموى: پەنجە كانيان دە خستنه گويكانيانەو؟ ئەمە بۆ پىشاندانى زۆر مكوورپوونپانە لەسەر ئەوۋى ھىچ شتىك لە نووح نەبىست، كە ئەگەر بۆيان كرابايە ھەموو پەنجەيان دە خستە تىو گويانەو.

۵- ﴿وَأَسْتَفْهَرُوا شِبَابَهُمْ﴾ بە پۇشاكەكەشيان خۇيان دادەپۇشى، واتە: بەرگ و پۇشاكەكانيان بەكەنە پۇشەر بۆ دەم و چاۋو بۆ گويان، واتە: دواي ئەوۋى پەنجەيان دە خستە گويانەو بۆ ئەوۋى ھىچ نەبىست، كاريكيان دە كرد كە بە پۇشاكەكانىشيان دەم و چاۋەكانيان بگرن، بۆ ئەوۋى نووح ھەر نەشېنن، نە قسەي بېيستن و نە پەنگى بېينن.

۶- ﴿وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا أَشْجَارًا﴾ زۆرىش مكوورپوون (لەسەر مانەۋەيان لەسەر رېبازى خۇيان)، خۇيان بەزلىگرت بە خۆ بەزلىگرتىكى ناۋازە، (الإِصْرُ: تَحْقِيقُ الْعَزْمِ عَلَى فِعْلٍ، وَهُوَ مُسْتَقٌّ مِنَ الصَّرِّ وَهُوَ الشَّدُّ عَلَى شَيْءٍ، وَحَذَفَ مَتَعَلَّقُ أَصْرُوا لِيُظْهِرَهُ، أَيُ أَصْرُوا عَلَى مَا هُمْ عَلَيْهِ مِنَ الْكُفْرِ، (إِصْرًا): بَرِيْتِيه لَه دَلِي خَو سَاغِرْدَنهۋە لەسەر شتىك (إِصْرًا)، لە (صَرَّ) ھەۋە ھاتو، (صَرَّ) یش، بريتیه لە توندكردن، ياخود گریدانتيك، (صَرَّةً)، واتە: پرىسكەيەك كە پارەي تىدە ھاويشتىرى و توند دەبەستىرى، ئنجا ئەوۋى (أَصْرُوا) ي، پىۋە پەيوەستە ئايا لەسەر چى مكوورپوون؟ قرتىنراۋە چونكە ئاشكرايە، واتە: مكوورپوون لەسەر مانەۋە لەسەر كوفرو شېرك و بىپەرستىي، ئەمەش سكالاي نووحه ﷺ بۆ لاي پەرۋەردگارى وەك رېخۇشكردن بۆ ئەوۋى دوايى تووكيان لى بكات كە خوا سزايان بدات.

ههروه‌ها نووح عليه السلام له‌سه‌ر گێڕانه‌وه‌ی حاڵ و به‌سه‌ره‌هاتی له‌گه‌ڵ گه‌له‌که‌یدا به‌رده‌وام ده‌بی و ده‌لی:

(۷) - ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا﴾، دوایی من به‌ ده‌نگی به‌رز بانگم کردن، (ثُمَّ)، بۆ ریزه‌بندی گێڕانه‌وه‌که‌یه، (جِهَارًا: مَصْدَرٌ جَهَرَ نَائِبٌ عَنِ الْمَفْعُولِ الْمُطْلَقِ)، (جِهَارًا)، چاوگی (جَهَرَ)یه، واته: ده‌نگی به‌رز کرده‌وه، له‌ شوێنی به‌رکاری په‌ها دانراوه، ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا﴾، که ئه‌مه ده‌بیته به‌رکاری په‌ها بۆ ﴿دَعَوْتُهُمْ﴾ و له‌ شوێنی ئه‌و دانراوه، یانی: بانگم کردن به‌ بانگکردنێکی به‌ ده‌نگی به‌رز.

(۸) - ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَتُ لَهُمْ﴾، دوایی من بانگه‌وازم بۆ ئاشکرا کردن.

(۹) - ﴿وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾، ههروه‌ها بۆشم په‌نهانکردن به‌ په‌نهانکردنێکی زۆر ناوازه، چونکه (إِسْرَار)، ده‌بیته به‌رکاری په‌ها (مفعول مطلق) بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌ی (أَسْرَرْتُ).

زانایان له‌و باره‌وه زۆریان قسه‌ کرده‌وه، ئه‌وه‌ی له‌م ئایه‌تانه وه‌رده‌گیرێ، ئه‌وه‌یه که نووح عليه السلام به‌ چوار شیواز بانگی کردوون:

۲۱- به‌ ده‌نگی نزم و به‌رز: ده‌نگی به‌رزیش له‌ به‌رانبه‌ریدا ده‌نگی نزم هه‌یه، که ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا﴾، دیاره جاری پیشی به‌ ده‌نگی نزم بانگی کردوون، پاشان به‌ ده‌نگی به‌رز، چونکه ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا﴾، دوایی من به‌ ده‌نگی به‌رز بانگم کردن.

۳۰- به‌ په‌نهانی و ئاشکرا، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾، دوایی به‌ ئاشکرا بانگم کردن، ئنجا به‌ په‌نهانییش بانگم کردن، که‌واته: چوار شیوازن: به‌ ده‌نگی به‌رز و به‌ ده‌نگی کپ و، به‌ ئاشکرا و به‌ نه‌ینی و به‌ په‌نهانی، ئه‌و شیوازه بانگکردانه‌ی نووح عليه السلام که به‌کاری هیناون بۆ بانگه‌وازدنی گه‌له‌که‌ی بۆیه جۆراو جۆر بوون، چونکه خه‌له‌که‌ش جۆراو جۆر بووه، بۆ وینه: بۆ به‌رپرسه‌کان نه‌گوناچاوه به‌ ده‌نگی به‌رز بانگیان بکات، چونکه ئه‌و کاته زیاتر شیتگیر ده‌بوون، به‌لکو به‌ ده‌نگی

كې و لە قەدەر ئەو كۆرۈ مە جلىسەى تېيدا بوون، بەلەم بۇ خەلەكەكە بە دەنگى كې گوتيان لىنابى و لە مەحفەل و كۆبونەوہى گشتىياندا دەنگى بۇ بەرز كىردوونەوہ، ھەرۈھا بۇ ھەندىكەيان بە ئاشكرا بانگى كىردوون ھەندى جارو، ھەندى جارىش بە پەنھانىي پەنامەكىي، بە جۆرىك ئەو كەسەى بانگ دەكرى تەماشای كىردوہ: چ مەقامىكى ھەبە؟ تاكو بەپىي ئەو مەقامە، مەقالەكەى بۇ بگۆرى، ۋەك گوتراوہ: (لِكُلِّ مَقَامٍ مَّقَالٌ، وَلِكُلِّ مَيْدَانٍ رِّجَالٌ)، بۇ ھەر شوئە جۆرە قسەيەك ھەيەو، بۇ ھەر كۆرەپانتىك جۆرە پياوانتىك ھەن.

۱۰- ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾، پىتم گوتن: داواى لىيوردن لە پەرۋەردگارتان بىكەن، بە دىنباي ئەو زۆر لىيوردەيە، پىشترىش نوح ﷺ بۇ خاى پەرۋەردگارى كىرايەوہ: ﴿وَإِنِّي كُنَّا نَدْعُوهُمْ لِنَغْفِرَ لَهُمْ﴾، ئەوہى باسكىد، ھەرۈھا لەوہ پىشترىش كە پىي گوتن: ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾، بەلەم ئەم جارە دووبارەى دەكاتوہ، چونكە پىششى بە گشتىي پىيگوتوون: ئەگەر وابىكەن خوا لە گوناھەكانتان دەتانبورى، بەلەم ئەمجارە بەشۆەى دواندن پىيگوتوون: داواى لىيوردن لە پەرۋەردگارتان بىكەن بە دىنباي ئەو زۆر لىيوردەيە، واتە: با ئەوہ نەبىتە پەرچ و كۆسپ لەبەر دەمتاندا، كە پىتان وابى گوناھو تاوان و خراپەتان زۆر كىردوہ، لىيوردنى خوا بەشتان ئاكات! لىيوردنى خوا زۆر زۆرە، چونكە ئەو زۆر زۆر لىيوردەيە، لىيوردەيى خوا سنوورى نىە.

۱۱- ﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا﴾، ئەگەر ئىوہ داواى لىيوردن لە خاى پەرۋەردگارتان بىكەن، خوا ﷻ لە سەرئوہ ئاوى بە خورزەمتان بەسەردا دەبارىتى، وشەى (سَمَاء):

أ- دەگونج مەبەست پىي خودى باران و ئاۋەكە بى، ۋەك لەم فەرمايشتەدا ھاتوہ: **إِعَنْ زَيْدُ بْنُ خَالِدٍ**، قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْخَذْيِيَّةِ فِي إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلِ (أخرجه البخاري: ۸۴۶، ومسلم: ۷۱)، واتە: زەيدى كۆرى خالىد ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ نوئى بەيانى بۇ كىردىن لە حودەيبىيە، دواى بارانتىك كە بەشەو بارى بوو.

ب- وشهٰی (سَمَاء)، به مانای سه‌ریش دی: ﴿أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ﴾، المَلِك: ۱۶.

ج- هه‌روه‌ها (سَمَاء) به مانای هه‌وریش دی: ﴿أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ﴾ (البقرة: ۱۹)

(۱۲)- ﴿وَيَمْدُدُّ بِأَمُولٍ وَنِينَ﴾ (جگه له‌وهی خوا له سه‌ریوه ناوی به خورزه‌متان به‌سه‌ردا هه‌له‌دریژی، ته‌گه‌ر داوای لی‌بور‌دنی لی بکه‌ن و بۆ خوا صول‌حاو بن)، سامانه‌کانیشتان بۆ زۆر ده‌کات و، کورانیشتان بۆ زۆر ده‌کات، (إِمْدَاد)، بریتیه له بۆ درێژ‌کردنه‌وه، (أَمْدُهُ إِمْدَادًا)، (إِمْدَاد)، بۆ درێژ‌کردنه‌وه‌یه، که لی‌زه‌دا مه‌به‌ست ته‌وه‌یه بۆتان زۆر ده‌کات، یاخود نه و مال و سامانه‌ی هه‌تانه بۆتان درێژه پێده‌دا، نه‌و کو‌بو مندالانه‌ی هه‌تان، بۆتان‌یان ده‌هیل‌یته‌وه‌و، بۆتان‌یان درێژه پێده‌دا.

(۱۳)- ﴿وَيَجْعَلُ لَّكَ جَنَّتٍ وَيَجْعَلُ لَّكَ أَهْرًا﴾، باخانیشتان بۆ ده‌ره‌خسیتی و رووبارانیشتان بۆ ده‌ره‌خسیتی، له ته‌نجامی هه‌بوونی ناوی زۆردا، هه‌م باخ و دییه‌رو بیستان زۆر ده‌بن، هه‌م جوگه‌و رووباریش زۆر ده‌بن.

دوایی نوح ﷺ ده‌فه‌رموی:

(۱۴)- ﴿مَا لَّكَ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾، چیتانه! ئومیدی وه‌قارتان نیه بۆ خوا، (وَقَار)، له ته‌صلی زمانی عه‌ره‌بییدا به مانای چه‌سپان (قَبَات) دی، وه‌ک خوا به هاوسه‌رانی به‌ریزی پی‌خه‌مه‌بری فه‌رمووه: ﴿وَقَرَنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ (الأحزاب)، له ماله‌کانی خۆتاندا نی‌شته‌جی بن، واته: بۆچی نه‌و پی‌که‌ به‌رزو چه‌سپاوه‌ی خوا هه‌یه‌تی، پیی ئومیده‌وار نین؟ نه‌وه واتایه‌کی، یاخود: (وَقَار)، به مانای مه‌زنییه (وَالْوَقَارُ: الْعِظَمَةُ. وَالتَّوْقِيرُ: التَّعْظِيمُ، وَقَرَهُ يُوقِرُهُ تَوْقِيرًا، يَعْنِي: عَظَمَهُ يُعْظِمُهُ تَعْظِيمًا)، که‌واته: (وَقَار)، به مانای مه‌زنی‌ش دی، یانی: بۆچی ئومیده‌وار نین به مه‌زنیی خوا؟ هه‌روه‌ها (تَرْجُونَ)، ده‌لی: (خَوْفٌ وَرَجَاءٌ)، پیکه‌وه په‌یوه‌ستن، که‌واته: ﴿لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾، یانی: (لَا تَخَافُونَ لِلَّهِ عَظَمَةً)، بۆچی له مه‌زنیی خوا ترستان نیه، یان بۆچی ئومیده‌وار نین به مه‌زنیی خوا، به پایه به‌رزوی خوا، که لی‌تان ببووری و چاکه‌تان له‌گه‌ل‌دا بکات و، میه‌ره‌بان‌یی‌تان له‌گه‌ل‌دا بنویتی؟ بۆچی کاریک ناکه‌ن

شاىستەى ئەوھ بىن، خوا بە مەزنىي و پاىە بەرزىي خۇي و، بە چاكەكانى خۇي مامەلەتان لەگەلدا بىكات؟.

لە بارەى ئەوھوۋە كە داواى لىبوردن لە خوا كىردن دەبىتتە ھۇي دابارىنى ئاۋو زۆربوۋنى مالى و سامان و كوپان و كچان و، دەبىتتە ھۇي پىت و پىزو پوۋبارو پەزو باخ و... ھەتد، خوا ﷻ لە چەند شوئىتەك لە قورئاندا ئامازەى بەو راستىيە كىردو، بۇ ھەمۇنە: لە سوۋرەتى (ھود)دا ئەو ھاتوھ لەسەر زمانى ھود ﷺ بۇ كەلەكەى خۇي (عاد): ﴿وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدَّكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ ﷻ ھود.

لىرەش ئەو دەقە دىنبن: (قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: خَرَجَ النَّاسُ يَسْتَسْقُونَ، فَقَامَ فِيهِمْ بِلَالُ بْنُ سَعْدٍ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ إِنَّا سَمِعْنَاكَ تَقُولُ: ﴿مَاعَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ﷻ التوبة، وَقَدْ أَقْرَرْنَا بِالْإِسَاءَةِ، فَهَلْ تَكُونُ مَغْفِرَتُكَ إِلَّا لِمِثْلِنَا؟ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاسْقِنَا! فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَرَفَعُوا أَيْدِيَهُمْ، فَسُقُوا) (۱)، واتە: ئەوزاۋىي پەحمەتى خۇي لى بى، دەلى: خەلك چوۋنەدەر بۇ داۋا كىردى باران، بىلالى كوپى سەد (يەكەك بوۋە لە خواناسان و لە ئىۋياندا بو)، ستايشى خۇي كىردو مەدح و سەناى خۇي كىرد، داۋىي گوتى: ئەى خۇايە! ئىمە گۇبىست بوۋىن دەفەرموۋى: ﴿مَاعَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ﷻ التوبة، واتە: چاكەكاران ھىچ پىي پەخنەو گلەييان نايەتە سەر، ئىمەش ئەوھ داغان ھىنا بە ھەلەو خۇايەى خۇماندا، ئنجا ئايا لىبوردنى تۇ ھەر بۇ وئەى ئىمە نابى؟ (واتە: چاكەكاران ئەوھ چاكىن، بەلام ئىمە داغان بە ھەلەو كەم و كوپى خۇماندا ھىناو، ئەگەر چاكەكاران پىۋىستىيان بە لىبوردنى تۇ ناكات، بەلام ئىمەى خۇايەى كار ھەجىي لىبوردنى تۇيش، ئايا لىبوردنى تۇ ھەر بۇ خەلكى ۋەك ئىمە نىە؟، ئەى خۇايە! لىمان بىۋورەو بەزەدەيت پىماندا بى و، ئاۋمان بۇ

دابارتیه، دهستی بهرز کردهوهو خه لکه کهش دهستیان بهرز کردهوهو، یه کسه ر خوی پهره دگارش هه وری هتیا به ئاسمان و بارانی به سه ردا باراندین.

زانایان و پرونکه ره وانی قوړتان له به رانبه ر ته م رسته یه دا، زور قسه یان کرده که ده فره موی: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾، ئنجا ئه وه ی پیویست بوو له رابردوو دا گوتم، به لام بو زیاتر تیشک خسته سه ری، قسه ی هه ندیک له زانایان، دینین بی ئه وه ی ناویان بینین:

۱- ﴿لَا تَرْجُونَ تَعْظِيمَ اللَّهِ إِيَّاكُمْ وَتَكْرِمَهُ لَكُمْ فِي الْآخِرَةِ؟﴾، بوچی به ئومیدی ئه وه نین خوا له رژی دوا بی دا، به مه زنتان بگری و ریزتان لیبگری؟.

۲- ﴿مَا لَكُمْ لَا تَخْشَوْنَ لِلَّهِ عِقَابًا، وَلَا تَرْجُونَ مِنْهُ ثَوَابًا﴾، بوچی مه ترسی سزای خواتان نیه و، به ئومیدی پاداشتی خوا نین؟.

۳- ﴿مَا لَكُمْ لَا تَعْتَقِدُونَ لِلَّهِ عَظَمَةً؟﴾، بوچی پرواتان نیه به مه زنیی خوا.

۴- ﴿مَا لَكُمْ لَا تَخَافُونَ لِلَّهِ عَظَمَةً وَفُذْرَةً عَلَىٰ أَحَدِكُمْ عُقُوبَتِكُمْ؟﴾، بوچی مه ترسیی مه زنیی خواتان نیه و ئه وه که خوا ده توانی سزاتان بدات {هه ر کامیک له ئیوه خوا بیه وی سزای بدات؟}.

(۱۵)- ﴿وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾، له حالیکدا خوا ئیوه ی له چه ند قوناغاندا دروست کرده و؟ (أطوار)، کو ی (طور)، (طَوْرًا بَعْدَ طَوْرٍ، أي: تَارَةً بَعْدَ تَارَةٍ)، جار له دوا ی جار، ده گوتری: (خَرَجَ عَنْ طَوْرِهِ، أي: جَاوَزَ حَدَّهُ، وَالْأَطْوَارُ: الْمَرَاجِلُ)، (طَوْرٍ)، وه ک چون به مانای جار دی، جار له دوا ی جار، به مانای قوناغیش دی، ئنجا ئه و قوناغانه ش: ۱- مه به ست پیمان قوناغه کانی ئیو مندالدانی ئافره ت بی، مندالدانی دایک، که مروّف پیشی نوتفه یه، دوا بی ده بیته هه لقه و خوینبار، ئنجا ده بیته زارجو و (مُضْغَةً)، (پارچه گوشتیک هینده ی زارجو و)، ئنجا ده بیته ئیسقان، دوا بی ئیسقانه که به گوشت داده پوشری و، دوا بی له قوناغیکی دیکه دا پروو حی به به ردا ده کری.

ب- ياخود مەبەست پىي قۇناغە كانى دواى لە داىك بوون بى: كۆرپە، مندالى ساوا، پېژۆچكە، وردە وردە، ئنجا گەورەتر دەبى، دوايى دەبىتە ھەرزەكار، دوايى بالڭ دەبى، دوايى دەبىتە گەنج و كامىل دەبى و تاكو دوايى.

ھەرۋەھا لە يەك كاتدا دەگونجى مەبەست پىي ھەموويان بى، خوا ﷻ تىمەي ھەم لە مندالدىنى داىكدا بە چەند قۇناغاندا تىدەپەرئىنى، ھەم دوايى كە لە داىكىش دەبىن بەچەند قۇناغاندا تىدەپەرئىن، ئەگەر مروڭ ھەر تەماشاي خۆى بىكات، خوا چۆنى ھىناۋەتە دى، ئنجا ئەو خۆ ناسىنەي، واى لى دەكات كە خوا بناسى و ئنجا زانىنى ئەۋەي خوا چۆن خولقاندوۋىتى؟ پالئەرو ھاندەرى دەبى كە خوا بپەرستى و بەندايەتتى بۆ بىكات، بۆيە دەفەرموئى: ﴿مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾، بە ھەموو ئەو واتاپانەي كە گوئان، بوچى تىۋە بە ئومىدى بەزەبى، پاداشتى خوا نىن و، ترستان نىە لە سزاي خوا؟ ﴿وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾، لە ھالىكىدا خوا تىۋەي بە چەند قۇناغاندا ھىناۋەتە دى و، بە چەند قۇناغ تىۋەي دروست كىردو، بە چەند قۇناغاندا تىپپەراندوون، ھەر ۋەك شىتىكى كورت دەلئىن: مروڭ لەچى دروست دەبى؟ لە نوتفە، نوتفە لە ئەسلىدا لە دوو زىندەۋەرى بچووك دروست دەبى، يەكەم: (حَيَمَنُ)، كە لە ئاۋى پىاۋدايە، كە كورتكراۋەي (الحيوان المئوي) يە، كە بە (حَيَامَن)، كۆ دەكرىنەۋە، واتە: زىندەۋەرى تۆۋى و، زانايان دەلئىن: لە ھەر كاتتىكىدا پىاۋ ئاۋ دەرىژى ئاۋەكەي پىنجسەد (۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰) مىيۇن زىندەۋەرى بچووكى تىدايە كە پىيان دەگوتىرى: (حَيَمَنُ)، ئەو ئاۋەش ھەموۋى قەبارەكەي يەك سانتىمەتر سىچا (ا سم) يە، كەچى پىنج سەد (۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰) مىيۇن زىندەۋەرى بچووكى تىدايەۋە، يەككە لەو زىندەۋەرە بچوۋكانە دەچى بە ھىلكۆلە (بويضة) ۋە لە ئىتو ئاۋى ئافرەتدا پەيۋەست دەبى و، بە ھەردوۋىكىيان زىندەۋەرىكى دىكە پىكىدىن پىي دەگوتىرى: نوتفەو مروڭ لەۋەۋە دروست دەبى.

(۱۶) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا كَيْفَ حَقَّ اللَّهُ سَعْيَ سَمَوَاتٍ طَبَاقًا﴾، تاپا سه رنجتان نه داوه خوا ﷻ چوَن ههوت چين تاسمانی هیناونه دی! (طَبَاقًا، أَي: مُطَابِقَةً، واته: له سه ره یه کدی، چين له سه ره چين، واته: تاپا نه و خوايه ی ههوت چينه تاسمانی به سه ره سه ره ی تپوهه دروستکردوون، شایسته ی نه وه به نډايه تپي بۆ بکه ن و بپه رستن، ههروه ک چوَن تپوهی به چه نډ قوَنانغاندا تپپه رانډوهو، بۆ تپوهی نه وه هه موو نازو نيعمه تانه ی ره خساندوون؟ زانایان گوتوپانه: که ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، تاپا نابین؟ بیکومان ناگونجی تيمه به چاو ههوت چينه تاسمانه کان ببینين؟ (الشنقيطي) خاوه نی (أضواء البيان)^(۱)، له و باره وه هه نډی قسه ده کات و ده لئ: لپره دا ده گونجی مه به ست دوو شت بئ:

۱- ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، مه به ست پپی دیتنی چاو نیه، به لکو مه به ست پپی نه وه یه خوا هه والیکي دنیا که ری پیداون و، هه والی خوا ی پهروه رډگاریش پابه نډکه ره بۆ هه موو لایه ک، بۆ هه ره که سیک که بیستی، که واته: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، واته: تاپا به چاوی عه قل نه تانبینیوه، دوا ی نه وه ی خوا هه والی پیداون: ههوت تاسمانم خو لقا ندوون؟

۲- ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، له بهر نه وه ی پیغه مبه ری خاتهم ﷻ له شهوی شه ورپو به رز بوونه وه دا به ههوت تاسمانه کاند تپپه ریوه و، ده روازی ههوت تاسمانه کانی بۆ کراونه وه و چوته سهرووی ههوت تاسمانه کان و، له گه ل خوا ی به رزدا گفتوگوی کردوه، نجا نه گه ر تيمه به چاوی خو شمان نه مانبینیوه، به چاوی پیغه مبه ری خوا ﷻ بینومانه و تيمه ش هه رچی فهرموویه تی به راستی داده تپین و نه ویش فهرموویه تی: ههوت تاسمانه کانم دیون، چاوی پیغه مبه ریش ﷻ له چاوی خو مان باشر نه وه ی بینیه و.

به لام مانای یه که میان راسته و له هه موو قورئانیش دا هه روايه.

(۱۷) ﴿وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا﴾، ههروه ها (خوا) مانگی تپدا پوونا ک کردوون، کردوویه تی به پووناکی له نپو تاسمانه کاند، بیکومان مانگ شو تپنکه وتووی خرۆکه ی زهوییه و (۳۶۰،۰۰۰)، تاکو (۳۸۰،۰۰۰) کیلومتر له زهوییه و دووره، ته نیا که میک له و

بهینه‌دا کهم و زیاد ده‌کات، که جاری وایه مانگ نزیك ده‌که‌وئته‌وه له زه‌وی و جاری وایه دوور ده‌که‌وئته‌وه، به‌لام بیگومان مانگ له سنووری ئاسمانی یه‌که‌مدایه، هه‌روه‌ك خۆریش له سنووری ئاسمانی یه‌که‌م دایه، وه‌ك زۆر جار باسمان‌کردوه که خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَرَبِّنَا السَّمَاءُ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ﴾ فصلت، ئاسمانی نزیك‌ترمان به چرایان پازاندۆته‌وه، که مه‌به‌ست پێی ئه‌ستێره‌کانن، به‌لام ئاسمانه‌کانیش مادام چین له‌سه‌ر چین، ئاسمانی یه‌که‌م ده‌وری ئیمه‌ی داوه، دوا‌یی ئاسمانی دووهم ده‌وری ئاسمانی یه‌که‌می داوه، هی سێهه‌م ده‌وری دووهمی داوه، هی چواره‌م ده‌وری سێهه‌می داوه، هی پێنجه‌م ده‌وری چواره‌می داوه، هی شه‌شه‌م ده‌وری پێنجه‌م و، ئاسمانی حه‌وته‌میش ده‌وری شه‌شه‌می داوه، که‌واته: سه‌ره‌نجام خۆرو مانگ ده‌که‌ونه ئێو هه‌موو ئاسمانه‌که‌نه‌وه.

(۱۸) - ﴿وَجَعَلَ السَّمْسُ سِرَاجًا﴾، هه‌روه‌ها (خوا) خۆریشی کردوه به چرا، واته: وه‌ك چرایه، لێره‌دا ئه‌مه پێی ده‌گه‌رتی: (التَّشْبِيهِ الْبَلِيغُ)، واته: خۆریش وه‌ك چرایه‌کی تیشکه‌د ره.

(۱۹) - ﴿وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا﴾، هه‌روه‌ها خوا ﷻ تێوه‌ی له زه‌ویدا به‌رواندن پواندوه، بیگومان (نَبَاتًا)، له: (أَنْبَتَ) هاتوه، (عَوَمِلَ مُعَامَلَةً الْمُصَدَّرُ فَوَقَعَ مَفْعُولًا مُطْلَقًا لِأَنْبَتِكُمْ)، له‌ئه‌صلدا (نَبَاتًا)، ناوه له (أَنْبَتَ: بُنِيَ إِنْبَاتًا فَهُوَ نَبَاتٌ) هاتوه، به‌لام لێره‌دا (نَبَاتًا)، وه‌ك چاوگ بو (أَنْبَتَ) مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا کراوه، یانی: خوا تێوه‌ی پواندوه به‌رواندن له زه‌وی دا.

(۲۰) - ﴿ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا﴾، دوا‌یی ده‌تانگێڕێته‌وه ئێوی، واته: جه‌سته‌کانتان ده‌گێڕێته‌وه ئێو زه‌وی، بو‌چی خوا و ده‌فه‌رموئ؟ چونکه ئه‌وانه به‌س هه‌ستیان به‌جه‌سته‌ی خۆیان کردوه، بو‌یه‌ خواش ﷻ به‌پێی عه‌قڵی خۆیان دواندوونی، واته: ئه‌و جه‌سته‌یه‌ی که تێوه نه‌یا هه‌ست به‌وه ده‌که‌ن، دوا‌ی مردنتان ده‌گێڕێته‌وه ئێو زه‌وی.

(۲۱) - ﴿وَنُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾، ئنجا هه‌ر ئه‌و جه‌سته‌یه‌ش جارێکی دیکه ده‌ردی‌نێته‌وه له زه‌وی، بو‌یه ده‌فه‌رموئ: (إِخْرَاجًا)، ﴿وَنُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾، واته: به‌ده‌ره‌ینانه‌وه‌یه‌کی سه‌رسو‌په‌ینه‌ر ده‌رتان دینێته‌وه.

۲۲- ﴿وَاللّٰهُ جَمَلَ لَكُمْ اَرْضَ بِسَاطٍ﴾، هەروەها خوا زەوی بۆ کردوون بە پایەخ، (والبساط: ما یُفَرِّشُ لِلنُّوْمِ عَلَيْهِ وَالْجُلُوسِ، مِنْ تَوْبٍ أَوْ زُرْبَةٍ، فَلَا إِخْبَارَ عَنِ الْأَرْضِ بِبَسَاطٍ تَشْبِيهٍ بَلِيغٍ)، (بساط)، هەر شتیکە کە بۆ خەوتن یان بۆ لەسەر دانیشتن پادەخری و، هەوآلدانیش لە زەوی بەوێ کراره بە پایەخ (فراش)، دیسان لە جوړی و پچواندنێ بەلیغە لە پرووی رەوانیژییهوه، یانی: وەك فەرش بۆی راخستوون.

۲۳- ﴿لَسْتُ كُؤَامِنًا سُبُلًا فَجَاجًا﴾، تاكو لە زەویدا پێیان و کەلێنان بگرنەبەر، واتە: بە کەلێنەکانیدا پێ و بانان بگرنەبەر، چونکە وشە (سُبُل)، کۆی (سَبِيل)، بە مانای پێ و بان دێ، (فَجَاج) یش، کۆی (فَجَج)، بە مانای پێیەکی فراوان دێ، بە تاییەت ئەوێ دەکەوێتە نێوان چیا یە کانهوه، واتە: تێو پێ و بانەکان بگرنەبەر بە کەلێن و بۆشایی نێوان چیاکاندا، کەواتە: خوا ﷻ ئەو هەموو نازو نێعمەتانهی بۆ تێو رەخساندوون:

۱- خۆتانی بە چەند قۇناغ خولقاندوه.

۲- حەوت ئاسمانی بۆ دروستکردوون.

۳- زەوی بۆ کردوون بە پایەخێک.

۴- مانگی بۆ کردوون بە پرووناکیی بۆ شەو.

۵- خۆری بۆ کردوون بە چرا بۆ پوژ.

۶- پاشان تێوێ لە زەوی دا پێگەیانداوه، ئەو هەموو کارانە ی بۆ تێو کردوون و ئەو هەموو چاکە و نێعمەتانهی پێداون و، دەستی چاکە ی خوا ﷻ لە ژیا نی تێو دا هێندە هەیه، کەواتە: بەس خۆی شایستە ی ئەو دێ بەندایەتیی بۆ بکری و بپەرستری و نە چن پروو لە جگە لە خوا بکەن، ئاوا نووح ﷺ ئەو هەموو نازو نێعمەت و چاکانە ی خوا ﷻ و، ئەو هەموو چاکە کاریانە ی خوا لە ژیا نی بە شەردا، خستوونیه بەر چاوی گەل و کۆمەلگایەکی، بۆ ئەوێ سەرنجیان راپکێشی و دلیان بجوولێنێ بەرەو بەندایەتیی کردن بۆ خوا ﷻ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

دەرسى دووۈم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە هەشت (٨) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (٢١ - ٢٨) ی کۆتایی سوورەتی (نوح)، لە دوو توپی ئەو هەشت (٨) ئایەتەدا، دوو هەلۆیستی کۆتایی نوح عليه السلام لە بارەی گەلە کە یەوێ خراونەروو:

هەلۆیستی یەکەم: ئەوەیە کە نوح عليه السلام لە کۆتایی گێڕانەوێ بەسەرھاتی خۆیدا، لە پەرورەدگاری دەپارێتەوێو هەوایی پێ دەدات، هەلبەتە خوا جل جلاله لە نووح بە هەموو شتێک و بە هەموو هەوڵەکان ئاگادارتەر، بەلام نووح سکالای خۆی لە لای خۆی پەرورەدگار دەکات و دەڵێ: پەرورەدگارم! گەلەکەم سەرپێچییان لێکردم و، تەنیا شوێن کەسانێک کەوتن، زلە زلانی، بریار بەدەستانتێک کە مأل و سامانی زۆریان هەیەو وەچەو قە رہەلغیی زۆریان بەدەورەو هەیە، بەلام مأل و سامان و پۆلەکانی دەوروبەریان هەر زیانباریان بۆ زیاد کردوون و، پیلانیکی زۆر گەورەیان گێرا کە گوێیان: دەستبەرداری پەرستراوەکانتان مەبن و، دەستبەرداری: (وہدو سواع ویہغووث ویہعووق ونہسر)، ئەو پێنج صەنەمە مەبن و، خەلکیکی زۆریشیان گومراکرد، تۆش ئەو پەرورەدگار! ستەمکاران هەر گومارییان بۆ زیاد بکە، دواییش خوا جل جلاله یەکسەر سەرەنجامی سامناکی دژوارو سەختی گەلی نووح دەخاتەپروو، کە بریتیە لە نغزو بوون و خنکانیان لە تۆفاندا کە دەفەرموێ: ﴿مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرِقُوا فَادْخُلُوا نَارًا فَامْرُءٍ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝٢٥﴾ نوح، بەھۆی تاوانەکانیانەو خنکێران، یەکسەریش خراوە تیو تاگرەو (لە قوناغی بەرزەخدا) و، جگە لە خواش پشتیوانیان چنگ نەکەوتن، ئەمە هەلۆیستی یەکەمی نوح.

هەلۆیستی دووەم: لە سێ ئایەتی کۆتاییدا، بریتیە لە تووک و نزاکردنی نووح لە گەلە کە: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنْ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۝٢٦﴾ نوح عليه السلام

گوتی: پەرورەدگار! تاقەواری بێڕوایان لەسەر زەوی مەهیلە، خانوو نشینیان
لێ مەهیلە، ئنجا نوح عليه السلام بەلگەو پاساو دینیتەوه کە بۆچی کەسیان لێ
نەهیلێ، دەفەرموی: ﴿إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يَضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا
﴿٢٧﴾ چونکە ئەگەر تۆ لێیان گەپیی و هەر کامێکیان لێ بێتێ، بەندەکانی
کە ماون ئەوانیش گومرا دەکەن و، ئەوێ لێشیان دەبێ، هەر تاوانباری زۆر
بێڕو، یاخود زۆر سەپلەیهو، لە کۆتایی دا دەپاریتەوه: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ
وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا يُزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ﴿٢٨﴾﴾
پەرورەدگار! لێم ببورەو لە باب و دایکم و لە هەر کەسێک کە بە ئیمانەوه
دێتە ماله کەم و، لە پیاوانی پروادارو ئافەرەتانی پروادارو، ستەمکارانی هەر
سەر بە فەتارەت چوون و بە هیلاک چوونیان بۆ زیاد بکە.

﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبِعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢٩﴾ وَمَكْرُؤًا
مَّكْرًا كَبِيرًا ﴿٣٠﴾﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا
﴿٣١﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٣٢﴾﴾ مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرِقُوا فَادْخُلُوا
نَارًا فَلَمْ يُجِذُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٣٣﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَبَّارًا ﴿٣٤﴾﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يَضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٣٥﴾ رَبِّ اغْفِرْ
لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا
﴿٣٦﴾﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{نووح گوتی: پەرۆهردگارم! ئەوانە (خەڵکە کەم) سەرپێچیان لێکردم و، شوێن کە سێک کەوتن کە سامان و پۆلەکانی تەنیا زیانباریان بۆ زێدەکردن ﴿٢١﴾ (زەلە کانی گەلە کەم) پیلانیکی بێرە زاشیان لە دژم گیرا ﴿٢٢﴾ گوتیشیان: (بە شوێنکەوتوووەکانیان) واز لە پەرستراوە کانتان مەهێنن و دەستبەرداری وەدوو سواع و یەغووس و یەعووق و نەسر مەبن ﴿٢٣﴾ بە دنیایی ئەو (پڕیار بە دەست) انە (خەڵکیکی) زۆریان گومرا کردو، (ئەو خاوە!) بۆ سەتەمکارانیش هەر گومرایی زیاد بکە ﴿٢٤﴾ (سەرەنجام کۆمەڵە بێ پروایە کە ی نووح) لە سۆنگە ی گوناھەکانیانەو (تێکراو وێکرا لە تۆفان دا) نغرۆ بوون و، بە کسەریش خرانە ئاگرێک (ی تابەت)ەو، جگە لە خواش هیچ پشتیوانانێکیان چنگ نەکەوتن ﴿٢٥﴾ نووحیش گوتی: پەرۆهردگارم! (یەک کەس خانوونشینێک) لە کافران لەسەر زەوی مەهێڵە (بنبرو قەلاچۆیان بکە) ﴿٢٦﴾ چونکە تۆ ئەگەر بیانھێلی، بەندە (پروادارە) کانت سەرگەردان دەکەن و، جگە لە مندالی خراپەکاری سێڵە (و بێ پروا) شیان نابێ ﴿٢٧﴾ پەرۆهردگارم! ئێم بیوورە هەرۆهە لە باب و دایکم و، لە هەر کەسێک بە پرواداری ھاتۆتە مائە کەم و، لە پرواداران ی پیاو پرواداران ی ئافرەت و، بۆ سەتەمکارانیش تەنیا فەوتان و سەر بە فەتارەت چوون، زیاد بکە ﴿٢٨﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(عَصَوْنِي): سه ریپچییان لیکردم، (عَصَى عَصِيَانًا، أَيْ: خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ)، (عَصَى): سه ریپچی کرد کرداری ڤاڤردوو، (يَعَصِي)، سه ریپچی ده کات کرداری (مُضَارِع) ه، (عَصِيَان) سه ریپچیکردن چا وگه که یه واته: له فه زمانه یی ده رچوون.

(خَسَارًا): (الْخُسْرُ وَالْخُسْرَانُ: انْتِقَاصُ رَأْسِ الْمَالِ)، (خُسْر) و (خُسْرَان)، هه ردو وکیان چا وگن بریتین له که مبوونی (یا خود له ده ستدانی) ده ستمایه.

(مَكْرًا): (الْمَكْرُ: صَرْفُ الْغَيْرِ عَمَّا يَقْضُهُ بَحِيلَةً، وَالْمَكْرُ مِنْهُ مَحْمُودٌ، وَمِنْهُ مَذْمُومٌ)، (مَكْرٌ): بریتیه له لادانی نهوی دیکه له و ئامانجه ی ده یه وئ، به فیلێک، (مَكْرٌ): ده گونجی ستایشکراو بئ (که نه و نه خشه دانانه بو شتی باش و ئامانجی باش) بئ، ده شگونجی زه مکراو بئ، که بریتیه له پیلانگێران بو ئامانجی خراپ.

(كِبَارًا): (الْكِبَرُ وَالْكِبَارُ أَبْلَغُ مِنْهُ، وَالْكِبَارُ أَبْلَغُ مِنْهُ)، (كَبِيرٌ)، واته: گه وره (كِبَارٌ)، زیده پووی زیاتری تیدایه واته: گه وره تر، (كِبَارٌ)، له هه ردو وکیان زیده پووی زیاتری تیدایه واته: زور گه وره تر.

(خَطِئْتَهُمْ): (خَطِئَاتٌ)، کووی (خَطِئْتَهُ) یه، (الْخَطِئَةُ وَالسَّيِّئَةُ يَتَقَارَبَانِ)، (خَطِئْتَهُ)، به مانای تاوان (سَيِّئَةً)، به مانای خراپه، و اتایان لێک نیزیکه، (خَطِئَاتٌ)، کووی (خَطِئْتَهُ) یه، هه روه که به (خَطَايَا) ش، کوو ده کرێته وه.

(دَيَارًا): ده گوتری: (مَا بِهَا دَيَارٌ: سَاكِنٌ، وَهُوَ فِعْعَالٌ، وَلَوْ كَانَ فَعْعَالًا لَقِيلَ دَوَارًا، مَثَل: قَوْلٍ وَجَوَازٍ)، (مَا بِهَا دَيَارٌ: سَاكِنٌ)، واته: نیسته جئ، وشه ی (دَيَارٌ)، له سه ر کیشی (فِعْعَال) ه، به لām نه گه ر له سه ر کیشی (فَعْعَال) بووایه، ده گوترا (دَوَارٌ)، وه که (قَوْلٍ وَجَوَازٍ)، (قَوْلٌ)، واته: که سێک که زور قسه ده کات و، (جَوَازٍ) یش، واته:

(فَاجِرًا): (الفَجُورُ: شَقِي سِئْرَ الدِّيَانَةِ، فَجَرَ فُجُورًا فَهُوَ فَاجِرٌ، وَالْجَمْعُ: فُجَارٌ وَفَجَرَةٌ، (فُجُورٌ): بَرِيَّتُهُ لَهُ دَرِينِي پِهَرْدِي دِيندَارِي، دِه گوتَرِي: (فَجَرَ فُجُورًا)، تَاوَانِيكِرْد، تَاوَانِكِرْدَن، (فَهُوَ فَاجِرٌ)، هُو تَاوَانِبَارِه يَان تَاوَانِكَارِه، (فَاجِر)، بِه (فُجَار)، وَ بِه (فَجَرَة) ش كَو دِه كَر تَهوَه، وَتِه: تَاوَانِبَارَان يَان تَاوَانِكَارَان.

(نَبَأًا): (التَّبَرُّ: الْكَسْرُ وَالْإِهْلَاكُ، تَبَرُّهُ وَتَبَرُّهُ، (تَبَار) یش چاوگه له (تَبَرُّ) دوه، هاتوه، (التَّبَرُّ: الْكَسْرُ وَالْإِهْلَاكُ)، (تَبَر) شکاندن و فهوتاندنه، (تَبَرُّهُ وَتَبَرُّهُ)، ههردووکیان به مانای (أَهْلَكُهُ)، فهوتاندی، باخود شکاندیی.

مانای گشتیی نایه تەکان

خوا عَلَيْهِ السَّلَام له کۆتایی ئەم سوورەتە موبارە کەدا، له نووحەو دەگیرێتەوه، که دووجاران ڕووی کردۆتە خواي پەرورەدگارو، لێی پاراوتەوهو سکالای بو لای کردوه.

دوای ئەوهی له بیست (۲۰) نایه تی پیشوودا که پیشتر شیمان کردنهوهو باسمان کردن، نووح عَلَيْهِ السَّلَام هەرچی که له توانیدا هه‌بوو به‌کاری هێنا، هه‌موو شیوازه‌کان و، هه‌رچی پێویست بوو له چاکه‌و نيعمه‌ته‌کانی خوا خستیه به‌ر چاوو بیری گه‌له‌کی و، به‌ ئاسۆیه‌کاندا گیرانی و به‌ نه‌فسه‌که‌ی خوشیاندا گیرانی و، سه‌رنجی پاکیشان بو چاکه‌و نيعمه‌ته‌کانی خوا، سه‌ره‌نجام ئەوانه هه‌ر له‌سه‌ر قسه‌و عینادی و که‌لله‌په‌قیی خویان به‌رده‌وام بوون، بۆیه نووح عَلَيْهِ السَّلَام له کۆتایی گیرانه‌وه‌ی باس و خواسیدا، که خواي پەرورەدگار له‌سه‌ر زمانی ئەو ده‌یگیرێتەوه، له‌م هه‌شت نایه‌ته‌دا دووجاران ڕوو ده‌کاته خوا عَلَيْهِ السَّلَام یان سی جار، به‌لام لێره‌دا دووجاران ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَ نُوحٌ﴾، ﴿وَقَالَ نُوحٌ﴾.

جاری به‌که‌م ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّمْ عَصَوْنِي﴾، نووح گوتی: پەرورەدگارم! ئەوانه سه‌ره‌پێچیان له من کرد، واته: گه‌له‌که‌م سه‌ره‌پێچیان لێکردم، هه‌رچه‌نده هه‌رچی هه‌وڵ و ته‌قه‌للایوو له‌گه‌لمدا دان، به‌لام بێ سوود بوو، سه‌ره‌پێچیان له من کرد که من په‌وانه‌کراوو پێغه‌مبه‌ری خوام، په‌يامی خوام بو هیناون، بێگومان نووح عَلَيْهِ السَّلَام و هه‌موو پێغه‌مبه‌رانی خوا له‌ لووتکه‌ی عه‌قڵ و زانیاری و په‌وشته‌ریزی و دڵسوژی و ئاکار په‌سندی و، هه‌موو شتیکی باشدا بوون، که چی سه‌ره‌پێچیان له نووح کرد، به‌لام ﴿وَأَتَّبِعُوا مَن لَّزَّ يَزْدُ مَالَهُ، وَوَلَدَهُ إِلَّا حَسَارًا﴾، که‌وتنه شوین که‌سیک که سامانه‌کی و ڕۆله‌کانی ته‌نیا زیانباریان بو زیاد کرد، واته: که‌وتنه شوین که‌سانیک که‌خاوه‌نی سامان بوون

و، خاوه‌نی قهره‌ب‌لغیی و خزم و کهسی زۆر بوون به دهوریانه‌وه، له حالیکدا ئه‌و مال و سامان و ئه‌و قهره‌ب‌لغیی دهوریان و خزم و کهس و پۆله‌و وه‌چه‌ی دهوریان، هه‌ر زیاتر سه‌ری به‌ قه‌تاره‌تدان و بوونه‌مایه‌ی زیناب‌رییان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وه‌ک چاکه‌و نیعمه‌تی خوا ته‌ماشایان نه‌کردن، که شوکری خویان له‌سه‌ر بکه‌ن، به‌لکو پێیان بوغرا بوون، به‌ مال و سامانه‌که‌یان و به‌ قهره‌ب‌لغیی و خزم و کهس و پۆله‌کانیان بوغرا بوون و له‌ خۆبایی بوون.

﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا كَبِيرًا﴾ هه‌روه‌ها فیلیکی زۆر گه‌وره‌و بێهه‌زیان له‌ دژی من کرد، پیلانیککی گه‌وره‌یان گێرا، پیلان و فیله‌که‌ دیار نیه‌ چیه‌و، زۆر شت هه‌لده‌گرئ:

أ- ده‌گونجئ ئه‌وه‌ بووبئ که‌ پرپه‌یاگه‌نده‌یان له‌ دژی نوح کردوه‌و گوتویه‌نه: شیت بووه‌!

ب- ده‌شگونجئ ئه‌وه‌ بووبئ که‌ هه‌ر کامیکیان ئامۆزگاریی کوپو نه‌وه‌کانی خۆی کردوه‌: ئاگاتان لێ بئ، ئه‌گه‌ر منیش مرده‌ به‌ دوا‌ی نوح مه‌که‌ون، وه‌ک له‌ هه‌ندیک له‌ ته‌فسیره‌کاندا هاته‌وه‌! زۆر واتایان هه‌لده‌گرئ، گه‌رگ ئه‌وه‌یه‌ نوح عليه السلام ده‌لئ: پیلانیککی بێهه‌زاو گه‌وره‌یان له‌ دژی من گێرا، ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ﴾، گوتیشیان، له‌ ئێو خۆیاندا به‌یه‌که‌دیان گوت: ده‌سته‌به‌رداری په‌رسته‌راوه‌کانتان مه‌بن: ﴿وَلَا تَذَرُنَّ وُدَّ وَلَا سُلُوكًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾، ده‌سته‌به‌رداری وه‌دوو سولوع و یه‌غووث و یه‌عووق و نه‌سر، ئه‌و پێنج په‌رسته‌راوه‌تان مه‌بن، ده‌سته‌به‌رداری هیچ کام له‌ په‌رسته‌راوه‌کانتان مه‌بن، به‌ تابه‌تی ئه‌م پێنجه‌، که‌ واینده‌چی له‌ هه‌موویان گه‌وره‌تر بووبن.

﴿وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا﴾، نوح عليه السلام هه‌ر له‌سه‌ر سه‌کالاکردنی خۆی له‌ لای خوا عليه السلام به‌رده‌وام ده‌بئ و ده‌لئ: به‌ دنیایی ئه‌وان خه‌لکیککی زۆریان گومپاو سه‌رگه‌ردان کرد به‌و بت په‌رستیه‌، ﴿وَلَا تَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾، تۆش بۆ سه‌ته‌مکاران ته‌نیا گومپایی و سه‌رگه‌ردانیی زیاد بکه‌، واته‌: با هه‌ر نه‌یه‌نه‌وه‌ سه‌ر ڕئ، وه‌ک چۆن مووسا عليه السلام تووک و نزای له‌ فیرعه‌ون و له‌ دارو ده‌سته‌که‌ی کردو، فه‌رمووی:

﴿وَأَسَدُّ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ ۸۸ یونس، خواجه! دلیان توند بکهو مه هیله برؤا بینن، تاکو نازاری به تیش ده بینن، ده گونجی لیره شدا نوح عليه السلام ئاوا تووکی توندی له گه له کافره کهی کرد بی، ده شگونجی ﴿وَلَا يُزِدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾، یانی: خواجه! تو هەر بيمرادی و، گومرای و سهرگه ردا نیی بو سته مکاره کان زیاد بکه، که زه فهرم پی نه بن، واته: پی به نامانج گه یه نه ر بو خویان نه دۆزنه وه، که زیانی پی له من بدن و با هه وله کانیان و پیلان و قیله کانیان ببنه بلقی سهر ئاوا، شه وهش واتایه کی دیکه یه تی، به لام واتای یه که میان زیاتر پیده چی، وهك دواپی له مه سه له گرنگه کانیشدا شی ده که یه نه وه.

له کوتایی دا خوا ده فهرموئ: ﴿مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرُقُوا﴾، به هوئی گونا هو تاوانه کانیا نه وه نغرۆ کران و خنکی تران، ﴿فَادْخُلُوا نَارًا﴾، یه کسه ریش خرا نه ئیو ناگریکی بی ره زاوه، وهك پی شتریش گوتمان: ئەمه به لگه یه له سه ره هه بوونی سزاو، هه ره وه ها به پیچه وانه شه وه: نازو نیعمه ت، له قو ناغی به رزه خدا دوا ی شه وهی مروف روو حی له جه سه ته ی جیا ده بی ته وه، چونکه لیره به (ف) ی به دوا داها تن (فاء التعقیب)، ها تو وه: ﴿مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرُقُوا فَادْخُلُوا نَارًا﴾، یانی: دوا ی شه وهی خنکی تران یه کسه ر خرا نه ئیو ناگره وه، واته: روو حه کانیا ن خرا نه ئیو ناگره وه له قو ناغی به رزه خدا.

ئنجا ئایا هه ر شه و دۆزه خه یه که خوا داینا وه له پوژ ی دوا ییدا بی پروایان ده یچه نه تی؟ یا خود دۆزه خی قو ناغی به رزه خ دۆزه خیکی دیکه یه؟ هه ردوو نه که ره که ی هه ن، ﴿فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾، جگه له خوا پشتیوانا نیکیان چنگ نه که و تن له فریایان بین.

ئنجا خوا سکا لاو پارانه وهی دو وه می نوح باس ده کات، ده فهرموئ: ﴿وَقَالَ نوحُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾، نوح گو تی: په ره ر دگارم! ما نشینیک له بی پروایه کان له سه ر زه ی مه هیله، (دیار)، به مانای که سیك که (ساکن) بی،

(مَنْ يَسْكُن الدَّارَ)، كەسىڭ نىشتەجىي خانوو بىي و، وشەي (دىيار)، يانى: لە
 حالەتى لابرەن (نفي) دا دىي.

﴿إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ﴾، بە دۇنيايى ئەگەر تۆ بيانھېلى، بەندەكانت
 گومرا دەكەن، ﴿وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاكِراً كَفَّاراً﴾، جگە لە تاوانبارى سېلەو بېپرواشيان
 نابى، واتە: ئەو وەچەيەش كە لىيان دەبى، ھەموويان ھەر بەو شىۋەيە دەبن،
 بېگومان خوا ﷻ نووحى لەوۋە ئاگادار كردۆتەو، ئەگەرنا ئەوۋە شتىكى پەنھانە،
 كە ئايا ئەوانەي لىشيان دەبن، ھەر تاوانبارو سېلەو بېپروا دەبن، يان نا؟ ديارە
 خوا ﷻ ئاگادارى كردۆتەو، وەك لە سوورەتى (ھود) دا، دەفەرموى: ﴿وَأَوْحَى
 إِلَيْ نُوْحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمَرَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ﴾، سۈرۈش كرا بۆلاي نووح
 (ئەي نووح!) جگە لەوانەي پروايان ھىناوہ لە كۆمەلەكەت لە گەلەكەت كەسى
 دېكە ئيمان ناهىيىن، كەواتە: نووح ﷺ لەلايەن خواوہ زانىارىي پېدراوہ،
 ئەگەرنا ئەوۋە ناديار و پەنھانەو تەنيا خوا دەيزانى، بەلام ئەگەر خوا يەككە لە
 پېغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە پەنھان و غەيىكى خۆي ئاگادار بكاتەو،
 ئەويش دەيزانى، ﴿رَبِّ اَعْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي﴾، پەرۋەردگارم! لە من بېوورەو لە
 باب و دايكەم، ديارە باب و دايكى پروادار بوون، ﴿وَلَمَنْ دَخَلَ بَيْتَ مُؤْمِنًا﴾،
 ھەرۋەھا لە ھەر كەسىكىش بېوورە كە بە ئيمانەو، دېتە مالەكەمەو،
 ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، ھەرۋەھا لە پياۋانى پروادارو ئافرەتانى پروادار
 بېوورە، ﴿وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا﴾، ستەمكارانىش تەنيا سەر بەفەتارەت چوون
 و بە ھىلاك چوونيان بۆ زياد بكە.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

گه یشتنه بن بهستی نووح له گه ل کۆمه لگایه کهیداو، گه یاندنی نه و راستیه که سه ریچییان لیتی کردو، شوین زله زله سامانداریو دهوړ قهره بالغه بوغراکان کهوتن، که فیلنکی گه وره یان له خه لکه که کردو پییان گوتن: دهست له بته کانتان هه لنه گرن: وه دو سواع و به غووث و به عووق و نه سر، سه ره نجام به هوئی کرده وه خراپه کانیانه وه نغرو بوون و، یه که سه ریش خراپه نیو ناگروه وه له قوئاغی به رزه خ دا:

خو ده فرموئ: ﴿ قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبِعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ۝١١ وَمَكُرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۝١٢ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝١٣ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۝١٤ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝١٥ مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرُقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝١٦﴾

شیگردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له ده برگه دا:

(۱) - ﴿ قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي ۝١١﴾ نووح گوتی: په روه ردگارم! نه وان (خه لکه که م، کۆمه لگایه که م) سه ریچییان لیکردم، (الطبري)، ناوای ئەم ئایه ته موباره که لیکداوه ته وه: (رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي فَخَالَفُوا أَمْرِي، وَزِدُّوا عَلَيَّ مَا دَعَوْتُهُمْ إِلَيْهِ مِنَ الْهُدَى وَالرَّشَادِ)، واته: په روه ردگارم! نه وان، کۆمه له که م سه ریچییان لیکردم و، فره منی منیان جیبه جی نه کردو شکاندیان و، نه و بانگه وازه ی بۆم کردن به ره و رینمایی و سه ر راستیی به ره چیان دایه وه.

بیگومان نه مه سه سکا لکردنی نووحه (الظَّالِمِينَ) بۆ لای خوا (نَارًا)، زه مینه خو شکردنیشه که دوا یی نه و تووک و نرایه یان لئ بکات: خوا له به نینیان به ری و قهره بریان بکات.

٢- ﴿وَاتَّبَعُوا مَن لَّرَ بِدِينِهِ مَالَهُ، وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا﴾، كهوتنه شوین كه سیکه وهش كه سامانه کی و پۆله کانی تهنبا زیانباریان بۆ زیاد کرد، واته: ئەو سامانهی خوا پییدا بوون، ئەو کورو کچانهی خوا پییدا بوون، له جیاتی ئەوهی بیانکاته ئامرازیک بۆ خو پێ له خوا وهنیزیک خستن و، سوپاسگوزاریی بۆ خواکردن، به پێچهوانهوه: به ههوی سامانه که یانهوه زیاتر بوغرا بوون و له کهولی خویان دهرچوون و، به ههوی پۆله کانی شیانهوه زیاتر له خوا یاخیی بوون، وشه‌ی ﴿وَوَلَدَهُ﴾، خویندراویشه تهوه: ﴿وَوَلَدَهُ﴾، ﴿وُلْدٌ وَوَلَدٌ﴾، ههردووکیان کۆی ﴿مَوْلُودٌ﴾، و به مانای (أَوْلَاد) دین، واته: پۆلهکان.

که دهشفهرموئ: ﴿إِنَّهُمْ عَصَوْنِ﴾، ئەوانه سه‌رپێچیان لیکردم واته: به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر سه‌رپێچی لیکردنم، ئەگه‌رنا پێشیش وه‌نه‌بی فه‌رمانبه‌ری بووین.

٣- ﴿وَمَكْرُؤٌ مَّكْرًا كَبَّارًا﴾، فێلکی بێره‌زایان کرد، (کَبَّار)، واته: زۆر گه‌وره، چونکه (کَبِير)، به مانای گه‌وره دێ (کَبَّار) یان (کَبَّار)، به مانای گه‌وره‌تر دێ، به‌لام (کَبَّار)، واته: زۆر گه‌وره، زێده‌پۆیی زیاتری تێدايه، (إِبن زید)، ده‌لێ: (كَبَّارٌ أَيْ كَبِيرٌ) (کَبَّار) واته: زۆر، هه‌ندیکیان گوتوو یانه: (كَبَّارٌ أَيْ عَظِيمًا)، واته: پێلانیکی مه‌زن.

زانایان گوتوو یانه: (کَبِير و کَبَّار و کَبَّار)، وه‌ك (عَجِيبٌ وَعَجَابٌ وَعَجَابٌ)، وان، (عَجِيبٌ)، واته: سه‌یر (عَجَاب)، واته: زۆر سه‌یر، (عَجَاب)، یانی: ئەو په‌ری سه‌یرو سه‌رسوپه‌ینه‌ر، هه‌روه‌ها وه‌ك: (حَسَنٌ حُسَانٌ حُسَانٌ)، چاك، زۆر چاك، زۆر زۆر چاك.

٤- ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ﴾، گوتیشیان: ده‌ستبه‌رداری په‌رستراوه‌كانتان مه‌بن، ﴿لَا تَذَرُنَّ﴾، واته: (لَا تَتْرَكُنَّ لَا تَدَعُنَّ)، ده‌ستبه‌رداری په‌رستراوه‌كانتان مه‌بن بۆ قسه‌ی نووج ﴿﴾ كه بانگتان ده‌كات بۆ خوا په‌رستیی و به قسه‌ی مه‌كه‌ن.

٥- ﴿وَلَا تَذَرُنَّ وُدًّا وَلَا سُلَاطَةً وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾، هه‌روه‌ها ده‌ستبه‌رداری وه‌دو سواع و یه‌غووث و یه‌عووق و نه‌سر، مه‌بن، ﴿وُدًّا﴾، خویندراویشه تهوه: ﴿وُدًّا﴾، (وَدَّ)، ﴿وَلَا تَذَرُنَّ وُدًّا﴾، گومانی تێدا نیه كه ئەو بت و سه‌نه‌مانه پێش هه‌لسانی تۆفان په‌رستراون.

ئەوھش بەلگەيە لەسەر ئەوھ كە بىپەرستى شىئىكى دىرىنەو، رىشەي بە قولايى مېژوودا چۆتە خوار، بەلام چۈنكە لە كۆتايى ئەم دەرسەدا كۈرتە باسكە لە بارەي بت پەرستىيەو دەكەين: ھەم ماناي بىپەرستىي، ھەم مېژوويى بىپەرستىي، ھۆكارەكانى بىپەرستىي، ھەم پەيوەندىي ئىوان بىپەرستىي و شىرك، بۆيە لىرە لەسەرى ناچىن.

(۶) ﴿وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا﴾، بىگومان ئەوان خەللىكى زۆريان گومرا كرد، پىدەچى لىرەدا مەبەست لە راناوى كۆ لە (أَضَلُّوا) دا، سەركرەكان (رُؤَسَاءُ بَيٍّ) دەشگونجى مەبەست پىيى صەنەمەكان بى، بۆيەش راناوى كۆي عاقلانى بۆ بەكارھىنانون ﴿أَضَلُّوا﴾، وەك مامەلەكرەن لەگەل عەقلى ئەوانەدا كە بتەكانيان پەرستوون و، پىيان وابووە خاوەن عەقلى و شعورو ئىرادەن.

(۷) ﴿وَلَا تُزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾، (پەرۋەردگارم!) ستەمكاران تەنيا گومرايان بۆ زياد بكە، (ضلال) لەم رستەيەدا سى واتاي ھەن:

أ- دەگونجى لىرەدا مەبەست پىيى لە بەين چوون بى، (ھەلاكاً).

ب- دەشگونجى مەبەست ئاوابى: (ضَلَالًا: عَنِ الْكَيْدِ الْخَيْثُ)، واتە: ئەو پىلانەي دەيگىرن، خوايە! تۆ ھەر گومرايان بۆ زياد بكە، كە پىلانەكەيان سەرنەگرى.

ج- منىش رام وايە - كە رەنگە لە ھەندىك لە تەفسىرەكانىشدا ھاتى - (ضلال) لىرەدا بەماناي گومرايىو، ئەوھ وەك تووك و نزاىەكەي مووسا (عَلَيْهِ السَّلَام) وايە، لە كاتىك دا زۆر پەست و توورەو بىزار بوو بوو لە فىرعەون و دارو دەستەكەي و فەرمووى: ﴿رَبَّنَا أَطِيسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَأَشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ (۸۸) بونس، پەرۋەردگارمان! مال و سامانى فىرعەون و دارو دەستەكەي لەبەين بەرەو مەبەيئە (طَمَسْ)، (برىتەي لە كوژانەوھو سېنەوھى شىئىك)، ﴿وَأَشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾، دىشيان بېستەو گرىي بىدە، وەك چۆن زارى توورەكەيەك دەبەستى و مەشكەيەك، كۈندەيەك، دەمەكەي دەبەستى بۆ ئەوھى ئەو ئاوەي تىيادە نەرزى، ئاوا دلىان بېستە با ئىمانى نەچىتەتى، ﴿فَلَا

يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾ با بىروا نەھىنن تاكو ئازارى بە ئىش دەيىنن، ديارە خواش ﷻ تووکهەى^(۱) لى قىوول كىردوھ: ﴿قَالَ قَدْ أُجِيبَ دَعْوَتُكُمَا﴾ يونس، (خو) فەرمووى: پارانەوھە كەى ھەردووكتان (تۆۋ ھارۋونى برات) قىوول بوو، لېرەش كە خۋاى پەرۋەردگار لەسەر زمانى نوح دەيگىرئەوھە كە گوتتويەتى: ﴿وَلَا نَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾ سەمكاران ھەر گومرايان بۆ زىاد بگە، پىم وايە ھەرچەندە دەگونجى بە ماناى: لە بەينچوون و، بە ماناى ئەوھەى كە پىلانەكەيان سەر نەگىرى، بەلام دەشگونجى بە ماناى ئەوھەى، خوايە! ھەر زياتر گومرايان بگە و باپتر بە گومرايدا نغرو بىن و قوول بىنەوھە، چونكە نوح زانويەتى كە ھەتا گومرا ترىن، سزاي خوا لىيان نيزىكتەرە، سزاي خوا بۆشيان سەختەرە، وەك پىشتىرىش باسمرىد لە مانا گىشتىيەكەيدا ديارە نوح ﷺ لە لايەن خواوھ ھەوالى پىدراوھ كە ئەوانە بىروا نەھىنن، بۆيە ئەو تووك و نزاىيە لىكردوون.

۸- ﴿مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا﴾ بەھۆى تاوانەكانيانەوھ نغرو بوون، خوئندراويشەتەوھ: (مِمَّا خَطَايَاهُمْ)، ھەرۋەھا ﴿أُغْرِقُوا﴾، خوئندراويشەتەوھ: (غُرِقُوا)، (أُغْرِقُوا وَغُرِقُوا)، يەك واتايان ھەيە، واتە: بەھۆى گوناھو تاوانەكانيانەوھ نغرو بوون، خنكىتران، وشەى (ما) لە: ﴿مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ﴾ دا، زىاد كراوھو ئەصلى خۋى (مِنْ خَطِيئَتِهِمْ)ە، يانى: (مِنْ أَجْلِ خَطِيئَتَاهُم)، بەھۆى گوناھەكانيانەوھ، بەلام (ما)يەكە زىاد كراوھ بۆ جەختكردنەوھو كەورە پىشاندىنى گوناھەكانيان.

۹- ﴿فَأَنجَلُوا نَارًا﴾، يەكسەر دوا بە دواى ئەوھى خنكىتران لە ئاودا، خرانە ئىو ئاگرەوھش، ئاگرىكى بېرەزا، ئىنجا ئەمەش دوو ئەگەرى ھەن:

۱- دەگونجى مەبەست پىيى ئاگرى دۆزەخ بى لە قۇناغى بەرزەخدا، وەك لە فەرمابىشتەكانى پىغەمبەردا ﷺ ھاتوھ، كە لە دواى جىابوونەوھى رووح لە جەستە، مروق دەكەوئە ئىو نازوئىعمەت خوئشى و ئەگەر ئەھلى ئىمان بى دەچىتە بەھەشت، ياخود دەكەوئە ناخوئشى و سزاو ئازارەوھ، ئەگەر بېرەواو خراپەكار بووبى.

(۱) تووك: لە زمانى كوردىي دا يانى: پارانەوھ بۆ زيان پىنگەيشتن (دعاء بالشىر).

۲- دەشگونچى مەبەست لەم ئاگرە، ئاگرى پۇژى دوايى بى، ئەم ئەگرەش ھەر ھەيە، بەلام مادام ﴿فَادْخُلُوا نَارًا﴾، بە (فَاءُ التَّعْقِيبِ) ھاتو، يانى: يەكسەر دوا بە دواي ئەوھى خنكىتران، يەكسەر چوونە نىو ئاگرەو، ئەو شىمانەو ئەگرە بەھىترە كە مەبەست پىي سزاو ئازارى قۇناغى بەرزەخ بى.

۱۰- ﴿فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾، جگە لە خواش ھىچ پشتيوانانىكيان چنگ نەكەوتن، ئەمەش جورىك لە توانج تىگرتنىانە، يانى: پەرستراوھەكانيان كە پىيان دەنازين و توند توند دەستيان پىوھ گرتبوون، ھىچ سووديان پى نەگەياندن، نە شەفاعەتيان بۆ كردن، نە بەرگرييان لىكردن، نە سووديان پىگەياندن، نە زيانيشيان لى دوورخستەوھ.

مهسه له ی دووه م:

له خوا پارانه وهی نوح علیه السلام که هیچ تاکنیک و خانوونشینتیک له کافره کان نه هیلئ و قره بریان بکات، چونکه نه گهر بیانهلئ، بهنده کانی خوا گومرا ده که و، بئجگه له بیروایانی تاوانباریشیان لئ وه پاش ناکه و، پاشان له خوا پارانه وهی بو خوئی و بابی و دایکی و پروادارانی پیاو و ئافرهت و، ههرچی زیاتر فه وتاندنی کافره کان:

خوا ده فره موئ: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ (٦٦) ﴿إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يَفْضُلُوا عِبَادَكَ وَلَا يُلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا﴾ (٦٧) ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا﴾ (٦٨).

شیگردنه وهی ئهم ئایه تانه، له چهوت برگه دا:

١- ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾، ههروه ها نووح گوئ: پهروه ردگارم! هیچ تاکنیک له سه ره زهوی له بیروایان مه هیله، ویرای ئه وهی نوح علیه السلام ئه و قسه یه ی پیشی کرد که له خوا پارایه وه و فره موئ: ﴿وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾، ئهم پارانه وه یه شی گوئ، ئهم داوا یه شی له خوا کرد: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ﴾، ههروه ها نووح گوئ: پهروه ردگارم! ﴿لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾، تاکنیک، مالنشینتیک له بیروایه کان له سه ره زهوی مه هیله، (الطبری)، گوئو یه تی: ﴿وَيَغْنِي بِالْأَيَّامِ مَنْ يَدُورُ فِي الْأَرْضِ، فَيَذْهَبُ وَيَجِيءُ فِيهَا، كَمَا قِيلَ: الدَّيَّارُ: الْحَيُّ الْقَائِمُ﴾، یانی: (دیار)، که سیکه له زهویدا دئی و ده چئ و دئی و ده روا، هه ندیکیش گوئو یه یانه: (دیار)، لیره دا مه به ست پی زیندوو یه کی راوه ستاوه، واته: پهروه ردگارم! مروقی به پیوه یان لئ مه هیله.

به لام مانای دیارتری (دیار)، بریتیه له: (مَنْ يَسْكُن الدَّارَ)، که سیکه که له مالد نیشته جیه.

(۲) - ﴿إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ﴾، {نوح عليه السلام به لکھو پاساو دینیتھوہ کہ بۆچی کہسیان لی نہ هیلن؟ دهه فرموی:} به دنیایی (پهروه دگارم!) ته گهر تۆ بیان هیلی (وازیان لی بیتی و نه یانفھوتینی)، تیکرای بهنده کانت گومرا ده کهن، واته: نهو به ندانته که پروایان به من هیناوه، نهوانهش گومرا ده کهن، چونکه ههر به رده وامن، له سهر بی پروایی و مله وپی و دژایه تی.

(۳) - ﴿وَلَا يَلْدُوا إِلَّا فَاِجْرًا كَفَّارًا﴾، ته نیا تاوانباری سپله و بی پرواشیان لی ده بن، واته: نهو هی لی شان ده بی، زور تاوانبارو خراپه کاره، (الْفَاجِرُ: الْمُتَصِفُ بِالْفُجُورِ، وَهُوَ الْعَمَلُ الشَّدِيدُ الْفَسَادِ)، (فاجر)، که سیکه سیفه تی (فجور) ی تیدا هیهو (فجور) یش، بریتیه له کاریکی زور تیکد ه رانهو خراپ، (وَالْكَفَّارُ: مُبَالِغَةٌ فِي الْكُفْرِ، أَوْ الْكُفْرَانِ)، (کفار)، زیده پدیه له (کفر) یان له (کفران) دا، (کُفِّرَ)، واته: بی پروایی (کفران) یش، واته: سپله یی و ناسو پاسیی، لی زده نوح عليه السلام به تهنگ نهو وهویه که ته گهر کهسیان لی هینن، بهنده کان گومرا ده کهن، ههروه ها ته گهر نهوانه نه سل و وه چه یان به رده وام بی، ههر مروقی خراپه کارو بی پروا و سپله یان لی ده بن.

لی زده (ابن عاشور)، قسه یه کی جوان ده کات ده لی: (وَفِي كَلَامِ نُوحٍ دَلَالَةٌ عَلَى أَنَّ الْمُضْلِحِينَ يَتَّبِعُونَ بِإِضْلَاحِ جِيلِهِمُ الْحَاضِرِ، وَلَا يَهْمِلُونَ تَأْسِيسَ أُسُسِ إِضْلَاحِ الْأَجْيَالِ الْآتِيَةِ)، واته: نهو قسه یه ی نوح (پارانه وه که ی نوح عليه السلام) نهو ده ده یه نی که چاک سایی کاران، و پرای نهو ی گرنگی ده ده بن به چاک کردنی نهو کۆمه لگایه ی تیبیدن، نهو هشت گوی ناخن که بناغه یه ک دابین بۆ چاک کردنی جیل و وه چه کانی که دواتر دین.

(۴) - ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ﴾، پهروه دگارم! له خۆم و له باب و دایکم خو شبه، له ته و پراتدا ده لی: بابی نوح ناوی (له مه ک) بووه، دایکی شی ناوی (شه مخا کچی ئانوش) بووه، به لām نهو جیی پشت پی به ستی نهو، هیچ به رژه وه دنییه کیش نه به سترا وه ته وه به وه وه که ناوی باب و دایکی نوح، بزاتر، ته گهر نا خوی کار به جن باسی ده کرد،

گرنگ نهو ديه نووح ده پارتتهوه بو خوی و بو باب و دایکی و نهو دوش به لگه يه له سه ر نهو دی باب و دایکی پروادار بوون، نه گهرنا بویان نه ده پارایه وه، چونکه ده زانی که خوا پارانوه بو بپروایان قبول ناکات.

(۵) ﴿وَلَمَّا دَخَلَ سَبْعَ مِائَاتٍ﴾ ههروهه (پهروهه دگرم!) له هه ره که سیکیش ببوره که به پرواداری دته ماله که ی منهوه، ﴿سَبْعَ مِائَاتٍ﴾، خویندراوه ته وهش: (بیتی)، لیره که ده فره موی: نهو که سه ی به پرواداری دته ماله که ی، واته: نهو دی زیاتر له که لم تیکه لهو، هاموشوم ده کات، که به دلنایی پروادارو پاریزکاران، پیغه مبه ری خاته میش فره موویه تی: ﴿لَا تَصَاحِبْ إِلَّا الْمُؤْمِنَاتِ﴾ وَلَا يَأْكُلْ طَعَامُكَ إِلَّا تَقِيًّا^(۱)، واته: هاوه لایه تی پروادار نه بی مه کهو، با پاریزکار نه بی خواردنت نه خوات.

(۶) ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ ههروهه (نه ی پهروهه دگرم!) له پیاوانی پروادارو نافره تانی پرواداریش ببوره، چاوپوشیان لی بکه له هه لهو که م و کوریه کانیان.

(۷) ﴿وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا بَارًا﴾ سته مکارانیش هه ره سه ره به فه تاره ت چون و، تیک و پیک شکان و، دۆران و زیانباریان بو زیاد بکه، (التَّبَارُ: الْهَلَاكُ، تَبَرَةً تَتَبَرَأُ أَي: كَسْرَةً وَأَهْلَكَهُ مُتَبَرِّئًا مَا هُمْ فِيهِ^(۱۳۱) الْأَعْرَافُ، مُكَسَّرٌ مُهْلِكٌ، (تَبَارُ، بَانِي: هَلَاكٌ)، فهوتان (تَبَرَةً تَتَبَرَأُ)، (ههروهه (تَبَرَةً، تَبَارًا))، واته: فهوتان دی به فهوتانن یان شکاندی، ﴿مُتَبَرِّئًا مَا هُمْ فِيهِ^(۱۳۲) الْأَعْرَافُ، (مُكَسَّرٌ أَوْ مُهْلِكٌ)، واته: تیکشکاوو فهوتاوو نهو دی نهوان تیتیدان، واته: نهوانه ی بتان ده په رستن، خو یان و بته رستییه که یان سهریان به فه تاره ت ده چی و، تیکشکاو و بی نه جام و بی ناکامن.

(۱) أخرجه أحمد: ۱۱۳۵۵، والدارمي: ۲۰۵۷، وأبو داود: ۴۸۳۲، والترمذي: ۲۳۹۵، وقال: حسن، وأبو يعلى: ۱۳۱۵، وابن حبان: ۵۵۴، والحاكم: ۷۱۶۹، وقال: صحيح الإسناد.

کورتە باسیک له باره‌ی بته‌رستییه‌وه

به‌ڕێزان! ئەم کورتە باسە له چوار بڕگه‌دا ده‌خه‌ینه‌روو:

بڕگه‌ی یه‌که‌م: پێناسه‌ی وشه‌کانی: (صَمَمٌ، وَتَنٌ، نَصَبٌ).

ئهم سێ وشه‌یه‌ له‌ قورئاندا به‌کارهاتوون، بۆ ئه‌و به‌رستراوانه‌ی جگه‌ له‌ خوا ده‌په‌رستێن، له‌ شیوه‌ی به‌ردو په‌یکه‌رو ئه‌و شتانه‌دا که‌ دایاناون له‌ په‌رستگاگاندا، بۆیه‌ به‌ پتویستم زانی سه‌ره‌تا ئهم سێ وشه‌یه‌ له‌ ڕووی زمانه‌وانییه‌وه‌ شی‌ی بکه‌ینه‌وه‌:

۱- وشه‌ی (الصَّمَمُ): (المعجم الوسيط)^(۱) ده‌ڵێ: (صَمَمَ فَلَانٌ: صَنَعَ صَمَمًا، وَصَمَمَ الشَّيْءُ: مَثَلُهُ عَلَى صُورَةِ الصَّمَمِ، الصَّمَمُ: مَثَالٌ مِنْ حَجَرٍ أَوْ خَشَبٍ أَوْ مَعْدَن، كَانُوا يُزَعِمُونَ أَنَّ عِبَادَتَهُ تُقَرِّبُهُمْ إِلَى اللَّهِ، وَالْجَمْعُ الْأَصْنَامُ، وَفِي التَّنْزِيلِ: ﴿فَأَنذَرْتُ عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ﴾ (الأعراف)، واته‌: (صَمَمَ فَلَانٌ)، واته‌: فلانکه‌س سه‌نه‌میکی دروستکرد، (صَمَمَ الشَّيْءُ)، واته‌: وێنه‌ی شته‌که‌ی کێشا له‌ سه‌ر شیوه‌ی سه‌نه‌م، (صَمَمَ): په‌یکه‌ریکه‌ له‌ به‌رد، یان له‌ دارو ته‌خته‌، یاخود له‌ کانزا، له‌ سه‌ر شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان دروست ده‌کری، (نَجَا له‌ سه‌ر شیوه‌ی مروّفه‌، یان له‌ سه‌ر شیوه‌ی دروستکراویکه‌ به‌ نه‌ندیشه‌و خه‌یاڵ، یان له‌ سه‌ر شیوه‌ی ئاژه‌لیکه‌ یان بالنده‌یه‌که‌، یان به‌ خه‌یاڵی خوێان له‌ سه‌ر شیوه‌ی شه‌یتانه‌، یان له‌ سه‌ر شیوه‌ی فریشته‌یه‌ به‌ خه‌یاڵی خوێان و، چونکه‌ که‌س شه‌یتان و فریشته‌ی نه‌بینیون، پێیان وابوو په‌رستنی ئه‌و سه‌نه‌مه‌ له‌ خوايان نزیک ده‌خاته‌وه‌، کو‌ی (صَمَمَ)یش، (أَصْنَامٌ)ه‌، له‌ قورئانی‌ش دا هاته‌وه‌: ﴿فَأَنذَرْتُ عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ﴾ (الأعراف، به‌نوو ئیسرائیل به‌ لای کو‌مه‌لیکدا تێپه‌ڕین که‌ ده‌مانه‌وه‌ له‌ سه‌ر هه‌ندیک له‌ بته‌کانیان، واته‌: له‌ ده‌وریان ده‌مانه‌وه‌و ده‌یانپه‌رستی.

له كوردی دا (صَمَم): وشه‌ی سه‌نه‌میشی بۆ به‌كاردی و، بتیشی بۆ به‌كاردی و، په‌یکه‌ریشی بۆ به‌كاردی.

خاوه‌نی (مفردات ألفاظ القرآن)^(۱)، ده‌لێ: (الصُّنَم: جُنَّةٌ مُتَّخَذَةٌ مِنْ فِصَّةٍ، أَوْ نُحَاسٍ، أَوْ حَسَبٍ، كَانُوا يَعْبُدُونَهَا مُتَّقِرِبِينَ بِهِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، وَجَمَعَهُ أَصْنَامٌ قَالَ تَعَالَى: ﴿أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ؕ اللَّهُ ۖ﴾ (۷۶) الأنعام، وَقَالَ: ﴿لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ ۖ﴾ (۷۷) الأنبياء، قَالَ بَعْضُ الْحُكَمَاءَ: كُلُّ مَا عُبدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ بَلَّ كُلُّ مَا يُشْغَلُ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى يُقَالُ لَهُ: صَنَمٌ، وَعَلَى هَذَا الْوَجْهِ، قَالَ إِبْرَاهِيمُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ: ﴿وَاجْتَنِبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ إِلَّا أَصْنَامًا ۖ﴾ (۷۵) إبراهيم، فَمَعْلُومٌ أَنَّ إِبْرَاهِيمَ مَعَ تَحَقُّقِهِ بِمَعْرِفَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَاطِّلَاعِهِ عَلَى حُكْمَتِهِ، لَمْ يَكُنْ مِمَّنْ يَخَافُ أَنْ يَعودَ إِلَى عِبَادَةِ تِلْكَ الْجُثَثِ الَّتِي كَانُوا يَعْبُدُونَهَا، فَكَأَنَّهُ قَالَ: اجْتَنِبْنِي عَنِ الْإِشْتِغَالِ بِمَا يَصْرِفُنِي عَنْكَ).

واته: (صَمَم): جه‌سته‌یه‌که له زیو، یان له مس، یان له ته‌خته دروست ده‌کری و په‌یکه‌ریکه، عاده‌تیان واپوو ده‌یانپه‌رست، به‌حیسانی خۆیان بۆ ته‌وه‌ی پیتی له خوای به‌رز نزیك که‌ونه‌وه، کو‌ی (صَمَم)، (أَصْنَام)ه، خوای به‌رز فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ؕ اللَّهُ ۖ﴾ (۷۶) الأنعام، ئایا تۆ سه‌نه‌مان ده‌که‌ی به‌ په‌رسترا؟ ته‌وه ئیبراهیم عليه السلام به‌ بابی ده‌لێ، هه‌روه‌ها ﴿لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ ۖ﴾ (۷۷) الأنبياء، واته: پلانیك له دژی به‌تە‌كانتان داده‌نیتم، ته‌ویش هه‌ر قسه‌ی ئیبراهیمه‌وه، هه‌ندیك له حه‌کیمه‌کان گو‌توو‌یانه: هه‌ر شتیك جگه‌ له خوای په‌رستری، به‌لكو هه‌ر شتیك كه‌ مرۆف له خوای به‌رز بێ ئاگا بکات، پیتی ده‌گو‌تری: (صَمَم)، ئنجا له‌م ڕووه‌وه‌یه که ئیبراهیم عليه السلام له خوا پاراوه‌ته‌وه‌وه فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَاجْتَنِبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ إِلَّا أَصْنَامًا ۖ﴾ (۷۵) إبراهيم، واته: (خوایه‌!) خۆم و ڕۆله‌کانم بیاریزه‌ له‌وه‌ی بتانه‌پرستین، چونکه شتیکی زانراوه ئیبراهیم دوا‌ی ته‌وه‌ی خوای به‌رزێ چاک ناسیوه‌وه، ئاگا‌داری حیکمه‌تی خوا بووه‌وه، له‌وه‌ نه‌ترساوه‌ بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆ په‌رستی ته‌و بتانه، ته‌و جه‌ستانه‌ی گه‌له‌که‌ی په‌رستوو‌یان، به‌لكو

وہ کہ تہوہی فہرموو بیٽی: دوورم بخہوہو ہماریزہ لہوہی سہرقالبم بہ ہەر شتیکہوہ کہ لہ توم بی ناگام بکات.

۲- وشہی (الوئن): کہ لہ قورنانشدا ہاتوہ، خاوہنی (المعجم الوسيط)^(۱)، دہلئ: (وئن الشئیء بالمکان یئ وثنا: اقام وثبت فہو وائن، والجمع وئن، الوئن: التمثال یُعبد سواء کان من خشب، أم حجر، أم نحاس، أم فضة، أم غیر ذلک.. الوئیی: من یتخذ عبادة الوئن، یقال: رَجَلٌ وئیی، وقوم وئیون، وامرأة وئیئة، ونساء وئیات، والوئیئة: مذہب عبدة الأوئان).

واتہ: لہ زمانی عہرہ بیی دا دہگوترئ: (وئن الشئیء بالمکان یئ وثنا: اقام وثبت)، واتہ: شتہ کہ لہ شوئہ کہ چہ سپاو لئی نیشتہ جی بوو، (فہو وائن)، تہو نیشتہ جیئہ، کوئ (وائن) یش (وئن) ہ، (وئن) یش بریتہ لہو پیکہرہی دہپرستئ، تنجا ئایا لہ دارو تہختہ بی، لہ بہرد بی، یان لہ مس بی، یان لہ زیو بی، یان ہەر ماددہہ کی دیکہ بی، (وئیی)، کہ سیکہ دینہ کہی بریتہ لہ پەرستنی (وئن)، (واتہ: پیکہرو بت)، دہگوترئ: پیاوئکی بتپرست و کومہ لئکی بتپرست و ٹافرہ تئکی بتپرست و ٹافرہ تانئکی بتپرست، (وئییہ) ش، پیازی بتپرستہ کان و پیکہر پەرستہ کانہ.

۳- وشہی (نصب): راغیبی تہسفہ ہانی لہ (مفردات ألفاظ القرآن)^(۲)، دہلئ: (نصب الشئیء: وضعه وضعا نائنا ; كنصب الرُمح والبناء والحجر، والنصب الجِجَارَةُ تُنصب على الشئیء، وجمعه نصابٌ ونصبٌ بضمّین، وكان للعرب حِجَارَةٌ تُعْبَدُهَا وَتَدْبَحُ عَلَيْهَا، قَالَ تعالى: ﴿كَانَ لَهُمْ إِلَىٰ نَصَبِ يَوْفُسَونَ ۝۴۳﴾، المعارج، وَقَالَ: ﴿وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ ۝۴﴾، المائدة، وَقَدْ يُقَالُ فِي جَمِيعِهِ: أَنْصَابٌ قَالَ: ﴿وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ ۝۱۰﴾، المائدة).

واتہ: (نصب الشئیء)، یانی: چہ قاندنی تہو شتہ بہ شیوہہ کہ بہرز بیتہوہ، وہ کہ چوئن رم و نیزہو خانوو و بہرد دہچہ قترین و بہرز دہ کرئہوہ، (نصب) یش

بهردیکه له سهر شتیک ده چه قیترئ و به (نَصَابٍ)، کو ده کریته وه به (نُصَبِ) یش،
 عه رهب بهردیکان هه بووه په رستوو یانهو، ئاژه لیان له لا سهر برپوه بو بته کانیان،
 خوای بهرز ده فهرمووی: ﴿كَانَتْهُمْ إِلَى نُصْبٍ يُوفِضُونَ﴾ (۴۳) المعارج، بیبروایه کان
 به رهو پرووی تو دین (ئه ی موحه ممه د) یا خود: بیبروایه کان له رۆژی دوایی
 دا که بانگ ده کرین و له گۆره کانیان هه لده ستیترینه وه، وه که به رهو بته کانیان
 بچن ئاوا به خیرایی ده رۆن، ههروه ها خوا فهرمووی تی: ﴿وَمَا دُحِبَ عَلَى النَّصْبِ﴾
 (۴۴) المائدة، ئه وه ی له سهر به رده کان سهر ده بری، (نُصَبِ)، کو ی (نُصِبِ)
 ه، یانی: ئه و به رده ی داده نری و ده په رستری، ههروه ها بو کو ی (نُصِبِ) و بری
 (نُصَبِ)، (أَنْصَابِ) یش، هه ر ده گوتری، وه خوا ده فهرمووی: ﴿وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ﴾
 (۴۵) المائدة، نه صه به کان و زه له مه کان.

(المعجم الوسيط)^(۱)، له باره ی نه صه به وه ده لئ: (النَّصْبُ: الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ،
 وَالنَّصْبُ: عَلَامَةٌ تُنْصَبُ عِنْدَ الْحَدِّ، أَوِ الْغَايَةِ، وَالنَّصْبُ: مَا كَانَ يُنْصَبُ لِيُعْبَدَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ، وَالْجَمْعُ أَنْصَابٌ، وَالنَّصْبُ: الْمَنْصُوبُ، وَالنَّصْبُ: مَا يُقَامُ مِنْ بَنَاءٍ ذِكْرَى لِشَخْصٍ
 أَوْ حَادِثَةٍ، وَالنَّصْبُ: مَا نُصِبَ وَعِيدٌ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَالْجَمْعُ أَنْصَابٌ).

واته: (نُصَبِ)، یان (نُصَبِ)، بریتیه له نیشانه یه کی چه قیندراو، نیشانه یه ک
 که له لای سنووریک یا خود له لای کو تایی شتیک داده نری، ههروه ها (نُصَبِ)،
 به وه ش گوتراوه که له جیاتی خوا په رستراوه به (أَنْصَابِ)، کو ده کریته وه،
 ههروه ها وه که چۆن (نُصَبِ)، ئاوا یه (نُصَبِ) یش (ئه وه ی پششیان به بو ر بوو،
 ئه میان به زنه)، به مانای (مَنْصُوبِ)، واته: چه قیندراو، ههروه ها بینایه که که
 دروست ده کری بو یاده وه ری که سیک، یاده وه ری رووداو یک، ههروه ها (نُصَبِ)،
 دیسان به وه ده گوتری که داده نری و ده په رستری له جیاتی خوا، که ئه ویش به
 (أَنْصَابِ)، کو ده کریته وه.

ئەمە ئەو سى وشەيە كە خوا لە قورئاندا بەكارى ھىټاون، بۆ ھەموو ئەو شتانەى لە جىياى خوا دەپەرستىڤن، كە ئىمە لە زمانى كوردىيدا وشەى: بت و پەيكەر، جارى واشە ھەر وشەى صەنەم بەكار دىڤىڤن بۆ ھەموو ئەوانە، كە وا پىدەچى وشەى صەنەم تىيدا بە مەرج نەگىرابى لەسەر وىڤەى شتىك بى و، ھەر شتىك دابىرى صەنەمى پى دەگوتى، بەلام (وثن) وا پىدەچى تىيدا بە مەرج بگىرى كە لەسەر شىوہەىك بى و پەيكەرىك بى، (نُصَب) ىش، دىسان مەرج نىە وىڤەداربى و لەوانەيە بەردىك بى شوئىڤىك بى پى دەگوتى: (نُصَب)، جىياوزىيەكەيان ئەوہەى، بەلام وەك گوتم: لە زمانى كوردىيدا بە ھەموويان دەگوتى: بت، صەنەم، پەيكەر.

برگەى دووہم: ھۆكارو ھاندەرەكانى بىپەرستى:

ئەم برگەى دووہمە يەكسەر لە تەفسىرەكەى (فخر الدين الرازى): (التفسير الكبير أو مفاتيح الغيب)^(۱)، دەگوازيڤەو، ئەويش لە كىتەبى (الرؤ على عبدة الأصنام) (أبو زيد البلخي) يەو، ھىټاوە.

(أبو زيد البلخي)، لە سەرەتاوە قسەيەكى جوان دەكات و دەلى: ئەوہ كە مروڤ زانىارىي ھەبى بەوہى ئەو دارو تەختەيە، يان ئەو بەردە داتاشراو، لەو كاتەدا، بەدەيڤتەرى ئاسمانەكان و زەوى نىەو، بەدەيڤتەرى ڤووەك و ژياندار نىە، شتىكى زانراو ڤوون و بەلگە نەويستەو، زانراو بەلگە نەويستەكانىش نابى ڤاجابىيان لە نىوان عاقلاندا لەسەر ھەبى ئەوہ لەلەيەكەو، لە لەيەكى دىكەشەو: بىپەرستى ئايىڤىك بووہ پىش نووحيش ﷻ ھەر ھەبوو، بە بەلگەى ئەو ئايەتە موبارەكە، كە گەلەكەى نووح لە نىو خۇياندا دەلىن: ﴿وَلَا تَذَرْنِ وَدًا وَلَا مَوَلَاءَ وَلَا يَفُوتُ وَيَعُوقُ وَشَرًّا﴾، كەواتە: لەسەردەمى نووحەووە لە پىش نووحيشەو، ئەو بت و صەنەمانە ھەر بوون، چونكە نووح ھاتوہ

بَلَى: دەست ھەلۋىگىرەن لەۋان، كەۋاتە: پېش ھاتنى نوۋحىش ﷺ دياردەى بېرەستىي ھەر بۈۋە، ھەرۋە ھا ئەۋ دياردەى بېرەستىيە بەردەۋام بۈۋە تاكو ئەم پۈژگارەش، (ئەۋ لە كاتى خۇيدا گۈتۈۋىيەتى، بەلەم تاكو پۈژگارى ئېستىي ئېمەش ھەر بەردەۋامە)، دەل: زۆرەى دانىشتۋان و خەلكى زەۋى ئېستاش ھەر لەسەر بېرەستىي، ئنجا دەپى ئەۋ ئايىنى بېرەستىيە بەشۋەيەك پاساۋ بدرىتەۋە، كە عەقلى بە ئاسانى لە خراپەكەى و ھەلەكەى تېنەگات، ئەگەرنا ئەۋ ھەموۋ ماۋە درېژە نەدەمايەۋە، (ۋەك ئەۋ دەل) لە لايەن زۆرەى خەلكى دىناۋە.

ئنجا (أبو زيد البلخي) دېتە سەر پاساۋەكانى و ھەۋت پاساۋ و بيانۋان دېنى، ياخۇد ھەۋت ھاندەران دېنى بۇ ئەۋانەى بت و پەيكەرۋ ەنەمىان پەرستۋان، بە پەيكەك لەۋ ھەۋت ھاندەرۋ پالئەرانە، ياخۇد: بە پەيكەك لەۋ ھەۋت پاساۋو بيانۋە، بت و ەنەمىان پەرستۋان، مېش پەكسەر ۋەرى دەگېرمە سەر كوردى:

۱- بيانۋى پەكەم: (أبو معشر جعفر محمد المنجم)، گۈتۈۋىيەتى: ئەۋ بېرۋەكەيەى بېرەستىي لەۋانە داكەۋتە، كە پېيان ۋابۈۋە خوا ﷻ جەستەيەۋ لە شۋىتىكى دياربېكرادە، ئەۋىش بەھۋى ئەۋەۋە كە گۈتۈۋىيە: خوا پۈۋانكەيە ۋەك ئەۋ پۈۋانكەيە ئېمە دېيىنىن! بەلەم بېگۈمان كە خوا دەفەرۋى: ﴿اللَّهُ تَوَكَّلْ عَلَيْهِمُ اللَّهُ يُدْخِلُهُم فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعَذَابِ﴾ ﷻ، النور، مەبەست پېي پۈۋانكەيەكى دېكەيە، بەلەم گۈتۈۋىيە: خوا پۈۋانكەيە ۋەك ئەۋ پۈۋانكەيە ئېمە دېيىنىن و، گەرەترىن پۈۋانكەيە، فرىشتەكانىش كە بە دەۋرى عەرشەۋەن، كە شۋىنى خوايە، ئەۋانىش ھەر پۈۋانكەي، بەلەم ئەۋان پۈۋانكەي بېچۈك، ئنجا ئەۋانەى پېيان ۋابۈۋە خوا شۋىنى دياربېكرادى ھەيەۋ جەستەيەۋ برىتە لە پۈۋانكەي، بېتىكى گەرۋە مەزنىان دروستكردۋە لەسەر شۋەى ئەۋ خەيالەى خۇيان، كە پېيان ۋابۈۋە ۋېنەى خۋى پەرۋەردگارە، ھەرۋە ھا ھى بېچۈكىشيان دروستكردۋەن، ۋەك پەيكەر بۇ فرىشتەكان، ئېدى ھەم بتە گەرۋەكەيان پەرستەۋ، كە بە حېساب ۋېنەى خۋى پەرۋەردگارەۋ، ھەم

وردە ەتەکانیشیان پەرستوون، کە بە حیساب ئەوانیش وێنە ی ئەو فریشتانەن کە بە دەوری خۆی پەرورەدگارەوێن.

۲- بیانوی دووهم: کۆمەڵێک لە صابینە پێیان وابووہ خوا ﷻ ئەستێرەو خرۆکەکانی دروستکردوون، چ گەرۆکەکان و چ چەسپاوہکان، (کاتی خۆی پێیان وابووہ چەسپاون و قیستا دەرکەوتوہ، نەخیر ﴿کُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ ۳۳ الانبیاء)، ئنجا صابینەکان یان کۆمەڵیکیان پێیان وابووہ خوا سەرپەرشتییکردنی کاروباری خوارەوہی دنیا، زەوی، عایدی ئەو خرۆکەو ئەستێرانە ی کردوہ، ئەستێرەو خرۆکەکانیش بەندە ی خوان و خوا دەپەرستن، بۆیە پێویستە مرۆفەکان ئەو خرۆکەو ئەستێرانە بپەرستن، ئنجا لە ئەنجامی ئەوہدا کە ئەو خرۆکەو ئەستێرانە جارێک ھەڵھاتوون و جارێک ئاوا بوون، ھەندیک پەیکەریان لەسەر شێوہی ئەو خرۆکەو ئەستێرانە، وەک نویتەری ئەوان لەسەر زەوی داناون و، پەرستوو یان، کە لە راستیدا مەبەستی یان پێ پەرستی خرۆکەو ئەستێرەکان بوو، گواہی خوا کاروباری سەر زەوی عایدی ئەوان کردوہ و بە ئەوانی سپاردوہ.

۳- بیانوی سێیەم: ئەوہیە کە ئەو ەتپەرستانە لە پۆژگاری زووہوہ، لە ئەستێرە پەرستان بوون، لەوانە بوون کە پێیان وابووہ بەختەوہری و، بێخیری و نەگبەتی ئەم ژیانە دنیاییە پەیوەندیی ھەبە بە ئەستێرەکانەوہ، ئنجا پێیان وابووہ ئەگەر بێت و شێوہی کە سەر سۆرھێنەر دروست بکری بۆ ئەو ئەستێرانە، بە شێوہی طلسم.

(طلسم) یش وەک (المعجم الوسيط)^(۱)، مانای دەکات دەل: { (طلسم) في علم السّخر حُطُوطٌ وَأَعْدَادٌ يَزْعُمُ كَاتِبُهَا أَنَّهُ يُرْبِطُ بِهَا رُوحَانِيَّاتِ الْكَوَاكِبِ الْعُلُوبَةِ بِالطَّبَائِعِ السَّفَلِيَّةِ، لَجَلْبِ مَحْبُوبٍ أَوْ دَفْعِ أَدَى، وَهُوَ لَفْظٌ يُونَانِيٌّ لِكُلِّ مَا هُوَ غَامِضٌ مُبْهَمٌ كَالْأَلْغَازِ وَالْأَحَاجِي، وَاتِّه: طِيلِلْهَسَم لَه زَانِيَارِي جَادوودا بریتیه لە ھەندیک ھێل و ژمارە کە نووسەرەکیان پێی وایە بەھۆی ئەو ھێل و ژمارانەوہ پووحانییەتی ئەستێرە بەرزەکان پەییوەست دەکاتەوہ بە سرووشتی دروستکراوہ نزمەکانەوہ {لە خوار ی لەسەر زەوی}، بۆ ھێنانی

شېئىكى خۆشەويست ياخود دوور خستنه‌وه‌ى ئازارېك و، وشەكەش يۇنانىيەو بۆ ھەر شېئىك كە نامۆو نەزانراو بې بەكاردې وەك مەتەلەكان.

كەواتە: ھەندىكىيان لەو ۋوۋەو ەتەكانيان پەرستوون، كە ئەگەر ئەو ەتەنە بە شېئەى طىللەسم بانگ بىكرېن، مايەى ئەو ەدەن پېيان لە خوا نىزىك ەبنەو، بۆيەش گوتراو: وەدد كە يەكېك ەوۋە لە ەنەمەكانى گەلى نوو، لەسەر شېئەى پياوېك ەوۋە، سواع لەسەر شېئەى ئافرەتېك ەوۋە، يەغووث لەسەر شېئەى شېرېك ەوۋە، يەعووق لەسەر شېئەى ئەسپېك ەوۋە، نەسرىش لەسەر شېئەى دال ەوۋە.

۴- بىانوى چوارەمى ەتەرستەكان بۆ ەتەرستى:

ئەو ەيە كاتىك كەساتىكى چاكەكارىان لى مردوون، وېئەى ئەو چاكەكارانەيان كېشاو ەپەيكەرىيان بۆ دروستكردوون و، مەبەستيان ئەو ەوۋە ئەو چاكەكارانە ئەگەر پىاون، ئەگەر ئافرەتن، بە مەزن بىگرن و، خۇيانيان لى نىزىك ەخنەو، تاكو تكانيان بۆ لەلاى خواى پەرۋەردگار بىكەن، وەك لە قورئاندا خوا فەرموويەتى: ﴿ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ﴾ (الزمر، (ەتەرستەكان دەيانگوت: تېمە تەنيا بۆ ئەو ەديانەرستىن تاكو لە خوامان نىزىك ەخنەو.

۵- بىانو و پاساوى پېئجەم:

ئەو ەيە كە جارى وا ەبەوۋە ەوكمپرانىكى مەزن، يان كەسىكى مەزن مردو، ئەوانىش پەيكەرىكىان لەسەر شېئەى وى دروستكردو ەتەماشايان كرده، سەرەتا تەنيا وەك يادكردن و ەفایەك، بەلام كە ئەوانەى دواىى ەاتوون، پىان وابوۋە باب و باپىرانىان ئەو پەيكەرەيان پەرستو! ئەوانىش وەك لاسايىكردەو ەى باب و باپىرانىان بە ەلە ئەو پەيكەرەيان پەرستو، واش پېدەچى ئەو پېئج ناو: وەددو سواع و يەغووث و يەعووق و نەسر، ناوى پېئج لە كوپەكانى ئادەم ەن، كاتىك كە مردوون، ئىبلىس بە پاشىنەكانيانى گوتو: ئەگەر بېت و وېئەى ئەو

پنج کوره‌ی نادم بکیشن له پهرستگا کانتانداو، هه موو پوژیک ته ماشایان بکه ن بو ته وهی به هو ی سه رنج دانتانه وه لیان، خوا په رستی و به ندایه تی ته وانتان بو خوا، بکه ویته وه یاد، ته وانیش وایان کردوه، ئنجا کاتیک ته وانه مردوون، ته وانه ی دوا یی گوتوو یانه: باب و با پیرامان ته وانه یان په رستوون، هه لبه ته نه مه وه دوا یی با سی ده که ی ن، عه بدولای کوری عه بباسیش وه له صهیحی بوخاری دا هاتوه، لپی گپدر اوه ته وه که هه مان شتی گوتوه، هه ر بو یه ش پیغه مبه ری خاتم ﷺ له سه ره تادا ریگری و، قه ده غه ی کرد سه ردانی گو رستان بکری، به لام دوا یی ریگای پیدان، دوا ی ته وه ی دلنیا بو تازه نه وه خه لکه له مردووه کان ناپارینه وه و، ته نها خوا په رستی (توحید الله) له دلیاندا چه سپاوه، وه له فه رمایشی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه: (كُنْتُ نَهْيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، اَلَا قَرُّوْهُمَا فَاِنْ فِيْ زِيَارَتِهَا تَذْكِرَةٌ)، (أخرجه مسلم: ۱۹۷۷، ۹۷۷).

واته: لیم قه ده غه کردبوون سه ردانی گو رستان بکه ن، به لام تیستا سه ردان بکه ن، چونکه له سه ردانتاندا بیرخستنه وه و په ند وه رگرتن هه یه.

۶- بیانوی شه شه م: ته وه یه که به شیک له بته رسته کان پیان وابووه: خوا ﷺ جه سته و مادده یه و به ره ه سته، ده شتوانی بگوازیته وه و بی و بچی و بیته نیو جه سته ی که سی که وه، بو یه به دووریان نه زانیوه خوی به رز بیته نیو جه سته ی مرو فیکه وه، یان بیته نیو یه یکه ری که وه، ئنجا ته وه یان به دلدا هاتوه که له وانه یه خوا ﷺ له نیو نه و په یکه ره دابی، یان له جه سته ی فلانکه سه دا بی، هه ر بو یه ش هه ندیک له شیعه کان له تیبه ری نه ره ره کان (غلاة) کاتیک علی کوری ته بی تالیب (خوا لپی رازی بی) - گوا یه - ده رگای قه لای خه یبه ری هه لقه لاندوه گوتوو یانه: خوا ﷺ چوته نیو جه سته یه وه، هه ندیک له شیعه کان که تیبه ری نه ره (غلاة)، جو ریک له تیعتقادی وایان هه یه به علی (خوا لپی رازی بی)، هه روه ها گوتوو یانه: هه وره تریشقه ده نگه که یه تی و، بروسکه که ش بریتیه له زه رده خه نه که ی! به لام به ند ه پرو دای هه لقه ندنی ده رگای خه یبه ریش که گوا یه دوا یی به ده که سان بو یان نه جو و لوده، ته وه ش به راست نازانم و سه نه دیکی راستی نیه، هه رچه ند ه ئاسانه خوی به رزو مه زن وه

كەپرامەتلىك بۇ غەلى (خوالىي رازى بى) يان بۇ ھەر كام لە پروادارانلىك كە دۈستى خوابن، شتى لەو جۆرە بېخسىنى، بەلام ئەو پروداوہ لە پرووى مېژووييەوہ سەنەدېكى راستى نېوہ زياتر ھەلبەستراوى شىعەنە.

۷- پاساوو بيانووى ھەوتەم و كۆتايى بۇ بېتپەرستىي:

وہك ئەبوو زەيدى بەلخىي لە كىتئى (الرّد على عبدة الأصنام) دا، ھىناويەتى ئەوہىيە، كە رەنگە ئەو بتانەيان وەك مىجرابىك و پەرستگايەك سەرنجدايى و، مەبەستىشان پەرستنى خوا بوويى، واتە: پەيكەرەكانى ئەو بتانەيان داناون، يان نەخش و نىگارو وئەنيان بۇ كىشاون و لە ئەصلدا مەبەستيان خواپەرستىي بووہ، بەلام ئەوانيان وەك پەرستگايەك و مىجرابىك و وەك نىشانەيەك داناون، بەلام ئەوانى دوايى ھەلساون پەرستوويانن.

بېرگەي سىيەم: چۆنەتتى و مېژووى سەرھەلدانى بېتپەرستىي:

ئايا بېتپەرستىي چۆن سەرى ھەلداوہ و مېژووەكەي چۆنە؟ ھەلبەتە ئەوہى لە بېرگەي دووہمىشدا: (ھۆكارو ھاندەرەكانى بېتپەرستىي) ھىنامان لە ئەبوو زەيدى بەلخىيەوہ لە كىتئەكەي: (الرّد على عبدة الأصنام) دا، كە (فخرالدين الرازي) لە تەفسىرەكەي خۇيدا لىتى خواستبووہ، ئەويش تىشكى باشى بۇ خستىنە سەر مېژو و سەرھەلدانى بېتپەرستىي و ھۆكارەكانى، بەلام لەو بارەوہ ئەم دوو دەقەش دىنن:

۱- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: صَارَتِ الْأَوْثَانُ الَّتِي كَانَتْ فِي قَوْمِ نُوحٍ فِي الْعَرَبِ بَعْدَ: أَمَّا وَدَّ، فَكَانَتْ لِكُلِّ بَدْوَمَةٍ الْجَذَلِ، وَأَمَّا سَوَاعٍ، فَكَانَتْ لِهَذَيْلٍ، وَأَمَّا يَعْثُوثُ، فَكَانَتْ لِمُرَادٍ ثُمَّ لَبَنِي غُطَيْفٍ بِالْجُزْفِ عِنْدَ سَبَأَ، وَأَمَّا يَعْقُوقُ، فَكَانَتْ لِهَمْذَانَ، وَأَمَّا نَسْرُ، فَكَانَتْ لِحِمَيْرٍ لِأَلِ ذِي كَلَّاحٍ، وَهِيَ أَسْمَاءُ رِجَالٍ صَالِحِينَ مِنْ قَوْمِ نُوحٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَلَمَّا هَلَكُوا أَوْحَى الشَّيْطَانُ إِلَى قَوْمِهِمْ أَنْ انْصِبُوا إِلَى مَجَالِسِهِمُ الَّتِي كَانُوا يَجْلِسُونَ فِيهَا أَنْصَابًا، وَسَمَوْهَا بِأَسْمَائِهِمْ، فَفَعَلُوا فَلَمْ تُعْبَدْ حَتَّى إِذَا هَلَكَ أَوْلَيْكَ وَتَنَسَّخَ الْعِلْمُ، عُبِدَتْ { (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۴۶۳۶).

واته: عەبدوللای كورې عەبباس ﷺ دەلئ: ئەو بت و پەيكەرانی له ئیو گەلی نووح دا هەبوون، دوایی پەرینەوه بۆ ئیو گەلی عەرەب، (لهو بارەشەوه هەندیک دەق هەن، كه ئەو بتانە چۆن پەرینەوه بۆ ئیو گەلی عەرەب) دەلئ: وەدد له ئیو هۆزی (گلب) دابوو له (دَوْمَةُ الْجَنْدَلِ)و، سواع له ئیو هۆزی (هُذَيْل)دا، بوو، یهغووث له ئیو هۆزی (مُرَاد)، دوایی له ئیو (بَنِي غَطَافٍ)، له (سبأ)دا بوو، یهغووق له ئیو هۆزی (هَمْدَان)دا، بوو، نەسر له ئیو هۆزی (حِمَير لآلِ ذِي كَلْع)دا، بوو، ئەو ناوانەش ناوی پیاوانیکی چاك بوون له گەلی نووح، (پرایەكیش هەیه كه ناوی پینچ له كورەكانی ئادەم بوو بن)، ئنجا كاتیک ئەو پیاوه چاكانە مردوون، شەیتان وەسوەسە ی بۆ خەلكەكه كرد، كه لهو كۆرۆ مه جلیسانە ی ئەو پیاوه چاكانە تییان دا دانیشوون، ئیوه پەيكەرانی بۆ دابنن، یان وینەیانیان بکیشن و، به ناوی ئەوانەوه ناویان بنن، (به پاساوی ئەوه ی خواپەرستی ئەوانیان بکەوێتەوه یاد)، ئەوانیش وایان کردوه پششی نەپەرستارن، به لام دوایی كه ئەوانە ی کارەکیان داھێناوه، مردوون و زانیاری نەماوه، ئەوانی دیکه كه دوایی هاتوون، دەستیان کردوه به پەرستنیان و ئەو شتانه پەرستارن.

۲- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أُمَّ حَبِيبَةَ وَأُمَّ سَلَمَةَ ذَكَرَتَا كَيْسَةَ رَأَيْنَاهَا بِالْحَبَشَةِ، فِيهَا تَصَاوِيرُ، لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ أَوْلَئِكَ إِذَا كَانَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ قَمَاتَ، بَتُّوا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّوَرِ، أَوْلَئِكَ شَرَّاءُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} (أخرجه البخاري: ۱۲۹۰، ومسلم: ۵۲۸۰، وابن حبان: ۳۱۸۱، وابن خزيمة: ۷۹۰).

واته: دایکمان عایشە (خوا لئی رازی بن)، گێراویەتەوه له ئوممو حەبیبەو ئوممو سەلەمەوه (که وهك چۆن عایشە هاوسەری پێغەمبەری خوا ﷺ بووهو دایکی ئیمانداران، ئەوانیش هەردووکیان هاوسەری پێغەمبەری خوا ﷺ بوون و، ئوممو حەبیبە کچی ئەبوو سوفیانەو له گەل ئەوانە ی کۆچیان کردوه بۆ حەبەشە،

ئەویش چوۋە، ھەرودەھا ئوممو سەلەمەش كاتى خۆى لەگەل كۆچكەرەكاندا بوۋە لە ھەبەشە، كە باسى كلىسايەكيان كردو لە ھەبەشە بىنيويانە پىي گوتراو: (مارى)، وئەكان يان پەيكەرەكانى تىدا بوون، بۆ پىغەمبەرى خويان باسكردو، پىغەمبەرى خواش ﷺ فەرموۋى: ئەوانە ئەگەر پياۋىكى چاكيان تىدا ببوۋايەو مەردبايە، مەزگەوتىك، (پەرستگايەك) يان لەسەر گۆرەكەى دروست دەكردو، ئەو وئەنيان تىدا دەكىشان، (واتە: وئەنيان لە دەرو دیوارەكاندا دەكىشا، ياخود پەيكەريان تىدا دادەنان)، ئەوانە خراپترىن دروستكراوانى خوان لە پۆزى قىامەتدا، (كە بە بيانوۋى پىزگرتن لە پياو چاكان، پياو چاكەكانيان پەرستوون و، وەك بت و صەنەم مامەلەيان لەگەلدا كردوون).

كەواتە: ئەمە رىشەى بىتەرستىيە، وەك پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋىيەتى و، ديارە عەبدوللەى كورى عەباسىش (خوا لە خۆى و بابى پازى بى) ھەر لە پىغەمبەرى خاتمەوھ ﷺ فېر بوۋەو، ئەویش ھەر واى گوتوھ.

برگەى چوارەم: شىرك و بىتەرستىى دوو پروى دراۋىكن:

براىان و خوشكانى بەرپىز! وەك ئەبوو زەيدى بەلخىي گوتوۋىيەتى كە بىگومان بۆ پۆزگارى خۆى گوتوۋىيەتى (زۆربەى ھەرە زۆرى خەلكى دىنا ئىستا بىتەرستى)، دەلىم: ئىستاش ئەگەر زۆربەى ھەرە زۆرى خەلكى دىناش بىتەرست نەبن، بەلەم بەشىكى زۆرى خەلكى دىنا، زياتر لە يەك لەسەر چوار (۴/۱) يان بىتەرستى، ئىنجا ئايا بىتەرستىي و شىرك ھاۋەش بۆ خوا دانان، چ پەيوەندىيەكيان پىكەوھ ھەبە؟ پىم وايە ھاۋەش بۆ خوا دانان و بىتەرستىي، دوو پروى دراۋىكن و دوو شتى پىكەوھ تىكەلەكىش و پىكەوھ پەيوەستن، بەلگەمان چىيە؟ با تەماشى ئەم ئايەتە موبارەكەى سوورەتى (الزمر) بكەين، خوا دەفەرموۋى: ﴿أَلِلّٰهِ الَّذِينَ أَخْلَصُوا وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ

كَفَّارٌ ﴿۲﴾، واته: ناگاداربَن! ملکه چیی ساغ و بئ خَلَّتَه ته نیا شایسته ی خواجه، ته وانِه ش که له جیاتی خوا سه ره پهرشتیارانِیک ده گرن، (په رستراوانِیک ده گرن)، ده لَین: نایانپه رستین، مه گهر بۆ نه وه ی له خوامان نزیك بخه نه وه... که واته: په رستنی جگه له خوا له گه لَ خوادا، بۆ له خوا نزیك بوونه وه بووه و بته رستیش هه ر به هه مان شیوه، که واته: شیرک و بته رستی دوو شتی تیکه ه لکَینش، یان دوو وشه ن ته عییر له یه ک حه قیقه ت ده که ن.

ئنجبا با له سووره تی (الشعراء) ش دا، ته ماشای ته و دواژه نایه ته ی خوی په روه ردگار بکه ین، که ده فهرموئ: ﴿وَبَرَزْتُ الْجَحِيمُ لِلْعَاوِينَ﴾ ﴿۱۱﴾ وَقِيلَ لَهُمُ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿۱۲﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿۱۳﴾ فَكَبَّكَؤُفَافِهَا هُمْ وَالْعَاوُونَ ﴿۱۴﴾ وَخُودُ إِبْلِيسَ أَجْعُونَ ﴿۱۵﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿۱۶﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۱۷﴾ إِذْ سَأَلْتُمْ رَبِّيَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۸﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ ﴿۱۹﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿۲۰﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿۲۱﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً ﴿۲۲﴾ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۳﴾، واته: دۆزه خ بۆ بیمرادان و بۆ سه رگه ردانان هَیند رایه گوژی و، پییان گوترا: کوان ته وان ی ده تانپه رستن (له جیاتی خوا)؟ ئایا سه رتان ده خه ن، یان خو یان ده توانن (به رگری له خو یان بکه ن و) خو یان سه ربخه ن؟ ئنجبا هه م ته وان (په رستراوه کان و صه نه مه کان) و، هه م سه رگه ردان و بیمراده کانیش هه موویان له په و پرو خرا نه ئیو دۆزه خه وه، هه روه ها سه ربازه کانی ئیبلسیش تیکرا (ته وانیش هه مووی خرا نه دۆزه خه وه)، ئنجبا له حالِیکدا که له دۆزه خدا پیکه وه ده مه قاله یان بوو (مشت و مریان بوو) گوتیان: سویند به خوا ئیمه له گومراییه کی ناشکرا دابووین، کاتیک ئیوه مان یه کسان ده کرد له گه لَ په روه ردگاری جیهانیان دا^(۱). ته نیا تاوانبارانیش ئیمه یان گومرا کرد، ئیستاش هیچ تکا کارانِیکمان نین، هه روه ها هیچ دۆستیك و براده ریکی

(۱) بته رسته کان و هاوبه ش بۆ خوا دانه رده کان، به په رستراوه کانیا ن به بت و صه نه مه کان ده لَین: سویند به خوا ئیمه له گومراییه کی ناشکرا دا بووین که ئیوه مان یه کسان ده کرد له گه لَ په روه ردگاری جیهانیاندا.

نيزىك و داسۆزىشمان نيه (بەرگرييمان لى بىكات)، ئىنجا خۆزگە (دەرفەتتىكىمان بووبايە) جارلىك گەرەنەدەمان بېووبايە، تاكو لە بېرواداران بېين.

كەواتە: پوختەي قسان ئەوئەيە: بېپەرستىي و ھاوبەش بۆ خوا دانان، دوو وشەن، دوو تەعبىرن بۆ يەك حەقىقەت، كە بىرتىيە لە بەندايەتتى بۆ كردن و پەرستىنى جگە لە خوا، بە مەبەستى نيزىك كەوتنەو لە خوا، چونكە ھەموو ئەوانەي بېپەرستى بە مەسۆگەرىي ھاوبەش بۆ خوا دانەرن، بۆيەش بېرۆكەي ئىلصاد واتە: دان بە بوونى خوا دانەھىنان، بېرۆكەيەكى رېز پەپەرەو كەمترىن شوئىنكەوتووانى ھەن، ئىستاش لەگەلدابى، كە ئەم سەردەمە سەردەمى زالبوونى ماددەيە بەسەر رووح داو، زالبوونى دنيا پەرستىيە بەسەر خوا پەرستىداو، زالبوونى لە باوہش گرتتى دنياو حىساب نەكردن بۆ پۆژى دوايى، بەلام ئىستاشى لەگەلدابى، زۆربەي ھەرە زۆرى خەلكى سەر زەوى خواناسن، چونكە:

۱- يەك لەسەر چوار (۴/۱) يان، يان زياتر مەسولمانن.

۲- يەك لەسەر چوار (۴/۱) يان، يان زياتر نەصرانىين و جوولەكەن و ئەوانى دىكەن مەجووسىين و، سابىئەن و يەزىدىين، ئەوانەش ھەموويان خواناسن، بەلام بە ھەلە خوا دەپەرستى و ھاوبەشى بۆ دادەئىن.

۳- ئىنجا ھەموو بېپەرستەكان و ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكانىش بە ھەموو شېئەكانيانەو، چ ئەوانەي پۆژھەلاتى ئاسيا كە بووزايين و پەيكەرەكانى بووزا دەپەرستى و، ھىندوئىيەكان كە مانگاو مشك و مارو چىرە جانەوہرى دىكە دەپەرستى، يان دارو درەخت دەپەرستى لە ئەفرىقىا، لە كوئى و لە كوئى كە بەلاي كەمەوہ سىيەك (۳/۱)ى خەلكى دنيا دەبن، ھەموو ئەوانەش خواناسن و، ئەو شتانەش بۆيە دەپەرستى كە لە خوايان نيزىك بىخەنەو، كەواتە: كەمىنەيەك دەمىئەنەو كە پىيان بگوتتى: مولحيد، ئەويش جارى وايە ئەو ئىلصادە بە زەبرى ئاگرو ئاسن فەرز كراو، وەك كاتى خۆي ماوتسى تۆنگ لە ولاتى

چین دا فەرزى کردبوو، هەروەها بەکیتی سوڤیه‌تی پێشووێ لێکەلەوێش فەرزى کرد بوو، کە ئیستا بە گوێرەى زانیاریی من جگە لە کۆریای باکوور، هیچ ولایتێک نیه بە فەرمیی ئیلحادی تەبەننێ کردبێ، کاتی خوشی بە زەبرى ناگرو ئاسن ئیلحادیان فەرز کردبوو لەسەر خەلک، بە ناوی مارکسیزم و لینینزم و ماویزمەو، بەلام سەرئەنجام زگمائی بەشەر و عەقلى سەلیمی بەشەر زالبوو بەسەر ئیلحاد دا، هەرحەندە تەواو پێی راستیشی نەدۆزبێتەو، کە پروکردنە ئیسلامە، لەبەر ئەوەی بە ئیسلام ئاشنانین، یان لەبەر ئەوەی دۆخی مسوڵمانان بەو شیوەیهیه کە هاندەری خەلک نیه بەگشتیی، بەرەو ئیسلام بێ، چونکە کە تەماشای واقعی مسوڵمانان دەکەن، وادەزانن واقعیەکەیان بەرھەم و زادەى دینەکەیانە، بۆیه لە دینەکەیان دەسلەمنەو، بەلام گزنگ ئەوەیه زۆربەى هەرە زۆرى خەلکى سەر زەوى، ئیستاشی لەگەڵدا، خواناسە، چونکە بێرست و هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانیش بە خواناس لە قەلەم دەدرێن، بەلام بێگومان لە ناسین و پەرستنى خوادا بەهەلە داچوون، بۆیه ئەو شتەنەى دیکە دەپەرستن، شیرکیش دیارە خوا لێی خوشنابێ، بەلام خوا لە شیرکى کەسانێک خوشنابێ، کە بانگەوازی خۆى بەرزو مەزنیان پێ گەیبێ، دینی راست و دروستی خۆى میهرەبانان لى حالى کرابێ، و پەرفزیان کردبێ، ئەگەرنا کەسێک لە بنەرەت دا پەيامی خۆى پێ نەگەیبێ و لە دینی راستی خوا تێنەگەیبێ، یاخود بەسەرەوبینی و هەلاوگێری پێی گەیبێ، و بەهەلەو بە شیۆنراوی پێی گەیبێ، ئەو ئەگەر کەمترخەم نەبووبێ لە پەیداکردنی زانیاری لە بارەى دینی راستی خۆى پەرورەدگارەو، بۆ رۆژى دواى، بەلگەو پاساو بیانووێهێ هەیه، هەلبەتە تەنیا خۆى پەرورەدگاریش لێپرسینەو لە ئێوان بەندەکانیدا دەکات، وەک فەرمووێ: ﴿إِنَّا إِنَّمَا يَا هُمُ ۝۲۵ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابُهُمُ ۝۲۶﴾ الغاشية، بەلام بە پێی ئەوەى دەرەدەکوێ لە پەرۆتەى ئایەتەکانى قورئان و فەرمايشتەکانى پێغمبەرى خوا ﷺ کەسانێک بە بېبروا (کافر) لە قەلەم دەدرێن، کە ئایینی خۆى پەرورەدگاریان پێگەیبێ، بە راست و دروستی، و پەرفزیان کردبێ، بەلام کەسێک ئایینی خۆى هەر

پېنەگەيى، يان پىي گەيى، بەلام بەشئوتراوى، ئەگەر بىر ئاي پى نەھىتاي، بۇ پۇڭى
دوايى، بەلگەو بيانوى بەدەستەو ھەيەو بىر ئاي بەرگىيى لە خۇكردنى ھەيە.
لېرەشدا كۆتايى بەم كۆرتە باسەمان دىنن و، كۆتايى بە تەفسىركردنى كۆى
سوورەتى نووھىش دىنن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سووڑہ تی

الْحَرَامِ

دەستپێک

بەرپۆزان!

ئەمڕۆ کە (۱۴) شەه‌و‌والی س‌ال‌ی (۱۴۴۱) کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰/۶/۶) زاینی،
لە شاری دێربینی هەولێر، خوا پش‌تی‌وان ب‌ێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی
سوورەتی (الْجَنِّ)و، وەك ع‌ادەتی خ‌ۆمان پ‌ێشەکی پ‌ێناسەو ن‌ی‌وە‌پ‌ۆکی ئەم سوورەتە
موب‌ارەکە دەخەینە پ‌وو لە حەوت ب‌رگەدا:

پ‌ێناسە‌ی سوورەتی (الجن) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ناوی هەرە باوی ئەم سوورەتە (سُورَةُ الْجِنِّ)ه، وەك (الترمذي) لە (كتاب
التفسير)ی (الجامع الصحيح)ه‌كەیدا ه‌ینا‌ویە‌تی و، (بخاري)یش لە (كتاب التفسير)
ی ص‌ە‌ح‌یح‌ه‌كە‌ی خ‌ۆیدا بە (سُورَةُ قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ) ه‌ینا‌ویە‌تی، ز‌ۆ‌رج‌اریش بە (قُلْ
أُوحِيَ) نا‌وبرا‌وه.

كەواتە: ناوی هەرە باوی ئەم سوورەتە (سورة الْجِنِّ)ه، بە‌لام هەندێك لە
زانایان بە (سُورَةُ قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ) نا‌ویان ه‌ینا‌وه، وەك س‌ەرە‌ت‌ای سوورەتە‌كە،
هەندێك‌یشیان بە سوورەتی (قُلْ أُوحِيَ) نا‌ویان نا‌وه.

دووه‌م: شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە بە یەك‌دە‌نگ‌یی زانایان سوورەت‌یک‌ی مە‌ك‌کە‌ییە، لەو بارە‌وه‌ش
ئەم دە‌ق‌ه هەیه:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْحِجْنِ مَكَّةَ} (أُخْرِجَهُ الدَّرُّ الْمُنْشُورُ ج ۸، ص ۲۹۶، للسيوطي، ونسبه لابن الضريس والنحاس وابن مردويه والبيهقي، وقال: أخرج ابن مردويه عن عبد الله ابن الزبير مثله).

واته: عەبدوللای کوری عەبباس رضی اللہ عنہ گوتووێتی: سوورەتی (الحِجْن) لە مەككە دابەزیو، هەرۆهەها هەمان شت لە عەبدوللای کوری زو بەرێشەو (خوا لێیان پازی بێ) گێردراو تەو.

سییەم: ژمارە ی ئایە تەکان:

بە یە کدەنگیی ژمێرە رانی ئایە تەکانی قورئان، ژمارە ی ئایە تەکانی ئەم سوورەتە بیست و هەشت (۲۸) ئایە تە، لەو بارەو راجیایان نیه.

چوارەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:

لە موصحف دا ریزبەندیی ئەم سوورەتە حەفتاو دوو (۷۲) یه، واته: لە سوورەتی (الفاتحة) هوه که دێین لە لای راستهوه، حەفتاو دوو (۷۲) دەمین سوورەتە، بەلام لە دابەزین دا، ژمارە چل (۴۰) ی بۆ دانراوه، پێش سوورەتی (یس) و دوا ی سوورەتی (الأعراف) دابەزیو، بەلام بە پێتی ئەو ی که ئێینو ئیسحاق لە (السيرة النبوية لابن هشام) ج ۲، ص: ۲۱۶ و، ص: ۲۱۷) دا، هێناوێتی، دوا ی سەفەری پێغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بۆ شاری (طائف) دابەزیو، که چوو بۆ لای هۆزی (ثقیف)، بۆ داوای هاوکاری لێکردنیان، ئەوانیش ناجوامێر بوون و پێشوازیان لێ نەکردوه، دەریان کردوه و هەلامیان نەداوه تەو، که بێگومان ئەو ش لە سالی دەیه می پێغمبەرایی دا بووه، بانی: سێ سالی پێش کۆچکردنی پێغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم و هاو ئەلانی بۆ (یثرب)، کهواته: نابێ ریزبەندییە که ی ژمارە چل (۴۰) بێ.

ئىنا جئى سەرسورمانە كە زانايان، بۆ وئىنە: (ئىبن عاشور)، سوورەتى (الحاقە) يان لە پىزبەندىدا، بە ژمارە ھەفتا ھەوت (۷۷) داناوو، گوتووشيانە لە سالى پىنجه مى پىغەمبەرايەتتى دا دابەزىو، ئەم سوورەتەشيان بە ژمارە چل (۴۰) داناوو، گوتووشيانە لە سالى دەيەمدا دابەزىو، (ئىبن عاشور) كە زاناىەكى موعتەبەرەو تەفسىرەكانى دىكەش ھەر وایان گوتو!

بەلام بىگومان ئەو ە راست نى، ەك پىشتىش لە بارەى سوورەتى (الحاقە) ەو قسەمان كە، چونكە ئەگەر سوورەتى (الحاقە)، پىزبەندى لە دابەزىندا ژمارە ھەفتا ھەوت (۷۷) بى، ئىنا بىگوتى لە سالى پىنجهمدا دابەزىو، ئەم سوورەتەش بگوتى: لە پىزبەندى دابەزىندا ژمارە چل (۴۰) ە، كە چى لە سالى دەيەمدا دابەزىو، ئەو پىچەوانەى لۆژىك و مۆزووىو ەبى پىچەوانە بگرتنەو ەو بگوتى: سوورەتى (الحاقە) لە سالى پىنجهمدا دابەزىو، سوورەتى (الجن) لە سالى دەيەمدا دابەزىو، چونكە بىگومان ەتا ژمارەى سوورەتە دابەزىو ەكان زياتر بى، ەبى سالى ەكان زياتر ەلەكشىن، ئەگەرنا چۆن ەبى بە پىنچ (۵) سالان، ھەفتا ھەوت (۷۷) سوورەت دابەزىن، بەلام بە ە (۱۰) سالان چل (۴۰) سوورەت دابەزىن!؟

بۆيەش من لىرەو ەئامۆزگارىى خۆم و ھەر براو خوشكىكى مسولمانىش دەكەم، كە ھەرچى لە كىتابىندا ھاتو ە نووسراو، نووسەر و دانەر ھەر كەسىك بى، با يەكسەر ەادەستى نەبىن، ئەو ەتا يەكىك ەو زانا موعتەبەرانە كە (محمد الطاهر بن عاشور) ە، لە تەفسىرەكەى خۆدا بەو شۆيەيەى نووسىو، كە بىگومان ئەو پىچەوانەى ەقل و مەنتىقە، مادام سوورەتى (الجن) لە سالى دەيەمدا دابەزىبى، ەك (ئىبن إسحاق و ابن هشام) لە سىرەكەياندا ھىنايانە، نابى پىزبەندىەكەى ژمارە چل (۴۰) بى، ھەر ەو ە سوورەتى (الحاقە)ش مادام لە سالى پىنجهمدا دابەزىبى، رى تىناچى بە پىنچ (۵) سالان ھەفتا ھەوت (۷۷) سوورەت دابەزىن!؟

پىنجەم: نىۋەرەكى:

ئەم سوۋرەتە موبارەكە بە گشتىي ھەموۋى لە بارەى جندەوہى، پىشتىش گوتوۋمە، وشەى (چىن) بە ەپرەبىي دەگوتىرى و، كوردەوارىي خۇمان وشەى (جىنن) و (جند) یش دەلین و، وشەى (جنوكە)ش و، ھەندىكىان وشەى (پەرىي) یش بە كاردینن، منیش جارى وایە وشەى (جىنن) بە كاردینم و، جارى واشە ھەر وشەى (جند) بە كاردینم.

ئىجا لە سەرەتای ئەم سوۋرەتەو تەكو ئایەتى پازدە (۱۵) و دوايى ئایەتى نۆزدە (۱۹)ش، ھەموۋى ھەر گىرەنەوہى قسەى جندە، كە خواى بەرزو مەزن بۇ پىغەمبەرى خاتەمى ﷺ سۈش كىردو، كەواتە: ئەم سوۋرەتە شازدە (۱۶) ئایەتى باسى جندەو، دوازە (۱۲) ئایەتەكەى دىكەش چوار جاران (قُل)يان تىدا ھاتو، ھەموۋى پىنمايى و نامۇزگارىي خوايە بۇ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ و خستەنە پروۋى چەند پاستىيەكى مەزنە، لە بواری خواناسيى و تەنيا خواپەرستىي دا، بە تايبەت كورتتەلانتى زانىنى پەنھان (الغيب) لە خواى پەنھانزان دا، چونكە زۆر كەس وایانزانىوہ جند پەنھان و نادىار دەزانن، كە وانیە.

خو ﷺ لە سوۋرەتى (سبا)دا لەو بارەو بە راشكاويى خالى خستوتەر سەر پىت، كە باسى سولەيمان دەكات و جندى بۇ دەستەمۇۋ ملكەچ كراون، سۆغەرەو بىگارى پىكرەدون، ديارە شەيتانەكانى جند، ئىجا خوا دەفەرەمۆي: ﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلِمُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَانَهُ فَلَما خَرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝۱۴﴾، كاتىك مردمان لەسەر بىرپاردا، ھىچ شىتەك ئەوہى بە جندەكان نەزاناند، (كە بزائىن سولەيمان كۆچى دوايى كىردو، بۇ ئەوہى چىدىكە سۆغەرەو بىگار نەكەن)، مەگەر مۇزانە، گۆچانەكەى دەخوارد، (گۆچانەكەى لە نىۋەوہ خوارد بوو، بۆش و پووچەلى كىردبوو، ئىجا گۆچانەكە كەلە نىۋىرا خوراو قىپۆك بوو بوو شكا، گۆچانەكە

سولەيمان خۇي دابۋوھ سەرى بە مردوۋىي بە لَام جند نە يانزانىيوو، ئنجا كاتىك سولەيمان گۆچانەكەي شكاو) كەوت بەسەر پرودا، جند بۇيان دەر كەوت ئەگەر پەنھانىان زانبايە، لەو نازارو ئەشكەنجە ريسواكەرەدا نەدە مانەوھ (كە بریتی بوو لە سۆغرو بىگار).

كە ھەر خوا ﷻ دە زاننى چەند ماونەوھ! ھەندىك لە زانايان وەك لە تەفسیری سوۋرەتى (السبا) دا باسماں كىردو، گوتوۋيانە: شەوو رۆژىك سولەيمان بە مردوۋىي ماوئەتەوھ لەسەر گۆچانەكەي، ھەندىك گوتوۋيانە: ھەفتەيەك، ھەندىك گوتوۋيانە: مانگىك، ھەندىك زياترىشيان گوتو، وەك لە شوئنى خۇيدا باسماں كىردو، بە لَام رېي تېناچى زياتر بوۋىي، دەگونجى گوتىيتى: تاكو مانگىك دەچم تىعتىكاف دەكەم، با كەس بە لامدا نەيەت، بە لَام دەگونجى ھەر لە سەرەتاي چوونە تىعتىكاف و خەلۋەكەيەوھ، خۇاي پەرۋەردگار گيانى كىشابى، بە لَام بۆ ئەوئى خەلۋەك بزانن جند پەنھان نازانن، لە كاتىكدا كە سولەيمان وەفاتى كىردو، نە يانزانىوھ تاكو مۆرانە لە گۆچانەكەي داوھو گۆچانەكەي رىزىوھو شكاوھو سولەيمان كەوتو، ئنجا جند پىيان زانىوھو وازيان لە سۆغرو بىگار ھىناو، چونكە جند تەنيا بۆ سولەيمان دەستەمۇۋى ملەكەچ كىراون، كە كارى قورسى پىكىردوون، جندى كافر كە بەشەيتانەكان (شياطين) ناسراون.

ھەرۋەھا لە ئايەتى ژمارە (۶۵) ى (النمل) يشدا، ديسان خوا ﷻ باسىي ئەوھ دەكات كە پەنھان تەنھا خوا دەيزانن: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ ۶۵، واتە: پەنھانى ئاسمانەكان و زەوى تەنيا خوا دەيزانن و، ناشزانن كەي زىندو دەكرىنەوھ.

ھەرۋەھا لە ئايەتى (۱۸۸) ى سوۋرەتى (الأعراف) يشدا ھەمان راستى دووبارە بۆتەوھ، كە خوا بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەر موئى: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْفَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ

السُّوءِ إِنَّ أَنَا إِلَّا تَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٧﴾، واتە: بَلَىٰ مِنْ سُوءِ زِيَانِي خۆم بە دەست نیه، مەگەر ئەوێ خوا بیهوێ، ئەگەر پەنھانم زانیایە ھەر چاکەم بۆ خۆم پەلکێش دەکردو، زیانم تووش نەدەبوو، من تەنیا ترسێنەر و موژدەدەرم بۆ کەسانیک برۆا بیتن.

ئەمە نێوەرۆک و ھێلە گشتییەکانی چەمک و واتای ئایەتە موبارەکەکانی ئەم سوورەتی (الجن)ە، کە وەک گوتمان لە بیست و ھەشت (٢٨) ئایەت پیکھاتو.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

ئێمە چوار تاییەتمەندییمان لەم سوورەتە موبارەکەدا، کەوتوو بەرچاو:

١- تاییەتمەندیی یەکەم و ھەرە بەرچاوی ئەو سوورەتە ئەوێ، کە تاکە سوورەتیکە ژمارەیکی زۆر راستیی لە بارەى جندەو، لەسەر زمانی خۆیان خستوونەروو، سەرچەم لەم سوورەتەدا دەوری بیست و پینج (٢٥) زانراوە (معلومة) لەسەر زمانی جند لە بارەى خۆیانەو ھەرواوە روو، کە تیشکی تەواو دەخەنە سەر ئەو دروستکراوە پەنھانە نا بەرھەستەى خوا ﷻ.

٢- راست و ھەستایی مۆف و جند لەسەر رێبازی خوا، ھۆکاری پێزو بەرەکەت بەسەردا رۆژناریانە، لە لایەن خۆی پەرورەدگارەو، وەک لە ئایەتی (١٦)دا ھاتو: ﴿وَأَلَّوْا اسْتَقِمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾ ﴿١٧﴾.

٣- مژگەوتەکان تەنھا ھى خان و نابى تێیاندا پارانەو لە جگە لە خوا بۆ ھېچ کەسى دیکە بکری، ئەویش تەنیا لەم سوورەتەدا بەو شێوەیە ھاتو، لەگەڵ باسی مژگەوت دا، ئەگەر نا لە قورئاندا زۆر باسی ئەو کراوە کە دەبى تەنیا پارانەو لە خوا بکری: ﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ ﴿١٨﴾.

۴- خوا جگە لە پیغەمبەر(ﷺ) هیچ کەس لە پەنھانی خۆی - پەنھانێک کە تاییەت بێ بە خۆی - ئاگادار ناکات، ئەویش بە دانانی فریشتە ی پارێزەر و ئیشکچی بە دەورو بەریانەوه، کە لە دوو ئایەتەکانی: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ (۳۱) ﴿لَا مَن أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ (۳۲) دا، هاتوه.

حهوتەم: دابه‌شکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک:

ئیمە کۆی (۲۸) ئایەتەکە ی ئەم سوورەتەمان بۆ دوو دەرس دابه‌شکردوون:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۱۹) کە باسی جندو سیفەتەکانیان لەسەر زمانی خۆیان دەکەن، دەوری (۲۵) سیفەت و تاییەتەندیین.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (۲۰ - ۲۸)، چەند پێنایەکی گرنکی خوای بەرزو مەزن بۆ پیغەمبەر(ﷺ)، وێرای خستنه‌رووی چەند راستییەکی دیکە، کە سەرجه‌م چوار پێنایین و ژمارەیه‌ک راستییان گرتوونه‌خوایان.

کورتە باسیک دەربارە ی جند

مەبەستمان لەم کورتە باسە ئەوەیە کە بەرلەوێ بەجینە سەر تەفسیرکردنی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە موبارەکە، چەند زانیارییە کەمان هەبێن لە بارە ی جندەو، ئەو زانیارییانەش زۆربەیان هەر لەم سوورەتە موبارەکە وەرەگیرین، هەندیکیشیان لە ئایەتەکانی سوورەتی (الأحقاف) و، هەندیکیشیان لە هەندیک ئایەتی دیکە ی قورئان، یان لە فەرماشته کانی پێغەمبەری خوا ﷺ.

بۆیەش ئەم کورتە باسە دەکەینە پێش دەستی تەفسیرکردنی سوورەتی (الجن)، تاکو دوایی تەفسیرکردن و لێتێگەشتنی ئایەتەکانی ئەو سوورەتە موبارەکەمان زۆر بۆ ئاسان بێ، لەبەرئەوێ تەنیا ئەم سوورەتە بە ناوی جندەوێە لە قورئان دا، جندیش لە قورئاندا زۆر باسکراون، بە تایبەتی لە سوورەتی (الرحمن) دا، خوا ﷻ سی و یەك (۳۱) جارێ جند لە گەڵ مەرۆف دەدوێن: ﴿فَيَأْتِي أَلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ (۱۲) ئە ی کۆمەڵی مەرۆف و جند! بە کام لە چاکەکانی پەروەردگارتان بێبێروان، یان نکوویی لە کام چاکەکانی پەروەردگارتان دەکەن؟ وە ک لە تەفسیری سوورەتی (الرحمن) دا بە درێژی باسمان کردو، ئنجا لە هەر شوێنێکی دیکە ی قورئاندا کە باسی جند کراو، دەبێ خوێنەرانی بەرێز بگەڕێنەو بۆ ئەم کورتە باسە ی لێرە دا دیکە ی، واش پێدەچێ هەندیک شت لەم کورتە باسە دا باس بکەین، لە کەم سەرچاوان دا لە بارە ی جندەو دەست بکەون.

ئەم کورتە باسەش کە نو (۹) بڕگە، پێنج بڕگەیان لە مەسووعە ی: (الإسلام) کما يتجلى في كتاب الله، الكتاب الرابع: الإيمان بملائكة الله تعالى وبالجن)، دەخوازینەو، بە کورتیی و گوشاویی، چوار بڕگە کە ی دیکەش لە هەندیک سەرچاوە ی دیکەو دەین:

برگەى يەكەم: مانا و حوكمى ئيمان بە جند:

أ- ئيمان بە جند: بریتیه له به راستدانانی بوونیان، وەك جیهانیکی تایبەت که کۆمەئیک تایبەتەندی هەن و، تەماشاکردنیان و مامەلە لەگەڵ کردنیان، لەسەر بناغەى وەحیی پارێزراوی خوا، که له قورئاندا هاتووە بە پلەى یەكەم، پاشان له رێبازی پیغمبەردا ﷺ تەنیا لەسەر ئەو بناغەیه ئیمان پروانرێ و مامەلەیان لەگەڵدا بکری.

ب- حوكمى ئيمان هێنان بە جند: بریتیه له پێویست بوون و فەرزه ئيمان بە جند بهیترى، ئەوەش وەك حوكمى ئيمان بە هەر شتیکی دیکە، که وەحیی خوا هەوالی پێداوە، هەرچەندە پەنھان و شێردراوەش بێ، وەك: پووح، بەرزەخ، بەهەشت، دۆزەخ، درەختی کۆتایی (سدرە المُنْتَهی)، عەرشى خوا.

له راستیدا ئيمان بە پەنھان (الإيمان بالغيب)، بریتیه له بناغەى ئيمان و عەقیدە له ئیسلامدا، وەك خوا ﷻ له سەرەتای سوورەتى (البقرة) دا بەندە پارێزکارەکانى خوێ ئاوا پێناسە دەکات: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۝۲ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝۳ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝۴ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۵﴾، واتە: بە ناوی خواى بە بەزەیی بەخشنده ئەلیف، لام، میم، ئەو کتیبە هیچ دوو دلێی تێدا نیە، رێنماییه بو پارێزکاران (یان بە ئامانج گەیهنەرە بو پارێزکاران)، ئەوانەى پروایان بە پەنھان، نادیار هەیهو، نوێژ بەرپا دەکەن، لەوەى پێمان داوون دەبەخشن، ئەوانەى پروایان هێناوە بەوەى بو لای تو دابەزێناوەو بەوەى له پێش تۆشدا دابەزێناوە، دلێاشن له مەنزەلگای کۆتایی رۆژی دواى، ئەوانە لەسەر رێنماییهکن له پەرورەدگار یانەووە، ئا ئەوانەن سەرفرازان.

(غیب) یش بریتیه له هەر شتێک که بهرهبهست نه بێ مَرُوف و مَرُوف به پێنج ههسته کانی نهتوانی ده رکی بکات، واته: نه بێ تراو بێ، نه بێ ستراو بێ، نه ده ده ستلێدراو (ملموس) بێ، نه تامکراو بێ، نه بۆنکراو بێ.

به لام لێره دا ده بێ تهوه روون بکهینهوه که ده لێین: حوکمی ئیمان به جند بریتیه له فهرز بوون، مه به ستمان له فهرز بوون (وجوب)، تهوه نیه که له به رانه به ره سندن (ندب) دایه، به لکو مه به ستمان له فهرز بوون تهوه نیه که له به رانه به ره کوفر دایه، واته: ههر کهس بر وای به (جن) نه بێ، به بێ پروا داده نرێ، چونکه بێگومان ئیمان نه هێنان به یه ک تابه تی خ وای په روه ردگار، یان به حوکمی که به ئاشکرا زانراوی شه ربعت، به کوفر داده نرێ، وه ک زانیان گوته وایه: (اِنْكَارٌ مَا عَلِمَ مِنَ الدِّينِ بِالصَّرْوَةِ كُفْرٌ)، نکو لێ کردن له ههر شتێک که به ئاشکرا زانرابێ، به شیکه له دین، کوفره، چ له قورئاندا هه بێ، چ له فرمایشتی پیغه مبه ردا ﷺ، مادام زۆر ئاشکرا روون بێ و، به لگهی روون و بێ چه ندو چوونی له سه ر بێ، نکو لێ لێ کردنی به کوفر داده نرێ، بابه تی جندیش له و بابه تانه یه که یه کجار روون و ئاشکرایه، بۆیه که سه ن نکو لێ یی لی بکات، به بێ پروا داده نرێ، چونکه خوا ﷻ نه ک تابه تیک، سوو په تیک ی بیست و هه شت تابه تی به تابه ت له باره ی جنده وه ناردوه، جگه له چوار تابه ته که ی سوو په تی (الأحقاف) که دوایی ده یانه پێنین، هه روه ها جگه له وه ی که له سوو په تی (الرحمن) دا، خوا ﷻ جندو مَرُوف ده دوینی و، سی و یه ک (۲۱) جار به هه ردووکیان ده فه رموی: ﴿فَإِیْءَآلَآءٍ رَبِّکُمْ اَتَّکِدُبَانِ﴾ (۱۲) ئه ی جندو مَرُوف! نکو لێ ی له کام له چاکه کانی په روه ردگار تان ده که ن؟ جگه له وه ی که له سوو په ته کانی دیکه شدا، بۆ وێنه: (الأعراف والأنعام)، خوا ﷻ باسی جندی کردوه و باسی جند نه تابه تیکه و نه دووانه و نه بیسته و نه سییه.

بۆیه ده بێ بزائری، بروا هێنان به جند، فهرزه، فهرزێک، که به رانه به ره که ی بریتیه له کوفر و، که سێک بلێ: بروام به جند نیه، پێی کافر ده بێ، ته وه ش

بۆیە دەلایم، چونکە هەندیک کەس وادەزانن، لەبەرئەو دە پڕوا هێنان بە جند یەکیک نە لە پێنج پایەکانی ئیمان، کە لە قورئاندا باسکراون، وەک لە سوورەتی (البقرة) دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَكِنَّ الْإِلَهَ مِنْ أَمَنِ اللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَكِ﴾ **وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ** ۱۷۷، هەروەها یەکیک نە لە شەش پایەکانی ئیمان کە لە سوننەتدا باسکراون و، وێرای ئەو پێنجە، ئیمان بە قەدەریش لە فەرماشتی پیغەمبەردا ﷺ هاتو، کە بوخاریی و موسلیم هیناویانە، هەندیک کەس پێیان وایە مادام ئیمان بە جند، یەکیک نە لە پێنج یان شەش پایەکانی ئیمان، کەواتە: ئەگەر پڕواشت بە بوونی جند نەبێ، پێی کافر نابێ!! کە لە راستیدا ئەمە راست نە، زاراوەی پایەکانی پڕوا (أركان الإيمان) زاراوەیە کە زانایان لە تێو خۆیاندا دیانناو، ئەگەرنا نە زاراوەیەکی قورئانییەو نە زاراوەیەکی پێنجای زانایانە - مەبەست لە پایەکانی ئیمان - کە تەنیا دەرپرین و زاراوەیەکی پیغەمبەریشە ﷺ. مەبەست لە پایەکانی ئیمان - کە تەنیا دەرپرین و زاراوەیەکی زانایانە - ئەو بنەماو بنەرەتەن کە کوێ ئیمانێان لەسەر دەوێست، نە ئیمان بەس ئەوەندە بێ، ئەگەرنا لە پایەکانی ئیماندا باسی بەهەشتیش بە تاییەت نەکراو، باسی دۆزەخ نەکراو، هەروەها باسی عەرش و درەختی کوێتایی (سدرۃ المُنتهی) و ئەوانەش نەکراو، بەلام بە دنیایی ئیمان هێنان بەوانە، فەزیکە بەرانبەرەکی بریتیە لە کوفرو بێپروایی.

ئەنجا ئیمان بە خواش ﷻ دیسان خوازیاری ئەوەیە کە هەرچیەک خوا هەوایی پێداو، ئیمانێان پێی هەبێ، دیسان ئیمان بە پیغەمبەری خواش ﷺ خوازیارە هەر شتێک پیغەمبەری خوا هەوایی پێ بدات، ئیمانێان پێی هەبێ، دواتر ئیمان بە کتیی خواش، واتە: هەر شتێک لە کتیی خوادا هاتبێ، دەبێ ئیمانێان پێی هەبێ، ئەم سێ پایە ی پڕواش هەر سێکیان ئەوەش دەرگە خۆیان کە دەبێ ئیمانێان بە جند هەبێ، چونکە هەم خوا هەوایی داوێ لە بارە جندەو، هەم پیغەمبەری خوا ﷻ و، هەم کتیی خواش.

ئەمەشم بۆيە گوت، چونكە هەندىك لە زانايان پىيان وابوو، كەسەك ئيمانيشى بە جند نهين، لەبەر ئەوەى يەكەك نيه لە شەش پايە كانى ئيمان، ئەو كەسە بە بېيروا ناژميرى، بۆ وينە:

(محمد الطاهر ابن عاشور)^(۱) لە تەفسىرە كەيدا ئەم تەعبىرەى هەناو، دواى چەند قسەيەك دەلى: (وَبِتَعَاذِ هَذِهِ الدَّلِيلِ وَتَنَاصِرُهَا - وَإِنْ كَانَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهَا لَا يَعْدُو أَنَّهُ ظَنِّي الدَّلَالَةِ، وَهِيَ ظَوَاهِرُ الْقُرْآنِ، أَوْ ظَنِّي الْمَثْنِ وَالِدَّلَالَةِ، وَهِيَ الْأَحَادِيثُ الصَّحِيحَةُ - حَصَلَ مَا يَفْتَضِي الْإِعْتِقَادَ بِوُجُودِ مَوْجُودَاتٍ خَفِيَّةٍ تُسَمَّى الْجِنِّ، فَتُفَسَّرُ بِذَلِكَ مَعَانِي آيَاتٍ مِنَ الْقُرْآنِ وَأَخْبَارٍ مِنَ السُّنَّةِ، وَلَيْسَ ذَلِكَ مِمَّا يَدْخُلُ فِي أَصُولِ عَقِيدَةِ الْإِسْلَامِ، وَلِذَلِكَ لَمْ نَكْفُرْ مُنْكَرِي وَجُودِ مَوْجُودَاتٍ مُعَيَّنَةٍ مِنْ هَذَا النُّوعِ، إِذْ لَمْ تُثَبِّتْ حَقِيقَتُهَا بِأَدْلِيَةٍ قَطْعِيَّةٍ، بِخِلَافِ حَالٍ مَنْ يَقُولُ: إِنَّ الْجِنَّ لَمْ يَذْكَرْ فِي الْقُرْآنِ بَعْدَ عِلْمِهِ بِآيَاتٍ ذَكَرَهُ).

بەراستىي من سەرم سوپما لەم زانا موعتەبەرە، كە تەفسىرەكەى (التحرير والتنوير) وردەكارىي باشى لە بارەى تىگەبشتنى قورئانەو، گرتۆتە خوێ، پىم سەير بوو كە ئەو قسەيەم تىيدا خویندەو، بۆيەش ئەوئەندە جەختم لەسەر ئەو كەردەو كە ئيمان هەنان بە جند واجبە، واجبك كە بەرانبەرەكەى برىتيە لە كوفر، واتە: كەسەك ئيمان بە جند نههينى، بە بېيروا دادەنرى.

(ابن عاشور) دواى چەند قسەيەك، دەلى: ئەم بەلگانە هەموويان پشتى يەكدى دەگرن، : [پشتى يەكدى دەگرن - ئەمە نيهاد (مبتدأ)ە، دوايى گوزارە (خبر)ەكەى دى - لەسەر ئەوەى پىويستە پروامان بە جند بىي]، هەرچەندە هەر كامىك لەو بەلگانەش كە هەندىكيان ئايەتى قورئانىيشن و هەندىكيشيان فرمايشى پىغەمبەرن ﷺ، لەو زياتر نين، كە يان مانا گەياندەكەيان لە گومان بەولاه نيه، كە برىتين لە رواللەتى ئايەتەكانى قورئان، يان هەر كام لە دەق

(مەن) و ماناگەیاندن (دلالت) یان لە سنووری گومان دا یەو جی دنیایی نیە، کە بریتین لە فەرموودە پراستەکان، بە هەموو ئەمانە شتێک پەیدا دەبێ، خوازیاری ئەوەیە پڕوامان بێ بە چەند دروستکراویکی پەنھان کە پێیان دەگوترێ: (جند)، مانای ئایەتەکانی قورئان و ھەوالەکانی سوننەت بە پێی ئەوە لیکدەدرێتەو، بەلام ھەموو ئەوە ناچێتە نیو بێ ماو بێچینەکانی عەقیدەیی ئیسلام، ھەر بۆیە کە سێک کە نکوولیی بکات لە دروستکراوانیکی دیاریکراوی لەو جۆرە، کە چیبەتە کەیان نەچەسپاوە بە بەلگە یەکلایکەرەو، ئێمە بە بێ پروای دانائیتین و لە بازنە ی ئیسلام نایەینە دەر، بە پێچەوانە ی ھالی کە سێکەو کە بلی: (جند) لە قورئاندا باس نەکراو، لە ھالیکدا کە ناگاشی لە ئایەتەکان ھەیە، باسی جندیان کردو.

و ەک گوتم، بە پراستی ئەو قسە یە، قسە یەکی زۆر بێسەر و بەرەو ھیچ پاساویک ھەلناگرێ، جگە لەو ە ی ھەلە یەکی گەرە یە (ابن عاشور) تییکە و تەو ھەندیک لە زانایانی دیکەش، کە ھەر لە بەر ئەو ە ی (جند) دیار نین و پەنھانن و بە پێنج ھەستەکان ناتوانین دەرکیان بکەین، ئەگەر کە سێک نکوولیییشیان لێ بکات بە بێ پروا دانانری!!

بەرگە ی دوو ەم: ناساندنی جند لە میان ی سیفەتەکانیان و ھال و بالیان دا:

سەر ەتا بیست و پێنج دەقم ھێناو لە قورئاندا، دوایی لەو دەقانەو ە بیست تایی ەمە ندیی و سیفەت و ھال و بالی جندم خستوو ە پروو، کە دوای ئەو بیست خالە لە ھال و سیفەت یان، تارا ددە یەکی زۆر پۆمان دەر دەکەوێ: جند چین و چۆن؟!

۱- جند لە ناگر دروستکراو، و ەک لە سوور ەتی (الرحمن) دا ھاتو: ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ﴾، واتە: جاننیشی پێشتر لە بلیسە ی ناگر دروستکردبوو، ھەر ەو ھا لە سوور ەتی (الحجر) دا کە دەفەر موێ: ﴿وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُورِ﴾، ھەر ەو ھا لە جگە لە وانیش دا ھاتو ەو، بە پێوستی نازانم ھەموو جارێک ئایەتەکان بخوینم ەو.

۲- جند پيش مروّف دروستکراون، ياخود بابيان ٿيبلېس پيش بابي مروّفان دروستکراوه که ٿاڊهه، ٺهه مېش له سووره تي (الحجر) له ٺايه تي ژماره (۲۷) ډا هاتوه: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ (۲۷).

۳- ټيبلېس له جنده، به لکو بابي جندانه، هه روه ک چوَن ٿاڊه مېش بابي مروّفانه، ٺهه مېش له ٺايه تي ژماره (۵۰) له سووره تي (الکھف) ډا هاتوه، که خوا ډه ډه رموي: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ (۵۰). واته: يادېکوهه کاتيک به فريشته تان فهرموو: کړنووش بو ٿاڊهه بهرن، يه کسه ر کړنووشيان برد جگه له ټيبلېس که له جند بوو، ټنجا له فهرمانې په روه ردگاري ډه رچوو، ټنجا ټيا خوې و وه چه که له جياتي من به ډوست ډه گرن که ډوژمنيستانن...؟
که واته: جند وه چه ټيبلېسن.

۴- ټيبلېس بابي جندهو له گهل فريشته کاند کړنووشې پړليگرتني بو ٿاڊهه بابي مروّفان نه بر، وه ک سه رپنجيکړدن له په روه ردگاري و شانازي به خووه کړدن و خو به زلگرتن، که ټهو له ټاگر دروستکراوه، ٺهه مېش له سووره تي (ص) ډا هاتوه: ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ (۷۳) ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (۷۴) ﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ﴾ (۷۵) ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ (۷۶). هه روه ها به ته فصیل خوا ﴿﴾ له سووره تي (الأعراف) يش ډا باسيکړدوه.

۵- جند وه ک مروّف چاک و خراپيان ټيډايه، ټه وپش له ٺايه تي ژماره (۱۱) سووره تي (الجن) ډا هاتوه: ﴿وَأَنَّا مِنَ الصّٰلِحِيْنَ وَمِنَا دُوْنَ ذٰلِكَ كُنَّا طَرِيقَ قَدَدَا﴾ (۱۱).

۶- جند دانيان به وډا هېناوه که به نډه ي خوان و، ملکه چن بو ډه سه لاتي خوا، وه ک له ٺايه تي ژماره (۱۲) ي سووره تي (الجن) ډا هاتوه: ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا﴾ (۱۲).

۷- به‌شیک له جند پروایان هیناوه بهو پښماییه دابه‌ز تړاوه‌ی بۆ سهر پیغه‌مبه‌ری کۆتایی دابه‌ز تړاوه، ههر له‌گه‌ل گوئیستی بوون، پروایان پښ هیناوه، وهک له‌ نایه‌تی ژماره (۱۳) ی سوورته‌ی (الجن) دا هاتوه: ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا آهْدَىٰ أَمَنَّا بِهِ فَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ رَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَحْصًا وَلَا رَهَقًا﴾ (۱۳)

۸- جندیش وهک مرۆف، په‌نهان نازانن، ئەو په‌نهانه‌ی ته‌نیا خوای به‌رز ده‌یزانن، نه‌ک ئەوه‌ی پڙه‌یی (نسبی) به‌و له‌ هه‌ندیک که‌س په‌نهانه‌و، هه‌ندیک خه‌لکی دیکه‌ ده‌یزانن، یان ئەوه‌ی بۆ وینه: به‌ چاوی سهر نایبترن، به‌لام به‌ میکړۆسکۆب ده‌بیرن، یان به‌ ته‌لیسکۆبه‌کان ده‌بیرن، ئەوه‌ پښی ده‌گوتن: په‌نهانی پڙه‌یی (الغیب النسبی)، به‌لام په‌نهانی موته‌لق و ره‌ها ته‌نیا خوا ده‌یزانن، ئەمیش له‌ نایه‌تی ژماره (۱۴) ی سوورته‌ی (سبا) دا هاتوه، که‌ پښتریش نایه‌ته‌که‌مان هینا: ﴿فَلَمَّا قُضِيَنا عَلَيْهِ الْمَوْتُ مَا دَلَّمْنا عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةً اَلْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَن لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ (۱۵)

۹- جند ده‌توانن خولیاو خوتخوته‌و دنه‌دانی خراپ بخه‌نه‌ دلی مرۆفانه‌وه‌و، به‌ره‌و خراپه‌ بیانجوولینن، وهک له‌ سوورته‌ی (الناس) دا هاتوه، به‌ ههر شەش نایه‌ته‌که‌یه‌وه: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ إِلَهِ النَّاسِ ۝٣ مِنْ سَرِّ النَّاسِ ۝٤ الْخَفَائِسِ ۝٥ الَّذِي يُسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝٦ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝٧﴾، هه‌روه‌ها له‌ نایه‌تی ژماره (۱۱۲) ی سوورته‌ی (الأنعام) دا هاتوه: ﴿وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ عَرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْعَلُونَ﴾ (۱۱۳)، دیسان له‌ نایه‌تی ژماره (۱۲۱) ی (الأنعام) یش دا هاتوه: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجِدُوا لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ (۱۱۴)

۱۰- جنده‌ شه‌بتانه‌کان، واته: بپیرواو خراپه‌کاره‌کانیان، ته‌نیا ده‌سه‌لانیان به‌سهر ئەهلی کوفردا هه‌یه، ئەوانه‌ی شوئینیان ده‌که‌ون و په‌پره‌وییان لښ ده‌که‌ن و بۆیان ملکه‌چن،

هه‌رچه‌نده جنده شه‌یتانه‌کان له بنه‌رته دا دژی پی‌غه‌مبه‌ران و شوینکه‌وتووایان و، هه‌رسه‌رگه‌رمی خوتخوته‌ی زریق و بریق و فریوده‌رانه‌ن، وه‌ک له‌ ئایه‌تی ژماره (۱۱۲) ی سوره‌تی (الانعام) دا هاتوه: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْعُرُونَ﴾ (۱۱۲)، به‌لام جنده شه‌یتانه‌کان ته‌نیا ده‌سه‌لایان به‌سه‌ر په‌یره‌وانی خو‌یانیان دا هه‌یه، وه‌ک له سوره‌تی (الأعراف) له‌ ئایه‌تی ژماره (۲۷) دا هاتوه: ﴿يَنْبَغِي ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ بَعْضِهِمَا إِنَّمَا تَسِيرُكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِن حَيْثُ لَا تَنُورُهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۲۷)، هه‌روه‌ها له‌ ئایه‌ته‌کانی (۹۹ - ۱۰۰) سوره‌تی (النحل) یش دا به‌ه‌مان شی‌وه: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (۹۹) ﴿إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ (۱۰۰).

۱۱- زالبوونی وه‌سوه‌سه‌و خوتخوته‌و دنه‌دانی شه‌یتانه‌کان، له‌ ئه‌ه‌لی ئیمان‌ه‌وه‌ دووره، ئه‌و ئه‌ه‌لی ئیمان‌ه‌ی به‌پراستی پاریزکارن و پشتیان به‌ خوا‌قایمه، وه‌ک له‌ ئایه‌تی (۹۹) سوره‌تی (النحل) دا، خوا‌ئوه‌ی زۆر به‌ ئاشکرا پاگه‌باندوه: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (۹۹). هه‌روه‌ها له‌ ئایه‌تی ژماره (۴۲) له سوره‌تی (الحجر) یش دا: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ (۴۲)، دیسان له‌ ئایه‌تی ژماره (۶۵) ی سوره‌تی (الإسراء) یش دا: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾ (۶۵)، خوا‌ئوه‌ی دووباره‌ کردوته‌وه.

۱۲- جاری وا هه‌یه شه‌یتان زه‌فه‌ر به‌ ئه‌ه‌لی ئیمان و ته‌قواش ده‌بات، به‌لام له‌ کاتی بی‌ ئاگایان دا، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی خوا‌یان ده‌که‌وته‌وه‌ یاد، شه‌یتان لییان دوور ده‌که‌وته‌وه‌، ئه‌مه‌ش له‌ ئایه‌ته‌کانی: (۲۰۱ - ۲۰۲) ی سوره‌تی (الأعراف) دا زۆر به‌ پوونی باسکراوه: ﴿إِنَّكَ أَنتَ الَّذِي أَتَقَوَّا إِذَا مَسَّهُمْ طَلِيفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ﴾ (۲۰۱) ﴿وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ﴾ (۲۰۲).

۱۳- شه‌یتانه‌کان جگه له خوتخوته و دنده‌دان، هیچ ئامرازێکی دیکه‌یان نیه بۆ زیانگه‌یان‌دان به‌ مروّفه‌کان، و هه‌ک له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (۲۲) سوورده‌تی (ابراهیم) دا هاته‌وه‌: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۲۲) له سوورده‌تی (الناس) یشدا دیاره به هه‌ر شه‌ش ئایه‌ته‌که‌یه‌وه نه‌وه پوونکراوه ته‌وه: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكٍ ﴿٢﴾ إِلَهٍ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ سَرِّ الْأَسْوَابِ ﴿٤﴾ الْخَفَائِسِ ﴿٥﴾ الَّذِي يُوسِّسُ ﴿٦﴾ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٧﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ (۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷)

هه‌روه‌ها ته‌م فه‌رمايشته‌ش هه‌یه له‌و باره‌وه: (الشَّيْطَانُ جَائِمٌ عَلَى قَلْبِ ابْنِ آدَمَ، فَإِذَا سَهَا وَغَفَلَ وَوَسَّسَ، وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهَ خَنَسَ)، (أخرجه ابن أبي شيبه: ۳۵۹۹ عن ابن عباس (رضي الله عنه)، واته: شه‌یتان چۆکی له‌سه‌ر دلی وه‌چه‌ی ئاده‌م دا‌کو‌تاوه، هه‌ر کاتێک بێ‌ئاگا بوو دهنه‌ی ده‌دا (خوتخوته‌ی بۆ ده‌کات)، به‌لام نه‌گه‌ر خوا‌ی (په‌روه‌ردگاری) یاد کرد ده‌کشیته‌وه.

۱۴- جاری وا هه‌یه مروّف و ده‌که‌وێته ژێر رکێف و کاریگه‌ری شه‌یتانه‌وه، که ده‌توانی بچێته‌ نێو جه‌سته‌ی، یاخود ده‌توانی خۆی پێشان بدات به‌ شێوه‌یه‌ک له‌ شێوه‌کاندا، دواییش وای لێ بکات هاوسه‌نگی تێک‌دات، و هه‌ک له‌ ئایه‌تی (۲۷۵) ی سوورده‌تی (البقره) دا هاته‌وه‌: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ زَيْتُولًا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْعَلُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الزُّبُونِ وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الزُّبُونَ فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۲۷۵) هه‌روه‌ها له‌ ئایه‌تی (۷۱) ی سوورده‌تی (الأنعام) یش دا: ﴿قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى أَتَيْنَا

قُلْ اِنَّ هٰدِيَ اللّٰهُ هُوَ الْهٰدِيْ وَاَمْرًا لِّلْاِسْلَامِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾ خَوَاتَمُ نَامُوزِ بهوه داوه.

۱۵- شەیتانەکان ھەولەدەدەن لە فریشتەکان لە سەرێ نیزیك ببنەوه، بۆ گوێ ھەلخست و دزینی زانیاری و، گەیانندی بە کاهین و فالچیەکان، بەلام فریشتەکان بۆیان لە بۆسەدان و، بە بلیسە ی ئاگر تیر بارانیان دەکەن، وەك ئایەتەکانی: (۱۶ - ۱۸) لە سوورەتی (الحجر) باسیدەکەن: ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظَرِ ﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿١٧﴾ اِلَّا مَنْ اَسْرَقَ السَّمْعُ فَاقْبَعَهُ شَهَابٌ مِّنْ سَمَاءٍ ﴿١٨﴾ ھەرودەها چەند ئایەتیک لە سوورەتی (الصافات) و سوورەتی: (الملک) و سوورەتی (الجن) دا ھاتوون و، لەو بارەشەوہ لە پرگە ی ھەوتەم دا بە تايبەت دەدوین و پێشتریش لە تەفسیری سوورەتی (الحجر) دا کورتە باسیکمان کردوہ.

۱۶- شەیتانەکانی جەند ناتوانن ھەوالی ئاسمان، (واتە: وەحیی) دەستی تێوہربەدن بە ھیچ جوړیک، چونکە رێیان لێگیراوه لە گوێگرتن، دوا ی ھاتی پیغەمبەری کوژایی، وەك ئایەتەکانی: (۲۱۰ - ۲۱۲) لە سوورەتی (الشعراء) بە روونی ئەوہ دەگەینن: ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَظِيْعُوْنَ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُوْنٌ ﴿٢١٢﴾ ھەولەکان ئیمە دەبینن، بەلام ئیمە ئەوان نابینن، مەگەر لە ھەندیک لە ھالەتی دەگەمن و ریزپەردا، ئەمیش لە ئایەتی (۲۷) ی سوورەتی (الأعراف) دا باسکراوہ: ﴿يَنْبَغِيْ اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰبَوٰنَاكَ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰهُمْ اِنَّهٗمُ دَرِكُكُمْ هُوَ وَفِيْهِ لَعْنٌ مِّنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِيْنَ اَوْلِيَاءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٧﴾ ھەولەکان ئیبلیس دان لە وەچەکە ی، ھەموو کاریان ئەوہیە دوژمنایەتی مرووفان بکەن و، ھەول دەدەن سەرگەردان و سەرلێشواویان بکەن، وەك لە ئایەتەکانی: (۵ و ۶) ی سوورەتی (فاطر) دا ھاتوہ: ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيٰوةُ

۱۸- ئەوانە ی لەگەل ئیبلیس دان لە وەچەکە ی، ھەموو کاریان ئەوہیە دوژمنایەتی مرووفان بکەن و، ھەول دەدەن سەرگەردان و سەرلێشواویان بکەن، وەك لە ئایەتەکانی: (۵ و ۶) ی سوورەتی (فاطر) دا ھاتوہ: ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيٰوةُ

الَّذِينَ لَا يَغْرُرُ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُفْرٌ عَدُوٌّ فَاعْبُدُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾

۱۹- به زوری شیطان و دارو دسته که ی سهرگه رمی دژایه تی مرؤف دهین، له کاتیکدا ئه مرؤفه خهریکی تاعهت و ئه نجامدانی فه رمانبه ریه بو خوی بهرز، بویه له سووره تی (النحل) ئایه تی (۹۸) دا، خوا ﷻ دهفه رموی: ههر کاتیک قورنانت خویند، په نا به خوا بگره له شه یان: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ ﴿۶﴾، پیغه مبه ریش ﷻ فیری کردوین بلّین: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، که ئه مه (عبدالرزاق) له (المصنف) دا هیناویه تی و ئه لبانی له (إرواء الغلیل) دا به صه حیصی داناوه، ههروه ها پیغه مبه ری خوا ﷻ فیری کردوین بلّین: (أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) (أخرجه الترمذی: ۲۴۲، وأحمد: ۱۱۴۹۱).

ههروه ها پیغه مبه ری خوا ﷻ فیری کردوین، ئه م زیکره به جوړکی دیکه ش بلّین: (أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمْزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ) (أخرجه الترمذی ۲۴۲ و غیره، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي) واته: په نا به خوا ده گرم له شه یانی دوور خراوه له به زه یی خوا، له دنه دانی و، فوو پیداکردنی و، قسه ی خراب فیرکردنی.

۲۰- جاری وا هه یه شه یان به هو ی خوتخوته و دنه دانی خراپه وه، وا ده کات که مرؤف شتی چاکی له بیر بچیته وه، وه که له ئایه تی ژماره (۶۸) ی سووره تی (الأنعام) دا هاتووه: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَلَمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿۷۸﴾ ههروه ها له ئایه تی (۴۲) ی سووره تی (یوسف) دا: ﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ﴾ ﴿۴۲﴾ و، ئایه تی (۶۳) ی سووره تی (الكهف): ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أَنْسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَن أَذْكُرَهُ، وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ ﴿۱۲﴾

هەركامیان بە پوونیی ئەوە دەگەیەنن، كە شەیتان لە رِی خوتخوتەو دندەدانیەو، وا لە مَرُوف دەكات، خوای لە بیر بچیتەو، یادى خوای لە بیر بچیتەو، یان کارێكى گرنگ كە دەیهوێ ئەنجامى بدات، فەرامۆشی بكات.

بەرگەى سێیەم: جندیش وەك مَرُوف ئەركدارن، بە بەندایەتیی كردن بۆ خواو، پاداشت و سزاش چاوەڕێیانە:

زۆر بەلگە لە كتیبی بەرزو بە پیزی خوای بـ وێنەدا لەو بارەو هەن، كە جندى دراوسێشمان لە ژيانى سەر زەوى، لەگەڵ تێمەدا قوناغى ژيانى تاقىكرانەو دەگوزەرتن، هەروەها لە ئەرك و ئامانجیشدا هاوبەشمان و، ئەو حىكمەتەى تێمەى بۆ دروستكراوین، ئەوانیش بۆ هەمان حىكمەت دروستكراون، كە بریتى لە بەندایەتیی كردن بۆ خوا، خوا ﷻ ئەو راستیەى لە زۆر لە ئایەتەكانى قورئاندا بە پوون و راشكاویی راگەیاندو، بۆ وێنە:

۱- لە سوورەتى (الذاریات) لە ئایەتى (۵۶)دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْإِنْسَ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادِي﴾، جندو مَرُوفم تەنیا بۆ ئەو دروستكردوون ھەبەستن، جندو مَرُوفم تەنیا بۆ ئەو دروستكردوون، بەندایەتیی بۆ بكەن، لەبەر ئەوەى لە بەندایەتیی كردن بۆ خوا، خوایان بەھەرمەند دەبن، ئەگەرنا خوا زۆر لەو بەرزترە كە مَرُوفەكان و جندەكان بە بەندایەتیی كردنیا سوودی پێگەیەنن، یاخود بە بـ فەرمانیی و سەرپێچیان زيانى پـ بگەیەنن.

۲- لە سوورەتى (الأنعام) لە ئایەتى ژمارە (۱۳۰)دا، بەلگەیهكى دیکە ھەبە لەسەر ئەوەى جندیش وەك تێمە ئەركدار كراون، چونكە یەكێكى دیکە لەو بیروكانەى (ابن عاشور) گوتووێت: ئەوەیە جند لەسەریان پتویست نەكراوە ئەركە شەریعیەكان جێبەجێ بكەن، هەروەها رای بە لای ئەوەشدا بە مەرج نیە، ئەوان بچنە بەهەشتەو!!، وەك لە سوورەتى (الرحمن)یشدا لەو بارەو، قسەم لەسەر قسەكانى كرد، خوا دەفەرموێ: ﴿يَمْعَسِرَ الْإِنْسَ وَالْإِنْسَ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِى

وَسُيُزَوِّجُكُمْ لِفَئَاءٍ يَوْمَئِذٍ هَذَا قَالُوا سَيَدَنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَعَرَّيْنَاهُمْ أَحْيَاؤُهُ الدُّنْيَا وَسَيَدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا **كَافِرِينَ** ﴿۱۳۰﴾. واتە: ئەي كۆمەلې جندو مروڤ! ئايا لە خۇتان پەوانە كراوانىكتان بۇ ئەھاتن، ئايەتەكانى مېنان بەسەردا دەخوئىندەنەو، لە دىدارى ئەمروڤتان دەيانترساندن و ھۆشدارىيان پىدەدان، (لە پوژى دوايىدا **خَوَا** ﴿۱۳۱﴾ بەھو شىۋەيە جندو مروڤ دەدوئىن)، گوتيان: شاھەدىيمان لەسەر خۇماندا، (ئىنجا خوا دەفەرموئى: ئايانى دىنا فرىوى دان و شاھەدىيان لەسەر خۇيان دا كە ئەوان بېپروا بوون، واتە: دۆزەخىيەكانى مروڤ و جند، كەواتە: جندىش ۋەك مروڤان سزاىان ھەيە.

۳- لە سوورەتى (الرحمن)دا سى و يەك (۳۱) جار خوا پروو دەكاتە مروڤ و جندو دەفەرموئى: ﴿فَيَأْتِيَهُمْ آتٌ مِنْ رَبِّكَمَّا تَكْذِبَانِ﴾. نكوولئى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن، ئەي جندو مروڤ؟.

۴- ھەرۋەھا خوا لە سوورەتى (الرحمن)دا ھەر لە ميانى ئەو ئايەتانەدا، لە ئايەتى ژمارە (۳۲)دا دەفەرموئى: ﴿سَنَفَعُ لَكُمْ أَيُّهُ الثَّقَلَانِ﴾. بۇتان دەست بە تال دەيىن، ئەي دوو قورسەكان، واتە: ئەي مروڤ و جند! كە سەر زەويتان قورس كردو، لە پوژى دوايىدا بۇتان يەكلايى دەمەو بۇ سازو پاداشتتان، كەواتە: سزاىيان ھەيەو پاداشتىشان ھەيە.

ھەرۋەھا دەگونجى زۆر ئايەتى دىكەش لەو بارەوہ بېيىن، بەلام ئەوہى پىۋىستە لئى ئاگادار بىن، دواى ئەوہى زانىمان جندىش ۋەك مروڤ ئەركدار كراون، بەندايەتى بۇ خوا بىكەن و، سزا چاۋەپىيانە، ئەگەر بېپروا خراپەكارىن و، پاداشتىش چاۋەپىيانە، ئەگەر پروادارو پارىزكارو چاكەكار بن، ئەوہى كە ئاگادار بىن وردەكارىيەكانى خواپەرستى و فەرمانبەرىي كە لەسەر جند پىۋىست كراو، چۆنەتپەكەي بۇ ئىمە زانراو نى، ئايا ئەوانىش بە ھەمان ئەو شتانەي ئىمە پىيان ئەركدار كراوين و لەسەرمان پىۋىست كراون، ئەوانىش ئەو شتانەيان بەھو شىۋەيە لەسەر پىۋىست كراون؟ لە قورڤان و سوننەتدا ۋەلامى ئەو پرسىارەمان بە پروونى دەست ناكەوئى، بەلام دوايى لە بېرگەي نۆيەمى ئەو كورتە باسەدا، لەو بارەوہ ھەندىك زانىارىي دەخەمە روو.

ئەوێی کە جێی دلباییە ئەوێیە کە جندیش وەک مەرۆف بوو بەندایەتی
کردن بوو خوای پەرورەدگاریان، بە هەلبژاردن و ویستی خۆیان، دروستکاران،
هەرەو هەها وەک ئیمەش لەو جیهانە سەر زەویە کورتەدا تاقییدە کرێنەو، لە گەڵ
ئیمەدا دەژین و دەمرن و، لە پۆزی دوایشدا وەک ئیمە زیندوو دەکرێنەو، لە
هەموو ئەو پڕوانەو وەک مەرۆف وان.

برگەی چوارەم: پەوانە کراوان و پێغەمبەرانى خوا (عليهم الصلاة والسلام)
لە نێو مەرۆفاندا کورت هەڵبێزان و، جندیش وەک مەرۆف، ئەرکدار کراوان
شوێن پێغەمبەران بکەون:

بە دلبایی هیچ کام لە نێردراوەکانى خواو پێغەمبەرانى خوا (الرسل والأنبياء)
لە جند نەبوون، بە لکۆ نێردراوانى خواو پێغەمبەرانى خوا هەموویان لە نێو
مەرۆفاندا، بە لای جندیش پابەند کراوان بە گوێ لێگرتن و شوێنکەوتن و پەیرەویی
کردن لەو نێرراو پێغەمبەرانەى خوا ﷺ لە نێو مەرۆفاندا ناردوونى، ئەوێی ئەم
راستیەش دەگەینى ژمارەیهك ئایەتن:

۱- لە سوورەتى (الأنعام) دا ئایەتەکانى: (۱۳۰ و ۱۳۱) دا خوا دەفەرموێ: ﴿يَمَعَشَرُ
الْحَيْنَ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُزِدُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا سَهْدًا عَلَيْنَا نَفْسًا وَعَرَبْنَاهُمْ لِحَيَاتِهِ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَيْنَا أَنفُسَهُمْ أَنَّهُمْ
كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَلِكَ أَن لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ
﴿١٣١﴾﴾ دواى ئایەتى یەكەم کە پێشتر تەفسیرمان کرد خوا دەفەرموێ: ئەوێش بە هوێ
ئەوێە کە پەرورەدگارت فەوتینەری هیچ کام ئاوەدانیه کان نیه، بە هوێ ستمیکەو کە
دەیکەن، لە حالیکدا کە بێ ناگان، واتە: تاكو ناگادار نەکرین و هوشاریان پێ نەدری،
خوا سزایان نادات، ئنجا لێردا بە گشتی خوا فەرموویەتى، کەواتە: ئاوەدانیه کانى
مەرۆف و جند، دەگرێتەو، چونکە پێکەو دوتراوان.

۲- ھەروەھا لە سوورەتی (الأحقاف) ئایەتەکانی: (۲۹ و ۳۰)دا خوا دەفەرئەمۆی: ﴿وَأَذْ صَرْفًا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجَنِّ يَسْمَعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصُتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُّندَرِينَ﴾ (۳۱) قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۳۲﴾ یاد بکەوه! کاتێک کۆمەڵێک لە جندمان بۆ لای تۆ ناردن (ئەو موخەممەد ﷺ)، گوێ بۆ قورئان ھەڵدەخەن، کاتێک ئامادە ی قورئان خوێندنە کە بوون بە خۆیانان گوت: بێدەنگ بن، کاتێک (قورئان خوێندنە کە) تەواو بوو، گەرانیوە بۆ لای کۆمەڵە کەیان ناگادار کەرانیوە ترسینەرانی، (گەرانیوە کە ئەوانیش ئەو پەيامە بە قەومە کەیان بەگەینەن)، گوتیان: ئەو کۆمەڵە کەمان! تێمە گوێمان لە کتیبێک بوو لە دوا ی مووسا دا بە زیو، کتیبەکانی پێش خۆی بە راست دەزانن، خەڵک بەرەو ھەق و راستە پێنمای دەکات.

۳- ھەروەھا لە سوورەتی (الجن) ئایەتەکانی: (۱ و ۲)دا، خوا بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرئەمۆی: ﴿قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ سَمِعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ (۱) ﴿يَهْدِي إِلَى الرُّسُلِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾ (۲) واتە: بێن سروشم بۆ لا کراو، کە کۆمەڵێک لە جند گوێیان (بۆ من) ھەڵخستو، گوتیان: تێمە گوێمان لە قورئانیکی سەر سۆرەینەر بوو، بەرەو بە مراد گەیشتن پێنمای دەکات، بۆیە بڕوامان پێنە و ھیچ کەس ناکەینە ھاو بەشی پەرەردگارمان.

کەواتە: شتیکی پروونە کە پێغەمبەران بۆ ھەر کام لە جندو مەرۆف نێردراون و، ئەوێش کە تەنیا لە مەرۆفان بوون، شتیکی ئاشکرایە، چونکە لە ھیچ ئایەتێک و لە ھیچ فەرماشتیکی پێغەمبەردا ﷺ باسی ئەوێ نەکراو، جند پێغەمبەریان بۆ ھاتوون، بەلکو جندەکان وەک مەرۆفەکان پابەند کراون گوێ لە پێغەمبەران بگرن، دیارە لە سەر دەمی پێغەمبەری خۆماندا موخەممەد ﷺ و لە دوا ی ھاتنی موخەممەد دەوێش ﷺ، پێشتریش گوێ بۆ پێغەمبەران ی دیکە بگرن، کە بۆ بەشەر نێردراون ھەر لە ئادەمەوێ تاکو عیسا.

برگه‌ی پېنجه‌م: هه‌ندێك حېكمه‌ت و ئەده‌بى به‌رز له‌ بواړى دىنداړييدا،
بۆ براو خوشكاني جندمان:

تېمه‌ ئەم برگه‌يه له‌ دوو خاڵان دا ده‌خه‌ينه‌ پوو:

۱- خاڵى يه‌كه‌م: ئايه‌ته‌كانى: (۲۹ - ۳۲)، واته: ئەو جوار ئايه‌ته‌ له‌ سوورەتى (الأحقاف)، له‌وى دا پاژه‌ (۱۵) ئەده‌ب و په‌وشتى به‌رزمان له‌ جند كه‌وتوو نه‌ به‌رچاو.

۲- خاڵى دووه‌م: له‌ سوورەتى (الجن) دا ئايه‌ته‌كانى: (۱ - ۱۵) و، ئايه‌تى (۱۹)، له‌وېشدا بېست (۲۰) ئەده‌هان وه‌رگرتوون، كه‌ به‌ پېويستى نازانين ئايه‌ته‌كان بخوێننه‌وه‌و هه‌ر يه‌كسه‌ر ئەو ئەده‌ب و په‌وشته‌ به‌رزو جوانانه‌ى جند خوڤيان پێ رازاندوونه‌وه‌ ده‌يانهيئين:

خاڵى يه‌كه‌م: (الأحقاف) - ۲۹ - ۳۲ :-

۱- شه‌يداى و تامه‌زروپى بۆ تېگه‌يشتى له‌ ئايين و، ئەزيه‌ت به‌ر خوڤان له‌ پېناوى ئەوه‌داو، لېكوێنه‌وه‌و پشكنين و سۆراغ كردن بۆ دۆزينه‌وى ئايين و به‌رنامه‌ى خوا ﷻ، به‌ شېوه‌ راست و دروسته‌كه‌ى، وه‌ك له‌م ئايه‌ته‌ وه‌رده‌گيرى: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنْ آلِجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾ (۲۹) الأحقاف.

۲- ئارامى و بېده‌نگى له‌ كاتى ئاماده‌بوون له‌ كۆرو مه‌جليسى زانبارى و يادى خواداو، گوێ هه‌لخستى به‌ تامه‌زروپيه‌وه‌: ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصَبُوا﴾ (۳۲) الأحقاف، كاتېك ئاماده‌ى بوون، گوٲيان: بېده‌نگ بن.

۳- په‌له‌نه‌كردن له‌ وازلېه‌يتانى ئەو كۆرو مه‌جليسه‌، مه‌گه‌ر دواى ئەوه‌ى ئەو فيركردن و يادى خوا كرده‌ى كه‌ تېدايه‌، ته‌واو ده‌بن: ﴿فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنْذَرِينَ﴾ (۲۹) الأحقاف، كاتېك ته‌واو بوو، ئاگاداركه‌ره‌وانه‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خه‌لكه‌كان.

۴- ده‌ستكردن به‌ پوونكرده‌وه‌ى هه‌ق و گه‌ياندى به‌ خه‌لك خه‌لكى خوڤان و، هېچ سستى نه‌كردن له‌ بانگه‌واز كردنى خه‌لكدا، وه‌ك ئەم رسته‌ قورئانيه‌ ده‌يگه‌ينه‌ئ:

﴿ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴾ (۲۹) الْأَحْقَاف، کاتیک تهواو بوو (گوئیان گرت و وهریان گرت)، یه کسهر گه رانه وه بو لای کومه له که یان، که بیانترسینن و ناگاداریان بکه نه وه.

۵- جه خنکردنه وه له سهر نه وه که پیغه مبه ران، هه ندیکیان هه ندیکیان به راست ده زانن و، کتیبه کانیشیان هه موویان یه ک سهر چاوه یان هه یه، وه ک نهم رسته قورئانییه ی ده یکه یه نن: ﴿ قَالُوا يَنْقُمُونَ إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ﴾ (۳۰) الْأَحْقَاف.

۶ و ۷- ناساندنیک ی وردو قوول بو کتیبی خوا، به وه که به ره وه هه ق پینمای ده کات، له پرووی بوونناسیی و تپروانین و پتوهرو تهرازووه کان و ئیمان وه و، هه رووه ها به ره و راسته پتی پینمای ده کات، له پرووی کرده یی و به رنامه کانی ژياندا، وه ک نهم رسته قورئانییه ده یکه یه نن: ﴿ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ (۳۰) الْأَحْقَاف.

۸- ده سترکردن به بانگه واز دوا ی پروونکردنه وه ی هه ق و ناساندنی، ئاراسته کردنی بانگه واز که ش به شیوه یه کی نهرم و نیان و سهرنجراکیش: ﴿ يَنْقُمُونَ أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ ﴾ (۳۱) الْأَحْقَاف، واته: نه ی خه لکه که مان! به دهم بانگه وازی خواوه بچن!

۹ و ۱۰- دوا کردن له خه لکه که یان که به دهم بانگه واز کاری خواوه بچن و، پروا به خوا ی به رز بینن: ﴿ يَنْقُمُونَ أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ ﴾ (۳۲) الْأَحْقَاف.

۱۱ و ۱۲- پروونکردنه وه ی به ره هم و نه ناجمی وه لامدانه وه ی خوا ی به رزو بانگه واز کاری پتی خواو ئیمان پتی هینانی، که له لیبوردنی خواو، دهر باز کردنی خوا له سزای رۆژی دوا یی دا، خو ی دهنوئین، وه ک ئاره زوومه ندکردنی بانگه واز که یان بو پتی خوا، وه ک له و رسته قورئانییه وه و ده گیر ی: ﴿ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيَجْزِلَكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴾ (۳۲) الْأَحْقَاف.

۱۳ و ۱۴- ھەر كەسك به دەم بانگەوازی خواوہ نہ چي، نہ دەتوانی له سزای دنیا خوئی دەر باز بکات، نہ هیچ كەسیشی دەست دەكەوئی ھاوکارو پشتیوانی بی، وەك لەو رستە قورئانییەوہ وەردەگیری: ﴿وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ﴾ (۳۱) الأحقاف.

۱۵ و کوئای- که لەم چوار ئایەتەى سوورەتى (الأحقاف) وەردەگیری: ئەوانەى بە دەم بانگەوازی پێى خۆى بەرزەوہ ناچن، لە گومرايیەکی ئاشکراو بێ چەندو چووندان: ﴿وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي سُلْبِ مُبِينٍ﴾ (۳۲) الأحقاف.

ئەمە ئەو پازدە (۱۵) ئەدەب و حیکمەت و ڕەوشتە جوانەى براو خوشکە جەندە کافان خوێانیان پێ پازاندوونەوہ، کە لەو چوار (۴) ئایەتە موبارەکەى سوورەتى (الأحقاف) وەرمانگرتوون.

خالی دووہم: (الجن) ۱ - ۱۵ و ۱۹:

(۱۵) ئایەتى سەرەتای سوورەتى (الجن) لە گەڵ ئایەتى (۱۹) دا ئەوہ (۱۶) ئایەت، لەم شازدە (۱۶) ئایەتەشدا، خوا ﷻ بیست (۲۰) لە ئەدەب و ڕەوشت و حیکمەتەکانى براو خوشکانى جەندان بوو دەخاتە ڕوو، کە من بە خیرایى بەسەریندا دەڕۆم، چونکە ئایەتەکان دیارن:

۱- یەكەمین شتیک کە جەند وەك سەرنجیان لە بارەى قورئانەوہ دەیلێن، ئەوہیە کە قورئانیان پێ سەرسوڕھێنەرە: ﴿قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ سَمِعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا﴾ (۱) الجن.

۲- دواى ئەوہى قورئان دەناسین بەوہى زۆر سەرسوڕھێنەرە، ئنجا لەو ڕووەوہ دەیناسین، کە چ شوێنەوارێک لەسەر شوێنکەوتوانى بە جێ دەھێلن: ﴿يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ﴾ (۲) الجن، بەرەو سەر راستی و بە ئامانج گەیشتن خەلك رێنمایى دەکات.

۳- بابای عاقلی به ویزدان، کاتیک هەق دەبینی، دەگیرۆ و پێوهی پابه‌ند دەبی، بۆیه ئەو جەندە هیدایەت‌دراوانەش ڕایدەگەیەنن، کە برۆایان بەو کتیبە هیناوەو برۆایان بەخوا هیناوە: ﴿فَأَمَّا بَيْنَاهُ﴾ ۴ ﴿وَالْجَنِّ﴾.

۴- لەبەر ئەوەی خوا بە یەکگرتن و تەنیا خواپەرستن (توحید الله في العبادة) مەزنترین راستییە، کە کتیبی خوا مەرۆف و جەندی بۆ بانگ کردوون، بۆیه جەندەکان دوا ڕاگەیانندی ئیمان بە قورئان، ڕایدەگەیەنن کە تەنیا خوا دەپەرستن و خوا بە یەکگرتن و هاوبەش بۆ خوا دانائین: ﴿وَلَنْ نُشْرَكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾ ۵ ﴿وَالْجَنِّ﴾.

۵- لەبەر ئەوەی دواي ئەوەی هەق ڕوون دەکرێتەوه، نا هەق پووچەڵ دەبی و پووچەڵییەکە ی دەردەکەوی، جەندەکان کە هەق ڕوون دەکەنەوه، یەکسەر دەست دەکەن بە پووچاندنەوهی باتیل و ڕووخاندنی، بۆیه پەرورەدگاریان بە بەرزایی و مەزنی وەسف دەکەن و هاوژین و ڕۆڵی لێ لا دەبەن: ﴿وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا﴾ ۶ ﴿وَالْجَنِّ﴾، واتە: پێگەو پایە ی پەرورەدگارمان زۆر بەرزە، ئە هاوێلی هاوژینی هەبە، (واتە: هاوسەر)، ئە ڕۆڵەشی هەبە، واتە: پێچەوانە ی ئەوەی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەلێن، لە مەرۆف و لە جەند.

۶- دواي جەند بابیان ئیبلیس بە ئەفام و کەودەن وەسف دەکەن، چونکە ئەو کە ئەو بیروکە پووچانە ڕەواج پێدەدا: ﴿وَأَنَّهُ كَآبٌ يَقُولُ سَفِهْنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾ ۷ ﴿وَالْجَنِّ﴾، هەرودەها ئەفامە کە شەمان بەرانبەر بە خوا، قسە ی دوور لە هەق و راستیی کردووە.

۷- دواي جەند سەرسۆرمان و پێ سەیربوونی خۆیان دەردەبڕن، بەرانبەر بەوه ی هەندیک لە جەندو مەرۆف درۆ بەناوی خواوە هەڵدەبەستن و، هاوسەر و ڕۆڵەو هاوبەشی پالەدەنەلا: ﴿وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنشَ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ ۸ ﴿وَالْجَنِّ﴾، ئیمە پێمان وابوو مەرۆف و جەند درۆ بە ناوی خواوە ناکەن، درۆ بۆ خوا هەڵنابەستن، (بڵێن: هاوسەری هەبە، یان هاوبەشی هەبە).

۸- دوايي جندهكان هه لهی هه نديك له مروقه ببېروايه كان، پوون ده كه نه وه له وه دا كه له مامه لهيان له گه ل جندا په نا بو جند ده بن و، داواي يارمه تيبان لي ده كه ن، له حا لي كدا جنده كان ده بنه مايه ي سه ليش تيان و سه رگه ردا نيب و زيانباريان: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنْ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ ۶ ﴿الجن، ژماره يه كه له پياواني مروقه په نا يان برده بهر ژماره يه كه له پياواني جندو، ژه انيش هه ر زياتر تووشی مه ينه تي و ناړه حه تيبان كردن.

۹- دوايي جندهكان باسی خاليكي هاو به شی نيوان ببېرواياني مروقه و جند ده كه ن، كه بري تبه له گوماني مروقه كان و، گوماني جنده كانيش كه خوا هيچ پيغه مبه ريك نا تيری: ﴿وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾ ۷ ﴿الجن، ئه ي جنده كان! بزنان مروقه كانيش وه كه ببېروايه كاني وه ك تيوه، پتيان وا بووه خوا هيچ پيغه مبه ريك نا تيری.

۱۰ و ۱۱- دوايي جندهكان باسی ئه وه ده كه ن كه گو تيان هه لځسته وه سو راغيان كردوه، هه والي ئاسمان بزنان، به لام ته ماشايان كردوه حا لي ئاسمانی گوراوه وه كه پيشی نه ماوه، پر كراوه له پاسه وان و پر كراوه له بليسه، دوايي حا لي پيشيان ياد ده كه نه وه كه كا تي خو ی له هه ندي شو ئني ئاسمانه كان دا گو تيان ده گرت، له قسه ي فريشته كان، به لام تيستا هه ر كه سيك ئه وه بكات، خو ی به هيلاك ده بات و سه ري خو ی به فه تاره ت ده دات: ﴿وَأَنَا لَمَسَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مِثْلَتْ حَرِّا شَدِيدًا وَشُهَابًا﴾ ۸ ﴿وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعُ آلَاَنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَصَدًا﴾ ۹ ﴿الجن، تيمه سو راغي ئاسمانان كرد، ته ماشامان كرد پر كراوه له پاسه وان و له بليسه، تيمه پيشتر له ئاسمان هه ندي شو ئنيان هه بوون گو تيان تي دا هه لده خست بو قسه ي فريشتان، به لام تيستا هه ر كه سيك گوی بگري، بليسه يه كي له بوسه دای بو دانراوه تييده گيری و پتي له به ين ده چي.

۱۲- جند دان به نه قامي و نه زاني خو يان دا دين، كه نازانن ئه وه بو چي رو ويداوه، ناي ا ئه وه ي رو ويداوه ئه و گورا نكاري به ي له ئاسمان دا بووه، زيانی تي دايه بو خه لکی

سەر زەوی، یاخود پەرورەدگاریان سەر راستیی و بە مراد گەشتنی بۆ پەچاو کردوون؟ ﴿وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدُ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾ ۱۰ الجن، ئیمە نازانین خراپەو زیان بۆ خەلکی سەر زەوی پەچاو کراوە (مەبەستیان پێ مرقەقەکانە)، یاخود پەرورەدگاریان سەر راستیی و چاکەیی بۆ ویستوون؟ وەك دەبێت: خراپەكە پال نەدەنە لای خوا، بەلام سەر راستییەكە پال دەدەنە لای خوا، ئەوەش ئەدەبێکی بەرزێ جەندە.

۱۳- دوايي جەندەكان حالى پيشوويان باس دەكەن، كە چۆن لە ڕابردودا چاکیان هەبوووەو خراپیان هەبوو، پێچكەو ڕێبازی جوراوجۆریان گرتوون: ﴿وَأَنَا مِمَّا الصَّالِحِينَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُفَّاءٌ طَائِفًا وَقَدْ﴾ ۱۱ الجن، ئیمە چاکیشمان تێدا هەن و، جگە لەوەشمان تێدا هەن، ئیمە پێشتر ڕێبازی زۆرو جوراوجۆرمان هەبوون.

۱۴- دوايي جەند باسی بۆچوونی پيشوويان دەكەن، لە بارەى خواى بەرزەو، كە پيشتريش هەر زانیویانە ناتوان لە دەستی خوا ڕابکەن و، ناشتوان ئە لەسەر زەوی خوا دەستەوسان بکەن، ئە لە سنووری زەویش جەنە دەرو ڕابکەن و خوا دەستەوسان بکەن: ﴿وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نَعْجِزَهُ هَرَبًا﴾ ۱۲ الجن، ئیمە زانیمان ناتوانین خوا لەسەر زەوی دەستەوسان بکەین و، ناشتوانین لەبەر دەستی دەرێجین و ڕابکەین.

۱۵و۱۶- دوايي هەلۆیستی خوایان لە بارەى ئەو ڕێنمایی و هیدایەتەوێ خوا بە پیغەمبەری کۆتایی موحەممەددا ﷺ ناردوویەتی ڕادەگەیهنن، كە ڕوایان پێهێناوە لەگەڵ پێیان زانیوە بەو هیدایەتە، یەكسەر ڕوایان پێ هێناوە بۆ دواكەوتن، دوايش بەرههەمی ئەو ڕێی راستگرتنە، ڕوون دەكەنەو، كە هەر كەسێك ڕوادر بۆ و هیدایەت وەرگرت، لە ڕۆژی دوايدا ئە لە دەست چوونی پاداشت دەترسێ، ئە لە دووچاربوونی سزا: ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا آهْدَاكُمَا آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَحْصَ وَلَا رَهَقًا﴾ ۱۳ الجن، ئیمە هەر لەگەڵ گوێبیستی ڕێنمایی خوا بووین، ڕوایان پێ هێناو، هەر كەسێك ڕوای بە پەرورەدگاری بهێنێ، ئە لە كەمكردنەوێ پاداشت دەترسێ، ئە لە لێ زیادكردنی سزا.

۱۷و۱۸و۱۹- لە کۆتایی دا جندەکان ھەلۆیستی ئیستایان پوون دەکەنەو، وەك زۆربەى جند که له دواى ھاتنى پێغەمبەرى خاتەم ﷺ ھەم مسوڵمانیان تێدان و، ھەم بێپروا و ستەمکارانیشتان تێدا ھەن، دواى سەرەنجامى ھەر کام لە بۆ خوا ملکہەچان و، ستەمکاران و لادەرانیش روونەکەنەو، کہ بۆ خوا ملکہەچان و مسوڵمانان لە ھەق گەپاون و دۆزیوانەتووە لە شوێنى خۆى و، شوێنى کەوتوون و، سەرەنجام سەرفرازو بە مراد گەشتوو بوون، بەلام ستەمکارەکان کہ ستەمیان لە خۆیان و لە ھەق کردو، ئەوانە سەرەنجامیان ئەوەیە کہ ببنە سووتەمەنىی ئاگرى دۆزەخ، وەك دەلێن: ﴿وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝۱۸﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝۱۹﴾ الجن.

۲۰- خوا ﷻ وایان وەسف دەکات زۆر سوور بوون لەسەر ئەوێ ھیدایەتى خوا بەدەست بھێنن و ھەق بناسن، بە جۆرێک کاتێک ھاتوونە لای پێغەمبەرى خاتەم ﷺ لە کاتێکدا پێغەمبەر ﷺ خەریکی قورئان خوێندن بوو، یان خەریکی بانگەواز بوو، یان خەریکی پارانەو بوو لە خوا، خەریک بوون کەلەکە بکەن لەسەری، واتە: ئەوئەندە قەرەباڵغییان کردو، خەریک بوو بچنە سەر شان و ملی، وەك دەفەرموێ: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدَا ۝۱۹﴾ الجن، کاتێک بەندەى خوا ھەلسا بانگەوازی کرد بۆ لای خوا، لە خوا پاراىبەو و قورئانى خوێند، ئەوان خەریک بوو کەلەکەى لەسەر بکەن.

کەواتە: لەم شازدە ئایەتەى سووڕەتى (الجن)دا، بیست ئەدەب و پەوشتى جوانى بەرزمان لە مسوڵمانانى جند وەرگرتن و، لە چوار ئایەتەکەى سووڕەتى (الأحقاف)یش، پازدە ئەدەب ئەو سى و پێنج (۱۵ + ۲۰ = ۳۵)، ئنجا ئەو سى و پێنج (۳۵) ئەدەب و پەوشتە ئەگەر باش سەرنجیان بدەین، زۆر تێگەشتنى ھەلەى مرۆفان لە بارەى جندەو، راست دەکەنەو، کہ جند خراپەکانیان خراپن، وەك مرۆفان و، چاکەکانیشیان چاکن وەك چاکی مرۆفان، بەلێ پێغەمبەرەن تەنیا لە مرۆفاندا ھاتوون، بەلام جندیش ئەگەر بە دواى پێغەمبەرەن بکەون و بە

دوای ھیدایەتی خوا بکەون، ئەوانیش کەم و زۆر، لە ئیمان و چاکەو تاعەت و پازانەو بە پەوشتە بەرزەکاندا، ھەرۆھەا بژارکران لە سیفەتە نەزم و خراپەکاندا، پشکدار دەبن.

برگە ی شە شەم: ھەوت دەقی سوننەت لە بارە ی جندەو، کە تیشکی زیاتریان دەخەنە سەر:

۱- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: مَا قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْجِنِّ وَمَا رَأَهُمْ، انْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي طَائِفَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ عَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عَكَاظٍ، وَقَدْ حِيلَ بَيْنَ الشَّيَاطِينِ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ، وَأُرْسِلَتْ عَلَيْهِمُ الشُّهُبُ، فَزَجَعَتِ الشَّيَاطِينُ إِلَى قَوْمِهِمْ، فَقَالُوا: مَا لَكُمْ؟ قَالُوا: حِيلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ، وَأُرْسِلَتْ عَلَيْنَا الشُّهُبُ! قَالُوا: مَا ذَاكَ إِلَّا مِنْ شَيْءٍ حَدَثَ، فَاضْرِبُوا مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا، فَانْظُرُوا مَا هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ؟ فَانْطَلَقُوا يَضْرِبُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا، فَمَرَّ النُّفَرُ الَّذِينَ أَخَذُوا نَحْوَ تِهَامَةٍ (وَهُوَ بَنَخْلَةٌ) عَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عَكَاظٍ، وَهُوَ يُضَلِّي بِأَصْحَابِهِ صَلَاةَ الْفَجْرِ، فَلَمَّا سَمِعُوا الْقُرْآنَ اسْتَمَعُوا لَهُ وَقَالُوا: هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ. فَزَجَعُوا إِلَى قَوْمِهِمْ فَقَالُوا: يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا. يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَأَمَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ ﷺ: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ﴾ (۱) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۷۳، ۴۲۲۱، وَمُسْلِمٌ ۴۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۳۲۳، وَابْنُ جِبَانَ: ۶۸۲۸، وَالْحَاكِمُ: ۳۸۵۷).

واتە: ە بەدوللای کوری ە بباس ﷺ دەلن: پێخەمبەری خوا ﷺ قورئانی بە سەر جندا نە خوێندۆتەو ەو نە شیدووتن، بە لکو پێخەمبەری خوا ﷺ لە گەل کۆمە لیک لە ھاوێلانیدا چوون بو بازارێ عوکار، لە حالیکدا پەردە خراپوو ە ئیوان شەیتانەکان و ھەوایی ئاسمان و، بلیسەیان بە سەردا ئێردراپوون، شەیتانەکان چوونە لای خەلکەکی خویان گوتیان: بۆچی ھاتوونەو؟ گوتیان: پێی ھەوایی ئاسمانمان لێ گیراوەو، بلیسەمان بە سەردا ئێردراون، گوتیان: ئەو ە تەنیا بە ھۆی شتیکەو ە کە پوویداوە، بپۆن بە پۆژھەلات و پۆژناواییەکانی زەویداو سەرنج

بدەن، بزانی داخۆ چ شتێک وایکردووە ئێمە پێی بیستنی هەوایی ئاسمانان لێگیراوه؟ پۆشتن بە پۆژەهەڵات و پۆژتاواییەکانی زەویدا گەڕان، ئەو کۆمەڵەی بەرەو تێهامە چوون، لە کاتیکیدا پیڤەمبەر ﷺ لە شوێنێک بوو بە ناوی نەخلە بەرەو بازاڕی عوکار چوون، لە کاتیکیدا ئەو نوێژی بەیانی بە هاوێڵانی دەکرد، کاتیکی گۆییان لە قورئان بوو، گۆییان بۆ هەڵخست و گۆتیان: ئا ئەوەیە بۆتە هۆی ئەوەی پێی گوێبیستبوونی هەوایی ئاسمانان لێ بگیرێ، ئیدی گەڕانەووە بۆ لای خەڵکەکیان و گۆتیان: ئەی خەڵکەکیان! ئێمە گۆیمان لە قورئانێکی سەر سوپەتێر بوو، بەرەو راستە پێی پێنمایی دەکات، بڕوامان پێهێناو، هیچ شتێک ناکەبنە هاوێشێ بەرەو دگاران، ئیدی خوا ﷻ ئەوەی دابەزاندە سەر پیڤەمبەرەکی خۆی: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾

٢- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ}، قَالَ: كَانَ الْجِنُّ يَسْعُدُونَ إِلَى السَّمَاءِ يَسْتَمِعُونَ إِلَى الْوَحْيِ، فَإِذَا سَمِعُوا الْكَلِمَةَ زَادُوا فِيهَا بَسْعًا، فَأَمَّا الْكَلِمَةُ فَتَكُونُ حَقًّا، وَأَمَّا مَا زَادُوا فِيهَا، فَيَكُونُ بَاطِلًا. فَلَمَّا بُعِثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنَعُوا مَقَاعِدَهُمْ، فَذَكَرُوا ذَلِكَ لِإِبْلِيسَ، وَلَمْ تَكُنِ النُّجُومُ يُرْمَى بِهَا قَبْلَ ذَلِكَ، فَقَالَ لَهُمْ إِبْلِيسُ: مَا هَذَا الْأَمْرُ إِلَّا مِنْ أَمْرِ قَدْ حَدَّثَ فِي الْأَرْضِ، فَبِعَثْتُ جُنُودَهُ، فَوَجَدُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَائِمًا يَصْلِي بَيْنَ جَبَلَيْنِ، (أَرَاهُ قَالَ هَمَكَةً)، فَأَتَوْهُ فَأَخْبَرُوهُ، فَقَالَ: هَذَا الْحَدِيثُ الَّذِي حَدَّثَ فِي الْأَرْضِ { (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ٣٣٢٤، قَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبَرِيِّ: ١١٦٢٦، أَحْمَدُ: ج ١ ص ٢٧٤، والطبراني في التفسير: م ١٢ ص ٤٦).

واتە: عەبدوڵلای کوری عەباس ﷺ دەلی: جند پێشتەر بۆ ئاسمان بەرز دەبوونەووە گۆییان لە وەحیی دەگرت، (گۆییان لە قەسە فریشتان دەگرت)، کاتیکی وشەیهکیان دەبیست، نو وشەیهکیان تێکەڵ دەکردن (هی درۆ)، ئەو وشەیهی بیستووایانە هەق بوو، بەلام ئەو نۆیەیهی دیکە لێیان زیاد دەکرد، ناهەق بوون، بەلام کاتیکی پیڤەمبەری خوا ﷻ نێردرا، پێی ئەو شوێنانەیان لێ گیرا کە گۆییان لێ دەگرت، ئەوەیان بۆ ئیبلێس باس کرد، کە پێشتەر

ئەو بَلَّسَانەیان بۆ ئەدەبێرداران، ئیبلیس پێی گوتن: ئەوەی ڕوویداوە بەهۆی ئەوەوەیە ڕووداویک لە سەر زەوی ڕوویداوە، ئیدی سەربازەکانی ناردن، پێغەمبەری خاویان بینی لە نێوان دوو چیاياندا، (پێم وایە گوتیان: مەککە)، نوێژی دەکرد، شەیتانەکان گەڕانەووە لای ئیبلیس و هەواڵیان پێدا، گوتی: ئا ئەوەیە کە لەسەر زەوی ڕوویداوە، ئێمە ڕۆی هەواڵی ئاسمانمان لێ گیراوە.

۳- {رَوَى عَامِرُ الشَّعْبِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ عَلْقَمَةَ هَلْ كَانَ ابْنُ مَسْعُودٍ شَهِدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَيْلَةَ الْجِنِّ؟ فَقَالَتْ عَلْقَمَةُ: أَنَا سَأَلْتُ ابْنَ مَسْعُودٍ فَقُلْتُ: هَلْ شَهِدَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَيْلَةَ الْجِنِّ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنَّا كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَقَقْدْنَا، فَالْتَمَسْنَا فِي الْأُودِيَةِ وَالشَّعَابِ، فَقُلْنَا اسْتَطِيرَ أَوْ اغْتِيلَ، قَالَ: فَبِتْنَا بِشَرِّ لَيْلَةٍ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ، فَلَمَّا أَصْبَحَ إِذَا هُوَ يَجِي مِنْ قِبَلِ حِرَاءَ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَقْدْنَاكَ وَطَلَبْنَاكَ فَلَمْ نَجِدْكَ، فَبِتْنَا بِشَرِّ لَيْلَةٍ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ، فَقَالَ: أَنَا نِي دَاعِي الْجِنِّ، فَذَهَبَتْ مَعَهُ فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ، فَانْطَلَقَ بِنَا فَأَرَانَا أَقَارَهُمْ وَآثَارَ نِيرَانِهِمْ، وَسَأَلُوهُ الرِّدَّ وَكَانُوا مِنْ جُنِّ الْحَزِيرَةِ، فَقَالَ: لَكُمْ كُلُّ عَظْمٍ ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ يَبْقَى فِي أَيْدِيكُمْ أَوْفَرَ مَا يَكُونُ لَحْمًا، وَكُلُّ بَعْرَةٍ عُلِفَ لِدَوَابِّكُمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَلَا تَسْتَنْجُوا بِهِمَا، فَإِنَّهُمَا طَعَامٌ لِخَوَانِكُمْ الْجِنِّ} (أخرجه مسلم: ٤٥٠، والترمذي: ٣٢٥٨، وابن حبان: ١٤٣٢، وابن خزيمة: ٨٢، والبيهقي: ج ١ ص ١١ عن ابن مسعود).

واتە: عامیری شەعبیی دەڵێ: لە عەلقەمەم پرسی [کە یەکیکە لە زانیانی شوێنکەوتوووان (التابعین)] ئایا عەبدوڵلای کوری مەسعوود لەگەڵ پێغەمبەری خوا ﷺ لە شەوی جنددا (کە قسەی بۆ جند کردووە قورئانی بۆ خوێندوون)، ئامادە بوو؟ عەلقەمە گوتی: من بۆ خووم لە عەبدوڵلای کوری مەسعوودم پرسی گوتم: ئایا هیچ کام لە تێوە لەشەوی جنددا (لەدیداری جنددا) لەگەڵ پێغەمبەری خوا ﷺ [قسەی بۆ جند کردووە] ئامادە بوون؟ گوتی: نەخێر، بەلام ئێمە شەویک لە خزمەت پێغەمبەردا بووین، دواوی لیمان ون بوو، ئێمەش لە دۆل و شیوەکاندا بۆی گەڕاین وەدەستمان نەکەوت، گوتمان یان ڕەخنراوە

يان كوزراوه، بۆيە ئەو شەھەر زۆر ھاللىكى ناخۇشمان ھەبوو، ۋەك كۆمەللىك ناخۇشترين ھالان بى، ئاۋا پۇژمان كىردەۋە، كاتتىك بەيانى بۆۋە، پىغەمبەرمان ﷺ لە لاي ئەشكەۋىتى ھىراۋە دى، دېتەۋە، گوتمان: ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ! تۆمان لى ون بوو، زۆرت بە دۋادا گەراين، تۆمان چىنگ نەكەۋت، تېمە خراپترين شەھەر كە بەسەر كۆمەللىكدا ھات، بەسەرمان دا ھات، [پىغەمبەرىش ﷺ] فەرموۋى: بانگەۋازكارى چىند ھات بۆ لام و لەگەلى پۇيشتىم قورئانم بۆ خويىندىن، دۋايى پىغەمبەرى خوا ﷺ لەگەل خويىدا بىردىن، شۈيئەۋارەكانيان و شۈيئەۋارى ئاگرەكانى پىشانداين.

ئىجا داۋاي خۋاردىيان لىكردۈە، ئەۋانە لە چىندى جەزىرە بوون، (ئەو جەزىرەى ئىستا شارىك ھەيە، لە كوردستانى تۈركىيا پىتى دەگوتىرى: جەزىرە، ھەر بەو ناۋەيە)، پىغەمبەر ﷺ پىتى فەرموون: خۋاردىنى ئىۋە ھەر ئىسقايتىك كە ناۋى خۋاي لەسەر ھاتبى، كە دەكەۋىتە دەستان بۆ ئىۋە پىر بى لە گۈشت و لىۋى بەھرەمەند بن، ھەر تەپالەكىش ئالف بى بۆ ئازەلەكانتان، پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: نە بە ئىسقان و نە بە شىاكەۋ تەپالە تارەت مەگرن، چۈنكە خۋاردىنى بىرا چىندەكانتان.

ئەمە دەقەكەيەو لەو بارەۋەش لە بىرگەى كۆتايى دا ھەندى قسە دەكەم.

۴- [رَوَى عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «أُمِرْتُ أَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ عَلَى آلِ جَنْ فَمَنْ يَذْهَبُ مَعِيَ؟» فَسَكَتُوا، ثُمَّ قَالَ الثَّانِيَّةُ، ثُمَّ قَالَ الثَّلَاثَةُ، ثُمَّ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ: أَنَا أَذْهَبُ مَعَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَأَنْطَلَقَ حَتَّى جَاءَ الْحَجَّونَ عِنْدَ شُعْبِ أَبِي دُبٍّ، فَحَطَّ عَلَى خَطِّا فَقَالَ: «لَا تُجَاوِزُوا» ثُمَّ مَضَى إِلَى الْحَجَّونَ فَأَنْحَدَرَ عَلَيْهِ أَمثالُ الْحَجَلِ يَحْذَرُونَ الْحِجَارَةَ بِأَفْئَادِهِمْ، يَسْهُونَ يَفْرَعُونَ فِي دُفُوفِهِمْ كَمَا تَفْرَعُ النَّسُوءُ فِي دُفُوفِهَا، حَتَّى غَسَّوهُ فَلَا أَرَاهُ، فَقُمْتُ فَأَوَمُّى إِلَيَّ بِيَدِهِ أَنْ اجْلِسْ، فَتَلَا الْقُرْآنَ فَلَمْ يَزَلْ صَوْتُهُ يَرْتَفِعُ، وَلَصِقُوا بِالْأَرْضِ حَتَّى مَا أَرَاهُمْ، فَلَمَّا انْقَضَ إِلَيَّ قَالَ: «أَرَدْتُ أَنْ تَأْتِيَنِي؟» قُلْتُ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: مَا كَانَ ذَلِكَ لَكَ، هَؤُلَاءِ الْجِنُّ

أَتَاوَا يَسْتَمْعُونَ الشَّرَانَ، ثُمَّ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ، فَسَأَلُونِي الرَّزَادَ فَرَوَدُتُهُمُ الْعُظْمَ وَالْبَعْرَ، فَلَا يَسْتَطِيعُونَ أَحَدُكُمْ بَعْظُكُمْ وَلَا بَعْرَ، قَالَ عِكْرِمَةُ: وَكَانُوا اثْنَيْ عَشَرَ أَلْفًا مِنْ جَزِيرَةِ الْمُؤَصِّلِ^(١).

واته: عهبدوڵڵای کوپی مهسعوود (خوا لئی پازی بئی) لئی گێردراوه تهوه، که پێغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: فهرمانم پیکراوه قورئان به سه ره جندا بخوێنمه وه، کئی له که لندا دی؟ ئهوانه ی له خزمه تیدا بوون بێدهنگ بوون، بۆ جاری دووهم وای فهرموو، هه ره بئی دهنگ بوون، بۆ جاری سییه م وای فهرموو، ئنجا عهبدوڵڵای کوپی مهسعوود گوئی: من له که لندا دێم ئه ی پێغه مبهری خوا ﷺ! رۆیشت هه تا گه یشته هه جوون (ناوی شوێنیکه)، له لای شیوی (أبی دې)، (ئهویش هه ره ناوی شوێنیکه)، هه یلێک یان بازنه به کی به ده وردا کێشام فهرمووی: ئه وه بازنه یه لئی مه چۆ ده ری، دوایی چوو بۆ لای هه جوون، جند لئی کۆبوونه وه، وه ک چۆن که وه به په وه ده چن به وه شیویه به ره وه رووی چوون، به رد له ژێر پێاندا ده خرین، رۆیشتن ده فیان لێده داو وه ک چۆن ئافره تان ده ف لئ ده دن (له بۆنه ی بووک گواسته وه وه ئه وانده دا)، هه تا هێنده لئی کۆبوونه وه دا یانپۆشی، (واته: پێغه مبه ره م لئ دیار نه ما)، هه لسام، ئاماژه ی بۆ کردم، دانیشه، مه یه، (هه لسا وه که بچئی)، دوایی قورئانی به سه رد خوێندن، قورئانی بۆ خوێندنه وه، به رده وام ده نگی پێغه مبه ره ﷺ به رز ده بۆوه، ئه وانیش به زه وییه وه نووسان، (واته: دانێشتن)، هه تا وای لێهات که پێشی پێغه مبه ره م نه ده بینیی، ئه وه نده که له که یان له سه ره کرد بوو، ئنجا ئه وانم نه بینیی وا به زه وییه وه نووسان، کاتیک گه راپه وه بۆ لام فهرمووی: ده تو یست بئی بۆ لام؟ گوتم: به لئی، ئه ی پێغه مبه ری خوا ﷺ! فهرمووی: ئه وه ت بۆ نه بوو، ئه وان هه جند بوون ها تهوون گوئی له قورئان بگرن، دوایی رۆیشتنه وه وه گه رانه وه لای کۆمه له که یان که ئاگاداریان بکه نه وه.

له به ره ی خۆرا که وه لێیان پرسیم، منیش گوتم: هه ره تێسقانتیک و هه ره شیا که یه ک با خۆراکی ئێوه بئی، بۆیه هه یچ کام له ئێوه با تاره ت نه گری و خۆی

پاك نه كاتهوه، نه به تيسقان، نه شياكهو ته پاله، عيكريمه گوتووويه تي: دوازه هزار كهس بوون له جه زيره ي موسله وه هاتبوون.

ئهمه ش په يوه سته به نايه ته كاني سووره تي (الأحفاف) دوه، كه دهه فرموي: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ﴾ (۱۹) الأحفاف، تا كوتايي نايه ته كان كه پيشتر ته فسيрман كردوون.

جتي سه رنجه كه ليره دا كه پيغه مبهري خوا ﴿﴾ دهه فرموي: داواي خوړاكيان ليكردم، گوتم: هه ر تيسقانيك و هه ر شياكهو ته پاله يه كه خوړاكتان بي، به لام له فه رمايسته كه ي پيشيدا كه (مسلم) به ژماره (۴۵۰) هيتابووي، له ويدا هاتوه هه ر تيسقانيك خوړاك بي بو خوستان و، هه ر ته پاله و شياكه يه كه تالف بي بو نازه له كاتنات! واته: ليره دا هه ردووكياني به خوړاكي خويان داناو! دواتر قسه له و باره وه ده كه م.

۵- {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: انْطَلَقَ بِي عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّى إِذَا جِئْنَا الْمَسْجِدَ الَّذِي عِنْدَ حَائِطِ عَوْفٍ خَطَّ لِي خَطًّا، فَأَتَاهُ نَفَرٌ مِنْهُمْ، فَقَالَ: أَصْحَابُنَا، كَانَهُمْ رِجَالُ الزُّطِّ، وَكَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الْمَكَائِي، فَقَالُوا: مَا أَنْتَ؟ قَالَ: «أَنَا نَبِيُّ اللَّهِ» قَالُوا: فَمَنْ يَشْهَدُ لَكَ عَلَى ذَٰلِكَ؟ قَالَ: «هَذِهِ الشَّجَرَةُ» فَقَالَ: «يَا شَجَرَةُ» فَجَاءَتْ تَجْرُ عُرُوقَهَا، لَهَا قَعَاقِعٌ حَتَّى انْتَصَبَتْ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: اِعْلَىٰ مَاذَا تَشْهَدِينَ إِقَالَتْ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ. فَرَجَعَتْ كَمَا جَاءَتْ تَجْرُ بَعْرُوقَهَا الْجَوَارَةَ، لَهَا قَعَاقِعٌ حَتَّى عَادَتْ كَمَا كَانَتْ (ذكره الهيثمي في المجمع: ج ۸ ص ۲۹۳، وقال: رواه الطبراني ورجال رجال الصحيح، ورواه أبو يعلى أيضاً والبزار).

واته: هه بدوللاي كوري مه سهوود ده لن: پيغه مبهري خوا ﴿﴾ له گه ل خويدا بر دم، هه تا چووينه لاي ته و مزگه و ته له لاي ديوا ري عه وف (ياخود لاي باخي عه وف، شو ينيك بووه له مه دينه ته و رووداوه)، پيغه مبهري ﴿﴾ هيتايكي بو كيشام، باز نه يه ك، كو مه ليك له وان هاتن، (پيغه مبهري ﴿﴾ فه رمووي: ته وه

هاوۋەلە كامانن، وەك پیاوانى (زۇط) بوون (كە جوړى خەلكن له سوودان و هیندىيە كان، ږه شپېستن)، ږوویان دە تگوت ئیسكى مژاوه^(۱)، (يانى: دەم و چاویان باریك بووه)، به پیغەمبەریان گوت: تو چى؟ ئەویش فەرمووی: من پیغەمبەرى خوام، گوتیان: كى شایه دبییت بو دەدات لەسەر ئەوه؟ فەرمووی: ئەم دره خته، دره ختیكى لیبوو، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەى دره خته كه وەر، دره خته كه هات به ږهگ و ږووكه وه هات، تهقه تهقى لى دەهات، هەتا له بەردەمى پیغەمبەردا ﷺ وهستا، فەرمووی: لەسەر چى شایه دبیى دەدهى؟ گوتى: شایه دبیى دەدهم كه تو پیغەمبەرى خواى، ئنجا گه پرایه وه وەك چوڻ پېشى هاتبوو گه پرایه وه، ږهگ و رېشه كەى به ردی له گەل خوځى راده كېشان، هەتا وەك پېشى لېهاته وه.

۶- اِنِ الْمُوطَا: اَنَّ رَجُلًا حَدِيثَ عَهْدٍ بِعُزْسٍ اسْتَاذَنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بِأَنْصَافِ النَّهَارِ اَنْ يَرْجَعَ اِلَى اَهْلِهِ ... ، وَفِيهِ: فَاِذَا حَيَّةٌ عَظِيْمَةٌ مُنْطَوِيَةٌ عَلٰى الْفِرَاشِ، فَأَهْوَى اِلَيْهَا بِالرُّمْحِ فَانْتَضَمَهَا. وَفِي الصَّحِيحِ اَنَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: «اِنْ لِهَذِهِ الْبُيُوتِ عَوَامِرٌ، فَاِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهَا شَيْئًا فَحَرِّجُوا عَلَيْهَا ثَلَاثًا، فَإِنْ ذَهَبَ وَإِلَّا فَاقْتُلُوهُ فَإِنَّهُ كَافِرٌ». وَقَالَ: «اذْهَبُوا فَاذْفِنُوا صَاحِبَكُمْ» { (أخرجه مالك في الموطأ: ۶۰۴، ومسلم: ۵۹۷۷، وأبو داود: ۵۲۵۷).

كورتەكەى ئەوهیە كە پیاویك تازە ژنى هیناوه، له جهنگى خەندەق دا موڵەتى له پیغەمبەرى خوا ﷺ وەرگرتوه، له كاتى نیوه ږودا، بچیتەوه لای مال و خیزانى، پیغەمبەریش ﷺ تیزنى داوه، به لām فەرموویەتى له جووله كه كان ئاگات له خوټ بى، كه دە چى خیزانى له بهر دەرگا وهستاوه، ئەویش گومانى خراپى پى دەبات و، ږمه كەى لى راست دەكاتەوه پى دابات، یان ئەزیه تى بدات، ئافره تهكەش دەلى: ئارام بگره وەر ته ماشا بكه، بوچى له دەریم! كه ته ماشا دهكات، ماریكى زل پاڤوچكهى كردوه^(۲)، ئەویش یه كسەر ږمه كەى لیده داو دىكوژى،

(۱) المکائی: المصوح: ئیسكى مژاو، میسراو.

(۲) پاڤوچكهى كردوه: خوځى خر كړدو تهوه سهریهك به شیوهى چەند باز نه یی.

ټه و گه نجه ش که له پشتیوانه کان بووه، هه ر به کسه ر وه فات ده کات، ئافره ته که دوايي گټراويه ته وه و گو تو وويه تی: نه مزانی مار که پيشی توپی، یان ټه و پیشی وه فاتی کرد، هه ردو وکیان دهمرن، دوايي پیغه مبه ر خوا ﷺ ده فرموئ: ټه م مالنه هه ندیک ماریان تیدان، ټه گه ر به کیکتان له و مارانه له مالنه کانتاندا بیڼی، سی جار ان ئیزی بده ن پر و، ټه گه ر پویش، ټه گه ر نا بیکوژن ټه وه بیروا یه.

{عَوَاسٍ} واته: جنده کانی چوونه سهر شیوه ی مار، ئنجا ټه گه ر پویش باشه، ټه گه ر نه پویش بیکوژن و خوینی هه لاله، دواي ټه وه ی سی جار ان دهنگتان دا زیانتان پی ناگه یه نی، به لام به بی دهنگدان دهستی لی بوه شی، دیاره زیان ده دا، دوايي پیغه مبه ر ﷺ فرمووی: پر و ن هاوه له که تان به خاک بسیږن.

۷- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ ﷺ جَالِسٌ فِي نَقَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ إِذْ رُمِيَ بِجَمٍّ، فَقَالَ: مَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ فِي مِثْلِ هَذَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ؟ قَالُوا: كُنَّا نَقُولُ يَمُوتُ عَظِيمٌ أَوْ يُولَدُ عَظِيمٌ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّهَا لَا تَرْمِي لِمَوْتٍ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، وَلَكِنْ رَبَّنَا سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى إِذَا قَضَى أَمْرًا فِي السَّمَاءِ، سَبَّحَ حَمَلَةُ الْعَرْشِ ثُمَّ سَبَّحَ أَهْلُ كُلِّ سَّمَاءٍ، حَتَّى يَنْتَهِيَ التَّسْبِيحُ إِلَى هَذِهِ السَّمَاءِ، وَيَسْتَخْبِرُ أَهْلُ السَّمَاءِ حَمَلَةَ الْعَرْشِ: مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ فَيُخْبِرُونَهُمْ، وَيُخْبِرُ أَهْلُ كُلِّ سَّمَاءٍ حَتَّى يَنْتَهِيَ الْخَبَرُ إِلَى هَذِهِ، فَتُحْطَفُ الْجَنُّ، فَيَرْمَوْنَ، فَمَا جَاءُوا بِهِ فَهُوَ حَقٌّ، وَلَكِنَّهُمْ يَزِيدُونَ فِيهِ} (۱).

واته: وه بدولای کوری عه عباس ر، ده لی: له کاتیکدا پیغه مبه ر ﷺ له گه ل کو م ټیک له هاوه لانی دانیشتبوو (دیاره شه و بووه)، بریسه که یه که له ئاسمانه وه هات، ټه ستره یه که هاویشتر، (پیغه مبه ر ﷺ) فرمووی: له سه رده می نه فامییدا چیتان به مه ده گوت (ټه گه ر بلئسه یه که له ئاسمان دهرده که وت له شه ودا)؟ گوتیان: ده مانگوت: یان پیاویکی مه زن دهمری، یاخود که سیکی مه زن له دایک ده بی، پیغه مبه ر ﷺ فرمووی: ټه و بلئسانه نه بو مردنی که س و نه بو ژیاڼی

كەس ناھاویشترىن، بەلەم پەرورەدگارمان كاتىك فەرمانىك دەر دەكات، ھەلگرانى
 عەرش خوا بە پاك دەگرن، دوايى دانىشتووانى ھەر ئاسمانىك خوا بە پاك
 دەگرن، ھەتا ئەو خوا بە پاكگرتنە دىتە ئەم ئاسمانە، واتە: ئاسمانى نىزىك لە
 زەوى، {ئاسمانى يەكەم بە نىسبەت ئىمەھو}، ئنجا ھاوولانى، ياخود دانىشتووانى
 ئاسمان لە ھەلگرانى عەرش دەپرسن: پەرورەدگارمان چى فەرموو؟ ئەوانىش
 ھەوليان پىدەدەن، {واتە: دانىشتووانى ئاسمان ھوتەم --- ئەگەر ئاسمانى دنيا
 يەكەم بى - لە ھەلگرانى عەرش دەپرسن}، دوايى ئەوانىش ھەول دەدەنە
 ئاسمانى دواتر، ئىدى ئەو ھەولە ئاسمان بە ئاسمان دى تاكو ئەم ئاسمانە {يانى:
 ئاسمانى يەكەم ئاسمانى نىزىكتەر}، ئنجا جند دەيانەوى {ئەو ھەولەى فريشتەكان
 ئاسمان بە ئاسمان ھىنايانە، ھەتا ھاتوتە ئاسمانى دنيا}، ئەو ھەولە بدزن،
 ئەوانىش تىرباران دەكرىن، ئنجا ئەو ھەولە ئەگەر بتوانن بىگەيەننە سەر زەوى
 راستە، بەلەم لىي زىاد دەكەن.

ئىمە لەو بارەو ھەند فەرموودەيە كمان ھىناون، ھەم لە تەفسىرى سوورەتى
 (الحجر)دا، ھەم لە تەفسىرى سوورەتى (الشعراء)دا، كە دەفەرموى: ھەولايكى
 راست دىنن، دوايى نەودو نو درۆى لەگەلدا تىكەل دەكەن، خەلك بەھوى
 راستەكەو ھەروا بە نەودو نو درۆيەكەشيان دەكات.

ئەمە ئەو ھەوت دەقە بوون كە بە باشم زانى بىناھىنم، ھەرچەندە لە
 پرووى سەنەدىشەو ھەموويان لە يەك ئاستدا نىن، پەنگە ھەندىكيان لە بارەى
 سەنەدەكەيانەو ھەمشت و مەر لە نىوان زاناياندا ھەبى، بەلەم بە باشم زانى ئەو
 ھەوت دەقە بىنم بو ئەو ھەروا چاومان پۆشتەر بى.

برگەى حەوتەم: شەیتانەکان و گوڭگرتیان لە قسەى فریشتان:

پێشتریش ئاماژەم پێدا، کە لە تەفسیری سوورەتی (الحجر) دا باسیکی تا راددەیهک تێرو تەسەلم لەو بارەوه کردووە: (کورتە باسیک دەربارەى گوڭگرتنى شەیتانەکان لە هەوالتى ئاسمان و، بەردباران کردنیان بە بلیتسەى ئەستێران).

گوتووومە: ئەو بابەتە بەلای کەمەوه لە حەوت سوورەت لە سوورەتە موبارەکەکانى قورئاندا هاتووە، کە دواى لە سوورەتى (الشعراء) یشتا باسم کردۆتەوه، هەروەها لە سەرەتای تەفسیری سوورەتى (الصافات) یشتا چەند شتیکم لەو بارەوه باسکردووە.

ئێستاش ئەوهى لێرەدا بەباشم زانى بێلیم، ئەوهیه کە راستەوخۆ لە بەرگى دوازدەیهى تەفسیرەکەى خۆم، بێگوازمەوه، {تەفسیری قورئانى بەرزو بەپێژ، کە تەفسیری سوورەتەکانى: (الرعد و إبراهيم و الحجر) ی تێدان^(۱)، ئەنجامگیریهک، کە لە لیکۆلێنەوه کەم لەو بارەوه کردوومە، لە یازدە خالدا هیناومەو لێرەش دا ئەو یازدە خالە دەخەمەروو:

۱- ئەوهى بە چرایان ((مصایح) کۆى (مصباح)ە، کە مەبەست ئەستێرەکانە)، رازتێراوەتەوهو شەیتانەکانیش دەرفەتى گوێ تێدا هەلخستنیان هەیه، ئاسمانى یەکەمە، وهک لە فەرموودەکەى پێغەمبەر ﷺ یش دا هاتووە، لە سوورەتى (الصافات) ئایەتى (۶): ﴿إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِرِيَّةٍ الْكَوَاكِبِ﴾ ۶، سوورەتى (الملک) ئایەتى (۵): ﴿وَلَقَدْ زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا دُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ﴾ ۵، سوورەتى (فصلت) ئایەتى (۱۲): ﴿فَقَضَّيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ۱۲، دا، هاتووە، چونکە (السَّمَاءُ الدُّنْيَا): ئاسمانى نیزیکتەر، چونکە (الدُّنْيَا) (مۆئەى) (أَدْنَى) یه، واتە: نزیکتەر، یانى: ئەو ئاسمانەى لێتانهوه نیزیکتەر، ئنجا ئەو ئاسمانەى لە ئێمەوه نیزیکتەر،

ئاسمانى يەكەمەو لە سەرۋوۋى ئەو ھەو ھە ئاسمانەكانى: دوو ھەم و سەيھەم و چوار ھەم و يەتتە ھەم و شەشەم و ھەوتەم، ھەن، تاكو دەگاتە سەرئى، درەختى كوئايى (سِدْرَةُ الْمُتَهَيِّ) و، دەگاتە عەرشى خۋاي پەرۋەردگار.

۲- مەبەست لە پاراستنى ئاسمان، ئاسمانى يەكەم، پاراستنىيەتى لە ھەي شەيتانەكان گويى تېدا ھەلبەخەن لە قسەي فرىشتان، بە بەلگەي ئەو ھەي خوا دەفەر مۆي: ﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى آلِمِلَ الْأَعْلَى وَيَقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ (الضافات، واتە: ناتوان گويى بگرن بۆ كۆمەلئى سەرئى (فرىشتەكان) و، لە ھەموو لايەكە ھە تىر باران دەرئىن.

۳- لە ئىوان فەرمايشتى خۋادا كە دەفەر مۆي: ﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى آلِمِلَ الْأَعْلَى وَيَقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ (الضافات و، ئايەتى ژمارە (۱۸) لە سوورەتى (الحجر) دا: ﴿لَا مَن أَسْتَرْقَ السَّمْعَ﴾ (۱۸)، مەگەر كە سەيگ گويى ھەلبەخا قسەيەك بە پەنھانىي ھەريگري، لە ئىوان ئەو دوو ھەدا كە ھى يەكەميان دەفەر مۆي: گويى بۆ كۆري بالآ ناگرن و لە ھەموو لايەكە ھە تىر باران دەرئىن، ئەوى دىكەش كە دەلئى: مەگەر كە سەيگ قسەيەك بەزئى، لە ئىوان ئەو دوو ھەدا ھىچ تىكگيرائىك نى، چونكە ئەو ھەي يەشئى دەفەر مۆي: گويى ناگرن، واتە: بە كەيفى خۋيان و بە شىۋەيەكى ئاسايى و بە ئاساني گويى ناگرن، ئەوى دىكەش دەلئى: گويى ھەلدەخەن و بە پەنھانىي وشەيەك دەدزن، ماناي واىە حالەتتىكى نا ئاسايە.

۴- پاش ھاتنى پىغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ ئەو پئى لىگرتەنى شەيتانەكان قورستر بوو، بە بەلگەي ئايەتى ژمارە (۹) لە سوورەتى (الجن): ﴿وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِّلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعِ الْآنَ يَحْدُ لَهُ شَهَابًا رَّصَدًا﴾ (۹)، جەندەكان دەلئىن: ئىمە پىشتەر لە ئاسمان دادەنيشتىن گويىمان ھەلدەخست، بەلآم ئىستا ھەر كەس گويى ھەلبەخت، بلىسەيەكى ئاگر بۆي لە بۆسە داىە، ئىجا مەرج نى، تەنبا بە ھاتنى پىغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ ئەو پئىيە بەسترايى، بەلگو دەگونجى بە نىسبەت ھەموو پىغەمبەر ھەو ھەر وابوويى، بەلآم لە ئىوان ھاتنى پىغەمبەر عيسادا تاكو ھاتنى پىغەمبەرى خاتەم موحەممەد، لەو ماو ھەدا كە شەشەد سائىك بوو، ئەو پئىيە كراو ھەو، چونكە ھەي بۆ پىغەمبەر ھەو ھەو تاكو پئىيە كە بەستري، بۆيە ئەو پاسەوانىي كەردن و ئىشكەرتەي

فریشتەکان و ھاویشتنی بَلِّسە ئاگرەکان لە ئاسمان، کە شەیتانەکان نەچن گوێ نەگرن، ئەو پارێزگارییکردنە بەو شێوەیە نەماوە، چونکە کە وەحیی نەیت مەترسی ئەوە نیە شەیتانەکان بیدزن و بیگەیهنن بە کاهین و جادووگەرەکان.

هەرچەندە دەشگونجێ تایبەت بووبێ بە پیغمبەر موحەممەد ﷺ بەلام من وای تێدەگەم بۆ ھەموو پیغمبەران ھەر وابوو، بەلام ئەوەی لە ماوەی ئەو (٦١٠) سالددا، کە کەوتۆتە نێوان لە دایک بوونی عیسا (ع) و نێرانی موحەممەد ﷺ، کە عیسا (ع) ئەگەر لە سالی یەکی زاینی لە دایک بووبی، موحەممەد ﷺ لە سالی (٥٧١) لە دایک بووەو لە (٦١٠) زاینیدا وەحیی بۆ ھاتو، ئنجا لە ماوەی لە دایک بوونی عیسا (ع) تا کو وەحیی بۆ ھاتنی موحەممەد ﷺ، کە (٦١٠) سال، لەو ماوەیدا ئەو پتە تارادەییە کە تاسایی کراوەتەو، جندەکان وایان زانیو ھەر وابوو، چونکە ماوەیەکی زۆر بووەو چەند سەدە پێچوون.

ھەلبەتە ئەمە بۆچوونی خۆمەو لە هیچ کتییەک دا نەمینو، بەلام وای تێدەگەم و، دەشگونجێ لە تەفسیر و کتیی دیکەدا باسکرا بێ و نەمینیی.

٥- بە پێی مانای زانراو و پۆلەتیی ئایەتەکان، مەبەست لە بَلِّسەباران، یان تیرباران کردن کە چەند وشەیک لەو بارەو ھاتوون: (١- قَذْف، ٢- رُجُوم، ٣- شَوَاطِطٌ مِّن نَّارٍ وَنَحَّاس، ٤- شِهَابًا رَّصَدًا، ٥- شِهَابٌ ثَاقِب)، ئەو پێنج وشە ھاتوون، مەبەست لەو ھالەتەئە ئەو وشانە بۆ بەکارھاتوون، ھاویشترانی پارچە وردە جیابووەو کە لە ئەستێرەو خرۆکەکان، دوا ئەوەی ئەو ئەستێرەو خرۆکەکان لە بەین دەچن، یاخود لە کاتی سوورانیان دا پارچەیان لێ دەبنو، وە ک پێشتریش لە پرووی زانستیو ھەو باسما کردو، لە تەفسیری سوورەتی (الحجر) دا.

٦- بە پێی فەرموودەئە ژمارە (٤٩٢١) لە صەحیحی بوخاری، پێی ئاسمان لە شەیتانەکان گیراو، بەلام تەنیا پێیان لێ تەنگ و زەحمەت کراو، نە کەجاری بەسترا بێ، چونکە ئایەتەکان کە دەفەرموون:

أ- ﴿إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ﴾ (١٨) الحجر.

ب- ﴿إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شَهَابٌ ثَقِيبٌ﴾ (١) الصافات، مانای وایه بواری
 ڤاندنی وشهیهک و، گوئی هه لڅستنیکی به په نهانی ماوه، به لām له گه ل مه ترسی
 فهوتانی ټهو شهیتانه دا که دهیهوئی ټهو زانیارییه بدزی.

٧- به پپی فهرموودهی ژماره: (٤٧٠١) له صهیحی بوخاری، که پیشت دهقی
 فهرمایشته که م هیناوه، شهیتانه کان پیکه وه هاوکاری دهکن له گه پاندنی ټهو ههواله دا
 که له فریشتانی ددزن، چونکه (سوفیان که یه کیکه له راوییه کانی ټهو دهقه)، وای
 وینا کردوه که ټه ویش گوپی له هی پیش خوئی و، ټه ویش له هی پیش خوئی بووه، که
 پیغمبر ﷺ ټه وهی بو وینا کردوون و په نجه کانی دهستی راستی له سهر یهک ږاگرتوون
 و، فهرموویتهی ټه ویدان دهیگه یه نی بووه، ټه وه دهیگه یه نی بووه، ټه وه دهیگه یه نی به
 هی خواری بهو شیویه، مه به ست ټه وه بووه که شهیتانه کان هاوکاری یه کدی دهکن
 و، مهرج نیه ټه وهی ههواله که ده دزی پمینی، ږهنگه بهری بکهوئی، به لām بهر له وهی
 بفهوتی به خوار خوئی دهگه یه نی، ټه ویش به هی خوار خوئی، تاکو ده گاته سهر زهوی.

٨- به پپی فهرموودهی ژماره: (٤٧٠١) له صهیحی بوخاری، ټه وه جادووگه رهکانن که
 شهیتانه کان ټهو جوړه ههوالانه یان بو ده بن، جادووگه ران و ټه وانه ی له گه ل شهیتاندا
 سهروکاریان ههیه، نجا نه گهر جادووگه ریان پښ بگوتری، یاخود فالچیپان پښ بگوتری،
 یان کاهینیان پښ بگوتری، یان عه ږرافیان پښ بگوتری، ههتا دواپی، گرنگ ټه وهیه
 شهیتانه کان ټهو جوړه ههوالانه بو ټهو جوړه که سانه ده بن.

٩- ههروه به پپی فهرمووده کانی ژماره: (٤٧٠١ و ٦٢١٣) له صهیحی بوخارییدا،
 جادووگه رهکان دروی زور ده خه نه گه ل ههواله دزراوه کان و، زور په نهانکارانه
 ههواله که دهگه یه نن به جادووگه رهکان، ټه وانه ی سهروکاریان له گه ل شهیتان دا ههیه،
 واته: ټهو شهیتانه ههوالتیکی راست ده دزی له فریشته کانی گوئی لی ده بی، به لām دواپی

درۆی زۆری دەخاته گەڵ و دەچیکێنێتە ^(۱) گوێی ئەو کاهین و جادووگەرانه، ئەویش بەهۆی هەوالێ ڕاستەکەوه، خەڵک متمانەی پێ دەکات و (۹۹) درۆکەشیان بەسەردا ساغ دەکاتەوه.

۱۰- بە پێی ئایەتەکان و بەپێی فەرموودەکانیش، ئەو شەیتانانەی ئەو هەوالانە دەدەن کە هەوالی ئاسمان بدزن، بەردباران دەکریڤ و دەسووتێنریڤ و دەردەکریڤ، چونکە خوا ئەو وشانەی بۆ بەکارهێناون:

أ- ﴿فَاتَّبَعُهُ شَهَابٌ ثَاقِبٌ﴾ ^(۱۰) الصافات، بۆئێسەیهکی کونکەر، یاخود سووتینەر شوینی کەوت و پێی کەوت.

ب- ﴿فَاتَّبَعُهُ شَهَابٌ مُبِينٌ﴾ ^(۱۸) الحجر، بۆئێسەیهکی ڕوون شوینی کەوت و وێی کەوت.

ج- ﴿وَيَقْدَحُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ ^(۸) الصافات، لە هەموو لایەکەوه تیرباران دەکریڤ، کەواتە: بەپێی ئایەتەکان ئەوانە هێچیان سەلامەت نابن.

۱۱- ئەو هەوالانەی شەیتانەکان دزیوانن و دەیاندرن، هێچ پەيوەندیان بە وەحییەوه نیە، بە بەلگەی فەرماشتی خوا: ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾ ^(۳۱) وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ^(۳۱) إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ ^(۳۲) الشعراء، واتە: شەیتانەکان دایان نەبەزاندو (واتە: قورئان)، بۆیان ناگونجی وناشتوان، ئەوانە لە گوێگرتن دەچیکێنێتە.

(لە وەحیی و پەيامی خوا) کە نارگبرکراون (دوورخراونەوه).

چونکە وەحیی خوا بە جیبریل دا ناردوویەتی بۆ پێغەمبەرەکان، هەر لە ئادەمەوه تا کو پێغەمبەری کۆتایی و خاتەم، بەلام شەیتانەکان گوێ لە فەرماشت و ڕێنمایی دیکەی خوا دەگرن، کە بۆ فریشتەکانی دەنیری، کە ئێستاش ئەو هەر هەیه، چونکە خوا بەردەوام فەرمانکردن و ڕێنمایی کردنی هەیه بۆ

(۱) دەچیکێنێتە: بە شێنەیی و وەستایی دەیخاتە تێو، وەك دَلَّوْهُ نَاوَلَك يَان قەترەبەك..

فریشتەکان، بۆیە شەیتانەکان ئیستاش ئەو هەولانە هەر دەدەن، بەلام مەرج نیە تێیاندا سەرکەوتوو بن.

برگە ی هەشتەم: هەلۆهستەیه ک له به رانبەر قسه ی هەندی ک له زانیان له به رانبەر جنددا:

بۆیە به باشم زانی ئەو هەلۆهستەیه بکهین، چونکه تەفسیری: (محاسن التأویل)ی (جمال الدین القاسمی)^(۱)، هەندی قسه ی هێناون، که دوايش (د. محمد راتب النابلسی)^(۲)، هەمان قسه ی هێناون، ئنجا ئایا هەر له (جمال الدین قاسمی) دوه هێناونی، یان له سەرچاوه ئەسلییه که ی خۆیهوه: (عبدالرزاق بن أحمد القاشانی)، ئەو دوو ڕوونکەرەوه یه ی قورئان خوا پاداشتیان بداتەوه، چەند قسه یه کیان له (عبدالرزاق بن أحمد القاشانی) دوه هێناوه، به بێ ئەوه ی هیچ تەعلیقێان لەسەر بدەن، که ڕەنگه تەفسیری دیکه ش هەبن، هەر له قاشانییه وه ئەو عیبارە ته یان هێنا بێ.

(قَالَ الْقَاشَانِي: قَدْ مَرَّ أَنَّ فِي الْوُجُودِ نَفُوسًا أَرْضِيَّةً قَوِيَّةً، وَتَتَجَرَّدُ مُتَعَلِّقَةً بِأَجْرَامِ عُنْصُرِيَّةٍ لَطِيفَةٍ، غَلَبَتْ عَلَيْهَا الْهَوَائِيَّةُ أَوْ النَّارِيَّةُ أَوْ الدُّخَانِيَّةُ، عَلَى اخْتِلَافِ أَحْوَالِهَا، سَمَّاها بَعْضُ الْحُكَمَاءِ، الصُّورَ الْمُعَلَّقَةَ، وَلَهَا عُلُومٌ وَإِذْرَاقَاتٌ مِنْ جِنْسِ عُلُومِنَا وَإِذْرَاقَاتِنَا).

پێشتر قاشانی ئاماژە دەکات بە هەندی قسه ی خۆی و دوا یی دەتێ: پێشتر باسمان کرد که له بووندا هەندی ک ڕووحی زەمینی به هیز هەن، ئنجا ئەو ڕووحانە خۆیان دادەرن و پەيوهست دەبن بە هەندی ک توخمی له تیف و پەنهانه وه، که حاله تی هه وایان به سەردا زاله، یان حاله تی ناگری، یان حاله تی دوو که ئیی، به پێی حاله جیاوازه کانیان، که هەندی له حەکیمەکان ناویان له وانه

(۱) بهرگی (۹) جۆزی (۲۹)، لاپەرە: ۲۰۲.

(۲) بهرگی (۱۰)، لاپەرە: ۱۰۷.

ناوه: وێنه هه‌ڵواسراوه‌كان، ئه‌وانه زانیاریان هه‌یه‌و په‌ی پێردنیان هه‌یه، له شێوه‌ی زانیاریی و په‌ی پێردنه‌کانی ئێمه.

هه‌ڵوه‌سته‌که‌ی منیش ئه‌وه‌یه:

خوا ﷻ ناوی له (جِنّ) ناوه (جینن)، ئنجا ده‌گونجێ ئێمه هه‌ر ناوه عه‌ره‌بیه‌که‌ی خوا لێیان و به‌کاری نه‌هێنین، بۆ وێنه: (جِنّ) له زمانێ ئینگلیزیدا هه‌ر (Jinn) جینن و، له زمانێ هیندی دا ناویکی دیکه‌و، له زمانێ فه‌ره‌نسیی دا ناویکی دیکه‌، ئه‌وه ده‌گونجێ، وه‌ك چۆن له زمانێ کوردیی به (جِنّ)، هه‌م (جند) ده‌گوترێ، هه‌م (جنّوکه) ده‌گوترێ، هه‌ندیکیش (په‌ری) ده‌لێن، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ قسه‌ی فه‌یله‌سووفان (حُکماء) ئه‌وه‌ی خوا فه‌رمووویه‌تی ته‌فسیری بکه‌ین و، له خۆمانه‌وه شتێك که له قورئان و سوننه‌تدا نیه، بیه‌خه‌نه سه‌ر ئه‌و فه‌رمایشانه‌ی خوا، ئه‌وه شتێکی هه‌له‌یه، ده‌رباره‌ی جند خۆای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموێ: ﴿وَحَقَّقَ الْجَانَ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ﴾ (الرّحمن، جندمان له بلیسه‌ی ئاگر دروستکردوه، ئنجا په‌کێك هه‌ر له خۆوه بلی: ئه‌وانه سێ جوړن:

أ- هه‌ندیکیان هه‌وايين، ب- هه‌ندیکیان ئاگرين، ج- هه‌ندیکیان دووکه‌لین، به‌ دنیایی ئه‌وه قسه‌یه‌که (ما أنزل الله بها من سلطان)، خوا هیچ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر دانه‌به‌زاندوه، له باره‌ی ناديارو په‌نهانیسه‌وه، ئێمه له پێی بیسته‌وه غه‌یب و په‌نهان ده‌زانين و، له پێی زانیاریه‌که‌وه که به‌ پێنج هه‌سته‌كان و به‌ عه‌قڵ و به‌ ئه‌زموون په‌یدای ده‌که‌ین، ئێمه غه‌یب و په‌نهان نازانين، ده‌بێ ته‌نیا له پێی بیسته‌وه، هه‌ولێ زانیی په‌نهان (غیب) به‌دین و خوا چیمان پێ ده‌فه‌رموێ، وه‌حیی چیمان پێ ده‌فه‌رموێ، وه‌ری بگرين و ئه‌وه‌نده‌ی وه‌حیی فه‌رمووویه‌تی، هه‌ر ئه‌وه‌نده له‌و باره‌وه قسه‌ بکه‌ین، بۆیه به‌ باشم زانی ئاماژه‌یه‌ك به‌و مه‌سه‌له‌یه‌ بکه‌م و له راستیدا ئه‌وه شتێکی هه‌له‌یه، هه‌ر له خۆمانه‌وه بلیین: جند هه‌ندیکیان له دووکه‌لن، هه‌ندیکیان هه‌وايين، هه‌ندیکیان ئاگرين، له کاتێکدا خوا به‌ روون و پاشکاوێی ده‌فه‌رموێ: جندمان له ئاگر دروست کردوه.

برگهی نۆیه م و کۆتایی: چەند ورده زانیاریه کی تاییهت له بارهی جندهوه:

هه موو لایه که له سه رمان پێویسته، به پێی توانا ئه و شتانه ی خوا هه وائی پێداون لێیان بکۆلینه وه، منیش به راستیی زۆر له بارهی جندهوه پشکنین و لێکۆلینه وه م کردوه، هه لێ به ته له بهر رۆشنایی ئایه ته کانی قورئان و فه رمایسته کانی پێغه مبه رد، به لām هه ر له باز نه ی شه ریه ته دا ده گونجی هه ندی ورده کاری دیکه ی زیاتریش بزانی.

نجا من له سی خالان دا، هه ندی ورده زانیاری دیکه ده خه مه پرو:

خالی یه که م: له بواری بهر زبوونه و یان بو ئاسمان دا:

۱- چوونی جند بو ئاسمان:

به پێی ته وه ی من لیم کۆلیوه ته وه، نه که راسته وخۆ، به لکو له پێی خه لکی دیکه وه، که جند چۆنه ئیو جهسته یان و قسه یان بو من کردوه، یان به شیوه یه که له شیوه کان پیم گه یشتوه، که ته وه ته نیا کاتی خۆی بووه ئیستا نه ماوه، جنده کانی ئیستا وا ده لێن، که مه رجیش نه زانیاریه کانیا هه موویان ته واو بن، ده لێن: ئیستا که سمان پی شک نایه ت ئه وه هه ولانه بدات، چونکه هه ر کهس ئه وه هه ولانه ی داو له رابردوودا، به ساغی نه گه راوه ته وه وه هه موویان فه وتاون.

۲- ئایا ئه و بلیسانه ی پێیان تیرباران ده کرین چین؟:

جنده کانیش ده لێن: هه ر ئه و پارچانه که له ته ستیره و خرۆکه کان جیا ده بنه وه، به لām ده لێن: ده گونجی شتی دیکه ش هه ب که فریشته کان شه ی تانه کانی پی تیرباران بکه ن، واته: مه رج نیه به س ئه و پارچه ته ستیره و خرۆکانه بن، که خوا ی په نه انزان به راشکاو یی وا ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ رَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِیحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾ ۵ الملک، یانی: هه ر ئه و ته ستیرانه ی کردوومان به

چرا بۆ ئاسمانی نیزیک له ئێوه، کردوو شمانن به ئامرازێک بۆ تیرباران کردنی جندهکان، واته: به پلهی یه کهم ههر ئهو پارچانه، به لām جندهکان ده لێن: ده گونجی هه ندی شتی دیکه ش فریشتهکان جندهکانی پئی تیرباران بکه ن.

۳- ئایا فریشتهکان چ پۆلێکیان هه یه له وه دا؟

جندهکان ده لێن: ئه وان پۆلی سه ره کیان هه یه، به لām ئایا ئه وه چۆنه؟ چونکه ئه و پارچه نه ستیرانه، که (شه ب) یان پئی ده گوتری، که کو (شه اب) ه، واته: بلیسه و، (نیزک) که به (نیازک) کو ده کرێته وه، که ئه گه ر ته واه و نه سووتی و هه ندیکێ لئ ه مئیی و بکه وێته سه ر زه و، پئی ده گوتری نه یزه و، ئه گه ر هه مووی بسووتی، پئی ده گوتری: (شه اب)، ئه وانه به دلنیا یی کاتی خۆشی هه ر بوون، به بی ئه وه ی له شه ی تانه کانی ش بگیری ن، به رده وām ئه و پارچانه دین به ره و به رگه هه وای زه و، که به مه زنده ی هه ندیک له زانیان ده لێن: نزیکه ی ملیو ئیک به رد له شه و و پۆژیکدا به ره و به رگه هه وای زه و دین، ئنجا ئایا فریشتهکان چ پۆلێکیان هه یه؟ ده لێن: مه رج نه پۆلی فریشتهکان ته نیا هاویشتی ئه و پارچه نه یزه کانه و ئه و پارچه بلیسانه بن، به لکو ده گونجی پۆله که یان به شیوه ی دیکه ش بی، که ئه وه تا کو ئیستا بۆ من روون نه بوته وه.

۴- ئایا مه به ستی شه ی تانهکان له و موغامه ره یه ی ده یکه ن، چییه؟!

وا دیاره مه به ستی شه ی تانهکان هه ر ئه وه یه که یارمه تی جادوو گه ره کان و فالچییه کان بدن، به پئی هه دیسه کانی پیغه مبه ری خوا ﷻ و، به پئی ئه وه ش که من پرسیم وه سو راغم کرد وه.

۵- ئایا جندی مسو لمانیش ئه و هه و له ده دن؟

وه ک من لیم پرسیم، ده لێن: نه خیر، چونکه ئه وانه ی ئه و هه و له ده دن، یان ئه و هه و له یان دا وه، یان ئه گه ر ئیستاش گریمان هه و لیک و اه هه بی، هه ر

بۇ يارمە تېيدان و ھاوکار يېکردنى جادووگەرە كانە، جندى مسوئلمانىش ھاوکارى جادووگەر و فالچىيان ناكەن، كە سەر لە خەلك دەشتوئین و درۆو دەلەسەيان بۇ دەكەن.

خالى دووهم: لە بواری ھەئسوگەوتى جند لەگەل مروقدا:

۱- پرسىارم كردوه: ئايا لى خواردنى شەيتان لە خۆراك و شلەمەنى چۆنەو، چ كاريگەرييه كى نەريئى (سەلبى) ھەيە، لەسەر خواردنەكەو خواردنەكە لىيان خواردبى، جياوازى چيە لە خواردنەكە لىيان نەخواردبى؟ بەپى قەسى ئەوان دەلەين: ئيمە كە لە خواردن دەخۆين، شەيتانەكان تەنيا دەتوانن لە خواردنەكە بخۆن، كە (بسم الله) لى نەكرى، دەلەين: بەلام ئيمە جندى مسوئلمان خواردنەكە (بسم الله) لى بكرى، باشتەر بۆمان دەخورى، بەلام ھىچ زيانى پى ناگەيەنين.

ئەدى ئايا شەيتانەكان چ زيانەك لەو خواردنە لى دەخۆن دەدەن؟ دەلەين: خواردنەكە بى پىز دەكەن، بەو واتايە: باباى كە دەيخوات پى تىر ناخوات، بەلام ئەگەر شەيتانەكان لەگەل نەخۆن، ئاسانترو زووتر تىر دەخوات، ديارە لە فەرمايشتى پىغەمبەرىشدا ﷺ ھەيە، كە كەسيك پىش ئەوئى مسوئلمان بى تىرى نەدەخواردو ھىندەي ھەوت كەسى دەخوارد، كە چى دواى ئەوئى مسوئلمان بوو، كەمى خوارد، دواى پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: مسوئلمان لە رىخۆلەيكدا دەخوات، ياخود لە گەدەيكدا، بەلام كافەر لە ھەوت گەدەدا دەخوات^(۱)، لەبەر ئەوئى شەيتان خواردنەكە لى بى پىز دەكات و، واى لى دەكات پى تىر نەخوات.

۲- لە رووى جىنسىيەو، تا چ پاددەيك جند تىكەلەيان ھەيەو شوئەنەوارى چيە؟

چونكە (ابن تيمية) ش رەحمەتى خواى لى بى لە (مجموع الفتاوى) كەيدا باس دەكات و، گوايە ئىمام ماليكىش پرسىارى لىكراو لەو بارەو دەبى گوتبى:

(۱) (إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ، وَإِنَّ الْكَافِرَ أَوْ الْمُتَافِقَ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ) أخرجه البخاري: ۵۰۷۹، ومسلم: ۲۰۶۱، والترمذي: ۱۸۱۸، وابن ماجه: ۳۲۵۷.

کاريگه ریی و تیکه لیان ههیه! به لام تهوهی بۆم ده رکه وتوهو و لیم پرسین، تهوهیه که جند هیچ کاریگه ریه کی جینسیان نیه، له سهه مرۆقه کان و راست نیه که بگونجی به شداری بکه، ههتا لیم پرسین که له ههندی تهفسیراندا ده لێن: له کاتی جیماع دا جند خۆی له زه کهری پیاو ده ئالێن، تهگه ناوی خوا نههێن، ئایا تهوه راسته؟ گوتیان: به پێی زانیاری تيمه تهوه ئهسل و ئهساسی نیه، هههههههه له ههندی له تهفسیران دا هاتوهو له زانیانی تابیعینهوه گیردراوه تهوه، به لام گریمان سههههه تهوه گیردراوه شه راست بێ، ده گونجی تهوه جندهی پرسیری لیکراوه، راستی وه لام نه دا بێتهوه، به لام به دنیایی به هیچ جوړیک ناگونجی وه چه له نێوان مرۆف و جندا پهیدا بێ، چونکه ههندی له زانیان تهوهشیان گوتوه! چونکه تهوانه دوو جوړی مهخلووقی جیان و به هیچ جوړیک هیچ مهخلووقیک له کۆی تهوه دووانه پهیدا نابێ، جند ههه وه چهی خۆیان ههیهو مرۆفیش وه چهی خۆیان ههیه.

۳- لهو بارهوه که ئایا جند دهتوانن بچنه نێو جهستهی مرۆقهوه؟ تهوان به راشکاوی و به پروونی ده لێن: به لێ، ههله به ته به لای منیشهوه تهوه شتیکی زۆر روونهو خۆشم نهزمووم کردوه، که سیک که جند چۆته نێو جهستهی، دواندوومهو به ههه حال پیم وایه تهوه له به لگه نهو یسته کانهو پتویستی شیی به به لگه نهقلی ناکات، شتیک که نهزموونی و به رهههست بێ، هههههه به لگه نهقلی نیه، قه له مێک شین ده نووسی، پتویست ناکات، بگوتری: به لگه مان چیه له قورئان و سونهت؟ ته جره بهی بکهو دیاره، تهوه شتانهی به عهقل و تهزموون دیارن، ئیسپاتیان پتویستی به به لگه نهقلی ناکات.

به لام جندیش ده لێن: لهو بهوارهش دا فیلی زۆر ههیه، مهههه نیه هههه که سیک سهههه ئیشا، لاقی ئیشا، پشته ئیشا، کاری جند بێ، رهنگه کهم و کوریه کی نه دایمی (خلل عضوي) بێ و، بیکومانیش جند دهتوانن بچنه نێو جهستهی مرۆقهوهو، زیانیان پێ بگهیهنن، به پێی تهزموونی منیش له کاتی خالی بیهیزی مرۆفدا، تهوه جوړه زهفه رهه پێ ده بن، وهک: له کاتی زۆر تووره

بووندا، لە کاتی زۆر خەفەت خواردندا، لە کاتی زۆر ترساندا، لەو کاتانەدا شەیتان زیاتر زەفەر بە مروۆف دەبات و دەتوانێ بچێتە ئێو جەستەیهوه، جەماوەری مسوڵمانانی ناسراو بە (أهل السنة) لەسەر ئەوه یەكدهنگن، كە جند دەتوانن بچێتە ئێو جەستەى مروۆفهوه، بەلام موعتەزىلە نكوولییان لەوه كردوهو گوتووینانە: جند لە دەرەوه کاریگەریی لەسەر مروۆفهكه دادەنێن، نەك بچنە ئێو جەستەى.

۴- لە بارەى فریشتانەوه زانیاریی جند چۆنە، ئایا فریشتان دەبینن؟ لەو بارەوهش لێم پرسین گوتیان: نەخێر فریشتەكان نابینن، بەلام هەر شوئێك فریشتەى لێی، ئیمە ناتوانین لەوى بین، بە تایبەتى شەیتانەكان، دەلێن: ئیمە هەست دەكەین و یەكسەر دەزانین و شوئێك فریشتەى لێی، ناتوانین توخنى بكهوين.

خالى سێهەم: جندو شیوهی پێكهاتهیان و ژيانیان و پەرستشيان:

۱- لە كاتى قسەكردنى ناپاراستهوخۆم لەگەڵ جنددا لێم پرسین:

ئایا وەك چۆن ئیمە جەستەمان هەیهو رووحیشمان هەیه، ئێوهش جەستەتان ئەوه دیارە لە ئاگر دروستكراوه، بەلام ئایا رووحیشتان هەیه؟

گوتیان: ئیمە ئەسلەن لایەنە رووحیەكەمان زیاتر زālە بەسەر لایەنە جەستەییەكەماندا، بەس هەست دەكەین كە رووحێكین، وەك چۆن فریشتەكانیش رووحیان هەیه، بەلام جەستەشیان لە رووناکیی (نور) دروست كراوه، وەك پیغمبەرى خوا ﷺ دەفهرموئ: فریشتەكان لە رووناکیی دروستكراون (خُلِقَتْ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ) رواه المسلم: ۲۹۹۶ مروۆف جەستەكەى لە گۆل دروستكراوهو رووحیشى هەیه، جندیش لەگەڵ ئاگر دروستكراون و رووحیشیان هەیه.

۲- هەر وهه لێم پرسین: ئایا ژيانى ئێوه تەنيا لەسەر زهويیه، ياخود لە دەرەوهى زهويش هەیه لەسەر خرۆكهكان؟

گوتیان: نه خَیْرَ ئَیْمه بهس له سەر زهوی ده ژین.

۳- دیسان لَیْم پرسین: خوا په رستییتان چۆنه؟ نوژ و پوژوو و هه ج و زه کات؟ گوتیان: هه موو نهو خوا په رستییهی ئیوه نه جامیان ده ده ن، ئیمهش پێیان ئه رکدار کراوین، به لām ئیمه به شێوهی خۆمان نهو خوا په رستییهی نه جام ده ده ی ن.

۴- دیسان لَیْم پرسین: ئایا ئیوهش به ته مای چوونه به هه شتن و له ئاگری دۆزه خیش ده ترسن؟

گوتیان: به لَی سهدا سهد به ته مای چوونه به هه شتین و له دۆزه خیش ده ترسیین، نهو قسه یهش دووباره یه و بۆیهش گوتم، چونکه هه ندیک له پوونکه رهوانی قورئان گو توویانه: جند نه ده چنه به هه شت و نه ده چنه دۆزه خ، به لām وهك له تهفسیری سوورپهتی (الرَّحْمَن) یشدا باسم کردوه، خوا ﷻ كه (۳۱) جار مرووف و جند ده دویتى و ده فهرموى: ﴿فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ (الرَّحْمَن، كه پازده (۱۵) جاریان په یوه ندییان هیه به نعهمه ته كانه وهو به ژبانى دنیاوه، شازده (۱۶) شیان په یوه ندییان هیه به چوار باخه كه وه كه په روه ردگار دایناون بۆ ئیمانداران، خوا له هه ر سى و یهك (۳۱) جاره كه دا هه ردووك مه خلووقه كه ده دویتى و، هه ردووكیان هه م به دۆزه خ ترستیوان و، هه م به به هه شت ئاره زوومه ند كراون، كه واته: دیاره هه م ده چنه دۆزه خ و هه م ده چنه به هه شتیش، پێشتریش ئایه ته كا ئمان هیناو زۆر پوونن لهو باره وه.

ئهمه چهند ورده زانیاریهك پوون، كه راستهوخۆ بۆ زانیاری زیاتر په یدا كردن له باره ی جنده وه، هه ر له خۆیان به شێوهی ناراستهوخۆ پرسیارم كردوهو، هه ر له حوارجێوهی ئایه ته كا ئی قورئان و فهرماشته كا ئی پێغه مبه ریشدان.

❖ دهرسي يه كه م ❖

پیناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە نۆژدە (۱۹) ئایەت پیک دئی، که خوای پەرودرگار لەسەر زمانی جند، ژمارەیهکی زۆر زانراو (معلومة)ی خستوونە روو، دەوری بیست و پینج (۲۵) زانراو، که تاراددهیهکی زۆر تیشکمان بوّ دەخەنە سەر ئەو دروستکراوە پەنهان و سەرسورپهینه‌ره‌ی خوا، ئەمانەش ئەو زانیاریانەن، که ئیمە بە ریز دەیاننوسین، وەک بەرچاو روونی:

۲۱- گوێگرتنی کۆمه‌لیک لە جند لە قورئان و، وەسفکردنی قورئان بە قورئانێکی سەرسورپهینه‌ر.

۳و ۵- پیناسەکردنی قورئان بە: گەیه‌نەر بەسەر راستیی و بە مراد گەشتی و، ئیعلانی بپروا پێ هێتانی و، راگەیانندی هاوبەش بوّ خوای پەرودرگار دانەنان.

۷و ۸- راگەیانندی بەرزیی شکۆو پایە ی خوا، نەبوونی هاوسەر، هەروەها نەبوونی پۆله‌ بوی.

۹و ۱۰- زانیی ئەو راستییه که ئیبلیس نەقامەو، قسە ی دوور لە هەقی بەرانبەر بە خوا کردووە.

۱۱- گومان بردنێان که جندو مروّف درۆ بە خواوە هەڵنابەستن، پێشی وایان زانیو، تاکو دوا یی بۆیان دەرکەوتو، که جندی کافرو مروّفی کافر درۆ بە ناوی خواوە دەکەن.

۱۲- راگەیانندی ئەو راستییه که پیاوانی مروّفی پەنابەر بە پیاوانیک لە جند، هەر زیاتر تووشی زیانباریی دەبن.

۱۳- زانیی جند که لە مروّفانیش بپروا بە زیندوو کرانه‌و هەن، یاخود بپروا بەو هی خوا پێغه‌مبەرەن بنێری.

۱۵۱۴- ڤاڭه ياندنی پشکین و سۆراڭيان بۆ ئاسمان و، زانینی پړكرانی ئاسمان له ئیشکچیی و بلیسان بۆ پړگرتن له شه یثانه کان، که گوئ له قسه ی فریشتان بگرن.

۱۷۱۶- باسکردنی گویتگرتنی پیشتریان و، ئیستا پړئ لئ به سترانیان، که گوئ بگرن له قسه ی فریشتان.

۱۸- نه زانینی هۆکارو حیکمه تی ئەو گۆرانکارییه، که ئایا زیانه یان سووده بۆ مروّفانی چیئیشینی سه ر زهوی؟

۱۹- ڤاڭه ياندنی ئەو راستیه که جندیش چاک و خراپیان ههن.

۲۰ و ۲۱- زانین و ده رککردنی ئەوه که جند زانیویانه، نه ده سته وه سانکه ری خوان له سه ر زه ویداو، نه توانای هه لاتیشیان هه یه بۆ ده رچوون له ژیر پکئی ده سه لاتی خوا.

۲۲ و ۲۳- خسته نه پووی زوو پړواهینان، هه ر دوا ی گوئیست بوونی هیدا یه تی خواو، زانینی ئەوه وش که پړوادار نه ترسی که مکردنه وه ی پاداشت، نه زیادکردنی سزاشیان هه یه له پۆژی دوا ییدا.

۲۴- ڤاڭه ياندنی ئەو راستیه که جندیش بۆخوا ملکه چ و لاده ریان ههن.

۲۵- که له که کردنیا ن و قه ره بالغی دروستکردنیا ن له ده وری پتغه مبه ری خوا ﷻ له کاتی گوئ لئ گرتنیدا.

﴿قُلْ أُوْحٰی اِلَیَّ اَنْهٗ اَسْمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْۤا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْۤاٰنًا عَجَبًاۙ ۝۱ یَّهْدٰی اِلَیَّ الرَّشٰدَ فَاَمَّا بَیۡهٖۤ وَ لٰنُ تُشْرٰکَ رَبِّنَاۤ اَحَدًاۙ ۝۲ وَاَنۡهٗۤ تَعۡلٰی جَدُّ رَبِّنَاۤ مَا اتَّخَذَ صَاحِبَۃً وَّلَا وَلَدًاۙ ۝۳ وَاَنۡهٗۤ کَانَ یَقُوْلُ سَفِیۡهًا عَلٰی اللّٰهِ شَطَطًاۙ ۝۴ وَاَنَا ظَنۡنَاۤ اَنَّ لَنۡ نَّقُوْلَ الْاِنۡشَآءَ وَالْجِنُّ عَلٰی اللّٰهِ کَذِبًاۙ ۝۵ وَاَنۡهٗۤ کَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنۡسِ یَعُوۡذُوۡنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَرَادُوۡهُمۡ رَهَقًاۙ ۝۶ وَاَنۡهَمۡ ظَنُّوۡۤا کَمَا ظَنۡنٰنۡمُ اَنَّ لَنۡ یَّعۡتَ اللّٰهُ اَحَدًاۙ ۝۷ وَاَنَا لَمَسَّا السَّمَآءَ فَوَجَدۡنَهَا مُلۡبَثًّا وَّحَرَسًا شَدِیۡدًاۙ﴾

وَشُهَبًا ۸) وَأَنَا نَقَعْدُ مِنْهَا مَقْعِدَ السَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعِ الْآنَ يَحْدِلْهُ شَهَابًا رَصْدًا ۹)
وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ يَمَنُ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۱۰) وَأَنَا مِنَ الصَّالِحِينَ
وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا ۱۱) وَأَنَا ظَنَنَّا أَنَّ لَنَا قُرْصَحَ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ تَعَجَّرَهُ
هَرَبًا ۱۲) وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهَدْيَ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا
۱۳) وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِمَّا أَلْقَيْتُ طُورًا فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۱۴) وَأَمَّا
الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۱۵) وَالْوَلِيُّ اسْتَغْنَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً عَذَقًا ۱۶)
لِنَقْنِئَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۱۷) وَإِنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا
تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۱۸) وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۱۹)

مانای ده قاو ده قی نایه تەکان

إبه ناوی خوای به بهزه یی به خشنده. (ئە ی موحه مەهه د ۱۸) بلی: سروشم
بو لا کراوه، که کۆمه لیک له جند، گوێیان هه لخصتوه (بو قورئان خویندنه که م)
۱) نجا گوتوو یانه: ئیمه قورئانیک ی (ناوازه) سه رسوره ئینه رمان بیست، پرتمای
(جندو مروث) ده کات به رهو سه ر پاستیی و به مراد گه یشتن، ئیمه ش پرومان پتی
هیناو، هه رگیزیش هیچ که س ناکه ی نه هاو به شی پهروه دگارمان ۲) ههروه ها
بیکومان پایه ی پهروه دگارمان هه ره بهزه، نه هاو سه ری (بو خوی) گرتوه و نه
رۆله ۳) بیکومانیش (ئیبلیسه) نه فامه که مان قسه ی دوورو نارهوا له باره ی
خاوه ده کات ۴) ئیمه ش پیمان وابوو مروث و جند درۆ له سه ر خوا ناکه ن (که
ده لێن: هاو سه رو رۆله ی هه ن) ۵) به دنیاییش پیاوانیک له مروثان په نایان
برده بهر پیاوانیک له جند، که چی خراپه و زیانی پتریان خسته سه ریان ۶)
(بببروایانی) تهوانیش پیمان وابوو وه ک ئیوه گومانان برد (ئە ی کۆمه لی جند)،

که خوا هیچ کهس دواى مردن هه ئاستیتته وه (یان هیچ کهس به پیغه مبه ر به وان ناکات) ﴿۷﴾ ئیمه ئاسمانیشمان پشکنی، وامان لی هه لکه وت، پرکراوه له تیشکچییانی به هیژو بلّسان ﴿۸﴾ (له حالیکدا) ئیمه پیشتەر بو گویتگرتن (له قسه ی فریشتان) له چهند نشینگه یه کی دا پۆ ده نیشتن، که چی ئیستا هه ر کهس (له وێ) گوێ هه لّخات (ده زانی) بلّسه کانی بو له بۆسه دان ﴿۹﴾ ئیمه ناشزانین ئایا (به و گوژانکارییه) خراپه و زیان بو ئهوانه ی له زه ویدان و یستراوه، یان پهروه ردگاریان سه ر راستی و به مراد گه یشتنی بۆیان خواستوه! ﴿۱۰﴾ ئیمه چاکانیشمان هه ن و جیا له وه شمان هه ن، پیشتەر (شوینکه وتووانی) پێبازه زۆرو جوړاو جوړه کان بووین ﴿۱۱﴾ ئیمه گومانیشمان وابوو که هه رگیز خوا له سه ر زه وى دهسته وسان ناکه ین و، هه رگیزیش به هه لاتن لی قوتار نابین (و له ژیر پکیفی ده رناچین) ﴿۱۲﴾ ئیمه هه ر که گوئیستی رینمایى (کوژایى خوا) بووین (که به پیغه مبه ری کوژاییدا ناردوو یه تی)، پر ومان پئی هینا، هه ر که سیکیش بر واهه پهروه ردگاری بئین، نه له که مکرده وه (ی پاداشتی کردوه) چاکه کانی) ده ترسئ، نه له زیاد کردن و خستنه سه ر (ی سزای خراپه کانی) ﴿۱۳﴾ ئیمه هه شمانن ملکه چن (بو خوا) و هه شمانن لاده رو سته مکارن، ئنجا هه ر کهس ملکه چ بئ، ئا ئهوانه سوژاگی سه ر راستی و به مراد گه یشتنیان کردوه (لی خه فتاون) ﴿۱۴﴾ به لّام لاده ران (و سته مکاران) ئهوانه بوونه سووته مه نی (ناگری) دۆزه خ ﴿۱۵﴾ ئه گه ر (مرۆڤ و جند) راست وه ستاویش بوونا به له سه ر پێباز (ی خوا) ناویکی زۆر و زو لّآمان پئ ده نۆشین ﴿۱۶﴾ تا کو به هۆیه وه تاقییان بکه ینه وه، هه ر که سیکیش پوو له یادی پهروه ردگاری وه رگپړئ، ده یخاته نازاریکی قورس و سه خته وه ﴿۱۷﴾ مزگوته کانیش هی خوان، ئنجا له گه لّ خوادا له که سی دیکه مه پارینه وه ﴿۱۸﴾ کاتیکیش بنده ی خوا (موحه ممه د ﷺ) هه لّسا (خوا ی په رست و) لی پاریه وه، نیزیک بوو له بهر زیده قه ره بالغی (جنده کان) که له که ی له سه ر بکه ن (و له ده وری بکه ونه سه ری که) ﴿۱۹﴾.

شیکردنه‌وی هەندیک له وشەکان

(أَوْحَىٰ إِلَيَّ): واتە: سەوشم بۆ لا کراوه، (أَصْلُ الْوَحْيِ: الْإِشَارَةُ السَّرِيعَةُ، أَمْرٌ وَحْيِيٌّ أَيْ: سَرِيعٌ، وَالْوَحْيِ: الرَّمْزُ وَالْإِشَارَةُ وَالْكِتَابُ)، وشە (وَحْيِي): له ڕێشەدا بە ئاماژەى خێرا دەگوترێ، (أَمْرٌ وَحْيِيٌّ) واتە: کارێکی خێرا، وشەى وه‌حیى به: هێماو ئاماژەو، به نووسین و، به هاندان، به‌وانه هه‌موویان ده‌گوترێ.

(نَفَرٌ): (النَّفَرُ وَالنَّفِيرُ وَالنَّفَرَةُ: عِدَّةُ رِجَالٍ يُكِنُّهُمْ النَّفَرُ)، وشەى (نَفَرٌ، نَفِيرٌ، نَفَرَةٌ)، کۆمه‌له‌ پیاویکن ده‌توانن ب‌رۆن و پ‌اپه‌رن و ب‌جه‌نگن.

(عَجَبًا): (عَجَبٌ: مَا لَمْ يُنْهَدْ مِثْلُهُ)، (عَجَبٌ) هه‌ر شتیكه‌ وێنه‌ی وی نه‌زان‌رابی، واتە: شتیکی نامۆ، (عَجِيبٌ): بریتییه‌ له‌ شتیکی زۆر سه‌یر، واتە: ڕێژگه‌ی زێده‌پۆویه، به‌لام ئه‌وه‌ی م‌رو‌ف پ‌یی سه‌یر ب‌ئ و سه‌ری له‌ به‌رابه‌ره‌یدا سو‌ر ب‌ئینی، پ‌یی ده‌گوترێ: (عَجَبٌ).

(الرُّشْدُ): (الرُّشْدُ وَالرُّشْدُ: خِلَافُ الْغَيِّ وَيُسْتَعْمَلُ اسْتِعْمَالُ الْهِدَايَةِ) (رَشَدٌ وَرُشْدٌ) پ‌یچه‌وانه‌ی (غَيٌّ، غَيٌّ)، به‌ مانای ب‌ئ مرادیی و به‌ ئامانج نه‌گه‌یشتن د‌ئ، که‌واته: (رَشَدٌ وَرُشْدٌ)، واته: به‌ ئامانج گه‌یشتن، جاری واش هه‌یه‌ وشه‌ی (رَشَدٌ وَرُشْدٌ) له‌ جياتی ه‌یدایه‌ت به‌کار د‌ئ، ئه‌وه‌ بۆ چوونی (رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي) ه، به‌لام ئه‌وه‌ی من پ‌یگه‌یشتووم ئه‌وه‌یه‌ که‌ (رَشَدٌ وَرُشْدٌ) به‌ره‌م، ده‌ره‌نجامی ه‌یدایه‌ته، هه‌روه‌ک (غَيٌّ) ده‌ره‌نجامی (ضَلَال) ه، که‌سێک گوم‌را ب‌ئ، ب‌ئمراد ده‌ب‌ئ و، که‌سێک پ‌ئ پ‌است ب‌گرێ، به‌ ئامانج ده‌گات.

(تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا): واتە: مه‌زنیی په‌روه‌ردگارمان به‌رزه‌ یان به‌خششی په‌روه‌ردگارمان به‌رزه، یاخود پ‌یگه‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌رزه، وه‌ک له‌ فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه: (لَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِي: ٨٠٨، ومسلم:

۵۹۳) خاوهن هه بوون، یان خاوهن پشک و بهش، هه بوون و پشک و بهشه که ی له به ران بهر تودا سوودی پی ناگهین، (أَي: لَا يَتَوَصَّلُ إِلَى الثَّوَابِ فِي الْآخِرَةِ بِالْجَدِّ، وَإِنَّمَا ذَلِكَ بِالْجَدِّ فِي طَاعَتِهِ) واته: به هوی مال و سامان و پشک و بهشی دنیایی، مروؤف ناگاته پاداشتی خوا له پوژی دوا بیدا، به لکو به هوی باش کار کردن و، چاک مشوور خواردن له فه رمان به ریی خوادا، مروؤف ده گاته پاداشتی خواو له پاداشتی خوا به هره مه نند ده بی.

(سَطَطًا): (الشَّطَطُ: الْإِفْرَاطُ فِي الْبُعْدِ): (الشَّطَطُ) بریتیه له زیده پوژی و، تته پانندن له دوو ریددا، (سَطَطَ) یان (سَاطِءٌ)، که ناری پوو بارو ده ریا، له بهر شه وهی دووره، شه و ناوهی لینه ووه.

(رَهَقًا): (رَهَقَةُ الشَّرِّ: غَشِيَةُ يَقْهَرُ، رَهَقْتُه أَرْهَقْتُهُ)، (رَهَقَةُ الشَّرِّ) واته: خراپه که وته سه ری، واته: خراپه و زیان تیک به زور که وته سه ری، ده گو ترئ: (رَهَقْتُه، أَرْهَقْتُهُ)، واته: خستمه سه ری، هه م به سیانی (ثَلَاثِي) هاتوه، هه م به چواری (رُبَاعِي)، (رَهَقُهُ وَأَرْهَقُهُ) هه ردو وکیان به مانای: خستیه سه ر، دین، شه و کاته ش (مُضَارِع) ده که یان (يَرْهَقُهُ وَيَرْهَقُهُ) ده بی.

(لَنْ يَبْعَثَ): به دوو واتیان هاتوه، (أَضَلَّ الْبَعْثُ: إِثَارَةُ الشَّيْءِ وَتَوَجُّهُهُ)، (بَعْثُ) بریتیه له هه لسان دنی شتیک و ئاراسته کردنی، (بَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا، أَي: قَيْضَةً)، خوا ﷺ قه له ره شه به کی نارد، (فَأَمَاتَهُ اللَّهُ ثُمَّ بَعَثَهُ) واته: خوا سه د سأل مراندی و دوا بی هه لسان ده وه، ﴿بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا﴾ ﴿النحل، ۸۱﴾ واته: له هه کومه لگایه کدا پیغه مبه ریکمان ناردوه، که واته: (بَعْثُ) به مانای ئاماده کردن و، هه لستان دنه وه، ناردن، دئ.

بؤیه: ﴿أَنْ لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾ به دوو واتیان دئ:

أ- که خوا ﷺ هیچ که سیک زیندو نه کاته وه.

ب- خوا هیچ پیغه مبه ریک نه تیرئ.

(لَمَسْنَا السَّمَاءَ): ئاسماغان سوۋاغ كرد، پشكنيمان، (الْمُسُّ: إِذْ رَأَى بِظَاهِرِ الْبَشَرَةِ كَالْمُسِّ، وَيُعَبَّرُ بِهِ عَنِ الطَّلَبِ)، (لَمَسَ) بریتیه له زانین به هووی دیوی دەرودهی پیست، (لَمَسَ) وهك (مَسَ) وایه، (مَسَهُ أَوْ لَمَسَهُ) واته: دهستی لیدا، دوایی به کارده هیترئ بو بهدوا گه ران و لی خهفتان، ﴿لَمَسْنَا السَّمَاءَ﴾ واته: ئاسماغان پشکنی، مه بهست تهوه نیه دهست له ئاسمان درایی، یانی: سوۋاغمان کردو تیئگه راین.

(فَوَجَدْنَاهَا): بینیمان، (أَي: صَادَفْنَاهَا وَأَصْبَحْنَاهَا، وَيُعَبَّرُ بِهِ عَنِ التَّمَكُّنِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: حَيْثُ وَجَدْتُهُمْ، وَقَالَ: فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً أَي: لَمْ تَقْدِرُوا عَلَى الْمَاءِ،) وشهی (فَوَجَدْنَاهَا) (صَادَفْنَاهَا) واته: لیمان هه لکه هوت، (وَأَصْبَحْنَاهَا) تووشی بووین، دوایی وشهی (وَجَدَ) و (وَجَدَان) به کارده هیترئ بو (تَمَكَّنَ)، واته: ئینسان دهستی بگاته شتیک، وهك: (حَيْثُ وَجَدْتُهُمْ) له ههر شوئینیک بهر پهلتان کهوتن، لیتان هه لکه هوتن، هه روهها وهك: (فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً) ئاوتان لی هه لکه هوت، ئاوتان و چنگ نه کهوت (لَمْ تَقْدِرُوا عَلَى الْمَاءِ)، تواناتان به سهر ئاودا نه بوو.

(حَرَسًا شَدِيدًا): (الْحَرَسُ وَالْحِرَاسُ جَمْعُ حَارِسٍ)، (حَارِسٍ) واته: پاسهوان، ئیشکچی، ههم به (حَرَسٍ) کۆده کرئته وه، وهك: (خَادِمٌ وَخَدَمٌ، حَارِسٌ وَحَرَسٌ)، ههم به (حُرَّاسٍ) یش کۆ ده کرئته وه، وهك (خَادِمٌ وَخُدَّامٌ)، (خَادِمٌ) واته: خزمه تکار، (خُدَّامٌ) واته: خزمه تکاره کان، (حَارِسٍ) پاسهوان، (حُرَّاسٍ) یان (حَرَسٍ) یانی: پاسهوانه کان، (وَالْحَارِسُ حَافِظُ الْمَكَانِ) (حَارِسٍ): بریتیه له پارێزهری شوئینیک.

(وَشَهَابًا): (شَهَابٌ: جَمْعُهُ شُهَبٌ، شُهَبًا) (الشَّهَابُ: الشُّعْلَةُ السَّاطِعَةُ مِنَ النَّارِ الْمُوقَدَةِ وَمِنْ الْعَارِضِ فِي الْجَوِّ)، (شَهَابٌ) که کۆیه کهی (شُهَبٌ) ه، واته: بلیسه یه کی تیشکدهر له ئاگرئیک که هه لایساوه، یاخود له هه ور که بریسکه ددها، تهویش پیی ده گوترئ: (شَهَابٌ).

(رَضَدًا): (الرَّضْدُ: الْإِسْتِعْذَادُ لِلرَّقَبِ)، (رَضَدٌ): بریتیه له ئاماده سازی بو چاودیری کردن، (رَضَدَ لَهُ، وَتَرَضَدَ لَهُ، وَأَرْضَدْتُهُ لَهُ)، (رَضَدَ لَهُ) واته: بوی له

بۆسه دایه، له چاوه روانیی دایه، (وَتَرَصَّدَ لَهُ) هه مان واتای هه یه، (وَأَرَصَدَتْهُ لَهُ) واته له بۆسه دا بۆم دانا، (الرَّصَدُ لِلوَاحِدِ وَالْجَمْعُ)، (رَصَدَ) بۆ تـك و بۆ كوش به کارده هه یترئ، (رَصَدَ) به مانای (مَرْصُودٌ) یش دئی، واته: كه سێك كه چاودێری ده كړی، كه سێك جگه له خۆی، بۆی له بۆسه دایه.

(طَرِيقٌ): (جَمْعُ طَرِيقَةٍ)، (طَرِيقٌ) كۆی (طَرِيقَةٍ) یه، (طَرِيقَةُ) ش به مانای رێبازه، (إِشَارَةٌ إِلَى الْإِخْتِلَافِ فِي دَرَجَاتِهِمْ)، (طَرِيقٌ وَدَدًا) ئاماژه یه بۆ راجیایان له پله كانیاندا، (وَجَمْعُ طَرِيقٍ: طُرُقٌ، وَجَمْعُ طَرِيقَةٍ: طَرَائِقُ)، (طَرِيقٌ) به (طُرُقٌ) كۆ ده كړینه وه، رێبه كان، (طَرِيقَةُ) ش به (طَرَائِقُ) كۆ ده كړینه وه، ﴿وَأَلَوْ اسْتَقَمُّوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً عَذَقًا﴾ ﴿١٦﴾ الجن، (طَرِيقَةُ) لێره دا دیسان به مانای رێباز دئی، به لَم به (طَرَائِقُ) كۆ ده كړینه وه، (طَرِيقٌ) یش به (طُرُقٌ).

(وَدَدًا): (الْقَدُّ: قَطْعُ الشَّيْءِ طَوْلًا، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿قَدْ مِنْ دُبُرٍ﴾ ﴿٢٧﴾) یوسف، (أَي: شَقٌّ مِنْ خَلْفٍ)، (وَالْقَدُّ: الْمُقْدُودُ، وَالْقَدُّ: قَامَةُ الْإِنْسَانِ، وَالْقَدُّ: الطَّرِيقُ، وَالْقِدَّةُ الْقِطْعَةُ)، (قَدَّ): بریتیه له برینی شتێك به باری درێژیدا، قلیشانندی و دا قلیشانندی، وهك له سوورپه تی (یوسف) دا خوا ده فهرموئ: ﴿وَأِنْ كَانَ فَمِصْصُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ﴾ ﴿٢٧﴾، نه گهر كراسه كه ی له پشته وه هه قلیشابێ هی یوسف (عَلَيْهِ السَّلَامُ) هه ره وه ها (قَدَّ) به مانای (مَقْدُودٌ) دئی، واته: شتێك كه قلیشێ تراوه دا دراوه، دیسان (قَدَّ) به مانای قیافه و دیمه ن و قامه تی مرؤفیش دئی، كه به پێوه ده وه ستی، (قَدَدَ) به مانای (طَرَائِقُ) رێبه كان و، (قِدَّةٌ) به مانای (قِطْعَةٌ) دئی، واته: پارچه یه ك. (بَحْسًا): (الْبَحْسُ: نَقْصُ الشَّيْءِ عَلَى سَبِيلِ الظُّلْمِ) (بخس): بریتیه له كه مكر دنه وه ی شتێك به شیوه ی سته م لێ كرده ن.

(رَهَقًا): پێشتریش گوتمان (رَهَقَةُ الْأُمْرِ)، واته: كارێكی به سه رهات، دا پێوشی، ناره حه تی كرد، كه واته: (رَهَقًا)، واته: زیان به سه رهاتێك، خراپه به سه رهاتێك،

که ده فهرموی: ﴿فَلَا يَخَافُ يَحْشَا وَلَا رَهَقًا﴾، نه ده ترسی پاداشتی لی کهم بگریته وه، نه ده ترسی سزای بو زیاد بگری به ناحهق.

(الْقِسْطُونَ): (الْقِسْطُ: النِّصِيبُ بِالْعَدْلِ، كَالنِّصْفِ وَالنَّصْفَةِ، وَقِسْطٌ: جَارٌ، فَأَلْقِسْطُ: أَخَذَ قِسْطَ الْغَيْرِ، وَالْإِقْطَاطُ: إعْطَاءُ قِسْطٍ لِّغَيْرٍ) (قِسْطُ): به مانای دابه شکردنیکي دادگه رانه دی، وَهَكَذَا (تَصَفَّ وَ تَصَفَّه) ته وانیش به هه مان شیوه به مانای دابه شکردنیکي له نیوه را، له نیو قه دی را، به شیوه ی به کسان، (قِسْطَ) به مانای (ظَلَمَ) سته می کرد، چونکه (الْقِسْطُ: أَخَذَ قِسْطَ الْغَيْرِ) (قِسْطُ): بریتیه له وه ی به شی جگه له خووت بو خووت بینئ، به لام (إِقْطَاطُ) بریتیه له وه ی به شی تهوی دیکه بدهی.

(حَرَّوْاْ): (حَرَّ الشَّيْءِ يَحْرِى: قَصَدَ حَرَّاهُ، وَالْحَرَى: الْجَانِبُ، وَتَحَرَّاهُ كَذَلِكَ، حَرَّوْاْ) واته خه فتاون، هه ولیان بو داوه، بو تیکووشاون، چونکه (حَرَّ الشَّيْءِ يَحْرِى: قَصَدَ حَرَّاهُ) واته: پرووی تیکرد، پرووی کرده ته نیشته که ی، (حَرَى) به مانای ته نیشت (جانب) دی، (وَتَحَرَّاهُ)، واته: لی خه فتاوه وه ولی بو داوه له پیناویدا تیکووشا.

(عَدَقَاْ): (أَي: غَزِيرًا، غَدِقَتْ عَيْنُهُ تَغْدِقُ)، (غَدَقَ) به مانای زور دی، (غَدِقَتْ عَيْنُهُ تَغْدِقُ)، واته: چاوی پر بوو، پر ده بی له فرمیسک.

(سَلَكُهُ): (السُّلُوكُ: التَّقَادُّ فِي الطَّرِيقِ، سَلَكَهَ وَأَسْلَكَهُ أَي: أَدَخَلَهُ، (سُلُوكُ): بریتیه له چوونه نیو ریگا، (سَلَكَهَ وَأَسْلَكَهَ) هه به سیانی (ثَلَاثِي) هاتوه، هه به چواری (رُبَاعِي)، (سَلَكَهَ) واته: خستیه نیو، (أَسْلَكَهَ) به مانای خستیه نیو، (سَلَكَهَ فِي الطَّرِيقِ) واته: خستیه نیو رییه که وه (أَسْلَكَهَ) به هه مان شیوه، هه ردووکیان به مانای خستیه نیو، مه رجیش نیه هه ر بو خستیه نیو ری، به کار بهیتری، جاری واهیه ده زوویه که ده خرته نیو ده نکه کانی ته سییحیکه وه، هه ر وای پنده گوتری.

(صَعْدًا): دەيخاته ئىيو ئازار ئىكى سەختەو، (الصُّعُودُ: الذَّهَابُ فِي الْمَكَانِ الْعَالِي)، (صعود) برىتيه له پويشتن بەرەو شوئىن ئىكى بەرز، (صَعْدًا أَي: شَاقًّا، صُغُودًا: عَقِبَةُ شَاقَّةً)، (صَعْدًا) بە مانای قورس، ھەرودھا (صعود) يانی: كۆسپىنى قورس و زەحمەت.

(لَبَدًا): (جمع لَبْدَة)، (لَبَد) كۆي (لَبْدَة) يە، يانی: كەلەكە بوو ھەريەك

ھۆي ھاتنە خوارەھۆي ئايەتەكان

ھۆي دابەزىنى ھەر شەش ئايەتى سەرەتا: ﴿قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ أُسْمِعَ نَفَرًا مِّنَ الْإِنِّسِ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۖ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَن تُشْرِكَ رَبَّنَا أَحَدًا ۖ ۝۲ وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبْنَا مَا اتَّخَذَ صَحْبَةً وَلَا وَلَدًا ۖ ۝۳ وَأَنَّهُ كَانَتْ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۖ ۝۴ وَأَنَا ظَنَّنا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنْسِ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۖ ۝۵ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْإِنِّسِ فَرَادَوْهُمْ رَهَقًا ۖ ۝۶﴾، ھەرچەندە ئيمە لەو كورتنە باسەي لە بارەي جندەو ھەستمانەروو، ئەم دەقەو چەند دەقەيكي دىكەشمان لەو بارەو ھىتان، بەلام ليرەش وەك ھۆي ھاتنەخوار، ئەم دەقە دووبارە دەكەينەو:

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: مَا قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْجِنِّ وَمَا رَأَهُمْ، انْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي طَائِفَةٍ مِّنْ أَصْحَابِهِ عَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظٍ، وَقَدْ حِيلَ بَيْنَ الشَّيَاطِينِ وَبَيْنَ خَيْرِ السَّمَاءِ، وَأُرْسِلَتْ عَلَيْهِمُ الشُّهُبُ، فَرَجَعَتِ الشَّيَاطِينُ إِلَى قَوْمِهِمْ، فَقَالُوا: مَا لَكُمْ؟ قَالُوا: حِيلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَيْرِ السَّمَاءِ، وَأُرْسِلَتْ عَلَيْنَا الشُّهُبُ! قَالُوا: مَا ذَاكَ إِلَّا مِنْ شَيْءٍ حَدَثَ، فَاضْرِبُوا مَسَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا، فَانْظُرُوا مَا هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَيْرِ السَّمَاءِ؟ فَانْطَلَقُوا يَضْرِبُونَ مَسَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا، فَمَرَّ النَّفَرُ الَّذِينَ أَخَذُوا نَحْوَ تِهَامَةٍ وَهُوَ بَنَخْلَةٌ، عَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظٍ، وَهُوَ يُضِلُّ بِأَصْحَابِهِ صَلَاةَ الْقَجْرِ، فَلَمَّا سَمِعُوا الْقُرْآنَ اسْتَمَعُوا لَهُ وَقَالُوا: هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَيْرِ السَّمَاءِ. فَارْجَعُوا إِلَى

قَوْمِهِمْ فَقَالُوا: يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا. يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ ﷺ ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ ۚ﴾ (۱)، (أخرجه البخاري: ۷۷۳، ۴۲۲۱، ومسلم ۴۴۹، والترمذي: ۳۳۲۳، وابن حبان: ۶۸۲۸، والحاكم: ۳۸۵۷).

واتە: ەبەدوللای کوری ەبباس (خوا لیان پازی بی) دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ قورئانی بەسەر جەندە نەخوێندۆتەو ە نەشیدیون، بەلکو پێغەمبەری خوا ﷺ لەگەڵ کۆمەڵیک لە ھاوەلانی چوون بو بەزاری عوکار، لە حائیکدا کە پەرە خرابوو یتوان شەیتانەکان و ھەوالی ئاسمان و بلیسەیان بەسەردا ئێردراوون، شەیتانەکان چوونە لای خەلکەکە ی خۆیان گوتیان: بۆچی ھاتوونەو؟ گوتیان: پێی ھەوالی ئاسمانان لێ گیراوە بلیسەمان بەسەردا ئێردراون، گوتیان: ئەو ە نیا بەھۆی شتیکەو ە پوویدا، بپۆن بە پۆژھەلات و پۆژئاواکانی زەویدا سەرنج بدەن، بزانی داخو چ شتیک وای کردو یتە پێی بیستی ھەوالی ئاسمانان لێگیراوە؟ پۆشتن بە پۆژھەلات و پۆژئاواکانی زەویدا گەران، ئەو کۆمەلە ی بەرەو تێھامە چوون، لە کاتیکدا پێغەمبەر ﷺ لە شوێنیک بوو بە ناوی نەخلە لە بازاری عوکار، نوێژی بە ھاوەلانی کرد، نوێژی بەیانی پێدەکردن، کاتیک گوتیان لە قورئان بوو (واتە: لە سالی دەھەمی پێغەمبەرایەتیدا)، گوتیان بۆ ھەنخست و گوتیان: ئا ئەو ە بۆتە ھۆی ئەو ە پێی گوتیست بوونی ھەوالی ئاسمانان لێ بگیرێ، گەرانەو بۆ لای خەلکەکیان و گوتیان: ئەو خەلکەکیان! ئیمە گوتمان لە قورئانیک سەرسوڕھینەر بوو، بەرەو راستە پێ پێنمای دەکات و بڕوامان پێنناو، ھیچ شتیک ناکەینە ھاوہەشی پەرەدگارمان، ئیدی خوا ﷻ ئەو ە دابەزاندە سەر پێغەمبەرەکە ی خۆی: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ (۱).

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوايه، ئەوەش یانی:

- ۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ۲- ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.
- ۳- ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خوا دەکەم.
- ۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

﴿قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ أَنَّهُ سَمِعَ نَفَرٌ مِّنَ الْإِنِّ﴾، خوا ﷻ بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموێ: بۆی سروشم بۆ لا کراوه، نیگام بۆ لا نێردراوه کە کۆمەڵێک لە جند گۆیانی هەڵخستوه، واتە: بە گرنگی پێدانهوه گۆیانی گرتوه بۆ قورئان خوێندنی پیغەمبەری خوا ﷻ. ﴿فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا مَّجْبَىٰ﴾، یەكسەر لە دواى گۆی گرتنیان لە قورئانەكە گوتوو یانە: ئێمە گۆییستی قورئانیکی سەر سوپهینهەر بووین، (عَجَب) لە بنچینهدا چاوكه، وهك زێده پۆی بۆ وهسفی قورئان به کارهینهراوه، ئەگەرنا (عَجَب)، واتە: سەر سوپمان، بەلام لێرەدا بە مانای سەر سوپهینهەر به کارهینهراوه.

﴿يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ﴾، ئەو قورئانه سەر سوپهينههره به رهو سهر راستی و به رهو به مراد گهيشتن پێنایى دهكات، ﴿فَتَأْمَنَّا بِهِ﴾ بۆیه ئێمەش بڕوامان پێی هینا، ﴿وَلَنُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾، دیاره كرۆك و كاكلهى ئەوهی قورئان خهلكی بۆ بانگ دهكات، بریتیه له تهنیا خواپهرستی و هاوبهش بۆ پهیدا نهکردنی، بۆیه یەكسەر ده‌ئێن: هه‌رگیز هیچ كەس ناکهینه هاوبهشی پەروەردگارمان، واتە: نه له به‌دیپه‌نهرایه‌تی داو، نه له پەروەردگاریتی داو، نه له خاوه‌نداریتی داو، نه له پەرستراویتی داو، نه له ناوو سیفەتەکانی داو هتد.

﴿وَأَنَّهُ، نَعَلَىٰ جَدِّ رَبِّنَا﴾، ئەمە خویندراویشە تەوہ: (وَأِنَّهُ)، واتە: بە دُنیايی مەزنیی پەرورەدگارمان زۆر بەرزە، پێگەی پەرورەدگارمان زۆر بەرزە، ﴿مَا أَتَّخَذَ صَحْبَةً وَلَا وَلَدًا﴾، نە هاوێ هەیە، هاوێی هاوژین و هاوسەر، پۆلەشی نیە، واتە: بە پێچەوانەی ئەووەوە کە هاوبەش بوو خوا دانەرەکان دەئێن و، بە پێچەوانەی ئەووەوە کە ئیبلیس پەواچی پێداوە، هەم لە نێو جندو هەم لە نێو مڕۆڤاندا، کە خوا هاوسەر و هاوژینی هەیە و پۆلە هەیە، کۆر و کچی هەن، پەرورەدگارمان پێگەی زۆر بەرزە، نە پەگەزی هەیە، نە هاوسەری هەیە، نە کەسی لێ بوووە نە لە کەس بوو.

﴿وَأَنَّهُ، كَاتٌ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾، بە دُنیايی ئەفامەکە ی ئیمە، واتە: ئیبلیس ئەفامەکە ی ئیمە، قسە ی لە هەق دووری لەسەر خوا کردوون، واتە: قسە ی دوور و نەگونجاو لەگەڵ خۆی بەرزدا، کە یەکیک لە قسە دوورەکانی ئەو بوو گوتوووەتی: خوا هاوبەشی هەیە، یەکیک لە قسە دوورەکانی دیکە ی ئەو بوو گوتوووەتی: خوا هاوسەری هەیە، پۆلە ی هەیە، کۆر و کچی هەن!

﴿وَأَنَا ظَنُّنَا أَنَّ لَنَا قَوْلَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، بە دُنیايی ئیمە زانیمان (ظَنُّنَا) لێرەدا بە مانای (إِسْتَيْقَنَّا) دُنیا بووین (عَلِمْنَا)، زانیمان، دەشگونج (ظَن) هەر بە مانای گومان بێ، واتە: پێمان وابوو کە نە مڕۆڤ و نە جند درۆ بە ناوی خواوە نا ئێن، درۆ بە ناوی خواوە ناکەن، واتە: شتێک پال نادەنە لای خوا درۆ بێ، ئنجا ئەگەر (ظَنُّنَا) بە مانای (زانیمان) بێ، لێرەدا واتە: ئیمە لە لای خۆمان یەقینمان پەیدا کردبوو، یان زانیاریمان پەیدا کردبوو، بەلام بە دُنیايی زانیاری و یەقینەکیان بێ بنەما بوو، ئەگەر (ظَن) یش لێرەدا بە مانای گومان بێ، واتە: پێمان وابوو، گومانمان وابوو، یان بە هەڵە و امان دەزانی و دُنیاش بووین، بەبێ ئەو ی دُنیا ییە کەمان بناغە یەکی راستی هەبێ، یاخود هەر گومانمان وابوو کە مڕۆڤ و جند بە ناوی خواوە درۆ ناکەن، درۆ لەسەر خوا ناکەن.

﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ﴾، بە دۇنيانى كۆمەلىك لە پياۋانى مەروۇف پەنايان دەبەردە بەر پياۋاننىك لە جەندەكان، ﴿فَرَادَوْهُمْ رَهَقًا﴾، پياۋە جەندەكان ئەو پياۋە مەروۇفەيان زياتەر توۋشى زيان و گومپايى و گرفتارىى كرد، كە دوايى زياتەر تيشك دەخەينە سەر ئەۋە، كە غەرەبەكان عادەتيان وابوۋە، ئەگەر لە بياۋاننىك لە دەشت و چۆلايىك، رۆيشتباناۋە شەۋيان بەسەردا ھاتبايە، دەيانگوت: پەنا دەبەينە بەر گەۋرەي ئەم دەقەرە، گەۋرەي ئەم شيۋە، پەنايان دەگرت بە گەۋرەي جەند، ئەو كەسەي ريش سىپىي و گەۋرەي جەندەكانە لەو شۋىنە، بە ھىساب بۆ ئەۋەي بيانپاريزى لە خراپەكارىي ئەو جەندە خراپانەي لەبەر دەستيدان، بەلام ئەۋە زياتەر دەبوۋە ھۆي ئەۋەي توۋشى زيان بىن، يان دەبوۋە ھۆي ئەۋەي جەندەكان بەو پەنا پى بردنەي مەروۇفەكان، زياتەر توۋشى زيان و بوغرايى و لە خۇبايى بىن.

﴿وَأَنَّهُمْ طَبَأُوا كَمَا طَبَعْنَاهُ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾، جەندەكان لە نىۋو خۇياندا دەلىن: ئەي جەندەكان! مەروۇفەكانىش پىيان وابوۋ، ۋەك چۆن ئىۋە پىتان وابوۋ، كە خوا ﷻ ھىچ كەسنىك نائىرى، ۋاتە: ھىچ كەسنىك نائىرى ۋەك پىغەمبەر ﷺ پىيان وابوۋ لە دواي پىغەمبەرانى پىشۋو، كۆتايى بە پىغەمبەرايەتيى ھاتۋە ئەۋە ۋاتايەكى، ياخود: لىرەدا (يَبْعَثُ) بە ماناي زىندوۋ كەردنەۋەيە، ۋاتە: ئەي جەندەكان! مەروۇفەكانىش ۋەك ئىۋە پىيان وابوۋ خوا ﷻ ھىچ كەسنىك زىندوۋ ناكاتەۋە، ھەلئاستىتەتەۋە.

﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَتٍ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا﴾، بە دۇنيانى ئىمە ئاسمانان پىشكىنىي و سۇراغمان كەردو گەراين، ئاسمانان ۋا بىنىي و ۋا لى ھەلئەۋەت، كە پىر كراۋە لە پاسەۋان و لە بلىسان، (حَرس) كۆي (حارس)ە، ۋاتە: ئىشكىچىي و پاسەۋان، (شُهَب)يش كۆي (شهاب)ە، ۋاتە: بلىسە، (شُهَب)، ۋاتە: بلىسە ناگرەكان.

﴿وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِّلسَّمْعِ﴾، هه‌روه‌ها ئیمه پِشتر چه‌ند شوئیتک و نشینگه‌یه‌کمان هه‌بوون له ئاسمان، تییاندا داده‌نیشترین بو گوئی گرتن، واته: گوئیگرتن له قسه‌ی فریشتان، ﴿فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ حَيْدَلَهُ، شَهَابًا رَّصَدًا﴾، به‌لام هه‌ر که‌سێک ئیستا گوئی هه‌لبخات (بو قسه‌ی فریشتان)، بلیسه‌یه‌ک بو خوئی له بۆسه‌دا ده‌بینی، بلیسه‌یه‌ک چاوه‌رپی ده‌کات و بوئی له بۆسه‌دايه.

﴿وَأَنَا لَا نَذَرِي أَشْرًا أُبِيدَ يَمَنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾، ئیمه ناشزانین ئایا نه‌وانه‌ی له زه‌ویدان، واته: مروّقه‌کان خراپه‌و زیانیان به‌و گۆرانکارییه‌ بو ره‌چاو کراوه، یاخود په‌روه‌ردگاریان سه‌ر راستی و به‌ ئامانج گه‌یشتن و خێرو خووشی بو ره‌چاو کردوون، که‌ ئه‌و گۆرانکارییه‌ به‌سه‌ر بارودوخی ئاسمان دا هاته‌وه، که‌ ری له جند و شه‌یتانه‌کان گیراوه، گوئی له قسه‌ی فریشتان بگرن؟ ﴿وَأَنَّا مَتَّاءُ الصَّلٰیحُونَ وَمَتَّاءُونَ ذٰلِكَ﴾، ئیمه چاکه‌کانیشمان هه‌ن و جگه‌ له‌وانیشمان هه‌ن، ﴿كُنَّا طَرِائِقَ قَدَدًا﴾، پِشتر ئیمه کوومه‌ل و رِیازی جیا جیا بووین، (طَرِائِقَ) کوئی (طَرِيقَة) یه به‌ مانای رِیاز و مه‌زه‌هب و رِیچکه، (قَدَد) کوئی (قَدَة) یه، به‌ مانای (قِطْعَة) دی، ئیمه چه‌ندان رِیازی جوړاو جوړو لیکداپراو بووین.

﴿وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُّعْجزَهُ هَرَبًا﴾، ئیمه ده‌مانزانی و دُنیا بووین، لێره‌دا (ظَنَ) به‌ مانای (علم) زانین و (یقین) دُنیاپی دی، ئیمه دُنیا بووین و ده‌مانزانی که‌ نه‌ له‌سه‌ر زه‌وی خوا ده‌سته‌وسان ده‌که‌ین و، نه‌ ده‌شتانین ده‌سته‌وسانی بکه‌ین وه‌ک هه‌لاتن و له‌به‌ر پارکردنی.

﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰی ؕ آمَنَّا بِهِ﴾، ئیمه کاتیک گوتمان له رِینمایی بوو، (کوئا رِینمایی خوا بو مروّقایه‌تی و بو جندیش) برومان پِته‌ینا، هه‌ر له‌گه‌ل گوئیستی بووین، برومان پِته‌ینا به‌بی وه‌خران، ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ رَبِّهِ ؕ فَلَا يَخَافُ بَحْسًا وَلَا رَهَقًا﴾، هه‌ر که‌سێک پِرواش به‌ په‌روه‌ردگاری بوئی، نه‌ له‌ که‌مکردنه‌وه (ی پاداشت ده‌ترسێ له‌سه‌ر کرده‌وه‌ باشه‌کان) و نه‌ له‌ خستنه‌ سه‌ر

ی سزا) ده ترسی (له سهر خراپه کانی)، واته: نه پاداشتی کرده وه چاکه کانی لی کهم ده کری و، نه سزای خراپه و تاوانه کانیشی بو زیاد ده کری.

﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَ الْقَاسِطُونَ﴾، تیمه ملکه چیشمان له نیودا هه ن، هه مانن ملکه چن (بو خوا) و، هه شمانن سته مکارو لادهرن (له پی خوا)، ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا﴾، نجا هه که سیک ملکه چ بی بو خوا، نا نهوانه خه فتانی سهر راستییان کردوه، له سهر راستی گه راون، واته: هه ولیان داوه به نامانچ بگه ن و پی راست پهیدا بگه ن، ﴿وَأَنَا الْقَاسِطُونَ فَمَكُوا لِحَبْهُمْ حَطْبًا﴾، به لَم لادهران و سته مکاران نهوانه ده بنه سووته مه نیی بو دوزه خ.

تاكو تیره هه مووی قسه ی جنده.

دوایی خوا ده فهرموئ: ﴿وَأَلَوْ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ﴾، نه گه له سهر پیاز راوده ستاو دامه زراو بوونایه، له سهر راسته پی خوا، ﴿لَأَسْقَنَهُمْ ثَاءً عَدَقًا﴾، تیمه ئاوئکی زولالی زورمان پی ده نوشین، له ئاسمانه وه بو مان داده به زاندن، واته: نه گه نهوان پی راست گرتوو بوونایه، خوا به ره که تی ده خسته ژبانیه وه و نازو نیعمه تی زوری بو دهره خساندن، بوچی؟ ﴿لَنُفَنِّنَهُ فِيهِ﴾، تاكو لهو بژیوه دا - که سه راوه که ی بریتیه له ئای زورو زولال - تاقییان بکهینه وه، ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾، هه که سیکیش روو وه چه رختی له یادی پهروه ردگاری، یاخود (ذکر) به مانای قورئانه، واته: نهو قورئانه بیرخه ره وه یی که له پهروه ردگاریه وه بو دابه زیوه، یاخود (ذکر) به مانای بهرنامه یه، له بهرنامه ی پهروه ردگاری پشت هه لیکات و روو وه چه رختی، ﴿يَسْأَلُكَ عَذَابًا صَعَدًا﴾، (خوا) ده یخاته نیو تازارو سزایه کی قورس و زه حمهت و سه خته وه، وه چو که سیک که سیک به هه وراز هه لده گیرئ، زور ماندوو ده بی، خواش نهو که سه ده خاته سزاو تازاریکی سه خته وه، وه که وه شاخی هه لیگیرئ.

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ﴾، به دنیایی مزگه وته کانیش هی خوان، به شی که سیان پیوه نیه، ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾، که واته: له گه ل خوادا له که سی دیکه مه پارینه وه، یان (مساجد) که کوئ (مسجد) ه، ده گونجی مه به ست نهو نه ندامانه

بن که مَرُوف کړنووشیان له سەر د هبات بو خوا، که بریتین له جهوت ته ندام:
تیو چه وان و، هه ردوو له په ده ست و، هه ردوو ته ژنو، هه ردوو سنگی پی.

﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾، به د لئیایی کاتیک بندهی خواش هه لسا لئی ده پاریه وه، له خوا ده پاریه وه، یا خود: (يَدْعُوهُ) یانی: خوی ده په رست، قورئانی ده خویند، په رستشی بو خوا ته نجام دده، ﴿كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدَا﴾، نیزیک بوو که له کهی له سەر بکه، واته: نیزیک بوو جنده کان له بهر زور تامه زرویی بو گوئیست بوونی تهو قورئانهی پیغه مبهه ده خویند، یان تهو پارانده بهی دهیکرد، یان تهو په رستشهی بو خوا ته نجامی دده، تهو دنده سوور و مکوور بوون له سەر تهوهی هه موویان گوئیان لی بی، خه ریک بوو که له که بکه له سەر پیغه مبهه ری خوا ﷺ و بچه سەر شانی په کدی، که دیاره بو پیغه مبهه ری خوا ﷺ له بهر تهوهی تهوان نابرههستن، تهوه نه بووه سهنگی بگاته سەر، به لأم خه ریک بووه که له کهی له سەر بکه و زور قه به لایعی له سەر بکه، (لید) کو (لیدة) په که هه ر شتی که کوکرایته وه سەر په که، لبادی کوردیش که له خوری دروست ده بی، له خوری پیکه وه په ستراو، هه ره له وهه هاتوه، له بهر تهوهی مووه کانی خوری به که، هه موویان خرکراونه وه سەر په که و په ستیوراونه تیو په که.

به لأم لیبه دا تهو دنده ده لئین:

له و دوازه شوینه دا (أَنَّهُ) هاتوه، تهوه قیرانه تی (حَقْص) و هی هه ندیکی دیکه په له قورئانخوینه کان. (قَرَاه) به لأم زور بهی قورئانخوینه کان، به (إِنَّه) یان خویند تهوه، زانایان گوتوو یانه: تهو جوړه خویندنه وه په به هیزتره، له وپوه ده ست پنده کات، که ده فهرموئ: (وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا)، خویندوو یانه تهوه: (وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا)، هه روه ها (وَأَنَّهُ كَانَ)، (وَأَنَّهُ كَانَ)، (وَأَنَا ظَنَّنَا)، (وَأَنَا ظَنَّنَا)، (وَأَنَّهُ كَانَ): (وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ)، (وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا)، (وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا) تا کو تایی، که دواپی له مه سه له گرنگه کان دا زیاتر تیشک ده خهینه سەر تهو بابه ته.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

سروشکران بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ که کۆمه لێک له جند گوئیان بۆ قورئان خویندنه که ی هه لخستوه و پیتی سه رسام بوون و، رایانگه یاندوه که به ره و راسته ریی به ئامانج گه یه نه ر پێنمایی ده کات، پروایان پێ هێناوه و نه وانه هاوبه شیش بۆ به ره و ره دگاریان دانائین و، پاکیی له هاوژین و رۆله بۆ خوا ده رده بپرن و، نه فامی ئیبلیس که به گه و جه که مان، نه فامه که مان ناوزه دی ده که ن، راده گه یه نن، راشیده گه یه نن نه و پیاوانه ی له مروشان په نایان بردۆته به ر پیاوانیک له جند، ته نیا زیانیان لی زیاد کردوون، ده شلین: مروشه بیروایه کانیش وه ک ئیوه ی جندی بیسروا، پێیان وایه خوا هیچ که س زیندوو ناکاته وه، یاخود هیچ که س په وان ناکات به پیغه مبه ر:

خوا ده فهرموێ: ﴿قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۖ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَنْ نُشْرَكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۚ﴾ (۲) وَأَنَّهُ تَعَلَّىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَنِيعَهُ وَلَا وَلَدًا ۚ﴾ (۳) وَأَنَّهُ كَاتِئٌ يُقُولُ سَفِينًا عَلَىٰ اللَّهِ شَطَطًا ۚ﴾ (۴) وَأَنَا ظَنُّنَا أَنَّ لَن تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۚ﴾ (۵) وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۚ﴾ (۶) وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۚ﴾ (۷)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له دوازه برگه دا:

(۱) - ﴿قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ﴾، (خوا به پیغه مبه ره که ی ﷺ ده فهرموێ): بلێ: سروشم بۆ لا کراوه، که کۆمه لێک له جند گوئیان هه لخست، ئیمه وه ک چۆن مانا گشتیه که ی به خیرایی به سه ریدا په تبه وین، ئه م مه سه له گرنگه ش زۆر ناچینه ئیو

وردە کارییه کان، چونکه لهو کورته باسه دا که کردمان له باره ی جنده وه، ئەم ئایە تانە و
 گەلیک له ئایە تەکانی دیکەش، که له قورئاندا له باره ی جنده وه هاتوون و، زۆرێک له
 فەرمايشه تەکانی پێغه مبه ریشمان ﷺ لهو باره وه هێنان، ئەو کاته ش گوتمان، بۆ ئەوه ی
 لێکدا نه وه و پوو نکر د نه وه ی چه مک و واتای ئایە تەکان ئاسان بێ.

لێره که خوا ده فەرموێ: بَلِّی سِرُوشِم بۆ لا کراوه، که کۆمه لێک له جند
 گوێیان گرتوه، وشه ی (نَقَر)، (النَّقْرُ: الْجَمَاعَةُ مِنْ وَاحِدٍ إِلَى عَشْرَةٍ مِنَ الْإِنْسِ
 وَالْجِنِّ)، (نَقَر): کۆمه لێک له یه که وه تا کو ده، بۆ مرۆف و بۆ جندیش، به لām له
 هه ندیک له رێوایه تەکاندا هاتوه که: جنده کان دوا زده هه زار (۱۲،۰۰۰) که س
 بوون، که واته: وشه ی (نَقَر) ده گونجێ له لای هه ندیک له زانایان له سی وه تا کو
 ده بێ، یا خود له یه که وه تا کو ده بێ، به لām پیم وایه وێرای ئەو واتایه، ئەوه ش
 ده گه یه نێ: کۆمه لێک، ئنجا ئەو کۆمه له زۆر بن یان که م بن، هه ر ده یگرێته وه.

ئەم ئایە ته قورئانییه ش به لگه یه له سه ر ئەوه ی پێغه مبه ر ﷺ ئەو چاره هه ستی
 نه کردوه به ئاماده بوونی جنده کان و، گوێ گرتیان له قورئان خوێندنه که ی،
 بۆیه خوای پهروه ردگار ده فەرموێ: بَلِّی سِرُوشِم بۆ لا کراوه، که کۆمه لێک له
 جند گوێیان هه لخصتوه، واته: بۆ قورئان خوێندنه که ی پێغه مبه ری خوا ﷺ
 به لām بێگومان وه ک له کورته باسه که دا باس مان کردو، له هه ندیک له ده که کانی
 سونه تدا هاتوه، جارانی دیکه پێغه مبه ری خوا ﷺ به مه به سه ته وه چووه قسه ی
 بۆ جند کردوه، بانگی کردوون و قورئانی بۆ خوێندوون، به لām ئەو چاره یان خوا
 ﷻ ئاگاداری کردۆته وه.

(۲- ﴿فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾، (ئەوانه یه که سه ر که گوێبێستی قورئان بوون،
 گوێوو یانه: ئیمه قورئانیکی سه رسره یینه رمان نیست، (عَجَبًا أَي: بَدِيعًا مُبَايِنًا لِكَلَامِ النَّاسِ)،
 واته: شتیکی سه رسره یینه رو جیا له قسه ی خه لک، وشه ی (عَجَب) چاوگه، (العَجَب:
 الْخَارِجُ مِنَ الْعَادَةِ، وَهُوَ مُضَرَّرٌ وَصَفٌ بِهِ لِلْمُبَالَغَةِ)، (عَجَب) شتیکه له حاله تی ئاسایی

به دهرې و، چاوگه به مانای سهرسوپمان دې، به لّام کراوه به تاوه لّناو (وَصَف) له بهر زیده پړوی، یانې: که گوتوو یانه قورناتیکې سهرسوپهینه، له نه سلدا (عَجَب) به مانای سهرسوپمانه و چاوگه، به لّام بۆ زیده پړوی له سهرسوپهینه ریی قورناتا، نه وده صفه به شیوه ی چاوگ هتاروه.

(۳) - ﴿يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ﴾، هم قورنانه خه لک پښمایې و راسته پښ ده کات به ره و سهر راستې، (رُشد و رُشد) بریتیه له چاکه و راستې و پښمایې، به لّام ههر ده (۱۰) قورنات خوښه که، له سهر نه وه یه کده ننگن که لیره دا هم وشه یه به (رُشد) ده خوښدریته وه، نه که به (و رُشد)، نه گهرنا (رُشد و رُشد) یه که مانایان هه یه، به لّام لیره دا به (رُشد) خوښدراوه ته وه.

(۴) - ﴿فَتَمَّتْ بِهِ﴾، نجا پروامان پښی هینا، راناوی سهر: (به) بۆ قورنات ده چیته وه، هه ندیکیش گوتوو یانه: پروامان پښینا واته: به موحه ممه د ﷻ که خوښه ره وه ی قورنانه، به لّام مانای یه که میان راستره، چونکه راناو بۆ نیزیکترین باسکراو ده چیته وه، مادام پښگړیک نه بښ.

(۵) - ﴿وَلَنْ تَشْرَكَ بِرَبِّكَ أَحَدًا﴾، هه رگیز ټیمه هاو به ش بۆ په روه ردگارمان دانانین، واته: هیچ کهس نه له جندو، نه له مروّث و، نه له فریشتان ناکه یه هاو به ش بۆ په روه ردگارمان، له هیچ شتیکی په روه ردگارماندا، نه له به دیهینه رایه تییدا، نه له په روه ردگار تییدا، نه له خاوه نداری تییدا، نه له په رستراو تییدا، تا کو تایی.

(۶) - ﴿وَأَنَّهُ قَوْلُ جَدِّ رَبِّنَا﴾، که به دلنایې مه نزیې په روه ردگارمان به رزه، وشه ی (أَنَّهُ) لیره وه تا کو دوازه له تايه ته کان که دین، زوره یان به (إِنَّهُ) یان خوښدوونه وه، به لّام نه و موصحه فانه ی له به رده ستی ټیمه دان، به پښی خوښدنه وه ی (حَفْص) ن، بویه (حَفْص) و ژماره یه که له زانایان پښان وابوه به (أَنَّهُ) بخوښدریته وه، هه لّبه ته نکو و لیشیان نه کردوه که به (إِنَّهُ) ش ده خوښدریته وه.

شوښه کانیش نه و دوازه یه ن:

- ۱- ئايەتى ژمارە (۳): (وَإِنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا).
 - ۲- ھەروەھا ئايەتى ژمارە (۴): (وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا).
 - ۳- ئايەتى ژمارە (۵): (وَإِنَّا ظَنُّنَا).
 - ۴- ھەروەھا ئايەتى ژمارە (۶): (وَإِنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْس).
 - ۵- ئايەتى ژمارە (۷): (وَإِنَّهُمْ ظَنُّوا).
 - ۶- ئايەتى ژمارە (۸): (وَإِنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ).
 - ۷- ئايەتى ژمارە (۹): (وَإِنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مَقَاعِدَ اللَّسْمِ).
 - ۸- ئايەتى ژمارە (۱۰): (وَإِنَّا لَا نَذَرِي).
 - ۹- ئايەتى ژمارە (۱۱): (وَإِنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ).
 - ۱۰- ئايەتى ژمارە (۱۲): (وَإِنَّا ظَنُّنَا أَنَّ لَنْ تَنْجِزَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ).
 - ۱۱- ئايەتى ژمارە (۱۳): (وَإِنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ أَمْنَا بِهِ).
 - ۱۲- ئايەتى ژمارە (۱۴) شوئى دوازدهيم و کوٲاىى كه به ھەردوو جوړه كه خوئندراونهوه: (وَإِنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ)، (وَإِنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ).
- ئىنجا ئەگەر (ئەه) بن، دەگێردرێتەوه سەر ئەو پستەپەى خوا تێیدا دەفەرموئ: ﴿قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ﴾، كه لێردا ھەر دەبى بە (ئەه) بخوێرتێتەوه، چونكه (ئەه استمع) دەبێتە جێدارى بکەر (نائب فاعل)، وەك لە ئايەتى ئايەتى (۱۹)ى سوورەتى (الأنعام) دەفەرموئ: ﴿وَأَوْحَىٰ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ﴾، قورئانخوێنان لەسەر ئەوه يەكپان، ھەروەھا لەسەر ئەوهش يەكپان كه (ئىنا سمعنا)، ھەر بە ژێر (كسرة) دەخوێرتێتەوه.

شاياتى باسپشە ھەر كام لە: (علقمة و يحيى و أعمش و حمزة و كسائي و ابن عامر و خَلْفَ و حَفْص و سُلَيمى) ھەموويان بە (أَنَّ)يان خوێندوونەوه: (يَنْصِبُونَ

(أَنَّ) فِي جَمِيعِ السُّورَةِ فِي اثْنَيْ عَشَرَ مَوْضِعًا، كِه سەر ژمیرمان کردن، (القرطبي) وا ده لئی، كِه وهك گوتمان: ته گهر به سهر (فتحة) بخویندرینه وه، هه موویان با ده درینه وه سهر رسته یی كه هم.

به لام ته وانی دیکه كه زۆربه یانن به ژیر (کسر) یان خویندونه وه، به (إِنْ): (القرطبي) ده لئی: ته وه شیان راسته (وَهُوَ الصَّوَابُ)، كه به بوچوونی من ده بووایه گوته یی: (وَهُوَ أَصْوَبُ)، چونكه ته وی دیکه ش ههر راسته، ئنجا ته گهر به (إِنَّه) بخویندرینه وه، هه موویان ده گیردرینه وه سهر فه رمایشتی خوا، كه له سهر زمانی جند ده فه رموی: (فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قرآنًا عَجَبًا)، نهك (أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ)، یانی: ده گیردرینه وه بو سهر قسه ی (جند) و هه موویان ده بن به وه ی راسته وخو قسه ی جندن، چونكه بیگومان ته وه قسه یه هی جنده، به لام هه موو قورئان خوینه كان له سهر ته وه یه كده ننگن، كه ته وه چوار شوینه به (أَنَّهُ) ده خویندرینه وه:

۱- (أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ).

۲- (وَأَنَّهُ لَوِ اسْتَقَامُوا).

۳- (وَأَنَّهُ امْسَاجِدَ لِلَّهِ).

۴- (وَأَنَّهُ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ).

هه موویان له سهر ته وه یه كده ننگن ده بن (أَنَّ) له وه چوار شوینه ده به سهر (فَتْحَة) بخویندرینه وه، هه روه ها راجیایشیان نیه له وه ده كه هه موو ته وه وشانه ی له دوا ی (قول) ده وه هاتوون، وهك: (فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا) ده بن به ژیر (كسرة) بخویندرینه وه:

۱- (فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا)، ۲- (قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا)، ۳- (قُلْ إِنِّي أَدْرِي)، ۴- (قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ)، قورئانخوینان له سهر ته وه یه كده ننگن كه هه موویان به ژیری هه مزه كه ده خویندرینه وه، هه روه ها راجیایشیان نیه، له سهر ته وه كه هه موو ته وه رستانه ی له دوا ی (فاء الجزاء) ده وه هاتوون، وهك: ۱- (فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ)، ۲- (فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ)، ته وانه ش هه موویان به ژیری هه مزه كه، به (إِنْ) ده خویندرینه وه.

ئەمە (القرطبي) لە تەفسیرەكەى خۆى ^(۱) ھىناوێهەتى.

(فخرالدين الرازي) یش ھەر لەو بارەوہ لە تەفسیرەكەیدا، وەك بنچىنەيەك گوتووێهەتى:

{أجمعوا على أن قوله: (أنه استمع) بالفتح، وذلك لأنه نائب فاعل... وأجمعوا على كسر إنا في قوله: (إنا سمعنا قرأناً عجباً)، لأنه مبتدأ محكي بعد القول، ثم ههنا قراءتان، إحداهما: أن نحمل البواقي على الموضعين اللذين بينا أنهم أجمعوا عليهما، فما كان من الوحي فُتِحَ، وما كان من قول الجن كُسِرَ، وكلها من قول الجن إلا الآخرين وهما: (وأن المساجد لله)، (وأنه لما قام عبدالله) وثانيهما: فتح الكل، والتقدير: فأمثابه وأمثا بأنه تعالى جَدُّ ربنا...} ^(۲).

واتە: زانايان يەك دەنگن كە: (أنه استمع) بەسەر (فتح)، دەخوێندرێتەو، چونكە جیگری بكەر (نائب فاعل)ە، ھەروەھا يەك دەنگن لەسەر بە ژێر (كُسِر) خوێندەوێ: (إنا سمعنا قرأناً عجباً)، چونكە نىھادیكى گێڕاوەیە دواى گوتن (قول)، ئنجا لێرەدا دوو خوێندەوہ ھەن:

یەكیان: كە سەرچەم شوێنەكانى دیکە بە پێى ئەو دوو جێیە دا بنیین كە گوتمان لەسەر یان یەك دەنگن، ئنجا ھەرچى لەوہ حییەوہ بوو بەسەر (فتح) بێ و، ھەرچى لە قسەى جند بوو بە ژێر (كُسِر) بێ كە ھەمووشیان جگە لە دووہكەى كۆتایی، قسەى جندن كە بریتین لە: (وأن المساجد لله) و (وأنه لما قام عبدالله).

دووھمیان: كە ھەموویان بەسەر (فتح) بخوێنرێنەوہ بە بەمەزەننە كردنى: پڕوامان پێھێناو پڕوامان ھىنا كە مەزنى پەرەردگارمان بەرزە...

۷- ﴿مَا تَخَذَ صَحْبَةً وَلَا وَلَدًا﴾، نە ھاوہلى ھەيە (ھاوہلى ھاوسەر) و نە پۆلەشى ھەيە، ھەبێتە ئەمە بەرپەرچەدانەوہى قسەى جندە كافەرەكان و، مرقفە ھاوہبەش پۆ خوا دانەرو بپروايەكانە.

(۱) ج ۲۰، ص ۹۸.

(۲) التفسير الكبير أو مفاتيح الغيب، المجلد ۱۵، الجزء الثلاثون، ص ۱۴۱.

وشه‌ی (جَدُّ) به مانای مه‌زنیی (عَظْمَة) دئی، چونکه له پیغهمبه‌روهه ﷺ گیردراوه‌ته‌وه فه‌رموویه‌تی: (كَانَ الرَّجُلُ إِذَا قَرَأَ الْبَقْرَةَ وَالْ عِمْرَانَ جَدًّا فِينَا، أَيُّ عَظْمًا) (أخرجه أحمد ۱۲۳۶، تعلیق شعیب الأرئووط: إسناده صحيح على شرط الشيخين)، هه‌ر پیاوێك ته‌گه‌ر سووره‌تی (الْبَقْرَةَ وَالْ عِمْرَانَ) ی خوێندبان و زانیانی (له به‌ری کردبان یان شاره‌زایان بووایه)، له چاوماندا گه‌وره‌وه مه‌زن ده‌بوو.

(۸) - ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾، هه‌روه‌ها به‌ دُنْیایی نه‌فامه‌که‌مان له‌سه‌ر خوا ﷺ قسه‌ی زۆر دوور له‌ راستیه‌وه ده‌کات، که ده‌لێن: (سَفِيهُنَا) که‌وده‌نه‌که‌مان ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی تیکرای نه‌فامه‌کانیان بێ، له جنده کافره‌کان، ده‌شگونجی مه‌به‌ست پێی ته‌وه‌یان بێ، که له هه‌موویان نه‌فامتره، که ئییلیسه.

(شَطَطَ: أَيُّ قَوْلًا ذَا شَطَطٍ أَيْ بُعِدَ وَجُورٍ، شَطِطَ الدَّارُ: بُعِدَتْ)، که ده‌لێن: (شَطَطًا) یانی: قسه‌یه‌کی زۆر دوور که‌وتوووه‌وه له راستیی کرد له‌سه‌ر خواو پالدايه لای خوا، که بریتیه له پالۆیدانی هاوبه‌ش و هاوسه‌رو پۆله‌ بو لای.

(۹) - ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنْسَ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، واته: ئێمه پێمان وابوو مرۆڤ و جند له‌سه‌ر خوا ﷺ درۆ ناکهن (درۆ به‌ ناوی خواوه ناکهن، درۆ پال ناده‌نه لای خوا یاخود درۆ بو خوا هه‌لنا به‌ستن)، (تَقُولُ) خوێنراوه‌ته‌وه‌ش: (تَقُولُ)، ته‌و کاته‌ش: (كَذِبًا، أَيُّ: قَوْلًا كَذِبًا)، (كذبًا) یانی: قسه‌یه‌کی درۆ، یاخود: (قَوْلًا مَكْذُوبًا فِيهِ) قسه‌یه‌ك که درۆی تێدا بێ، ته‌ویش بریتیه له پالدانی هاوسه‌رو پۆله‌ بو لای خوا ﷺ، واته: ئێمه پێشی وامانده‌زانی مرۆڤ و جند هه‌رچی بیلێن وایه، ته‌مانده‌زانی که به‌ناوی خواوه درۆ ده‌کهن و درۆ ده‌ده‌نه پال لای خوا.

(۱۰) - ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ﴾، به‌ دُنْیایی پیاوانێك له مرۆڤان په‌نایان ده‌برده به‌ر پیاوانێك له جنده‌کان، بۆچی په‌نایان پێی ده‌بردن؟ له کاتی‌که‌دا ده‌چوونه ده‌شت و ساراو چۆلاییه‌ك، شوێنێکی چۆل و به‌سام، کابرا ده‌یگوت: په‌نا دێنمه به‌ر گه‌وره‌کانی جندو ڤیش سپیه‌کانیان له جنده‌کان چه‌پاله‌م بده‌ن و مېهاریزن.

مه سه له ی دووهم:

جند دواى سؤراغ و پشکینى ئاسمان، بۆيان دهرکهوتوه که ئاسمان پرکراوه
له تیشکچى و بلنسه، که پيشتر له چهند شوئینىكى ئاسمان دانیشتون، بۆ
گوڤگرتن له قسهى فریستان، به لām تىستا ئه و بواره يان نه ماوه و نه شيانزانوه،
ئایا ئه و گۆرانکاریه بۆ خه لکی سه ره زه وى خیره يان شه ره؟

خود دهفه رموی: ﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِثْلَ ثَرَابٍ حَرَّاسٍ شَدِيدٍ ۖ وَأَنَّا لَا نَفْعِدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَحِذِّرْ ۚ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ۖ﴾ ﴿وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَوِيدٌ يَمِنُ فِي الْأَرْضِ ۚ أَمْ أَزَادَهُمُ رُحْمًا رَّشَدًا ۚ﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایەتانه، لە شەش برگەدا:

۱- ﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ﴾، (خویندارویش تهوه: (وإنّا)) به دنیایي ټیمه ئاسمانان پشکنی، (الطبري) ده لئ: (طَلَبْنَا السَّمَاءَ وَأَرَدْنَاهَا) واته: ئاسمانان خواست و بوی گه راین، (طَلَبْنَا بُلُوغَهَا لِسَمَاعِ أَهْلِهَا)، ویستمان بیگه ینئ بؤ ته وهی گوئ له دانیشته وه کانی بگرین که فریسته کانن، یاخود (لَمَسْنَا السَّمَاءَ) واته: (لَمَسْنَا خَبَرَ السَّمَاءِ، طَلَبْنَا خَبَرَهَا) هه وائی ئاسمانان ویست و سؤراغمان کرد.

۲- ﴿فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَابًا﴾، که چی بینیمان و لیمان هه لکهوت، پپرکراوه له پاسه وانی سهخت و توندو بلێسه کان، (حَرس جَمْعُ حَارِسٍ، مَثَلُ خَدَمٍ وَخَادِمٍ، واته: پاسه وانه کان، (شَدِيدٌ) یش سیفهتی (حَرس) ه، که ته گهر مانایه که ی ره چاو کرابایه، ده بوو فه رموو بای: (حَرساً شَدَادًا)، چونکه (حَرس) ناوی کۆیه، به لām له بهر ته وه ی کیشی (فَعِيلٌ) بۆ تاک و بۆ کۆ، دئی، بۆیه به (شَدِيدٌ) هاتوه، (شُهَبٌ) یش کۆی (شُهَاب) ه، (شُهَاب) به مانای بلێسه دئی، (شُهَبٌ) واته: بلێسه کان، واته: تێمه ئاسماغان بینی دوا ی ته وه ی پشکنیمان و سۆز اغمان کرد، پپرکراوه له تیشکچییان و بلێسان، تیشکچییه کان به دنیایی فریشته کانن، بلێسه کانیش ته وه ی بۆ تێمه زانراوه، تهو یارچانهن که له ته سترده کان

و خرّوکه‌کان جیا دهنه‌وه، به‌لام رهنه بلّیسه‌ی دیکه‌ی مه‌عنه‌ویش هه‌بن، که ئیمه زانیارییمان له‌و باره‌وه نیه، گرنگ نه‌وه‌یه ئهم وشه قورئانییه - که پێشتر له‌ کورته باسه‌که‌شدا گوتمان - وه‌ک چۆن پارچه‌کانی ته‌ستیره‌کان و خرّوکه‌کان ده‌گرێته‌وه، پێگر نیه که شتی دیکه‌ش هه‌بن، فریشته‌کان بیگرنه شه‌یتانه‌کان، پلارو بلّیسه‌ی مه‌عنه‌ویی که ئیمه نه‌زانین چۆنه؟!

به‌لام به‌دنیایی خوا ﷻ نه‌وه‌ی بریوه‌ته‌وه، که ته‌ستیره‌کان و پێرای جوانیی بۆ ئاسمان، ئاسمانی نزیکتر له‌ ئیمه، به‌کاریش ده‌هێترێن بۆ بلّیسه‌باران و تیرباران کردنی شه‌یتانه‌کان، که‌واته: بێگومان پارچه‌ ته‌ستیره‌و خرّوکه‌کان که دهنه‌ بلّیسه، به‌کارده‌هێترێن بۆ تیربارانکردنی شه‌یتانه‌کان، به‌لام ئایا و پێرای نه‌وه شتی دیکه‌ش هه‌یه، یان نا؟ ئایه‌ته‌که‌ پێی لێ ناگرێ شتی دیکه‌ش هه‌بی.

۳- ﴿وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ﴾، هه‌روه‌ها به‌ دنیایی ئیمه پێشتر له‌ ئاسمان هه‌ندێک نشینگه‌مان هه‌بوون بۆ گوێگرتن، (وَإِنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ كَانِيَةِ السَّمْعِ)، هه‌ندێک نشینگه‌مان بوون که بۆ گوێگرتن گونجاو بوون، بۆ نه‌وه‌ی تییاندا بچینه بۆسه‌وه‌و، گوێ له‌ قسه‌ی فریشته‌کان بگرتن، پێشتر وابووین.

۴- ﴿فَمَنْ يَسْمَعُ أَلَّا يَحْدُ لَهُ، شَهَابًا رَّصَدًا﴾، به‌لام هه‌ر که‌س ئیستا گوێ هه‌لخا، (بۆ هه‌والی ئاسمان و له‌ قسه‌ی فریشته‌کان)، بلّیسه‌یه‌کی له‌ بۆسه‌دای چنگ ده‌که‌وی، لێ هه‌لده‌که‌وی، (رصد، آی: راصدا)، بۆسه‌ گرتوو، هه‌روه‌ها (رصد) به‌ مانای له‌ بۆسه‌نراو (مَرصُود)یش دی.

۵- ﴿وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾، هه‌روه‌ها ئیمه ناشزانین ئایا نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر زه‌وین، به‌و گوێانکارییه‌ زانیان بۆ ویستراوه‌؟

۶- ﴿أَمَّا أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾، یان په‌روه‌ردگاریان سه‌ر راستیی و به‌ مراد گه‌یشتنی بۆ ویستتون، به‌و گوێانکارییه‌، (رشد، آی: خَيْرًا وَصَلَحًا، عَكْسُ الشَّرِّ وَالْفَسَادِ)، (رشد) واته: چاکه‌و به‌رزه‌وه‌ندێ، پێچه‌وانه‌ی خراپه‌و زیان.

(القرطبي) له تەفسیرە کە ی خۆیدا^(۱) ئەم دەقە دینی: (قِيلَ لِلْهَرَبِيِّ: أَكَانَ يَرْمَى فِي الْجَاهِلِيَّةِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: أَفَرَأَيْتَ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمِيعِ فَمَنْ يَسْمَعُ آلَانَ يَجِدُ لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا﴾، قَالَ: غُلْظْتُ وَشُدُّدُ أَمْرُهَا حِينَ بُعِثَ النَّبِيُّ ﷺ)، زوهری (کە یەکیکە لە زانایانی شوینکە و تەوان) پێی گوتراو: ئایا لە سەردەمی نەفامیشدا (پێش پەوانە کرانی پێغەمبەری کۆتایی)، ئەو بلیسانە هەر ھاویشتراون بۆ شەیتانەکان؟ گوتویەتی: بەلێ، دەلێ: پێمگوت: (ئەو کەسە ی زوهری پرسیو)، ئەدی قسە ی خۆی بەرز کە دەفەر موی: ﴿وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمِيعِ فَمَنْ يَسْمَعُ آلَانَ يَجِدُ لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا﴾؟!.

ئێمە پێشتر چەند نەشینگە یە کمان لە ئاسمان هەبوون بۆ گوێگرتن، هەر کە سێک ئیستای گۆی بگری بلیسە یەکی لە بۆسە دای بۆ دانراو؟

زوهری گوتی: ئیستا ئەو پاراستی و پاسەوانی کردنە ی ئاسمان بەهێزتر بوو، کارە کە ی زیاتر قایم کراو، دۆی ئەو ی پێغەمبەری خاتەم ﷺ پەوان کراو، وە ک پێشتریش باسمان کرد، ئەو گۆرانکاریە ی بوو، هەر ئەو یە کە ئەو بلیسانە زیاتر کراون و، فریشتەکان زیاتر کراون لە دۆی هاتنی پێغەمبەری خاتەم ﷺ، پێشتریش گوتم: لە سەردەمی هەموو پێغەمبەرانیشتدا هەر وابوو، بەلام ئەو ماوہ یە کە ووتە نێوان لە دایکبوونی عیسا ﷺ لە یە ک (۱) ی زاینی تاکو پەوانە کرانی موحمەد ﷺ لە (۶۱۰) زاینی، ئەو ماوہ ی (۶۱۰) سألە کە شەش سەدە بوو، جندەکان پێیان وابوو هەر وابوو، لەو فەترە یەدا کە وەحیی نەهاتو، ئەو ئیشکەرتنە لە ئاسمان کە مەبۆتەو، لەبەر ئەو ی وەحیی نەهاتو بۆ پێغەمبەرانی، تاکو مەترسی ئەو هەبێ شەیتانەکان دەستکاری بکەن و بیدزن.

واتە: بەردەوام جوړیک لە پاراستنی ئاسمان و ئیشکە لێگرتنی هەر بوو، بەلام دۆی ئەو ی موحمەد پێغەمبەری کۆتایی ﷺ نێردراو، یە کجاری

ئەو رېيە بەستراو، كە وەك گۆتم ھەرچەندە سەرنجى ئايەتەكان دەدەين، ئەو قەناعەتەمان بۆ پەيدا دەبى، كە وىراي ئەو پارچە ئەستېرەو خرۆكانەى دەيانىين، كە دېنە نىو مەوداى بەرگە ھەواى زەويىەو، كە كوردەواريى خۆمان دەلئ: ئەستېرەيەو پادە خزى، كە لە راستيدا ھەموويان پارچە ئەستېرەو پارچە خرۆكەن، وىراي ئەو دەبى ئەو فرىشتانە جوړىكى دىكەش لە دەرکردن و، پى لىگرتنى شەيتانەكانىشان ھەبى، كە ئىمە نايزانين چۆنە، رىشى تېدەچى كە بەھوى جوولەى فرىشتەكانەو، ژمارەى ئەو پارچە بلىسانە، پارچە نەيزەك و خرۆكانەى دەبنە بلىسە زياتر بى.

ئىنجا ئەگەر ئىمە تەماعى ئەو ھەمان ھەبى لە ھەموو نەيىيەكانى فەرمايشتى خوا تىيگەين و، لە ھەموو چەمك و واتايەكانى بە تەواويى ھالىي بين، ماناى واىە تەمايىكمان ھەيە لە جگە لە جيگاي خۆيدا، وەك عەرەب دەلئ: (طَمَعٌ فِي غَيْرِ مَطْمَعٍ)، بەس خوا ﷻ بە ھەموو نەيىيەكانى فەرمايشتى خوى زاناىە.

مەسەلەى سىيەم:

جندیش وەك مەروغان چاك و خراپیان تېدان و، كۆمەل و تاقمى زۆرو جوراوجۆرن:

خو دەفەرموى: ﴿وَأَنَّا مَنَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا ۖ﴾ (۱۱)

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

(۱) - ﴿وَأَنَّا مَنَّا الصَّالِحُونَ﴾، بە دۇنياىي ئىمە چاكانان لە نېودا هەن، (صَالِح) لە (صَلَح) ھو ھاتو، (صَلَح) واتە: چاك بوو، (صَالِح) ناوى بکەر (إسم فاعل) ھ، واتە: چاك، كەسىك كە چاكە دەكات، يانى: ئىمە چاكەكارمان تېدا هەن.

(۲) - ﴿وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ﴾، ھەروەھا جگە لە چاكەكارانىشمان تېدا هەن، واتە: كەسانى خراپەكارىشمان هەن.

(۳) - ﴿كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا﴾، پېشتەر ئىمە (خاوەن) رېبازى جوراچۆر بووين، وشەى (طَرَائِق) كۆى (طَرِيقَة)، (طَرِيقَة الرُّجُل: مَذْهَبُهُ، الْقِدْد: جَمْعُ قِدَّة، وَهِيَ دُرُوبٌ وَأَجْناسٌ مُخْتَلِفَةٌ، وَالْقِدَّةُ الْقِطْعَةُ)، (طَرِيقَة) بە مانای رېبازو بەرنامەو رى و شوئىكە كە پياو پېندا دەروا، (قِدْد) كۆى (قِدَّة) يەو، بە مانای چۆر دى، يانى: رى و شوئى و چۆرە جياوازەكان، (قِدَّة) ش بە مانای پارچەيە.

كە دەفەرموى: ﴿كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا﴾، (قِدْدًا) بۆ جەختكردنەوى واتای (طَرَائِق) ھ، واتە: ئىمە شوئىكەوتووى رېبازە جورا چۆرەكان، چونكە ھەر رېبازىك بە پارچە (قِدَّة) يەك دانراو، (قِد) یش بە زوئلە چەرمىك دەگوتى، كە لە پېستىكى دەباغ نەكراو دەبەردى، بە كوردى پى دەلئىن: زوئل، بە ەپەبى پى دەلئىن: (سِر)، واتە: زوئلە چەرم، پارچە چەرم كە لى دەكرتەو بە بارى دىژىيدا، ەپەب دەلئىن: (مَالُهُ قِدٌّ وَلَا قِخْفٌ)، نە (قِد) ى ھەيە، نە (قِخْف) ى ھەيە، (قِد) دەفرىكە لە پىست دروست دەكرى، (قِخْف) یش دەفرىكە لە دار دروست دەكرى.

بە كۈرتىي: جندەكان ئەو راستىيە رادەگەيەنن، كە تېمە ھەم خەلكى چاكەكارمان ھەيە، ھەم خەلكى جيا لەوہشمان ھەيە، ياني: خەلكى خراپەكارىشمان ھەيەو، تېمە پېشتەر پېيازگەلى جۇراوجۇر بووين، واتە: شوينكەوتەي پېيازە جۇراوجۇرەكان بووين.

منيش بۆم دەرکەوتوہ كە جند زياتر شوينكەوتووي مرؤقانن، لە ھەر شوينكە بىن، لە دەورى جوولەكەي مرؤف، جندى جوولەكە ھەن و، لە دەورى جندى ئەصرانىي، ھى ئەصرانىي و، جندى مسولمانيش لە دەورى مسولمانان ھەن، ھەرۋەھا لە ئىو مسولمانانىشدا وەك لايەنە سياسىيەكان و لايەنە فكرييەكان، جند زياتر كارتىكراون بە مرؤقان، چاكيان شوين چاكيان دەكەون و، خراپيشيان شوين خراپيان دەكەون.

ھەم بە پىي روالەتى ماناي تايەت و فەرموودەكان، ئەوہ زانراوہو، ھەم لە پىي تاييەتتىي خوشمەوہ، كە بە شىوہى ناراستەوخۇش پرسىيارم ليكردوون، ئەوان بەرؤشنىي ئەوہ رادەگەيەنن، كە تېمە زياتر لە ژىر كاريگەرىي مرؤفەكانداين، چاكيان لە ژىر كاريگەرىي چاكي مرؤقان دايەو، خراپيشمان لە ژىر كاريگەرىي خراپى مرؤقاندايە.

مه سه له ی چواره م:

جند زانیویانه که له ژیر پکیتی دهسه لاتی خوا ده رناچن، له هه رجتیه کی سه ر زهوی بن و، ته گهر راشبکه ن و بیانه وی له مه و دای پکیتی وی بچنه دهر، ده رباز نابن و، کاتیکیش گوئیستی پینمایی خوا بوون، یه کسه ر پروایان پی هیناوه، بابای پرواداریش نه مه ترسیی که مکر دنه وهی پاداشتی هه یه و، نه مه ترسیی زیاده خستنه سه ر گونا هه کانیشی هه یه:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَأَنَا ظَنَنْتَ أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا﴾ (۱۲) ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْمُدَىٰءَ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَحْصَ وَلَا رَهَقًا﴾ (۱۳).

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(۱) ﴿وَأَنَا ظَنَنْتَ أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ﴾ به دلنایی ئیمه زانیمان که له سه ر زهوی خوا ﴿وَأَنَا ظَنَنْتَ أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ﴾ (ظن) به مانای دلنایی (یقین) و به مانای زانیاری (علم) دئ، چونکه بنچینه یه که هه یه پشتریش باسما ن کرد، که ده لی: (ظَنُّ الْمُؤْمِنِينَ يَقِينُ، وَظَنُّ الْكُفَّارِ شَكٌّ وَتَرَدُّدٌ)، که عه بدوللای کوپی عه بباس (خوا لئیان رازی بی) گو تو ویه تی: وشه ی گومان هه ر کاتیک بو ته هلی ئیمان به کارهاتبی له قورئاندا، به مانای دلنایی و زانیاریه، به لām ته گهر بو بی پروایان به کارهاتبی، به مانای دوو دلی و دل له دلدانه.

که جند ده لین: (وَإِنَّا ظَنَنْتَ أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ)، (الإِعْجَازُ: جَعَلَ الْغَيْرَ عَاجِزًا)، واته: دهسته وسانکردنی به رانه رهو بی دهسه لات کردنی، بانی: ئیمه زانیمان که ناتوانین له سه ر زهوی خوا بی دهسه لات و دهسته پاچه بکهین، واته: له ژیر پکیتف و دهسه لاتی خوا دهر بچین له سه ر زهوی.

(۲) ﴿وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا﴾، ههروه ها زانیشمان که هه رگیز به هه لاتیش خوا دهسته وسان ناکهین، واته: زانیمان و دلنیا بووین که نه له سه ر زهوی تواناما ن به سه ر خوا دا هه یه و، نه به پاکردنیش لئی دهر باز ده بین و له دهسه لاتی خوا قوتار ده بین.

۳- ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ﴾، به دنیایي ئیمه هەر له گه‌ل گوئیستی پێنمای بووین، پرومان پێهینا، وشه‌ی (هُدَى) ده‌گونجی مه‌به‌ست پیتی قورئان بێ و، ده‌شگونجی مه‌به‌ست پیتی کۆی ئەو ئایین و به‌نامه‌یه‌ بێ که خوا ﷻ بۆ پێغه‌مبه‌ری خو‌ی ﷺ دایه‌زاندوه، وشه‌ی (لَمَّا) وه‌ک پێشتریش گو‌توومانه‌: کاتیکی دیارییکراو ده‌گه‌یه‌نئ.

که ده‌لێن: ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ﴾، (أي: لَمَّا سَمِعْنَا الْقُرْآنَ الْحَاوِيَّ عَلَى الْهُدَىٰ أَمَّنَّا بِهِ مِنْ غَيْرِ تَلَعُّمٍ، وَذَلِكَ لِأَنَّ الْمُؤْمِنَ بِرَبِّهِ لَا يَخَافُ نَقْصًا فِي أَجْرِهِ وَلَا زِيَادَةً فِي وُزْرِهِ)، یانی: هەر که گوتمان له قورئانی پێنمای وه‌خوگر بوو، پرومان پتی هینا، به‌بێ ته‌ته‌له‌کردنی زمان، ئەویش له‌ سۆنگه‌ی ئەوه‌وه که بپروادار به‌ په‌روه‌ردگاری، نه‌ مه‌ترسیی که‌م‌کردنه‌وه‌ی پاداشته‌که‌ی و نه‌ زیاد کردنی گونا‌هه‌که‌ی هه‌یه‌.

۴- ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ﴾، به دنیایي هەر که‌سیک بپروا به‌ په‌روه‌ردگاری به‌ینئ، (مَنْ): (مَنْ) (الشَّرْطِيَّة) یه، یاخود مانای مه‌رج ده‌گه‌یه‌نئ، هەر که‌سیک به‌ مه‌رجیک ئیمان به‌ینئ به‌ په‌روه‌ردگاری.

۵- ﴿فَلَا يَخَافُ يَنْسَا وَلَا رَهَقًا﴾، {ئهم (ف) ه بۆ وه‌لامی مه‌رجه‌که‌یه‌، به دنیایي مه‌ترسیی که‌م‌کردنه‌وه‌ی نیه، مه‌ترسی زیاد کردنیشی نیه، یانی: مه‌ترسیی که‌م‌کردنه‌وه‌ی پاداشتی نیه، مه‌ترسیی زیادکردنی پاداشتی نیه.

که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ﴾، ئەمه ئەوه ده‌گه‌یه‌نئ که جنیدیش وه‌ک مرو‌فان ئەرکدار کراون، چونکه ده‌لێن: هەر له‌گه‌ل گوئیستی فه‌رمانی خوا بووین، پرومان پێهینا، دوا‌یش ده‌لێن: هەر که‌سیک بپروا به‌ په‌روه‌ردگاری به‌ینئ، نه‌ مه‌ترسیی که‌م‌کردنه‌وه‌ی پاداشتی هه‌یه، نه‌ مه‌ترسیی زیادکردنی سزای هه‌یه.

كەواتە: جندیش ۋەك مروّقان - ۋەك پېشتەر گوتمان و بەلگەشمان لەو بارەوہ
 ھێنانەوہ لە نێو كورته باسەكەدا - ئەركدار كراون و، ئەوانیش دوینراون بە
 بەرنامەكانی خواو، پێخەمبەرەن بۆ ئەوانیش نێردراون، كەواتە: ئەوہی ھەندیک
 لە توێژەرەوانی قوربان گوتووینانە لە تەفسیری ئەو ئایەتەدا كە دەفەرموون:
 ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ؕ آمَنَّا بِهِ ؕ﴾ بە دنیایی ئیمە كاتێك گوئیستی رێنمایی
 بووین، برومان پێھێنا، بۆ وێنە:

(ابن عاشور) لە تەفسیرەكەى خۆى دا^(۱) دەلێ: (وَهَذَا لَا يَقْتَضِي أَنَّ الْجِنَّ
 مُكَلَّفُونَ بِشَرَائِعِ الْإِسْلَامِ)، واتە: ئەمە خوازیاری ئەو نە كە جندیش ئەركدار
 كراون، پابەند كراون بە بەرنامەكانی ئیسلام، دەلێین: بە پێچەوانەوہ: ئەمە
 بەلگەيە لەسەر ئەوہی ئەوانیش ئەركداركراون بە برۆا ھێنان بە ئیسلام و
 پابەندیی بە ئیسلامەوہ، مانای ئایەتەكەش زۆر ڕوونەو پێم وایە (ابن عاشور)
 لەوہدا خراب بەھەلەدا چووہ!

ھەرچەندە پېشتیش لەو بارەوہ دواوین، بەلام ئەمەش چەند بەلگەيەكی
 دیکە بە كورتیی و گوشرایی:

۱- جندیش ۋەك مروّقان ئەركدار كراون بە خواپەرستیی و لەسەریان پێویست كراوہ
 بەندایەتی بۆ خوا بكەن: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (۶۱) الذاریات،
 واتە: جندو مروّقم تەنیا بۆ ئەوہ ھێناونەدی كە مەپەرستن.

۲- ھەرۆھما خوا لە سوورەتی (الرحمن) دا سی و یەك (۲۱) جاران جندو مروّقان
 دەدویتی، كە لە یەكێك لە دواندەكانی دا خواى پەرۆردگار دەفەرموئ: ﴿يَتَعَشَّرُ
 الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِنْ أَسْطَغْتُمْ أَنْ تَفْذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَأَنْفُذُوا لَا تُفْذَوْنَ إِلَّا
 بِسُلْطَانٍ﴾ (۳۳) ئەى كۆمەلێ جندو مروّف! ئەگەر توانیان دەرچن لە سنوورەكانی
 ئاسمان و زەوى، دەرچن، بەلام دەرناچن مەگەر بە دەسەلات (دەسەلاتەكەشتان نە).

بَیْگومانیش جند و مروّف به مەبەستی پاكردن له سزای خوا هەولێ
دەرچوون له سنوورەکانی ئاسمان و زەوی دەدەن.

۳- هەروەها خوا دەفەرموێ: ﴿سَنَفَعُ لَكُمْ أَيُّهُ الثَّلَاثِ﴾، واتە: خومانتان بۆ
یەکلایی دەکەینەوه، ئەو دوو دروستکراوه قورسەکه، که سەر زەویتان قورس کردوه،
ئەجا مادام خوا خۆی یەکلایی بکاتەوه بۆ سزاو پاداشتی جندو مروّف، کهواتە: دیارە
هەردووکیان هەم سزاشیان هەیەو هەم پاداشتیشیان هەیە، ئەوەش زۆر پوونە، بەلام
نازانم (ابن عاشور) پەحمەتی خۆی لێ بێ بۆچی ئەوەی گوتەو، هەندێکی دیکەش له
زانایان جورێک لهو جوړە بیروکەو ئیعتیقادانەیان هەبووه.

که خوا دەفەرموێ: ﴿فَمَنْ يُّؤْمِنْ بِرَبِّهِ﴾، به دنیایی هەر کەسێ بپروا بهێنێ
به پەروەردگاری، ﴿فَلَا يَخَافُ عُقْبًا وَلَا رَهَقًا﴾، نه ترسی که مکردنهوه (بخس) ی
هەیه، نه ترسی زێده خستنهسەر (رَهَق) ی هەیه، (البَخْسُ: الغَبْنُ فِي الْأَجْرِ وَنَحْوِهِ،
وَالْبَخْسُ: الْإِنْقَاصُ)، (بخس): بریتیه له لێ داشکان و زیان وەبەر کهوتن، له
پاداشت و وێنە ی ئەوەدا، هەروەها (بخس) لێ که مکردنهوه شه.

(رَهَق: أَي ظَلَمَ فِي الْأَعْمَالِ السَّيِّئَةِ بِالْإِضَافَةِ إِلَيْهَا)، (رَهَق) واتە: ستهم و خستنه
سەری سزای زیاد، واتە: نه له پاداشتی کردهوه چاکهکانی کهم دهکړی و، نه
له سزای کردهوه خراپهکانیشی زیاد دهکړی.

مەسەلە ی پێنجەم:

جندیش کەسانی بۆ خوا ملکەچ و ھە لادەریشیان تێدان، بێگومان ملکەچان لەسەر راستیی و بە مراد گەیشتن خەفتاون و، دەستگیریشیان کردووە، بەلام کافران و لادەران و ستەمکاران دەبنە سووتەمەنی دۆزەخ:

خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَنَا مِّنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَ الْقَاسِطِينَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝۱۴ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝۱۵﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە سێ بڕگەدا:

(۱)- ﴿وَأَنَا مِّنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَ الْقَاسِطِينَ﴾، ھەروەھا بە دنیایی تێمە ملکەچانیشتان ھەن و لادەرانیشمان ھەن، (مُسلِم) لەسەر کیشی (مُفْعِل) ناوی بکەر (اسم فاعِل)ە، واتە: ملکەچ، کەسیک مل و گەردنی خۆی کەچ کردووە بۆ خوا ﷻ (قَاسِط: اسْم فاعِل مِنْ قَسَطَ، قَسَطًا، وَقُشُوطًا أَي: جَارٍ، فَهُوَ كَالظَّالِمِ)، کەواتە: (قَاسِط)، واتە: ستەمکار یان لادەر، لە (قَسَطَ، قَسَطًا، وَقُشُوطًا) دەواتو، واتە: (ظَلَمَ أَوْ جَارَ) ستەمی کرد یان لایدا، واتە: تێمە ھەم ملکەچانمان ھەن بۆ خوا ﷻ شونیکەوتوانی ئیسلام و، ھەم لادەران و ستەمکارانیشتان ھەن.

(۲)- ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا﴾، ھەر کەس ملکەچ و گەردنکەچ بووبێ (بۆ) خوا ﷻ، ((مَنْ)) ھەم بۆ تاک و ھەم بۆ کۆش بەکاردێ، ئا ئەوانە ی ملکەچ بوون، لەسەر راستیی خەفتاون، لە بە مراد گەیشتن و پێ راستگرتن خەفتاون و بۆ ئەوە تێکۆشاوان، (التَّحَرَّى: طَلَبُ الْحَرَى وَالْحَرَى جَانِبُ الشَّيْءِ)، (حَرَى) بە مانای تەنیشتی شتێک دی، تنجا کەسیک بەرەو تەنیشتی شتێک بچێ، پرووی لەو شتە کردووە، ھەروەھا (التَّحَرَّى: طَلَبُ الْحَرَى، وَهُوَ الشَّيْءُ الَّذِي يَتَّبِعِي أَنْ يُفْعَلَ)، بەمانای داواکردنی (حَرَى)یە، ئەویش بریتییە لەو شتە ی پێویستە بکری، وەک لە عەرەبییدا دەگوترێ: (بِالْحَرَى أَنْ تَفْعَلَ كَذَا) شایستەییە تۆ ئەوە بکە، یان دەگوترێ: (أَحْرَى أَنْ تَفْعَلَ كَذَا)، وا باشترە تۆ فلان شتە

بکهی، کهواته: ﴿عَرَّوْا رُسُلًا﴾ به دواى سهر راستیى دا گه راون و سؤراغیان کردوه، له به مراد گه یشتن به ئامانج گه یشتن، خه فتاون و یتشیکه یشتوون.

۳- ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾، به لّام سته مکاران و لادهران ئهوانه بوونه سووته مه نئی دۆزه خ.

گپردراوه ته وه له (حجاج بن یوسف الثقفی) که دهیه وئ سعهیدی کورێ جو بهیر بکوژئ، که به کیک بووه له زانا یانی شوینکه و تووان (تابعین)، پیاوکی زور گه وره و زور صالح و زوریش بویر بووه، لئی ده پرسئ: له باره ی منه وه چی ده لئیی؟ سه عیدیش کورێ جو بهیریش ده لئ: (قَاسِطٌ عَادِلٌ)، تۆ هه م (قَاسِطٌ) ی هه م (عَادِلٌ)، خه لکه که ی له وئ، ده لئین: (مَا أَحْسَنَ مَا قَالَ)، قسه یه کی چه ند باشی له باره ی (حجاج) وه کرد، (فَقَالَ الْحَجَّاجُ: يَا جَهْلَةُ! إِنَّهُ سَمَائِي ظَالِمًا مُشْرِكًا، وَتِلَا لَهُمْ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾، و قوله: ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ (۱) الأنعام)، هه ججاج به سه عیدی کورێ جو بهیر ده لئ: چۆنم ناو ده نئیی؟ ئه ویش ده لئ: (قَاسِطٌ عَادِلٌ)، تۆ لاده ری و پئ لار که ری، ((عَدَلَ عَنِ الطَّرِيقِ أَي: مَالَ) له ربه که لایدا، خه لکه که ی له وئ ده لئین قسه یه کی چه ند باشی کرد! هه ججاجیش ده لئ: ئه ی نه فامه کان! منی به سته مکارو به هاوبه ش بۆ خوا دانهر ناوزه د کردوه! ئنجا قسه ی خوا ی به رزی خوئنده وه که ده فهرموئ: ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾، به لّام لادهران ده بنه سووته مه نئی دۆزه خ، هه روه ها قسه ی خوا ی په روه ردگار که ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ (۱) الأنعام، ئنجا ئهوانه ی بی پروان، هاوبه ش بۆ په روه ردگاریان داده تئین، یا خود ئهوانه ی بی پروان به په روه ردگاریان، لاده دن، (يَعْدِلُونَ أَي: يَمِيلُونَ، يَنْحَرِفُونَ).

لیره که ده فهرموئ: ﴿فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾، (وَإِقْحَامٌ فَعُلَ «كَانُوا» لِتَحْقِيقِ مَصِيرِهِمْ إِلَى النَّارِ حَتَّى كَانَتْهُمْ كَانُوا كَذَلِكَ مِنْ زَمَنِ مَضَى)، (كَانُوا): که خراوه ته

نیو ئەو پرستەیهوه بۆ ساغکردنەوهی سەرەنجامەکەیانە کە بەرەو ئاگرە، وەک لە کاتی پیشترەوێش ئەوان هەر بەو شێوەیە بووبن.

لێرەدا قسەیەکی (الرَّمَحْشَرِيّ) دینین، کە (محاسن التأویل)^(١) لێی خواستۆتەوه دەلێ:

(وَقَدْ زَعَمَ مَنْ لَا يَرَى لِلْحَيِّ ثَوَابًا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَوْعَدَ قَاسِطِهِمْ وَمَا وَعَدَ مُسْلِمِيهِمْ، وَكَفَى بِهِ وَعِيدًا، أَيُّ قَاوِلِكَ تَحَرُّوا رَشَدًا، فَذَكَرَ سَبَبَ الثَّوَابِ وَمُوجِبَهُ، وَاللَّهُ أَعْدَلُ مِنْ أَنْ يُعَاقِبَ الْقَاسِطَ وَلَا يُثِيبَ الرَّاشِدَ)، زەمە خشەری لە کۆمەڵی موعتەزێلە بوو، بەلام لە رووی پەوانبێژیەوهو لە رووی تێگەیشتنی قورئانەوه، لە زۆر لە ئایەتەکان تێگەیشتنی زۆر وردو جوانی هەیە.

دەلێ: هەندێک پێیان وابوو، جندەکان پاداشتیان نیە، بە بەلکە ی ئەوهی خوا ی بەرز هەر پەشە ی کردووە لە لادەرەکانیان، بەلام بەلێنی نەداو بە ملکه چه کانیان، فەرموویەتی: ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرُّوا رَشَدًا﴾، ئەوانە ی ملکه چ بوون (بۆ خوا) لە پێی راست و لەسەر راستی و بە مراد گەیشتن خەفتاون، بەلام باسی پاداشتیان ناکات، ﴿وَأَمَّا الْفَاسِقُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾، بەلام لادەرەکان دەبنە سووتەمەنی دۆزەخ، (الرَّمَحْشَرِيّ) دەلێ: ئەوەندە بەسە کە بەلێن و گەفتی خوا هەبێ بۆ چاکەکانیان و ملکه چه کانیان، کە خوا فەرموویەتی: ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرُّوا رَشَدًا﴾، ئەوانە لەسەر راستی و بە ئامانج گەیشتن خەفتاون، هۆکارو پێویستی پاداشتەکە ی باسکردوون، دوای دەلێ: خوا لەوه دادگەرتەر کە بابای لادەر، سزا بدات، بەلام بابای سەر راست و بە ئامانج گەیشتوو بە مراد گەیشتوو، پاداشت نەداتەوه، قسەکەشی زۆر جوان و بەجێیە، بەلام ئەگەر سووڕەتی (الرَّحْمَن) بە بەلگە بپێتریتەوه - بە بۆچوونی من - بەلگە کە بەهێزتریش دەبێ، لەسەر ئەوهی جندیش وەک مەرفانن و وەک چوون سزا چاوهر پێیان دەکات، پاداشتی ش چاوهر پێیان دەکات، چ لە دنیاو چ لە دواڕۆژدا.

مه‌سه له‌ی شه‌شه‌م:

ئه‌گهر بێت و مروّف و جند له‌سه‌ر راسته‌ پێی خوا راوه‌ستاو بێ، خوای به‌خسه‌ر ئاوی زۆرو زولّایان به‌سه‌ردا ده‌بارێنی، تاكو به‌وه تاقیبان بکاته‌وه، هه‌ر که‌سیکیش له‌ یادی خوا لادهر بێ، به‌ سزای سه‌خته‌وه گرفتاری ده‌کات:

﴿وَالْوَلَّيْ اَسْتَقَمُّوْا عَلٰی الطَّرِیْقَةِ لَا سَقِیْنَهُمْ مَّاءَ عَذَقَا ۝۱۶ نَفَقْنَهُمْ فِیْهِ وَمَنْ یُعْرِضْ عَنْ ذٰکِرِ رَبِّهِ یَسْلُکْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۝۱۷﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئهم، دوو ئایه‌ته، له‌ پینج برگه‌دا:

۱- ﴿وَالْوَلَّيْ اَسْتَقَمُّوْا عَلٰی الطَّرِیْقَةِ﴾، هه‌روه‌ها ئه‌گهر له‌سه‌ر پێباز راوه‌ستاو بوونایه، لێره‌دا زانایان له‌سه‌ر ته‌وه‌یه‌کده‌نگن، که‌ ده‌بێ (الْو) به‌سه‌ر (فتح) بخوێنێته‌وه، لێره‌دا ده‌بێ (أَنْ) فته‌حه‌ی هه‌بێ، که‌ له‌ ئه‌سلدا (وَأَنْ لِّوِ اسْتَقَامُوا)یه، نابێ بگوێری: (وَأِنْ)، به‌ دنیایی ئه‌گهر راوه‌ستاو بوونایه له‌سه‌ر پێباز، واته: له‌سه‌ر راسته‌ پێی خوا، کێ راوه‌ستاو بووایه؟:

أ- ده‌گونجێ مه‌به‌ست پێی (قَاسِطُونَ) بێ، یانی: لادهره‌کان راوه‌ستاو بوونایه.

ب- ده‌گونجێ مه‌به‌ست مروّفه‌کان بێ.

ج- ده‌شگونجێ مه‌به‌ست مروّف و جند بێ، ئه‌گهر هه‌موویان راوه‌ستاو بوونایه، منیش ته‌و مانایه‌ی سێهه‌م زیاتر به‌ ده‌، (وَالِاسْتِقَامَةُ عَلٰی الطَّرِیْقَةِ: اسْتِقَامَةُ السَّبْرِ فِی الطَّرِیْقِ، وَهِيَ السَّبْرُ بِالطَّرِیْقِ دُونَ اَعْوَجَاجٍ)، (استقامه) ته‌وه‌یه له‌سه‌ر ته‌و پێیه به‌ پێکی بپروا به‌بێ لادان و خوارو خێچی، ئه‌گهر وایانکردبایه:

۲- ﴿لَا سَقِیْنَهُمْ مَّاءَ عَذَقَا﴾، ئاوێکی زۆرو زولّمان پێی ده‌نوێشێ، (الماءُ العَذَقُ: الماءُ الکثیر) ئاوی زۆر.

(۳) - ﴿لَقَدْ نَعَّمْنَا فِيهِ﴾، تاكو تتياندا تاقبيان بكهينهوه، (أي: لِنَخْتَرَهُمْ فِيهِ)، تاكو تاقبيان بكهينهوه بهو ئاوه زۆرو زولالهى بۆمان دابه زاندوون، چونكه گوتراوه: ئاوو ئاوه دانىي، ئاو سه رچاوهى هه موو نيعمه ته كانى ديكه يه.

(۴) - ﴿وَمَنْ يَعْزْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ﴾، هه ر كه سيكيش له يادى پهروه ردگارى لابدات و پروو وه چه رخيئي، (ذِكْر) ده گونجى:

أ- مه به ست پيى قورئان بى.

ب- يان به ندياه تى بۆ خوا بى.

ج- يان به رنامه ي خوا بى.

(۵) - ﴿يَسْأَلُكَ عَذَابًا صَعَدًا﴾، (خوا) ده يخاته ئازارو سزايه كى سه خت و قورسه وه، خو ئيندراويشته وه: (تَسْأَلُكَ أَي: نَذِخْلُهُ)، ده يخه ينه ئيو، سزايه كى قورس و به زه حمه ت، (عَذَابًا صَعَدًا أَي: شَاقًّا صَعْبًا يَغْلُو الْمُعَذَّبُ وَيَغْلِبُهُ)، سزايه كى سه خت كه به سه ر باباى سزادراو و ئازادراودا زال ده بى و دايده پوشتى.

له و باره وه ئه و قسه يه ي خه ليفه عومه ر ﴿وَيَسْأَلُكَ عَذَابًا صَعَدًا﴾ ده ئينى، كه گوتوو يه تى: (مَا تَصْعَدُنِي شَيْءٌ مَا تَصْعَدُنِي خَطْبَةُ الْكَاخِ، أَي: مَا شَقَّ عَلَيَّ)، واته: هيج شتيكم هينده له سه ر قورس نه بووه، وه ك وتارى خواز بينى له سه ر دلم قورسه و پتم زه حمه ته.

ده ليم: پتم وايه پى زه حمه تيه كه ي له به ر ئه وه بووه، عومه ر (خوا لى) رازى بى، پياويكى يه كجار راست و ساغ و بى گرى و گوئل و گرفت بووه، ئنجا له خواز بينيشدا ده بى به راستى باسى ئه و كه سه بكه ي كه ئافره ته كه ي بۆ ده خوازي، ئنجا كه سيفه تى خراپيشى بووين، له سه ر دلى قورس بووه، سيفه ته خراپه كانى باس نه كات و، ناشگونجى باس بكري، واى تيده گه م بۆيه پيى قورس بووه.

وشەى (صَعْدًا) چاۋگە (وَصِفَ بِهِ مُبَالْغَةً أَي: مَشَقَّةً)، ۋەك زېدەپۆیى كراۋە بە ۋەسەف، واتە: قورسايى و سەختىيى، (صُعُود) يانى: دەروويەكى سەخت كە خەلك لىتى سەردەكەۋى، (الطبري) بە ژمارە: (۳۵۲۱۷) لە موچاھىدەۋە (صَعْدًا) ى بە: (مَشَقَّةٌ مِنَ الْعَذَابِ) سزايەكى سەخت، مانا كردو، ھەروەھا (الطبري) بە ژمارە: (۳۵۲۲۱) لە قەتادەۋە ھىناۋىيەتى كە گوتوۋىيەتى: (صَعْدًا أَي: عَذَابًا لَا رَاحَةَ فِيهِ)، سزاو ئازارىك كە ھىچ ئاسوودەيى و ھەسانەۋەى تىدا نىە.

مەسەلەى ھەوتەم:

مژگەوتەکانیش و ئەندامەکانى كرنووش پى بردنیش ھى خوان، بۆيە
شايسەتى پەرستران تەنيا خوايە ﷻ:

خو دەفەر موى: ﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ (١٨)

شىكردنەھەى ئەم ئايەتە، لە دوو بڕگەدا:

(١) - ﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ﴾، بە دنيایى مژگەوتەکان (یان: ئەندامەکانى كرنووش بردن)
ھى خوان، لێرەشدا قورئانخوێنەکان لەسەر ئەو یەكەدەنگى، كە (أَنَّ) لێرەدا بە ھەتھەى
ھەمژە كە دەخوێرتیئەو، بە دنيایى مژگەوتەکان ھى خوان:

أ- (مَسَاجِدَ) كۆى (مَسْجِد)ە، كە ئەو شوێنە یە دروستكراوہ بۆ نوێژ تێدا كردن و كرنووش
تێدا بردن.

ب- یاخود (مَسَاجِدَ) ئەو ئەندامانەن كە كرنووشیان لەسەر دەبردرئ، كە ھەوت ئەندامن:
(تَبَوَّجُوهَا) و ھەردوو دەست و ھەردوو ئەژنۆو ھەردوو سینگی پێیەكان، واتە: ئەو
ئەندامانەى خوا بۆ مروڤى خولقاندوون و كرنووشیان لەسەر دەبات، بەس ھى خوان.

(٢) - ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾، كەواتە لەگەڵ خوادا لە كەسى دیکە مەپارتێنەو.

بێگومان وشەى (مَسَاجِدَ) زیاتر بە مانای كۆى (مسجد) مژگەوت ھاتو،
تیمە لە سوورەتى (النور)دا باسێكى مژگەوتمان كردو، لە تەفسیری ئايەتەكانى:
(٣٦ و ٣٧ و ٣٨)دا، بۆيە لێرە ناچینە ئیو وردەكارىيەكانى باسى مژگەوت و،
ھوكمەكانى مژگەوت و، چۆنیەتیی مامەلە كردن لەگەڵ مژگەوتدا.

مەسەلەى ھەشتەم و كۆتايى:

كاتىك بەندەى خوا موھەممەد ﷺ ھەلسا بۆ لىپارانهوہى خواو بەندايەتەى بۆ کردنى، جندەكان ھىندە دەورىان قەرەبالغ کرد، نيزىك بوو كەلەكەى لەسەر بکەن و لەسەرى كۆبينەوہ:

خوا دەفەرموى: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۖ﴾ (۱۹)

شىكردنەوہى ئەم ئايەتە، لە دوو بېرگەدا:

۱- ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ {خویندراویشەتەوہ: (وَأَنَّهُ)، (نَافِع) واى خویندۆتەوہ، بە دنیايى كاتىك بەندەى خوا ھەلسا، لىي دەپارايەوہ، لە كى؟ بىگومان لە خوا ﷺ.

۲- ﴿كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾، نيزىك بوو كەلەكەى لەسەر بکەن، واتە: جندەكان لەسەرى كۆ بىنەوہو بکەونە سەر يەك لە دەورى پىڭەمبەرى خوا ﷺ وشەى (لِبَدًا) خویندراویشەتەوہ: (لِبَدًا) يان: جندەكان ھىندە مكووېر بوون و تامەزرۆ بوون، گويايان لە پىڭەمبەرى خوا ﷺ بى، كە ھەلسا بۆ لىپارانهوہى خواو، قورئانخویندن و، پەرستنى خواو، لە دەورى قەرەبالغ بوون و چوونە نيزىكى، خەرىك بوو بکەونە سەر يەك، چونكە (لِبَدًا)، (جَمْعُ لِبْدَةٍ أَيْ: مُجْتَمِعَةً)، شتىكى خرىبۆو سەر يەك، يان (لِبَدًا) كۆى (لِبْدَةٍ) يە (أَيْ: جَمَاعَاتٍ تَلَبَّدَتْ شَيْءٌ عَلَى شَيْءٍ أَيْ اجْتَمَعَتْ)، واتە: شتىك خرىبۆو سەر يەك.

(الطبري) ئاواى مانا لىكداوەتەوہو دەلى: (كَادُوا يَكُونُونَ عَلَى مُحَمَّدٍ جَمَاعَاتٍ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ، وَاحِدُهَا: لِبْدَةٌ، وَفِيهَا لُغَتَانِ: كَسَرُ اللَّامِ لِبْدَةٌ، وَمَنْ كَسَرَهَا جَمْعُهَا: لِبْدٌ؛ وَضَمُّ اللَّامِ لِبْدَةٌ، وَمَنْ ضَمَّهَا جَمْعُهَا: لِبْدٌ يَضُمُّ اللَّامَ، أَوْ لَا يَضُمُّ؛ وَمَنْ جَمَعَ لَا يَضُمُّ قَالَ: لِبْدَةٌ، مِثْلُ رَاكِبٍ وَرُكْعَا،) واتە: خەرىك بوو (جندەكان) كۆمەل كۆمەل لەسەر يەك كەلەكە بن (لە لای پىڭەمبەرى خوا ﷺ)، (لِبْد) كۆى (لِبْدَةٍ) يە، كە ئەويش دوو لەھجەى تىدا ھەن:

(لَبْدَة) که به (لَبْد) کو دەرگرتیهو، (لَبْدَة) که به (لَبْد) کو دەرگرتیهو، یاخود (لَبْد) تاکهکهی بریتیه له (لَبْد) و به (لَبْد) یش کو دەرگرتیهو، وهك (رَاكِع) و رُكْع، واته: ركووع بهرو ركووع بهرهكان.

ئىجا ئەمه دوو واتايان بۆ لىكدوانهوه:

یه کهم: جندهكان خهريك بوون لهسەر پىغهمبهرى خوا ﷺ كه لهكه بن، بۆ ئەوهى گوێ قورئان بگرن، وهك (الضاحك) كه (الطبري) به ژماره (۳۵۲۲۹) لىيهوه هيناهو دهلى: (كَادُوا يَرْكَبُونَهُ حَرْصًا عَلَى مَا سَمِعُوا مِنْهُ مِنَ الْقُرْآنِ) خهريك بوو بچنه سهەر پىغهمبهرى خوا ﷺ و كه لهكه بن، له بهر ئەوهى زۆر سوور بوون گوئيان له قورئان بى.

دووه: هه ندىكيش گوتوو يانهو (الطبري) ئەم رايه زياتر پهسند كردوه، دهلى: (وَأَوَّلَى الْأَقْوَالِ بِالصَّوَابِ فِي ذَلِكَ قَوْلُ مَنْ قَالَ: ذَلِكَ خَبَرٌ مِنَ اللَّهِ عَنْ أَنَّ رَسُولَهُ مُحَمَّدًا ﷺ لَمَّا قَامَ يَدْعُوهُ، كَادَتِ الْعَرَبُ تَكُونُ عَلَيْهِ جَمِيعًا فِي إِطْفَاءِ نُورِ اللَّهِ)، له پىشتىنى قسان له راستىيهوه، قسهى كه سپكه گوتويهتى: ئەمه ههوالدانىكه له خواوه، كه پىغهمبهرهكهى موحهممهد ﷺ كاتىك ههلساوه له خوا پاراوهتهوهو خواى په رستوه، عه په بهكان خهريك بوون هه موويان كه لهكه بن لهسەر يهك، بۆ كوژانهوهى ئەو پرووناكيبهى خوا پىيدا ناردوه.

ههروهها له (قتادة) هوه هيناهيهتى به ژماره: (۳۵۲۳۳) دهلى: (لَمَّا قَامَ النَّبِيُّ ﷺ تَلَبَّطَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ وَحَرَّصُوا عَلَى أَنْ يُطْفِئُوا هَذَا النُّورَ الَّذِي أَنْزَلَهُ)، كاتىك پىغهمبهر ﷺ ههلسا (بانگهوازی كرد بۆ لای خواو خواى په رست)، جندو مرؤف هه موويان لهسەر يهك كه لهكه بوون، سوور بوون لهسەر ئەوهى ئەو پرووناكيبهى خوا ناردويهتى، خه فهى بکهن و بىكوژىننهوهو له بهينى بهرن.

هه رچهنده (الطبري) وا دهلى: به لام من واى تىدهگهه ئەو رايه راستى بى كه باسى جنده، چونكه سوورتهكه باسى جند دهكات، بهلى ئەوهش دەرگرتيهوه، بىگومان كافرهكانى جندو مرؤفیش گه له كۆمه كتيان كردو خرپونهوه سهەر يهك

له دژی پىغەمبەرى خوا ﷺ، بەلام لىرەدا سىياقەكە زياتر ئەو واتايە پشتراست دەكاتەو، كە ھەر باسى جندەو ئەمەش ھەر دەچىتە نىو مەدح كردنى جند، چونكە ئايەتەكانى دىكەش ھەموويان مەدح كردنيان، كە زۆر سووربوون لەسەر ئەوھى گوڤيان لە پىغەمبەر بى و، پەيامى خواى لى وەر بگرن، كە خەرىك بوو لەسەر يەك كەلەكە بىن بو گوڤ لىكرتنى پىغەمبەرى خوا ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

دەرسى دووۈم

پیناسهی ئهم دهرسه

ئهم دهرسه له نو ئایه تی کو تای سووړه تی (الجن) پیک دی، تهوهری سه ره کیان چهن د پینمایه کی خوای بهرزو مهزنه، بو پیغمبه ری کو تای موحه ممه د ﷺ له دوو توپی چوار (۴) فهرمان دا، که به (قل) بلن، دهست پی ده کهن، ههروه ها چهن راستیه کی مه زنیشان له که لدا ئیواخن کراون، که گرن گزینیان ئه مانه ن:

۱- هه ره کهس سه ریچی خواو پیغمبه ره که ی بکات، له دوزه خ دا به هه میشه یی ده می پته وه.

۲- له کاتی دیتنی سزای هه ره شه پی لیکرانیان دا، بی پروایان ده زانن که چهن د بهیرو که من.

۳- خوای په نهانزان جگه له پیغمبه ران، هیچ کهس له په نهان و نادیا ری تایه ت به خو ی ناگدار ناکات، ئه ویش دوا ی دانانی ئیشکچی و پاسه وان له فریشتان.

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ (۱) ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ (۲) ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ (۳) ﴿إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾ (۴) ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْجَعُونَ مَنْ أَضَعُ ناصِرًا وَاقِفٌ عَدَدًا﴾ (۵) ﴿قُلْ إِنْ أَدْرَيْتُمْ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا﴾ (۶) ﴿عَلَيْمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ (۷) ﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ (۸) ﴿لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ (۹) ﴿﴾

مانای ده قلاو ده قی ئایه تهکان

{ئەي موحەممەد ﷺ} بَلَى: تەنیا لە پەرورەدگارم دەپارێمەو، هیچ کەس ناکەمە هاوبەشی (لە پەرستندا) ﴿۲۰﴾ بَلَى: بێگومان من نەدوورخستەو، زینتانم بەدەستە، نەبە مرادو بە ئامانج گەشتنتان ﴿۲۱﴾ بَلَى: بێگومان هیچکەس لە سزای خوا ناپارێزری و، جگە لەو هیچ پەناگەیهک شک نابەم، (هیچ شتیکم لە سوودو زینتان بەدەست نیە) ﴿۲۲﴾ مەگەر گەياندنێ پەيامێک لە خواو، گەياندنێ نامەکانی و، هەر کەسێکیش سەرپێچیی لە خواو پێغەمبەرە کە ی بکات، بە دلنایی ناگری دۆزەخی وەک سزا بۆ هەیه، بە هەمیشەیی تێیدا دەبێ ﴿۲۳﴾ بێروایان هەر بەردەوام دەبن، تاکو کاتیک ئەو هیان دی، کە گفتیان پێ دەدری، باش دەزانن کێ پشتیوانە کە ی بێ هیزترو ژمارە کە ی کەمترە! ﴿۲۴﴾ بَلَى: نازانم ئایا ئەو ی بەلێنتان پێ دەدری نێزیکە، یان پەرورەدگارم ماو یە ک ی زانراوی بۆ دادەنێ؟ ﴿۲۵﴾ خوا زانای پەنھانە هیچکەس لە پەنھانی تایبەتی خۆی ئاگادار ناکات ﴿۲۶﴾ مەگەر ئەو ی پەسندی بکات لە تێردراویک، بێگومان ئەو ییش تێشکچی لە پێش دوو دەستیەو، لەدوا یەو دادەنێ ﴿۲۷﴾ تاکو بزانی کە نامەکانی پەرورەدگاریان بە تەواوی بە خەڵک گەياندوون و، خواش دەوری ئەو ی داو کە (فریشتەکان) لە لایانەو، هەموو شتێکی بە ژماردن سەرژمێر کردووە ﴿۲۸﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک وشه‌کان

(لَنْ يُخْرِجَنِي): هه‌رگیز نامپاریزی، (لَنْ يَخْمِيَنِي)، (الْجَارُ: مَنْ يَقْرُبُ مَسْكَنَهُ مِنْكَ) (جار): ئەوه‌یه خانووه‌که‌ی له‌ ته‌نیشتت‌ه‌وه‌ بێ، به‌ کوردیی ده‌لێن: دراوسێ، (اسْتَجَرْتُهُ فَأَجَارَنِي) واته‌: په‌نام پێرد، ته‌ویش منی په‌نا دا، ﴿وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ﴾ (٤٨) وه‌ک له‌ سووره‌تی (الأنفال) دا هاتوه‌، ئیبلیس به‌ پێپروایه‌کان ده‌لێ: من په‌نا‌ده‌ری تێ‌وه‌م، (أَجَارُهُ يُخْرِعُهُ) واته‌: په‌نا‌ی دا، په‌نا‌ی ده‌دا.

(مُلْتَحِدًا): (الْمُلْتَحِدُ إِلَى كَذَا: مَالَ إِلَيْهِ)، واته‌: مه‌یلی به‌لادا کرد بۆ لای چوو، (مُلْتَحِدًا: مُؤْضِعُ التَّجَاءِ أَوْ التَّجَاءِ)، (مُلْتَحِدًا): شوێنی په‌نا‌پێ‌بردن، یاخود خودی په‌نا‌پێ‌بردن.

(أَمَدًا): (الْأَمَدُ: مَدَّةٌ لَهَا حَدٌّ مَجْهُولٌ) ماوه‌یه‌که‌ سنوورێکی نه‌زانراوی هه‌بێ، (إِذَا أَطْلِقَ، وَقَدْ يُنْخَصِرُ)، ته‌گه‌ر (أَمَد) به‌ په‌هایێ بگوترێ سنوورێکی نه‌زانراوی هه‌یه‌، جاری واش هه‌یه‌ مه‌به‌ست پێی کاتیکی دیاریبیکراوه‌، (وَالْفَرْقُ بَيْنَ الزَّمَنِ وَالْأَمَدِ أَنَّ الثَّانِيَةَ بِاعْتِبَارِ الْغَايَةِ)، (زَمَنٌ وَأَمَدٌ) له‌ زمانێ عه‌ره‌بییدا به‌ مانای کاتیکی، ماوه‌یه‌ک، دێن، به‌لام (أَمَد) به‌ کاتیکی ده‌گوترێ سنوورێکی هه‌بێ.

(فَلَا يَظْهَرُ عَلَى عَيْبِهِ أَحَدًا): (أَي: فَلَا يُظْلَعُ) واته‌: هه‌یچ‌ک‌ه‌س له‌ په‌نه‌انه‌که‌ی خۆی ئاگادار ناکاته‌وه‌.

(يَسْأَلُ): (أَي: يُدْخِلُ، أَوْ يَجْعَلُ)، ﴿يَسْأَلُكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾، واته‌: تێش‌ک‌چییان له‌ پێش ده‌ستی و دو‌اوه‌ی داده‌نێ، ده‌گێرێ.

(رَصَدًا): (الرَّصَدُ: الْإِسْتِعْدَادُ لِلتَّرَقُّبِ، وَالرَّصَدُ يُقَالُ لِلرَّاصِدِ وَالْمَجْمُوعِ، وَالْمَرْصُودِ وَاحِدًا كَانَ أَوْ جَمْعًا)، (رَصَدٌ) هه‌م به‌ مانای خۆ تاماده‌کردن دی بۆ چاودێری، هه‌روه‌ها به‌ بابای له‌ بۆسه‌دا بوو ده‌گوترێ، هه‌م بۆ تاکی هه‌م بۆ کۆش،

ههروه‌ها (رَصَدٌ) به (مَرْصُود) پش ده‌گوتری، واته: که‌سیک که چاودیری ده‌کری، بوئی له بۆسه‌دان، تاک بی یان کو بی.

(وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ): واته: هه‌موو شتیکی سه‌رژمیر کردوه، (أَي: حَصْلُهُ وَأَحْطًا بِهِ)، واته: ده‌وری داوهو سه‌رژمیری کردوه، (وَالْإِحْصَاءُ: التَّحْصِيلُ بِالْعَدَدِ)، (إِحْصَاء) نه‌ویه شتیکی بیته ده‌ست به ژماره، که ژماره‌کی چه‌نده.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

خوای په‌روه‌ردگار له کۆتایی سووره‌تی (الجن) دا، چه‌ند رینماییه‌ک به یتخه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ راده‌گه‌یه‌نی، که سه‌رجه‌میان چوار رینمایی و نامۆزگاریین و، چه‌ند راستیه‌کیشیان یتواخن ده‌کات.

سه‌ره‌تا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾، بلی: من ته‌نیا له په‌روه‌ردگارم ده‌پارێمه‌وه، وه‌ک زۆر جار گو‌تراوه: (إِنَّمَا: أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإِبْهَاتِ)، (إِنَّمَا) نام‌رازی کورته‌ه‌لێنان و چه‌سپاندنه، واته: کاتی‌ک ده‌چیته سه‌ر رسته‌یه‌ک، مانابه‌کی ده‌چه‌سپێتی و، له‌و شته‌شدا که باس‌کراوه، کورتی هه‌ل‌دینی، ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾، بلی من ته‌نیا له په‌روه‌ردگارم ده‌پارێمه‌وه، ﴿وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾، هه‌چ‌که‌سه‌یش ناکه‌مه‌هاوبه‌شی، هاوبه‌شی خوا ﷻ چ له‌ زاتیدا، بلی زاتیکی دیکه‌هه‌یه‌جگه له‌ خوا، چ له‌ یه‌کی‌ک له‌ سیفه‌ته‌کانیدا، وه‌ک: به‌دیه‌ینه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاری‌تی و خوا‌ه‌نداری‌تی و، په‌رستراویتی، یاخود یه‌کی‌ک له‌ ناوو سیفه‌ته‌کانی دیکه‌ی دا.

﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾، بلی من هه‌چ زیانی‌ک و هه‌چ به‌مراد گه‌یاندنی‌کی یتوه‌م به‌ده‌ست نیه، واته: من خوا‌ه‌نی لی دوور خسته‌نه‌وه‌ی زیان نیم له‌ یتوه‌و، به‌نامانج گه‌یاندن و به‌مراد گه‌یاندنی یتوه‌شم به‌ده‌ست نیه، ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يَحْزِنَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ﴾، نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ، بلی: به‌دنیایی من له

بەرانبەر خوادا، یانی: لە بەرانبەر سزای خوادا، هیچکەس پەنام نادات، (لَنْ يَجْزِيَ، لَنْ يَحْمِيَنِي) نامپاریزی، پەنام نادات، (مِنْ اللّٰه) لە بەرانبەر خوادا، لە بەرانبەر سزای خوادا.

﴿وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾، هەرگیزیش من جگە لەو، پەناپێردنێکی دیکە شک نابەم، یان پەنا پێراویکی دیکە شک نابەم، (مُلْتَحَد) هەم بە مانای پەنا پێردن دێ، وەک: چاوگ، هەم بە مانای شوێنی پەنا پێردن دێ واتە: پەناگە، ئەدی من چیم بە دەسته بو ئێوه؟ ﴿إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ﴾، تاکە شتێک کە بو ئێوه بە دەسته، ئەوێه کە لەلایەن خواوە پەیام بگەیەنم و، نامەکان و بەرنامەکانی خواتان پێ بگەیەنم، واتە: من تەنیا گەیاندنم لەلایەن خواوە بە دەسته، بە تایبەت نامەو بەرنامەکانی.

﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾، هەر کە سێکیش سەرپێچیی بکات لە خواو پیغمبەرە کە، ئەو بە دلنایایی ناگری دۆزەخی بو هەیە، بە هەمیشەیی تێیدا دەمیشتێوه، واتە: هەرگیز لێ نایەتە دەری.

هەلبەتە لێردا کە دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، هەر کە سێک سەرپێچیی لە خواو پیغمبەرە کە، واتە: سەرپێچیی یە کجارەکی، نەک سەرپێچییەکی بەشی (جزیی)، بە لکو سەرپێچییەکی گشتیی کە بە هەموو شیوەیە کە سەرپێچیی بکات لە خواو لە پیغمبەری خوا، واتە: بپروا بێ، ئەو ناگری دۆزەخی بو هەیە، واتە: ئەگەر بپتە خواوەنی شتێک، دەپتە خواوەنی ناگری دۆزەخ، کە بە هەمیشەیی تێیدا دەمیشتێوه.

﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ﴾، هەتا کاتێک ئەوێ گفتیان پێ دەدری، بینیان، یاخود ئەوێ هەر پەشەیان پێ لێ دەکری، دیتیان ﴿مَا يُوعَدُونَ﴾، هەم دەگونجی لە (وعد) هەو بێ، هەم دەگونجی لە (وعید) هەو بێ، (وَعْدُهُ يَعْدُهُ، وَأُوْعْدُهُ يُوْعَدُهُ)، بە لām هەردووکیان کرداری (مضارع) ی نەزانراویان (يُوعَدُ) یه، واتە:

کاتیک نهووی به لَئِنِّیان پئی ده درئ، بِنِییان، تَنجا بَیگومان نهووی ده بِنِنن، بُو نهوان زوَر جِئی ناره حه تییه، به لَام نه مه وهك توانج و به تهوسه وهیه، واته: نه گهر گفت و به لَئِنِّیک هه بئی بهوان بدرئ، له رَوُزِی دوا ییدا، ههر نهوویه که پئی ناره حهت بن و، بریتیه له سزاو جه زره بهی خوا، نه گهر (یوعَدون) له (وَعید) یشه وه هاتبئی، واته: کاتیک نهوویان بِنِیی، که هه ره شه یان پئی لئ ده کرئ، چیان لئ دئ؟ ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا وَأَقْلُ عَدَدًا﴾، به دنیایی ده زانن کئ پشتیوانه که ی بیّه تَزَره و، کئش ژماره که ی که متره، لهوئ حالیی ده بن، ئیستا که به قه ره بالَغی ده وره بهری خَوَّیان ده خوړن و، به زوَری ژماره یان ده خوړن، به لَام لهوئ لَئِیان حالیی ده بئی، کئ پشتیوانه که ی بیّه تَزَره و ژماره که شی که متره!

هه میسه بیروایه کان پیغمبه ری خوایان ﷺ هه لَده پیچاو، ته نگه تاویان ده کرد، بِننه نهووی خوا هه ره شه ی پئی لَیکردوین، بُو مان بِننه، کوا؟ چی لیها ت؟ بُو یه خوا ﷺ به پیغمبه ری خاتم ﷺ ده فهرموئ و، بُو جاری چوارم لهو نو ئایه ته موباره که دا وشه ی بَلئ (قُل) به کارها توه: ﴿قُلْ إِنْ أَدْرَيْتُمْ﴾، بَلئ: نازانم، لَیره دا (إِنْ) به مانای (ما) ی لابه ره یه، ﴿أَقْرَبُ مَا تُوْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا﴾، ئایا نهووی به لَئِنِّتان پئی ده درئ، نِزیکه، یا خود په روه ردگارم ماوه یه کی بُو داده ئئ، یا خود: (تُوْعَدون) به مانای هه ره شه تان پئی لئ ده کرئ، نهووی هه ره شه تان پئی لئ ده کرئ، نازانم ئایا نِزیکه، یا خود په روه ردگارم ماوه یه کی دیار بیکراوی بُو داده ئئ؟

﴿عَلِمَ الْغَيْبِ﴾، خوا زانای په نهانه به ره های، زانای نه ئینییه کانه، ﴿فَلَا يَظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾، هیچکس له نه ئینی و په نهانی خوئ ناگدار ناکاته وه، (غَيْب) واته: په نهان، یان: شتیک نابه ره هست، خوا هیچ کس له په نهانی خوئ، په نهانی تاییه ت به خوئ، ناگدار ناکاته وه، نه یقه رمووه: (فَلَا يَظْهَرُ عَلَى الْغَيْبِ أَحَدًا)، هیچکس له په نهان ناگدار ناکاته وه، فهرمووه تی: له په نهانی خوئ (غَيْبِهِ) چونکه هه ندیک له شته په نهانه کانی دیکه هه ن، خوا ﷺ توانای

داۋە بە مەرۋف پەييان پى ببات، بۇ وئە: دياردەكانى كەشناسى، باران كەى دەبارى؟ ھەروھە بەفرو تەرەزە؟ كەشى سالى چوۋ دەبى؟ ھەروھە خۇرگيران و مانگگيران، فلان ئەستىرە ئاۋا جوۋلە دەكات، فلان خرۆكە ئاۋا، ئەوانەش بە نىسبەت كاتى خۇيەۋە پەنھان بوۋن، بەلام تىستا خوا توانايەكى داۋە بە مەرۋف كە ئەو پەنھانە بزانى، بەلام پەنھانكى تايەت بە خوا، تەنيا خوا دەيزانى، ئنجا ئەگەر ئەو پەنھانە برىتى بى لە پۇژى دۋايى، ئەو ديارە تەننەت جىبريلش نەيزانىۋە، ۋەك لە فەرمايشتەكەى ناسراۋ بە: (حديث جبريل) دا ھاتۋە، ھەروھە لە سوۋرەتى (الأعراف) دا خوا دەفەرمۇ: ﴿لَا يَجْلِبُهَا لُوقُهَا إِلَّا هُوَ﴾ جگە لە خۇى ھىچكەس بۇ كاتەكەى نايدەرەوشىتتەۋە دەرى ناخات، ياخود مەبەست پىتى ھەموو ئەو پەنھانە بى، كە تەنيا لەرپى ۋەھىيەۋە دەزانرپن، ئەوۋە خوا ھىچكەس لە پەنھانى تايەتپى خۇى ئاگادار ناكاتەۋە.

﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾ مەگەر كەسك پەسندى بكات لە ئىردراۋىك، ئنجا ئەو ئىردراۋە، چ فرىشتە بى، چ مەرۋف بىت و پىغەمبەر بى، واتە: (رَسُول) لىرەدا مەرج نىە تەنيا پىغەمبەر بى، بەلكو دەگونجى مەبەست پىتى فرىشتەپەكى ئىردراۋ بى، كە خوا كارۋارەكانيان پى دەسپىرى، بە تايەت ۋەھىي ھىنان بۇ پىغەمبەران، كە ھەموويان لە رپى جىبريلەۋە بوۋن، ئەۋىش كۆمەلىك فرىشتەى زۇرى لەگەلەن، مەگەر ئىردراۋىك كە خوا پەسندى دەكات، لە ھەندىك لە پەنھانى خۇى ئاگادارى بكاتەۋە، ئەۋىش بە شىۋەپەكى سنووردار، ئەۋەى پىۋىستە ئەو ئىردراۋە لىتى ئاگادار بى، ﴿فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ ئەۋىش (ئەو ئىردراۋەش) خوا ھەم لە پىش دوو دەستەكەپەۋە، ھەم لە دۋايەۋە چاۋدېران دادەننى، (رَصَد) بە ماناى تىشكچىي و چاۋدېر دى، واتە: لىرەدا بەس ئەو واتايە ھەلدەگرى، ئەگەرنا (رَصَد) بە ماناى (مَرْصُود) ىش دى، چ تاكى (مَرْصُود) چ كۆپەكەى، (مَرْصُود)، واتە: بۆسە بۇدانراۋ چاۋدېرىكارۋ، بەلام لىرە تەنيا مەبەست پىتى چاۋدېرىكارەۋ، كەسكە لە بۆسەداپە بۇ شىتەك،

واته: ٴهو نیردراوده ش خوا په سندی ده کات و، له هه نډیک له په نهانی خو ی ٴاگاداری ده کاته وه، ٴه ویش هه م له پش دوو ده ستیه وه هه م له دواپه وه - واته: له هه ر چوار ده وری - ٴشکچیان داده نئ، پسه وانان داده نئ، که مه به ست پی فریشته کانن، ٴاکو ٴهو نه نیی و په نهانه له لای ٴهو نیردراوده، دزه نه کات و شه ی تانه کان نه توان په ی پټ بهن.

ننجا ٴایا بوچی خوی به رز به و شیوه ده کات؟ ﴿لَعَلَّ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَتِ رَبِّهِمْ﴾:

ا- ٴاکو (خوا) بزانی (فریشته کان) په یامه کانی په روه ردگاری خو یانان گه یاندوون، واته: ٴاکو له سه ر ٴه رزی واقع بزانی، ٴه گه رنا خوا هه ر ده زانی، واته: بو ٴه وه ی زانینه که ی خوا ﴿﴾ له دنای واقعدا به رجه سه بی.

ب- یاخود: ٴاکو ٴهو که سه که پڼغه مبه ری کو ٴایه ﴿﴾ بزانی فریشته کان به ته وایی په یامه کانی په روه ردگاریان پی گه یاندوون، وه که هه موو پڼغه مبه ران، هه رگیز شه ی تانه کان زه فه ریان نه برده، به و په نهانه ی له لای فریشته کانه.

﴿وَلَحَاطٍ يٰمَا لَدَيْهِمْ﴾، به دنایی خوا ده وری ٴه وه ی داوه که له لایانه، واته: له لای فریشته کانه و له ژیر چاودیری خوادان و، زانیاری خوا ﴿﴾ ده وری هه موو شتیکانی داوه، هه موو شتیکان له باره وه ده زانی، ﴿وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾، ژماره ی هه موو شتیکشی زانیوه، واته: هه موو شتیک له پروی ژماره وه سه ر ژمیر کردوه، ٴه ندازه ی ژماره ی هه موو شتیک ده زانی.

ٴه مانه ٴایه ته کانی کو ٴایی سووړه تی (الجن)ن، که وه که پش تریش گو ٴمان: خوا ﴿﴾ وه که چه ند رٴنماییه که به پڼغه مبه ری خاه م ﴿﴾ را ده گه یه نئ و، چه ند پاستیه کی زور گه وروه مه زنیش ده خاه پروو، که ٴیمه به کورتیی قسه مان لی کردن و، دواتر له مه سه له گرنگه کان دا وردتر شیان ده که ی نه وه.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەی یەکەم:

فەرمانکردنی خوا بە پێغەمبەرەکی و پێنمایکردنی، کە تەنیا خوا پەرستنی خۆی و هاوبەش دانەنانی و، بەدەست نەبوونی زیان دوورخستنهوه، سوود گەياندن و، بە جگە لە خواو، پەنا نەبردنی خۆی و، کورتکردنەوهی ئەركی خۆی لە گەياندنی پەيامی خوادا، بە خەلك پابگەيەنئ:

خوا دەفەرموئ: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ (١٠) قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا (١١) قُلْ إِنِّي لَنْ يُخِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا (١٢) إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا (١٣) حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْأَلُونَ مَنْ أَصْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا (١٤).

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە دە (١٠) بڕگەدا:

١- ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾، بئێ: تەنیا لە پەرودەدگاری دەپاریمەوه، ئەمە خوێندراویشەتەوه: (قَالَ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي)، (پێغەمبەر ﷺ) فەرمووی: من تەنیا لە پەرودەدگاری دەپاریمەوه، ئەگەر بە (قُل) ییش بخوێندرتەوه، واتە: خوا فەرمانی پێ دەکات، ئەي موحمەد ﷺ: بئێ: من تەنیا لە پەرودەدگاری دەپاریمەوه، دیارە لە سوننەتی پێغەمبەردا ﷺ هاتوه فەرموویەتی: (الدَّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ)، (أخرجه أحمد: ١٨٤١٥، وابن أبي شيبه: ٣٩١٦٧، والبخاري في الأدب المفرد: ٧١٤، وأبو داود: ١٤٧٩، والترمذي: ٢٩٦٩، وقال: حسن صحيح)، واتە: لە خوا پارانهوه، بریتیه لە خوا پەرستیی.

٢- ﴿وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾، هیچ کەسێک ناکەمە هاوبەشی، هیچ کەسێک لە دروستکراوان، نه لە مروق و، نه لە جندو، نه لە فریشتان، کە دەفەرموئ: هیچ کەسێک ناکەمە

هاوبه‌شی، واته: چ له به‌دیه‌نه‌رایه‌تیی‌دا، چ له په‌روه‌ر‌دگار‌تییی و له‌خواه‌ندار‌تیی‌دا، چ له په‌رست‌راوت‌تیی‌داو، چ له یه‌کێک له‌ناوو سیف‌ه‌ته‌کانی‌دا، ئەمەش دوو شتان ده‌گرێته‌خۆی:

یه‌که‌م: ږاگه‌یان‌دنی پێغه‌م‌بەر ﷺ بۆ‌ئاینه‌که‌ی و ږی‌بازه‌که‌ی که‌له‌سه‌ری ده‌ږوا، که‌ئه‌وه‌ ږی‌بازی منه: ته‌نیا خوا ده‌په‌رستم و، هه‌یچ که‌سێک ناکه‌مه‌هاوبه‌شی خوا.

دووهم: تا‌کو بې‌ږوايه‌کان و هاوبه‌ش بۆ‌خوا دانه‌ره‌کان، نا‌ئوم‌ید و ته‌ما ږاوبن، له‌وه‌دا که‌نه‌رم‌کیشیان بۆ‌بکات، یا‌خود به‌لایانه‌وه‌ بچئ و، له‌مه‌سه‌له‌ی هاوبه‌ش بۆ‌خوا دانه‌ناندا خاتریان بگرئ، که‌هه‌یچ ږوار‌یک‌ی تیدا‌نیه.

(۳) - ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾، بَلَن: به‌د‌ل‌ن‌ی‌ای هه‌یچ زیان و سه‌ر‌راستیه‌کتانم به‌ده‌ست نیه، ئەم‌یش دی‌سان ده‌گونجئ به‌(قَالَ)ش بخوێندر‌تیه‌وه، واته: پێغه‌م‌بەر ﷺ فه‌رمووی: به‌د‌ل‌ن‌ی‌ای من زیان و سه‌ر‌راستی و به‌ئامانج گه‌یشتنی تێوه‌م به‌ده‌ست نیه، (أَي: لَا أَمْلِكُ لَكُمْ دَفْعَ ضَرِّ عَنْكُمْ دُيُوتًا وَأُخْرُوتًا، وَلَا أَمْلِكُ لَكُمْ رَشَدًا، الرَّشْدُ: مَصْدَرٌ، وَالرُّشْدُ: اسْمٌ، وَالرُّشْدُ مَعْرِفَةُ الصَّوَابِ، أَقُول: أَيْ بَلِ الصَّحِيحُ الرُّشْدُ نَيْلُ الْمَطْلُوبِ وَبُلُوغُ الْهَدَفِ)، واته: من زیان دوور خستنه‌وه‌ی تێوه‌م به‌ده‌ست نیه، نه‌له‌د‌ن‌یاو نه‌له‌دوا‌ږ‌ژ‌داو، هه‌روه‌ها به‌ئامانج گه‌یان‌دنی تێوه‌شم به‌ده‌ست نیه، چونکه‌(رَشْدٌ) چاوگه، به‌ل‌ام (رُشْدٌ) ناوه، (رُشْدٌ) یش بریتیه‌له‌ناسینی راستیی و سه‌ر‌راستی، ده‌لێم: به‌ل‌کو با‌شر وایه‌ب‌لێن (الرُّشْد) بریتیه‌له‌به‌ئامانج گه‌یشتن و به‌مراد گه‌یشتن.

(۴) - ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُخْرِعَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ﴾، بَلَن: من هه‌ر‌گیز هه‌یچ که‌سێک له‌(سزای) خوا په‌نام نادات، ئەم‌یش دی‌سان ده‌گونجئ به‌(قَالَ) بخوێندر‌تیه‌وه، واته: پێغه‌م‌بەر ﷺ فه‌رمووی: هه‌یچ که‌سێک له‌(سزای) خوا په‌نام نادات، (أَجَارَهُ يُخْرِعُهُ: حَمَاهُ وَحَفِظَهُ وَرَعَاهُ)، واته: پاراستی و له‌په‌نا‌خۆی گرت و چاو‌د‌یر‌یی کرد، (الطَّهْرِي) ئا‌وا‌ی لێ‌ک‌دا‌وه‌ته‌وه‌ده‌لَن: (قُلْ لَهُمْ يَا مُحَمَّد! إِنِّي لَنْ مِّنْعَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِهِ، إِنْ أَرَادَ بِي أَمْرًا، وَلَا يُنْصِرُنِي مِنْهُ)

نَاصِرٌ)، واتە: ئەى موحەممەد ﷺ! ڤێيان بڵێ: هیچ کام لە دروستکراوه‌کانى خوا، ئەگەر خوا کارێكى بۆ من مەبەست بێ، نامپارێزێ لە (سزای) خوا و لە بەرانبەر خواداو، هیچ سەرخەرێک سەرم ناخات.

۵- ﴿وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ هەرگیز من جگە لە خوا پەناگەیه‌کی دیکە، شک نابەم و دەستم ناکەوێ، (الطبري) ئاواى لێکداوێتەو: ﴿وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَلْجَأً أَلْبًا إِلَيْهِ﴾، (آخرجه: الطبري: ۳۵۲۴۳، عن سفیان)، جگە لە خوا پەناگەیه‌کی دیکەم نیه، پەناى پێ بەرم، (ملْتَحَدٌ) بە (مَلْجَأٌ وَتَصِيرُ)، (آخرجه: الطبري: ۳۵۲۴۴ عن قتادة) لێکداوێتەو، واتە: پەناگەو پشتیوان.

۶- ﴿إِلَّا بَلَاغًا مِنْ اللَّهِ وَرِسَالَةً﴾، جگە لە گەياندنتک لەلایەن خواوەو، پووونکردنەوێ نامەکانى و پەيامەکانى.

ئەم رسته‌یه چوار واتای بۆ کراون: (الطبري) ئەمەى بە دوو واتایان هێناوێ:

۱- يَقُولُ: إِلَّا أَنْ أُبَلِّغَكُمْ مِنَ اللَّهِ مَا أَمَرَنِي بِتَبْلِيغِكُمْ إِيَّاهُ، وَإِلَّا رِسَالَتِي الَّتِي أُرْسَلَنِي بِهَا إِلَيْكُمْ؛ فَأَمَّا الرَّسْدُ وَالْخِذْلَانُ، فَيَبْدِ اللَّهُ، هُوَ مَالِكُهُ، واتە: من هیچ شتێکم بۆ ئێوە بەدەست نیه، مەگەر ئەوێ خوا فەرمانى پێکردووم، پێتان بگەیه‌نم و، ئەو نامەو پەيامانى پێیدا ناردووم بۆ لای ئێوە پێتان بگەیه‌نم، بە‌لام بە ئامانج گەياندن، یاخود زەه‌وون کردن و پشت بەردان، ئەنیا بەدەست خوايه‌و خواخواه‌نيه‌تى.

۲- (الطبري) واتایه‌کی دیکەشی هێناوێ بۆ ئەم رسته‌یه: (وَقَدْ يَحْتَمِلُ ذَلِكَ مَعْنَى آخَرٍ، وَهُوَ أَنْ تَكُونَ إِلَّا حَرْفَيْنِ، وَتَكُونَ (لَا) مُنْقِطَعَةً مِنْ (إِنْ) فَيَكُونُ مَعْنَى الْكَلَامِ: قُلْ إِنْ لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ، إِنْ لَمْ أُبَلِّغْ رِسَالَتِهِ؛ وَتَكُونُ نَصْبُ الْبَلَاغِ مِنْ إِضْمَارِ فِعْلٍ مِنَ الْجَزَاءِ، كَقَوْلِ الْقَائِلِ: إِنْ لَا قِيَامًا فَقَعُودًا، وَإِنْ لَا إِعْطَاءَ، فَرَدًا جَمِيلًا، مَعْنَى: إِنْ لَا تَفْعَلِ الْإِعْطَاءَ، فَرَدًا جَمِيلًا).

واتە: ئەمە لێرەدا واتایه‌کی دیکەش هەڵدەگرێ، ئەویش ئەوێه‌که دەفەرموێ: (إِلَّا)، (إِلَّا) له دوو پێتان پێکهاتبێ: (إِنْ) و (لَا)، بە‌لام (إِنْ) له‌گەڵ (لَا) دا دەغم کرابێ، مانای فەرماشته‌که ئاواى لێ دێ، بڵێ: من هیچکەس لە خوا

نامپاريزي له به رانېهر (سزاي) خوادا، ته گهر په يامه کاني خوا نه گه يه نم، تنجا وشه (بلاغ) به هوي فيعليکوه که ماناي جه زاي گرتوته خوي، مه نصوصوب بووه، وه که که سيک ده لي: (إِنْ لَا قِيَامًا فَقَعُودًا)، ته گهر به پيوه نه بي، به دانيشتنه وه، يان په کيک ده لي: (إِنْ لَا إِعْطَاءَ، قَرَدًا جَمِيلًا)، يان به خشين، يان وه لمدانه وه په کي جوان، واته: ته گهر به خشين نه نجام ناده ي، لاني کهم وه لمتيکي جوان و پوزش هيئانه وه په که ته نجام بده.

۳- (مقاتل) يش نهو رسته يه ي تاوا ليکداوه ته وه: (ذَلِكَ الَّذِي يُجْزِي مِنْ عَذَابِهِ)، واته: (نه وه که من په يام له لايه ن خواوه بگه يه نم و نامه کاني خوا بگه يه نم)، تا نه وه من له تازارو سزاي خوا په نا ده دات.

۴- هه نديکي دیکه ش ناوايان ليکداوه ته وه: (لَسْتُ مُكَلَّفًا إِلَّا بِتَبْلِيغِ رِسَالَتِ اللَّهِ إِلَيْكُمْ)، من نه رکدار نه کراوم، مه گهر به گه ياندني په يامه کاني خوا به تيوه.

(۷) - ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، ههر که سيکيش سه رپيچي له خوا له پيغه مېره که ي بکات.

(۸) - ﴿فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، نه وه به دلنياي ناگري دوزه خي بو دانراوه، که به هه ميشه يي تييدا ده ميننه وه، وشه ي: (أَبَدًا: تَأْكِيْدٌ لِلخُلُودِ إِلَى النَّهَايَةِ)، (أَبَدًا) بو جه ختکردنه وه ي زور مانه وه په تاكو کو تايي، چونکه (خُلُود) ياني: زور مانه وه، تنجا که ده فهرموي: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، واته: به بي کو تايي تييدا ده ميننه وه.

ليرده ما به بست له سه رپيچي له خواو پيغه مېره که ي، سه رپيچيه کي به شيي نيه له شتيک و دوو شتاند، بويه (الطبري) واي ليکداوه ته وه ده لي: (وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ فِيمَا أَمَرَهُ وَنَهَاهُ، وَيُكَذِّبُ بِهِ وَرَسُولِهِ، فَجَعَدَ رِسَالَتِهِ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا)، ههر که سي سه رپيچي له خوا بکات، له وه دا که فهرمان ي پيکروده و لي قه ده غه کردوه و، خوا و پيغه مېره که ي به درو دابني و، نکو وليي بکات له په يامه کاني، تا نه وه جيگاي دوزه خه.

۹- ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ﴾، هەتا کاتیک ئەوەی گەفتیان پێ دەدرا بینیان، یاخود ئەوەی هەپەشەیان پێ لی دەکرا، بینیان، وهك (الطبري) دەلی: (حَتَّىٰ إِذَا عَايَنُوا مَا يُعِدُّهُمْ رَبُّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ وَقِيَامِ السَّاعَةِ)، هەتا کاتیک لەگەڵ ئەوەدا ڕووبەڕوو بوونەووە کە پەرورەدگاریان گەفتیان پێ دەدا، لە ئازارو هاتنی ئاخیر زەمان.

۱۰- ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَّاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا﴾، ئەو کاتە دەزانن کێ پشتیوانە کە ی بێهێزترەو ژمارە کەشی کەمترە، واتە: دەزانن کێ لە ڕووی سەربازانەووە، لە ڕووی ئەوانەووە کە هاوکاری دەبن، بێهێزترەو، کیش ژمارە ی کەمترە، بە دنیایی لێرەدا خوای پەرورەدگار بە پێی عەقڵی ئەوان دەیانداوێت، ئەگەر نا بۆ سزادانی ئەوان پێویست بە قەپەبەلغیی زۆریش ناکات، بە لām خوای کاربەجێ بە پێی عەقڵی خۆیان دەیانداوێت و، بە پێی قەسە ی خوێشان وە لāmیان دەداتەووە، کە ئەوان هەپەشەیان دەکردو دەیانگوت: تێمە ژمارەمان زۆرەو، کەس پێمان ناوێری و، تێمە دەسە لāmیان زۆرەو قەپەبەلغییمان بە دەورەووە هەیه، بۆیە خوا بە پێی عەقڵی خۆیان دەیانداوێت.

مهسه له ی دووهم و کو تایی:

فه رمانکردنی خوا به پیغه مبه ره که ی که رایگه یه نی، نازانی کات و ژوانگه ی
 نه و سزایه ی گفتیان پی دهری، که یه؟ چونکه به س خوا په نهانی تایه ت به
 خوی ده زانی و، جگه له تیردراویکی په سندی ش، هیچ که سی لی ناگادار ناکاته وه،
 نه ویش پاسه وانانی فریشته له چوار ده وری داده نی، تا کو بزانی په یامه کانی
 خویان گه یاندوون، خواش ﷺ هه موو شتیکی نه وانی له لا زانراو و ژمیردراوه:

خوا ده فه رموی: ﴿قُلْ إِنْ أَدْرَيْتَ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۝۵۰
 عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يَظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ۝۵۱ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ
 مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝۵۲ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ
 وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝۵۳﴾

شیکردنه و ی ته م ئایه تانه، له هه شت بر گه دا:

(۱) ﴿قُلْ إِنْ أَدْرَيْتَ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ﴾ (خوا ﷺ به پیغه مبه ری خاتهم ﷺ
 ده فه رموی: (ته ی موحه مبه د ﷺ!) بلن: من نازانم ئایا نه و ی گفتان پی دهری،
 نیزی که، واته: کاته که ی نیزی که و زو و دی.

(۲) ﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا﴾، یا خود په روه ردگارم کاتیکی دیار ییکراوی بو داده نی،
 ته مه وه ک پیشتیش گوتمان، وه لای ته مه موو هه لپیچان و داواکردن و دا کو کی کردنه ی
 بیروایانه، که هه می شه پیغه مبه ری خویان ﷺ هه لده پیچا، هه روه ک چو کومه لگایه کانی
 دیکه ش پیغه مبه رانی خویان هه لپیچاون و، سه غلته و ته نگه تاویان کردوون، که بوچی
 سازمان بو نایه ت؟ ئیوه راست ناکه ن، یان: ته گه ر راست ده که ن، با سزا بی، ئنجا که له
 ئایه ته کانی پیشتیدا خوا ﷺ به پیغه مبه ری خاتهمی ﷺ فه رموو، پیان رایگه یه نی که
 نه و ته نیا په روه ردگاری ده په رستی و که س ناکاته هاو به شی و، پیشتیان رایگه یه نی که
 هیچ زیان دوور خسته نه و یه کی نه وان، یا خود به ئامانج گه یشتنیکی نه وانی به ده ست

نیه، ههروهه ها نهك زیان و سوودی ئەوانی بە دەست نیه، بەلكو بۆ خوۆشی هیهچكەس له
بهرانه‌ربەر سزای خوا دا - ته‌گەر سه‌رپنجیی بكات - په‌نای نادات و نایارێژی، ئەو جگه
له‌ خوا په‌ناگه‌یه‌كی دیکه، شك نابات، ته‌نیا شتیك كه‌ ئەو بۆ خه‌لكی به‌ده‌سته، ئەوه‌یه
هه‌رچی خوا پێیدا ناردوه، بیه‌گه‌یه‌نی و په‌یامه‌كانی خوايان لێ حالیی بكات و ڕوون
كاته‌وه.

[illegible]

ئىنجا وەك ترساندىيان كە ۋا مەزەنن ئىۋە بەس ھەپەشەيە، يەكسەر خوا
 ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ أَنْ يَقُتِلَ هَٰذَا نَارًا﴾ دېمە تېكى قىيامەتى ھېتايە پېش و فەرموۋى: ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَاءً يُوعَدُونَ﴾
 تاكو كاتىك ئىۋەيان بىنى كە بەئىنيان پى دەدرا، يان: ھەپەشەيان پى لىدەكرا:
 ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَّاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا﴾. ئىۋە كاتە زۆر چاك دەزانن كى
 پىشتىوانەكەى بېھىزترەو ژمارەكەشى كەمتەرە، چونكە ئىۋانە بەۋە دەياننازى كە:
 ئىمە قەپەبالغىن و زۆرىن، تۋانامان ھەيەو دەسەلاھمان ھەيەو، پېغەمبەرى خوا
 ﴿وَأَمَّا لَنَا لَنُصَلِّيَنَّاهُمْ وَنُصَلِّيَ لَهُمْ﴾ و ھاۋەلانىشى كەم بوون، بەۋە خۇيان بەسەردا ھەلدەكېشان، راستىش بوو
 ھاۋەلان كەمىش بوون و بە زۆرىي ھەژارو نەدارو پەش و پروت بوون، بۇيە
 كافرەكان دەيانگوت: ئىمە ژمارەشمان زياترەو مال و سامانىشمان زۆرتەرە، ئىنجا خوا
 ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ أَنْ يَقُتِلَ هَٰذَا نَارًا﴾ دېفەرموۋى: كاتىك ئىۋەي ھەپەشەيان پى لى دەكرى، ياخود: بەئىنيان پى
 دەدرى، دەبىينن، ئىۋە كاتە دەزانن كى پىشتىوانەكەى بېھىزترەو ژمارەكەشى كەمتەرە!

دوای نه‌ودی خوا فرمائی به پیغمبره‌که ی ﷺ کردوه، به‌وه هه‌ره‌شه‌یان
لئ بکات، ئنجا پئی ده‌فرموو: ﴿قُلْ إِن أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوْعَدُونَ﴾ بئ،
ده‌شگونجی (قَالَ) بئ، واته: بی‌غهم‌بری خوا ﷺ فرمووی: (إِن أَدْرِي أَقْرَبُ

مَا تُوْعَدُونَ، نازانم ئايا زوويه شهوى به لیتان پى دهرى، (قريب) بو شوين به کارده هينى، به لام مه به ست پى زوويه، وه چون (يعيد) بو شوين به کارده هينى، واته: دور، به لام له پوى کاته وه، يان: درنگ، واته: شهوى به لیتان پى دهرى و هره شه تان پى لى ده کرى، ئايا زوويه، يان درنگه؟ من شه وه نازانم! ﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا﴾ يان پهروه دگارم کاتيکى بو داده نى، ماوه به کى بو داده نى.

(أمد): وه پيشتر گوتمان له گهل کات (زمان) دا يه ک و اتايان هيه، به لام (زمان): شهويه که سنوورپى نه بى، کو تايه کى ديار يى کراوى نه بى، به لام (أمد) شهويه کو تايه کى زانراوى هه بى، ئنجا زو بى يان درنگ.

وشه (رَبِّي) خو ئنדרاوي شه ته وه: (رَبِّي): ﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا﴾ خو ئنדרاوي شه ته وه: (أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا).

(۳) - ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾، زاناي په نهانه، ﴿خَوَّاهُ﴾ زاناي هه موو په نهانپه و هه رچى نه نيه ده يرانى، هه چکس له په نهانى خوئى ئاگادار ناکاته وه، ﴿فَلَا يُظْهِرُ أَي: فَلَا يُطْلِعُ، لَا يُطْلِعُ أَحَدًا مِنَ الْخَلْقِ عَلَى الْغَيْبِ الَّذِي يَعْلَمُهُ هُوَ﴾، هه چ کام له دروستکراوه کان، له فرشته وه له مروف و له جند، له وه په نهانه خوئى که ته نيا خوئى ده يرانى و تايه ته به خوئى، کهس ئاگادار ناکاته وه به هه چکسى نازانينى، چونکه (ظَهَرَ) به ماناي ده رکه وت، (أُظْهِرُهُ) واته: ده ريخت، به لام ديسان به ماناي (أُطْلِعُهُ) ش دى، وای کرد بيزانى، که گهر مانه وى به کوردي بيلين ده بى بلين: پى بزانينى، واکات بيزانى.

دواى خوا ﴿كَسَانِيكَ﴾ هه لدا وى رى له و هوکمه، که خوا هه چکس له په نهانى خوئى ئاگادار ناکاته وه و شه وان جيا ده کاته وه:

(۴) - ﴿إِلَّا مَن ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ﴾، مه گهر نيراوئى که سدى بکات، نيردراوئى که خوا په سدى ده کات، واته: له لای خواى پهروه دگار قبول و په سدى کراوئى.

لَیْرَهُدا (رسول) دەگونجی پیغەمبەرک بئی، پیغەمبەرکی بەشەر، دەشگونجی لَیْرَهُدا تیراویکی فریشتە بئی، خوا ﷻ وشەى (رَسُول)ى ھەم بۆ جیبریل بەکارھێناو، کە پەيامی بۆ پیغەمبەرى خاتەم ﷺ ھێناو، کە دەفەرموئى: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾﴾ التکویر، بیگومان ئەمە مەبەست پیی جیبریلە، چونکە جیبریل خوا ناردووێتە و پەوانی کردو، ھەرۆھە موحەممەدیش ﷺ یەکیکە لە پەوانە کراوانی خوا لە مەرقەکان: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ الفتح (۲۹).

کە دەفەرموئى: ﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾، (أَيُّ إِلَّا مَنْ اصْطَفَاهُ مِنْ رَسُولٍ لِإِطَاعِهِ وَإِظْهَارِهِ عَلَىٰ بَعْضِ غَيْبِهِ)، یانی: مەگەر ئەوێ خوا لە پیغەمبەرەکانی ھەلیژاردو، بۆ ئەوێ ئاگاداری بکاتەو و ھەندیک لە پەنھانی خوێ پی بزانیئى.

۵- ﴿فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾، بە دلتیایی (خوا) ھەم لە پیش دوو دەستەکانیو، ھەم لە دوایو پەسەوان و ئیشکچییان دادەنئى، [(الرازی) لە (مختار الصحاح) دا ھاتو دەلئى: (الرَّصْدُ: الْقَوْمُ يَرْصُدُونَ كَالْحَرْسِ، يَسْتَوِي فِيهِ الْوَاحِدُ وَالْجَمْعُ وَالْمَذَكَّرُ وَالْمُؤَنَّثُ وَرَجَاءُ قَالُوا أَرْصَادًا، وَالرَّاصِدُ لِلشَّيْءِ الرَّاقِبُ لَهُ)، واتە: (رَصْد): بریتیە لە کۆمەلە خەلکیک کە چاودیری دەکەن، وە (حَرْس)، (کە کۆى حَارِس) و (رَصْد) یش کۆى (راصد)ە، (حَرْس) واتە: پەسەوانەکان ئیشکچیەکان، (رَصْد) یش واتە: ئەوانەى لە بۆسەدان و چاودیری دەکەن، وشەى (رَصْد) تاك و کۆو مێینەو نێرینەى تێدا یەکسانن و بۆ ھەموویان بەکاردی، دەگوئری: (هُوَ رَصْدٌ، هُمَا رَصْدٌ، هُمْ رَصْدٌ، هُنَّ رَصْدٌ، هِيَ رَصْدٌ، (رَصْدٌ) شتیک واتە: چاودیرکاری ئەو شتە، کە چاودیری دەکات و ئاگاداری دەبئى] ھەندیک جاریش گوتووایە: (أَرْصَاد)، (راصد) یش بۆ شتیک چاودیرکارییەتی.

کە دەفەرموئى: ﴿فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾، لە پیش دوو دەستەکانیو لە دوایو پەسەوانان دادەنئى، وشەى (يَسْلُكُ): (سَلَكَهُ يَسْلُكُهُ أَيُّ: أَذْخَلَهُ يُدْخِلُهُ)، واتە: خستە نێو دەختاھە نێو، (أَيُّ: يَجْعَلُ وَيَضَعُ عَلَى مَا

حَوْلُهُ، وَذَكَرُ الْأَمَامِ وَالْخَلْفِ، لِأَنَّهُمَا جِهَتَانِ أَكْثَرُ مَا تَبَيَّنَا، واتە: پاسبەوانانی لە دەورە دادەنئ، بەلام بۆیە پێشەووە دواوەی باسکردوون، چونکە ئەو دوو لایە زیاتر شوئینی لێووە هاتنن، ئەگەرنا مەبەست ئەوێە لە هەر چوار دەورە یەو، بەلکو لە هەر شەش لایە کە یەووە تیشکچییان دادەنئ، واتە: راست و چەپ، پێش و دوا، سەر و خوار.

ئنجایا دانانی ئەو تیشکچیی و پاسبەوانانە بۆ چییە؟ هەلبەتە بۆ پاراستنیەتی، واتە: پاراستنی ئەو پەنەنەیی خوا بەو نێردراوەدا ناردوویەتی، بۆ ئەوێ پارێزراو بئ، مەگەر کە سێک ئەو نێردراو پێی پابگە یەنئ، ئەگەرنا دزە ناکات بۆ هیچکەس و شوئینیکی دی.

(٦) - ﴿لِيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ أَتَيْنَاهُ بِسَلَامٍ﴾ (ئەمە بە سێ واتایان لیکدراوەتووە):

١- بۆ ئەوێ ئەو پەنەنەیی نێردراو، پارێزراو و سەلامەت بئ و دەستکاریی نەکرئ، تاکو (خوا ﷻ) بزائئ کە نێردراوەکان (ئەگەر فریشتەن، ئەگەر پێغەمبەرانی)، پەیامەکانی پەروەردگاریان گەیاندوون.

یەکیەک بۆی هەیه بئ: بە دنیایی بەر لەوێ فریشتەکان پەیامەکان بگەیهنن بە پێغەمبەرانی، یان پێغەمبەرانی پەیامەکان بگەیهنن بە خەلک، خوا هەر دەزانئ؟! دەلێین: ئەو تەعبیرە لە زۆر شوئینی قورئان دا هاتو، (لِيَعْلَمَ) واتە: بۆ ئەوێ خوا ﷻ دوا ئەوێ زانیوێتی، ئەو زانییە لەسەر ئەرزی واقعی بەرجەستە بئ و لە واقعیەدا بێتە دی.

٢- واتایەکی دیکە (لِيَعْلَمَ) ئەوێە: (لِيَعْلَمَ الرَّسُولُ أَنَّ الرُّسُلَ قَبْلَهُ قَدْ بَلَّغُوا)، بۆ ئەوێ پێغەمبەری کۆتایی بزائئ (ئەگەر (لِيَعْلَمَ) راناوەکە بۆ (رَسُول) بچیتەووە (رَسُول) یش مەبەست پێی پێغەمبەر موحەممەد ﷺ بئ)، کە پێغەمبەرانی پێش و یش پەيامی خوايان بۆ هاتووە بە سەلامەتی بە پارێزراوی گەیانندووانەو، شەیتانەکان دەستکاریان نەکردو، کەواتە: ئەگەر گۆران و لادانیک لە کتیبە پێشووەکان داو لە پەيامی پێغەمبەرانی

پیشوودا روویداوه، ئەوه له راستیدا مروّفەکان دەستکاریان کردو، ئەک شەیتانەکان دەستیان گەییستی و دەستکاریان کردی، خۆی پەرورەدگار وەحیی و پەیام و سەروشی خۆی بۆ هەر کام لە پیغەمبەران ناردو، پاسەوان و تیشکچی لە فریشتان بە دەوروو داناون، تاکو بە سەلامەتی بگات.

۳- واتایەکی دیکە (لِغَلَمٍ) ئەوەیە: (لِغَلَمٍ الْكُفَّار...) تاکو بپروایەکان بزانیان کە پیغەمبەران پەیامەکانی پەرورەدگاریان گەیاندو، یانی: بپروایەکان بزانیان کە ئەوەی پیغەمبەری خوا ﷺ دەگەیەنێ، پێک پەیامی خۆی پەرورەدگارو، گومانی ئەوەی پێ ئەبەن کە ڕەنگە شەیتانەکان دەستکاریان کردی، وەک هەمیشە ئەو تۆمەتە لە لایەن بپروایەکانەوه ئاراستە پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەکرا، دەیانگوت: موحەممەد ﷺ (سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ)، جادووگەر یان شیتە، یان دەیانگوت: شاعیر، یان دەیانگوت: کاهینە، یان دەیانگوت: جندەکان دەستیان لێ وەشاندو، ئەو تۆمەتانەیان بۆ هەڵدەبەستن، بۆیە خوا ﷻ ئەوەی فەرموو، تاکو بپروایەکان بزانیان و دانیان ئەوەی پیغەمبەری خاتەم ﷻ پێیان ڕادەگەیەنێ، پێک فەرمایشتی خۆی پەرورەدگار بە کەم و زیاد.

(۷- ﴿وَإِحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ﴾، ئەو (خو ﷻ) هەر چی لە لایانە، (فریشتەکانی لە لایانە، یان پیغەمبەران کە خوا پەیامی خۆیان پێڕادەگەیەنێ)، دەوری داو، واتە: خوا هەموو شتیکیان لە بارەوه دەزانی، (أَيَّ أَحَاطَ بِمَا عِنْدَ الرَّسَدِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ أَوْ بِمَا عِنْدَ الرُّسُلِ الْمُبَلِّغِينَ)، خوا ﷻ دەوری ئەوەی داو لە لای ئەو فریشتانە، کە خوا بە پاسەوان ناردوونی، ئاگاداری هەموو شتیکیانە، یاخود: ئاگادارو دەوری هەموو ئەوەی داو، لە لای ئەو پیغەمبەرانە، کە پەیامی خۆیان پێ ڕاگەیەنراو.

(۸- ﴿وَإِحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾، خوا ﷻ ژمارە هەموو شتیکی سەرژمێر کردو، وشە (عَدَدٌ): (وَالْعَدَدُ: بِالْفَتْحِ اسْمٌ لِّمَعْدُودٍ، وَبِالْإِدْغَامِ مَصْدَرٌ عَدَّ، وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ مَعْدُودًا)، وشە (عَدَدٌ) ئەگەر دوو دال (د) هەکە لێک بکێنەوه، ناوی ئەو شتە کە دەژمێردی، دەگوێی: (مَا عَدَدُ الْكُتُبِ) ژمارە کتێبەکان چەندە؟ (عَدَدٌ) ناو بۆ ژمێردراو، بەلام (عَدَدٌ) چاوی (عَدَدٌ) (عَدَهُ يَعْدُهُ عَدًا)، ژماری، دەژمێری، ژماردن، کەواتە: (عَدٌ) واتە: ژماردن.

بەلّام (عَدَد) واتە: ژمارە، یاخود ژمێردراو، کە دەفەرموێ: ﴿وَأَخَصَّنَا كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾
 واتە: ژمارەیی هەموو شتێک ژمێردراوە کە ی چەندە، خوای پەروەردگار هەمووی سەرژمێر
 کردووە، هەمووی دەزانێ.

شایانی باسە: لێره دا کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَى
 غَيْبِهِ أَحَدٌ﴾، زانای پەنھانە، هەلبەتە (عَالِمُ الْغَيْبِ) خوێندراوەتەوێش: (عَالِمُ
 الْغَيْبِ)، واتە: ئنجا ئەگەر (عَالِمُ الْغَيْبِ) بێ، با دەدرێتەوێ دەگیرێتەوێ بۆ
 سەر (رَبِّي): ﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي﴾، بەلّام ئەگەر (عَالِمُ الْغَيْبِ) بێ، ئەو پستەیه کی
 دیکە دەست پێدەکات و دەسپێکەوێ (إِسْتِثْنَائِيَّة) یە.

کورته باسیک له باره‌ی

په‌نه‌هان (غیب) و سنووری په‌یپێردنی‌هه

لێره‌دا زانیان زۆر قسه‌یان کردوه، ئایا مه‌به‌ست له‌و په‌نه‌هان (غَیْب)ه‌ چیه‌، که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾، ئایا هیچ جوړه‌ په‌نه‌انێک نازانرێ؟

وه‌لامه‌که‌ی ئاوايه‌:

پێشی خوا ده‌فه‌رموی: ﴿عَلِمَ الْغَيْبُ﴾، (خوا) زانای هه‌موو په‌نه‌انێکه‌، (غَیْب) ئه‌لیف و لامی ناساندنی له‌سه‌ره‌و جینسی غه‌یب ده‌گرێته‌وه‌، واته‌: هه‌رچی په‌نه‌انه‌ خوا ده‌یزانی، به‌لام بۆ ه‌ی دوايه‌ که‌ ده‌فه‌رموی: هیچ که‌سیکی ئاگادار ناکاته‌وه‌ له‌ په‌نه‌انی خۆی، (غَیْب) ی به‌ (نَکَرَة) ه‌یناوه‌، ﴿فَلَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾، ه‌یچک‌ه‌س ئاگادار ناکاته‌وه‌ له‌ په‌نه‌انی خۆی، نه‌ک له‌ هه‌رچی په‌نه‌انه‌، به‌ل‌کو په‌نه‌انێک که‌ تایبه‌ته‌ به‌ خۆیه‌وه‌، ه‌یچک‌ه‌سی لێ ئاگادار ناکاته‌وه‌، مه‌گه‌ر په‌وانه‌کراوێک که‌ په‌سندی بکات، که‌ مه‌به‌ست پێی فریشته‌کانن که‌ په‌یامی خۆیان پێدا ده‌نێرێ، یاخود پیغه‌مبه‌ران که‌ خوا په‌یامی خۆیان بۆ ده‌نێرێ.

به‌لێ، خوا ﷻ نه‌یفه‌رموه‌: ه‌یچک‌ه‌س له‌ هیچ په‌نه‌انێک ئاگادار ناکاته‌وه‌، بۆیه‌ ته‌گه‌ر مروّفه‌کان توانییان هه‌ندێک له‌ په‌نه‌ان بزانی، هه‌ندێک له‌و شتانه‌ی شێردراوه‌ن، بزانی، په‌ییان پێ به‌ن.

أ- چ له‌ پێی زانسته‌وه‌، زانستی ئه‌زموونکاری (العلم التجري)، بۆ وێنه‌:

۱- به‌ مه‌زه‌نده‌ ده‌لێن: خۆر پێنج ملیار ساڵ له‌ ته‌مه‌نی تێپه‌ریوه‌، ده‌وری پێنج ملیار ساڵی دیکه‌ش ده‌گونجێ وزه‌مان پێ بدات، تا‌کو ده‌کوژێته‌وه‌.

۲- ھەروھە بە مەزەندە دەلئىن: زەوى چوار مليارو ئەوئەندە سآل تەمەنيەتى، ھەروھە مانگ ئەوئەندە سآلە تەمەنيەتى.

ھەلەتە ئەوئەش ھەمووى بە نيزىكخراوھىي و بە مەزەندەيە.

۳- ھەروھە گەردووناسان دەلئىن: خۆر فلان رۆژە، لە فلان سآلەدا دەگىرى، لە فلان شوئىنى سەر زەوى، يان لەسەر زەوى ھەمووى دادەگىرى، يان مانگ لە فلان كاتەدا دەگىرى.

۴- لە روى كەشناسىيەوئەش دەلئىن: فلان كاتە باران دەبى، يان نابى، پلەي گەرمىي بەرز دەبى يان نزم دەبى، باي دى يان باي نايت، ئەوانەش ھەموويان جارى نەھاتوون، بەلآم لە راستىدا ئەوانە، وشەي (پەنھانەكەي) (عَئْبَہ) نابگرئتەوئە، چونكە خوا دەفەرئەمۆي: پەنھانى خۆي، يانى: پەنھانئىك كە تايبەتە بە خواوئە، خواش بە رەھايى نەيفەرموئە ھىچ پەنھانئىك خەلك نايزانئى.

كەواتە: دەگونجى لە روى زانيارىيەوئە مەرۆف بگاتە دەرککردنى ھەندىك لە پەنھانەكان و شتە شىردراوئەكان، وەك پىشتەر ئامازەم پىدا، وئەنى خۆرگىران و مانگ گىران و ھالەتەكانى كەشناسىي و...ھتد، چونكە خوا ﷻ ئەو توانايەي داوئە بە مەرۆف، ھەندىك شت بزانئى كە پەيوئەندىي بە داھاتوئەوئە ھەيە، يان پەيوئەندىي بە رابردوئەوئە ھەيە، بۆ وئەنى: زانايان، گوتوويانە: لە چاخى كامبەرييدا يەك ئىشاو دروستكراوى ژياندار پەيدا بوون، ئەوئەندە مليۆن سآلە، لەمەو پىش، ھەروھە گوتوويانە: ژيان لەسەر زەوى مېژوئەكەي دەگەرئتەوئە بۆ ئەوئەندە مليۆن سآل لەمەوبەر، سەرەتاي دروستكرانى مەرۆف لەسەر زەوى دەگەرئتەوئە بۆ (۱۰۰۰۰ - ۳۰۰۰۰) سآل لەمەوبەر، ئىنچا ھەرچەندە ئەوئە مەزەندەيە، بەلآم گريمان ئەگەر زانيارىي پتر بەرەو پىشچوو و توانى كاتىكى

وردیش دیاری بکات، ئایا له گه‌ل ئهو فه‌رمایشته‌ی خوا‌دا دژ ده‌وه‌ستی؟ به
دئنیایی نه‌خیر!

چونکه‌ خوا ده‌فه‌رموئ: خوا هیچ که‌سیک له‌ په‌نهانی خو‌ی ئاگادار ناکات،
نه‌یفه‌رموو له‌ په‌نهان به‌ گشتی، بۆیه‌ ده‌گونجی له‌ رووی زانسته‌وه، مرو‌ف
بگاته‌ زانیی هه‌ندیك له‌ په‌نهانه‌کان.

ب- هه‌روه‌ها له‌ پ‌ی وه‌حیه‌وه‌ش - جگه‌ له‌ قورئان که‌ خ‌وای په‌نهان‌زان
فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۖ إِلَّا مَنَ ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ﴾ -
پ‌یغه‌مبه‌ری خاته‌میش ﷺ هه‌ندیك شتی له‌ باره‌ی داها‌وو‌ی ئۆمه‌ته‌که‌یه‌وه
فه‌رموو، که‌ ئه‌وه‌ ده‌بی و، ئه‌وه‌ ده‌بی و، ئاوا رووده‌دا، ئه‌وانه‌ش هه‌موویان
په‌نهان، به‌لام له‌ پ‌ی وه‌حیه‌وه‌ خ‌وای په‌روه‌دگار پ‌یغه‌مبه‌ری خاته‌می ئاگادار
کردوه‌وه‌.

ج- دیسان جگه‌ له‌ پ‌ی وه‌حیی له‌ پ‌ی ئیله‌میشه‌وه، واته‌: خ‌رانه‌ نیو د‌ل
و خ‌ورپه، دیسان ده‌گونجی هه‌ندیك شتی په‌نهان و ش‌یراوه‌ بزانی، بۆ و‌ینه:
پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فه‌رمایشتیکدا ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ فِي هَذِهِ الْأَمَّةِ مُحَدَّثِينَ وَإِنَّ مِنْهُمْ
عُمَرَا﴾ (أخرجه البخاري: ۳۶۸۹، مسلم: ۱۸۶۴)، واته‌: له‌م ئۆمه‌ته‌دا (ئۆمه‌ته‌ی
پ‌یغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ)، قسه‌ بۆ ک‌راو، (خ‌ورپه‌ بۆ ک‌راو) هه‌ن، که‌ عومه‌ر
یه‌کی‌کانه‌.

عومه‌ری ک‌ور‌ی خه‌تتاب (خ‌وا ل‌یی رازی بی) پ‌یاو‌یکی زۆر د‌ل‌روشن بووه، له‌
هه‌موو ته‌فسیره‌کاندا باس ده‌ک‌رئ، له‌ چه‌ند هه‌لو‌یستیکدا پ‌یشناری کردوه‌ ئه‌ی
پ‌یغه‌مبه‌ری خ‌وا ﷺ! ئاوا نه‌که‌ین؟ با ئاوا بکه‌ین باشه‌! دوایی ئایه‌ت به‌پ‌ی
قسه‌که‌ی ئه‌و هاته‌ته‌ خ‌وارئ.

۱- بۆ و‌ینه: به‌ ده‌وری که‌عه‌دا ته‌وافیان کردوه، به‌ر له‌وه‌ی دوو پ‌کات نو‌یژه‌که‌ی لای
مه‌قامی ئیبراهیم، پ‌یغه‌مبه‌ری خ‌وا ﷺ دایب‌تی، عومه‌ر (خ‌وا ل‌یی رازی بی) ده‌لئ: گوتم:

ئەي پىڭەمبەرى خوا! (أَلَا نَخِذُ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى)، (مەقامى ئىبراھىم و شوئى ئىبراھىم لىي وەستاو، دىواری كەعبەى لەسەر بنیات ناو، بەردىكى گەورە، ئايا مەقامى ئىبراھىم ئەكەينە نوێژگە، دوو ركات نوێژى لى ئەكەين؟ دوايى خوا ئايەتى ناردۆتە خوار: ﴿وَأَخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ (البقرة، ئەو شوئەى ئىبراھىم لىي وەستاو بىكەنە نوێژگە، واتە: دوو ركات نوێژى لى بکەن.

۲- ھەر وەھا عومەرى كۆرى خەتتاب (خوا لىي پازى بى) - وەك لە تەفسىرى سوورەتى (التحریم) دا ھىنامان - لە خاتوو حەفصەى كچى و خاتوو عاتىشە خوا لىيان پازى بى توورە بوو، كە لە بەينى خۆيان دا پىككەوتوون و شتىكان كردو مایەى نىگەرانى پىڭەمبەرى خوا ﷺ بوو، گوتووبەتى: (عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ)، واتە: نىزىكە ئەگەر پىڭەمبەر تەلاقتان بدات پەرورەدگارى ئافەرەتانی دىكەى بە نىسب بکات، دوايى خواي پەرورەدگار ئايەتى ناردۆتە خوار: ﴿عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ﴾ (التحریم).

۳- ھەر وەھا لە كاتىكدا پىڭەمبەرى خاتەم ﷺ نوێژى لەسەر عەبدوللای كۆرى ئوبەيى كۆرى سەلوول كرد، كە سەرۆكى موناڤىقەكانى مەدینە بوو، عومەر (خوا لىي پازى بى) چوو پىشى و گوتى: ئەي پىڭەمبەرى خوا ﷺ! ئەو كاپرايە ئەو كەسە بوو كە ئاواي گوت و، ئاواي كردو ئاواي كرد، ھەلۆستەكانى و قسە خراپەكانى كە لە ژياندا كردوونى بەرانبەر بە پىڭەمبەرى خوا ﷺ و ئىسلام و مۆسولمانان، وەبىرى ھىنانەو، پىڭەمبەرىش ﷺ زەرەدە خەنەي دەكرد ھەتا عومەر لى بوو، فەرمووى: عومەر! خۆت لابدە، خوا سەرپىشى كردووم و نوێژى لەسەر دەكەم، دوايى خوا ئايەتى ناردە خوار: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ﴾ (التوبة، لەمەودوا ھەر كامىك لەوانە - كە دەزانى موناڤىقە - ئەگەر مرد نوێژى لەسەر مەكەو، لەسەر گۆرەكەشى مەوەستە.

ھەر وەھا ھەندى حالەتى دىكەش لە عومەر (خوا لىي پازى بى) دەگىرێنەو كە پىشنىارى كردو، دوايى ئايەتى خواي زاناو شارەزا وەك پىشنىارەكەى ئەو ھاتۆتە خوار، ئەمەش مانای واىە مەرۆڤ دەگونجى خوا دلپروونىيەكى پى بدات و

هەندى شتى بخاتە دَلْ كە پەيوەنديان بە داها توووە هەيه، يان جارى وا هەيه
پەيوەنديى بە ڤا بردوووە هەيه، يان پەيوەنديى بە شتێكى نەزانراووە هەيه.

كەواتە: ئێلھاميش يەكى ديكەيه لەو ڤيانەى مەرووف هەندىك لە شتە
پەنھانەكانى پى بزائى^(۱).

بە ڤاستى دەبى لەو ڤوووە مسوڵمانان زۆر و ڤا بن، مادام خوا ﷻ زۆر
بە ڤوونى لێره خووى بە زانای پەنھان (عالم الغيب) ناساندووە، لە سوورەتى
(هود) دا دەفەرموى: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، لە سوورەتى (النمل) يش
دا فەرموویەتى: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ
يُعَذِّبُهُ﴾^(۲)، النمل، بلى پەنھانى ئاسمانەكان و زەوى جگە لە خوا كەس
نايزانى و هەستيش ناكەن كەى زیندوو دەكرێنەو، یانی: ئەو پەنھانەى مەرووف
دەستى نایگاتى و لە ڤى زانستشەو هەر نایزانن، هەروەها لە چەند
شوێنێكى دیکەدا خواى پەروەردگار لە قورئان دا زانینی پەنھانى تايبەت کردووە
بە خوێوە.

ئەجا ئەگەر مەرووفەكان بە ڤى ئەو توانایەى خوا ڤێداون، هەندىك لە
پەنھانى ئاسمانەكان و زەویان زانى، ئەو دە ڤاوەستى لەگەڵ ئەو دە كە خوا
فەرموویەتى، چونكە خوا هەموو پەنھانەكانى ئاسمانەكان و زەوى دەزانى، بەلام
جارى وا هەيه مەرووفەكان لە ڤى ئەو توانایانەو خوا ڤێداون، چ توانای
زانستى و ئەزموونى، چ توانای ئێلھام و خورپە خراوە ئیو دَلْ، دەگونجى
هەندىك لە پەنھان بزائن پەنھانىكى بەشى (جزئي) بزائن.

بەلام دەبى و ڤا بین! هەموو ئەوانەى لافى ئەو لى دەدەن پەنھان
دەزانن، وەك: كاهین و عەڤراف و، فالچى و، ئەستێرەوان و، قاوہ گرووہو،

(۱) تێمە لە بارەى پەنھان (غيب) دە، لە كۆتایى تەفسیری سوورەتى (هود) دا كورتە
باسێكمان کردووە.

دهست خوښه‌ره‌وه‌و، له‌سه‌ر لم نووسه‌ر، هه‌موو ته‌و جوړه کارانه بو زانینی نادیار (غیب)، له ته‌فسانه‌و کلاو له‌سه‌ری خه‌لک نان و فریودانیان به‌و لاوه، هپچی دیکه نین، به تایبته لهم پوژگارده‌دا ته‌ستیره‌ناسیی و بورجه‌کان: ته‌گه‌ر فلان ته‌ستیره له فلانه بورجه‌دابئی، فلان شته‌ده‌بئی، هه‌مووی دروؤ ده‌له‌سه‌و ته‌فسانه‌یه، نکوولیی له‌وه ناکه‌ین، که له‌پیی زانیاریی ته‌زموونیه‌وه، مروؤ هه‌ندی شتی بو ده‌رکه‌وئی، به‌لام ته‌وه که فلان ته‌ستیره ته‌گه‌ر بچینه فلان که‌لوو (برج) ده‌وه‌وه، په‌یوه‌ندی هه‌یه به فلانکه‌سه‌وه‌و واده‌بئی و وا ده‌چئی، هپچ بنه‌مایه‌کی نیه‌و، مسولمانان نابئی به‌دوای ته‌و شتانه بکه‌ون.

یان ئافره‌تیک که قاوه ده‌گرته‌وه، یان په‌کیکي دیکه که به حساب ده‌ست ده‌خوښتته‌وه، یان په‌کیکي دیکه به هوئی لمه‌وه شت ده‌زانی! ته‌وانه هه‌موویان پیچه‌وانه‌ی ته‌و ئایه‌ته موباره‌کانه‌ن که خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: ته‌نیا خوا په‌نهان ده‌زانی، ئنجا زانینی هه‌ندی‌ک له نه‌ینیه‌کانیش، به‌شیوه‌یه‌کی جوړئی له ریی ته‌و ئامرازانه‌وه که خوا بو مروؤی په‌خساندوون، مادام ئامپازی زانستی بن و چئی دلنیا‌یی بن، ته‌وه له‌گه‌ل ئایه‌ته‌که‌دا تیک ناگیرئ، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ هه‌ره‌شه‌ی کردوه له که‌سانیک که ده‌چن بو لای که‌سانی فالچی و، قاوه گرده‌وه، بو زانینی به‌خت و شانس، وه‌ک له‌و کورته‌باسه‌دا که له کوټایی سووره‌تی (هود) کردوو‌مانه، به ته‌فصیل باس‌مان کردوه.

یه‌کیک له فه‌رمایشته‌کان پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ ته‌وه‌یه که ده‌فه‌رموئ: {مَنْ أَتَى عَرَفَا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ فَصَدَّقَهُ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا}، (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِي: ۲۳۳۰). واته: هه‌ر که‌سی‌ک بچینه لای فالچییه‌ک و ته‌وه‌ی ده‌یلي، به‌راستی بزانی، نو‌یژی چل پوژئی لی وه‌رناگیرئ.

چونکه گونا‌هو هه‌له‌یه‌کی کردوه زور قورسه‌و کرده‌وه چاکه‌کانی به‌هو‌یه‌وه هه‌لده‌وه‌شیننه‌وه.

خوۋا بە لوتف و كەپەمى خۆى لە وردەكارىيەكانى فەرمايشتى پەر لە نەيىنى
 بى سەورى خۆى، زياتەر ئاگادارمان بىكات و، دەرۆشنى زياترمان پى بدات، كاتىك
 لە فەرمايشتى خواۋە رادەمىنىن، كە دەخوئىنەۋە، يان گوئى بۆ دەگرىن،
 تەۋفيقمان بدات، ئەۋەى بۆ دنياۋ دوارۆژمان پىۋىستە، بە شىۋەيەكى راست و
 دروست لى تىگەين، دوايش بە پى ئەۋ تىگەيشتنە راست و دروستە، كارى
 پىكەين، چ لە خودى خۆماندا، چ لە چوارچىۋە دەۋرۋەرى خۆماندا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فسیری سووږہ تی

المزمل

دەستپیک

بەرپـزان

ئەمروۆ کە (۱۸)ی شەووالی سالی (۱۴۴۱)ی کۆچییە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۶/۱۰) ی زایینی، لە شاری دیرینی هەولێر، خوا پشتیوان بـی دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (المزمل)، وەك عادەتی خۆشان سەرەتا پێناسە و ئیوەرۆکی ئەم سوورەتە موبارەكە، لە حەوت (۷) بـرگەدا دەخەینە روو:

پێناسە ی سوورەتی (المزمل) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا ناوی (سورة المزمل) ی لێنراوە و هەر بەو ناوە ناسراوە، (المزمل) یـش -وەك دوایی باسی دەکەین - سیفەتی پێغەمبەری خاتەمە ﷺ واتە: پۆشەر و پێخەف لە خۆوە پێچ، یاخود: خۆ لە نوین و پێخەفەو پێچ، کە دیارە پێغەمبەری خاتەم ﷺ لە کاتیکدا خوا ﷻ ئەم سوورەتە موبارەكە ی بۆ دابەزاندووە، لە حالەتی خەوتن و پشوودان و نوین لە خۆوە پێچان و خۆ لە پێخەفەو پێچان دا بوووە.

دووهم: شوینی دابەزینی:

أ- ئەم سوورەتە بە پای زۆربە ی هەرە زۆری نزیك بە یەك دەنگیی زانایان، سوورەتیکی مەككەییە، جگە لە ئایەتی كۆتایی، ئایەتی ژمارە (۲۰): ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلَاثِ إِلَالٍ...﴾، کە دەلێن: ئەو مەدینەییە، زۆربە ی هەرە زۆری زانایان وادەلێن.

ب- رایە کیش ھەبە کە ئایەتی ژمارە (۲۰) یش ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الْمُرْمَلِ) یش، ھەر لە مەككە دابەزیو، بەلام دواي سالتیک، وەك سووککردنی حوکمی شەو نوێژ لەسەر پیغەمبەر ﷺ ھاوەلانی بەرێژی، یاخود تەنیا لەسەر ھاوەلانی بەرێژی، لە فەرەزەو بو پسند (مِنَ الْجُوبِ إِلَى النَّدْبِ)، وەك لەم دەقانهو دیارە:

۱- دەقی یەكەم: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ: أَوَّلُ مَا نَزَلَ أَوَّلُ الْمُرْمَلِ كَانُوا يَقُومُونَ نَحْوًا مِنْ قِيَامِهِمْ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، وَكَانَ بَيْنَ أَوَّلِهَا وَآخِرِهَا قَرِيبٌ مِنْ سَنَةٍ} (جامع البيان: ۳۵۲۶۶).

واتە: عەبدوللای کوری عەبباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەلێ: یەكەمین شت کە دابەزی سەرەتای سوورەتی (الْمُرْمَلِ) دابەزی، ھاوەلان عادەتیان وابوو بە ئەندازە ی شەو نوێژیک (تەراویحیک) کە لە مانگی رەمەزاندە کەری، شەو نوێژیان دەکرد، (بەلام نەك ھەر لە مانگیکدا بەلكو لە ھەموو سالتیکەدا) و، ماوہی ئێوان دابەزینی سەرەتای ئەم سوورەتەو کۆتاییەكە ی (ئایەتی کۆتایی) نیزیکە ی سالتیک بو، (یازدە مانگان ھاوەلان (خوا لێیان رازی بێ) ھەموو شەوھەکان شەو نوێژیان کردو، بەلام دواي سالتیک خوا ﷻ لەسەری سووککردن و ئایەتی ژمارە (۲۰) ی کۆتایی دابەزی، کە سووککردنی ئەو حوکمە ی تێدا یە.

۲- دەقی دووہم: {عَنْ قَتَادَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ، قَالَ: قَامُوا حَوْلًا أَوْ حَوْلِينَ حَتَّى انْتَفَخَتْ سَوْفُهُمْ وَأَقْدَامُهُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَخْفِيفًا بَعْدَ فِي آخِرِ السُّورَةِ} (جامع البيان: ۳۵۲۷۳).

قەتادە کە یەكێكە لە زانیانی شونکەوتووان، رەزاو رەحمەتی خوا لە ھەموو لایەکیان بێ، دەلێ: ماوہی سالتیک یان دوو سالتان، ھاوەلان کە لە خزمەت پیغەمبەردا بوون ﷻ شەو نوێژیان کرد، ھەتا لایان و پێتەکانیان ھەلاوسان (بەو واتایە ی زۆر ماندوو بوون)، دوا یی خوا ﷻ سووککردنی ئەو حوکمە ی لە سوورەتەكەدا دابەزاند.

۳- دەقی سێیەم: {عَنِ الْحَسَنِ، قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ ﴿يَا أَيُّهَا الْمُرْمَلُ﴾، قَامَ الْمُسْلِمُونَ حَوْلًا، فَمِنْهُمْ مَنْ أَطَاعَهُ، وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ يُطِعه، حَتَّى نَزَلَتْ الرُّخْصَةُ} (جامع البيان: ۳۵۲۷۶).

حەسەنی بەھراپیش کە بەکێکە لە زانیانی شوێنکەوتوو (پەحمەتی خوا لە ھەموویان بێ) دەت: کاتێک **﴿يَأْتِيهَا الزَّيْلُ﴾**، دابەزی، مسوڵمانان ماوەی سالتیک جیبەجیبان کرد (شەو نوێژیان کرد زۆر بە خەستی)، ئنجا ھەیانبوو لە توانیدا ھەبوو، ھەشیانبوو لە توانیدا نەبوو، تاکو دوایی مۆلەت دابەزی.

(مَنْ أَطَاقَهُ)، واتە: لەگەڵ خۆ ئەزێتەتدانیشتا پێیان کراوە، بەلام ھەبوو لەگەڵ خۆ ماندوو کردنیشتا، باش بوی ئەنجام نەدراوە، بۆیە خوا **﴿يَنْزِلُ﴾** لەسەری سووککردن.

۴- دەقی چوارەم: کە (حاکم) ھیناویەتی: **﴿قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنْ رَبِّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ، وَثُلُثَهُ، وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾، نَزَلَ بَعْدَ ثُرُولِ صَدْرِ السُّورَةِ بِسَنَةِ، وَذَلِكَ حِينَ قُرِضَ قِيَامُ اللَّيْلِ فِي أَوَّلِ الْإِسْلَامِ قَبْلَ قُرْضِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ﴾** (جامع البیان: ۳۵۲۷۶)، واتە: قسە ی خۆی بەرز کە دەفرموێ: **﴿إِنْ رَبِّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ، وَثُلُثَهُ، وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾**، ئەمە لە دوای سەرەتای سوورەتە کە بە سالتیک دابەزی (ھەرۆک ریوایەتەکانی دیکەش دەلێن)، ئەویش دوای ئەوەی شەو نوێژ پێویست کرا لە سەرەتای ھاتنی ئیسلامدا، بەر لەوەی پێنج فەرەکان فەرژ بەکرتن (دوای ئەوەی پێنج نوێژە فەرەکان پێویست کران، پێویستبوونی شەو نوێژ لە پێویستیھە گۆرا بو (پەسندی).

ج- بۆچوونیکی دیکەش ھەیە ھەندیک گوتووینە: ئەم ئایەتە ی ژمارە (۲۰) ی کۆتایی دوای دە (۱۰) سالتان دابەزیو، کە ئەوەش دیسان ھەر مانای وانێ لە مەدینەدا دابەزیو، چونکە مادام ئەم سوورەتە لە سەرەتاوە دابەزیی، ھەر لە سەرەتای سالتی یەکەمدا، چونکە ئەمە دووھەمین سوورەتە بە رای زۆربە ی زانیان و بەرای بەندەش کە دابەزیو، ھەشیبوو گوتوویەتی: (المدثر) یەکەمین سوورەتە، بەلام وە ک دوایی باسی دەکەین، ئەم سوورەتە دووھەمین سوورەتە، دوای پێنج ئایەتە کە ی سوورەتی (العلق) دابەزیو.

ئىنجا ئەگەر دىۋى دە سالانىش ئايەتى بىستەم دابەزىيى، ماناى وايە ھەر
لە قۇناغى مەككەدا بوو، چونكە قۇناغى مەككە سىزدە سال بوو، ئەگەر
(المزمل) لە سالى دەيەمدا دابەزىيى، ماناى وايە سى سال پىش كۆچكردنى
پىغەمبەر ﷺ بۇ مەدينە، ئايەتى كۆتايى سوورەتى (الْمُرْمُل) يىش دابەزىو.

سىيەم: ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە:

ژمىرەرەران سى ژمارەيان بۇ ئايەتەكانى ئەم سوورەتە موبارەكە داناون:

۱- (أهل المدينة) گوتوويانە: ھەژدە ئايەتە.

۲- (أهل البصرة) گوتوويانە: نۆزدە ئايەتە.

۳- بەلەم زۆربەيان زانايانى كووفەو ئەوانى دىكەش گوتوويانە: بىست ئايەتەو زۆربەى
موصەفەكانى لەبەر دەستى ئىمەدان، ژمارەى بىستيان تەبەننىي كىردو.

چوارەم: رىزبەندىي لە دابەزىن و لە موصەفەدا:

لە بارەى رىزبەندىي لە دابەزىنەودا پاجىيى ھەيە، بەلەم ئەوئەى بەراست
دەتە بەر چاۋى بەندە، ئەوئەيە كە ئەم سوورەتە دىۋى سەرەتاي سوورەتى
(العلق) دابەزىيى، واتە: دىۋى ئەم پىنج ئايەتە موبارەكە:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿أَفْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ ﴿أَفْرَأَ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ ﴿الْعَلَقُ﴾ ئەم پىنج
ئايەتە يەكەمىن ئايەتاتىك بوون كە دابەزىنە سەر دلى موبارەكى پىغەمبەرى
كۆتايى ﷺ، بەلەم سوورەتى (العلق) ھەمووى بە دىئايى لەو سەرەتايەو
دانەبەزىو، چونكە دىۋى خوا پىشتىۋان بى كە دەيگەيەنئە باسىدەكەين كە
ئەوئە ناگونجى چونكە، ئايەتەكانى دىۋى كە بەمجۆرەن: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى﴾ ﴿١﴾

عَبْدًا إِذَا صَلَّحَ ﴿١٠﴾ أُرِيَتْ إِنْ كَانَ عَلَى الْهَدْيِ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ ﴿١٢﴾ أُرِيَتْ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾
 اَلَمْ نَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ العلق، ئەمانە ھەموویان لە سالانی دواتردا دابەزیون، کە
 پێغەمبەری خوا ﷺ ئیسلامی تۆزیک بلۆکردۆتەووە نەیارو دوژمنی بۆ پەیدا بوون،
 ئەو ئایەتانەش زۆریە ی زانیان دەلێن: لە بارە ی ئەبوو جەھلەووە ھاتوون، ئەگەرنا
 لەو سەرەتایەووە نە پێغەمبەری خوا ﷺ بانگەوازەکە ی بەو شیوەیە ئاشکرا کردووە
 تەشەنە ی سەندووە، نە دوژمنان و ناحەزانیشی دژایەتییان کردووە، ئنجا دوا ی ئەو
 پێنج ئایەتە موبارەکە، پێموایە سوورەتی (المزمل) دابەزیووە، کە پێغەمبەر ﷺ
 گەراووەتەو مالا و فەرموویەتی: (زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي)، دامپۆشن، دامپۆشن، دوا ی ئەو ی
 لە ئەشکەو ق حیرادا جییریلی بینیووە سێ جار ان بەخۆیەووە گوشیووە - وە ک دوا ی
 دەقە کە دێنین - جییریل ئەم پێنج ئایەتە ی بۆ خوێندوونەووە پێغەمبەریش ﷺ
 ترساووە نارەحەت بوووە، مەترسیی ھەبوووە دەستی لیوہ شیترابن و، ئەو کەسە ی
 دیتوویەتی شەیتانیک بێ! کە گەراووەتەو بە خەدیجە ی خێزانی خوا لێی پازی بێ
 گوێتووە: دامپۆشن، ئنجا دوا ی ئەو ی پشووکی داو، جارێ ھەر لە ئێو نوێن و
 پێخەفە کەیدا بوووە کە خوا فەرموویەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ﴾، ئە ی ئەو کەسە ی بە
 نوێن خۆت داپۆشیووە! پێخەفت لەخووەت پێچاو، خۆت لە پێخەفەووە پێچاو!
 ﴿وَأَتْلُ إِلَّا قَلِيلًا﴾، شەو نوێژ بکە جگە لە کەمێکی... ئەم ئایەتانە ھەموویان
 تاکو ئایەتی ژمارە نۆزدە، دابەزیون، ئایەتی ژمارە بیستیش سالتیک دوا ی ئەو،
 یاخود پڕوایەتە کە ی دیکە دەلێ: دە سال دوا ی ئەو دابەزیووە، ھەردووکیان
 گونجاون، بەلام گرنگ ئەو یە ئەو سوورەتە ھەمووی لە مەککە دابەزیووە،
 ئەو نۆزدە ئایەتە یە کەمێن ئایەتانی ک بوون لە دوا ی پێنج ئایەتە کە ی سەرەتای
 سوورەتی (العلق) کە بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ دابەزیون، ئنجا پێموایە لە دوا ی
 سوورەتی (المزمل)، ئنجا سوورەتی (المدثر و)، دوا ی سوورەتی (القلم): ﴿ت وَالْقَلَمِ﴾
 ... ﴿١﴾، دابەزیووە، وە کاتی خوێنی باسما ن کرد، ئەو بە نەسبەت ریزبەندییەووە
 لە دابەزین دا.

رېزىبەندىشى لى مۇسەھەفدا ژمارە ھەفتاۋ سى (۷۳) يە، لى سۈورەتى (الفاتحة) ۋە كە دىيىن لى نۆرەى ھەفتاۋ سىدا، ئەم سۈورەتە مۇبارەكە ھەيە.

پىنچەم: نىۋەزۇكى:

ئەم سۈورەتە خۇاى بە بەزەيى غۇزۇجلى، بە مېھرەبانانە دۋاندنى پىغەمبەرەكەى
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمُلُ﴾، كە ئەمە ۋەكە زانايان دەلېن: بىرېتېە لى:
 (مُلاطَفَةً)، واتە: مېھرەبانانە دۋاندن، دۋاى ئەۋە خۇا ھەرمانى پىدەكەت كە شەۋ
 نۇۋىژۋ شەۋ بىدارىيى بىكات، ئەۋىش خۇا ﴿سَيِّئًا﴾ سىيىيى ھالەتەنى بۇ دىارىيى دەكەت، بە
 سىيىيى جۇر: أ- نىۋەى زىاترى شەۋ شەۋنۇۋىژ بىكات، كە دەكەت دۋو لەسەر سىيىيى،
 ۋەكە لى ئايەتى (۲۰) دا ئەم نىۋە زىاترە پۈۈنكراۋەتەۋە، چۈنكە لى ئايەتى يەكەمدا
 دەفەرەمۇيى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمُلُ﴾ ﴿۱﴾ ﴿قُلْ أَلَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، شەۋگارەكە ھەمۇۋى
 ھەلەسەۋە، جگە لى كەمىكى، كەۋاتە: لى نىۋە زىاترى و تاكو دۋو لەسەر سىيىيى
 (۳/۲)، ئەۋ كاتەش ئەۋەى لى دۋو لەسەر سىيىيەكە دەمىنېتەۋە، كەمىكى شەۋگارە،
 ﴿بِصَفَةٍ أَوْ نَقْصٍ مِنْهُ قَلِيلًا﴾ ب- نىۋەى شەۋ ھەلەسە، ج- ياخۇد كەمىكىش لى
 نىۋەكەى كەم بىكەۋە، واتە: يەك لەسەر سىيىيى، ماناى ۋايە دەكەت سىيىيى ھالەت:
 أ- يان لى نىۋەى زىاترى شەۋ ھەلەسە بۇ شەۋ نۇۋىژ.

ب- ياخۇد نىۋەى.

ج- ياخۇد لى نىۋەى كەمىرى.

دۋايىش ھەرمانى پىدەكەت كە قۇرئان بە چاكىيى و بە رېكىيى بخۇنېتەۋە
 ھەۋالېشى پىيى دەدەت كە ھەرمائىشتىكى گرانى دادەبەزىنېتە سەرۋ، ھەرمائىشى
 پىدەكەت بە يادى خۇا كەردن و، خۇ بەلەى خۇادا دابرىن و خۇ يەكلەيى
 كەردنەۋە بۇ يادى خۇا ھەرسىتى خۇا، پىشت بە خۇا بەستى و، خۇراگرىيى
 جۋان لى بەرانبەر قەسەى بېرۋايان دا، دۋاتر ھەپەشە كەردن لى بېرۋايان بە

سزای سەختی پۆژی دوايي باسکراوه، ئاماژەيە کیش بە سەرەنجامی زیانبارانەي
فیرەهون کراوه، کە خوا مووسای (عَلَيْهِ السَّلَام) بۆ لا ناردوه لەگەڵ
هاریوونی برای (عَلَيْهِ السَّلَام) دا، بەلام ئەو لاملیی کردوه سەرەنجام سەری خۆی
و شۆینکەوتووای بە فەتارەت چوو، دواتر باسی سەختی پۆژی دوايي کراوه، بە
ئاخیر زەمان و قیامەتەوه، هەردوو قۆناغەکەي و ئەوەش هەمووی بە بیرخەرەوه
(تَذَكِرَة) دانراوه.

لە ئایەتی کۆتایی ژمارە (۲۰) دا، خوای میهرەبان حوکمی فەرز بوونی شەو
بیداری (شەونوێژی) لەسەر پێغەمبەر ﷺ هاوێلانێ خوا لێیان رازی بێ سووک
کردوه، کە پێشتر لە حالەتی ئاسایی دا فەرز بووه، دوايي لە نیوه دوو لەسەر
سێ و سییەکی شەوگەرەوه کە تێیدا شەو بیداری بکەن، خوای میهرەبان ﷻ
لەسەری سووک کردوون، هەرودها لە حالەتی ئاسایی دا، حالەتی نەخۆشیی و،
سەفەر و بازرگانیی، جەنگ و جیهاد، بۆی سووک کردوون، بە لابردنی یەكجاری،
مەگەر کە سێك خۆی بیهوی، واتە: کە پێش خۆ ﷻ لە هەموو حالەتەندا
شەونوێژی لەسەر فەرز کردوون، دوايي خوا ﷻ لە حالەتی ئاسایی دا فەرز
شەونوێژی لەسەر لابردوون، حالەتە ئاساییەکەش سێ شتی لێ باس کردوون:
أ- حالەتی نەخۆشیی.

ب- حالەتی سەفەر و بازرگانیی و مامەلە.

ج- حالەتی دەرچوون بۆ جەنگ و جیهاد.

ئەنجا دوايي خوای بە بەزەیی لە کوێ حالەتەکانی دیکەشدا، بە رای زۆربەي
زانایان لە فەرزەوه گۆریویەتی بۆ پەسندی، واتە: لە حالەتی ئاسایی دا هەر
لەسەری لابردوون، بەلام لە حالەتی ئاسایی دا بۆی گۆریون لە فەرزەوه بۆ
سوننەت، واتە: هەر کە سێك بیهوی، بیکات، مانای وایە حوکمەکەي یەكجاری
لەنەچوو، تاكو وەك هەندێك لە زانایان دەلێن: نەسخی بەسەردا هاتبی،

چۈنكى ھۆكۈمە ھەر لە ھېچى خۇيەتى، بەلەم خوا ﷻ كە پېشى ھاۋەلەن ۋاى لى ھالىى بوون، ئەگەر نەخۇشېش بىن و، لە سەفەرىش بىن بۇ بازىرگانىى و، لە جەنگ و جىھادىشدا بىن، ھەر دەبى شەو نوپۇ بىكەن، خۋاى پەرۋەردگار بۇ پۈۋىرۈنەنەۋە كە نەخىر لەو ھالەتە ناۋاسايانەدا لەسەرتان ۋاجىب نىيە، لە ھالەتى دېكەشدا خوا ﷻ بەراى زۆرىيەى زانايان كىرۈۋىيەتى بە شىتىكى پەسندو، ھەندىك لە زانايانىش دەلېن: شەۋنوپۇر ئىستاش كەم و زۆر ھەر فەرزە.

شەشەم: ئايەتمەندىيەكانى:

پېنج ئايەتمەندىيەم لەم سوۋرەتەدا كەۋتۈنە بەر چاۋ:

يەكەم: فەرزكردنى شەو بېدارىي لەسەر پېغەمبەرۈ ﷻ و دىارىيەكردنى ئەندازەكەى بە سى جۇرۇ، دۋاتىر سوۋككردنى ئەو ھۆكۈمە لە ھالەتى ئاسايى داۋ، لاپردنى پېۋىستېۋون (ۋەجوبى) لە ھالەتە ناۋاسايىيەكانداۋ، گۋاستنەۋەى بۇ ھالەتى پەسند (ئەب)، كە ئەمە لە ئايەتەكانى (۱ و ۲ و ۳) و ئايەتى ژمارە (۲۰)دا، ھاتۈە.

دوۋەم: ناۋەردنى قورئان بە: ﴿قَوْلًا نَفِيْلًا﴾، ۋاتە: فەرمائىشتىكى قورس، گران، ئەمىش لە ئايەتى ژمارە (۵)دا ھاتۈە.

سىيەم: فەرمانكردنى خوا بە پېغەمبەرەكەى ﷻ بە خۇيەندى قورئان، بە شىۋەيەكى رېك و پېك و بەرې و جى: ﴿وَرَبِّ الْفُرَّانَ تَرَبْلًا﴾، لە ئايەتى ژمارە (۴)دا، كە دۋايى ئىمە كورە باسېك لە بارەى چۇنىيەتى قورئان خۇيەندەۋە، مامەلە كىرەن لەگەل قورئاندا دەكەين.

چۈرەم: ۋەسفىكردنى پۇۋى دۋايى بە سەر سېپىكەرى مىندالان: ﴿بَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾، لە ئايەتى ژمارە (۱۷)دا، ئەو پۇۋەى سەرى مىندالان سېسى دەكات، لە ھەژمەتان و لە ترسان و لە سامناكىيان.

پێنجەم: پێکەوه بەراوردکردنی بازرگانیی و کاسبیی کردن، لەگەڵ جەنگ و تیکۆشان لە پیناوی خوادا، تەنیا لەم سوورەتە موبارەکەدا ئەوە هاتووە، لە ئایەتی ژمارە (۲۰)دا.

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک:

تێمە کۆی بیست ئایەتەکانی ئەم سوورەتە، دەکەینه یەک دەرس، چونکە وەك باسمان کرد هەر بیست ئایەتەکە لە بارە یەک بابەتەوه دەدوین، کە فەرمان پێکردنی پێغەمبەر ﷺ بە زیاتر لە خوا نزیك بوونەوه، بەهۆی شەونویژو، یادی خواو، خو بەلای خوادا دابڕین و، خۆراگریهوه، لە بەرانبەر قسەو قالی ناحەزانییدا، هاو کات باسی هەندێک بابەتی دیکەش هەن، کە کراون بە تێواخنی ئەو بابەتە سەرەکییه.

✱ دەرسی ئەم سوورپەتە ✱

پیناسهی نهم دهرسه

کاتیک سهرنجی نهو بیست (۲۰) نایه ته موباره که ده دین، ده بینین له نایه ته کانی: (۱ - ۱۱) دا، خوا ﷻ ده (۱۰) فهرمانان به پیغه مبه ره که ی ﷻ ده کات.

دووه م: له نایه ته کانی: (۱۱ - ۱۹) دا، خوا ﷻ چند هه ره شه یه کی سه خت له بیروایان ده کات و، پینج بابیه تیان له گه لدا تیکه لکیش و نیواخن ده کات.

سییه م: له نایه تی ژماره (۲۰) دا، یازده حوکم و راستی گرنه خراونه پروو.

ئجا با سه ره تا سهرنجی گشتی نایه ته کان بدهین، بهر له وهی نایه ته کان بخوئین و، دواتر مانای گشتی و مه سه له گرنه کانیاں بخرینه پروو.

خوا ﷻ دواي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، پرو ده کاته پیغه مبه ری خاتهم ﷻ و به میهره بانانه ده دیوئیی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمِلُ﴾، نهی نهو که سهی خؤ له نوئیوه پیچاوه! یان پیخهفت له خؤ وه پیچاوه! ئجا فهرمانی پیده کات به شهونوژ کردن، شهو هه لسانه وهو شهو بیداری، جگه له که میکی، ئجا نهو که مهش به نیوهی تفسیر ده کات، واته: شهو که هه مووی بیدار به، جگه له که میکی، که مه کهش بریتیه: له نیوهی، یاخود له نیوهی کهم بکه وهو له نیوهی زیاتر شهونوژ بکه، یاخود لهو نیوهیهی پشووی تیدا ده دهی، زیاد بکه، واته: که متر له نیوهی شهونوژ بکهو، قورئان به ړیکی بخوئنه.

نایا له بهرچی خوا ﷻ ئاوا فهرمانی پیده کات؟ ده فهرموئ: ئیمه له مه وودا قسه یه کی قورس و گرانت داده به زینینه سهر، ئجا حیکمه تی شهو نوئژی بو پروون ده کاته وه، که نهو نوئزه ی له شه وودا ده کری، زور کاریگه ری زیاتره و بیژه کانیشی یانی: نهو قسانه ی ده کری و نهو نایه تانه ی ده خوئین، ړیکترو راستر مرؤ بوئ ده گوترین، چونکه دنیا کش و مات و بی ههست و خوست و دهنگه.

دوایی خوا ﷺ حکیمەتتیکى دیکەى شەونوئۇ دەخاتە پروو و دەفەرموئى: تۆ لە پۇژۇندا بواری ھاتن و چووئىتکى دوورو دريژت ھەيە، کەواتە: شەوھە کە تەرخان بکە بۆ زياتر لە خوا نيزىک بوونەوہ.

دوایی فەرمانى پىدەکات بە ناوی پەرورەدگارى ھىنانى و، خو بەلای خوادا دابىرنى، ئنجا خوا ﷺ خۆى وەسف دەکات بە پەرورەدگارى پۇژھەلات و پۇژئاوا، کە جگە لەو ھىچ پەرستراوئىک نىە، بۆيە دەبى ئەي پىغەمبەرى خاتەم! بەس ئەو بە پشتىوانى خوٹ بگرى.

ئنجا بۆ ھەلسوگەوت لەگەل بىپروايەکانىشدا، فەرمانى پىدەکات بە خوڤاگرىي لەسەر ئەوہى دەيئىن، کە بەشپۆيەيکى جوان دوورىيان لى بکات.

ئنجا ئايا ئەوانە لە بەرانبەر کوڤرو ملھورپى و خراپەکارىياندا، وەك بەرزەكى بانان بۆي دەردەچن؟ نەخېر، بۆيە خوا ﷺ دەفەرموئى: لە من و لەو بە درۆ دانەرانە بگەرئى، بە درۆ دانەرە خوڤگوزەرانەکان، کەمېك مۆلەتيان بدە، کەمەکشەش پان ھەر لە دنيا، کە دوایی جەنگى بەدرو جەنگەکانى دیکە ھاتتە پېش و خوا ﷺ سزاي دان ئەو ملھورپانەى خەلک و جەماوەرەکیان چەواشە کردبوو، ياخود مەبەست پئى پۇژى دواییە، ئنجا خوا ﷺ ھەرپەشە دەکات لەو بەدرودانەرە خوڤگوزەرانانە لەسەر حىسابى خەلکى پەش و پرووت، وەك عادەتى ھەمىشەيى حوکمرانە خوڤسەپئى و خوڤگوزەرانەکان، بەوہ ھەرپەشەيان لى دەکات، کە ئيمە لە پۇژى دوایی دا کوٹ و پئوہندو، ئاگرى بليئسەدارو، خواردنئىکى گەروو گىرو، ئازارئىکى بە ئىشمان لە لايە، لە پۇژى دوایی دا ئەوہ چاوەرپئيان دەکات لە دۆزەخدا، ئنجا خوا ﷺ ئاماژەيەکىش دەکات بە ئاخىر زەمان و، ئەو پرووداوانەى لە ئاخىر زەماندا پروو دەدەن، ئەوانىش لە لەرزىنەوہى زەوىي و، ھەژانى چيايەکان و، وەك لميکى زۆر وردى ئارد ئاسايى ليھاتتياندا دەخاتەپروو.

ئنجا خوا ﷺ يەكسەر ئاوپ دەداتەوہ لە بىپروايەکان و پروويان تىدەکات دەفەرموئى: ئيمە پىغەمبەرئىکمان ئاردۆتە لاتان، شايدەو چاودئىرە بەسەرئانەوہ،

هەر وەك چۆن كاتى خوڭشى پىغەمبەر پەوانەكراوڭكىمان بۆ لاي قىرغەون نارد، بەلام قىرغەون سەرپىچىيى كىرد لە پىغەمبەرەكە، كە مووسا و ھاروونى براى بوون (عَلَيْهِمَا السَّلَام)، ئىمەش بە گىرتىكى توندو بە ئىش و ئازار گرتمان و سزاماندا.

ئىنجا دووبارە دەيانھىيىتتەو لاي پۇژى دوايى و، سەرنجيان رادەكىشىتتەو بۆ لاي قىامەت و دەفەرموۆ: ئايا تەگەر بىيىروا بن، چۆن لەو پۇژدە خۇتان دەپارىزن لە سزاي خوا، كە سەرى مندا لاني گچكە سىپى دەكات، مندا لاي شىرە خۇرە لە ھەژمەتان، لە ترسان سەرى سىپى دەبى و، لەو پۇژدە ئاسمان شەق و پەق و بەش بەش و پارچە پارچە دەبى و، بەلئىنك كە خوا داويەق، ئەنجامدراو دەبى، دوايى خوا ئەمە بە بىرخەرەو و ئامۇژگارىيى ناو دەبات و، دەفەرموۆ: ھەر كەسك بىھوۆ، بەرەو پەرورەدگارى رى دەگرىتە بەر.

لە كۇتايى ئەم سوورەتەدا خوا ﷻ ئەو ھوكمەي پىشى بۆ پىغەمبەرەكەي ﷺ و ھاوھلاني بەرىزى دايىنا، كە برىتى بوو لە پىيويست بوونى شەو بىداريى، خوا ﷻ وەك مۆلەتتىك و سووكردنىك دەفەرموۆ: پەرورەدگارت دەزانى كە تۆو كۆمەللىك لە برواداران كە لەگەلتدان، كەمتر لە دوو سىيەكى شەو و نىوہى شەو و سىيەكى شەو، ھەلدەستى شەو بىداريى دەكەن، ھەر خواش ئەندازەگىرىي شەو و پۇژان دەكات و، زانىويەق كە ئىوہ بۇتان سەرژمىر ناكىرى، ئەو كاتىش وەك ئىستا سەعات و ئامپىرى كۆنترپۆلكردى كات نەبوون، سەعات ئەوئەندە ھەلېستى، بەلكو بە مەزەندەي خۇيان تەماشاي خۇرو مانگ و ئەستىرانيان كىردوہو، جارى واش بوو ھەورو باران بوو و ئاسمانىش ديار نەبوو، ھەر بە مەزەندە دايانناو، بۆيە دەفەرموۆ: ئىستا خوا ﷻ گەرايەوہ سەرتان بە بەزەيى، ئىنجا ئەوئەندەي بۇتان ئاسان دەبى لە قورئان بىخوئىن، واتە: لە شەو نوئىژدا، ھەررەھا خوا زانى كە ئىوہ خەلكتان لى نەخوڭ دەبى، نەخوڭستان دەبن و، كەسانىكى دىكە بە زەويدا دىن و دەچن بۆ بازىرگانيى و مامەلەو، كەسانىكى دىكە جەنگ لە پىناوى خوادا دەكەن، - ئەمە يەككە لە ھەوالە ئىعجازيەكاني قورئان بۆ

داھاتوو - بۆيە ئەوھەندەي بۆتان ئاسان دەبى لىي بخوئىن، لە قورئان، يانى:
لە شەھونوئىژداو، نوئىژ بکەن و زەھات بەدن و، قەرزى باش لە خزمەت خوادا
بکەن و، ئەوھى پىشیدەخەن بۆ خوئان، ئا ئەوھ باشتەرە پاداشتى مەزنتەرە، داواى
لىيوردينش لە خوا بکەن، بە دلىيايى خوا لىيوردهى بە بەزەيە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمِلُ ① قُرْ أَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ② يَصْفَهُ ③ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ④ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ ⑤ وَرَبِّ الْقُرْءَانِ رَبِّيَلًا ⑥ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ⑦ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْكَ وَأَقْوَمُ قِيلًا ⑧ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑨ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبَسِيلًا ⑩ رَبُّ النَّشْرِ وَالْغَرْبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑪ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَبِيلًا ⑫ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أَتُولِي النِّعْمَةَ وَمَهْلَكُهُ قَلِيلًا ⑬ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ⑭ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ⑮ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلًا ⑯ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ⑰ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ⑱ فَكَيْفَ تَنْفَعُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ⑲ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ⑳ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ㉑ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ㉒ ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمِلُ ㉓ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ ㉔ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ㉕ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَّنْ نُحْصِيَهُ فَنَابَ عَلَيْكَ فَاقْرَأْ مَا يَنْسَرُ مِّنَ الْقُرْءَانِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ ㉖ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ㉗ وَآخَرُونَ يَقُولُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَأْ مَا يَنْسَرُ مِنْهُ ㉘ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَأُوا وَاللَّهُ قَرِيبٌ ㉙ حَسَنًا وَمَا تَقْدِمُوا لِأَنفُسِكُمْ ㉚ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا ㉛ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ ㉜ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ㉝﴾

مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان

{بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده، ئەي خۆ له پێخەفەوه پێچ!} ١
 شەوگەر هەلسە (بۆ شەو نووژ) جگە لە کەمێکی ٢ نیوەی (شەو بخەوه)، یان
 هەندێکی لێ کەم بکەوه (و کەمتر لە نیوەی شەو بخەوه) ٣ یان لێی زیاد
 بکە (زیاتر لە نیوەی شەو بخەوه) و قورئانیش بە پێک و پێکی (و تێوە پامانەوه)
 بخوێنەوه ٤ (چونکە) تێمە لەمەودوا قسە (و ئەرك) یکی قورست دەخەینە
 سەر (شان) ٥ بە دڵنیایی (خواپەرستی) پێگەیشتووی شەوگەر (لەسەر دڵ)
 کاریگەرتر، بێژرانه کە ی تێرو تەواوترە ٦ بێگومان (ئەي پێخەمبەر!) لە پۆژیدا
 (بواړی) هاتن و چوون (و جم و جۆلێکی زۆر) دوورو درێژت هەیە ٧ ناوی
 پەرورەدگاریشت بێنەو، بە یەکلایی بوونەوه خۆی بەلادا داڤرە ٨ پەرورەدگاری
 پۆژەلەت و پۆژناوایە، جگە لەو هیچ پەرستراویک (ی شایستە ی پەرسترا) نیەو،
 تەنیا ئەو بەکار پێ سپێردراو بگرە ٩ لە بەرانبەر ئەوەشدا کە (بێپروایان)
 دەیلێن، خۆت رابگرەو بە واز لێهێنانێکی جوان وازیان لێیتەو دووریان لێبگرە
 ١٠ لە من و لە بە درۆ دانەرە خاوەن نازو نێعمەتە (خۆشگوزەرانه) کان گەر پێ
 و، کەمێک مۆلەتیان بدە ١١ بە دڵنیایی تێمە (لە پۆژی دوا ی دا) کۆت و
 زنجیرەکان و، کلپە (ی ئاگر) مان لە لایە ١٢ هەرورەها خۆراکێکی گەر و گرو
 ئازارێکی بە تیش ١٣ (ئەوێش) لە پۆژیکدا کە زەویی و چیا بەکان دەههژێن (و
 دەلەرزەوه) چیا بەکان (هێندە وردو خاش دەبن) دەبنە لمی وردی هەلپژاو ١٤
 (ئەي بێپروایەکان!) تێمە تێردراویکمان بۆ لاتان ناردو بەسەر تانەوه چاودێرە،
 وەك چۆن تێردراویکمان ناردە لای فیرعەون ١٥ تنجا فیرعەون سەر پێچیی لە
 پێخەمبەرە کە (مووسا) کرد، تێمەش بە گرتێکی قورس گرەمان (سزایەکی سەختمان
 دا) ١٦ (ئەي بێپروایەکان!) ئەگەر بێپروا بوون چۆن خۆتان لە سزای پۆژیک

دەپارێزن، کە منداڵان پیرو سەر سپی دەکات ﴿۱۷﴾ ئاسمان بەھۆیەو شەق و پەق دەبێ، بەلێنی وی (گفتی خوا) جییه جی کراوە ﴿۱۸﴾ بەراستی ئەمە بیرخەرەوێه، ئنجا ھەر کەس ویستی بەرەو پەرورەدگاری پێی گرتەبەر ﴿۱۹﴾ بێگومان پەرورەدگارت دەزانێ کە تۆ (ئەی موحەممەد!) و کۆمەلێک لەوانە ی لەگەڵت، کەمتر لە دوو سێیەکی شەوگارو، نیوێ و، سێیەکی ھەڵدەستن بۆ شەونویژ خواش ئەندازەگیری شەوو پوژ دەکات، دەزانێ کە مسوگەر کاتەکەتان بۆ سەرژمێر ناکرێ، بۆیە بە چاوپۆشیی گەرایەو سەرتان، ئنجا ئیستا ئەوەندە ی بۆتان سێنایە لە قورئان، لە شەونویژدا بیخوینن، خوا ﷻ زانیی لە مەودوا نەخۆشتان دەبن و، کەسانی دیکە بە زەویدا دەپۆن بۆ بازرگانیی لە بەخششی خوا دەخوازن و، کەسانی دیکەش لە پێی خوادا دەجنگن (و شەونویژتان بۆ ناکرێ)، ئنجا ئەوەندە ی بۆتان ئاسانە لێی بخوینن (لە قورئان لە شەونویژدا) و نوێژ بەرپا بکەن و، زەکات بدەن و، بە قەرزدا نی باش قەرز بە خوا بدەن و، ھەرچیەکیشت لە چاکە بۆ خۆتانی پێشبەخەن، لە لای خوا بە باشترو پاداشتی مەزنتەر دەبیننەو، داوای لێبوردنیش لە خوا بکەن، بێگومان خوا لێبوردە ی بە بەزەییە ﴿۲۰﴾.

شىكرىدەنەھى ھەندىك لە وشەكان

(الزُّمَرُ): (زُمَّةٌ: أَحْفَاءُ، زُمَّةٌ بِتَوْبِهِ وَفِي تَوْبِهِ: لَفْءٌ، وَازْمَلْ وَتَزْمَلْ: تَلَفَّفَ وَتَغَطَّى، وَهُوَ مُزْمَلٌ أَيْ مُتَلَفَّفٌ)، (زُمَّةٌ)، واتە: پەنھانى كرد، (زُمَّةٌ بِتَوْبِهِ وَفِي تَوْبِهِ)، واتە: لە پۆشاكەكەيەو پێچا، ھەروەھا (إِزْمَلْ) و (تَزْمَلْ) ھەردووکیان يانی: خۆى تێوھپێچا، خۆى پى داپۆشى، (وَهُوَ مُزْمَلٌ أَيْ مُتَلَفَّفٌ)، واتە: خۆى لە نوێنەوھ پێچا، يان نوێنەكەى لە خۆى وەرگرتو، دەشگونجى مەبەست پۆشاك بى، بەلام زیاتر بۆ پێخەف و نوین بەكاردى.

(رَبِّلَا): (رَبَّلَ، يَرْبُلُ، رَبَلًا، أَيْ: اسْتَوَى وَانْتَضَمَ، وَحَسُنَ تَأْلِيْفُهُ، وَرَبَلَ الثَّغْرُ أَوِ الْأَسْنَانُ: انتظم، وَرَبَلَ الْكَلَامُ أَيْ: جَوَّدَ تِلَاوَتُهُ)، (رَبَلَ، يَرْبُلُ، رَبَلًا)، واتە: پێك بوو، پێك و پێك بوو، پێكھاتەكەى چاك بوو، دەگوترى: (رَبَلَ الثَّغْرُ أَوِ الْأَسْنَانُ)، واتە: دەم و ددانەكە زارو ددانەكە پێك و پێك بوو، (وَرَبَلَ الْكَلَامُ) واتە: قسەكەى چاك كرد، جوانى كرد، بە پەوانى و پێك و پێكى كردى.

(نَاشِئَةُ اللَّيْلِ): (نَاشِئَةُ اللَّيْلِ)، واتە: پێگەشتووى شەو، (مَا تَنْشَأُ فِي اللَّيْلِ)، ئەوھى لە شەودا پێدەگات، (الْإِسْتِيقَاضُ مِنَ النَّوْمِ وَالْقِيَامُ لِلصَّلَاةِ)، ھەلسان و بیداربوونەوھ لە خەوو ھەلسان بۆ نوێژ، بەلام وەك دواى باسى دەكەين، ھەندىكىش (نَاشِئَةُ اللَّيْلِ) يان بە كاتەكانى شەو داناو، ھەندىكىش بەو كەسەى كە لە شەودا بیدار دەبێتەوھ ھەلدەستى بۆ خواپەرستى، ھەندىكىش (نَاشِئَةُ اللَّيْلِ) يان ئاوا لێكداوھتەوھ: (الْقِيَامُ وَالْإِنْتِصَابُ لِلصَّلَاةِ)، ھەلسان و راوھستان بۆ نوێژ.

(وَطَلًا): (وَطِنْتُهُ بِرَجْلِي أَطْوُهُ، وَالْمُوَافَقَةُ وَوَطِئْتُ: دَاسَةٌ)، واتە: بەلاقم پێم لێنا، پێى لى دەنێم، شىلام، (مُوَافَقَةُ) بە مانای (موافقة) دى، واتە: لەگەڵدا پێكەلپێك بوون، رێكبوون، دەگوترى: (وَطِئْتُ أَيْ دَاسَةٌ)، واتە: پێى لێنا.

(سَبْحًا): (السَّبْحُ: السَّحَرُ السَّرِيْعُ فِي الْمَاءِ أَوْ الْهَوَاءِ)، (سَبَحَ): پۇشتى خىرايه له نىو ئاودا، (مهله وانىي)، ياخود له نىو هه وادا (فَرَيْن)، وهك دوايى باس ده كهين (سَبَخًا) يش خويندراوده وه، (سَبَخًا: السَّبْحُ: السَّعَةُ فِي التَّصَرُّفِ)، فراوانى له هه لَس و كهوت دا.

(وَيَبْتَلُ): (تَبْتَلُ: أَيِ انْقَطَعَ فِي الْعِبَادَةِ وَالْإِخْلَاصِ انْقِطَاعًا يَخْتَصُّ بِهِ)، له خواپه رستى و له خو ساغكردنه وه بو خوادا خوَت داپره، خو داپرىنىك تايهت بى بهو خو ساغكردنه وه، (الْبَتُولُ: الْمُنْقَطِعَةُ عَنِ النِّكَاحِ)، (بَتُولُ): سيفه قى ئافره تىكه كه خوئى داپريوه و دور گرتوه له هاوسه رگيرى.

(هَجْرًا جَبَلًا): (الْهَجْرُ وَالْهَجْرَانُ: مُفَارَقَةُ الْإِنْسَانِ غَيْرُهُ بِالْقَلْبِ وَاللِّسَانِ)، (هَجَرُ) و (هَجْرَان)، هه ردووكيان چاوگن، يانى: دوورى گرتى ئىنسان و لىجيا بوونه وى له جگه له خوئى به دل ياخود به زمان.

(أُولَى النِّعْمَةِ): (أُولَى: يَعْنِي أَصْحَابَ، النِّعْمَةِ، يَعْنِي: التَّنْعِمِ)، واته: خاوه نانى نازو نىعمهت، خوشگوزه رانى.

(وَمَهْلَه): (الْمَهْلُ: التَّوَلَّدَةُ وَالسُّكُونُ)، (مَهْلُ): برىته له به كاوه خوئى و ئارامى، كه واته: (مَهْلُهُم) واته: مۇلّه تيان بده، لىيان بگه پى، (مَهْلُهُ: قُلْتُ لَهُ مَهْلًا، أَمَهْلُهُ: رَفَقْتُ بِهِ)، (مَهْلُهُ) واته: پىمگوت (مَهْلًا) واته: راوه ستى، يان له سه ره خو، (وَأَمَهْلُهُ) واته: له كه لىدا مېهره بان و نه رم بووم.

(وَذَرْنِي): (ذَرْنِي: أَيِ دَعْنِي وَاتْرَكْنِي)، لىمگه پى و وازم لىبىنه.

(أَنْكَالًا): (أَنْكَالُ: جَمْعُ نِكَلٍ، وَهُوَ قَيْدُ الدَّابَّةِ وَحَدِيدَةُ اللَّجَامِ، لِكُنْهُمَا مَانِعَيْنِ)، (أَنْكَالُ) كوئى (نِكَلُ)، (نِكَلُ) برىته له زنجيرىك، يان كوئىك كه ولاخى پى ده به سترى، هه روه ها لغاوىك كه له زارى ئاژه ل، (به تايهت نه سپ و ماين) ده كرى، تاكو له وه نه خوات، بوئه زنجيرو كوئىك كه له پى ئاژه ل ده كرى،

هەروەها لغاویک کە لە زاری دەکری، پێیان گوتراو: (یڤل)، لەبەر ئەوەی
هەردووکیان پێگرن، یەکیان پێگرە لەوەی نائەلەکە بجووتی، ئەوی دیکە پێگرە
لەوەی لەوێر بخوات.

(ذَا عَصَى): واتە: خاوەن (عَصَا)، (عَصَا: الشَّجَاتُ^(١) الَّتِي يُعَصُّ بِهَا الْخَلْقُ)،
(عَصَا): بریتێە لەوەی لە قورگ دەگیرێ و ناچیتە خوار، (ذَا عَصَى): واتە:
خواردنێکی گەرووگیر، کە بە قورگدا پۆ ناچێ.

(رَجُفٌ): (الرَّجْفُ: الإِضْطِرَابُ الشَّدِيدُ)، (رَجُفٌ): بریتێە لە جوولاندنەوێیەکی
توند، بە کوردیی: هەژان و لەرزینی بۆ بەکار دێن.

(كَيْبًا مَّهِيلاً): (رَمْلًا مُتْرَاكِمًا، جَمْعُهُ أَكْثَبَةٌ وَكُثْبٌ وَكُثْبَانٌ)، (كَيْبًا مَّهِيلاً)، بە مێکی
کەلەکە بوو لەسەر یەك دەگوتری، (كُثِيبٌ) بە (أَكْثَبَةٌ) و (كُثْبٌ) و (كُثْبَانٌ) بە
هەر سێکیان کۆ دەکرێتەو، واتە: کۆمەلە، (مَّهِيلاً) واتە: هەلپژاو، یانی: مێیکە
ئەگەر دەستی بدەیه، هێندە وردە لە نێوان پەنجەکاندا هەڵدەپژێ.

(وَيْبِلًا): (طَعَامٌ وَيِبِلٌ، وَكَلًّا وَيِبِلٌ: يُخَافُ وَبَالُهُ مِنَ الْوَيْبِ وَالْوَابِلِ، وَهُوَ الْمَطَرُ
الْثَقِيلُ الْقَطَارُ)، دەگوتری: خواردنێکی (وَيْبِلٌ) و لەوێرێکی (وَيْبِلٌ)، واتە: مەترسی
لە سەرەنجامەکی دەکری، (وَيْبِلٌ)، لە (وَيْبَالٌ) و (وَيْبِلٌ) دەو هاتو، هەروەها لە
(وایبِل) دەو، (وَيْبِلٌ) و (وَيْبَالٌ)، هەردووکیان بە مانای بارانی دڵۆپە قورس، دێن.

(شَيْبًا): (شَابَ يَشِيبُ شَيْبًا وَشَيْبَةً: ابْيَضَ شَعْرُهُ، شَابَ الرَّأْسُ وَشَابَ الشَّعْرُ،
وَالشَّيْبُ بَيَاضُ الشَّعْرِ، وَالشَّيْبُ جَمْعُهُ أَشْيَبٌ): (شَابَ يَشِيبُ شَيْبًا وَشَيْبَةً) واتە:
سپیی بوو، یان پیر بوو، پیر دەبێ، پیر بوون، (ابْيَضَ شَعْرُهُ)، مووێ کانی سپیی
بوون، (شَابَ الرَّأْسُ وَشَابَ الشَّعْرُ)، واتە: سەری سپیی بوو، مووێ کانی سپیی
بوون، (الشَّيْبُ بَيَاضُ الشَّعْرِ)، (شَيْبٌ) چاوگەو بریتێە لە مووی سپیی، یان سەری

(١) ما اعترض ونشب في الحلق من عظم ونحوه، المعجم الوسيط، ص ٤٧٤.

سپیی، کوؤی (شَیْب) (أَشِيبَ) ه، (شَیْب) و (شَیْبَة) هەردووکیان چاوگن، (شَیْب) کوؤیه، کوؤی (أَشِيبَ) ه، (أَشِيبَ) واتە: کەسێک کە سەری سپیی بوو، کوؤیه کە (شَیْب) ه، کەواتە: ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾، (وِلْدَان) کوؤیه و (شَیْب) یش کوؤیه، واتە: پۆژێکە منداڵان پیر دەکات، سەریان سپیی دەکات.

(مُنْفَطِرٌ بِهِ) : (فَطَرَ يَفْطُرُ فَطْرًا: شَقَّ اللَّحْمَ، أَوْ شَقَّ الشَّيْءَ)، واتە: گوشتە کە ی بری، دەیبری، برین، یان شتە کە ی قلیشان، بری، (انْفَطَرَ: أَي انشَقَّ)، (انْفَطَرَ) کە (مُطَاوَع) ی (فَطَرَ) یه، (فَطَرَهُ يَفْطُرُهُ فَانْفَطَرَ)، واتە: پچراندى، یان قلیشاندى لە ق کرد، ئەویش لەت بوو.

(تَقَوْمٌ أَدْنَى مِّنْ ثَلَاثِي اللَّيْلِ)، (قَامَ بِاللَّيْلِ أَي: صَلَّى بِاللَّيْلِ)، شەوێ هەڵسایهوه، شەو نووژی کرد واتە: کەمتر لە دوو سییه کی شەو هەڵدەستی (بۆ شەو نووژی).

(لَّنْ نَّحْصُوهُ) : بۆتان سەرژمێر ناکرێ، (الإحصاء: التَّحْصِيلُ بِالْعَدِّ)، (إحصاء) ئەوهیه ژماره کە ی بزانی، سەرژمێر، (وَذَلِكَ مِنْ لَفْظِ الْحَصَى)، ئەویش لە بێژدی (حصی) وهیه، کاتی خوێ شتیان به دەنکه چهوان ژماردوه، به ورده بهردان، (که حصی) ی پێ دەلێن، وشە ی (إحصاء)، لهوه وه هاتوه، واتە: (العَدُّ بِالْحَصَى)، ژماردن به دەنکه چهو یان ورده بهرد.

(يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ) : له بهخششی خوا دهخوازن، (الِابْتِغَاء: الإِجْتِهَادُ فِي الطَّلَبِ)، (إِبتغاء) لهسەر کێشی (إِفتعال) ه، واتە: تیکۆشان له داوا کردندا له ههولانداندا بۆ بژیو، که خوا ناوی لێناوه بهخششی خوا.

(وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا) : واتە: قهرزی باش به خوا بهدن، (الْقَرْضُ: ضَرْبٌ مِّنَ الْقَطْعِ)، (قَرْض) : جوړیکه له برین، (مقراض) : بۆیه وای پێدهگوتری، نینۆک بر له بهر ئەوهی نینۆکی پێ دهبردێ یان شتی پێ دهبردێ، (وُسْمِي مَا يُدْفَعُ إِلَى الْإِنْسَانِ بِشَرْطٍ رَّدِّ بَدَلِهِ: قَرْضًا)، ئەو ماله ی دهردی به کەسێک به مهرجی ئەوهی دوا یی هاوتایه کە ی بگێردێتهوه، پێی دهگوتری: قهرز.

هوی هاتنه خوارهوهی نایه ته کان

له باره‌ی هاتنه خواره‌ی کوی ئەم سوورپه‌ته موباره‌که، هه‌ر له سه‌ره‌تاوه تاکو نایه‌ته‌کانی دوا‌یی و نایه‌تی بیسته‌م و کۆتایی، ئیمه له‌و باره‌وه چهند ده‌قیق دینین:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: مَا نَزَلَتْ: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ ۝١﴾ قُرْ أَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝٢﴾ قَامُوا سَنَةً، حَتَّى وَرِمَتْ أَقْدَامُهُمْ، فَأُنْزِلَتْ: ﴿فَافْرَمُوا مَا يَسْرَمُنْهُ﴾} (أخرجه الحاكم في المستدرک: ج ۲، ص ۵۰۴، وقال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه، وضعفه الذهبي، الإستهباب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۴۲۸).

واته: دایکمان عایشه (خوا لای رازی بی)، ده‌لن: کاتیک ئەم نایه‌تانه دابه‌زین (بو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ): ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ ۝١﴾ قُرْ أَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝٢﴾، ماوه‌ی سالتیک شه‌و نو‌یزیان کرد هه‌تا پێه‌کانیان ناوسان (زۆر ماندوو بوون)، دوا‌یی نایه‌تی کۆتایی ئەم سوورپه‌ته موباره‌که دابه‌زی، (وه‌ک پێش‌تریش باس‌مان کرد، له پێناسه‌کردنی ئەم سوورپه‌ته موباره‌که‌دا).

۲- هه‌ر له‌و باره‌وه ئەم ده‌قه‌ش دینین که تا راده‌یه‌ک درێژه، به‌لام وێرای ئەوه‌ی تیشک‌مان بو ده‌خاته سه‌ر چه‌مک و واتای ئەو نایه‌ته موباره‌کانه، هه‌ندیک شتی دیکه‌شی تێدان، زانیان پێ‌یسته:

{عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُرَّارَةَ، أَنَّ سَعْدَ بْنَ هِشَامٍ بِنَ عَامِرٍ أَرَادَ أَنْ يَغْرَوْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَقَدِمَ الْمَدِينَةَ، فَأَرَادَ أَنْ يَبِيعَ عَقَارًا لَهُ بِهَا، فَيَجْعَلَهُ فِي السَّلَاحِ وَالْكَرَاعِ، وَيُجَاهِدَ الرُّومَ حَتَّى يَمُوتَ، فَلَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ لَقِيَ أَنَسًا مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ، فَتَهَوَّ عَنْ ذَلِكَ، وَأَخْبَرُوهُ أَنَّ رَهْطًا سَنَهُ أَرَادُوا ذَلِكَ فِي حَيَاةِ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ، فَتَهَاهُمْ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ، وَقَالَ: أَلَيْسَ لَكُمْ فِي أَسْوَةِ؟! فَلَمَّا حَدَّثُوهُ بِذَلِكَ رَاجَعَ امْرَأَتَهُ، وَقَدْ كَانَ طَلَّقَهَا وَأَشْهَدَ عَلَى رَجْعَتِهَا،

فَأَتَى ابْنَ عَبَّاسٍ، فَسَأَلَهُ عَنْ وَثْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَعْلَمِ أَهْلِ الْأَرْضِ يَوْثِرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ: مَنْ؟ قَالَ: عَائِشَةُ، فَأَتَيْتُهَا، فَسَأَلْتُهَا، ثُمَّ اتَّبَعْتِي فَأَخْبَرَنِي بِرَدِّهَا عَلَيْكَ، قَالَ: فَأَنْطَلَقْتُ إِلَيْهَا، فَأَتَيْتُ عَلَى حَكِيمِ بْنِ أَفْلَحٍ، فَاسْتَلَحَفْتُهُ إِلَيْهَا، فَقَالَ: مَا أَنَا بِقَارِبِهَا؛ لَأَنِّي نَهَيْتُهَا أَنْ تَقُولَ فِي هَاتَيْنِ الشَّيْعَتَيْنِ شَيْئًا، فَأَبَتْ فِيهِمَا إِلَّا مُضِيًّا، قَالَ: فَأَقْسَمْتُ عَلَيْهِ، فَجَاءَ، فَأَنْطَلَقْنَا إِلَى عَائِشَةَ، فَاسْتَأْذَنَّا عَلَيْهَا، فَأَذِنَتْ لَنَا، فَدَخَلْنَا عَلَيْهَا، فَقَالَتْ: أَحَكِيمُ؟ فَعَرَفْتُهُ، فَقَالَ: نَعَمْ، فَقَالَتْ: مَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: سَعْدُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَتْ: مَنْ هِشَامُ؟ قَالَ: ابْنُ عَامِرٍ، فَتَرَحَّمْتُ عَلَيْهِ، وَقَالَتْ خَيْرٌ «قَالَ قَتَادَةُ: وَكَانَ أَصِيبَ يَوْمَ أُحُدٍ»، فَقُلْتُ: يَا أُمَ الْمُؤْمِنِينَ! أَتُبَيِّنِي عَنْ خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَتْ: أَلَسْتُ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: فَإِنَّ خُلُقَ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ كَانَ الْقُرْآنَ، قَالَ: فَهَمَمْتُ أَنْ أَقُومَ وَلَا أَسْأَلَ أَحَدًا عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أَمُوتَ، ثُمَّ بَدَأَ لِي، فَقُلْتُ: أَتُبَيِّنِي عَنْ قِيَامِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ: أَلَسْتُ تَقْرَأُ {يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُ}؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ قِيَامَ اللَّيْلِ فِي أَوَّلِ هَذِهِ السُّورَةِ، فَقَامَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ وَأَصْحَابُهُ حَوْلًا، وَأَمْسَكَ اللَّهُ حَامَتَهَا اثْنَيْ عَشَرَ شَهْرًا فِي السَّمَاءِ، حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ فِي آخِرِ هَذِهِ السُّورَةِ التَّخْفِيفَ، فَصَارَ قِيَامُ اللَّيْلِ تَطَوُّعًا بَعْدَ فَرِيضَةٍ، قَالَ: قُلْتُ: يَا أُمَ الْمُؤْمِنِينَ، أَتُبَيِّنِي عَنْ وَثْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ: كُنَّا نَعُدُّ لَهُ سَوَاكَةً وَطَهُورَةً، فَيَبْعَثُهُ اللَّهُ مَا شَاءَ أَنْ يَبْعَثَهُ مِنَ اللَّيْلِ، فَيَتَسَوَّكُ، وَيَتَوَضَّأُ، وَيُصَلِّيُ تِسْعَ رَكَعَاتٍ لَا يَجْلِسُ فِيهَا إِلَّا فِي الثَّامِيَةِ، فَيَذْكُرُ اللَّهَ وَيَحْمَدُهُ وَيَدْعُوهُ، ثُمَّ يَنْهَضُ وَلَا يُسَلِّمُ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّيُ التَّاسِعَةَ، ثُمَّ يَفْعُدُ فَيَذْكُرُ اللَّهَ وَيَحْمَدُهُ وَيَدْعُوهُ، ثُمَّ يُسَلِّمُ تَسْلِيمًا يُسَمِعُنَا، ثُمَّ يُصَلِّيُ رَكَعَتَيْنِ بَعْدَ مَا يُسَلِّمُ وَهُوَ قَاعِدٌ، فَبَلَكَ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكَعَةً يَا نَبِيَّ، فَلَمَّا أَسَرَّ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ، وَأَخَذَهُ اللَّحْمُ، أَوْتَرَ بِسَجْعٍ، وَصَنَعَ فِي الرُّكَعَتَيْنِ مِثْلَ صَنِيعِهِ الْأَوَّلِ، فَبَلَكَ تِسْعَ يَا نَبِيَّ، وَكَانَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ إِذَا صَلَّى صَلَاةً أَحَبَّ أَنْ يُدَاوِمَ عَلَيْهَا، وَكَانَ إِذَا غَلَبَهُ نَوْمٌ، أَوْ وَجَعَ عَنْ قِيَامِ اللَّيْلِ، صَلَّى مِنَ النَّهَارِ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكَعَةً، وَلَا أَعْلَمُ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ الْقُرْآنَ كُلَّهُ فِي لَيْلَةٍ، وَلَا صَلَّى لَيْلَةً إِلَى الصُّبْحِ، وَلَا صَامَ شَهْرًا كَامِلًا غَيْرَ رَمَضَانَ، قَالَ: فَأَنْطَلَقْتُ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ فَحَدَّثْتُهُ بِحَدِيثِهَا، فَقَالَ: صَدَقْتَ، لَوْ كُنْتُ أَقْرَبُهَا، أَوْ أَدْخُلُ

عَلَيْهَا لَأَنْتَبِهَنَّ حَتَّى تُشَافِهَنِي بِهِ، قَالَ: قُلْتُ: لَوْ عَلِمْتُ أَنَّكَ لَا تَدْخُلُ عَلَيْهَا مَا حَدَّثْتُكَ حَدِيثَهَا، (أخرجه مسلم، ۷۴۶، وأبو داود: ۳۴۲).

ئەم دەقەم بۆيە بە تەواۋى ھىئا، چونكە وىراي ئەۋەدى باسى شەۋنۈزى پىغەمبەرى تىدايە ﷺ، ھەندىك شى دىكەى زۆر گرنگىشى تىدايە.

قەتادە لە زورارەۋە گىراۋىيە تەۋە كە سەعدى كۆرى ھىشامى كۆرى عامىر ويستوۋىيەنى بېچىتە جەنگ لە پىناۋى خواداۋ ھاتۇتە مەدېنە، زەۋىيەكى لەۋى ھەبۈۋە ويستوۋىيەنى بېفروشى و، پارەكەى بە چەك و بە ۋلاخى كە بۆ جەنگ و جىھاد بەكارى دىتى، بدات و دژى رۆمەكان بىجەنگى، تاكو دەمرى، كاتىك ھاتۇتە مەدېنە گەبىشتۇتە كۆمەلىك لە خەلىكى مەدېنە، كە زانىۋىيە نىيەتى ئاۋى ھىئاۋە، لەۋە قەدەغەيان كىردەۋ ھەۋالىشىان پىداۋە، كە كاتى خۇى شەش كەس لە ژيانى پىغەمبەرى خوادا ﷺ شىتىكى ئاۋايان ويست، (ۋەك كاتى خۇى لە تەفسىرى سوۋرەتى (المائدة) دا، باسما كىرد لە تەفسىرى ئەۋ ئايەتەدا كە دەفەرمۇى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَبِيبَ مِمَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (۸۷) المائدة، لەۋى لە ھۇى ھاتتە خوارەۋە كەيدا باسما كىرد، كە كۆمەلىك بەلای مىرگ و ئاۋىكدا تىپەريون، ويستوۋىيە لەۋى مېنىنەۋە ۋاز لە ژيان و خىزان و مال و حال بىتن، بەلكو ھەندىكىان گوتوۋىيە: با خۇشمان بخەستىن، دۋاى گوتوۋىيە: بابچىنەۋە پرس بە پىغەمبەرى خوا ﷺ بىكەين ئەگەر مۆلەتى داين، ئەۋجار دىينەۋە، كاتىك گەراۋنەۋە ھەۋالىان پىداۋە، خۋاى پەرۋەردگار ئەۋ ئايەتەى دابەزاند بۆ پىغەمبەرەكەى ﷺ و ئەۋەى لى قەدەغە كىردن).

ئەۋىش لىي قەدەغە كىردن و فەرمۇى: ئايا بەس نىيە من سەر مەشقتان بىم؟ كاتىك ئەۋەيان گىراۋىيەۋە بۆ سەعدى كۆرى ھىشامى كۆرى عامىر، گەرايەۋە بۆ لای ژنەكەى، ژنەكەى تەلاق دابوۋ، (دىارە يەك تەلاقى داۋە)، شايدەدىشى

لەسەر گرتن - كە ئەو ھە گىرامە ھە - دوايى چو ھە بۆ لاي ھە بدوللاي كورې ھە بباس (خە لە خۆي و بابې رازى بى) لە بارەي نوڭزى ۋە تەرى پىغەمبەرى خواو ھە پىرسىارى لىكرد، ھە بدوللاي كورې ھە بباسىش گوتى: ئايا زانا تەرىن خە لىك سەر زەوى بە نوڭزى ۋە تەرى پىغەمبەرى خوات ھە پىشانبەدەم؟ گوتى: كى؟ گوتى: عائىشە (خە لايى رازى بى)، بچۆ لايى بېرسە ۋە دوايى ۋە رەو ھە بۆ لام، ھە وائىم پى بدە داخۆ ۋە لامە كەي چى بوو ھە بۆ تۆ، (سە عدى كورې ھىشامى كورې عامىر)، دە لى: چووم بۆ لاي ھە كىمى كورې ئە فلەح، داوام لىكرد لە گە لىم بى بۆ لاي دايكىمان عائىشە (خە لايى رازى بى)، ئە وىش گوتى: مە لايى نىزىك ناكە ۋە مە ھە، چۈنكە مە لىم قە دە غە كرد لە بارەي ئە ۋە دوو كۆمە ئە ھە قسە بىكات، (ۋاتە: كۆمە ئە كەي ھە لى ھە ۋ، كۆمە ئە كەي طە لى ھە ۋ زوبە ىر (خە لايى رازى بى)، كە دوايى شە ىرى جە مە لىان لە بە ىندا قە ۋما، بە دە ستى ناكە زان و خە لىك مۇخە نە نە، كە ھە لى خە لىفەي مە سولمانان بوو، طە لى ھە ۋ زوبە ىرىش كاتى خۆي بە ىعە تىان پىدابو، بە لام دوايى داوايان لىكرد كە بىكۆرە كاتى عە سمان ھە تە سلىم بىكات، ئە وىش نىكوللىي لە ھە نە دە كرد، بە لام دە ىگوت: پىتو سە جارى دۆخە كە سە قامگىر بى، ئە ۋە ش بە سەر ھاتىكى دوورو درىژە، ئىجا ھە كىمى كورې ئە فلەح دىارە كاتى خۆي بە دايكىمان عائىشەي گوتە: قسە لە بارەي ئە ۋە دوو كۆمە ئە ھە مە كە ۋ مە چۆ تىو ئە ۋ ئالۆزىيە ھە، بە لام بە قسەي نە كردە، دىارە دايكىمان عائىشە ش خۆي بە بەر پىسار زانىو، چۈنكە بۆ سولچ و ئاشتە ۋايى لە مە دىنە ھە چوون بۆ بە سىرا، بە لام دوايى ئە ۋ شە ىرى لى پە ىدا بوو، كە دوايش دايكىمان عائىشە زۆر پە شىمان بوو ۋ زۆرىش ناپە حە ت بوو، دوايى مە سوندىم لى خوارو ئە وىش ھە ت (ۋاتە: سە عدى كورې ھىشامى كورې عامىر، سوندىدى خوارو ھە لە ھە كىمى كورې ئە فلەح كە ھە ر دە بى لە گە لىم بى، كە دە بى ھە كىمى كورې ئە فلەح نىزىكايە تىي و خزمە يە تىيە كى تايە تى لە گە ل دايكىمان عائىشە دا بووبى خە لايى رازى بى)، كاتىك مۆلە مە ن لى ۋە رگرت و

چۈۈنە لاي، دايكىمان عائىشە گوڭ: ئەو ھەكىمە؟ (دېارە گوڭى لە دەنگى بوو) و، ناسىي، گوڭ: بەللى، گوڭ: كىت لە گەلدایە؟ گوڭ: سەعدى كۈرى هېشام، گوڭ: هېشام كىيە؟ گوڭ: هېشامى كۈرى عامير، ئەویش داواي كىرد خوا لىي خوش بى و قسەي باشى كىرد، «قەتادە دەللى: هېشامى كۈرى عامير ئەو ھەبوو كە لە جەنگى ئو خوددا شەھىد بوو، واتە: بابى سەعد»، منىش پىمگوت: ئەي دايكى بىرواداران! ھەوالم پى بدە لە بارەي رەوشتى پىغەمبەرى خواو ۞ ئەویش گوڭ: قورئاننى ناخوئىنى؟ گوتىم: با، گوڭ: رەوشتى پىغەمبەرى خوا ۞ قورئان بوو (قورئان چى دەفەرموئ: ئەو واى دەكرد)، وىستم ھەلسم و لە بارەي ھىچ شىكى دىكەو ھە كەس نەپرسم، ھەتا دەمرم، دوايى بووم دەرکەوت و ھاتە دلم گوتىم: ھەوالم پى بدە لە بارەي شەونوئى (شەو بىدارىي) پىغەمبەرى خواو ۞ ديسان گوڭ: ئايا ۞ يَأَيُّهَا الرَّمْلُ ۞، نەخوئىندە؟ گوتىم: با، گوڭ: خوا عزوجل شەو نوئى لە سەرەتاي ئەم سوورەتەو ھەرز كىرد، پىغەمبەرى خوا ۞ و ھاوەلانى ماوہى سالىك شەو نوئىيان كىرد، بەو شىوہەي خوا ۞ ديارىي كىردە، (دو لەسەر سىي، يان نيوہى، يان سىيەكى) و كۆتايى ئەم سوورەتەي دوازە مانگان لە ئاسمانى ھىشتەو، (ئايەق بىستەم و كۆتايى)، ھەتا دوايى لە كۆتايى ئەم سوورەتەدا، خوا ۞ سووككردنى ئەو ھوكمەي دابەزاندى، شەونوئى لە فەرزەو بوو بە سوننەت و پەسند.

ئىنجا گوتىم: ئەي دايكى بىرواداران! ھەوالم پى بدە، دەر بارەي سوننەتى وەترى پىغەمبەرى خواو ۞ ئەویش (دايكىمان عائىشە) گوڭ: ئىمە سىواك و ئاوى دەست نوئىزمان بو پىغەمبەرى خوا ۞ دادەنا، خوا عزوجل لە شەوئدا ھەلئىدەستاند بىدارى دەكردەو، ئەوئەندەي خوا بىوہوئ، ئىدى سىواكى دەكردو دەستنوئى دەگرت، نو پكات نوئى دەكردن، تەنبا لە ھەشتەمياندا تەحيياق دەخوئىندو دادەنىشت، يادى خواي دەكردو، ستايشى خواي دەكردو لىي دەپارايەو، دوايى ھەلدەستاو سلاوى نەدەدایەو، دوايى ھەلدەستا پكاتى

نۆیه میشی ده کرد، ئنجا دووباره داده نیشتهوه، (واته: ته حییاتی ده خویند)، یادی خوا ی ده کردو ستایشی ده کردو لئی ده پارییهوه، دوا یی سلاویکی ده دایه وه که به تیمه ی ده بیستاند، دوا یی هه لده ستایه وه دوو رکاتی ده کردن، دوا یی ئه وه ی سلاوی ده دایه وه، به دانیشته وه دوو رکاتی ده کردن، ئه مه یازده ره کات ئه ی کوره شیرینه کهم! ئنجا دوا یی ئه وه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ که وته ته مه نه وه گوشتی گرت، (واته: کیشی قورس بوو به حوکمی ئه وه وه ی که وته ته مه نه وه)، وه تره که ی له نۆوه کرد به هه وت، له دوو رکاته کاند ههروه ک پیشی ده کرد، ئه مه نۆ رکات، (واته: له یازده وه کردنی به نۆ)، پیغه مبه ری خوا ﷺ ته گهر نوژیکی ده کرد، هه زی ده کرد له سه ری بهرده وام بی.

ئنجا ته گهر شه وێک خه وی به سه ردا زال ببوایه، یاخود نه خۆشی و ئازاریکی ببوایه وه نه یتوانیایه شه ونوژی بکات، به رۆژی دوا زده ره کاتی ده کردن (دوا یی دایکمان عایشه خوا لئی پازی بی ده لئ:) نه مزانیوه پیغه مبه ری خوا ﷺ هه موو قورناتی له هه ی شه وێکدا خویند بی و، نه شمزانیوه هه ی شه وێک تاکو به یانیی شه ونوژی کردبی، ههروه ها نه شمزانیوه هه ی مانگیک هه مووی به رۆژوو بووبی (رۆژووی سوننه ت) جگه له مانگی ره مه زان (که فه رزه).

سه عدی کوری هیشامی کوری عامیر ده لئ: منیش رۆیستم بو لای کوری عه بباس (خوا له خۆی و بای پازی بی)، قسه کانی عایشه م بو گپرا نه وه، عه بدوللای کوری عه بباس گوئ: راست ده کات، ته گهر لئی نیزی که بووبامه وه و چووبامه لای، (واته: له وانه بام که به بی پهرده بیینم)، ده چووم بو لای تاکو به زاره کیی قسه که ی لی بیستم و چاوم له ده می بی که قسه که م بو ده گپرتنه وه، سه عدی کوری هیشام^(١) ده لئ گوتم: ته گهر زانیامه تۆ له وانه نی بچی بو لای، قسه که یم بو ت نه ده گپرایه وه.

(١) که واته: سه عدی کوری هیشام مه حره می دایکی بر واداران عایشه بووه.

۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ، قَالَ: أَوَّلُ مَا نَزَلَ أَوَّلُ الْمُرْمَلِ كَانُوا يَقُومُونَ نَحْوًا مِنْ قِيَامِهِمْ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، وَكَانَ بَيْنَ أَوَّلِهَا وَآخِرِهَا قَرِيبٌ مِنْ سَنَةٍ (أخرجه أبو داود ۱۳۰۵، والحاكم: ۳۸۶۴، هذا حديث صحيح الإسناد، ولم يخرجاه، تعليق الذهبي في التلخيص: صحيح).

واتە: عەبدوللای کوری عەباس رضی اللہ عنہ، دەلێ کاتیکی سەرەتای سوورەتی (الْمُرْمَلِ) دابەزی، هاوێلان لە خزمەت پێغەمبەردا ﷺ شەو نوێژیان دەکرد، وەک چۆن لە مانگی ڕەمەزاندای بە ئەندازی ئەو، هەتا کۆتایی سوورەتی (الْمُرْمَلِ) دابەزی و لە نێوان سەرەتاو کۆتاییەکیدا، ماوەی سالیکی بوو.

مانای گشتیی نایەتەکان

هەرچەندە ئەم سوورەتە پێشتریش لە پێناسەکیدا، تارا دەیهێک باش تیشکمان خستە سەر، بەلام لێرەش دا دووبارە تیشکی دەخەینەو سەر: خوای پەرورەدگار لەم سوورەتە موبارەکەدا، کە پێشتر باسمان کردو، تاییەتەئیدیەکانیمان خستە ڕوو، سەرەتا دەفرموی: **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ﷻ، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، وەک هەمیشە گوتوویمانەو دووبارە دەکەینەو، چونکە مادام ئەم ڕستە موبارەکە **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ﷻ، لە سەرەتای (۱۱۳) لە سوورەتەکاندا هاتو، لە سوورەتی (النمل) یشدا، جگە لە سەرەتایەکی لە نێو قەدیشیدا هاتو، لە سەرەتای ئەو نامەیدا کە سولهیمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ شازنی سەبەتی دەتیری، نجا مادام خوا سەدو چوارده (۱۱۴) جار ئەم ڕستە موبارەکی دووبارە کردۆتەو، ئێمەش هەمیشە واتایەکی و ئەو پێوستە کە لە کاتی گوتنی ئەو ڕستەیدا، لە عەقل و دلدا نامادە بکری، دووبارە دەکەینەو، کە دەلێی: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** ﷻ بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە:

ده سټيکړدڼم به ناوی خوايه، که ټه وده ش مه به سټي ټه وه يه:

- ۱- ټم کاره ټه نيا بو خوا ده که م.
- ۲- ټم کاره به پټي شهرعی خوا ده که م.
- ۳- ټم کاره به تواناو يارمه ټي خواي بالاده ست ده که م.
- ۴- ټم کاره بو هټانه دي په زامه نديي خوا ټه نجام ده ده م.

خوا ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّازِلُ﴾، ټه ټه و ده که سټي خوټ له نوټن و پټخه فوه و پټچاوه! هه نديکيش گوتوو يانه: (الْمُزْمَلُ بِثِيَابِهِ)، ټه ټه و ده که سټي پوښاکي خوټت له خوټه و پټچاوه! به لام له راستيدا پوښاک هه له بهر مروځه و، کاتيک که مروځ ده خه وئ، عاده ت وايه شټيکي ديکه به خوټدا ده دات، بوټه: ﴿النَّزِيلُ﴾، گه به نه ري ټه وه يه که شټيکي زياده له بهرگ و پوښاک له و کاته دا پټخه مبه ري خوا ﷺ به سه ر خوټدا دابي و خوټي ټيوه پټچاټي، بوټه (مُزْمَل) واته: پټخه ف له خوټه پټچ، يان خو له پټخه ف و نوټنه و پټچ، ټه مه ش جوړيکه له لاوانده وه و ميهره بانانه دواندي خواي په روه ردگار بو پټخه مبه ري که ي ﷺ.

﴿وَالْإِلَّالَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، شه و هه لسه وه جگه له که ميکي، واته: جگه له که ميکي شه و، ټه وي ديکه ي هه مووي بټدار به و ټييدا هه لسه، بو قورنانه خوټندين و شه و نوټږ کړدن و به نديا ټي بو خوا کړدن، ﴿يَصْفَهُ أَوْ انْقُصَ مِنْهُ قَلِيلًا﴾، ټه نيا نيوه ي هه لسه سته و، ياخود له و نيوه يه ش که هه لسه سته و، که م بکه وه ﴿أَوْ زِدَ عَلَيْهِ﴾، ياخود له نيوه که ش زياد بکه، واته: هه مو و شه و بټدار به، جگه له که ميکي، دوايي خوا که م که ش به نيوه مانا ده کات، واته: نيوه ي شه و شه و نوټږ بکه و نيوه ي بڅه و، ياخود له و نيوه يه ي ده خه وي، که ميکي ديکه شي لي که م بکه وه، واته: له نيوه ي زياتر دا شه و نوټږ بکه، ﴿أَوْ زِدَ عَلَيْهِ﴾، ياخود ټه و نيوه يه ي له شه و دا ئيسرا حه تي ټيډا ده که ي و، ده خه وي، لي ي زياد بکه، واته: زياتر له نيوه ي بڅه و، که واته: يه که له سه ر سي، ياخود ټه و ده ورو به ره شه و نوټږ بکه،

﴿وَرَبِّ الْقُرْآنِ تَرْتِلاً﴾، قورئانیس بخوئنه به شیوه‌یه کی ریک و پیك، چونکه (النَّعْرُ الْمَرْئِلُ)، واته: زارو ددانیکی ریک و پیك، كهواته: (تَرْتِیل) ریک و پیك.

﴿إِنَّا نَسْلُقُ عَلَيْكَ قَوْلًا قَبِيلاً﴾، به دئیایی ئیمه له‌مه‌ودوا قسه‌یه کی قورس و گرانته ده‌خه‌ینه سه‌ر، یانی: فه‌رمایشئیک که کۆمه‌لێک ئه‌رکی گران و قورس ده‌گریته ئیو خوئی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌مه‌ودوا ئه‌رکیکی قورس ده‌خه‌ینه سه‌ر شانی تو، ده‌بی باش خوئی بو ئاماده‌ بکه‌ی، به‌هوئی له‌ خوا نیزیکی و به‌ندابه‌یی بو خواوه، ئنجا ئایا شه‌ونوئژ، چ رۆلێک له‌وه‌دا ده‌بینی؟ ﴿إِنْ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ﴾، به‌ دئیایی ئه‌و عیبادته و خوا په‌رستییه‌ی له‌ شه‌ودا ده‌کرئ و پی ده‌گات، یاخود ئه‌و نه‌فسه‌ی له‌ شه‌ودا هه‌لده‌ستیته‌وه، چونکه (نَشَأَ) به‌ مانای هه‌لسا (نَهَض) ش دئ، یاخود ئه‌و کاتانه‌ی له‌ شه‌ودان (کاته‌کانی شه‌و)، هه‌رسئ واتیاه‌که‌ی هاتوون، ﴿هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلاً﴾، ئه‌و خواپه‌رستییه‌ی له‌ شه‌ودا ده‌کرئ و، ئه‌و نه‌فسه‌ی به‌شه‌و هه‌لده‌ستیته‌وه، ئه‌و کاتانه‌ی به‌ شه‌وئ خواپه‌رستیان تیدا ده‌کرئ، ﴿هِيَ أَشَدُّ وَطْأً﴾، یانی: کاریگه‌ری توندتره، (وَطْأً) به‌ مانای پی لێنانی شتیکه، به‌لام لی‌رده‌دا یانی: (أَشَدُّ تَأْثِيراً)، کاریگه‌ری زیاتره، ﴿وَأَقْوَمُ قِيلاً﴾، گوترانه‌که‌شی ریک‌تره.

﴿إِنَّ لَكَ فِي الْأَنْهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا﴾، به‌ دئیایی تو له‌ رۆژیدا ده‌رفه‌تییکی دوور و درێژت بو هه‌یه، بو کارو کاسبی و هه‌لسان و دانیشتن و جم و جوئ، بویه شه‌وه‌که‌ ته‌رخان بکه‌ بو خوا په‌رستی، ﴿وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبْتَئِلْ إِلَيْهِ تَبْتِلاً﴾، ناوی په‌روه‌ردگاریشته‌و، به‌خۆداپه‌رین خوئ به‌لای خوادا دابه‌ره، واته: خوئی بو یه‌کلایی بکه‌وه.

﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾، په‌روه‌ردگاری رۆژه‌لات و رۆژناوایه، جگه‌ له‌و هه‌چ په‌رستراویکی شایسته‌ی په‌رستان نیه، ئنجا به‌س ئه‌و به‌ کار پێسپێردراو بگه‌ر، (وکیل) له‌سه‌ر کیشی (فَعِيل)ه، به‌لام به‌ مانای (مَفْعُول)

ه، واتە: (مَوْكُولٌ)، (مَوْكُولٌ إِلَيْهِ)، كار پېسېردراو، با بەس خوا كار سپېردراوت بئى و پشتت ھەر بەو قايم بئى، ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾، خۇراگريش بە لەسەر ئەوھى دەيلىن، يانى: ئەوھى بېيروايە كان دەيلىن، كە پىغەمبەريان ﷺ تۆمەتبار دەکرد بەوھى جادووگەرە، يان شىتە، يان شاعیرە، يان كاهینە، قورئانیشیان تۆمەتبار دەکرد بەوھى بە ناوى خواوھ ھەلبەستراوھ، يان شیعەرە، يان قسەى كاهینانە، يان قسەى جادووگەرانە، يان قسەى شىتانە، ئنجا لەسەر ئەوھى دەيلىن، خۇراگرو پشوو درىژو بە ھوسەلە بە، ﴿وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾، بە شىئوھى كى جوانیش دووریان لى بگرە، (ھجر) بریتىھ: لە واز لى ھىتان، ھەلبەتە مەبەست ئەوھ نىھ لەگەلئاندا بانگەواز نەكات و، بە ھىدايەتدانیانەوھ خەرىك نەبئى، بەلام يانى: واز لەو قسەو قالاڤەيان بېنەو، زۆر خۆت بەوھوھ سەرقال مەكەو سەرگەرمى كارى خۆت بە.

﴿وَدَرَرْنِي وَالْكَذِبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ﴾، لە من و لەو بەدرۆ دانەرە خواوھن نىعمەتانەش بگەرئى، لە من و كە بەدرۆدانەرە خوشگوزەرانەكان بگەرئى، واتە: بۆ منیان لىگەرئى، ﴿وَمَنْ لَّهُمْ قِيلًا﴾، ماوھىھى كەم مۆلەتيان بدە:

أ- يانى: ماوھىھى كەم لە دنيادا مۆلەتيان بدە، ھەتا دوايى جەنگ و جىھاد دىتە پېشى و بە سزای خوڤان دەگەن.

ب- ياخود: ھەموو ژيانى دنيا ماوھىھى كەمەو مۆلەتيان بدە، لە پۆژى دوايى دا بە سزای خوڤان دەگەن، ﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا﴾ ۱۲ ﴿وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ﴾، بە دۇنيايى تىمە كۆت و پىئوھندە كاھان لە لان (آنكال) كۆى (نكل)ە، كە لە بنەپەت دا بریتىھ لەو كۆت و پىئوھند و ئاسنەى ولاخى پى دەبەسترتتوھ، بەلام دوايى بە مانای كۆت و زنجیر بە گشتى بەكارھاتوھ، يانى: تىمە كۆت و زنجیرە كاھان لە لان، ﴿وَجَحِيمًا﴾، ھەرودھا ئاگرى بلىسەدارمان لەلايە، ﴿وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ﴾، ديسان خواردنئى خواوھن گير، گەرروگير، خواردنئى كە لە گەررو دەگيرئى، ﴿وَعَذَابًا أَلِيمًا﴾، ھەرودھا نازارئى بە تېشىشمان لە لايە.

﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾، ئەو پۈژەي زەۋىيى و چىايە كان دەلەرزىنەۋە،
 ددەھەژىن، ﴿وَكَاثَتْ الْجِبَالُ كَيْبًا مُّهِيلًا﴾، چىايە كانىش دەبنە گردۆلكەي مى ھەلپړاۋ،
 يان: لىكى زۆر وردو نەرم، كە ئەگەر دەستى تېھەلېدەي، بە ئىۋان پەنچەكانتدا
 بېتە خوار، ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِيدًا عَلَيْكُمْ﴾، ئنجا خوا ﷺ پوو دەكاتەۋە
 بېپروايەكان و دەفەرەمۆي: بە دىئايىي ئىمە نوئەريكىمان پەۋانەكراۋيكمان بۆ
 لاي ئېۋە ناردۋە، بەسەرئانەۋە چاۋدېرە، (كە موھەممەدە ﷺ)، ﴿كَأَمْزَلْنَا إِلَى
 فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾، ۋەك چۆن كاتى خۆشى پەۋانەكراۋيكمان بۆ لاي فېرەۋون نارد،
 ﴿فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ﴾، ئنجا فېرەۋون سەرپېچىي لە پىغەمبەرەكە كرد، كە
 مووسا بوو و، ھارۋونى براشى (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ۋەزىرو ھاۋكارو پىشتىۋانى
 بوو، ﴿فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا﴾، ئىمەش فېرەۋمان بە گرتىكى توند گرت و، بە
 سزادىكى توندو بە ئىش سزادا.

﴿فَكَيْفَ تَنْفَعُونَ إِن كُفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ (۱۷) ﴿الْأَسْمَاءُ مُنْفِطِرٌ بِهِ﴾، ئەي
 بېپروايەكان! ئەگەر بېپروابن ئەو پۈژەي مندانان سەر سېپى دەكات، مندانان
 پىر دەكات، چۆن خۆتان دەپارېزن؟ (لە سزاي ئەو پۈژە)، ﴿الْأَسْمَاءُ مُنْفِطِرٌ
 بِهِ﴾، بەھۆي ئەو پۈژەۋە، يان لەو پۈژەدا، ئاسمان شەق و پەق و لەت دەبى،
 گەردوون ئەو سىستم و پىك و پىكىيەي ئىستاي نامىنى، ﴿كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا﴾،
 بەئىنى خواش جېئەجى كراۋە، ھىچ گومانان نەبى، ئەۋە ھەر دېتە دى،
 ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ﴾، ئەمە بېرخەرەۋەيە، واتە: ھەرچى كە باسكرا، ھەموۋى
 بېرخەرەۋەيە ئامۇڭكارىي و پەندە، ﴿فَمَنْ شَاءَ اخْذِلْ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا﴾، ئنجا
 ھەر كەسك وىستى بەرەۋە پەرۋەردگارى پىي گرتە بەر، ھەر كەسك وىستى
 پىي گرتە بەر لە رابردوۋدا، ياخود ھەر كەسك دەيەۋى با پىي بگرتە بەر لە
 داھاتوۋدا.

لە كۆتايى دا خوا ﷻ ئەو ھۆكەمەي لە ئايەتەكانى پىشېدا ھات، كە بە
 پلەي يەكەم پروۋى لە پىغەمبەرى خاتەمە ﷺ بەلام پىغەمبەرى خوا سەرەمەشقى

مسوڵمانان و هاوۀلانی بە پرسی بوو، بە پلە یە کەم، ئنجا دوا یی ھەموو ئۆممەتی، بۆیە ھەرچی ئەو کردوو یەتی، ھاوۀلانی و برودارانیش ئەنجامیان داو، دەفەر مو: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي إِلَيْهِ وَيَصِفُّهُ، وَثُلَاثُهُ مِنْ أَلَيْهِنَ مَعَكَ﴾، بێگومان پەرورەدگارت دەزانێ کە تۆ کو مە لێک لەوانە ی لە گە ل تۆ دان (لە ھاوۀلانت)، کە مە تر لە دوو سی یەکی شەو ی ھە ل دە ستن، ھەر و ھا نیو ی و یە ک لە سەر سی یی ھە ل دە ستن، واتە: بە سی جوړ شەو نو یژ دە کەن خو ت و ھاوۀلانت:

أ- یان دوو لە سەر سیی تۆزێک کە مە تر ی.

ب- یاخود نیو ی.

ج- یاخود یە ک لە سەر سیی، ﴿وَاللَّهُ يَقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾، خواش ئە نداز دە گیر ی شەو و رۆژان دە کات، ﴿عَلِمَ أَنْ لَنْ تُخْصَوْهُ﴾، زانی کە ئێو ناتوانن سەر ژمیری بکەن، کاتە کە ی کو نتر پۆ ل بکەن، ﴿فَنَابَ عَلَيْهِ﴾، بۆ یە گە راپەو ە سەر تان و ئەو حوکمە ی ئێو ی پێو ە پابە ند کرد بوو، بۆ سووک کردن، ﴿فَافْرَأُوا مَا يَسْرَ مِنَ الْفُرْآنِ﴾، ئیستا ئەو ە ندە ی بۆ تان ئاسانە لە قو پان بیخو یین، واتە: لە شەو نو یژ دا بیخو یین، چونکە ئامانج ی سەر کە یی شەو نو یژ، بریت یە لە خو یندنی قو پان تێیدا، خوا ﷻ زانی کە بۆ تان سەر ژمێرو کو نتر پۆ ل نا کر ی، یاخود لە توانا تان دا نیە بەو ە شیو ە یە لە سە ر ی بە ردەوام بن، بۆ یە ئیستا چە ندە ی بۆ تان ئاسانە بیکەن، حوکمە کە لانە چوو ە، بە لکو سووک کردنی ھا ئۆتە سەر، کە واتە: ھوکار یی ئەو ە یە کە ناتوانن کو نتر پۆ لی بکەن و سەر ژمیری بکەن، ھوکار یی دیکە ی سووک کردنی ئەو حوکمە: ﴿عَلِمَ أَنْ سَبَكُونُ مِنْكُمْ مَرَّضًا﴾، خوا زانی ئێو لە مەودوا نە خو شتان تێدا دە بن، ﴿وَأَخْرُونَ يُضْرَبُونَ فِي الْأَرْضِ يَنْتَعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، ھەر و ھا کە سانێکی دیکە کە بە زەویدا دە پۆن، پێ بە زەویدا دە کو تن و سە فەر دە کەن، لە بە خشی خوا دە خوازن، واتە: باز رگانی و کارو کاسبی دە کەن، کشتو کال دە کەن، نا ژە لدا ریی دە کەن و بە زەویدا دە پۆن، ﴿وَأَخْرُونَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ھەر و ھا ھە ند یکی دیکە شتان

له پىتاۋى خوادا جەنگ دەكەن، يانى: كاتىك دى جەنگ و جىهاد دېتە پېش، ﴿فَأَقْرَهُوا
مَا يَسَّرَ لَكُمُ﴾ {دووبارەى دەكاتهۋە}، كەۋاتە: ئەۋەندەى بۇتان ئاسانە لېى (له قورئان)
بىخوئىن له شەۋنوئۇد، ۋاتە: ئەۋەندەى بۇتان دەگونجى شەۋنوئۇ بكەن، چ لەگەل ئەو
عوزرانەدا، چ بەبى ئەو عوزرانە، ھەردووكيان دەگرېتەۋە، ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
الزَّكَاةَ﴾، نوئۇش بەرپا بكەن، ۋاتە: پېنج نوئۇە فەرزەكان بكەن، ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾
زەكاتىش بدەن، ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، ھەروەھا قەرزىكى باشىش بە خوا بدەن،
قەرزى باشىش پېشتەر باسماں كردوۋە له تەفسىرى سوۋرەتى (الحديد)داۋ، لەو بارەۋە
كورته باسېكمان كردوۋە.

﴿وَمَا تَقْلِمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَحِدُّهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾، ئەۋەش كە بو
خۇتانی پېش دەخەن لە چاكە، دواىى لە لای خوا دەبىننەۋە، ئەۋە باشترە
بو ئىۋە، پاداشتەكەشى مەزنتەر، ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾، داۋاى لېبوردنىش لە خوا
بكەن، لە كەم و كورپىيەكانتان، ھىچ مروئىك لە كەم و كورپىى و لە كرچ و
كالىى بەدەر نابى، ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بە دۇنيایى خوا لېبوردەى بە بەزەبىيە،
ئېمەش دەئىين: (تَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ وَتَتُوبُ إِلَيْهِ).

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە پیغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ، بە شەونویژو شەویداری، چ نیوەی، چ زیاتری، چ کەمتری و، خۆبەندەوێ قورئان بە شێنەیی و رێک و پێک و، هەواڵپێدانی لە لایەن خوای پەروەردگارەو، کە لەمەودوا قسە یەکی گران دەخوێنە سەر، قورئان خوێندنی شەویش لە شەونویژدا، کاریگەرایی لەسەر دڵ و دەروون زیاترە، بێژرانیشی رێکترەو، لە رۆژیشدا بواری جم و جۆلی زۆری هەیە، هەرەها فەرمان پێکردنی بە یادی خوا کردن و، خۆ بۆ یەكلا کردنەوێ و پشت پێ بەستنی:

خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ ١﴾ قُرْ أَيْلَ لَا قَلِيلًا ٢﴾ بَصَفَهُ أَوْ انْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا ٣﴾ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَبِّلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ٤﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ٥﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ أَيْلٍ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ٦﴾ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ٧﴾ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ٨﴾ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ٩﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانه، لە یازدە بەرگەدا:

خوا ﷻ پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەدوێنێ و، دوا: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دەفەرموێ:

(١) - ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ﴾، ئەی نوێن لەخۆو پێچ! (الطبری) لە تەفسیرکەیدا دەلێ: (یا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ وَهُوَ الْمُتَلَفُّ بِنَيْبِهِ)، ئەی (مُتَزَمِّل)! کە ئەویش بریتییە لە لەخۆو پێچی پۆشاکەکی، کە سێک پۆشاکەکی لەخۆو پێچابێ.

پېشتىرىش گۈتم: من زياتر وای تېدەگەم که مه به ست پئی نوین و پتخەف له خووه پېچان بئ، واتە: پتخەمبەرى خاتەم ﷺ کاتیک گەراوە تەوہ له ئەشکەوق (حیراء) دواى ئەوہى پېنج ئایەتى سەرەتای سوورەتى (العلق) ی بو دابەزین، که بریتین له: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (۱) ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ (۲) ﴿أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ (۳) ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ (۴) ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ (۵) ﴿الْعَلَقُ﴾.

ئەم پېنج ئایەتە یەکەمین ئایەتانیك بوون، که دابەزینە سەر دئی موبارەکی پتخەمبەرى کووتایى ﷺ له یەکەم دیداری لەگەڵ جیبریلدا، که بەسەرھاتەکەى له صەحیحى بوخارىی و موسلیم و سیرەى ئیبنو هیشام و سەرچاوەکاندا هاتو، خوا پشتیوان بئ دواىی که دەگەینە سوورەتى (العلق)، لەوئ، درژەئى ئەو بەسەرھاتە باس دەکەین^(۱)، ئنجا دواى ئەوہى پتخەمبەرى خوا ﷺ دەگەریتەو، وەك پېشتىرىش فەرموودەکەمان هینا، دەفەرموئ: دامپۆشن، بە خەدیجەى ھاوسەرى دەئى، خوا لئى پازى بئ، چونکە جوړیک له لەرزو ترس و حالەتى شلەژانىك دايدەگرئ و، له خوئ دەترسئ، تاكو دەفەرموئ: له خوّم ترسام، دایکمان خەدیجەش (خوا لئى پازى بئ) دئىای دەکاتەو، که شەیتان ھەرگیز زەفەر بە تۆ نابات، لەبەر ئەوہى تۆ پیاوئیکى چاکەکارى، ئیدی کوّمەلئیک ئاکارى بەرزو جوانى لئ دەژمئرى، دواىی لەگەڵ خوئ دا دەبیات بو لای کورە پوورەکەى (وہرەقەى کورى ئەو فەل)، که پیاوئیکى بەتەمەن بوو، بو تە نەصرانىی، لەسەر ئایینی نەصرانىی بوو، پتخەمبەرىش ﷺ بەسەرھاتى خوئ بو دەگەریتەو، ئەویش دئىای دەکاتەو، که جندو شەیتان دەستیان لئ ئەوہ شاندو، بەلکو ئومئید دەکات پتخەمبەرى ئەو خەلک و کوّمەلگایەو دوا پتخەمبەرى خوا بئ، که ھەموو دنیا چاوەرئیان دەکرد.

(۱) له کتیبى: (ژياننامەى پتخەمبەرى خوا) دا بە درژئى باسمان کردو، پروانە بەرگى یەکەم له چاپى چوارەم.

ئىنجا ئەم: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ﴾، كاتىك بوۈە كە پىغەمبەرى خوا ﷺ لە ئەشكەۋى
 حىراء راستەۋخۇ گەراۋەتەۋە، بەلام: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنُ﴾، رەنگە مەبەست پىيى: بە
 پۇشاكى خۇ خۇ داپۇشەر بى، ۋەك دۋاىي باسى دەكەين، ھەلبەتە دەشگونجى -
 ۋەك ھەندىك لە تۈپتەران و پۈۈنكەرەۋانى قوربان گوتتويانە - ئەمەيان مەبەست
 پىيى ئەۋەبى كە بە نوپن و پىخەف داپۇشراۋە، بەلام بۇيە دەلنم: ئەمەيان
 مەبەست پىيى خۇ داپۇشنى پىغەمبەرە ﷺ بە نوپن و پىخەف، چونكە كە لە
 ئەشكەۋى حىراء گەراۋەتەۋە، فەرمۇيەتى: (زَمَلُونِي زَمَلُونِي)، دامپۇش! دامپۇش!
 ئىنجا كەسىك دادەپۇشرى كە پىخەفكى بەسەردا بدرى، بەلام ئەۋىدىكە (المدثر)
 دەگونجى ئىنسان بە پۇشاكى خۇ، كراسىك شىكى خۇ بەسەر دەم و چاۋى
 خۇيد، بدات و، بىھۋى پشۋويەك بدات.

ئەۋ وشەيەش دوۋ واتاى ھەن:

أ- يەكيان ئەۋەيە كە پىغەمبەرى خوا ﷺ لەۋ كاتەدا خوا ئاۋا دۋاندۋويەتى و، ئەۋە
 جۈرپكىشە لە لاۋاندنەۋە، بە مېھرەبانىي دۋاندن، بە عەرەبىي پىيى دەلن: (مُلاطَفَةً)،
 كە ھەر ئەۋ ھالەتەى مرۋقى لەسەرە، بۇيى بىكرىتە پىنناس، ۋەك چۈن پىغەمبەرى خوا
 ﷺ ۋەك لە ۋەحىي بوخارىيدا ھاتە، جارىك كە ەلى كۈرى ئەۋبو تالىب ﷺ، لەگەل
 فاتىمەى ھاسەرى دا، كە كچى پىغەمبەرە ﷺ (خوا لىي پازى بى)، نىگەرانبىيەكيان
 دەبى، ەلى دەچىتە مزگەۋت، پىغەمبەرى خواش ﷺ دەچى بۇ لاي فاتىمە دەفەرۋى:
 كۈا ئامۇزات؟ كۈا ەلى ﷺ؟ دەلى: بە توۋرەيى چۈۋە دەر، ئەۋىش دەچى و دەبىنى
 لەسەر خۇلەكەى مزگەۋتى راکشاۋە خۇلى بە كەلەكەيەۋە نوۋساۋە، ئىدى پىيى
 دەفەرۋى: (قُمْ يَا أَبَا ثَرَابٍ!)، ھەلسە ئەى بابى گل! ئىنجا عەرەپ دەلن: كەسىك كە لە
 ھالەتەك داپەۋ ئەۋ ھالەتەى بۇ دەرپىتە پىنناس، ئەمە جۈرپكە لە (مُلاطَفَةً) مېھرەبانىي
 لەگەل نۋاندن و پىشاندانى ئەۋە كە خۇشەدەۋى و نازى ھەلدەگرى و لىي توۋرە نىە.

ب- زانایان و اتایه کی دیکه شیان لیگرتوه، له: ﴿يَأْتِيهَا الرِّجْلُ﴾، که (طبری) نهویشی هیناوهو ده لئ: (وَصَفَهُ بِأَنَّهُ مُتَزَمِّلُ النُّبُوَّةِ وَالرَّسَالَةِ)، خوا وه سف و پیناسه ی کردوه بهوه ی پیغهمبرایه تیی و رهوانه کراویتی هه لگرتوهو له خووه پیچاوه، به لام دواپی پای یه که م زال ده کات و ده لئ: (أَوَّلَى الْقَوَّيْنِ بِالصَّوَابِ الْأَوَّلِ)، له پیشتین قسه له راستیه وه، قسه ی یه که مه. نجا که خوی پهره ردگار تاوا پیغهمبری خاتهم ﷺ ده دوپئی، با بزانی چ ی ده سپیری؟

۲- ﴿قُرْ أَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، شهو هه لسه وه، جگه له که میکی، (قَم) کرداری فه رمانه و له (قَام) دوه هاتوه، (قَامَ، يَقُومُ، قَم)، هه لسا، هه لده ستی، هه لسه، چاوه که ی (قِيَام) ه، که واته: ﴿قُرْ أَيْلَ﴾، شهو هه لسه وه، به لام بوچی شهو هه لسه تیه وه؟ نه مه به سیاق و سه لیه ده زانری، ههروه ها دواپیش دی، مه به ست نه وه نیه، به س شهو هه لسی و هیچی دی، به لکو شهو هه لسه وه، زاراو یه که له قورئاندا به کار هاتوهو هه لسانه وه ی شهو، هه لسانه وه یه بو شه نوپژ، شهو نوپژ کردن و شهو بیداری، ﴿قُرْ أَيْلَ﴾، شهو گار هه مووی هه لسه وه، ﴿وَالْأَقْلِيلَا﴾، مه گهر که میکی.

دواپی خوا ﷺ نهو که مه مان بو پروون ده کاته وهو ده فهرموئ:

۳- ﴿يَصْفَعُهُ أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا﴾، ته نیا که میکی هه لسه ستیه وه، یان که میکیشی لی که م بکه وه، یانی: هه موو شه وه که بیداریه، جگه له نیوه ی، نیوه ی شهو بیداریه و نیوه ی بخه وه و پشوو بده، ﴿أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا﴾، یان نهو نیوه بهش که هه لاویردراوه له هه لسانه وه، واته: نهو نیوهش که مؤله تدرای پشووی تیدا بده ی و تیتیدا بخه وی، نهویش که میکی لی که م بکه وهو، بیخه سه ر نیوه که ی دیکه که تیتیدا بیدار ده ی، واته: له نیوه ی زیاتر بیداریه و شهو نوپژ تیدا بکه.

۴- ﴿أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَّيْلَ الْفَرَّانِ تَرْيَلًا﴾، یاخود نهو نیوه یه (که هه لاویردری له شهو بیداری)، زیاده شی بخه سه ری و، به ریک و پیکیش قورئان بخوینه، واته: زیاده له نیوه ی شهویش پشوو بده و بخه وه، مانایه که ی تاوا لی دیتیه وه:

که پیغمبره‌ری خوا ﷺ سه‌رپشک کراوه له ټیوان چەند حاله‌تیک داو،
 ټهو حکمه‌ت و دووربینی و وردبینی و لیزانییه، به‌س له خوای په‌روه‌ردگار
 ده‌وه‌شیتته‌وه، که له دوو سټی پسته‌ی کورتدا خوای به‌رزو مه‌زن، هه‌م
 پیغمبره‌که‌ی ﷺ ده‌لاوینتته‌وه و میهره‌بانانه ده‌یدوینټی، هه‌م فه‌رمانی پټی ده‌کات
 به‌ شه‌و بیداری، هه‌م بۆی دیاری ده‌کات شه‌و بیداریه‌که‌ی چەند بټی، هه‌م
 بۆی دیاری ده‌کات کاتی پشوودان و خه‌وتن و ئیسراحه‌تیشی چەند بټی و، سټی
 حاله‌ت و ټه‌گه‌ری ده‌خاته به‌رده‌م:

حالته‌ی یه‌که‌م: نیوه‌ی شه‌و بیداره‌و نیوه‌شی بخه‌وه.

حالته‌ی دووه‌م: زیاتر له نیوه‌ی شه‌و بیداره‌، تا‌کو نیزیکی دوو له‌سه‌ر سټی
 شه‌و، وه‌ک خوا له‌ ئایه‌تی کۆتایی دا ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي
 أَيْلٍ وَنِصْفِهِمْ، وَتُلْئِيهِمْ وَطَافَةً مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾، که‌واته: حالته‌ی دووه‌م بۆ پیغمبره‌ری
 خوا ﷺ ټه‌وه‌یه که دوو له‌سه‌ر سټی شه‌و، یان زیاتر له نیوه‌ی شه‌و تا‌کو
 ده‌وری دوو له‌سه‌ر سټی بیداربټی و، یه‌ک له‌سه‌ر سټی، یا‌خود تۆزیک له‌ یه‌ک
 له‌سه‌ر سټی شه‌و‌گار زیاتر بخه‌وئ.

حالته‌ی سټیه‌م: ټه‌وه‌یه که ټهو نیوه‌یه‌ی هه‌ل‌یوارده‌ له‌وه‌ی تیتیدا بیدار بټی،
 ټهو نیوه‌یه‌ی پشووی تیتدا ده‌دات و تیتیدا ده‌خه‌وئ، هه‌ندیک دیکه‌شی بۆ زیاد
 بکات، واته: زیاتر له نیوه‌ی شه‌و پشوو بدات و بخه‌وئ.

که‌واته: پیغمبره‌ری خوا ﷺ سټی بژارده‌ی خراونه به‌رده‌م بۆ شه‌ونوئ:

یه‌که‌م: نیوه‌ی شه‌و.

دووه‌م: زیاتر له نیوه‌ی شه‌و، هه‌تا دوو له‌سه‌ر سټی.

سټیه‌م: یه‌ک له‌سه‌ر سټی شه‌و‌گار. واته: یان نیوه‌ی شه‌و بیدار بټی و شه‌ونوئ بکات و
 نیوه‌شی بخه‌وئ، یان زیاتر له نیوه‌ی هه‌تا ده‌وری دوو له‌سه‌ر سټی بیدار بټی و، یه‌ک

له‌سەر سیی بخه‌وی، یاخود یه‌ك له‌سەر سیی شه‌و شه‌ونویژ بکات و بیدار بی و، دوو له‌سەر سیی شه‌و شتیك كه‌متر یان زیاتر بخه‌وی و پشوو بدات.

﴿وَرَبِّ الْفَرَّانِ تَرْتِيلاً﴾، قورئانی‌ش به‌ پێکیی بخوێنه‌وه، وشه‌ی (وَرْتَل) پێشتریش باسمان کرد، له‌ شیکردنه‌وه‌ی وشه‌کاندا: (رَبَّل، يَرْتَل، رَتَلًا، أَي: اسْتَوَى وَانْتَضَمَ وَحَسَنَ تَأْلِيْفُهُ، وَرَبَّلَ الثَّغْرُ أَوِ الْأَسْنَانُ، فَهُوَ مُرْتَلٌ، وَرَتَّلَ الْكَلَامَ أَي جَوَّدَ تِلَاوَتَهُ، (رَبَّل، يَرْتَل، رَتَلًا، واته: پێك بوو، نارپێکیی تیدا نه‌بوو، پێك و پێك و چاك بوو، ده‌گوتری: (رَبَّلَ الثَّغْرُ أَوِ الْأَسْنَانُ)، زار یاخود ددانه‌كان پێك و پێك بوون و پاش و پێش و به‌رزبێ و نزیمیان نه‌بوو، ده‌گوتری: (ثَغْرٌ مُرْتَلٌ)، یان زاریکی پێك، یاخود زارو ددانپێکی پێك، هه‌روه‌ها ده‌گوتری: (رَتَّلَ الْكَلَامَ أَي جَوَّدَ تِلَاوَتَهُ، واته: جوانی خوێند، قسه‌كه‌ی جوان كردو به‌ پێکیی كردی، كه‌واته: ﴿وَرَبَّلَ الْفَرَّانِ تَرْتِيلاً﴾، واته: قورئان به‌ پێك و پێکیی بخوێنه‌وه، بابزانیان زانایان چۆنیان ئه‌م ڕسته موباره‌كه‌ ڕوون كردۆته‌وه‌؟

۱- (الطبري) ده‌ڵێ: (بَيْنَ الْقُرْآنِ إِذَا قَرَأْتَهُ تَبَيَّنَا، وَتَرْتَلُ فِيهِ تَرْتِيلاً)، كاتێك قورئانت خوێند به‌ چاکی ڕوونی بكه‌وه‌و، به‌ شێنه‌یی و به‌ كاوه‌خۆ ببخوێنه، به‌ په‌له‌ پرۆوزه نا.

۲- دیسان (الطبري) له‌ حه‌سه‌نی به‌سراپیه‌وه‌ به‌ ژماره‌ (۳۵۲۷۸) له‌ ته‌فسیره‌كه‌ی خۆیدا ده‌ڵێ: ﴿وَرَبَّلَ الْفَرَّانِ تَرْتِيلاً﴾، (إِقْرَأْهُ قِرَاءَةً بَيِّنَةً)، ببخوێنه‌وه‌ به‌ خوێندنه‌وه‌یه‌کی ڕوون (كه‌ پیت و وشه‌كان هه‌ر كامیان مافی خۆی پێ بدری).

۳- هه‌روه‌ها (الطبري) له‌ موجاهیده‌وه‌ ڕه‌حمه‌تی خوا له‌ هه‌موویان بێ، به‌ ژماره‌ (۳۵۲۸۰) هه‌یناوه‌یه‌تی: ﴿وَرَبَّلَ الْفَرَّانِ تَرْتِيلاً﴾، (بَيْنَ الْقُرْآنِ تَبَيَّنَا بَعْضُهُ عَلَى آثَرِ بَعْضٍ تَوَادَّةً)، واته: قورئانی ڕوون بكه‌وه‌ هه‌ندێکی به‌ دوا‌ی هه‌ندێکی‌دا به‌ شێنه‌یی و به‌ كاوه‌خۆ، نه‌ك به‌ په‌له‌ په‌له‌.

شایانی باسه: ئێمه‌ دوا‌یی كورته‌ باسی‌کی باش له‌ باره‌ی قورئان خوێندنه‌وه‌ ده‌كه‌ین.

ئنجا خوا ﷻ حیکمه‌تی ئه‌وه‌ كه‌ بۆچی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نیوه‌ی، یان دوو له‌سەر سیی، یاخود یه‌ك له‌سەر سیی شه‌و بیدار بی و قورئان به‌ پێکیی بخوێنی؟ ڕوونده‌کاته‌وه‌:

٥- ﴿إِنَّا سَأَلْنَا عَلَيْكَ ﴿قَوْلًا فَيَلًا﴾، تَيْمَةً لِّمَهْودُوا قَسِيهَةٍ كِي قورس دەخەینە سەر تۆ، (الطبري) له قەتادەوہ بە ژمارە (٣٥٢٨٨) لە ڕوونکردنەوہی ﴿قَوْلًا فَيَلًا﴾ قەسەبە کێ قورسدا، دەلێ: (ثَقِيلٌ: وَاللَّهِ قَرَأْتُهٖ وَخَدُوهُ)، سوێند بە خوا فەرەزە کانی خواو سنوورە کانی خوا قورسن.

هەندیکێ دیکە گوتوو یانە: قورسی فەرماشتی خوا، مەبەست پێی مانا ڕوایەتە کە شیعە، وێرای ئەوہی لە ڕووی نێوہ ڕۆک و مەعنە و ییەوہ قورسە، ھەر لە کاتی دا بە زینیشی دا قورس بوو، بۆ سەر پێغەمبەری خاتەم ﷺ وەک لەو کورتە باسەدا کە لە سوورەتی یونس دا لە بارە ی وەحییەوہ کردمان، کە ئەویش لە ئەسڵدا لە مەسووعە ی: (الإسلام) کما يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ (الله) لە بەرگی شەشەمی وەرمانگرتبوو و لە تەفسیری سوورەتی (یونس) دا پوختمان کردبوو، کۆمەلێک فەرماشتی پێغەمبەری خوا ﷺ، کۆمەلێک دەقی سوننەمان ھێناون، بۆمان وێنا دەکەن، کە کاتێک پێغەمبەری خوا ﷺ وەحیی بۆ ھاتو، چەندە قورس بوو لە سەری! یەکیەک لەوانە دایکمان عایشە خوا لێی ڕازی بێ دەلێ: - وەک لە (صحيح البخاري و صحيح مسلم) دا ھاتو - پێغەمبەری خوا م دەبینی لە ڕۆژی ساردی زستاندا، کاتێک وەحیی بۆ دادەبەزی، زەنگۆل زەنگۆل ئارەقە ی بە دەم و چاودا دەھات، وەک گەوھەر و مرواریی بوون، ئەو دڵۆپە ئارەقە ی پێیدا دەھاتن.

ھەر وەھا پێغەمبەری خوا ﷺ کە ڕەسپاری لێکراوہ چۆن وەحیی بۆ دێ؟ فەرموویەتی^(١): جاری وا ھەبە فریشتە کە بۆم دەچیتە سەر شێوہ ی پیاویک و وەحیی بۆ دەنێرێ، جاری واش ھەبە لە شێوہ ی دەنگی زەنگۆلە دا بۆم دێ، (ئەو فریشتە یە دەنگە دەنگیکێ دیتە گوێی پێغەمبەری خوا ﷺ وەک دەنگی

(١) {أَخْبَانَا يَا تَيْمِي مَثَلُ صَلَٰةِ الْجَرَسِ، وَهُوَ أَشَدُّ عَلَيَّ، فَيَقْصِمُ عَلَيَّ وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ، وَأَخْبَانَا يَتَمَثَّلُ لِي الْمَلِكُ رَجُلًا فَيُكَلِّمُنِي فَأَعِي مَا يَقُولُ، قَالَتْ عَائِشَةُ: وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يَنْزِلُ عَلَيْهِ الْوَحْيُ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ فَيَقْصِمُ عَنْهُ، وَإِنْ جَبِينَهُ لَيَنْقَضُ عَرَقًا} (أخرجه مالك: ٤٧٥،

وأحمد: ٢٥٢٩١، والبخاري: ٣٠٤٣، ومسلم: ٢٢٣٣).

زەنگۈلە، يان دەنگى زەردەۋالە، يان دەنگى ھەنگ، دوايى كۆتايى دى و من دەزانم چى گوتراۋە، [واتە: خۋاي پەرۋەردگار لە پى ئى ۋە ۋە دەپخاتە نىو دلى، ئەو جۆرەيان قورسترىنيەتى، جارى واشە فرىشتەكە بۆم دەچىتە سەر شىۋەي پياۋىك و تىدەگەم چى دەلى، عائىشە گوتۈۋىيەتى: لە پۆژى زۆر سارددا بىنيومە ۋە حىي بۆ ھاتو، ئىۋچەۋانى ئارەقەي دەرداۋە.

ھەرۋەھا لە دەقى دىكەي سۈننەتدا ھاتو، كە پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەگەر سواری حوشتر بوۋى جارى وابوۋە، حوشترەكە يەكسەر يەخ بوۋە، لەبەر ئەۋەي پىغەمبەر ﷺ لەو ھالەتەدا زۆر قورس بوۋە، حوشترەكەي يەخ بوۋە سىنگى داداۋەتە سەر زەۋى.

لە دەقكى دىكەدا ھاتو - لە (صحيح البخاري)دا - زەيد كۆرى سابىت خوا لىي پازى بى دەگىرپتەۋە، كە جارىك پىغەمبەرى خوا ﷺ ۋە حىي بۆ ھات و پانى لەسەر پانم بوو، گۈتم ئىستا پانم ورد دەبى، ئەۋەندە قورس بوو.

كە ديارە ئەمە قورسىي رۋالەتتە كاتىك ۋە حىيەكە دابەزىۋە، قورسىي مەنەۋىيىشى ئەۋەيە، كە پەيامكە بۆ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ ھاتو، جىبەجىكردى فەرەكە كانى و سۈۋرەكەنى و ئەركەكەنى، پىۋىستىيان بە ماندوۋ بوۋن دەكات، پىۋىستىيان بە خۋىن و ئارەقە دەكات، بە كۆچ و كۆچبار دەكات، بە قسە پىگوتران دەكات، بە ناپەھەتتى تەھممول كىرن دەكات، كەۋاتە: حىكمەتتىكى ئەۋە كە خوا ﷻ فەرمانى بە پىغەمبەرەكەي ﷺ كىردوۋ شەۋبىدارىي و شەۋنۋىژ بىكات و قورپان بە پىكىي بخۋىتى، ئەۋەيە كە ئامادە بى بۆ ۋەرگرتنى ئەۋ فەرمايشە قورسەي دەخىتە سەر شانى و، ئەۋ ئەركە قورسەي پىپى دەسپىردى، چونكە كە سىك بىھەۋى كۆلىكى قورس بخاتە سەر شانى خۋى، دەبى باش خۋى بۆ ئامادە بىكات و مەشق و پىرۋقەي باش بىكات، بۆ ئەۋەي جەستەي بەھىز بى و بۆي ھەلگىرى.

ئىنجا خوا **﴿نَاشِئَةً﴾** حېكمەتى ئەنجامدانى شەونوئۇر پۈرۈندە كاتەوودە دەفەرمۇي:

(۶) - **﴿إِنْ نَاشِئَةُ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلاً﴾**، بە دۇنيانى خۇاپەرستىيەك كە لە شەودا ئەنجام دەدرى، كاريگەرىي زياتره (لەسەر دىل و دەروون) و بېئزانەكەي پىكتەرە.

وشەي **﴿نَاشِئَةً﴾** زانايان بە سى واتا لىكيان داووتەتو:

يەكەم: ئەو خوا پەرستىيەي بە شەو ئەنجام دەدرى.

دووم: كاتەكانى شەو كە خۇاپەرستىيان تېدا دەكرى.

سېيەم: ئەو كەسەي بە شەو ھەلدەستىتەوودە جىگايەكەي بە جى دەھىلى.

بەلام واپىدەچى ماناي يەكەميان گونجاوتر بى، ئەگەرنا ھەر سى مانايەكە لە خودى خۇياندا راست، بەلام ئەوئەي يەكەميان زياتر لەگەل ئەوودا كە دوايى دى، دەگونجى كە دەفەرمۇي: **﴿هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلاً﴾**، واتە: ئەو خوا پەرستىيەي لەشەودا دەكرى، ھەم كاريگەرىي زياترە، ھەم ئەو قسانەش كە تېيدا دەكرىن، وشەكان كە تېيدا دەگوتىن، ئايەتەكان كە دەخوئندىنەو، پىكتو راستر ديارن.

بەلام ئەوئەش ھەر گونجاو كە بگوتى: **﴿نَاشِئَةً﴾**، مەبەست پىي كاتەكانە، واتە: كاتەكانى شەو، ئەو خوا پەرستىيەي تېياندا دەكرى، كاريگەرىي زياترە، ئەو قورئانەي تېياندا دەخوئىرى و بېئزانەكەي پىكتەرە.

ھەرۈدەھا ئەگەر بشگوتى: **﴿نَاشِئَةً﴾**، واتە: (النَّفْسُ الَّتِي تَنْهَضُ فِي اللَّيْلِ)، ئەو كەسەي بە شەو ھەلدەستى خوا پەرستىي دەكات، خوا پەرستىيەكەي و قورئان خوئندەكەي، كاريگەرىي لەسەر دىلى زياترەو قورئانەكەش كە دەخوئىرى پىكتەرە، ھەر گونجاون.

وشەي **﴿وَطْأً﴾**، خوئندراوئىشەتەو: (وَطْأً) بە ھەردوو جوئ خوئندراوئەتەو، **﴿وَطْأً﴾**، لە (وَطْأً، يَطْأً)، واتە: پىي لەسەر دانا، پىي لەسەر دادەنى، دوايى

(وَطَّءَ) بۆ کاریگه‌ری دانان له‌سه‌ر هه‌ر شتێک به‌کارهاتوه، (وُطِّئَ أَيُّ: ثِقَلًا)، وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ فه‌رمایشتیکدا ده‌فه‌رموی: {اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَى مُضَرٍّ، (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِي: ۷۷۱، ومسلم: ۶۷۵)، واته: ئه‌ی خواجه! زه‌بری خۆت له‌سه‌ر موزه‌ر (قوره‌یش) توند بکه‌.

به‌لام (وُطِّئَ) يَعْنِي مُوَافَقَةً، واته: ئه‌و قسه‌یه‌ی به‌ زار ده‌گوتی، زیاتر له‌گه‌ل دَلِّدا دیته‌وه‌و پێکه‌لپێک ده‌بن و پێکه‌وه‌ گونجاو ده‌بن له‌ شه‌ودا، که دنیا بێ هه‌ست و کش و ماته‌.

له‌ باره‌ی ﴿نَاشِئَةَ اللَّيْلِ﴾ ده‌وه، (الطبري) به‌ ژماره (۳۵۲۹۹) له‌ موجاهیده‌وه هیناویه‌تی، ده‌لی: {كُلُّ شَيْءٍ بَعْدَ الْعِشَاءِ فَهُوَ نَاشِئَةٌ}، هه‌ر شتێک له‌ دوا‌ی نوێژی خه‌وتنان پێی ده‌گوتی: (نَاشِئَةٌ)، هه‌م نه‌فسی مرو‌فه‌که‌ که هه‌لده‌ستیته‌وه، هه‌م کاته‌که، هه‌م خواپه‌رستییه‌که‌ی تیتیدا نه‌نجام ده‌دری.

هه‌ر (الطبري) له‌ ئینو زه‌یده‌وه به‌ ژماره (۳۵۳۰۰) هیناویه‌تی، له‌ باره‌ی (نَاشِئَةٌ) ده‌وه ده‌لی: {أَيُّ سَاعَةٍ مِنَ اللَّيْلِ قَامَ، فَقَدْ نَشَأَ}، هه‌ر کاتێک له‌ شه‌ودا هه‌ل‌ستیته‌وه، پێی ده‌گوتی: (نَشَأَ).

ئنجا که ده‌فه‌رموی: ﴿أَشْدُّ وَطْأًا﴾، ته‌گه‌ر (وُطِّئَ) بێ، واته: {أَشْدُّ ثِقَلًا} قورسته‌ر، یان (تَأْثِيرًا) کاریگه‌رت‌ره، به‌لام ته‌گه‌ر (وُطِّئَ) بێ، یانی: {مُوَافَقَةً} یانی: گونجاوتره، ئه‌و خوا په‌رستییه‌ی به‌شه‌و ده‌کری، گونجاوتره بۆ نیوان رووح و جه‌سته‌و پێکه‌وه‌ گونجاییان.

﴿وَأَقَوْمٌ قِيلًا﴾، بیژرانه‌که‌شی پێکته‌ر، یه‌کێک له‌ زانایان ده‌لی: {أَثْبَتَ فِي الْقَلْبِ وَأَصَوَّبَ قِرَاءَةً}، له‌ دَلِّدا چه‌سپاوتره‌و له‌ خۆیندنه‌وه‌شدا راسترو پێکته‌ر، موجاهید که (الطبري) به‌ ژماره (۳۵۳۲۱) ده‌وه، لێی هیناوه، ده‌لی: {أَجْدَرُ أَنْ تُوَاطِئَ سَمْعَكَ وَقَلْبَكَ}، واته: (ئه‌و شه‌و نوێژی له‌ شه‌ودا ده‌کری و، ئه‌و قورئانه‌ی له‌ شه‌ودا ده‌خوێنی و، ئه‌و خواپه‌رستییه‌ی له‌ شه‌ودا ده‌کری)، شایسته‌تره به‌وه‌ی دَل و

گویت یه ك بن، یانی: ئەو قسەیهی دەكری هەم گویت چاك وەری بكری، هەم لە دێشتدا باش بچەسپن.

(٧) - ﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا﴾، بە دنیایی بۆ تۆ لە پۆژدا هەیه، جم و جوئیکێ درێژ، (سبح) لە ئەسڵدا بە مانای پۆیشتن بە نێو هەوادا، یان بە نێو ئاودا، بە نێو ئاودا پێی دەگوترێ: مەلهو، بە نێو هەوادا پێی دەگوترێ: فرین، بە لأم دوابی بۆ هەر جورە جم و جوئیک بە کارهێنراوه، بۆیه زانیان گوتووین: ﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا﴾، (أَيَّ فَرَاغًا طَوِيلًا تَتَّقَلَّبُ فِيهِ)، بۆشایی و کاتیکی زۆر ت هەیه که تێیدا هەلس و کهوت بکە، وشەي ﴿سَبْحًا﴾، خوێنراوشەتووه: (سَبْحًا)، (أَيَّ: سَعَةً لِقَضَاءِ حَوَائِجِكَ)، فراوانی بۆ جێبه جێ کردنی کاره کانت، کهواته: (سَبْح) بە مانای فراوانی دی و، (سَبْح) بە مانای هاتن و چوون دی، واته: لە پۆژگادا فراوانی بۆ تۆ هەیه، ئەگەر بە (سَبْحًا) بخوێندرێتهوه، یانی: مهوداو دهرقه تێکی درێژت بۆ هاتن و چوون و کردنی، کاروباره کانت و هەلسوکهوتی نێو خەلک هەیه، ئەگەر (سَبْحًا)ش بێ، واته: لە پۆژیدا بۆشاییه کی زۆر ت هەیه، هاتن و چوونێکی باش هەیه، که بێی و بچی و، شهوه که تهرخان بکە بۆ خواپهرستی.

دوابی خوا ﷻ ئەرکیکی دیکه ی زۆر گهوره و گرنگ به پێغه مبهري خاتمه ﷺ ده سپێرێ:

(٨) - ﴿وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَبَنِّلْ إِلَيْهِ بَتِّيلاً﴾، ناوی پهروهردگاریشت بێنه (باس بکه) و به خو دابرینێکی باش خو ت خو ت بۆ لای خوا دابره، (أَيَّ: انْقِطِعْ إِلَيْهِ انْقِطَاعًا)، خو ت دابره به لای خوادا بۆ خواپهرستی و خو ی بۆ به کلایی بکهوه، به به کلایی کردنهوه به کی باش، وهك به دایکمان مه پهم دایکی عیسا خوا لێی رازی بێ و سهلامی خوا له سه ر عیسا بێ، گوتراوه: (مَرِيَمَ الْبَتُولَ، الْبَتُولُ: الْمُنْقَطِعَةُ إِلَى اللَّهِ)، ئافره تێك که خو ی دابریوه بۆ لای خوا، وازی له هاوسه رگیری و خو شییه کانی ژیا نی دنیا هێناوه (یانی: خو شییه جهسته ییه کان).

قه تاده وهك (الطبري) به ژماره (٣٥٣٤٧) لێیه وه وه رگرتوه، ﴿وَبَنِّلْ إِلَيْهِ بَتِّيلاً﴾ ی ناوا لێکداوه توه: (أَخْلَصَ لَهُ الْعِبَادَةُ وَالْدَّعْوَةُ)، هەم په رستنت، هەم بانگه وازت بۆ خوا ساغ بکه وه و به شی که سی پێوه مه هێله.

(۹) - ﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾، پەرۋەردگاری رۆژھەلات و رۆژئاوا، خۆبندراوەتەوێش: (رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ)، واتە: پەرۋەردگاری خودی رۆژھەلات و خودی رۆژئاوا، یاخود: پەرۋەردگاری خەلکیك كە لە رۆژھەلاتی زەویین و، خەلکیك كە لە رۆژئاوای زەویین.

(۱۰) - ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، بێجگە لەو هیچ پەرستراویك نیە، هیچ پەرستراویك كە شایستەى پەرستراى بێ نیە، ئەگەرنا پەرستراوى پووچ و ساخە زۆرن.

(۱۱) - ﴿فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾، كەواتە: تەنیا ئەو بەكار بێ سپیڤدراو بگرە، تەنیا خوا ﷻ بە كارپێسپیڤدراوى خۆت و سەرپەرشتیاری خۆت بگرەو، كاروباری خۆت هەمووی بەو بسپیڤرەو، بەس پشت بەو ببەستە.

مەسەلە ی دووهم:

فەرمانکردن بە پێغەمبەر ﷺ کە لەسەر قسەو قالی بێتروایان خۆراگر بێ و، دووریان لێ بگرێ بە شیوەیەکی جوان و، بە درۆ دانەرانی خۆشگوزەران بۆ خوا لێبگرێ و کەمێک مۆلەتیان بدات و، دلتیا بێ کە خوا کۆت و زنجیرو ئاگری بلێسەدراو خواردنی گەرووگیرو ئازاری بە ئیش و ژانی لەلایەو، پۆژی دوایش زەویی و چیاەکان دەههژێن و چیاەکان دەبنە ملی هەلپژاو:

خو ده‌فهرموی: ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝١٠ وَذَرْنِي وَالْكَافِرِينَ أَزِلَىٰ النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمُ قَلِيلًا ۝١١ إِنَّ لَدَيْنَا أَنكَالًا وَجَحِيمًا ۝١٢ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝١٣ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلًا ۝١٤﴾

شیکردنەوی ئەم ئایەتانە، لە نۆ بەرگەدا:

(١) - ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾، خۆشت پابگرە لەسەر ئەوەی دەلێن، یەکیکی دیکە لەو ئەرکانە ی خوا بە پێغەمبەریان دەسپێرێ، ئەوەیە کە دەفەرموی: ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾، لەسەر ئەوەی دەلێن خۆراگرە، بەدلتیایی پاناوی شیراوەی: ﴿يَقُولُونَ﴾، بۆ بێتروایان و ناحەزانی پێغەمبەری خوا ﷺ دەچیتەو، واتە: ئەوەی ناحەزانت دەلێن، خۆراگرە لە بەرانبەریداو پاشەکشە مەکە لە رێبازی خۆت، لە گەیانندی پەيامی خوا یەروەدگار.

(٢) - ﴿وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾، بەشیوەیەکی جوانیش دووریان لێبگرە، (هجر) بریتیه لە دووری گرتن، کوچکردن و دوور کەوتنەو لە شتێک، کە پێشتر لێی نزیك بوو، کەواتە: ﴿وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾، واتە: دووریان لێبگرە، بەدلتیایی مەبەست لە دووری گرتن لێردا، دووری گرتنی جەستەیی نیە، چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمانی پێنەکراوە کە هەر لە سەرەتاوە لە مەککە کۆچ بکات، بەلکو مەبەست دووری گرتنی مەعنەوییە، واتە: زۆر لەگەڵیان پێوە مەچۆ، هەروەها مەبەست لە واز لێهێنانێکی جوان

(هجرًا جمیلًا)، دیسان تهوه نیه که بانگیان نه کات بو لای خواو، په یامی خوابان پئ نه گه یه نئ و، وتووژیان له گه لدا نه کات، به لکو یانی: شهره قسه یان له گه لدا مه ککه و، وه ک شتواری بن نه زاکه ت و ناشیرینی ته وان له خو ت مه وه شینه وه و، واز له تعبیرو وشه ناریکه کانیان، بهینه، که ههر شایسته ی خو یانن و وه ک ته وان مه که.

لیره دا (الطبري) له قه تاده وه به ژماره (۳۵۳۵۱) ده قیک دینئ، به چاکم زانی تاماژه یه کی پی بکه م، قه تاده ره حمه قی خوا ی لیبی گوتوو یه قی:

(بَرَاءةٌ نَسَخْتَ مَا هَا هُنَا وَأَمَرَ بِقِتَالِهِمْ، حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، لَا يُقْبَلُ مِنْهُمْ غَيْرُهَا)، واته: سوورده قی به پرائه ته مه ی نه سخ کردو ته وه و، فه رمانی پیکراوه (له سوورده قی به پرائه دا) به جهنگان له دژیان هه تا شایه تمان دینن، به وه ی جگه له خوا هیچ په رستراوژک نیه و، به وه ش که موحه مه د په وانه کراوی خوا یه، جگه له وه یان لی وه رنا گیرئ.

ده لیم: تیمه له ته فسیری سوورده قی به پرائه (التوبة) دا باس مان کرد، که زوژیک له زانایان بو لابه ر (ناسخ) تاماژه ده که ن به ثایه قی ژماره پینجی سوورده قی (التوبة) له وئ کورته باسیکمان له و باره وه کردوه، که به ناهه ق ناویان له و ثایه ته ناوه: ثایه قی شمشیر (آيَةُ السَّيْفِ) له کاتیکدا وشه ی (سیف) له قورئاندا ههر نه هاتوه، وشه ی (أَسْلِحَةُ) هاتوه، به لأم وشه ی (سیف) له قورئاندا نه هاتوه، ثایه قی ژماره پینجیش له وئ قسه مان لیکردوه، که له راستیدا هیچ په یوه ندی نیه به نه سخ کردنه وه و لبردن ئم ثایه ته وه هه موو ئه و ثایه تانه ی دیکه وه، که باسی چاو پوشییکردن و لیسوردن و واز لی هیئان و مؤلله ت دان، ته وانه ده که ن! چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ ههر به رده وام بووه، له مه ککه ش و له مه دینه ش له سر واز لی هیئانی قسه ی ناریک و روو به روو نه بوونه وه، له گه ل خه لکدا به شتواریک که شایسته ی پیغه مبهری خاتم نیه ﷺ، به رده وام پیغه مبهری خوا ﷺ له گه ل ده غه ل و مونافیه که ان و، له گه ل جووله که و نه صرائیه کان و، له گه ل هاوبه ش

بۆ خوا دانەران و، له گه‌ڵ مسوڵمانانی لاریشدا، هه‌ر به‌و شیوه‌یه مامه‌له‌ی کردووه‌: به‌رده‌وام چاوپۆشیی کردووه‌، به‌ سینگ فراوانیی و په‌وشتبه‌رزیی هه‌ڵس و که‌وتی کردووه‌، که‌واته‌: مافوول نیه‌ بگوتری: ئایه‌تی ژماره‌ پینجی سووره‌تی (التوبة) هه‌رچی ئایه‌ته‌کانی دیکه‌، که‌ فه‌رمان ده‌که‌ن به‌ په‌وشت جوانیی و، لیبوردیی و، سنگ فراوانیی و، په‌حم و به‌زه‌یی و، نه‌رم و نیانیی، هه‌موویانی نه‌سخ کردوونه‌وه‌، چونکه‌ ئه‌وه‌ شتیکی پیشه‌داره‌ له‌ پێغه‌مبه‌ری خاته‌مدا ﷺ و، له‌ هه‌ر مسوڵمانیکدا که‌ شوێنی ئه‌و ده‌که‌وی، که‌ هه‌ر ده‌بی رازاوه‌ بۆ به‌ په‌وشتی جوان و، سینگ فراوانیی و میهره‌بانیی و لیبوردیی و چاوپۆشیی^(١).

(٣) - ﴿وَدَرْيَ وَالْمُكْذِبِينَ أُولَىٰ النِّعَمَةِ﴾ له‌ منیش و له‌ به‌ درۆ دانهره‌ خاوه‌ن نازو نیعمه‌ته‌کان بگه‌ڕی.

(٤) - ﴿وَمَهْلَهٗ قَلِيلًا﴾، که‌مێک مۆله‌تیان بده‌، له‌ من و له‌وان بگه‌ڕی، یانی: ئه‌وان بۆ من لێگه‌ڕی، ئه‌وان بۆ من واز لێ بێنه‌، ﴿وَالْمُكْذِبِينَ أُولَىٰ النِّعَمَةِ﴾ به‌ درۆ دانهره‌ خاوه‌ن نازو نیعمه‌ته‌کان، (نعمة)، یانی: چاکه‌، به‌لام (نِعْمَةٌ) و (تَنْعَمُ) یانی: خوشگوزه‌رانیی و خوش‌پاواردن، بۆیه‌ زانیان گوتوویانه‌: ﴿أُولَىٰ النِّعَمَةِ﴾، یانی: (أَهْلُ التَّنْعَمِ)، ئه‌وانه‌ی خوش‌پاده‌بوێرن و خوشگوزه‌رانی، هه‌لبه‌ته‌ به‌ زۆریی ئه‌وانه‌ به‌ مائی چه‌رام له‌سه‌ر حیسابی خه‌لك خوش‌پاده‌بوێرن و خوشگوزه‌رانی، ﴿وَمَهْلَهٗ قَلِيلًا﴾، ئه‌مه‌ دوو واتای هه‌ن:

أ- که‌مێک دوايان بخه‌ بۆ ئه‌و سزاو نازاره‌ی بۆم ئاماده‌ کردوون، هه‌تا ده‌گه‌نه‌ کاتی خوێ، واته‌: لێیانگه‌ڕی تاکو پۆژی دوايي، یان تاکو مه‌رگیان دێ و له‌ قوئای به‌رزه‌خدا ده‌که‌ونه‌ ئێو سزاو مه‌ینه‌تی و نازارو ئه‌شکه‌نجه‌وه‌..

(١) له‌ پێشه‌کی گشتیی ئهم ته‌فسیره‌دا، که‌ له‌ چاپی دوه‌میدا له‌ به‌رگی یه‌که‌م دا ده‌لی و، به‌ جیاش له‌ کتیی (قورئانی مه‌زن) و له‌ کتیی: [هیچ ئایه‌تیکي مه‌نسوخ‌ی له‌ قورئاندا نییه‌] دا به‌درێژیی باسی نه‌بوونی هیچ ئایه‌تیکي مه‌نسوخ‌ له‌ قورئاندا کردووه‌.

ب- كەمىك مۆلەتياڭ بىدە، ھەتا ئەم قۇئاغى مەككە بەسەر دەچى و قۇئاغىكى دىكە، كە گواستەنەوھو كۆچ كىردنە لە مەككەوھ بۇ مەدىنە، دىتە پىشى و ئىسلام قەوارەى سىياسى پەيدادەپى و، قەرمان بە مەسۇلمانان دەكات بەرگرى لە قەوارەىھى خۇيان بىكەن بە ھىزو چەك، ئەو كاتە ئەو زلە زلانەى تۆ ئەزىت دەدەن و ئاپرە ھەتت دەكەن، بە سزای خۇيان دەگەن، لە كاتى پروبە پروو بوونەوھى ئەھلى ئىمان لەگەل ئەھلى كوفردا، وەك لە جەنگى بەدردا پروویدا.

۵- ﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمَامًا﴾ بە دلىياى تىمە كۆت و پىوئەندەكان و بلىسەى ئاگرمان لەلايە، ﴿أَنْكَالًا﴾ (ئىكەل) كۆى (ئىكەل)ە، كە بە ماناى كۆت و زنجىرە، ئەوھى لە پىي ئاژەل دەكرى، (ئىكەل) بەوھ دەگوترى، ئەو زنجىرو كۆت و پىوئەندەى لە پىي ئاژەل دەكرى، بۇ ئەوھى تەكان نەدات و نەجوولئى و نەروات، (جىم) واتە: بلىسە سەوزەكەى ئاگر، بلىسەى ئاگرمان لەلايە.

۶- ﴿وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ﴾ خواردنىكى خاوەنگىر، (يَعْنِي طَعَامًا يُغْصُ بِهِ أَكْلُهُ)، خواردنىك بخۆرەكەى لە قورگى دەگىرى و گەرووگىرە، ئىبنو عەبباس خوا لە خۆى و باى پازى بى، وەك (الطبرى) بە ژمارە (۳۵۳۶۶) ئىوھى ھىئاوھ، دەلى: ﴿شَوْكٌ يَأْخُذُ بِالْحَلْقِ فَلَا يَدْخُلُ وَلَا يَخْرُجُ﴾، دىكىكە لە قورگ دەگىرى، نە دەچىتە خوارو نە دىتەوھ دەرىش، واتە: تىمە كۆت و پىوئەندەكانمان لە لان و، بلىسەى ئاگرمان لەلايە، خواردنىكى گەرووگىرمان لەلايە.

۷- ﴿وَعَذَابًا أَلِيمًا﴾، ھەروھە ئازارىكى بە تىش و ژانىشمان لەلايە، كەواتە: ھەلىانگرە بۇ ئەو كات و ئەو كاتە تووشى دەردى خۇيان دىن.

ئىنجا ئايا ئەو زارو ئازارە، ئەو كۆت و زنجىرو بلىسەى ئاگرە خواردنى گەرووگىرە ئازارە بە تىشە كەنگىيە؟.

۸- ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾ ئەو پۆژە (واتە: لە دواى ئەو پۆژەوھ) دى، كە زەوى و چىايەكان دەلەرزەنەوھ، دەھەژىن.

(٩) - ﴿وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلاً﴾، چایه‌کانیش دهبن به کۆ می هه‌ل‌رژاو، (کثیباً: زملأ سائلاً مُتَنَائِرًا)، ملیکی شلی رژاو، لم ئەگەر زۆر ورد بێ، که چه‌نگی تێهه‌لده‌ده‌ی له‌نیو په‌نجه‌کانت دێته‌ خوارێ، یاخود ئەگەر هه‌ندیکی لێبگری، ئەوه‌ی دیکه به‌دوایدا دێ، (مهیل) له‌وه‌وه‌ هاتوه‌، که ئەگەر هه‌ندیکی لێوه‌ربگری، ئەوی دیکه به‌دوایدا دێ، چونکه‌ خۆی ناگری: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ) (الْكُتَيْبُ الْمَهِيلُ): اللَّيْثُ الَّذِي إِذَا مَسَسَتْهُ تَتَابَعَ وَيُهَالُ، واته: (الْكُتَيْبُ الْمَهِيلُ) یانی: کۆمه‌له‌ ملیکی نه‌رمی وا کاتیک تۆ ده‌ستی بگه‌یه‌نیه، به‌ دوا‌ی یه‌کدا دێ، (يُنْهَالُ) واته: به‌ دوا‌ی یه‌کدا ده‌رووخێ و ده‌پمێ، چایه‌کانیش ئاویان لێ دێ، که ئەوه‌ش یه‌کێکه له‌ دیمه‌نه‌کانی پۆژی ئاخیر زه‌مان، واته: قۆناغی یه‌که‌می پۆژی دوا‌ی، که له‌ دوا‌ی فووی یه‌که‌م کردن به‌ که‌ره‌نادا دێته‌ دێ، دوا‌یش فووی دووه‌می پێدا ده‌کری و قیامه‌ت دێ، ئنجا ئەو سزاو ئازارانه له‌وی هه‌ن، ده‌شگونجێ مه‌به‌ست پێی ئەوه‌بێ که پۆژی دوا‌ی ئەوه‌ی تێدا ده‌قه‌ومی، به‌لام ئەوانه هه‌ر له‌گه‌ڵ مردن، له‌ قۆناغی به‌رزه‌خ دا ئەو سزاو ئازارانه‌یان هه‌ن.

کورته باسیک له باره‌ی

ئەدەبەکانی قورئانخویندن و، پێناسە و ھۆکم و گەرنگی و
پلەکان و چۆنییەتی قورئان خویندنەو و ئەدەبەکانی قورئان
خویندنەو

تەوەرە یەکەم:

پەرگە یەکەم: نیەتی ھۆ ساغکردنەو:

یەکیک لە ئەدەبەکانی قورئانخویندن، بریتییە لە ساغکردنەو ی نازو مەبەست
لە کاتی قورئانخویندن دا، کە مەرووف تەنیا وەك پەرستشێك بۆ خوا ئەنجامی
بدات.

بەلێ: یەكەمین و بناغە ی ئەدەب و پەوشتە بەرزەکانی قورئانخویندن، ئەو یە
کە مەرووف دلی ھۆی ساغ و صاف بکاتەو، ھێچ ھاندەر و پالئەریکی نەبێ بۆ
ئەو قورئانخویندنە، ئەو نەبێ کە خوا لێی پازی بێ، کە ئەو فەرماشتی خوا یە
دایە زاندو، ھەر خودی خویندنەو کە ی، خوا پەرستییەو چاوە پێی پاداشتی لە
بەرانبەر دا دەکری.

لەو بارەو ئەو فەرماشتە ی پێغەمبەر ی خوا ﷺ دێنین: {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ
اللّٰهِ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا، قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا فِيهِ قَوْمٌ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ،
قَالَ: اقْرَأُوا الْقُرْآنَ، وَابْتَغُوا بِهِ اللّٰهَ، مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ قَوْمٌ يَقِيمُونَهُ إِقَامَةَ الْقَذْحِ،
يَتَعَجَّلُونَهُ، وَلَا يَتَأَجَّلُونَهُ}، (أخرجه أحمد: ۱۴۸۵۵، وأبو يعلى: ۲۱۹۷، والبيهقي في
شعب الإيمان: ۲۶۴۳، ۲۶۴۴)، واتە: جابیری کوری عەبدوللا (خوا لە ھۆی و بابی
پازی بێ)، دەگێڕێتەو دەلی: پێغەمبەر ﷺ ڕۆژێک چوووە مەزگەوت، کۆمەلێک

قورئانیان دەخوئید، فەرمووی: قورئان بخوئین و خوا (عَزَّ وَجَلَّ) ی پئی بخوازن، (رەزنامەندپی خواو پاداشتی خوا ی پئی بخوازن)، بەر لەوەی کۆمەڵیک بین وەك پەلیک راستی دەکەن، بەلام پەلە ی پێدەکەن و، چاوەرپیی پاداشتەکە ی لە پۆزی دوایی دا ناکەن.

برگە ی دووهم: خوئیندی بە تێوە پامان و تێگە یشتنەوہ:

ئەدەبیکی دیکە ی قورئانخوئین، ئەوہ یە کە بابای قورئانخوئین بە تێگە یشتنەوہ و بە تێرپامانەوہ بیخوئیتتەوہ، بۆ ئەوہ ی لە یە کاتدا دوو بەهرە ی لێوە ربرگری:

أ- لیتێگە یشتنی قورئان، کە ئەوہ گەورەترین ئامانج و مەبەستە لە ژایانی دنیا داو ھۆکاری کارپێکردن و جێبەجێکردنی قورئانیشتە بەشیوہ یەکی راست و دروست.

ب- پاداشت وەرگرتنەوہ لە پۆزی دوایی دا، کەواتە: مەسە لە بەس خوئیندی قورئان نیە، بەلکو دەبێ بە رێکی و بە شینەیی و بە تێوە پامان و بیرکردنەوہ و بیخوئیتتەوہ، بۆ ئەوہ ی ئەو دوو ئامانجە بپێکێ: ھەم لێی تێبگات و لێی بەھرمەند بێ، کە لە راستیدا قورئان بۆ لیتێگە یشتن و لێ بەھرمەند بوون، دا بەزێراوہ: ﴿کَتَبَ آتْرَنتَہُ إِلَیکَ مَبْرَکَ لَیدَبَرُوا عَینَہُ وَلَیدَکَرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ (ص، ھەر وہا بۆ ئەوہ ی پاداشتەکەشی دەستبکەوێ، چونکە بە ئەندازە ی ئەوہ ی مەوێ لە قورئان بەھرمەند دەبێ و، لێی تێدەگات و چاک دەخوئیت بە خشووعەوہ و بە ئەدەبەوہ، پاداشتیشتی دەبێ، لەو بارەوہش چەند دەقیق دینین:

(۱) - (جاءَ رَجُلٌ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، فَقَالَ: إِنِّي لَأَقْرَأُ الْمُفْصَّلَ فِي رَكْعَةٍ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: هَذَا كَهَذَا الشَّعْرِ! إِنْ أَقْوَامًا يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ، وَلَكِنْ إِذَا وَقَعَ فِي الْقَلْبِ فَرَسَخَ فِيهِ، نَفَعَ)، (قال عبد الله بن يوسف الجديع: أثار صحيح، أخرجه: البخاري ومسلم، والترمذي: ۶۰۲، والنسائي: ۱۰۰۴).

واتە: پیاوێک ھاتە لای عەبدوللای کوری مەسعوود ﷺ گوتی: من ھەموو موفەسسەلە رکا تیکدا دەخوئیم (ئەو سووڕەتەنە ی زوو زوو ئێوانیان دەکەوئیت،

که له سوورەتی (ق) دەوێ دەست پێدەکەن، تاکو سوورەتی (الناس)، عەبدوللای کوپی مەسعوود پێی گوت: گوێتیک وەک گوێتی شیعەر؟ کەسائیک قورئان دەخوێنن لە گەروویان ئەودیو نابێ، {واتە: تێکەڵ بە دڵ و دەروونیان نابێ، یاخود تێکەڵ بە عەقل و ھۆشیان نابێ}، بەلام قورئان ئەگەر کەوتە نێو دڵ و چەسپی، ئنجا سوود بە خاوەنەکە (بە خوێنەرەکە) دەگەینێ.

(۲) - {قَالَ أَبُو جُمُرَةَ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ: «إِنِّي رَجُلٌ سَرِيعُ الْقِرَاءَةِ، وَرُبَّمَا قَرَأْتُ الْقُرْآنَ فِي لَيْلَةٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ»، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: «لَأَنْ أَقْرَأَ بِسُورَةٍ وَاحِدَةٍ أَعْجَبَ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَفْعَلَ ذَلِكَ الَّذِي تَفْعَلُ، فَإِنْ كُنْتَ قَاعِيلاً وَلَا بُدَّ، فَاقْرَأْ قِرَاءَةً تُسْمِعُ أَذُنَيْكَ، وَيَعْيِي قَلْبُكَ» (أثر صحيح، أخرجه البيهقي في شعب الإيمان: ۲۱۵۹).

واتە: ئەبوو جەمەرە - یەکیک بوو لە زانایان - دەڵێ: بە عەبدوللای کوپی عەباسم گوت (خوا لە خوێ و بابی پازێ بێ)، من پیاویکم زۆر بە خێرای دەخوێنم، جاری واهێهەم ھەموو قورئان لە شەویکدا دەخوێنم، بەلکو جاری واهێهە دوو جارانی دەخوێنم! عەبدوللای کوپی عەباس خوا لە خوێ و بابی پازێ بێ، گوێ: ئەگەر سوورەتیک بخوێنم بە شێنەیی پێم باشترە لەوەی وەک تۆ بکەم، ئەگەر ھەر واشدەکە بە جوێرێک قورئان بخوێنە کە گوێھەکانت ببیستن و دڵشت تێی بگات.

(۳) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ كَانَ يَحْتَمُّ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «اقْرَأِ الْقُرْآنَ فِي كُلِّ شَهْرٍ». قَالَ: قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ؟ قَالَ: فَاقْرَأْهُ فِي كُلِّ عَشْرِ، قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ؟ قَالَ: فَاقْرَأْهُ فِي كُلِّ سَبْعٍ، وَلَا تَزِدْ عَلَى ذَلِكَ» (أخرجه البخاري: ۴۰۶۶، ۴۰۷۶۷، ومسلم: ۱۰۵۹).

واتە: لە عەبدوللای کوپی عەمری کوپی عەسەو (خوا لە خوێ و بابی پازێ بێ) گێردراوێتەو، کە لە ھەموو شەواندا قورئانی خەتم کردو، (ھەموو قورئانی

خویندوه)، پێغه‌مبەریش ﷺ پێی فەرموو: قورئان هەمووی لە ماوەی مانگی‌کدا بخوینن، گوێ: ئەو پێغه‌مبەری خوا! لەو هە باشترم لە توانادا هەیە، فەرمووی: لە هەر بیست شەوی‌کدا (بیست پۆژ) دا هەموو قورئان بخوینە، (واتە: هەر پۆژی یان شەوی جوژنو نیویک)، گوتم ئەو پێغه‌مبەری خوا! لەو هە باشترم لە توانادا هەیە، فەرمووی: لە هەر دە شەودا قورئان خەتم بکە، (واتە: هەر شەوو پۆژی دە (١٠) جوزه)، گوتم: ئەو پێغه‌مبەری خوا! لەو زیاترم لە توانادا هەیە، فەرمووی: لە حەوت پۆژاندا هەموو قورئان بخوینەو لەو زیاد مەکە.

واتە: لەو زیاتر مەخوینە کە لە ماوەی حەفته‌یه‌کدا تەواوی بکە، واتە: هەر پۆژە‌ی چوار جوژنو شتی‌ک.

هەر لەو باره‌وه ئەم دەقه‌ش دێنین، کە پێغه‌مبەری خوا ﷺ بە عەبدوللای کورێ عەمەری کورێ عاصی هەر لەو بەسەر‌هاتە‌ی پێش‌وودا فەرموو: (لا یفقه القرآن مَن قرأه فی أقلّ من ثلاث) هەر کەسێک لە ماوەی سێ شەو کە‌مت‌ر دا هە‌موو قورئان بخوینێ، لێی تیناگات.

کە‌واتە: نابێ هە‌موو قورئان لە ماوەی سێ شەو کە‌مت‌ر دا بخوینێ، واتە: شەوو پۆژی دە (١٠) جوزه، لەو زیاتر نابێ بخوینێ، چونکە پێغه‌مبەر دە‌فەرموێ ﷺ کە‌سێک لە شەوی‌ک دا دە جوژنان زیاتر بخوینێ، لێی تیناگات، کە لێی تینە‌گە‌یشتی مانای وایە گە‌وره‌ترین ئامانجی قورئان کە لێتی‌گە‌یشتنە، نایە‌تە‌ دی.

برگە‌ی سی‌هەم: دە‌بێ قورئان لە شوێنیکی بێ‌دە‌نگ بخوینێ:

دە‌بێ شوێنی قورئان تێدا خویندن، شوێنی‌ک بێ ئارام بێ و هێمنی تێدا‌بێ و، ئەو شوێنە‌ی دە‌نگیان تێدا بە‌رز دە‌کرێ‌تە‌وه‌و دە‌نگە‌ دە‌نگ و کالە‌ کال دی، قورئان نە‌ خوینێ، لەو باره‌شە‌وه‌ ئەم دە‌قه‌ دێنین:

إِذْ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَلَّا النَّبِيُّ ﷺ اعْتَكَفَ وَحَطَبَ النَّاسُ فَقَالَ: أَمَا إِنِّي أَحَدُكُمْ إِذَا قَامَ فِي الصَّلَاةِ، فَإِنَّهُ يُتَاجَى رَبَّهُ، فَلْيَعْلَمْ أَحَدُكُمْ مَا يُتَاجَى

رَبِّهِ، وَلَا يَجْهَرُ بِعُضْغَمٍ عَلَى بَعْضِ الْقِرَاءَةِ فِي الصَّلَاةِ، (حدیث صحیح، أخرجه: أحمد: ۴۰۲۸، والطبرانی في الكبير: ۳۵۷۲).

واتە: عەبدوللای کوپری عومەر (خو لە خوێ و بابی پازی بێ) گێراوێتەوێ
کە پێغەمبەر ﷺ چۆنە ئیعتیکافەو، دوازی وتاری بۆ خەلک داوێ و فەرموویەتی:
بزانی! یەکیک لە ئێو کە هەلەستێ بۆ نوێژی، پەرورەدگاری دەدوێتی، ئنجا با
یەکیک لە ئێو بزانی ئەوێ پەرورەدگاری پێ دەدوێتی، چییە، (واتە: با هۆش
و گوێش و دڵ ئامادەیی هەبێ، نەک هەر قسان ریز بکات)، با هیچ کامیکتان
بەسەر ئەوێ دیکەتان لە کاتی قورئان خوێندن و، لە کاتی نوێژدا دەنگ بەرز
نەکاتەو، کەواتە: قورئان دەبێ لە کەش و هەواوەکی هێمن و ئارام و کەش و
ماتدا بخوێنێ، نەک لە شوێنیکدا کە دەنگە دەنگ و قەرەبالغی لێبێ، مەگەر
بە ناچارایی بێ.

**برگە ی چوارەم: دەبێ مەرووف بەر لەوێ دەست بە قورئان خوێندن
بکات، خوێ بۆ ئامادە بکات:**

ئەدەبێکی دیکە ی قورئان خوێندن، ئەوێ کە مەرووف دلی بێداری و عەقڵی
هۆشیار بێ و، هیچ شتیکی نەبێ کە دڵ بێداری و عەقڵ هۆشیاریەکی لێ
تێکەبات، وەک سەغڵەتی بەهۆی میزو پیساییه، یان کە خواردن داندراپ و
چاوەرێی بکەن، یاخود هەر کارێکی دیکە کە سەرقال و مەشغوولی بکات، و
باشە کارەکی بکات و دوازی بێتە سەر نوێژەکی و سەر قورئان خوێندنەکی،
بۆیەش پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: {لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ الطَّعَامِ، وَلَا هُوَ يَدْفَعُهُ
الْأَخْبَثَانِ}، (أخرجه مسلم: ۵۸۹) کە مەبەست لە (الأخبثان) میزو پیساین، واتە:
نوێژ نابێ بکری لە کاتیکدا کە خواردن ئامادە، هەرورەها لە کاتیکشدا کە
دوو شتە پیسەکان سەغڵەتی دەکەن.

برگەى پېئىجەم: پېئىستە قورئانخوئىندە كەى دەست پېئىكات بە پەنا بە خوا گرتن، لە شەيتانى دوور خراوه لە بەزەىى خوا:

ئەوھش خوا ﷻ بە روون و راشكاويى لە سوورەتى (النحل)، لە ئايەتى ژمارە (۹۸) دەفەرەموى: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ **النحل**، ھەر كاتىك قورئانت خوئىند، پەنا بە خوا بگرە لە شەيتانى دوورخراوه لە بەزەىى خوا.

ئىجا ئيمە لە دوو كورتە خالدا، باسى (إِسْتِعَاذَة)، دەكەين:
يەكەم: حوكمى (إِسْتِعَاذَة)، واتە گوتنى: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)،
دووم: چۆنەيتى و شىوازەكەى چۆنە؟.

خالى يەكەم: حوكمى گوتنى (إِسْتِعَاذَة)، لە لای زۆربەى ھەرە زۆرى زاناىان شىئىكى پەسندە، كە لە كاتى ھەر قورئان خوئىندىك دا، چ لە نېو نوئىدا، چ لە دەرەوھى نوئىدا، (إِسْتِعَاذَة) بگوترى: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، چونكە ھەم خواى بەرز فەرمانى پىكردوھو، ھەم لەبەر ئەوھش كە چەسپاوه پىغەمبەرى خوا ﷻ بەر لەوھى قورئان لە نوئىدا بخوئىن (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) ى فەرموو، ئەوھش كۆمەللىك لە ھاوھلان لىيان گىردراوھتەوھ، لەوانە: (أَبُو سَعِيدُ الْخُدْرِي وَ عَبْدُ اللَّهِ ابْنُ مَسْعُود وَ جُبَيْرُ بْنُ مُطْعِمٍ وَ أَبُو أُمَامَةَ الْبَاهِلِي) و جگە لە ئەوانەش، كە (إِسْتِعَاذَة) كردن شىئىكى پەسندە.

ھەندىك لە زاناىانىش گوتوويانە گوتنى: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) لە سەرەتاي قورئانخوئىندەوھ، فەرزە، بەلام زۆربەى زاناىان بە شىئىكى پەسندىان داناوھ.

خالى دووم: چۆنەيتى و شىوازى (إِسْتِعَاذَة) چۆنە؟
دەتوانىن بە دنائىەوھ بلىين: (الإِسْتِعَاذَةُ جَائِزَةٌ بِكُلِّ مَا تَحَقَّقَ بِهِ امْتِثَالُ الْأَمْرِ^(۱))، پەنا بە خوا گرتن لە سەرەتاي قورئان خوئىندە، بە ھەر شىوھىك

(۱) ئەمە قسەى نوسەرى كئىبەكەىە.

که فه‌رمانه‌که‌ی پی جَبَّه‌جَن بکری، دروسته، به‌لام ئەو‌ه‌ی تیک‌رای قورئانخوینان له‌سه‌ری پێککه‌وتوون، له‌ پرووی پیاویه‌ته‌وه، ئەو‌ه‌یه‌ که‌ بگوتری: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، په‌نا به‌ خوا ده‌گرم له‌ شه‌یتانی دوور خراوه، زۆربه‌ی هه‌ره زۆری شه‌رع‌زانیش له‌سه‌ر ئەو‌ه‌یه‌که‌ده‌نگن.

به‌لام ئایا (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) به‌ ده‌نگی به‌رز بگوتری، یان به‌ ده‌نگی نزم؟ هه‌ندیک له‌ زانایان گوتوو‌یان‌ه: ئەگه‌ر قورئانخوینده‌که‌ به‌ ده‌نگی به‌رز بێ، ده‌بی ئەو‌یش به‌ده‌نگی به‌رز بێ، واته: ئەگه‌ر قورئانخوینده‌که‌ که‌ له‌ نوێ‌دایه‌ به‌ ده‌نگی به‌رز، یان له‌ ده‌ره‌وه‌ی نوێ‌ به‌ ده‌نگی به‌رز، ئەو‌یش به‌ ده‌نگی به‌رز بێ، ئەگه‌ر به‌ ده‌نگی په‌نه‌ان بێ، ئەو‌یش به‌ ده‌نگی په‌نه‌ان بێ.

برگه‌ی شه‌شه‌م: ده‌بی بابای قورئانخوین له‌ کاتی قورئان خوینده‌که‌یدا ده‌نگی خو‌ی خو‌ش و جوان بکات:

قورئانخوین ده‌بی ئەو‌هنده‌ی بتوانی، ده‌نگی خو‌ی خو‌ش بکات به‌لام به‌بی زۆر له‌ خو‌کردن، له‌و باره‌وه‌ش تێمه‌ سێ ده‌قان دینن:

(۱- {عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ: زَيْنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ، فَإِنَّ الصَّوْتِ الْحَسَنَ يَزِيدُ الْقُرْآنَ حُسْنًا}، (أخرجه أحمد: ج ٤، ص ٢٨٥، ٢٨٣، والبخاري في أفعال العباد: ٢٥٠، ٢٥٤، ٢٥٦، وأبو داود: ١٤٦٦) واته: به‌رائی کوری عازیب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌ل: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: قورئان به‌ ده‌نگه‌کانتان جوان بکه‌ن، له‌ بێ‌زه‌یه‌کی دیکه‌دا هاتوه‌ قورئان به‌ ده‌نگه‌کانتان چاک بکه‌ن، چونکه‌ ده‌نگی چاک و خو‌ش، جوانیی قورئان زیاده‌کات.

(۲- {عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَمْ يَأْذَنْ اللَّهُ لِعَبْدٍ مَا أَذِنَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَتَغَنَّى بِالْقُرْآنِ} (أخرجه البخاري: ٤٧٣٥، ٤٧٣٦، ٧٠٤٤) واته: ئەبوو هوریره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌ل: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی خوا ﷺ گوئی نه‌گرتوه‌ (گوئیست نه‌بووه‌) بو‌ هیچ شتێک وه‌ک گوئیستی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بی کاتێک ده‌نگی به‌ قورئان ده‌لاریتته‌وه‌و به‌ ده‌نگی خو‌ش ده‌خوینتی.

(۳) - (عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ رَأَيْتَنِي وَأَنَا أَسْتَمِعُ قِرَاءَتَكَ الْبَارِحَةَ، لَقَدْ أُوتِيتَ مِزْمَارًا مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ، (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۵۰۴۸، وَمُسْلِمٌ: ۷۹۳)، واته: نهبوو مووسا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گپراویه تهوه که پیغه مبهری خوا ﷺ پیئی فهرمووه: نهگهر ده تبینیم دوئی شه و گویم بۆ قورئانخویندنه که ت گرتبوی، تۆ ئاوازیک له ئاوازه کانی داوودت پیدراوه.

پیغه مبهری خوا ﷺ دهنگی نهبوو مووسای ته شعهری که قورئانی خویندوه، به دهنگی خوئی داوودی چواندوه، کاتیک که میزماره کانی خویندوون، کاتیک زه بووری خویندوه.

برگهی هه وته م: ده بی که سیک که قورئان ده خوینئ، به ملکه چانه بیخوینئ، به لکو نهگهر بگونجی له گه لیشیدا بگری، به لام به بی زۆر له خوکردن و پووده ربا یسی:

ئایا به لگه له سه ر نهوه چیه؟ خوای پهروه ردگار ده فهرموئ: اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُنَشِّهَا مَنَانِي نَقَّشَ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (الزمر، ۲۳) واته: خوا باشتین فهرماشتی دابه زانده، کتیبیکه و یکچوویه، دووباره کراوه یه، نهوانه ی ترس و سامی پهروه وردگاریان هه یه، پیستیان مووچرکه ی پیدادی، دوای پیستیان و دلیان نه رم ده بی بۆ لای یادی خوا، نهوه نهو رینماییه ی خواجه، که ههر که سیک بیه وی پیئی راسته ری ده کات و، ههر که سیک خوا گومرای بکات (له بهر نهوه ی شایسته ی گومراییه)، هیچ ریپیشاندهره به ئامانج گه یه نه ریکی نابئ.

ههروه ها خوا ﷻ له سووره تی (الحدید) دا، ده فهرموئ: اللَّهُ بَانَ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ... (الحدید، ۱۸) واته: ئایا کاتی نهوه نه هاتوه نهوانه ی پروادارن، دلیان بۆ یادی خواو نهوه هه قه ی دابه زانده نه رم بی و ترس و له رزی تیدابی و، وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ

عَلَيْهِمُ الْأَمْدُ فَفَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ الحديد، وەك ئەوانە نەبەن كە كىتىيان پى درابوو، ماوەيەكى درۆيان بەسەردا چوو، دليان رەق بوو، زۆريشان لاپى بوون؟

هەرۋەھا لەو بارەوہ با چەند دەقیكى سوننەتیش ييئین:

دەقى بەكەم: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ: «اقْرَأْ عَلَيَّ، قُلْتُ: اقْرَأْ عَلَيَّكَ، وَعَلَيْكَ أَنْزِلَ؟ قَالَ: فَإِنِّي أُحِبُّ أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي، فَقَرَأْتُ عَلَيْهِ سُورَةَ النِّسَاءِ حَتَّى بَلَغْتُ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (النساء، ٤١) قَالَ: أَمْسِكْ، فَإِذَا عَيْنَاهُ تَذَرِقَانِ} (أخرجه البخاري: ٤٥٠٦، وغيره) عەبدوللای کوری مەسعوود ﷺ دەلئ: پتەمبەری خوا ﷺ پئی فەرمووم: قورئانم بەسەردا بخوئە (بۆم بخوئە)! گوتم: قورئان بەسەرە تۆدا بخوئتم لە کاتیکدا بەسەر تۆدا دابەزێراو؟ فەرمووی: حەز دەکەم لە جگە لە خووم ببیستم، منیش لە سوورەتی (النساء)م بەسەردا خوئند، هەتا گەبشتە ئەو شوئە دەفەرمووی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (النساء، ٤١) چی دەبی کاتیک لە هەر کۆمەلێک شایەدیکمان هیناو تۆشمان وەك شایەد بەسەر ئەم تۆمەتەوہ هینا! ئنجا فەرمووی: بەسە، کە تەماشام کرد چاوەکانی فرمیسکیان پێدا دەهات، لە بیژەیکدا دەلئ: سەرم بەرز کردەوہ تەماشام کرد فرمیسکەکانی دەهاتنە خوارێ.

دەقى دووہم: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: إِنَّ أَبَا بَكْرٍ رَجُلٌ رَفِيقٌ، إِذَا قَرَأَ غَلَبَهُ الْبُكَاءُ} (أخرجه البخاري: ٦٥٠، وهو في الصحيحين بمعناه عن عائشة نفسها)، واتە: دایکمان عایشە (خوا لئی رازی بی) گوئی: بێگومان ئەبوو بەکر پیاویکی دلنەرمە، ئەگەر قورئان بخوئنی، گریان بەسەریدا زāl دەبی، واتە: خوێ راناگرێ دەگریەت و فرمیسکی دی.

دهقی سیبهم: اَوْ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ شَدَادٍ: سَمِعْتُ نَشِيجَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضی اللہ عنہ وَأَنَا فِي آخِرِ الصُّفُوفِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ، يَقْرَأُ: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۸۶) یوسف، (أخرجه ابن أبي شيبة: ۳۵۶)،
واته: عه بدولای کوری شه دداد ده لئی: گویم له گریانی عومهری کوری خه تتاب رضی اللہ عنہ
بوو، من له کوتابی پریزه کان بووم له نوژی به یانییدا (سوورہ تنی یوسفی ده خویند،
گه یشته نهو شوینه ی که ده فهرموی: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۸۶) یوسف، گوئی: من سکالای خهم و په زاردی
خوم ته نیا بو لای خوا ده بهم و، شتیکیش له لایه ن خواوه ده زانم که تیوه نایزان.
نهو دس قسه یه عقوبه (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که به کورده کانی خو ی فهرموو.

برگه ی هه شته م: پیوسته مروّف کاتیک قورن ان ده خوینی، بزانی نه وه ی
ده یخوینی، خویشی پی دوینراوه:

بو وینه: که خوا ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، بزانه که خوا له گه ل
توشیه تی، چونکه توش یه کیکی له برواداران، لهو باره و دس با ته ماشای نه م
شه ش ده قه بکه ی ن:

دهقی یه که م: {عَنْ حُذَيْفَةَ رضی اللہ عنہ، قَالَ صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم ذَاتَ لَيْلَةٍ، قَالَ: فَافْتَتَحَ
الْبَقَرَةَ فَقَرَأَ حَتَّى بَلَغَ رَأْسَ الْمِائَةِ، فَقُلْتُ: يَرْكَعُ، ثُمَّ مَضَى حَتَّى بَلَغَ الْمِائَتَيْنِ، فَقُلْتُ:
يَرْكَعُ، ثُمَّ مَضَى حَتَّى خَتَمَهَا، قَالَ فَقُلْتُ يَرْكَعُ، قَالَ: ثُمَّ افْتَتَحَ سُورَةَ آلِ عِمْرَانَ حَتَّى
خَتَمَهَا، قَالَ فَقُلْتُ: يَرْكَعُ، قَالَ: ثُمَّ افْتَتَحَ سُورَةَ النِّسَاءِ فَقَرَأَهَا، قَالَ: ثُمَّ رَكَعَ، قَالَ:
فَقَالَ فِي رُكُوعِهِ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ، قَالَ: وَكَانَ رُكُوعُهُ مِثْلَ رُكُوعِهِ قِيَامِهِ، ثُمَّ سَجَدَ، فَكَانَ
سُجُودُهُ مِثْلَ رُكُوعِهِ، وَقَالَ فِي سُجُودِهِ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى، قَالَ: وَكَانَ إِذَا مَرَّ بِآيَةِ
رَحْمَةٍ سَأَلَ، وَإِذَا مَرَّ بِآيَةِ عَذَابٍ تَعَوَّدَ، وَإِذَا مَرَّ بِآيَةٍ فِيهَا تَنْزِيهٌ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
سَبَّحَ، (أخرجه أحمد: ۲۳۳۰۹، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط
مسلم رجاله ثقات).

واتە: حوزەیفەى كورۋى يەمان ﷺ، دەلى: لە خزمەت پىغەمبەردا ﷺ شەوئىك نوئىزم كرد، سوورەتى (البقرة) دەستپىكر، خوئىندى ھەتا گەيشتە ئايەتى سەدەم، گوتم: پەنگە لە كۆتايى ئايەتى سەدەمدا بچىتە پكووع، دوايى پۆشت ھەتا دوو سەدى تەواو كرد، گوتم: پەنگە ئەوجارە بچىتە پكووع، دوايى پۆيى ھەتا سوورەتى (البقرة) تەواو كرد، (كە (۲۸۶) ئايەتە)، گوتم: پەنگە لە كۆتايى سوورەتى (البقرة) دا بچىتە پكووع، بەلام دەستى بە سوورەتى (آل عمران) كرد (ھەر لەو پكاتەدا) ھەتا سوورەتى (آل عمران) یشى تەواو كرد، گوتم: پەنگە دواى سوورەتى (آل عمران) بچىتە پكووع، دوايى سوورەتى (النساء) شى دەست پىكرىد، ئەويشى تەواو كرد، ئنجا چووہ پكووع، لە پكووعەكەشيدا دەيفەرموو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ) پاكىي بۆ پەرورەدگارى مەزەم و، پكووعەكەى بە ئەندازەى پراوەستانەكەى بوو، (كە ئەو سى سوورەتە موبارەكەى خوئىندوون)، دوايى كپنووشى برد، كپنووشەكەشى بە ئەندازەى پكووعەكەى بوو، لە كپنووشەكەيدا دەيفەرموو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى) پاكىي بۆ پەرورەدگارى بەرزەم، (حوزەيفە) دەلى: دوايى كە بە لای ئايەتتىكدا تىدەپەپى كە باسى بەزەيى خواى دەكرد، داواى بەزەيى خواى دەكردو، كاتىك بە لای ئايەتتىكدا دەپۆيى باسى سزای خواى دەكرد، پەناى بە خوا دەگرت و، كاتىك بە لای ئايەتتىكدا دەپۆيى، بە پاك گرتنى خواى تىدابوو، خواى بە پاك دەگرت، واتە: كارلىكى لەگەل ئايەتەكاندا دەكرد، بەس ئەو نەبوو بيانخوئىنى.

دەقى دووہم: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ كَانَ إِذَا قَرَأَ سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى، قَالَ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى)، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۰۶۶، وَأَبُو دَاوُدَ: ۸۸۳، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ۵۳۳)، واتە: عەبدوللای كورۋى عەبباس خوا لە خۆى و بايى پازى بى گوتوويەتى: پىغەمبەر ﷺ كاتىك سوورەتى (سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) دەخوئىند دەيفەرموو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى)، پاكىي بۆ پەرورەدگارى ھەرە بەرز.

دهقی سیئہم: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، إِذَا قَرَأَ أَحَدُكُمْ: سَبَّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى فَلْيَقُلْ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى، وَإِذَا قَرَأَ: ﴿لَا أَقْسَمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ [سورة القيامة: ۱] فَأَتَى عَلَى آخِرِهَا: ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَى أَنْ مَحْيَى الْوَفْقُ﴾ [القيامة: ۱۰] سُبْحَانَكَ وَبَلَى!، (أثر صحيح، أخرجه ابن الضريس في فضائل القرآن: ۱۳، والبيهقي في شعب الإيمان: ۲۱۰۰، قلت: إسناده صحيح).

واته: عہدوللای کوری عہباس (خوا لہ خوئی و بابی رازی ہی)، دہلئ: تہ گہر یہ کیکنان (سَبَّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) ی خوئند، با بلئ: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى) و، کاتیک (لا أقسم بيوم القيامة) ی خوئندو گہیشته کو تاییہ کھی: ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَى أَنْ مَحْيَى الْوَفْقُ﴾ [القيامة: ۱۰]، با بلئ: پاکیی بو تو و با، یائی: پاکیی بو پەرودگارم، با، تہ و خویاہی مروؤفی دروستکردوہ دہتوانئ زیندووشی بکاتوہ.

دهقی چوارہم: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَخَّرَ عَمْرٌ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ، فَصَلَّيْتُ، وَدَخَلَ فَكَانَ فِي ظَهْرِي، فَقَرَأْتُ: ﴿وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا﴾ [الذاريات: ۱] حَتَّى أَتَيْتُ عَلَى قَوْلِهِ: ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾ [الذاريات: ۲۲] فَزَفَعَ صَوْتَهُ حَتَّى مَلَأَ الْمَسْجِدَ: «أَشْهَدُ»، (أثر حسن، أخرجه أبو عبيد في فضائل القرآن ص ۱۴۹، قلت: وهذا إسناده حسن).

واته: عہدوللای کوری سائب رضی اللہ عنہ دہلئ: عومہر خوا ریژ لہ پرووی بگری، نوئژی خہوتنانی دواخست، منیش نوئژم کرد، لہ کاتیکدا تہ و هات لہ پشتموہ بوو، من سووہتی: ﴿وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا﴾ [الذاريات: ۱] م دہخوئند، هہ تا گہیشتمہ قسہی خوی بہرز کہ دہفرموئ: ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾ [الذاريات: ۲۲]، لہ ناسمان بژیوی ئیوہ هہیہ و تہوہی بہ لئنتان پیئدہدرئ، عومہر رضی اللہ عنہ بہ دہنگی بہرز کہ مزگہوتی پر کرد، فہرمووی: (أشهد) شایہدی دہدہم (بژیوی ئیمہ لہ ناسمانو، تہوہی بہ لئنیشمان پیئدہدرئ لہ ناسمانہ).

دهقى پيئجه م: **﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّهَا قَرَأَتْ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿فَمَنْ أَلَّهَ عَلَيْهِمْ وَوَفَّقْنَا عَذَابَ السَّمُورِ﴾ (٢٧) الطور، فَقَالَتْ: أَلَلَّهُمْ مِنْ عَلَيْنَا وَقَتْنَا عَذَابَ السَّمُومِ﴾،** (أخرجه البيهقي في شعب الإيمان: ٢٩٠٢، وابن أبي شيبه: ٦٠٣٥، وإسناده صحيح).

واته: دايکمان عايشه (خوا لئى رازى بنى) لئى گنيدر او ده ته وه کاتیک تهو ثابته تى ده خویند: **﴿فَمَنْ أَلَّهَ عَلَيْهِمْ وَوَفَّقْنَا عَذَابَ السَّمُورِ﴾ (٢٧) الطور، خوا چاکه ی له گه ل کردین و له نازاری گرہ با تیمه ی پاراست، ده یگوت: نه ی خوا به! چاکم له گه ل بکهو، له نازاری گرہ با چه پالهم بده.**

دهقى شه شهم: زانایان گوتوو یانه: له کاتیکدا ده گاته: **﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (٨٥) الأعراف، ههروه ها سووره تى (المرسلات) ثابته تى (٥٠): ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (٥٠)، با بلئى: (أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَكِتَابِهِ)، بروام به خواو به کتیبه کى هیتا.**

ههروه ها کاتیک که ده گاته فه رمایشتى خوا ی بهرز: **﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَكْبَرَ الْحَكِيمِينَ﴾ (٨) التين، بلئى: (بلى، وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ)، با منیش له سه ر ته وه له شایه دانم.**

ههروه ها کاتیک ده گاته فه رمایشتى خوا: **﴿فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ (١٢) الرحمن، که (٣١) جار دووباره بوته وه، بلئى: (وَلَا بِشَيْءٍ مِنْ نِعْمَةِ رَبِّنَا نُكَذِّبُ)، هیچ کام له چاکه کانی پهروه ر دگار مان به درو دانایین، که لهو باره وه (عبدالله بن يوسف الجديع) ده لئى: (فِيهَا حَدِيثٌ مَرْفُوعٌ حَسَنٌ).**

ههروه ها که تهو ثابته تانه ده خوینئى: **﴿أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾ (٥٩) الواقعة، ههروه ها: ﴿أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ﴾ (٦١) الواقعة، ههروه ها: ﴿أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ﴾ (٦٩) الواقعة، ههروه ها: ﴿أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ﴾ (٧٢) الواقعة، له هه موو ته وانه دا بلئى: (بَلْ أَنْتَ يَا رَبِّ، به لکو تو ته ی پهروه ر دگار!**

لَیْرُهُدا (عبداللہ بن یوسف الجُدیع) قسہ یەکی گرنگ دەکات، دەلّی: مەرچیش نیە ئەو قسانە ی لە کاتی خوێندنی ئەو ئایەتانەدا دەکرێن، تەوقیفیی بن، واتە: لە پێغەمبەرەو ۞ پێمان گەیین، بەلکو دەگونجی مەرۆف بە کۆشش و بیر کردنەوہی خوێ، لە چوارچێوہی سوننەت و پێبازی پێغەمبەرەدا ۞ وشە یەک بلی، ھەر ئەوہش لەو شانە دەفامریتەوہ کہ لە عومەرەوہ خوا لێی پازی بێ، لە عایشەوہ لە ئیبنو عەباسەوہ (خوا لێیان پازی بێ) گێردارونەوہ، لە نوێژو جگە لە نوێژدا، بەلام ئەوہندە ھە یە نابێ بە شێوہ یەک بێ، بێتە جوړیک لە غەبە غەلب لە قورئان خوێندنەکەداو، بەسەر قورئان خوێندنەکەدا زال بێ، ھەموو ئەو تەعبیرانەش بۆ ئەوہن کہ مەرۆف زیاتر کارلێک لەگەڵ ئایەتەکان دا بکات و، ئاگای لێیان بێ، نەک ھەر بخوینێ و نەزانێ چی خوێندوہ!

برگە ی نۆیەم: خو پاراستن لە ھەر شتێک کہ دژو ناکۆکە لەگەڵ قورئانخوێندنەکەدا، بگرە ھەر قسەو پەفتاریک جگە لە قورئانخوێندنەکە:

وہک قسە کردن لەگەڵ خەلکی دیکەداو، کہ یەکیک سلاو دەکات، وەلامدانەوہی، یاخود یەکیک کہ دەپژمێ تەشمیتی بکات، خوێ بلی: (الحمد لله) ئەویش بلی: (یرحمک الله)، ھەرچەندە ھەندیک لە زانایان دەلێن: ئەوانە ھەلاوێردارون، لە قسە کردن لەگەڵ مەرۆقاندا، چونکە کہ سلاوی لێکرا، پێویستە وەلام بداتەوہ، ھەرەوہا کہ کەسێک لە پەنای پزمیی و ستایشی خوا ی کرد، دەبێ بلی: (یرحمک الله)، وەلامی سلاو ھەندیک دەلێن: فەرزەو ھەندیک دەلێن: سوننەت، ھەبەتە لە حالەتی ئاسایی دا فەرزە وەلامی سلاو بدریتەوہ، بەلام لە حالەتی قورئان خوێندندا، سلاو کردنەکە ھەر سوننەت نیە، تاکو وەلامەکەشی فەرز بێ^(۱)!

(۱) ئەو سەرچاوە یە مین لیم وەرگرتوہ، دەلێن: بە فەرمانی شەرع پابەندو دەبێ وەلامی سلاو بداتەوہ بابای پزمیو تەشمیت بکات، (واتە: بلی: (یرحمک الله)، ئەگەر ئەو گوێ: (الحمد لله)، بەلام مین پیم وایە سلاو کردنەکە لە بابای قورئانخوین سوننەت نیە، تاکو وەلامەکە ی پێویست بێ.

با لهو بارهوه سه رنجی ئەم دوو دەقه بدهین:

به كه ميان: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَوْنٍ قَالَ: كَانَ مُحَمَّدٌ بْنُ سِيرِينَ، يَكْرَهُ أَنْ يُقْرَأَ الرَّجُلُ الْقُرْآنَ إِلَّا كَمَا أُنْزِلَ، يَكْرَهُ أَنْ يُقْرَأَهُ، ثُمَّ يَتَكَلَّمَ، ثُمَّ يَعُودَ فَيُقْرَأَ)، (اثر صحيح، أخرجه أبو عبيد في فضائل القرآن ص ۱۹۰، بإسناد صحيح).

واته: عهبدوللای کوری عهون ردهمه قی خوای لیبی، ده لئی: ئینو سیرین پئی ناخو ش بوو پیاویک، (هه لبه ته ئەم حوکمه بو پیاوو ئافرهت به کسانه، به لأم سیاقه که وا هاتوه)، قورن ان بخوینئ، مه گهر بهو شیوه یه دابه زینراوه، پئی ناخو ش بوو قورن ان بخوینئ، دوا یی قسه بکات و، دوا یی بگه رتیه وهو قورن ان بخوینتیه وه، واته: نابئ قسه ی دیکه تیکه ل و ئیواخنی قورن ان خویندنه که بکری.

به لأم بیگومان ئە گهر قسه یه که له میانی قورن ان خویندنه که دا بکری، که له بابته که نه چپته دهر، وهک پیتشت له ئە ده بی هه شته مدا باس مان کرد، وهک به پاکگرتنی خوا ﷻ و، ستایش کردنی خوا، پارانه وه له خوا، داوا کردنی به زه یی خوا، په نا به خوا بردن له توو ره یی خوا، یان له سزاو تازاری رۆژی دوا یی، یاخود نایه تیک به شیوه ی پرسیار هاتوهو پیویستی به وه لأم هه یه، وهک:

أ- ﴿إِلْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْأَحْكَامِينَ﴾ (التين، ده گوترئ: (بَلَىٰ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ).

ب- ﴿إِلْسَ ذَلِكَ يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ﴾ (القيامة، ده گوترئ: (سُبْحَانَكَ وَيَلَىٰ) يان (سُبْحَانَكَ بَلَىٰ وَأَنَا مِنَ الشَّاهِدِينَ)، ئەوه به خراپ دانارئ، به لکو شتیکی باشه یه کیکه له ئە ده به کانی باش قورن ان خویندن، چونکه ئەوه مایه ی کار لیک کردنه له گه ل قورن انداو، مانای باش لئ تیکه یشتنی قورنانه.

ده قی دووهم: (عَنْ نَافِعٍ قَالَ كَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا إِذَا قَرَأَ الْقُرْآنَ، لَمْ يَتَكَلَّمْ حَتَّى يَنْفِرَ مِنْهُ، فَاخَذَتْ عَلَيْهِ يَوْمًا، فَقَرَأَ سُورَةَ الْبَقَرَةِ حَتَّى انْتَهَى إِلَى مَكَانٍ، قَالَ تَذَرِي فِيمَا أُنْزِلْتُ؟ قُلْتُ: لَا، قَالَ: أُنْزِلْتُ فِي كَذَا وَكَذَا ثُمَّ مَضَى)، (اخرجه البخاري: ۴۵۵۳، والبيهقي في شعب الإيمان: ۲۱۳۳).

نافیع دەلێ: عەبدوللای کورێ عومەر (خو لە خوێ و بابێ رازی بێ)، که قورئانی دەخوێند قسە ی نەدەکرد تاکو لێدەبوو و تەواوی دەکرد، پۆژیک ئەوهم لێ بەدی کرد، سوورەتی (البقرة)ی خوێند، تاکو گەشتە شوێنیک، دوایی ئاوری لێدماوە و گوێ: دەزانی لە بارە ی چییە و هاتۆتە خوار ئەو ئایەتە؟ گوتم: نەخێر، گوێ: لە بارە ی فلان شت و فلان شتە و هاتە خوار، ئەو ی گوێ وەک روونکردنە وە بۆ من؛ دوایی رویشت و لەسەر قورئان خوێندنە که بەردەوام بوو.

نجا (أَبُو عُبَيْدٍ الْهَرَوِيُّ) لە بارە ی ئەو قسە کردنە ی عەبدوللای کورێ عومەر وە خو لە خوێ و بابێ رازی بێ، گوێو یەتی: (إِنَّمَا رَحَّصَ ابْنُ عُمَرَ فِي هَذَا؛ لَأَنَّ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ، مِنْ تَأْوِيلِ الْقُرْآنِ وَسَبِّهِ، وَلَوْ كَانَ الْكَلَامُ مِنْ أَحَادِيثِ النَّاسِ وَأَخْبَارِهِمْ، كَانَ عِنْدِي مَكْرُوهًا، أَنْ تُقَطَّعَ الْقِرَاءَةُ بِهِ)^(۱)، واتە: ئەبوو عوبەیدی هەڕەویی گوێو یەتی: بۆیە عەبدوللای کورێ عومەر ئەو ی وەک مۆلەت وەرگرتووە لەو بارە وە، چونکە ئەو ی پێی دواوە هەر لە ماناکردنی قورئان و لە هوێ هاتنە خوار ی قورئانە و، ئەگەر قسە یەکی دیکە بووایە لە قسە ی خەلک و هەواڵەکانی خەلک، بە لای منە وە شتێکی ناپەسەند بوو قورئان خوێندن بۆ ئەو بەردەری.

برگە ی دە یەم: کاتیک مرووف قورئان دەخوێنێ، ئەگەر باویشکی هات، دەبێ ئەو نەدە ی دەتوانێ، باویشکەکی بەرپەرچ بداتە وە:

لەو بارە شە وە ئەم دەقە دێنین:

إِعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَاسَ، وَيَكْرَهُ التَّثَاوُبَ، فَإِذَا عَطَسَ، فَحَمِدَ اللَّهَ، فَحَقَّقَ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَسْمَعَهُ، وَأَمَّا التَّثَاوُبُ، فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَلْيَرُدَّهُ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِذَا قَالَ: هَا، صَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ؛ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۱۱۵، ومسلم: ۲۲۹۴، واللفظ للبخاري)، واتە: ئەبوو هورەیرە رضي الله عنه لە پێغەمبەری خوا وە ﷺ گێڕاویە تە وە که فەرموویەتی: بێگومان خوا پێمینی

خوښده وې و باوېشکې دده زې، (حه زی له باوېشک نیه)، ئنجا هر کات یه کیک له ئیوه پڑمیی و ستایشی خوای کرد، پڑویسته له سر هر هر مسولمانیک که گوئیستی ده بی، پتی بلئ: (يَرْحَمُكَ اللّٰه)، خوا لیت خوښ بی، به لام باوېشکدان له شهیتانه وده یه، هر کات یه کیک له ئیوه باوېشکې هائی، با ئه وده ندی ده توانی بیگپرته وده، چونکه کاتیک یه کیکتان ده لئ: ها، شهیتان پتی پیده که نئ.

برگه ی یازده یه م: ره چاوکردنی شوینه کانی وهستان و ده ستیکردن:

یه کی دیکه له ئه دبه کانی چاک قورئان خویندن و جوان قورئان خویندن و به پړکی خویندن، که خوا فره مانی پیکردوه: ﴿وَرَبِّ الْاَفْرَءَانِ رَبِّلَا﴾، ئه وده که ره چاوی شوین و حوکمه کانی وهستان و ده ستیکردن بکات، له کاتی قورئان خویندندا، واته: ده بی وریا بی: له کوئی ده وده ستی و له کوش ده ست پیده کاته وده، با چند وینه یه ک بئینه وده له و باره وده، بو شویتیک که دروست نیه تییدا بوه ستی:

ا- ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ (۴) الماعون، وهستان له وې هه رame، چونکه خوا نه یه فرمووه: سزای سه خت بو نوژکه ران، به لکو فره موویه تی: سزای سه خت بو نوژکه رانیک که له نوژده کانیان بی ناگان، ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ (۴) الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (۵) الماعون، بو یه هه رame له وې بوه ستی، با سه ره ئایه تیش بی.

ب- هه روه ها ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ...﴾ (۱۳) النساء، هه رame له سر ﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ﴾، بوه ستی، چونکه خوای په روه ردگار نه یو یسته و به فرموی: ئه ی پروادارینه! توخنی نوژئی مه که ون، به لکو فره موویه تی: پروادارینه! به سه ر خویشی توخنی نوژئی مه که ون.

مه یموونی کوړی میهران ره حمه تی خوای لی بی قسه یه کی هه یه، ده که ه ی به عه ره بی دینین: (إِنِّي لَأَقْشَعُ مِنْ قِرَاءَةِ أَقْوَامٍ يَرَى أَحَدُهُمْ حَتْمًا عَلَيْهِ أَنْ لَا يَقْضَرَ عَنِ الْعَشْرِ، إِنَّمَا كَانَتِ الْقِرَاءَةُ تَقْرَأُ الْقَصَصَ إِنَّ طَالَتْ أَوْ قَصُرَتْ، يَقْرَأُ أَحَدُهُم الْيَوْمَ:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ (البقرة: ۱۱)
 قَالَ وَيُقِيمُونَ فِي الرُّكْعَةِ الثَّانِيَةِ، فَيَقْرَأُ: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ...﴾ (البقرة: ۱۲)
 (أخرجه: الداني، ص ۱۳۵) واته: من مچورك پیدادی له قورئان خویندی کۆمه لانتیک،
 یه کیکیان پئی وایه که پیویسته ده بی ده (۱۰) نایه تان ههر بخوینتی، ئنجا که ده
 (۱۰) نایه تکه ی ته و او کردن، ده وه ستی، نه ویدیکه هه لده گری بۆ پکاتیک دیکه!
 به لام قورئانخوینه کان عاده تیان وابوو (ئه وانه ی سه رمه شقی ئیمه ن)، به سه رها تیک،
 یا خود کۆمه له نایه تکیان ده خویندن، درئژ بان یان کورت بان، هه تا ده گه یشته
 کۆتایی مه به سته که، به لام یه کیکیان له م پۆزگارهدا نه وه نده ده خوینتی: ﴿وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ (البقرة: ۱۱)
 بگوتی: تیکدان له زه ویدا مه که ن، ده ئین: ئیمه ته نیا چاکسازیکارین، له وئی
 ده وه ستی، له بهر نه وه ی کۆتایی نایه ی ژماره (۱۱) یه، دوا بی له پکاتی دووه مدا
 ده خوینتی: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ...﴾ (البقرة: ۱۲)
 تیکدر، نه مه ش شتیکی نه گونجاوه، چونکه نه وه ته واکه ری نایه تکه ی پیشیه.

برگه ی دوا زده یه م: خۆپازاندنه وه به ئه ده ب و په وشته کانی قورئان:

هه روه ها پیویسته بابای قورئانخوین خوی به په وشت و نه ده به کانی قورئان
 پرازیته وه، چونکه بیگومان قورئان هه موو نه ده ب و په وشته به رزه کانی تیدان،
 نه وانه ی مروئی پیمان له خوا نيزیک ده بیته وه، چ له پرووی په رست و مامه له وه
 له گه ل خوا دا ﴿﴾، چ له پرووی مامه له وه له گه ل خه لکی خوا داو، چۆنیه تی
 هه ل سوکه و ئی له گه لیاند، بیگومان بابای قورئانخوین له خه لکی دیکه ی زیاتر
 لی پی چاوه ری ده کری، واته: بابای شاره زای قورئان، ده بی پازا وه بی به په وشت
 و نه ده به به رزه کانی که قورئان فه رمانیان پیده کات، هه روه ک له م ده قه دا که
 پیشتیش هیتامان، زۆر جوان و دره وشا ویه:

{عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ، أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ! أَنْبِئْنِي
 عَنْ خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَتْ: أَلَسْتُ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: فَإِنْ خُلِقَ

رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَانَ الْقُرْآنُ؛ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۵۳، وَمُسْلِمٌ: ۷۴۶)، كَهَ تَيْمِهِ يَنْشُرُ
بِهِ سَهْرَهُاتِهِ كَهَ يَشِيْمَانِ بَاسْكَرْدُوهِ.

واته: سه عدی کوری هیشام له دایکمان عایشه ی (خوایی پازی بن) پرسویه
ئهی دایکی پرواداران! له بارهی رهوشتی پیغمبه ری خواوه ﷺ هه وایم پی بد،
دایکمان عایشه ش (خوایی پازی بن) گوئویه تی: ئایا قورئان ناخویتی؟ واته:
شاره زای قورئان نی؟ گوتم: با، گوئی: رهوشتی پیغمبه ری خوا ﷺ قورئان بوو.

به دنیایش تیمه بو شاره زایی له رهوشتی پیغمبه ری خوا ﷺ وپرای ئه وهی
ته ماشای قورئان ده کهین، ده بی ته ماشای سپره و ژیاننامه ی پیغمبه ری خواش
ﷺ بکهین، که هه رچی قورئان فره موویه تی، پیغمبه ری خوا ﷺ کردوویه تی و
له خویدا به رجه سته ی کردوه.

ته وه ری دووهم: پیناسه و حوکم و گرنگی و پله کان و چۆنیه تی قورئان خویندن:

۱- چاک قورئان خویندن (تجوید القرآن):

ئهم برکته یه ش له دوو به نددا ده خهینه پروو:

(أ) - پیناسه ی ته جوید: (التَّجْوِيدُ: مَصْدَرٌ مِنْ جَوَّدَ تَجْوِيدًا، وَالْإِسْمُ مِنْهُ الْجَوْدَةُ ضِدُّ الرَّدَائَةِ، يُقَالُ:
جَوَّدَ فُلَانٌ فِي كَذَا، إِذَا فَعَلَ ذَلِكَ جَيِّدًا، فَهُوَ عِنْدَهُمْ عِبَارَةٌ عَنِ الْإِثْنَانِ بِالْقِرَاءَةِ مُجَوَّدَةً الْأَلْفَاظِ،
بَرِيئَةً مِنَ الرَّدَائَةِ فِي النُّطْقِ، وَمَعْنَاهُ انْتِهَاءُ الْغَايَةِ فِي التَّصْحِيحِ وَبُلُوغُ النِّهَايَةِ فِي التَّحْسِينِ)^(۱).

واته: ته جوید چاوه که له (جَوْدَةُ تَجْوِيدًا) واته: چاک کرد به چاک کردن،
ناوی ئه و کرداره ش بریتیه له (جَوْدَةُ)، واته: باشی، دژی (رَدَائَةِ) یه به مانای
خرایی، ده گوئری: (جَوْدَ فُلَانٌ فِي كَذَا، إِذَا فَعَلَ ذَلِكَ جَيِّدًا)، ئه گهر که سیک کاریکی
باشی کرد، ده گوئری: (جَوْدَ فُلَانٌ فِي كَذَا)، فلانکه س له فلان بواره وه باشی کرد،
زانباری ته جویدیش له لای شاره زایان و پسپو زانی قورئان خویندن، بریتیه له وهی

(۱) (التَّجْوِيدُ فِي الْقِرَاءَةِ الْعَشْرُ) ج ۱، ص ۲۱۰.

ئەو قورئانخوئىندە باش ئەنجام بدرى، بىژەكانى بە چاكىي بگوترىن و دوور بن له خراپىي له گو كردنداو، مەبەستىش لە زانىارى تەجويد ئەوەيە كە قورئان بەو پەرى راست و دروستى بخوئىنرى، بگەيەنرئە ئەو پەرى چاك قورئانخوئىندن. هەر (ابن الجزري) لە سەرچاوەى ئاماژە پىكر اودا^(۱)، دەلى:

(وَهِيَ حَلِيقَةُ السَّلَاةِ وَزِينَةُ الْقِرَاءَةِ، وَهُوَ إِعْطَاءُ الْحُرُوفِ حُقُوقَهَا، وَتَرْتِيبُهَا مَرَاتِبَهَا، وَرَدُّ الْحَرْفِ إِلَى مَخْرَجِهِ وَأَصْلِهِ، وَالْحَاقُّ بِنَظِيرِهِ، وَتَصْحِيحُ لَفْظِهِ، وَتَلَطِّيفُ النُّطْقِ عَلَى حَالٍ صِيغَتِهِ، وَكَمَالِ هَيْئَتِهِ، مِنْ غَيْرِ إِسْرَافٍ وَلَا تَعَسُفٍ وَلَا إِفْرَاطٍ وَلَا تَكَلُّفٍ).

واتە: زانىارىي تەجويد برىتيە لە جوانىي و خشلئ قورئانخوئىندن و، رازاوەيى قورئان خوئىندن، ئەويش برىتيە لەوەي پىتەكان مافى خوئان پى بدرى و، بە شىوەي خوئان لە پىگەي خوئاندا رىز بگرين و، هەر پىتيك كە گو دەكرى، بگيردريئەو بە بنچىنەكەي، لە چۆنيەتيى گو كردنداو، پەيوەستكردى بە هاوشىوەكەيەو، بىژەكەي بە چاكىي راست بگري و، بە رىكىي بگوتري و، ئەو پەرى حالەق تەواويىدا، بەبئى تىپەرانندن و زىدەپۆيى، هەر وەها بەبئى لئى تىپەرانندن و سنوور بەزىنيى، هەر وەها بەبئى زۆر لە خو كردن.

واتە: پىتەكان و وشەكان چۆن، بەو شىوەيە، نە كەمەرخەمىي لە گوتياندا بكات و نە زىدەپۆيش بكات، بۆ وئە: پىتيك گيرە (شَدَّة) ي هەيە، يەكيك نابى شەدەكە لە بىر بكات، وەك: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿الفاتحة﴾ وشەي (رَبِّ) گيرە (شَدَّة) ي هەيە، ناگونجى بلئ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، بەلكو دەبى شەدەكە گو بكات، بەلام نابى زىدەپۆيشى تىدا بكات و گيرەكە بكاتە دوو سئى گيرە، بۆ وئە: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، ئەو ش هەر هەلەيە، بىگومانىش زانىارىي باش قورئانخوئىندن (علم التجويد) زانايانى ئىسلام زۆر گرنگيان پىداو.

(۱) ابْنُ الْجَزَرِيِّ فِي (النُّشْرِ فِي الْقِرَاءَاتِ الْعَشْرِ) ج ۱، ص ۲۱۲.

چۈنكى لە بىنچىنەدا زانىارى باش قورئانخوئىندىن، دەچىتەو ٲىو خوئىندەو ەى قورئان بە ئىعرابەو، چۈنكى وشەى ئىعراب لە ئەسلىدا بە ماناى روونكرندنەو ەى، ئنجا يىگومان كاتىك پستەپەك بە گشتى و، وشەكانى كە پىكهاەكانى، ەروەها ئەو پىتائەش كە وشەكانىان لى پىكدىن، بە پىكىى خوئىندرانەو، ەم پستەكە بە پىكىى خوئىندرايەو، ەم وشەكانى، ەم پىتەكانى، ماناى وايە ئەو پستەپە بە ئىعرابەو گوتراو، واتە: بە روونكرندنەو ەو.

ب- جوړه كاني بههله داچوون له قورئانخوئىندن دا:

بە ەله داچوون لە قورئانخوئىندىن، بە گشتى دەگونجى بو سى جوران دابەش ٲى:

يەك: چاك گو نەكردى پىتەكان: بوئە زانىارى تەجويد واتە: باش قورئانخوئىندىن بە پلەى يەكەم بو ئەو دانراو كە پىتەكان چاك گو بكرىن و، بەو شىو ەپە بىژرىن كە لە زمانى ەرەبىيدا ەن و پىزمانى ەرەبىي گوتوويەقى.

دو: بوارى دوو ەمى بە ەله داچوون لە قورئانخوئىندىن دا، ئەو ەپە كە وشەكان بە ەله گو بكرىن، زاناينىش زانىارى (صرف)يان - يانى: زانىارى گوپىنى وشەكان لە حالىكەو بو حالىك - بو ئەو مەبەستە داناو، ەروەها زانىارى (نحو)شيان داناو، بو زانىنى پىگەى وشەكە لە پستەدا، واتە: وشەكە لە زانى خوئىدا، زانىارى (صرف) لى دەكوئىتەو، پىگەى وشەكەش لە ٲىو پستەدا، زانىارى (نحو) كە پىزمانىشى پى دەلن، لەو دەكوئىتەو.

سى: بوارى سىيەمى بە ەله داچوون لە قورئانخوئىندىن، ئەو ەپە كە پستەكە بە گشتى، لە كوئى بوەستى و لە كوئى دەست پى بكەى؟ بوئە زاناينان زانىارىيەكى دىكەيان بو ئەو داناو ٲى دەگوتى: (عِلْمُ الْوَقْفِ وَالْإِبْتِدَاءِ)، زانىارى وەستان و دەستپىك، كە جارى وا ەپە پىتەكانىش شوئى دەروچوونيان چاك ەرەچا كراو، واتە: (مخارج الحروف)، ەروەها وشەكەش بە باشى بىژراو شوئى لە پستەكەشدا چاك ەرەچا كراو، بەلام لە شوئى خوئىدا وەستان ناكرى، ياخود لە شوئىكدا دەو ەستى، كە جىگای خوئى نە.

۲- حوكمى چاك قورئانخوئىندن:

خو! ﷺ فەرمانی کردووە کە لە قورئان ورد بینەووەو تێوێی پامینین و، لێی تێگەین، ھەروەھا پیغەمبەری خاتەم ﷺ ھانی مسوڵمانانی داووە کە قورئان زۆر بخوینن و، چاک تێوێی پامینن، ئنجا بێگومان چاک قورئانخویندن ھۆکارە بۆ لێ تێگەیشتنی و، ھاوکارە بۆ تێوێ پامانی و پەند لێوەرگرتنی، بۆ وێنە خو! ﷺ لە سوورەتی (الشُّعْرَاء) دا دەفەرموی: ﴿وَلَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٣٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٣٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٣٥﴾﴾ الشُّعْرَاء، واتە: بە دُنیاوی ئەم قورئانە دا بە زینراوی پەرورەدگاری جیھانیانە، گیانی ئەمیندار دا بە زانندو، بۆ سەر دلی تو، تا کو لە ترسینەرانی و وریاکەرەوان بی (بۆ ھەموو خەلکی)، بە زمانێکی عەرەبیی روشن.

بە دُنیاوی چاک قورئانخویندن (تجوید) ھۆکاری روشن دەرخستنی بێژەکانی قورئانە، چونکە خو! قورئانی بە زمانێکی عەرەبیی روشن دا بە زانندو، پوشتینی ئەو زمانە عەرەبییە لە کاتێکدا بە کە پیتەکانی و وشەکانی و پستەکانی، ھەروەھا شوێنی وەستان و دەستپێکردنی، بەو شیوێ بە بێ کە لە گەڵ ماناو مەبەستەکانی قورئاندا بێتەو، ئەوێش ئەرکی تەجویدو، لێرەش دوو دەق لە زانایانەو دینین، لە بارە ی حوکمی چاک قورئانخویندەو:

یە کە میان: (قَالَ الْإِمَامُ أَبُو مُحَمَّدٍ الْبَغَوِيُّ: إِنَّ النَّاسَ كَمَا أَنَّهُمْ مُتَعَبَّدُونَ بِاتِّبَاعِ أَحْكَامِ الْقُرْآنِ وَحِفْظِ حُدُودِهِ، فَهُمْ مُتَعَبَّدُونَ بِتِلَاوَتِهِ وَحِفْظِ حُرُوفِهِ، عَلَى سَنَنِ خَطِّ الْمُصْحَفِ الْإِمَامِ الَّذِي اتَّفَقَتِ الصَّحَابَةُ عَلَيْهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، وَأَنْ لَا يُجَاوِزُوا فِيهَا وَافَقَ الْخَطَّ عَمَّا قَرَأَ بِهِ الْقُرَّاءُ الْمَعْرُوفُونَ، الَّذِينَ خَلَفُوا الصَّحَابَةَ وَالتَّابِعِينَ، وَاتَّفَقَتِ الْأُمَّةُ عَلَى اخْتِيَارِهِمْ)^(۱).

واتە: پێشەوا ئەبوو موحمەممەدی بەغەویی گوتوویەتی: خەلک وەک چۆن پابەند (مولزەم) کراون بە پەرستشەو (پەرستنی خوا ی پەرورەدگار)، بە ھوێ شوێنکەوتنی حوکمەکانی قورئانەو، پاراستنی سنوورەکانی، بە ھەمان شیوێش

خواه رست کراون به وهی بخویننه وهو، پسته کانی پاریزن، له سهر ته وړی و شویتنه ی موصحه فی پیشه ووا، (که له سهرده می عوسماندا ﷺ)، به یه کده نگی هاهولان بهو شیوه یه له دوو توئی دوو بهرگدا کوکرایه وهو هاهولان له سهری یه کده نگ بوون، ههروه ها که سانیک که قورئان ده خوین له سهریان پیویستکراوه، لهو شیوه نووسینه تینه په پرنن که قورئانخوینه ناسراوه کان پتیاان خویندوه، که جیی هاهولان و تابعینیان گرتوته وهو، ئوممه کی سلام له سهر هه لباردنیان یه کده نگ بووه، شایانی باسه: هه ندیک له زانایان بو پیویست بوونی چاک قورئانخویندن، لهو فره رمایشته ی خویان به به لگه هیناوه ته وه: ﴿وَرَبِّ الْفَرَّانِ تَرْتِلاً﴾ (١) المزمّل، واته: به ریک و پیکی قورئان بخوینه.

دووه م: (قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ الْحَاسِ: وَالْقِرَاءَةُ بِالْتَرْتِيلِ وَالْمَكْثِ وَاجِبَةٌ بِنَصِّ الْقُرْآنِ، وَالتَّرْتِيلُ: التَّيْنِ، قَالَ فَمِنْ التَّيْنِ تَقْصِصُ الْحُرُوفِ وَالْوَقْفُ عَلَى مَا تَمَّ مَعْنَاهُ مِنْهَا، وَتَبَتَّ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ حَتَّى أَنْ يَقْرَأَ الْقُرْآنَ كَمَا أَنْزَلَ، كَمَا فِي حَدِيثٍ صَحِيحٍ فِي فَضْلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَمِعَهُ يَقْرَأُ فَقَالَ: مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَقْرَأَ الْقُرْآنَ غَضًّا كَمَا أَنْزَلَ، فَلْيَقْرَأْهُ عَلَى حَرْفِ ابْنِ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ^(١)).

واته: ته بوو جهغه ری نه ححاس (که یه کیکه له شاره زایان و پروونکه ره وانی قورئان) ده لی: خویندن قورئان به ریک و پیکی و به شینه یی (به بې په له کردن)، فره به دهقی قورئان ا تاماژه ده کات، به دهقی قورئان که ده فره رموی: ﴿وَقَرَأْنَا فَرَقْتَهُ لِنَقْرَأَ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ نَزْیلاً﴾ (١٦) الإسراء، واته: قورئانیکه پرووغان کردوته وه تا کو به شینه یی به سهر خه لکیدا بخویننه وهو په له ورده ورده دامانه زاندوه، (ترتیل) یش بریتیه له پروونکرده وه، له پروونکرده وهی قورئانیش که پسته کان لیک بهچر پترین (هه ر پسته مافی خوئی پئی بدری) و، لهو شویننه وه وهستان بکری که مانایه که ی ته وواو بی، له پیغه مبه ریشه وه ﷺ چه سپاوه که

فەرمانى كىردۇ، قورئان بە شىۋەيە دابەزىتراۋە بخوئىرى، ۋەك لەو فەرمودە
 صەحىحەدا لە بارەى پاىە بەرزىى عەبدوللای كورى مەسعوودەۋە ﷺ ھاتو،
 كە پىغەمبەرى خوا ﷺ گوئى لىيوو قورئانى خوئىندوۋە فەرمودى: {مَنْ أَحَبَّ
 أَنْ يَفْرَأَ الْقُرْآنَ غَضًا كَمَا أُنْزِلَ، فَلْيَقْرَأْهُ عَلَى حَرْفِ ابْنِ أُمِّ عَبْدٍ} (أخرجه أحمد: ۳۵،
 وابن ماجه ۱۳۸، قلت: وإسناده جيد، وله طرق عدة)، واتە: ھەر كەسك ھەز
 دەكات قورئان بخوئىرى بە تەرو تازەيى ۋەك دابەزىتراۋە، با بەشىۋەى خوئىندى
 (ابن أُمِّ عَبْدٍ) ئەمە كونىو نازناۋى عەبدوللای كورى مەسعوود بوو، بىخوئىرى.
 ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەو قورئانخوئىندى بە شىۋەيە دابەزىتراۋە،
 فەرپزە، ئەو شىۋەيش پىپى دابەزىتراۋە، ئەوئە كە شارەزايان و پسپۆرانى ئەو
 بوارە باسيان كىردو.

(۳) - چۆنەتتى زەبتكردى چاك قورئانخوئىندى:

ھەر لە بارەى چاك قورئانخوئىندى (تجويد) ۋە پرسىار دەكرى: ئايا ئەو
 چۆن زەبت دەكرى؟ ئەو سەرچاۋەيە ئەم كورە باسەى لىو دىئىن، چەند
 قسەيەكى لى ئەقل دەكەين، كە لەو بارەو كىردوونى:

(چاك قورئانخوئىندى بە پەچاۋ كىردى بنەمايەكانى كە لە لايەن پىشەۋايانى
 قورئانخوئىنەو، دانراون و دەستەبەر دەبى، وپراى پشتبەستى بە ۋەرگرتنى
 چۆنەتتى قورئانخوئىندى، لە كەسك كە شارەزاو پسپۆر بى لە قورئانخوئىنەكانى
 كە چاك قورئان دەخوئىن، بەپىپى ئەو بنەمايە كە باسكران و، دروست نى،
 مسولمان كەمتەرخەمىيى بكات لەو ۋەدا كە ئەوئەندەى لە توانايدا ھەيە، ئەگەر
 ئەوئەى بۆ نەگونجا كە لە زارى بابايەكى چاك قورئانخوئىنەو راستەوخۆ لىتى
 ۋەربگرى، بەپىپى توانا ھەول بەدات گوئى بگرى لە قورئان خوئىتىكى باش بگرى،
 بەھۆى ھۆكارە ئامپازەكانى كە تىستا پەخساون، «مەبەستى تۆماركەر (مُسْجَلَةٌ)
 و ئەو ئامپازەيە كە بەكاردەھىترىن»، ياخود بەھۆى ۋەرگرتنى لەو كىتب و
 نامىلكانەو كە لەو بارەو دانراون).

تېستاش با ئەم فەرمایشته ی پیغمبەری خوا ﷺ یېنین، کە ئەگەر مەرۇف نەیتوانی بە تەواویش قورئانخویندن لە خەلکی پسپۆری خۆیەو وەر بگری، بە پیتی توانا هەر لەسەری پتویستە هەولیدات: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ، لَهُ أَجْرَانِ) (أخرجه البخاري: ٤٤٥٣، ومسلم: ٧٧٩٨) واتە: بابای شاره‌زا لە قورئان (کە چاک دەزانێ بیخوینێ و چاک لێ تێدەگات)، لەگەڵ نوێنەرە بەرێزە چاکەکارەکانە (فریشتەکان)، بە‌لام کە سێک قورئان دە خوینێ و زمانی تێیدا هەڵدەنگوێ (تەتەلە دەکات) و لەسەریشی قورسە، دوو پاداشتی هەن (پاداشتی خویندەنەکی و پاداشتی زەحمەت پیۆه کێشانەکەشی).

کەواتە: ئەویش هەرچۆن بێ خواوەنی پاداشتەو، نابێ کە سێک لەبەر ئەوێ نازانێ چاک قورئان بخوینێ، هەر نەبخوینێ، چونکە ئەگەر هەر نەبخوینێ، لەبەر ئەوێ هەلە ی تێدا دەکات، بێگومان ئەگەر هەلە ی تێدا نەکات و بە هەلەو نەبخوینێ، فیری راستەکەش نابێ، زانایانیش گوتووینە: (مَا لَا يُدْرِكُ كُلُّهُ لَا يُتْرَكُ بَعْضُهُ)، ئەوێ مەرۇف فریای هەمووشی ناکەوێ، هەندیکیشی واز لێ ناھێنێ، خوا ی پەرورەدگاریش فەرمووێ: ﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾ البقرة، خوا هیچ کەس ئەرکدار ناکات، مەگەر بەوێ لە توانایدا هەبە.

(٤)- پلەکانی چاک قورئانخویندن:

زانایان گوتووینە قورئان بە چوار پلە دەخوینێ، بە‌لام وەك نووسەری ئەو کتێبەش گوتووێ: هەر دەبنەو سێ پلە:

پلە یەكەم: کە باشتەین پلەبەتی، پیتی دەگوترێ: (التَّحْقِيق) ئەویش بریتیه لەوێ هەر پیتە مافی خۆی پێ بدێ، لە درێژ کردنەوێ وەر خستنی و، بەجێهێنانی جوولەکانی ژێرو بۆرو زەنەو سەر، گرتەکان (تشدیدات)، هەر وەها

دەنگ پى لاراندنەو (عُنَّة) كان و، پتەكان لىك بېچىرتىن و، بەو شىۋەيەى ئەو زانىيارىيە تايەتە دەلى ئاوا گو بىرتىن^(۱).

پلەى دووھم: پىى دەگوتىرى: (الْحَدْرُ): (وَهُوَ عِبَارَةٌ عَنْ عَن إدراجِ الْقِرَاءَةِ وَسُرْعَتِهَا وَتَخْفِيفِهَا بِالْقَصْرِ وَالتَّسْكِينِ وَالِإِخْتِلَاسِ وَالبَدَلِ وَالِدِعْغَامِ الْكَبِيرِ وَتَخْفِيفِ الْهَمْزِ وَنَحْوِ ذَلِكَ)، (الحدَر): برىتە لەوہ کہ قورئانہ کہ بہ مہلہو خیرایى و بہ سووکى بخوئىرى، لە پرووى کورتکردنہو زەنەدارکردن و تیکدا جۆشکردن و سووککردنى ھەمزەو وئەى ئەوہ، بە لām لەگەل ئەوہشدا دەبى مافى خو بدرى، بەس مەرچ نىە مەدەدەکان بگەيە نرىنە ئەوپەریان، ھەروەھا حالەتەکانى دیکەى قورئان خوئىندن، بە لām ھەر دەبى لای کەمى مافى خوئان پى بدرى.

پلەى سىيەم: پىى دەگوتىرى: (التدوير): (هُوَ مَرْتَبَةُ التَّوَسُّطِ بَيْنَ التَّحْقِيقِ وَالْحَدْرِ)، ئەویش پلەيەكى ميانجىيە لە ئىوان تەحقيق و ھەردا، (ابن الجزري)، گوتويەتى: (وَهُوَ الْمُخْتَارُ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْأَدَاءِ)، ھەر ئەوہش بژاردەيە لەلای زۆربەى قورئانخوئىنان (كە ميانجىيە بى، نە وابى مافى پىت و وشەكان بدرى بە زیادەو، نە واش بى بەلای کەمىشدابى، بە لکو ميانجى).

پلەى چوارەم: دەلى: (التَّزْيِيلُ): (وَهُوَ الْقِرَاءَةُ الْمُتَبَيَّنَةُ الْمُفَسَّرَةُ الْمُسْتَوْعِبَةُ لِأَحْكَامِ التَّلَاوَةِ، وَهِيَ قِرَاءَةُ التَّدْوِيرِ الَّتِي نَزَلَ الشَّرْأُ بِالْأَمْرِ بِهَا)، (تزييل): برىتە لە خوئىندنەوہى قورئان بە شىۋەيەكى پوونكراوہو ئاشكراراو، كە ھوكمەكانى قورئانخوئىندن ھەموويان وە خو بگرى، كە برىتە لە قورئانخوئىندن بە شىۋەى تىوہ پامان، بەو شىۋەيەى قورئان پىى دابەزىوہو فەرمانى پى داو، وەك خوا دەفەرموى: ﴿وَرَبَّلَ الْفَرَّأَنَ تَرْيَلًا﴾ **المزمل**، دوايى: نووسەرى كىتەبە كە دەلى: (وَالَّذِي أَمِيلُ إِلَيْهِ أَنْ التَّحْقِيقِ وَالتَّدْوِيرِ جَمِيعاً مِنْ جَمَلَةِ التَّزْيِيلِ)، واتە: ئەوہى بەلايدە دەچم ئەوہيە كە ھەر كام لە تەحقيق و تەدوير ھەر برىتىن لە تەزىيل،

(۱) (النَّشْرُ فِي الْقِرَاءَةِ الْعَشْرَى) (ابن الجزري) ج ۱، ص: ۲۰۵.

واتە: كە خوا دەفەرموى: قورئان بە تەرتىل بخوینە، چ بەشیۋەى تەحقىق بى، چ بەشیۋەى تەدۋىر بى، كە تەدۋىر حالەتتىكى ميانجىيە لە نىۋان حەدرو تەحقىقدا، ھەر دەبنەۋە بە تەرتىل.

۵- بىرگە پىنجەم و كۆتايى: چۆنىەتتى خويندىنى پىغەمبەرى خوا ﷺ بۇ قورئان:

لەو بارەۋەش بە ھىنانەۋەى دوو دەقان ئىكىتفا دەكەين:

يەكەمبان: {عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ حَفْصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى فِي سُجُودِهِ قَاعِدًا، حَتَّى كَانَ قَبْلَ وَقَاتِهِ بَعَامٍ، فَكَانَ يُصَلِّي فِي سُجُودِهِ قَاعِدًا، وَكَانَ يَقْرَأُ بِالسُّورَةِ فَيَرْتَلُّهَا حَتَّى تَكُونَ أَطْوَلُ مِنْ أَطْوَلِ مِنْهَا} (أخرجه مالك: ۳۰۳، ومسلم: ۷۳۰، والترمذي: ۳۷۳، والنسائي: ۱۶۵۸)، واتە: داىكى پرواداران حەفصە كچى عومەرى كورى خەتاب خوا لە خۆى و بابى رازى بى، گوتتوۋەتى: پىغەمبەرى خوام ﷺ نەدىۋە نوئىزى سوننەتق بە دانىشتنەۋە كردبى، ھەتا سالتىك پىش كۆچى دوايى، ئەو كاتە نوئىزە سوننەتەكەى بە دانىشتنەۋە دەكردو، سوورەتتىكى كە دەخويند بە چاكىي دەخويند، بە شىۋەيەك كە درىژتر دەبوو لە سوورەتتىكى لە خۆى درىژتر، واتە: ئەگەر كەسىكى دىكە سوورەتتىكى درىژتر لەو سوورەتەى پىغەمبەرى خواى ﷺ خويندبايە، ئەو سوورەتەى ئەو دەخويند، لەبەر ئەۋەى مافى خۆى چاك پىدەدا، لە سوورەتە لە ھى خۆى درىژترەكە، ديارتر دەبوو.

دەقى دوۋەم: {عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَانَتْ تَصِفُ قِرَاءَةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قِرَاءَةً مُفَسَّرَةً حَرْفًا حَرْفًا، وَسَيَّلَ أَنْسَ: كَيْفَ كَانَتْ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ ﷺ؟ فَقَالَ: كَانَتْ مَدًّا، ثُمَّ قَرَأَ: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»، ثُمَّ بِسْمِ اللَّهِ، وَتَمَّ بِالرَّحْمَنِ، وَتَمَّ بِالرَّحِيمِ»} (أخرجه أحمد: ۱۲۲۹۸، والبخاري في أفعال العباد: ۷۵۵۸، وأبو داود: ۱۶۶۵، والنسائي: ۱۰۱۴، وابن ماجه: ۱۳۵۳)، واتە: ئوممو سەلەمە (خوا لىي رازى بى)، كە ۋەسفى قورئان خويندىنى پىغەمبەرى ﷺ دەكرد، دەگوت پىغەمبەرى خوا ﷺ قورئانخويندەكەى روون بوو، پىت پىت، ئەنەسى كورى مالىكىش

پرسارى لىكراۋە دەربارەى چۆنىەتتى قورئانخوئىندى پىغەمبەر ﷺ، گوتتوۋىھە: (پىغەمبەرى خوا ﷺ) كە قورئان دەخوئىند، دەنگى پى درىژ دەكردەۋە، (مافى خۇييانى بە پىتەكان دەدا)، دوايى ئەنەسى كورى مالىك ئەۋە روون دەكاتەۋە دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ كە قورئان دەخوئىند بۇ وئىنە: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) خۇئىندە، (بِسْمِ اللّٰهِ) ى درىژ دەكردەۋە، دوايى (الرَّحْمٰن) ى درىژ دەكردەۋە، دوايى (الرَّحِیْمِ) ى درىژ دەكردەۋە، واتە: نەك بەسەر يەكەۋە وشەكان تىك بپەستى.

ئەمىش بوخارىي بە ژمارە (۴۵۵۹) ھىناۋىھە.

ئەمە كورتەيەك بوو لە ئەدەبەكانى قورئانخوئىندى.

لە كۆتايى دا دوو سەرنج دەخەمە روو:

سەرنجى يەكەم: بە دلىيى ئەدەب و پىزو وىقارى باباى قورئانخوئى لە كاتى قورئان خۇئىندەكەيدا، دەگەرپتەۋە بۇ ئەندازەى ئىمانەكەى، بۇيە ھاۋەلآن خوا لىيان رازى بى لىيان گىردراۋەتەۋە گوتتوۋىانە: ئىمە ئىمانەن پى دەدا، پىش ئەۋەى لە قورئان شارهزا بىن و قورئان بخوئىن^(۱)، بۇيەش لىرەۋە ئامۇژگارىي ھەموو براۋ خوشكانى مسولمانم دەكەم، كە ئەگەر دەتانهۋى ۋەك پىئويست پىزو ھەببەت و وىقارى فەرمائىشتى خوا، لە دل و دەرونتاندا ھەبى و لىي بەھرەمەند بىن و، چاك لىي تىيگەن، ھەۋلېدەن: ئىمانەكەتان مەحكەمەترى و، خوا ناسىيەكەتان باشتى بى و، خۇشەۋىستىيتان بۇ خوا، پشت بەستنتان بە خوا، سام و ھەببەتتان بەرانبەر بە خوا، مل كەچىيتان بۇ خوا ﷺ زياتر بى، چونكە بىگومان ھەتا ئىمان مەحكەمترو پۇچوتىر بى، ھەم تىكەيشتى مروؤف

(۱) {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَقْرَأُ الْقُرْآنَ، فَلَا أَجِدُ قَلْبِي يَعْقِلُ عَلَيْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ قَلْبَكَ حَشَى الْإِيمَانِ، وَإِنَّ الْإِيمَانَ يُعْطَى الْعَبْدَ قَبْلَ الْقُرْآنِ} أخرجه أحمد: ۶۶۰۴.

بۆ فەرمايشتى خوا، ھەم رېزو ھەيەت و حورمەتى بۆ فەرمايشتى خوا، لە دل و عەقلىدا زياتر دەبى.

سەرنجى دووھم: زانايان وەك بىچىنەيەك دايانناوھ: (كُلْ شَيْءٍ جَاوَزَ حَدَّهُ انْقَلَبَ ضِدَّةً)، ئەم بىچىنەيەش لە زۆربەى حالەتاندا راستە، ھەر شتێك لە سنوورى خۆى تېپەرى، پىچەوانە دەبىتەو، بۆيە پسپۆر زانايان لە بارەى چاك قورئانخويندەوھش گوتوويناھ: زىدەپۆيىكردن لە ھەق پىدانى پىتەكان و وشەكان و بىرگەكانى قورئانخويندەن، خراپە، ھەروەك چۆن كەمتەرخەمىي خراپە.

ئىنجا لىرەدا ئامۆزگارىي ھەر براو خوشكىكى مسولمان دەكەم و دەلىم: ھەتا بۆتان دەكرى چاك قورئان بخوئىن، بەلام بزائن كە چاك قورئانخويندن، ھەنگاويكە لە ھەنگاوەكانى مامەلەي راست و دروستكردن لەگەل قورئاندا، پىشى دەبى چاكى بخوئىن، بەلام چاك خويندەكەى بۆ چاك لى تىگەيشتىتەق و، چاك لى تىگەيشتەكەشى بۆ چاك كار پىكرىدەق، ئەويش بۆ ئەوئەكە پەزنامەندىي خواى پى وەدەست بىئىن، ھەم لە دنياىدا خۆمان بەو قورئانە چاك و پاك بكەين و ھەم دەوروپەرمان و، سەرەنجامىش لە پۆزى دوايى دا، پاداشتى خواى لەسەر وەربرىنەو، كەواتە: دەبى وريابىن، زىدەپۆيى نەكەين و ھەموو ژيان و تەمەمان خەرچ بكەين بۆ چاك قورئانخويندن، ئەدى كەنگى لىي تىدەگەي؟ كەنگى كارى پىدەكەي؟ كەنگى كۆمەلگا و دەوروپەرى خۆق پى پاك و چاك دەكەي؟ وەك لە كىتپى: (با لە خزمەت قورئاندايىن)دا بە تەفصىل باسى ئەوھم كردو، كەواتە: با بەشىك لە تەمەن و كات تەرخان بكەين، چاك قورئان بخوئىن، بەلام نا ھەچىن لە ھەموو تەمەماندا ھەر خەرىكى چاك قورئانخويندن بىن، چونكە ئەگەر بە ھەموو تەمەنت خەرىكى چاك قورئانخويندن بووى، ماناي وايە بەس خەرىكى بەشىك و مافىك لە مافەكانى قورئان بووى لەسەرت، كە برىتە لەوھى چاكى بخوئىن، بەلام بىگومان چاك خويندەكەى قورئان، ئامرازە بۆ چاك لى تىگەيشتى و، چاك لى تىگەيشتىشى ھۆكارە بۆ چاك كار پى كردنى و جى بە جىكردى.

مەسەلەى سېئەم:

دواندى خوا ﷺ بۆ خەلك، كە ئىردراوئىكى بۆ ناردوون بەسەريانهوه شايدە،
 لە پۆزى دوايى دا، وهك چۆن ئىردراوئىكى ناردە لاي فيرعهون - كە مووسا بوو
 عَلَيْهِ السَّلَام - بەلام فيرعهون ياخيى بوو، بۆيە خواش بە توندى سزاي دا، ئنجا
 هوشداريى پىدانيان بە بېروايانى كۆمەلگاي پېغەمبەرى خوا ﷺ، كە ئەگەر
 بېيروا بن، چۆن خويان بۆ لە سزاي ئەو پۆزە دەپاريزرى كە لە هەژمەت و
 بيمناكيى ئەو پۆزە، سەرى مندالان سېى دەبى، ئەوهش پەندو بېرخەرەوهيه،
 بۆ هەر كەس كە بيهوئى بەرهو پەروەردگارى پى بگريئە بەر:

خو دەفەرموئ: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكَ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا
 ١٥ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ١٦ نَكَيْفَ تَنْفِقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
 ١٧ الْوِلْدَانَ شِيبًا ١٨ أَلَسَاءَ مُنْقَطِرُ يَوْمَ كَآنَ وَعَدُهُ مَفْعُولًا ١٩ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَن
 شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ٢٠﴾

شیکردنهوى ئەم ئایەتانه، لە نۆ برگەدا:

خوا ﷺ پوو دەکاتە خەلکی پۆزگاری پېغەمبەرى کوئایى ﷺ و لە پشت
 ئەوانیشەوه، هەموو کۆمەلگایەکانی بەشەرو دەفەرموئ:

١- ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكَ﴾ بە دانیای تێمە ئىردراوئىکمان ناردە
 لای تێوه، بەسەرتانهوه شاهیدە، بەسەرتانهوه چاودێرو بەلگەیه، پوونکەرەوانی قورئان
 هەندیکیان گوتووایە: ئێرەدا پرووی دواندن لە هاوبەش بۆ خوا دانەرانه، بەلام هەندیکیان
 گوتووایە: پرووی دواندن لە کۆمەلگای پېغەمبەرە ﷺ بە گشتی بە برادارو بېرواوه.

بەلام پیم وایە هەرچەندە دەگونجی بلیین: ئێرەدا پرووی دواندن لە هاوبەش
 بۆ خوا دانەرەکانەو، دەشگونجی بلیین: تەنیا لە کۆمەلگای پېغەمبەرى کوئاییه

﴿﴾ به لّام ده شگونجن بَلّیین: پرووی دواندن له کۆی مروّفایه تییه، چ کۆمه لّگای پروژگاری پیغهمبهری کوتابی ﴿﴾ که له یتویاندا ژیاوه، چ کۆمه لّگایه کانی دیکه له پروژگاری خویدا، چ کۆمه لّگایه کانی دیکه، تاکو ژبانی مروّف له سهر زهوی به رده وام بئ، ﴿شَهْدًا عَلَیْکُمْ﴾، واته: شایه دو به لّگایه، چاودیره به سه رتانه وه، چاودیره به لّگایه ته وه که ههرچی خوا ویستوو یه تیوه بگات له په یامه که یی گه یاندوون.

۲- ﴿كَأَنزَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾، وهك چۆن یتیردراو یتیمان نارده لای فیرعهون، ئەمه وئنه هینانه وه یه که بۆ یتیروایه کان، له بهر ته وه ی به سه رهاتی موسا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له گه لّ فیرعهوندا زۆر زانراو باو بووه، بۆیه خواش ﴿﴾ به کورتیی ئاماژه ی پئ کردوه، که کاتی خۆی یتیمه رهوانه کراو یتیمان نارده لای فیرعهون و، ئە ی کۆمه لّگایه که ی یتستاش! ته وه یتیردراو رهوانه کراو یتیمان - که موحه ممه ده ﴿﴾ --- نارده لای یتیه ش، ئنجا ته وه ی فیرعهون کردی له گه لّ یتیردراوی خوادا، که بریتی بوو له سهر پیچیکردنی و یاخی بوونی، که سه ره نجام تووشی سزای سه ختی خوا بوو، یتیه ئاوا مامه له مه که ن له گه لّ یتیردراو رهوانه کراوی خوادا، بۆیه ده فه رموی: ﴿كَأَنزَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾، وهك چۆن یتیردراومان نارده لای فیرعهون، دیاره (رَسُول) لیره دا به نه ناسراو (نکره) هاتوه و (أل) ی ناساندنی له سهر نیه، ئەمه ش ئاماژه یه بۆ ته وه که عیبه رت و په نده که له ناردنی پیغهمبهرو رهوانه کراوایه، ئەک له ناسرانی، ههر که سیك له لایه ن خواوه رهوانه بکری، با زۆر ناسراویش نه بئ، مادام نویتنه رو یتیردراوی خوایه، ده بئ به و شیویه مامه له ی له گه لّدا بکری که شایسته یه، له گه لّ نویتنه رو یتیردراوی خوادا بکری، که واته: یتیه که ده لّین: موحه ممه ده ﴿﴾ چۆن ده بئ خوا ﴿﴾ بیکاته رهوانه کراوی خۆی، له حالیکدا خه لکی دیکه ی زله زله و ناسراو هه ن؟! ئەو قسه یه تان پووچه و، ههر که سیك خوا بیکاته یتیردراوی خۆی و پیغهمبهری خۆی، عیبه رت به وه یه کئ نویتنه ری خوایه، ئەک خوا کئێ کردۆته نویتنه ری خۆی، کئ نویتنه ری خوایه، کئ رهوانه کراوی خوایه، ههر که سیك خوا به شایسته ی ته وه ی بزانی بیکاته نویتنه رو یتیردراوی خۆی، ده بئ به و

شېۋە يە مامەلەي لە گەلدا بکړي، که له گەل ږه وانه کراوی خوا دا ده کړي، وهک له سوورەتی (الأنعام) دا ده فەرموي: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ...﴾ (۱۶۱) الأنعام، واتە: خوا زاناترە پەيامی خوئی له کویدا دادەنئي، هەر کە سېک خوا پەيامی خوئی پښ سپاردو، کردی به نوښتەری خوئی، به ږه وانه کراوی خوئی، دياره شایستەيه، چونکە خوا کاری نابه چي ناکات، پاکي بۆ خوا.

(۳) - ﴿فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ﴾، فیرعون سەرپېچي له ټبراوو پیڅه مېرەکه کرد، لێرەدا ئەلیف و لامی سەر ﴿الرَّسُولَ﴾، بۆ ناساندنە، بەلام ناساندنی عەھدی، واتە: فیرعون سەرپېچي له پیڅه مېرەکه کرد، وهک زۆر جار گوټوومە: (أل) ی (عەھد) له بەرانبەری (کە) ی کوردیی دایە، (پیڅه مېرەکه)، ﴿فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ﴾.

(۴) - ﴿فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا﴾، ټیمەش گرتمان بە گرتنیکي توند و سەخت.

(وَالْوَيْلُ: فَعِيلٌ صِفَةٌ مُشَبَّهَةٌ مِنْ وَبَّلَ الْمَكَانُ، إِذَا وَخِمَ هَوَاؤُهُ أَوْ الْمَرْعَى كَلْوَهُ)، وشەي (وَيْل) سیفەتی چوټتراوە بە کردارەووە له (وَبَّل) ەووە ھاتو، (وَبَّلَ الْمَكَانُ) واتە: شوښنە کە دەردەدار بوو، یان ئاوو ھەوايە کە ی تیکچوو، یاخود (وَبَّلَ الْمَرْعَى) واتە: لەو ږگایە کە تیکچوو، بە جوړیک کە ھەر ناژە لیک لبي بخوات، سەرەنجامی باش نابي و پتي ناتەندروس ت دەبي.

کەواتە: لە ئەسڵدا (وَيْل) له (وَبَّل) ەووە ھاتو، ھەر وەک (وَابِل) یش بە بارانی دلۆپە قورس دەگوتری، ئەویش ھەر لەبەر قورسی و سەختی، بە کورتیی خوا دەفەرموي: فیرعون کە سەرپېچي له پیڅه مېرەکه کرد (پیڅه مېرەکه کەش مووسا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بوو، ھاروونی براش لە گەلیدا بوو، وە زیرو ھاوکاری بوو، ټیمە بە گرتنیکي توندو سەخت گرتمان و سزاماندا، کەواتە: ټیو شە پەند لە فیرعون وەر بگرن، سەرپېچي له پیڅه مېرەو ږه وانه کراوی خواو ھە مەکن، کە موحمەد ﷺ.

ئىنجا دواى ئەۋەي سەرنجى پاكىشان بۆ مېژوو بۆ بەسەرھاقى موسا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، پەوانەكرانى بۆ لاي فیرعهون و، سەرپېچىيكردى لى موسا و، سزادرائى فیرعهون و گەلەكەي لى لایەن خواى دادگەرەو، ئەمجارە سەرنجیان پادەكىشى بۆ پۆزى دوايى و دەفەرەمۆي:

(۵) ﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾، ئايا ئىۋە ئەگەر بېئىروا بوون (ئەي خەلگىنە!) چۆن لى (سزاي) پۆزىك خۆتان دەپاريزن كە مندالان پېر دەكات، سەرى مندالان سېيى دەكات؟.

(وِلْدَانَ كۆي (ۆلد) و كۆي (مۆلود) ە، واتە: مندالان، پۆلەكان، (شېب) شىب كۆي (أَشْيَب) ە، واتە: مړۆقى سەر سېيى، يان پېر، (الشَيْب: كِنَايَةٌ عَنْ هَوْلِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ)، (شېب) واتە: پېرى، كىنايەيە بۆ سامناكىي پۆزى دوايى د، لېرەدا كە دەفەرەمۆي: ﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا﴾، پرسیار كىرنەكە بۆ دەستەوسان كىرن و سەرەزەنشتكرىن (للتعجيز والتوبيخ) ە، وشەي ﴿يَوْمًا﴾، دەبېتە بەركار (مَفْعُول بِهِ) بۆ ﴿تَتَّقُونَ﴾، (كىف تَتَّقُونَ يَوْمًا)، چۆن خۆتان لى پۆزىك دەپاريزن؟ ديارە خۆ پاراستن لى پۆزەكەش، خۆ پاراستنە لى شتانهي لى پۆزەدا پروو دەدەن، واتە: (كىف تَتَّقُونَ عِقَابَ وَعَذَابِ يَوْمٍ)، چۆن خۆتان لى سزاو نازارى پۆزىك دەپاريزن؟ كە ئەو پۆزە چۆن؟ ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾، مندالان سەر سېيى دەكات.

(۶) ﴿السَّمَاءُ مُنْقَطِرٌ بِهِ﴾، لى پۆزەدا (يان بە ھۆي ئەو پۆزەو) ئاسمان شەق و پەق دەبى، (الْإِنْفِطَارُ: الْإِنْشِقَاقُ)، شەق و پەق بوون، لىت و پەت بوون، لېرەدا ﴿بِهِ﴾، آ-يان بە ماناي (فِيهِ) ە، واتە: لى پۆزەدا ئاسمان، گەردوون شەق و پەق دەبى، ياخود ﴿بِهِ﴾، (ب) بۆ ھۆكارە، واتە: بە ھۆي ئەو پۆزەو ئاسمان شەق و پەق و لىت و پەت دەبى، ج-ياخود (ب) بە ماناي (ل) ە، (أَيُّ مُنْقَطِرٌ لَّهُ)، واتە: لى ئەنجامى ئەو پۆزەدا، ئاسمان شەق و پەق دەبى، وشەي (سمااء) ھەرچەندە مېنەي مەجازيى (المؤنث المجازي) يە، بەلام فەرەمۆيەتى: ﴿مُنْقَطِرٌ بِهِ﴾ و نەيفەرەمۆدە: (مُنْقَطِرَةٌ بِهِ)، چۆنكە:

أ- وشەى ئاسمان مەیینەى مەجازییەو، مەیینەى مەجازیش جاری وا هەیه دەگونجی
رەچاو نەکرى، بە پێچەوانەى مەیینەى راستەقینەو.

ب- بەلام هەندیک لە شارەزایانی زمانى عەرەبى دەلین: (سماء) هەم بە نیرینه (مذکر)
دئى و هەم بە مەیینە (مؤنث)ش.

ج- یاخود لەبەر ئەوئى وشەى (سماء) مانا کراو بە سەریان (سقف) و سەقفیش
نیرینهى مەجازیە.

(۷) - ﴿كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا﴾، بەلینى خواش ئەنجام دراو، (وَعْدُ اللَّهِ مَجْعَى الْحِسَابِ كَانَتْ
لَا مُحَالَةً، أَوْ وَعْدُ اللَّهِ بِنَصْرِ اللَّهِ لِلْمُسْلِمِينَ عَلَى الْكُفَّارِ، مَقْفُذٌ)، بەلینى خوا بە هاتنى سزاو
پاداشت هیچ بواری تێدانیه، دئى، یاخود: بەلینى خوا بە سەرخستنى مسوڵمانان بەسەر
نامسوڵماناندا، شتیکى مسۆگەرە.

(۸) - ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ﴾، بە دلنایى ئەمە (ئەم سوورەتە)، کۆى ئەم ئایەتانە
بیرخەرەو و ئامۆژگاریە.

(۹) - ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾، ئنجا کەسێک بیهوئ بەرەو پەرورەدگارى،
پێى گرتە بەر، هەر کەس پێى بگرتتە بەر بەرەو پەرورەدگارى لەبەر پۆشنایى ئەو
ئایەتانەدا، ئەو و یست و خواستى خۆیەق، هەر کەسێک بیهوئ پێى لەبەرەدمیدا
ئاچوو و تەختەو، دەتوانئ پێى بەرەو پەرورەدگارى بگرتتە بەرو، بەندایەتییهى کى راست
و دروست بۆ خوا بکات، بۆ ئەوئى لە پۆژى دواى دا سەرفراز بئى.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م و کو‌تایی:

هه‌والدانی خوا ﷻ که ناگاداری شه‌و بیداری پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷻ و کومه‌ئیک له‌هاوه‌لانیه‌تی (خوا لئیان رازی بن)، که: دوو له‌سه‌ر سی و، نیوه‌و، سییه‌ک (۳/۲ و ۲/۱ و ۳/۱)ی شه‌و هه‌لده‌سته‌وه‌و، ده‌شراتی که به وردی بۆیان حیساب ناکری، هه‌روه‌ها خوا ده‌شراتی که له‌مه‌ودوا نه‌خو‌شیی و بازگانیی و جه‌نگیش دینه‌ پیتشی، بۆیه‌ بۆی ئاسان و سووک کردوون، که نه‌وه‌نده‌ی بۆیان ده‌کرری له‌ قوربان، له‌ شه‌و نوپژدا بیخوینن، به‌لام له‌ هه‌موو حالاندا به‌ پینج نوپژه‌کان و به‌ زه‌کاتدان و سامان به‌خشینه‌وه‌ پابه‌ندبن، با دلیاش بن‌ئه‌وه‌ی پیتشی ده‌خه‌ن چاک‌ته‌ بۆیان، له‌لای خوا، با داوای لیبوردنیش له‌ خوا بکه‌ن، بۆ هه‌له‌و په‌له‌کانیان:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ، وَثُلُثَهُ، وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْضُوهُ فَنَابَ عَلَيْهِ فَأَقْرَعُوا مَا يَكْسِرُ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ، وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ، وَآخَرُونَ يَقْنَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْرَعُوا مَا يَكْسِرُ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ نَّحْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۰)

شی‌کردنه‌وه‌ی ئەم، ئایه‌ته‌ له‌حه‌فده‌ بر‌گه‌دا:

(۱)- ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ، وَثُلُثَهُ﴾، به‌ دنیایی په‌روه‌دگارت ده‌زانی تۆ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) که‌مه‌تر له‌ دوو سییه‌کی شه‌وو، نیوه‌ی شه‌و و، سییه‌کی شه‌و هه‌لده‌سته‌یه‌وه‌، واته‌: هه‌لده‌سته‌یه‌وه‌ بۆ شه‌ونوپژ، ئەمه‌ پروونکردنه‌وه‌ی فه‌رمایشتی خواجه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تای ئەم سووپه‌ته‌وه‌ فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْغَمُ (۱) قُمْ أَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا﴾

﴿۲﴾ **يَصْفُهُ أَوْ أَنْقِصْ مِنْهُ قَلِيلًا** ﴿۳﴾ **أَوْ زِدْ عَلَيْهِ** ﴿۴﴾، که لهوئ به تعبيرنك هيناويه تي و، ليرهش به تعبيرنكي ديکه هيناويه تي، هي تيره ده توانين بلتين: پروونکردنه وهی زیاتری تیدایه، خوا دهفه رموی: پهروه ردگارت ده زانن که تو کمتر له دوو سییه کی شهو هه لده ستيه وهو، نیوه شی و، یه که له سهر سیی، واته: جاری وایه دوو له سهر سیی، یان که متری و، جاری وایه هیه نیوه و، جاری واش هیه یه که له سهر سیی، چونکه نه و کاته وه که تيسا نهو نامرزانه نه بوون که به وردی کاتیان پی کونترول ده کری.

(۲) - ﴿وَطَافَهُ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾، کومه لیکش له وانه ی له گهلدان، یانی: هاوه لانیش به گشتی (خوا لیان رازی بی)، نه یان توانیوه به و شیوه یه شه و نویر بکه، که دوو له سهر سیی شهو، یان که متری، نیوه و، یا خود سییه کی، به لام دیاره کومه لیکیان له پیاوان و نافرده تان پیغهمبری خوا ﴿﴾ ههرچی کرده، موو به موو له خزمه تیدا بوون و شوینی که وتوون.

نهم سی وشه یه: ﴿ثَلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلَاثُهُ﴾، به و جوردهش خویندرانه وه: (أَدَّى مِنْ ثَلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفِهِ وَثُلَاثِهِ) و (الطَّيْرِ) ده لی: (قِرَاءَتَانِ مَعْرُوفَتَانِ صَحِيحَتَانِ الْمُعْنَى)، نجا نه گهر ناوا بخویندریته وه: ﴿تَقُومُ أَدَّى مِنْ ثَلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلَاثُهُ﴾، واته: له دوو له سهر سیی شهو که متری، نیوه و، سییه کی.

به لام نه گهر ناوا بخویندریته وه: (أَدَّى مِنْ ثَلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفِهِ وَثُلَاثِهِ)، واته: که متری له دوو له سهر سیی شهو و، که متری له نیوه و، که متری له یه که له سهر سیی، چونکه نه و کاته مانای وایه: (نِصْفَهُ وَثُلَاثُهُ)، باده درینه وه سهر: ﴿ثَلَاثِي اللَّيْلِ﴾ و نه و کاته ﴿مِنْ﴾، به سهر وانیشدا دیته وه، واته: که متری له نیوه و شهو و، که متری له یه که له سهر سیی شهو.

(۳) - ﴿وَاللَّهُ يُعَذِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾، خواش نه اندازه گیری شهو و پروژان ده کات، واته: (يَعْلَمُ مَقَادِيرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى حَقَائِقِهَا، وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ بِالتَّحَرِّيِ وَالْإِجْتِهَادِ)، خوا نه اندازه ی شهو و پروژان وه که چیه تیان ده زانن، به لام تپوه به هو ی پشکین و هوه لدان و تیکوشان (به هو ی نیشانه کانی ناسمانه وه نه ده زانن).

۴- ﴿عَلِمَ أَنْ لَنْ تُخْصَوْهُ﴾، خوا زانی شهو بیداریتان بۆ کۆتپرۆل ناگرئ، له نێوان ئهو سئ کاتانهدا، چهسهنی بهصراپی که (الطَّيْرِي) به ژماره (۳۵۳۹۳) لئی خواستوتهوه، گوتویهتی: (عَلِمَ أَنْ لَنْ تُطِيقُوهُ)، خوا زانی له تواناندا نیه، که سه رژمیرو ئه ندازه گیری ئهو کاتانه بکهن، که بۆ شهو نوێژ تیان دا بیدار ده بنهوه و هه لده ستنهوه.

۵- ﴿فَأَبْ عَلَيَّكُمْ﴾، ئنجا (خوا) گه پرایه وه سه رتان، (عَادَ عَلَيَّكُمْ بِالْعَفْوِ)، خوا گه پرایه وه سه رتان به لیبوردن، خوا گه پرایه وه سه رتان له قورسکردنه وه بۆ سووککردن و، له زه حمه ته وه بۆ ئاسانی.

۶- ﴿فَأَقْرَأُوا مَا يَنْتَرُونَ الْقُرْآنِ﴾، ئیستا ئه وهی بۆتان ئاسانه له قورئان بیخوینن.

ئنجا ئایا ئه مه مه به ست پئی خودی قورئان خویندنه که یه، یا خود مه به ست پئی شهو نوێژه که یه، که قورئانی تیدا ده خوینری؟ هه ردووکیان ده گونجین.

لیره دا خوا ﷻ قورئان خویندن به نوێژ داناوه، له سوورهی (الإسراء) یس نوێژی به یانی به قورئان خویندن داناوه، وه که ده فه رموی: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ السَّمْسِ إِلَى عَسْقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾ (۷۸) (الإسراء)، که مه به ست پئی نوێژی به یانی به، واته: ئه و نوێژی به یانی به قورئانی تیدا ده خوینری، له به ره ئه وهی پایه ی هه ره گه وهی نوێژ، بریتیه له قورئان تیدا خویندن، ئه وه ندی بۆتان ئاسانه له قورئان بیخوینن، واته: له شهو نوێژدا، زانیان هه ندیکیان گوتویهانه: (نَسِخَ التَّقْدِيرِ بِمَقْدَارٍ، وَبَقِيَ أَصْلُ الْوُجُوبِ)، ئه وه که ئه ندازه گیری بکری (به دوو له سه ره سئ، یان به نیوه، یان به یه که له سه ره سئ)، لابرا، به لأم ئه صلی شهو بیداری به که که پتویسته، هه ره مایه وه، ئه وه ش جوړیکه له سووککردن و ده ستکاری بکردن نه که نه سخ به واتا باوه که ی، به لکو شتیک که به موته قیی باسکراوه، ئیستا به ندادار (تَقْيِيدٌ) کراوه، که ئه وه ش هه ندیک له زانیان زا راوهی وشه ی نه سخیان بۆ به کاره ی ناوه، به لأم له راستیدا وشه ی نه سخ به پئی واتای باوی که ئیستا به کار ده یئری، ئه وه ناگر ئته وه،

چونكه حوكمه كه هەر له جىي خۆيهى، به لām له جىيائى ته وهى سى ته گهريان
بخرىنه بهر دهم، دوو له سهر سىي شهو، و نيوه و، يهك له سهر سىي، تهو
سى ته نندازهو، تهو سى سنوورديان بو لابران، له بهر ته وهى خوا زانيويهى
بويان ناكړى، هه لبه ته پىشترىش ههر زانيويهى كه له سهرى پىويست كړدوون،
به لām پىشتر پىويست بووه زور زياتر خويان ماندوو بكهن، به لām دوايى خوا ﷻ
له سهرى سووك كړدوون، ههم له بهر ته وهى له توانايان دا نابى، ههم له بهر
سى پاساوى ديكهش، كه دوايى باسيان دهكات.

(۷) - ﴿عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْجُونَ﴾، خوا زانى كه له تيو تيوه دا كه سانى نه خوښ ده بن.

(۸) - ﴿وَمَّا آخِرُونَ بَصُرُونَ فِي الْأَرْضِ يَلْتَمِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، ههروه ها كه سانى
ديكهش پى به زهويدا دهكوتن، (سفهه دهكهن و دىن و دهچن به زهويدا) له به خششى
خوا دهخوازن.

ته وهى بينيومه و سهره نجمداوه له ههموو تهفسيره كاندا ده لىن: ليره دا مه بهست
پى مامه له و بازرگانىيه، به لām پىم وايه: لهم سياقه دا به زهويدا پويشت و داوا
كردن له به خششى خوا تايهت نيه به بازرگانى و مامه له وه، به لكو:

أ- ناژه لدارى ده گريته وه، شوان و گاو و ناژه له كانيان و، وشتره وان وشتره كانيان ده به نه
دهشت و كيوو، پى به زهويدا دهكوتن و له به خششى خواش داوا دهكهن، به هوى
به خيو كردنى تهو ناژه لانه وه كه خوا بزيويان پى بدات.

ب- ههروه ها كه سىك كه بو كشت و كال دهردهچى له مال، كشت و كال بكات، كشت
و كاله كهش چ دهغل و دان و دانه و ليله، چ باخ و پهزه، چ ته په كار، هه رچى هه يه،
هه مووى ده گريته وه.

ج- ديسان ههر جوړه به زهويدا پويشتنى ديكهش، وهك دهره تىنانى كانزايه كان و، دار
هينان و، ههر دهرچوونى ديكه، هه مووى ده گريته وه.

۹- ﴿وَأَحْرُونَ يُقْنِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، (هەر وەھا خوا زانی که) کۆمەلێکی دیکەشتان لە پێناوی خوادا دەجەنگن.

واتە: خوا زانیی لەمەودوا سێ حالەتتان بۆ دێنە پێش:

یەكەم: هەندیکتان نەخۆش دەبن، بابای نەخۆش فەرزەکانیشی بە زەحمەت بۆ دەکڕن، چ جایی شەونوێژی بۆ بکری.

دووهم: هەندیک دیکەتان دەر دەچن و بە زەویدا دەپۆن لە بەخششی خوا دەخوازن، کارو کاسبیی دەکەن، ئنجا بازەرگانییه، کشت و کالە، ئاژەلدارییه، هەرچی هەیە.

سێهەم: هەندیک دیکەشتان لە پێناوی خوادا دەجەنگن، جەنگکردن لە پێناوی خواشدا جاری وایە پێویست دەکات بە شەوو پۆژ سەرقال بی و، لە بەرانەر دوژمندا سەنگەر بگری و، لە بۆسەدای و، ناتەپەرژێتە سەر ئەوێ فەرزەکانیش بەو شیوەیە لە حالەتی ئاسایی دا دەکڕن، ئەنجام بدە، چ جایی شەو نوێژ، بۆیە خوا لەسەری سووککردن، (الطَّيْرِي) دەلێ: (وَهَذَا تَخْفِيفٌ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَنْ عِبَادِهِ، قَرْضُهُ الَّذِي كَانَ قَرْضَ عَلَيْهِمْ)، واتە: ئەمە سووککردنە لە خواوە لەسەر بەندەکانی، ئەو پێویستە لەسەری پێویست کردبوون، لەسەری سووک کردن.

۱۱- ﴿فَاقْرَءُوا مَا يَسَّرَ مِنْهُ﴾، کەواتە: ئەوێ ئاسانە لێی بخوین، ئەم (ف)یە: (فَرَعَ عَلَى الْحَالِاتِ الثَّلَاثِ)، بۆ لێ لیکردنەوێ لەسەر سێ حالەتی پێش، واتە: خوا زانی: کە نەخۆشتان لە ئێودا دەبن و، کەسانیک بە زەویدا دەپۆن و لە بەخششی خوا داوا دەکەن و، کەسانیک لە پێناوی خوادا دەجەنگن، بۆیە: ﴿فَاقْرَءُوا مَا يَسَّرَ مِنْهُ﴾، لێی بخوین ئەوێندە پۆتان ئاسان دەبن، کەواتە: نوێژی شەو هەر بەردەوامە، بەلام سووککراوە بەپێی حال و مەقام، لە حالەتی ئاسایی دا بە شیوەی ئاسایی دەکری و، لە حالەتی نااسایی دا، ئەوێندە گونجاو ئاسانە، یا ئەنجام بدری.

۱۲- ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ﴾، نوپۇزە (فەرزە) كەش، بەرپا بىكەن، ﴿الصَّلَاةَ﴾، (أل)ى ناساندنى لەسەرە، واتە: ﴿أَقِمْوُا الصَّلَاةَ الْمَفْرُوضَةَ﴾، نوپۇزى پىتۈست ئەنجام بەدن، واتە: پىنچ نوپۇزە فەرزەكان.

۱۳- ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾، ھەروھە زەكاتە (زانراوھ) كەش بەدن، (أل)ى ﴿الزَّكَاةَ﴾، یش، (أل)ى ناساندنەو بۆ (عھدە، واتە: زەكاتەكە، زەكاتى زانراوى شەرىى بەدن.

۱۴- ﴿وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، ھەروھە قەرزىكى باش بە خوا بەدن، واتە: مأل و سامانى جگە لە مأل بەخشىنى فەرزىش كە زەكاتە، ھەر بىەخشن.

۱۵- ﴿وَمَا نَقُيْمُوا لِنَفْسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ نَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾، ھەر چاكەيەكەش بۆ خۇتان پىش بخەن لە لاى خوا دەيىننەو، ئەو چاكترەو پاداشتى مەزنتەرە.

وشەى ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾، (خەير) لىرەدا بە پلەى يەكەم ماناى چاكەو مأل و سامان بەخشىنە، بەلام ھەر چاكەيەكى دىكەش دەگرىتەو، بەلام ئەوى دىكە: ﴿هُوَ خَيْرٌ﴾، ﴿خَيْرًا﴾، لىرەدا ناوى ھەلبۇاردن (إِسْمُ تَفْضِيل)ە، وەك چۆن ﴿وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾، بۆ ھەلبۇاردنە، واتە: ئەوئى پىش خۇتانى دەخەن لە دنىاداو ئەنجامى دەدەن و، ئەوئى بەرپى دەكەن بۆ قىامەت لە چاكە، مأل بەخشىنە ھەرچى ھەيە ﴿نَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، لەلاى خوا دەيىننەو، ﴿هُوَ خَيْرٌ﴾، ئەوئە باشترە لەوئى لە دنىادا بەھرى لى وەرەگرن، ﴿وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾، پاداشتىشى مەزنتەرە، لىرەدا مەبەست پىتى بەراوردكردن نىە لەگەل جگە لە خۇيدا، بەلكو يانى: بە رەھايى ئەوئە باشترەو، پاداشتىكى مەزنى ھەيە.

۱۶- ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾، داواى لىبوردنىش لە خوا بىكەن، (بۆ كەم و كورپىەكانتان).

۱۷- ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بە دلىباى خوا لىبوردەى بە بەزەيە.

كورتە باسیك له حەوت سەرنج دا

بە پێزان!

كۆتایی ئهو دەرسەشمان: تەفسیر كردن و لێكدانەوهی ئهم ئایەتە موبارەكە،
بە كورتە باسیك دینین، لە حەوت سەرنجی خێرادا:

سەرنجی یەكەم:

لێره‌دا كه‌ خوا فەرمان دەكات بە شەه‌ونوێژ، فەرمانەكە هەر لەجێی خۆی
دایەو، لانی‌براو و نەسخ نەبۆتەو، بەلام فەرمانەكە بۆ بە پەسند دانان
(استحباب)ەو، هەر لە سەرەتاوەش وابوو، ئەو‌ه‌ش پاری ژمارەیه‌ك لە زانایانە
كە دەلێن: شەه‌ونوێژ لەسەر پێغەمبەری خواش ﷺ فەرز نەبوو، لەسەر
هاو‌ه‌لانی‌شی فەرز نەبوو، بەلكو خوا وەك شتیکی پەسندو چاك فەرمانی
پێكردو، هەندیکیش دەلێن: پێغەمبەری خوا ﷺ لەسەری فەرز بوو، بەلام
بۆ هاو‌ه‌لانی و بۆ مسو‌لمانانی دیکەش، شتیکی پەسندو چاكە، گرنگ ئەو‌یه
فەرمانەكە هەر لەجێی خۆیەتی، بەلام وەك دوا‌یی باس دەكه‌ین، ئاسانکاری
و سووك‌کاری تێدا كراو و ئهم ئایەتە كۆتایی خوا ﷻ میهرەبان‌یی و بەزەیی
و چاوپۆشیی لەو فەرمانەدا بەكارهێناو، وەك پێشتر لەه‌وی هاتنە خوارو‌ه‌یدا
باسمان كرد، ئەو‌یش دوا‌ی سالتیک، دوا‌ی ئەو‌ی سالتیک پێغەمبەری خوا ﷺ و
بەشێك لە هاو‌ه‌لانی كە لە خزمەتیدا بوون، بەو شێو‌یه‌ی خوا فەرمانی پێ
كردبوون، ئەو شەو نوێژەیان كردو، بەو شێو‌یه‌ی قورئانیان تێدا خوێند، خوا
پەرورەدگار لەسەری سووك‌كردن، هەم لەبەر ئەو سێ حال‌تە نا‌اساییه‌ی كە
بۆیان دینە پێش، هەم لەبەر ئەو‌ه‌ش كە زانی باش بۆیان كۆنترپۆل ناك‌ری.

سەرنجى دووھم:

كە دەفەرمۇي: ﴿فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾، ئەوھى بۆتان ئاسانە لە قورئان بېخوئىن، ئەمە تەعبىر كردنە لە نوپژ كردن، بە قورئانخوئىدن، وەك لە سوورەتى (الإسراء) يشدا هاتو: ﴿وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا﴾... ﴿١١١﴾ الإسراء، دەنگت زۆر بەرز مەكەو بە نوپژەكەت و دەنگىش زۆر نزم مەكەو، (صلاة) لەویدا بە مانای قورئان خوئىندنە، لىرەش كە دەفەرمۇي: ﴿فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾، واتە: ئەوئەندەى بۆتان ئاسان دەبى شەونوپژ بكن، ئەو شەونوپژەى قورئانى تىدا دەخوئىن.

سەرنجى سىيەم:

كە دەفەرمۇي: ﴿وَمَّا آخُرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئەمە لە بەلكەو موەجىزەكانى پىغەمبەرايەتییەو ھەوالدانە لە ناديار (غيب)، چونكە لە مەككەدا جەنگ نەبوو، راي بەھىزترىش ئەوئەى كە ئەم سوورەتە ھەموو مەككەىيە، ئەوئەندە ھەيە ئەم ئايەتى بىستەم و كۆتايىيە سالىك، دواى نۆژدە ئايەتەكەى دىكە دابەزىو، ئەم سوورەتى (المزمل) دەش وەك باسماں كرد، سەرەتاي دابەزىنى قورئانە، جگە لە پىنج ئايەتەكەى سەرەتاي سوورەتى (العلق)، كەواتە: ھەر لە سالى يەكەمدا خوا ھەوالى بە مسولمانان داو، كاتىك دى جەنگ و جىھادتان بۆ دىتە پىش و، رووبەروو بوونەو بەرەنگارىيتان لەگەل ئەھلى كوفردا، دەبى، ئەوئەش ھەوالدانە بە ناديار، چونكە تەنيا خوا ﷻ زانويەتى، ئەو پىغەمبەرەى ﷺ ئاردوويەتى و بەردەوام لە شارى مەككەدا ھاوولانى ئەشكەنجە دراوون و كوژراون، كاتىك دى - ئەو پىغەمبەرەى ﷻ بانگەواژەكەى ئەو كاتە لە نىو شاخەكان و شىوہەكانى مەككەدا قەتیس كراو - قەوارەى سياسيشى بۆ دروست دەبى، و جەنگ و جىھاديشيان لەسەر پتويست دەبى، بۆيەش ئەو بە ئىعجازىكى مېژوويى لە قەلەم دەدرى.

سەرنجی چوارەم:

دەرچوون لە ماڵ، بە مەبەستی دابین کردن و دەستەبەر کردنی بژیو، چ بەهۆی مامەڵەو بازرگانییەوه بێ، چ بەهۆی کشت و کالەوه بێ، چ بەهۆی رەزداریی و باخدارییەوه بێ، چ بەهۆی ئاژەلدارییەوه بێ، شتیکی زۆر گرنگە، چونکە خوا ﷻ لەگەڵ (جەنگ لە پێناوی خوادا) خستووێتە رازووێتەوه، یانی: چ بچی رزق و بژیو پەیدا بکە، چ بچی لە پێناوی خوادا فیداکاری و جەنگ و خەبات بکە، لە ئاست و ریزیک دان و هاوکۆوفن.

سەرنجی پێنجەم:

ئەبوو حەنیفە رەحمەتی خۆی لێ بێ، ئەم رستەییە بە بەلگە هێناوەتەوه لەسەر ئەوهی خۆیندنی سوورەتی فاتیحە، مەرج نیە لە نوێژدا، بەلام زۆربەى هەرە زۆری زانایان دەڵێن: خۆیندنی سوورەتی فاتیحە لە هەموو پکاتەکانی نوێژدا فەرزەو مەرجە، ئەبوو حەنیفە دەڵێ: خوا فەرموویەتی: ﴿فَأَقْرَأُوا مَا يَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾، ﴿فَأَقْرَأُوا مَا يَسَّرَ مِنْهُ﴾، بەلام زۆربەى زانایان دەڵێن: لێرەدا خوا فەرمانێکی گشتیی کردووە، بەلام پێغەمبەری خوا ﷺ ئەوهی روونکردووتەوه وەك لە صەحیحی بوخاریی و موسلیماً هاتووە: {أَلَا صَلَاةٌ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۲۳، ومسلم: ۳۹۴)، واتە: هەر کەس {فَاتِحَةَ الْكِتَابِ}، نەخوینێ، واتە: سوورەتی فاتیحە لە هەر پکاتیکی نوێژەکی دا، نوێژەکی بەرناکەوێ، بە دنیاییش پای زۆربەى زانایان راستەو، ئەبوو حەنیفەش نەیکوتووە باش نیە فاتیحە بخوینێ، بەلکو گوتوویەتی مەرج نیە، واتە: نوێژکەر ئەگەر سوورەتی فاتیحە نەشخوینێ، بەلکو بە ئەندازەى چەند ئایەتیک بخوینێ، ئەو پایەى نوێژەکی هاتووتە دی، بەلام پای زۆربەى زانایان راستە.

سەرئنجی شەشەم:

شەونوێژ - وەك پێشتر لە كاتی تەفسیرکردنی سوورەتی سەجدەدا، كورتە باسێكمان لە بارەوێ كرد - پلەو پایەیهكی زۆر گەورەو گرنگی هەیە لە ئیسلامدا، گرنگە مرۆفیی مسوولمان، كەم یان زۆر شەو بیدار بێ، تەنانت زانیان گوتووین: ئەگەر دوو پكاتیش بێ، هەرچەندێكی بۆی بگونجێ، واباشە شەو بیداری هەبێ، كە من پێمواوە شەو بیدارییەكە مەرجیش نیە، تەنیا بە نوێژ بێ، ئەگەر تەنیا قورئانیش بخوێنێ، یان یادی خواش بكات، چونكە جاری وایە شوێنەكە ی وایە، یان حالەكە ی وایە، ناتوانی نوێژ بكات، ئەگەر هەر یادی خوا بكات، یان بپاڕتەو، یان سەرگەرمی زانستیش بێ، ئەو هەر بە شەو بیداری بۆی لە قەڵەم دەدرێ، بەلام بە دنیایی شەونوێژ كردن حالەتە ئەسڵییهكە.

سەرئنجی حەوتەم و كووتایی:

هەرچەندە زانیان ڕاجیایان هەیە لەوێدا: ئایا شەونوێژ لەسەر پێغەمبەری خوا ﷺ فەرز بوو، یان سوننەت بوو؟ بەلام بەپێی ئایەتەكە ی سوورەتی (الإسراء) كە دەفەرموێ: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ (الإسراء، ٧٩) لە شەویشدا هەلسەو و واز لە خەو بێنە، (یاخود: خوێت ئەزیزەت بدەو شەونوێژ بكە)، ﴿نَافِلَةً لَّكَ﴾، ئەمە زیادەیهكە بۆ تۆ، هەندێك لە زانیان دەڵێن: ئەمە بەلگەیه لەسەر ئەوێ لە ئەسڵدا شەونوێژ لەسەر پێغەمبەری خوا ﷺ پێویست نەبوو، بەلام خوێ پێو پابەند كردو، لەبەر ئەوێ پێغەمبەری خاتەم ﷺ پێگە بەرزەكە ی وای خواستو، كە ئەو شتانێ خەلكی دیکە وەك سوننەت تەماشایان دەكات، ئەو وەك فەرز لەسەر خۆیان پێویست بكات، هەلبەتە وشە ی: ﴿نَافِلَةً﴾، وەك چۆن دەگونجێ بە مانای زیادە لە فەرزبێ، دەشگونجێ بە مانای زیادە بێ، بۆ تۆ لەوێ لەسەر خەلك فەرز كراو، لەسەر ئۆممەتەكەت، دانراو، تۆ ئەو زیادەیهشت لەسەر

فەرز کراوە، واتە: وشەي ﴿ نَافِلَةٌ ﴾، مەرج نیە تەنیا مەبەست پێی پەسند (مەندوب) بێ، کە لە بەرانبەر فەرز دایە.

بەلام بێگومان دەشگونجێ ئەو وشەیه بە بەلگەي ئەوەش بەیترتەو کە پیغەمبەری خاتەمیش ﷺ شەونویژی لەسەر فەرز نەبوو، بەلام خۆی پەروەردگار بۆی پەسند کردو، ئەویش خۆی بەو پەسندەو مۆلەزم و پابەند کردو، گەنگ ئەوەیە ئەوەی لەم ئایەتە موبارەکەدا هاتو، مەسەلەي لایەردن (نسخ)ی هەر تێدا نیە.

بەلکو مانای ئەو ئایەتە موبارەکەو کۆی حوکمی شەونویژ کە لێی وەرەگیری چەند ئەگەرێکی هەن:

۱- خۆی کاربەجێ هەر لەسەرەتاوە وەک پەسند (مەندوب) فەرمانی پێکردوون شەونویژ بکەن، نەک وەک ئەرکیکی پێویست.

۲- خۆی میهرەبان هەر لە بەراییهووە بۆ کاتیکی دیارییکراو، ئەو ئەرکەي پێ سپاردوون، بە پیغەمبەری خوا ﷺ و هاوێلانی و، تەنیا لەو سەرەتایەووەش پێویست بوو، دوايی خوا حوکمەکەي سووک کردو و کردووێتی بە پەسند، بە تاییەت لە حالەتە تاییەتەکانی وەک: نەخۆشیی و سەفەر و جەنگ و جیهاددا.

۳- هەر لەسەرەتاوەش شەونویژ سوننەت و پەسند بوو، دوايی خۆی بە بەزەي ئەو کە پەسندەشی لەسەر سووک و ئاسان کردوون، کە بەپێی تواناو بۆ لوانیان پێی هەئسن، هەم بەهۆی نەتوانینی کۆنترۆڵکردن (ضبط)ی کاتەکەو، هەم بەهۆی هاتەپێشی: نەخۆشیی و، سەفەری داواکردنی بژیوو بەخششی خوا، جەنگ و جیهادهو.

تێمە لێرەدا کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (المزمل) دێنین و لە خۆی پەروەردگار دەپارێننەو، کە بە لوتف و کەرەمی خۆی یارمەتییمان بدات و دەتێن: خوايە! بە ناو هەرە چاکەکانت و سیفەتە هەرە بەرزو پەسندەکانت،

لَيْتَ دەرپارێنەوێه که هەرچی فەرمانت پێکردوێ له فەرماشتی خۆتداو، هەرچی پێغەمبەری خاتەم ﷺ جێبەجێی کردوێ، له ژیانی تاکیی و خێزانیی و کۆمەلایەتیی و سیاسیی دا، تەو فیقمان بەدی ئیمەش بەو شیوێهێ تێبیگەین که خۆت فەرمانت پێکردوێ، بەو شیوێهێش بیکەین که پێغەمبەرە کهت ﷺ کردوویەتی و ئەنجامی داوێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

المفید شر

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمـرۆ کە (۲۱)ی شەووالی سالی (۱۴۴۱)ی کۆچییە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۶/۱۳) ی زایینی، لە شاری دیرینی هەولێر خوا پشتیوان بـێ دەست دەکەین، بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الْمُدَّثِّرُ)، سەرەتاش لە حەوت (۷) بـرگەدا، پێناسە ی ئەم سوورەتە موبارەکە دەکەین و ئێوە پـرۆکە کە ی دەخەینە پـرۆو:

پێناسە ی سوورەتی (المدثر) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا بە ناوی (سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ) ناسراوە، کە بە مانای (خۆ لە پۆشاکەوه پـیچ)هوه، دێ، مەبەستیش پـی پـیغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ.

دووهم: شوێنی دابەزینی:

بە یەكدهنگی زانیان ئەم سوورەتە مەككەییەو لە شاری مەككە دابەزیو، لەو بارهوهش ئەم دهقه دێنین:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ فِي مَكَّةَ} (أخرجه ابن الضريس والنحاس وابن مردويه والبيهقي، وأخرج ابن مردويه عن ابن الزبير مثله، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۱۷۳، وفتح القدير للشوكاني: ج ۵، ص ۳۹۱).

واته: عەبدوللای کوری عەباس ﷺ گوتووێهتی: سوورەتی (الْمُدَّثِّرُ) لە مەککە دابەزیو، ئنجا (إبن مردويه) هەمان قسەی لە عەبدوللای کوری زوبەیریشەو (خوایان رازی ب) گێراوەتەو، هەر کام لە (إبن عباس و ابن الزبير و ابن عُمَر و ابن عُمَر) و لە پێش هەمووشیانەو (إبن مسعود) هەر پێنجیان ناویان عەبدوللایەو، بە عەبادیلە ناسراون، هەمووشیان زۆر زاناو شارەزا بوون، بە تایبەت (إبن مسعود) و لە دواي ئەو (إبن عباس)، ئنجا دواي (ابن الزبير و ابن عُمَر و ابن عُمَر) (خوایان رازی ب).

سییەم: ژمارە ی ئایە تەکانی:

ژمارە ی ئایە تەکانی بە لای زانایانی (أهل المدينة) هەو، لە ژماردنی دوو هەمیانداو، بە لای زانایانی (أهل الشام) هەو پەنجاو پێنج (٥٥) ه، بەلام زانایانی: (أهل البصرة وأهل الكوفة و أهل المدينة) ش لە ژماردنی یە کە میاندا - دیارە دوو چاران ئایە تەکانیان سەرژمێر کردوون - بە پەنجاو شەش (٥٦) یان داناو، ئەو موصحفانە ی لە بەر دەستی ئیمەن، ژمارە ی دوو هەمیان تەبەننیی کردوون کە پەنجاو شەش (٥٦) ه.

چوارەم: پێزبەندی ی لە موصحف و لە دابەزیندا:

لە موصحف دا پێزبەندییە کە ی هەفتاو چوار (٧٤) ه، لە دابەزینیدا پراجیایی هەیه لە بارە ی پێزبەندییە کە ی هەو، ئەو هەش پێویستی بە توژێنەوێهکی ورد هەکات، کە هەوڵدەهین لە چەند خالێکدا کورت و پوختی بکەینەو، لەو بارەو سێ را هەن:

١- جابیری کوری عەبدوللای (خوایان رازی ب) گوتووێهتی: سوورەتی (الْمُدَّثِّرُ) یە کە مین سوورەتە دابەزیی، تەنانەت پێش (العلق) یش و، لەو بارەو ئەم دقە هەیه:

عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَوَّلِ مَا نَزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ؟ فَقَالَ: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ﴾ (١) ﴿قُرْآنُكَ﴾ (٢) قُلْتُ: يَقُولُونَ: ﴿أَفَرَأَى بِأَمْرٍ رَبِّكَ﴾ (٣) الَّذِي خَلَقَ (١)؟ فَقَالَ أَبُو سَلَمَةَ: سَأَلْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ ذَلِكَ، وَقُلْتُ لَهُ: مِثْلَ مَا قُلْتُ لِي، فَقَالَ جَابِرٌ: لَا أَحَدُثُكَ إِلَّا مَا حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «جَاوَزْتُ بَحْرَاءَ، فَلَمَّا قَضَيْتُ جَوَارِي، هَبَطْتُ فَنُودِيتُ فَتَنَظَّرْتُ عَنْ يَمِينِي فَلَمْ أَرْ شَيْئًا، وَنَظَّرْتُ عَنْ شِمَالِي فَلَمْ أَرْ شَيْئًا، وَنَظَّرْتُ أَمَامِي فَلَمْ أَرْ شَيْئًا، وَنَظَّرْتُ خَلْفِي فَلَمْ أَرْ شَيْئًا، فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَرَأَيْتُ الْمَلَكَ الَّذِي جَاءَنِي بِحِرَاءِ قَاعِدَ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَجَنُتُ مِنْهُ حَتَّى هَوَيْتُ إِلَى الْأَرْضِ، فَجَنُتُ إِلَى أَهْلِي، فَقُلْتُ: زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي، فَرَمَّلُونِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ﴾ (١) ﴿قُرْآنُكَ﴾ (٢) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٦٣٨، وَمُسْلِمٌ: ١٦١، وَأَحْمَدُ: ١٤٣٢٦).

واته: یه حیای کوپی ته بی که سیر ده لئ: له نه بوو سه له مهي کوپی عه بدو پرده همانم پرسى له باره ی یه که مین شتيکه وه که له قورئان دابه زيوه؟ ته ویش گوتی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ﴾ (١) ه، گوتم: ده لئین: ﴿أَفَرَأَى بِأَمْرٍ رَبِّكَ﴾ (٣) الَّذِي خَلَقَ (١) [واته: سه ره تاي سووړه تي (العلق)، تهو چهن د تايه ته دابه زيون يه که مجار]، ته بوو سه له مه گوتی: لهو باره وه له جابیری کوپی عه بدو لآم پرسى؟ وهک تو تيسستا ده لئى، منيش وامگوت، به لآم جابیر گوتی: بو ت باس ناکه م، جگه له وهی پیغه مبه ری خوا ﷺ بو ی باس کردووم، فه رمووی: چوومه ئيعتيکافه وه له نيو ته شکه وتی (حراء) دا، دواى ته وهی خه لوهو ئيعتيکافه که م ته واو بوو، ((جوار) له ته سلدا به مانای دراوسيه تى کردنه، به لآم مه به ست پي چوونه ئيعتيکاف و خه لوهو رامن و بیرگردنه وهو جوړیک له په رستش خواى په روه ردگار، دابه زيم بانگکرام ته ماشای لای راستم کرد، هيچم نه دی و، ته ماشای لای چه پم کرد، هيچم نه دی و، ته ماشای دواوهی خو م کرد، هيچم نه دی و، سه رم به رز کرده وه بينيم تهو فريشته يه ی که له (حراء) هاتبوو، له سه ر کورسيه ک بوو له نتيوان ناسمان و زهوی، منيش له ترس و حه ژمه تانی به چوکدا که وتم، گه رانه وه به

مالهوهه گوت: دامپۆشن دامپۆشن، دایانپۆشیم، ئنجا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَّثُرُ﴾ (۱) قُرْآنِدَر دابه‌زی. ﴿۲﴾

۲- دایکه‌مان عایشه (خوا لئی رازی بی) گوتووێه‌تی: یه‌که‌مین شت که دابه‌زیوه، پینج ئایه‌تی سه‌ره‌تای سووره‌تی (العلق)ن، ئنجا دوا‌یی سووره‌تی (الْمَدَّثُرُ) دابه‌زیوه، دیا‌ره مه‌به‌ستیش له پینج ئایه‌تی سه‌ره‌تای سووره‌تی (العلق)، ئەم پینج ئایه‌ته‌یه: ﴿أَفَرَأَى بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (۱) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿۲﴾ أَفَرَأَى أُكْرُمُ ﴿۳﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿۴﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿۵﴾

۳- سووره‌تی (العلق) واته: پینج ئایه‌تی سه‌ره‌تای سووره‌تی (العلق) دابه‌زیون، ئنجا (المزمل) دابه‌زیوه، ئنجا (الْمَدَّثُرُ) دابه‌زیوه، که وه‌ک دوا‌یی با‌سی ده‌که‌ین و پوو‌نی ده‌که‌ینه‌وه، ئەم رایه‌ راسته‌و، دواتر چۆنه‌تی پیکه‌وه گونجانی ئەو ده‌قانه‌ی سونه‌تیش پوون ده‌که‌ینه‌وه.

لێره‌دا ده‌پرسین:

ئایا بو‌چی ئەم رایه‌ی سییه‌م هه‌لده‌بژێرین و، چو‌ن ئەم ده‌قانه‌ پیکه‌وه ده‌گونجین؟
ده‌لێین:

أ- رای راست و له‌گه‌ڵ عه‌ق‌ل و واتاو سرووش‌تی ئایه‌ته‌کان دا گونجاو، ئه‌وه‌یه که ریزه‌بن‌دی دابه‌زینی سووره‌ته‌کانی سه‌ره‌تای قور‌ئان، به‌م جو‌ره‌ بووبی:

۱- سووره‌تی (العلق)، پینج ئایه‌تی سه‌ره‌تای که خوێندمانه‌وه.

۲- سووره‌تی (المزمل)، ئایه‌ته‌کانی: (۱ - ۱۹) دوا‌ی سالتیکش ئایه‌تی ژماره: (۲۰).

۳- سووره‌تی (الْمَدَّثُرُ)، ئایه‌ته‌کانی: (۱ - ۱۰) له سه‌ره‌تاوه، دواتر ئایه‌ته‌کانی: (۱۱ - ۵۶).

۴- سووره‌تی (القلم)، ئایه‌ته‌کانی: (۱ - ۵۲).

ب- بُو چُونِيه تىي پيکه وه گونجاندنى تهم ده قانه ش، (السيوطي) له کتبيّه ناوداره کهى خوى (الإتقان في علوم القرآن) دا، پينج نه گه رى هيټاون، پينج ربي ته ټويل کردن و پيکه وه گونجاندنى تهو سي را جياوازهى پيکه وه هيټاون:

۱- السَّوَالُ فِي حَدِيثِ جَابِرَ كَانَ عَنْ نُزُولِ سُورَةِ كَامِلَةٍ، فَبَيَّنَ أَنَّ الْمَذْتَرَّ نَزَلَتْ بِكَمَالِهَا قَبْلَ نَزْلِ هَامِ سُورَةِ (إِقْرَأْ)، فَإِنَّ أَوَّلَ مَا نَزَلَ مِنْهَا صَدْرُهَا.

۲- أَنَّ مَرَادَ جَابِرٍ بِالْأَوَّلِيَّةِ، أَوَّلِيَّةٌ مَخْصُوصَةٌ مِمَّا بَعْدَ فِتْرَةِ الْوَحْيِ، لَا أَوَّلِيَّةٌ مُطْلَقَةٌ.

۳- أَنَّ الْمَرَادَ أَوَّلِيَّةٌ مَخْصُوصَةٌ بِالْأَمْرِ بِالْإِنْدَارِ، وَعَبَّرَ بَعْضُهُمْ عَنْ هَذَا بِقَوْلِهِ: أَوَّلَ مَا نَزَلَ لِلنَّبِيِّ: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ ۱، وَأَوَّلَ مَا نَزَلَ لِلرُّسَالَةِ: ﴿يَتْلِيهَا الْمَذْتَرُّ﴾ ۲.

۴- أَنَّ الْمَرَادَ أَوَّلَ مَا نَزَلَ يَسْبَبُ مُتَقَدِّمٌ، وَهُوَ مَا وَقَعَ مِنَ التَّذْثِيرِ النَّاشِئِ عَنِ الرَّعْبِ، وَأَمَّا إِقْرَأَ فَتَنَزَّلَتْ ابْتِدَاءً بِغَيْرِ سَبَبٍ مُتَقَدِّمٍ.

۵- أَنَّ جَابِرَ اسْتَخْرَجَ ذَلِكَ بِاجْتِهَادِهِ، وَلَيْسَ هُوَ مِنْ رَوَايَتِهِ فَيَقْدَمُ عَلَيْهِ مَا رَوَتْهُ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، ثُمَّ قَالَ: وَأَحْسَنُ الْأَجُوبَةِ: الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ^(۱).

واته: بُو چُونِيه تىي پيکه وه گونجاندنى تهو ده قانه، تهو پينج ربيهمان له پيشن:

۱- تهو پرسيارهى له جابير کراوه، وهک ليړه دا جابير هيټاويه تى، له بارهى دابه زينى يه که مين سوورپه ت بووه، به تهواووى، جابيريش (خوا ليټيان پاڅى بى)، پوونى کردوته وه که سوورپه تى (المذتّر) به تهواووى دابه زيوه، بهر له وهى سوورپه تى (العلق) به تهواووى دابه زى، واته: دواى ته وهى پينج ټايه ته کهى سهره تاي سوورپه تى (العلق) دابه زيون، تنجا سوورپه تى (المذتّر) دابه زيوه به تهواووى، دواتریش له ټايه تى شه شه م هه تا کوټايى سوورپه تى (إقْرَأْ) دابه زيوه.

(۱) (الإتقان في علوم القرآن، که (الآلوسي)، خاوه نى: (روح المعاني) بهرگى (۱۵)، جوزني (۲۹)، لاپه ره: ۱۶۶، ۱۶۵، لىي وهرگرتوه.

۲- مەبەستی جابیر لە یەكەمین شتێك كە لە قورئان دابەزیو، یەكەمین بوونیکی تاییبەتە، ئەویش بریتییە لە یەكەمین ئایەتانیك كە لە دواي پەرچان و دەستانی وەحیی، دابەزیون، ئەك یەكەمین دابەزین بەرەھایی.

۳- مەبەست لە یەكەم بوونی دابەزینی قورئان بە لای جابیرەو، یەكەم بوونیکی تاییبەتە، بە: دواي ترساندن و ئاگادار كردنەو، ئنجا هەندێكیان ئاوا تەغیریان لەو كردو، گوتووایە: یەكەمین شتێك كە دابەزی بۆ ناساندنی موحەممەد ﷺ پێغەمبەر و فەرمان پێكردنی، سوورەتی (اقرا) بوو، ئەو پێنج ئایەتەي سەرەتای سوورەتی (العلق) بوون، بەلام یەكەمین شتێك كە دابەزی وەك رەوانەكراو، هەر وەھا گەیهەنری پەيامی خوا، ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ﴾ (١) ﷻ بوو.

۴- جابیر كە گوتووویەتی: یەكەمین شتێك كە لە قورئان دابەزیو، مەبەستی یەكەمین شتێك بوو كە لە قورئان دابەزیو، بەهۆی هۆكاریكي پێشوووە، ئەویش بریتی بوو لەوێ كە پێغەمبەری خاتم ﷺ بە پۆشاكەكەي یاخود بە نوێنەكەي خۆي داپۆشیبوو، نوێنەكەي لە خۆیەو پێچابوو، بەلام سوورەتی (اقرا) پێنج ئایەتی سەرەتای سوورەتی (العلق) بەبێ هۆكاریك رابردبێ، دابەزیو، بەلام ئەوێ بە هۆكاریكي پێشوووە دابەزیو، سوورەتی (المدثر) بوو، هۆكارەكەش ئەو بوو كە پێغەمبەر ﷺ دواي ئەوێ ترساو، گەر اوێ ئەو بۆ مالهووە گوتووویەتی: دامپۆش، خۆي لە نوێنەو یاخود خۆي لە پۆشاكەكەيەو پێچاو، خواي پەرەردگار سوورەتی (المدثر) بۆ دابەزاندو، كە: لە نوێنێ وەرە دەری! یاخود لەتیو پۆشاكەكەت كە خۆت تی پێچاو، وەرە دەر!

۵- جابیر (خوالی رازی بێ) بە كۆششی خۆي ئەوێ هەلپێنجاو ئەوێ لە گێردانەوێ وێ نی، بۆیە ئەوێ عایشە گێراویەتەو خوالی رازی بێ، پێش ئەوێ دەخری كە جابیر بە تێگەشتنی خۆي هەلپێنجاو، (السيوطي) یش خۆي گوتووویەتی: باشتەين وەلام هی یەكەم و كۆتایین.

منیش ھەر كام لەو پېنج ۋە لامەم پى چاكن، بەلام ديسان دەشگونجى كۆشش بىرى: ئايا بەكەميان باشتە، ياخود دووهميان، يان سىيەميان، يان چوارەميان، ياخود پېنجەميان؟.

ئەوھى ماۋەتەۋە لەو بارەۋە بېلىم ئەۋەيە: (السيوطي) باسى ئەۋەى نەكردەۋە كە لە دۋاى سوورەتى (العلق)، سوورەتى (المزمل) دابەزىۋە، بەلام پىشتىش باسم كىردو ئىستاش دووبارەى دەكەمەۋە، ناگونجى سوورەتى (المذتر) پىش سوورەتى (المزمل) كەوتى، لەبەر دوو ھۆكاران:

۱- لە فەرمايشتەكاندا زياتر ئەۋە ھاتە: (زملوني، زملوني)، كەۋاتە: پىش ئەۋەى سوورەتى (المذتر) دابەزى، سوورەتى (المزمل) دابەزىۋە، پىشتىش گوتمان (تزمل) ئەۋەيە كە پۇشاك و پىخەف بەخۇ دابدري، پىغەمبەرىش ﷺ فەرمويەتى: (زملوني)، كەۋاتە: كەسىك جگە لە خۇي پۇشاكىكى پىداداۋە، لىفەيەك جاجمىك ئەۋەى ئەو كاتە ھەبوۋە خەلك ۋەك نوين و پىخەف بەكارىيەتاۋە.

۲- لە دۋاى ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْيَلُ ۱﴾ ﴿خو﴾ ھەر فەرمان بە خودى پىغەمبەرەكەى ﷺ دەكات، كە خوا پەرستىي بىكات، شەۋنوئىز بىكات و شەۋ بىدارىي بىكات و، فەرمانى پى دەكات بە كۆمەلئ شت كە زياتر پەيوەستن بە خودى خۇيەۋە، جارى ئىستا فەرمانى پىتەكراۋە ئەۋ پەيامەى خوا بگەيەنئ بە خەلك، بەلام دۋاى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَذِيرُ ۱﴾ ﴿قۇفانذر﴾ ﴿۲﴾ مرقىش بەر لەۋەى دەست بە چالاكىي نېۋ خەلك بىكات، دەبى خۇي قايم و مەكەم بىكات، ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْيَلُ ۱﴾ ﴿قُرْ أَيْلُ إِلَّا قَلِيلًا ۲﴾ ﴿بَصْفُهُ أَوْ أَنْتَصَ مِنْهُ قَلِيلًا ۳﴾ ﴿أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَبِّلْ الْفَرْءَ أَنْ تَرْتَبِلًا ۴﴾ ﴿إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا نَفِيلًا ۵﴾ ﴿إِنْ نَاشِئَةَ أَيْلٍ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۶﴾ ﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا طَوِيلًا ۷﴾ ﴿وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَبَنِّتْ إِلَيْهِ بَنِيْلًا ۸﴾ ﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۹﴾ ﴿وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۱۰﴾ ﴿﴾

لە ھاڵێک دا جاری پێغەمبەری خاتەم ﷺ ئەزکدار نەکراوە بە گەیانندی پەيام، ئەو پەيامە ی خۆا پێیدا ناردووە بێگەیهنێ بە خەلک، بە لکۆ ئەوانە ھەموویان ئامۆژگاری و پێنمایین بوو پێغەمبەری خۆا ﷺ کە پەيوەندیی لەگەڵ خۆای پەرورەدگارا مەحکەمتر بکات، بە شەو نوێژو فورئانخوێندن بە رێکی و یادی خۆا کردن و پشت بە خۆا بەست و خۆپاگری، دوا ی لە قوئاغیکی دیکە دا: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ ۖ (۱) قُرْ فَأَنْذِرِ ۖ (۲)﴾، ئە ی ئەو کەسە ی پۆشاکی لە خۆتەو پێچاو، یان خۆت لە پێخەف و پۆشاکیوە پێچاو! ھەلسەو بترسێنەو ئاگادر بکەو، بێگومانیش خۆ پەرورەدە کردن و خۆ پاهێنان و خۆ مەحکەم کردن، لە پێش کار لەسەر خەلک کردن و، دەستکردنە بە جموجۆلی ئێو خەلک و کۆمەلگا.

پێنجەم: نێوەرۆکی ئەم سوورەتە:

تێمە لە شەش خالدا باسی نێوەرۆکی ئەم سوورەتە دەکەین:

۱- لە ھەوت ئایەتەکانی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ ۖ (۱) قُرْ أَلَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ۖ (۲) يَصْفَهُ ۖ أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا ۖ (۳) أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَبِّي الْفَرْمَانُ تَرْتِيلًا ۖ (۴) إِنَّا سُلِقِيَ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۖ (۵) إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ۖ (۶) إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۖ (۷)﴾، دا، ھەوت ئەزک خراونە سەر شانی پێغەمبەری خاتەم کە بریتین لە:

۱- ﴿قُرْ﴾، ھەلسە،

۲- ﴿فَأَنْذِرِ﴾، (خەلک) بترسێنەو وریا بکەو.

۳- ﴿وَرَبِّكَ فَكْبِرْ﴾، پەرورەدگارت بە گەورە بگر، بە مەزن بگر،

۴- ﴿وَيَا بَاكَ فَطَهُرْ﴾، پۆشاکی پاک بکەو،

۵- ﴿وَالرَّجَرَ فَاهْجُرْ﴾، واز لە پیسی و خراپە بهێنە،

۶- ﴿وَلَا تَمَنَّيَنَّ تَسْتَكْبِرُ﴾، کاتیک ده به خشی، مه به خشه که به خشینه که ت به زور بزانی، یا خود که فرمانبراری بو خوا نه انجام ده دهی، به زوری مه زانه.

۷- ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾، خوږاگریش به بو په روه ردگارت.

۲- له سنی نایه ته کانی: (۸- ۱۰) دا، باسی پژوی قیامت کراوه: ﴿فَإِذَا نُفِرَ فِي الْأُنْفُورِ﴾ ۸ ﴿فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ﴾ ۹ ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابٌ عَسِيرٌ﴾ ۱۰.

۳- له بیست نایه ته کانی: ﴿ذُرِّي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ ۱۱ ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا﴾ ۱۲ ﴿وَبَنِينَ شُهودًا﴾ ۱۳ ﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا﴾ ۱۴ ﴿ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ﴾ ۱۵ ﴿كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِينِدًا﴾ ۱۶ ﴿سَاءَ هُفُهُ، صَعُودًا﴾ ۱۷ ﴿إِنَّهُ، فَكَّرَ وَقَدَّرَ﴾ ۱۸ ﴿فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾ ۱۹ ﴿ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾ ۲۰ ﴿ثُمَّ نَظَرَ﴾ ۲۱ ﴿ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ﴾ ۲۲ ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ﴾ ۲۳ ﴿فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ﴾ ۲۴ ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ ۲۵ ﴿سَأُصْلِيهِ سَقَرٌ﴾ ۲۶ ﴿وَمَا أَذْرَبْكَ مَا سَقَرٌ﴾ ۲۷ ﴿لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ﴾ ۲۸ ﴿لَوَاحٍ لِّلْبَشَرِ﴾ ۲۹ ﴿عَلَيْهَا تَسْعَةُ عَشْرَ﴾ ۳۰ ﴿دا، باسی یه کیک له کافره مله پوره کان، کراوه، که خوا چوار جوړه چاکه ی ناوازه ی پیداون، که چی نه و بیپروا بووه به نایه ته کانی خوا، پاشان خوا ﴿ثُمَّ نَظَرَ﴾ ۳۱ نو قسه و هلو یستی خرابی لی ده گپ یته وه، دواپی هره شه ی لی ده کات به دوزه خ، که به سنی و هسف پتناسه ی ده کات.

۴- له جهوت نایه ته کانی کو تایی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَشْعَبَ النَّارِ إِلَّا مَلِيحَةً وَمَا جَعَلْنَا عَذَابَهُمْ إِلَّا فَنَسَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَقِينُوا﴾ ۳۲ ﴿وَيَزِدَادُ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْثَابُ الَّذِينَ أُوتُوا﴾ ۳۳ ﴿الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُبْصِلُ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْبَشَرِ﴾ ۳۴ ﴿كَلَّا وَالْقَمَرِ﴾ ۳۵ ﴿وَالْبَلِّ إِذْ أَدْبَرَ﴾ ۳۶ ﴿وَالصَّحِيحِ إِذَا أَشْفَى﴾ ۳۷ ﴿إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكُفْرِ﴾ ۳۸ ﴿نَذِيرٌ لِّلْبَشَرِ﴾ ۳۹ ﴿لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَبْدُغَ أَوْ يَتَاخَرُ﴾ ۴۰ ﴿دا، چه ند بابه تیکی جوړاو جوړ باسکراون.

۵- له یازده نایه ته کانی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ﴾ ۴۱ ﴿إِلَّا أَصْحَابَ الْإِيمَانِ﴾ ۴۲ ﴿فِي جَنَّاتٍ يَسَّاءُونَ﴾ ۴۳ ﴿عَنِ الْمُجْرِمِينَ﴾ ۴۴ ﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾ ۴۵ ﴿قَالُوا لَوْ نَكُ مِنَ الْمُصْلِينَ﴾ ۴۶ ﴿وَلَوْ

نَكَ فَلَعِمُ الْمُسْكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَحُوسُ مَعَ الْخَافِيَيْنِ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّى أَتَيْنَا الْيَقِينَ ﴿٤٧﴾ فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ السَّافِهِينَ ﴿٤٨﴾ ۞ دأ، باسی سەرەنجامی بیپروایانی توانبار کراوهو، ھۆکاری چوونە ئێو دۆزەخیان بە چوار شتان باسکراوه.

۶- لە ھەشت تابیەتەکانی: ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذِكْرِ مُعْرِضِينَ﴾ ﴿٤٩﴾ كَانَهُمْ حُمُرٌ مُسْتَفِرَّةٌ ﴿٥٠﴾ فَزَتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْفِكَ صُحُفًا مُنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾ ۞ دأ، بە سەرەنشتکردنەو، باسی ھۆکاری دوورکەوتنەو سڵەمینەو بیپروایان لە قورئان و، ھەندیک لە پڕو بیانووەکانیان کراوه.

شەشەم: تابیەتەندییەکانی ئەم سوورەتە:

ئێمە بۆ ئەم سوورەتە پێنج (۵) تابیەتەندییمان خستونەپروو:

۱- تەنیا لەم سوورەتەدا، لە دوو تووبی ھەوت تابیەت دا، ھەوت فەرمانی گەورەو گەزگ بە پێغەمبەری خوا ﷺ کراون: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَيُبَايِعُ ﴿٤﴾ وَالرُّجَزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾ ۞

۲- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی ئەو کراوه، کە نۆژدە (۱۹) فەریشتە دۆزەخ بەرپۆو دەبەن و سەرپەرشتیی دەکەن: ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ ﴿۳﴾ ۞

۳- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی ئەو کراوه، کە دانانی ژمارە ی فەریشتە دۆزەخەوانەکان بە نۆژدە (۱۹)، ھەوت چۆرە کاریگەری و دەرھاویشتە ی جۆراوجۆری ھەن: ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِينَ الَّذِينَ أَوْتُوا أَلْكِتَابَ وَنَزَّلَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيْمَانًا وَلَا يَرْثَابَ الَّذِينَ أَوْتُوا أَلْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِقَوْلَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ﴾ ﴿۳۱﴾ ۞

۴- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی دانپىداهىيانى تاوانباران، بە چوار ھۆکارەکانى چوونە دۆزەخيان کراوە، لەم ئايەتەتەدا: ﴿قَالُوا لَوْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۖ (۴۳) وَلَوْ نَكُ نَطْعُمَ الْيَسْكِينِ ۖ (۴۴) وَكُنَّا نَحُضُّ مَعَ الْفَاضِلِينَ ۖ (۴۵) وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ۖ (۴۶)﴾.

۵- تەنیا لەم سوورەتەدا، بېرەوايانى ڕوو وەرگێڕ لە يادى خوا ﷻ، چوینارون بە کەرە کتوبىيە سەلمەبۆدەکان لە شىر، يان ڕاۋچيان: ﴿فَمَا هُمْ عَنِ التَّنْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ۖ (۴۹) كَانَهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ۖ (۵۰) فَرَّتْ مِنْ قَسْرِهِمْ ۖ (۵۱)﴾ دا.

حهوتەم: دابەشکردنى ئايەتەکانى ئەم سوورەتە:

ئيمە کۆى پەنجا و شەش (۵۶) ئايەتەکەى ئەم سوورەتە بۆ دوو دەرسال دابەش دەکەين:

دەرسى يەكەم: ئايەتەکانى: (۱ - ۳۷)، کە پێنج بابەتى سەرەکىي دەگرە خۇيان:

۱- ھوت فەرمانکردن بە پيغەمبەرى خوا ﷺ لە دوو توپى ھوت ئايەت دا.

۲- باسى قيامەت و دژوارىي ڕۆژى دوايى.

۳- باسى بابايەكى ملھورى خو بەزلگر لە بەرانبەر خواو پەيامەکەى دا، کە ئەو بابا ملھورە نۆ سيفەت و ھەلۋىستى خراپى لى خراونەرۋو، لە ھالىکدا خوا ﷻ ئەوى نوقمى چاکەو نعيمەتەکانى خۆى کردوھ.

۴- باسى حیکمەتى نۆزدە (۱۹) بوونى ژمارەى فريشتە دۆزەخەوانەکان، کە خوا ﷻ ھوت دەرھاويشتەى دانانى سەرپەرشتيارەکانى دۆزەخى لە فريشتان بە نۆزدە، خستوونەرۋو.

۵- خواردنى سى سويند لەسەر ئەوھى ناگرى دۆزەخ، گەورەترين و سامناکترين شتە، ياخود تاکە شتى يەکجار بېرەزاو گەورەو ترسناکە.

دەرسى دووھم: ئايەتەکانى: (۳۸ - ۵۶)، کە چوار بابەتى سەرەکىي گرتوونە خۆى:

۱- ھەر کەسە لە دۆزەخ دا بارمتەى کردەوھکانىيەتى، جگە لە ھاوھەلانى دەستە راست کە لە بەھەشتەکانى خوادان، لە باخە ڕازاوھو نەبراوھکاندان.

۲- ھۆکارەکانی چوونە نێو دۆزەخی تاوانباران، چوار ھۆکاری سەرەکی، کە بریتین لە:
 أ- نوێژ نەکردن، ب- خواردن نەدان بە ھەژارو نەدار، ج- تێژژانە نێو قسە پووچ و بە تال،
 لەگەڵ ئەھلی کوفرو شیرکدا، د- بێپروایی بە پۆزی سزاو پاداشت.

۳- چواندنی بێپروایانی پشتەلکەر لە بەرنامەی خوا، بە کەرە کێویانی سەلمیوەوە لە
 شیریان ڕاوچییان، کە وەک گوتم: تەنیا لێرەدا بێپروایانیک کە لە یادی خوا دەسەلمەنەو، لە
 بەرنامەی خوا دەسەلمەنەووە لێ دوور دەکەونەو، چوێندراون بەو کەرە کێویانە کاتیک
 شیر دەبینن دەسەلمەنەووە ڕادەکەن، یاخود کاتیک ڕاوچییان دەبینن، چونکە (قسورە) ھەم
 بە مانای شیر ھاتو، ھەم بە مانای کۆمەڵیک تیر ھاوێژو ڕاوچییش ھاتو.

۴- بڕو بیانویی کافران لەسەر بڕوا نەھێنانیان و، ڕوونکردنەوی ھۆکاری راستەقینەی
 بێپروایان، واتە: ئەوان بیانوو دەھێنەو کە ئیمە لەبەر فلان شت و فلان شت بڕوا
 ناهێنین، بەلام خوا ﷻ چییەت و تێوہ پۆکی ھۆکاری بێپرواییە کەیان دەخاتەرو، تاکو
 ئەو بڕو بیانوانە دەیانھێنەو بە ڕوالت، خوای پەنھانزان لەویدا بە درۆیان بخاتەو،
 کە ھۆکاری بێپرواییتان ئەو نیە کە دەلێن، بەلکو ھۆکارە راستەقینە کەتان ئەوہ یە: ﴿بَلْ

لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝۵۲﴾، بەلکو ئەوانە بڕوایان بە دیداری خواو بە مەزڵگای کۆتایی
 نیە، حیسابیان نەکردوہ بۆ ئەو پۆژە کە بە خزمەت خوای پەروەردگار دەکەنەو بە
 دیداری دەگن، ئەوہ یە وایان لێ دەکات بێر لە پەيامی خواو لە فەرماشتی خوا، نەکەنەو،
 کە بە پیغەمبەری کۆتایی خۆیدا ناردوویەتی، ئەگەرنا ئەگەر دلتیابان و زانیابان، کاتیک
 دێ دەچنەو خزمەت خوا، ئیستا کە خوا دەفرموی: پیغەمبەرێکم ناردوہ کۆتا پەيام و
 بەرنامەی خۆم پێدا ناردو، تەماشای ئەو پەيام و بەرنامەیان دەکرد، کە ئەگەر ھەر تێوہ
 ڕاھابان و تەماشایان کردبایە، تەماشاکردنیک بە دل، بە مەبەستی ئەو کە پێی ئاشنا بن
 و لێ شارەزا بن، ئەو کاتە ئەو ھەلوێستە نەرئێنیەیان نەدبوو، کە لێی بسلەمنەو، وەک
 چۆن کەرە کێوی کاتیک شیر دەبینی، دەسەلمەنەووە لێ ڕادەکات!!

❖ دهرسي يه كه م ❖

پيناسه ي ئهم دهرسه

ئەم دەرسمان لە سى و ھەوت (۳۷) ئايەت پێکدێ و، پێنج بابەتی سەرەکی دەگرە خۆيان کە بە خێراى چاويان پيدا دەخسێنێهە:

- ۱- ھەوت فەرمانکردن بە پێغەمبەرى خاتەم ﷺ، لە ھەوت ئايەتی يە کەمدا.
- ۲- لە سى ئايەتی دواى ئەواندا، ئايەتەکانى: (۸، ۱۰، ۹) باسى قىامەت و دژوارىيە کەى و، قورسى و زەحمەتییە کەى بۆ بېيروايان کراوە.
- ۳- لە بیست ئايەتەکانى: (۱۱ - ۳۰) دا، باسى بابابەکی ملھوړى خۆ بە زلگر لە بەرانبەر خواو پەيامە کەيدا کراوە، کە زۆربەى ھەرە زۆرى ڕوونکەرەوانى قورئان گوتوويانە: مەبەست پێى (وليد بن المغيرة) يە و، دوايش ھەر بە بېيروايى مردوہ.
- ۴- باسى حیکمەتى نۆژدە (۱۹) بوونى ژمارەى فريشتە دۆزەخەوانەکان، لە ئايەتی ژمارە (۳۱) دا.

۵- لە شەش ئايەتەکانى: (۳۲ - ۳۷) دا، خواردنى سى سوێند لەسەر ئەوہى ناگرى دۆزەخ گەورەترین و سامناکترین شتە، کە يەخەى بېيروايان و ھاوبەش بۆ خوا دانەران دەگرێ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ ۝۱ قُرْ فَأَنْذِرْ ۝۲ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ۝۳ وَيَا بَاكَ فَطَهِّرْ ۝۴ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝۵
وَلَا تَمَنَّيَنَّ تَسْتَكْبِرُ ۝۶ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝۷ فَإِذَا نَقَرُ فِي النَّافُورِ ۝۸ فَذَلِكَ يَوْمُئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ
۝۹ عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرٌ يَسِيرٌ ۝۱۰ ذَرْبٍ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝۱۱ وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَا مَمْدُودًا
۝۱۲ وَيَنْ شُودًا ۝۱۳ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ۝۱۴ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۝۱۵ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا
عِيدًا ۝۱۶ سَأَرْفَعُهُ صَعُودًا ۝۱۷ إِنَّهُ فَعَّرَ وَقَدَّرَ ۝۱۸ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝۱۹ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ

﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرُ ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ﴿٢٤﴾
 هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَاعِطٍ سَقَرٍ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ الْوَاحِدُ
 لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهِ نَسْعَةُ عَشْرِ ﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِيقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَرْجِعُوا إِلَى مِلَّةِ اللَّهِ الْأُولَىٰ أَوْ يُتِمُّوا إِلَهُكَ الْكِتَابَ
 وَالْمُؤْمِنُونَ وَيَقُولُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ
 وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ
 إِذَا أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن
 يَتَّقَ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٣٧﴾

مانای ده قافو ده قی ثابته کان

{به ناوی خوای به به زه بی به خشنده، تهی خو له پو شاکه وه پیچ! ﴿١﴾ هه لسه
 (خه لک) بترسینه و وریا بکه وه ﴿٢﴾ په روه ردگاریشت (به دل و زمان و کرده وه)
 به گه وره بگره ﴿٣﴾ پو شاکیش پاك بکه وه ﴿٤﴾ هه روه ها له پیسی و خرابه
 دو وره ﴿٥﴾ منه تیش مه که پیٹ زور بی (که ده به خشی، یان فه رمان به ری بو
 خوا ده که ی) ﴿٦﴾ بو په روه ردگاریشت خو رابگره ﴿٧﴾ هه ر کات فوو به که نه دادا
 کرا (بو جاری دو وه و قیامهت هات) ﴿٨﴾ تهو روژه روژکی سه خته ﴿٩﴾ بو
 بی پروایان تاسان نیه ﴿١٠﴾ له من و تهو که سه بگره ی که به تاه دروستم کردوه
 ﴿١١﴾ سامانیکی زورو فراوانیشم پی داوه ﴿١٢﴾ هه روه ها کوپانیکی هه میشه تاماده (له
 لای له کوپو مه جلیسیدا) ﴿١٣﴾ به تاماده کردنیکی ته و اویش (هه موو هوکاره کانی
 ژیان و گوزهرانم) بو ساز کردوون ﴿١٤﴾ ئنجا (و پرای بی پروایی) به ته مایه بویشی
 زیاد بکه! ﴿١٥﴾ نه خیر (با واز لهو خه یال پلاوه به یتن)، چونکه تهو ناحه زو

سەرپىچىكارى ئايەتەكاھە ^(۱۶) لەمەودوا ۋە ھەوراز (سزا)ى سەختى ھەلدەگىرم ^(۱۷) چۈنكى ئەو بىرى كىردەۋە (چ تۆمەتلىك بۇ ئايەتەكانىم ھەلبەستى!) و تەگىر (وقسە)ىكى سازکرد ^(۱۸) بە كۈشتىچى چۆنى ساز كرد! ^(۱۹) ئىنجا (دووبارە) بە كۈشتىچى چۆنى ساز كرد ^(۲۰) دواىى تېرما (چى بلىٰ لە دژى قورئان؟) ^(۲۱) دواىى (پرووى) خۇى گرژ كىردو خۇى مۇنكىرد ^(۲۲) ئىنجا پىشتى ھەلكرىدو خۇى بە زلگىرت ^(۲۳) گوتى: ئەم (قورئان)ە تەنيا جادوۋىيە دەگىرئىتەۋە دەگوازئىتەۋە ^(۲۴) ئەم (قورئان)ە بەس قىسەى مروقە ^(۲۵) لەمەودوا دىخەمە سەقەر (ئاگرى دۆزەخ)ەۋە ^(۲۶) چ شتىك پىتى زانىنىۋى سەقەر چىيە! ^(۲۷) (ئاگرىكە ھىچ ئەندامىك) ناھىلىٰ (نەيسوۋىتىنى) و (ھىچكەسىش) ۋازلىٰ ناھىتىٰ (سزاي نەدات) ^(۲۸) زۆر (سوۋىتىنەرۋ) پىست پەشەلگىرەرە ^(۲۹) نۆزدە (فرىشتەى) بەسەرەۋەن (سەرپەرەشتىكارى) ^(۳۰) ھاۋەلانى ئاگرى (دۆزەخ)ىشمان تەنيا لە فرىشتان داناون، ژمارەكەشيان تەنيا بۇ تاقىكىردنەۋەى ئەۋانەى بىپروا بوون، داناو، تاكو ئەۋانەى كىتتىيان پىدراۋە دلىيان (كە قورئانىش ۋەك كىتتەكەلىيان لە خواۋەيە)، پروادارانىش برواى زىدە بىتتە سەر پروايەكەلىان و، ئەۋانەى كىتتىيان پىدراۋە پروادارانىش دوو دل ئەبن (بەرانبەر بە قورئان)و، تاكو ئەۋانەى دلىان نەخۇشىى تىدايەۋ، بىپروايانىش بلىن: خوا مەبەستى لەم ۋىنەيە چىيە؟ بەو شىۋەيە خوا ھەر كەسىكى بوى گومپراى دەكات و، ھەر كەسىكىشى بوى پاستە پى دىكات و، سەربازەكانى پەرۋەردگارنىشت تەنيا خۇى دەيانزانلى و ئەو (ژمارەى)دەش (نۆزدە) بەس بىرخەرەۋەيە بۇ بەشەر ^(۳۱) بىگومان ۋانىە (كە بىپروايان دەلىن) سوئىد بە مانگ ^(۳۲) ھەرۋەھا سوئىد بە شەۋگار كە پادەبرى ^(۳۳) دىسان سوئىد بە بەرەبەلىان كە پروناك دادى ^(۳۴) ئەو (دۆزەخ) ە تاكى (شتە) گەۋرە بىپەرەزايەكانە ^(۳۵) ترسىنەرۋ ورياكرەۋەى بەشەرە ^(۳۶) بۇ ھەر كام لە ئىۋە كە بىھەۋى پىشېكەۋى، يان دۈابكەۋى ^(۳۷).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الْمُدَّثِّرُ): (أَصْلُهُ الْمُتَدَّرُّعُ دَثَارُهُ، الدَّثَارُ مَا يُتَدَثَّرُ بِهِ، الدَّثَارُ: مَا يَلْبَسُ فَوْقَ الشَّعَارِ، (مُدَّثِّرٌ) لَهُ بِنَجِينِهِ دَا [مُتَدَثِّرٌ] (ت) يَكُهُ لَهُ (د) هَكَذَا دَعِمْ كِرَاوَهُ، بَوْنُهُ [مُدَّثِّرٌ] نَهْوِيش كِه سِيكِه پۆشاکه‌کی خَوّی له خَوّوه‌ی پێچاوه، (دِثَار) یَش نَهْوِیه كِه خَوّی پێدا ده‌پۆشری، (دِثَار) نَهْوِیه له سه‌رووی (شِعَار) وه خَوّی پێدا ده‌پۆشری، (شِعَار) نَهْوِیه له سه‌ر پِیست ده‌پۆشری [به‌لَام (دِثَار) نَهْوِیه له سه‌ر نه‌و بێ، واته: پۆشاک‌ی ده‌ره‌وه.

۲- (قُرْ): هه‌لسه، (الْقِيَامُ لِلشَّيْءِ: الْمُرَاعَاةُ لِلشَّيْءِ وَالْحِفْظُ لَهُ، وَالْعَزْمُ عَلَى الشَّيْءِ)، كِه ده‌فه‌رموئ: (قُمْ) واته: هه‌لسه، هه‌لسان بۆ شتێك بریتیه له په‌چاوكردنی نه‌و شته‌و پاراستنی نه‌و شته، هه‌روه‌ها هه‌لسان بۆ شتێك بریتیه له دلی خۆسا‌گ‌کردنه‌وه له سه‌ر نه‌جامدانی شتێك.

(فَأَنذِرْ): (الْإِنذَارُ: إِخْبَارٌ فِيهِ تَخْوِيفٌ)، (إِنذَار): هه‌وال پێدانێكه ترساندنێ تیدا بێ، (كَمَا أَنَّ التَّبَشِيرَ إِخْبَارٌ فِيهِ سُرُورٌ)، هه‌روه‌ك وشه‌ی (تَبَشِيرٌ) هه‌وال پێدانێكه مایه‌ی دڵخۆشیی بێ.

(وَالرُّجْزُ): (الرُّجْزُ: الصَّغْمُ وَالذَّنْبُ وَالْخُبْثُ، وَالْعَذَابُ وَالشَّرُّ)، وشه‌ی (رُجْز): هه‌ندیکیان به (رُجْز) یان هێناوه، به مانای بت و گونا‌هو پیسی و سزا و هاویه‌ش بۆ خوا دانانی‌ش دی.

(فَاهْجُرْ): (هَجَرَ يَهْجُرُ هَجْرًا تَبَاعَدًا)، كه‌واته: (فَاهْجُر) لێی دوور بکه‌وه‌وه، چونكه (هَجَرَ يَهْجُرُ هَجْرًا) واته: لێی دوور که‌وته‌وه لێی، دوور ده‌که‌وته‌وه، دوور که‌وته‌وه.

(وَلَا تَمُنْ): واته: منهت مه که، (مَنْ عَلَيْهِ يَمُنُّ مَأْ: اُنْعَمَ عَلَيْهِ نِعْمَةً طَيِّبَةً، وَمَنْ عَلَيْهِ مَأْ: فَحَرَّ بِنِعْمَتِهِ حَتَّى كَذَرَهَا)، (مَنْ عَلَيْهِ) به دوو واتایان دئی، (مَنْ عَلَيْهِ يَمُنُّ مَأْ: اُنْعَمَ عَلَيْهِ نِعْمَةً طَيِّبَةً) واته: چاکه یه کی باشی له گه لدا کرد، شتیکی باشی پید، به لام ویرای نه وه ش (مَنْ عَلَيْهِ) واته: شانازی کرد بهو چاکه یه ی له گه لیدا کرد بوو، پیشینان گوتوو یانه: منه تی له سه ر کرد، به چاویدا دایه وه.

(الْأَفْوَ): (الْصُّور، نَقَرَ بِفُلَانٍ: دَعَاهُ مِنْ بَيْنِ الْقَوْمِ، وَنَقَرَ بِلِسَانِهِ: صَوَّتَ)، (نَاقُور) به مانای (صور) دئی، واته: بووقی یان که رنه نا، ده گوتری: (نَقَرَ بِلَانٍ) واته: له تیو خه لکه که دا بانگی کرد، هاواری لیکرد، ده گوتری: (نَقَرَ بِلِسَانِهِ: صَوَّتَ) واته: ده نگی له زمانی هیئا، وه ک فیکه کیشان.

(عَسِيرٌ): (صَعْبٌ وَشَدِيدٌ)، (عَسِير): به مانای قورس و زه حمهت دئی، پیچه وانه که ی (یَسِيرٌ) ه، واته: ئاسان و سیتا.

(وَجِدًا): (الْوَجْدُ: الْمُتَقَرُّدُ)، ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ (۱۱) ﴿الْمُدَّثِّرُ، واته: له من و لهو که سه گه ری که به تاك دروستم کردوه، له تیو خه لکیدا تاکه، ده گوتری: (وَجَدُ و وَجِدُ و أُوحِد) بو پیاویکی تاك، (وَحْدَاء) بو ئافرهت، نه گه ر گوئمان (فَلَانَةٌ وَحْدَاءَ بَيْنَ النِّسَاءِ)، فلان ئافره ته له تیو ئافره تاندا تاکه، به لام بو پیاوان ده گوتری: (أُوْحِد) و (وَحِد) و (وَجِد)، واته: تاك.

(مَمْدُودًا): (الْمَادَّةُ: الزِّيَادَةُ الْمُتَّصِلَةُ، مَدَّ اللَّهُ فِي عُمْرِهِ، أَي: أَطَالَهُ)، (مَادَّة): بریتیه له زیادبوونیکي په یوه ست، ده گوتری: (مَدَّ اللَّهُ فِي عُمْرِهِ) واته: ته مه نی زیاد کرد، (الْمَمْدُودُ: الْمُبْسُوطُ) واته: فراوانکراو، دریژکراو، (الْمَدُّ: الْجَرُّ) به مانای پاکیشانی شتیك دئی.

(شُهُودًا): (حُضُورًا، شَهِدَ: حَضَرَ، شَاهِدَ: حَاضِرٌ)، که ده فه رموی: ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾ واته: کورانیك هه میسه له کوړو مه جلسه که پدا ئاماده ن، (شَهِدَ) به مانای (حَضَرَ) واته: ئاماده بوو، (شَاهِد) به مانای (حَاضِر) واته: ئاماده.

(وَمَهَّدْتُ): (أَي: سَوَّيْتُ وَهَيَّأْتُ)، ﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا﴾، به سازکردنیکی باش
هەل و مەرجەکانم بۆ سازکردن، ھۆکارەکانم بۆ پەرەخساندن.

(عَنِيدًا): (الْعَنِيدُ: الْمُعْجَبُ بِمَا عِنْدَهُ)، (عَنِيدٌ): كَهَيْئَةِ كَسَيْكَ بِهِ وَهُوَ لَهْلَاهِي تَنَزُّو
سەرسام بێ، (الْمُعَانِدُ: الْمُبَاهِي بِمَا عِنْدَهُ)، كَهَيْئَةِ خَوَى بِهِ وَشَتَوَهُ هَلْ كَيْشِي كَه
له لایهتی، دەسەلاتە، سامانە، ھەر شتێك ھەیە، (الْعَنُودُ: الَّذِي يُعْنِدُ عَنِ الْقَصْدِ)
كَهَيْئَةِ كَه لَه مەبەست لادەدا، (الْعَنِيدُ: الْعَادِلُ عَنِ الطَّرِيقِ)، (عَنِيدٌ): كَهَيْئَةِ كَه
له پێ لادەدا، كەواتە: (الْعَنُودُ وَالْعَنِيدُ) واتایان زۆر لێك نزیكە، (الْعَنِيدُ): كَه سێكە
كه له پێ لادەدا، بەلام (الْعَنُودُ) كە سێكە له ئامانج لادەدا.

(سَارَهُقَهُ): به بەرزایی ھەل دەگێرم، (رَهْقَهُ الْأَمْرُ: غَشِيَهُ بِقَهْرٍ)، (رَهْقَهُ الْأَمْرُ)
واتە: (عَاذَهُ وَعَطَاهُ)، له رووی دەسەلات بەسەردا فەرژ کردنەو، داپۆشی.

(صَعُودًا): (عَقَبَةُ شَاقَّةٍ)، واتە: دەروویەکی سەخت، كە دەفەر موی: ﴿سَارَهُقَهُ،
صَعُودًا﴾، واتە: بە ھەورازیکی سەخت و دەروویەکی سەختی ھەل دەگێرم له
دۆزەخدا.

(فَكَّرَ): (التَّفَكُّرُ: جَوْلَانُ الْفِكْرَةِ بِحَسَبِ نَظَرِ الْعَقْلِ)، (فَكَّرَ) واتە: بیرى کردەو،
ئەجا بیرکردنەو، بریتیە لە جوولەى بیر بە ھۆى سەرنجدانى عەقلەو، عەقل
تەماشای شتێك بکات و چاوی پێدا بگێڕێ و بیرى لێبکاتەو و پامپێ.

(وَقَدَّرَ): (الْقَدَرُ وَالْتَقْدِيرُ: تَبْيِينُ كَيْمِيَةِ الشَّيْءِ، وَقَدَرْتُهُ وَقَدَّرْتُهُ، (قَدَرٌ) وَ (تَقْدِيرٌ)
بریتىە لە ڕوونکردنەو، ئەندازەى شتێك، دەگوترێ: (قَدَرْتُهُ وَقَدَّرْتُهُ)، واتە: ھەم
بە گیرەو، ھەم بەبێ گیرە (شَدَّة)، ھەردووکیان بە مانای ئەندازەى شتەكەم
دیاریبکەد، (وَالْتَقْدِيرُ: التَّفَكُّرُ فِي الْأَمْرِ بِحَسَبِ نَظَرِ الْعَقْلِ، وَيَنْبَاءُ الْأَمْرُ عَلَيْهِ)،
(تقدير): بریتىە لە بیرکردنەو، لە شتێك بەھۆى سەرنجدانى عەقلەو، دواییش
شتێك لەسەر ئەنجامى ئەو بیرکردنەو، بەنیات بترێ.

(نَظَرٌ): (النَّظَرُ: تَقْلِيْبُ الْبَصَرِ، وَالْبَصِيرَةُ لِإِدْرَاكِ الشَّيْءِ وَرُؤْيِيَتِهِ)، (نَظَرٌ): بریتیه له چاوپندا گیران، یاخود دل پندا گیران بۆ زانینی شتیک و بینینی شتیک.

(عَبَسَ): (الْعُبُوسُ: الْقُطُوبُ)، (عَبَسَ) به مانای: پرووی گرژکرد، دى، (وَقَدْ يُرَادُّ بِهِ الْقَامِلُ وَالْفَخْصُ)، جاری واش هه یه مه بهست لهو پروو گرژکردنه، پامان و پشکینی شتیکه، ثنجا (الْعُبُوسُ: قُطُوبُ الْوَجْهِ مِنْ ضِيقِ الصَّدْرِ)، (عُبُوسٌ): بریتیه له پروو گرژکردن له نه نجامی سینهو دلته نگ بوون دا، له حالیک دا که سیک له به رانبه ر شتیکدا داماوو وه ستاوو.

(وَبَسَّ): (الْبَسْرُ: الْإِسْتِعْجَالُ بِالشَّيْءِ قَبْلَ أَوَانِهِ)، (بَسَرٌ): بریتیه له په له کردن له شتیک پیش ته وهی کاتی خو ی بى.

(أَذْبَرَ): (ذَبَرَ فَلَانُ الْقَوْمَ: صَارَ خَلْفَهُمْ) واته: فلانکەس کهوته دواى خەلکەکه، به لام (أَذْبَرَ: أَيِ اغْرَضَ وَوُلَّى ذُبْرَةً)، واته: پشتی هه لکردو پاشی تیکرد.

(سَحَرٌ): (الْخِدَاعُ، وَتَخْيِيلَاتٌ لَا حَقِيقَةَ لَهَا، وَالسَّحَرُ: إِسْتِجْلَابُ مُعَاوَنَةِ الشَّيْطَانِ)، وشه ی (سَحَرٌ) به مانای فیل و، به مانای خه یالیک خستنه بهرچاوی که سیک، ئەو خه یالە راستیی نه یی، ههروهه (سَحَرٌ) بریتیه له هه ولدان بۆ پهیدا کردنی هاوکاری شه ی تانه کان، تیمه له تهفسیری سووره تی (البقرة) دا، له لیکدانه وهی ئەو نایه ته موباره که دا که باسی ها پرووت و ما پرووت ده کات، کورته باسیکمان له باره ی جادوووه کردوه.

(يُؤْثِرُ): (الْمُنَاثِرُ: مَا يُرَوَّى مِنْ مَكَارِمِ الْإِنْسَانِ، وَيُؤْثِرُ أَيِ: يُرَوَّى)، (يُؤْثِرُ) به مانای (يُرَوَّى) ده گیرد ریتیه وه، (مُنَاثِرٌ): کۆی (مَأْثَرَةٌ) یه، تهوه یه که له په وشته بهرزه کانی مرو فیک و چاکه کانی ده گیرد ریتیه وه.

(سَقَرٌ): (سَقَرَتُهُ الشَّمْسُ، صَقَرَتْهُ: لَوُحَتُهُ وَأَذَابَتْهُ، وَسَقَرٌ: عِلْمٌ لِيَهْتَمُّ)، له زمانی عه ره ببیدا ده گو تر ی: (سَقَرَتُهُ الشَّمْسُ وَصَقَرَتْهُ)، به (سین و صاد) (أَيِ: لَوُحَتُهُ

وَأَذَابُهُ، واتە: رەشى ھەلگىپراۋ تۈندىيەۋە، وشەي (سَقَر) ناۋىكى ناسىنە بۇ دۆزەخ، يەككە لى ناۋە كانىەتى.

(عَذَابُهُم): (العَذَابُ: الشَّيْءُ الْمَعْدُودُ)، (عِدَّة): بىرىتتە لى شىتىكى ژمىردىراۋ.

(فِتْنَةٌ): (إِخْتِبَارٌ وَعَذَابٌ)، (فِتْنَةٌ) بە ماناى تاقىكىردنەۋە، بە ماناى سزاۋ ئازار دى، واتە: كىردوۋمانە بە مايە سزاۋ ئازار، ياخۇد كىردوۋمانە بە مايە تاقىكىردنەۋە، تاقىكىردنەۋەش زىاتىر لى گەل ۋە سىياقەدا دىگۈنچى.

(أَسْفَرُ): (السَّفَرُ: كَشْفُ الْغِطَاءِ، أَسْفَرُ: أَشْرَقَ لَوْنُهُ، أَسْفَرْتُ: دَخَلْتُ فِي الصَّبَاحِ أَي: أَصْبَحْتُ)، وشەي (سَفَر) بە ماناى لاپىردى پۇشاك لى سەر شىتىكى، دى، (أَسْفَرُ: أَشْرَقَ لَوْنُهُ) واتە: رەنگەكەي پۈۈۋ، (أَسْفَرْتُ: دَخَلْتُ فِي الصَّبَاحِ وَأَصْبَحْتُ)، (أَسْفَرْتُ) بە ماناى كەۋمە كاتى پۈۋناكىي بەرەبەيان، كەۋمە بەرەبەيان، (إِسْفَارٌ) لى فەرمىشى پىغەمبەر دا ﷺ ھاتۋە. (أَسْفَرُوا بِالصَّلَاةِ) واتە: نۆز بىكەن لى كاتىكىدا دىنا تۆزىك پۈۋناك دادى، (الإِسْفَارُ بِصَلَاةِ الصُّبْحِ)، ۋە پۈۋ ھەنپە راي وايە: دىبى نۆزى بەيانى كاتىك بىرى دىنا پۈۋناك داھاتىبى، ھەندىكى دىكە لى زانايان دىلەن: واتە: ۋا باشە نۆزى بەيانى كاتىك بىرى، دىنا پۈۋناك دانەھاتىبى، واتە: لى سەرەتاي كاتەكەيەۋە بىرى.

(الْكُفْرُ): (جَمْعُ الْكُفْرِ، مِثْلُ أَوَّلِ جَمْعِ أُولَى)، (كُفْرٌ) كۆي (كُفْرٌ) يە، (كُفْرٌ) واتە كەۋرەتىنە كان، (كُفْرٌ) واتە: كەۋرەتىر، بۇ مەنپەيە، مەنپەيە مە جازىي، ۋەك (أَوَّل) كۆي (أَوَّل) يە، (أَوَّل) واتە: باشىر، (أَوَّل) واتە: باشىرىنە كان.

هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان

یه‌که‌م: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنِيُّ ۖ قُمْ فَاذْهَبْ﴾، که پێشتریش هینامان، به‌لام لێره‌شدا به‌ بۆنه‌ی هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌، جارێکی دیکه‌ ئه‌و رېوايه‌ته‌ دێنین:

{عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَخَذْتُكُمْ مَا حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: جَاوَزْتُ بِحِرَاءَ شَهْرًا، فَلَمَّا قَضَيْتُ جَوَارِي نَزَلْتُ فَاسْتَبَطَنْتُ بَطْنَ الْوَادِي، فَتَوَدَيْتُ فَنَظَرْتُ أَمَامِي وَخَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، فَلَمْ أَرِ أَحَدًا، ثُمَّ تُودَيْتُ فَتَنَظَرْتُ فَلَمْ أَرِ أَحَدًا، ثُمَّ تُودَيْتُ فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَإِذَا هُوَ عَلَى الْعَرْشِ فِي الْهَوَاءِ -يُعْنِي جَبْرِيلَ ﷺ- فَأَخَذْتَنِي رَجْفَةً شَدِيدَةً، فَأَتَيْتُ خَدِجَةَ فَقُلْتُ: دَثُرُونِي، فَدَثُرُونِي فَصَبُّوا عَلَيَّ مَاءً، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنِيُّ ۖ قُمْ فَاذْهَبْ﴾، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤، ٣٢٣٨، ٤٩٢٣، ٤٩٢٤، ٤٩٢٦، ٤٩٥٤، ٦٢١٤، ومسلم: ١٦١، ٢٥٥، ٢٥٦، ٢٥٧، ٢٥٨).

واته: جابیری کورپی عه‌بدو‌ل‌لا (خوا لێیان رازی بێ) ده‌لێ: ئه‌وه‌تان بۆ باس ده‌که‌م، که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆی باسکردین، فه‌رمووی: مانگێک له‌ ئه‌شکه‌وتی (حیراء) دا بووم بۆ ئیعتیکاف و په‌رستش، (به‌و شیوه‌یه‌ی زانیویه‌تی)، کاتیک مانگه‌که‌م ته‌واو کرد، دابه‌زیم، که که‌مه‌ه‌ ئیو قوولایی شیوه‌که‌ بانگکرام، ته‌ماشای پێشه‌وه‌ی خۆم و، دواوه‌ی خۆم و، لای راست و لای چه‌پم کرد، که‌سم نه‌بینی، دووباره‌ بانگکرام دیسان سه‌رنجم دا که‌سم نه‌بینی، دووباره‌ بانگکرام سه‌رم به‌رز کرده‌وه، ته‌ماشام کرد له‌سه‌ر ته‌ختیکه‌ له‌ هه‌وا، واته: جبریل عليه السلام له‌رزینه‌وه‌یه‌کی سه‌خت گرگی، هاته‌وه‌ لای خه‌دیجه، گوتم: دامپۆشن، دایان پۆشیم و ئاویان به‌سه‌ردا کردم (بۆ ئه‌وه‌ی حاله‌ته‌که‌م نه‌مێنی، دیاره‌ دوا‌یی چۆنه‌ ئیو نوێنه‌وه) ئنجا خوا (عَزَّ وَجَلَّ) ئه‌و ئایه‌ته‌ موباره‌کانه‌ی دابه‌زاندن: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنِيُّ ۖ قُمْ فَاذْهَبْ﴾، ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی خۆت له‌ نوێنه‌وه‌ پێچاوه‌، خۆت داپۆشیوه‌! هه‌سته‌ خه‌لک بترسینه‌ و وریا بکه‌وه‌.

دوهم: به نسبت تھو بیست ثابہ تانہی لہ بارہی کافر کی ملہوہ دابہ زیون: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝۱۱ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۝۱۲ وَبَنِينَ شُہودًا ۝۱۳ وَمَهْدُتٌ لَهُ ۝۱۴ نَمَهِدًا ۝۱۵﴾ لہو بارہوہ چہند دہ قنک ہاتوون، ٹیمہ چواریان لی دینین، کہ لہ رووی سہنہ دہوہ، پرنگہ تَوَزِيكْ باشر بن لہوانی دیکہ:

۱- اَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ؓ، قَالَ: اِنَّ الْوَلِيدَ بْنَ الْمُغِيرَةَ جَاءَ اِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَرَأَ عَلَيْهِ الْقُرْآنَ، فَكَانَتْ رَقًى لَهُ، فَبَلَغَ ذَلِكَ اَبَا جَهْلٍ فَأَتَاهُ، فَقَالَ: يَا عَمُّ! اِنَّ قَوْمَكَ يُرِيدُونَ اَنْ يَجْمَعُوا لَكَ مَالًا لِيُعْطُوْكَهٗ، فَاِنَّكَ اَتَيْتَ مُحَمَّدًا لَتَعْرِضَ لِمَا قَبْلَهٗ، قَالَ: قَدْ عَلِمْتُ قُرَيْشٌ اَنِّي مِنْ اَكْثَرِهَا مَالًا، قَالَ: فَقُلْ فِيْهِ قَوْلًا يَبْلُغُ قَوْمَكَ اَنَّكَ مُنْكَرٌ لَهُ، قَالَ: وَمَاذَا اَقُوْلُ؟ فَوَاللّٰهِ مَا فِيْكُمْ رَجُلٌ اَعْلَمُ بِالشَّعْرِ مِنِّي، لَا يَرْجِزُهٗ وَلَا يَقْصِيْدُهٗ مِنِّي، وَلَا بِالشَّعَارِ الْجَنِّ، وَاللّٰهِ مَا يُشْبِهُ هَٰذَا الَّذِي يَقُوْلُ شَيْئًا مِنْ هَٰذَا، وَوَاللّٰهِ اِنْ لَّقَوْلُهٗ الَّذِي يَقُوْلُ لَحَاوَةً، وَاِنْ عَلَيْهِ لَطَاوَةً، وَاِنَّهٗ لَمُثْمِرٌ اَعْلَاهُ مُعْدِقٌ اَسْفَلَهٗ، وَاِنَّهٗ لَيَعْلُو وَمَا يُعْلَى، وَاِنَّهٗ لَيَحْطُمُ مَا تَحْتَهٗ، قَالَ: وَاللّٰهِ مَا يَرْضٰى قَوْمُكَ حَتّٰى تَقُوْلَ فِيْهِ، قَالَ: قَدْ عَنِيْ اُكْكُرُ، فَلَمَّا فَكَّرَ، قَالَ: هَٰذَا سِحْرٌ يُؤْثَرُ، يَأْتِرُهٗ عَنْ غَيْرِهٖ، فَتَرَلْتُ قَوْلَهٗ تَعَالٰى: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝۱۱ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۝۱۲ وَبَنِينَ شُہودًا ۝۱۳ وَمَهْدُتٌ لَهُ ۝۱۴ نَمَهِدًا ۝۱۵﴾ عَلَيْهِ تِسْعَةُ عَشَرَ ﴿۳۰﴾ { (أخرجه: الواحدي في أسباب النزول: ص ۲۹۵، والحاكم في المستدرک: ج ۲، ص ۵۰۶، ۵۰۷، وعنه البيهقي في شعب الإيمان: ص ۱۳۳، ودلائل النبوة: ج ۲، ص ۱۹۹، قال مؤلفا الإستيعاب في بيان الأسباب: وهذا سند ضعيف، قال: الحاكم: هذا حديث صحيح على شرط البخاري ومسلم ولم يخرجاه ووافقه الذهبي)، كهواته: راجيای هه لیه لہ رووی سہنہ دہ کیهوه.

واته: لہ عہدولای کوری عہباسہوہ ؓ گپردراوہ تہوہ، کہ ولیدی کوری موغیرہ ہاتوہ بو لای پیغہ مہر ؓ و تہویش فورٹانی بہ سہردا خویندو تہوہ و تہویش دلی بوئی نہرم بووہ، تہوہش بہ تہبوو جہہل گہیشوتہوہ و ہاتوہ بو لای و گوتوویہ تی: تہی مامہ! خہ لکہ کت پییان وایہ پارہت بو کو بکہنہوہ و بتدہنن، چونکہ تو چوویہ لای موحمہد و تہماعت لہوہ دایہ کہ لہ لایہ تی، (واتہ: لئی بہ ہرہمہ نہدی لہ رووی ماددیہوہ)، ولیدی کوری موغیرہش

گوتوويه تى: قوپرەش دە زانن كە من لە ھەموویان مأل و سامانم زیاترە! ئەویش
گوتى: كەواتە قسەيەكى وا لە بارەى موھەممەدو قورئانەوہ بكە، كە بگاتەوہ
خەلكەكەت و بزائن تۆ نكوولیی لى دەكەى، (نكوولییكەرى، وى و رقت لىبەتى)،
ئەویش گوتى: سویند بە خوا ھىچ پیاوكتان تیدا نیە لە من لە شىعر شارەزاتر
بى و، ھىچ كامیكتان تیدا نیە لە من لە پەجەزو قەصيد (كە دوو جوړى
شىعرن)، شارەزاتر بى و، لە من شارەزاتر بى لە شىعرەكانى جند، بە خوا
ئەوہى دەیلێ وەك ھىچ كام لەوانە ناچى و، سویند بە خوا ئەوہى دەیلێ، زۆر
شىرىنەو، زۆر پازاوەیە، وەك درەختێك وایە كە سەرەكەى زۆر بەرداردو، خوارپشی
زۆر بەرھەمداردو، ئەو قسەيەى ئەو دەیلێ بەرز دەبێتەوہو سەر دەكەوێ و،
ھىچ قسەيەك بەسەرىدا سەرناكەوێ و، ھەر قسەيەك بكەوێتە بەرانبەرى تێكى
دەشكێنێ، ئەبوو جەھلیش دەلێ: ئاخىر خەلكەكەت رازى نابن، ھەر دەبى
قسەيەكى لە دژ بكەى، ئەویش دەلێ: لێم گەرێ با بیر بكەمەوہ، كاتێك بیر
دەكاتەوہ دەلێ: ئەمە جادووێەو لە جگە لە خۆیەوہ دەگێرێتەوہ، ئیدی لەو
بارەوہ ئەو ئایەتە موبارەكانە دابەزىن: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۖ وَجَعَلْتُ لَهُ
مَالًا مَمْدُودًا ۚ وَبَنِينَ شُهُودًا ۚ وَمَهْدَتْ لَهُ نَهْجًا ۖ عَلَيْنَا نِعْمَ عَشْرٌ ۝۳۰﴾

۲- ھەر لەو بارەوہ ئەم ڕیوایەتەش دینن: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: ثُمَّ إِنَّ الْوَلِيدَ بْنَ
الْمُعْبِرَةَ اجْتَمَعَ إِلَيْهِ نَقَرٌ مِنْ قُرَيْشٍ، وَكَانَ ذَا سُنٍّ فِيهِمْ، وَقَدْ حَضَرَ الْمَوْسِمَ فَقَالَ لَهُمْ: يَا مَعْشَرَ
قُرَيْشٍ، إِنَّهُ قَدْ حَضَرَ هَذَا الْمَوْسِمَ، وَإِنْ وَفُودَ الْعَرَبِ سَتَقْدَمُ عَلَيْكُمْ فِيهِ، وَقَدْ سَمِعُوا بِأَمْرِ
صَاحِبِكُمْ هَذَا، فَأَجْمِعُوا فِيهِ رَأْيًا وَاحِدًا، وَلَا تَخْتَلِفُوا فَيَكْذِبَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا، وَيَزِدَّ قَوْلُكُمْ بَعْضُهُ
بَعْضًا، فَقَالُوا: فَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ شَمْسٍ، قُلْ وَأَقِمْ لَنَا رَأْيًا نَقُولَ بِهِ، فَقَالَ: بَلْ أَنْتُمْ قَوْلُوا أَسْمَعُ،
فَقَالُوا: نَقُولُ كَاهِنٌ، فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ مَا هُوَ بِكَاهِنٍ، لَقَدْ رَأَيْنَا الْكُهَّانَ قَبْلَ هُوَ بِرَمَزَمَةِ الْكَاهِنِ
وَلَا سَجْعِهِ، فَقَالُوا: فَتَقُولُ: مَجْنُونٌ، قَالَ: مَا هُوَ بِمَجْنُونٍ، لَقَدْ رَأَيْنَا الْجُنُونَ وَعَرَفْنَاهُ، قَبْلَ هُوَ
بِخَنَفِهِ، وَلَا تَخَالِفْهُ، وَلَا وَسْوَاسِيهِ، فَقَالُوا: فَتَقُولُ: شَاعِرٌ، قَالَ: مَا هُوَ بِشَاعِرٍ، لَقَدْ عَرَفْنَا الشُّعْرَ
كُلَّهُ رَجَزَهُ وَهَزَجَهُ وَقَرِيبَصَهُ وَمَقْبُوضَهُ وَمَبْسُوطَهُ، قَبْلَ هُوَ بِالشُّعْرِ، قَالُوا: فَتَقُولُ: سَاحِرٌ، قَالَ:

مَا هُوَ بِسَاحِرٍ، لَقَدْ رَأَيْنَا السُّحَارَ وَسَحَرَهُمْ، فَمَا هُوَ بِتَفْتِيهِمْ وَلَا عَقْدِهِمْ، قَالُوا: فَمَا نَقُولُ يَا أَبَا عَبْدِ شَمْسٍ؟ قَالَ: وَاللَّهِ إِنْ لِقَوْلِهِ لَحَلَاوَةٌ، وَإِنْ أَصْلَهُ لَعَدَقٌ، وَإِنْ فَرَعُهُ لَجَنَازَةٌ (قَالَ ابْنُ هِشَامٍ: وَيُقَالُ لَعَدَقٌ)، وَمَا أَنْتُمْ بِقَائِلِينَ مِنْ هَذَا شَيْئًا إِلَّا عَرِفَ أَنَّهُ بَاطِلٌ، وَإِنْ أَقْرَبَ الْقَوْلِ فِيهِ لَأَنْ تَقُولُوا سَاحِرٌ، جَاءَ بِقَوْلٍ هُوَ سِحْرٌ يَقْرَأُ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَأَبِيهِ، وَبَيْنَ الْمَرْءِ وَأَخِيهِ، وَبَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجَتِهِ، وَبَيْنَ الْمَرْءِ وَعَشِيرَتِهِ، فَتَفَرَّقُوا عَنْهُ بِذَلِكَ، فَجَعَلُوا يَجْلِسُونَ بِسُبُلِ النَّاسِ حِينَ قَدِمُوا الْمَوْسِمَ، لَا يَمُرُّ بِهِمْ أَحَدٌ إِلَّا حَذَرُوهُ إِيَّاهُ، وَذَكَرُوا لَهُمْ أَمْرَهُ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الْوَلِيدِ بْنِ الْمُغِيرَةِ فِي ذَلِكَ مِنْ قَوْلِهِ: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾، وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي النَّفَرِ الَّذِينَ كَانُوا مَعَهُ يُضَنَّفُونَ الْقَوْلَ فِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَفِيمَا جَاءَ بِهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى: (كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُفْتَسِمِينَ: ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ ١١) فَوَرَّيْكَ لِنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ١٢) حجر، فَجَعَلَ أُولَئِكَ النَّفَرَ يَقُولُونَ ذَلِكَ فِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لِمَنْ لَقُوا مِنَ النَّاسِ، وَصَدَرَتْ الْعَرَبُ مِنْ ذَلِكَ الْمَوْسِمِ بِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَانْتَشَرَ ذِكْرُهُ فِي بِلَادِ الْعَرَبِ كُلِّهَا (قُلْنَا وَهَذَا سَنَدٌ ضَعِيفٌ شَيْخُ بْنُ إِسْحَاقَ مَجْهُولٌ وَهُوَ عِنْدَ الطَّبْرِيِّ فِي جَامِعِ الْبَيَانِ: ج ٢٩، ص ٢٦).

واته: عهده ولای کوری عهده عباس (ع) گپراویه ته وه که وه لیدی کوری موغیره، له گه ل کومه لیک له زله زلانی قوره یش، که نه وه له هه موویان به ته مه نتر و خاوه ن پیگه تر بوو، دانیشته، له کاتی کدا کاتی حه ج و عومره هاتبوه پئش، به پئی عادهت و نهرتی سهرده می نه فامی هوزی قوره یش و عهده به کان، وه لیدی کوری موغیره گوتی: شانده کانی عهده ب دین بو لاتان و هه والی نه وه هاوه له شتانیان بیستوه، (واته: موحه مهده ﷺ)، بویه له سه ره که را کو ببنه وه وه، باراجیایتان نه بی، هه ندیکتان هه ندیکتان به درو دابنن و، هه ندیکتان قسه ی هه ندیکتان هه لبوه شیننه وه، گوتیان: نه ی بابی عهده و ششه مس تو رایه کمان پی بلئ، تا کو تیمه ش ته به نبی بکه ی و پی هه لسن، نه ویش گوتی: ئیوه بیلن: منیش گوتیان بو ده گرم، داخو راتان چیه؟

گوتیان: ده لیین: کاهینه (فالچییه)، گوتی: کاهین نه، تیمه کاهینه کامان بینوون، نه وه قسه کردن و زهمزه مه و ده نگه ده نگه کاهینان نه.

گوتیان: دەلّین: شیتە، گوتی: شیت نیه، شیتی مان بینووه و دەزانین، ئەو
و ەك شیتان حالەتی تەنگەنەفەسی و، حالەتی وەسوەسە كردن و ھاوسەنگی
تیکچوونی نیه.

گوتیان: دەلّین: شاعیرە، گوتی: شاعیریش نیه، شیعەر دەزانین بە ھەموو
جوۆرەکانی شیعەرەو، (رجزی و (ھزجی و (قَریضی و (مَقْبُوضی و (مَبْسُوطی
ی، (ئەمانە جوۆرەکانی شیعرن بە عەرەبیی)، ئەو قسەیی ئەو دەلّی شیعەر نیه.

گوتیان: دەلّین: جادووگەرە، گوتی: جادووگەریش نیه، جادووگەرمان بینوون،
جادووگەرمانمان بینووه، فووکردنیان و گری لە شت دانیشیانمان بینووه.

گوتیان: ئەی ئەبوو عەبدو ششەمس تۆ چی دەلّی؟

گوتی: سویند بە خوا ئەو قسەیی دەلّی، (واتە: قورئان) زۆر شیرینە،
بەنکەکە ی زۆر بەرھەمداوە، بەرو میوەکەشی نیزیکی، ئیو ھیچ کام لەو قسانە
لە بارەییوە ناکەن، مەگەر دەزانری کە قسەییکی بئ بنەمایە، بەلام نیزیکیترین
قسە کە لە بارەییوە بکەن، ئەو یە بلّین: جادووگەرە، چونکە کوپو بابان لّیک
دەکات، براو برا لّیک دەکات، پیاو ژنان لّیک دەکات، پیاو خزانمان لّیک دەکات،
ئیدی بلّوون و ئەو قسەیان تەبەننی کردو، کاتیک کاتی ھەج و عومرە
ھات، بە لای ھەر کەسیکدا تپەریبووان، دەیانترساندو، ئەو یان بۆ باسدەکرد
کە ئەو جادووگەرە، ئنجا خوا ﷻ لە بارە ی وەلیدی کوپری موغیرەو، ئەو
ئایەتانە ی ناردنە خوار: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝﴾، لە بارە ی ئەوانەشەو
کە لەگەلی بوون، لە بارە ی پتەمبەری خوا ﷻ و لە بارە ی قورئانەو، قسەکانی
خۆیانمان پۆلین دەکردن، ئەم سئ ئایەتە ی سوورەتی (الحجر) ھاتنە خوار:
﴿كَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ۝﴾، ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۝﴾، ﴿فَوَرَّيْكَ
لِنَسْلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝﴾، واتە: ەك دامانبەزاندە سەر دابەشکەران، ئەوانە ی
قورئانیان بەش بەش کرد، سویند بە پەرورەدگار ت لە ھەموویان دەپرسینەو،

واته: پۇلتېنيان ده كرد: جادوويه، كاهينه، شيعره، ئنجا ئهوانه هەر كاتيك ده گه يشتنه خه لك، ئه و قسه يان ده كردو، له دواي ئه و مهوسيمه ي ئه و سآله وه، ناوو ناوبانگي پيغه مبهري خوا ﷻ بلاو بووه، (ههلبه ته زياتر به لايه ني خراپه و نه يني دا).

۳- پيوايه تيكي ديكه ش له باره ي ئه م رسته موباره كه وه: ﴿إِنَّهُ فَعَّرَ وَقَدَّرَ﴾، دېنين، له قه تاده وه، ده لئ:

(رَعَمُوا أَنَّهُ قَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ نَظَرْتُ فِيمَا قَالَ الرَّجُلُ، فَإِذَا هُوَ لَيْسَ بِشَعْرٍ، وَإِنَّ لَهُ لَحَلَاوَةً، وَإِنَّ عَلَيْهِ لَطَلَاوَةً، وَإِنَّهُ لَيَعْلُو وَمَا يُعَلَى، وَمَا أَشْكُ أَنَّهُ سَحَرٌ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ: ﴿فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾ ٢٠ ثُمَّ نَظَرَ ٢١ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ٢٢، قَبَضَ مَا بَيْنَ عَيْنَيْهِ وَكَلَحَ ٢٣).

قه تاده گو توييه تي: پتيان وابووه خوا له و باره وه فه رمويه تي: ﴿إِنَّهُ فَعَّرَ وَقَدَّرَ﴾، كه وه ليدى كورى موغيره گو توييه تي: سه رنجى ئه و قسه يه م داوه كه ئه و پياوه ده يلئ، ته ماشام كرد شيعر نيه و، ته ماشام كردوه شيرينا به تى هه يه و، جواني و په ونه قى هه يه و، سه رده كه وئ و هه رگيز ژير ناكه وئ، به لام دوو دلبيش نيم كه جادوويه، ئيدى له و باره وه خوا ئه وه ي نارد ه خوار: ﴿فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾ ٢٠ ثُمَّ نَظَرَ ٢١ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ٢٢، واته: ئيوچه واني گرژ كرد.

۴- هه ر له و باره وه ئه و ده قه ش دېنين: كه خوا ده فه رموئ: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ ١١، له من و ئه و كه سه بگه رئ كه به ته نيا دروستم كردوه، ياخود: به تاك دروستم كردوه، هه ردووك واتا به كه ي هه ن: (عَنْ مُجَاهِدٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: نَزَلَتْ فِي الْوَلِيدِ بْنِ الْمُغِيرَةِ، وَكَذَلِكَ فِي الْخَلْقِ كُلِّهِمْ: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ ١١).

(۱) جامع البيان: ج ۲۲، ص ۹۸، قلنا: وهذا مرسل صحيح الإسناد، الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۴۹۷- ۴۹۹.

(۲) جامع البيان: ج ۲۹، ص ۹۶، قلنا: وهذا مرسل صحيح الإسناد، وذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ۱، ص ۳۲۹، وزاد نسبه لعبد بن حميد وابن المنذر وابن أبي حاتم.

واته: موجهيد گوتويه تي: ته وه له باره ي وه ليدى كورى موغيره وه له باره ي
تيك پراي خه لکه وه، هاتوته خواري، واته: وه ليدى كورى موغيره وه جگه له نهویش
ده گريته وه، چونکه خوا هه مووياني به تاك دروستکردون، به وه واتايه که
دروستی کردون، ته نيا بووه، به لام نه گهر ماناي نه وه بي: که خوا دروستيکردوه
له نيو خه لکدا، تاکه وه، کومه ليک شتي پيداوه له نيو خه لکه که يدا تاك بوته وه،
دياره هه وه ليد ده گريته وه وه، هه روه ها که سيکی ديکه ي وه ک وه ليديش بي
ده يگرته وه.

ماناي گشتي نايه ته کان

سه ره تا خوا ﷺ ده فه رموي: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به ناوی خواي
به به زه يی به خشنده، واته: ده ستيکردنم به ناوی خوايه، که نه وه ش مه به ستي
نه وه يه:

- ۱- نه م کاره ته نيا بو خوا ده که م.
- ۲- نه م کاره به پي شه ري خوا ده که م.
- ۳- نه م کاره به تواناو يارمه تي خواي توانادار ده که م.
- ۴- نه م کاره بو هيتانه دي په زامه نديي خوا نه نجام ده ده م.

﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينُ﴾، خوا ﷺ بانگي پيغهمبه ري ﷺ خاتم ده کات و به: ﴿يَا أَيُّهَا
الْمَدِينُ﴾، ده يديوئي، له سوورپه تي پيشوودا به (يا أَيُّهَا الْمَدِينُ)، دواندي، هه نديک
له زانايان (الْمَدِينُ وَالْمَدِينُ) يان به يه ک واتا هيتاون، واته: که سيک که خو ي به
پوشاکه که ي داپوشيوه، به لام وه ک پيشتريش گوتم: وای تيده گه م، که (تَزْمَلُ) خو
به نوين و پيخه ف داپوشين بي و، (الْمَدِينُ) يش نه سلکه که ي (الْمَدِينُ) ه، واته:
که سيک که خو ي داپوشيوه به نوين و پيخه ف، به لام (تَذْكُرُ) خو به پوشاکي

خۇ داپۇشىنە، واتە: پۇشاكى سەرەۋەي كە لەسەر جىلان لەبەر دەكرى، چونكە لە (دئار) دۈە ھاتو، (شعار) يش ئەو پۇشاكەيە كە لەسەر پىست لەبەر دەكرى، (ما يلى الشَّعْرَ)، لەسەر پىست و موۋەكان، بەلام (دئار) ئەۋەيە كە بەسەر ديوى دەرەۋەي جەستەدا دەدرى، بەسەر پۇشاكدە دەدرى.

بە ھەر حال خۇا پىغەمبەرى خاتم ﷺ لىرەدا دەدوئىنى، بەپىي ئەو حالەتەي لەسەرى بوۋە كە برىتى بوۋە لە: خۇ داپۇشىنى بە پۇشاكتىك، ياخود: پۇشاك لە خۇۋە پىچانكىكى، ئنجا ئەمە جۆرىك لە لاۋاندنەۋەو دىلخۇشكردن و مېھرەبانىي لەگەل نواندىنى تىدايە، بە ەپرەبىي پىي دەگوترى: (مُلاطَفَة) واتە: لوتف و مېھرەبانىي لەگەل نواندن.

وهك گېرراۋەتەۋە:

پىغەمبەرى خۇا ﷺ رۆژنىك دەچى بۇ مالى فاتىمەي كچى، كە ھاۋسەرەكەي ەلى كورى ئەبى تالىبى ئامۇزاي بوۋە (خۇا لىيان پازى بى)، پىغەمبەرى خۇا ﷺ لىي دەپرسى ەلىي لە كوئىيە؟ فاتىمەش ھەۋالى پىدەدا كە يەكدىيان توۋرە كرددەو زویر بوۋەو، چۆتە مزگەۋت، كە دەچى تەماشدا دەكات ەلى لەسەر زەۋى مزگەۋتەكە پالکەۋتوۋەو پاكشاۋە، گل و خۇل بە تەنىشتىۋە نووساۋە، پىي دەفەرموى: (قُمْ يَا أَبَا ثَرَابَ)، ھەلسە ھەي بابى گل، واتە: گىلت پىۋە نووساۋە، كە ئەمە جۆرىك لە (مُلاطَفَة) و لاۋاندنەۋەو، دىلخۇشكردن و مېھرەبانىي لەگەل نواندن، ئنجا دۋاي ئەو جۆرە بانگكردنە، لىرەدا خۇا ﷺ ھەۋت ئەرك و فەرمان ئاراستەي پىغەمبەرىكەي دەكات:

۱- ﴿قُمْ﴾، فەرمانى يەكەم: ھەلسە، ھەلسان دەگونجى مەبەست پىي مانا پۈالەتتەيەكەي بى، واتە: ھەلسەۋە لە جىگا ۋەرە دەرى و پامەكشى، دىلخۇشكردن مەبەست پىي مانا مەنەۋىيەكەي بى، واتە: خۇت گورج و گۇل بكەو بىرپار بدە، تىرادەي خۇت بخەگەر.

۲- ﴿فَانْزِلْ﴾، فەرمانى دووہم: يەكسەر دواى ھەلسان و پىرادانت، و خو گورج و گۆل كردنت، وريا بکەوہ و بترسینە نەیفەرمووہ کى بترسینى، واتە: خەلک بە گشتى بترسینە، وريايان بکەوہ کە سەرەنجامىک چاوەرپىيان دەکات، بەپى جۆرى گوزەراندنى ژيانى دنيايان، خەلک وريا بکەوہو بترسینە، لىيان حالى بکە، کە مرۆڤ، وەك ئازەل و دروستکراوہکانى دیکە، تەنیا بۇ ئەم قۇناغەى ژيان دروست نەکراوہ، بەلکو لێرە دانراوہ بۇ تاقىکردنەوہ، بەلەم دواى قۇناغى دیکە چاوەرپى دەکەن، کە قۇناغى بەرزەخە، پاشان قىامەتە، دواى نىشتەجى بوونە، ئەگەر پىروادارو چاکەکار بووبى لە بەھەشت داو، ئەگەر بېپىروا خراپەکار بووبى، ياخود پىرواشى ھەبووبى، بەلەم زۆر خراپەکار، لە گوناھەکانى پاك نەبوويىتەوہ، لە دۆزەخدا، تاكو پاك دەبىتەوہ.

۳- ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾، فەرمانى سىيەم: پەروەردگارىشت بە گەورە بگرە، بە گەورە گرتنى پەروەردگار واتە: بە دل خواى پەروەردگار بە پەھايى بە گەورە بزائە و، بە زمان تەعبىر لەوہ بکە، کە لە دل و عەقل و ھۆشتدا چىگىر بووہو، بە کردەوہش لە دنياى واقعدا گەورەيى و مەزنى پەھايى خوا، لە ژيانى خوڤدا بەرجەستە بکە، کەواتە: ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾، پەروەردگار بە گەورە بگرە، واتە: بە دل و بە زمان و بە کردەوہ، ھەلبەتە کە دەفەرموى: بە گەورە بگرە، بىگومان خوا ھەر گەورەيە، بەلەم يانى: تۆ ھەركى گەورەيى خوا بکە، ھەم بە عەقل و دل، ھەم بە زمان ھەرى بپرە، ھەم بە کردەوہش ئەوہ لە خوڤدا بەرجەستە بکە.

۴- ﴿وَبِآبِكَ فَطَهِّرْ﴾، فەرمانى چوارەم: پۆشاکەكەشت پاك بکەوہ، پۆشاک پاكکردنەوہ، ھەم ماناى رۆالەتتى ھەيە، کە بەرگ و پۆشاکت خاوين بى، ھەم ماناى مەعنەويشى ھەيە، وەك لە ھەموو زمانان دا ھەيە، لە کوردیدا دەلتى: فلانکەس دامىنى پاكە، پەريزى پاكە، فلانکەس پۆشاک پاكە، مەبەستيان پۆشاکى رۆالەتتى نىە، واتە: کردارو پەفتارو ئاكارى پاك و چاکە، لێرەش ھەردوو واتايەكە دەگریتە خو، ھەلبەتە پاك و خاوينى رۆالەتتى، پەيوەستيشە بە پاك و خاوينى دەروونى و مەعنەويىھە، ھەر كەسيك لە ناخیدا پاك بى، ناخەكەى پالى پىوہ دەنى، رۆالەتى خوشى پاك رابگرى.

ۋەك زانايانى دەروونناس و كۆمەلئاس دەلئىن: ئەو ھە راستىيەكى زانستىيە، ئەو كەسەى ناخى پىس بى، دەربەست نىە، پۋاللەتئشى پىس بى، بەلئى جارى وا ھەيە كەسئىك بە پۋاللەت خۆى پاك و خاۋئىن رادەگىرئ، بەلآم ناخىشى پىسە، بەلآم ئەو ھەر شتئىكى كاتىيە، ئەگەرنا كەسئىك دەتوانئ بەردەوام بى لەسەر پاك و خاۋئىن راگرتنى پۋاللەتى، كە ناخىشى پاك بى، ناخىشى بە چى پاك دەبئ؟ بە ئىمان و تەقۋاۋ لە خوا نزيكىي، ھەرۋەك بە كوفرو ستەم و سىفەتە خراپەكان، ناخى مروؤف پىس دەبئ و، ئەو كاتە دەربەست نابئ پۋاللەتەكەشى پىس بى.

زۆر كەس وادەزانئ كە خەلكى پۆژئواۋ پۆژھەلات، ئەوانەى ئەھلى كوفرن، زۆر پاك و خاۋئىن، بەلآم كەسئىك لەگەلئان تئىكەل بى لە نزيكەۋە، ئنجا دەزانئ كە بۆنى ناخۆشيان لئ دئ و پۋاللەتئىكى زۆر پۋوكەشى خۆيان پاك رادەگىرن، بەلآم زۆريان ھەر بە ئاۋ تارەت ناگىرن و لە ئەنجامى ئەو ھەدا چاك خاۋئىن نابنەۋە، ھەرۋەھا پىاۋەكان خۆيان سوننەت ناكەن و گەلئىك شتى دىكەش، بۆ وئىنە: خۆيان ناپارئىزن لە خواردنەۋەو خواردنە پىسەكان: لە شەپاپ و گۆشتى بەرازو جۆرەكانى جىرو جانەۋەر، قايرۆسى كۆرۆنا، زۆر لە شارەزاين دەلئىن: لە خواردنى گۆشتى شەمشەمە كۆپرە (الخفاش)، (لە ھەندئ شوئىن چەكچەكىلەى پئ دەلئىن)، لەو ھەدا كەوتو، ھەرۋەھا لە خواردنى قالۆنچەۋ مارو دوۋپشك ئەو شتە پىسانەۋە، بەلآم ئىنسانى مسوئمان و بىرۋادار ھەر لە رپو ھەموو شتئىكى پىسى لئ قەدەغەيە، خوا دەفەرموئ: ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ ۱۷۷ (الأعراف، واتە: پئغەمبەرى خوا شتە پاك و چاكەكانيان بۆ حەلأل دەكات و، شتە پىس و زىانبەخشەكانيان لئ قەدەغە دەكات.

۵- ﴿وَالرَّجَزَ فَاهْجُرْ﴾، فەرمانى پئنجەم: واز لە (رُجْز) بئىنە، (الرُجْز) -أ- بە ماناى گوناھو دئ، ب- بە ماناى ھاۋەش بۆ خوا دانان دئ، ج- بە ماناى بت و سەنەم پەرستىي دئ، د- بە ماناى ھەموو جۆرەكانى پىسىش دئ، كە دەفەرموئ: ﴿وَالرَّجَزَ فَاهْجُرْ﴾، يانى: ھەرچى جۆرى پىسىيە، ياخۇد گوناھ و تاوانە، يان شىرك و بئپەرستىيە لئى دوۋرەكەۋەۋە.

۶- ﴿وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ﴾، فرمانی شه‌شهم: منهت مه‌که، چونکه نهو شته‌ی به‌خشیوته به زۆری ده‌زانی، نه‌وه ری‌کت‌ترین و راست‌ترین واتایه، نه‌گه‌رنا چه‌ند واتایه‌کی دیکه‌شی هه‌ن، وه‌ک دوایی له‌مه‌سه‌له گرنگه‌کاندا باسیان ده‌که‌ین، ﴿وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ﴾، (مَنْ عَلَيَّهِ) واته: چاکه‌یه‌ک که له‌گه‌لیدا کرد بووی، به‌چاویدا دایه‌وه‌و باسیکرد، ﴿تَسْتَكْبِرُ﴾ (کَثِيرٌ) به‌مانای زۆر، (اِسْتِكْبَارٌ) واته: به‌زۆر دانان، واته: له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌شَتِک هاوکاری که‌سِک‌ت کردوه، مَالِک‌ت پێ به‌خشیوه، له‌سو‌نگه‌ی نه‌وه‌وه‌که به‌زۆری ده‌زانی، منه‌تی له‌سه‌ر مه‌که، هه‌له‌به‌ته هه‌ندیک‌ش گوتوو‌یانه: ﴿وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ﴾، واته: نه‌و چاکه‌و فرمان‌به‌رییه‌ی بۆ خوا نه‌ج‌امی ده‌ده‌ی، پِی‌ت زۆر نه‌بێ، ن‌ج‌ا له‌دلی خۆت‌دا جو‌رِک له‌منه‌ت له‌د‌ل‌دا په‌یدا ب‌بێ، به‌لام من پِی‌م وایه‌مانای یه‌که‌میان گون‌جاوت‌ره.

۷- ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾، ته‌مه‌ش نه‌رک و فرمانی هه‌وته‌مه، واته: خۆراگر به‌بۆ په‌روه‌ردگارت، واته: له‌به‌ر به‌ده‌سته‌پێنانی په‌ز‌امه‌ندیی په‌روه‌ردگارت خۆراگرو پ‌شوو در‌یژ به‌که‌م هه‌وه‌سه‌له مه‌به‌و چیک‌لدانه‌ت گ‌چ‌که نه‌بێ.

ئ‌ن‌ج‌ا خوا ﷻ له‌س‌ی ئایه‌ته‌کانی: (۸ - ۱۰) دا، باسی‌کی پ‌و‌ژی دوایی ده‌کات، ده‌فه‌رم‌وی: ﴿فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ﴾، (النَّافُور): بریتیه له‌هه‌ر ش‌ت‌یک ده‌نگی ل‌ئ‌ ب‌ی، (نَفَرَ) واته: په‌نج‌ه‌ی له‌ش‌ت‌یک‌داو ز‌ر‌ینگ‌ه‌ی ل‌ئ‌ ه‌ات، (نَفَرَ) بریتیه له‌په‌نج‌ه‌دان له‌ش‌ت‌یک، یاخود ش‌ت‌یکی ره‌ق له‌ش‌ت‌یک ر‌اب‌ک‌یش‌ی، (النَّافُور) بریتیه له‌وه‌که‌ره‌نایه‌ی فریشته‌یه‌ک که خوا ﷻ ب‌و‌ی ته‌رخ‌ان کردوه، فووی پ‌ی‌دا ده‌کات و، ده‌نگ و ه‌ار‌ژ‌ن‌یکی زۆر گه‌وره‌ی ل‌ئ‌ د‌ی.

له‌ئایه‌ت‌یکی دیکه‌دا ده‌فه‌رم‌وی: ﴿فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفَخَهُ وَجِدَهُ﴾ ۱۳ ﴿الْحَاقَّةُ﴾ (الصُّور) بریتیه له‌که‌ره‌نا، به‌عه‌ره‌بیی (بوق) ی پ‌ئ‌ ده‌ل‌ئ‌ن، ئ‌ن‌ج‌ا ئایا چ‌ش‌ی‌وه‌یه‌کی هه‌یه؟ هه‌ند‌ئ‌ گوتوو‌یانه: به‌ش‌ی‌وه‌ی ق‌و‌چی هه‌ی‌وانه، گرنگ نه‌وه‌یه ئام‌یر‌یکه‌ خوا فریشته‌یه‌کی بۆ ته‌رخ‌ان‌کردوه‌و دوو جار‌ان فوو به‌که‌ره‌نادا ده‌کات، ج‌اری یه‌که‌م د‌وای فووی یه‌که‌م، ئ‌اخ‌یر زه‌مان ده‌قه‌وم‌ئ‌ و، د‌وای ج‌اری دووهم ئ‌هم

گەردوونە دەپچەرپتەووە نامپێن، یان بە جوړیکێ دیکە دروست دەبێتەو،
 وَهَكَذَا دَهْفَرْمَوْی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا
 مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ بِنُظُرٍ ۝﴾ الزمر، فوو بە صوردا
 کرا، (واتە: بۆ جاری یەكەم) هەر کەس لە ئاسمانەکان و زویدا هەیه مرد،
 جگە لەوێ خوا بیهو، دوا یی بۆ جاریکی دیکە فوو یەکی دیکە ییدا کرا،
 هەموویان هەلسانەووە تەماشایان دەکرد.

لە دوا فوو دوو قیامەت دەفەرمو، وەك چۆن لە دوا فوو یەكەم
 ئاخیر زەمان و کۆتایی هاتنی ئەم ژیا نە ئەم گەردوونە، پروودەدا.

ئەجا دەفەرمو: هەر کاتیک فوو بە کەرنادا کرا: ﴿فَذَٰلِكَ يَوْمٌ عَسِيرٌ
 ۝ لَّهُوَ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۝ يَوْمٌ يُكْفَرُ فِيهِ الْكُفْرُ ۝ يَوْمٌ يُكْفَرُ فِيهِ الْكُفْرُ ۝ نَا ئاسانە، ئەمە
 هەر جەختکردنەوێ قورسی و زەحمەتی ئەو پۆژەیه لەسەر بێروایان.

ئەجا خوا ﷻ لە بیست ئایەتەکانی: (۱۱ - ۳۰) دا، باسی یەکیە لە بێروا
 سەرکێش و کەللەپەق و نەسەلمێن و خۆبەزگەرەکانمان بۆ دەکات، کە زۆر بە
 هەر زۆری پوونکەرەوانی قورئان گوتووایانە: (الولید بن المغیرة) یە.

خوا ﷻ کۆمەڵیک لە چاکەکانی خۆی کە لەگەڵیدا کردوون، باس دەکات و
 دەخاتە پوو، دوا یی هەلۆیستی زۆر کەللەپەقانەو، نەسەلمێنەو خۆبەزگەرانی ئەو
 لە بەرانبەر قورئاندا دەخاتە پوو، دوا ییش خوا ﷻ باسی سزای خۆی دەکات کە
 بۆ ئەو کافرە ملهپو و نەسەلمێن و خۆبەزگەرە داناو، کە لەگەڵ ئەو هەشدا
 زانیویەتی قورئان فەرمایشتی خوا یەو دوورە لە قسە ی مروّقەو، کەچی پراشی
 پێ نەهێناو، بە لکو زۆری بیرکردۆتەووە پاماو، چ شتیک، چ تۆمەتیک پال
 بداتە لای قورئان و پیغەمبەری خوا ﷻ کە خەلکە سادە لەو و فامکالە کە،
 کلاو لەسەر بنی و، چاوپێچکیان بخاتە سەرچاوو، قەناعەتیان پێ بەپێن بپروا

بەوێ نههینن، که قورئان فرمایستی خواجهو، په یامیکه خواجهی پهره‌ردگار به پیغه‌مبهری کوئابی خۆی موحه‌ممهد ﷺ دا ناردوو یه‌تی بو تیکرای مروّقایه‌تی. ده‌فه‌رموی: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ له من و له‌و که‌سه‌ که‌پێ که به ته‌نیا دروستم کردوه، ئنجا ئەم به ته‌نیا دروستکردنه، واته:

أ- ته‌نیا خۆم دروستم‌کردوه، هه‌چ‌کەس ده‌ستی له‌ هه‌نانه‌ دی دا نه‌بووه، که ته‌گەر ته‌و واتیه‌ بێ، ئەوه‌ بو هه‌موو مروّقه‌کانی دیکه‌ش هه‌ر وایه، هه‌موو مروّقه‌کان هه‌ر خوا خولقاندوونی و هه‌نانه‌ دی، ئەوه‌ ته‌گەر (وحیداً) په‌یوه‌ست بیه‌ته‌وه‌ به‌ بکه‌ر (فاعِل) وه‌و که‌ خواجهی پهره‌ردگار.

ب- به‌لام ته‌گەر (وحیداً) په‌یوه‌ست بیه‌ته‌وه‌ به‌ به‌رکار (مفعول) وه‌و، واته: ئەو که‌سه‌ی دروستم‌کردوه، به‌ شیه‌یه‌کی تاک دروستم‌کردوه‌و، ئەو شیه‌یه‌کی تاک هه‌یه‌ له‌ ئیو خه‌لکدا.

ئنجا شیه‌یه‌کی تاکیه‌که‌ی چی بووه‌؟:

۱- پیاویکی زۆر زمانزان و شاره‌زا بووه‌، وه‌ک پێشتر له‌ هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ که‌یدا باس‌مان کرد.

۲- زۆر شاره‌زای شیع‌ر بووه‌.

۳- زۆر ساماندار بووه‌.

۴- زۆر خاوه‌ن پۆله‌و وه‌چه‌ بووه‌، هه‌ندێک ده‌لێن: دوازه‌ کۆری بوون، هه‌ندێک ده‌لێن: یازده‌ بوون، هه‌ندێک ده‌لێن: سێزده‌ بوون.

۵- پیاویکی قسه‌ پۆش‌توو بووه‌و خه‌لک چاک گوێی بو‌ گرتوه‌.

۶- پیاویکی بلیمه‌ت بووه‌، به‌ به‌لگه‌ی ئەوه‌ی کاتێک له‌ قه‌ومه‌که‌ی خۆی ده‌پرسێ؟ ئیوه‌ چۆن ته‌ماشای قورئان ده‌که‌ن؟ ئەوانیش ده‌لێن: جادوو‌یه‌، ده‌لێ: نه‌خێر، به‌ قسه‌ی

جادوگره ران ناچي، ده لَين: کاهينه، ده لَين: نه خير من شاره زاي کاهينانم، نهو قسه يه به هي کاهينان ناچي، ده لَين: شيعره ده لَين: له قسه ي شاعيرانيش ناچي، ده لَين: قسه ي شيتانه، ده لَين: نه خير وه ک قسه ي شيتان ناچي.

دوايي نهوان ده لَين: نه دي چييه؟ ده لَين هيچ کام لهوانه نيه، به لام بو چهواشه کردني خه لکي، وا باشه بلتين: جادوويه، نهوش ماناي وايه پياويکي بليمهت و شاره زاو سه رناس و حقيقه تران بووه، به لام به داخه وه زانيني بو راستيه کان نه بوته هو ي نه وه ي ربي خوا بگرته بهر، بو چي؟ چونکه زانياريه کاني ته نيا زانياريه ک بوون له عقيدا بوون و تیکه ل به دل و دهر ووني نه بوون و، نه بوونه قه ناعه تيکي نيو دلي، بويه ش نه بوونه هو ي نه وه ي دله که ي راده ستی خوا بي.

ننجا ده فهرموي: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾، له من و لهو که سه گه ربي که به ته نيا، به تاک دروستمکردوه، ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا﴾، مال و سامانتيکي دوورو دريژو فراوانم بو ره خساندوه، ههنديک له زانايان ده لَين: مه به ست نهويه زه وي و زاريکي زوري بووه و پانتاييه کي زوري هه بووه، ههنديکيش ده لَين: مه به ست نهويه بووه مال و سامانتيک بووه، به رده وام به رهه مي بو هاتوته وه، ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾، ههروه ها کورانيکي ناماده، کورانيک هه ميشه له کوړو مه جليسه که يدا ناماده بوون، له بهر نه وه ي بابيان سهروهت و ساماني زور بووه، پيويستي به وه نه ده کرد پرؤن بو سه فهر و بازگاني و مامه لهو کاسبي، ﴿شُهُودًا﴾ کو ي (شاهد ه)، به ماناي (حاضر) واته: هه ميشه ناماده بوون له کوړو مه جليسه که يدا.

﴿وَمَهْدَتْ لَهُ تَهْدِيدًا﴾، ناماده سازيم بو کرد، به ناماده سازيه کي باش، واته: زه مينه م بو خو شکرد زه مينه ي سهروه ته ندي، زه مينه ي ده وه له مينه ي، زه مينه ي قسه پرؤيشووي و، خاوه ن پيگه ي کومه لايه تي و سياسي بوون له نيو

كۆمەلگاكەي خۇيدا، ﴿ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ﴾، دوايىش تەماعى ئەوۋى ھەيە، ھەر بۆي زىاد بىكەم، ﴿كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِندًا﴾، با واز بىنى (لەو جورە بىر كىردنەو ھەي ياللاۋە)، چونكە ئەو نەسە لەمىن بوو بەرانبەر بە ئايەتەكانى ئىمە، (عَنِيْد) واتە: دوژمنكار، واتە: ناھەزو دوژمنكار بوو بەرانبەر بە ئايەتەكانى ئىمە.

﴿سَأَرْهُقُهُ صُعُودًا﴾، لەمەودوا بە ھەورازى ھەلدەگىرم، (إِرْهَاق) بىرىتە لەوۋى كەسىك ھالەتەك لەسەر كەسىك پىتويست بىكات و ناچارى بىكات، ئەوۋىش لە بن ئەو ھالەتەدا زۆر ناپەھەت بى، (رَهَقٌ) بە ماناى (غَشِيَان) و داپۇشىنى بەلایەك، گرقتىك، دى بۆ كەسىك، (إِرْهَاق) لەسەر كىشى (إِفْعَال) واتە: كەسىك ئەوۋى پى بىكات، (صُعُود) ىش واتە: دەرۋويەكى سەخت، ياخود ھەورازىكى بەرز، كە ھەندىك لە زانايان و پوونكەرەوانى قورئان دەلەين: خوا لە دۆزەخدا سزايەكى بۆ دانائە، بىرىتە لەوۋى بە شاخىكى بەرز ھەلدەگەرئى تاكو دەگاتە سەرئى، دوايى لەسەر را خلوړ دەبىتەوۋە، جارىكى دىكە دەبى تىھەلچىتەوۋە بەو شىۋەيە بەردەوام بى.

ياخود: ﴿سَأَرْهُقُهُ صُعُودًا﴾، واتە: لەمەودوا توۋشى سزاو ئازارىكى سەختى دەكەم، وىنەي بە شاخ و بە ھەورازى سەخت ھەلگەرەن، بۆچى؟ ﴿إِنَّهُ فَعَّرَ وَفَعَّرَ﴾، لە سۆنگى ئەوۋە ئەو بىرى كىردەوۋە ئەندازەگىرى كىرد، ﴿فَعَّلَ كَيْفَ فَعَّرَ﴾، بە كوشت بچى چۆنى ئەندازەگىرى كىرد! ﴿ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ فَعَّرَ﴾، ئىجا بە كوشت بچى چۆنى ئەندازەگىرى كىرد! ديارە بىر كىردنەوۋە ئەندازەگىرى كىردنەكەي ھەموو لە بەرانبەر قورئاندا بوو، ئايا چ قسەيەك لە بارى قورئانەوۋە بلى، كە خەلگە سادەو لاسايىكەرەوۋەكەي كۆمەلگاي خوۋى پى ھەلخەلەتتىن و چەواشەيان بىكات!!

وہك لە ھۆي ھاتنە خوارەوۋەكەي دا باسماں كىرد، ھەندىك لە زلە زلانى قورەيش لىي كۆدەبنەوۋە - لە وەلىدى كورى موغىرە - دەلەين: ئەي ئەبوو عەبدو

شەمس! تۆ لە ھەموومان بە تواناتری، چۆنی تێدەگەیی و چی بڵێین؟ ئەویش دەلێ: تێوہ چۆنی تێدەگەن؟ ئەوانیش وەك پێشتر ئاماژەم پێدا باسی شیعرو جادوو و قسەیی شیت و قسەیی کاهینان دەکەن. ئەویش ئەوانە ھەموویان رەت دەکاتەوہو دەلێ: قورئان ھیچ کام لەوانە نیەو، قورئان قسەییەکی زۆر سەرسوڕھێنەر، وەك قسەیی بەشەرانی نیەو، ھیچ قسەبەك لە بەرانبەریدا خۆی ناگرێ، دەلێن: ئاخەر دەبێ شتێك ھەر بڵێین لە دژی قورئان، دەلێ: ئنجا ئەگەر شتێك ھەر بگوترێ، نیزیكترین شت ئەوہیە بگوترێ: جادوویە، چونکە موحمەد بەھۆی ئەو قسەییوہ، براو باریان لێك دەکات، باب و کوپان لێك دەکات، ژن و مێردان لێك دەکات، پیاوو عەشیرەت و خزمی لێك دەکات، بڵێن جادوویە لە ھەموویان نیزیكتر، واتە: بۆ چەواشەکردنی خەلکی ئەو قسەییە زیاتر دەچیتە عەقڵی خەلکەوہ، ئەگەرنا زانیویەتی جادوو نیە.

ئنجا دەفەرموی: ﴿ثُمَّ نَظَرَ﴾، دوایی سەرنجی داو رام، ﴿ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَ﴾، ئنجا ڕووی خۆی گرژ کردو مۆن بوو، ڕەنگی خۆی ترش و تال کرد، وەك کەسیك کە دەیەوێ گرفتێك چارەسەر بکات و بۆی چارەسەر نابێ، ئەویش ھەر تەماشای قورئانی دەکرد، ھیچ شوێنی تانە لێدانی تێدا نەبوو، بۆیە ڕووی خۆی گرژو تال کردو، ھەر خەریکی بێرکردنەوہ بوو، ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ﴾، دوایی پشتی کردە قورئان و ئیسلام و ئیمان، خۆی بە زلگرت، ﴿فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَهٌ حَرُورٌ﴾، گوتی: ئەم قورئانە تەنھا جادوویەكە دەگێردرێتەوہ، ﴿يُؤْتِرُ﴾، واتە: (ئحکمی، ئیروی)، دەگێردرێتەوہ دەماو دەم، ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾، ئەم قورئانە تەنھا قسەیی مرۆفانە، خۆشی سەدا سەد دُنیا بووہ قسەیی مرۆفان نیە، چونکە خۆی پێشتر وای بەو پریار بەدەست و قسە بەدەستانەیی قورپەیش گوت، کە لە دەوری کۆبوو بوونەوہ.

بۆیەش خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿سَاطِئِيهٖ سَفَرٌ﴾، لەمەودوا دەیخەمە تێو ﴿سَفَرٌ﴾، ھوہ، ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَفَرٌ﴾، چ شتێك بە تۆی زاناندوہ ﴿سَفَرٌ﴾ چییە؟

واتە: چ شتێك وای لە تۆ كردووە بزانی ﴿سَقَرٌ﴾ چییە؟ ﴿سَقَرٌ﴾ یەكێكە لە ناوھەكانی دۆزەخ، تەعیری: (سَقَرُهُ الشَّمْسُ، وصَقَرُهُ)، واتە: (أَحْرَقَتْهُ) سووتاندی، (سقر) یش ئاگرێکی سووتێنەرە، بەلام لێرەدا یەكێكە لە ناوھەكانی دۆزەخ، كە خوا ئاوا پێناسەى دەكات و دەفەرموێ: ﴿لَا بَقِيَّ وَلَا نَذْرٌ﴾، نە هیچ شتێك دەبێت، نە هیچ شتێك واز لێدێت، واتە: هەر شتێك بێخێرتە نێو، هیچ شوێنێكی لێ ناهێت كە نەیسووتێت، ﴿وَلَا نَذْرٌ﴾، هیچ كەسێكیش كە دەبێتە نێو، دەستبەرداری نابێ و لێی ناگەرێ كە سزای نەداو نەیسووتێت، واتە: هەر كەسێك بێخێرتە نێو، هەموو شوێنێكی دەسووتێت و هیچ كەسێكیش جەب نادات.

﴿لَوَاعَةٌ لِلْبَشَرِ﴾، (بَشَرٌ) واتە: پێستی پڕوی مرۆڤ یان پێستی دەرەوێ، یانی: پێستی دەرەوێ جەستەى مرۆڤ پەش هەڵدەگیرێ، دەیسووتێت و پەشپەڵدەگیرێ لە قۆناغی یەكەمدا، داویی زیاتر دەیسووتێت، هەندێكیش گوتویانە: ﴿لَوَاعَةٌ﴾، واتە (مُحْرِقَةٌ) دەیسووتێت، پێستی پڕو و دەرەوێ مرۆڤ دەسووتێت، ﴿عَلَيْهَا نَيْعَةٌ عَمْرٌ﴾، نۆژدەى لەسەرن، واتە: نۆژدە فریشتە، یاخود نۆژدە جوړە فریشتە، یاخود نۆژدە كۆمەڵە فریشتە، هەر سێ واتایەكان گونجاون، دەگونجێ نۆژدە فریشتە بەسەر هەموو دۆزەخەوێ بن، سەرپەرشتیی بكەن، وەك سەرپەرشتیاران، دەگونجێ نۆژدە جوړە فریشتە بن، دەشگونجێ نۆژدە كۆمەڵە فریشتە بن.

ئنجا لێرەدا - وەك دوايش باسى دەكەین - ئەبوو جەهل گوتوویەتى: موحەممەد هەر شەمان لێدەكات دەلێ: دۆزەخ نۆژدە فریشتەى بەسەرەوێ، ئێوێش خەلكێكی زۆرن، ئایا هەر بە دە نەفەران بە یەكێكان ناوێرن! گوايە یەكێكان گوتوویەتى: ئەگەر هەر نۆژدە بن، من بەو شانەم نۆیان بەولادا دەخەم، بەو شانەش نۆیان بەو لادا دەخەم، یەك دەمێنێتەو، ئایا ئێوێش بەهەمووتان بە یەكێك ناوێرن؟ وایانزانێو فریشتەش وەك مرۆڤان.

گوايه يه کيکی دیکه یان گوتوو یه تی: ته گهر ههر نۆزده بن، بۆ منیان لینگه پۆن.

یه کيکی دیکه یان گوتوو یه تی: هه ۆده یان بۆ من لینگه پۆن و هه مووشتان به یه کيکی ههر ده وێرن، بێگومان وه ک گالته پێکردن ئه و قسانه یان کردوون.

بۆیه خوا ده فهرموێ: ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَحْسَبَ النَّارِ إِلَّا مَلَكًا﴾، تيمه هاوه لانی ئاگرمان ته نیا به فریشته داناون، یانی: وامه زانن وه ک مرۆفانن، فریشته کانیش هیزو توانابه کیان هه یه، به س خوا ده زانی چهنده! بۆ وێنه: پێغه مبه ری خوا ﷺ جیبریلی بینیوه، دوو جار ان بینیویه تی، جارێک له سه ر زه و ی و جارێک له ئاسمان، فهرموویه تی: که بێنیم ئاسوێ پێکرد بوو، شه شسه د بالی هه بوو، هه ره ها له سه ر چاوه مێژوو یه کانداهاتوه، که شاره کانی گه لی (لوط) خوا ی بالاده ست جیبریل یان فریشته یه ک، یان چهنده فریشته یه کی ناردن، بالیان خسته ژێر شاره که یانه وه، بالیان له به ر را کردن، شاره که یانیان به هه موو شتی که وه به رز کرده وه به ره و ئاسمان، ئنجا سه رنخوونیان کرده وه، بۆیه خوا ده فهرموێ: ﴿وَالْمُؤَنَّفَكَةُ أَهْوَىٰ﴾ (٥٢) النجم، (خوا) شاره هه لکێ پدراوه کانی به رداونه وه، (المؤنفکات) واته: (المقلبات) (اهوی) واته: (أسقط)، که واته: به رزکرانه وه و دوا یی به رداونه وه، هیزی فریشتان به س خوا ده زانی سنووره که ی چهنده؟.

بۆیه خوا ده فهرموێ: تيمه هاوه لانی ئاگرمان ته نیا له فریشتان داناون، ﴿وَمَا جَعَلْنَا عَذَابَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ژماره که شیامان ته نیا، وه ک تاقیکردنه وه داناهه بۆ ئه وانه ی بێ پروان، تا کو بۆیان بێته تاقیکردنه وه، ئایا بپروا دینن، یان بپروا نه یینن؟، یاخود: بۆ ئه وه زیاتر تووشی ئازارو سزارو مه یه ته تی بن، به هو ی به درو دانان و گالته پێکردنیانه وه به ژماره که یان، ﴿لِيَسْتَفِيقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾، بۆ ئه وه ی ئه وانه ی کتیبیان پێدراوه، دلنایان زیاتر بێ، چونکه له کتیه کانی خو شایندا هه یه، که نۆزده فریشته سه ره پرشتی دۆزه خ ده که ن، ﴿وَمَزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا﴾، ئه وانه ه که بپروایان هیناوه ئیمانیان زیاده بێ، چونکه هه تا ئایه تیک بێته خو ارو راستیه ک با سبکری، له و راستییانه ی په نهان و نادیارن و

ئەوانىش بېرۋاي پى بەھىن، ماناي وايە بېروايان بە شىتىكى دىكەى زياتر ھىناو، بېروايەكەيان پتەوتر دەبى.

﴿وَلَا يَرْتَابُ الْإِلَهَ أُنْثَىٰ الْكِتَبَ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾، ھەروەھا تاكو ئەوانەى كىتیبان پىدراو، بېروادارانىش دوو دل نەبن، بزەنن ھەرمایشى خوا كە كاتى خۇى بۆ مووسای ناردو، بۆ داوودى ناردو، بۆ عىسای ناردو، پىتشتىش بۆ ئىبراھىم و، لە كۆتايىدا بۆ موھەمەد ھەر كاميان كاتى خۇى ھەرموویەتى: فریشتە دۆزەخەوانەكان نۆزدە فریشتەن، لە پەیمانى كۆندا ھاتو، لە پەیمانى نویدا ھاتو، كاتى خۇى وای ھەرمو، ئىستاش لە دوا ھەرمایشى خۇیدا كە قورئانە ھەر وا دەفەرمو، چونكە راستیەكان كۆرانیان بەسەردا نایەت.

﴿وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾، ھەروەھا تاكو ئەوانەى دلیان نەخۆشى تىدایەو بېیروايەكانىش بلین: خوا چى ویستو، بەم وینە، چى ویستو بەم وینە ھىنانەو، كە نۆزدە فریشتە سەرپەرشتى دۆزەخ دەكەن؟ كەواتە: ئەو كە خوا ژمارەى دۆزەخەوانەكانى لە فریشتان بە نۆزدە داناون، راگەیاندى ئەم راستیە ھەوت دەرھاویشتەى ھەن:

۱- ئەوانەى بېیروان زياتر بۆیان دەبیتە مایەى تاقىکردنەو، یان مایەى سزاو نازار.

۲- ئەوانەى كىتیبان پىدراو، دلنایان بۆ پەیدادەبى، ئەم قورئانەش ھەر لەو سەرچاوەیەو ھاتو، كە كىتیبەكانى دىكەى لێو ھاتوون، كە خۆای پەرورەدگار.

۳- ئەوانەى بېروايان ھىناو، بېروايان زیاد دەبى، كاتىك دەبىنن ئەوەى لە كىتیبى ئەواندا ھاتو، لە ھەموو كىتیبەكانى پىشوشدا ھاتو، پاشان بەھۆى ئەووە كە راستیەكى دىكەش دادەبەزى و، ئەوان بېروای پى دین و ناديارو پەنھانىش، ئەوھش دەبیتە ھۆى زیادبوونى ئىمانیان، كەواتە: ھەم بەھۆى ئەوەى كىتیبەكەيان ئەوەى لە كىتیبە پىشووكاندا ھاتو، بەراستى دادەن و، بەھۆى ئەووەش كە بېروا بە شىتىكى دىكەى ناديارو پەنھان دین، لە ھەردوو ڕووەو ئىمانیان زیاد دەبى.

۵- ئەوانەى كۆتیبان پېدراووه، بڕوادارانیش دوو دَل نابن، هیچ دوو دَلبیه کیان نابن، که ئەم قورئانەش هەر فەرمايشتى خوايە ﷻ، كۆتیبه كانی دیکهش فەرمايشتى خوا بوون، خوا ﷻ كۆتیبه كانی دیکهى بۆ قۆناغه جۆراو جۆره كانی به شهەر ناردوون، ئەم قورئانەشى بۆ مروّقایه تىي ناردوه، به دريژایى و زهمان و به پانایى زهمین.

۷- ۱- دهره‌وايشتهى شه‌شهم و هه‌وتم، تاكو ئەوانەى دَلبان نه‌خۆشیی تێدايه، هه‌روه‌ها بېبروايه‌كانیش، واته: ههم موناقيقه‌كان كه دَلبان نه‌خۆشیی تێدايه، مه‌رجیش نيه موناقيقش بن، به‌لكو ههر كه‌سێك گومان و دوو دَلبى له دَلدا هه‌بى، ئەویش ههر نه‌خۆشيه، هه‌روه‌ها بېبروايه‌كانیش په‌خنه‌بگرن و بَلین: ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾، خوا چ مه‌به‌ستىكى بووه له هێنانه‌وه‌ى ئەم وێنه‌یه‌دا؟.

ئنجا خوا ده‌فه‌رموى: ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنِ يَشَاءُ﴾، ئاوا به‌و شێوه‌یه خوا ﷻ ههر كه‌سێكى بیه‌وى گومراى ده‌كات و، ههر كه‌سێكى بیه‌وى راسته‌ پێى ده‌كات، ههر كه‌سێكى بیه‌وى گومراى ده‌كات، واته: دواى ئەوه‌ى به‌رنامه‌ى خواو هیدایه‌تى خوا په‌فز ده‌كات، گومرا ده‌بى، به‌لام بۆچى خوا گومرا كردنه‌كه‌ى پالداوه‌ته لای خۆى؟ چونكه به‌ وىستى په‌هاو گشتگيرى خوايه، پاشان ئەو گومرا‌بوونه به‌پێى سیستم و یاسایه‌ك كه خوا له ژيانى به‌شه‌ردا دایناوه، هاتۆته‌ دى.

خوا ﷻ واى داناهه ههر كه‌سێك ئەو هیدایه‌ته‌ى دايد به‌زێنى و به‌ پێغه‌مبه‌ردا ﷺ ده‌نێرێ، ههر كه‌سێك قبوولێ بكات، راسته‌ پێى ده‌كات و ههر كه‌سێك په‌فزی بكات، گومرا ده‌بى، خواش ههر كام له راسته‌ پێى بوونه‌كه‌و، گومرا بوونه‌كه‌ى پالداونه لای خۆى، چونكه به‌پێى سیستم (نظام) یك كه خوا له ژيانى به‌شه‌ردا دایناوه، دێنه دى، ئەگه‌رنا خوا به‌ زۆر ملی كه‌س ناگرێ، بفه‌رموى: وه‌ره نابن به‌ پێى راست دا بپۆی!، ئەو هه‌موو پێغه‌مبه‌رانه‌ى ناردوون، خه‌لك پێى راست بگرێ، كه‌واته: مه‌به‌ست له گومرا‌كردنه‌كه‌ ئەوه‌یه كه به‌پێى وىستى

خو دېتە دى، بە پىتى سېستىمىك كە خوا لە ژيانى بە شەردا دايىناۋە، دېتە دى، بە لام مەۋقە گومرايە كان خۇيان پىتى گومرايى دەگىرن، ھەرۈكە مەۋقە بە مراد گە يىشتوو و پى راست گىرتووۋە كان، خۇيان ھىدايەتتى خوا ھەلدە بۇيرىن، ئەۋەش دەپىتە ھۆى ئەۋەى بە ئامانچ بگەن و راستە پى بگىرنە بەر.

﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەو نۆزدە فرىشتانەش بەس سەرپەرشتى دۆزەخ دەكەن، بە لام با پىيان وانەبى، سەربازەكانى پەرۋەردگارت بەس ئەو نۆزدەيەن، بەلكو: سەربازەكانى پەرۋەردگارت تەنيا خۇى ژمارەيان دەزانى، ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ﴾، ئەم ئاگرى دۆزەخەش كە باس دەكرى (سَقَر)، ياخود: ئەو ژمارە نۆزدەيەى فرىشتەكانىش كە باس دەكرى، تەنيا بىرخەرەۋەيەو پەندو ئامۇزگارايە بۇ مەۋقە كان.

﴿كَلَّا وَالْقَمَرِ﴾، نە خىر واز بىنن، ياخود: ئەۋەى دەپىنن، وانىە، سۆيىد بە مانگ، ﴿وَأَنبِلْ إِذْ أَذْبَرِ﴾، سۆيىد بە شەۋگارىش، كە پشت دەكاتەۋەو دەپراۋ كۇتايى دى، ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ﴾، سۆيىد بە بەرەبەيان، كە پووناك دادى و پۆشن دەپىتەۋە، ﴿إِنِّهَا لِأَحَدَى الْأَكْبَرِ﴾، ئەو ئاگرەى خوا تىۋەى پى دەترسىنى، گەرەترىن و بېرەزاترىنى شتەكانە، ﴿الْأَكْبَرِ﴾، كۆى (گېرى)يە، واتە: ھەرە گەرە، بە لام بە بارى مېنەدا، ئەگەرنا بە بارى تېرىنەدا (أكبر)، (أكبر و كبرى) لە بەرانەرى يەكن، ئنجا خوا كە دەفەرەمۆى: ﴿إِنِّهَا لِأَحَدَى الْأَكْبَرِ﴾، ئەم ﴿إِنِّهَا﴾ يە دەشگونچى بچىتەۋە بۇ ژمارەى نۆزدەى فرىشتەكان كە بەسەر دۆزەخ رادەكەن، دەشگونچى بچىتەۋە بۇ ئاگرى دۆزەخ، ياخود بچىتەۋە بۇ باسى قىامەت و پۆزى دوايى، ﴿إِنِّهَا لِأَحَدَى الْأَكْبَرِ﴾، واتە: گەرەترىنى شتە گەرەكانە، ياخود تاكە شتى ھەرە گەرەيە، ﴿نَذِيرًا لِلْبَشَرِ﴾، ترسىنەرەو ورياكەرەۋەيە بۇ مەۋقە كان.

بۇ كى؟ كى لەو ترساندن و ئاگاداركدنەۋەيە بەھرمەند دەپى؟ ﴿لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾، بۇ ھەر كامىك لە تىۋە بىەۋى بەرەو پىشەۋە بچى، يان

بەرەو دواوۋە بېچى، بەرەو پېشەوۋە بېچى لە ئيمان و چاکەكارىيدا، ياخود بەھوۋى
 كوفرو تاوانەوۋە بەرەو دواوۋە بگەپتەوۋە، يان ھەر بە گشتىي بەرەو پېشەوۋە
 بېچى، ياخود بەرەو دوا بېچى، ھەندىكىش گوتوويانە: بەرەو پېشەوۋە بېچى لە
 تاعەتداو، دوا بگەوۋى لە گوناھو تاوان، بۆ ھەر كامىك لە ئيوە لە تاعەت و
 چاکەدا بەرەو پېشەوۋە بېچى، بەلام لە گوناھو تاواندا بەرەو دواوۋە بېچى، واتە:
 گوناھو تاوان نەكات، ياخود: لە تاعەت و فەرمانبەرييدا بەرەو پېشەوۋە بېچى،
 يان بىھوۋى بەرەو دواوۋە بېچىت و فەرمانبەريى بۆ خوا نەكات، بۆ ھەر كامىك
 لەوان ئەمە ترسىنەر و رىاكەرەوۋەيە.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

فەرمانکردنی خوا بە پیغمبەرە کە (موحەممەد ﷺ)، کە هەلسی و خەنکی بترسینی و پەرورەدگاری (بە عەقل و دڵ و زمان و کردەوه) بە گەورە بگری و، پۆشاکێ پاک بکات و لە خراپە و پیسی دوور بێ و، بەهۆی بە زۆر دانانی بەخشین یان چاکەکیهوه، مەت نەکات و، بۆ پەرورەدگاری خۆراگر بێ و، باسی قیامەت کە لە دواى فووکردنی دووهم بە کەپەنادا دی و، لەسەر کافران قورس و سەخت دەبێ:

خوایە فەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ ۝١ قُلْ أَذِنْتُ ۝٢ وَرَبِّكَ فَكَيْفَ ۝٣﴾ وَبِإِذْنِكَ فَطِيعٌ ۝٤ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝٥ وَلَا تَمَنَّا تَسْتَكْبِرُ ۝٦ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝٧ فَإِذَا نُفِرَ فِي الْأُنْجُورِ ۝٨ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۝٩ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ عَسِيرٍ ۝١٠

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

(١) - ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ﴾ ئەو ئەو کەسەى خۆت لە پۆشاکەوه پێچاوه، یان بە پۆشاکە کەت خۆت داپۆشیوه! تەبەیری لە ئیبراھیمەوه هێناویەتی - کە یەکیکە لە پراوییه کان - گوتوویەتی: (كَانَ مُتَدَبِّرًا فِي قَطِيفَةٍ) ^(١) لەو کاتەدا کە خوا ﷻ پێغمبەرى ﷺ ئاوا دواندوه، خۆی داپۆشیوه بە قەتیفەك، قەتیفە جوړە قوماشیکە، یانی: قوماشیکى بەسەر خۆیدا داوه، وە کەتانی و لێقەیهك، ئەمە مانای پڕاڵەتی رستە موبارەکە کەیه، واتە: (يَا أَيُّهَا النَّائِمُ) ئەو ئەو کەسەى نوستووی! دیارە بە زۆری وایە مەوێ کە نووست، خۆی بە شتێک دادەپۆشێ.

واتایه کی دیکه شی هه یه: (يَا أَيُّهَا الْمُنْتَذِرُ النُّبُوءَةُ وَاتَّقَالَهَا)، ئەو ئەو کەسە ی پێغه مبه رایە تی و ئەرکە قورسە کانی پێغه مبه رایە تییت لە ئەستۆ گرتوون، بە فرمانی خوا!

(٢) - ﴿قُرْآنُذِرْ﴾، هه لسه و ریا بکهوه، هه لسه و بترسینه، (إِنذَارٌ: إِخْبَارٌ مَعَ تَخْوِيفٍ) هه و آل پێدانیکه له گه ل ترساندنا، هه ندیکش گوتوویانه: (إِعْلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ) واته: ناگادار کردنه وه یه له گه ل ترساندنا، له قه تاده وه هاتوه که ئەم رسته یه: ﴿قُرْآنُذِرْ﴾ ئاوی مانا کردوه: (قُمْ مِنْ تَوَمِكَ فَأَنْذِرْ عَذَابَ اللَّهِ قَوْمَكَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا بِاللَّهِ، وَعَبَدُوا غَيْرَهُ) (١) واته: له خه وه که ت هه لسه و، خه لکه که ت له سزاو نازاری خوا بترسینه، ئەو خه لکه ی هاو به شیان بۆ خوا داناوه و جگه له خوایان په رستوه.

(٣) - ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾، پهروه ردگاریشت به گه وه بگره، (أَي: صِفُهُ بِصِفَاتِ التَّعْظِيمِ)، وه صفی بکه به سیفه ته کانی به مه زنگرتن، مه به ست له به گه وه رگرتن و به گه وه زانینی خوا، که خوا هه ر خۆی گه وه یه، به گه وه یی په هاو بئ سنوورو، مه زنه به مه زنی په هاو بئ سنوورو، به رزه به به رزیی په هاو بئ سنوورو، پا که و چا که به په های و بئ سنوور، به لām مه به ست ئەوه یه تۆ ئەو راستیه ده رک بکه وه له عه ق و دلی خو تدا جیگای بکه وه، بۆیه زانیان گوتوویانه: ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾ (أَي: كَبِّرْ رَبَّكَ اعْتِقَادًا وَقَوْلًا وَعَمَلًا بَاطِنًا وَظَاهِرًا)، پهروه ردگارت له لا به رزو گه وه وه مه زن بئ، به برۆا پێبوون و، به قسه وه ده ربړین و، به کرده وه و، به په نهانی و به رواله ت.

که ده فه رموی: ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾، له جیاتی ئەوه ی به فه رموی: (كَبِّرْ رَبَّكَ)، لێره دا به رکار (مَفْعُولٌ بِهِ) که پێشخراوه، بۆچی؟ (قُدِّمَ عَلَى عَامِلِهِ لِإِفَادَةِ الْإِخْتِصَاصِ، أَيْ: لَا تُكَبِّرْ غَيْرَهُ، وَهُوَ قَصْرُ إِفْرَادٍ، أَيْ: دُونَ الْأَصْنَافِ) واته: ته نیا پهروه ردگارت به گه وه بگره، به عه ق و د و به کرده وه کان، جگه له وه به گه وه مه گر، که مه به ست پێی بت و سه نه مه کان و په رسترا وه کانی دیکه ن.

ئايا وشەي ﴿مَكِّيَّرٌ﴾ بۇچى پىتى (ف)ى خراودە تە سەر؟ (وَدَخَلْتَ الْغَاءَ عَلَى (كَبَّرٌ) إِذَا نَأَى بِشَرْطٍ مَحْذُوفٍ يَكُونُ (كَبَّرٌ) جَوَابُهُ، فَالتَّقْدِيرُ: مَهْمَا يَكُنْ شَيْءٌ فَكَبَّرَ رَبُّكَ، واتە: وشەي (ف) بۇيە چۆتە سەر (كَبَّرٌ)، بۇ ئاكا داركردنەۋى ئەۋە، كە ئەمە ۋە لاملە مەر جىكى قرتىزاۋە، (كَبَّرٌ) دەبىتە ۋە لاملە ئەۋ مەر جە قرتىزاۋە ئاۋاى لىدېتەۋە: ھەر شىتەك بىئى، تۆ ھەر تەنيا پەرۋەردگارت بە گەۋرە بگرە.

۴- ﴿وَيَا بَاكَ فَطْهَرْ﴾، پۇشاكەكەشت پاك بكهۋە، (ئىباب) واتە: بەرگ و پۇشاك، ئەمىش دوو واتايان دەگەيەنئى:

يەكەم: مەبەست لە پۇشاك خود (ذات)ە، واتە: خودى خۆت پاك بكهۋە، ناخى خۆت پاك بكهۋە، بژارى بكه لە ھەرچى سىفەتى خراپ و نەگونجاۋە.

دوۋەم: ياخود مەبەست لە (ئىباب) پۇشاكى رۋالەتتېھە، مەبەست پىتى پاك و خاۋىن راگرتى پۇشاكە، ئىنجا ئەگەر مروڧ پابەند بگرى، پۇشاكەكەى پاك و خاۋىن راگرتى، بىگومان جەستەى زياتر لىتى داۋا دەكرى پاكى راگرتى، كەسىكىش لىتى داۋا بكرى جەستەى پاك راگرتى، دَل و دەرۋونى و ناخى زياتر لىتى داۋا دەكرى پاكى راگرتى.

پىشتىرىش باسەم كرد، كە پاك و خاۋىننى روۋح و جەستە، ياخود دەرۋون و دەر، يان پەنھان و ئاشكرا، دوو شتى پىكەۋە پەيوەستى و، مەگەر چۆن ئەگەرنا ھەر كەسىك ناخەكەى و روۋحەكەى پاك بى، ئەۋ ناخ پاكىسى و روۋح پاكىيە، پاللى پىۋە دەنئى، رۋالەتى خۆشى پاك راگرتى، ھەم جەستەى، ھەم پۇشاكى، ھەم خانوۋبەرەى، ھەم ژىنگەى، ھەم شوئىنى تىدا ژيانى، تەسكى ياخود فراۋانى.

بۇيە لە راستىيدا پىس و پۇخەلىى و پشتگوئخستنى پاك و خاۋىننى، چ پاك و خاۋىننى جەستە، چ بەرگ و پۇشاك، چ بەرو پىش دەرگاۋ مال، پىچەۋانەى پاكىسى و خاۋىننى ناخ و دَل و دەرۋونى مروڧە، لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتوۋە: {إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ} (أُخْرِجَهُ مُسْلِمًا: ۱۴۷)، واتە: خوا جوانەۋ جوانى خۆش دەۋى.

۵- ﴿وَالزَّجْرَ فَاهْجُرْ﴾، واتە: ۋاز لە پیسیی بھێنە، وشەى (الرَّجْز)، ھەرودەھا (الرَّجْز) کە لە لای زۆربەى زانایان بە ھەردووکیان خوێندراوەتەو: (الرَّجْز) و (الرَّجْز) مانایەکەیان یەکە، ھەندیکیش گوتووین: (الرَّجْز) بە ژُر (کسرة)، (العَذَابُ وَالنَّجَاسَةُ وَالْمَعْصِيَةُ) یان: ئازارو پیسیی و سەرپێچى، بەلام (رُجْز) بریتىە لە بت و صەنەم، ھەندیکیش گوتووین: بەلکو (الرَّجْز) و (الرَّجْز) ھەردووکیان بە مانای ئازار و پیسیی و سەرپێچى و بت و صەنەمیش دێن.

کە دەفەرموێ: ﴿فَاهْجُرْ﴾ (والهَجْرُ: تَرْكُ الْمُخَالَطَةِ وَعَدَمُ الْإِقْتِرَابِ مِنَ الشَّيْءِ. وَالْهَجْرُ هُنَا كِنَايَةٌ عَنِ تَرْكِ التَّلَبُّسِ بِالْأَحْوَالِ الْخَاصَّةِ بِأَنْوَاعِ الرَّجْزِ)، (هَجْرُ): بریتىە لە ۋازھێنانى تێکەڵى و نیزیك نەبوونەو لە شتێك، لێرەش مەبەست پێى ۋازھێنانە لە تێکەڵى و نیزیكى لەو حالەتە تاییەتانەى، دەلالەت لەسەر پیسیی و گوناھو تاوان و ناپێكى دەکەن.

۶- ﴿وَلَا تَمَنَّ سَتَكُفِّرْ﴾، ئەم پستەى بە سى جۆر مانا کراوە:

أ- مەتیش مەکە، ئەوێ دەبێخەشى بە زۆرى بزانی.

ب- مەنت مەکە، ئەوێ ئەنجامى دەدەى بۆ خواى پەرودەرگار پێت زۆربى.

ج- چاکە لەگەڵ خەلکدا مەکە، شتێکیان پێدەى، بۆ ئەوێ چاکتر لە شتەکەى پێت داو، وەرى بگرى، کە بە دنیایى ئەو پەشتىکی ناپێکە، ھەرگیز لە پێغمەبەرى خوا ﷺ ناوەشتەتو، مەگەر ئەو بۆیە بەو گوترابى، واتە: ئەى خەلکى دیکە! ۋا مەکەن، ئەگەرنا پێغمەبەرى خوا ﷺ کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ﴾ القلم، واتە: تۆ لەسەر پەشتىکی مەزنى، ئەوێش کە تۆ شتێك بەدەى بە کەستێك، بەلام بۆیە بیدەى شتێکی چاکتر لە بەرانبەردا بداتى، ئەو ھەلسوکەوتێکە ھەرگیز لە پێغمەبەرى خوا ﷺ نەوێشاوەتو، کە ئەگەرى ئەو دابترى، پێغمەبەر ﷺ شتێکی ۋای کردبى و، خواى کاربەجێش پێى بھەرموێ: ۋامەکە.

هەر وهه ئهوانی دیکهش ههروا: خوا فهرمانی پێکردوه، هه ئسێ و خه لک وریا بکاتهوهو بترسێتی و، ته نیا پهروهردگاری به گهوره بگرێ، به دل و به زمان و به کردهوهو، بهرگ و پۆشاکى خوێ پاک و خاوێن رابگرێ و، واز له پیسی و سه رپێچی و بت و صه نه م و بێنی، مه رج نیه ئهوانه ی بووبن به لکو واته: خوێیان لێ دوور بگره، ئهوی دیکهش: ﴿وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ﴾، واته: که چاکهت له گه ل که سێکدا کرد، به هوێ به زۆر دانانی ئه و چاکه یه وه، ئنجا چاکه که ماددی بوو و شتیک پێ به خشیبوو، یان مه عنه ویی بوو و هاوکاریه کت کرد بوو، به هوێ ئه وه وه ی ئه و چاکه یه ت کردوه له گه ل جگه له خوێنداو به زۆری ده زانی، منه ت مه که.

ئایا منه ت بریتیه له چی؟ (الْمَنْ: تَذَكِيرُ الْمُتَعَمِّ الْمُتَعَمِّ عَلَيْهِ بِإِعْمَالِهِ)، منه ت بریتیه له بیرخستنه وه ی بابای چاکه کار بو چاکه له گه لدا کراو به چاکه که ی.

ئه وه ش شتیکی خراپه، بۆیه عه ره ب گوتوو یانه: (الْمِنَّةُ تَهْدِيمُ الصَّنِيعَةِ)، منه تکردن چاکه هه لده وه شیئته وه، که واته: که چاکه ت له گه ل که سێکدا کرد باسی مه که و، به چاوی دا دامه ده وه، بگره له ملاو له ولاش باسی مه که، چونکه ئه گه ر پێی بگاته وه، پێی ناخو ش ده بی، ئه وه ش وه ک ئه وه وایه هه ر چاکه ت له گه لدا نه کرد بی، به لکو ره نگه ئه و که سه ی چاکه ت له گه لدا کردوه، سه د خوژگه بخوازی، ئه و چاکه یه ت هه ر له گه ل نه کرد بایه.

که ده فه رموی: ﴿تَسْتَكْبِرُ﴾: (الْإِسْتِكْبَارُ: عَدُوَّةُ الشَّيْءِ كَثِيرًا)، (استکثار): بریتیه له وه ی تو شتیک به زۆر بزانی و پێت زۆر بی.

بو ئه م رسته یه ش سێ واتا دانراون:

أ- واتایه کیان ئه وه یه: تو منه ت له سه ر خه لک مه که، به هوێ ئه وه وه که ئه و هیدایه ته ی خوا یان پێ ده گه یه نی، پێت زۆر بی، بێگومان هیدایه ته که زۆره، به لām گه یاندنه که ی خوێت بو ئه وان و زه حمه تی و نا ره حه تییه که ی خوێت بو ئه وان، پێ زۆر نه بی و، به هوێ ئه وه وه منه تیان له سه ر بکه ی!.

ب- واتایەکی دیکەشی ئەوەیە که بە ھۆی ئەو پێغەمبەراییەتیە ھەوی خوا بە تۆی بە خشیو، منەت لە سەر خەڵکی مەکە، پاداشتیان لێوەربگری.

ج- ھەندیکیش لە زانایان ئاویان لێکداوەتەو: (لَا تَعْدُ مَا أُعْطِيَتْهُ كَثِيرًا، فَتُمْسِكَ عَنْ الإِذْيَادِ فِيهِ) ئەوێ بە خشیوئە پێت زۆر نەبێ، تاكو دوایی واز لە بە خشین بێتی و بڵێی زۆرم بە خشیو، با چیدیكە نەبەخشم.

ئەو واتایانە ھەموویان ھەن، بە لām وەك گوتم ئەوێ زیاتر دێتە زەینەو، ئەوەیە: بە ھۆی ئەوئەو، بە زۆری دەزانی منەت مەکە، ئنجا ئەو شتە بە خشیوئە، چ بە خشینی ماددی بێ، چ بە خشینی مەعنەوی بێ.

(۷) - ﴿وَلَرَبِّكَ نَاصِرٌ﴾، تەنیاش بۆ پەرورەدگارت خۆراگر بە، واتە: که خۆت پادەگری، با خۆراگرتنە کەت تەنیا لەبەر پەرورەدگارت بێ و، چاوەرپی پاداشتی ئەو بە.

(۸) - ﴿إِذَا نَفَرْنَا فِي السَّائِرِ﴾، ئنجا ھەر کات فوو بە (نَافِرُونَ) دا کرا، (السَّائِرُونَ) مَآ يُنْقَرُ فِيهِ) ناقوور شتیكە فووێ پێدا دەکری و دەنگ و زرینگەکی لێ دی، لە شوێنی دیکەش دا خوا فەرموویەتی: (صور) کەرنا.

(۹) - ﴿فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ﴾، ئەوئە لەو پۆژەدایە که پۆژێکی سەختە.

(۱۰) - ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرٌ﴾، لەسەر بێپروایەکان ئاسان نیە، ﴿عَسِيرٌ﴾، واتە: ئاسان نیە، ئەوئەش ھەر جەختکردنەوێ مانای (عَسِيرٌ)، واتە: سەخت و قورسە و ئاسان نیە، ئەمەش وەك فەرماشتی خوایە که دەفەرموێ: ﴿قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ (۱۰) الأنعام، گومرا بوون و پێی راستگرتوو نەبوون، که ئەوئە دوایە جەختکردنەوێ مانای ئەوئە پێشەوئە.

بۆ زیاتر تیشك خستنه سەر چەمك و واتای ئەم دە ئایەتە موبارەكە، دەقیکی سوننەت دینین، که پێشتریش ھینامان:

{عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَهُوَ يُحَدِّثُ عَنْ قِصَّةِ الْوَحْيِ، بَيْنَمَا أَنَا أَمْشِي سَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ، فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَإِذَا الْمَلَكُ الَّذِي جَاءَنِي بِحِرَاءٍ جَالِسٍ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَجَنُثْتُ مِنْهُ قَرَقًا، حَتَّى هَوَيْتُ إِلَى الْأَرْضِ، فَجَنُثْتُ أَهْلِي فَقُلْتُ لَهُمْ: زَمَلُونِي زَمَلُونِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ ﴿١﴾ قُفَّانِزِرْ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَبَابُكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾ وَالرُّجُزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾﴾، قَالَ: ثُمَّ تَتَابَعَ الْوَحْيُ} (أخرجه البخاري: ٤، ومسلم: ١٦١، والطبري: ٣٥٤٠٨).

واته: جابیر (خوا لئی رازی بنی) ده لئی: پیغمبرهاری خوا ﷺ که باسی ماوه ده ک پچرانی وه حیی بو کرانی ده کرد، فهرمووی: له کاتیکدا ده پویشتم گویم له ده نگیك بوو له سه رپوه، سه رم بهرز کرده وه، تهو فریشته یه له ته شکوه تی (جرء) دا هاتوو بو لام تهو بوو، له سه ر کورسیه ک دانیشتبوو له نیوان ناسمان و زهوی دا، [پیغمبرهاری خوا ﷺ فهرمووی] به هوئی ترسان له وه وه دانیشتم و، هاته مه وه بو لای خیزانم، گوتم دامپوشن دامپوشن، ئیدی دایانپوشیم، خواش ته وهی دابه زاند: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ ﴿١﴾ قُفَّانِزِرْ ﴿٢﴾﴾، واته: تهی تهو که سه ی خوٓت له پوښاکه وه پیچاوه! هه لسه و (خه لک) وریا بکه وه، تاکو ده گاته تهو شوئنه: ﴿وَالرُّجُزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾﴾، دوایش وه حیی بهرده وام بوو.

ده رباره ی تهو رسته موباره که، که خوا ده فهرموئی: ﴿وَبَابُكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾﴾، پیشتیش باسمان کرد، که جاری وا هه یه پاکیی پوښاک، وه ک ته عبیریکی په مزیی به کارده هیتری بو پاکیی تهو که سه، ده گوتری: (فَلَانٌ قَتَّى الثِّیَابِ)، فلانکه س پوښاک ی پاکه، (طَاهِرُ الذِّلِی) نه نگوچکی (دامینی) پاکه، که مه به ست پاکیی و چاکیی خودی خو یه تی، ته م نایه ته موباره که: ﴿وَبَابُكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾﴾، به پپی مانا پوآله تیبه که ی بنی: پوښاک ی خوٓت پاک بکه وه، تاکه نایه تیته که له هه موو قورئاندا له باره ی پاکیی به رگ و پوښاکه وه، خوا ی په روه ردگار زور باسی پاک ی کرده و، به لام پاکیی به رگ و پوښاک، ته نیا له م نایه ته موباره که دا هاته و.

هه روه هاله باره ی نه و نایه ته موباره که وه که ده فهرمووی: ﴿فَإِذَا نُفِرَ فِي الْأُنْفُورِ﴾، نه م فهرمووده یه هاتوه:

إِعْنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَيْفَ أَنْعَمَ وَصَاحِبُ الْقَرْنِ قَدْ التَقَمَ الْقَرْنَ وَحَنَى جَبْهَتَهُ، يَنْتَظِرُ مَتَى يُؤْمَرُ فَيَنْفُخُ؟» فَقَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: «فَمَا تَأْمُرُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟» قَالَ: «قُولُوا: حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا» (أخرجه الترمذي: ۲۶۳۹ عن أبي سعيد الخدري، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي، ورواه الطبري: ۳۵۴۷۶).

واته: عه بدوللای کوری عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، ده لئ: پئغه مبه ر ﷺ فهرمووی: چوَن چیژ وه ربگرم، له حالیکدا خاوه نی که ره نا، که ره نایه که ی به ده مه وه گرتوه، (نه و که ره نایه ی دوو جار ان فووی پئدا ده کری) و، ئیوچه وانیشی به سه ردا نوشتان دوتوه، گوئی مه لخصتوه که ی فهرمانی پئده کری، فووی پئدا بکات! هاوه لانی پئغه مبه ر ﷺ خوا لیان رازی بی گوتیان: فهرمانان به چی پئده که ی؟ فهرمووی بلین: (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ)، خوامان به سه و باشتین کارپئسپردراو نه وه، (عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا) پشتمان ته نیا به خوا به ستوه.

مەسەلەى دووھەم:

باسى كافرىكى ملهوړ كه خوا چاكهى زۆرى له گەلدا كړدوه، له سامان و كورانى زۆرى پيداوه، كه چى له حالىك دا دژايه تى ئايه ته كانى خواى كړدوه، به هيواش بووه خوا هەر بۆى زياد بكات! ههروهها زۆرى بيركردۆتهوهو پاماوه و خۆى گرژو مۆن و مرچ كړدوه، كه شتىك له بارهى قورپانهوه بلى، بۆ چه واشه كارىي خه لك و سه رهنجام گوتوويه تى: قورپان جادوويه و قسهى به شه ره، خواش هه رپه شهى ليكردوه به هاويشته نه دۆزه خه وه، كه ئه وپه رى به هيزو سووتينه ره، نوژده فريشتهى به سه ره وهن و هك سه رپه رشتيار:

خوا ده فرموى: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۚ﴾ (۱۱) وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿۱۲﴾ وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿۱۳﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿۱۴﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿۱۵﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿۱۶﴾ سَأَرْثِيهِ صَعُودًا ﴿۱۷﴾ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿۱۸﴾ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿۲۱﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿۲۲﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿۲۳﴾ فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ﴿۲۴﴾ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿۲۵﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿۲۶﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ﴿۲۷﴾ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿۲۸﴾ لَوَاحِشٌ لِّلْبَشَرِ ﴿۲۹﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشَرِ ﴿۳۰﴾

شيكردنهوى ئهم ئايه تانه، له بىست برگه دا:

۱- ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾، له من و لهو كه سه بگه رين كه به تاك دروستم كړدوه، ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ﴾، واته: (دَعْنِي وَإِيَّاهُ)، له من و لهو گه رين. وشهى (وَحِيدًا):

أ- ده گونجى بگه رپته وه بۆ خواى په روه ردگار، واته: ته نيا خوځم دروستم كړدوه، ئه و كاته ش بۆ وه ليدى كورى موغپه، كه ئهم ئايه تانهى له باره هاوونه خواری، بۆ جگه له ئه ویش هك يه كن، هه موو كه س ته نيا خوا دروستي كړدوه.

ب- دەشگونجی (وَحِيداً) بگه پێتهوه بۆ بابای دروستکراو، (أَي: الْوَحِيدُ الْمُنْفَرِدُ عَنْ غَيْرِهِ فِي مَكَانٍ أَوْ حَالٍ أَوْ شَهْرَةٍ أَوْ قِصَّةٍ)، له هالێکدا تاك بووهوهیه، تاکه له پوو ی کاتهوه، له پوو ی شوێنهوه، له پوو ی حالهوه، له پوو ی ناوبانگهوه، له پوو ی بهسه رهاتهوه.

یانی: ده گونجی (وحیداً) په یوه ست بـی به بکه ر (فاعل)هوه، ده شگونجی په یوه ست بـی به به رکار (مفعول)هوه.

(٢) - ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا﴾، مَالٌ و سامانیکی فراوانم پێداوه، (الْمَمْدُودُ: اسْمٌ مَفْعُولٌ مِنْ مَدَّ الَّذِي يَمَعْنَى: أَطَالَ، أَوْ زَادَ)، (ممدود) ناوی به رکاره له: (مَدَّ) به مانای درێژی کردهوه، یان زیادی کرد.
(مَمْدُودُ):

أ- هه ندیک گوتوو یانه: (مَبْسُوطٌ) مَالٌ و سامانیکی فراوان.

ب- هه ندیکش گوتوو یانه: مه به ست پانتایی ئه و زه وی و زارانه یه که هه یبوون، زه وی و زاری زۆری هه بوون، له مه که که وه تا کو ده گاته وه تائیف.

ج- هه ندیکش گوتوو یانه: (مَمْدُودٌ) یانی: مَالٌ و سامانیکی که به رده وام دێته سه ری، واته: وه به ره پێنانی هه بووه و به رده وام به ره مه ی بۆ ها تۆ ته وه.

(٣) - ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾، کورانیکیشم بۆ په خساندوون ئاماده ن، (شُهُودٌ جَمْعٌ شَاهِدٍ أَي: حَاضِرٍ، أَي: لَا يَفَارِقُونَهُ)، واته: کورانیکی ئاماده که هه می شه ئاماده ن له کۆ پو مه جلیسیدا، لێی جیابانه وه، هه ندیک گوتوو یانه: ده کور ی هه بوون، هه ندیکش گوتوو یانه: سێ زده کور ی هه بوون.

ئهم ئایه تانه که دوایی ته وایان ده که یین، وه ک له هۆی ها تنه خواره وه که شدا با سمان کرد، زۆر به ی هه ره زۆری پوونکه ره وان له سه ر ئه وه یه که ده نگن که له باره ی وه لیدی کور ی موغیره وه ها توونه خوار.

لهو بارهوه (الطبري) له عهبدوللای کوری عهباسهوه (خوا لیان پازی بی) هیناویه تی (قَالَ: أَنْزَلَ اللَّهُ فِي الْوَلِيدِ بْنِ الْمُغِيرَةِ، قَوْلُهُ: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾، (جامع البيان: ۳۵۴۹۱)، گوتویه تی: خوا له باره ی وه لیدی کوری موغیره وه نهو فه رمایشته ی خو ی دابه زاندوه.

(الطبري) له تهفسیری نهو ئایه ته موباره که دا: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾، گوتویه تی: (كُلُّ يَا مُحَمَّدُ أَمْرٍ الَّذِي خَلَقْتُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ وَحِيدًا، لَا شَيْءَ لَهُ مِنْ مَالٍ وَلَا وَلَدٍ إِلَيَّ، وَذَكَرَ أَنَّهُ غَنِيَ بِذَلِكَ: الْوَلِيدُ بْنُ الْمُغِيرَةِ الْمُخَزُومِيُّ)، (الطبري: ۳۵۴۹۱) واته: نه ی موحه ممه د ﷺ نهو که سه ی له زگی دایکیدا به ته نیا دروستم کردوه، هیچ شتیکی نه بوو له مال و سامان و پۆله، کاره که ی به من بسپیره، باسکراوه نهو که سه مه به ست پی ی وه لیدی کوری موغیره ی ئه له خزوومیه.

(۴) - ﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَهْنِيدًا﴾، ژیان و گوزهرانم بۆ فراوان کردوه هه موو ئاماده سازه کم بو ی کردوه، (أَي: بَسَطْتُ لَهُ فِي الْعَيْشِ بَسْطًا، وَالتَّمْهِيدُ: هُنَا مُسْتَعَارٌ لِتَبْسِيرِ أُمُورِهِ وَنَفَادِ كَلِمَتِهِ فِي قَوْمِهِ، بِحَيْثُ لَا يَعْصُرُ عَلَيْهِ مَطْلَبٌ)، واته: ژیان و گوزهرانم بۆ فراوان کردوه، هه موو ئاماده سازه کم بۆ کردوه، (تههید) یش خوازاوه ته وه بۆ کاروبار ئاسان بوونی و قسه رو یشتووی له ئیو خه لکه که یدا، به شیوه یه ک هیچ شتیکی پ زه حمه ت نه بووه نه نجای بدات، هه م سه رو هت و سامانی هه بووه، هه م خه لکه که پیزی گرتوه، به قسه یان کردوه، کوپانی زو ریش بوون و، پشت و قوه تی چاکیشی بووه.

(۵) - ﴿ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ﴾، دوایش به ته ما بووه بو ی زیاد بکه م! (ثُمَّ: لِلتَّوْبَتِيبِ الرَّتْبِيِّ)، (ثم) بۆ ریزه بندی پله پله ییه، واته: دوا ی هه موو نهو شتانه ش، نجا ته ماحی وایه بو ی زیاد بکه م، (الطَّمَعُ: طَلَبُ الشَّيْءِ الْعَظِيمِ)، (طَمَعُ): بریتیه له داوا کردنی شتیکی مه زن، که (الطبري) ئاوا ی مانا لیکدا وه ته وه: (ثُمَّ يَرْجُو أَنَّ أَزِيدَهُ مِنَ الْمَالِ وَالْوَلَدِ عَلَى مَا أُعْطِيَتْهُ) دوا یی به هیوا یه و ئومیده واره، له مال و سامانیک که پیتمدا وه له رو لانیك که پیتمدان، و پرای نه وه هی دیکه شی بده می و بو ی زیاد بکه م.

(٦) - ﴿كَلاَّ إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَا عَيْنِدَا﴾، نهخێر، چونكه ئه و بۆ ئایه ته کا مان دژو سه ریچی کار بووه، (كَلَّا)، (كَلِمَةً رَّدَعٍ وَزَجْرٍ)، (كَلَّا) وشهیه که بۆ بهر په رچدانه وه و تیخو رین به کار دی، ههروه ها جاری واش هه یه بۆ هه لوه شانه وه (إِبْطَال) به کار دی، لێره دا (الطبري) ده لێ: (كَلَّا يَقُولُ: لَيْسَ ذَلِكَ كَمَا يَأْمَلُ وَيَرْجُو مِنْ أَنْ أَزِيدَهُ مَالًا وَوَلَدًا، وَمَهْيِدًا فِي الدُّنْيَا)، ئه وه راست نیه که به هه یاه وه ئومیده واره بۆی زیاد بکه م له مال و سامان له پۆلان و، له زه مینه بۆ خوشکردن له ژانی دنیا دا (ئه وه خه یالپلاهه).

﴿إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَا عَيْنِدَا﴾ (إِنَّ): هه رچه نده بۆ جه ختکردنه وه یه، به لām لێره دا بۆ هۆکار دۆزی (تعلیل) ه، واته: بۆیه با به ته مای ئه وه نه بێ، چونکه ئه وه له به رانه ر ئایه ته کا نی ئیمه دا که له ره ق (عَنِيد) بووه، (العَنِيدُ: الشَّدِيدُ الْعِنَادُ، وَالْعِنَادُ مُخَالَفَةُ لِلضُّوَابِ)، (عَنِيد) یانی: خاوه نی که له ره ق یه سه خت، عینادیش واته: زۆر سه ریچی کاره بۆ شتی که که راسته، دژی راستی و حه قه، هه ندیکیش گو توویانه: (عَنِيدًا: مُعَانِدًا لِلْحَقِّ مُجَانِبًا لَهُ، كَالْبَعْرِ الْعَنُودِ)، (جامع البيان: ٣٥٥١١)، واته: (عَنِيدٌ) یانی: ناحه زی هه ق و دوور له هه ق، وه ک حوشتی عه نوود، که به حوشتی که ده گو تر ی: عه نوود، جه نه بگری و مل نه دا بۆ بارو سواری.

(٧) - ﴿سَأَرْهِفُهُ، صَعُودًا﴾، له مه ودوا به هه ورازی هه لده گێرم، یاخود: تووشی کاریکی زه حمه تی ده که م، یاخود: تووشی سزایه کی ماندوو که رو سه ختی ده که م، (سَأَكْفُهُ مَسَقَّةً مِنَ الْعَذَابِ، لَا رَاحَةَ لَهُ مِنْهَا)، واته: زه حمه تیه که له سزادانی ده خمه سه ری، لێی ئاسووده نابێ. (الإِرْهَاقُ: الإِتْعَابُ وَتَحْمِيلُ مَا لَا يُطَاقُ)، (إِرْهَاق) به مانای ماندوو کردنه و شتی که بخه یه سه ر شانی که سی که نه توانی.

(الصُّعُودُ: جَبَلٌ مِنْ نَارٍ يُصْعَدُ فِيهِ سَبْعِينَ خَرِيفًا، ثُمَّ يَهْوِي كَذَلِكَ مِنْهُ أَبَدًا)، (صَعُودًا) چیا به که له ئاگر، ئه وه که سه حه فتا پایز (واته: حه فتا سأل)، خه ریکی سه رکه و تن ده بێ، ئنجا دوا ی سه رکه و تنه سه ری، له سه رپرا به رده بیته وه و دووباره تی به لده چیه وه، به و شیوه یه هه ر خه ریکی پێه لگه ران و که و تنه خواره وه ده بێ.

(۸) ﴿إِنَّهُمْ فَعَلُوا قَدْرًا﴾، بە دڤایی ئەو بیری کردەووە ئەندازەگیری کرد، (فَعَلُوا قَدْرًا) فَعَلُوا قَدْرًا نَظَرَ رَأْيِهِ، لِيَتَكَبَّرَ عِزُّهُ وَيَرْوُجَهُ عَلَى الدُّهُمَاءِ فِي وَصْفِ الْقُرْآنِ، يَوْصِفُ كَلَامَ النَّاسِ، لِيُزِيلَ مِنْهُمْ اعْتِقَادَ أَنَّهُ وَحْيٌ أُوحِيَ بِهِ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، واتە: عەقڵی خۆی بە کارهێنانا تێفکری، تاكو له لای خۆیهوه پۆزیشك بهێنیتتهوهو، خەلکی سادهی پێ چهواشه بکات و کلاویان لەسەر بنی، چاوپێچکیان بخاتە سەرچاو، بە جوړنك قوړنان وهسف بکات، گوايه: قسهی خهلكه، تاكو ئەوه كه برۆایان وابێ وهحیی خوايه بۆ پیغه مبه ره که ی ﷺ له دڤاندا لایه بری.

(۹) ﴿ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَرُوا﴾، بە کوشهت بچێ چۆنی ئەندازەگیری کرد! چۆن ئاوا تێوه راماو ئەندازەگیری کرد، (قَدَرُوا) أَي جَعَلَ قَدْرًا لَمَا يَخْطُرُ ئەندازە ی دانا بۆ ئەوهی به میشکی دادی.

(۱۰) ﴿ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَرُوا﴾، جارێکی دیکه ش دووباره بە کوشهت بچێ، چۆن ئەندازەگیری کرد، (قِيلَ: دُعَاءٌ عَلَيْهِ بِأَن يَقْتُلَهُ قَاتِلٌ)، (قِيلَ) نزا کردنه له دژی كه بكوژنك بیکوژی، كه مه بهست پێی ئەوهی زوو له بهین بچێ و بهری، (وَهَذَا الدُّعَاءُ مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّعْجِيبِ)، ئەم نزایه وهك چۆن به مانای به کوشهت بچێ، زوو به هیلاك بچێ، دێ، به مانای ئەوهش دێ: كه سێك شتیکی كردبێ، جێی سه رسویمان بێ، واته: سه رتان لێی سوڕ بهێنێ، چۆن بیری کردەووە ئاوا راما، قسه یه كه ساز بکات له دژی قوړنان، كه خه لکینك بچیته عه قلیه وه.

(۱۱) ﴿ثُمَّ نَظَرُوا﴾، دوا یی جارێکی دیکه سه رنجیدا، ئەمه لێره دا وا پێده چی مه بهست پێی سه رنجانی چاو (نَظَرَ الْعَيْنُ) بێ، تاكو ئەوه زیاده بێ له سه ره ئەوهی رابرد، پێشی هه مووی باسی بهر کردنه وه عەقڵی خو به کارهێنان و ئەندازەگیری کردن و راما ن بوو، به لām ئەمه یان سه رنجانی چاوو تێفکرینه، هه ندیکیش گوتوویانه: (نَظَرُوا) واته: دووباره سه رنجی دایه وه به عەقَل.

(۱۲) ﴿ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَ﴾، دوا یی پوو ی خۆی گرژ کردو خۆی مۆن و ترش و تال کرد، (عَبَسَ: قَطَبَ وَجْهَهُ لَمَّا اسْتَعْصَى عَلَيْهِ مَا يَصِفُ بِهِ الْقُرْآنُ)، پوو ی خۆی گرژ کرد له بهر

ئەوئە بۆی زەحمەت بوو، نەیزانی قورئان بە چى وەسف بکات، خەلکى پى ئیقناع بکات، کە قورئان وەحىي خوا نیه.

(بَسْرَ: مَعْنَاهُ كَلَعَ وَجْهَهُ وَتَغَيَّرَ لَوْنُهُ، خَوْفًا وَكَمَدًا، حِينَ لَمْ يَجِدْ مَا يَشْفِي عَلَيْهِ مِنْ مَطْعَنِ فِي الْقُرْآنِ)، واتە: ڕووى گڕژو تال و مۆن بوو، ڕەنگى گۆرا لە ترسان و لە خەفەتان کاتىک شتىكى نەبىنى، ئاوى دللى بدات، لەوەدا کە تانەيە کە لە قورئان دا، بدۆزیتەو.

(۱۳) - ﴿ثُمَّ أَذْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ﴾، دوايى پشتى هەلکردو خۆی بە زلگرت، ﴿أَذْبَرَ﴾ (أَذْبَرَ عَنِ إِيجَادِ مَطْعَنِ فِي الْقُرْآنِ إِلَى الْعِيَادِ وَالْإِسْتِكْبَارِ)، واتە: وازی لەو هینا کە شوئینکی تانەدان لە قورئاندا بدۆزیتەو، وازی لەو هینا و گواستیهو بو کەلە ڕەقیی و خو بەز لگري، پيشی ويستويهی تانەيە کە لە قورئاندا بدۆزیتەو، عەيب و ڕەخنەيە کە خەلکى پى ئیقناع بکات، ئنجا کە ئەوئە نەدۆزیوئەتەو، داوێتە ملهوپى و خو بەز لگري.

کە دەفەرموئ: ﴿ثُمَّ أَذْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ﴾، خوازراوئەوئە بو وینا کردنى ئەو کەسە، لە زیاتر پشتەه لکردنى لە ڕوا پى هینان و بەراست دانانى پیتغەمبەرى خوا دا ﴿وَهُكَاهُ﴾ (وَهُكَاهُ: لَمْ يَكُنْ يَدْرِي مَا يَكُونُ)، دەفەرموئ: ﴿ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَى﴾ (النَّازِعَاتِ)، دوايى پشتى هەلکردو هەولێ دا، کە لە بارەى فیرعەوئەوئەيە لە دژی مووسا (عليه السلام) موعجیزەکانى.

(۱۴) - ﴿فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَهٌ سِحْرٌ يُؤْتَرُ﴾، گوئى: ئەمە بەس جادوویە کە دەگێردریتەو، واتە: (سِحْرٌ يُزَوَّى وَيُحْكِي) هەر جادوویە کە دەماو دەم نەقل بوو، جادوویە کى گێردراوئەوئە لە پيشیانەوئە نەقل کراو، ئەم جادوو خەلک فیری بوو، کە دەفەرموئ: ﴿فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَهٌ سِحْرٌ يُؤْتَرُ﴾، ئەم (ف) ئەو دەگەيەن کە ئەو قسەيە بە دلدا هاتو، یە کسەر کردوویەتی، بەبى ئەوئە زمانى لى گیر بکات و، زمانى لى هەلبنگوئ.

(۱۵) - ﴿إِنَّ هَذَا إِلَهٌ قَوْلُ الْبَشَرِ﴾، ئەمە تەنیا قسەى مرؤفە، دیارە ئەمە جەختکردنەوئە دا کوکیکردنە لەسەر قسە کەى پيشی، بۆیە پئویستی بە بادانەوئە گێرئەوئە نەکردو بە (و) ی بادانەوئە (عطف).

(۱۶) - ﴿سَأُصْلِيهٖ سَعَرَ﴾، (خو! ﴿سَعَرَ﴾ ده فەرمو: له مه وودا ده یخه مه (سَعَرَ) ده، (سَعَرَ: عِلْمٌ لِّجَهَنَّمَ إِذْ لَمْ يَنْصَرِفْ)، (سَعَرَ)، ناوی ناسرانه بو دۆزه، بویه به نه گۆراو (غیر منصرف) هاتوه، چونکه ههم ناوی (عِلْمٌ) ه، ههم به مبینی مه جازیش له قه له م دهری.

(۱۷) - ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَعَرَ﴾، چی به تۆی زاناندوه (سَعَرَ) چیه؟ نه وهش پێشاندنی مه زنی نه وه دۆزه خهیه که نازناوی (سَعَرَ) ه، (تَهْوِيلٌ لِشَأْنِهَا بِأَنَّهَا لَا يُحِيطُ بِهَا وَصْفٌ)، زور زه به لاج و بیره زایه، هیچ وه سفیک ناتوانی دهوری بدات.

(۱۸) - ﴿لَا يُقِي وَلَا نَدْرُ﴾، ناهیلی و لیش ناگه ری، (لَا يُقِي أَحَدًا مِنْهُمْ إِلَّا أَحْرَقَتْهُ، وَلَا تَتَرَكُ مِنْ أَحَدٍ مَّكَانًا إِلَّا نَالَتْهُ)، هیچ کامیان ناهیلی نه یسووتینی و، شوینی هیچ یه کیکیشیان ناهیلی، مه گهر ده یگاتی، که واته: هه مووان ده سووتینی و، هه موو نه دنامه کانی جهسته شیان ده سووتینی.

(۱۹) - ﴿لَوَاحِجَةُ النَّارِ﴾، سووتینه ری پێسته، ره شهه لکیره ری روو و پێستانه، (مُعَيَّرَةٌ لِلْجُلُودِ حَتَّى تَسْوَدَّهَا)، پێسته کان ده گۆری هه تا ره شهه لده گه پین، یاخود: سووتینه ره بو پێستان، ده گوتری: (لَوَاحِجَةُ الشَّمْسِ وَلَا حَفَّتْهُ آي: غَيْرُهُ وَأَحْرَقَتْهُ)، خوره که گۆری و سووتاندی.

(۲۰) - ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾، نۆزده ی به سه ره وهن، یانی: نۆزده فریشته ی به سه ره وهن، سه ره پریشتی ده کهن، یاخود: نۆزده کۆمه ل له فریشته، یاخود: نۆزده جوړ له فریشته کان. کۆتایی ئهم مه سه له ش به ده قه ده هینین، که (الطبري) هیناویه تی و پێشتریش هینامان:

(عَنْ عِكْرَمَةَ أَنَّ الْوَلِيدَ بْنَ الْمُغِيرَةَ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَرَأَ عَلَيْهِ الْقُرْآنَ، فَكَانَتْهُ رَقًى لَهُ، فَبَلَغَ ذَلِكَ أَبَا جَهْلٍ، فَأَتَاهُ فَقَالَ: يَا عَمُّ إِنَّ قَوْمَكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَجْمَعُوا لَكَ مَالًا لِيُعْطَوْكَ، فَإِنَّكَ أَتَيْتَ مُحَمَّدًا لَتَعْرِضَ لِمَا قِيلَ لَهُ، قَالَ: قَدْ عَلِمْتُ فَرِيضَ آيٍ مِنْ أَكْثَرِهَا مَالًا، قَالَ: فَقُلْ فِيهِ قَوْلًا يَبْلُغُ قَوْمَكَ أَنَّكَ مُنْكَرٌ لَهُ، وَأَنَّكَ كَارِهِ لَهُ، قَالَ: وَمَاذَا أَقُولُ؟ قَوْلَالله مَا فِيكُمْ رَجُلٌ أَعْلَمَ بِالشَّعْرِ مِنِّي، لَا يَرْجِزُهُ، وَلَا يَقْصِدُهُ، وَلَا بِأَشْعَارِ

الْحَيُّ، وَاللَّهُ مَا يُشَبِّهُ هَذَا الَّذِي يَقُولُ شَيْئًا مِنْ هَذَا، وَاللَّهُ إِنْ لَقَوْلِهِ الَّذِي يَقُولُ لَحَلَاوَةً، وَإِنْ عَلَيْهِ لَطَاوَةً، وَإِنَّهُ لَمُثْمِرٌ أَعْلَاهُ، مُغْدِقٌ أَسْفَلُهُ، وَإِنَّهُ لَيَعْلَمُ وَمَا يَعْلَى، وَإِنَّهُ لَيَخْطُمُ مَا تَحْتَهُ قَالَ: وَاللَّهُ لَا يَرْضَى قَوْمَكَ حَتَّى تَقُولَ فِيهِ، قَالَ: قَدْ عَنِي حَتَّى أَفْكَرَ، فَلَمَّا فَكَّرَ قَالَ: هَذَا سِحْرٌ يُؤْثِرُ، يَأْكُرُهُ عَنْ غَيْرِهِ، فَتَزَلَّتْ: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾^(١).

واته: عیكریمه ده‌لێ: وه‌لیدی كۆری موغیره چوو بۆ لای پێغه‌مبەر ﷺ
 ئه‌ویش قورئانی به‌سه‌ردا خوێنده‌وه، وه‌ك دڵی نه‌رم بوو بێ، ئه‌وه به‌ ئه‌بوو
 جه‌هل گه‌یشته‌وه وه‌ هات بۆ لای وه‌لیدی كۆری موغیره گوتی: مامه! خه‌لكه‌كه‌ت
 ده‌یانه‌وی مأل و سامانته‌ بۆ كۆ بكه‌ نه‌وه‌و بتده‌نی، گوتی: بۆچی؟ گوتی: چونكه
 تۆ بۆیه ده‌چی بۆ لای موحه‌ممهد ﷺ ته‌ماعت له‌و مأل و سامانه‌ی دایه‌ كه
 هه‌یه‌تی، ئه‌ویش گوتی: قورپه‌یش ده‌زانن كه‌ من له‌ هه‌موویان ده‌وله‌مه‌ندترم،
 گوتی: قسه‌یه‌ك بكه‌ له‌ دژی قورئان خه‌لكه‌كه‌ت بزانن تۆ نكۆولی له‌وه ده‌كه‌ی
 كه‌ موحه‌ممهد گوتویه‌تی و رقت لێیه‌تی، ئه‌ویش گوتی: ئنجا چی بڵێم؟ سوێند
 به‌ خوا هیچ پیاویكتان نیه‌ له‌ من زاناته‌ر بێ له‌ شیع‌ر، له‌ جووری ر‌ه‌جه‌زی شیعر
 له‌ جووری قه‌صیدی، هه‌روه‌ها له‌ شیعرێ چنده‌، به‌ خوا ئه‌وه‌ی ده‌یڵێ: وه‌ك هیچ
 كام له‌وه ناچێ، به‌ خوا ئه‌و قسه‌یه‌ی ده‌یڵێ شیرینه‌یه‌تی و تام و چێژی هه‌یه‌و
 ر‌ه‌ونه‌قی هه‌یه‌، سه‌ره‌وه‌ی به‌رداره‌و خواره‌وه‌ی به‌ره‌مداره‌، هه‌ر شتێك له‌گه‌ڵی
 رووبه‌روو بێته‌وه، ده‌یخاته‌ ژێر خۆی و ده‌یشكێتی و، هه‌میشه‌ به‌رز ده‌بێ و،
 هیچ شتێك به‌سه‌ریدا سه‌رناكه‌وی، ئه‌بوو جه‌هل گوتی: خه‌لكه‌كه‌ت پازی نابن،
 هه‌تا قسه‌یه‌کی له‌ دژ نه‌كه‌ی (له‌ دژی ئه‌وه‌ی موحه‌ممهد ده‌یڵێ)، ئه‌ویش
 گوتی: لێمگه‌رێ با بیری لێبكه‌مه‌وه، كاتێ بیری كرده‌وه، گوتی: جادوویه‌ له
 جگه‌ له‌ خۆیه‌وه‌ قیری بووه، ئیدی له‌و باره‌وه‌ خوا ﷻ ئه‌و ئایه‌تانه‌ی ناردنه
 خوار.

مەسەلەى سىيەم:

بە نۆزە (۱۹) دانانى ژمارەى فریشتە دۆزەخەوانەکان، چەندان حیکمەت و ئامانجى تیدان: تاقیکردنەوہى بێپروایان، دلتیاکردنى خاوەن کتیبان و، زیادکردنى ئیمانى بپرواداران و، دوو دل نەبوونى کتیب پیدراوان و بپرواداران و، گوتنى دلنەخۆش و بێپروایان: خوا مەبەستى لەو وینەى چى بوو؟ پروونکردنەوہى ئەو راستییەش کە گومراکردن و راستە ڕى کردن تەنیا بە دەست خواىەو، جگە لە خۆشى هیچکەس ژمارەى سەربازەکانى نازانى و، ئاگرى دۆزەخیش گەورەترین بێرخەرەوہى بۆ بەشەر:

خو دەفەرەمۆ: ﴿وَمَا جَعَلْنَا النَّارَ إِلَّا مَلَكًا ۖ وَمَا جَعَلْنَا عَذَابَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيْمَانًا وَلَا يَرْثَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۝﴾

شییکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە دە (۱۰) بڕگەدا:

(۱) - ﴿وَمَا جَعَلْنَا النَّارَ إِلَّا مَلَكًا ۖ﴾، ئیمە هاوەلانى ئاگرى دۆزەخمان تەنیا فریشتەکان داناون، ئەمە راستییەکە خوا رایدەگەیهنئى و، ئەوانەى سەرپەرشتی دۆزەخ دەکەن، کە خوا بە هاوەلانى ئاگر (أَصْحَابُ النَّارِ) ناویان دەبات، واتە: هاوەلانى ئاگر بەو واتایەى سەرپەرشتی ئاگرى دۆزەخ دەکەن، مشوورى سزادراوان لە دۆزەخ دا دەخۆن و کاروباریان هەڵدەسووپێن، تەنیا فریشتەن و هیچ جوړە دروستکراویکی دیکەى خوا نین، ئەمە هەم راستییەکە پادەگەیهنئى و، وێرای ئەوەش وەلأم و بەرپەرچدانەوہى قسەى هەندیک لە بێپروایەکانە، بۆ وینە: طەبەریى لە قەتادەوہ رەحمەتى خۆى لى بى کە یەکیکە لە زانایانى شوێنکەوتووان هیناویەتى، کە گووتوویەتى:

(ذُكِرَ لَنَا أَنَّ أَبَا جَهْلٍ حِينَ أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ قَالَ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ! مَا يَسْتَطِيعُ كُلُّ عَشْرَةٍ مِنْكُمْ أَنْ يَغْلِبُوا وَاحِدًا مِنَ خَزَنَةِ النَّارِ وَأَنْتُمْ الدَّهْمُ؟ فَصَاحِبُكُمْ يُخْبِرُكُمْ أَنَّ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ). (جامع البيان: ۳۵۵۴۳، إسناده مرسل).

واته بۆمان باسكراوه كه نه بوو جههل كاتيك ئەم ئايەتە موبارەكە دابەزىو، گوتتويەتى: ئەي كۆمەلى قورەيش! ئايە ھەر دە (۱۰) كەستان بەسەر يەككە لە دۆزەخەوانەكان دا زال ناي، ھەر دە (۱۰) كەستان بە يەككە لە فرىشتە دۆزەخەوانەكان ناوێرن، لە حاڵىكدا تېو ژیمايەكى زۆرن؟ چونكە ھاوئەكەتان {مەبەستى پىغەمبەر ﷺ}، ھەواتان پێدەدا كە (دۆزەخ) نۆزدە فرىشتەى بەسەرەوھن.

واتە: ھەر دە (۱۰) كەستان بوو يەككە لە فرىشتەكان بچن، تېو ژیمايەكى زۆرن، ھەموو ئەو نۆزدە فرىشتانە، ئەگەر ھەر بە دە نەفران بە يەككى بويەرن، نەوھد (۹۰) كەستان دەوئ و زۆرىشتان دەمپننەوھ! بۆيە خوا دەفرموى: ئيمە سەرپەرشتيارانى ئاگرى دۆزەخمان تەنيا فرىشتە داناون، ھيزى فرىشتانیش لەگەڵ ھيزى جگە لە خويان دا بەراورد ناكري.

(۲) - ﴿وَمَا جَعَلْنَا عَدَتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ژمارەكەشيانمان - كە نۆزدەيە - تەنيا وەك تاقىكردنەوھ داناو، بۆ ئەوانەى بېيروان، واتە: باسكردنى ژمارەى فرىشتە دۆزەخەوانەكانمان وەك تاقىكردنەوھ، يان وەك مايەى سزا بەوجۆرە داناو، چونكە (فِتْنَةً) بە مانای جەرباندن و ئيمتيحان دى، بە مانای ئازارو سزاش دى، بەلكو لە ھەندى سىاقى دىكەدا مانای دىكەش دەگەيەن، بەلام لێرەدا ئەو دوو واتايە ھەلدەگرى.

يانى: ئيمە ئەم ژمارەيەمان كە باسكردو، بۆ ئەو بووھ بېيروايەكانى پى تاقى بكەينەوھ، ياخود: بېيروايەكانى پى تووشى سزاو بازار بكەين، چونكە ئەوان نكوولبى لى دەكەن، يان گالتەى پى دەكەن و سەرەنجام شاپستەى سزاداران دەبن، ئنجا يەككە لە حىكمەتەكانى ئەو ژمارەى نۆزدەيە، برىتيە لە تاقىكرانەوھى ئەوانەى پى بېيروان،

۳- ﴿لَيَسْتَفِيقَنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ تاكو ئەوانەى كىتیبیان پێدراوه، مسۆگەرو دُنیاىن، (وَالْإِسْلَامُ مِنْ شَأْنِهِ أَنْ يَعْقِبَهُ الْإِيمَانُ إِذَا صَادَفَ قَلْبًا تَرِيئًا) دُنیابوون لە شتێك لە بارانى دا هەیه، ئیمان پەلکێش بکات و ئیمانى بەدوادا بێ، ئەگەر ئەو دُنیابوونە لە دَل و دەروونیکی پاك و بێگەرددا بێ.

قەسەكەى جوانە ئەگەرنا جارى وا هەیه، كەسێك لە شتێكیش دُنیاىه، بەلام نكووڵی لێدەكات، وەك خوا ﷻ لە سوورەتى (النمل)دا لە بارەى (آل فرعون) هوه، دەفەرموێ: ﴿وَحَمِّدُوا بِهَا وَأَسْتَفِيقَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾، نكووڵیان لە موعجیزەكانى موسا ﷺ كرد (فیرعهون و شوێنكهوتووانى)، هەرچەندە لە دلى خۆشاندا مسۆگەریان كردبوو و لێیان دُنیا بوون (كە لەلایەن خواوەن)، بەلام بەهوێ سەتەم و خۆسەپاندن و خۆ بەرزکردنەوهوه بەسەر خەلكدا بەناهەق، ئامادە نەبوون مل بەدن بۆ پەيامەكەى موسا، ئەگەرنا دەیانزانى موعجیزەو بەلگەكانى هەق و راستن.

كەواتە: مەرج نیه هەر كاتێك دُنیاىى (یقین) پەیدا بوو، ئیمان پەیدا بێ، ئەگەر دَل و دەروونیکی پاك یەقینى بچێت، لە بارەى شتێكەوه، ئیمانیش بەدواى خۆیدا دێت، بەلام ئەگەر دَل و دەروونەكە موخەنەت و پیس بێ، هەیه خۆر بە ئیوەراستى ئاسمانەوه دەبینى، بەلام نكووڵی لێدەكات، لەبەر ئەوهى دَلەكەى موخەنەت و پیسە.

كەواتە: حیکمەتى دووهمى باسکرانى ژمارەى نۆزدهى ئەو فریشتانەى سەرپەرشتی دۆزەخ دەكەن، ئەوهیه كە ئەوانەى كىتیبیان پێدراوه، دُنیا بن، دُنیاىیهكەش بەهوێ ئەوهیه تەماشادەكەن، لە كىتیبەكانى خۆشاندا هەر ئەو راستییه باسكراوه: (أَيُّ لَيَسْتَفِيقُوا صَدَقَ الرَّسُولُ فِيمَا يَقُولُ عَنِ اللَّهِ لِمَوْافَقَتِهِ لِكُتُبِهِمْ)، تاكو ئەوانەى كىتیبیان پێدراوه دُنیاىن، دُنیاىى لە دلیاندا پەیدابى، لە بارەى ئەوهوهى پیغەمبەرى خاتەم (موحەممەد ﷺ)، لەلایەن خواوهو بەناوى ویهوه راپدەگەینى، چونكە لەگەڵ ئەوهى لە كىتیبەكانیان دا هەیه، رێك دێتەوه،

وشە یانی: دُنْیایی، بە لَام (إِسْتِيقَان) کە (س و ت) ی لَی زیاد کراون، (يَقِنَ) واتە: دُنْیابوو، (يَقِنَ) لە سەر کێشی (فَرَح)، بە لَام (إِسْتِيقَان) کە (سین و تاء) چوونە سەر (يَقِنَ)، بۆ بەهێزکردنی و ئاواکەییەتی و زێدە پۆییکردنە تێیدا، بنچینە یەکی رێزمانییە (زِيَادَةُ الْمَبْنَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، (إِسْتِيقَان) واتە: دُنْیایی داواکرد بۆی بێ، کە مەبەست پێی هێزی دُنْیاییە کە یە.

ئەجا خوا حیکمەت و دەرھاوێشتە ی سێیەمی ڕاگەیانندی ئەو راستییە، کە فریشتە دۆزەخەوانەکان نۆز دەن، دەخاتەر وو:

﴿وَيَرْزُقُ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا﴾ - ۴ - هەر وەھا ئەوانەش کە ئێمانیان هێناو، ئێمانی دیکە بخەنە گەڵ ئێمانە کە یان، ئەمە و ئایە کە ی ئاواپە: ئەوانە ی ئێمانیان هێناو بە خۆی پەر وە دگەر، پاشان بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ و بە قورئان و، بە هەر چێ کە پێغەمبەری خوا ﷺ و قورئان لە لایەن خۆی پەر وە دگەر وە دەپهێتن، ئەو ئەسلی ئێمانە کە یان هەیه، هەر شتیکی دیکەش کە دێ و، قورئان هەوآلی پێدەداو، پێغەمبەری خوا ﷺ ڕایدەگە یە نێ، ئێمانی پێ دێنن، کە واتە: ئەسلی ئێمانە کە یان هەیه و، دوا یی کە ئێمان بە شتیکی دیکەش دێنن، دەبێتە هۆی زیاد بوونی ئێمانیان، بە تاییبە تیی ئێمان بۆ شتی پەنھان بە کار دەهێنرێ، ئەگەر نا کەس ناڵی: ئێمانم بە بوونی پۆژێ هەیه، یان ئێمانم بەو گۆپ و بلاجکتۆرە هەیه، ئێمان بە بوونی شتی کە نادیارە، ئێمان یانی: دانپێداهێنانی بوونی شتی کە نادیار و پەنھان، ئەجا خوا پەنھانە، فریشتەکان پەنھان، جند پەنھان، پۆژی دوا یی پەنھان، بە هەشت پەنھانە، دۆزەخ پەنھانە، هەر وە ک پێغەمبەرایی تیی موحەممەدیش ﷺ هەر چەندە لە قورئانداو لە سپەر کەیدا بەر جەستە بوو، بە لَام چۆنیە تیی دابەزینی جیبریل بۆ سەر موحەممەد ﷺ و وەحیی بۆ هێنانی، ئەویش پەنھانە.

ئەجا حیکمەتی چوارەم و پێنجەم دەخاتەر وو:

﴿وَلَا يَرْتَابُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ - ۵ - هەر وەھا بۆ ئەو ی ئەوانە ی کتێبیان پێدراو و بر وادارانیش دوو دڵ نەبن، (ارتباب) دژی ئێمان و دُنْیاییە، واتە: دوو دلی و

تَنجا دوو حیَکمه تی دیکه ی شه شه م و حه و ته می ش ده خاته روو:

(٦) - ﴿وَلَقَوْلَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ﴾، ههروههها تاكو ئهوانه‌ی دلیان نه‌خو‌شیی
تتدایه‌و بی‌پروایانیش بلێن، ئه‌وانه‌ی پې‌ش‌ی جگه له یه‌که‌میان، سه‌رحه‌م ده‌ره‌او‌ی‌شته‌ی
باش بوون، که بریتی بوون له: زیاتر گه‌ی‌شته‌ی دنیایی ئه‌وانه‌ی کتیبیان پې‌دراوه‌و،
زیادکردنی ئیمانی ئیمانداران و، دوو دَل نه‌بوونی کتیب پې‌دراوان و، پرواداران، به‌لام
وێ‌رای ئه‌و پې‌نجه، دوو ده‌ره‌او‌ی‌شته‌ی دیکه‌شی هه‌ن، به‌باری نه‌رێتی دا، که بریتیه
له‌وه‌ی دله‌خو‌ش و بی‌پروایان بلێن:

(۷) - ﴿ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ ﴾، خوا مه بهستی چی بووه لهو وینهیه؟ پیتی (ل) له وشه ی: ﴿ وَلَقَوْلٌ ﴾ (دا (آلم العلة) یه، لامی هوکاره، به لام مانای سهره نجام دهگه یه نن، هه رو دک له سوورته ی (القصص) دا له باره ی هه لگرتنه وه ی موسا عليه السلام له صندوقه که دا، وه ک مه لو تکه یه که له لایه ن مائی فیرعه ونه وه، خوا ده فهرمو ی: ﴿ فَالْقَلْبُ مَالٌ وَفِعْوَةٌ ﴾
﴿ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوٌّ وَحَرَمٌ ﴾ (۸) القصص، واته: شو تیکه وتووانی فیرعه ون، دارو دهسته ی فیرعه ون هه لبا نگرته وه، بو تهره ی سهره نجام بو یان بی به دو ژمن و به مابه ی

دڵتەنگی، هەلبەتە ئەوان بۆ ئەوەیان هەلنەگرتەوه وابێ، هیچکەس شتێک ناکات، زیانی بۆ وی بێ، بەلام لەبەر ئەوەی سەرەنجامەکی وابوو، وایفەرمووه، واتە: (ل)ی (لیقول) لە شتێوی (ل)ی هۆکار دایە، بەلام مانای سەرەنجام دەگەینێ.

وشەی (ماذا) لە ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ﴾ دا، لە دوو پیت پیکهاتوه: (ما) و (ذا)، واتە: (مَا الْأَمْرُ الَّذِي أَرَادَهُ اللَّهُ بِهَذَا الْكَلَامِ، فِي حَالِ أَنَّهُ مَثَلٌ؟) ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾. خوا ﷻ چی ویستوه بەم قسەیە لە حالیکدا وێنەیەکی هێنراوەتەوه؟ (مَثَلٌ) یەش بە مانای وێنە هێنناوە دی و، بە مانای وهسفیش دی، واتە: (مَا الَّذِي أَفَادَهُ هَذَا الْمَثَلُ الَّذِي هُوَ عِبَارَةٌ عَنْ عِدَّةٍ تِسْعَةِ عَشْرَ؟)، ئەو وێنەیە کە بریتیە لە ژمارە ی نوۆدە، چی گەیان، چ سوودێکی گەیان و خوا چ مەبەستیکی هەبە لە پشتیەوه؟ واتە: ئەوانە ی دلیان نەخۆشی تێدایەو، بێروایان لە هەموو شتێکی خوا لە گومانان، ئەگەرنا ئەوەی خوا ﷻ دەیفەرموی، ئەگەر مەژۆف پێشتر خوا ی ناسیب، ئەو کاتە دەزانێ خوا ﷻ خاوەنی ئەو پەری زانیاری و حیکمەت و میهرەبانی و پەنازانییەو، هەرچی بیفەرموی، لە سەدا سەد (١٠٠/١٠٠) وایە.

بەلام ئەوان چونکە خاویان نەناسیوه، لە پشت پەردەوه تەماشای خوا ی پەرورەدگاریان کردوه، بۆیە گوتووایان: ئەگەر راست بێ، خوا فەرموو پێتی، ئایا مەبەستی پێتی چییە؟! هەلبەتە ئەوان مەبەستیان ئەو بووه، ئەو قسەیە قسەیکێ نا ئۆزیکییەو قسەیکێ سەیر، بۆیە ناگونجێ خوا فەرموو پێتی، یانی: مەبەستیان بە هەلەدانانی قسەکەو، لە پشتیشیەوه بە درۆدانانی پێغمەبەری خوا ﷻ بووه، بە موخەنەتی قسەیان کردوه، بەلام بە حیسابی خۆیان، بە پێتی عەقڵی مسوڵمانان داوان، واتە: گریمان خواش ئەوەی فەرموو بێ، بەلام وەر ن بزانن مەبەستی ئەو وێنەیە چییەو خوا ﷻ چی مەبەست بووه؟ یانی: هیچ حیکمەتێکی تێدا نیە، هیچ سوود و ئامانجێک ناهێنێتە دی، خواش ناگونجێ قسە ی بێ حیکمەت کە ئامانجێک نەهێنێتە دی، بکات، کواتە: ئەو قسەو فەرماشتی خوا نیە، مەبەستیان ئەو بووه.

کاتی خوا هیدایهت ده نیری، هەر که سێ هیدایهت که ی خوا ره فر بکات، مانای وایه گومرا ده بی، بۆیه ش گومرا بونه که ی پالداوه ته لای خو، له بهر نه وهی به پیتی سیستمی خوایه و به پیتی ویستی خوایه، چونکه له ژیا نی به شه ردا ویست و سیستمی خوا ی په روه ردا گار گشتگیره بۆ هه موو شتی ک، به لام که سیستم و ویستی خوا گشتگیره بۆ هه موو شتی ک، خوا ویستی ک جوتیشی به مرۆقه کان داوه، بای ئه وه نده ی کرده وه ی چاکی پی بکه ن، تاکو پاداشتیان هه بی و، کرده وه ی خراپی پی بکه ن و له سه ری سزا بدرین.

ئجا که ده فهرموی: خوا هەر که سێکی بیه وی گومرای ده کات، واته: به پیتی یاسای خوا، هەر که سێک هیدایهت قبو ل نه کات، خوا گومرای ده کات، وه چون که سێک ژه هر بخواته وه، له نه جامی ژه هر خوار دنه که دا ده مر، ئجا تو بو ت هه یه بلئی: ئاوا ژه هر خه لکی ده مر ئی! که ژه ره که نه یمران ده وه، مرۆقه که ژه ره که ی خوار دۆ ته وه، ده رها ویسته که ی ئه وه بو وه که پی مردوه، به هه مان شی وه ش که بابای بی پروا هیدایه تی خوا ی بۆ دی و، په قزی ده کات، سه ره نجام گومرا ده بی، وه ک خوا له سووره تی (فُضِّلَتْ) دا ده فهرموی: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾، که لی (هود) مان رینمای ی کرد بو، لیره دا ﴿فَهَدَيْنَاهُمْ﴾، واته: رینمای یمان کرد بو، رپی راستمان پیشان دا بو، ﴿فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾، که چی کویریان به سه ر به رچا ورو نییدا هه لێارد.

﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، ئایا هیدایهت ده دات، لیره دا یانی چی؟ یانی: راسته ری ده کات، نه ک به مانای رینمای ی ده کات و رینان پی نشان ده دا، چونکه خوا رپی پشانی کافران و مسو لمانان داوه، رپی پشانی ئه وانه داوه که راسته ری بو و، ئه وانه ش که گومرا بو، رپیشاندانه که بۆ هه مووانه، به لام لیره دا: ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، واته: ده خاته سه ر راسته ری و، به تامانج ده گه یه نی و، راسته ری ده کات، خوا کێ راسته ری ده کات؟ که سێک که هیدایه تی خوا قبو ل بکات، په یام و

به‌رنامه‌ی خوا قبول بکات، خوا له پاداشتی ته‌وه‌دا راسته پئی ده‌کات، که‌سیک که پئی ده‌گوتری: ته‌وه پئی راسته‌و، پئی‌ه راسته‌که‌ی گرت، به‌ره‌می ده‌ست ده‌که‌وی و پئی ده‌گاته‌ نامانج، به‌لام که‌سیک پئی بگوتری: ته‌وه پئی راسته، که‌چی بچی پئی لار بگری، تووشی زیان ده‌بی، له‌به‌ر ته‌وه‌ی پئی‌ه راسته‌که‌ی پیشان دراوه‌و، وه‌ری نه‌گرتوه‌و په‌پره‌ویی لی نه‌کردوه.

که‌واته: وه‌ک جاری دیکه‌ش باس‌مان کردوه، پال‌دانی هه‌ر کام له: گوم‌پایی و راسته پئی کردن، بو لای خوا ﷻ، مه‌به‌ست پئی ته‌وه‌یه، له پئی لادانی مروّقه‌کان و راسته پئی بوونیان، به‌ویستی گشتی خوی پهره‌دگار، به پئی سیستم (نظام) یک که خوا له ژبانی به‌شه‌ردا دیناوه، که بریتیه له‌وه‌ی هه‌ر که‌سیک هیدایه‌تی خوا وه‌ربگری، راسته پئی ده‌بی و، هه‌ر که‌سی هیدایه‌تی خوا ره‌فز بکات، گوم‌پا ده‌بی.

۹- ﴿وَمَا يَمْلِكُ جُودُ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾، سه‌ربازه‌کانی په‌روه‌دگاریشت ته‌نیا خوی ده‌یانزانی، لی‌ره‌دا ته‌و فره‌مایشته‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷻ دینین که ده‌قه‌رموی: ﴿أَطَّتِ السَّمَاءُ وَحَقُّ لَهَا أَنْ تَنْطِفُ، مَا فِيهَا مَوْضِعُ أَزْبَعِ أَصَابِعِ، إِلَّا عَلَيْهِ مَلَكٌ سَاجِدٌ﴾ (أخرجه أحمد: ۲۱۵۱۶، تعلیق شعيب الأرنؤوط: حسن لغیره، والترمذی ۲: ۲۳۱، وحسنه الألبانی)، واته: ئاسمان جیره‌و، نه‌قه‌ی لی‌هات و شایسته‌شیه‌تی نه‌قه‌و جیره‌ی لی‌بی، چونکه شوین چوار په‌نجه‌ی لی‌نیه، مه‌گه‌ر فریشته‌یه‌ک کرنووشی تیدا بردوه، یانی: ئاسمان پره له فریشته‌کانی خوا، وه‌ک فره‌مایشتی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷻ ده‌یکه‌یه‌نی.

۱۰- ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ﴾، ئەمە ته‌نیا بیرخه‌ره‌وه‌یه بو مروّف.

بو (هی) پروونکه‌ره‌وانی قورئانشه‌ش واتیان بو لیک‌داوه‌ته‌وه:

أ- به‌لام وا پیده‌چی له هه‌موویان نیزیک‌تر ته‌وه بی که (هی)، راناوێک بی بگه‌رته‌وه بو (سَقَر)، (آی: وَمَا سَقَرٌ وَصَفَتْهَا إِلَّا تَذْكِرَةٌ لِلنَّاسِ)، یانی: (سَقَر) و ده‌سفی (سَقَر) که خوا باسی کرد، ته‌نیا بیرخه‌ره‌وه‌و په‌ندو ئاموژگارییه بو خه‌لک.

ب- ھەندىكىش گوتتويانە: (هَيَّ) دەچىتەو ھە بۇ (عَدْتُهُمْ) واتە: ئۇمارەى فريشتەكانى دۆزەخەوان كە نۆزدەيە، تەنيا بىرخەرەو ھە بۇ مرقۇف.

ج- ھەندىكىش گوتتويانە: (هَيَّ) دەچىتەو ھە بۇ سەربازەكانى خوا، واتە: سەربازەكانى خوا كە بەس خۇى ئۇمارەيان دەزانى، تەنيا بىرخەرەو ھە بۇ مرقۇف، خوا باسى دەكات.

د- ھەندىكىش گوتتويانە: (هَيَّ) دەچىتەو ھە بۇ ئاگرى دنيا، ھەندىك لە زانايان و ايانگوتو، واتە: ئاگرى دنيا تەنيا بىرخەرەو ھە بۇ مرقۇف، تاكو بزانن كە ئاگرى دۆزەخ لەو ھەش بەھىزىرو بەتتەرو تەھەممولى ناكەن، كەواتە: با بەھۇى ئيمان و تەقواو ھە خۇيانى لى پاپىزن.

ھ- ھەندىكىش گوتتويانە: (هَيَّ) دەگەرتەو ھە بۇ كۇى قسەى راپردوو، بە تەئولى بەسەرھات (قصۃ) ياخود سىفەت، واتە: ئەو ھەى راپرد، ئەو بەسەرھاتە، يان كۇى ئەو قسەىە بىرخەرەو ھە بۇ مرقۇف.

و- ھەندىكىش گوتتويانە: (وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ) واتە: ئەو ئايەتە قوپئانبيانە تەنيا بىرخەرەو ھە بۇ خەللك.

بەلام ئەو ھەى زياتر گونجاو ھە گەل پەوت (سياق) ھەكەدا، ئەو ھەى كە: ئەو ھەى باسكرا لە بارەى (سَقَر) ھە - كە يەككە لە ناو ھەكانى دۆزەخ - ھەرو ھەا سىفەتەكەى تەنيا بىرخەرەو ھە ئامۇژگار يەى بۇ مرقۇفەكان، تاكو خۇيانى لى پاپىزن.

مەسەلە ی چوارەم و کۆتایی:

بەرپەرچدانەوهی خوا بۆیان و، سوێند خواردنی بە مانگ و شەوگاری
پۆشتوو و سپێدە ی پوون، کە ئەو هە گەورەترین شتەو ترسینەری بەشەرە، بۆ
هەر کەسیکیان حەز بکات پێشبکەوێ، یان دواکەوێ:

خوا دەفەرموێ: ﴿كَلَّا وَالْقَمَرِ (٣٢) وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ (٣٣) وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ (٣٤) إِنَّهَا
لِإِحْدَى الْكُبَرِ (٣٥) نَذِيرًا لِلْبَشَرِ (٣٦) لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ (٣٧)﴾.

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە شەش بەرگەدا:

(١)- ﴿كَلَّا وَالْقَمَرِ﴾، نەخێر، سوێند بە مانگ، زۆرجار گوتوو مانە: (كَلَّا: حَرْفٌ رَدٌّ وَإِبْطَالٌ
لِكَلَامٍ سَابِقٍ أَوْ لِكَلَامٍ لَاحِقٍ)، (كَلَّا): پێتیکە بە کاردی بۆ بەرپەرچدانەوهی هەلۆه شاندنەوهی
قسەیهکی پێشت، یان قسەیهکی کە دی، لێرەدا (كَلَّا) واتە: ئەو هە ئیوه نکوولی لئ دەکەن،
لە پتەمبەراییهتی موخەممەد ﷺ، یاخود راستییهتی قورئان، یاخود هاتی پۆژی دوا ی
و سزاو پاداشت، یاخود سزاداران ئیوه بە ناگری دۆزەخ (سَقَر) - کە ئەوانەش و جگە لە
ئەوانەش دەگریتهوه - وانیه وەك ئیوه دەلێن، یاخود (كَلَّا) بە مانای وازی پێن لەوهی تاكو
ئێستا کردووتانە، (وَالْقَمَر) سوێند بە مانگ.

(٢)- ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ﴾، سوێندیش بە شەوگار کاتیک دەپروا و پشت دەکاتەوه،
خوێندراویشتهوه: (وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ)، هەردووکیان بە مانای پشتی هەلکردو کۆتایی هات.

(٣)- ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ﴾، سوێندیش بە بەرەبەیان کاتیک پروناک دەکاتەوه، یان پروناک
دەبێتهوه.

(٤)- ﴿إِنَّهَا لِإِحْدَى الْكُبَرِ﴾، بە دنیایی ئەوه هەرە گەورەترینە، خوێندراویشەتەوه:
(لِإِحْدَى الْكُبَرِ)، هەردوو خوێندنەوه کە هاتوون، (مَعْنَى إِحْدَى أَنَّهَا الْمُتَوَحَّدَةُ الْمُتَمَيِّزَةُ مِنْ
بَيْنِ الْكُبَرِ فِي الْعِظَمِ، لَا تَخْطِرُ لَهَا، كَمَا يُقَالُ: هُوَ أَحَدُ الرِّجَالِ، لَا يَرَادُ: أَنَّهُ وَاحِدٌ مِنْهُمْ، بَلْ يَرَادُ:
أَنَّهُ مُتَوَحَّدٌ فِيهِمْ بَارِزٌ ظَاهِرٌ).

که ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا لِاحِدَى الْكَبْرِ﴾، که دوايی باسی ده که یین پاناوه که ی بو چی ده چیتته وه؟ واته: تهو شته له نیو شته گه وره کاند، تاکه ﴿إِنَّمَا الْمُتَوَحِّدُ الْمُتَمَيِّزُ مِنْ بَيْنِ الْكَبْرِ﴾، (کُبری کوی (کُبری) یه، (کُبری) واته: گه وره ترین، به لام به باری متینه ده، ﴿إِلَّا لِاحِدَى الْكَبْرِ﴾، واته: تاک بووه ده یه ک و جیا بووه ده یه که له نیو گه وره کاند له مه زنییدا و وینه ی نیه، ههروه ک ده گوترئ: ﴿هُوَ أَحَدُ الرُّجَالِ﴾ تهو تاک ی پیاوانه، مه به ست تهو ده نیه یه کیکه له پیاوان، به لکو مه به ست تهو ده یه له نیو یاندا تاکه و ئاشکرایه و وینه ی نیه، پئشینانی خو شمان ده لئین: فلانکس تاکه یان تاک ی نیه، واته: که سیکی دیکه هاوکووف و وینه ی نیه.

(۵) - ﴿نَذِيرًا لِلْبَشَرِ﴾، ترسینه رو وریاکه ره ده یه بو مرو فان.

(۶) - ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾، بو هه ر کامیک له نیوه که بیهوئ به ره و پئشه وه بچی، یان به ره و دواوه بگه ریتته وه.

لیره دا خوا ﴿سَوِّدِي﴾ سوئیدی خواردوه به سی شتان:

۱- سوئیدی خواردوه به مانگ.

۲- سوئیدی خواردوه به شه وگار، کاتیک پشت هه لده کات و ده روا.

۳- سوئیدی شی خواردوه به به ره به یان، کاتیک پووناک ده بیتته وه، (إِسْفَار: إِضَاءة) پوونکر دنه وه، (إِذَا أَسْفَرَ) کاتیک پوون ده بیتته وه و شه به ق ده دا.

سوئیدی به و سی شتانه خواردوه، بیگومان خوا، یه ک سوئیدیش بخوات له سه ر شتیک، هه ر گه وره یه، چ جای سی سوئیدان بخوات، ئنجا لیره دا سی سوئیدی خواردوون، دوايی ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا لِاحِدَى الْكَبْرِ﴾، ئا ته وه ی باسکرا، له نیو شته گه وره کاند گه وره ترینه، یان تاکه و وینه ی نیه، ترسینه ره بو مرو فقه کان، بو هه ر کامیک له نیوه بیهوئ به ره و پئشه وه بی، یا خود به ره و دواوه بگه ریتته وه.

ئىنجا ئايا ئەو (إِخْدَى الْكَيْبَر)، چىيەو (إِنَّهَا) راناوەكەى بۆچى دەچىتەو؟
زانايان زۆر قسەيان لىكردو:

أ- بەلام وا پىدەچى ئەويش ھەر بچىتەو بۆ (سَقَر) ئەو ئاگرى دۆزەخەى ناوى (سَقَر)
ى لىندراو (سَقَرَتِ الشَّمْسُ: أَحْرَقَتْهُ وَسَوَّدَتْ) يانى: خۆرەكە سووتاندى و پەشى كرد، يانى:
ئەو ئاگرى دۆزەخە، لە ئىو شتە گەورەكاندا تاكەو لە ھەموويان گەورەترە.

ب- ئەگەرى دووھم ئەوھە كە راناوى (إِنَّهَا) بچىتەو بۆ ئمارەى نۆزدە، كە خوا ﷻ بۆ
دۆزەخەوانەكانى داناو، خوا ﷻ نۆزدە فرىشتەى بەسەر دۆزەخەو داناون.

ج- ياخود دەچىتەو بۆ سەربازەكانى خوا.

د- ياخود دەچىتەو بۆ ئاگرى دنيا.

ھ- ياخود دەچىتەو بۆ ئايەتەكان.

و- يان دەچىتەو بۆ بەلگەو بوپھانەكان، كە خوا ﷻ دەيانھىننەتەو.

بەلام ئەوھى لە ھەموويان زياتر پىدەچى، ئەوھە كە راناوەكە بچىتەو بۆ
(سَقَر)، واتە: ئەو ئاگرى دۆزەخ و (سَقَر)ە، كە خوا بەشەرى پى دەترسىنى و
دەيكاتە پەندىك، گەورەترىنى ئىو شتە گەورەكانە، كە تاكى نىھ و وینەى نىھ،
واتە: مانايەكەى ئاواى لىدبەتەو: (إِنَّهَا لَعُظْمَى الْعِظَائِمِ فِي حَالِ إِنْذَارِهَا لِلْبَشَرِ)، ئەو
شتە مەزىنەترىنى مەزىنەكانە، گەورەترىنى گەورەكانە، بىرەزاترىنى شتە گەورەكانە،
لە ھالىكىشدا كە ترسىنەر و ورياكەرەوھە بۆ مرؤفان.

كە دەفەرموى: ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾، بۆ ھەر كامىك لە ئىو بىھوى
بەرەو پىشەوھە بچى، يان بەرەو دواو بگەرپتەو، زانايان چەند واتايەكيان بۆ
لىكداونوھ:

١- بۆ ھەر كەسيك لە ئىو بىھوى بەرەو ئاگرى دۆزەخ بچى، بەھوى ئەو كردوھ
خراپانەوھى ئەنجاميان دەدا، ئەو كردوھ خراپانەى بەرەو دۆزەخى دەبەن، ياخود لە

دۆزهخ دوور بکهوئتهوه بههوی خو دوورگرتیهوه لهو کردهوانه، له دۆزهخی دوور دهخه نهوه، وهك پيغه مبهري خوا ﷻ له فهرماشتيكداهرموويه تی: {حَفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمِكَارِ، وَحَفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ} (أخرجه مسلم: ۲۸۲۲، وابن حبان: ۷۱۶)، واته: بههشت به نارهه تییان، دهوره دراوه و ئاگر (ی دۆزهخ) یش به نارهزووان نابؤقه دراوه کهسیک بیهوی بهرهو بهههشتی بچی، دهبی نارهه تییان تهحه ممول بکات، بهلام کهسیک به دواي نارهزووان بکهوئ، دياره بهرهو دۆزهخ دهچی.

ههروهها پيغه مبهري خوا ﷻ فهرموويه تی: {اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ ثَمَرَةٍ} (أخرجه البخاري: ۱۳۵۱، ومسلم: ۱۰۱۶)، واته: خووان له ئاگری دۆزهخ بهاریزن، تهگر به له تکه خورما به کیش بی، کهواته: بهخشین کهم و زوری دهبیته هوی دوور خستنهوهی مروؤف له ئاگری دۆزهخ، ههروهها پيغه مبهري خوا ﷻ دهفه رموی: {مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَعْدَ اللَّحْمِ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا} واته: کهسیک پۆژیک له بهر خوا به پۆژوو بی، خوا ههفتا سال دهم و چاوی له ئاگر دوور دهخاتهوه، کهواته: به پۆژوو بوون، ههروهها ههموو تاعهت و په رسته شهکان، مایه ی له خوا نزیک بوونه وهی مروؤفن، کهسیکیش له خوا نزیک بی بیگومان له بهههشتی خوا نزیک دهبی و، شایسته ی چوونه بهههشت دهبی، له دۆزهخ و توو په یی خوا دوور دهبی.

۲- بۆ ههر کهسیک له ئیوه که بیهوی له فرمان به ریدا پیش بکهوئتهوه، یاخود بیهوی دوا بکهوئ، (جامع البیان: ۳۵۷۳، عن ابن عباس ؓ).

۳- (الطبري) پایه کی دیکه ی سییه میشی هیناوه: (التَّقَدُّمُ فِي الطَّاعَةِ وَالْأَخْرَجُ عَنِ الْمَعْصِيَةِ)، واته: چوونه پیش له فرمان به ریداو، هاتنه دوا له گوناوه سه رپنجیدا، واته: بۆ ههر کهسیک له ئیوه که بیهوی له تاعهت و فرمان به ریدا بهرهو پیشهوه بچی و، خو ی له گوناوهان دوا بخت و دوور بگری.

٤- دەشگونجی بلیین: خوا ﷺ لێردەدا بە گشتی دەفەرموێ: بۆ هەر کەسێک لە ئێوە بیهوێ بەرەو پێشەوه بچێ، ئەوە پێی لەبەردەمدا ئاچووغەو، ئەو ئاگری دۆزەخە پەندو ئامۆژگارییەو بیرخەرەووە ترسێنەرە بۆی و، هاندەرە بۆ بەرەو چاکە چوون و بەرەو تاعەت چوونی، هەرۆهەها هەر کەسێکیش بیهوێ بەرەو دواوە بچێ، بەرەو دواوە بگەرێتەووە لە خوا دووربکەوێتەووە، ئەویش خوای پەرورەدگار ئازادی کردووە، بەلێ ترساندووشیەتی بە دۆزەخ، بەلام دیسان ناچاری نەکردووە کە بەبێ ویستی ئازادانەیی خۆی، لە خوا پەرستی و چاکەکاریی دواکەوێ.

ئەگەرنا ئەو کاتە ئازایەتی نەدەبوو، ئەگەر خوا ﷻ مروۆقی بەبێ ویستی ئازادانەیی خۆی و بە ناچاریی بەرەو بەهەشت هێناباو، لە دۆزەخی دوورخستبایەووە، هەرۆهەها بە پێچەوانەشەو: خەتابارو گوناھبار نەدەبوو ئەگەر خوا پێی پیشکەوتن بەرەو بەهەشتی لێگرتبایەو، ناچاری کردبایە لە کردەوێ باش و بەرەو بەهەشت هاتن دواکەوتبایە.

دەرسى دووۈم

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە نۆزە ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الْمُدَّثِّرُ) پێک دێ، ئایەتەکانی: (۳۸ - ۵۶)، کە چوار بابەتی سەرەکیان گرتوونە خۆیان:

۱- باریەتی کردەوی خۆبوونی هەر مەودێک لە دۆزەخ داو، دەربازبوونی هاوێلانی دەستە راست.

۲- خستەپرووی چوار ھۆکاری سەرەکی بۆ چوونە دۆزەخ، لە لایەن تاوانبارانەو: **أ- نوێژنەکردن.**

ب- خواردن نەدان بە نەدار.

ج- پزائە ئێو قسە ی پووچ و بۆش.

د- بێپروایی بە پۆزی دوا یی.

۳- ڕاکردنی بێپروایان لە قورئان، وەک سەلمینەوێ کردەکتیویان لە شێرو پاوچی و، داواکردنی نامە ی تایبەت بۆ ھاتن لە خواو، تاکو بڕوا بێنن!

۴- پێناسەکردنی قورئان بە بیرخەرەوێ ناموژگاری.

﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينٌ ۖ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْإِيمَانِ ۖ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّاتٍ يَسَّىٰ لُونِ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۖ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَحُوسُ مَعَ الْفَٰئِضِينَ ۖ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾ فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّٰفِعِينَ ۖ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرِ مُعْرِضِينَ ۖ ﴿٤٩﴾ كَآذِهِمْ حُمْرٌ مُّسْتَنَفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْرَةٍ ۖ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ أَمْرٍ مِنْهُمْ أَن يُوَفَّىٰ صُحُفًا مُّنْشَرَةً ۖ ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا

يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٢﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ﴿٥٣﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٤﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْغَفْرِ ﴿٥٦﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{هه موو کهس (له دۆزه خ دا) بارمته ی ئه وه یه که کردوو یه تی ﴿٣٨﴾ جگه له هاوه لانی راسته ﴿٣٩﴾ له باخانیک (ی ناوازه) دان له نێو خۆیاندا ده پرسن ﴿٤٠﴾ له باره ی تاوانبارانه وه (پێیان ده ئین: ﴿٤١﴾ چی ئیوه ی خسته سه قهره وه؟ ﴿٤٢﴾ (تاوانباره کان) گوتیان: ئیمه له نوێژکه ران نه بووین ﴿٤٣﴾ خواردنیشمان نه ده دا به نه دار ﴿٤٤﴾ له گه ل تیرژاوان (یش له قسه ی خراپ و پووچ) دا تیده رژاین (و به شداریان ده بووین) ﴿٤٥﴾ رۆژی سزاو پاداشتی شمان به درۆ داده نا ﴿٤٦﴾ هه تا مردن (ی جیی دنیایی) مان بۆ هات ﴿٤٧﴾ نجا تکای تکاکاران سوودیان پێ ناگه به نئ ﴿٤٨﴾ ئایا (بیبڕوایان) چیه نه روو وه رگێن له (قورئانی) بیرخه ره وه؟ ﴿٤٩﴾ وه ک که ره کتوییانی سه له میوه وهن ﴿٥٠﴾ که له شیر پراکێردوه ﴿٥١﴾ به لکو هه ر که سێک له وان، ده یه وێ لاپه ره کراوه کانی پێ بدرین ﴿٥٢﴾ نه خیر (راست ناکه ن) به لکو له مه نزلگای کۆتایی ناترسن ﴿٥٣﴾ نه خیر (راست ناکه ن) به دنیایی نه و (قورئان) ه بیرخه ره وه یه ﴿٥٤﴾ نجا هه ر کهس ویستی بیرى ده که وێته وه ﴿٥٥﴾ مه گه ر خواش بیه وێ نه گه رنا بیریان ناکه وێته وه، به سه نه و شایسته ی پارێزێکرانه و شایسته ی لیبوردنه ﴿٥٦﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(رَهْنَةٌ): (الرَّهْنُ: مَا يُوضَعُ وَثِيقَةً لِلَّذِينَ، وَالرَّهَانُ مِثْلُهُ لَكِنْ يَخْتَصُّ بِمَا يُوضَعُ فِي الْخِطَارِ، وَجَمْعُ الرَّهْنِ: رُهْنٌ، وَرُهُونٌ، وَرِهَانٌ)، (رَهْنَةٌ) واته: باریته که له وشه ی (رُهْن) دوه هاتوه، (رُهْن) بریتیه له شتیک که له به رانه به قه رزیکدا دادنه نری، خانوو یه، زه وییه، هه ر شتیکه، (رِهَان) یش هه ر هه مان واتای هه یه، به لام (رِهَان): بۆ شتیک دادنه نری که گره وی له سه ر کرابی، یاخود پێشبرکیی له سه ر کرابی، وشه ی (رُهْن) به (رُهْن و رُهُون و رِهَان) کۆ ده کړتیه وه.

(نَسَاءُ لُون): (السُّؤَالُ: اسْتِذْعَاءٌ مَعْرِفَةٍ، أَوْ مَا يُؤَدَّى إِلَى الْمَعْرِفَةِ)، (سؤال): بریتیه له خواستنی زانست، یاخود شتیک که بیتیته هوی په یدا بوونی زانست، (السُّؤَالُ: طَلَبُ الْمَالِ)، هه روه ها (سؤال) به داواکردنی مال و سامانی ش ده گوتری، بۆیه کورده واری خۆمان هه ر (سائل) ی عه په بییه، به: سوآلکهر، سوآلکهر، داواکهر، داوی هاوکاری ی له خه لککهر، مانایان کردوه.

(خَوْضٌ): (الْخَوْضُ: الشَّرُوعُ فِي الْمَاءِ وَالْمُرُورُ فِيهِ، وَيُسْتَعَارُ فِي الْأُمُورِ وَأَكْثَرُ مَا وَرَدَ فِي الْقُرْآنِ، فِيمَا يُدْمُ الشَّرُوعُ فِيهِ)، (خَوْضُ): له بنچینه دا بریتیه له ده ستێکردنی چوونه نێو ئاوو، به نێو ئاوو باتلآغ دا رۆیشتن، داوی خوازاوه ته وه بۆ چوونه نێو کاروبار، به لام به زۆری له قورئاندا وشه ی (خَوْضُ) به کاره ی تراوه، بۆ نه و شتانه ی خراپه مروفی بچیته تێویان.

(الْيَقِينُ): (الْيَقِينُ: مِنَ صِفَةِ الْعِلْمِ فَوْقَ الْمَعْرِفَةِ وَالذَّرَايَةِ، وَالْيَقِينُ: سَكُونُ الْقَلَمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ، وَاسْتَعِيرَ هُنَا لِلْمَوْتِ)، (يَقِينُ): له سیفه ی زانیاریه، له سه رووی زانست و زانیوه یه، یه قین بریتیه له چه سپانی تێگه یشتن له گه ل چه سپاوی بریاردا که ده درئ، به لام لێره خوازاوه ته وه بۆ مردن، له به ر ته وه ی مردن

شتیکى مسوگه ره و جیى دناییه و کس تیدا دوو دل نیه، که ههر دهمرى، بهس کاته که ی نازانى.

(الشَّافِعِیْنَ): (الشَّافِعُ: ضَمُّ الشَّيْءِ إِلَى مِثْلِهِ، وَالشَّفَاعَةُ: الْإِنْصِمَامُ إِلَى آخَرٍ نَاصِرًا لَهُ وَسَائِلًا عَنْهُ، وَشَى (شَفَعُ): بِرِيتِهِ لِهَوَى شَتِّكَ لَهْگَلْ هاوونیه ی خویدا جووت بکرى، (شَفَعُ) واته: دووان، ﴿وَالشَّفَعُ وَالْوَرُّ﴾ الفجر، واته: سویند به جووت و به تاک، (شَفَاعَةُ): بِرِيتِهِ لِهَوَى که سیک بچینه پال که سیک سه ری بخات و داواو تکای بو بکات.

(حُمُرٌ): (جَمْعُ حِمَارٍ، وَيُجْمَعُ بِ(حَمِيرٍ وَأَحْمِرَةٍ)، وَالْمَقْصُودُ هُنَا الْحُمُرُ الْوَحْشِيَّةُ، (حُمُرٌ) کوى (حِمَارٌ) ه واته: کهر، به کهرى کتویى و به کهرى مالىی ده گوترى، (الْحُمُرُ الْوَحْشِيَّةُ وَالْحُمُرُ الْأَهْلِيَّةُ)، که ره کتوییه کان و که ره مالىیه کان، نجا وه ک چون (حِمَارٌ) به (حُمُرٌ) کو ده کرتیه وه، به (حَمِيرٌ) یش کو ده کرتیه وه، ﴿إِنْ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ لقمان، ههروه ها به (أَحْمِرَةٍ) ش کو ده کرتیه وه، به لام له قوربان دا (أَحْمِرَةٍ) نه هاتوه و ته نیا (حُمُرٌ وَحَمِيرٌ) هاتوون، لیره دا مه به ست له (حُمُرٌ) که ره کتوییه کانن، نه وانیه به له کن و خهت خه تن.

شایانی باسه: خواردنى گوشتى که ره کتویى ره وایه، که ههر گزوغیا ده خوات له دهشت و کتو، به لام گوشتى کهرى مالىی که جگه له گزوغیا، شتى دیکه ش ده خوات و سرووشتى جیایه، خواردنى گوشتى کهرى مالىی خراپه، بویه شه ريعهت قه دهغه ی کردوه، له بهر نه وه ی زیانى هه یه، بئگومان شه ريعهت هېچ شتیک قه دهغه ناکات، نه گهر زیانى نه بى و، هېچ شتیک ره وا ناکات که سوودى نه بى و باش نه بى.

(مُسْتَنْفِرَةٌ): (جَمْعُ نَافِرٍ: نَافِرٌ وَاسْتَنْفَرٌ وَتَفَرَّ مِثْلَ عَجَبٍ وَاسْتَعْجَبَ، وَبِالْفَتْحِ مُسْتَنْفِرَةٌ أَيْ: مُنْفَرَةٌ مَذْعُورَةٌ)، (نَافِرٌ وَاسْتَنْفَرٌ وَتَفَرَّ) واته: سلهمیه وه، وه (عَجَبٌ وَاسْتَعْجَبَ) سه ری سوپما، ههردو وکیان به مانای (سه ری سوپما)ن، به لام

(مُسْتَنْفَرَة) يانى: سَلَمِيوۋەو ۋەگەر فەرموۋباشى: (نَافِرَة) يانى: سَلَمِيوۋەو دۈۈرگەۋتۈۋەوۋە ۋاكردوۋ، ھەر دەرگۈنچا، بەلام (مُسْتَنْفَرَة) واتە: زۆر بە تۈندى دەرگەۋمەۋەوۋە ۋادەگەن و ھەلدېن، بۆيەش بە كۆ ھېناۋىيەتى، لەبەر ۋەۋى ۋەۋى دېكەش كۆيە (كُنْهُمْ)، (حُمْر)، ۋەك كەرانى سَلَمِيوۋەوۋە ۋاكردوۋ وان، ھەرۋەھا (مُسْتَنْفَرَة) ش خويندراۋەتەۋە، واتە: سَلَمِيۋەۋەوۋە دەرگراۋ ترسىندراۋو، ناچارگراۋ بە ۋاكردن.

(قَسُورَم): بە ماناى شِيَر (الْأَسَد) دى، ھەرۋەھا بە ماناى تېرھاۋىژانىش دى، ۋەۋ كاتەش: (قَسُورَة: جَمْعُ قَسُور: الرّامي)، تېرھاۋىژ، (قَسُورَة) كۆيەكەيانە، ۋەك دۈۋاۋى باسى دەرگەين، بەلام لېرەدا (قَسُورَة) يان زياتر بە شِيَر لېكداۋەتەۋە.

(صُحُفًا مُّشْتَرَةً): (صُحُف: جَمْعُ صَحِيفَة)، واتە: لاپەرە، پەر، (مُشْتَرَة) واتە: (مَفْتُوحَة أَوْ مَقْرُوءَة) كراۋە، يان خويندراۋە، ھەر كامىكيان داۋا دەرگات كە نامەيەكى كراۋەى بۆ بى، ئنچا ھى ھەموۋيان، دەرگە نامەكان، نامەكراۋەكانىش كە كۆ دەرگەۋە، دەرگە (مُشْتَرَة) نامە كراۋەكان.

(ذِكْرُهُ): (أَي ذِكْرَ اللَّهِ)، ۋاناۋى (ھ) بۆ خوا دەرگەتەۋە، واتە: يادى خوا دەرگاتەۋە، ياخود: (ذِكْرَ الْقُرْآن) قورئان دېنېتەۋە يادى خۆى و پەندى لېۋەردەگرى.

(أَهْلُ النُّفُوى): (أَهْلُ الشَّيْءِ مُسْتَحِقُّهُ)، ۋەھلى شتېك بريتە لە ھەر كەسېك پېتى شايستە بى بەۋ شتە، (وَأَصْلُهُ أَنَّهُ مُلَازِمُ الشَّيْءِ وَخَاصَّتُهُ وَقَرَابَتُهُ)، لە بنچىنەدا ۋەھل بريتە لە شتېك كە بەردەۋام لەگەل شتېكدا بى و، تايبەت بى پېتەۋەۋە لېنى نزيك بى، كە دەرگەرمۋى: (أَهْلُ النُّفُوى) واتە: (حَقِيقُ بَأْنِ يَتَقَى، وَأَهْلُ الْمَغْفِرَة: حَقِيقُ بَأْنِ يَغْفِرُ)، خوا شايستەيە بەۋەى ۋايرىزى لى بىرى و، شايستەشە بەۋەى بېۋورى و چاۋپوشى بىكات لە بەندەكانى.

مانای گشتیی نایەتەکان

لە کۆتایی ئەم سوڤەتەدا، خۆی بەرز چوار بابەتی گەورە و گەورە دەخاتە پوو، کە یەكەمیان ئەوەیە:

﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ﴾، هەموو كەسێك بە هۆی ئەوەوەی کردوویەتی، بارمەتە، حەپسە و هێشتراوەیە، لە كوێ؟ باسی نەكردووە بەلام بێگومان لە دۆزەخدا هێشتراوەیە، بە بەلگەی ئەوەی دوایی دەفەرموێ: ﴿إِلَّا أَصْحَابُ الْإِيمَانِ﴾، ﴿فِي جَنَّاتٍ﴾، جگە لە هاوێلانی راستە، لە نێو باخەكان دان، ئنجا مادام هاوێلانی راستە لە نێو باخەكاندان و جیاكراونەوه، لەو پەهن کرانه، بەهۆی کردووە خراپەکانیانەوه، کەواتە: ئەوان (هاوێلانی چەپە) بارمەتو پەهنی کردووە خراپەکانی خۆیان لە دۆزەخدا، بۆیەش خوا ﷻ نەیفەرموو: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ مِنَ الْأَعْمَالِ السَّيِّئَةِ رَهِينَةٌ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾، هەر کەسە بە هۆی کردووە خراپەکانی کە وەدەستی هێنان، لە ناگری دۆزەخ دا بارمەتە، چونکە دواییەکی ئەوە دەگەیهێنێ، بارمەتە (رهینه)، واتە: بارمەتە لە دۆزەخدا.

ئەوەش کە کردوویەتی، (کَسَبَتْ) هەم بۆ چاکیش بەکاردی، هەم بۆ خراپیش، بەلام بەپێی سیاق دەزانین کە لێرەدا مەبەست پێی وەدەستەتانی کردووەی خراپە.

﴿إِلَّا أَصْحَابُ الْإِيمَانِ﴾، جگە لە هاوێلانی راستە، ئەوانە بە دەستی راستیان لیستی کردووەکانیان دەدرێتەوه، یاخود ئەوانە بە دەستی لای راست.

﴿فِي جَنَّاتٍ يَسَاءَلُونَ﴾، ئەوان لە چەند باخێکی ناوازدان، (يَتَسَاءَلُونَ) وشە (تَسَاءَلُ) لەسەر کێشی (تَفَاعُل) یانی: لە یەکدی دەپرسن، پێشی لە یەکدی دەپرسن، ئنجا پرووی پرسیار لە تاوانباران دەکەن، یاخود: لە

بارەى تاوانبارانەوه لە یەكدی دەپرسن، لەبەینی خۆیاندا لەیەكدی دەپرسن، لە بارەى تاوانبارانەوه، ئنجا پوو لە تاوانباران دەكەن و دەڵێن:

﴿ مَا سَأَلْنَاكَ فِي سَفَرٍ ﴾، چ شتێك ئێوهی خستە ئێو ئاگرى دۆزەخەوه؟ هەندێك لە زانیان گوتووین: (يَسْأَلُونَ)، هەرچەندە لەسەر كیشى (تَفَاعُلْ) و بۆ هاوبەشى و بەشدارى، بەلام هەر مەبەست پێى پرسىاركردنە، واتە: (يَسْأَلُونَ عَنِ الْمُجْرِمِينَ)، لە تاوانبارەكان دەپرسن: ﴿ مَا سَأَلْنَاكَ فِي سَفَرٍ ﴾، چ شتێك ئێوهی خستە ئێو سەقەرەوه؟.

ئنجا دێتە سەر بابەتی دووهم:

﴿ قَالُوا لَرَّكَ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴾ ٤٢ ﴿ وَلَرَّكَ نَفْعُ الْمُسْكِينِ ﴾ ٤١ ﴿ وَكُنَّا نَحْوُ مَعَ الْخَافِضِينَ ﴾ ٤٥ ﴿ وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴾، تاوانباران چوار كردهوى خراپى سەرەكی خۆیان باس دەكەن و دەڵێن: بەهۆى ئەو چوار كردهوهوه خراپە دۆزەخەوه: ﴿ قَالُوا لَرَّكَ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴾، گوتیان: ئێمە لە نوێژكەران نەبووین، واتە: هۆكاری یەكەمى چوونە دۆزەخمان ئەوێ، ئێمە بەندایەتییمان بۆ خوا ئەنجام نەدەدا، كە دەفرموى: ﴿ لَرَّكَ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴾، بە دلنایى دیندارى و مسوولمانەتیی لە نوێژەوه دەست پێناكات، بەلكو لە بووناسییهوهو لە تێروانیى راست و دروست و، دواى لە ئیمان و عەقیدەوه، دەست پێدەكات ئیمان بە خوا ﷻ، و، ئیمان بە پێغمەبەرى خوا موحەممەد ﷺ، و، ئیمان بە پێغمەبەران و، بە فریشتەكانى خوا، بە كێتییەكانى و، بە پۆزى دواى، ئنجا دواى نۆرە دێتە سەر پەرستشەكان، كە لە هەموویان گرنگتر نوێژە، بەلام بۆچی ئەوان دەڵێن: ﴿ لَرَّكَ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴾، ئێمە لە نوێژكەران نەبووین؟ چونكە نوێژكەرەكان تێروانین و بووناسییهكى راستیان هەیه، ئیمان و عەقیدەیان هەیه، پەرستشەكانیان هەن و بەندایەتییان بۆ خوا هەیه، هەموو ئەو شتەكانیان هەن.

﴿وَلَرَّكَ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ﴾ هەر وهه ها ئیمه لهوانه نه بووین خواردن بدهین به نه دار.

﴿وَكُنَّا نَحُوسُ مَعَ الْخَافِضِينَ﴾ دواى ئه وهى واز لێهێنانى دوو كرده وهى هه ره چاك ده خه نه ڤوو، كه بریتین له: نوێژ كردن و خواردن دان به نه دار، واته: فهوتاندنى مافى خواو مافى خه لك، واته: نه بوونى خواپه رستى و خه لك دۆستى، ئنجا دوو خراپه ی دیکه ش باس ده كهن، كه ئه گه ر دووه كانى پێش چواندنى دوو ئه ركى گه وه ره گرنگ بوون، ئه و دووانه ی دیکه ش، ئه نجامدانى دوو خراپه ی زۆر پيس و بێره زان:

یه كه میان: ﴿وَكُنَّا نَحُوسُ مَعَ الْخَافِضِينَ﴾ ئیمه عاده مان وابوو له گه ل تیرزاواندا تیده ڤژاین، واته: هه ر كوړو مه جلیستك قسه ی خراپى تیدا كرابابه، وه ك گالته پێكردن و تانه دان له قوژان و له پێغه مبه رو له ئیسلام و هه ر قسه یه كى دیکه ی خراپ كرابابه، ئیمه له گه ل تیرزاواندا تیده ڤژاین، پێشتریش گوتمان: (حوض) له ئه سڵدا بریتیه له چوونه نیو ئاو، یان چوونه نیو باتلاغ و شتیكى شل، به لام دواى خوازاوه ته وه بو چوونه نیو قسه ی خراپ، واته: له گه ل ئه وانده كه تیده ڤژانه نیو قسه ی خراپ، ئیمه ش تیده ڤژاین و سه رمان بو ده له قانندن.

دووه میان له كرده وهى خراپ كه ئه نجاممان ده دا: ﴿وَكُنَّا نَكْذِبُ بِیَوْمِ الدِّينِ﴾ ئیمه به ڤۆژى سزاو پاداشت بێپروا بووین و به درۆمان داده نا، كه واته: ئه وه چوار گونا هه كه:

١- نوێژ نه كردن.

٢- خواردن نه دان به نه دار.

٣- قسه ی خراپ كردن له گه ل قسه ی خراپ كه رانداو، بێپروایى له گه ل بێپروایانداو دژایه تى كردنى ئیسلام له گه ل دژایه تى كه راندا.

٤- بڕواپى نه بوون و به درۆ دانانى سزاو پاداشت.

﴿حَتَّىٰ أَتَنَّا الْيَقِينَ﴾، (یقین) یانی: دُنیاوی، بەلām لێرەدا بە مانای مردن (موت) ه، چونکە مردن هەموو کەسێک لێی دُنیاویە، بۆیە ئەو وشەییە بۆ بەکارهاتو، وەک لە سوورەتی (الحجر) یشتا دەفەرموی: ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾، واتە: پەروەردگاری خۆت بپەرستە تاکو یەقینت بۆ دێ، ئنجا ئەگەر یەقین بە مانای مردن بێت، مردن بۆ مەرۆف دێ، بەلām دەشگونجێ بە مانای دُنیاوی بێ، واتە تاکو دُنیاویت بۆ دێ، بەو واتایە دُنیا دەبی کە بەرەو مەرگ دەچی، لێرەش ﴿حَتَّىٰ أَتَنَّا الْيَقِينَ﴾، تاکو تێمە دُنیا بووین و دُنیاوییمان بۆ هات کە تازە ژیانی دنیا بەجێ دێلین، هەتا ئەو کاتە، تێمە هەر لەسەر ئەو چوار کردووە خراپە بەردەوام بووین.

﴿فَمَا نَفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشُّفَعِينَ﴾، ئەم (ف) یە دەگونجێ (فاء التفریع) بێ، واتە: بینا لەسەر ئەوێ رابرد، تەکای تەکااران سوودیان پێناگیەنێ، یاخود لێرەدا (ما) بۆ لابردن (نفي) نیە، بەلکو (ما الإستفهامیە) یە: ﴿فَمَا نَفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشُّفَعِينَ﴾، ئایا تەکای تەکااران چ سوودێکیان پێ دەگیەنێ؟ واتە: هیچ سوودێکیان پێ ناگیەنێ، بۆیەش تەکااران تەکیان بۆ ناکەن، چونکە دەزانن تەکاکردن سوودیان پێناگیەنێ و بێ سوودە، ئەوانەش کە تەکا دەکەن: فریشتەکانن و پێغەمبەرانی و شەهیدانن و زانایانن، قسە ی بێ جێ ناکەن، یانی: قسە یە ک ناکەن جێ نەگرتی و تەکیە ک ناکەن وەرنەگیرێ.

ئنجا بابەتی سییەم خراوەتە روو.

کە بریتییە لە هەلۆستێ خراپ و نەرێنیانە ی بێبروایەکان لە بەرانبەر قورئانداو دەفەرموی: ﴿فَمَا هُمْ عَنِ التَّذِكْرِ مُعْرِضِينَ﴾، ئەوێ چیانە پشت هەلکردوون، روو وەچەرخیئن لە بیرخەرەو، واتە: روو وەچەرخیئن لە قورئانی بیرخەرەو.

﴿كَانَ لَهُمْ حُزْمٌ مُّسْتَفِرَّةٌ﴾ (٥٠) قُرَّتْ مِنْ قَسَورَمَ، وەک کەرانی سەلمیووەن کە لە شیر رادەکەن، یاخود لە راوچییان رادەکەن، یانی: بێبروایان وەک کەرە کتوویانی

سەلمىيۈەن كە شىرەك دەيىن، پادەكەن، ياخود: راۋچىيان دەيىن، لىيان پادەكەن، تاكو راۋيان نەكەن، بېيرواينىش لە قورئان دوردەكەونەۋە، قورئاننىك كە راستىيەكانيان دەخاتەۋە بيرو، پەندو ئامۇزگار يىيە بۇيان، كە چى ئاۋا لىي پادەكەن!

﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُوقَّ صُحُفًا مُّشْرَةً﴾، بەلكو - زياد لەۋەش - ھەر مەۋقەك لەۋان، دەيەۋى لاپەرە كراۋەكانى بۇ يىن، لاپەرە كراۋەكانى پى بدىن، واتە: دەيانەۋى نامەى كراۋەيان بۇ بى، ۋەك دوايى باس دەكەين، دەيانگوت: دەبى نامەيەكەمان بۇ بى: لە خۋاى پەرۋەر دگار ۋە، بۇ فلانكەسى كۈرى فلانكەس! موحەممەد ﷺ پىغەمبەرى منەۋ بىرواى پى بىنە!

﴿كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾، خوا دەفەرمۈى: با ۋازىيىن، ياخود: ئەۋ داۋايەى دەيكەن داۋايەكى بى جىيەۋ پوۋچە، ﴿بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾، بەلكو ھۈى بىروا نەھىتايان بە قورئان، بە پىغەمبەر، بە ئىسلام، ئەۋيە كە ترسى رۆزى داۋايان نى، ترسى مەنزىلگاي كۆتايان نى.

ئىجا بابەتى چۈرەم باس دەكات.

لە سى ئايەتى كۆتايىدا ۋ دەفەرمۈى: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ تَذْكِرَةٌ﴾، جارىكى دىكەش با ۋازىيىن، لەۋ قسانە، يان ۋازىيىن لە كوفرو بىيرواى، ﴿إِنَّهُمْ تَذْكِرَةٌ﴾، بەدلىيى ئەۋ (قورئان)ە بىرخەرەۋەيە، ئامۇزگار يىيە ۋ پەندە.

﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكُرْهُ﴾، ئىجا ھەر كەسىك بىەۋى دەكەۋىتەۋە يادى، چى دەكەۋىتەۋە ياد؟ خۋاى دەكەۋىتەۋە ياد، ياخود: ﴿ذَكُرْهُ﴾، ھەر كەسىك بىەۋى قورئانى دەكەۋىتەۋە ياد.

﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، ناشكەۋىتەۋە يادىان، خوا ﷻ يان قورئان، مەگەر خوا بىەۋى، ﴿هُوَ أَهْلُ الْقُوَىٰ وَأَهْلُ الْغَفَرَةِ﴾، ئەۋ (خوا) شايستەى پارىزلىكرانەۋ شايستەى لىبور دنىشە.

لیره‌دا که ده‌فهرموئ: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، ناکه‌وئته‌وه یادیان و بیریان ناکه‌وئته‌وه، یاخود په‌ندی لئوه‌رناگرن، مه‌گه‌ر خوا بیه‌وئ، بو‌ئوه‌یه که مروّقه‌کان بزائن هیچ شتیک له‌ ویستی په‌های خوا‌ی په‌روه‌ردگار به‌ده‌ر نیه‌و، مروّقه‌کان ناتوانن هیچ هه‌نگاوێک بنئین، له‌ ژێر چه‌تری ویستی په‌های خوا‌ی په‌روه‌ردگارا نه‌بئ، به‌لام خوا به‌ ویستی په‌های خو‌ی، ویستیکی به‌شیی (جزئی) یشی به‌ مروّقه‌کان داوه، بایی ئه‌وه‌نده‌ی چاکه‌ی پێیکه‌ن، یان خراپه‌ی پێیکه‌ن و، شایسته‌ی سزاو پاداشت بن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

جگه له هاوه لانی راسته، هه موو کهس بارمته ی کردوه خراپه کانیته ی (له دۆزه خدا)، به لام ئه وان له باخندا له یه کدی ده پرسن له باره ی تاوانبارانه وه: (پێیان ده لێن): چی ئیوه ی خسته دۆزه خه وه؟ ئه وانیش چوار هۆکاران ده خه نه روو: نوێژنه کردن و، هاوکاری نه کردنی نه دار له خواردن پێدانداو، قسه ی خراپ کردن له گه ل قسه ی خراپکه رانداو، به درۆ دانانی پۆزی سزاو پاداشت، هه تا مردنیان بۆ هاوه و، سه ره نجام له فریانه هاتنی تکیا تکاران بۆیان:

خوا ده فهرمو: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۖ إِلَّا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۖ (٣٨)﴾ ﴿إِلَّا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۖ (٣٩)﴾ ﴿فِي جَنَّاتٍ يَسَاءَلُونَ ۖ (٤٠)﴾ ﴿عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۖ (٤١)﴾ ﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۖ (٤٢)﴾ ﴿قَالُوا لَرَنَّا مِنْ الْعَمَلِينَ ۖ (٤٣)﴾ ﴿وَلَمْ نَكُ نَلْعَمُ الْمُسَكِينَ ۖ (٤٤)﴾ ﴿وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۖ (٤٥)﴾ ﴿وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ۖ (٤٦)﴾ ﴿حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينَ ۖ (٤٧)﴾ ﴿فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّفَاعِينَ ۖ (٤٨)﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له نو برکه دا:

(١) - ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ﴾، هه موو کهسیک به وه ی کردووه تی بارمته یه، (الرهن: الوثاق والحبس، و منه الرهن في الدين، وهذا من العام المراد به الخوض، بالقرينة والباء للمضاحية لا للسببية)، (رهن): به مانای به ستنه وه و چه پس کردن دی، له ویشه وه یه بارمته ی قهرز، کهسیک قهرزی له سه ر کهسیکه، بابای قهرزدار ده ل: با ئه م و لاخه م له لای تو بی، یان ئه و قهرشهم له لای تو بی، یان ئه و زه ویه م به ده ست تو وه بی، تا کو قهرزه که ت ده ده مه وه.

ئىنجا لىره دا: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينٌ﴾، به گشتى هاتوه، به لام مه به ست پى تابيه ته، به هوئى به لگه و نيشانه يه كه وه كه ناچارمان ده كات، واته: هه رچه نده ده فهرموئى: ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾، هه موو كه سيك بارمته ي كرده وه كانى خوئيه تى، كه مه به ست پى ئىو دۆزه خه، به لام به دلىايى هه موو مروقه كان ناچه دۆزه خ و، به لگه و نيشانه مان هه به و به لگه كه ش ئه وه يه، كه دوايى خوا (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) جيا ده كاته وه له و حوكمه.

كه ده شفهرموئى: ﴿يَا كَسِبَتْ﴾، (ب) لىره دا بو هوكارى نيه، به لكو بو هاوه لىتى و له گه لدا بوونه.

واته: هه موو كه سيك له جوغزى حوكمى كرده وه كه ي خوئىدا بارمته يه، (الطيري) ئاواي مانا لىكدا وه ته وه ده لى: ﴿كُلُّ نَفْسٍ مَّا مَوْرَةٌ مِنْهُنَّ، مَّا عَمِلَ مِنْ مَّعْصِيَةِ اللَّهِ فِي الدُّنْيَا، رَهِينَةٌ فِي جَهَنَّمَ﴾، هه موو كه سيكى كه فهرمان پىكراوه و قه دهغه لى كراوه، به هوئى ئه وه وه ي له دنيا دا سه رپىچى له خوا كرده، له دۆزه خدا بارمته يه و هه پس كراوه.

(الطيري) له ئىبنو عه بىسه وه (خوا لىيان رازى بى) به ژماره (٣٥٥٧٥) هئىناويه تى، له تەفسیری: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينٌ﴾ دا، ده لى: (مَّا خُوْدَةٌ بِعَمَلِهَا)، هه موو كه سيك به كرده وه كه ي خوئى گىراوه، واته: سزا ده درى و له دۆزه خدا ده هئىلدرى ته وه.

ده شگونجى بگوترى: هه موو كه سيك بارمته ي كرده وه كانى خوئيه تى، ئه گهر چاكن، ئه گهر خراپ، هه موو كه سيك له گره وى كرده وه كانى خوئىدايه و، چاره نووسى به ستراوه ته وه به كرده وه كانيه وه، ئه گهر كرده وه كانى چاك بن ده يبه نه به به هشت و، ئه گهر خراپ بن ده يبه نه دۆزه خ، ده شگونجى ئه و مانايه شى لى بدرى و له پرووى پزىمانىسه وه ئه و مانايه ش ده گه يه نى، به لام ره و ت (سياق) كه ئه و مانايه زياتر ساغ ده كاته وه، كه مه به ست پى هه موو كه سيكى تاوانبار، كه بارمته و

حهپسه بههؤی کردهوه خراپه کانیهوه، له دۆزه خدا، به نیشانهو بهلگهی ئهوهی دواپی خوا هاوهلانی راسته جیا دهکاتهوه لهوان.

شیکردنهوهیهکی وشهی (رَهِيْنَةٌ):

(رَهِيْنَةٌ: مَصْدَرٌ بِوَزْنٍ فَعِيلَةٍ كَالشَّيْمَةِ، فَهُوَ مِنَ الْمَصَادِرِ الْمُفْتَرَاةِ بِهَاءٍ كَهَاءِ التَّائِيثِ، مِثْلَ الْفُعُولَةِ وَالْفَعَالَةِ، وَتَيْسَ هُوَ مِنْ بَابِ فَعِيلِ الَّذِي هُوَ وَصَفٌ مَعْنَى الْمَفْعُولِ، مِثْلَ قَتِيلَةٍ، إِذَا لَوْ قَصَدَ الْوُصْفَ، لَقِيلَ رَهِيْنٌ، لِأَنَّ فَعِيلًا مَعْنَى مَفْعُولٍ، يَسْتَوِي فِيهِ الْمَذْكُورُ وَالْمُؤَنَّثُ، إِذَا جَرَى عَلَى مُوصُوفِهِ)، واته: وشهی (رَهِيْنَةٌ) چاوگه لهسهر کیشی (فَعِيلَةٍ)، وهک (شَّيْمَةٍ)، {به مانای جَنِيو (شتم)}، ئنجا وشهی (رَهِيْنَةٌ) لهو چاوگانهیه، که (هَاءِ) یکى لهگهلدایه وهک (هَاءِ) ی مبینه، وهک (فَعُولَة) وفعالة) ئهوانیش بهههمان شیوه ههر چاوگن، لیرهدا (رَهِيْنَةٌ) له جوړی (فَعِيل) یك نیه که وهسف بـی به مانای (مَفْعُول)، وهک (فَعِيلَةٍ)، چونکه ئهگهر مه بهست وهسف بووايه، دهگوترا: (رَهِيْنٌ): (كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا كَسَبَتْ رَهِيْنٌ)، چونکه (فَعِيل) که به مانای (مفعول) بـی، نیرینهو مبینه ی تیدا یه کسانن، کاتی دهبیته وهسف بو وهسفکراوهکهی.

واته: که دههفرموی: (كُلُّ نَفْسٍ) ههرچهنده (نفس) مبینه ی مه جازییه، بهلام بۆیه نهگوتراوه: (رَهِيْنَةٌ)، چونکه وشهی (رَهِيْنٌ) لهسهر کیشی (فَعِيل) ئهگهر به مانای بهرکار (مفعول) بـی، بۆ مبینهو نیرینه وهک یه که: (إِمْرَأَةٌ رَهِيْنٌ، وَرَجُلٌ رَهِيْنٌ)، بهلام لیرهدا (رهینه) به مانای چاوگه، واته: (كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا كَسَبَتْ رَهْنٌ)، ههموو کهسیک بهوهی کردوویهتی، بارتمهیه یان بارتمهکراوه.

(۲) - ﴿إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ﴾، جگه له هاوهلانی راسته، هاوهلانی راستهش ئهوانهن، به دهستی راستیان نامه ی کردهوهکانیان دهریتهوه، ئهو واتایه له قورئان دا هاتوه: ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾ ﴿١٩﴾ الحاقه، ههنديکیش گوتوویانه: (أَصْحَابَ الْيَمِينِ) ئهوانهن له لای راست رادهگیرین، بهلام مادام خوا له قورئاندا پوونی کردوتهوه، کهواته:

نامه درانهوه به دهستی راست، نیشانهی چوونه بهههشتهو، به دهستی چهپ، نیشانهی چوونه دۆزه خه.

نَجَا (الطبري) له تهفسیره که ی خۆیدا له عهلی کورێ ئه بی تالییهوه (خوا لئی پازی بێ) به ژماره (٣٥٥٨١) هیناویه تی، گو توویه تی: (أَصْحَابُ الْيَمِينِ هُمُ الْوِلْدَانُ أَوْلَادُ الْمُسْلِمِينَ) هاوه لانی راسته بریتین له منداله کان، مندالانی مسولمانان، ئهوانه ی نه بالغن له کوپو کچ، ههر (الطبري) له ئیبنو عهباسه وه (خوا لئی پازی بێ) به ژماره (٣٥٥٨٥) هیناویه تی، گو توویه تی: (أَصْحَابُ الْيَمِينِ هُمُ الْمَلَائِكَةُ)، هاوه لانی راسته، بریتین له فریشته کان، بۆیه ش (الطبري) ئه و دوو رایانه دینی، ده لی: (لَأَنَّهُمْ لَمْ يَقْرَأُوا ذُوبًا، وَلَمْ يَعْرِفُوهَا، وَلَوْ عَرَفُوهَا لَمْ يَكُونُوا لِيَسْأَلُوهُمْ)، واته: هاوه لانی راسته (چ منداله کان بن، مندالی نه بالغی مسولمانان، چ فریشته کان بن)، له بهر ئه وه ی گونا هیان نه کردوون، بۆیه نازانن گونا چیه؟ ئه گهر زانیایان، له تاوانبارانیان نه ده پرسی (بۆچی چوونه دۆزه خ؟)، چونکه ده یان زانی گونا هیان کردوون و، شاره زای گونا هان ده بوون و پێویستی نه ده کرد بپرسن.

به لام پیم وایه (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) ههر ئهوانه ن، که به دهستی راستیان نامه ی کرده وه کانیان دراوه ته وه، له قورئاندا خوا ﷻ (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) ههر به و واتایه به کاره پێناوه، به لی ئه و دوو واتایه ش، که (الطبري) هینا وانی له عهلی کورێ ئه بی تالیب (خوا لئی پازی بێ) و، له ئیبنو عهباسه وه (خوا لئی پازی بێ)، رییان تیده چن، به لام مادام خوا ﷻ له قورئاندا (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) ی له چه ند شوینان پێناسه کردوون، که ئه و برودارانه ن به دهستی راستیان نامه ی کرده وه کانیان ده در پته وه، ههر به وه تهفسیر بکری باشه.

٣- ﴿فِي جَنَّتِ يَسَاءَلُونَ عَنِ الْمُجْرِمِينَ مَا سَأَلَكُمْ فِي سَفَرٍ﴾، ئهوانه له چه ند باخیکدان، له تاوانباران ده پرسن، چ شتیک خستیه ئیو سه قهره وه؟ ﴿يَسَاءَلُونَ﴾ له سه ر کیشی (تفاغل)، واته: له یه کدی ده پرسن، ﴿مَا سَأَلَكُمْ فِي سَفَرٍ﴾، چ شتیک ئیوه ی خسته

ئېو سەقەرەو (أَي: مَا أَذْخَلَكُم فِي سَقَرٍ؟)، چ شتېك ئېوھى ئاخنيە ئېو ئاگرى دۆزەخەو، بۆيە ھەندېك لە زانايان گوتوويانە: ﴿يَسَاءَلُونَ﴾ لېرەدا ھەر بە مانای پرسیار دەكەن (يَسْتَلُونَ،) (يَسْتَلُونَ عَنِ الْمُجْرِمِينَ)، ھەندېكېش گوتوويانە: ﴿يَسَاءَلُونَ﴾، واتە: لە ئېو خۆياندا دەپرسن و مشت و مې دەكەن لە بارەى تاوانبارەكانەوھو دوايى پرويان تېدەكەن: ﴿مَسَّكُمْ فِي سَقَرٍ﴾، چ شتېك ئېوھى خستە ئېو سەقەرەو؟ ھەردوو واتايەكە ھاتوون:

يەكەم: ھاوھەلانى دەستە راست ھەندېكيان لە ھەندېكيان دەپرسن، لە بارەى تاوانبارەكانەوھ.

دووەم: ئەوھە لېرەدا پزېگەى (تَقَاعُل) كە بۆ ھاوھەشيە، بەكارھېزانوھ بۆ مانای دووبارەکردنەوھى كردارېك، واتە: زۆر لە يەكدى دەپرسن، ھەر كامېكيان زۆر لەوى ديكە دەپرسى، ئنجا ھەر كردارېك زۆر دووبارە بېتھەو، دەيخەنە سەر كېشى (تَقَاعُل).

كاتېك ئەوان لتيان دەپرسن: چ شتېك ئېوھى خستە ئېو سەقەرەو؟

ئەوانيش ئاوا وەلەم دەدەنەوھو چوار ھۆكاران دەخەنەوو:

ھۆكارى يەكەم:

٤- ﴿قَالُوا لَرَأَيْكَ مِنَ الْمُتَصَلِينَ﴾، گوتيان: ئېمە لە نوپزەكران نەبووين.

ھۆكارى دووھەم:

٥- ﴿وَأَمَرَ نَكَ نَفْعُومَ الْيَسِينِ﴾، ئېمە عادەتھان وانەبوو خواردن بدەين بە نەدار.

ھۆكارى سېيەم:

٦- ﴿وَكُنَّا نَحُوسُ مَعَ الْخَافِضِينَ﴾، ئېمە لەگەل تېرزاواندا تېدەپزاين، واتە: ھەر كەسېك قسەى خراپى كردبايە، ئېمەش بەشدارييمان دەكرد، بە تايبەت دزايەتتى ئيسلام و گالئەكردن بە قورئان، توانج و پلار گرتن لە پېغەمبەرى خوا ﷺ.

ھۆكاری چوارەم:

(۷) - ﴿وَكَاذِبٌ يَوْمَ الدِّينِ﴾، ئیمە عادەتەمان وابوو رۆژی سزاو پاداشتەمان بە درۆ دادەنا.

(۸) - ﴿حَتَّىٰ آتَيْنَا آلَ يَاقِينَ﴾، تاكو یەقینمان بۆ ھات، (الْيَقِينُ: اِسْمٌ مُّصَدِّرٌ يَقِنُ كَفَرِحَ، إِذَا عَلِمَ عِلْمًا لَا شَكَّ مَعَهُ وَلَا تَرَدَّدَ)، (يَقِينٌ) ناوی چاوكە لەسەر كیشی (فَرِحَ)، ئەگەر زانیارییەکی زانیی ھیچ دوو دلیلی تیدا نەبێ، كەواتە: ﴿حَتَّىٰ آتَيْنَا آلَ يَاقِينَ﴾، ھەتا زانیارییەکی جیی دلتیاییمان بۆ ھات، كە تازە ئەو ھە ژیانی دنیا بە جێ دێلین، ئنجا دەستبەرداری ئەو كردهو ھە خراپانە بووین، ئەویش بە ناچاری و بۆیان نەدەكرا، یاخود وشە (يَقِينٌ) بە مانای دلتیایییە، بە لām خاوازاو ھەتەو بۆ مردن، چونكە ھەموو كەس لە مردن دلتیایە، ھەموو كەس دەزانی دەمیری، بۆیە وشە (يَقِينٌ) بۆ مردن بەكارھێتارەو.

(۹) - ﴿فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ﴾، ئنجا تەكای تەكاكاران ھیچ سوودیان پێناگەنێ، تەكاكارانیش پێغەمبەران و فریشتەكان و زانیان و شەھیدان، دەشگونجێ لێرەدا (ما) بۆ پرسیار كردن (مَا الْإِسْتِفْهَامِيَّةُ) بێ، واتە: (فَأَيُّ نَفْعٍ تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ!)، ئایا چ سوودیكیان پێدەگەنێ، تەكای تەكاكاران؟ كەواتە: تەكاكاران تەكایان بۆ ناكەن، چونكە ئەگەر پێغەمبەران، ئەگەر فریشتەكان، ئەگەر شەھیدان، ئەگەر زانیان، پێشوەخت دەزانن ئایا خوا ﷻ مۆلەتی لەسەر كێنە تەكای بۆ بكێ؟ بۆیە قسە یەك ناكەن جێ نەگێڕی و، لەوێ قسە ی بێ جێ ناكەن.

(الزمخشري) لە تەفسیر كردنی ئەو پستە یەدا، كە لە سەرەتای سوورەتی (النساء) دا ھاتو: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ﴾، دەلی: (هُوَ كَقَوْلٍ تَدَاعَيْنَا) إِذَا كَانَ الْمُتَكَلِّمُ مُفْرَدًا يُقَالُ دَعَا وَوَ إِذَا كَانَ مُتَعَدِّدًا يُقَالُ تَدَاعَيْنَا، وَظَيْرُهُ: رَمَيْتُهُ وَتَرَامَيْتَا، وَرَأَيْتُ الْهَلَالَ وَتَرَأَيْتَاهُ، وَلَا يَكُونُ هَذَا التَّفَاعُلُ مِنَ الْجَانِبَيْنِ، أَيُّ هُوَ فِعْلٌ وَاحِدٌ مِنْ جَانِبٍ وَاحِدٍ فِي الْعَدَدِ الْكَثِيرِ، وَعَلَىٰ هَذَا يَكُونُ مَفْعُولٌ يَتَسَاءَلُونَ مَحْذُوفًا، يَدُلُّ عَلَيْهِ قَوْلُهُ: (عَنِ الْمُجْرِمِينَ)، وَالتَّقْدِيرُ: يَتَسَاءَلُونَ الْمُجْرِمِينَ عَنْهُمْ، أَيُّ عَنْ سَبَبِ خُصُولِهِمْ فِي سَقَرٍ).

(الْمُخْشَرِي) زانایەکی زۆر زەبر دەست بوو، لە پرووی پێزمانی عەرەبی و پرووی ڕەوانبێژییەو، خوا پاداشتی بداتەو و ڕەحمەتی خۆی لێ بێ، هەندێک لە زانایان هەستیارییەکی زێدە لە پێوستان هەیە بەرانبەر، بەهۆی ئەوەوە کە لە پەپرەوانی قوتابخانەی موعتەزێلە بوو، بەلام وەک لە کتیی سێمی مەوسووعە: (بیرکردنەوی ئیسلامی لە نێوان وەحیی و واقعدا)، لە بانی موعتەزێلەدا، باسمان کردو، لە راستیدا هەموو ئەوانە ی پێیان گوتراو: (أَهْلُ الْحَدِيثِ وَأَشَاعِرَةُ وَمَاتَرِيدِيَّةٌ وَمُعْتَزَلَةٌ وَجَرِيَّةٌ وَقَدَرِيَّةٌ وَشَيْعَةٌ)، ئەوانە هەموویان هەندێ بیرو بۆچوونیان هەبوون جیاواز بوون و، مەرج نیە هیچ کامیان تەواو لەسەر هەق بووبێ.

بەلێ زۆرینەی مسوڵمانان ئەوانەبوون کە لەسەر پێبازی پیغمبەری خوا ﷺ و چوار چێشینە سەر راستەکانی (أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ وَعَلِيٌّ) و، هاوێڵانی بە گشتی (خوایێکیان ڕازی بێ) و خزمان و بنەمەڵەی بە گشتی (خوایێکیان ڕازی بێ) ڕۆشتوون، بەلام هەر کەسێ گوترا: موعتەزێلە بوو، هیچ خێری پێوە نەبێ، هەر کەسێ گوترا: ئەهلی حەدیس بوو، هەموو شتێکی خێر بێ، وانیە، دەبێ هەر کەسە وەک خۆی تەماشای بکری، لە نێو ئەهلی حەدیسدا ئەوانە ی بانگەشە ی ئەوێان کردو، زۆر بە دوا پێبازی پیغمبەری خوا دەکەون، کەسانی بە کەلک نەهاتووش هەن و، کەسانی زۆر چاکیش هەن، وەک ئەحمەدی گوری حەنبەل و زانایانی دیکە ی بەرجەسته، بەلام کەسانی دیکەش هەبوون کە ڕەشایی بوون و بە گەل کەوتوون.

هەر وەها لە نێو موعتەزێلەش دا کەسانێک هەبوون، وەک (الْمُخْشَرِي) کە قورئانی بۆ تەفسیر کردوین و (الْكَشَاف) تەفسیریکی زۆر نایابەو، شتی زۆر باشی خستۆتە ڕوو، لە پرووی ڕەوانبێژییەو، بەلام دیارە هەلەو پەلەش هەبوو لە هەموو لایەکەو، قوتابخانەی موعتەزێلەش بە گشتی تێپەrandنی هەبوو لە پشت بەستن بە عەقڵدا، لەسەر جیسایی وەحیی و نەقل، خالە بێهێزە

گەرەكەيان ئەۋەيە، بەۋ ھۆيە شەۋەيە كە ھەندىك ھەلەي دىكە شيان بوون، بەلەم وىراي ئەۋە، ھەندىك چاكە شيان بوون، لە بەرانبەر ھەندىك ھەلەۋ پەلەي ئەۋانەدا، كە خۇيان بە شۈيىنگەۋتەي رېياز و ھەدىس زانىۋە.

(الزَّمخشرى) لە تەفسىرى ئەۋ ئايەتەي سوۋرەتى (النساء) دا دەلى: ئەمە ۋەك ئەۋەيە بلىي: (تَدَاعَيْتَا) بانگمان كرد، ئەگەر باباي قسەكەر، يەك بى دەلى: (دَعَوْتُ) بانگم كرد، بەلەم ئەگەر زۆر بن، دەلى: (تَدَاعَيْتَا) مانايەكەي ئەۋە نيە: يەك دىيمان بانگكرد، بەلكو ياني: ھەموومان بانگمان كرد، ھەرۋەھا (رَمِيْتُ) واتە: ھاويشتم، بەلەم (تَرَامَيْتَا) واتە: ھەموومان ھاويشتمان (نَهَكَ بِهِيَ كَدِيمَانَهُۥ نَا)، ھەرۋەھا (رَأَيْتُ الْهَالَالَ) مانگى يەك شەۋەم بينى، (وَتَرَأَيْنَاهُۥ) واتە: ھەموومان بينيمان، ئەمەش مەبەست پىي ئەۋە نيە (تَفَاعَلُ) بى لە دوو لايەنەۋە، بەلكو كردارىكە لەيەك لاۋە، بەلەم ژمارەيەكى زۆر ئەۋ كردهۋەيە ئەنجام دەدەن، بۇيە بەركارى (يَتَسَاءَلُونَ) لىرەدا قرتىندراۋە، چى دىگەيەننى؟ وشەي (عَنِ الْمُجْرِمِينَ): (يَتَسَاءَلُونَ عَنِ الْمُجْرِمِينَ)، واتە: ھەموويان دەپرسن، نەك لە يەكدى دەپرسن، بەلكو ھەموويان دەپرسن لە تاۋانباران، دەپرسن لە تاۋانباران لە بارەي خۇيانەۋە، (أَي: عَنْ سَبَبِ حُصُولِهِمْ فِي سَقَرٍ)، لە بارەي ھۆكارى ئامادەبوونيانەۋە لە سەقەردا.

لە كۆتايى ئەم دەرسەدا ئەم فەرمايشتەي يىغەمبەر ﷺ دېنين، كە دەفەرمۇي: إِهْوَتْ الْمَرْءَ عَلَى مَا عَاشَ عَلَيْهِ، وَيُبْعَثُ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۸۳)، واتە: ھەر مەرۋۇقك لەسەر ئەۋە دەمرى كە لەسەرى ژاۋەۋ، لەسەر ئەۋەش زىندوۋ دەكرىتەۋە كە لەسەرى مردوۋ، كەۋاتە: مەرۋۇف لەسەر چى بڑى لەسەر ئەۋەش دەمرى و، لەسەر چىش ېمى، ھەر لەسەر ئەۋەش زىندوۋ دەكرىتەۋە، بۇيە مەرۋۇف دەبى وريا بى، كردهۋەكانى دەبنە پىناسەي و دەبنە ھۆكارى ئەۋەي بۇ كويى بچى؟.

لە راستىدا مەرۇف ئەگەر شەيتان قىلى لى نەكات و كىلاوى لەسەر نەنى، نابى
 بىچگە لە ئيمان و كىردەۋەى چاكى خۇى، پشت بە ھىچ شىكى دىكە بەستى،
 ۋەك: ئەگەر خوا بۇى نووسىم دەچمە بەھەشتى، ھەر دەچم! چۈنكە رەنگە
 خوا بۇى نووسىبى دەچىە بەھەشت، بەلام بەھۇى ئيمان و كىردەۋەى باشى
 خۇتەۋە، ئەگەر ئيمان ھەبى و كىردەۋەى باشت ھەبى، خوا بەھەشتى بۇ
 نووسىۋى و، كەسك بى ئيمان و كىردەۋە خراپ بى، خوا دۆزەخى بۇ نووسىۋە،
 كەۋاتە: ئيمان و كىردەۋەى باشمان، ئاۋىنەيەكە، سەرەنجام و چارەنووسى خۇمان
 لەۋىدا دەپىن، چۈنكە قەدەرى خوا پەنھانە، بەلام ئيمان و كىردەۋەى خۇمان،
 ديارەو ئاشكرايە.

مەسەلە ی دووهم:

سەرسوڤمان لە ھۆکاری ڕوو وەرگێرانی بێڕوایان لە قورئانی بیرخەرەو، کە وەك کەرەکیویانی سەلمیوە، کە لە ترسی شیر ڕادەكەن، ھەلدین و، ھەر کامیکیان داوای نامەیەکی کراوە دەکات! لە خوا ی بێ وینەو ە بۆ ی، ئنجا بڕوا دین، بەلام ھۆکار نەترسانیانە لە ڕۆژی دوا ی، نەك نەبوونی بەنگە ی ئیقناعەر:

خو دەفەرمو: ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ﴾ ٤٩ ﴿كَانَهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ﴾ ٥٠ ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْرِهِمْ﴾ ٥١ ﴿بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُّثْقَلَةً﴾ ٥٢ ﴿كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾ ٥٣ ﴿

شیکردنەو ی ئەم ئایەتانە، لە پینچ بڕگەدا:

١- ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ﴾، ئەو ە چیانە ڕوو وەرگێرن لە بیرخەرەو، پیتی (ف) لێرەدا: (الْقَاءُ لِتَرْيِبِ إِنْكَارِ إِعْرَاضِهِمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ عَلَى مَا قَبْلَهُ، مِنْ مُّوجِبَاتِ الْإِقْبَالِ عَلَيْهِا)، (ف) بۆ بنیاتنانی نكوو لێكردنە لە پشت ھەلکردیان لە قورئانی بیرخەرەو، لەسەر ئەو ی ڕا بردو، لە داخوایی و ھاندەرەكانی ڕوو تێكردن، واتە: لە حالێكدا كۆمەلێك ھاندەر و پالێنەر ھەن، بۆ ئەو ی ڕوو لە قورئانی بیرخەرەو بكەن و بڕوا ی پین، لە باو ەشی بگرن و پیشوازی لێ بكەن، ئایا ئەوان چیانە كە ڕووی لێو ەردەگێرن و پشتی تێدەكەن؟!.

واتایەكە ی ئاوا ی لێدیتەو ە: (أَيُّ شَيْءٍ حَصَلَ لَهُمْ حَالٌ كَوْنِهِمْ مُّعْرِضِينَ عَنِ الْقُرْآنِ الَّذِي هُوَ مُّشْتَمِلٌ عَلَى التَّذْكَرَةِ الْكُبْرَى)، چ شتێك بۆیان پەیدا بوو ە لە حالێكدا ئەوان ڕوو وەرگێرن، لەو قورئانە ی بیرخستەو ی ھەرە مەزن و گەورە ی گرتۆتە خو ی؟

ئىنجا خوا ﷻ حالەتى ڤوو وەرگىرپان و ڤوو وەرغاندىيان لە ڤوڤان، وينا دەکات لە ديمەنپکدا، کە ئەوان لە ژيانى ئاسايى خوياندا زۆريان بينيووه، ئىستاش ئىتمە کەسک لە دارستان و جەنگەلەکانيشدا نەژى و ئەو ديمەنە نەبينى، بەلام لە فیلم و تەلەڤىزىوندا زۆر دەبينى، ئەويش بريتە لە پاکردن و سلەمىنەوى کەرەکىويان لە شير کە پەلاماريان دەدا.

(٢) - ﴿كَانَهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ﴾ دەلى کەرەکىويەکانى سلەمىووهن، (حُمُر) کۆى (حِمَار)ە، (مُستَنْفِرَة)ش سيفەتى (حُمُر)ە، (مُستَنْفِرَة) کە خویندراویشەتەو: (مُستَنْفِرَة)، (مُستَنْفِرَة) ناوى بکەر (إِسْم فاعل)ە، واتە: سلەمىووهو پاکردوو، (نافِرَة، مَنْجِلَة) سلەمىووتەوو پاکردوو، (مُستَنْفِرَة)ش ناوى بەرکار (إِسْم مفعول)ە، واتە: (مُتَفَرِّعَة مذكورة)، سلەمىندراووتەوو ترسیندراوو دوورخراوتەوو.

(٣) - ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾، لە شير پاينکردوو هەلاتوون، ئىنجا مادام دوايى دەڤەرموى: لە شير پاينکردوو ئەو کەرەکىويانە، کەواتە: خویندەنەوى: (مُستَنْفِرَة) پاستەو لەگەل رستەى دوايى دا باشتەر دیتەو، چونکە کەرەکان خويان سلەمىووهو پاينکردوو لە شير.

خاوەنى تەفسیری (الکشاف) دەلى: (المُستَنْفِرَة: الشَّيْءُ النَّفَّار، كَأَنَّهَا تَطْلُبُ النَّفَّارَ مِنْ نَفْسِهَا فِي جَمْعِهَا لَهُ، وَحَمْلُهَا عَلَيْهِ)، واتە: زۆر دوورکەوتوووهو زۆر سلەمىووه، وەک سلەمىنەو لە خويان داوا بکەن، لە خو بۆ کو کردنەوى خو بۆ تاودانى دا، واتە: زۆر لە خويان دەکەن بسلەمنەو، ئەگەر (مُستَنْفِرَة)ش بى، واتە: سلەمىندراوو ترسیندراو.

وشەى (قَسْوَرَة)ش بە دوو واتايان هاتو:

أ- بە مانای شير هاتو، (لأنَّ الأَسَدَ يَقْسِرُ الْحَيَوَانَاتِ)، چونکە شير ئازەلەکانى دیکە ناچار دەکات و بەسەريان دا زال دەبى و راويان دەکات.

ب- هەر وهە (قَسْوَرَة) دەشگونجى کۆى (قَسْوَر) بى، بە مانای (الرَّامِي) تيرهاوژ، راوچي، واتە: کۆمەلپکى تير ئەنداز لە راوچيان، (الطبري) بە ژمارە (٣٥٦١٠) لە ئەبى

حەمزەووە ھێناویەتی، کە گوتووێت: (سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ عَنِ الْقِسْوَرةِ؟ فَقَالَ: مَا أَعْلَمُهُ بِلَغَةِ أَحَدٍ مِنَ الْعَرَبِ: الْأَسَدُ، هِيَ عَصَبُ الرُّجَالِ)، واتە: پرسیارم کرد لە عەبدوللای کوری عەباس (خوا لێیان رازی بێ) لە بارە (قِسْوَرة)ووە، ئەویش گوتی: نەمزانیوە لە زمانی هیچ کام لە عەرەبەکاندا (قِسْوَرة) بە مانای شێر ھاتبێ، بەلکو مەبەست کۆمەڵیکە لە پیاوان، واتە: لە تیرنەندازو راوچییان.

بەلام ھەر (الطبري) بە ژمارە (٣٥٦١١) دیسان ھێناویەتی: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ قَوْلِهِ: ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾، قَالَ: «هُوَ بِالْعَرَبِيَّةِ: الْأَسَدُ، وَبِالْفَارْسِيَّةِ: شَارٌ، وَبِالنَّبَطِيَّةِ: أَرِيَا، وَبِالْحَبَشِيَّةِ: قَسْوَرَةٌ»، لە عەبدوللای کوری عەباس راسراوە لە بارە: ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾، واتە: ئەو کەرەکیویانە لە (قِسْوَرة) رایانکردووە؟ ئەویش گوتووێت: (قِسْوَرة) بە عەرەبی پێی دەگوترێ: (الْأَسَدُ) و، بە فارسی پێی دەگوترێ: شار، (شار ھەر مەبەست شێرە بە کوردیی و بە فارسی، بەلام لەبەرئەوێ پێی (ی) لە عەرەبییدا نیە، واتە: (يَاءُ الْإِمْلَاءَةِ)، دەگونجێ بلی: شارو دەگونجێ بلی: شێر)، بە زمانی (نَبْطِي)یش شێر ئاریای پێدەلێن و، بە حەبەشەیش قەسوەرە پێدەلێن.

کورتە و اتای ئەم ئایەتە موبارەکانەش ئەوێ، کە خوا ﷻ بێیروایەکان دەچوێت بە کەرەکیویانەو، کاتێ کە شێر دەبین و، شێر پەلاماریان دەدات و رادەکەن، یان کاتێ کەرەکیوی راوچییان دەبین، کاتی خوێ بە تیروکەوانەووە بۆیان دانیشتون و ئیستاش بە تەنگەو، رادەکەن و دەسلەمنەو، واتە: ئەوانیش ئاوا لە قورئان دەسلەمنەووە دوور دەکەونەو، وەک چوون کەرەکیوی لە ترسی شێر رادەکەن، لە حالیکدا کە شێر دەیهوێ کەرەکیویان راو بکات و بیانخوات، بەلام ئەم قورئانە دەیهوێ ھیدایەتیان بدات!!

ئەجا خوا ﷻ لەو وێچواندنە، پێھەلاتر دەچێ و دەفەرموێ:

۴- ﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنَشَّرَةً﴾، واتە: [کافرەکان ئەک هەر وەک کەرەکتیویان کە لە شێر پادەکەن، لە قورئان دەسلەمنەوه]، بە لکو هەر مرقۇئیک لهوان دەیهوئ نامە کراوەکانی پێ بدرێن، خوێندراویشەتەوه: (صُحُفًا، مُنَشَّرَةً) ش خوێندراوەتەوه: (مُنَشَّرَةً)، لێرەدا (صُحُف) یان (صُحُف) بە بۆر (صَمَّة) یان بە زەنە (سکون): (جَمْعُ صَحِيفَةٍ، وَالصَّحِيفَةُ: الْكِتَاب) هەردووکیان کۆی (صَحِيفَةٌ) ن و ئەویش بە مانای نووسراو دێ، واتە: لاپەرەیهک، یان پەرەیهک کە نووسراپێ.

۵- ﴿كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾، نەخێر، بە لکو له دوامەنزلگای ناترسن، (كَلَّا): (كَلِمَةٌ الرَّدْعِ وَالْإِبْطَالِ)، (كَلَّا) وشەى بەرپەرچدانەوهو پووچەلکردنەوهی داواکارییهکەیانە، واتە: ئەوهی دەبێن، با وازی لێ بیتن، چونکە ئەوه داوایهکی بێ جێیه، کە هەر کامیکیان نامەیهکی له خۆی بەرزەوه بۆ بێ، ئەوانە دیارە له کەولی خۆیان دەرچوون و، ئەگەر له ئیمان هێنان بگهڕێن، پهکیان لەسەر ئەوه نەکەوتەوه خوا نامەیان بۆ بنێرێ، خوا نامەیهکی گشتیی بۆ هەموو مرقۇایهتیی ناردوه، کە قورئانەوه، نێردراویکی گشتیشی ناردوه بۆ هەموو مرقۇایهتیی، کە موخەممەد ﷺ و کۆتا نێردراو پێغەمبەری خوایه، وەک چۆن قورئانیش کۆتا فەرماشت و کتیبی خوایه، ئەگەر له ئیمان بگهڕێن، ئەوه هەم نوێنەری خوا، هەم فەرماشتی خوا، هەن، ئەگەر له بەهانەش بگهڕێن، وەلامی ئەو بەهانەشیان بدرێتەوه، بەهانەیهکی دیکە دەگرن.

بۆیه خوا دەفەرموێ: (كَلَّا) یانی: با وازیان، ﴿بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾، بە لکو له مەنزلگای کۆتایی ناترسین، (الْآخِرَةُ صِفَةٌ مَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ: الدَّارُ الْآخِرَةُ، أَوْ الْمَنْزِلَةُ الْآخِرَةُ)، (الْآخِرَةُ) سیفەتی وەسفکراویکی قرتێنراوه: مەنزلگای کۆتایی و پێگهی کۆتایی، یانی: له پۆژی دواپی ناترسین و، ئەوهیه وای لێکردوون و جورئەتی پێدان، بپروا بە پەيامی خوا نەکەن و، بپروا بە پێغەمبەری خوا نەهێنن.

له بارهی ئەوهوه کە داوايان کردوه نامەیان بۆ بێ، (الطبري) له تەفسیرهکەى خۆیدا بە ژماره: (۲۵۶۲۲) له قەتادهوه ئەم دەقەى هێناوه: (قَالَ: قَدْ قَالَ قَائِلُونَ

مِنَ النَّاسِ: يَا مُحَمَّدٌ ﷺ! إِنْ سَرَّكَ أَنْ تَتَّبِعَكَ، فَأَتَيْنَا بِكِتَابٍ خَاصٍّ، إِلَى فُلَانٍ وَفُلَانٍ، نُؤَمِّرُ فِيهِ بِإِتْبَاعِكَ، قَالَ قَتَادَةُ: يُرِيدُونَ أَنْ يُؤْتُوا بَرَاءَةً بَعِيرٍ عَمَلٍ، قَتَادَةُ رَحِمَهُ تِلْكَ خَوَايَ لَيْ بَنِي كَيْسَانَ يَهْدِيهِمْ: هُوَ خَلِّكَ كُوتِيَان: ئەو موحمەد ﷺ! ئەگەر دڵخۆش دەبی بەوێ شۆیتت بکەوین، نووسراوی کێمان بە تاییەت بۆ بێنە، بۆ فُلَانکەس و فُلَانکەس {واتە: لە خَوَاي پەرەردگارەووە بۆ فُلَانکەس} فەرمانمان پێ بکری لەو نووسراوەدا بە شۆتکەوتنی تۆ، قەتادە گوتوویەتی: ویستووینە ئەستۆپاکیان لە سزا بۆ دەربەردری، بێ ئەوێ کردەوێ باش بکەن، بێ ئەوێ ئیمان بێنن و پابەند بن!!

لە سوورەتی (الاسراء) یەشدا هاتووە کە یەکیەک لە بیانووەکانیان ئەوێ بوو، گوتووینە: ﴿وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرَفِيقِكَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ﴾ (٣٣) ئەگەر بەرزیش بێووە لەبەرچاوی ئێمە بۆ ئاسمان، هەرگیز بپروات پێ ناهێنین، هەتا نووسراوی کێمان بۆ نەهێنی بیخوێنینەووە.

لەوێدا پوونکەرەوانی قوڕان گوتووینە: کافرەکان گوتووینە: دەبی نامە یە کێمان بۆ بێ: (مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ إِلَى فُلَانٍ بَنِ فُلَانٍ إِنْ مُحَمَّدًا رَسُولِي فَأَمِنْ بِهِ)، لە پەرەردگاری جیهانیانەووە بۆ فُلَانکەسی کوری فُلَانکەس! موحمەد پەرەوانە کراوی منە، بپروای پێ بێنە! بۆیە خوا ﷻ دەفەرموێ: بە واز بێتن لەو داوایەو لەو قسانە، بە لکەو هۆکاری بپروا نەهێنایان ئەوێ، کە ترسی پۆژی دوایان نیە، ترسی مەزلگای کۆتاییان نیە.

هەر (الطبري) بە ژمارە (٣٥٦٢٤) لە قەتادەووە ئەمەشی هێناو: (إِنَّمَا أَفْسَدَهُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا لَا يُصَدِّقُونَ بِالْآخِرَةِ، وَلَا يَخَافُونَهَا، هُوَ الَّذِي أَفْسَدَهُمْ)، واتە: ئەوێ ئەو بێپروایانە ی تێکدا بوو، ئەوێ بوو کە مەزلگای کۆتاییان بەراست نەدەزانی و، ترسیان لێ نەبوو، ئەوێ بوو تێکیدابوون و جورئەتی پێدا بوون بە دەم بانگەوازی خواوە نەچن.

مەسەلەى سىتەم و كۆتايى:

بە دۇنيايى قورئان بىرخەرەو و ئامۇزگار يىھە، ھەر كەس بىھەوى يادى دەكات و پەندى لىوھەردە گرى و، پەندىشى لىوھەرناگرن ئەى مەوھەكان! مەگەر خوا بىھەوى، ھەر ئەویش شايستەى پارىزلىكران و لىبوردنە:

خوا دەفەرموى: ﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ۝۵۱ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۝۵۲ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ الْقُوَى وَأَهْلُ الْخَفِرَةِ ۝۵۳﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتەنە، لە پىنج بىرگەدا:

(۱) - ﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ﴾، نەخىر (با وازىيىن) بە دۇنيايى ئەو (قورئان) ە، بىرخەرەو و ئامۇزگار يىھە، (رَدْعُ ثَانٍ لِّأَقْبَرِهِمْ نُزُولُ كِتَابِ سَمَآوِيٍّ لِّكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ ، وَالْمَعْنَى: لَا تُنْزِلُ كِتَابًا، ذَلِكَ أَنَّ الْقُرْآنَ تَذَكُّرَةٌ وَمَوْعِظَةٌ نُّعِظُهُمْ بِهِ)، ئەمە بەرپەرچدانەو و ھەلۆھەشەو و دووھەو، پەيوەستە بە پىشنىاركرديان بە دابەزىنى نووسراوىكى ئاسمانىي بۆ ھەر كامىك، واتە: ئىمە ھىچ نووسراوىك دانابەزىنىن، چونكە قورئان بىرخەرەو و ئامۇزگار يىھە ئامۇزگار يى ئەوانى پى دەكەين.

يانى: ئەگەر بە دواى ھەق و راستىيدا بگەپىن، ئەو قورئان وەلاميانەو، ئەگەر لە بيانووش بگەپىن، پى بيانو و گرتن ناگىرى، وەك گوتراو: (ئەگەر دز دز بى، تاريكە شەو زۆرە)، ھەرەھا گوتراو: (كەسىك بە تۆبىي بىرى بۆ مازوو چىن، لە دارى ھەر ھەلپاروانى)، واتە: تەماشاي درەختەكان ناكات، داخو مازوو يان پىوھن، يان نا؟ كەسىك لە بيانو و گرتن بگەپى، پى بيانو و گرتن ناگىرى.

كەواتە: وشەى (كَلَّا) وەك گوتراو: (رَدْعُ وَزَجْرٌ وَإِبْطَالٌ لِّكَلَامٍ سَابِقٍ)، بەرپەرچدانەو و تىخوپىن و ھەلۆھەشەو قسەيەكى پىشوو، كە ئەو بوو پىشنىاريان كرد بوو: نامەى تايەتتيان لە خواو ە بۆ.

﴿إِنَّهُمْ تَذَكَّرُ﴾، راناوی سەر (ئە)، بە دُنیاوی هەر دەگەپتەوه بۆ قورئان،
واتە: نەخێر با وازیین، بە دُنیاوی ئەو، (قورئان) بیرخەرهوهیه.

٢- ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾، هەر کەسێک بیهوێ بیری دیتەوهو دیتەوه یادی، یاخود
هەر کەسێک بیهوێ پەندی لێوهردەگری، چی بیر دەکەوێتەوه؟ خوای بیر دەکەوێتەوهو
راستییەکانی بیردەکەونهوه بە گشتیی.

٣- ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، بیریشیان ناکەوێتەوه مەگەر خوا بیهوێ.

ئەگەر یەکیەک بڵێ: خوا فەرموویەتی: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ تَذَكَّرُ﴾، بەلام دوایی
دەفەرموێ: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾، ﴿تَذَكَّرُ﴾ ش مینەیی مەجازییە، ئەدی بۆچی
خوا فەرموویەتی: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾؟ بە راناوی نیرینە هێناویەتی؟ زانیان
دەلێن: راناوێکە دەچیتەوه بۆ قورئان، ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَ الْقُرْآنَ﴾، هەر کەس
بیهوێ پەند لە قورئان وەردهگری، یاخود: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾، راناوێکە
دەچیتەوه بۆ خوا ﷻ، واتە: قورئان بیرخەرهوهیه بۆ مروڤهکان کە خویان لەیاد
بێ، ئنجا هەر کەسێک بیهوێ خوای دەکەوێتەوه یاد.

﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، یادی خواش ناکەنهوه، خویان ناکەوێتەوه
بیر، یاخود پەند وەرناگرن لە قورئان مەگەر خوا بیهوێ.

دوایی ئەمە زیاتر تیشکی دەخەینە سەر.

٤- ﴿هُوَ أَهْلُ النَّقْوَى﴾، بەس ئەو (خوا) شایستەیی پارێزێکرانە، ﴿هُوَ أَهْلٌ أَنْ يُنْقَى﴾
ئەو شایستەیی ئەوهیه پارێزی لێ بکری.

٥- ﴿وَأَهْلُ الْخَفِرَةِ﴾، بەس ئەویش شایستەیی لێبوردنە، ﴿وَهُوَ أَهْلٌ لَّأَنْ يَغْفَرَ لِمَنْ
اتَّقَى﴾، هەر ئەویش شایستەیی ئەوهیه لە کەسێک ببووری کە پارێزی لێ بکات.

کورته باسیکنازادیی مروّف له نیوان ویستی ره‌های خواو ویستی جوژنی خویدا

لێره‌دا که خوا ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، نایه‌ته‌وه یادیان، یاخود: په‌ندی لێوه‌رناگرن مه‌گه‌ر خوا بیه‌وی، دواي ئه‌وه‌ی فه‌رموویه‌تی: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾، هه‌ر که‌سێک بیه‌وی خواي ده‌که‌وێته‌وه یاد، یاخود: په‌ند له‌ قورئان وه‌رده‌گرێ، یان: راستیه‌کانی قورئانی دێنه‌وه یاد، دواي ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، یادیشی ناکه‌نه‌وه نایه‌ته‌وه بیران، یان: په‌ندی لێوه‌رناگرن مه‌گه‌ر خوا بیه‌وی، به‌رواڵه‌ت جوژێک له‌ تیکگیرانیان له‌ نیوان دا هه‌یه‌!

ئج‌ا زانیان زۆریان قسه‌ له‌و باره‌وه‌ کردوه، که‌ ئایا ویستی خوا ﷻ، په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ویستی مروّف‌دا چۆنه‌؟ ئایا هه‌ر کات مروّف‌ ویستی کارێک بکات، ده‌بێ له‌و کاته‌دا خوا بیه‌وی ئه‌و کاره‌ بکات، ئج‌ا بۆی ده‌کرێ، یاخود ئه‌مه‌ چ واتایه‌کی دیکه‌ی هه‌یه‌؟ چونکه‌ ئه‌گه‌ر وابێ و کاتێ مروّف‌ بیه‌وی کارێ بکات، له‌و کاته‌دا خوا بیه‌وی و، ئه‌گه‌ر له‌و کاته‌دا خوا نه‌یه‌وی، کاره‌که‌ی بۆ نه‌کرێ، له‌ راستیه‌دا به‌وه‌ حاڵه‌تی جه‌بر پووده‌دا، چونکه‌ له‌ به‌رانبه‌ر ویستی خوا، ویستی مروّف‌ هه‌یج نه‌یه‌!! ده‌لێین: نه‌خێر، به‌لکو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ ئێوه‌ نایه‌ته‌وه یادتان و په‌ند وه‌رناگرن، مه‌گه‌ر خوا بیه‌وی، واته‌: خوا بیه‌وی که‌ ئێوه‌ بتوانن بێته‌وه یادتان و، بشتوانن نه‌یه‌ته‌وه یادتان، یان بتانه‌وی په‌ند وه‌ربگرن، په‌ندی لێ وه‌ربگرن و، نه‌تانه‌وی په‌ند وه‌رنه‌گرن، په‌ند وه‌رنه‌گرن، واته‌: خوا ﷻ به‌ ویستی ره‌های خوێ، ئه‌و ویسته‌ی به‌ ئێوه‌ داوه، که‌ بتوانن چاکه‌و خراپه‌ی پێ هه‌لبژێرن.

لهو بارهوه به باشم زانی ئەم عیبارەتە ی (محمد حسین طباطبائی) له تەفسیرە کە ی خۆیدا^(۱)، بێنم، دەڵێ: (هَذَا دَفْعٌ لِّمَا يُحْكِنُ أَنْ يَتَوَهَّمُوهُ مِنْ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾ أَنَّ الْأَمْرَ إِلَيْهِمْ، وَأَنَّهُمْ مُسْتَقِلُّونَ فِي إِرَادَتِهِمْ وَمَا يَتَرْتَّبُ عَلَيْهَا مِنْ أَفْعَالِهِمْ، فَإِنَّ لَمْ يَشَاءُوا الذِّكْرَ، وَلَمْ يَذْكُرُوا، غَلَبَتْهُ تَعَالَى فِيمَا أَرَادَ، وَأَعْجَزُوهُ فِيمَا شَاءَ مِنْ ذِكْرِهِمْ.

وَالْمُخَصَّلُ مِنَ الدَّفْعِ أَنَّ حُكْمَ الْقَدْرِ جَاءَ فِي أَفْعَالِهِمْ كَغَيْرِهَا مِنَ الْحَوَادِثِ، وَتَذَكُّرُهُمْ إِنْ تَذَكَّرُوا، وَإِنْ كَانَ فِعْلاً اخْتِيَارِيًّا صَادِرًا عَنْهُمْ بِاخْتِيَارِهِمْ مِنْ غَيْرِ اكْرَاهٍ، فَالْمَشِينَةُ إِلَهِيَّةٌ مُتَعَلِّقَةٌ بِهِ مَا هُوَ اخْتِيَارِيٌّ، بِمَعْنَى أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُرِيدُ بِإِرَادَةِ تَكْوِينِيَّةٍ أَنْ يَفْعَلَ الْإِنْسَانَ الْفِعْلَ الْفُلَانِيَّ بِإِرَادَتِهِ وَاخْتِيَارِهِ، فَالْفِعْلُ الْإِخْتِيَارِيُّ مُمَكِّنٌ بِالنِّسْبَةِ إِلَى الْإِنْسَانِ، وَهُوَ بَعْنِيَّةٌ مُتَعَلِّقٌ بِالإِرَادَةِ الْإِلَهِيَّةِ، ضَرُورِيُّ التَّحْقِيقِ بِالنِّسْبَةِ إِلَيْهَا، وَلَوْلَاهَا لَمْ يَتَحَقَّقْ).

واتە: کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، (له شوێنی دیکەدا دەفەرموێ: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ﴾^(۲) (الإنسان)، ئەمە بۆ پالێتوێنان و دوورخستنهوهی ئەوێ، کە ڕەنگە بە خەیاڵیان دا بێ کاتێ خوا دەفەرموێ: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾، هەر کەسێ بیهوێ پەند وەرده گری (له قورئان، یان خوای دەکەوێتەوه یاد)، بۆ ئەوێ وا نه چێتە خەیاڵیانەوه کارەکە تەنها بەدەست ئەوانەو، ئەوان سەر بەخۆن له ویستیانداو، لهویدا کە له سەر ویستنهکەیان بنیات دەنری، هەر کات ویستیان خوایان دەکەوێتەوه یاد، یان پەند له قورئان وەرده گرن و، بەسەر ویستی خوای بهرزدا زāl دەبن، لهویدا کە ویستووێتی و خوا دەستهوستان دەکەن، (بانی: ئەگەر نه یانویست، یاد ناکەنهوهو پەند وەرناگرن و بهسەر خوادا زāl دەبن، کە ویستووێتی یاد بکەنهوه، به پێچهوانه شهوه: ئەگەر خوا ﷻ نه شیویستی یاد بکەنهوه، ئەوان ئەگەر بیانەوێ، هەر یاد بکەنهوه، یان هەر پەند وەرپگرن).

پوختەى ئەوھش كە لەو بەرپەرچدانەوھىيە دىتە دەست، ئەوھىيە كە قەدەرى خوا **﴿لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُنَّ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾** لە كەردەوھەكانياندا، وەك قەدەرى خوايە لە ھەموو ھەوادەكانى دىكەدا، بۆيە پەند وەرگرتنيان، ئەگەر پەند وەرېگرن، ھەرچەندە كارىكى ئازادانەى خۆيانە ئەنجامى دەدەن و، بە ويستی ئازادانەى خۆيانە بەبى ناچاركران، بەلام ويستی خوا **﴿لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُنَّ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾** پەيوەستە بەو كەردەوانەوھى مروڤ بە ويستی ئازادانەى خۆى ئەنجاميان دەدا، واتە: خواى بەرز بە ويستی تەكوينيى خۆى، ويستووھىتى: مروڤ فلان كارە بە ويستی خۆى و بە ھەلبژاردنى خۆى بكات.

كەواتە: كارە ھەلبژێرداوەكە كە مروڤ ئەنجامى داو، بە نسيەت مروڤەوھ، كارىكى گونجاو (ممكەن) ەو دەگونجا ببى و، دەگونجا نەبى، بەلام ھەر ئەوھىيە كە ويستی خواى پەرورەدگاريش پتوھى پەيوەستە، ئنجا ئەگەر ويستی خواى عزوجل نەبووايە، كە لە ئەزەلدا ويستووھىتى مروڤ بە ھەلبژاردنى خۆى كارەكان بكات، ئەو كاتە ئەو كارەى مروڤ نەدەبوو. (چ چاك بى، چ خراپ بى).

دەليم بە كورتىي: خوا **﴿لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُنَّ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾** لە ئەزەلدا ويستووھىتى مروڤەكان بە ويستی ئازادانەى خۆيان بپوا بئين، يان بپروا نەھيئن، ئنجا كە بپروايان ھيئا، چاكە بكەن بەپيى بپروايەكەيان، ياخود گوناح بكەن، كە بپرواشيان نەھيئا، بەھەمان شيوە، بپروا نەھيئان ھەر خراپەكارىي پەلكيش دەكات، ئنجا ئەو ويستەنى خواى پەرورەدگار كە لە ئەزەلدا ويستووھىتى مروڤ ئازاد بى، كە دەفەرموى: **﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۚ﴾** واتە ئتوھ ناتوانن پەند وەرېگرن و يادى خوا بكەن، مەگەر خوا بپهوى، بەلام خوا لە ئەزەلدا ويستووھىتى كە مروڤەكان بتوانن بە ويستی ئازادانەى خۆيان، يادى خوا بكەن، يان يادى نەكەن.

كەواتە: ئەگەر يادى خواتان كرد، ئەوھ بە ويستىكى بەشىي (جزئي) ئەو يادى خوايەتان كەردو، ياخود ئەو پەندو عيپەتەتان لە قورئان وەرگرتو، خواش ئەو ويستە جوژئيهى بۆ پەخساندوون، بە ويستی گشتىي خۆى، ئەگەر

یادی خواشتان نه کرد، به ویستی نازادانه‌ی خوٚتان، یان په‌ندتان له قوٚرتان وهرنه‌گرت، بهو ویسته جوزئییه‌ی خوا پٚی داو و، بهو هه‌لٚزاردنه جوزئییه‌ی خوا پٚیداو و بۆ تاقیکردنه‌وه‌تان، ٚیوه ٚهو په‌نده‌تان وهرنه‌گرتوه و ٚهو یادی خوایه‌تان نه‌کردوه.

که‌واته: له هه‌ردوو حالاندا ویستی گشتی و په‌های خوا له نازادایه، به‌لام ویستی خوا، نه‌ک بۆ تاق‌ تاک‌ی کرده‌وه‌کان، لهو کاته‌دا که مروٚف ٚه‌نجامیان ده‌دا، به‌لکو خوا ﷻ مروٚفی وا خوٚلقاندوه ویستیکی پٚیداوه، بهو ویسته ده‌توانی چاکه بکات و خراپه بکات.

ٚهم وٚنه‌یه ٚه‌نیا بۆ نیزیکی‌خستنه‌وه‌یه له عه‌ق‌ل:

مامۆستایه‌ک قوتابییه‌کی خوٚی فٚیری زانیاری بکات، هه‌موو جوٚره‌کانی زانیاری و، بینٚری بۆ شوٚتٚنٚک که هه‌موو ٚهو پرسیارانه‌ی لٚی ده‌کرٚن، بتوانی و‌ه‌لامیان بداته‌وه، و‌ه‌لامه‌کانیانی فٚیر بکات، ٚنجا بینٚری، که‌واته: له کاتی‌که‌دا هه‌ر پرسیارٚکی لٚ ده‌کرٚ، ٚهو و‌ه‌لام ده‌داته‌وه، به‌پٚی ٚهو زانیارییه‌ی مامۆستایه‌کی فٚیری کردوه، و‌ه‌لام ده‌داته‌وه، به‌لام مامۆستایه‌کی له‌وٚی نیه، به‌رده‌وام پٚی ب‌لٚن: ئاوا ب‌لٚن، به‌لکو یه‌کجار فٚیری کردوه و‌ه‌ویش و‌ه‌لام ده‌داته‌وه، خواش ﷻ له ٚه‌زه‌لدا که مروٚفی خوٚلقاندوه، ویستیکی پٚیداوه، بتوانی بهو ویسته و، بهو هه‌لٚزاردنه‌ی خوٚی چاکه بکات، یان خراپه بکات، بۆیه هه‌ر چاکه‌یه‌ک و، هه‌ر خراپه‌یه‌ک بکات، به‌پٚی ٚهو ویسته‌یه که خوا پٚیداوه، که‌واته: ویسته جوزئییه‌کی مروٚف، له ژٚر ٚکٚفی ویسته گشتیه‌کی خوی په‌روه‌ردگار دایه، هه‌رچه‌نده کاراو سه‌ربه‌خوٚ نازادیشه‌!

دیاره مه‌سه‌له‌ی قه‌ده‌ر یه‌کجار وردو ئالوٚزه و پٚم وایه به‌یه‌ک وشه ٚهو مه‌ته‌له‌ حه‌ل ده‌بی، ٚه‌ویش ٚه‌وه‌یه که بگوٚری: خوا له ٚه‌زه‌لدا ده‌زانی که مروٚف چی ده‌کات و، به‌ ویستی خوا ده‌یکات، به‌لام مروٚف هه‌رچی ده‌یکات یان

نایکات، بە ویستی نازادانەیی خۆیەتی و خوای پەرورەدگار ویستیکی جوژئیی بە مرووف داوە، بەو ویستە جوژئییە دەتوانی چاک بکات و خراپە بکات، دەتوانی راست بپروا و چەوت بپروا.

لە کۆتایی ئەم دەرسەدا ئەم دەقە دینین: **عَنِ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿هُوَ أَهْلُ النَّفْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفَرَةِ﴾ ٥٦، فَقَالَ: قَدْ قَالَ رَبُّكُمْ أَنَا أَهْلٌ أَنْ أَتَّقَى فَلَا يُجْعَلُ مَعِيَ إِلَهًا، فَمَنْ اتَّقَانِي فَلَمْ يُجْعَلْ مَعِيَ إِلَهًا، فَأَنَا أَهْلٌ أَنْ أَغْفِرَ لَهُ»** (أخرجه الترمذي ٣٣٢٨، والنسائي ٦٥٠، وابن ماجه ٤٢٩٩، وأبو يعلى ٣٣١٧، وصححه الحاكم، وسكت عنه الذهبي، وقال الترمذي: حسن غريب، وقال مخرج أحاديث تفسير فتح القدير للشوكاني ج ٥ ص ٤٠٤: ضعيف).

واتە: ئەنەسی کۆری مالیک (خوا لێی رازی بێ) دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ ئەم نایەتەیی خۆتێدەو: **﴿هُوَ أَهْلُ النَّفْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفَرَةِ﴾ ٥٦**، دوایی فەرمووی: پەرورەدگارتان فەرموویەتی: من شایستەیی ئەوەم پارێزم لێ بکری، هیچ پەرستراویک لەگەڵ مندا دانەنری، ئنجا هەر کەسێک پارێزی لە من کردو هیچ پەرستراوی لەگەڵ مندا دانەنان، من شایستەیی ئەوەم لێی ببوورم.

هەلبەتە خوا ﷻ یەکتێک لە سیفەتەکانی ئەوێە کە کاربەجێیەو کارزانە، هەر کەسە بەپێی خۆی مامەلەیی لەگەڵدا دەکات، بەلێ خوا ﷻ هەموو سیفەتەکانی بێ سنوورن، لێبوردنی خوا سنووری نیە، بەزەیی خوا سنووری نیە، هەرۆهە هەموو سیفەتەکانی دیکەشی پەهاو بێ سنوورن، بەلام خوا ﷻ هەر کەسە بەپێی خۆی مامەلەیی لەگەڵدا دەکات، وەک دەفەرمووی: **﴿إِنْ رَحِمْتَ اللَّهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ٥٦** الأعراف، واتە: بە دنیایی بەزەیی خوا لە چاکەکارانەو نزیکیە، واتە: کەسێک بیهووی بەزەیی خوای لێ نزیکی بێ، دەبێ چاکەکار بێ، بەلام کەسێک خراپەکار بێ، خوا وەک چوون پەحمەتی هەیە، توورەیی و غەزەبیشی هەیە، وەک چوون پاداشتی هەیە، سزاشی هەیە، هەر بۆیە هەموو

ئەوانەى دلى خويان بەو ە خوشدەکن که خوا بەزەى زۆرە، لیبوردنى زۆرە، چاوپوشى زۆرە، میهرەبانى زۆرە، که بە دلبایى وابە، بەلام ەموو ئەوانەى بەو خويان ەلخەلەتاندو، که مادام خوا بەزەى زۆرە، با یمەش شایستەى بەزەى خوا نەبین، خوا بەزەى ەەر پیمان دادى!! لە راستیدا شەیتان کلای لەسەرناون، چونکە بیگومان خوا کارى نابەجى ناکات، وەک پیرەمێردى شاعیر دەلى:

کاکە خوا کارى نابەجى ناکا تا کتو نەبینى بەفرى تى ناکا

دەبى شایستەى بەزەى خوا بى، ئنجا خوا بەزەى پیتدا دى، بەلام ئەگەر کارىک بەکەى شایستەى تووڕەى و جەزەرەو سزای خوا بى و پیتشت وابى: خوا چاکەت لەگەلدا دەکات، بەهەلەداچووى، چونکە پتچەوانەى حکمەتى خوا، بەو جۆرە مامەلە بکات.

بە نسبەت مەسەلەى قەدەریشەو ە شتیکمان لى باسکرد، دووبارەى دەکەمەو: مەسەلەى قەدەر، وەک لە عەقیدەى (الطحاوي)یش دا ەاتو، نەینى خوا، بە دروستکراو ەکانیدا، تواناکانى مەرؤف سنووردان و عەقلى مەرؤف ناتوانى سىفەتە بى سنوورەکانى خوا لە خۆیدا جى بکاتەو و ەخویان بگرى، قەدەرىش لە لایەکەو پەيوەستە بە زانیاری ئەزەلى و بى سنوور بى کوتاى خوا، ەروەها پەيوەستە بە حکمەتى بى سنوورى خوا، بە وىستى بى سنوور پەهای خوا، دەسەلاتى بى سنوور پەهای خواى پەروەدگارەو، بەلام ئەو یمە لە ئایەتەکانى قورئان و فەرمايشەکانى پتچەمەرى خوا ﷻ دا بۆمان دەردەکەو، وەک لە کتیبى پتچى مەوسووعەى (تیمان و عەقیدەى ئىسلامى)دا باسم کردو، ئیمان بە قەدەر، پوختەکەى ئەو یمە که تو دلبایى و، لە سەدا سەد (۱۰۰/۱۰۰) بزانی که: خوا هیچ شتیک نەبوو نەیزانى و، وىستى خوا ﷻ دەورى ەموو شتیکى داو، خوا ەموو شتیک دەتوانى، بەلام وێرەى ئەو ەش خوا خواوێنى ئەوپەرى حکمەت و لیزانیەو، خوا ﷻ که

ویسته‌ک‌هی ر‌ه‌ه‌ای‌ه‌و ه‌ی‌چ ش‌ت‌یک به‌ی‌ی وی‌ستی خ‌وا نا‌بی، ت‌ه‌و وی‌سته ر‌ه‌ه‌ای‌ه‌ی خ‌وا، وی‌ست‌ووی‌ه‌تی م‌روّ‌ق‌ی‌ک ب‌خ‌ول‌ق‌ی‌ن‌ی، ه‌ه‌ر‌ه‌ه‌ا ج‌ن‌دیش، ک‌ه خ‌اوه‌نی وی‌ست‌یک ب‌ن، ب‌ه‌و وی‌سته‌یان ب‌ت‌وان‌ن چ‌اک‌ه ب‌ک‌ه‌ن و خ‌راپ‌ه ب‌ک‌ه‌ن: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ (۲۱) الک‌ه‌ف، و‌ه‌ک چ‌و‌ن خ‌وا وی‌ست‌یک‌ی ر‌ه‌ه‌ای ه‌ه‌ی‌ه، م‌روّ‌ق‌یش وی‌ست‌یک‌ی ج‌وز‌ئ‌ی‌ی ه‌ه‌ی‌ه، ب‌ای‌ی ت‌ه‌و‌ه‌ی ش‌ای‌سته‌ی پ‌اد‌اشت و س‌زا بی.

ت‌ن‌ج‌ا ک‌ه خ‌وا د‌ه‌ف‌ه‌رم‌و‌ی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ﴾ (۲۰) ا‌ل‌إن‌س‌ان، ی‌ان ل‌ی‌ر‌ه‌دا د‌ه‌ف‌ه‌رم‌و‌ی: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، نا‌تا‌ن‌ه‌و‌ی ت‌اک‌و خ‌وا ن‌ه‌ی‌ه‌و‌ی، ب‌ی‌ر‌ت‌ان نا‌ک‌ه‌و‌ی‌ت‌ه‌و‌ه ت‌اک‌و خ‌وا ن‌ه‌ی‌ه‌و‌ی، م‌ه‌ب‌ه‌س‌ت پ‌ی‌ی ت‌ه‌و‌ه‌ی‌ه ک‌ه خ‌وا ل‌ه ت‌ه‌ز‌ل‌دا و‌ای‌دا‌نا‌وه ت‌و ب‌ت‌وان‌ی ب‌ت‌ه‌و‌ی چ‌اک‌ه ب‌ک‌ه‌ی و، ب‌ت‌وان‌ی ب‌ی‌ت‌ه‌و‌ه ی‌اد‌ت و پ‌ه‌ند و‌ه‌ر‌ب‌گ‌ری، ی‌ان ب‌ه پ‌ی‌ن‌ج‌ه‌وا‌ن‌ه‌و‌ه: ب‌ت‌وان‌ی ن‌ه‌ت‌ه‌و‌ی چ‌اک‌ه‌ی ب‌ک‌ه‌ی و ب‌ت‌ه‌و‌ی خ‌راپ‌ه ب‌ک‌ه‌ی.

ت‌ن‌ج‌ا ک‌ه د‌ه‌گ‌و‌ت‌ری: ت‌ای‌ا خ‌وا ل‌ه ت‌ه‌ز‌ل‌دا ن‌ه‌ی‌ز‌ان‌ی‌وه، ک‌ه ف‌ل‌ان‌ک‌س ب‌ی‌پ‌روا د‌ه‌بی و خ‌راپ‌ه د‌ه‌ک‌ات و د‌ه‌چ‌ی‌ت‌ه د‌و‌ز‌خ، ت‌ن‌ج‌ا ت‌ای‌ا ت‌ه‌و م‌روّ‌ق‌ه چ‌ی ب‌و د‌ه‌م‌ی‌ن‌ی‌ت‌ه‌و‌ه؟ ل‌ه و‌ه‌ل‌ام‌دا د‌ه‌ل‌ی‌ن: خ‌وا ل‌ه ت‌ه‌ز‌ل‌دا ز‌ان‌ی‌وه‌تی م‌روّ‌ف ب‌ه وی‌ستی ت‌از‌اد‌ان‌ه‌ی خ‌و‌ی، ت‌ه‌و وی‌سته‌ی خ‌وا پ‌ی‌ی دا‌وه‌و ت‌از‌اد‌ه‌و، ه‌ی‌چ ک‌و‌ت و ب‌ه‌ن‌د‌یک‌ی ل‌ه‌س‌ر ن‌ی‌ه، د‌ه‌ت‌وان‌ی ب‌ه‌و وی‌سته‌ی ت‌ی‌م‌ان ب‌ی‌نی، د‌ه‌ش‌ت‌وان‌ی ک‌و‌ف‌ر ب‌ک‌ات: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ (۲۱) الک‌ه‌ف، ک‌ه‌وا‌ت‌ه: ت‌ه‌و وی‌ست و خ‌واس‌ت‌ه ج‌وز‌ئ‌ی‌ه‌ی ب‌ه م‌روّ‌ف د‌را‌وه، گ‌ون‌ج‌ا‌وه ب‌و ه‌ه‌ر‌د‌و‌وک ب‌ار‌ه‌کان، چ‌ ب‌و ب‌اری ت‌ی‌م‌ان پ‌ی‌ن‌ان، چ‌ ب‌و ب‌اری ک‌و‌ف‌ر ک‌رد‌ن، ه‌ه‌ر‌ه‌ه‌ا ب‌و ب‌اری ر‌اس‌ت ر‌و‌ی‌ش‌ت‌ن ی‌ان چ‌ه‌وت ر‌و‌ی‌ش‌ت‌ن، ک‌ه‌وا‌ت‌ه: ک‌ه خ‌وا د‌ه‌ف‌ه‌رم‌و‌ی: نا‌تا‌ن‌ه‌و‌ی ت‌اک‌و خ‌وا ن‌ه‌ی‌ه‌و‌ی، ب‌ه د‌ل‌ن‌ی‌ای‌ی خ‌وا ل‌ه ت‌ه‌ز‌ل‌دا وی‌ست‌ووی‌ه‌تی، ک‌ه ت‌ی‌م‌ه ب‌ت‌وان‌ی‌ن م‌ان‌ه‌و‌ی چ‌اک‌ه ب‌ک‌ه‌ی‌ن، ی‌ان م‌ان‌ه‌و‌ی خ‌راپ‌ه ب‌ک‌ه‌ی‌ن.

ل‌ی‌ر‌ه‌دا د‌ی‌ن‌ه ک‌و‌ت‌ای‌ی ت‌م‌ د‌ه‌ر‌س‌ه‌م‌ان و ک‌و‌ت‌ای‌ی ت‌ه‌ف‌س‌ی‌ر‌ک‌رد‌نی ت‌م س‌و‌ور‌ه‌ت‌ه‌ش و، س‌و‌پ‌اس‌ی ب‌ی‌ پ‌ای‌ان و س‌ت‌ای‌شی ش‌ای‌سته‌ی خ‌و‌ای ب‌ه‌ر‌زی م‌ه‌ز‌ن د‌ه‌ک‌ه‌ی‌ن، ک‌ه ت‌ه‌و‌ف‌ی‌قی د‌ای‌ن ت‌اک‌و ت‌ی‌س‌تا ل‌ه‌س‌ر ر‌و‌ون‌ک‌ر‌د‌ن‌ه‌و‌ه و‌ه‌و چ‌ه‌م‌ک و و‌ات‌ای ت‌ای‌ه‌ت‌ه ب‌ه‌ر‌زو ب‌ه پ‌ی‌ز‌ه‌ک‌انی

سوورەتە موبارەكەكانى كۆتا فەرمايشتى خۆى بەردەوامان بكات و، ليشى داوا
 دهكەين كه هەتا كۆتايى تەفسيركردنى قورئان، لەو بەخشش و لوتف و بەزەيبە
 بيسنوورەى خۆى پيمان ببەخشى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فسیری سوورہ تی

الْقِيَامَةِ

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمـرۆ کە پـرۆژى (۲۴) ى شەـووالى (۱۴۴۱) ى كۆچىيە، بەرانبەر: (۲۰۲۰/۶/۱۶) ى زايىنى، لە شارى ھەولێر، خوا ﷻ پشـتیوان بـى دەست دەكەین بە تەفسیر كردنى سوورەتى (الْقِيَامَةِ)، وەك عادەتى خۆمان سەرەتا دىینە سەر پێناسە و خستەپرۆوى نێوہـپـرۆكى سوورەتى (الْقِيَامَةِ) و، لە ھەوت (۷) ېرگەدا پێناسەى ئەم سوورەتە موبارەكە دەكەین:

پێناسەى سوورەتى (القيامة) و بابەتەکانى

یەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا بە ناوى سوورەتى (الْقِيَامَةِ) ناسراوە، لەبەر ئەوەى لە سەرەتاکەییەو، وشەى (الْقِيَامَةِ) ھاتوہ.

دووەم: شوێنى دابەزینی:

بە یەكدەنگى زانایان ئەم سوورەتە مەككەییەو، واش پێدەچى لە سوورەتەکانى سەرەتای قورئان بى، بە بەلگەى ئەوہ کە خوا لە نێو ئەم سوورەتەدا، بە پێغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرموى: ﴿لَا تَحْرُكْ يَدَكَ يَوْمَ لِسَانِكَ لَتَعْمَلَ يَوْمَ﴾ (۱۶) ﴿إِنْ عَلَيْنَا جُمُعَةٌ وَاقِعَةٌ لَقُلْنَا لَكُنَّا أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ (۱۷) ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاقْرَأْهُ﴾ (۱۸) ﴿ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا لَبَايَةٌ﴾ (۱۹) ئەم نایەتە موبارەكانەش، لێیان دەفامرێتەوہ، کە لە سەرەتای سرووش بۆ کرانیەوہ

پێغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ خوا بەو شیوەیە پێنمایى کردووە، ئامۆژگاریی کردووە، چۆن مامەڵە بکات لەگەڵ دابەزێترانی وەحییدا، ھەروەھا پێزبەندیی دابەزینیشی ئەوە دەگەیەنێ.

بەلام ئەو ژمارەیی دانراوە بۆ پێزبەندییەکی، وایە چۆن زۆتر بێ و، پێم وایە ئەم سوورەتە زووتر دابەزیو.

سێیەم: ژمارەى ئایەتەکانى:

زۆربەى ژمێرەرانى ئایەتەکان قوڕئان، ژمارەى ئایەتەکانى بەسى و نۆ (٣٩) دادەتێن، بەلام ھەندیکیش کە ئەھلى کوفەیان لە نێودان بە چل (٤٠) یان داناو، و زیاتریش ژمارە چل (٤٠) تەبەننێ کراو، لەو موصحفانەدا کە لەبەر دەستی ئیمەدان.

چوارەم: پێزبەندیی لە دابەزین و لە موصحف دا:

لە دابەزین دا ژمارەى سی و یەك (٣١) یان بۆ داناو، واتە: پێش سوورەتى (الھۇمزة) و، دواى سوورەتى (القارعة)، لە موصحفیشدا ژمارە پەنجاو ھەوت (٧٥)، ھەڵبەتە پێزبەندیی سوورەتەکان لە دابەزین داو بەو شیوەیە پێزکردنیان، شتێكى ئیجتیھادییە، واتە: تەوفیقییە تەوفیقیی نیە، بۆیە دەگونجێ قسەى تێدا بکری و زانیان زۆریان قسە، لەو بارەو کردو، منیش پام وایە پێزبەندیی دابەزینی ئەم سوورەتە، دەبێ لەسى و یەك (٣١) کەمتر بێ و پێم وایە ئەم سوورەتە لە سوورەتە سەرەتایەکانە کە دابەزیندراون.

چونکە ھەر لە سەرەتاو خوا ﷻ پێغەمبەرەکی خۆی ﷺ فێر کردو، چۆن مامەڵە بکات لەگەڵ دابەزێترانی وەحییدا، چۆن ئارام بگری،

تاكو جیبریل ئایەتەكانی بۆ دەخوینیتەوه و، پەلە نەكات لە دەم و زار پێن جوولاندنیان و، مەترسیی ئەوەی نەبێت نەتوانیت چاك وشەكان، كۆنترۆڵ بكات و، لەبەریان بكات، دواى لە بیری بچنەوه، خوا ﷻ لەم ئایەتانەدا ئەم دڵنایەیی پێداوه، وەك و دواى باسی دەكەین، بۆیه من پێم وایه كه دەگونجی، ریزبەندییەكەى زۆر لەوه كەمتر بێت، بۆ وێنە: لە هەشت نۆ دە سووپەتەكەى سەرەتا بێت.

پینجەم: نێوەڕۆكى:

ئەم سووپەتە ناوو نێوەڕۆكى زۆر پێكەوه جووتن، تەوهرى سەرەكی ئەم سووپەتە، بریتیه لە باسى ڕۆژى دواى، بە هەردوو قۆناغى ئاخیر زەمان و قیامەتەوه، ئاماژە بە كیش بە حالەتى مردن و سەرەمەرگی مردنى بابای بێبڕوا كراوه، كه ئەویش قۆناغێكە بەرەو ژيانى بەرزەخ و ڕۆژى دواى.

شایانى باسە لە میانى ئەو باس و خواسەدا، ئامۆژگاری پێغەمبەرى خوا ﷺ كراوه بۆ گۆگرتن لە وەحیی و، وەرگرتنى لە جیبریل، لە كاتێكدا بەسەریدا دەخوینیتەوه، لە كۆتاییشدا خۆى پەرەردگار، بە سەرزنەشتكردنەوه پەخنەى لە بابای كافەر گرتوه، كه چۆن پێیوابە پشتگوێ دەخری و سزاو پاداشتی نابێ، لە كاتێكدا لە تۆویلكەیهكەوه هاتوه، بۆتە خوین پارە، پاشان نێرو مێ، ئایا خوايەك ﷻ، پەرەردگارێك كه بەو هەموو قۆناغانەدا هیناویەتى، ناتوانی زیندووی بكاتەوه؟ بێژیەنیتەوه؟ بێگومان، بێ.

شەشەم: تايپەتمەندىيەكانى:

ئىمە شەش (۶) تايپەتمەندىيە ئىمە سوورپەتەمان كەوتوونە بەرچاۋ:

۱- سوئند خواردن بە (النَّفْسُ الْوَأَمَّةُ): ﴿لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝۱﴾ وَلَا أَقِيمُ بِالنَّفْسِ الْوَأَمَّةِ ۝۲ واته: خودىكى سەركۈنەكەر و رەخنەگر، كە لە ھەموو قورئان دا تەنھا لىرەدا ھاتوہ.

۲- باسى پىكىختەنەھەي سەرپەنچەكان: ﴿بَلْ قَدِيرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوِّىَ بَيْنَهُ ۝۱﴾ ھەرچەندە ھەندىكىشان گوتوويانە: (بئان) كۆي (بئانە) يە، بە ماناى پەنچە ھەمووى دى، بەلام زۆرپەيان دەلەين: بە ماناى (ئانامل) دى، واته: سەرە پەنچەكان (رؤوس الأصابع).

۳- باسى كۆكرانەھەي خۆرو مانگ لە تاخير زەماندا: ﴿وَجَمْعَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ ۝۱﴾

۴- ھۆشداريدان بە پىغەمبەرى خوا ﷺ، كە لە كاتى ۋەرگرتنى قورئاندا پەلە نەكات: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۝۱۶﴾ ھەلبەتە لە سوورپەتى (طە) شدا خوا دەفەرموى: ﴿وَلَا تَعْجَلَ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ ۝۱۷﴾ پەلە مەكە لە قورئان، بەرلەھەي سەروشەكەي بۆ لای تۆ تەواۋ بى، بەلام لىرەدا وردەكارى زياترى لەو بارەوہ گوتوہ، لەوى بەشىكى لە ئايەتلىك بۆ تەرخانكراوہ، لە سوورپەتى (طە)دا، بەلام لىرەدا لە دوو توۋى چوار ئايەتدا، خوا ﷻ ئەھەي باسكردوہ، ۋا پىدە چى ئەھەي سوورپەتى (طە)، دوايى ھەر جەختكردنەھەي ئەھەي بى، كە لەم سوورپەتە موبارەكەدا ھاتوہ، ۋەك بىرخستەنەھەي پىغەمبەرى خاتەم بى، بۆ ئەھەي پەلە نەكات.

۵- باسى تەماشاكردنى پرواداران بۆ خوا، لە پۆزى قىامەتدا، واته: بىنپيان بۆ خوا ﷻ بەو شىۋەيى بۆ خوا شايسەيە، بەو شىۋەيە نا كە ئىستا بۆ ئىمە زانراوہ، بەو توانا سنووردانەي ئىمە نا، بەو توانا جەستەيە خاكىيانە، ئەۋىش لە ئايەتى: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۝۲۲﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝۲۳ لەو پۆزەدا چەند پەۋيەك درەوشاوہو پىشنگدارن، تەماشاي پەروەردگارى خويان دەكەن.

۶- چەند وتەغییریکی ناوازه، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون، بەپێی ئەوەی ئیستا لە یادە: یازدە دانەن:

۱- ﴿بَرَقَ الْبَصَرُ﴾، بە (بَرَقَ) ش خۆتێراوەتەو: (بَرَقَ الْبَصَرُ)، (بَرَقَ) واتە: سەرسام بوو، یان چاوە ئەبلەق بوو، بەلام (بَرَقَ) بە مانای تیشکی دا، بڕیقهی دا.

۲- ﴿وَحَسَفَ الْقَمَرُ﴾، مانگ خەفە بوو، شەوقی نەما.

۳- ﴿كَلَّا لَا وَزَرَ﴾، نەخێر هیچ پەنایەك نیه، هیچ شوێنێك و پەناگەیهك نیه مەروڤ خۆی تێدا پەنا بدات.

۴- ﴿وَلَوَّ الْقَىٰ مَعَاذِرُهُ﴾، هەرچەنده بیانووێكانی خۆشی بهاوی، فری بدات.

۵- ﴿نَاضِرَةٌ﴾، درەوشاو.

۶- ﴿بَاسِرَةٌ﴾، گرزو مۆن.

۷- ﴿فَافِرَةٌ﴾، بەلایەکی بێ پەزا، پشت شکی، کەمەر شکی.

۸- ﴿الَّتَرَاتِیْ﴾، کۆی (تَرْقُوة) یه، هەموو مەروڤێك دوو (تَرْقُوة) ی هەن، بە کوردیی چۆلەمە ی پێدەلێن، ئەو دوو ئیسقانهی لە دەوری قورگن.

۹- ﴿مَنْ رَاقٍ﴾، کێ چارەسەری دەکات، کێ دوعای بۆ دەکات، یاخود کێ بەرزێ دەکاتەو پووچەکی.

۱۰- ﴿وَالْقَتَّ السَّاقِ بِالسَّاقِ﴾، لاق لە لاق ئال، ئەو کاتە ی کە مەروڤ دەکەوێتە حالەتی گیانەل، لاقەکانی تێك دەئالقی.

۱۱- ﴿يَتَطَعَّى﴾، (یتبختر) ئەو یه کە بە فیزو کەشخووه و بە خۆ راوشاندنەو بڕوا، وشە ی (مَطَى) بە مانای پشت دی، پشتی خۆی بادهداو فیزو کەشخووه دەکات.

۱۲- ﴿سُدًى﴾، (مُهْمَل) پشتگوێ خراو، وێلکراو.

خەوتەم: دابەشكىردنى ئايەتەكان:

ئېمە كۆي چل ئايەتەكە دەكەين بە يەك دەرس، چونكە ھەمووى يەك بابەتى پېكەوۋە پەيوەستە و باسى پۇژى دوايىيە، بە ھەردوو قۇئاغى كۇتايى ھاتنى ژيانى دىئاو، ھەلسىترانەوۋە زىندووكرانەوۋەى مردوووانەوۋە، واتە: ئاخىر زەمان و قىامەت، ھەروەھا بە پېشەككە شىانەوۋە كە برىتيە، لە كەوتنە حالەتى گيانەلاو سەرەمەرگى مروۇڭ.

❖ دەرسى ئەم سوورەتە ❖

پېئاسەى ئەم دەرسە

وہك پېشتەر گوتمان: كۆى چل (۴۰) ئايەتەكەى ئەم سوورەتە دەكەينە يەك دەرس، كە دوازده (۱۲) بابەتى يەك لە دواى يەك دەگرنە خوڤان:

۱- باسى مسۆگەر بوونى زىندوكرانەوہ لە ئايەتەكانى: (۱ - ۴) دا.

۲- ھۆكارى نكوولېيكردنې بېپروايان لە قىامەت برىتيە لە تاوانبارىي گوناھباريان، لە ئايەتەكانى: (۵ و ۶) دا ئەم راستىيە خراوەتە پروو.

۳- ھەندىك لە پرووداوہەكانى ئاخىر زەمان و، بى دەرهتائىي مروڤى بېپروا، لە ئايەتەكانى: (۷ - ۱۲) دا.

۴- ھەوالپېدرانى مروڤى كافر بە كردهوہەكانى و، بى سوود بوونى پۆزش و بيانووہەكانى، لە ئايەتەكانى: (۱۳ - ۱۵) دا.

۵- پېنمايى كردنى پېغەمبەرى خوا ﷺ، كە لە وەرگرتنى وەحيى دا پە لە نەكات و، زار بە وشەكان نەجوولېتنى، لە ترسى ئەوہى چاك فەرمايشتەكەى خوا وەرئەگرى و، دلتايىي پېدئانى لەوہ كە خوا قورئان لەعقل و دلېدا كۆدەكاتەوہ و بۆشى پرووندەكاتەوہ، لە ئايەتەكانى: (۱۶ - ۱۹) دا.

۶- ھەزكردن و پېخۆشبوونى مروڤان لە دنياو، پشتگوڤى خستنى قىامەت، ئەمىش لە ئايەتەكانى: (۲۰ و ۲۱) دا.

۷- پرووگەش بوونى پرواداران و تەماشاكردنېان بۆ خواى پەرەردگارېان، لە پۆژى دواييداو لە بەھەشتدا، لە ئايەتەكانى: (۲۲ و ۲۳) دا.

۸- ناوئىد بوونى بېپروايان و، دل پر بوونيان لە سام و ھەژمەت و ترس و لەرز، لە ئايەتەكانى: (۲۴ و ۲۵) دا.

۹- باسی سهره مهرگی بابای بیپروا، له نایه ته کانی: (۲۶ - ۳۰) و نه وهی لئی پرووده دا له حاله تی سهره مهرگ و گیانه لادا.

۱۰- خستنه پرووی خراپترین کرده وه کانی بابای بیپروا، که چوار کرده وهی سهره کین، له نایه ته کانی: (۳۱ - ۳۳) دا.

۱۱- نکوولی کردن له بیپروایی کافران، به زیندو و کرده وه سزاو پاداشت، واته: ره خنه گرتن و نکوولی کردن له بیپروایی کافره کان، به رانه به زیندو و کرانه وه هه بوونی سزاو پاداشت، له نایه تی ژماره (۳۶) دا.

۱۲- به لکه هینانه وه له سهر زیندو و کرانه وه له نایه ته کانی: (۳۷ - ۴۰) دا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَا أُقْسِمُ بِوَجْهِ الْقَيُّمَةِ ۝۱ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝۲﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عَظَامَهُ ۝۳ بَلْ قَدَرِين عَلَى أَنْ تُسَوَّى بَنَانُهُ ۝۴ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ ۝۵ أَمَامَهُ ۝۶ فَإِذَا رَأَى الْبَصَرَ ۝۷ وَحَسَفَ الْقَمَرُ ۝۸ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝۹ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْعُ ۝۱۰ كَلَّا لَا وَزَرَ ۝۱۱ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝۱۲ يُنْفِثُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۝۱۳ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۝۱۴ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ۝۱۵ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۝۱۶ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَفَرَادَتَهُ ۝۱۷ فَإِذَا قَرَأْتَ فَانْصَبْ قُرْآنَهُ ۝۱۸ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۝۱۹ كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝۲۰ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۝۲۱ وَجْهٌ يَوْمَئِذٍ نَاصِرٌ ۝۲۲ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ۝۲۳ وَجْهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرٌ ۝۲۴ نَظُنُّ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۝۲۵ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الْاْتْرَاقَ ۝۲۶ وَقِيلَ مَنْ رَافٍ ۝۲۷ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ۝۲۸ وَالنَّفْيَ السَّاقِ وَالسَّاقِ ۝۲۹ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ۝۳۰ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ ۝۳۱ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝۳۲ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ بِتَمَطُّ ۝۳۳ أَوَّلَ لَكَ فَأَوَّلَ ۝۳۴ ثُمَّ أَوَّلَ لَكَ فَأَوَّلَ ۝۳۵ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۝۳۶ أَلَمْ يَرَوْا

يَكُ نَظْمُهُ مِّن مَّيِّ يَمْنَى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عِلْفُهُ فَحَلَقَ فَسَوَّى ﴿٣٨﴾ جَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ
ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

مانای دهقو دهقی نایه تەکان

{بە ناوی خواى بە بەزەیی بەخشندە، نەخیر (ئەوێ بێپروایان دەلێن،
 ١ که زیندوو ناکرێنەوہ راست نیە)، سوێند دەخۆم بە پۆژی ھەڵسانەوہ (٢)
 ھەرەوہا وانیہ (کە دەلێن) سوێند دەخۆم بە نەفسی زۆر سەرکۆنەکار (زیندوو
 ٣ دەکرێنەوہ) (٤) ئایا مەرۆڤ (ی بێپروا) پێی وایە ئێسکەکانی کۆناکەبنەوہ! (٥)
 با، بە تواناین سەرە پەنجەکانیشی پێکبخەینەوہ (٦) بەلکو مەرۆڤ (ی بێپروا)
 دەیەوێ، لەو (تەمەن) ەدا کە لە پیشیەتی، تاوانباری بکات (و لەسەر خراپەکاری
 بەردەوام بێ) (٧) (بۆیە بە نکوولیکردنەوہ) دەپرسێ: پۆژی ھەڵسانەوہ کە یە؟
 ٨ ھەر کات چاو ئەبلەق بوو (٩) مانگیش خەفەو بێ شوق بوو (١٠) خۆرو
 مانگیش کۆبوونەوہ (ئەو پۆژە مەزنە دێ) (١١) (لەو پۆژەدا) مەرۆڤ (ی بێپروا)
 دەلێ: کوا ھەڵاتن؟ (١٢) با وازبێنێ (پێی ھەڵاتن نیە و) ھیچ پەنایەک نیە (١٣)
 لەو پۆژەدا سەقامگیربوون (و گیرسانەوہ)، تەنیا بەرەو لای پەرورەدگارتە (١٤) لەو
 پۆژەدا مەرۆڤ (ی بێپروا) ھەوالتی پێدەدرێ، بەوێ پیشیخستەوہ دواى خستەوہ
 ١٥ بەلکو مەرۆڤ (ی بێپروا) بەسەرخۆیەوہ چاودێرو شاھەدە (١٦) ھەرچەندە
 پۆزش و بیانووەکانیشی باوێ (و بختەرپوو) (١٧) (ئەى موحمەد ﷺ)! لە کاتی
 سروش بۆ کرانست دا، زمانتی پێی مەجوولێنە، تاکو پەلەى لێ بکەى (١٨) بە
 دلتیایى کۆکردنەوہى (قورئان لە عەقڵ و دلت دا) و خوێندنەوہى لەسەر تێمە یە
 ١٩ ئنجا ھەر کات خوێندمانەوہ، شوێن خوێندنەوہ کەى بکەوہ (٢٠) دوايش بە
 دلتیایى ڕوونکردنەوہ کەى لەسەر تێمە یە (٢١) وازبێن (ئەى بێپروایەکان!)، بەلکو

(ھۆى بېيىروايتان ئەوھىيە كە) ژيانى پەلەو زوو تېپەر (ى دنيا) تان خۇشەدەوئى
 ۴۰ (ژيانى) مەنزلگای كۇتايىش واز لى دېنن ۴۱ لەو پۇژەدا پروايتىك گەش و
 درەوشاۋەن ۴۲ تەماشاكەرى پەرۋەردگار يانن ۴۳ پروايتىكىش ھەن گرژو مۇنن
 ۴۴ (خاۋەنەكانيان) پېيان وايە (بەلایەكى) كەمەر شىكىتيان بەسەر دى ۴۵ با
 واز بېنن ھەر كات (يەكيان) پرووحىي گەبىشتە چۆلەمە (ئېسقانە) كانى (سەرۋو
 سىنە) ۴۶ گوتراش: كى نوشتەي (چارەسەرى) بۇ دەكات؟ ۴۷ ئەۋىش پېي و ابو
 ئەوھ (حالەتى) جىابوونەوھىيە ۴۸ ھەرۋەھا لاقىش لە لاق ئالا ۴۹ لەو پۇژەدا
 بردن و ئامادەكردن تەنيا بۇ لای پەرۋەردگار تە ۵۰ ئنجا ئەو كەسە (بېيىروايە)
 نە (بىرواي بە پىغەمبەر ھىناۋە) بە راستىي دانائوۋە نە نوئىزى كردوھ ۵۱
 بەلكو (پىغەمبەرۋ پەيامەكەي) بە درۆ دانائوۋە پىشتى ھەلكردوھ ۵۲ دوايىش
 بە فېزو خۇبادانەوھ چۆتە لای خىزان و كەس و كارى ۵۳ سزاي سەخت و ھاوار
 بۇ تۆ، سزاي سەخت و ھاوار ۵۴ ئنجا سزاي سەخت و ھاوار بۇ تۆ، سزاي
 سەخت و ھاوار ۵۵ ئايا مروؤف (ى بېيىروا) پېي وايە، بە پشتگوئى خراۋىيى وازى
 لى دەھىنزى؟ ۵۶ ئايا (سەرەتاي دروستبوونى) تۆۋىلكەيەك نەبوو لە تۆۋىك
 كە دەپۇژرى؟ ۵۷ دوايى خوئىنپارەيەك بوو (خوا) دروستىكردو پىكىخست! ۵۸
 ئنجا دوو جوۋتى ئىرو مىي لى پەيدا كردن ۵۹ ئنجا ئايا ئەو (بەدېھنەرە
 مەزن)ە، بە توانا نىە كە مردوۋان بۇيەنئەوھ؟ (ئېمەش دەلئىن: با، لەسەر ئەوھ
 لە شايەدانىن) ۶۰.

ئشیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(الْوَامَةُ): پێژگەی زێدەرۆییە، لە (لَائِم) هەو هاتو، (لَائِم): لۆمە کەر، ڕەخنە گەر، سەرکۆنە کەر، (الْوَمُ: عَذْلُ الْإِنْسَانِ بِنَسَبِهِ إِلَى مَا فِيهِ لَوْمٌ، يُقَالُ لُمْتُهُ فَهُوَ مَلُومٌ، وَالْأَمُ فَهُوَ مُلِيمٌ، أَيِ اسْتَحَقَّ اللَّوْمُ، وَالْوَامَةُ صِغَةُ الْمُبَالَغَةِ مِنْ لَائِم)، (لَوْمُ): بریتیه لە ڕەخنە گرتن لە مەرووف، بە هۆی پالدانى بۆ شتێک، کە جێی ڕەخنە و گلهییە، (لُمْتُهُ فَهُوَ مَلُومٌ) بە کوردیش ئیمە هەر بە کاری دێنین، دەلێنین: لۆمەم کرد، واتە: گلهیەم لێ کرد، ئەو گلهی لێکراوە، بەلام کە دەگووترێ: (الْأَمُ فَهُوَ مُلِيمٌ)، واتە: کاریکی کرد کە ڕەخنەى لێ بگیری، لۆمە بکری، شایستەى گلهیى و لۆمە لێکردن بێ، وشەى (الْوَامَةُ) وەك گوتمان: پێژگەى زێدەرۆییە لە (لَائِم) واتە: ڕەخنە گەر، سەرکۆنە کەر، (لَوَامَةٌ) زۆر ڕەخنە گەر.

(بَنَانَةٌ): (بَنَانٌ: جَمْعُ: بَنَانَةٍ، بَنَانَةٌ أَيْ: أَطْرَافُ الْأَصَابِعِ)، سەری پەنجەکان، سەرە پەنجەکان پێیان دەگووترێ: (بَنَانَةٌ)، بە یەکیکیان (بَنَانَةٌ) دەگووترێ و بە کو (بَنَان).

(يَفْجُرُ أَمَامَهُ): بۆنەوێ تاوان بکات لەوێ لە پێشێوەیەتی، (ظَرْفٌ مَعْنَى قُدَامَ، وَيُسْتَعْمَلُ اسْمُ فِعْلِ مَعْنَى إِحْذَرِ وَتَبَصَّرْ: أَمَامَكَ، وَفَجَرَ يَفْجُرُ فُجُورًا، انْبَعَثَ فِي الْمَعَاصِي غَيْرَ مُكْتَرِتٍ، وَفَجَرَ أَمْرُ الْقَوْمِ أَيْ: فَسَدَ، وَفَجَرَ فِي يَمِينِهِ أَيْ: كَذَبَ)، وشەى (أَمَامَ) زەرەفە بە مانای پێشەوێ دێ، وەك (قُدَامَ)، بە کاریش دەهێنێ، وەك ناوی کردار، ئەگەر بگووترێ: (أَمَامَكَ) واتە: وریا بە، ئاگات لە خۆت بێ، وشەى (فُجُور)، (فَجَرَ يَفْجُرُ فُجُورًا)، چووێ ئێو گوناھانەوێ، بەبێ ئەوێ گۆیی پێ بدات، دەگووترێ: (فَجَرَ أَمْرُ الْقَوْمِ أَيْ: فَسَدَ)، کاری خەڵکە کە تێکچوو، (وَفَجَرَ فِي يَمِينِهِ أَيْ: كَذَبَ)، واتە: لە سوێندە کەیدا درۆی کرد.

(أَيَّانَ): (عِبَارَةٌ عَنْ وَقْتِ الشَّيْءِ وَيُقَارَبُ مَعْنَى: مَتَى، أَصْلُهُ: أَيُّ أَوَانٍ أَيْ: أَيُّ وَقْتٍ، ﴿أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، پۆژی هەڵسانەوێ کەنگێتێ، دەلێ: (أَيَّانَ): بریتیه لە کاتی

شەتتەك، مانایەكەى لە (مَتَى) وە نزیكە، ئەصلی (أَيَّانَ): (أَيُّ أَوَانٍ، أَوَانِ أَي: الْوَقْتُ)،
چ كاتتەك، كەى، كەنگى.

(رَقِّ الْبَصَرُ): (الرَّبْقُ: لَمَعَانُ السَّحَابِ)، (بَرْقٍ): بریتىە لە برووسكەى هەور، كە لە
نێو هەور دێتە دەر، (يُقَالُ بَرْقٍ وَأَبْرَقَ)، هەم (بَرْقٍ) ی بۆ بەكاردێ، واتە: هەم بە
(ثَلَاثِي)، هەم بە (رُبَاعِي)، (أَبْرَقَ)، واتە: برووسكەى دا، ئەمە ئەگەر (بَرْقٍ) بێ، بەلام
(بَرْقٍ أَي: لَمَعَ)، واتە: بریسكایەو، ئەوێ دیکە واتە: تیشكى دایەو، (رَقِّ الْبَصَرُ)
(أَي: اضْطَرَبَتِ الْعَيْنُ)، چاوەكە ئەبڵەق بوو، یاخود سوور، بەلام (بَرْقٍ الْبَصَرُ)، واتە:
چاوەكە ئەوێ زەق بوو، بریسكەى دا.

(رَحَسَفَ الْقَمَرُ): مانگەكە خەفە بوو، بێ شوق بوو، (الْخُسُوفُ لِلْقَمَرِ، وَالْكَسُوفُ
لِلشَّمْسِ)، هەندێك گوتووێانە: وشەى (خُسُوفٍ) بۆ مانگە، بەلام (كُسُوفٍ) بۆ
خورە، هەندێكیش گوتووێانە: (كُسُوفٍ) بۆ هەردووکیانە، هەندێكیش گوتووێانە:
(كُسُوفٍ) بۆ هەردووکیانە، ئەگەر شوقیان ئەما، بەلام (خُسُوفٍ) بۆ كاتتەك، كە
كەمێك لە تیشكەكەیان نەمێنێ و خەفە بێ.

(الْمَفْرُ): (مَوْضِعُ الْفِرَارِ، وَالْفِرَارُ نَفْسُهُ وَوَقْتُهُ)، ﴿أَيْنَ الْمَفْرُ﴾، (لِلثَلَاثَةِ)، (مَفَرٍ) هەم
بە شوێنى ڕاكردن دەگوترێ، هەم بە خودى ڕاكردن، هەم بە كاتى ڕاكردن،
كەواتە: ﴿أَيْنَ الْمَفْرُ﴾، واتە: ڕاكردن لە كوێیە؟ یاخود شوێنى ڕاكردن، یاخود كاتى
ڕاكردن نیە، نە كاتى هەیه، ڕاكردن لەو پۆژەدا، نە شوێنى هەیه، نە خوێشیشی
هەیه.

(الْوَزْرُ: الْمَلْجَأُ الَّذِي يُلْتَجَأُ إِلَيْهِ مِنَ الْجَبَلِ)، (وَزْرٍ): ئەو پەناگەیه كە لە
چیا پەناى پێ دەبەردێ، ئەشكەوت و پەناو بنهۆلتەك، (الْوَزْرُ: الثَّقْلُ، تَشْبِيْهَا بِوَزْرِ
الْجَبَلِ)، (وَزْرٍ) بە مانای قورسییه، چۆنێراو بە قورسایى چیاو.

(الْمُسْتَقَرُّ): (الْقَرَارُ وَالثُبُوتُ، لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٍّ أَيْ: غَايَةِ وَنَهَايَةِ، وَالْمَقَرُّ جَمْعُ: الْمَقَارِ، مَكَانُ الْإِسْتِقْرَارِ)، (مُسْتَقَرٌّ): به مانای چه‌سپان، واته: لیره‌دا چاوگه، به مانای چه‌سپایی و سه‌قامگیر بوون، وهك خوا ده‌فرموی: ﴿لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٍّ﴾ الْأَنْعَام، بُو ههر هه‌وَالَيْكَ وه‌ساتنیک هه‌یه، نشینگه‌یهك هه‌یه، مه‌به‌ست پپی ئامانجه‌كه‌یهو شویتنه‌كه‌یه كه ده‌یگاتئ، (مَقَرَّ) یش كه به (مَقَار) كو ده‌كریتنه‌وه، شویتئ تیدا نیسته‌جئ بوونه، (مَقَرَّ) له‌گه‌ل (مُسْتَقَرَّ) ماناكه‌یان یه‌كه، به‌لام (مَقَرَّ) پته‌كانی كه‌مترن له (مُسْتَقَرَّ)، یاخود (مُسْتَقَرَّ) به مانای خودی سه‌قامگیر بوون و لی وه‌ستان، به‌لام (مَقَرَّ) به مانای شویتئ تیدا سه‌قامگیر بوون و تیدا وه‌ستان.

(بَصِيرَةٌ): (الْبَصِيرَةُ: قُوَّةُ الْإِدْرَاكِ وَالْفِطْنَةِ، وَالْعِلْمُ وَالْخُبْرَةُ، وَالْحُجَّةُ، وَالرَّقِيبُ، وَالْعِبْرَةُ) (بَصِيرَةٌ): ههم به مانای هیزی زانین و په‌ی پیردن دئ، ههم به مانای زانیاری و شاره‌زایی دئ، ههم به مانای به‌لگه دئ، به مانای چاودیر دئ، هه‌روه‌ها به مانای په‌ند و عیبه‌تیش دئ.

(مَعَاذِرُهُ): (عَذَرَ فَلَانًا فِيمَا فَعَلَهُ عَذْرًا وَمَعْذِرَةً: رَفَعَ عَنْهُ اللَّوْمَ فِيهِ)، ده‌گوترئ: (عَذَرَ فَلَانًا فِيمَا فَعَلَهُ عَذْرًا وَمَعْذِرَةً) واته: په‌خنه‌ی لی نه‌گرت و گله‌یی له‌سه‌ر لابرد، (مَعَاذِيرُ: اسْمُ جَمْعٍ مَعْذِرَةٍ) (مَعَاذِيرُ) ناوی كوی (مَعْذِرَةٍ)یه، (وَجَمْعُ مَعْذِرَةٍ: مَعَاذِيرُ)، به‌لام كوی (مَعْذِرَةٍ) (مَعَاذِرَةُ) به‌بی (یاء)، به‌لام (مَعَاذِيرُ) ناوی كوی (مَعْذِرَةٍ)یه، كه به مانای پۆش و پاساو هیئانه‌وه‌یه.

(قُرْءَانُهُ): (قِرَاءَتُهُ)، خویندنه‌وه‌كه‌ی (قُرْآن: كِتَابُ اللَّهِ الْمُنَزَّلُ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ)، قفه‌رمایشی دابه‌زیت‌دراوی خواجه بو سه‌ر موحه‌ممه‌د، به‌لام كه ده‌فرموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاسْمِعْ قُرْءَانَهُ﴾، (أَيِ قِرَاءَتُهُ)، هه‌ركات خویندنه‌وه شوین خویندنه‌وه‌كه‌ی بكه‌وه.

(نَاصِرُهُ): (النَّصْرَةُ: الْحُسْنُ كَالنَّصَارَةِ، وَنَصْرَةُ النَّعِيمِ: رَوْقَتُهُ، وَنَصَرَ اللَّهُ وَجْهَهُ أَيْ: حَسَنَهُ، وَأَخْضِرَ نَاصِرٌ أَيْ: غَضَّ حَسَنٌ) (نَاصِرَةٌ) یانی: جوانیی و چاکیی وهك (نَاصِرَةٌ)،

(تَضَرَّعَ النَّعِیمُ) په‌ونه‌ق و دره‌وشاوه‌یی، نازو نبعمه‌ت، (تَضَرَّعَ اللَّهُ وَجْهَهُ) واته: خوا پرووی ره‌ش بکات، ده‌گوتری: (أَخْضَرُ نَاضِرٌ) سه‌وزیکی دلخوشکه‌ر، یان جوان و به‌ره‌ونه‌ق.

(بَاسِرَةٌ): (الْبَسْرُ: اسْتَعْبَالَ بِالشَّيْءِ قَبْلَ أَوَانِهِ)، (بَسْرٌ): بریتیه له په‌له‌کردن له شتیک پیش کاتی خووی، هه‌روه‌ها (بَاسِرَةٌ) به‌مانای (كَالِحَةٍ)، پروه‌ گرژو مؤنه‌کان دی ﴿وَوُجُوهُ يُؤْمِنُ بِبَاسِرَةٍ﴾ (بَسْرٌ يَبْسُرُ بَسْرًا وَبُسُورًا، أَظْهَرَ الْعُبُوسَ)، واته: گرژی و مؤنی ده‌رخست.

(فَقَّارَةٌ): (الْجَمْعُ: فَوَاقِر، الدَّاهِيَةُ، الْفَقَارَةُ: وَاحِدَةٌ مِنْ عِظَامِ السُّلَيْسَةِ الْعَظِيمَةِ الظُّهْرِيَّةِ الْمُتَمَدِّدَةِ مِنَ الرَّأْسِ إِلَى الْعُضْصِ، وَمَجْمُوعُهَا ثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ فَقَّارَةً)، (فَقَّارَةٌ) به‌ (فَوَاقِر) کۆده‌کرته‌وه، واته: به‌لا، به‌لایه‌کی بیره‌زا، له چیه‌وه هاتوه؟ (فَقَّارَةٌ) که (فَقْرَةٌ) شی بو به‌کاردینن، یه‌کیکه له ئالقه‌کانی زنجیره‌ تیسکی پشت، که له سه‌ره‌وه تاکو کلینجه‌ درێژ ده‌بێته‌وه، سی و سێ بره‌گه‌یه، کووی (فَقَّارَةُ) (فقارات)، ده، دواتریش زیاتر باسی ده‌که‌ین.

(الْتَّرَاقِي): (جَمْعُ التَّرْقُوةِ، مُقَدِّمُ الْحَلْقِي فِي أَعْلَى الصُّدْرِ)، به‌ کوردیی چۆله‌مه‌ی پێ ده‌لێن، تیسکی چۆله‌مه، ئەو دوو تیسقانه‌ی له‌ملاو له‌ولای قورگن، هه‌موو مروفتیک دوو (تَرْقُوةٌ) ی هه‌ن، دوو چۆله‌مه‌ی هه‌ن، به‌لام بۆیه‌ کو کراوه‌ته‌وه، چونکه‌ دوانه (مُثْنِي) که‌ی قورسه‌ بلایی: (تَرْقُوتَان)، بۆیه به‌ کو هاتوه، وه‌ که‌ سه‌وره‌تی (التحریم) هاتوه، ﴿فَقَدْ صَعَّتْ قُلُوبُكُمَا﴾، چونکه (مُثْنِي) یه‌ که‌ی قورسه‌ بلایی: (فَقَدْ صَعَّتْ قَلْبَاكُمَا).

(رَاقٍ): (رَقِيتٌ فِي الدَّرَجِ وَالسُّلَمِ، أَرْقَى رَقِيًّا وَارْتَقَيْتُ أَي: صَعَدْتُ)، که به‌ په‌یژه‌ یان قاندرمه‌ که‌سیک سه‌رکه‌وێ، ده‌گوتری: (رَقِيتٌ فِي الدَّرَجِ)، به‌ قاندرمه‌ که‌دا، (وَالسُّلَمِ) به‌ په‌یژه‌ که‌دا، (أَرْقَى رَقِيًّا وَارْتَقَيْتُ)، واته: سه‌رکه‌وتن، به‌لام (رَقِيتٌ مِنْ الرُّقِيَةِ)، (رَقِيتٌ) یانی: دوو‌عام بو کرد، (يُقَالُ كَيْفَ رَقِيتَ وَرَقِيتَكَ، فَلَاوُلَ مَصْدَرٌ،

وَالثَّانِي (اسْمُ)، ھى يەكەميان (رَقِيك) چاۋگە، ئەۋەى دوۋەميان ناۋە.

(وَالْقَيْ) : (لَقَتِ الشَّيْءَ، يَلْقَتْ لَقْئًا: لَوَّاهُ عَلَى غَيْرِ وَجْهِهِ)، (لَقَتِ الشَّيْءَ، يَلْقَتْ لَقْئًا) شتەكەى بادا، تىكى ئالاند، لەسەر جگە لە ۋوۋى سوۋراندېى،
 ﴿وَالْقَيْ السَّائِيَّ بِالسَّاقِ﴾، لاقەكان تىكەۋە پىچران، تىك با ھەلدران، لاق لە لاق ئالا.

(السَّاقِي) : (مَضَرَّ مِمْيً، أَي: السُّوقُ، أَنْ تَشِيرُ مَا شِئِ أَمَامَ مُسِيرِهِ إِلَى حَيْثُ يُرِيدُ مُسِيرَهُ)، (مَسَاقٍ): چاۋگىكى مېمىيە، بە ماناى لىخوۋىن، يان بردن، (سُوقٍ): برىتيە لەۋەى بابايەكى پىرۆ، بېرۋا لە پىش كەسىكەۋە كە لىتى دەخوۋى، ياخود پىش خۆى داۋە، بەرەۋ ئەۋ شوئىنەى باباى پىشخۇدەر دەيەۋى.

(يَتَمَطَّى): (يَمْدُ مَطَاهُ أَي: ظَهْرُهُ)، (مَطَى) بە ماناى پشت دى، (يَتَمَطَّى)، واتە: پشتى خۆى درىژ دەكاتەۋە، (الْمِطْيَةُ: مَا يُرْكَبُ مَطَاهُ مِنَ الْبَعِيرِ، وَامْتِطَيْتُهُ: رَكَبْتُ مَطَاهُ، وَالْمِطْوُ: الصَّاحِبُ الْمُعْتَمِدُ عَلَيْهِ)، (مِطْيَةُ): ھەر شتېكە كە مروۋى سۋارى پشتى بېى، لە حوشترو جگە لە حوشترىش، (امْتِطَيْتُهُ) واتە: سۋارى پشتى بوۋ، (مِطْوُ)، ئەۋ ھاۋەلەيە پشتى پى دەبەستى و نھىنى لا دادەنرى.

(أَوَّلُ لَكَ): (الْوَيْلُ: الْقُبْحُ، وَقَدْ يُسْتَعْمَلُ فِي التَّحْسُرِ) (وَيْلُ): يانى: خراپىى و ناخۇشى، بەكارىش دەھىنرى بۆ خەفەت و دىنارەھەتى و پەشىمانى، (الأَوَّلُ: أَفْعَلُ تَفْضِيلٍ أَي: الْأَحَقُّ وَالْأَجْدَرُّ وَالْأَقْرَبُ)، (أَوَّلُ) كىردارى ھەلپژاردنە، واتە: شايسەتر، لىۋەشاۋەترو، نىكتەر، واتە: سزا لە تۆ نىكتەر بى.

(سُدًى): (أَسَدَى الشَّيْءِ أَهْمَلُهُ، السُّدَى: الْمُهْمَلُ لِلوَاحِدِ وَالْجَمْعِ)، (أَسَدَى الشَّيْءِ) شتەكەى پشتگوۋى خست و وىل كىرد، (سُدًى) پشتگوۋىخراۋ، ھەم بۆ تاك و ھەم بۆ كۆش بەكاردەھىنرى.

(نُطْفَةٌ): (الماء الصافي، والجَمْعُ: نِطَافٌ، والنُّطْفَةُ: القطرة، والنُّطْفَةُ المني، والجَمْعُ: نُطَفٌ)، به ناویکی صاف دهگوتری، نهو کاته به (نِطَافٌ) کؤده کریتتهوه، واته: ناوه سافهکان، ههروهه به دلویه ناویش دهگوتری، به توویش دهگوتری، نهو کاته نهگهر به توو بگوتری، به (نُطَفٌ) کو ده کریتتهوه.

(أَمْنِي): (أَمْنِي الْحَاجُّ: أَتَى مَنِي، وَأَمْنِي: أَي أَنْزَلَ الْمَنِي وَالنُّطْفَةَ)، (أَمْنِي الْحَاجُّ) واته: حاجیهکان چوون بو مینا، که شوینیکه له نزیك مهککه، ههروهه (أَمْنِي) واته: تووی رشت، بهو واتایهش دی.

(عَلَقَةٌ): (الجَمْعُ: عَلَقٌ، طَوْرٌ مِنْ أَطْوَارِ الْجَنِينِ، وَهِيَ قِطْعَةُ الدَّمِ الَّتِي يَتَكَوَّنُ مِنْهَا)، (عَلَقَةٌ) به (عَلَقٌ) کؤده کریتتهوه، قوناغیکه له قوناغهکانی پیکه یشتی کورپه له، که بریتیه له پارچه خوینیک و شک، یان پارچه خوینیک که پیکه وهیه، دواپی ده بیته (مُضَغَّةً)، دواپی قوناغهکانی دیکه ده بری، تاکو ده بیته کورپه له له دایک ده بی.

(فَخَلَقَ): (أَي: قَدَّرَ، أَوْ أَوْجَدَ وَأَبْدَعَ)، (خَلَقَ): هه م به مانای نه ندازه گیری کرد، هه م به مانای پیدای کردو دایهینا.

(سَوَّى): (سَوَّى الشَّيْءَ: قَوَّمَهُ وَعَدَّلَهُ وَجَعَلَهُ سَوِيًّا)، (سَوَّى الشَّيْءَ) واته: نهو شتهی ریکخست و، چاکی کردو، ریک و پیک کرد.

هۆی هاتنه خوارهوهی ئایه تهكهان

١- له باره ی هاتنه خوارهوهی ئهو ئایه ته موباره كانهوه: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (١١) إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ ئهم دهقه دئین:

اعین ابن عباس رضی اللہ عنہما: فی قوله عَزَّ وَجَلَّ: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (١١)، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا نَزَلَ جَبْرِيلُ بِالْوَحْيِ وَكَانَ مِمَّا يُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَهُ وَشَفَتَيْهِ فَيَسْتَدُّ عَلَيْهِ، وَكَانَ ذَلِكَ يُعْرِفُ مِنْهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (١١)، أَخَذَهُ، ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾ (١٧)، قَالَ: عَلَيْنَا أَنْ نَجْمَعَهُ فِي صَدْرِكَ، وَقُرْآنَهُ، ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَانْفَعْ قُرْآنَهُ﴾، فَإِذَا أَنْزَلْنَاهُ فَاسْتَمِعْ لَهُ، ﴿ثُمَّ إِنَّمَا عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾، عَلَيْنَا أَنْ نُبَيِّنَهُ بِلِسَانِكَ، قَالَ: فَكَانَ إِذَا آتَاهُ جَبْرِيلُ أَطْرَقَ، فَإِذَا ذَهَبَ، قَرَأَهُ كَمَا وَعَدَهُ اللَّهُ، (أخرجه البخاري: ٤٩٢٧، ٤٩٢٨، ٤٩٢٩، ٥٠٤٤، ٧٥٢٤، مسلم: ٤٤٨).

واته: ئیبنو عبباس (خوا لیان پازی بـ)، دهـلـئـ: ئهو ئایه ته موباره كه، لهو باره وه هاته خوار، كه پیغه مبه ری خوا ﷺ کاتـ جبریل وه حیـ بـو دههینا، [له کاتیکدا ئهو فورئانه که ی پـی دهفه رموو]، زمان و لیوه کانی خو ی پـی دهجوولاندن و، ئه وهش له سه ری قورس ده بوو، واته: گو پـی دهکرد، ئنجا ئه وه ی لـی ده زانرا، بو یه (تلفظ) ی خوا ی بهرز ئه وه ی نارده خوار، فهرمووی: زمانتی پـی مه جوولینه، تاکو په له ی لـی بکه ی، (له وه رگرتنه وه ی) به دلنایی کو کردنه وه ی و، خویندنه وه ی له سه ر ئیمه یه، دلنایه ئیمه له سینه ی تودا کو ی ده که پنه وه ی، خویندنه وه که شی ئنجا کاتـ خویندمانه وه تو ش شوین خویندنه وه ی بکه وه، کاتیک دامابه زانده گو ی بـو بگره، له سه زمانه به زمانی خو ت پوونی بکه پنه وه، گو تی: له وه ودوا کاتـ جبریل ده هات، (پیغه مبه ر ﷺ) گو ی ده گرت، کاتـ جبریل ده رو یشت، وه ک خوا به ئینی پیدابوو، ئاوا ده ی خویندنه وه، (نه ک له و کاته دا ده می پـی بجوولئینـ).

٢- له بارهى هاتنه خوارهوى ئەم دووه ئايه تهوه: ﴿أَوَلَيْكَ فَأُولَئِكَ ۖ ثُمَّ أَوَلَيْكَ فَأُولَئِكَ ۚ﴾، ئەم دهقه دینین:

{عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: قُلْتُ لَابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: ﴿أَوَلَيْكَ فَأُولَئِكَ﴾، هَلْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَنْزَلَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ؟ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْزَلَهُ اللَّهُ} (أخرجه النسائي في تفسيره: ٦٥٨، والطبراني في الكبير: ١٢٢٩٨، والحاكم في المستدرک: ج ٢ ص ٥١٠، الواحدى في الوسيط: ج ٤ ص ٣٩٤، قال الحاكم هذا حديث صحيح الإسناد، ووافقه الذهبي)^(١).

واته: سه عیدی کورپی جوبهیر دهلی: له عهبدوللای کورپی عهباسم (خوا لییان رازی بی)، پرسى، که خوا ده فەرموئى: ﴿أَوَلَيْكَ فَأُولَئِكَ﴾، ئایا پێغه مبهرى خوا ئەوهى فەرموو، دواى خوا دایه زاند؟ گوتى: بهلى پێغه مبهرى خوا فەرمووى، دوايش خوا ئەوهى دایه زاند.

واته: پێغه مبهرى خوا ئەوهى بهو پێروایه فەرمووه، که زۆریان گوتوویانه: ئەبوو جههله، وه کو دواى باسى ده کهین، دوايش خواى پهروه رداگار، ئەوهى پێغه مبهره کهى ﷺ پێى فەرمووه، کردوویهتى به ئایهت و دایه زاندۆته سه رى و، له زمانى پێغه مبهره وه ﷺ گێراویه تهوه.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوا پشتیوان بێ، لە کۆتایی تەفسیری ئەم سوورەتە موبارە کەدا، کورتە باسیکی تا رادەیهێک تێرۆ تەسەل، لە بارە پۆژی دواپەهە دەکەین، واتە: پۆژی دواپە بە گشتی، هەم پێشەکی پۆژی دواپە، هەم قۆناغی یەکەمی پۆژی دواپە، کە تیکچوونی ئەم گەردوونە یە ئاخیر زەمان، هەم قۆناغی دووەمی پۆژی دواپە، کە زیندوو بوونەو دیەو، هاتنە پێشی سزاو پاداشتە، ئنجا سەرەنجام قۆناغی سییەمی پۆژی دواپە، کە نیشتهجێ بوونی هەر کام لە پرۆادارانێ چاکەکارو، بێپروایانی خراپەکارە، یەکەمیان لە بەهەشتدا، دووەمیشان لە دۆزەخدا.

بۆیە ئێستا بە خێرای بە تەفسیرو پوونکردنەوێ ئەم ئایەتە موبارە کەنا دەدا، پۆژین، بای ئێوەندە یە چەمک و واتای گشتیی ئایەتە موبارە کەکان پۆشن بێتەو، بەلام لەبەردەم پۆژی دواپەدا، کە ئەم سوورەتە وەکو پێشتر گوتمان، هەمووی لەو بارەو دیەو بە گشتی، زۆر هەلۆستە ناکەین و، حەوالە ی ئەو کورتە باسە ی دەکەین.

خوا ﷻ دەفەرموی: (يَسْمُرُ اللَّهُ الرِّجْزَ الْجَمِيعَ)

بە ناوی خۆای بە بەزەیی بەخشنە، واتە:

دەسپێکردنم بە ناوی خۆای، ئەوەش مەبەستی ئەو دیە:

١ - ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

٢ - ئەمکارە بە پێی شەری خوا دەکەم. ٣ - بە توانا و یارمەتی خۆای پەرورەدگار دەیکەم.

٣ - ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خۆای زانا و توانا دەکەم

۴ - ئم کارە بۆ ھېنانەدى پەزەمەندىيى خوا ئەنجام دەدەم.

خو ۱۱۱ دەفەرموى: ﴿لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۱﴾ وَلَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۲﴾. لە بارەى (لا) كە لێرەدا ھەم لە پێش: ﴿أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۳﴾ دا، ھاتو، ھەم لە پێش: ﴿أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۴﴾ دا ھاتو، وەك دواییش لە مەسەلە گەرنەكاندا، زیاتر دەچینە ئێو وردەکارییەکیەو، زانیان راجیایان ھەيە، بەلام زۆربەیان رایان وابە، ئەم (لا)یە بۆ لابردنى سوێند نە، ھەرچەند بە رۆلەت و دێتە بەرچاو، بەلام ھېچ زانیایەكى موعتەبەر نەيگوتووە ئەم (لا)یە بۆ لابردنى سوێند، (لَا: لَيْسَتْ لِنَفْيِ الْقَسَمِ)، تێمە لەو بارەو لە سوورەتى (الواقعة) دا، لەو شوێنەى دەفەرموى: ﴿فَلَا أَقِيمُ مَوْقِعَ الْجُورِ ۵﴾ وَإِنَّهُ لَقَسْرٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۶﴾ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ۷﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ۸﴾ لَا يَمْسُهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۹﴾ نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۱۰﴾، لە كاتى تەفسیرکردنى ئەو ئایەتە موبارەكانەدا، لەو بارەو كورتە باسێكمان كرد، لە بارەى ھەموو ئەو (لا)یانەو، كە لە پێش ئەو سوێندانەدا ھاتوون و، گوتمان: ھېچ كام لەوانە مەبەست پێى لابردنى سوێندەكە نە، بە تايبەت، بە بەلگەى ئایەتەكەى سوورەتى (الواقعة)، كە لەوێ زۆر روونە خو دەفەرموى: ﴿فَلَا أَقِيمُ مَوْقِعَ الْجُورِ ۱۱﴾ وَإِنَّهُ لَقَسْرٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۱۲﴾، كەواتە: سوێندەو خو خوارووێتى، دەفەرموى: سوێندىكى مەزنىشە، كەواتە: (لا) مەبەست پێى شتىكى دیکەى و، زانیان لەو بارەو راجیایان ھەيە:

۱- ھەندىكیان گووتوویانە: (لا) بۆ لابردنى قسەيەكى دیکەى بگوترى: بلىيە بە نەسبەت ئەو، كە لە سوورەتەكانى پێشتردا باسكراو، ھەلەتە دەبى بگوترى: ئەو قسەيە، خو ۱۱۱ بەرپەچى دەداتووەو لای دەبات، قسەيەكى ھەلەى بپرواوا ھاوبەش بۆ خو دانەرەكانە بەپێى ساقى لێرەدا، يانى: وانە وەك تێو دەلێن: ئەي بپروايەكان كە زیندوو نابنەو، ژيانى دنيا تاكە دەرەتەيى ژيانەو، دوایى لێپرسینەو سزاو پاداشت نە، وانە وەك تێو دەلێن: ﴿أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۱۳﴾ سوێند دەخۆم بە پۆزى قیامەت، جارىكى دیکەش

دووبارە ی دە کەمەو، وانیە کە تێوە دە لێن: ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾، سوێند دەخۆم بە نەفسی، یان خودی زۆر ڕەخنەگر، واته: گله بیکەر، له خۆی.

ب- هەندیکیش گوتووایە: (لَا) لێرەدا هەر لامی سوێندە، بەلام فەتەحە کە ی تیر (إشباع) کراوە، لە بنچینەدا (لَأُقْسِمُ) بوە، (لَأُقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِيَامَةِ)، فەتەحە کە شیوە ی ئەلیف (ا) ی وەرگرتووە.

ج- هەندیکیش گوتووایە: ئەمە بۆ لابردنی سوێندە کە یە، بەلام بەو واتایە ی ئەو بابەتە هەندە ڕوونە، یاخود پۆژی قیامەت هێندە گەورە یە، پێویست ناکات سوێندی پێ بخۆم.

بەلام وە ک گوتم ئەو ڕایە ک ی بێهێزە، دواییش لەو بارەووە زیاتر وردەکاریی باس دەکەین.

خا دە فەرموی: وانیە وە ک تێوە دە لێن، سوێند دەخۆم بە پۆژی هەلسانەو، (الْقِيَامَةِ) واته: هەلسانەو، (قَامَ يَقُومُ قِيَامًا)، ئنجا (قیامە) ناو، و، (قِيَام) چاوگە، ئەم قیامەتە ناو، بۆ ئەو پۆژە، کە خەلک تێیدا هەلەستەن، وە ک دە فەرموی: ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (٦) المطففين، ئەو پۆژە ی خەلک بۆ پەرورەدگاری جیهانیان هەلەستێن، راست دەبنەو.

﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾، وانیە وە ک تێوە دە لێن، سوێند دەخۆم بە خودنکی، زۆر گله بیکەر، زۆر ڕەخنەگر، واته: زۆر ڕەخنە لە خۆی دەگری، زۆر لۆمە ی خۆی دەکات، گله یی لە خۆی دەکات، ئەو هەش دوایی قسە ی ڕوونکەرەوانی قورئانی لە بارەووە دینین، کە ئایا مەبەست پێی نەفسنکی تاییەتە، کە گله یی لە خۆی دەکات، لەبەر ئەو ی کە مەترخەمی کردو، لە فەرمانبەری بۆ خواو، یاخود مەبەست پێی هەموو جوړە نەفسە کانه، کەسێک کە چاکە کاریش بوو، گله یی لە خۆی دەکات بۆچی چاکە ی زیاتری نەکرد؟ ئەو ی خراپە کاریش بوو، گله یی لە خۆی دەکات، بۆچی خراپەشی کرد، ئەو ی چاکەو خراپە ی تیکەل کردوون، گله یی لە خۆی دەکات، بۆچی خراپە ی تیکەل بە چاکە کردو؟ گرنگ ئەو یە

خوایێ سوێند دەخوات بە ئەفسێکی پەخەگر و، گەبیە کەر واتە: لە خۆی،
و ئەلامی سوێندەکە (مُقْسِمٌ عَلَيْهِ) سوێند لەسەر خوراوە کەش دیار نیە، بەلام
تایەتە کانی دوایی دەبیگەین.

﴿إِنحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عَظَامَهُ﴾، ئایا مەرووف پێی وایە ئێسکە کانی کۆناکەینەوه،
کەواتە: سوێند لەسەر خوراوە کە بریتیه لە زیندووتان دەکەینەوه، واتە: ﴿لَا
أُقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝ وَلَا أُقِيمُ بِالنَّفْسِ الْوَامَةِ ۝﴾ (تَبَعْتُ) بە دنیایی زیندوو
دەکرێنەوه، هەڵدەستێزێنەوه، ﴿إِنحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عَظَامَهُ﴾، ئایا مەرووف پێی
وایە ئێسکە کانی کۆناکەینەوه؟

شایانی باسە لەم سوورپەتە موبارەکەدا، شەش چاران وشە (الإنسان) دووبارە
بۆتەوه، لە هەر شەش سیاقە کەدا وشە (الإنسان) ناگونجێ مەبەست پێی
ئینسانی پڕوادر بێ، بەلکو مەبەست پێی ئینسانی بێپروایە، چونکە ئینسانی
بێپروا پێی وایە، خوایێ ئێسکە کانی کۆناکاتەوه و، زیندووی ناکاتەوه، بەلام
ئینسانی پڕوادر ئەوه لە لای روونە وەک ئەلیف و بییه، کە خواپە کە بتوانی ئەو
هەموو کەون و کائیناتە بخولقێنی، مەرووفێک کە خۆی دروستی کردو، دەشتوانی
دروستی بکاتەوه.

(سُبْحَانَ اللَّهِ) کە مەرووف دایە ئەفامیی، هیچ مەخلووقێک لە مەرووف ئەفامتر
نابێت، هەر وەک چۆن ئەگەر پڕووی لە چاکە کرد، هیچ مەخلووقێک لە مەرووف
چاکتر نابێت، فریشتەکانیش پڕزی دەگرن و سەلاوی لێ دەکەن، بە پێچەوانەشەوه
کە دایە وه لە ئەفامیی و کەودەنیی، هیچ شتێک پێش مەرووف ناکەوێتە ئەفامیی
و کەودەنیی نەزانیدا، ئەگەرنا خواپە کە بتوانیبێتی ئەو هەموو کەون و کائیناتە
دروست بکات، هەر وەها خودی مەرووفیش دروست بکات، ئایا دروستکردن
بە زەحمەتترە، یاخود دروستکردنەوه؟ وەک جاری دیکە باسمان کردو، بابای
سەنەتکار کە شتێک دروست دەکات، بۆ وێنە: گۆزە کەرێک، گۆزە دروست

دەكات، يان كەسێك كە ئامېرێك دروست دەكات، كۆمپيوتهرێك دروست دەكات، هەر شتێك لەو شانەى هەن، تەلەفزیۆنێك دروست دەكات، كورسیی و میزێك دروست دەكات، ئایا دواى ئەوەى ئەو ئامېرە ئەو كەلۆپەلە تێكدەچێ، یاخود كۆن دەبێ، ناتوانی چاكتر لە خۆى دروستى بكاتەوه؟ بێگومان با.

بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿اِحْسَبِ الْاِنْسَانَ اَلَنْ يَجْعَلَ عِظَامُهُ﴾، ئایا ئینسان، واتە: ئینسانى بێپروا، ئەلیف و لامە كە بۆ ناساندنە، بەلام بۆ ناساندنى عەھدیى، ئایا مرۆڤەكە واتە: مرۆڤە بێپروایەكە، كە مەبەست پێى كۆى مرۆڤانى بێپروایە، پێى وایە كە ئیسكەكانى كۆناكەینەوه، بۆچی باسى ئیسكان دەكات؟ چونكە پەكەرى ئیسكان، قالى جەستەى مرۆڤە، ئیسكەكان پتەوترن، ئەگەر ئیسكەكان دواى ئەوەى دەرن، پرتوكاوەن، خوا بتوانى زیندووێان بكاتەوه، گوشت و دەمارو ئەوانى دیکە، ئاسانتر و لە پشترن بۆ ئەوە كە خوا بتوانى دروستیان بكاتەوه.

بۆیە دەفەرموێ: ﴿بَلْ قَدِرِينَ عَلٰۤى اَنْ تُسَوِّىَ بَنَانَهُ﴾، (بلى) بە مانای (با) دى لە زمانى كوردیدا، ئەك بە مانای بەلى، با (بلى)ش بریتىە لە چەسپاندنى شتىكى لابراو لە رابردوودا، كە بریتىە لە: ﴿اَلَنْ يَجْعَلَ عِظَامُهُ﴾، كە ئیسكەكانى كۆدەكەینەوه، (بلى) با كۆیان دەكەینەوه، ﴿قَدِرِينَ عَلٰۤى اَنْ تُسَوِّىَ بَنَانَهُ﴾، ئیمە توانادارین سەرە پەنجەكانیشى رێك بخەینەوه، ئنجا (بَنَانَة) كۆى (بَنَانَة)یە، واتە: تاكەكەى (بَنَان) یە، یانى: سەرە پەنجە، هەندىكیان بە پەنجە (أَصْبَع)یان لێكداوەتەوه، بەلام لە ئەسڵدا بە مانای سەرى پەنجە دى، ﴿بَلْ قَدِرِينَ عَلٰۤى اَنْ تُسَوِّىَ بَنَانَهُ﴾، با ئیسكەكانى كۆدەكەینەوه، توانادارین سەرە پەنجەكانیشى رێك بخەینەوه، بۆ سەرە پەنجەكان فەرموویەتى رێكیان بخەینەوه، چونكە وردەكارىیەكى زۆر لەسەرە پەنجەكانى مرۆڤدا هەیە، كە ئیستا دواى ئەوەى زانیاریی بەرهو پێشەوه چوووە پێگەیشتو، پشتر وایان دەزانى تەنها (إيهام) پەنجە گەورە، واتە: بەلام ئیستا بۆیان دەرکەوتوو، هەموو پەنجەكان، ئەك هەر هى دەست، پەنجەكانى پش،

هه‌موو سه‌ره په‌نجه‌یه‌ک، که پێی ده‌گوتری: (بُصْمَةً)، مۆرێک و خه‌مێکی هه‌یه، که هه‌چکەس له‌ هی هه‌چکەس ناچێ، وه‌ک دوایی له‌و باره‌وه زیاتر قسه ده‌که‌ین.

ئه‌وه ئه‌جازه‌کی عه‌لمیه، بۆچی خوا نه‌یفه‌رموه: با ده‌توانین چاو دروست بکه‌ینه‌وه، که چاو ورده‌کاری زیاتری تێدا به‌ رواله‌ت، یان نه‌یفه‌رموو: گوێ، یان دڵ، یان گورچه‌له، یان مێشک؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ سه‌ره په‌نجه‌کانه‌وه خه‌لک ده‌ناسرێته‌وه، واته: ده‌توانین سه‌ره په‌نجه‌کانیشیان پێک بخه‌ینه‌وه، که به‌ سه‌ره په‌نجه‌کانیان ده‌یانناسینه‌وه.

﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ﴾، به‌لکو مڕۆف واته: مڕۆفی بپه‌روا، ده‌یه‌وێ تاوانباریی بکات له‌ پێشیه‌وه، (أَمَامَ: ظَرْفٌ لِّزَمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ)، (أَمَامَ) زه‌رفه‌ بۆ کاتی داهاتوو، واته: ده‌یه‌وێ هه‌ر به‌ گوناه و تاوان بیداته به‌ر، وه‌ک چۆن له‌ رابردودا خراپه‌ی کردوه، له‌ داهاتووشدا هه‌ر خراپه‌ بکات.

﴿يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، بۆیه ده‌پرسی پۆژی هه‌لسه‌نه‌وه که‌نگیه؟ (أَيَّانَ: أَيُّ آن)، له‌وه‌وه هاتوه مانابه‌که‌ی له‌ (مَتَى) وه‌ نیه‌یه، چ کاتێک پۆژی هه‌لسه‌نه‌وه دی؟ چونکه ده‌یه‌وێ به‌ خراپه‌و تاوان بیداته به‌ر، بۆیه نکوویی ده‌کات له‌ پۆژی دوایی، هه‌له‌به‌ته‌ لی‌رده‌: ﴿يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، ئه‌م په‌رسیارکردنه په‌رسیارکردنی نکوویی‌لێکردنه (الِاسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي)، یه‌کی‌ک به‌ یه‌کی‌ک ده‌لێت: که‌ی تۆ زانای؟ واته: تۆ زانا نی، یان یه‌کی‌ک له‌ یه‌کی‌ک توو‌ره ده‌بێ، ده‌لێ که‌ی تۆ به‌شه‌ری؟ واته: تۆ به‌شه‌ر نی له‌و سه‌فه‌ته‌دا، لی‌ره ئه‌و په‌رسیاره په‌رسیارکردنی نکوویی‌لێکردنه، واته: پۆژی هه‌لسه‌نه‌وه نایه‌ت.

ئه‌جا خوا وه‌لام ده‌داته‌وه: ﴿فَإِنَّا رَاقَ الصَّعْرُ﴾ ٧ ﴿وَحَسَفَ الْقَمَرُ﴾ ٨ ﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ ٩ ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَنِّ لَمَرْءٌ﴾، خوا ﷻ نافه‌رموێ: فلان پۆژه دی پۆژی دوایی، له‌ هه‌چ شوێنێکی قوربان خوا وای نه‌فه‌رموه، چونکه ته‌نیا خۆی ده‌زانی‌ت که‌نگی

دئی، بەلەم هەندێك لە نیشانهکانی باس دەکات دەفەر مۆی: ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصُرُ﴾ هەر کاتێک چاو ئەبڵەق بوو، (بَرِقَ) لە (بَرِقَ) هوه هاتوه، واتە: برووسکەى هه‌ور، بەلەم (بَرِقَ) واتە: (إِنْذَهَشَ وَتَحَيَّرَ)، ئەبڵەق و سه‌راسیمه‌ بوو، ئەوه‌ خوێنده‌وه‌یه‌که‌، خوێندراویشه‌ته‌وه‌: ﴿فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ﴾، (بَرِقَ) واتە: (لَمَعَ)، تیشکی دا، ئەگەر مروۆف چاو زۆر بکاته‌وه‌، چاوی بریسکەى دئی.

﴿وَحَسَفَ الْقَمَرُ﴾، کاتێک مانگ خەفه‌ بوو، شوۆی کەم بوو، زانایان گوتووایه‌: (خُسُوف) بۆ مانگ بە‌کاردی، (خُسُوف) بۆ خۆر، هەندیکیش گوتووایه‌: (خُسُوف) بۆ مانگ و خۆر بە‌کاردی، ئەگەر شوۆه‌که‌یان یه‌کجاری نه‌ما، بەلەم (خُسُوف) بۆ حاله‌تیکه‌ شوۆیان کەم بێته‌وه‌.

﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾، هەر کاتێک خۆرو مانگ کۆبوونه‌وه‌ پێکه‌وه‌، ئەمه‌ له‌ نیشانه‌کانی هاتنی ئاخیر زه‌مانه‌، که‌ قوناغی یه‌که‌مى پۆژی دوايه‌.

﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُ﴾، له‌و پۆژه‌دا دیسان مروۆف، مروۆفی بێیروا، مروۆفه‌ بێیروایه‌ که‌ ده‌لى: ﴿أَيْنَ الْمَفَرُ﴾، هه‌لاتن له‌ کوێه‌؟ لێره‌دا یه‌کسه‌ر خوا ﷻ له‌ ئاخیر زه‌مانه‌وه‌، له‌ قوناغی یه‌که‌مى پۆژی دوايه‌وه‌، ده‌بیات بۆ قوناغی دووه‌م واتە: قیامه‌ت و هه‌ڵسه‌نه‌وه‌، چونکه‌ له‌وێ مروۆف ده‌لى: بۆ کوێ بچم، هه‌لاتن و شوینی بۆ لاهه‌لاتن؟ ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُ﴾، هه‌م به‌ مانای (فرار) هاتوه‌، که‌ چاوگه‌، واتە: هه‌لاتن له‌ کوێه‌؟ هه‌م به‌ مانای شوینی بۆ هه‌لاتن (مَكَانُ الْفِرَارِ) و، هه‌م به‌ مانای کاتى تێدا هه‌لاتن (وَقْتُ الْفِرَارِ)، که‌ له‌ راستییدا له‌و پۆژه‌ش دا نه‌هه‌لاتن هه‌یه‌، نه‌ شوینی بۆ هه‌لاتن هه‌یه‌، نه‌ کاتى تێدا هه‌لاتن هه‌یه‌، بۆیه‌ خوا ده‌فەر مۆی: ﴿كَلَّا لَا وَزَرَ﴾، واتە: نه‌خێر، کَلَمَةُ رَدْعٍ وَزَجْرٍ، وَإِبْطَالٍ، وشه‌یه‌که‌ بۆ تێوه‌خوێن و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌، واتە: نه‌خێر به‌هیچ جوورێک ﴿لَا وَزَرَ﴾، واتە: (لَا مَلْجَأَ)، (وَزَرَ)، به‌ مانای په‌ناگه‌ دئی، هیچ په‌ناگه‌یه‌ک نه‌یه‌، هیچ شوینتیکی خو تێگرتن نه‌یه‌.

﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ﴾، نیشینگەو نیشتەجی بوون لەو پۆژەدا بو لای پەرورەدگار، تە: تەنیا لەو شوێنە، بە بریاری پەرورەدگار سەقامگیری هەیە، خەلک لەو شوێنە کۆ دەبێتەو نیشتەجی دەبێت، دەگیرسێتەو کە پەرورەدگار ویستی لەسەر بێ.

﴿يَبْنُوا لِلْإِنسَانِ يَوْمَئِذٍ مِمَّا قَدَّمُوا﴾، لەو پۆژەدا مروۆف (مروۆفی بێروا، ئەمە جاری پێنجەمە باسی مروۆف بکری، لەم سوورەتە موبارەکەدا)، هەوالی پێدەدری، ﴿مِمَّا قَدَّمُوا﴾، بەوێ پێشی خستووە ئەوێ دواي خستو، بەوێ پێشیخستو لە چاکە، یاخود دواي خستو لە چاکە نەیکردو، یاخود بەوێ پێشیخستو لە چاکە، لە سەر دەمی ژیا نی خۆیدا ئەنجامی داو، بەوێ کە دوايخستو لە شوێنەواری چاکە و کە کاریکی باشی کردو لە دواي بەجی دەمیئێ وەک شوێنەوار، یاخود: ﴿مِمَّا قَدَّمُوا﴾، لەوێ پێشی خستو لە چاکەو لە خراپەو، ﴿وَأَخَّرُوا﴾، لەوێ دوايخستو لە چاکەو لە خراپە، جاری وا مروۆف چاکەیک دەکات، یا نی جاری وایە لە چاکەیکدا کەمتەر خەمی دەکات، جاری وایە گوناھێک دەکات، یا نی جاری وایە لە گوناھێک دەپرینگێتەو، مروۆف هەوالی پێدەدری بە هەموو هەلسووکەوت و جموجۆلەکانی.

﴿يَلِ الْإِنسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ، بَصِيرَةٌ﴾، بەلکو مروۆف چاودێرەو، بەلگەو شایەدە بەسەر خۆیەو.

﴿وَلَوْ أَنفَىٰ مَعَاذِرُهُ﴾، هەرچەندە بیانوو هەکانی پاساو هەکانی، فریاداو بیانخاتە گۆرێ، بەلەم سەرەنجام بو خۆی شایەدی لەسەر خۆی دەدات.

ئەجا خوا ﷻ لەم چوار ئایەتەدا، ئایەتەکانی: (١٦ - ١٩) باسیک ئیواخنی ئەم باسە دەکات، دیارە لەو کاتەدا کە پێغەمبەری خوا ﷻ خوا ئەمە ی بو سرووش کردو، دەبێ ئەو پەلە ی کرد بێ و، زمانی پێ جوولاند بێ، وشەکان کە جیبریل بو ی وەحیی کردوون، ئەویش، گو ی پێکردوون بو ئەوێ کە بزانی

ئایا بە ڕەوانیی وەری گرتوون، یان نا؟ بۆیە خوا ﷻ ڕێنمایی پێغەمبەرەکی دەکات و دەفەر مۆی:

﴿لَا تُخْرَكُ يَدُكَ إِسَّاكَ لِتَعْبَلَ بِهِ﴾، زمانتی پێ مه جووڵێته بهو قورئانهی بۆت دی، تاكو په لهی لی بکهی، ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾، به دنیایی کۆکردنهوی قورئان له عهقل و دلتداو، خوێندنهوه کهشی له سههر ئیمهیه، ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَانْبِعْ قُرْآنَهُ﴾، ئنجا نه گهر خوێندمانهوه تۆش شوێن خوێندنهوه کهی بکهوه.

﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾، دوايش ڕوونکردنهوه کهی له عهقل و دلتداو، لی تێگهیشتن بۆی، له سههر ئیمهیه.

ههله به ته هه ندیک له زانیان وایان لیکداوه تهوه، که ئهمه ههر مه بهست پێ بابای بیروایه، که له ڕۆژی دوایدا خوا پێی ده فەر مۆی: دانپێدانانی هه له و کهم و کورپییه کانت، یان قسه کردن له باره ی گوناھو تاوانه کانت هوه، زمانتی پێ مه جووڵێته و په له ی ئیمه که، له سههر ئیمهیه کۆکردنهوی کردهوه کانت، و به سهردا خوێندنهوهی کردهوه کانت، ئنجا ههر کاتیک ئیمه بۆمان خوێندیهوه، تۆش شوێن خوێندنهوه کهی بکهوه، دوايش ڕوونکردنهوهی گوناھو تاوانه کانت له سههر ئیمهیه، ئهم مانایه شیان لیکداوه تهوه، به حیساب بۆ ئه وهی ئهم چوار ئایه ته موباره که، له گه ل ئه و سیافه دا که تیییدا هاتوون، نه بنه تیاوختیکی نه گونجاو، به لām له راستیییدا ئه و مانا لیکدانه وهیه راست نیه، وهك دوا یی باسی ده که یین، چونکه له سوورته ی (طه) شدا ده فەر مۆی: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾، په له مه که له کاتیکدا، که قورئانت بۆ ده خوێندرت هوه پیش ئه وهی بۆت سرووش بکری و، بلێ په رهوهر دگرم زانیارییم بۆ زیاد بکه، به لām وا پێده چێ له سه رهتای دابه زینی وه حییه وه بووبێ، بۆیه پێم وایه که ئهم سوورته، وهك پێشتر باسم کرد له هه شت، نۆ، ده، سوورته ی یه که مه و، ههر له سه رهتاوه خوا ﷻ ڕێنمایی پێغەمبەرەری کردوه و، ئامۆزگاریی

کردوه چۆن له گهڵ بۆ دابه زێترانی وه حییدا مامه له بکات، نهك وهك هه ندیک له زانیان گووتویانه: ئەم سوورته له پریزه ندیی سی و ئەوه ندەمین بی.

﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، واز بێنن ئەى مروڤه بپروایه کان، به لکو تیوه ژیاى زوو تیبه یری دنیاان خوڤ دهوێ.

﴿وَنَذُرُونَ الْآخِرَةَ﴾، مه نزلگای کۆتایی واز دێنن و وێل ده کهن، لیڤه دا مه به ست ئەوه یه، که ئەگه ر مروڤ ژیاى دنیاى خوڤبوێ، له به رانه یریدا دواڤوژ وێل بکات، ئەوه خراپه، ئەگه رنا دنیاشت به ئەندازه ی ئەوه ی ده یه یێنى خوڤت بوێ، گرنگی و بایه خى پێ بده ی، به لام له سه ر حیسابى پوژى دواى نه بێ، وهك دواى باسى ده کهن، ئەوه خراپ نه ی، چونکه خوا ﷻ مه دحى هه ندیک له به ندەکانى خوێ کردوه، که ده لێن: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (٢٠١) ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ (٢٠٢) البقره، هه ندیک له به ندەکانى خوا هه ن، ده لێن: په روه ر دگارمان! له دنیا دا چاکه مان پێ به خشه و، له دواڤوژیشدا چاکه مان پێ به خشه و، له سزای ناگر مانپاریزه، ئەوانه پشک و به شیان هه یه له وه دا، که به ده ستیان هێناوه.

ئنجا خوا ﷻ باسى پوژى دواى ده کات و ده فەرموێ: ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ﴾، پووانیک هه ن گه ش و دره وشاوه ن، واته: که سانیك هه ن پووه کانیان گه ش و دره وشاوه ن.

﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾، واته: ته ماشا که رن به ره و په روه ر دگاریان، واته: ته ماشای په روه ر دگاریان ده کهن، بۆ په روه ر دگاریان ده پروانن، که ته مه ش یه کیکه له و به لگانه ی، زۆرینه ی زانیانی ئیسلام به لگه یان دێنه وه، له سه ر ئەوه که له پوژى دوایدا ئەهلی ئیمان، له به هه شت دا خوای په روه ر دگار ده بینن، به لام به و شیوه و چۆنیه تیه خوا ده زانی، نهك پیکهاته ی جهسته ی تبه وهک ه ی

ئىستىوابى، ۋەك دواىى باسى دەكەين، ئنجا بە ۋە قەيدە، ئەو كاتە ئەۋەى كە موعتەزىلە گوتتووانە و شىعەش شوئىيان كەوتوون، ھەروەھا ھەندىكى دىكە لە زاناىانى ھاۋچەرخى دىكە دەئىن: كە مروؤ ناتوانى خوا بىنى، بەئى مروؤ بەم پىككەتەى ئىستەى ناتوانى خوا بىنى، بەلام لە پوژى دوايدا پىككەتەى جەستەى مروؤ دەگوژى.

﴿وَجْهٌ يُؤْمِنُ بِآيَةِ﴾، پووانىك ھەن لەو پوژەدا گرژو تالەن، مۆرو پەش و برشن، ﴿تَنْظُرُ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ﴾، پىيان واىە بەلاى كەمەرشكىتيان لەگەلدا ئەنجام بدرى، بەلاى پشت شكىن، ﴿فَاقِرَةٌ﴾، بە (قَوَاقِر) كۆدەكرىتەۋە، واتە: بەلاىك زۆر بىرەزا بى و، مروؤ بكەوئىنى و پشتى بشكىتى.

﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ﴾، ئنجا خوا ﷻ يەكسەر دەيانگوازىتەۋە بۆ قوناغى سەرە مەرگ، سەرە مەرگى ھەر كەسك و، دەفەرموئى: (كَلَّا) با ۋاز بىنەن، يان ۋاز بىنەن، يان ئىۋە راست ناكەن كە زىندوونابنەۋە، ﴿إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ﴾، ھەر كاتىك گەيشتە چۆلمەكان، (بَلَغَتِ) ئەم راناۋى مەينەىە، ئەو (تَاءِ التَّائِيثِ) دەچىتەۋە بۆ دروستكراۋىكى مەينە بە مەجازى، كە برىتە لە نەفس يان رووح گەيشتە چۆلمەكان (التَّرَاقِي)، كۆى (تَرْقُوة) يە، بە كوردى دەئىن: چۆلمە، ئەو دوو ئىسكەى بەرانبەر يەكدىن و، دەۋرى قورقوراگەيان گرتە، ھەموو مروؤك دوو تەرقۋەى ھەن، بەلام لەبەر ئەۋەى ئەگەر تەرقۋە بە (مُئْتَى) بگوترى قورسە (إِذَا بَلَغَتِ التَّرَقُّوتَانِ)، ئەگەر رووح گەيشتە دوو چۆلمەكان، لەبەر ئەۋەى قورسە، بۆيە بە كۆ ھىزراۋە، ھەروەك لە سوورپەتى (التَّحْرِيمِ) يشدا خواى كارزان بە دوو ھاوسەرەكەى پىغەمبەرەكەى ﷺ، ھەفصە ۋ عائىشە دەفەرموئى: ﴿إِنْ نُّوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، ئەگەر بگەرئەۋە بۆ لاى خوا، بىگومان دلەكانتان لاياندەۋە، ئەگەرنا لە بنچىنەدا (قَلْبَاكُمَا) يە، بەلام لەبەر ئەۋەى (مُئْتَى) قورسە، بۆيە عەرەب ئەو وشانەى قورسەن لەسەر زمان، بە (مُئْتَى) نايانھىتن بەلكو كۆيان دەكەنەۋە.

﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾، گو تراش: کئی چاره‌سهر ده‌کات، کئی هه‌یه دوعا بخوئیی چاره‌سهر بکات، ده‌واو ده‌رمانیکی پیته؟ ئه‌وه واتایه‌کی، یاخود: ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾ (مَنْ يَرْفَعُ هَذِهِ النُّفُسَ؟)، کئی ئه‌م نه‌فسه ده‌کاته‌وه و ده‌ییات به‌رهو شوئیی خوئی؟

﴿وَطَنَ أَنَّهُ الْفِرَاقُ﴾، پیی وابوو که ئه‌وه ترازان و جیابوونه‌ویه، (طَنَ) ده‌گونجی به‌مانای: پیی وابوون و گومان بی، ده‌شگونجی به‌مانای زانیاری و جیی دلنایی بی، واته: دلنیا بوو تازه جیاده‌بیته‌وه له‌که‌س و کاری، له‌م ژیانه دنیا‌یه جیاده‌بیته‌وه، یاخود: زانی روو‌حیی له‌جه‌سته‌ی جیا ده‌بیته‌وه.

ئه‌گهر (طَنَ) ههر به‌مانای گومان بی، مروؤف له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که تا‌کو ده‌مری ته‌مایه‌کی به‌ژیان ههر هه‌یه.

﴿وَالْفَتَى السَّقِيُّ السَّقِيُّ﴾، لاق له‌لاق ئالا، له‌سه‌ره مه‌رگدا مروؤف لاقه‌کانی پی‌که‌وه ده‌ژهنی، یاخود: دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ده‌مری، لاقه‌کانی له‌کفندا پی‌که‌وه ده‌پیچرین.

﴿إِن رَّبَّكَ يُؤْمِنُ الْمَسَاقُ﴾، له‌و رۆژ‌ده‌دا بردران به‌ره‌و په‌روه‌ردگارتانه، (مَسَاق) چاو‌گیکمی میمییه، به‌مانای (سَوَق)، لی‌خو‌پ‌ردان، به‌پ‌ن‌کران، بردران، له‌و رۆژ‌ده‌دا به‌ره‌و په‌روه‌ردگارتان، یاخود (مَسَاق) ده‌گونجی به‌مانای ناوی شوین بی، ئه‌و شوئینه‌ی خه‌لکی بو (سَوَق) ده‌کرئ و به‌پ‌ئ ده‌کرئ و بو ده‌برد‌ری لای په‌روه‌ردگارتانه، یانی: ئه‌و شوئینه‌یه په‌روه‌ردگارت دیاری کردوه.

نجا خوا ﴿فَلَا صَدَقَ﴾ دپته‌سهر هوئی سه‌ره‌نجام خراپی بابای بی‌پ‌روا، که چوار گونا‌هانی له‌سه‌ر تو‌مار ده‌کات و ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلَا صَدَقَ﴾، ئه‌و که‌سه‌ ئه‌و بی‌پ‌روایه به‌پ‌راستی نه‌زانی، لی‌ره‌دا به‌رکاره‌کی قرتی‌راوه، بو‌چی؟ ئه‌گهر فه‌رمو‌وب‌ای: ﴿فَلَا صَدَقَ الرَّسُولُ﴾، ته‌نیا ئه‌وه‌ی ده‌گرت‌ه‌وه، واته: پی‌غه‌مبه‌ری به‌راست نه‌زانی، ئه‌گهر فه‌رمو‌وب‌ای: ﴿فَلَا صَدَقَ الْقُرْآنُ﴾ ته‌نیا قورئانی ده‌گرت‌ه‌وه، قورئانی به‌راست

نه‌زانی، ته‌گهر فهرمووبای: (فَلَا صَدَقَ الْقِيَامَةُ)، پوژی هه‌لسانه‌وه‌ی به‌پراست نه‌زانی، به‌لام لی‌ره: ﴿فَلَا صَدَقَ﴾، واته: به‌پراستی نه‌زانی، ههم خوای به‌پراست نه‌زانی، ههم پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ههم کتیبی، خوا، ههم دیداری خوا، هیچ کام له‌وانه‌ی که پی‌ویست بوو به‌پراستیان بزانی، ئیمانی پی‌یان هه‌بی، هیچیانی به‌پراست نه‌زانی و، ئیمانی پی‌یان نه‌بوو.

﴿وَلَا صَلَ﴾، نوژی‌شی نه‌کرد، ههمیشه‌ نوژی‌کردنی مروڤ و، به‌ندایه‌تی مروڤ بو خوا، زاده‌و به‌ره‌می بپروایه‌تی به‌خوا، بویه که‌سیک که نوژی‌ناکات، ده‌بی پیتشی سه‌رنجی بپروایه‌که‌ی بده‌ی، دیاره به‌پراست نه‌زانی‌نی هه‌یه، بویه نوژی‌نیه، له‌دل و ده‌روونیدا بپروایی هه‌یه، بویه ناپابه‌ندی هه‌یه له‌پواله‌ت و جه‌سته‌یدا.

﴿وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى﴾، به‌لکو بپه‌روا بوو به‌دروی داناو، پشتیشی هه‌لکرد، واته: له‌جیاتی نه‌وه‌ی ته‌صدیقی هه‌بی و به‌پراست بزانی، (تَكْذِيبٌ) به‌درو داناوی هه‌بوو، له‌به‌رانبه‌ر نوژی‌کردن دا، له‌جیاتی نوژی‌کردن و به‌ندایه‌تی بو خوا هه‌بی، پشت هه‌لکردن و پروو وهرچه‌رخاندنی هه‌بوو.

﴿ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمْتَطِي﴾، دوایش چووه بو لای خیزان و که‌س و کاری، به‌فیزو که‌شخه‌وه و به‌پشت بادانه‌وه، (مَطًى) به‌مانای (ظَهْرَه)، (يَمْتَطِي) واته: (يَمْتَدُّ ظَهْرَه)، پشتی درێژ ده‌کرده‌وه و خو‌ی راده‌وه‌شاند به‌فیزو که‌شخه‌وه، ته‌مه ده‌گونجی به‌سیفه‌تی خراپی پینجه‌می و، به‌تاوانی پینجه‌می دابتری، ده‌شگونجی بگوتری: ته‌وه هه‌ر عاده‌تی بوو، پیش ته‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ په‌یامی خوای بو بیتی، پیش ته‌وه‌ش که خوا له‌میانی کو‌تا فهرمایشتی خویدا بیدوینی، ته‌و سیفه‌ته خراپه‌و، سیفه‌ته خراپه‌کانی دیکه‌ش، هه‌ر عاده‌تی بوون، بویه له‌پیزی تاوانه‌کانی دا دانانری، ته‌و تاوانانه‌ی، له‌دوای دو‌ترانی له‌لایه‌ن پی‌غه‌مبه‌ره‌وه ﷺ، له‌سه‌ری تۆمار کراون.

بۆيەش وا دەلەتتەن: چونكە خوا ﷻ دوايى چوار جاران وشەي [سزاي سەخت
بۆ تۆ بى] دووبارە دەكاتهو، لە بەرانبەر ئەو چوار تاوانەيدا و، دەفەرموى:
﴿أَوَلَيْكَ فَاوَلُكَ ۖ ثُمَّ أَوَلُكَ لَكَ فَأَوَلُكَ ۖ﴾ (أَوَلُي) صيغەي ھەلبژاردن (تَقْضِيل) ھ لە
(وَيْل)، واتە: سزاي سەختەر بۆ تۆ سزاي سەختەر، دوايى سزاي سەختەر بۆ تۆ،
سزاي سەختەر، دەشگونجى (أَوَلُ) لە (وَيْل) ھو ھەتايى و، صيغەي (تَقْضِيل)
ي (وَيْل) نەبى، بەلكو (أَوَلُ) بە ماناي (أَقْرَب)، واتە: (أَقْرَبُ لَكَ فَأَقْرَبُ، ثُمَّ
أَقْرَبُ لَكَ فَأَقْرَبُ)، چى لىتى نيزيكتەر بى، ديارە سزاي خواي دادگەر، واتە: سزاو
جەزەبەي خوا لە تۆ نيزيكتەر بى، جاريكى ديكەش سزاو جەزەبەي خوا لە تۆ
نيزيكتەر بى، ئنجا سزاو جەزەبەي خوا لە تۆ نيزيكتەر بى، جاريكى ديكەش سزاو
جەزەبەي خوا لە تۆ نيزيكتەر، ئەو چواران، لە بەرانبەر ئەو چوار تاوانەيدا،
خوا ﷻ چوار جار ھەپشەي سزاي سەختەر، ياخود لى نيزيكتەر بوونى سزاي
سەختى خواي لى دەكات.

﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾، ئەمە جارى شەشەمە كە وشەي مروؤف لىرە
دى: ئايا مروؤف پىي وايە بە ويكراويى وازى لى بھيترى؟ ﴿سُدًى﴾، واتە:
(مُهِمَل)، تاك و بۆ كۆ تيرينەو ميينە و، بۆ دووان، بۆ ھەمووي بەكار دەھيترى،
دەگوترى: (رَجُلٌ سُدًى، إِمْرَأَةٌ سُدًى، نَاقَةٌ سُدًى، بَعِيرٌ سُدًى، إِبِلٌ سُدًى)، ئايا مروؤف
پىي وايە بە ويكراويى وازى لى بھيترى و كەس نەلى لە كوئى بووي و چيت
كرد و چونت كرد و چۆن ژيائى؟

﴿أَلَمْ يَكُ نُطْعَمَ مِنْ مَنَىٰ يَمْنَىٰ﴾، ئايا تۆويلكەيەك نەبوو لە تۆويك كە دەرژيترى،
﴿ثُمَّ كَانَ عِلْفَةً فَخَلَقَ فَسُوَّىٰ﴾، دوايى بوو بە خويئپارەيەك، خوا دروستى كردو رىكى
خست، قوناغ قوناغ.

﴿حَمَلٌ مِنْهُ الرِّجَالُ وَالْأُنثَىٰ﴾، ھەر لەو تۆوھي دەرژيندرتە تىو مندالانەو،
لەگەل ھيلكۆلەي ئافەرەتدا يەك دەگەرن، لەوھ جووتى تىرو ميانى لى دروست كرد،

(نُطْقَةً) مەبەست پێی ئاوی پیاو بێ، واتە: (حَیْمَن) زیندەوهری تۆویی، چونکە وەك دوایی باس دەکەین، پێشتریش باسمان کردووە، هۆی ئێریوون و مێبوونی، کۆرپەلە ئاوی پیاو، کە وەك زانایانی شارەزا دەلێن: ئاوی پیاو (حَیْمَن) هەکانی دوو جوړن، کە بە (XY) یان (XX) پەمزه‌که‌یانە، بە‌لام ه‌ی ئافره‌ت هه‌مووی هه‌ر (XX) ه، ئنجا ئە‌گه‌ر ه‌ی پیاو (XY) بێ، له‌گه‌ڵ (XX) ی ئافره‌تدا ده‌بێته ئێر، به‌لام ئە‌گه‌ر ه‌ی پیاو (XX) بێ، له‌گه‌ڵ (XX) ی ئافره‌تدا مێنه‌ دروست ده‌بێ، بۆیه ده‌فه‌رموی: ﴿فَعَمَلُ مِنْهُ﴾، واته: له‌و مەنیه‌ له‌ تۆوی پیاو، جووتی دروست کرد، ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾، ئێرو مێ.

﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقْدِرٍ عَلَيَّ أَنْ يُخَيَّرَ الْمَوْتُ﴾، ئایا ئە‌وه [واته: خوايه‌ك ﷻ] کە ئە‌وه حال و سیفه‌تیه‌تی، توانادار نیه‌ کە مردوووان بژێنێته‌وه؟ دواییش باسی ده‌کەین، و باشه ئێره‌دا بگووتری: (سُبْحَانَكَ بَلِي) پاکیی بۆ تۆ با، یان: (سُبْحَانَكَ بَلِي وَأَنَا عَلَي ذَٰلِكَ مَعَ الشَّاهِدِينَ)، پاکیی بۆ تۆ، با، من له‌سه‌ر ئە‌وه له‌ شایه‌دانم، شایه‌دی ده‌ده‌م کە خوا ﷻ مرۆڤی به‌ هه‌موو ئە‌و قۆناغه‌دا هێنايێت، دواي ئە‌وه‌ی ده‌شمري، ئە‌و مردووانه‌ی به‌و شیوه‌یه‌ دروستیکردوون، زیندووایان بکاته‌وه‌و جارێکی دیکه‌ ژيانان پێ به‌خشیته‌وه‌.

مەسەلە گىرەكەكان

مەسەلەى يەكەم:

سۈيىد خواردننى خوا ﷻ بە رۆژى قىامەت و بە نەفسى سەركۆنەكار (كە رۆژى دوايى دى) و، ھەلۋەشاندىنەۋەى گومانى مرقۇقى بىپروا، كە خوا پىتى زىندوو ناكىتەۋە، ئىسكەكانى پى كۇناكرىنەۋە! لە ھايتىك دا خوا توانايە سەرە پەنجەكانىشى رىك بخاتەۋە، بە لام باباى بىپروا چونكە ھەر چاۋى لە تاۋانبارىيە، بۆيە نكوۋلىى لە رۆژى قىامەت و سزاۋ پاداشت و لىپىسرانەۋە دەكات:

خوا دەفەر موى: ﴿لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ ❶ وَلَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ❷ ۝ أَيْحَسِبُ ❸ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْعَلَ عِظَامَهُ. ❹ بَلْ قَدَرِينَ عَلَى أَنْ سُؤِيَ بَنَانَهُ. ❺ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ. ❻ يَتَنَبَّلُ آيَاتِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ ❼

شىكىردنەۋەى ئەم ئايەتانه، لە شەش برگە:

❶- ﴿لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، ۋەك پىشتەر باسماں كرد، زانايان لە بارەى (لا) كە لە پىتش: ﴿أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ و لە پىتش: ﴿أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ دا ھاىتو، لىرەدا ھەرۋەھا لە شۈنەكانى دىكەش لە قورئان دا، مشتومريان زۆر كردو: آ- ھەندىكيان گوتويانە: (لا) بۆ لابرەنى سۈيىدە، سۈيىد ناخۆم بە رۆژى قىامەت و، سۈيىد ناخۆم بە نەفسى سەركۆنەكار، بەلام پىشتەر گومەن: ئەو رايە راست نىيە و، لە كاتى تەفسىركردنى ئايەتەكانى سوورەتى (الواقعة) دا، كە ئەو ئايەتە موبارەكانەمان بە ھۆرە تەفسىر كردى: ﴿فَلَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ ❷ ۝ وَإِنَّهُ لَفَسْمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ❸، ۋانىە ۋەك ئىۋە دەلەين، سۈيىد دەخۆم بە پى و شۈيى ئىستىرەكان و، ئەگەر بزانن ئەۋە سۈيىدىكى مەزنە، كە ۋاتە: خوا سۈيىدەكەى خوارودو ھەرۋە، بۆيە ئەو رايە ھەلەيە، كە دەلەئى ئەم (لا) بە بۆ لابرەنى سۈيىدەكەيە.

ئىنجا كە واين گوتوه، گوتوويانه: لەبەر ئەوهى ئەو شتە ئەوهنده پروونه، بۆيه خوا سویندى لەسەر ناخوات، ياخود سویند پێخوراوه كە هێنده گه‌وره‌يه، بۆيه خوا له‌وه گه‌وره‌ترى ده‌زانى، به‌لام ئەو دوو پاساوه راست نین و، له راستیدا ئەمه سویندهو خوراوه، ئەى (لَا) يەكە مەبه‌ست پێى چيه؟

ب- به‌شێك گوتوويانه: (لَا زَائِدَةٌ لِلتَّكْوِينِ مِثْلَ لَيْلَا يَعْلَمُ)، وهك پێشتر باسمان كرد له كۆتایی سووپه‌تى (الحديد) دا واته: (لَيَعْلَمُ)، واته: (لَا) يەكە زياد كراوه بۆ جه‌ختكرده‌وه، يەكێك له عاده‌ته‌كان له زمانى عه‌ره‌بيیدا، ئەوه‌يه جارى وایه (لَا) زياد ده‌كەن، بۆ جه‌ختكرده‌وه له‌سەر ئەو شتە، كه‌واته: ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ يانی: زۆر به‌ جه‌ختكرده‌وه وه سویند ده‌خۆم به‌ پۆزى قیامه‌ت.

ج- رايه‌كى ديكه له باره‌ى (لا) وه، ده‌لى: (رَدُّ لِكَلَامٍ سَابِقٍ)، ئەمه به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ى قسه‌يه‌كى پێشتره، كه له راستیدا من ئەو رايه‌م، نه‌ك هه‌ر لێره‌دا به‌لكو له ئايه‌ته‌كه‌ى سووپه‌تى (الواقعة) داو، له هه‌موو شوینه‌كانى ديكه‌شدا كه‌ دینى، بۆ نموونه: ﴿لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ ١، الب‌لد، له هه‌موو شوینه‌كاندا (لَا) مەبه‌ست پێى به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ى قسه‌يه‌كى پێشتره، كه كراوه ياخود به‌ سياق و سه‌ليقه ده‌زانى و، گونجاوه له‌گه‌ڵ ئەو سياقه‌دا، بۆ وینه‌ لێره: ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، وانيه وهك تيوه ده‌يلێن كه زیندوو ناکرێته‌وه، سویند ده‌خۆم به‌ پۆزى هه‌ڵسانه‌وه‌و، وانيه وهك تيوه ده‌يلێن، سویند ده‌خۆم به‌ نه‌فسى سه‌ركۆنه‌كار، كه ره‌خنه له‌ خۆى ده‌گرێ.

د- رايه‌كى ديكه‌ش هه‌يه كه (لَا أَقْسِمُ)، ئەليف (إ) هه‌ك هه‌ر فه‌تحه‌يه، به‌لام تێر كراوه، واته: (لَأَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ)، سویند ده‌خۆم به‌ پۆزى قیامه‌ت، گ‌رنگ ئەوه‌يه من ته‌نها ئەو رايه‌ پێم هه‌له‌يه، كه ده‌لى: (لا) بۆ لا‌بردنى سوینده‌كه‌يه، وهك گوتم پ‌روونت‌رين به‌لگه‌ش له‌و باره‌وه، ئايه‌ته‌كه‌ى سووپه‌تى (الواقعة) يه، كه له‌وى خوا ﷻ دواى ئەوه‌ى ده‌فه‌رموى: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْعِدِ الْجُومِ﴾ ٧٥، وَإِنَّهُ لَقَسْرٌ لَّا تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ٧٦، نه‌خیر سویند ده‌خۆم به‌ پۆ و شوینی ئەستێره‌كان و، ئەگەر بشزانن ئەمه

سویندیکى مه زنه، ئنجا سویندى مه زن خوا ﷻ ده یخوات، ههروهها سویند خواردن به پۆژى دوايى، پۆژى دوايى تهوه دیتى سویندى پى بخۆی، له شوینى دیکه شدا خوا سویندى پى خواردوه، ههروهها نهفسىك كه رهخه له خۆی، له خاوه نهكهى دهگرى شایستهى تهوهیه سویندى پى بخورئ.

(٢) - ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾، وانیه (وهك ئیوه دهلین)، سویند دهخۆم به نهفسىك كه زۆر پهخه گره، زۆر لۆمهكاره، زۆر گلهبیكه ره، له كى؟ ههله به ته له خۆی، لی ره دا زانایان پرسویانه: ئایا سویند له سه ر خوراوه كه چییه؟ سویند پى خوراوه كه دیاره، پۆژى قیامه ته، دووه می شه نهفسى گلهبیكارو پهخه گره، به لام ئایا سویند له سه ر خوراوه كه (مُقْسَمٌ عَلَيْهِ) چییه؟ تهوهى سویندى له سه ر خوراوه، یان سویندى بۆ خوراوه، زانایان گوتویانه: تهوشتى به سیاق ده زانرئ، وهك: (لَتُبْعَنَّ أَوْ لَتَجْمَعَنَّ عِظَامَ الْإِنْسَانِ) به دلنایى زیندوو دهكرتهوه، یاخود ئیسكهكانى مروف كۆدهكهینهوه، چونكه دوايى دهفه رموئ:

(٣) - ﴿يَحْشَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُجْمَعَ عِظَامُهُ﴾، ئایا مروف، (مروفى بیپروا) پى وایه ئیسكهكانى كۆ نهكهینهوه؟ بیگومان له تهسلدا ئاوايه: (أَنْ لَنْ يَجْمَعَ عِظَامُهُ)، به لام نوون (ن) ه له لام (ل) كه كه دا دهكرئ، (لَنْ) یش بۆ جهختكرنهوهى لابرده، ههله به ته به پى بیرو پى مروفى كافر، ئایا تهو به دلنایى پى وایه ئیمه ئیسكهكانى كۆناكهینهوه؟! واته: بابای بیپروا پى وایه به تهكید خوا ئیسكهكانى كۆ ناكاتهوه، یانى: (لَنْ) به پى ئیعتقادو بۆ چوونى باى بیپروایه، ئنجا ئایا لی ره دا مه به ست پى له (الإنسان) چییه؟ (أل) ی ناساندنى له سه ره، ئایا تهو (أل) ه بۆ ره گز (جنس) ه، واته: كۆى مروفان پىیان وایه، یاخود (أل) ی ناساندنه و بۆ (عهد) ه، واته: مروفه بیپروایه كان پىیان وایه.

ههله به ته ته گهر بشگوترئ: مه به ست كۆى مروفانه لهو پۆژگارهدا، یاخود لهو كۆمه لگایه دا، ek خه لكه كه زۆرىنهى هه ره زۆرى رایان وابوو، تۆزى رپى تیده چئ، به لام رای راستر تهوهیه (أل) ه كه بۆ ناساندنه و، ناساندنى عه دییه واته: مروفه

بېيىروايەكە، مەرۇفە بېيىروايەكان پېيان وايە ئېسكەكانيان كۆ ناكەينەو، چونكە تەنەنت لە كۆمەلگای پېغەمبەرىش دا، كەسانىك هەبوون بېروايان بە زىندوو بوونەو، بە سزا و پاداشت هەبوو، لە سەرتاسەرى دنياشدا، لەو رۆزگارەشدا هەميشە خاوەن كىتەبەكان و، كەسانىك كە خواناس بوون و بېروايان بە رۆژى دواىى هەبوو، هەر هەبوون.

۴- ﴿يَا قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوِّىَ بَنَانَهُ﴾، با ئېمە توانادارين سەرپەنجەكانىشى رېك بخەينەو.

زانايان باسيان كردو، كە بۆچى خوا **يَا قَادِرِينَ** باسى ئېسكەكان دەكات، (عِظَام) كۆى (عِظَم) ه، واتە: ئېسك، بۆچى باسى ئەندامەكانى ديكە ناكات؟ لەبەر ئەو، پەيكەرى ئېسكى قالبي مەرۇفە و، پتەوترين شت لە مەرۇفېشدا ئېسكەكان، ئنجا ئېسكەكان دواى ئەو، دەپزن و دەپرتووكتن، خوا بتوانى كۆيان بكاتەو، ماناى وايە ئەندامەكانى ديكە: گوشت و رەگ و دەمارو چەورى و ئەوانە، ئاسانتر جاريكى ديكە پەيدا دەكرېنەو.

وشەى (بلى) ش: (حَرْفٌ يُطَالِ لِلْفِي الَّذِي دَلَّ عَلَيْهِ، لَنْ تَجْمَعَ عِظَامَهُ)، ئەوان گوتووينا: خوا ئېسكەكانمان كۆناكاتەو ئەو، لەبەرى لابرەنى (نفي) ه، ئنجا (بلى) پېتېكە بۆ پووچەلكردنەو، لەبەرى لابرەنى، هەروەك بۆ پېناسەى (بلى) گوتراو: (حَرْفٌ يُطَالِ فِي جَوَابِ النَّفْيِ)، پېتېكە بۆ چەسپاندن لە وەلامى لابرەندا، ئەوان پېيان وابوو ئېسكەكانيان كۆناكرېنەو، خواش دەفەرموى: با، بەلكو زياد لەو، ش توانادارين، كە سەرە پەنجەكانىشيان رېك بخەينەو.

وشەى (بَنَان) كۆيە تاكەكەى (بَنَانَة) يە، واتە: يەك سەرە پەنجە، (بَنَان) سەرە پەنجەكان، ئايا بۆچى خوا **يَا قَادِرِينَ** وشەى (تَسْوِيَة) ي بەكارهيتناو. ﴿يَا قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوِّىَ بَنَانَهُ﴾، چونكە: (التَّسْوِيَة: تَقْوِيمُ الشَّيْءِ وَاتِّقَانُ الْخَلْقِ)، (تَسْوِيَة): برىتە لە رېك و راستکردنى شتېك و ورد دروستکردنى، ئنجا (بَنَان) كە ناوى كۆى (بَنَانَة) يە، ئايا بە ماناى پەنجە دى، يان بە ماناى سەرە پەنجە (أَهْمَلَة) بەدلتىياىى ماناى دووهميان راستە.

پۆيى تېدان، لە ھەموو سەر زەوى مەوۇتیک نى، سەر پەنجەكەى لە ھى مەوۇتیکى دیکە بچن.

زانایان وئەى سەر پەنجەكەىيان گرت و، بە ئەندازەى مەتر چوار گۆشەىەك(م) گەرەیان کرد، دواىى یەك ملیۆن وئەى سەر پەنجەى خەلکى دیکەیان ھینا، لگەلیان دا بەراورد کرد، لەو یەك ملیۆنە ھیچیان لەوہى یەكەم نەچوون، [ھەلبەتە ئەو بەس بو ئەزموون بوو، ئەگەرنا ئیستا دەرکەوتوہ لە ھەموو سەر زەویدا، سەر پەنجەى ھیچکەس وەك ھى یەك دیکە ناچن، نەك ھەر لە ملیۆتیک بەلکو لەو ھەوت ھەشت ملیارەى كە لەسەر زەوین] ھەتا ھەندیک لە تاوانباران ئەوانەى كەتن و تاوان دەكەن لە ئەمریکا، ھەندیک بەشیان لە ئەندامەكانى دیکەى خۆیانیان برین و، لەسەر سەر پەنجەكانیانیان دانان، پێیانەوہ لكاندن، بەلام دواى چوار مانگان ھیل و ھەمان شۆەى كە لەسەر پەنجەكان خوا دروستى کردوون، لەو ۆارچە ئازادانەشدا كە پێانەوہ لكاندوون، دەرکەوتنەوہ.

كەواتە: ھیکمەتەكە ئەوہى، یان ھیکمەتیکى ئەوہى كە ئەو وردەكارىیەى لەو سەر پەنجانەدا ھەى و زانست تازە دەریخستوہ و ئیجازیکى عیلمیە، بو ئەوہى ئەگەر بەكێك پێمان بلى: ئەو گۆشت و ئیسقاناھە ھەموویان تیکەل دەبن و، ھەى ھەر ھەمووى دەبیتەوہ خاك و خۆل، ئایا خواى زانا و شارەزا یەك بەیەك دەیانناسیتەوہ و لەیەكیان جیادەكاتەوہ؟ دەگوترن: دىادا بەھۆى سەر پەنجەكانیانەوہ لیک دەكرێنەوہ، لەوێشدا بە ھەمان شۆە.

(۵) - ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجَرَّ أُمَّامَهُ﴾، بەلکو مەوۇف (مەوۇف بېپروا)، دەھۆى: لە رۆژگارى پێشەویدا ھەر تاوانكارى بكات. ﴿لِيَفْجَرَّ أُمَّامَهُ﴾، بە دوو شۆە مانایان کردوہ.

۱- (أَي: يُكْذِبُ مِمَّا هُوَ قَدْ آمَنَ مِنْ يَوْمِ الْآخِرِ)، وشەى (لِيفْجَرَّ)یان بە (يُكْذِبُ) لیکداوہتوہ، ئەوہى لە پێشەوہىتى (لە رۆژى دواى) بە درۆى دابن.

۲- (يُرِيدُ أَنْ يَمْجُرَ فِي الْمُسْتَقْبَلِ مِنَ الزَّمَنِ)، که ئەمە [ئەم مانایە زیاتر دەچیتە عەقڵ و دڵەوه]، بە لکو مروفی بپروا دەیهوئێ لە پۆژگاری داهاوویدا، وەکو رابردووی هەر بەردەوام بێ لەسەر گوناخ، (لیمجر أمامة) واتە: ئەو پۆژگاردی لە پێشیهوهیهتی هەر بە گوناخ بیداته بەر.

(٦) - ﴿يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، بۆیه دەپرسی پۆژی هەلسانەوه کەنگیته؟

لێره دا با تۆزیک تیشکی بخهینه سەر ئەو سێ وشەیه:

أ- (الْفَجْوَر):

(فَعَلَ السُّوءَ الشَّدِيدَ وَيُطْلَقُ عَلَى الْكَذِبِ، لِيَا وَصِفَتِ الْيَمِينُ الْكَاذِبَةُ بِالْفَاجِرَةِ، وَكَذَّبَ: فَجَرَ)، (فجور): بریتیه له کردەوهیهکی زۆر خراپ و بۆ درۆش بە کاردههێنری، هەر بۆیه سویندی درۆ به (الْيَمِينُ الْفَاجِرَةِ) سویندی فاجیر وهصف کراوه، (وَكَذَّبَ: أَي: فَجَرَ)، درۆی کرد یانی: فجووری کرد.

ب- (أَمَامَ):

(أَمَامَ: أَمْلَهُ اسْمٌ قَبْلَالَةٍ مَنْ أُضِيفَ إِلَيْهِ) (أَمَامَ): ریشه‌که‌ی بریتیه له ناو، ناوه بۆ پیش ئەو کەسه‌ی پالداوه‌ته لای، (أَمَامَ قُلَانٍ) واتە: ئەوه‌ی له پیش ویه‌وه‌یه، (وَهُوَ ضِدُّ الْخَلْفِ وَيُطْلَقُ عَلَى الزَّمَانِ الْمُسْتَقْبَلِ مَجَازًا)، (أَمَامَ) پێشه‌وه پێچه‌وانه‌ی (خَلْفَ)ه، دوا‌یی وشه‌ی (أَمَامَ) به‌کارده‌هێنری بۆ کاتێ که دادی، هه‌روه‌ک چۆن (خَلْفَ) به‌کارده‌هێنری به‌مه‌جاز بۆ کاتێ تپه‌رپی بۆ رابردوو، له‌به‌رئەوه‌ی مرووف که به‌ شوینیکدا ده‌روات، ئەو شوینه‌ی لێی تپه‌رپه‌رپی، ده‌که‌وێته‌ پشتی، به‌لام ئەو شوینه‌ی بۆی ده‌چێ ده‌که‌وێته‌ پێشی، ئنجا ئەو دووه له‌ئەسلدا ناوی شوین، (أَمَامَ) شوینیکه له‌ پێشه‌وه‌یه و، (خَلْفَ) شوینیکه له‌ پشت‌ه‌وه‌یه، به‌لام دوا‌یی (أَمَامَ وَخَلْفَ) به‌کاره‌ینراون، [(أَمَامَ) و (قَدَامَ)، (خَلْفَ) و (وَرَاءَ)]، له‌ ناوی شوینه‌وه‌ خوازاونه‌وه‌ بۆ ناوی کات، (أَمَامَ) بۆ کاتیکه له‌ پێشته‌وه‌یه و پێی

نەگەشتوووی و، (وَرَاءَ) یاخود (خَلْفَ) یش بۆ کاتیکی لای تێپەریوی و بەجێتێشتووە. کە دەفەرموێ: (أَمَامَهُ) پاناوەکە دەچێتە بۆ مەرۆف، واتە: ئەوەی لە داهاتووێ ئەو مەرۆفە دایە، ئەوەی ماوە لە تەمەنی، (فَيَمْضِي قُدَمَاءَ رَاكِبًا رَأْسُهُ لَا يُقْلِعُ عَمَّا هُوَ فِيهِ)، ملی لێناوە بابای تاوانبار، سواری سەری خۆی بوو، واز تاوانە ناهێنێ، کە لە پێشێوەیەتی، کەواتە: کە دەفەرموێ: ﴿لَيَفْجُرَّ أَمَامَهُ﴾، واتە: بۆ ئەوەی تاوان بکات لەو کاتەدا کە لە پێشێوەیەتی و ماوە و لە داهاتووشدا بەردەوام بێت، یاخود: مەبەست پێی بەدرۆ دانانە، واتە: ئەوەی لە داهاتووێ بە درۆی دابنێ کە پۆژی دوايیه.

ج- (أَيَّانَ):

وهك پێشتر گوتوو مانە دەلی: (أَيَّانَ: اسْمٌ اسْتِفْهَامٍ عَنِ الزَّمَانِ الْبَعِيدِ، أَيَّنَ أَنْ كَذَا، أَوْ أَيَّ أَنْ، وَهُوَ لَطِبٌ تَعْيِينِ أَجَلِ خُلُولِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ)، (أَيَّانَ) ناوی پرسیارکردنە لە کات کاتی دوور، (أَيَّانَ) لە چێهوە هاتو: (أَيَّنَ أَنْ كَذَا) کاتی فلانە شتە کەنگێیە؟ یاخود (أَيَّ أَنْ) چ وەختیک؟ لە ئەسڵدا بۆ داواکردنی دیاریکردنی کاتی هاتنی پۆژی دوايیه، ﴿أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ﴾، واتە: پۆژی هەڵسانەووە کاتەکە کەنگێیە، ئنجا خوا دەفەرموێ: بابای بیپروا دەیهوێ بە گوناح و تاوان بیداته بەر لە داهاتوودا، بۆیە دەپرسی: کاتی هاتنی پۆژی هەڵسانەووە کەنگێیە نکوولی لێ دەکات، بۆ ئەوەی هەر لەسەر گوناح و تاوان بجێ و بەردەوام بێ.

مەسەلە ی دووهم:

کاتیک دواپی دئی، چاو ئەبڵەق دەبی و، مانگ خەفە دەبی و، خۆرو مانگ پێکەو کۆ دەکرێنەو، ئنجا لەو کاتەدا مروفی ببیروا دەلی: کوا ڕاکردن؟ یان شوینی بۆ لارکردن؟ واتە: دەرفەت نیە، پئی دەگوتری: هیچ پەناگەیەک نیە و سەقامگیر بوون هەر لە لای پەرودەرگاڕتەو، مروفیش هەوایی چاکەو خراپە ی پێدەدری و، هەرچەندە پۆزش و بیانوو بەینیتەو، بەلام خۆی بەسەر خۆیەو چاودێرە:

خوا دەفەرموی: ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۖ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۖ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۖ يَقُولُ الْإِنْسَنُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُ ۚ كَلَّا لَا وَزَرَ ۚ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَعَرُ ۚ يَبْنُوْا الْإِنْسَنُ يَوْمَئِذٍ مِّمَّا قَدَّمَ وَآخَرَ ۚ بَلِ الْإِنْسَنُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۚ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِرَهُ ۚ﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە نۆ برگەدا:

(١) - ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ﴾. وەلام دەداتەو: کە لە ئایەتی پێشوو دا بابای ببیروا دەپرسی: ڕحژی هەڵسانەو کە یە؟ لێرەدا خوا هەر کاتیک چاو ئەبڵەق بوو، (بَرِقَ أَي: دَهَشَ وَتَحَيَّرَ)، واتە: سەرسام بوو، ئەبڵەق بوو، وشە ی (بَرِقَ) خۆبندراویشەتەو (بَرِقَ)، (بَرِقَ أَي: لَمَعَ، لَمَعَ مِنْ شِدَّةِ شُعْوَصِهِ)، چاو لە ئەنجامی زۆر کرانەوێ و ئەبڵەق بووندا، بریسکە ی دئی، کاتیک چاو سەرسام و، ئەبڵەق بوو، یاخود بریسکە ی هات، وشە ی (البَصَرُ) یش (أل) ی ناساندنی لەسەرەو بۆ جینسە، واتە: هەموو چاوەکان، چاوی هەر کەسیک لەو پۆژەدا ئەبڵەق دەبی، یاخود سەرسام دەبی، یان هێندە دەکرێتەو، بریسکە ی دئی.

(٢) - ﴿وَخَسَفَ الْقَمَرُ﴾. مانگیش رووناکیە کە ی خەفە بوو، کەم بوو و کوژیایەو، وە ک پێشتر گوتمان: (الْخُسُوفُ لِلْقَمَرِ وَالْكَسُوفُ لِلشَّمْسِ أَوِ الْكُسُوفُ لِكِلَيْهِمَا)، (الخُسُوف) واتە: رووناکیی کەم بوون، یان رووناکیی نەمان، بۆ مانگە، بەلام (الْكَسُوف) بۆ خۆرە، خۆرە کە رووناکیی نەماو. هەر وەها هەندیک گوتووین: بۆ هەردووکیانە.

۳- ﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ كاتىك مانگ و خۇر پىكەۋە كۆ كرانهۋە، لە ئايا چىيدا پىكەۋە كۆ كرانهۋە و چۇن؟ ھەندىك گوتوويانە: لە نەمانى شەۋق و رووناكييان دا پىكەۋە كۆ كرانهۋە، يانى: مانگ رووناكييەكەي نەماو، خۇرىش تىشكەكەي نەما، ئەۋە، ب- ﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ خۇرو مانگ پىكەۋە كۆ كرانهۋە، لە كاتىكدا خوا ﷻ بىھۋى كۆتايى بەم ژيانە دنيايە بىتتى، بەم گەردوونە بىتتى، لە ئەسلىدا كۆمەلەي خۇر لە خۇر جىابوونەۋە، بۆيە بە دەۋرىدا دەخولتتەۋە، مانگ لە زەۋى جىابۆتەۋە، بۆيە بە دەۋرىدا دەخولتتەۋە، ئىنجا لە پۇژى دوايدا خوا ﷻ -وہك ئايەتەكەي سوۋرەتى (الأنبياء) تاماژەي پىندەكات- وا پىندەچى ئەم گەردوونە بېچىتەۋە ئىۋ يەك بە جۇرىك لە جۇرەكان، وہك دەفەرمۇي: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطِي السَّجْلِ لِلْكَتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (۱۰۶) ئەۋ پۇژەي ئاسمانەكان، وہك چۇن تۇمارى نووسراۋەكان دەپپىچرىتەۋە ئاۋا دەپپىچرىتەۋە، ۋەكو چۇن يەكەمجار دروستمان كىردوون دەيگىرىنەۋە، ئەمە بەئىتتىكە لەسەر ئىمە، بە دىئايى ئىمە ئەنجامدەرىنى.

ئىنجا ئايا يەكەم جار گەردوونە چۇن دروست بوو؟ لە كىتتەكانى خۇمدا، لە مەۋسۈۋە [ئىتىمان و عەقىدەي ئىسلامى داۋ، ۋە لە كىتتەي: [خواناسىي ئاين، ئيمان] داۋ، دۋاجار زۇر بە روونىي، لە مەۋسۈۋەي: (درەۋشاۋەي ئيمان و پوۋچەلىي ئىلحاد، لەبەر تىشكى پۇشنايى زگماك و عەقل و زانست و ۋەجىي دا) باسمان كىردە، نۆتتىن بىرۋەزە لەۋبارەۋە ئەۋەبە كە ئەم گەردوونە، لە يەكەبەكى بچوۋكى يەكجار بچوۋكەۋە، يەكجار گەرم، كە سىنگۇلارتي (singularity) ي پى دەلئىن، واتە: تاكى گەردوونىي، يان ھىلكەي گەردوونىي، يان تۋۋى گەردوونىي، ئەۋ سىنگۇلارتييە تەقىۋەتەۋە، لە ئەنجامدا ئەۋ گەردوونە بەم شىۋەيە دروست بوۋە، واتە: گەردوون لە نەبوونەۋە ھاتە، چۈنكە ئەم سىنگۇلارتييە كە دەلئىن ھىندە بچوۋك، بوۋە نەك لە گەردىلە بچوۋكتر، بەلكو لە ئەلىكتىرۇن بچوۋكتر، كە تا ئىستەخەلك نەك ھەر ئەلىكتىرۇنى نەبىنيۋە، گەردىلەشى نەبىنيۋە، بەلكو

گەرد (molecule) یشى نەدیوھە کە لە ملیۆنان گەردیلە پیک دى، کەچى ئەو سینگۇلارتیە لە ئەلیکترۇنیش بچوکتەر بووھ.

خو **﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتْ رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾** (۳۰)، ئایا ئەوانەى بېپروان نابینن و نازانن، کە ئاسمانەکان و زەوى جۆشدرابوون، لێکمان جیا کردنەوھو، ھەموو ژيانداریکیشمان لە ئاو دروست کرد، ئایا ھەر بپروا ناھینن؟ کە لە یەك ئایەتدا خو **﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا﴾** سەرھەتای دروستبوونی گەردوون و، سەرھەتای دروستبوونی ژيان دەکات، ئنجا دەگونجى دواى خۆر و کۆمەلەکەى خۆى ھەموویان، جارێکى دیکە بچنەوھە ئیو خۆر، ئەو کاتەش زەوى و مانگ کۆدەبنەوھو، خۆر کۆمەلەکەى خۆى بە خۆیەوھ دەلکینى، بە پى ئەو ئایەتە موبارەکە.

(۴) - **﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ إِنَّا لَمَعْرِءٌ﴾**، مەوۆف لەو پۆژەدا دەلئ: پەناگەى پاكردن لە كوئىھ؟ لە ھەموو ئەم سوورەتەدا، وشەى (الإنسان) وەك پێشتر گوتمان مەبەستى ئینسانى بېپروایە، چونكە بە سیاقەكان دا ئەوھە دیار و پوونە: سەرھەتا کە دەفەرمووى: **﴿أَنْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامُهُ﴾**، ھەر دیارە ئینسانى بېپروا پى وایە، خو ئیسكەکانى كۆ ناکاتەوھ، **﴿بَلْ يَرَى الْإِنْسَانُ لِفَجَرٍ آمَنَةٍ﴾**، بەلكو ئینسان دەپەوێ لە پێشەوھ، ھەر بەرھە لە گوناح و تاوان مل بنى.

ج- ھەروھە لێرەش کە دەفەرمووى: **﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ إِنَّا لَمَعْرِءٌ﴾**، بەدلىباى ئەوھ ئینسانى بېپروایە، کە دەلئ: پاكردن لە كوئىھ، ئەگەرنا ئینسانى بپروادار لەو پۆژەدا، بە ئاواتى خۆى دەگات و، شادەمان و، دلخۆشە، وەك دەفەرمووى: **﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرَةٌ﴾** (۳۸) **﴿صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ﴾** (۳۹)، عەبس، واتە: لەو پۆژەدا پووانىكى پوون و گەشاوھ ھەن، دەم بە پێكەنین و دلخۆش، بەلام ئەوھ ئینسانى بېپروایە کە دەلئ: **﴿إِنَّا لَمَعْرِءٌ﴾**، پاكردن لە كوئىھ؟ وشەى (مَقْرَيشَ) چاوگە بە مانای پاكردن (فِرار)، (أَيْنَ الْفِرار) پاكردن لە كوئىھ؟

ههسه‌نی به‌صراپی خوئندویه‌ته‌وه: (أَيْنَ الْمَقَرِّ، الْمَقَرِّ: اسْمُ مَكَانٍ وَمَصْدَرٌ)، ناوی شوئنه‌و چا‌وگیشه، به‌لام زۆربه‌یان به (مَقَرِّ)یان خوئندۆته‌وه.

٥- ﴿كَلَّا لَا وَزَرَ﴾، نه‌خیر [وازینه له گه‌پان به‌ دوای پا‌کردندا]، هیچ په‌ناگه‌یه‌ک نییه، (لَا وَزَرَ، الْوَزَرَ: الْمَكَانَ الَّذِي يُلْجَأُ إِلَيْهِ لِلتَّوَقِّي مِنْ إِصَابَةِ مَكْرُوهِه مِثْلَ الْجِبَالِ وَالْحُصُونِ)، (وزرة) ته‌و شوئنه‌یه که په‌نای پی‌ ده‌بردنی بۆ خۆپاراستن، له‌ شتیکی خراپ و ناخۆش، وه‌ک چایه‌کان و قه‌لایه‌کان، واته: هیچ په‌نایه‌ک نیه، وه‌زیریش بۆیه پی‌ ده‌گوتری: وه‌زیر، چونکه‌ حوکمران به‌هیز ده‌کات، حوکمران په‌نای پی‌ده‌بات بۆ راوێژکردن و به‌هره‌ وه‌رگرتن له‌ عه‌قڵ و را‌بوو چوونی، واته: نه‌خیر هیچ شوئنی پا‌کردن و په‌نا پی‌بردن و خۆ تی‌گرتن نیه، لێره‌دا پی‌ویسته‌ بزانی که هه‌ردوو قو‌ناعی تاخیر زه‌مان و قیامه‌ت پیکه‌وه ده‌مج کراون، چونکه‌ ته‌و پرو‌ودا‌وانه‌ی پرو‌و ده‌دن: چا‌و ته‌بله‌ق ده‌بی، مانگ خه‌فه ده‌بی، خۆرو مانگ پیکه‌وه کۆده‌بنه‌وه، هه‌موویان له‌ پۆژی دوا‌یدا ده‌بن، هه‌لبه‌ته‌ چا‌و ته‌بله‌ق بوونه‌که، ده‌شگونجی له‌ قیامه‌تیشدا بی، به‌لام بی‌گومان مانگ خه‌فه بوون و، شوق نه‌مانی و، پیکه‌وه کۆبوونه‌وه‌ی خۆرو مانگ، له‌ تاخیر زه‌ماندا، له‌ قو‌ناعی یه‌که‌می پۆژی دوا‌ییدا، به‌لام که‌ مرو‌ف دوا‌یی ده‌لی: ﴿أَيْنَ الْمَقَرِّ﴾، پا‌کردن له‌ کوئیه؟ ته‌وه له‌ قو‌ناعی قیامه‌ت و هه‌لسانه‌وه‌دا، یانی: لێره‌دا وه‌ک و له‌ هه‌ندی‌ک شوئنی دیکه‌ش دا ته‌وه هه‌ر هه‌یه، خ‌وای موته‌عال هه‌ردوو قو‌ناعه‌که‌ی تاخیر زه‌مان و قیامه‌ت پیکه‌وه‌ باس ده‌کات، پیکه‌وه‌یان ئاوێته‌ ده‌کات، چونکه‌ ته‌وانه‌ی دیکه‌ که‌ دین، هه‌موویان مه‌به‌ست پی‌یان، ته‌و پرو‌ودا‌وانه‌ن که له‌ قیامه‌تدا ده‌قه‌ومن.

٦- ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَوْمَئِذٍ لَّشَفِيرٌ﴾، له‌و پۆژه‌دا نشینگه و سه‌قامگیر بوون و، گیرسانه‌وه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگاره‌ته، ته‌مه‌ پیمان لیده‌گری بلێین: ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ إِنَّ الْمَقَرَّ﴾، مرو‌ف ده‌لی: پا‌کردن له‌ کوئیه، که له‌گه‌ل تاخیر زه‌مانیشدا ده‌گونجی، هه‌روه‌ها: ﴿كَلَّا لَا وَزَرَ﴾، نه‌خیر هیچ په‌ناگه‌یه‌ک نییه، که ته‌مه‌ش له‌گه‌ل تاخیر زه‌ماندا هه‌ر ده‌گونجی، به‌لام که‌ دوا‌یی ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَوْمَئِذٍ لَّشَفِيرٌ﴾، نیشته‌جن بوون و گیرسانه‌وه‌ ته‌نیا بۆ لای په‌روه‌ردگاره‌ته، هه‌روه‌ها دوا‌یی که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿يَبْئُتُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾،

لهو پۆژەدا ئېنسان ھەوالی پێدەدری، بەوەی که پێشخستوه و دواخستوه، دواى دەفەرمووی: ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾، بەلکو مروّف بەسەر خۆیەوه چاودێرە و شایەدە، ھەرچەندە بیانووھەکانی بختەرەو، ئەمانە ھەموویان بەدلتیایی بە تەئکید لە قوناغی پۆژی قیامەتدا دینە دی.

(المُسْتَقَرُّ: مُصَدِّرٌ مِثْمِيٍّ مِنْ اسْتَقَرَّ إِذَا قَرَّ فِي الْمَكَانِ وَلَمْ يَنْتَقِلْ)، (مُسْتَقَرٌّ) چاوی میمیە و لە (استقر) ھەواتو، (اسْتَقَرَّ أَي: قَرَّ)، لە شوێنەکە چەسپا و لانه چوو، کەواتە: ﴿إِلَىٰ رَيْكُ يَوْمٍ ذَا لُغْنٍ﴾، واتە: گیرسانەو ھەو نیشته جی بوون لەو پۆژەدا بو لای پەرورەدگارتە، (مَوْضِعٌ قَرَارِهِمْ مِنْ جَنَّةٍ أَوْ نَارٍ مُقَوَّضٌ إِلَىٰ مَشِيئَةِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ)، نیشته جی بوونیان لە لای پەرورەدگاریانە، یاخود: شوونی نیشته جی بوونیان، لە بەھەشتدا، یاخود لە ناگەدا، عایدی ویستی خۆی پاک و بەرزە.

(۷) - ﴿يَبْنِئُوا الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾، مروّف ھەوالی پێدەدری، بەوەی پێشخستوه و بەوەی دواخستوه:

ھەلبەتە لێرەدا دەگونجی مەبەست پێی مروّف بێ بە گشتی، چونکە مروّفەکان ھەموویان بە چاک و خراپەو ھەوالیان پێدەدری و، لە راستیییدا چاک و خراپەکانیان دەخوێنەو بەرچاویان، بەلام بە پێی سیاق دەلێن، لێرەدا مەبەست پێی ئینسانی بێروایە، واتە: ئینسانە بێروایەکان، لەو پۆژەدا ھەوالیان پێدەدری بەوەی پێشیانخستوه لە خراپان، لە تاوان و سەرپێچەکان و، دوايان خستوه لە فەرمانبەری و چاکەکان، ئەگەر مەبەست پێی ئینسانی بێروا بێ، دەبێ تاوا تەفسیر بکری، ئەوەی کە پێشخستوه لە گوناھو تاوان، ئەوەی دواى خستوه لە فەرمانبەری و لە گوێراپەلی بو خوا ﷻ و بو پیغەمبەری خوا ﷺ.

(۸) - ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾، بەلک و مروّف بەسەر خۆیەوه چاودێرە، ئەمە گواستەو ھەیکە بو بەرزبوونەو لە تێو پۆکی ئەوەی کە فەرمووی: ﴿يَبْنِئُوا الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾، لەو پۆژەدا مروّف، (مروّفی بێروا) ھەوالی پێدەدری بەوەی کە پێشی

خستوه و دوايخستوه، به لكو زياتر له وهش، ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾، هه والی پێده درى هيج، به لكو زياد له وهش.

أ- مَرُوفٌ خَوَىٰ به سهر خَوِيه وه چاودێره، (بَصِيرَةٌ) يانى: (بَصِيرٌ بِنَفْسِهِ) به خَوَىٰ بُو خَوَىٰ شاره زاو ناگاداره، بُوچى فهرموويه تى: (عَلَىٰ نَفْسِهِ)، به (عَلَىٰ) بهركارى خواستوه؟ (لِتَضْمِينَ مَعْنَى الْمُرَاقَبَةِ، مِثْلُ: ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ ١١) (الإسراء، (أَي: شَاهِدٌ بِمَا صَدَرَ عَنْهُ مِنَ الْأَعْمَالِ السَّيِّئَةِ وَالنَّاءُ لِلْمَبَالْغَةِ مِثْلُ الْعَلَامَةِ)، واته: لهو پوژدهدا مرووف چاودێره به سهر خَوِيه وه و بُو به (عَلَىٰ) بهركارى خواستوه، تاكو مانای چاودێر يکردنى بخريتته نيو، واته: چاودێره به سهر خَوِيه وه، به لگه به به سهر خَوَىٰ و چاودێريشه، وهك: ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ ١١) (الإسراء، واته: ئەمڕۆ تۆ بهسى لێپرسينه وه له گه ل خۆتدا بهكى، واته: لهو پوژدهدا مرووف شاهه دى به سهر خَوَى ده دات، له كرده وه خراپه كانى، (بَصِيرَةٌ) ش (تاء)ى خراوه ته سهر، بُو زنده پوييه، وهك (عَلَامَةٌ) زور زانا.

ب- واتايه كى ديكه ي: مرووف لهو پوژدهدا به لگه به له سهر خَوَى، (بَصِيرَةٌ) به مانای (حُجَّة) دى، وهك خوا فهرموويه تى: ﴿فَلَمَّا جَاءَكُمْ بِصَافِرٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ ١٠١) (الأنعام، له پهروه ردگار تانه وه به لگه پوژشه كانتان بُو هاتوونز

ج- رايه كى ديكه ش هه به: (هُنَاكَ مَنْ هُوَ عَلَيْهِ بَصِيرَةٌ وَهُمْ الْمَلَائِكَةُ)، كه سانتيك هه ن به لگه ن به سهر يه وه، كه مه به ست پى فريشته كانن، نجا كه ده فهرموى: ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾، ئەمە دوو واتای هەن:

١- خوارسكيك كه خوا مرووف له سهر خولقاندوه، له زاتى خويدا نه وه ده زانى، كه له خواى نزيك ده خاته وهو، ههروه ها نه وهش كه له خواى دوور ده خاته وه.

۲- مەبەست لە مروۆف ئەندامەکاننى كە شاھەدىي لێدەدەن، وەك لە سوورەتى (فُصِّلَتْ) دا خۆى پەرەردگار باسى كەردووە، ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَشَهِدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ۶۵ یس.

(۹)- ﴿وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرُهُ﴾ هەرچەندە (مروۆف) پاساوەکانى و بیانووەکانیشى فریبدات، وشەى (مَعَاذِيرُهُ) کۆیەو بەھۆى پالدرانە لاوە کراوە بە ناسراو، (يَعْنِي جَمْعُ مُعْرِفٍ بِالْإِضَافَةِ)، ئەمە مانای گشتیی دەگەيەنێ، واتە: هەرچەندە مروۆف تێکرای بیانوو و پاساوەکانى خۆى فریبدات، بەلام دواجار خۆى بەسەر خۆیەووە شاھەدە، ئەمە لێرەدا ھەمووی دەبێتە حال، بۆ راناویک کە لە ئێو (بَصِيرَةٌ) دا شێردراوەتەو، یاخود لە (نُبَأًا) دا شێردراوەتەو، لە حالیکدا کە بەلگەکانى فری دەدات، بیانووەکانى دینیتەووە ئەو مروۆف، بەلام بۆ خۆى بەسەر خۆیەووە شاھەدە.

وشەى (مَعَاذِير) دەلێ: (اسْمٌ جَمْعٌ لِلْمَعْذِرَةِ، كَالْمَتَاكِرِ اسْمٌ جَمْعٌ لِلْمُنْكَرِ، لَا جَمْعَ، لَأَنَّ الْجَمْعَ مَعَاذِيرٌ، وَقِيلَ مَعَاذِيرٌ جَمْعُ مِعْذَارٍ، وَهُوَ سَتْرٌ أَيْ: وَلَوْ أَرْخَىٰ سُتُورُهُ)، (مَعَاذِير) یان ناوی کۆى (مَعْذِرَة، واتە: پۆزشەکان، وەك چۆن (مَتَاكِر) ناوی کۆى (منکر) واتە: خراپەکان، ئەك کۆ بێ بەلگو ناوی کۆیە، چونکە کۆى (مَعْذِر) (معاذره، بە ژێر (گسر)، ھەندیکیش گوتووایانە: (مَعَاذِير) کۆى (مِعْذَار) ە، (مِعْذَار) یش بە مانای پەرەدە دێ، واتە: ھەرچەند مروۆف پەرەدەکانى دا بەتاتەووە لە کاتى گوناھو تاوندا، بەلام خۆى بەسەر خۆیەووە شاھەدە .

دەشگونی: ﴿وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرُهُ﴾، حال ئەبێت لە (بَصِيرَةٌ) لە (نُبَأًا)، بەلگو رستەییەکی دەست پیکردن بێ، (أَيْ: وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرُهُ مَا قُبِلَتْ مِنْهُ)، ھەرچەندە پۆزشەکانى خۆى فریبدات و بیانخاتەرۆ، بەلام لێى وەرناگیرێن، چونکە ئەندامەکانى خۆى بەسەر یەووە بەلگەو شاھەدن.

شایانى باسە شەش جاران وشەى (الإنسان) لەم سوورەتە موبارکەدا ھاتووە، لە نایەتەکانى (۳، ۵، ۱۰، ۱۴، ۳۶، ۴۱) دا و لە ھەموویاندا یان مەبەست پێى مروۆفى

بێپروایه، یان بابایه که دهستی هیدایهتی خوای پێ نهگه‌یشتوه، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و کاته‌ مرۆڤه‌کان هه‌موویان له‌و جوړه‌ بوون، ئه‌م سێ نه‌گه‌ره‌ هه‌ن، به‌لام نه‌گه‌ری یه‌که‌میان له‌ هه‌موویان به‌هێزتره‌، که‌ مه‌به‌ست پێی مرۆڤی بێپروایه‌.

(ابن العربي) له‌م دوو ئایه‌ته‌ موباره‌ که‌: ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۚ وَلَٰكِن مَّا عَاذِرُهُ ۚ﴾^(١٥)، چه‌ند هوکمیکی وه‌رگرتوون، من چواریانم هێنان^(١):

١- ده‌لێ: ئه‌م ئایه‌ته‌ موباره‌ که‌ به‌لگه‌ی تێدایه‌، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌سێک، بۆ خۆی دانپیدا بێت، له‌سه‌ری به‌ به‌لگه‌ حیسابه‌، چونکه‌ دانپیدا هێنانی مرۆڤ وه‌ک گوتراره‌: (الإقْرَارُ سِيدُ الْأَدْلَةِ)، دانپیدا هێنان گه‌ره‌ی هه‌موو به‌لگه‌کانه‌ و، ئه‌وه‌ شایه‌دی دانه‌ له‌سه‌ر خۆ.

٢- هه‌روه‌ها له‌م ئایه‌ته‌ موباره‌ که‌ وه‌رده‌گیرێ، که‌ دانپیدا هێنان ته‌نیا هی که‌سێک که‌ ئه‌رکدار (مکلف) کرابێ، واته‌: عاقل و بالغ بێ وه‌رده‌گیرێ، وه‌ک به‌لگه‌، ئه‌ویش به‌ مه‌رجێک پێلێگرتن (حَجْر) نه‌خرا بێته‌ سه‌ر، واته‌: ته‌سه‌رپووف کردن و هه‌لسوکه‌وت کردنی لێ قه‌ده‌غه‌ نه‌کرابێ.

٣- هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی تێدایه‌، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی مرۆڤ نه‌گه‌ر دانیشی به‌ شتێکدا هێنابێ، به‌ تابه‌ت له‌و سنوورو سزایانه‌دا، که‌ په‌یوه‌ندیان به‌ نێوان خۆی و خواوه‌ هیه‌، ده‌توانێ لێی پاشگه‌ز بێته‌وه‌، هه‌روه‌ک و له‌و قه‌رمایشته‌دا، که‌ سه‌حیحی بوخاریی و موسلیم دا هاته‌وه‌، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ماعیز که‌ دیت و دان به‌ زینادا دیت، چوار جارێان په‌ته‌ی ده‌کاته‌وه‌، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چوار جار دان پێدا دیت، ده‌پرسی: ئایا شیتێ؟ ده‌لێ: نه‌خێر، ده‌فه‌رمووێ: ئایا هاوسه‌رداری؟ ده‌لێ: به‌لێ، دوا‌یش که‌ له‌ژێر سزادانه‌که‌دا پاده‌کات، وه‌ک له‌ (سنن أبی داود) دا هاته‌وه‌، هاوه‌لان شوێنی ده‌که‌ون، له‌ کاتی به‌رد باران کردنه‌که‌دا پاده‌کات، کردنه‌که‌دا، یه‌کیان شه‌ویلاگه‌ی حوشتێکی پێدا ده‌داو ده‌بیخات، دوا‌ی ته‌واوی ده‌که‌ن، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموێ: ﴿هَلَّا تَرَكْتُمُوهُ لَعَلَّهٗ اَنْ يَّتُوبَ فَيَتُوبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ﴾ واته‌: بۆ چی وازتان لێنه‌ ده‌هێنا، به‌لکو ده‌گه‌رایه‌وه‌ (بۆ لای خوای

بەبەزەیی) و، خواش تۆبە ی لێوەردەگرت، کەواتە: ئەگەر مرۆڤ لە دانپیداھێنانی خۆی پەشیمان بێتەو، سزای لەسەر لادەچێ، ئەمە پرای زۆربە ی زانیانە.

۴- لە پۆژی قیامەتدا پۆزش ھێنانەو ھ سوودی نیە، وەك لە سوورەتی (الروم) ئایەتی (۵۷)دا، خوا زۆر بە ڕوونی دەفەرموی: ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾، واتە: لەو پۆژەدا پۆزش ھێنانەو ھ سوود ناگەیەنێ بە ستەمکاران، ئەوانە ی ستەمیان لە خۆیان کردو، ھەروەھا داواشیان لێ ناكرێ، گلەیی خوا لەسەر خۆیان لابەرن.

مەسەلەى سېئەم:

فەرمانکردنى خوا ﷻ بە پېغەمبەرەكەى ﷺ، كە پەلە نەكات و زمان نەجووئىنى لە كاتى وەرگرتى قورئان لە جىبرىل دا، بەلكو پاش خوئىندەوہى جىبرىل بۆ قورئان، ئەویش شوئى بکەوئى بە دوايداو، دئىاش بى خوا لە عەقَل و سىنەى دا كۆى دەكاتەوہو ڕوونىشى دەكاتەوہ:

خو دەفەرموئ: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (١٦) ﴿إِنْ عَلَيْنَا جَمْعُهُمْ وَقُرْآنُهُ﴾ (١٧) ﴿إِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحْ تُرَّأَنَّهُ﴾ (١٨) ﴿ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا لِسَانَهُ﴾ (١٩).

شىكردنەوہى ئەم ئایەتەنە، لە چوار بڕگەدا:

١- ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾، زمانتى پى مەجووئىنە، تاكو پەلەى لى بکەى، ئەم چوار ئایەتە موبارەكە، باسى بابەتێك دەكەن كە جىايە، لە باسى سەرەكی ئەم سوپەرەتە موبارەكە، كە باسى ڕۆژى دواى و قىامەتە، خوا ﷻ ئەم مەسەلەبەى ئىواخنى ئەم بابەتە كردو، ديارە لەو كاتەدا، كە جىبرىل ئەم ئایەتە موبارەكانەى بۆ پېغەمبەرى خوا ﷻ خوئىندوونەوہ، پېغەمبەر ﷺ لەبەر سوور بوونى و، زیادە گرنگى و بايەخدانى بەوہى ڕێك وەك و جىبرىل ئایەتەكان بلىتەوہ، لەگەلیدا كۆى كردون، بىژتوونى، خوا ﷻ ڕىئەماى كردو، كە زمانى پى نەجووئىنى، ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ﴾، ڕاناوہكە بۆ قورئان دەچىتەوہ، بەلئى پىشتى باسى قورئان نەكراو، بەلام ھەر ديارە، ئەوہى بەسەرىدا خوئىندراوہتەوہ، ھەر قورئان بوو و ئەوہش لە قورئاندا زۆر، جارى وایە خوا ﷻ باسى شىتێكى نەكردو، يەكسەر ڕاناوێكى بۆ لا دەگىرێتەوہ، لەبەرئەوہى بە سىاق و سەلىقە دەزانرى.

يەكێك لە زاناپان ئاواى مانا لىكداوہتەوہ: (لَا تُحَرِّكْ بِالْقُرْآنِ لِسَانَكَ، عِنْدَ الْإِقَاءِ الْوَحْيِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ، لَتَأْخُذَهُ عَلَى عَجَلَةٍ مَخَافَةَ أَنْ يُفْلِتَ مِنْكَ، أَوْ

لِمَزِيدِ حُبِّكَ وَحِرْصِكَ عَلَى آدَاءِ الرِّسَالَةِ)، واتە: زامان بە قورئان مەجوولئىنە، لە كاتىكدا ۋە حىيت بۆ دە ئىردرى، بەر لە ۋەى سرووشكرانه كه تەواو بى، زاماننى پى مەجوولئىنە، تاكو بە پەلە ۋە رىبگرى، لە ترسى ئە ۋەى وشە يەكت لە دەست بچى، يان لە بەر زىدە سوور بوونت و، گرنگى و بايە خدانىت بە ۋەى، پەيامى خوا ﷻ ۋە رىبگرى و دوايى بىگە يەنى.

(۲) - ﴿إِنْ عَلَيْنَا جَمْعُهُمْ وَقُرْآنُهُمْ﴾، بە دلىبايى كۆكردنە ۋەى و خوئىندنە ۋەى لە سەر ئىمە يە، واتە: كۆكردنە ۋەى لە دل و سىنەى تۆداو، لە عقل و دلى تۆدا، ھەر ۋە ھا خوئىندنە ۋە شى بە زامانى تۆ لە سەر ئىمە يە.

(۳) - ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَانْفِصَ قُرْآنُهُمْ﴾، ئىنجا كە خوئىندمانە ۋە، تۆش شوئىن خوئىندنە ۋە كەى بكە ۋە.

(۴) - ﴿ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا بَيَانُهُمْ﴾، ئىنجا بە دلىبايى ۋە ۋوونكردنە ۋە شى لە سەر ئىمە يە ئەمە دوو واتاى ھەن:

۱- واتە: ۋوونكردنە ۋەى واتا يە كانى بۆ تۆ لە سەر ئىمە يە، خوا دە فەرموئى: ئە ۋە كارى منە، كە مانا يە كانى بۆ تۆ ۋوون بكە مە ۋە و ئىتبىگە يە نم.

۲- واتە: گە ياندن و ۋوونكردنە ۋەى بۆ خەلك بە زامانى تۆ، لە سەر زامانى تۆ، بە خەلكى بگە يە نىن، ئە ۋەش لە سەر ئىمە يە.

ماناى لىكدانە ۋە يەكى دىكە و ھەلۋە شاندىنە ۋەى

لېرەدا ھەندىك لە زانا يان، بە جوړىكى دىكە ئەم ئايە تانە يان مانا كىردوون، ۋەك لە مانا گشتىيە كە شىدا ھەر باسما ن كىرد، گوتوو يانە: لېرەدا ۋووى دواندن لە مروقى گوناھكارە، ئىنجا ئە گەر ۋووى دواندن لە مروقى گوناھكار بى و، دواندە كەى لە قىامەت دا بى، ئەو كاتە ئەم چوار ئايە تە نابنە شتىكى نامۆ

و، نابىنە مەسەلەيەكى دىكەي جىيا، لە بابەتە سەرەككەي ئەم سوورەتەو، لەگەلى دا نىواخن و ئاوتە كراپن، ئاوايان لىكدەدەنەو: ئەي مەوۆفى تاواىبار! كە لىپرسىنەووت لەگەلىدا دەكرى، زمانى پى مەجوولىنە، بە خوئىدەوئى لىستى كردهوەكانت، تاكو پەلە بكەي، چونكە لەسەر ئىمەيە لىستى كردهوەكانت، كە گوناھەكانتى تىدا كۆكراونەو، كۆكردنەوئى گوناھەكان لەسەر ئىمە بوو لەو لىستەداو، خوئىدەوئىشان بەسەرتدا لەسەر ئىمەيە، ئنجا ھەر كاتىك ئىمە بەسەرماندا خوئىدەو، تۆش شوپن خوئىدەوئەكەي بكەو، دوايش لەسەر ئىمەيە بۆت پوون بكەينەو، چىيت كردو و چىيت نەكردو!

ھەلبەتە نالیم: ئەم مانا لىكدانەوئەش لە پووى رىزمانى و پوالەتى ئایەتەكەو، بەلام بە پى سەرنجدانى نىوەرۆكى ئایەتەكان و سىاقى ئایەتەكان، ھەروەھا ھاتنە خواریشى، كە پىشتەر باسماى كردو، دوايش ئەو ئایەتەي دىكەي سوورەتى (طە)، كە خوا دەفەرەوئى: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ، وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (۱۳)، كاتىك قورئانت بو دادەبەزىرئ، پەلەي ئىمەكە، پىش ئەوئى سەركرانەكەي تەواو بئ، تۆ بلى پەروەردگارم زانىارىيم بو زیاد بكە.

ئەوانە ھەموویان رىگرن لەوئى ئەو مانایە لىك بدرىتەو، ھىچ پىوئىستىش بەو جوړە مانا لىكدانەوئە ناكات، ئەو زياتر لە كاردانەوئى تۆمەتەي و گومانە دەستكارىكرانى قورئاندا گوتراو، وەك (الألوسي) لە تەفسىرەكەي خوئىدا^(۱) ھىتاوئەتى، دەلى: (وَقَدْ اُنْذِفِعْ بِهِ اَعْتِرَاضُ بَعْضِ الرُّنَادِقَةِ وَشُرْذِمَةٌ مِنْ قُدَمَاءِ الرَّافِضَةِ وَالطَّغْنِ فِي الْقُرْآنِ)، واتە: بەو شۆو مانا لىكدانەوئە، پەخنەگرتى ھەندىك لە زەندايقەكان و، كۆمەلىكى كەم لە پىشەكەكانى رافىزە [واتە: شیعە] و تانەدانىان لە قورئان بەو جوړە مانا لىكدانەوئە، بەرپەرچ دەدرىتەو.

که گوئیوانه: (أَنَّهُ لَا وَجْهَ لِقُفُوعٍ: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْمَلَ بِهِ﴾، فِي أَثْنَاءِ أُمُورِ
الْآخِرَةِ، وَلَا رِبْطَ فِي ذَلِكَ بِوَجْهِ مِنَ الْوُجُوهِ، وَجَعَلُوا ذَلِكَ دَلِيلًا لِمَا زَعَمُوهُ مِنْ أَنَّ
الْقُرْآنَ قَدْ غَيِّرَ وَبُدِّلَ وَزِيدَ فِيهِ وَنُقِصَ مِنْهُ، وَاثَه: هِيَجْ رَوِيه كِي لَوْژِي كِي نِيه، كه
ئهم ئايه ته موباره كانه: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْمَلَ بِهِ﴾ تاكو كوئايي، بخزيرئنه
نيو بابه تيك كه باسي پوژي دوايي دهكات و، هيج پيكه وه په يوستيه كيان نيه و،
ئوه يان كردو ته به لگه له سهر ئه وه ي گومانيان بردوه، كه قورئان گوږدراوه و
دهستكار يي كراوه و، لئى زياد و كه م كراوه.

ده لئى: به لكو ئهمه قسه يه كه خوا نئواخنى كردوه، له سهر شيوه ي
ئاوردانه وه و، ميه ره بانئى نواندن له گه ل پيغه مبه ره كه يدا ﷺ.

ههر ئه و مه سه له يه (فخر الدين الرازي) ش له ته فسي ره كه ي خويدا^(۱)، ئاماژه ي
پيدا وه و ده لئى: (زَعَمَ قَوْمٌ مِنْ قُدَمَاءِ الرُّوَافِضِ أَنَّ هَذَا الْقُرْآنَ قَدْ غَيِّرَ وَبُدِّلَ وَزِيدَ
فِيهِ وَنُقِصَ عَنْهُ، وَاحْتَجَّوْا عَلَيْهِ بِأَنَّهُ لَا مُنَاسَبَةَ بَيْنَ هَذِهِ الْآيَةِ وَبَيْنَ مَا قَبْلَهَا، وَلَوْ كَانَ
هَذَا التَّرْتِيبُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، لَمَا كَانَ الْأَمْرُ كَذَلِكَ).

واته: كومه لئى كه رافيزه كانئى پيشوو، پيئان وا بووه قورئان گوږدراوه و
دهستكار يي كراوه و، لئى زياد و كه م كراوه، ئه وه شيان به به لگه هئتا وه ته وه، كه
ئهم ئايه ته به لگه ل ئايه ته كانئى پيشوو ي دا، هيج پيكه وه گونجاو نين و، ئه گه ر
ئو ريزه بندي ئايه تانه و، ئه و فه رمايشته له لايه ن خوا ي به رزه وه بووايه، به و
شيوه يه نه ده بوو، [به لام دياره ئايه ته كان دهستكار ي كراون و پاش و پيش كراون،
يا خود گوږدراون].

دوايي (الرازي) شه ش به لگان ديئنه وه له سهر پيكه وه گونجاوي ئايه ته كان،
كه به پئويستم نه زانى ئاماژه يان پئى بدهم، گرنگ ئه وه يه -ئهو قسه به كه

پریزەندى ئایەتەکان بەوجۆرەک هەن، بەلگەى دەستکاتیکرانى قورئانە- قسەیهکی پووچە و، لە راستیدا خوا ﷻ جارى واهەیه، لە ئیو چەقى بابەتیکدا ئامازە بە بابەتیکى دیکە دەکات، یاخود بابەتیکى دیکەى لەگەڵ ئیواخن دەکات، ئەوەش ئەک هەر ناکرێتە بیانوو بەلگەو دەستچیلەى لە قورئان کەوتنە گومان، بەلگەو ئەوە زیاتر دەرخەرى ئەوەیه کە خوا ﷻ بەو شیوەیهى پێغەمبەرى خوا ﷻ لە واقعیى ژيانى خۆیدا ژیاوه، بەو شیوەیه دواندووێتى، لەو کاتەدا پێغەمبەرى خوا ﷻ کە جیبریل قورئانەکەى بۆ دابەزاندوه، پەلەى کردوهو، وىستووێتى یەکسەر بەپەلە بیلێتەوه، ئیدی خواش ﷻ هۆشدارى پێداوهو رێنمایى کردوه، چۆن لەگەڵ دابەزێندرانى قورئاندا مامەلە بکات!

سەرنجى ئەو سى تەفسیرانەشم دا، کە هى شیعان و لە لا من:

۱- تەفسیری (المیزان): هى (محمد حسين الطباطبائي)

۲- تەفسیری (کاشف): هى (محمد جواد مغنیه)

۳- تەفسیری (مونه): هى (ناصر مکارم شیرازي) و چەند زانایەکی دیکە.

بە باشم زانى ئەو دوو سى دێرە، لە تەفسیری (مونه)^(۱) بگوازمهوه دەلێ: (إن آیات درزمن بیانگر أمالت قرآن وحفظ آن أزهر كونه تحریف و دگرگونی است، چرا که خداوند وعده جمع تلاوت و بیان آن را داده است)، واتە: ئەم ئایەتە ئەوە دەگەیهنن و، روونکەرەوهی، پەسەناپەتێ قورئانن و پاراستنی قورئان، لە هەر جۆرە گۆران و دەستکاری کردنێک، چونکە خوا، گفتی خۆپێندەوهو کۆکردنەوهی قورئانی بە پێغەمبەر ﷺ داوه، کەواتە: ئەم کۆکردنەوهی لە دڵ و سینەیدا، هەم خۆپێندەوهی و، هەم روونکردنەوهی و هەم پاراستنی قورئان دەگەیهنێ.

لە پێشەکی گشتی ئەم تەفسیرەشدا کورتە باسیکی چڕو پڕمان لە بارەى
قورئانەوه کردووە: مانای قورئان و، کۆکرانەوهى قورئان، پارێزراى قورئان و،
کۆمەڵیک مەسەلەى دیکەى پەيوەست بە قورئا^(۱)

لە چاپى دووهمى ئەم تەفسیرەدا ئەو بابەتە کەوتۆتە بەرگى یەكەمەوه، بەجیاش بە
ناونیشانى: [قورئانى مەزن لە نۆژدە تەوهردا] چاپ و بلاوکرانەتەوه

مەسەلەى چوارەم:

سەرزەرىشتىكرىنى بېرىۋايان، كە تەنیا ژيانى زوۋ تېپەرى دىنبايان خۇشدهۋى و دۋارۋژ وىل دەكەن، لەو پۋژەش دا خەلک دەبنە دوو بەش: كەسانىكى شادمان و پروۋگەش و تەماشاكەرى خوا ﷻ، كەسانىكى رەنگ و پرو تەلخ و مەينە تبارو، چاۋەرىى بەلای كەمەرشكىنكەر:

خوا دەفەرەمۆى: ﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾ (۲۰) ﴿وَيَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾ (۲۱) ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾ (۲۲) ﴿إِلَىٰ رِبْعِهَا نَاطِرَةٌ﴾ (۲۳) ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ﴾ (۲۴) ﴿تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ﴾ (۲۵) ﴿﴾.

شىكرىدەۋى ئەم ئايەتەنە، لە شەش بىرگەدا:

(۱) - ﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، نە خېر بەلكو ژيانى زوۋ تېپەرى دىنبايان خۇشدهۋى. (كلا) ۋەك زۆر چار گوتوۋمانە: (كَلِمَةُ رَدِّعٍ وَرَجْرٍ وَإِطْأَل)، ۋشەيەكە بۇ تېۋەخوپىن و بەرپەرجدانەۋە، ۋ ھەلۋەشاندىنەۋە قسەيەك، كە لەو رەۋتە دەفامرىتەۋە، بەكار دەھىزى، (كلا) ۋاتە: ۋانىە ۋەك تېۋە گومان دەبەن و خەيال دەكەن، ياخود ۋازىيىن لەۋەى تېۋە خەرىكىنى كە باۋەشتان بە دونىادا كىردو، ﴿بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، بەلكو تېۋە ژيانى زوۋ تېپەرى دىنبايان خۇشدهۋى.

كە ئەۋە لىرەدا ۋا پىدەچى تاماژە بى بەۋەى ئەۋ قورپانە ۋانىە ۋەك تېۋە گومانى پى دەبەن، بەلام تېۋە ژيانى زوۋ تېپەرى دونىاتان خۇشدهۋى و، ئەۋەش كە چەشمەند سازى لىل كىردوۋن. ئان ۋانىيە كە قىبلە لە ئارادا نەبى، بەلام تېۋە بۆيە نكوۋلى لى دەكەن، چۈنكە تەنیا ژيانى دونىاتان خۇشدهۋى و، باۋەشكىردىتان بە دىنبا، ۋا لىكىردوۋن نكوۋلى لە پۋژى دۋاى بىكەن، بۇ ئەۋەى ئەۋ چىژ ۋەرگىرنەى بە ھەرامىي لە دىنبا ۋەتەن پەخساۋە، دەستەردارى نەبن.

که دهفه رموی: ﴿كَلَّا بَلْ يُحِثُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، خوینراویشه تهوه: ﴿كَلَّا بَلْ يُحِثُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، نه گهر (تُحِثُّونَ) بى، واته: پروى دواندن له بېپروايانه به شیوهى دوینراو، به لَمْ نه گهر (يُحِثُّونَ) بى، مه به ست ههر بېپروايانن و به شیوهى ناديار قسه يان له باره كراوه. (العاجلة) ش سیفه تی وه سفکراویکی قرتینراوه: واته: (الحياة العاجلة)، ﴿كَلَّا بَلْ يُحِثُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، واته: ژيانى زوو تپه یری دنیاو به په له تان خوښده وى.

(۲) - ﴿وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾، مه نزلگای کۆتاییش وېل ده کهن، خویندراویشه تهوه (يَذَرُونَ)، (تَذَرُونَ) واته: ژيانى مه نزلگای کۆتایی وېل ده کهن، نه گهر (يَذَرُونَ) بى واته: نه وان، مه نزلگای کۆتایی وېل ده کهن و پشتگوځى ده خه، (الآخرة) ش ديسان سیفه تی وه سفکراویکی قرتینراوه، واته: (الحياة الآخرة) يان (المحلة الآخرة، المئزلة الآخرة)، قۇناغى دوايى، پښه گى کۆتایی وېل ده کهن.

شايانى باسه: ليره دا وه زانايان گوتوويانه: نه وهى سهرزه نشترکړنه کهى پتوه په يوه سته، بریتیه له خوښويستنى دنیاو، وېلکړدى پوژى دوايى، نه گهرنا کۆکړدنه وهى هه ردووکيان، به شیوه يه کى هاوسه ننگ، نه که ههر سهرزه نشترکراو نيهو، مروځى له سهر سهرزه نشت ناکړى و په خه ي لېناگيرى، به لکو شتيکى ويستراو پتويستيشه، وه که خوا ﷻ له سووره تی (البقرة) دا، مه دحى کۆمه ليک له به ننده چاکه کانى خوځى ده کات و دهفه رموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ﴿٢٠١﴾ اُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾، هه روه ها له مروځه کان هه، که ساتنیک ده لېن: په روه ردگارمان! له دنيا دا چاکه مان پى بدهو، له پوژى دوايشدا چاکه مان پى بده و، له نازارى ناگر بمانپاړزه، [دوايى دهفه رموی:] ئا نه توهان په شک و به شيان هه يه، له وه دا که به ده ستيان هيناوهو، خواش لېپرسينه وهى خيرا به.

هه روه ها له سووره تی (القصص) دا، که (بنو اسرائيل) ئاموژگارى قاپوون ده کهن، قاپوونيش ههر له گه لى مووسا ﷺ بووه و، لېيان گه لگه راوه ته وه

و سته می لیکردون: ﴿إِنْ قُرُونٌ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ مُوسَىٰ بَعَثَ عَلَيْهِمْ﴾ ﴿۷۶﴾، لیان
 هه لکه پاره توه به هوئ سهرهوت و سامانی حه پاره وه، که وه سهره یکی ناوه له
 په نای حوکمرانی، خو سه پێنانه ی فیرعه ون دا، وه ک هه موو تهو دهوله مه ندانه ی
 به درێژای میژوو و، ئیستاش له واقعی ئیستاماندا، وه ک گهنه و قرنوو،
 زینده و هره مشه خوره کان له سهر خوینی خه لکی دیکه ده ژین و، له په نای
 ده سه لاتدارانی خو سه پین و ده سه لات و هه موو شت بو خو قورخکه ردا، له گه لیان
 ده بته شه ریکه دزو سه رهوت و سامانی حه پام وه سهره یکه ده نین، قاروونیش
 یه کیک بووه له وانه، نه گه رنا له نه سلدا قاروون له گه لی مووسا (علیه السلام) بووه
 و، له وه چه ی ئیسرا ئیل بووه، به لام لیان هه لکه پاره توه وه: ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا
 تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ ﴿۷۷﴾ وَأَتَّبَعَ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
 نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿۷۸﴾ البقرة، کاتیک خه لکه که ی پینان گوت: زور دلخوش مه به،
 تیمه په پیننه له دلخوشیدا (به ژبانی دنیا)، چونکه خوا زور دلخوشانی به ژبانی
 دنیاو، خوشناوین و، له وه شدا که خوا پینداوی مه نزلگای کو تای دی داوا بکه، واته:
 سه رهوت و سامانه که ت بکه به نامر ازیک و هوکاریک بو وه ده سه تهنانی ژبانی هه تا
 هه تای له رۆژی دوا ییدا، نه ویش به هوئ ته وه وه که سه رهوت و سامانه که ت له
 پیناوی خوا دا، به خه لکی موسته حق و شایسته به خشی، خر مه تی خه لکی پین
 بکه ی، دوا یی پینی ده لین: ﴿وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾ ﴿۷۷﴾ البقرة، به هوئ مال
 و سامانه که ته وه خرا په و تیکدان له زه ویدا داوا مه که، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾
 ﴿۷۷﴾ البقرة، بیکومان خوا تیکده رانی خوشناوین.

که واته: پشت له دنیا کردن شتیکی په سندنیه، به لام لیره دا که خوا
 ده فهرموئ: ﴿كَلَّا بَلْ يُحِثُّونَ الْمَآلَةَ﴾ ﴿۸۰﴾ وَيَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿۸۱﴾، نه وه نه گه ر هه ردووکیان
 بن: خوشو یستنی دنیا و ویکردنی رۆژی دوا یی نه گه رنا ئینسان نه گه ر ژبانی
 دنیا ی خوشبوئ، به لام له سهر حیسابی رۆژی دوا یی نه بئ، خراپ نیه، به لکو

خوای پەرۋەردگار مەدھى ئەو بەندانە دەكات، داۋا لە خوا دەكەن، چاكەى دنياشيان پى بېخشى و، ھى پۇژى دوايش، چاكەى دنيا بېگومان ھەموو شتىكى چاك و سوود بەخش لە دنيادا دەگرتەو؛ لە سەرۋەت و سامانى ھەلەل، مال و مندالى باش، جيگەو ريگەى چاك، بەرگ و پۇشاك، لە خواردن و خواردنەوھى بە سوود، ھەموو ئەو نىعمەتانەى ژيانى دنيای مروڤ پىويستى پىيانە، ھەرۋەك شتە مەعنەۋىيەكانىش دەگرتەو؛ ئيمان و تەقۋا و تاعەت و چاكەو پەۋشتى بەرزو جوان و... ھتە.

(۳) - ﴿وَجُوهٌ يُّؤْمِنُ تَاضِرَةٌ﴾، لەو پۇژەدا پروايتىك ھەن، واتە: كەسانىك ھەن پرووھەكانيان گەش و خۇشن.

دەلى: ﴿تَنْكِيرٌ وَجُوهٌ لِلتَّنْوِيعِ وَالتَّفْصِيمِ﴾ لىرەدا كە (وَجُوه) بە (نَكْرَة) ھاتو، واتە: نەناسراو و نەزانراو، ئەمە بۇ جۇراو جۇركردن و دوايى دابەش كردنە، چونكە دەفەرموئى: ﴿وَجُوهٌ يُّؤْمِنُ بِأَسْرَةٍ﴾، ھەرۋەھا پروايتىك لەو پۇژەدا گرژ و مۆن و تلخن.

(۴) - ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾، سەرنجى پەرۋەردگاريان دەدەن، (النَّظَرَةُ: حُسْنُ الْوَجْهِ مِنْ أَثَرِ النُّعْمَةِ، وَفِعْلُهُ كَكَرَّمْ وَفَرِحَ وَنَصَرَ، وَكُلُّي بِفَرَفَةِ الْوَجْهِ عَنْ فَرَحِ أَصْحَابِهَا وَنَعِيمِهِمْ)، (نَصْرَة): برىتيە لە پرووى گەش و جوان، لە ئەنجامى نازو نىعمەتدا، كردارى رابردووى (نَصْرَة) بە سى جۆر ھاتو:

۱- (نَصْر: كُظْم)

۲- (نَصْر: فَرِح)

۳- (نَصْر: نَصَرَ)

مەبەست لە (نَصْرَة الْوَجْهِ) پرووى گەش و جوان، دىلخۇشىي خاۋەنى ئەو پرووانە، مروڤ كە دلى خۇش بوو، پرووشى گەش و جوان و درەوشاوە دەپ، كە دەفەرموئى: ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾، واتە: ئەو پرووانە تەماشاي پەرۋەردگاريان دەكەن ئەو پرووانە، كە ئەمە دوايى زياتر قسەى لەسەر دەكەين.

(۵) ﴿وَجُودُكُمْ بِسِرَةٍ﴾، ھەرودھا پروانتيك ھەن لەو رۆژەدا، گرژو مۆن و تاريك و تلخن، بوچی؟

(۶) ﴿تَطُنُّ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ﴾، دڤيان كە (بەلایەكى) كەمەر شكينيان لەگەلدا بکری. (تَطُنُّ) لێرەدا بە مانای (تَسْتَيْقِنُ، تَعْلَمُ) دڤيايە، ئەو پرووانە دڤيان و دەزانن، ﴿أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ﴾، كە بەلایەكى كەمەرشكین و پشت شكينيان بەسەر بێ، و، ئازارو ئەشكەنجەبەكى پشت شكین بدرێن، (فَاقِرَةٌ) كە بە (فَوَاقِر) كۆدەكرێتەو، یانی: پشتشكین، بڕگە شكین.

كە دەفەرموی: (تَطُنُّ) زۆربەى ھەر زۆرى زانایان، (تَطُنُّ) یان لێرەدا بە مانای (تَسْتَيْقِنُ، تَعْلَمُ) دڤيان دەزانن، لێكداوەتەو، یانی: دڤيان شتيكان لەگەلدا دەكری پشت شكینە، كە مەبەست پێى ئازاردان و ئەشكەنجەدرانە لە دۆزەخدا.

(المعجم الوسيط)^(۱) ناوا باسى (فَاقِرَةٌ) دەكات: (الْفَاقِرَةُ: الدَّاهِيَةُ وَالْجَمْعُ فَوَاقِرُ، وَالْفَقَارَةُ وَاحِدَةٌ مِنْ عِظَامِ السِّلْسِلَةِ الْعَظْمِيَّةِ الظُّهْرِيَّةِ مُمْتَدَّةٍ مِنَ الرَّأْسِ إِلَى الْعُصْعِ، وَعَدَّتْهَا فِي الْإِنْسَانِ ثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ فَقَارَةً: سَبْعٌ فِي الْعُنُقِ، وَاثْنَتَا عَشْرَةَ فِي الظُّهْرِ بَيْنَ الْأَضْلَاعِ، وَخَمْسٌ فِي الْبَطْنِ، وَخَمْسٌ فِي الْعَجْزِ، وَأَرْبَعٌ فِي الْعُصْعِ، وَالْجَمْعُ ثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ فَقَارَةً، دَهْلَى: (فَاقِرَةٌ) بەلایەكە، بەلایەكى مەزن، بە (فَوَاقِر) كۆ دەكرێتەو، واتە: بەلایەكان، ئازارە كەمەر شكینەكان، واتە: دەترسێ بەلایەكى كەمەرشكینی بەسەر بێ. (فَاقِرَةٌ) لە (فَقَارَةٌ) دوە ھاتو، كە یەكێكە لە تیسكەكانى زنجیرە تیسكى پشت، كە لە سەرودە تاكو كلێنجە درێژ دەبێتەو، لە مروڤدا ژمارەى ئەو تیسكانە، (بە كوردیی بڕپەریان پێ دەتێنن)، سى و سێ، دانەن: ھەوتیان لە گەردندا، (ملى ئینسان، ئنجا ئەو كەسە چ مى درێژ بێ، چ كورت بێ، ھەمووى ھەوت بڕگەى تێدايە)، دوازەدیان لە پشتدان لە ئیوان پەراسووھەكان دا، پێنج بڕگەشیان دەكەونە ئاقارى سك، [لە خوار پەراسووھەكانەو، ناوچەى سك] پێنجیشیان دەكەونە لای، كلۆمەت (لەگەن)، چواریشیان دەكەونە كلێنجە، سەرچەمیان دەكەنە سى و سێ.

کورتە باسیک:

بینینی بروداران بو خوی بهرز وبی وینه له بههشت دا

خوای عز وجل فەرموویه تی: ﴿وَجْهٌ يُؤْمَرُ تَاضَعُ ۖ (۲۲) إِلَىٰ رِجَالٍ نَّاطِرٌ ۖ﴾ [واته: که سائیک لهو پۆژه دا پروویان گهش و خۆشه] تهماشای پهروهردگاریان ده کهن، ده پروانه پهروهردگاریان، شایانی باسه تیمه له تهفسیری سوورەتی (الانعام)، له کاتی تهفسیرکردنی ئایه تی ژماره (۲): ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ [۱۶۴]، کورتە باسیکمان له باره ی بینینی خواوه، له دنیاو دواړژدا کردوه، که دواتر کراوه به نامیلکه یه کیش، له ویدا تهوه ی به پێویستمان زانیوه لهو باره وه باسمان کردوه، ههروه ها له تهفسیری سوورەتی (یونس) یش له کاتی تهفسیرکردنی ئایه تی ژماره (۲۶) دا: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا لِمُتَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [۱۶]، له ویش دیسان له باره ی بینینی خوای بهرزو بی وینه وه، کورتە باسیکمان کردوه، قسه ی کو تای خۆمان لهو باره وه کردوه، بۆیه لی ره به پێویستی نازانین چاریکی دیکه لهو باره وه بدوینیه وه.

به لām تهوهنده ده ئین: که هه ندیک له زانایان، که زیاتر سه ر به قوتا بخانه ی مو عته زیله ن، پایان وایه که خوا ﷻ له پۆژی دوا یشدا نابیری، برودارانیش له به هه شتا نابینن و، ئه م ئایه ته وه ئایه ته کانی دیکه وه فره مایشته کانی پێغه مبه ری خوا ﷻ به جوړیک ته ئویل و مانا ده کهن، که ته وه نه گه یه نن ته هلی ئیمان له به هه شتیشدا خوای به رزی مه زن به چاوی سه ر ده بینن.

شیعه ش که له راستییدا له زۆر پرووی فیکرییه وه، له ژیر کاریگه ری مو عته زیله دان، تهوانیش هه ر پایان وایه، بۆیه له تهفسیره شیعییه کاند، به توانج و پلاره وه باسی زۆرینه ی مسو لمانان ده کهن، که به ته هلی سونه وه جهامعه ت ناوزه د

كراون، كه ئەو ەش ناوێكى مێژووییە، ئەگەرنا لە قورئان و سونەت و زۆرىنەى مسولمانان ەەر بە مسولمانان ناوژەد كراون و ناسێزان و ەك لە بەرگى دوو ەمى مەوسووعەى: (بیركردنەوى ئىسلامىيە لە نىوان وەحى و واقع دا)، بە تەفصیل لەو بارەو ە قسەم كردو ە، شىعەش پێيان وایە خوا ﷻ لە بەهەشتیشدا نابىترى، بەلام ئیمە دەلێن: یەكەم: ئایەتەكان لەوبارەو ە زۆر ڤوون.

بۆ وێنە: ئەو ئایەتەى دەفەرموى: ﴿وَجُودُ يَوْمِهِمْ تَأْذِيرٌ ۚ﴾ (۲۲) إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿۲۳﴾، لەو ڤۆژەدا ڤووانێك ەن گەش و خوۆشن، سەرنجى ڤەروەردگاریان دەدەن، بۆ ڤەروەردگاریان دەڤوانن. ئەمەش دەقیكى ڤوون و ڤاشكاو ە لەوبارەو ە هیچ مشت و مڤ ەلناگرى.

دوو ەم: فەرمايشتەكانى پێغەمبەرىش ﷺ، كە ئیمە دواى ئاماژە بە ەندىكیان دەكەين، لەو بارەو ە كەم نین و زۆر بە ڤوونى ئەو ەدەگەيەنن و، لەو دوو كورته باسەدا كە لە سوورەتى (الأنعام) و سوورەتى (يونس) دا ەتيناومن، لەوبارەو ە فەرمايشتەكانىشم ەتيناون، دوايش بۆ زياتر جەختكردنەو ە، سەرنجى چوار لەو فەرمايشتانە دووبارە دەدەينەو ە، بەلام پێويستە لێرەدا لە شتێك وريا بىن، كە مڤ وایە ئەو ەدەبىتە كلىلى كردنەو ەى ئەو ئىشكالەى نىوان ئەوانەى نكوولێى دەكەن لەو ەى خوا لە بەهەشتیشدا ببىترى، وەك چۆن لە دنێادا نابىترى و ئەوانەى دەلێن: خوا لە بەهەشتدا دەبىترى، ئەو یش ئەو ەيە: كە هیچ گومانى تىدانى ە ئەگەر ئیمەى مروۆف، ئىستا چۆن ین، لە قىامەت و ڤۆژى دوايشدا ەەر وابىن، بە دلنپاى وەك چۆن لێرە تەحەممولى بىننى خواى ڤەروەردگار ناكەين، وەك مووسا ﷺ خۆى ڤانەگرت بۆ دەرەكتوتى خوا، كە لە سوورەتى (الأعراف) دا ەاتو: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِيَّ وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَىٰ الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرِيَّ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ بُنْتُ

إِنَّكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳﴾، که ئیمە لەو کورتە باساندا که ناماژەمان پێدان، بە تایبەتی لە کورتە باسی سوورەتی (الأنعام)دا، بە تەفصیل قسەمان لەسەر ئەو نایەتە موبارەکە کردووە، لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الأعراف) یشدا دووبارە قسەمان لێکردۆتەو، که دەقی واتایەکی ناوایە:

کاتیک مووسا عليه السلام هات بۆ ژوانگەیی ئیمە و پەرورەدگاری دواندیی، گوتی پەرورەدگارم خۆتم پێشان بدە با تەماشای بکەم، فەرمووی هەرگیز ناتوانی بمبینی، بەلام تەماشای چیاوە بکە، ئنجا ئەگەر خۆی ڤاگرت تۆش دەتوانی بمبینی، کاتیک پەرورەدگاری بۆ چیاوە دەركەوت، سووتاندی وردو خاشی کرد، مووساش بیهۆش کەوت، کاتیک هاتەو هۆش خۆی گوتی: پەرورەدگارم! بۆ لای تۆ گە ڤامەووە من یەکەمینی ڤوادارانم، (واتە: یەکەمینی ڤوادارانم که تۆ بە چاوی سەر لە دنیا دا نابینیت).

ئنجا ئەگەر مەرۆڤ ئیستا چۆنە لە پۆژی دوايشدا هەر وای، هەر بەو پیکهاتە جەستییەو، که ئیستا ئیمە ئەک هەر تەحەممولی بینینی خوای پەرورەدگار ناکەین، وەک مووسا عليه السلام نەیکردو، بەلکو تەحەممولی بینینی هەندیک لە جوړەکانی تیشک ناکەین، هەندیک جوړە تیشک هەیە، ئەگەر مەرۆڤ تەماشای بکات کوێری دەکات، هەرورەها هیچکەس ناتوانی خولەکیک یان چەند خولەکیک لە خۆرەو ڤامین، لە کاتیکدا که خۆر پەردەیی لەبەر نیەو تەم و مژ نیە، کەواتە: هەندیک لە دروستکراوەکانیش ئیمە بەم پیکهاتە جەستییە ئیستامان ناتوانین چاک بیانبینین و، خۆمان ڤاگیرین بۆ تیشک و ڤەونەق و شەبەقیان، چ جایی خوا تعالى، هەلبەتە خوا (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) هیچ شتێک وەک خوا نیە، بەلام ئیمە لە پۆژی دوايشدا بە جوړیکی دیکە دروست دەکرینەو، وەک خوای کاربەجی لە سوورەتی (الواقعة)دا که پێشتر قسەمان لێکرد، فەرموویەتی: **وَنُشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ** ﴿٦١﴾، بە جوړیک دروستتان دەکەینەو که نازانن.

که واته: ئیمه به جوړیکى دیکه دروست ده کړینه وه و، له هم جوړه دروست کرانه وه یه دیکه ته هم مولى ته وه ده کات. که خواى بى وینه ببینی، نجا نه وانه ی گوتو ویا نه: خواى په روږدگار مروږ ناتوانی ببینی به چاوى سهر، نه گهر ههر وهک ئیستا بین راسته، نه وانه ه که گوتو ویا نه: مروږ ده توانی خوا ببینی، ده بى بگوتری: له حالیکدا خوا ﷺ مروږ به جوړیکى دیکه دروست ده کاته وه که خوى فرمویه تی، له گهل ژيانی به رده وام و بى کوتایى به هه شتا بگونج، له و کاته دا مروږ به و پیکهاته جهسته یی و پروحیه و تازه یوه، که خواى په روږدگار له به هه شتا و بو ژيانیکى هه میسه یی ده یخولقینى، ده توانی ته هم مولى ببینی خوا ﷺ بکات.

تیساش با چوار فرمايشی پیغمبره ی خوا ﷺ له باره ی ببینی خواى په روږدگار وه، له لایه ن پروادارانه وه له به هه شتا بخمه روو:

فرموده ی په که م: {عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: جَنَّانٌ مِنْ فَضَّةٍ آتَيْتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا، وَجَنَّانٌ مِنْ ذَهَبٍ آتَيْتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا، وَمَا بَيْنَ الْقَوْمِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْظُرُوا إِلَى رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا رِذَاءَ الْكِبَرِيَاءِ عَلَى وَجْهِ فِي جَنَّةٍ عَذْنٍ}، (أخرجه البخاري: ٤٨٧٨، في كتاب التفسير باب ومن دونهما جنتان، مسلم: ١٨٠، في كتاب الإيمان باب إثبات الرؤية في الآخرة ربهم، والنسائي في الكبرى: ٧٧٦٥ و ابن ماجه: ١٨٦ في المقدمة باب في ما أنكره الجهمية، وأحمد: ج ٤، ص: ٤٢٢ في مسند، ابن حبان: ٧٣٨٦ و أبو يعلى: ٧٣٣١، والطالسي: ٥٢٩)، واته: پیغمبره ﷺ فرمویه تی: دوو باخ له زیون قاپ و قاچاغه که یان و ههرچی تیاندا هیهو، دوو باخ قاپ و قاچاغ و ههرچی تیاندا هیهو له زپرن و، له نیوان خه لکه که، [واته: نه وانه ی له و باخانه دا] و، نه وه که ته ماشای په روږدگار یان (جل وعز) بکه ن، ته نیا پوښاکى مه زنايه تی خواى په روږدگار له سهر پرووی له به هه شتى عه دن دا.

فرموده ی دوو هم: {عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جُلُوسًا، فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ فَقَالَ: إِنَّكُمْ سَتَرُونَ

رَبُّكُمْ عَيْنًا، كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تَضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ إِلَّا تَعْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ (ق) (أخرجه البخاري: ۵۵۴، مسلم: ۶۳۳، أبو داود: ۴۷۲۹، والترمذي: ۲۵۵۱، والنسائي في الكبرى: ۷۷۶۱، ابن ماجه: ۱۷۷، وابن حبان: ۷۴۴۲ و ۷۴۴۳ و ۷۴۴۴، والحميدي: ۷۹۹)، واته: جهریری کوری عهبدوللا (خوا لیبی پازی بی)، دهلی له خزمهت پیغهمبهری خوا ﷺ دانیشتبووین، له شهوی بهدردا [شهووی چواردده و پازدهده] تهماشای مانگی کرد فهرمووی: تیوه پهرودرگارتان به ناشکرا دهبینن، وهك چوئن ثم مانگه دهبینن، تووشی زبان نابن، بههووی بیننیهوه، [یاخود تووشی نوقسانی نابن]، ئنجا نهگهر توانیتان پیش خورهلاتن و پیش خوژئاوا بوون نویژ بکهن، بیکهن. [واته: نهوه دهپتته زهمینه خوشکهر بوئوهوی بچنه بههشت]، دواپی ئهو نایهتهی خوئندهوه: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ (ق)، به ستایشکردنهوه پهرودرگارت به پاک بگره، پیش خورهلاتن و پیش خوژئاوا بوون.

فهرموودهی سییه: (عَنْ أَبِي رَزِينٍ الْعَقِيلِيِّ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَكُلْنَا يَرَى رَبُّهُ؟ قَالَ ابْنُ مُعَاذٍ: مُخْلِيًا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ: نَعَمْ يَا أَبَا رَزِينٍ، قَالَ: وَمَا آيَةُ ذَلِكَ فِي خَلْقِهِ؟ قَالَ: يَا أَبَا رَزِينٍ أَلَيْسَ كُلُّكُمْ يَرَى الْقَمَرَ، قَالَ ابْنُ مُعَاذٍ: لَيْلَةَ الْبَدْرِ مُخْلِيًا بِهِ. قُلْنَا: بَلَى. قَالَ: فَإِنَّهُ أَعْظَمُ، قَالَ ابْنُ مُعَاذٍ قَالَ: فَإِنَّهَا هُوَ خَلَقَ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ يَغْنِي الْقَمَرَ، فَإِنَّهُ أَجَلٌ وَأَعْظَمُ)، (أخرجه أحمد: ۱۶۲۳۱، وأبو داود: ۴۷۳۱، وابن ماجه: ۱۸۰، والحاكم: ۸۶۸۲، وقال: صحيح الإسناد، والطيايسي: ۱۰۹۴، وعبد الله بن أحمد في السنة: ۴۵۱).

ئهبوو رهزینی عوقهیلیی دهلی: گوتم ئهی پیغهمبهری خوا ﷺ نایا ههر کامیکمان پهرودرگاری دهبینن، ((ابن معاذ)) که یهکیکه له راوییهکان، نهوندهشی لئ زیاد کردوه گوئوویهتی: له رۆژی قیامهتدا به تهنیا خوا دهبینن به تایهت، پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی: بهلی ئهی ئهبا رهزین، ئهبوو رهزین

گوتی: ئنجا نیشانه‌ی ئەوه چیه له دروستکراوه‌کانی خوادا، [به‌لگه چیه که تیمه ده‌توانین خوا بینین]، پیغمبەر ﷺ فرمووی: ئەه‌ی ئەبا رەزین ئایا هەمووتان مانگ نابینن؟ {إِنَّ مُعَاذَ} که یه‌کێکه له راوییه‌کان ئەوه‌نده‌شی بو زیاد کردوه گوتویه‌تی: له شه‌وی چوارده‌و پاژده‌دا به‌ تابه‌ت هەر کامیکتان به‌ تابه‌ت مانگ نابینن؟ [گوتان: ب، فرمووی: خوا مه‌زتره‌ له‌وه، {إِنَّ مُعَاذَ} ده‌لێ: فرمووی: مانگ دروستکراویکه له دروستکراوه‌کانی خوا، خوا مه‌زتره به‌رزتره.

فهرمووده‌ی چواره‌م: {عَنْ صُهَيْبٍ قَالَ: فَيَكْشَفُ الْجَحَابُ فَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ، قَوْلًا لَهُ مَا أَعْطَاهُمُ اللَّهُ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ، وَلَا أَقْرَ لَأَعْيُنِهِمْ}، (آخره مسلم: ۱۸۱، والترمذی: ۲۵۵۲، ۳۱۰۵، والنسائي في الكبرى: ۷۷۶۶، وابن ماجه: ۱۸۷، وابن حبان ۷۴۴۱)، واته: صوه‌بێ پۆمیی (خوا لێی پازی بێ) له درێژه‌ی فهرمایشتی‌کدا ده‌لێ: پیغمبەر ﷺ فرمووی: په‌رده لا ده‌دری پر‌واداران ته‌ماشای ده‌کن، ته‌ماشای خ‌وای په‌روه‌ر‌گار ده‌کن، سو‌ئند به‌ خوا، خوا هیچ شتیکی پی نه‌داون له لایان خ‌وشه‌ویست‌ر بێ و، بو‌ ئەوان زیات‌ر جێی شادمانیی و دل‌خ‌وشیی بێ له ته‌ماشاک‌ردن و بینینی خوا ﷺ.

ئهمه‌ ئهم چ‌وار فهرمووده‌یه هەر کامیکیان چ‌ جای هەر چ‌واریان پێکه‌وه، که فهرمووده‌ی دیکه‌ش له‌و باره‌وه هه‌ن و، پێش‌تر هه‌ناومانن هه‌موویان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئەوه که پر‌واداران له به‌هه‌شت‌دا خوا ﷺ ده‌بینن، به‌لام به‌و شی‌وه‌یه‌ی بو‌ خوا شایسته‌یه، نه‌ک به‌و شی‌وه‌یه‌ی ئیستا، که هه‌موو ئەوانه‌ی نک‌وولیان کرد‌وه له‌وه‌ی خوا له به‌هه‌شت‌دا ببین‌رێ، پێیان واب‌ووه وه‌ک چ‌و‌ن ئیستا تیمه له‌ دنیا‌دا، به‌و هه‌سته‌وه‌رانه‌مان شت ده‌بینن، له‌و‌ش به‌و شی‌وه‌یه و له‌ کات و شو‌ئنه‌دا که له‌سه‌ر زه‌وی بو‌مان په‌خس‌تراوه، هه‌روا ده‌بی، به‌لام نه‌خ‌یر له به‌هه‌شت‌دا هه‌موو شته‌کان جیا ده‌بن؛ کات جیا ده‌بی، شو‌ین جیا ده‌بی و پێکهاته‌ی تیمه‌ش جیا ده‌بی.

مەسەلەى پىنچەم:

باسى كەۋتەنە حالەتى گىانەلای باباى بېيىراۋ، ھەۋلەدان بۆ چارەسەرى بى ھوودەو دىئابوونى لە مائاۋاىى لە ژيانى دىئاۋ، لاق ئىك ئالانى و بەرەو لای پەرەردگارى بەرپىكرانى:

خو دەفەرموى: ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ النَّفْسُ (۲۱) وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ (۲۲) وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ (۲۳) وَالْتَفَتَتْ (۲۴) إِلَى الْمَسَاقِ (۲۵) إِنَّ رَبَّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ (۲۶)﴾.

شىكرەنەۋى ئەم ئايەتەنە، لە چوار بەرگەدا:

(۱) - ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ النَّفْسُ﴾، نە خىر ھەركات (پروچ) گەيشە چۆلەمەكان (كَلَّا) وشەيەكە بۆ بەرپەرچەنەۋە، ھەلەۋەشانەۋە، واتە: ۋازىيىن ياخود: ۋانىە ۋەك ئىۋە دەلەين، ﴿إِذَا بَلَغَتِ النَّفْسُ﴾، كاتىك گەيشە چۆلەمەكان (النَّفْسُ) دوو ئىسكن لەملاۋى سىنە و قورقوراكە بەنىۋاندا دەپراۋ، ھەموو مەۋقەك دوو تەرۋەى ھەن، پىشتىش گوئەن بۆيە لىرە خوا ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ بە كۆ ھىناۋنى، چونكە ھىنايان بە شىۋەى (مُئْتَى) قورسە، ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ النَّفْسُ﴾، ھەر كاتىك ۋەچەشە ھەردوۋ چەلەمەكان، لىرەدا ديارە پاناۋى (ت) ى (بَلَغَتْ) بۆ شىكى مەينەى مەجازىيە، پىشتىر باس نەكراۋە پىشتىر، بەلام بە سىاق و بە سەلىقە دەزەين كە مەبەست پى ۋەچە، چونكە بابەتەكە باسى گىانەلاۋ ۋەچە پىشتىر، كەۋاتە: پاناۋەكە بۆ ۋەچەشە، ھەرۋەك لە سوۋپەتى (الواقعة) شدا خوا ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ بى ئەۋەى پىشتىر باسى نەفس يان ۋەچەشە، پاناۋەكە بۆ لا گىراۋەتەۋە كە دەفەرموى: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ (۲۷)﴾، دەۋاۋە كاتىك گەيشە قورقوراكە، لىرە دەفەرموى: ﴿بَلَغَتِ النَّفْسُ﴾، لەۋى دەفەرموى: ﴿الْحُلُقُومَ﴾، ديارە ئەۋ ئىسكەى چەلەمەش دەۋرى قورگ (حُلُقُوم) دەدەن.

(۲) - ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾، گوترا كى چارەسەر دەكات؟ واتە: (مَنْ مُعَالِجٌ لَهُ)، كى چارەسەرى دەكات؟ تىمە پىشى تەفسىركردنە خىرايەكە تەۋاۋ دەكەين، دواى دىنە سەر ۋەدەكارىيەكان.

۳- ﴿وَطَّنَ أَنتَ الْفِرَاقُ﴾ گومانىشى بىر دە جىابوونەۋە، واتە: جىابوونەۋە پىروھى لە جەستەى و بەجىيشتى ئەۋە بۇ دىئا، ياخۇد يەقىنى وا بوۋە، (ظَنُّ) لىرەدا بە ماناى گومان دەگونجى تەفسىر بىرى، دەشگونجى بە ماناى دىلپاۋون و زانىرىش تەفسىر بىرى، ھەردوۋ واتاكە دەگونجى، ئەگەر بىگوتى: مەبەست لە (ظَنُّ) لىرەدا يەقىنە، واتە: لەو كاتەدا مەۋى كە دەكەۋىتە ھالى ھۇ، لەۋە دىلپاۋ دەبى كە تازە كۇتايىتە، بەلام ئەگەر مەبەست لە (ظَنُّ) گومان بى، ئەۋە پىش ئەۋە بە دىلپاۋى كە دەمى، چۈنكە ھالەتى گىانكىشان و كەۋتە گىانەلا يەك شت نى بە يەك چىرە، بەلكو ھى وا ھەيە چەند پۇژىك بە پىروھ كىشانەۋە دەبى، ھى وا ھەيە چەند سەعاتىك پىۋە دەبى، ئىجا لە سەعاتەكانى يەكەمدا لە كاتەكانى يەكەمدا گومانى ھەيە، بەلام دوايى وردە وردە ئەم گومانەى دەبىتە زانىارى، دوايى دەبىتە يەقىن و دىلپاۋى.

كە دەفەرمەۋى: ﴿أَنْتَ الْفِرَاقُ﴾ پاناۋى (أَنْتَ) پاناۋى ھالە (صَمِيرُ الشَّانِ أَي: الْأَمْرُ الْعَظِيمُ: فِرَاقُ الْحَيَاةِ)، واتە: كارە مەزىنەكە و پىروداۋەكەى لىتى دەقەۋمى بىرىتە لە جىابوونەۋە لە دىلپاۋى دىئا، بەجىيشتى دىئا.

۴- ﴿وَالْفَتْرُ السَّاقُ بِالْهَاقِ﴾، لاقىش لە لاق ئالا، لاق ھەموۋى (رِجْلُ) پى دەللىن، لە ئەزىۋ بەرەۋ لاي ھوار پى دەگوتى: لولاق (ساق)، لە ئەزىۋ بەرەۋ سەر پى دەگوتى: پان (فُخْدُ)، بە ھەموۋى دەگوتى: (رِجْلُ)، بە ھوارپى دەگوتى: (قَدَمُ) واتە: پى، كەۋاتە: ئىجا لىرەدا مەبەست پى لە ئەزىۋ بەرەۋ زىرە، كە بە كوردى پى دەللىن: لاق يان لولوك، كاتىك لولوك لە لولوك ئالقا، (الزَمْخَرِي) ئاۋاى مانا لىك داۋەتەۋە دەللى: (وَالْفَتْرُ سَاقُهُ بِسَاقِهِ وَالتَّوْتُ عَلَيْهَا عِنْدَ عِلْرِ الْمَوْتِ) واتە: لاقى لە لاقى ئالقاۋە، ۋە پىكەۋە تىك باھەلدىران، لە كاتى ھەل لەرزىنى مردندا، (عَلْرِ: الرُّعْدَةُ تَأْخُذُ الْمَرِيضَ)، ئەۋ لەرزىنەيە كە توۋشى باباى نەخۇش دى، دەلەرزى و دەھەزى و دەكەۋىتە ھالەتى گىاندان.

۵- ﴿إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ﴾، لىخوردان، ياخۇد بىردان، ياخۇد بەپىكران لەو پۇژەدا بەرەۋ پىروەردگارتە، (المَسَاقُ: السُّوقُ)، (المَسَاقُ) لىرەدا چاۋگى مېمىيە، واتە: بىردان

ياخود به پړېكران، يان ليځوپدران، لهو پړۆډدا بهرەو لای پهروه ردگارتاته، (أل)ى سەر (المَسَاق) بۆ ناساندنه و جينسه، واتە: ليځوپران و به پړېكرانى ههموو مروڤه كان بۆ لای پهروه ردگار، هيچ كەس به هيچ لايه كى ديكەدا ناچى.

له باره **﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾**، واتە: كى چاره سەر دهكات، كى نوشته دهكات، كى دوعا دهكات؟ (الطبري) له (أبو قلابه) ده به ژماره: (۳۵۷۸۲) هينايه تى: **﴿مَنْ رَاقٍ﴾**، قَالَ هَلْ مِنْ طَبِيبٍ شَافٍ ثَايَا هيچ پزىشكى چاره سەر كەر ههيه.

ههروهها له (ابن زيد) ده به ژماره (۳۵۷۸۰)، هينايه تى دهلى: (وَقَالَ أَهْلُهُ: مَنْ ذَا يَرْقِيهِ لِيَشْفِيَهُ مِمَّا قَدْ نَزَلَ بِهِ، وَطَلَبُوا لَهُ الْأَطِبَاءَ وَالْمَدَاوِينَ، فَلَمْ يُعْنُوا عَنْهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ الَّذِي قَدْ نَزَلَ بِهِ شَيْئًا)، واتە: كى دوعاى بۆ دهكات تاكو چاره سەرى بكات له وهى دابه زيوده سەرى، پزىشكان و چاره سەر كەرانيان بۆ خواست، به لأم، له به ران بهر كارى خوادا كه دابه زيوده سەرى هيچ سووديان پى نه گه ياند.

ئەمە واتايە كى: **﴿مَنْ رَاقٍ﴾**، واتە: (مَنْ يَرْقِيهِ) كى دووعاى بۆ دهكات، (مَنْ يُعَالِجُهُ) كى چاره سەرى دهكات؟ (راق) له (رقية) ده هاتوه، كه دوعايان خویندوه بۆ كه سيك له رووى مەعنه وييه وه، ئنجا دوايى بۆ ههموو جوړه چاره سەرىك نهو وشهيه به كار هاتوه.

هه ندىكى ديكەش گوتوويانه: **﴿مَنْ رَاقٍ﴾**، واتە: (مَنْ يَصْعَدُ بِرُوحِهِ)، كى رووحه كەى بهرز ده كاته وه؟ هەر (الطبري) به ژماره (۳۵۷۸۹) هينايه تى دهلى: (قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ مَنْ يَصْعَدُ بِهَا مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ أَوْ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ؟)، كى رووحه كەى بهرز ده كاته وه، فريشته كانى به زه يى يان فريشته كانى سزاو ئازار؟

به نسهبت وشەى (التراقى) يه وه: (الترَاقِي: جَمْعُ تَرْقُوةٍ وَهِيَ تُغَرَّةُ النَّحْرِ، وَلِكُلِّ إِنْسَانٍ تَرْقُوتَانِ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ، وَالْجَمْعُ لِقَصْدِ تَخْفِيفِ اللَّفْظِ مِثْلُ: ﴿فَقَدْ صَعَتِ قُلُوبُكُمْ﴾ ١) التحريم، وَاللَّامُ فِي التَّرَاقِي مِثْلُ اللَّامِ فِي الْمَسَاقِ فَيَقَالُ: هِيَ عَوْضٌ عَنِ الْإِضَافَةِ).

(تَرَاقِي) كۆي (تَرْقُوة) يەكە بىر تىيە لە ئىسقانى سىنگ، ھەموو مَرُوقَتِكَ دوو ئىسقانى سىنگى ھەن، بە كوردىي پىيان دەگوترى: چۆلەمە، لە لاى راست و لاى چەپى، بۆيەش گوتراو: (تَرَاقِي) بۆ ئەو، بۆ ئەو، بۆ ئەو، لە سەر زماں سووک بى، وەك چۆن خوا ﷻ لە سوورەتى (التَّحْرِيمِ) دا دەفەرمى: ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، لە جىياتى (قَلْبَاكُمَا)، دوو دلەكانتان، دەفەرمى: ﴿قُلُوبُكُمَا﴾ دلەكانتان، چونكە ئەو لە سەر زماں سووكتە، (أَلِى سەر (تَرَاقِي) يش وەك (أَلِى سەر (المَسَاق) ئەمە (عِوَضٌ عَنِ الْإِضَافَةِ)، بۆ ناساندنەو، قەرەبووى پالۆيدان دەكاتەو، لە جىياتى بەرمى: ﴿إِذَا بَلَغْتَ تَرَاقِيَهُمْ﴾، فەرموويەتى: ﴿إِذَا بَلَغْتَ التَّرَاقِي﴾، (أَلِى) كە بۆ ناساندنەو قەرەبووى پالۆيدراو (مُضَاف إِلَيْهِ) دەكاتەو.

مه سه له ی شه شه م:

هۆکاره کانی مهینه تباریی بابای کافر: به پراستی دانه نانی پیغه مبهه و نوێژ
نه کردن و به درو دانان و، پشت هه لکردن و، به فیزو خۆبادانه وه، به ره و لای
خیزان و کهس و کاری، بوون، سزای سه ختیش شایسته یه تی:

خوا ده فه رموی: ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى﴾ (۳۱) وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى ﴿۳۲﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمُتُنُ ﴿۳۳﴾
﴿۳۴﴾ أَوَّلَ لَكَ فَأُولَٰئِكَ فَأُولَٰئِكَ فَأُولَٰئِكَ

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له پینچ برگه دا:

(۱) - ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى﴾، ئنجا به پراستی داناو نه نوێژی کرد. دوا ی ئه وه ی که خوا ﷺ
باسی حاله تی دژوارو سه ختی گیانه لای بابای بی پروای کرد، ئنجا به کێک له و بی پروایانه به
ئهوونه وه رده گرێ، که بۆچی تووشی ئه و سزایه بووه و، بۆچی تووشی ئه و حاله ته ده بی،
له کاتی پرووح کێشران و دوا بێش تووشی نازاری سه خت ده بی هۆکاره کان ده خاته پروو
ده فه رموی: ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى﴾، ئه م (ف) ه: (تَفْرِيعَ عَلَيَّ: ﴿إِنِّي رَيْكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاوِي﴾،
أَي: فَأَرْقَ الْحَيَاةَ وَسَيَقَىٰ إِلَىٰ لِقَاءِ اللَّهِ خَالِيًا مِّنَ الْعُدَّةِ لِبَذَلِكَ اللَّقَاءِ) واته: ژبانی دنیای
به جێ هێشت و به رێکرا به ره دیداری خوا، له حالێکدا هیچ شتیکی پێ نه له خو
ئاماده کردن بۆ ئه و دیداره، ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى﴾، حالێ و بووه که دنیای به جێهێشتوه،
نه به پراستی زانیوه چی به پراستی نه زانیوه؟ خوا به رکاره که ی قرتاندوه، نه یفه رموه: (فَلَا
صَدَقَ الْقُرْآنُ) یان (فَلَا صَدَقَ الرَّسُولُ) یان (فَلَا صَدَقَ الْقِيَامَةُ)، قرتاندوو یه تی بۆ ئه وه ی
هه موویان و زیاتریش بگرێته وه، چونکه ئه و که سه نه پیغه مبهه ی به پراست زانیوه، نه
قورنایی به پراست زانیوه که فه رمایشتی خوا یه، نه دیداری خوا ی به پراست زانیوه که
ده چێته وه خزمه ت خوا، ئنجا ئه گه ر دیاری کردبایه هه ر یه کێکیان ده بوو، به لām تێستا
که به رکاره که قرتێنراوه، هه موو ئه وانه ده گرێته وه و جگه له ئه وانه ش ده گرێته وه.

﴿وَلَا صَلَّ﴾، نوڭزىشى، لېرەدا گرنگىي و پىگەي نوڭزمان بۇ دەردەكەۋى، كە لە دواي ئەۋە كە خوا ﷻ دەفەرموۋى: ھۆكارى ئەۋەي ئەۋ مەۋقە توۋوشى ئەۋ حالەتە بوۋە، ئەۋەيە كە ئەھلى تەصدىق ئەۋۋە، ئەھلى بەراست زانين ئەۋۋە، نە بۇ خواۋ، نە بۇ پىغەمبەرى خوا، نە بۇ كىتئىي خواۋ، نە بۇ پۇزى دوايى، يەكسەر دەفەرموۋى: ﴿وَلَا صَلَّ﴾، نوڭزىشى نەكردوۋە.

۲- ﴿وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى﴾، بەلكو [لە برى بەراست زانينو نوڭزىكردن] بە درۆ دانان و پشت ھەلكرن ھەبوۋە بۇ خواۋ، بۇ پىغەمبەرى خوا ﷻ، بۇ فەرمائىشى خواۋ، بۇ ديدارى خوا، ﴿وَتَوَلَّى﴾، ھەروھە لە جياتى نوڭزى كىرنىش پشت ھەلكردن و پروو ۋەچەرخاندن و پروو ۋەرگىرانى ھەبوۋە، (كَذَبَ: آي كَذَبَ بِكُلِّ مَا يَجِبُ التَّصَدِيقُ بِهِ)، ھەرچى كە پىۋىست بوۋە بە راستىي بزائى، ئەۋ بە درۆي زانيۋە بە درۆي داناو، (تَوَلَّى: التَّوَلَّى الْإِعْرَاضُ) پشت ھەلكردن و پروو ۋەرگىران و پشتكردنەۋەيە.

۳- ﴿ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ بِتَمَطٍّ﴾، دوايىش چۆتە لاي كەس و كارى بە خۇبادان و فيزو خۇ كەشخەكردنەۋە، واتە: كە لە كۆپرو مەجلىسى قەۋمەكەي ھەلساۋە و چۆتەۋە لاي مالى و خىتان و خزمى، بە فيزو كەشخەۋە پۆيوۋ، ۋەك شتىكى زۆر گرنگى كرد بى، كە لەۋ كۆپرو مەجلىسەي خۇياندان كوفر و، بېپروايى كردوۋ، ناحەزايەتئى پىغەمبەرى خوا ﷻ و فەرمائىشى خواۋ ئايين و بەرنامەي خواي كردوۋ، بە فيزو كەشخەۋە، پۆيوۋ، ۋەك پۆلىكى گرنگى گىرابى و، كاريكى گەۋرەي ئەنجام دابى.

(وَيَتَمَطَّى: هَيْشِي الْمُطِيطَاءُ وَهِيَ التَّبَخُّرُ، وَأَصْلُ يَتَمَطَّى: يَتَمَطَّطُ، أَيْ يَتَمَدَّدُ لِأَنَّ الْمُتَبَخَّرَ يَمْدُ خَطَاءً)، وشەي (مَطَّى) بە ماناي (ظھر) پشت، دى، كەۋاتە: (هَيْشِي الْمُطِيطَاءُ) بە پشت پاكىشانەۋە دەرۋا كە برىتيە لە فيزو كەشخە، وشەي (يَتَمَطَّى) لە ئەسلدا (يَتَمَطَّطُ)، (مَطَّطُ) پشتى خۆي درىژ كردو پاكىشا، چونكە باباي فيزو كەشخەكردن، كە ھەنگاۋەكانى بەرىن دەكات و بە فيزو كەشخەۋە خۇ با دەدات.

لَيْتَ نَزِكَ بَنٍ، دووم: ھەندىكى دىكە ئاوايان لىكدادوھتەو: (أَوَّلَى لَكَ: أَي وَلِيكَ الْوَيْلُ)،
وھىل و سزى سەخت لە تۆ نَزِكَ بَنٍ، سىيەم: ھەندىكى دىكە ئاوايان لىكدادوھتەو،
(أُولَاكَ اللّٰهَ مَا تَكْرَهُ)، خوا لىتەوھ نىزىك بخت، ئەوھى ئەتۆ پىت ناخۆشە.

چوارەم: ئەبوو عەلى فارسىي گوتتويەتى: (إِنَّ أَوَّلَى عَلَمٍ لِمَعْنَى (الْوَيْلِ لَكَ) وَهُوَ الْهَلَاكُ، فَأَصْلُ تَصْرِيفِهِ أَوَّلَى لَكَ، أَي أَشَدُّ هَلَاكًا لَكَ فَوَقَعَ فِيهِ الْقَلْبُ (لَطْلَبِ التَّخْفِيفِ) وَالْكَافُ خِطَابٌ لِلْإِنْسَانِ الْمُصْرَحِ بِهِ غَيْرَ مَرَّةٍ فِي الْآيَاتِ السَّابِقَةِ)، واتە:
(أَوَّلَى) كراوھتە بە ناو بۆ ماناي (وَيْل) واتە: [سزى سەخت بۆتۆ]، (أَوَّلَى) لە
ئەسلىدا (أَوَّلَى) يە، واتە: وھىلتر و سزى سەختتر و، خراپترىن فەوتاندن بۆتۆ،
بەلەم دوایى (أَوَّلَى) قەلب و گىرانەوھى تىدا روويداو، بۆ ئەوھى سووک بۆ،
كراوھتە (أَوَّلَى)، ئنجا (أَوَّلَى) كە كراوھتە بە (أَوَّلَى)، (ك) ەكەش بۆ دواندى مەروھ،
ئەو مەروھى لە ئايەتە پىشووھ كانداسا كراوھ.

كە دەفەرمۆي: ﴿أَوَّلَى لَكَ فَأَوَّلَى﴾، ئەم (ف) ە جەخت كەردنەوھى بە (أَوَّلَى) ي
يەكەم، واتە: سزى ھەرە سەخت بۆتۆ سزى ھەرە سەخت، بۆيەش بە (ف)
ھاتوھ (ف) ي بەدوا داھاتن، تاكو ئەوھ بگەيەنئ كە ئەوھى دوھى لئ دەكرئ،
خراپە لە دوای خراپە بەسەريدا بۆ، چوار جارىش دووبارە كراوھتەوھ.

زانايان لە بارەى ھىكمەتى ئەوھ كە بۆچى چوار جارن وشەى (أَوَّلَى) دووبارە
كراوھتەوھ، دوو جاريان بە (ف):

أ- ھەندىكيان گوتتويانە: (الْوَيْلُ لَكَ فِي الْحَيَاةِ وَفِي الْمَمَاتِ، وَعِنْدَ الْبَعْثِ، وَعِنْدَ دُخُولِ النَّارِ)،
سزى سەخت بۆتۆ، يان سزى سەختتر بۆتۆ لە زيانى دنيدا و، لە كاتى مردنتداو، لە
كاتى ھەلستىرانەوھ و زىندو كرانەوھداو، لە كاتى چوونە ئىو ئاگرتدا.

ب- ھەندىكىش گوتتويانە: ھىكمەتى ئەو كارد ئەوھى، ئەو كەسە بە چوار خەسلەتى
زۆر خراپ پىناسە كراوھ: ﴿فَلَا صَلَفَ﴾، ﴿وَلَا صِلَى﴾، ﴿وَلَيْكَ كَذَبَ﴾، ﴿وَتَوَكَّ﴾،
ئنجا ھەرەشەكەشى چوار جارن ھاتوھ، ھەر ھەرەشەيەك و، ھەر سزايەكى سەخت

لە بەرانبەر خەسلەت و کردەوهیەکی خراپیدا، بۆیەش بە فیز رۆیشتەکەى حیساب نەکراوە، چونکە پێش ئەوەی پێغەمبەرى خواش ﷺ بانگی بکات بۆ لای خوا، ھەر عادەتى دا بوو، واتە: دواى ئەوەى پێغەمبەرى خوا- ﷺ بانگی کردووە بۆ لای خوا، ئەو سیفەتەى تێدا زیاد نەبوووە ئەو کردەووە خراپە، تاكو ئەویش سزایەکی لە بەرانبەردا داينى، بە لکو ئەو سیفەتەى ھەر ھەبوو.

{عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ عَنْ قَوْلِهِ: ﴿أَوَّلُ لَكَ فَأَوَّلُ﴾ (۳۱) شَيْءٌ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَبِي جَهْلٍ مِنْ قَبْلِ نَفْسِهِ، أَمْ أَمَرَهُ اللَّهُ بِهِ؟ قَالَ: بَلْ قَالَهُ مِنْ قَبْلِ نَفْسِهِ، ثُمَّ أَنْزَلَهُ اللَّهُ، (أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ فِي التَّفْسِيرِ: ۶۵۸، وَالْحَاكِمُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ: ج ۵، ص: ۵۱۰، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ۱۲۹۹۸، وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ)، سەعیدی کۆری جوبەیر خوا لێی پازی بێ، کە زانایەکی گەورەى جیلی شوینکەوتوووانە، دەلى: لە کۆرى عەباسم پرسى (خوا لێیان پازی بێ)، لە بارەى فەرمايشتى خواوە کە دەفەرموى: ﴿أَوَّلُ لَكَ فَأَوَّلُ﴾ (۳۱) ثُمَّ أَوَّلُ لَكَ فَأَوَّلُ (۳۲)، ئایا ئەمە شتیکە پێغەمبەرى خوا بە ئەبوو جەھلى گوتو، لەلابەن خوێهوە، یان خوا ﷺ فەرمانى پێکردووە بێلى؟ ئەویش گوتى: بە لکو بۆ خوێ گوتووپیەتى، دوايش خوا ﷺ دايبەزاندووە.

کەواتە: ئەم ئایەتانە، لە بارەى ئەبوو جەھلەووە ھاتوونە خوار و پرووى داواندن لەو، بە لām دیارە لە پشت ئەویشەو، ھەموو ئەو کەسانە دەگرێتەو کە وەك دین.

لەو بارەووە ئەم دوو دھقەش دێنین:

۱- {عَنِ ابْنِ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا مَسَّتْ أُمَّتِي الْمُطِيطَاءَ، وَخَدَمَتْهُمْ قَارِسٌ وَالرُّومُ، كَانَ بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۰۱۶۱، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ سَنَنِ التِّرْمِذِيِّ)، واتە: عەبدووللای کۆرى عومەر (خوا لێیان پازی بێ)، لە پێغەمبەرەووە ﷺ گێراویەتەو کە فەرموویەتى: ھەر کاتێک ئۆممەتى من بە خوێبادانەووە رۆیشت و،

فارس و رۆم خزمەتیان، ئەو شەپرو کیشەو دووبەرەکیی دەکەوئە نێوان خۆیان، واتە: هەر کاتێک وایان لێهات بە فیزو کەشخە بە زەویدا برۆن، کەسێک بە فیزو کەشخەو خۆبادانەو بە زەویدا دەروا، کە سەر بەرز نەکاتەو بە ئای خوا، ئەگەر مەروڤ خوا بێنێ خۆی دەناسێ، هەرکەسێش خوا بناسێ، خۆی دەناسێ و، فیزو کەشخەو خۆ راوەشاندن لە خۆی ناوەشینیئەو.

هەر وەها ئەم دەقە ئاماژەشە بەو کاتێک دێ، دەوڵەتی موسڵمانان فراوان دەبێ و، موسڵمانان دەسەلاتیان دەبێ و، فارس و رۆم کە ئەو کاتە دوو دەوڵەتی هەرە ناودار بوون، دوو دەوڵەتی زلهیزی ئەو رۆژگارەیان بوون، پێغەمبەر ﷺ هەواڵیداو و مۆژدەیی داو، کاتێک دێ ئەوانە خزمەتیان دەکەن، بەلام دواویی موسڵمانان وایان لێ دێ، بوغرا دەبن و لە کەوڵی خۆیان دەردەچن، ئنجا کیشەو شەپ دەکەوئە نێوان خۆیان، رێک ئەوێ پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی وا هاتۆتە دێ.

۲- (إِنَّا قَتَادَةُ: فَأَخَذَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِهِ فَقَالَ: ﴿أَوَلَيْكَ فَأُولَىٰ﴾ (۲۱) ثُمَّ أَوَلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿۲۲﴾، فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ مَا تَسْتَطِيعُ أَنْتَ وَلَا رَبُّكَ لِي شَيْئًا، إِنِّي لَأَعَزُّ مَنْ بَيْنَ جَبَلَيْهَا. فَلَمَّا كَانَ يَوْمٌ بَدَأَ أَشْرَفَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ: لَا يُعْبَدُ اللَّهُ بَعْدَ هَذَا الْيَوْمِ أَبَدًا. فَضَرَبَ اللَّهُ عُنُقَهُ، وَقَتْلَهُ شَرٌّ قَتْلَةٍ) (أخرجه الطبري ۳۵۸۳۹، وإسناده مرسل ورواه عبد الرزاق في تفسيره ۳۶۱۹ عن قتادة مرسلًا).

قەتادە بە کێکە لە زانا بانی شوێنکەوتوو، بۆیەش ئەوێ کە هێناویەتی بە (مُرسَل) لە قەلەم دەدرێ، (مُرسَل) ئەوێ پال نەدرایتەلای یەکیک لە هاوێلان، دەنێ: پێغەمبەری خوا ﷺ دەستی ئەبو جەهلی گرت، (رۆژێک دیارە لە مەککە دەستی گرتو،) پێی فەرموو: سزای هەرە سەخت بۆ تۆ، دواویی سزای هەرە سەخت بۆ تۆ، سزای هەرە سەخت بۆ تۆ، پاشان سزای هەرە سەخت بۆ تۆ، ئەویش گوتی: ئەی موحەممەد! نە تۆ و نە پەرەردگارت لە بارەیی منەو هێچتان پێی ناگرێ، من بەلا دەستێرێن کەسم کە لە نێوان دوو چایەکان دا دەروا، [واتە: لە مەککە،] کاتێک رۆژی بەدر جەنگی بەدر هات، ئەبوو جەهل پووێ کردە

خەلکەكە (ئەوانەى ھىتابوونى بۆشەپ لە دژى ئىسلام)، گوتى: لەمەرد بەدواوە خوا ھەرگىز ناپەرستى، [ئەو خەيال پلاوەى کرد] بۆيەش خوا لە گەردەنى دا [واتە: بەھۆى ھاوەلانەو]، بەخراپترىن جۆرى كوشتن لە بەينى برد.

مەسەلەى ھەوتەم و كۆتايى:

پرسىارکردنى نكوولەيلەكەرەنە لە مروڤى بېپروا، كە پىتى وايە وىل دەكرى و لىى ناپرسىتەو، لە حالەك دا خوا لە تۆويلەكەيەكى نىو تۆو دروستى كەردو، كە دەردۆندىتە نىو مندالەنەو، كە كەردوويەتى بە خوئىپارەو پىكىخستەو، دوو جووتى تىرو مىى لى ھىناونە دى، يىگومان خواى بەدەيھىنەرى بەو جۆرە وەسف كراو، مردووانى پى دەژىتەنەو:

خو دەفەرموى: ﴿يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۚ أَلَمْ يَكُنْ نَظْفَعًا مِّنْ مَّيِّ بَعَثَ ۚ ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَعَلَقَ فَسَوَّىٰ ۚ ۞ جَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ ۞ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ ۚ عَلَّمَ أَنْ يُخْرِجَ اللَّوْثَ ۚ ۞﴾

شىكردنەو، ئەم ئايەتەنە، لە پىنج بەرگەدا:

١- ﴿يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۚ﴾، ئايا مروڤ پىتى وايە وىل بەكرى و بە وىلەكراوى وازى لى بھىترى؟ پرسىارکردنەكە پرسىارکردنى نكوولەيلەكەرەنە، (ترك) بىتتە لە وازلەيتەنە شتىك بە وىستى خو، بە وىستى باباى واز لىتەنەر، بەلام دواى بەكاردەھىترى بۆ پشتگوئىخستەن و وىلەكردن و گەنگى پەنەدان، وشەى (سدى: اسم مفعول المھمل) ناو بە ماناى وىلەكراو، (وَيُقَالُ سُدًى وَسَدَى وَالضَّمُّ أَكْثَرُ، وَهُوَ اسْمٌ يَسْتَوِي فِيهِ الْمُفْرَدُ وَالْجَمْعُ يُقَالُ: إِبِلٌ سُدًى، وَجَمَلٌ سُدًى وَيُشْتَقُّ مِنْهُ فِعْلٌ قِيَالُ: أَسَدَيْتُ إِبِلِي)، وشەى (سدى) ناو بە ماناى (المھمل)، وىلەكراو پشتگوئىخراو، بە بۆر (ضَم) ھاتو، (سدى) ھەم بەسەر (فەتح) ىش (سدى)، بەلام زياتر بە بۆر (سدى) بەكاردى، ئەويش ناوێكە تاك و كۆ، تىرو مى

تېيىدا يەكسانن، بۇ ھەموويان ھەر وشەي (سُدَى) بەكار دەھىتىرى، دەگوتىرى: (إِبِلٌ سُدَى، وَجَمَلٌ سُدَى)، حوشترانك كە وىلكراون و حوشترنك كە وىلكراو، وشەي (أَسْدَيْتُ) واتە: (أَهْمَلْتُ) لەو وەرگىراو، (أَسْدَيْتُ إِبِلِي) وشترە كانم وىلكردن.

كەواتە: لىرەدا وشەي (الإنسان) وەك ھەر يېنىج جارىھەي رابردو و، ئەمجارەش كە جارى شەشەمە كۆتايىيە لەم سوورەتەدا ھاتو، واتە: مرقۇي بېپروا، مرقۇي دوور لە خوا، ئايا مرقۇي بېپروا پىي وايە بە وىلكراويى و واژى لى بھىتىرى و، پشتگووى بخرى، كەس پىي نەلنى چىت كردو چۆنت كرد، سزاو پاداشت پرووى تىنەكات؟ ئەمە وەك ئەو ئايەتە موبارەكەي سوورەتى (المؤمنون) ە كە دەفەرموى: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (۱۵۰) ئايا پىتان وايە تىوہمان بە ھەوہنتە ھىناوہتە دى و، بۇ لای تىمە ناگىردىنەوہ؟

۲- ﴿أَلَرَبُّكَ نَفْثَةٌ مِنْ مَتْنٍ يَمْنَى﴾ ئايا ئەو مرقۇفە تۆويلكەيەك نەبوو لە تۆويك كە دەپرىزىرى، دەپرىزىندىتە نىو مندالەنەوہ؟ (نُطْفَةٌ) بە ئاوى كەم دەگوتىرى و بەوہ دەگوتىرى كە لە ئەنجامى يەكگرتى (حَيْمَن)ى پياو و ھىلكۆلەي ئافرەتدا پىك دى، زىندەوہرىك پىك دى كە (نُطْفَةٌ)يە، دوايى ئەو زىندەوہرە دەچىتە نىو مندالانى ئافرەتەو، بۆيە دەفەرموى: (يَمْنَى) واتە: (يُقْذَف) ھەروہا بە (مُنَى)ش خوئندراوہتەوہ واتە: (تُقْذَف)، فرى دەدرىتە نىو مندالەنەوہ.

۳- ﴿ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً مُلَقًا فَمَسْوًى﴾ دوايى خوئىنپارەيەك بوو، خوا ھىنايە دى و پىكىخست، ياخود: (خَلَقَ) واتە: (قَدَّرَ) ئەندازەگىرىي كرد، (فَسْوًى) پىكىخست، ھەلبەتە بەركارى ھەر كام لە (خَلَقَ وَسْوًى) قرتىندراون، واتە: (فَخَلَقَهُ فَسْوَاهُ) ئەوہى ئەندازەگىرىي كرد و پىكىخست.

۴- ﴿جَمَلٌ مِثْلَ الزَّوْبَيْنِ الذَّكَرِ وَالْأُنْثَى﴾ ئىنجا لەو (لەو نوتفەيە) جووتى تىرو مېي ھىنانە دى.

(۵) - ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن مَّجِئَ الْمَوْتُ﴾، ئايا ئەو، تۈنۈنار نىيە كە مردووان بۇيە ئېتتەو؟
 (أَلَيْسَ ذَلِكَ الَّذِي أَنشَأَ خَلْقَ الْبَدِيعِ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَن يَحْيِيَ الْمَوْتُ؟)، ئايا ئەو زاتەي ئەو
 دروستكراو سەر سۈرەيتنە رەي ھىناو تە دى، ناتۈنۈن مردووان بۇيىننيتتەو؟

كە دە فەر مۈى: ﴿يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى﴾، (الطبري) لە مۇجەھىدەو بە
 ژمارە: (۴۵۸۴۴) ھىناو يەتى، (قَالَ: لَا يُؤْمَرُ وَلَا يُنْهَى) واتە: نە فەرمانى پى بىرى
 و نە شتى لى قەدەغە بىرى، پىي وايە وا دەبى، (عَلَقَةً) بە كوردى دەللىن:
 خۈنپارە، (الْقِطْعَةُ الصَّغِيرَةُ مِنَ الدَّمِ الْمُتَعَقَّدِ)، پارچە يەكى گچكە يە لە خۈنپىكى
 پەيۈدەست، كە يە كىكە لە قۇناغە كانى دروست بوونى كۆرپە لە.

كە دە فەر مۈى: (فَسَوَى: التَّسْوِيَةُ جَعَلَ الشَّيْءَ سَوَاءً أَي: مُعَدَّلاً مُقَوِّمًا)، بىرىتە لە
 شتىك پىكەخەيى و ھاوسەنگى بىكەي.

كە دە فەر مۈى: ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن مَّجِئَ الْمَوْتُ﴾، (الطبري) بە ژمارە: (۲۵۸۴۶)
 ھىناو يەتى لە قەتادەو، لە ۋەلامى ئەو دەدا كە دە فەر مۈى: ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ
 أَن مَّجِئَ الْمَوْتُ﴾، گۈتۈبەتى: {ذَكَرْنَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا قَرَأَهَا قَالَ: سُبْحَانَكَ وَبَلَىٰ،
 (إِسْنَادُهُ مُرْسَلٌ وَذَكَرَهُ الْأَبَانِي فِي صِفَةِ صَلَاةِ النَّبِيِّ ﷺ وَعَزَاهُ لِأَيِّ دَاوُدَ ۸۸۸۴. وَقَالَ
 سَنَدُهُ صَحِيحٌ)، واتە: بۇمان گىنەدراۋە تەو و باسكراۋە، كە پىغەمبەرى خوا ﷺ
 كاتىك ئەو دە خۈننەد، دەيە فەر مۈى: پاكىي بۇ تۇ و با.

ئەو زاتەي ئەو ھىناو تە دى، دەشتۈنۈن مردووان بۇيىننيتتەو، واتە:
 سۈنۈنەتە كاتىك مەرۈف ئەو سۈرەتە دە خۈننيتتەو دەگاتە ئەم ئايەتە مۇبارەكە:
 ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن مَّجِئَ الْمَوْتُ﴾، بلى (سُبْحَانَكَ وَبَلَىٰ)، پاكىي بۇ تۇ و با، ياخود
 بلى: (سُبْحَانَكَ وَبَلَىٰ، وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ)، واتە: پاكىي بۇ تۇ و با، منىش
 لەسەر ئەو سايە دىنامن. زانايان گۈتۈويانە، مەرچ نىيە ھەر ئەو دەقە بگۈترى،
 چۈنكە پىغەمبەر ﷺ دەقى دىكەشى فەر مۈى، بە پىي گۈنجاۋى لەگەل
 ئايەتە كاندا، گرنگ ئەو يە لە ۋەلامى ئەو دەدا كە خوا دەپرسى، دەبى ۋەلامىك
 بدەيەو لەگەل پىرسىارەكەدا پىر بە پىست و گۈنجاۋ بى.

كۈرتە باسېك لە بارەى پۇژى دوايىيەو^(۱)

خوا پشتىوان بىت ئەو كۈرتە باسە لە شەش تەوەردا دەخەينە روو:

تەوەرى يەكەم: ماناى پرواھىتان بە پۇژى دوايى.

تەوەرى دووہم: گرنگى و پىنگەى پرواھىتان بە پۇژى دوايى.

تەوەرى سىيەم: بەلگەكانى راستىي ھاتنى پۇژى دوايى، كە ھەوت بەلگە دىننەوہ.

تەوەرى چوارەم: پىشەككى و قۇناغەكانى پۇژى دوايى، لە سى پرگەدا.

۱- مردن و بەرزەخ وەك پىشەككى.

۲- قۇناغى يەكەم دواى فووى يەكەم، ديارە ئەویش لە دوو خالدا:

أ- ناوہكانى قۇناغى يەكەم ئاخىرزەمان (الساعة).

ب- پرووداوەكانى قۇناغى يەكەم ئاخىرزەمان.

۳- قۇناغى دووہم دواى فووى دووہم كە قىامەتە، ئەویش لە دوو خالدا:

أ- ناوہكانى قىامەت.

ب- پرووداوەكانى قىامەت.

تەوەرى پىنجەم: ھەوت مەسەلەى گرنگى پەيوەست بە قىامەتەوہ.

تەوەرى شەشەم و كۇتايى: قۇناغى سىيەمى پۇژى دوايى، كە بەرپكرانى ھەر

كام لە ئيماندارانى چاكەكارە بۇ بەھەشت و، بېيروايانى خراپەكارە بۇ دۆزەخ.

(۱) ئەو كۈرتە باسە، راستەوخۇ، بەلام بە كۈرتكر اوھيى و گوشراويى لە مەوسووعەى (الإسلام كما يتجلى فى كتاب الله) ھىناومە، كە كاتى خۇى لە زىندانى ئەمىركايەكاندا نووسىومە، لە كىتپى ھەشتەم (الكتاب الثامن): (الإيمان بالله و اليوم الآخر والحث مختصر حول القدر) (الطبعة الثانية، دار الحكمة، لندن، ۲۰۱۸ز).

تەۋھىرى يەكەم: ماناي بىروھىيانان بە رۆژى دوايى:

دەگونجى لەو بارەوہ زۆر شت بگوتىرى، بەلام پوختەو گوشراوہكەى
 ئەوہىيە: بىروھىيانان بە رۆژى دوايى، بىرىتە لە بەراست زانىن و، قەناعەت
 ھەبوون لە دلەوہو، بەراست زانىنى بە زار، بەوہ كە رۆژىك دى، ئەم ژيانە
 دىيائىيەى ئىستامان تىيىداين، كۆتايى پى دى و لاپەرەى ژيانى دىيا دەپچىرتەوہ
 و، لاپەرەى ژيانىكى دىكە كە ژيانى مەزلگاي كۆتايىيە دەكرىتەوہ، كە مەرۆف
 ھەرۋەھا جندىش لەویدا بە سزا و، يان پاداشتى كىردەوہكانى خۆى دەگات،
 ئىنجا كىردەوہكان ئەگەر خىراپ بووبىن سزا، ئەگەر چاك بووبىن پاداشت، بەلام
 دەبى بەراست زانىنىك و قەناعەت پى ھىيائىك بى، خاوەنەكەى وا لى بكات،
 كارلىك بكات لەگەل ئەو رۆژە مەزنەداو، ئەو پرووداوانەى تىيىدا پروودەدەن، بە
 شىۋەيەك ھەموو جموجۆلىكى خۆى ئاگا لى بى، لەبەر رۆشنايى ئەو ئىمان
 ھەبوونە بە رۆژى دوايى و بە دىدارى خوادا، جموجۆل و ھەلسوكەوتەكانى
 بكات، ئىنجا جموجۆل و ھەلسوكەوت و كىردەوہكانى چ ئەو بىرو خوليايانەى لە
 مېشكىدا دىن و دەچن، چ ئەو نيازو مەبەستانەى بە دلېدا دىن، چ ئەو وشانەى
 بەسەر زمانىدا دىن، ياخود بە پەنجەى دەياننووسى، ياخود بە ھەر شىۋەيەك
 لە شىۋەكانى نووسىن، چ تىكرای كىردەوہو ھەلسوكەوتەكانى كە بە ئەندامەكانى
 و، وە جەستەى ئەنجاميان دەدات، ھەرۋەھا بىروھىيانىك و بەراست زانىنىك، كە
 مەرۆف ھىسابىكى زۆر ورد بكات بۆ ھەموو كاتەكانى تەمەنى، بەلكو ھەموو
 تاوہكانى تەمەنى، كە تاكە دەستمايەينى لەم ژيانە دىيائىيە كورتە، بەلام زۆر
 گەۋرەو گرنگەدا.

ھەلبەتە وشەى رۆژ (يۆم)، لە زمانى عەرەبىيدا -وہك زۆرجار باسما كىردوہ-
 واتە: ماوہيەك لە كات، ئىنجا چ درىژ بى و، چ كورت بى، ھەموو فەرھەنگەكانى
 زمان وا دەلېن، (يۆم) جارى وا ھىيە لە بەرانبەرىدا شەو ھىيە، ئەو كاتە

(یَوْم) بە مانای (النَّهَار) دێ، شەویش (اللَّیْل)، جاری واش ھەبە وشە (یَوْم) بۆ ھەردوو دیوی شەوو پۆژ بە کاردێ، کە دیارە بۆ تیمە ی خەلکی سەر زەوی شەوو پۆژ ماوە کە یان (۲۴) سەعاتە، دوازدە بە دوازدە بە شیوە ی ھاوکۆیی دابەش دەبن، کورت و درێژی شیان دەبێ، بە لām لە ئەسلی زمانی عەرەبیدا (یَوْم) واتە: ماوە یەك لە کات، ھەر بۆیە لە قورئاندا خۆی پەرەردگار پۆژی خۆی بە ھەزار سأل (ألف سنة) داناوە وەك لە سوورەتی (الحج) دا ھاوو: ﴿وَيَسْتَعْمِلُونَكُم بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ ھەروەھا لە سوورەتی (السجدة) شدا: ﴿يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ واتە: پۆژێك لە لای پەرەردگار بە ئەندازە ی ھەزار سأل، لەو ی تیو دە یژمێرن، ھەروەھا لە سوورەتی (السجدة) شدا ھەر ئەو دووبارە بۆتەو، بە لکو لە سوورەتی (المعارج) لە ئایەتی ژمارە (۴) خۆی زانا و دانا پۆژێکی لای خۆی، یان پۆژێك کە فریشتەکان و جیبریل تێیدا بەرز دەبنەو، بە پەنجا ھەزار سالی وەك تیمە ی داناو: ﴿تَنْزِيلُ الْمَلَكَةِ وَالرُّوحِ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾. کەواتە: (یَوْم) واتە: ماوە یەك لە کات، (اليَوْم الآخر) پۆژی دوا ی، واتە: ئەو کاتە ی ئەو رووداوانە ی تێدا دێتە دی، کە دابەش دەبێ بۆ دوو قۆناغ: قۆناغی ئاخیر زەمان (السَّاعَة) و، قۆناغی ھەلسانەو و سزاو پاداشت و لێبەرسانەو (الْقِيَامَة).

تەوہری دووہم: گرنگی و پیگہی برواہیتان بہ پوژی دواہی:

برواہیتان بہ پوژی دواہی یە کجار گرنگی و باہە خیکی گەورە ی پندراوہ، بہ لکو لە قورئاندا ھەمیشە برواہیتان بہ خوا یە کەم ھاتوہ، دوا ی ئەو برواہیتان بہ پوژی دواہی (يَوْمُنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ)، (أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ)، ئەمە لە قورئاندا زۆر دووبارە بۆتوہ، دەتوانین بڵێین: گرنگی و پیگہی پوژی دواہی لە چەند شتیکدا بەرجەستە دەبن:

۱- خوا ﷻ زۆر باسی پوژی دواہی کردوہ و، باسی ئەو پرووداوانە ی تێیدا پروودەدەن و، ئەو کارەساتانە ی دەقەومن، وە ک دواہی ئاماژە یان پێ دەکەین، ھەر شتیکیش خوا ﷻ لە کتیی خۆیدا زۆر باسی کرد بێ، مانای وایە بە ئەندازە ی زۆر باسکرانی، پیگەو گرنگی و باہەخی ھەبە.

۲- ھەمیشە خوا ﷻ ئیمان بە پوژی دواہی لە گەڵ ئیمان بە خوادا پیکەوہ باس دەکات، پیشتریش ئاماژە ی پێدا، ھەمیشە لە دوا ی پروا بە خوا ھیتان، باسی پروا بە پوژی دواہی، (يَوْمُنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ)، کە ئەمە لە قورئاندا زۆر دووبارە بۆتوہ.

۳- پوژی دواہی ناوی زۆر بۆ بەکارھاتوون، زیاتر لە بیست (۲۰) ناو، وە ک دواہی باسیان دەکەین، ھەلبەتە ھەردوو قوناغە کە (السَّاعَةِ وَالْقِيَامَةِ) ناوہ کانیا ن زیاتریشن، بە لām وشە ی (اليوم الآخر) بۆ ھەردوو قوناغە کە بە کار دێ، زیاتر لە بیست (۲۰) ناوی بۆ بەکارھاتوون.

۴- خوا ﷻ ئەو ھەندە باسی پوژی دواہی کردوہ، کە ھاوہ لāن (خوا لێیان پازی بێ)، ژمارە یە ک لەو سێفەت و ناوانە ی خوا بۆ ئەو پوژە بە کار ھیتان، کردوویان بە ناو سنیشان بۆ ھەندیک لە سوورەتە کان، وە ک (الزُّمَرِ، الْجاثية، الواقعة، التغابن، الحاقة، القيامة، النبأ، التکویر، الانفطار، الإنشقاق، الغاشية، الزلزلة، القارعة)، ھەلبەتە گرنگی و باہەخی برواہیتان بہ پوژی دواہی لە ژبانی مروّفا، لە دوا ی برواہیتانە بە خوا و،

برواهیټان به رږڅی دواپی له هه مو پایه کانی دیکه ی ټیمان، به شه کانی دیکه ی ټیمان کاریگری زیاتر له ژپانی مروځدا، چونکه برواهیتان به خوا، بناغو و سه راوهدی ټیمانه، نجا نه گهر بروا به خوا هیتان سه رتهابه و ده سټپکه، بروا به رږڅی دواپی هیتانیش مه صپرو سه رته نجامه، بگره بروا به رږڅی دواپی هیتانیش هر هر بروا به خوا هیتانه، خوا ده فهرموځی: ټپوه م بډ تاقیرکړنده و لیره داناو، دواپیش ده فهرموځی: رږڅیک دی ټپ به دیداری من ده گه نه ووه، له گهل سزاو یاداشتی کړده و کانی خوټاندا روو به روو ده بڼه وه.

هەر بۆیه‌ش خوا ﷻ له قورئاندا زۆر گرنگیی داوه به پۆژی دوایی و په‌یوه‌ست بوونی به ژيانی مړۆقه‌وه، بۆ وێنه: زۆر باسی ئه‌و پرووداوه سامناکانه‌ی کردوه، که له پۆژی دوا‌ییدا ده‌قه‌ومن، به‌ جوړیک که موچرکه به پێستی مړۆقدا دێن، هه‌روه‌ها خوا زۆر هۆشداریی داوه به‌ مړۆقه‌کان که زۆر ئاگیان له‌و پۆژه‌ بێ، خۆیانی بۆ ساز بکه‌ن، دیسان خوا هۆشداریی داوه به‌ مړۆقه‌کان، که ئه‌و پۆژه‌بان له‌ بیر نه‌چیت و وێلی نه‌که‌ن و نه‌خافێن، دیسان خوا ﷻ زۆر باسی سه‌ره‌نجامی مړۆقه‌کانی کردوه له‌و پۆژه‌دا، که ئه‌گه‌ر چاکه‌کار بن له‌ به‌هه‌شتدا نیشته‌جێ ده‌بن و، خراپه‌کار بن تووشی دۆزه‌خ ده‌بن، له‌ زۆریک له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئاندا، خوای په‌روه‌رگار ئه‌و راستیانه‌ی خستونه‌ روو، بۆ وێنه:

﴿ ١٧ ﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْيَمِينَ ۖ وَمَا يَذْرَؤُكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۚ
يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَمْثَلُونَ شِفَافُونَ مِنْهَا ۚ وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا
لَأُتَىٰ آلَ الْآلِ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَتَىٰ ذِكْرُنَا بِعَمَلِكُمُ الشَّوْرَىٰ ۖ ﴿ ١٨ ﴾

ههروهه له سووره تي (الشورى) نايه تي (٤٧): ﴿اَسْجِبُوْا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّآتِيَنَّ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَا يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيْرٍ﴾

هروههاله سووره تي (الذخاٰن) ۵۵ نايه ته كاڻي (۴۰ - ۴۲): ﴿۴۱﴾ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ
مِيقَتُهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿۴۰﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْتِي عَنْ مَوْتِي شَيْقًا وَلَا هُمْ يُصْرُونَ ﴿۴۱﴾ اَلَا مَنْ
رَّحِمَ اللَّهُ اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۴۲﴾

دىسان لە گەلێك لە سوورەتەكانى دىكەدا، خۆى مۆتەعال باسى پۆژى دوايى و گەورەيى و گرنگى و كاريگەريى پۆژى دوايى كردووە.

تەوهرى سىيەم: بەلگەكانى برههينان بە پۆژى دوايى:

لە قورئاندا خۆى بالادەست و مەزن زۆر بەلگەى ھىئاونەو، كە تىمە ھەوتياھمان لى گۆلېژىر كىردوون و، بە كورتىيى بەسەرياندا دەپۆين:

۱- **خَا ۞ تَاسْمَانَهُكَانَ وَ زَهْوَى وَ ئەوہى دەكەوئە نىوانيانەو، بە ھەق و ھىكمەت دروستىكردوون و، ئەمەش خوازيارى ئەوہى پۆژى دوايى ھەبى، تاكو ئەو ھەق و ھىكمەتەى خا ئاسمانەكان و زەوى و ئەوہى نىوانيانى بۆ دروست كردوو، كە برىتيە لەوہى ئەو مەوۆھەى تىياندا كراو بە جىنشىنى خا، بە سزاو پاداشتى خۆى بگات، خا دەفەر مۆى:** ﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُتِرُوا مُعْرِضُونَ ۝۲۰ ﴾ **الأحقاف، ئاسمانەكان و زەوى و ئەوہى نىوانيانەمان بە ھەق و بۆ كاتىكى ديارىكراو نەبى نەھىئاونە دى، ئەوانەش كە بىپروان لەوہى پىي ترسىراون و ورياراونەو پشت ھەلكردوون.**

لە گەلێك ئايەتى دىكەدا خۆى مېھرەبان ئەم راستىيەى بەيان كردو، كە دروستكرانى ئاسمانەكان و زەوى بە ھەق و بە ھىكمەت، خوازيارى ئەوہى دەبى پۆژى دوايى ھەبى.

۲- ھاتنە دى دادگەريى خۆى بەرز و، نەبوونى زۆلم لە خۆى پاكى بى وئەندە، خوازيارى ئەوہى كە دەبى پۆژى دوايى بىت، واتە: بەبى ھاتنى پۆژى دوايى دادگەريى خا ناچەسپى و، ئەو زۆلمەشى كە لە خۆى دادگەردا نىھو، خا ھەمىشە داکۆكىي لەسەر ئەو دەكات، كە خوا ستم لە بەندەكانى ناكات، ئنجا بە ھۆى ھاتنە دى پۆژى دوايى ھەو، ئەو ستمەش نايەتە بەرچاو، ئەگەر نا ئەگەر بىت و پۆژى دوايى نەبى، ئەوانەى چاكەيان كردو، نەك ھەر لە دنيادا پاداشتى خۆيان وەرناگرنەو، بەلكو تووشى ئازارو سزاو ئەشكەنجەو

جه‌زده‌به‌ش دین، هه‌روه‌ها ته‌وانه‌ش که خراپه‌و سته‌م و تاوانیان کردوه، نه‌ک هه‌رکه‌س سزایان نادات، به‌لکو زورجار خه‌ل‌ت و شاباشیش ده‌کرین، ته‌وه‌ش زولمه، و لایه‌قی خوای کاربه‌جی نیه، بویه‌ده‌بی پوژیک هه‌بی دادگه‌ری خوای تیدا بچه‌سپ و، زولمیشی تیدا لابیجی، بویه‌ش خوا **﴿۲۷﴾** له سوو‌په‌تی (ص) دا ئایه‌تی (۲۸) دا ده‌فه‌رموی: **﴿أَمْ جَعَلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ جَعَلَ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾** (۲۸)، یان ئایا ته‌وانه‌ی پروایان هیناو کرده‌وه باشه‌کانیان ته‌نجام دان، وه‌ک تیکده‌ران له زه‌وی دا ته‌ماش ده‌که‌ین، یان ئایا پاریزکاران وه‌ک تاوانباران ته‌ماش ده‌که‌ین؟

هه‌روه‌ها له سوو‌په‌تی (القلم) دا ده‌فه‌رموی: **﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾** (۲۹)، **﴿أَفَجَعَلَ الْمُتَّقِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾** (۳۰) ما لکو‌کف تحکمون (۳۱)، واته: به‌دلنایی پاریزکاران له لای په‌روه‌رگاریان باخه پر نازو نیعمه‌ته‌کانیان هه‌ن، ئایا بو خوا ملکه‌چان وه‌ک تاوانباران ته‌ماش ده‌که‌ین، چیتانه چو‌ن بریار ده‌ده‌ن؟

هه‌روه‌ها له سوو‌په‌تی (الجماعه) خوا ده‌فه‌رموی: **﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمُ الْغُلَّامَ ءَامِنُونَ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مِّنْهُمْ وَمِمَّنْهُمْ سَاءٌ مَا يَحْكُمُونَ﴾** (۳۲)، **﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مِّمَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾** (۳۳)، واته: یان ئایا ته‌وانه‌ی خراپه‌کانیان ته‌نجام دا‌ون، پټیان وایه وه‌ک ته‌وانه‌یان داده‌نین، که پروایان هیناوه‌ کرده‌وه باشه‌کانیان ته‌نجام دا‌ون، ژیان و مردنیان وه‌ک یه‌ک ده‌بی! ته‌وه خراپه‌ترین شته که ته‌وان بریار ده‌ده‌ن، خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌ حقه هیناونه دی، بو ته‌وه‌ش که هه‌ر که‌سه به‌پیتی ته‌وه‌ی کردوویه‌تی سزاو پاداشت بدریته‌وه.

۳- هه‌هاته دی به‌لینی خوای به‌رز، خوازیاری ته‌وه‌یه که پوژ ی دوابی بی، خوا **﴿۳۴﴾** فه‌رمانی به‌ تیمه‌ی مرو‌ف کرده‌ پابه‌ند بین به‌ به‌لینه‌کامه‌نه‌وه، که گفتمان دا به‌یینه‌یه دی، بو وینه: **﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَتْ مَوْكَلًا﴾** (۳۵)، **﴿الْإِسْرَاءِ﴾** هه‌روه‌ها له سوو‌په‌تی (الثلح): **﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾** (۳۶).

ئىنجا خوا ﷺ بىگومان ھەموو سىفەتە بەرزو باشەكانى ھەن و، دوورە لە ھەرچى كەم و كۆپى و لەكەو ھەلەو پەلەيە، يەككە لە سىفەتە باشەكانىش بىرئىتە لە ھىنانە دى بەلەين و پەيمان، كە خوا فەرمانى بە بەندەكانى كردو واپەن، جا بۆ خۆى چۆن وا نابى؟ وەك و خوا ﷺ دەفەرەمۆى: ﴿وَمَنْ أَوْفَ يَعْتَدِهِ مِنْ اللَّهِ ۖ﴾ التوبة، واتە: كى لە خوا وەفادارترە بە بەلەين و پەيمانى خۆى!

ھەرودەھا لە سوورەتى (الزمر) دا دەفەرەمۆى: ﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِعَادَ ۖ﴾ ھەو بەلەينى خوايە، خوا بەلەينى خۆى دواناخات.

لە سوورەتى (الزمر) یش دا ھاتوو بەھەشتىەكان كە دەچنە بەھەشت دەلەين: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَبْوءًا مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾ ۷۱، ستایش بۆ ئەو خوايەى بەلەينەكەى خۆى لەگەڵدا راست بردینە سەر، سەرزمىنى بەھەشتى پێداین، لە ھەر شوێنێك ھەموو نىشتەجى دەبين، باشتەين پاداشت پاداشتى ئەوانەيە كە كەردەوێ چاکیان كەردوون، كەواتە: ناگونجى بەلەينى خوا راست دەرنەچى و، خواش بەلەينى داو، مەرقەكان زىندو بکاتەو، سزاو پاداشتيان ھەبن، بۆيە بۆ ئەوێ ئەو بەلەينەى خوا ﷺ بێتە دى، دەبى پۆزى دوايى ھەبى.

۴- لە لەيەك جياکردنەوێ ئەھلى ھەق و ئەھلى باتىل، ئەوانەى ھەقەرەو بوون، ئەوانەى كە چەوتەرەو بوون و، پوونكردنەوێ ئەو شتانەى تىياندا كەوتوونە كىشەو مشومەرەو، ھالىي بوونى بېروايان كە درۆيان دەكرد، كاتىك نكووليان دەكرد لە پۆزى دوايى، ھەموو ئەوانە، خوازيارى ھەبوونى پۆزى دوايى، وەك خوا ﷺ دەفەرەمۆى: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ بَلَاءٍ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ۲۸، لىيەن لەھم ئەللى يەتلفون فيە وليعلم الذين كفروا أنهم كانوا كذابين ۲۹، ئەھل، بېروايەكان زۆر بە سەختى و بە خەستى

سوئندیان خوارد به خوا، که هەر که سۆ مەری خوا زیندووی ناکاتهوه، [خوا دهفه رموی]:
 با به لینه له سەری و ههقهو چه سپاوه، به لام زۆربهی خه لکی نازان، تاکو ئەوهی تێیدا
 کهوتوونه راجیایی بۆیان پروون بکاتهوه، بۆ ئەوهی بێبروایه کانیش بزانی که درۆیان
 ده کرد، [که دهیانگوت: سزاو پاداشت و لێپرسینهوه نیه].

له سوورەتی (الزمر) یشدا دهفه رموی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلَيَّ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (۶۱)، واته: بلی
 ئەی خوایه پهیداکەری تاسمانه کان و زهوی، زانی پنهان و ناشکرا، تۆ له تیوان
 بهنده کانت دا دادوه ریی ده کهی، له وه دا که تێیدا کهوتوونه راجیایی و کیشه و
 مشت و مچه وه.

ههروه ها خوا ﴿إِنَّ يَوْمَ الْقَصْرِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۱۰)، الدخان، واته: پۆژی
 لیک هه لاواردن، ژوانگه ی هه موویان تیکراپانه.

۵- تاقیکردنه وهی خوا بۆ مرۆف و بۆ جند، لهو ژیانه دنیا به دا، خوا زیاری هه بوونی
 پۆژی دوا به، تاکو به سزاو پاداشتی پر به پێستی کرده وه کانیا ن بگه نه وه، ئەوه ش که
 خوا تێمه ی لێره داناهه بۆ تاقیکردنه وه ئەوه دیاره، وه ک خوا له سوورەتی (الکھف) و-۷-
 له سوورەتی (هود)، هه م له سوورەتی (الملک) ۲- دا ئەو حه قیقه ته ی به یان کردوه.

بۆ وێنه له سوورەتی (الملک) دا دهفه رموی: ﴿إِلَٰهِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيُبْلِغَكُمْ
 أَجْرَكُمْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ (۲)، واته: (خوا) ئەو زاته یه مردن و ژیا نی په خساندوون، تاکو
 تاقیتان بکاته وه، کامه تان کرده وه ی باشتره.

ئنجما مادام تێمه بۆ تاقیکردنه وه لێره داندرا بێن، ده بی شوئیتک هه بی
 نه نجامی ئەو تاقیکردنه وه یه ی تیدا وه بگرینه وه.

۶- عه ودایی و تینویتی مرۆف له قوولایی زگماکیه وه، بۆ دیداری خوا ﴿وَبُذِّئْتِكُم

دوایی ھەبىت، واتە: مەرۇف ھەم لە دەروونیەو ە تینوویە بۆ دیدارى خوا ﷻ ئەمە لە زگماک و خۆرسکی دا چەسپىتراو، ھەم تینوویە بۆ ژيانىکی ھەمیشەیی و نەپراو، ئەمەشیان کە لە دنیا دا دەستی ناکەوئ، دەبى شوئىنکی دیکە ھەبى، کە ئەویش کە دیارە پۆژى دواییە، ھەروەھا مەرۇف ەوداڵ و تینوویە بۆ ئەو ەمولکىکی فراوانی ھەبى، ژيانىکی پى نازو نىعمەت و خۆشى و، دوور لە گرفتى ھەبى، ئەو ەشى لە دنیا دا دەست ناکەوئ و لە پۆژى دواییادە.

بە نىسبەت ئەو ەو ە کە مەرۇف بۆ دیدارى خوای پەروەردگار ەوداڵەو تینوویە، خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ە العنكبوت، واتە: ھەر کەسک بە ئومىدى دیدارى خوایە، کاتىک خوا دیارى کردو ە پۆ دیدارى خۆى دى و، خوا بىسەرى زاناپە.

ھەروەھا خوای بەرز دەفەرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِمَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾ ە ۷ أولئک ماؤنھم لئار یمما کائوا ىکسبوت ە ۸ یونس، ئەوانەى بە ئومىدى دیدارى ئیمە نین و ژيانى دنیاىان پەسند کردو ە دئیان پئو ەبەستراو ە پئ ئارام گرتو ەبو، ئەوانە لە نیشانەکانى ئیمە بئ ئاگان، ئەوانە جئگەو پئگەبان ئاگر (ى دۆزەخ) ە ئەوئ ئەو ەو ە کە دەیانکرد.

بە نىسبەت ئەو ەو ەش کە مەرۇف پئى خۆشە بە دیدارى خوای بەرز و مەزن بگات، بە دیدار گەیشتنى خواش بریتىە لە دیتنى خوای بەرزى مەزن، بەو شپۆەبەى بۆ خوا شایستەبە، ھەر بۆبەش مووسا ﷺ کاتىک گفتوگۆ لەگەڵ خوای تاک و پاکدا دەکات، داوا دەکات بىبینئ، بەلام خوا پئى دەفەرموئ: (لَنْ تَرَانِ)، واتە: لەم ژيانە دنیاىیە دا بە پئکھاتە جەستەبە خاکییەو ە ناتوانى ەبینئ، بەلام بئگومان ئەو ئاواتەى مووسا ﷺ و ھەموو بەندە بۆ خوا صولحاو ەکان لە بەھەشتدا دئتە دى، ھەر بۆبە خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿وَجُودُ يُومِرُ نَاصِرَةٌ﴾ ە ۲۲ إلی رەھا ناظرە ە ۲۳ القیامە، لەو پۆژە دا پروانئک ھەن، گەش و درەوشاو ەن، بۆ

په‌روه‌ردگاریان ده‌پړاون، ټه‌وه به نسبت ټیماندارانه‌وه له به‌ه‌شتدا، به‌لام به نسبت بې‌پروایانه‌وه ده‌فهرموئ: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجْرُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾﴾ المطففین، با واز بښن ټه‌وان لهو روژه‌دا په‌رده‌پېش ده‌کرښ له په‌روه‌ردگاریان، بې‌ه‌ش ده‌کرښ له دیداری په‌روه‌ردگاریان، نجا ټه‌وان ده‌خړینه ټیو دۆزه‌خه‌وه، واته: بې‌ه‌ش کرانیان له دیداری په‌روه‌ردگار نازاره‌که‌ی زیاتره، له خړانه ټیو دۆزه‌خه‌وه.

ټه‌وه‌س که مروؤف حه‌ز له ژیانی هه‌تا هه‌تایی ده‌کات، دیسان زور ناشکرایه هه‌ر که‌سک له خوئی ورد بې‌ته‌وه، ټیبلیس هه‌ر لهو رپه‌وه زه‌فه‌ری به ټاده‌م و حه‌وو ابرد، که بې‌گوتن: ﴿مَا نَعْبُدُكَ مِنْكَ عَنِ الشَّجَرَةِ لِأَنَّ كُنُوتًا مَلَكَيْنِ أَوْ كُنُوتًا مِنْ الْخَلْدَيْنِ ﴿٢٠﴾﴾ الأعراف، په‌روه‌ردگارتان لټی قه‌ده‌غه نه‌کرډوون، له‌م دره‌خه بخوون، مه‌گه‌ر نه‌بادا بښه دوو فریشته، یاخود بښه هه‌ر ماو، واته: ژیانی هه‌میشه‌یبتان ده‌ست بکه‌وئ، که پک ټه‌وه‌ی ټیبلیس پټی گوتن به پېچه‌وانه‌وه بوو، ټه‌گه‌ر لټیان نه‌خواردبایه وه‌ک فریشته ده‌ژیان و، ژیانی هه‌میشه‌یبتان ده‌بوو، خوا ﴿لَا تَمُوتُ﴾ ټه‌مه‌ش له دنیادا ده‌ست ناکه‌وئ و دنیا شوټنی ټاکی‌کرډنه‌وه‌یه، به‌لام له به‌ه‌شت دا خوا ده‌فهرموئ: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، ده‌فهرموئ: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾﴾ الزخرف، ټه‌وه‌ش ته‌نیا له‌وئ ده‌ست ده‌که‌وئ و، مسوگه‌ر ټه‌وانه‌ش هه‌موویان خوازیاری ټه‌ودن ده‌بی، پوژئی دواپی هه‌بی.

۷- که‌واته به‌لکه له‌سه‌ر هه‌بوونی پوژئی دواپی، ټه‌و هه‌موو هاندرو خوازیارو پالنه‌رانه‌ن، نجا هیچ په‌رچیکیش نیه له‌به‌رده‌م هاتنی پوژئی دواپیدا، وه‌ک خوا ده‌فهرموئ: ﴿سَأَلُكَ بَعْدَ آبٍ رَافِعٍ ﴿١﴾ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُمْ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِّنْ أَثَرِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾﴾ المعارج، داواکه‌رک داواي نازاریکی داکه‌وتووی کرد، بو بې‌پروایه‌کان به‌ر په‌رچده‌روه‌یه‌کی نیه، (هیچ پږگړیکی له‌به‌رده‌مدا نیه)، له‌لایه‌ن خواي خاوه‌ن پایه به‌رزه‌کانه‌وه‌یه، هه‌روه‌ها له سووړه‌تی (الطور) دا ده‌فهرموئ: ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾﴾

به دنیایی نازارو سزای پهروهردگار داکه وتوتوه دئ، هیچ بهرپه رچ دهره وه یه کی نیه، ههروه ها فهرموویه تی: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۚ لَيْسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ﴾ (۱) الواقعة، هه کاتیک رووداوه که روویدا، هیچ که سیک نابئ لهو کاته دا بروا به روودانه که ی نه کات، یاخود به درؤی دابئی، یاخود درؤ بکات ک بلئی روونادات.

تهوه ری چواره م، قوناهه کانی روژی دوایی و پیشه کییه کی:

هه لئه ته ئیمه وه ک پیشتر ئاماژه م پئدا، مردن و قوناهی به رزه خ وه ک و پیشه کی روژی دوایی وایه، ئنجا قوناهه کانی دیکه شی سی قوناهن:

- ۱- قوناهی یه که م له دوای فووی یه که م دئته دی، که ئاخیر زه مان روو ده دات.
 - ۲- قوناهی دووهم له دوای فووی دووهم دئته دی، که قیامت و هه لسانه وه روو ده دات.
 - ۳- قوناهی سییه میس دوای سزاو پاداشت و لیپسرانه وه روو ده دات، که بریتیه له نیشته جئ بوونی برواداران له بهه شتداو، ببیروایان و خراپه کاران له دۆزه خ دا.
- که واته: ئیمه ئه م تهوه ره ی چواره مه، له سی پرگه دا به گشتیی پیشکه ش ده که ین:

یه که م: پیشه کی روژی دوایی:

پیشه کی روژی دوایی سه ره تا بریتیه له مردن، (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، واته: که سیک مرد قیامته تی ئه و هاتوه، پاشان بریتیه له ژیا نی به رزه خ، دوای مردن قوناهی به رزه خ ده ست پئده کات، خوای پهروهردگار ئه و دووه ی، واته: هه م مردن، هه م قوناهی به رزه خی له سوو په تی (المؤمنون) دا به یان کردوون ده فهرموئ: ﴿حَاقًّا إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ (۹۱) لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (۱۰۰) هه تا کاتی یه کیکیان مردنی بو هات، گوئی: پهروهردگارم هگپنه وه، به لکو کرده وه ی باش

بىكەم، لەو ھەدا كە بەجىمھىشتو، واتە: لەو ژيانە دنيایەدا كە بەجىمھىشتو،
 ھىگىرنەو ھە بۆ ئەوئى بۆ ئەوئى باش ىم، بەلام وەلامى دەدرتەو (كلاً) وازىنە
 لەو قسەيە، لەو داواكارىيە، ئەو قسەيەكە خۆى بىزەريەتى، واتە: كەس گوئى
 لى ناگرى، قسەيەكى بەلاشە دەيكات، لە پشتيانەو ھەردەيەك ھەيە، تاكو
 ئەو پۆژەى تىيدا زىندو دەكرىنەو.

تىمە لە سوۋرەتى (المؤمنون) دا كورته باسكىمان لە بارەى بەرزەخ و ژيانى
 بەرزەخو ھە كوردو، وشەى بەرزەخ (الحائل والحاجز بين شيئين)، برىتيە لە نىوان
 و ھەردەيەك لە نىوان دوو شتندا، ژيانى بەرزەخىش بۆيە پىي گوتراو: بەرزەخ،
 چونكە دەكەوتىتە نىوان ژيانى دىناو ژيانى پۆژى دوايىو ھەلگەش لەسەر ئەو
 كە مردن و ژيانى بەرزەخ، پىشەكى و پىخۆشكەرە بۆ پۆژى دوايى، ئەو ھەيە كە
 خوا ﷻ يەكسەر لە دواى مردن و ژيانى بەرزەخ، باسى پۆژى دوايى دەكات، بۆ
 وىنە:

ھەر لەو ئايەتانی سوۋرەتى (المؤمنون) دا، كە دەفەرموئى: ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ
 أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝١١ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ
 قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝١٢ فَلِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَئِذٍ وَلَا يَسْتَأْذِنُ ۝١٣﴾، يەكسەر باسى فوو تىكرانى كەپنا دەكات، كە
 دووجاران فوو بە كەپنادا دەكرى، جارىكيان ئاخىر زەمان، واتە: تىكچوونى
 گەردوون بەدوايىدا دى، جارى دووھمىش قىامت و ھەلسانەو زىندو
 كرانەو، دەفەرموئى: ﴿فَلِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَسْتَأْذِنُ ۝١٣﴾
 ۝١٣ المؤمنون، ھەركاتىك فوو بە كەپنادا كرا، لەو پۆژەدا نە پەچەلەكيان لە
 نىواندا ھەيە، نە كەس لە كەس دەپرسى، كەس داواكارىيە لە كەس ناكات،
 چونكە دەلى سوودى نى، ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝١٤ وَمَنْ
 خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝١٥﴾ المؤمنون،

ئىنجا ھەر كەس كەردەوھەكانى قورس بن، يان كىشراوھەكانى تاي تەرازوھەكانى قورس بن، ئەوانە سەرفرازن و، ھەر كەسك كىشراوھەكانى يان تاي تەرازوھەكانى سووك بن، ئەوانە كەسائىكن خويان لە دەستداوھە لە دۆزەخدا دەمىننەوھە.

دووەم: قۇناغى يەكەمى پۆزى دوايى:

فووى يەكەم بە كەپەنادا، پىچرانەوھى لاپەرەى ژيانى دنيا، پۆزى دوايى بە گىستى دەبىتە ئەو دوو قۇناغە: (السَّاعَةُ) و (الْقِيَامَةُ)، (السَّاعَةُ) واتە: ئاخىر زەمان، كۆتايى پىكھاتنى ئەم گەردوون و ژيانە دنيايە، ئەمە لە دواى فووى يەكەم دىتە دى، قۇناغى دووەم واتە: ھەلسانەوھە زىندووكرانەوھە لىپىسرانەوھە (القيامة) دواى فووى دووەم دىتە دى، خوا ﷻ لە سوورەتى (الزُّمَر) دا زۆر بە پروونى باسى ئەو دوو فووه دەكات: ﴿وَنُفِثَ فِي السُّمُورِ فَصَبَقَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِثَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾، واتە: فوو بە كەپەنادا كرا ھەر كەس لە ئاسمانەكان و ھەر كەس لە زەویدا ھەيە، مەگەر ئەوھى خوا بىھوئى ئەگەرنا ھەموويان مردن، ئەمەى يەكەميان ئاخىر زەمانە (السَّاعَةُ)، دوايى فوويەكى دىكەى پىداكرا، واتە: بە كەپەنادا، ئەمە فووى دووەمە: ﴿فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾، يەكسەر ھەموويان ھەلسابوونە پى دنياپروانى، كەواتە: ئەوھە قىامەتە ھەلسانەوھە، لە سوورەتى (النَّازِعَات) يشدا دەفەرموئى: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّجِفَةُ﴾ ﴿تَنْبَعُهَا الرَّادِفَةُ﴾، ئەو پۆزەى ئەو لەرزىنەوھە تايەتە دەفەرموئى، واتە: ئەم زەويە دەلەرزىتەوھە ھەرچى مەخلوقاتى لەسەرى دەژى دەفەرموئى، وەك دەفەرموئى: ﴿كُلٌّ مِّنْ عَلَيْهَا فَإِنَّ﴾ ﴿وَبَعَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ﴾ ﴿الرحمن﴾، ئىنجا فووى دووەم: ﴿تَنْبَعُهَا الرَّادِفَةُ﴾ ﴿النَّازِعَات﴾، شوپنكەوتووشى بەدوادا دى، كە مەبەست پى فووى دووەمە.

ئىنجا قۇناغى يەكەمى پۆزى دوايى، خوا ﷻ ناوى زۆرى بۆ بەكارھىتوان، كە من سىزەدەم كەوتوونە بەرچاو:

۱- الواقعة.

۲- الخافضة الرافعة.

۳- القارعة.

۴- الحاقة.

۵- الطامة الكبرى.

۶- الصاخة.

۷- الزلزلة.

۸- يوم الألفة.

۹- الساعة.

۱۰- النبا العظيم.

۱۱- الوعد الحق.

۱۲- يوم الوعيد.

۱۳- الفزع الأكبر.

ھەموو ئەوانە لە ئايەتەکانى قورئاندا ھاتتۇن.

شىتتىكى دىكە كە پىئويستە باسى بىكەين، بىرىتىيە لە ئەو رۇوداوانەى لە قۇئاغى يەكەمى رۇژى دوايىدا رۇو دەدەن و، رۇوداوى زۇر گەورەى تىدا رۇو دەدەن، كە دەتوانىن لە ھەقدە خالدا سەر ژمىريان بىكەين بەختىرايى:

۱- قوۋ كىردن بە كەرنادا، بۇ جارى يەكەم كە پىشتىر باسماڭ كىرد.

۲- شەق و پەق بوۋنى ئاسمان و لىكىۋونەۋەى و، راۋەستانى فرىشتەكان لەلا تەنىشتەكانى، ۋەك لە سوۋرەتى (الحاقة) دا ھاتوۋە.

۳- پىنچرانەۋەى ئاسمان ۋەك چۇن تۇمارىك كە شتى تىدا نوۋسراۋە دەپنچرىتەۋە، ۋەك لە سوۋرەتى (الأنبياء) دا ھاتوۋە.

۴- پېچرانى پست و دەزووی نېوان ئەستېردەكان و خېرۆكەكان، نەمانى شەوق و تېشكان،
كە لە سوورەتی (التكوير والإنفطار) دا ھاتو.

۵- كوژانەوہی خۆرو نەمانى تېشكەكەى و، پېچرانەوہی وەك چۆن مېزەرێك دەپېچرێتەوہ،
وہك لە سوورەتی (التكوير) دا ھاتو.

۶- خەفە بوونی مانگ و پەلكێشكرانى بەرەو خۆر، كۆبوونەوہی لەگەڵ خۆردا، وەك لە
سوورەتی (القيامة) دا ھاتو.

۷- لەرزینەوہ زەوى بە شۆوہەكە كە زۆر سەرسووپھێنەرەو، دەرھاویشترانى ھەرچى
تییديا، وەك لە سوورەتی (الزلزال) دا ھاتو.

۸- بەرزكرانەوہی ئاسمان و زەوى و چيايەكان و پێكدادانیان، وردو خاش بوونیان، وەك
لە سوورەتی (الحاقة) دا ھاتو.

۹- پان پاخرانى زەوى و ھەلخراڤى چيايەكان و، تەخت بوونیان لەگەڵ زەوى و بوونە
تۆزو غوبارىان، وەك لە سوورەتەكانى (الإنشقاق والتكوير والوقعة ...) دا ھاتو.

۱۰- تەقینەوہی دەريايەكان و گرگرتنيان، وەك لە سوورەتی (الإنفطار) دا ھاتو.

۱۱- مردنى ھەر كەسێك كە لە ئاسمان و زەويدا ھەيە، جگە لەوہى خوا ھەليواردوون،
وہك لە سوورەتی (الزمر) ئايەتى (۶۸) دا ھاتو.

۱۲- كۆبوونەوہی ژياندارانى كينوى ھەموويان پێكەوہ، ديارە لە سام و دەھشەتى ئەو
پۆژە، وەك لە سوورەتی (التكوير) دا ھاتو.

۱۳- وێلكردنى خەلك بۆ بەنرخترين جوړى مائ و سامانيان، وەك لە سوورەتی (التكوير)
دا ھاتو.

۱۴- دانانى ھەر مەينەكە بۆ ھەملەكەى وەك مرووف و جند و ئاژەل، وەك لە سوورەتی
(الحج) دا ھاتو، لە سوورەتی (المزمل) يشدا ئاماژەى پێكراو.

۱۵- بَلَّابُوونەوہی خەلک وەك پەپوولە ی پەرش و بَلَّو، وەك لە سوورەتی (القارعة) دا ھاتوہ.

۱۶- چا و ئەبَلَّەق بوونی بېپروایان و دانھێنایان بە ھەلەو کەم و کوپیی خۆیاندا، کە ناگیان لەو پۆژە نەبوو، وەك لە ئایەتی ژمارە: (۹۷) سوورەتی (الانبیاء) و ئایەتی ژمارە: (۷) لە سوورەتی (القیامە) دا ھاتوہ.

۱۷- ھەلگیرانی عەرش و بارەگای خوا لەو پۆژەدا، لەلایەنی ھەشت لە فریشتەکان یان ھەشت لە جوړە فریشتەکانوہ، وەك لە سوورەتی (الحاقة) دا ھاتوہ.

دەتوانین بڵین: ئەمانە رووداوە سەرەکییەکانی قۆناغی یەكەمی پۆژی دواین، کە بریتییە لە قۆناغی ئاخیر زەمان.

سێتھەم: قۆناغی دووھەمی پۆژی دوایی:

بریتییە لە فوو پێداکردنی دووھەم بە کەرەناداو، ھەلسیترانەوہو بَلَّوکرانەوہو کۆکرانەوہو لێپەسرانەوہ، لە مەرۆڤ و، پێشتر ئاماژەمان پێدا کە خوا ﷻ لە سوورەتی (الزمر) ئایەتی (۶۸) دا، باسی ھەردوو قۆناغە کە دەکات و دەفەرموێ: ﴿وَنُفِخُ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِي أُمَمٍ يَبْتَظِرُونَ﴾ (۶۸)..... ئیجا بۆ جارێکی دیکە فوو ی پێداکرا، یەكسەر ھەموویان ھەلسابوون، تەماشایان دەکرد، لە سوورەتی (القیامە) دا خوا دەفەرموێ: ﴿لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (۱) ﷻ، نەخێر وانیە سوێند دەخۆم بە پۆژی قیامەت، واتە: پۆژی ھەلساندنەوہ، پۆژی سزاو پاداشت چەسپێتران بەسەر مەرۆڤ و جەند دا، خوای پەرورەدگار زۆر باسی ئەو قۆناغی دووھەمی پۆژی دوایی کردوہ، کە بریتییە لە قیامەت و سزاو پاداشت، سەپێتران سزا بەسەر تاوانباران و خراپەکارانداو، درانەوہی پاداشت بە چاکەکاران، ئەو ناوانەش کە خوا ﷻ لە قورئان دا بەکاربھێناون، بۆ ئەو قۆناغی دووھەمی پۆژی دوایی، واتە: قۆناغی قیامەت، بیست و چوار (۲۴) ناوم لێ ھەلبژاردوون، کە ئەمانەن:

- ١- يوم القيامة.
- ٢- يوم عظيم.
- ٣- يوم يقوم الناس لرب العالمين.
- ٤- الساعة.
- ٥- يوم البعث.
- ٦- يوم التلاق.
- ٧- يوم تبلى السرائر.
- ٨- الغاشية.
- ٩- يوم التناد.
- ١٠- يوم الجمع.
- ١١- يوم التغابن.
- ١٢- يوم النشور.
- ١٣- يوم الوعيد.
- ١٤- يوم الخلود.
- ١٥- الوعد الحق.
- ١٦- يوم الخروج.
- ١٧- يوم الحشر.
- ١٨- يوم الدين.
- ١٩- يوم الفصل.
- ٢٠- يوم الكبير.
- ٢١- يوم الفتح.
- ٢٢- الفزع الأكبر.
- ٢٣- يوم الحساب.
- ٢٤- يوم الحسرة.

هەندىك له ناوه كانیش، خوا ﷻ بۆ ھەردوو قۇناغەكە بەكارىھێناون، ئەمە چونكە وەسفەكە ھەردوو قۇناغەكە دەگرتەوھ.

ئەو ڕووداوانەى له قۇناغى دووھمى پۆزى دوايیدا ڕوو دەدەن، واتە: قۇناغى قیامەت و ھەڵسێترانەوھو سزاو پاداشت، دەتوانین لە پازدە خاڵدا بیانخەینە ڕوو، كە ھەروەك و سەرژمێر سەرژمێریان دەكەم و بەسەریاندا دەڕۆم:

۱- فوو كردن كەپەنادا بۆ جارى دووھم لە لایەن ئیسرافیلەو، وەك و لە ئایەتى (۶۸) ی (الزمر) دا ھاتو: ﴿ثُمَّ نَفْخُ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِيَّامٍ يَنْظُرُونَ﴾، ھەروەھا لە ئایەتى (۴۹) لە سوورەتى (یس) و، ئایەتى (۱۹) لە سوورەتى (الصافات) و، ئایەتى (۱۳) لە سوورەتى (النازعات)، ییش دا ھاتو: ئەم فووی دووھمە لە ھەر كام لە سوورەتەكانى: (الصافات و النازعات) دا (زَجْرَةً وَاحِدَةً) ھاتو، يەك تێخوڕین و، لە سوورەتى (یس) دا بە (صِيحَةً وَاحِدَةً) ئەك ھارژن ھاتو و، ھەر كامیان ناون بۆ ئەو دەنگ و ھارژنە بێرەزایەى، بەھۆى فووپییداكردنى كەپەنادا لەلایەن ئیسرافیلەو دێتە دى.

۲- گۆڕانى ئاسمانەكان و زەوى و دووبارە دروست بوونەوھیان بە شێوھەكى دیکە، وەكو لە سوورەتى (ابراھیم) دا ئاماژەى پێكراو: ﴿يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾، كە كاتى خۆى لە تەفسیری سوورەتى (ابراھیم) بە تەفصیل قسەمان لێكردوھ.

۳- زیندوو كردنەوھى خوا بۆ جندو مروّف تێكپاریان و ھەڵسێترانەوھیان، سەرسووپمانى بێپروایانىك كە ئەگەریان دانەنابوو پۆزى دواى بى، وەك لە ئایەتەكانى: (۱۹- ۲۲) لە سوورەتى (الصافات) و ئایەتى (۶۹) لە سوورەتى (الزمر) دا، وە جگە لە ئەوانیش دا ھاتو.

۴- ھاتنەدەر لە گۆرەكان و بە خێرایى كۆبوونەوھ لە شوێنى دیاریكراو دا، بۆ خرگردنەوھى خەلك و لێپرسرانەوھیان و، ئامادەبوونی ھەر كامێكیان لە كورتترین ماوهدا، وەك لە ئایەتەكانى: (۴۱ - ۴۴) لە سوورەتى (ق) و، ئایەتى (۴۳) لە سوورەتى (المعارج) دا ھاتو.

۵- سویند خواردنى بێپروا تاوانبارەكان كە لە دنیا دا تەنیا سەعاتێك ماونەو، ماوھەكى كەم و، راستكردنەوھى ئەوانەى زانیاری و ئیمانیان ھەبە، بۆیان كە ئەو بۆچوونەتان ھەلەبە،

بەلکۆ مانەوہ تان لە دنیا داو لە قوناغی بەرزەخ دا، ھەتا پێش قیامەت بووہ (إلى يَوْمِ الْبَعْثِ) وەك لە ئایەتەکانی (۵۵ و ۵۶) سوورەتی (الروم) دا ھاتوہ.

۶- دەرکەوتنی نەینییەکان و شتە پەنھانەکان ھەموویان و پروونبونەوہی راستییەکان بۆ خەلک، وەك و خوێان کە ھەن، واتە: بۆ مرۆف و بۆ جند، وەك لە ئایەتی (۹) لە سوورەتی (الطارق) و ئایەتی (۱۶) لە سوورەتی (غافر) و، ئایەتی (۱۸) لە سوورەتی (الحاقة) دا ھاتوہ.

۷- پۆشن بوونەوہی سەر زەمینی لێپرسرانەوہ و تێدا کۆکرانەوہی خەلک، بە پروناکی خوا کە ھیچ شتێک وەك خوا (تبارك وتعالى) نییە، وەك و لە ئایەتی (۶۹) ی (الزمر) دا ھاتوہ،
وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ بِالْبَيْتَيْنِ وَالشُّهَدَاءُ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۶۹﴾

۸- دانرانی تۆماری کردەوہکانی مرۆف و جند، ھێترانی پێغەمبەرەکان و شەھیدان، یاخود شایەدەکان بۆ شایەدییان، وەك و لە ئایەتی (۶۹) ی سوورەتی (الزمر) و، ئایەتی (۴۹) ی سوورەتی (الكهف) دا ھاتوہ.

۹- لێپرسرانەوہی مرۆف و جند تێکرایان، ھەروەھا ئەو پێغەمبەرانی بۆیان پەوانە کاروان، کە لە ئایەتەکانی: (۶ و ۷) ی سوورەتی (الأعراف) دا ھاتوہ.

۱۰- کێشرانی کردەوہی مرۆفەکان بە تەرازووہ دادگەرەکانی خوا، کە تەنانت دەنکە خەرته لەش حیساب دەکات، بەلکۆ ھەر شتێک بە ئەندازە ی گەردێک قورس بووبێ لە چاک و خراپ، حیسابی دەکات، وەك لە ئایەتی (۴۷) ی سوورەتی (الأنبياء) و، ئایەتەکانی: (۶ - ۸) ی سوورەتی (الزلزلة) دا ھاتوہ.

۱۱- دیاریکردنی سەرەنجامی بەندەکان، ئەرێنیی بێ یان نەرێنیی، بەپێی قورسایی، یاخود سووکیی تەرازووہکانیان، وەك و لە دوو ئایەتی (۸ و ۹) سوورەتی (الأعراف) و، ئایەتەکانی: (۶ - ۹) ی سوورەتی (القارعة) دا ھاتوہ.

۱۲- دادوھىرىيى كىردن و حوكمدان بەسەر بەندەكاندا بەشپۈھىيەكى دادگەرانه لەلايەن خواى پەرۋەرەدگارەو، بە پىتى كىردەوھە تۆماركراوھەكانيان و شاھىدەيى لەسەر درانيان، وەك لە ئايەتى (۱۷)ى سوورەتى (غافر) و، ئايەتى (۵۴)ى (يس) و، ئايەتى (۴۷)ى (الأنبياء) و ئايەتى (۶۹)ى سوورەتى (الزمر) دا ھاتوھ.

۱۳- دابەشكرانى نامەى كىردەوھەكان و تۆمارەكان، كە كىردەوھەكانيان تىندا تۆماركراون، بۆ ھەر كەسەو تۆمارو نووسراوئىكى تايبەت بەخۆى، وەك و لە ئايەتى (۱۰)ى سوورەتى (التكوير) و دوو ئايەتى (۱۴و ۱۳)ى سوورەتى (الإسراء) دا ھاتوھ.

۱۴- پىدەرانى ئەھلى ئيمان، يە دەستى راستيان نامەى كىردەوھەكانيان و، وپدەرانى تاوانباران و بىپىروايان نامەى كىردەوھەكانيان بە دەستى چەپيان، ياخود لەلاى پىشتەوھەيان را، وەك لە ئايەتەكانى: (۱۹ - ۲۵) لە سوورەتى (الحاقة) داو، ئايەتەكانى: (۶ - ۱۵) لە سوورەتى (الإنشقاق) دا ھاتوھ.

۱۵- پۆشنىبونى پەروى بىروادارانى سەرگەوتوو و، پىكەنىنيان و دىلخۆش بوونيان و گەرانەوھەيان بۆ لاى كەس وكاريان، كە چاوەپىتيان دەكەن بە دىلخۆشپىيەو، بە پىچەوانەوھەش، پەش و تىلخ ھەلگەرانى پەروى بىپىروايانى زيانبارو، بارى تەمى خەم لى نىشتن لەسەر دەم و چاويان، بەھۆى زانىنيان كە چ سەرەنجامىكى دژوارو سەختيان ھەبەو، چۆن ژيانى دنيان بە شپۈھىيەك گوزەرانندو، كە ئىستەجگە لە پەشيمانىي و بەدبەختىي ھىچى دىكە نەچننەوھ.

تەوھرى پىنجەم: ھەوت مەسەلەى گىرنگى پەيۋەست بە قىامەتەو:

۱- تاوانباران لەو پۆژەدا زۆر ترس و دلەراوكتيان تووش دەبى، كاتىك لىست و نامەى كىردەوھەكان و تەرازوۋەكان دادەنرىن، زۆر سەريان سوور دەمىنى كە چۆن تەرازوۋى دادگەرى خوا، تەنانەت شتى وردىش دەخوئىتتەو، وەك لە سوورەتى (الكهف) ئايەتى (۴۹) دا دەفەرموى: ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَرَى الْمُجْرِمِينَ مُسْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَُوَلَّنَا

مَالٌ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا
وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿١٩﴾

واته: كىتب داندارا، (لىستى كرده وان داندارا)، تاوانباران ده بىنى زۆر ترس و
له رزىان هه يه له وهى تىيدايه، ده لىن: ئه ي هاوار بو تىمه ئه نووسراوه چىيه، هىچ
گچكه يه ك و گوره يه ك به جى ناهىلى مه گهر سهر ژمىرى كرده وه، ئه وهى كرده بووان
به ئاماده كراوى و به ئاماده يى بىنيان و پهروه ردگار پشت سته م له كه س ناكات.

پىشتريش باسما كرده، كه مه سه له ي ئاماده كرانى كرده وه كان له لايان، ئىستا
دواى ئه وهى زانبارى ته كنولۇجيا به ره و پىشچوو، زياتر لىتى تىده گىن، له چه م ك
و واتاى ئه وه كه ههر خودى كرده وه كه به دهنگ و وىنه وه ئاماده ده كرى، كه
هه م لىره ئاماژه ي پى ده كات و، هه م له سووره تى (الجاثية) دا: ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ١٩، ههروه ها له سووره تى (الزلزله) دا كه ده فه رموى: ﴿لِيُرَوْا
أَعْمَالُهُمْ﴾ ٦، تاكو كرده وه كانيان پىشان بدرىن، خودى كرده وه كان.

٢- به رجه سته بوونى كرده وه كان و ئاماده كرانيان، كه پىشتريش ئاماژه مان پىدا ژماره يه ك
له ئايه ته كانى قورئان ئه مه ده گه يه نن، آ- ئه م ئايه ته ي سووره تى (الكهف): ﴿وَوَجَدُوا
مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ ١٩، ئه وهى كه كرده بووان به ئاماده كراوى بىنيان. ب- به ئاماده يى
بىنيان، له سووره تى (الجاثية) ده فه رموى: ﴿هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا
نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ١٩، ئه مه نووسراوه كه ي تىمه يه به هه ق و راستى
قسه تان له سه ر ده كات، تىمه ئه وهى ده تان كرده نوسخه مان له بهر ده گرتوه، كو پىمان
ده كرده. ج- ههروه ها له سووره تى (الزلزله) شدا ده فه رموى: ﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ
أَشْنَاءًا لِّيُرَوْا أَعْمَالُهُمْ﴾ ٦، فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾، له و پوژدها خه لك ده رده چن به پرژو بلاوى
تاكو كرده وه كانيان پىشان بدرىن، ههر كه سىك به قورساى گهر دىله يه ك چاكه ي كرده ي،
ده بىيىتته وه، (خودى كرده وه كه ده بىيىتته وه) و، ههر كه سىك به قورساى گهر دىله يه ك
خرابه ي كرده بى، خودى كرده وه كه ده بىيىتته وه.

۳- لَیْسَیْنَهُوْی خَوا ﴿۱۶﴾ بۆ بهندهکانی زۆر خَیْرایه، زۆر یَک له ئایهتهکان ئهو پَراستییهیان ژیوانکردۆتهوه، بۆ وێنه: آ- له سوورهتی (الانعام) دا خوا دهفهرموئ: ﴿ثُمَّ رَدُّواْ اِلَى اللّٰهِ مُوَلِّهٖمُ الْحَقَّ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ اَسْرَعُ الْحٰسِبِیْنَ﴾ ﴿۱۶﴾، واته: دواپی گنیدرانهوه بۆ لای خوا، سه‌ریه‌رشتیاری هه‌قیان، ئاگادار بن حوکم و پریار هه‌ر هی ئه‌وه و، ئه‌ویش له هه‌موو لَیْسَیْسه‌ره‌وان خَیْراتره، ب- هه‌روه‌ها له سوورهتی (غافر) دا ده‌فهرموئ: ﴿الْيَوْمَ تُحْشَرُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ اِنَّ اللّٰهَ سَرِیْعُ الْحِسَابِ﴾ ﴿۱۷﴾، واته: ئه‌مڕۆ هه‌ر که‌سه‌ به‌پێی ئه‌وه‌ی کردوویه‌تی سزاو پاداشت ده‌دریته‌وه، ئه‌مڕۆ سته‌م نیه، به‌ دُنْیایی خوا زۆر لَیْسَیْنَهُوْی خَیْرایه.

کەمتر بېنېومە لێ تەفسیرەکاندا باسی حیکمەتی ئەوە کرابێ، بۆچی خوا
هێندە باسی خێرای لێپرسینەوهی خووی دەکات، بەلام تێمە ئیستا ڕەنگە باشتر
دەریکی ئەو حیکمەتە بکەین، کە ژمارەی بەشەر هێندە زۆر بوو، ئیستا^(۱)
نزیکی هەشت ملیار مەرووف لەسەر زەویە، هەر خوا دەزانی چەند ملیار بەشەر
بەڕێکراون، چەند ملیاری دیکەش دێن، تا خوا ژبانی دنیای مەرووف دەپێچیتەوه،
ئەو هەموو ملیار ملیارانە، بێگومان ئەگەر خوا زۆر بە خێرای لێپرسینەوهیان
لەگەڵدا نەکات، دەبێ چەند درێژ بێ روژی سزاو یاداشت و لێپرسینەوه.

۴- شایه‌دیی دانی جه‌سته‌ی مروّقی بَیبرِوا، یاخود تاوانبار و له‌سه‌ری و، مۆرکرانی زاری، ئەویش له‌ چه‌ند ئایه‌تیک له‌ قوڕئاندا به‌یان کراوه، که خوا ﷻ له‌ پۆژی دواییدا جه‌سته‌ی مروّق و ئەندامه‌کانی له‌سه‌ر مروّق ده‌کاته شایه‌د، به‌ تایبه‌ت مروّقی بَیبرِوا، یاخود مروّقی تاوانبارو خه‌تبار، با پرِواداریش بێ و، مۆریش به‌سه‌ر زاریه‌وه‌ دهنری و، زمانی ده‌گیرێ، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿الْوَم نَحْنَم عَلٰی اَفْوِهِم وَاَكْلَمَنَا اَيَدِيَهُمْ وَنَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ۱۵، ئەمرو مۆر به‌سه‌ر زاریانه‌وه‌ دهننێ و، ده‌سته‌کانیان ده‌ماندوێن و، بێته‌کانیان شایه‌دیی ده‌ده‌ن به‌وه‌ی وه‌ به‌ده‌ستیان ده‌هێنا.

له سووړه تی (فصلت) دا پروونتر ته مه باس ده کات و ده فیه رموی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَ مَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ

يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠﴾ وَقَالُوا لِمُؤَدِّهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلَئِيْلَهُ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ ئەو پۇژەى دوژمنانى خوا بەرەو ئاگر كۆدەكرېنەو، ھى پېشيان رادەگىرى، ئاكو ھى دوايان، پېيان دەگەنەو [خې دەكرېنەو سەر يەك]، ھەتا كاتىك گەيشتە لاي، واتە: [لاى ئاگرى دۆزەخ]، بېستىيان و چاوەكانيان و پېستەكانيان شايدىيان لەسەر دان بەوھى كە دەيانكردو، بە پېستەكانيان گوت: بۆچى شايدەدىميان لەسەر دەدەن؟ گوتيان: ئەو خوايە ئېمەى ھېناو تە گو، كە ھەموو شتىك دېنېتە گو، ھەر ئەويش يەكەمجار دروستى كردن و، بۆ لاي ويش دەگېردېنەو.

۵- بەرگىيكردىنى ھەر كەسك لە خوۋى و، مشت و مېر كرىنى و، پەنا پېردنى بېرەويان و دەغەلەكان بە سوېندى بە درۆو نكوولېيكردن، ئەمىش لە زۆر لە ئايەتەكانى قورئاندا خوا ﷻ خستوبەتپە روو، بۆ وېنە لە سوورەتى (النحل) دا دەفەرموئى: ﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجُودِلٍ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ﴿١٣﴾، واتە: ئەو پۇژە كە ھەر كەسك دى، بەرگىي لە خوۋى دەكات، شەرەقسە لەسەر خوۋى دەكات، ھەر كەسە بەپىئى ئەو كە كرەوويەتى پېر بە پېست، سزاو پاداشت دەدرېتەو ستميان لى ناكرى.

ب- لە سوورەتى (الأنعام) یش دا دەفەرموئى: ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنْهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٤﴾﴾، ئەو پۇژەى تېكرايان خې دەكەينەو، دوايى بەوانەى ھاوبەشيان داناو دەلېين، كوا ئەو ھاوبەشانەتان كە پېتان وابوو ھاوبەشن؟ دوايى بەلایەكەيان ھەر ئەو بوو گوتيان: سوېند بە خوا پەرورەدگارمان! ئېمە ھاوبەش دانەر نەبووين، (خوا دەفەرموئى: سەرنج بدە، چۆن درۆ لەسەر خويان دەكەن. ج- ئەوھى ھەلېيان دەبەست لېيان ون بوو، كە برىتى بوو لە ئەوانە كە بە ھاوبەشيان دانابوو، ھەرودھا لە سوورەتى (المجادلة) دا دەفەرموئى: ﴿يَوْمَ يَعْمُودُونَ كُلُّ شَيْءٍ يَخْلُفُ لَكُمْ وَيُحْشَرُونَ أَمْهُمْ عَلَى شَيْءٍ إِلَّا إِلَهُهُمْ هُمْ الْكَافِرُونَ﴾ ﴿١٨﴾، واتە: خوا تېكرايان كۆدەكاتەو، ئنجا سوېندى بۆ دەخۆن، وەك و چوئند سوېند بۆ تېو دەخۆن (سوېندى بە درۆ) و، پېيان وايە لەسەر شتىكن، ئاگاداربىن ئەوانى درۆزنى راستەقىنە.

لېرەدا قسە لەسەر موناقيقەكانە.

۶- پاكردنى مړوف لهو پړۆدهدا له برا نهو پړۆژى و له دايكى و له بابى، له هاوسه رى و له پۆله كانى، وهك و له سوورەتى (عبس) دا دەفەرموى: ﴿يَوْمَ يُعْرِ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝ ۲۴ ۝ وَأُمِّهِ ۝ ۲۵ ۝ وَأَبِيهِ ۝ ۲۶ ۝ وَصَجِيهِ ۝ ۲۷ ۝ وَلِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝ ۲۸ ۝﴾، لهو پړۆدهدا مړوف له دەست براى پادەكات، [نهوهك داواى شتىكى لى بكات، يان نه گەر داواى لى بكات، لى پادەكات]، و له دەست دايكى پادەكات و، له دەست بابى پادەكات و، له هاوسه رەكهى پادەكات و له پۆله كانى پادەكات، [به كوپرو كچهوه،] بۆ هەر كاميك لهوان حاليك ههيه، بى ناگا و، سه رقالى دهكات له وهى بپه پړۆژته سه ر جگه له خوى.

۷- باباى تاوانبار لهو پړۆدهدا خۆزگه ده خوازى كه نيزيكترين كه سانى خوى بكاتە به لاگى پرى خوى، پۆله كانى، هاوسه رەكهى، برايه كهى، خزم و عه شيره ته كهى، كه پال ده دري ته لای و، هەر كه سيك كه له زهويدا ههيه و، تىكرای خه لكى سه ر زهوى، وهك له سوورەتى (المعارج) دا دەفەرموى: ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ۝ ۸ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝ ۹ ۝ وَلَا يَنْشُئُ حِمِيمٌ حِمِيمًا ۝ ۱۰ ۝ يُضْرَبُونَ بِهِ الْمُجْرِمُ لَوْ يُفْتَدَى مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ۝ ۱۱ ۝ وَصَجِيَّتِهِ ۝ ۱۲ ۝ وَأَخِيهِ ۝ ۱۳ ۝ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝ ۱۴ ۝﴾، واته: نهو پړۆژ كه ناسمان، وهك كانزای تواوهى لى دى و، چپايه كان وهك خورى شكنراوه يان لى دى و، هيچ نيزيكتىك و دلسۆزىك له هيچ نيزيكتىك و دلسۆزىكى ديكهى هيچ شتىك داوا ناكات، [چونكه داواكايه كى بى سووده،] پيشانيان ده درين [وه نه بى نايانينين،] تاوانبار لهو پړۆدهدا خۆزگه ده خوازى كه له سزاو نازارى نهو پړۆژ كوپره كانى بكاتە به لاگى پرى، [هه له به ته نه گەر كوپره كان بكاتى كچه كان زياتر ده كاتى، به پى عورف و بير كرده وهى هه موو كۆمه لگا بپهروايه كان، كه فەرق ده كەن له نيتوان كوپرو كچ دا،] هه روه ها هاوسه رەكهى و برايه كه شى بكاتە به لاگى پرى، نهو عه شيره ت و هۆژى گرتوو به ته خوى كاتى خوى، [ته وانيش هه موويان بكاتە به لاگى پرى خوى،] هه موو نهوانه لى زهويدا هه ن، بيانكاته به لاگى پرى خوى، دوايش نهوه ده ربازى بكات، نه خىر، [لهو پړۆدهدا كهس ناكري ته به لاگى پرى كهس، قه ره بوو فديه له كهس وه رناگى رى].

تهوهري شه‌شهم و كوتايي: قوناغي سييه‌مي رۆژي دوايي:

ليخوپردان و به‌پكراني بپيروايان به‌ره و دۆزه‌خ و، به حورمه‌تهوه به‌پكراني پارتزكاران به‌ره و به‌ه‌شت و، نيشته‌جيپووني هه‌ر كام له بپيرواياني خراپه‌كار له دۆزه‌خدا، له شويني خوينا، پرواداراني پارتزكاريش هه‌ر كه‌سه و له مقام و پيگه و شويني خویدا، له زۆر شويني قورئاندا خواي په‌روه‌ردگار ئه‌م راستيانه‌ي به‌يان كردوون و، ئيمه ئيكتيفا ده‌كه‌ين به‌و ئايه‌تانه‌ي له سوورپه‌تي (الزمر) دا هاتوون، ئه‌ويش هه‌ر ده‌يانخوئينه‌وه چونكه كاتي خوئي به ته‌فصيل قسه‌مان له‌سه‌ر كردوون، كه خوا ﷻ ده‌فه‌رموي: ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتْ بِالْأُنْبِيَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (٦١) وَوُضِعَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ (٧٠) وَسَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ مُرْأَىٰ حَقًّا إِذَا جَاءُوهَا فَتُحْتَأَنُّونَ بِهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (٧١) قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِمَا قَسَمَ لَنَا الْكَافِرِينَ﴾ (٧٢) وَسَيَقُولُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ رُحْرًا حَقًّا إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ (٧٣) وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ (٧٤) وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (٧٥) ﴿

ئيمه هه‌روا به كورتبي راسته مانايه‌كه‌يان ده‌كه‌ين:

[دواي كۆكرانه‌وه‌ي خه‌لك،] سه‌ر زه‌وي رۆشن بۆوه به‌ پرووناكيي په‌روه‌ردگار و، كتیب داندرا، (ليسته‌كاني كرده‌وان داندرا) و، پيغه‌مبه‌ران و شاهیده‌كان هيتران و، به‌ حه‌ق دادوه‌ريزان له‌ تيوان داكر، بي ته‌وه‌ي سته‌ميان لي بكري

و، ھەر كەسەو بە پىتى ئەوھى كىردووېھتى، پىرپە پىستى كىردەوھەكانى خۆى سزا يان پاداشتى درايەوھە، خواش زانائەرە بەوھى دەیانكرد . ئەوانەى بېپروان بەرەو دۆزەخ كۆمەل كۆمەل بەپىكران، ھەتا كاتىك گەيشتە لای دۆزەخ دەرگاكانى كىتوپىر كرانەوھە، دۆزەخەوانەكان لىيان پىرسىن: ئايا پىغەمبەرانتىك لە خۆتان نەھاتنە لاتان، ئابەتەكانى پەرورەدگار تانىان بەسەردا دەخویندەوھە، لە دیدارى ئەمروۆتان وریایان دەكردەوھە دەیانترساندن؟ گوتیان: با، بەلام وشەى سزا، [بىرارى سزا] لەسەر بېپروایان پىويست بوو، گوترا: بچنە ئىو دەروازەكانى دۆزەخەوھە، بە ھەمىشەى تىیدا دەمىننەوھە، خرابترین جىگەو شوئى تىدا مانەوھى خۆ بەزلىكرانە.

ھەرورەھا ئەوانەى پارىزيان لە پەرورەدگارىان كىردبوو، بەرەو بەھەشت كۆمەل كۆمەل بەپىكران، ھەتا كاتىك گەيشتە لای بەھەشت، پىش گەيشتىيان دەروازەكانى بەھەشتىيان بو كرابوونەوھە، بەھەشتەوانەكان (سەرپەرشتىيارانى بەھەشت) گوتیان: سەلامتان لى بى ئىوھە پاك و چاك، بە ھەمىشەى بچنە ئىو بەھەشتەكانەوھە، ئەوانىش گوتیان: ستايش بو ئەو خوايەى بەلىنى لەگەل راست بردىنە سەر، سەر زەمىنى بەھەشتى پىداين، لە ھەر شوئىك كە مەنەوئى تىیدا نىشتەجى دەيىن، وە باشترین پاداشت پاداشتى كاركردە بو خواو، تو فرىشتەكان دەيىنى دەورى عەرشى خويان داو، بە ستايشكردەوھە پەرورەدگارىان بە پاك دەگىرن، بە ھەق دادوھرىيان لە ئىواندا كراو، گوترا: ستايش بو خواى پەرورەدگارى جىھانىيان.

ھەلبەتە لىرەدا خواى پەرورەدگار بو ھەردووکیان وشەى (سىق)ى بەكارھىناوھە واتە: بەپىكران، بەلام لە سوورەتى (مىرم)دا بو مان دەردەكەوئى، بەپىكرانى تاوانكاران بو دۆزەخ جىايە، لە بەپىكرانى پارىزكاران بو بەھەشت، دەفەرەمۆئى: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۝ ۸۵ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِثًا ۝ ۸۶﴾، ئەو رۆژى پارىزكاران، بەرەو (خواى) خاوەن بەزەيى وەك و شاند بەرئى دەكەين بە پىزو حورمەتەوھە، تاوانبارانىش بەرەو دۆزەخ لىدەخوړىن بە تىنووتى،

كەۋاتە: ئەۋەي لە سوۋرەتى (الزمر)دا بە گشتىي ھاتو، لە سوۋرەتى (مريم)دا پوونكراروۋتەۋە كە ئەو دوو بەرپكرانە لە يەك جيان.

ئىنجا پووداۋەكانى قۇئاغى سىيەم، واتە: بەرپكرانى پارىزكاران بۇ بەھەشت و، تاوانكاران بۇ دۆزەخ، كۆمەلىك پووداۋى تىدا دەبن، كە من ھەروا بە خىرايى لە چواردە خالدا ئاماژەيان پىندەكەم:

۱- كۇتايى پىھاتنى لىپىسرانەۋەو دابەشكرانى لىستى كىردەۋەكان، ئەۋەش سەرەتاي بەرپكرانە بەرەو بەھەشت و دۆزەخ، ۋەك لە سوۋرەتى (الزمر)دا دەفەرەمۆي:

﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۱۱)

۲- بەرپكرانى ھەر كام لە مەۋقەكان بەرەو بەھەشت و دۆزەخ بە گشتىي، كە ديارە ھەر كاميان كۆمەل كۆمەل بەرپ دەرگىن، ۋەك و لە ئايەتەكانى سوۋرەتى (الزمر)دا ھاتوۋە، كە پىشتەر خويىندماننەۋە، ئايەتەكانى: (۷۱ - ۷۳)، ئەۋىش ديارە بەھۋى ئەۋەۋىيە كە مەۋقەكان لە دىنيادا شوين كى كەۋتن، چ بەرنامەيەك، چ سەرگىدەيەك و، چ كەسىك بىكەنە پىشپەۋى چاۋساغى خۇيان، لە قىيامەتدا لەگەل ئەو دەبن، ۋەك پىغەمبەر ﷺ فەرەمۋىيەتى: {الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ} (أخرجه البخاري: ۵۸۱۹، ومسلم: ۶۸۸۸)، واتە: مەۋق لەگەل ئەو كەسەدايە كە خۇشىدەۋى، واتە: لە دىنيادا، ھەۋرەھا پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرەمۋىيەتى: {الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ} (أخرجه أحمد: ۸۳۹۸، وحسنه الألباني)، واتە: مەۋق بەپى دىنى دۆست و خۇشەۋىستەكەي خۇي دەبن، [لە پۇزى دۋايى دا] ھەر كامىكتان با باش سەرنج بدات لەگەل كى دا دەبن!

۳- چۆنىيەتى بەرپكرانى بىپروا خۇ پى گەۋرەكان بەرەو دۆزەخ، جىايە لە چۆنىيەتى بەرپكرانى پارىزكاران بەرەو بەھەشت، كە پىشتىش ئاماژەمان پىدا: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ (۸۵) ﴿وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا﴾ (۸۶) مريم، وشەي (ۋەفد) كۇي (ۋافدە) و بە (ۋفود) ىش كۆدەكرىتەۋە، ناۋە بۇ كەسانىك كە سۋارى ۋلاخ

بوون، به‌رهو لای حوکمران و پادشایه که ده‌چن به‌پرزو حورمه‌ته‌وه، به‌لام (ورد) ناوه بو کومه‌تیکی تینوو که ده‌برینه سهر ناو، زیاتر بو ناژه‌لیش به‌کارده‌هیتری.

۴- نه‌هلی ئیمانی پاریزکار له‌لایهن فریشته‌کانه‌وه پیشوازیان لی ده‌کری، به‌لام بیپروایانی تاوانبار سهرزه‌نشت ده‌کری و پرووی په‌خنه‌و گله‌بیان تیده‌کری، که له‌ئایه‌ته‌کانی سووره‌تی (الزمر) دا‌خوای په‌روه‌دگار به‌نسبت بیپروایانه‌وه فهرمووی: ﴿قُلْ ادْخُلُواْ اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيْهَا فَمَنْ مَّا مَتَّكِرٍۭ۟۟۟﴾ (۷۲)، به‌لام به‌نسبت پاریزکارانه‌وه: ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ (۷۲) الزمر.

۵- دوزه‌خ له‌بیپروایه‌کان زور تووره‌ده‌بی و خهریکه بیچری له‌داخ و خه‌فه‌تان، به‌لام به‌هه‌شت بو پاریزکاران نیزیک ده‌خ‌پته‌وه‌وه، ده‌راز‌پند‌رپته‌وه‌وه تا که له‌دوو‌روه‌ه پی دلخو‌ش بن، وه‌ک خوای کاربه‌جی ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَرْجِعُوْا عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَيْسَ اَلْمَصِيْرُ ﴿٦﴾ اِذَا اُلْقُوْا فِيْهَا سَمِعُوْا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُوْرُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيْرُ مِنْ اَلْغَبِطِ كُلَّمَا اُلْقِيَ فِيْهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَا اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيْرٌ ﴿٨﴾﴾ الملک.

به‌نسبت برواداران‌پشه‌وه: ﴿وَاُزْلِفَتْ اَلْجَنَّةُ اَلْمُنْفِقِيْنَ غَيْرَ يَمِيْنٍ ﴿٣١﴾﴾ ق، ﴿وَإِذَا اَلْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ ﴿٣٢﴾﴾ التکویر، (أُزْلِفَتْ) یانی: نیزیک خرایه‌وه، هه‌ندیک‌یش گوتوو‌یانه: راز‌نرایه‌وه.

۶- خوا ﷻ سلاو ده‌کات له‌به‌هه‌شتیه‌کان و پیرو‌زبایان لی ده‌کات، به‌لام نه‌هلی ناگری دوزه‌خ، خوا نه‌ته‌ماشاین ده‌کات و، نه‌ده‌یاندو‌یتی، به‌لکو تووره‌یی و غه‌زه‌بی خوا له‌سه‌ریان داده‌به‌زی، وه‌ک و خوا ﷻ له‌باره‌ی ئیماندارانه‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿يَحْيَتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَّاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيْمًا ﴿٤٤﴾﴾ الأحزاب، هه‌روه‌ها له‌سووره‌تی (یس) دا ده‌فه‌رموی: ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيْمٍ ﴿٥٨﴾﴾.

به‌لام به‌نسبت بیپروایانه‌وه: ﴿وَاْمَنَّاوْا اَلْيَوْمَ اَنَّا اَلْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥٩﴾ اَللّٰهُ اَعٰهَدَ اِيْنَكُمْ بِبَنِيْ اٰدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوْا الشَّيْطٰنَ اِنَّهٗ لَكُرْءُوْۤىۤ۟۟۟ ﴿٦٠﴾ وَاِنْ اَعْبُدُوْۤىۤ۟۟۟ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦١﴾﴾ یس.

۷- بېيروايانى جند، واتە: (شەيتانەكان) و، كافرەكانى مروّف ھەموويان پېكەوهر بەرەو دۆزەخ بەرّى دەكرېن، وەكو دەفەرموئى: ﴿فَوَرَّيْكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثًا﴾ ۶۸ ﴿﴾ مريم، سوئند بە پەرورەدگار تېپروايەكان و شەيتانەكان پېكەوهر بەرّى دەكەين، دوايى لەسەر چۆكان لە دەورى دۆزەخ ئامادەيان دەكەين، لە سوورەتى (الشعراء) يشدا خواي پەرورەدگار ديسان باسى ھەردووكان دەكات: ﴿فَكَيْفَ كُنُوفِيَا هُمْ وَالْعَاوُنُ﴾ ۹۱ ﴿﴾، واتە: ھەموويان لەپەروو دەخريئە ئىو دۆزەخەو.

۸- بېيروايان بە پىي پىزبەندى خرايى كردهوكانيان و، سەختى كوفرو بېيروايەكەيان، ديارە دەخريئە دۆزەخەو، وەك لە سوورەتى (مريم) دا دەفەرموئى: ﴿ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا﴾ ۹۲ ﴿﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلًا﴾ ۹۳ ﴿﴾، ئيمە لە ھەر كۆمەلەك كامەيان پتر لە (خوای) بەبەزەيى ياخيى بووئ، دەرى دەكيشين، دوايى ئيمە زانترین بەكەسانىك كە دەبى پىشتەر بخريئە ئىو ئاگرى دۆزەخەو، كەواتە: ھەر كامىكان بەپىي كردهوى خوئ زووتر دەخريئە دۆزەخ، [ياخود سزايەكەي قورستر دەبى].

۹- مروّف و جند دەچنە سوئى دۆزەخ، بەلام دوايى خوا پارىزكاران دەر باز دەكات، بېيروايانى ستەمكار لەويدا بەجىدئلين: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ ۹۴ ﴿﴾ ثُمَّ نَسْجِ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَدَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا﴾ ۹۵ ﴿﴾ مريم، واتە: ھىچ كامىك لە ئىو نە، مەگەر دەچىتە سوئى دۆزەخ، ئەو ھەر يارارى پەرورەدگار تەو ېراوھتەو، دوايى ئەوانەي پارىزگاريان كردهو دەر بازى دەكەين و ستەمكارانىش لەسەر چۆكان بە لەپەو روو كەوتووي لەويدا بەجىدئلين.

۱۰- بېيروايان ھەر كە دەچنە ئىو ئاگر، دەست دەكەن بە نەفرين لە يەكدى كردن و، حاشا لە يەكدى كردن، ئەمىش لە زور شوئنى قورئاندا ھاتو، بۆ وئە: خوا دەفەرموئى: ﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ آخَهَا﴾ ۹۶ ﴿﴾ الأعراف، واتە: ھەر كاتىك كۆمەلەك دەچن نەفرين لە كۆمەلەكەي پىشيان دەكەن، ھەر ھەو ھەو لە سوورەتى (البقرة) دا دەفەرموئى: ﴿إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا

مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأُوا الْعَذَابَ وَنَقَطَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿۳۱﴾ واته: کاتیک له‌وانه‌ی په‌پړه‌ویان لیکرابوو، دووریان کرد له‌وانه‌ی که شوینیان که‌وتوو و، نازارو سزای خوځیان بیني، په‌یوه‌ندیه‌کانیان له‌نیوان دا‌چېران.

۱۱- داواکردنی بی‌په‌ږه‌ه‌لڅه‌له‌تینراوه‌کان و به‌کړتگیراوه‌کان، له‌سه‌رکرده و گه‌وره‌کانیان که‌سوودیکیان پې‌بگه‌ی‌هن، نه‌گهر که‌میش پې، وه‌ک و نه‌وه‌ی سزایان له‌سه‌ر سووک‌بکه‌ن، به‌لام وه‌لامدراوه‌ویان به‌وه‌لامیکی ساردو سې، نه‌میش له‌زور شوینی قورن‌اندا هاتوه، بُو وپنه: له‌سوره‌تی (ابراهم) دا‌ده‌فرموي: ﴿وَبَرِّزُوا لِلَّهِ حَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ بَعًا فَهَلْ أَنتُمْ مُعْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سُوءًا عَلَىٰ نَفْسِنَا بِئِذَا نَدْعُوكُمْ وَإِنَّا كَافِرُونَ﴾ واته: هه‌موویان تیکرا که‌وته‌گورې بُو خوا ﷻ، بی‌په‌ږه‌کان به‌وانه‌ی خوځیان به‌زلگرت بوو‌گوټیان: ټیمه‌له‌دنیا‌دا شوینکه‌وتووی ټیوه‌بووین، ټایا هیچ له‌سزای‌خوامان له‌کوَل ده‌که‌نه‌وه؟ گوټیان: نه‌گهر خوا ټیمه‌ی‌راسته‌پې‌کردبایه، ټیمه‌ش ټیوه‌مان‌راسته‌پې‌ده‌کرد، په‌کسانه‌ناړه‌حه‌تیی‌ده‌رېږین، یان‌خوَمان‌راږگړین، هیچ‌پې‌ده‌رباز‌بوو‌مان‌نیه.

۱۲- دووری‌کردنی‌ټیبلیس‌له‌شوینکه‌وتووه‌کانی و، ږاگه‌یاندنی‌بُو‌چه‌ند‌راستیبه‌کی زور‌تال و سه‌رزه‌نشت‌کردنی‌بوځیان، وه‌ک له‌سوره‌تی (ابراهم) دا‌هاتوه، ټیبلیس ده‌لن: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

۱۳- ته‌هلی‌ټیمان و ته‌قوا‌ستایشی‌خوا‌به‌رز‌ده‌که‌ن، که‌م‌راسته‌پې‌کردوون، خواش‌دل و ده‌روونیان‌پاک‌ده‌کاته‌وه، له‌کینه‌و بوغز‌به‌رانبه‌ر‌یه‌کدی و، براه‌یه‌که‌یان‌به‌رده‌وام ده‌بن و خو‌شه‌ویستی‌شیان‌به‌رده‌وام‌ده‌بن، وه‌ک خوا ﷻ ده‌فرموي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ﴿۱۴﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَّيْنَا لِهَٰذَا

وَمَا كُنَّا لِنَهْدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولٌ مِنَّا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَن تِلْكَ كَلِمَةُ الْفِتْنَةِ أَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ ﴿الأعراف، ههروهه له سورتهی (الزخرف) دا خوا دهفه رموی: ﴿الْأَخْلَاءَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ ﴿١٧﴾ لهو رۆژه دا تهوانه له دنیادا بیکهوه دۆست و نیزیکی به کدی بوون، هه موو لیک دهبنه دوزمن جگه له پاریز کاران.

۱۴- هاتنی خوا ﷻ و فریشتهکانی، به ره و نهو شوئنه ی که پاک و پیسانی لی ده بی و، خه هفت خواردنی بابای بیپروا له سه ره نهوه که له دهستی چوهو، موژده دانی خوا ﷻ به ته هلی تیمان، بهوه که لییان رازیو دهیانخاته بههه شته که ی خو یهوه، وه که خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ ﴿٢٢﴾ وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِحَمَلٍ يَوْمَئِذٍ يَنْذِكُرُ الْأَنسَ وَالنَّاسُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَلَيِّنَنَّ فَعَمَّتْ لِحَافِي ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَتَأَيَّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِي فِي عِبْدِي ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾ الفجر، واته: نهوه پهروه ردگارت هات و فریشتهکانیش ریز ریز، نهو رۆژه دۆزه خ دههتزی، ئینسان (واته: ئینسانی بیپروا)، بیری دیتیهوه په ند وه ده گری، به لأم په ند وه رگرتن و وه بیرهاته نهوه هیچ سوو دیکی نیه، ده لئ: خوژگه شتیکی باشم بو ئهم ژبانیه ئیستا پش خستبایه، لهو رۆژه دا هیچ که سیك نهو سزا نادات، وه که خوا سزای نهویدا، هیچ که سیك سزا نادات، هیچ که سیك وه که نهو که له یچه ده کری ئاوا که له یچه ناکات، به لأم نهی نهفسی ئارامگرتوو بگه رپوه بو لای پهروه ردگارت، توؤش رازی نهویش له توؤ رازی، بچو ئیو بهنده کان، بچو ئیو باخ و گوؤ و گولزارو بههه شته که مهوه که بو م ئاماده کردووی.

ئهمه کورتیه که بوو له باسی رۆژی دواپی، وه که گوتم له بهر رۆشنایی نهو کتیه دا، که کتییی هه شته می مهو سوو عه ی (الإسلام کما یتجلی فی کتاب الله)، هه لبه ته من زور به خو لاهیه یی به گوشرای هیئاومه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہ تی

الْاِنْشِیْكَ

دەستپیک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (۲۸) ی شەووالی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچییه، بەرانبەر (۲۰/۶/۲۰۲۰) ی زایینی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیری سوورەتی (الإنسان)، سەرەتاش وەک عادەتی خۆمان، پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتی موبارەکە لە حەوت بڕگەدا دەخەینە ڕوو:

پێناسەی سوورەتی (الإنسان) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە چەند ناویکی هەن، وەک هەندیک لە سوورەتەکانی دیکە ی قوڕئان، ناوی هەرە باویان بریتیە لە: (سُورَةُ الْإِنْسَانِ)، بەلام چەند ناویکی دیکەشی بوو بەکار هێناون: ۱- (سُورَةُ هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ)، ۲- (سُورَةُ الدَّهْرِ)، ۳- (سُورَةُ الْأُمَشَاجِ)، ۴- (سُورَةُ الْأَنْزَارِ)، هەموویان دەبنە پێنج ناو، بەلام ناوی زانراوتری (سُورَةُ الْإِنْسَانِ) ه، لەو بارەووەش دوو دەق دێنین:

دەقی یەکەمیان: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: ﴿الْم ۝ تَزِيلُ أَلْسِنَ لَا رَبَّ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ۱ ﴿السَّجْدَةِ فِي الرُّكْعَةِ الْأُولَى، وَفِي الثَّانِيَةِ: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ﴾ ۱ ﴿الْإِنْسَانِ﴾ (أخرجه البخاري: ۸۹۱، ۱۰۶۸، ومسلم: ۲۰۳۲، والنسائي: ۹۵۴).

واتە: ئەبوو ھورەیرە رەزیدە اللہ عنہ گێڕاویەتەووە کە پێغەمبەر ﷺ لە نوێژی بە یانانی ڕۆژی جومعه لە رکاتی یەکەم دا (لە دواى فاتحه) سوورتي: ﴿الْم ۝ تَزِيلُ

الْكَتَبِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ ەى خويندەو، لە پكاتى دووھەدا (دواى سوورەتى فاتىحە) سوورەتى: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ ...﴾ ﴿١﴾ ەى خويندەو.

دەقى دووھەم: ﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ ۖ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ ...﴾ ﴿١﴾ ەى الإنسان، حَتَّى خَتَمَهَا، ثُمَّ قَالَ: إِيَّ أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ، وَأَسْمَعُ مَا لَا تَسْمَعُونَ، أَطَبَّ السَّمَاءِ وَحَقُّ لَهَا أَنْ تَبْطَأَ، مَا فِيهَا مَوْضِعٌ أَرْبَعُ أَصَابِعَ إِلَّا وَمَلَكَ وَاضِعٌ جَهَنَّمَ سَاجِدًا لِلَّهِ، وَاللَّهُ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ، لَخَضَعْتُكُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا، وَمَا تَلَذَّذْتُمْ بِالنِّسَاءِ عَلَى الْفُرْشِ، وَلَخَرَجْتُمْ إِلَى الصَّعِدَاتِ تَجَارُونَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ﴾ (أخرجه أحمد: ج ۵، ص ۱۷۳، والترمذي: ۲۳۱۲، وابن ماجه: ۴۱۹۰، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ سَنَنِ ابْنِ مَاجَه: ۳۳۷۸).

واتە: ئەبوو زەر ەى دەگێڕێتەو ەى پێخەمبەرى خوا ﷺ ئەم سوورەتەى خويندۆتەو: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ ...﴾ ﴿١﴾ ەى الإنسان، تاكو تەواوى كردو، دواى فەرموویەتى: ئەو ەى مەیینم ئیو نایبین و، ئەو ەى مەیینم ئیو نایبستن، ئاسمان جیڕەى ەات (یان نقەى ەات)، شایستەى ئەو ەى جیڕەى بى، چونكە ەیچ شوئى چوار پەنجەى ك نە لە ئاسمان دا، مەگەر فریشتەى ك ئیو چاوانى بو خوا خستۆتە سەر زەوى و كړنووشى بردو، سوئید بە خوا ئەگەر ئەو ەى مەیزانم ئیو زانیاتان، زۆر بە كەمى پێدەكەنین و زۆریش دەگریان و، لەگەڵ ئافەرەتاندا لەسەر جیگا نەدەخەوتن و چیژتان لى وەرەدەگرتن، وەدەشت و كیوان دەكەوتن (دەچوونە بەرزایان) و لە خوا (عَزَّ وَجَلَّ) دەپارێتەو ەى لەبەرى دەكوڕووزانەو.

كە دەفەرموى: (أَطَبَّ السَّمَاءِ أَطَّ يَبْطَأُ أَطًا وَأَطِيطًا: صَوْتُ، قَالُوا: شَجَانِي أَطِيطُ الرُّكَّابِ، وَأَطَّ الظَّهْرُ: صَوْتُ مِّنْ ثِقَلِ الْجَمَلِ)، وشەى (أَطَّ يَبْطَأُ)، ئنجا (أَطًا وَأَطِيطًا)، ەردووكیان چاوگن، واتە: (صَوْتُ)، دەنگى لێهات، ەپەب گوتووێانە: (شَجَانِي

أَطِيط الرُّكَّابِ)، واتە: غوربەتتى بۆ ھېئام، سۆزى جوولاندىم جىرەى بارەكان (نقەى بارەكان)، (وَأَطَّ الظُّهْرُ: صَوْتُ مِنْ ثَقُلِ الْحِمْلِ)، پشتى ولاخەكە جىرەى ھات، ئەگەر بارىكى قورسى بخرىتە سەر، نقەى دى، جىرەى دى و پىى دەگوتىرى: (أَطِيط).

دوومە: شۈيىنى دابەزىنى:

لەبارەى شۈيىنى دابەزىنى ئەم سوورەتە موبارەكەو، مشتومرى زۆر لە نىو زاناياندا بوو، مشتومرە زۆرەكەش لە ھەندىك گىردراوانەو ھەلداو، ئەگەرنا بە بۆچوونى بەندە، ھەر كەسك سەيرى نىو پۇكى سوورەتەكە بكت، دنىيا دەبى ئەم سوورەتەش سوورەتتىكى مەككەيە، چونكە ھەم شىۋازەكەى ھەم نىو پۇكەكەى، پىكەلپىكە لەگەل شىۋاز (شىۋازى دەربىرەن)و، نىو پۇكى واتاو مەبەستەكانى قورئانى مەككەيى.

ئىنجا جىئى سەرنج ئەوئەكە ھەر كام لە لايەنگىرانى دوو رايەكان واتە: ئەوانەى گوتوويانە: مەككەيەو، ئەوانەش كە گوتوويانە: مەدینەيە، گوتوويانە: ئەو رايە راي زۆرىنەيە، بەلام زۆربەيان رايان وايە كە ئەم سوورەتە مەككەيە.

زۆرىش پىم سەير بوو كە (القرطبي) لە تەفسىرەكەى خۇيدا دەلى: ئەم سوورەتە مەدینەيە بەراى زۆرىنە، كە وەك دوايى باسى دەكەم شىعە ئەوئەيان كىرەتە بيانوو و دەستەچىلەى بە مەدینەيى لە قەلەم دانى ئەو سوورەتە، ھەلپەتە لەبەر مەبەستىك كە دوايى پرونى دەكەمەو، بەلام شىۋازو نىو پۇكى ئەم سوورەتە بە ئاشكرا پىمان دەلىن: ئەم سوورەتە مەككەيە، ئىنجا وەك (محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسىرەكەى خۇى دا گوتوويەتى: پەنگە ھاندەرى بە مەدینەيى دانانى ئەم سوورەتە، ئەو گىردراوانەبن كە دەلىن: ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَيْثُ وَشْرِكِنَا وَبِتِمَا وَاسِرًا﴾ ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿٩﴾ ﴿١٠﴾

لەبارەى خواردن پێدانی عەلى و فاتیمەو (خوایان رازی بێ) بە نەدارو هەتیوو دیل، ھاتۆتە خواری، بەلام زانیانی فەرموودەناس، تیکرای ئەو رێواپەتەنەیان بە درۆو ھەلبەستراو داناون.

کورتە ھەتسەنگاندنێکی ئەو گێڕانەوێ دەلێن: ئەو ئایەتەنە لە بارەى عەلى و فاتیمەو (رضي الله عنهما) ھاتوونە خواری:

سەرھەتا سەرئەنج رادەكێشم بۆ قسەھەكى (الشوكاني) لە (فتح القدیر) دا كە ھەویش ئەو رێواپەتەنە دێ، بەلام لە دوایی دەرھێنەر (مُخْرِج) ی دەقەكانی تەفسیری (فتح القدیر)^(۱) گوتوویەتی: (أُخْرِجَ ابْنُ الْجَوْزِيِّ فِي الْمَوْضُوعَاتِ: ج ۱، ص ۲۹۰)، واتە: ئەم دەقە (ابن الجوزي) لە (الموضوعات) دا ھێناویەتی.^(۲)

ھەرھەما لە پەرەوێزی تەفسیری (الكشاف) یشدا، بە تەخریجی (الحافظ ابن حجر العسقلاني)^(۳)، بەژمارە: ۱۲۵۸ بەھەمان شێوە ھاتووە.

دیسان لە پەرەوێزی (تفسير القرطبي) یش دا ئاماژە بەوێ كراوە كە ئەم دەقە ھەلبەستراوە. لێرەدا دەمەوێ تۆزێك وردەکاریی ئەوێ باس بكەم كە بۆچی ھەندێك لە زانیان گوتوویانە: ئەم سوورەتە مەدینەییە، كە لەراستیدا ھیچی وەك قورئانی مەدینەیی ناچێ، نە ئیوەرۆكی، نە شێواژەكە، ئنجا ئەوێ دەبێ عیبەرت و پەندێكی گەورەى لێ وەرگیری و، ھەر لە خۆو ھەرچى لە كێتیاں دا ھات، یەكسەر وەرنەگیرێ بەبێ رازمان و لیۆردبوونەو، چونكە ئەو گێڕاوەیە تەفسیری (الكشاف) ھێناویەتی و ئاشكراشە، زەمەخشەری فەرموودەناس (محدث) نەبوو، بۆیە بۆ سەنەدى فەرموودەكان پشتی پێ نەبەسترت و ھەندێك، گێڕاوەى

(۱) لە بەرگی (۵) ی تەفسیرەكەیدا لاپەرە (۴۲۳)، لە دەقی ژمارە: (۲۸۰۶) دا.

(۲) (الموضوعات) ناوی كێتییەكە (ابن الجوزي) نووسیویەتی لە بارەى ئەو دەقەنەوێ بەزاری پیغەمبەرەو ﷺ ھەلبەستراون.

(۳) ج ۴، ص ۶۷۰.

دیکه‌ش دښتۍ که پټه‌وانه‌ی عه‌قل و مه‌نطقن و، پټچه‌وانه‌ی پروحی قورښان و سوننه‌تن، وږای ټه‌وه‌ی له‌پرووی سهنه‌دیشه‌وه هیچ پشت راستکراوه نین، به‌لام جیی سه‌رسوریمان ټه‌وه‌یه که (القرطبی) له‌ته‌فسیره‌که‌ی خوئی (الجامع لأحكام القرآن) دا^(۱) ټه‌و گټیراوه‌یه‌ی به‌دوورو درټزی هټناوه‌و، دوایش له‌سهر زمانی (الترمذی الحکیم أبو عبد الله) له‌کتبی (نوادر الأصول) دا، په‌خنه‌ی ټه‌و ده‌قه ده‌کات، به‌لام مادام په‌خنه‌ی ده‌کات، پوچی هه‌مووی به‌دوورو درټزی هټناوه؟!

(القرطبی) ده‌لئ: (وَقَدْ ذَكَرَ النُّقَاشُ وَالتَّغْلِي وَالتَّقْشِيرُ وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْمُفْسِّرِينَ فِي قِصَّةِ عَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَجَارِيَتَيْهِمَا، حَدِيثًا لَا يَصِحُّ وَلَا يَثْبُتُ، رَوَاهُ لَيْثٌ عَنْ مُجَاهِدٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ)^(۲) واته: هه‌رکام له‌(نقاش) و (تغلی) و (تقشیر) و ژماره‌یه‌ک له‌پوونکه‌ره‌وانی دیکه‌ش له‌به‌سهراته‌که‌ی (علي وفاطمة) و که‌نیزه‌که‌کیان دا، قسه‌یه‌کیان هټناوه که راست و چه‌سپاو نیه، (لیث) له‌(مجاهد) له‌(ابن عباس) هوه هټناویه‌تی.

ننجا ټه‌وه جیی ده‌ستخوښیه که له‌سهره‌تاوه گوتویه‌تی: راست و چه‌سپاو نیه، به‌لام پوچی له‌ته‌فسیره‌که‌یدا سئ لاپه‌رو نیوی پټ گرتوون؟! به‌سهراته‌که‌ش به‌گشتی به‌مجوره‌یه گوايه: ټه‌م دوو ټایه‌ته‌موباره‌که: ﴿يُؤْفُونَ بِالَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ يَوْمَ كَانَ سُورُهُمْ مَسْطَرًّا﴾^(۷) وَيُطْعَمُونَ الْأَطْعَامَ عَلَى حَيْثُ وَسْكِتْنَا وَيَتِمَّا وَأَسْرًا^(۸)، به‌و بونه‌وه هاتوونه‌خوار:

که پوژیک هه‌سهن و حوسه‌ین (خوا لټیان رازی بئ) نه‌خوښ ده‌که‌ون، پټغه‌مبه‌ری خواش ﷺ سهردانیان ده‌کات و، خه‌لکی عه‌په‌ب به‌گشتی سهردانیان ده‌که‌ن، عه‌لی بابی هه‌سهن و حوسه‌ین خوا له‌هه‌موویان رازی بئ ده‌دوټنن، (جابر الجعفی) له‌(قنبر) خزمه‌تکاری عه‌لی (خوا لټیان رازی بئ)، پریویه‌ته‌که ټاوا دښتۍ، ده‌لئ: هه‌سهن و حوسه‌ین نه‌خوښ بوون ټاکو هاوه‌لانی پټغه‌مبه‌ر

(۱) ج ۱۹، ص ۹۹-۱۰۲.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: برقم ۶۲۰۸.

سەردانى ھەسەن و ھوسەينيان کرد، ئەبوو بەکر (خوایى پازى بى) گوتى: ئەى بابى ھەسەن! ئەگەر شتېكت لەخۆت گرتبايە (نەزىرىكت کردبايە) ھەر لەخۆ گرتىڭ كە جىبە جى نەكرى ھىچ نىە، شتېك لەخۆت بگرە بۆ ئەوھى ھەسەن و ھوسەين چاك بئەو، عەلېش ﷺ دەلى: ئەگەر ئەم دوو كورەم چاك بوونەو، لە خۆمى دەگرم: سى پۆزان وەك سوپاسگوزارى بۆ خوا بەپۆژوو بىم، كەنیزەكىكى نەوبىشيان دەبى (واتە: ھى لای ھەبەشە) ئەوېش دەلى: ئەگەر ئەو دوو گەورەيەم چاكبوونەو، منىش سى پۆزان وەك سوپاسکردن بۆ خوا بە پۆژوو دەبىم، فاتىمەش (خوایى پازى بى) ئەوېش بەھەمان شىوہ دەلى: ئەگەر ئەم دوو كورەم چاك بوونەو، سى پۆزان بەپۆژوو دەبىم، دواى ئەوھى چاك دەبەو، لە مالى عەلېيدا ﷺ، ھىچ شتېكيان نابى، عەلى دەچى بۆ لای شەمعوونى كورى حارىەى خەبەرېى (كە جوولەكەيەك بوو) سى پە جوى لى قەرەز دەكات و، دەيانھەيتتەوہ لە لاىەكى مالىيان دادەنى.

فاتىمەش ھەلدەستى يەكېك لەو سى پەيە دەھارپى و دەيكاتە نان، ئنجا عەلى نويزى لەگەل پىغەمبەردا ﷺ دەكات و دىتەوہ مالى، خواردنەكەى لەپىش دادەنېن، (لە گېراوہ يەكى دىكەدا ھاتوہ كە كەنیزەكەكە ئەو پە جۆيەى كردۆتە پىنج نان، پىنج خوولكە) و لە پىشيان دادەنرېن (بە ھىساب دوويان بۆ عەلى و فاتىمە، دووشيان بۆ ھەسەن و ھوسەين، يەكېشيان بۆ كەنیزەكەكەيان، ئەوہ پىنج) بەلام نەدارىك دى دەلى: ئەى بنەمالەى پىغەمبەرى خوا ﷺ! ھىچ شتېكمان نەو، من يەكېكم لە نەدارەكانى ئۆممەتى موھەممەد ﷺ زۆرىشم برسېيە، خواردنم بەدەنى خوا خواردنتان پى بدات لە سفەرەكانى بەھەشت، ئنجا عەلى ﷺ شىعريكى ھەشت نۆ دە بەيتى، دەلى و بانگى فاتىمە دەكات و مەدھى دەكات و دەلى: ئەو خواردنە بىنە، فاتىمەش بەھەمان شىوہو خواردنەكە دەدەن بەوو، ئەو شەوو پۆژە ھىچيان نابى بىخۆن.

پۇژى دوۋەمىش رېھى دوۋەمى جۆيەكە دەكەنە پېنچ كۆلپەرە دايانده نېن و،
دواى ئەۋەى عەلى ﷺ لە مزگەوت دەگەرتتەۋە كە بەرژووش بوون، ھەتتوئىك
دې داۋاي خوارد دەكات، ديسان عەلى چەند شيعرېك دەللى و، فاتىمەش لە
وہ لأمیدا چەند شيعرېك دەللى و، ئەوجارەش كۆلپەرەكان دەدەن بە ھەتيۋەكە.

پۇژى سىيەمىش دىلېك دى، كە ئەۋە پۇژى سىيەمەۋ بە پۇژوون و ھىچىشان
نەخواردەۋ، بۇ بەربانگ دايانناۋە رېھى سىيەمى جۆيەكەيان كۆدۆتە كۆلپەرە
دىلەكە داۋاي خواردىيان لى دەكات، عەلى ﷺ چەند شيعرېك دەللى، ۋەك ھاندانى
فاتىمەۋ فاتىمەش (خوا لىتى رازى بى) لە ۋەلأمیدا چەند شيعرېك دەللى، ئىدى
سى شەۋو سى پۇژان بە برسىەتتى دەمىننەۋەۋ بە پۇژووش بوون، دواىى
پىغەمبەرى خوا ﷺ كە دەچى تەماشا دەكات ھەسەن و ھوسەين كە تازەش
لە نەخۇشى چاك بوونەۋەۋ سكيان بە پشتيانەۋە نووساۋە، عەلى و فاطىمەش
بەھەمان شىۋە سكيان بە پشتيانەۋە نووساۋەۋ زۇر زۇر برسىين، ئەۋىش ﷺ
بۇيان دەگرياو زۇر ناپەھەت دەبى و دەفەرمۇى: بىنەمالئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ
لە برسان دەمرن! تنجا جىبىرىل دادەبەزى و سوورەتى: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ
مِّنَ الدَّهْرِ ۚ﴾ دەخوئىتتەۋەۋ، دەللى: ئەى موحەممەد! پىرۇزبايىت لىتى ئەم
سوورەتە بگرە، ئەۋە بە بۆنەى ئەۋ ھەلوئىستەى عەلى و فاتىمەى ھاۋسەرى
(خوا لىيان رازى بى)، ھەردوۋ كۆرەكەيان ھەسەن و ھوسەين و كەنیزەكەيانەۋە
دابەزىۋە!

شايانى باسېشە: من سى تەفسىرى شيعەكانم لەلان: ۱- (تفسير الميزان) و ۲-
(تفسير الكاشف) و ۳- تەفسىرى (غونە).

۱- تەفسىرى (الميزان) كە ھى موحەممەد ھوسىن تەباتەبائىيە^(۱)، ئەۋ رىۋايەتە دىتى، بى
ئەۋەى قسەى لەسەر بکات بەلکو دەللى: ئەۋە لە سەرچاۋەكانى تەھلى سوننەتدا ھاتوۋە.

۲- تەفسیری (مُونه)^(۱)ش، بەهەمان شیوه ئەو ڕیوایەتە دینیی و سێ چوار لاپەرەشی لەسەر دەڕواو، قسە ی لەبارەو دەکات، دوایی دەلێ: (راستی عجیب آست هرجای آیه و ریوایتی منتهی به فضائل علی و أهل بیت میشود، گروهی دادو فریاد بلند میکنند حساسیت فوق العاده نشان میدهند: گوئی اسلام به خطر افتاده است!).

واته: بەپراستی جیی سەرسۆرمانە! لەهەر شوێنێک ئایەتێک، یاخود گێڕدراوێهێک بێتتە مایە ی باسکردنی سێقەتە باشەکانی عەلیی و ئەهلی بەیت، (واته: خزماتی پێغەمبەر ﷺ) هەندێک هاواریان لێ بەرز دەبێتەو هەستایاری زیاد لە پێویست پیشان دەدەن، وەك بلیی ئیسلام کەوتبێتە مەترسییەو!

ئەو قسە ی تەفسیری نموونە یە.

۳- تەفسیری (کاشف)یش^(۲) کە هی موحمەد جەواد موغنییە، دەلێ: (وَفِي كَثِيرٍ مِنَ التَّفَاسِيرِ أَنَّ هَذِهِ الْآيَاتِ نَزَلَتْ فِي حَقِّ الْإِمَامِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَنُتِبَتْ عِبَارَةُ الرَّازِيِّ بِصَحْفَا)، واته: لە زۆر لە تەفسیرەکاندا هاتوێ کە ئەم ئایەتانە لە بارە ی ئیمام عەلی کوپی ئەبێ تالیبەو ﷺ دابەزیون و، تیمە عیبارەتە کە ی فەخرەددینی رازی دەقە کە ی دینین، (دوایی دەقە کە ی دینیی کە ئەو لەو بارەو هاتوێتە خوار).

لێرەدا من پێشی چەند قسە یەکی (الترمذي الحكيم) دینم، ئەک (إمام الترمذي) خاوەن (سنن الترمذي).

(الترمذي الحكيم) کتیبێکی هە یە بەناوی: (نوادِر الأصول)، سێ تێبینی لەسەر ئەو دەقە دەخاتە ڕوو، سەرەتاش دەلێ:

دەلێ: (فَهَذَا حَدِيثٌ مُرَوَّقٌ مُزَيَّفٌ، قَدْ تَطَرَّفَ فِيهِ صَاحِبُهُ حَتَّى تَشَبَّهَ عَلَى الْمُسْتَمِيعِينَ، فَالْجَاهِلُ بِهَذَا الْحَدِيثِ يَعْضُ شَفْتَيْهِ تَلَهُّفًا أَلَّا يَكُونَ بِهَذِهِ الصَّفَةِ، وَلَا يَعْلَمُ

(۱) ۵ ص ۲۲۸ - ۲۳۰.

(۲) ج ۷، ص ۲۸۳.

أَنْ صَاحِبَ هَذَا الْفِعْلِ مَذْمُومٌ، واتە: ئەمە قسەیهی پازینراوی پووچە، خواوەنه کهی که هەلبەستووە ژۆر زێدەرۆی تیدا کردووە، بە جوړیک ئەوانەیی بیستنی که سیک نەشارەزا بێ، ڕەنگە لیوی خووی بگەزی و بلی: بریا منیش خواوەنی ئەو سیفەتەنە بووماوە، نازانی که سیک وابکات (ئەوێ لەو گێردراوەیدا هاتووە) سەرژە نشتکراوە.

ئنجای لەوبارەو سێ بەلگان دینێ، منیش جگە لە دەقەکان که بەبەلگەیان دینیتەووە یە کسەر تەرجومەیی کوردیی دەکەم:

١- خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿...وَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْغَفْوُ...﴾ البقرة، لیت دەپرسن: چی ببەخشن؟ بلی: ئەوێ زیادهو ئاسان بەدەستتانەووە دی، دەلی: (وَهُوَ الْفَضْلُ الَّذِي يُفْضَلُ عَنْ نَفْسِكَ وَعِيَالِكَ)، ئەویش ئەوێبە که لە خووت و لە مأل و خیزانت زیاده (ئەوێ ببخشە). بەلام ئەوێ خووت پتووستیت پتیهتی، ببه خشی و خیزان و مندالت برسی و ناتاج بکە، ئەوێ شتیکی چاکت نەکردووە، لەوبارەو هەش لە پتیه مبهری خواوە ﷺ هاتووە که فەرمووێتی: {خَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا كَانَ عَنْ ظَهْرِ غَيْ} (أخرجه البخاري: ١٣٦٠، وأبو داود: ١٦٧٦، والنسائي: ٢٥٤٤)، باشترین خیر کردن ئەوێبە که لە حالهتی هەبووندا بیت، یانی: هەتبیبت و بە دەستتەووە بێ و لە خووت و خیزانت زیاد بێ.

هەر لەوبارەو هەدیستیکی دیکە پتیه مبه ریش ﷺ هاتووە دەفەرموی: {إِبْدَأْ بِنَفْسِكَ فَتَصَدَّقْ عَلَيْهَا، فَإِنْ فَضَلَ شَيْءٌ فَلَا هَلَكَ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ أَهْلِكَ شَيْءٌ فَلَيْذِي قَرَابَتِكَ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ ذِي قَرَابَتِكَ شَيْءٌ فَهَكَذَا وَهَكَذَا} (الحديث فيه قصة ذكرها البخاري دون المتن: ٢٠٣٤، ومسلم: ٩٩٧، وابن حبان: ٣٣٣٩)، یانی: ئەگەر مأل و سامانیکت هەبوو خەرجی بکە، پتشی بوو مەسره فی خووتی بەکاربێت، ئنجا ئەگەر شتیکی زیاد بوو با بوو خیزانت بێ که ژياندن و، بەرپۆه بردنی لەسەر توێه، مندال و خیزانت بێ، ئنجا ئەگەر لە خیزانت شتیکی زێدە بوو بابو خزمانت بێ، ئنجا ئەگەر لە خزمانیشت شتیکی زێدە بوو، بەولاولادا ببه خشه.

خوای پەرۆهردگاریش لەسەر هاوسەرەکان و مێردهکانی فەرز کردووە نەفەقەیی خیزان و مندالەکانیان بکێشن، وەك پتیه مبه ر ﷺ فەرمووێتی: {كَفَى بِالْمَرْءِ إِهْمًا أَنْ يَصْغِيَ مَنْ

يَقُوتُ) (أخرجه أحمد: ٦٤٩٥، وأبو داود: ١٦٩٢، والحاكم: ١٥١٥، والبخاري: ٢٤١٥، وابن حبان: ٤٢٤٠، والنسائي في الكبرى: ٩١٧٧)، واته: مروّف ئەوەندە گوناخەى بەسە، كە ئەوەى دەبىي بيزىەنى و نەفەقەى بکیشى، زايەى بکات و پشتگوڤى بخا.

کەواتە: بە پتى ئايەتەکان و بەپنى فەرمايشتەکانى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەو شىئىكى پەسند و ستايشکراو نيه تاکو مەدح بى بۆ عەلى و فاطيمە خوا لىيان رازى بى.

۲- ئايا هىچ عاقلک پى وايە عەلى ﷺ هيندەى نەزانيبى بچى دوو کورى پىنج شەش سالى خوى، سى شەوو رۆژان برسى بکات کە تازە لە نەخوشى هەلساونهو، هەتا سکیان بە پشتیانەو بنوسیتەو و چاویان قوول بى و، پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆيان بگرى؟! ئنجا باشە ئەو عەلى ﷺ ئەو کارەى کرد و خەلکى بەسەر خۆیدا هەلبژارد: رۆژک نەدارک و، رۆژک هەتیوگ و، رۆژک دىلک، بەلام ئايا بۆى هەبە خىزانیشى ئەرکدار بکات بەو؟ ئنجا ئەو خىزانیشى لەگەلدا هاوکار بوو کە فاطیمە ﷺ ئايا بۆيان هەبە دوو مندالى نەبالقى پىنج شەش سالى، سى شەوو سى رۆژان برسى بکەن، ئەو جىبە، خىر دەکەن؟ بەراستى گىردراو و هەر خەلکى کەودەن و نەزان پەواجى لەلای هەبەو عەلى و فاطیمە (خوا لىيان رازى بى) لىيان ناوەشیتەو، گومانى وایان پى نابەین کە کارى وایان پال بدریتە لا.

۳- ئايا کى ئەو هەموو شىعرانەى لەبەر کردن؟ کە نزیکەى سى چل بەیتە شىعرە، کى لەوى بوو ئەو هەموو شىعرانە لەبەر بکات؟ هى عەلى ﷺ، کە فەرمان بە فاطیمە دەکاو مەدحى دەکاو هانى دەدات، کە ئەو رۆژە ئەو خىرە بکەن، فاطیمەش هەر بەشىعر وەلامى دەداتەو و هەرسى رۆژەکان، هەم عەلى شىعر دەلى و، هەم فاطیمە شىعر دەلى، بەو حالەتى برسیه تیهش.

منیش پەخنەکانیم زۆر پى بەجین و ئەو قسەیه شیم پى بەجیه، کە دەلى: ئەم جۆرە رىوايه تانە واپىدەچى کەسانک کە سجن کراون و سالانى زۆر لە سجنى زالمەکاندا

ماونەو و هێچ ئیشیان نەبوو، دانیشتون ئەو حیکایەتەیان هەلبەستون و، پالیاوانە لای پێغەمبەری خوا ﷺ.

لە کۆتایی دا دەئێم:

تەفسیری (القرطبي) هەر باشە کە بەسەرھاتە کە ی هیناوە باسی سەنەدە کە ی کردو، کە هێچ نیە و راست نیە، بەلام تەفسیری (الکشاف) هیناوە ی بـ ئەو ی قسە لە سەر سەنەدە کە ی بکات، هەر وەھا فەخرە ددینی پاز ی هیناوە ی و گەلیک لە تەفسیرە کانی دیکە ش هیناوانە، ئنجا شیعە کانیش هینانی لە تەفسیرە کانی زانایانی دیکە ی ئیسلام دا جگە لە شیعە^(١)، ئەو دە کە نە بیانوو و دەستە چیلە ئەو ی ئەو گێڕاوانە راستن، چونکە ئەھا نە یارە کانی خوشمان هیناوانن!

ئنجا بە راستی ئەو قسە یە تەفسیری (مونه) کە لە زۆر جی دیکە ش دا ئەو جوړە قسانە دەکات، بە دلرە شییە ک و گومانی خراپ پـ بردن ی زۆر وە، بە لە پشت پەردە یە ک پەش تەماشاکردن ی زۆر وە، باسی زۆر بە ی زانایانی ئیسلام و زۆر بە ی مسوڵمانان دەکات، ئەگەر نا کە ی وایە، هەر کات ی ک مەدحی عە لی کرابـ و مەدحی فاتیمە کرابـ (خوا لێ یان پاز ی بـ) زانایانی دیکە ی ئیسلام

(١) من ئەگەر ناچار نە یم وشە ی ئەهلی سوننە بە کار ناھێنم، چونکە شیعە ئەو شیعە یە، شیعە و خواریج و مورجیە و موعتەزلیە و قەدەریە، بەلام زۆرینە ی مسوڵمانان پێویست ناکات وە ک کۆمە لێک و تائیفە یە ک لە بەرانبەر تائیفە و کۆمە لێ کانی دیکە دا باس بکړن، بە لکو دە بـ بلێن: مسوڵمانان بە گشتی، وە ک من لە مە و سوووع ی: (بیر کردنە و ی ئیسلامی لە نێوان وە حیی و واقعدا) لە بەرگی دوو مە د، باس م کردو، کە لە راستیدا زۆرینە ی مسوڵمانان ستە میان لـ دە کړ، ئەگەر ناوێکیان بـ هە لبدړ وە ک (أهل السنة) یان (أهل السنة والجماعة)، چونکە ئەو ناو ی مێژوویە و نابـ زۆرینە ی مسوڵمانانی تیدا قە تیس بکړن، و مە رجیش نیە هەر کە س ئەو ناوە مێژوویە ی هە لکرتو، لە کە لیدا گونجاوو پـ بە ییست بـ، بۆ یە سە لامە تر وایە هەر ئەو ناوە بە کار یێنین کە خوا بـ مسوڵمانانی بە کار هیناوە: ﴿... هُوَ سَمُّكُمْ الْمُسْلِمِينَ...﴾ (٧٨) الحج.

به حەسادەت و ھەستیاری و ھەریانگرتوھ؟ ئەو ھەردوو دەلەسەیکە زۆر گەورەییە، چەندان ھەرموودە ھەن لە ھەردووک ھەحیحی بوخاریی و موسلیمد لە دایکمان عایشەوہ ﷺ، لە ئەبوو ھورەیرە ﷺ، کە شیعە زرویان ڕق لێیە، بەلکو لە ئەبوو بەکرەوہ لە عومەرەوہ خوا لێیان ڕازی بێ، چەندان ھەرموودە ھەن کە مەدحی عەلی و فاتیمە و خەزمان و بنەمالەیی پیغەمبەری خوا ﷺ دەکەن، بۆیە ئەو ھەمووی لە ھەمیانەیی خۆدا گۆیز ژماردنەو گومانێ خراپ پێ بردنە، بەڕێزان!

ویستم ئەو ڕوونکردنەوانە بەدەم لە بارەیی ڕەگەیی دووھەمی پێناسەو نێوہ پۆکی ئەم سوورەتەوہ، کە شوێنی دابەزینی ئەم سوورەتەییە، کە بەدەلنیاویی ئەم سوورەتە سوورەتێکی مەککەییەو، بە مەدینەیی لە قەلەمدانی ھەر بەھۆی ئەو ڕیواہتەوہ کە باسماں کردو، ئەو ڕیواہتەش ئەسڵ و ئەساسی نیەو، لەگەڵ پێگەو پلەیی عەلی ﷺ و تێگەشتنی لە دین، ھەرۆھە پێگەیی فاتیمەیی کچی پیغەمبەردا (خوا لێی ڕازی بێ)، ناگونجی و، لە جیاقی ئەوہی مەدح بێ بۆ عەلی و فاتیمە خوا لێیان ڕازی بێ، زەم و کەم و کورییەکی گەورەیی، کەسێک دوو مندالی ئەبالیغیی خۆی کە تازە لە نەخۆشیی چاک بوونەوہ، سێ شەوو سێ ڕۆژان برسێ بکات و ھیچیان نەدات، ئنجا ئایا ئەو کۆمەلگایە کەسی تێدا نەبوو بەزەیی بەو مندالانەدا بێ کە لە برسان نەمرن؟! کەواتە: جگە لەوہی ئەو گێدراوہیی ھیچ سەنەدێکی نیە، لەگەڵ عەقڵ و زگماک و لۆژیک و، لەگەڵ ئایەتەکانی قورئان و ھەرمایشتەکانی پیغەمبەریش ﷺ دا ناگونجی.

سییەم: ژمارەیی ئایەتەکانی:

ژمێرەرائی ئایەتەکانی قورئان، لەسەر ئەوہ یەکدەنگن کە ژمارەیی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە، سی و یەک (٣١)ھو، ھیچ مشتومریان لەو بارەوہ نیە.

چوارەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:

ئەم سوورەتە لە موصحفدا ریزبەندییەکی هەفتاو شەش (٧٦) ه، لە سوورەتی فاتیحەو هە کە دئی، ئەم سوورەتە هەفتاو شەش (٧٦) مینه، لە دابەزینیشدا وا پێدەچێ ژمارەکی سی (٣٠) یان سی و یەك (٣١) بێ، کەواتە: جابیری کوری زەید کە دەلێ: ژمارەکی نەو دە و هەشت (٩٨) ه، راست نیە، بۆیە ئەو ژمارەیی داناو، چونکە بە مەدینەیی ئەژماری کردو، کە واش نیە وەك باسما کرد، شایانی باسیشە: (ابن مسعود رضی اللہ عنہ) لە ریزبەندیی موصحفە کەیدا، لە سوورەتە مەککەییە لە پێشەکانی ئەژمار کردو، و، پەنگە ژمارە ریزبەندییەکی لە سی (٣٠) یش کەمتر بێ.

پنجەم: نۆوەرۆکی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە سێ تەوهری گرتوونە خۆی:

تەوهری یەكەم: خستنه رووی ئەو راستییە کە مەرۆف لە دواي ئەوون هێناوێتە دی، بەمەبەستی تاقیکرانهوهو لە نۆتفەیه کی تیکه‌ڵ خوا دروستیکردو، بێسەرو بێنەری کردو، پێی راستیشی پێشان داو، چ سوپاسگوزار بێ، چ ناسوپاس، لە ئایەتەکانی: ١ و ٢ و ٣ دا.

تەوهری دووهم: بە کورتیی باسکردنی سزای بێپروایان و، بە درێژیی باسکردنی پاداشتی پرواداران و بەشێک لە کردووە باشەکانیان، ئەمە زۆربەیی سوورەتەکی گرتۆتەوه، لە ئایەتەکانی: ٤ - ٢٢ دا.

تەوهری سێهەم: چەند رێنماییەکی بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ کە سەرچەم پێنج رێنمایان و، ڕوونکردنەوهی چەند راستییەکی شەهید لە نۆ ئایەتەکانی کۆتایی: ٢٣ - ٣١ هاتو.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە دوو تاییەتمەندیی سەرەکی هەن:

۱- بەرچاوترین تاییەتمەندیی ئەم سوورەتە، بریتیە لە باسکردنی نازو نێعمەتەکانی بەهەشت، بەشیوازی تیکهه‌لکیش، بە شیوازی لێککێشانه‌وه (إِطْنَاب) که سەرجه‌م بیست و یەک (۲۱) جوړه نازو نێعمەتی بەهەشت بۆ چاکه‌کاران باسکراون، وه‌ک دوا‌یی سەرژمێریان ده‌که‌ین.

۲- دووهمین تاییەتمەندیی ئەوه‌یه که چهند وشه‌یه‌ک لهم سوورەتەدا هاتوون، ته‌نیا لهم سوورەتەدا هاتوون:

۱/ ﴿نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ﴾، له ئایه‌تی (۲) دا.

۲/ ﴿كَافُورًا﴾، له ئایه‌تی (۵) دا.

۳/ ﴿مُسْتَطِيرًا﴾، له ئایه‌تی (۷) دا.

۴/ ﴿فَقَطْرِيرًا﴾، له ئایه‌تی (۱۰) دا.

۵/ ﴿زَمْزَمِيرًا﴾، له ئایه‌تی (۱۳) دا.

۶/ ﴿قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ﴾، له ئایه‌تی (۱۶) دا.

۷/ ﴿زَنْجَبِيلًا﴾، له ئایه‌تی (۱۷) دا.

۸/ ﴿سَلْسِيلًا﴾، له ئایه‌تی (۱۸) دا.

۹/ ﴿وَمُلْكًا كَبِيرًا﴾، له ئایه‌تی (۲۰) دا.

۱۰/ ﴿سَرَابًا طَهُورًا﴾، له ئایه‌تی (۲۱) دا.

۱۱/ ﴿وَشَدَدًا أَسْرَهُمْ﴾، له ئایه‌تی (۲۸) دا.

ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكانى بۆ دوو دەرس:

تیمە كۆی سی و یەك (۳۱) ئايەتەكانى ئەم سوورەتە موبارەكە، بۆ دوو دەرسان دابەش دەكەين:

دەرسى یەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۲۲)، كە ھەردوو بابەتى یەكەم و دوو دەگرە خۇیان و، كە پېشتر باسماں كردن.

دەرسى دووہم: لە نو (۹) ئايەت پێك دى، ئايەتەكانى: (۲۳ - ۳۱)، كە بابەتى سێھەم دەگرێتە خۆی، كە بریتىيە لە پروونكردنەوہى چەند راستىيەكى مەزن بۆ پېغەمبەرى خوا ﷺ و، پېنج رېنمايى و ئاموژگارىي، وىپراي سەرەنجامى كۆتايى بۆ ھەركام لە برواداران و بېيروايان، ئەمە پوختەي پېناسەو نېوہرۆكى ئەم سوورەتە بوو.

دەرسى يەكەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان دوو بابەتى گەورە و گرتونە خوۋى، لە دووتوۋىيى بېست و دوو ئايەتدا.

بابەتى يەكەميان: كە لە سى ئايەتى يەكەم دايە، خوا ﷻ باسى ئەو دەكات كە ماوئەك تېپەريو بەسەر مەرۆفدا، باسكراو نەبوو، واتە: لە دونايى واقيعدا بوونى نەبوو، دوايى خوا ﷻ لە نوتفەيەكى تېكەل دروستى كردو، بە مەبەستى تاقىكردنەو، بۆيە تواناي بېستى و بېنىي پېداو، دوايى راستەپىي كردو، هەم لە پرووى زگماكيەو، هەم لە پرووى عەقلەو، هەم لە پرووى وەحيى بۆ ناردىشەو، بە هۆى پېتغەمبەرەو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كە سەرەنجام مەرۆف يان سوپاسگوزار دەبى، يان سېلەو بى ئەمەگ.

بابەتى دووهم: كە ئەم دەرسەمان گرتوويەتە خوۋى، لە نۆزە ئايەتى دوايى ئايەتەكانى: (۴ - ۲۲)، پېكدى، خوا ﷻ لەو نۆزە ئايەتەدا بە كورتىيى باسى سزاي بېپروايان دەكات، كە زنجيرو كۆت و پېوهندو ئاگرى بە كېلەي بۆ داناون. دوايى خوا ﷻ بە دريۋىي دېتە سەر باسى پاداشتى چاكەكاران، كە كەمتر واىە لە قورئاندا هېندە باسى نازو نېعمەتەكان كرابى بۆ چاكەكاران، كە وەك پېشتر گوتمان: خوا سەرەم بېست و يەك (۲۱) نازو نېعمەتى لەو نۆزە ئايەتەدا خستوونەپرو، وەك پاداشت بۆ چاكەكاران لە بەهەشتدا، سەرەتا باسى ئەو خواردنەوانەى دەيانخۆنەو، پاشان وەك ئېواختىك بۆ ئەو نازو نېعمەتە، خوا باسى سى لە كردەو بەشەكانيان دەكات:

۱- شتيكيان كە لەسەر خوۋان پېويست كردەو لە خوۋانيان گرتو، پېي وەفاداربوون.

۲- خواردن و خوراكك كه حەزبان لىكردو، يان پتويستيان پىي بوو، بەخشويانە بە نەدارو هەتيوو دىل و، لە دلى خوښياندا گوتوو: ئەمە تەنيا لەبەر پەزنامەندىي خواو لەبەر ديدارى خوا پىتان دەدەين و، هيج چاوەروانيهە کمان لىتان نيه.

۳- باسى ترسى خويان کردو، لە پۆژى گىرژو ناهەموار و سەخت و دژوار، خواش **خَوَاشٌ** لە بەرانەر ئەو، لە خراپەي ئەو پۆژە چەپالەي داو و پاراستووي و، وای لىكردوون تووشى پوو گەشى و دلخوښى بىن.

ئىجا دووبارە دىتەو، سەر باسى ئەو نازو نىعمەتانهي پىيان دەدات لە بەهەشتدا، كه هەم باخيان پىدەدات، هەم پۆشاكى ئاورىشم و، پالەدەنەو لەسەر تەختەكان، كه لەویدا نە خوڤ دەبين، نە سەرما دەبين، لق و پۆپى درەختەكان بەسەرياندا شوڤ بوونەو، سىبەرەكەيان نىكەو، ميوەكەيان بە ئاساني دەچىن، و، لاوانىكى تازە پىگەيشتوو بەسەريانەو دەگەپن، بە قاپى زيوين و بە پەرداخى بلوورىنەو، ئەو خواردنەو، تىياندايە ئەندازەگىرى كراو، بەپىي ئارەزوويان، لەویدا لە شەپاكك دەخۆنەو زەنجەبىلى لەگەل تىكەلكراو، كه لە سەرچاوەيەكە ئەو سەرچاوەيە پىي دەگوتى، سەلسەبىل، لاوانىكى هەميشە لاو بەسەر سەريانەو دەگەپن، ئەگەر تۆ بيانىنى وا دەزانى گەوهەر و مروارىين پىروو، لاو كراونەو، ئەگەر تۆ ئەو، بىنى موك و قەلمەرەو، پىي زور فراوان دەبين، پۆشاكك كه لەسەرەو لەبەريان کردو، هەم ئاورىشمى تەنكە، هەم ئاورىشمى ئەستورى سەوزەو، بە بازەي زىر پازىترانەو، پەروەردگارىشيان خواردنەو، پاك و پاكەرهو، يان پىدەدات، پىشيان دەگوتى: ئەمە پاداشتىكە دراوتانەو، هەول و كوښشى تىو نەرخىناو و سوپاسكراو، ئەمە تىو پۆكى دەرسى يەكەمە كه لە بىست و دوو تايەتەكانى: (۱ - ۲۲) پىكدى.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝۱﴾ إِنَّا خَلَقْنَا
 الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝۲ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ
 إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۝۳ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَاقًا وَسَعِيرًا ۝۴ إِنَّ
 الْإِنْرَارَ يَشْرَبُونَ مِّنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝۵ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عَبْدُ اللَّهِ
 يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝۶ يُوفُونَ بِالْإِذْرِ وَيَغْفُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۝۷ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ
 حَيْثُ وَسَكِينَا وَيَتِمَّا وَأَسِيرًا ۝۸ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ۝۹ إِنَّا
 نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطِيرًا ۝۱۰ فَوَقَّعْنَاهُم مَّا هُمْ شَرُّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَفَّعْنَاهُمْ نَصْرَهُ وَرُمُوا ۝۱۱
 وَجَرَّوْنَهُمْ حِمْلًا شَبِيرًا ۝۱۲ مُتَكَبِّرِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا
 ۝۱۳ وَذَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ أَلْفُوفُهَا نَذِيرًا ۝۱۴ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ ثُبَانًا مِّنْ فَضٍّ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ
 قَوَارِيرًا ۝۱۵ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدْرُوهَا لَنفِيرًا ۝۱۶ وَتُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَجْجِيلًا ۝۱۷ عَيْنَا
 فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝۱۸ وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ لَدُنَّ مَخْلَدُونَ إِذَا رَأَوْهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا ۝۱۹ وَإِذَا
 رَأَيْتَ نَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا ۝۲۰ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُوسٌ خُضِرَ لَهَا أَسْوَدٌ وَلَهُمْ فِيهَا مِزَاجٌ
 وَسَقَنَهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۝۲۱ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُم جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ۝۲۲﴾

مانای ده قانو ده قی نایه تهاکان

{به ناوی خواوی به به زهیی به خشنده. ثایا ماوه یه که له کات به سه ر مروّفا
 تتهیه ره بووه که شتیکی باسکراو نه بوو؟ ۱} تیمه مروّفمان له توو یلکه یه کی
 ناو یته دروستکرد، تاقیده کهینه وه (بو یه) به بیسه رو بینهرمان گیرا ۲} تیمه ری
 (ی راست) مان پیتشان داوه، تنجا یان سوپاسگوزار ده بی یان سپله و ناسوپاس؟

۳ تېمە لە پۇژى دۋايى دا بۆ (سزادانى) بېيروايان زنجىرو كۆت و پېۋەندەكان و بلىتسە (ى ئاگر) مان ساز كردوه ۴ بە دلىايى چاكەكارانىش (لە بەهەشتدا) لە پىكىك (ى مەى) دەخۇنەۋە كافورى ئاۋىتەيە ۵ كانىيەكە بەندەكانى خوا لىى دەخۇنەۋە، پىى تىراۋ دەبن، بە ھەلقولاندىكى سەرسۈپھىنەر لە ھەر جىيەكيان بوى، ھەلىدەقولتىن ۶ (ئەوانە لە دىئادا عادەتيان وابو) لە خۇگىروايان جىيەجى دەكردو، لە پۇژىك دەترسان كە زيان (و مەترسى) ەكەى بەرېلاۋو گشتگىر بوو (بۆ سزاباران) ۷ خواردىكىش كە خۇشيان دەويست دەرخواردى نەدارو ھەتىوو دىليان دەدا ۸ (لەبەر خۇشيانەۋە دىانگوت): تەنيا لەبەر دىدارى پۈۋى خوا (و پەزامەندىيەكەى) دەرخواردان دەدەين (بۆيە) ھىچ پاداشت و سوپاسكردىكىمان لىتان ناۋى ۹ تېمە لە لايەن پەرۋەردگارمانەۋە مەترسى پۇژىكى گرژ (و ترش و تال) سەخت و بېرەزامان ھەيە ۱۰ تىجا (بەھۋى ئەۋەۋە) خوا لە خراپەو زىانى ئەۋ پۇژە پاراستى و گەشىي و شادمانىي پىدان ۱۱ لە سۆنگەى خۇراگىريشيانەۋە باخىك (ى ناۋازە) و (پۇشاكى) ئاورىشمى پىدان ۱۲ (دەيانىنى) لەسەر تەختان پالپانداۋەتەۋە، لەۋىدا (تىشكى) خۇرو سەماۋ زوقم نابىن ۱۳ سىبەرەكانى (لق و پۇپەكانى ئىو باخەكە) لىيانەۋە نىكىن (و بەسەرياندا شۇر بوۋنەۋە) و مىۋەكانىش بە دەستەمۇ كران، ئاسانكران (بۆ لىكردنەۋە) ۱۴ دەفرە زىۋىنە (پەر خۇراكە خۇش و بە تامەكان) و پەرداخە بلوورىيە (پەر شەرابەكان) يان بەسەرەۋە دەگىپرەين ۱۵ پەرداخە بلوورىيە زىۋەكان خواردنەۋەكەيان بەرېكىي تىدا ئەندازەگىرىي كراۋە (ھەر كەسە بە ئەندازەى ئارەزوۋى) ۱۶ ھەرۋەھا پىكىك (ى مەى) يان پى دەنۇشرى، زەنجەبىلى ئاۋىتە كراۋە ۱۷ كانىيەكى تىدايە پى دەگوترى: سەلسەبىل ۱۸ لاۋانكى بەلاۋىي ھىشتراۋە (بۆ خزمەتكردن) بەسەريانەۋە دەگەپرىن، كاتىك دەيانىنى بە گەۋھەرى پەرژاويان تىدەگەى ۱۹ ئەگەر ئەۋىش بىنى، مۆك و قەلەمپەۋىكى گەۋرە (و فراۋان) دەبىنى ۲۰ پۇشاكى ئاورىشمى سەۋزى

تەنك و ئەستووریان پۆشیو، بە بازە زیوینەکان رازتیراۋنەو، پەرۋەردگاریان خواردنەو، یەك پاك و پاككەرەو، داۋنى ﴿۲۱﴾ بېگومان (ئەى پرودارینە!) ئەمە پاداشتى تېۋەيەو، ھەول و كۆشتان (لە ژبانى دىيادا) سوپاسكراۋ و نرختراۋە ﴿۲۲﴾.

شىكردنەو، ھەندىك لە وشەكان

(حِينَ): (هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ)، (الْحِينُ: وَقْتُ بُلُوغِ الشَّيْءِ وَخُصُولِهِ، وَهُوَ مَبْهُمٌ الْمَعْنَى وَيَتَخَصَّصُ بِالْمُضَافِ إِلَيْهِ)، (الْحِينُ: الزَّمَانُ الْمَطْلُوقُ)، وشەى (حِينَ) كاتى پېگەشتنى شتىكە، (حِينَ) مانايەكەى نەزانراۋە، بەلام تايبەت دەكرى بەو، ھە پال دەدرېتە لاي، ھەرۋەھا وشەى (حِينَ) بە ماناي كاتى پەھاش بەكارھاتو. (الدَّهْرُ): (الدَّهْرُ: إِسْمٌ لِمُدَّةِ الْعَالَمِ مِنْ مَبْدَأِ وَجُودِهِ إِلَى انْقِضَائِهِ)، وشەى (دَهر): ناۋە بۆ كاتى تەمەنى دىيا لە سەرەتايەو، تاكو كۆتايى دى، (ثُمَّ يُعَبَّرُ بِهِ عَنْ كُلِّ مُدَّةٍ كَثِيرَةٍ)، دوايى (دَهر)، بەكاردەھىرى بۆ ھەر ماۋەيەكى زۆر.

(أَمْشَاجُ): (أَخْلَاطٌ مِنَ الدَّمِ)، (أَمْشَاجُ)، چەند شتىكى تىكەل لە خوین، (أَمْشَاجُ) كۆى (مَشِيج)، ھەك چۆن (أَخْلَاطُ)، كۆى (خَلِيطُ)، ھە: واتە: چەند شتىكى تىكەل و پېكەو، ئاۋىتەكراۋ، لېرەدا دەل: چەند تىكەلەيەك لە خوین، ئەو ھەش يەكەكە لە واتايەكان، ئەگەرنا دەگونجى مەبەست لە (أَمْشَاجُ)، تىكەل بوونى ئاۋى پياۋ ئافرەت بى، كە بە ھەردووكيان ئوتفە پېك دىن و مەروڤ لەو ھە دوست دەبى، لە ئىو مندالدى ئافرەتدا گەشە دەكات و بە چەند قۇناغىكىدا تىدەپەرى، دەگوترى: (مَشَجٌ، مَشَجٌ، مَشَجٌ، أَي: خَلَطَهُ، وَمَشَجَ بَيْنَهُمَا: خَلَطَ)، (مَشَجٌ، مَشَجٌ، مَشَجٌ، أَي: خَلَطَ، يَخْلُطُ خَلْطًا)، تىكەلەكرد، تىكەل دەكات، تىكەلەكردن، (وَمَشَجَ بَيْنَهُمَا أَي: خَلَطَ)، واتە: دوو شتى پېكەو تىكەلەكردن.

(أَعَدَدْنَا): (أَعَدَدْتُ هَذَا لَكَ أَي: جَعَلْتُهُ بِحَيْثُ تَعُدُّهُ وَتَتَنَاوَلُهُ بِحَسَبِ حَاجَتِكَ إِلَيْهِ، وَأَعْتَدْنَا أَي: هَيَّئْنَا)، دەرگوتری: (أَعَدَدْتُ هَذَا لَكَ) ئەو شەتەم داناوە بێژمیری و بە پیتی پیتی خۆت دەستی بەگەیهنیە و لای بەهرەمەند بی، بۆیە (أَعْتَدْنَا) لەگەڵ (أَعَدَدْنَا) یەك واتیان هەیه، بەمانای (هَیئْنَا) واتە: ئامادەمان کرد، سازمان کردووە.

(مَزَاجُهَا): (المِزَاجُ: مَا يُزَجُّ بِهِ، مَزَجَ الشَّرَابَ، أَي: خَلَطَهُ) (مِزَاجُ)، شتیكە لەگەڵی تیکەڵ دەکری، کە دەفەرموی: ﴿مَزَاجُهَا كَأَفُورًا﴾، واتە: ئەوێ لەگەڵی تیکەڵکراوە (کافوورە)، شەپابە کە هەیه، بەلام ئەندازەیکە کافووری لەگەڵدا تێدەکری، دواوی لە شوینی دیکە دەفەرموی: ﴿كَأَنَّ مِزَاجَهَا زَجَبِيلًا﴾، یانی: جاریک کافوور تیکەڵ بە شەپابەکیان دەکری، جاریک زەنجەبیلی تیکەڵ دەکری، کە دواوی بای هەركام لە کافوور زەنجەبیل دەکەین و پێناسەیان دەکەین دەگوتری: (مَزَجَ الشَّرَابَ أَي خَلَطَهُ)، واتە: تیکەڵی خواردنەوێکە کرد.

(كَأَفُورًا): (الْكَافُورُ: أَكْثَمُ الثَّمَرَةِ أَي: الَّتِي تُكْفِرُهُ، هَمَزُ الْكَافُورِ الَّذِي هُوَ مِنْ طَبِيبٍ)، (کافور): لە ڕوی زمانەوانییەو بە دوو واتیان هاتووە:

أ- بەو گۆڵە دەگوتری کە لە درەخت، پەیدا دەبی و دواوی دەبێتە میو، کە گۆڵ دەکات، گۆڵە کە پیتی دەگوتری: (كَافُور).

ب- جۆریکە لە بۆی خوش.

(مُجْرَوًهَا): ئەو کە ڕادەکێشن، (الْقَجْرُ: شَقُّ الشَّيْءِ شَقًّا وَاسِعًا، كَقَجْرِ الْإِنْسَانِ السَّكَرَ، وَهُوَ مَا يُسَدُّ بِهِ النَّهْرُ)، (قَجْرُ): ئەوێ شتی لەت بکری بە لەتکردن و لێک جیاکردنەوێکی فراوان، وەک ئەوێ مرووف ئەو شەتی بەری ئاوی پی دەگری، بیتەقینی و شەقی بکات بۆ ئەوێ ئاوە کە بی، (سِکْرُ) (ما يُسَدُّ بِهِ النَّهْرُ)، (سِکْرُ) ئەوێ بەری جۆگەلە پی دەگیری، ئەوانی خاوەن باخ و خاوەن کشتوکال و ئاودیری دەکەن دەزانن، جاری وایە ئەو ئاوی لە جۆگەلەیکەو

دى، لە بناوانى دەبى شىكى تىباوئى بۆ ئەوھى بەرى بگرى و ئاۋەكە نەيەت، ئەگەر پىتۈستىت پىنى نەبى، ئنجا كە ويست ئاۋەكە بەردەيەوھ ئەو پەرچە لادەبەي، ياخود شەقى دەكەي، ئەوھ پىنى دەگوتىرى: (سگر)، ئەو پەرچەي ئاۋەكەي پى دەبەستىرى، (فجر) يش ئەوھە كە ئەوھى ئاۋەكەي پى بەستراوھو بەرى پى گىراوھ، لايبەرى، يان شەقى بگەي.

(يُؤْتُونَكَ النَّذْرَ): واتە: ئەوھى لەخۇيان گرتوھ، جى بەجى دەكەن، (الْوَاقِي: الَّذِي بَلَغَ التَّمَامَ)، (وَاقِي): ئەوھە گەيشىبىتە حالەق تەواو بوون، دوايى ئىمە پىناسەي (نذر) دەكەين لەرووى زاراوھى شەپىيەوھ، ھەر لە رووى زمانەوانىيەوھش: (النذر: أَنْ تُوجِبَ عَلَى نَفْسِكَ مَا لَيْسَ بِوَاجِبٍ لِحُدُوثِ أَمْرٍ)، (ئەمە يەكەكە لە پىناسەكان) (نذر) ئەوھە شىك لەسەر خۆت پىتۈست بگەي لە ئەصلدا پىتۈست نىە، بەھۆى روودانى كارىكەوھ، تۆ شىك لەسەر خۆت پىتۈست دەكەي تاكو خوا ﷻ بەلايەكت لەكۆل بكاتەوھ، ياخود نىعمەتتەك بۆ بىنئىتە پىش.

(مُسْطَِيرًا): (يَقَالُ فَجْرٌ مُسْطَِيرٌ أَي: فَاشٍ، وَغَبَارٌ يُسْتَطَارُ أَي: يَنْتَشِرُ)، (مُسْطَِيرٍ) واتە: بۆلۈبووھو، پەرە گرتوو، تەشەنە سەندوو، دەگوتىرى: (فَجْرٌ مُسْطَِيرٍ) واتە: سىپىدەيەك شەبەق و رووناكىيەكەي بۆلۈبۆتەوھ (فاش)، (فَشَى، يَفْشُو، فَهُوَ فَاشٍ)، واتە: بۆلۈ بۆوھ (وَعَبَارٌ يُسْتَطَارُ) تۆزۈ خۆلىك يان تۆزۈ گەردىك كە بۆلۈدەكرىتەوھ.

(عَبُوسًا): (الْعَبُوسُ: قُطُوبُ الْوَجْهِ مِنَ ضِيقِ الصُّدْرِ)، (عَبُوس) رووتال، رووگرژ، (عَبُوس) برىتە لە روو گرژ بوون لە ئەنجامى سىنە تەنگ بووندا، مروقى كە رووى گرژ دەبى، لەبەر ئەوھە خەفەتتەك و نازەھەتتەكى ھەيە.

(قَمَطَرِيرًا): (الْقَمَطَرِيرُ: الشَّدِيدُ)، (قَمَطَرِير) و (قَمَاطِير)، بە ماناى توندو سەخت دى و، بە ماناى ئەو پەرى روو گرژى دى.

(وَلَقَدْهُمْ): (لَقَيْتُ بِهِ كَذَا اسْتَقْبَلْتُهُ بِهِ، لَقَاهُمْ: أَيَّ أَعْطَاهُمْ، أَوْ جَعَلَهُمْ يَلْقَوْنَ)،
(لَقَيْتُ بِهِ كَذَا): بېشوازىم لى كرد بهو شته، (لَقَاهُمْ: أَيَّ أَعْطَاهُمْ)، بېشيان
(لَقَاهُمْ: أَيَّ جَعَلَهُمْ يَلْقَوْنَ)، واى لىكردن تووشى ئەوه بىن، يان ئەو شته وهدهست
بېش، كهواته: ﴿وَلَقَدْهُمْ نَصْرَةٌ وَسُرُورًا﴾، يانى: خوا واى لىكردن پروو گه شى و
دلخوشيان بو بره خسى.

(نَصْرَةٌ وَسُرُورًا): (النَّصْرَةُ: الْحُسْنُ كَالنَّصَارَةِ)، جوانى و به رونه قى، (وَنَصْرَةُ النِّعَمِ:
رَوْنَقُهُ، وَنَصْرٌ وَجْهُهُ نَصْرَةً، فَهُوَ نَاصِرٌ)، (نَصْرَةُ النِّعَمِ) واته: جوانى و بهدهوى كه
بههوى نازو نىعمه تهوه له مروڤدا پەنگ ده داتهوه، ده گوترى: (نَصْرٌ وَجْهُهُ نَصْرَةً
فَهُوَ نَاصِرٌ)، پرووى دروه شايه وه گه شايه وه، ئەو پروو گەش و پروو خوشه، (السُّرُورُ: مَا
يَنْكَبِتُمْ مِنَ الْفَرَحِ)، (سُرُورٌ): برىته لهو شادمانىيە شىردراوه به له دهروونى مروڤدا.

(مُنْكَرِينَ): (الْمُنْكَرُ: الْمَكَانُ الَّذِي يُنْكَأُ عَلَيْهِ)، (مُنْكَأً): ئەو شوئنه به شانى له سەر
داده درى، له سەرى پالده درىته وه، (إِنْكَاءٌ: جَلَسَةٌ بَيْنَ الْجُلُوسِ وَالْإِضْطِجَاعِ يَسْتَنِدُ فِيهِ
الْجَالِسُ عَلَى مِرْقَاهِ وَجَنْبِهِ وَهَذَا رَجْلُهُ)، (إِنْكَاءٌ): دانىشتىكه له نىوان دانىشتن
و پالکەوتن (پاکشان) دا، باباى دانىشتوو سەنگ ده داته سەر تانىشى و سەر
ته نىشتى و لاقە کانیشى راده کىشى، به کوردی ده لىتىن: شان دادان، ياخود پالده نه وه،
به لام ئەگەر پاكشى، دياره له سەر ته نىشت يان له سەر پشت پاكشاهه.

(عَلَى الْأَرْبَابِ): (أَرَابِكُ) كۆى (أَرِيكَة) به، (أَرِيكَة) بېشترىش له تەفسیری سوورەتى
(الواقعة) دا وردتر پىناسه مان کردوه، (سَرِيرٌ عَلَيْهِ وَسَادَةٌ عَلَيْهَا سِتْرٌ وَهُوَ حَجَلَتُهُ)،
(أَرِيكَة) برىته له ته ختىك كه بالنجىكى له سەر بى و، په رده به كى به سەر وهه بى
كه پى ده گوترى: (حَجَلَةٌ).

(زَمْهَرِيرًا): (الزَمْهَرِيرُ: الْبَرْدُ الْقَوِيُّ وَشِدَّةُ الْبَرْدِ)، (زمهرير) به سەرماى زوړو، به به
زوقم ده گوترى، سەرمايه كى سەخت، به کوردی ده گوترى: سەرماو زوقم.

(وَدَائِيَّةٌ): (أَي: قَرِيْبَةٌ)، نيزيكن، (ظِلَالُهَا) سَيِّبَهَرَه كان، كه سَيِّبَهَرَه كانى لق و پۆپه كانن، كه واته: لق و پۆپه كان نيزيكن و شوپوونوه به سه رياندا.

(وَدُلَّتْ): (ذُلَّتْ: أَيْ: سَهَلَّتْ)، ئاسانكراون و دهسته مؤ كراون ميوه كانيان به سَيِّئَانِي ده چنرئ.

(قُطُوفُهَا): (قُطُوف) كۆي (قُطِفَ) ه، ئه ويش ئه وه يه كه ده چنرئ، (قُطِفَ) بريتیه له پروسه ي چننه كه، به لَام (القِطَف: المَقْطُوف) ئه وه ي ده چنرئ و لئده كريتیه وه له ميوه، (قُطُوف: جَمْعُ قِطَف، مَا يُجْنَى مِنَ الشَّجَرَةِ)، (قُطُوف) ئه وه يه كه له دره خته كه ده چنرئ و لئده كريتیه وه له ميوه كه ي.

(بَيَانَةٍ): (آيَةِ: جَمْعُ إِنَاء، مَا يُوضَعُ فِيهِ الشَّيْءُ، وَجَمْعُ الْجَمْعِ أَوَانِي)، (آيَةِ) كۆي (إِنَاء) ه، (إِنَاء) به كوردی ده لَئِن: قاپ، جام، ده فر، هر شتيكه شتيكى تيبكرئ، به زۆرى بۆ قاپ به كارد ه پترئ، كه شتيكى خه ست و توندى تيبكرئ وه ك ميوه، يان خواردنى ديكه، به لَام كووپ و په رداخ ئه وانن شتى شله مه نيان تيبكرئ، شه رابه ئاوه هه رچى هه يه، (إِنَاء) تاكه، واته: قاپ، ده فر، جام، به (آيَةِ) كۆده كريتیه وه، به لَام (أَوَانِي) كۆي كۆ: (جَمْعُ الْجَمْعِ) ه.

(وَأَكْوَابُ): (أَكْوَاب: جَمْعُ الْكُوبِ قَدْحٌ لَا عُرْوَةَ لَهُ)، (أَكْوَاب) كۆي (كُوب) ه، كه بريتیه له جاميَك، يان په رداخ كيك هه نكلئ نه بئ، دهسته گيره ي نه بئ، ده ستى بگيرئ.

(قَوَارِيرًا): (قَوَارِير: جَمْعُ قَارُورَةٍ)، (قَوَارِير) كۆي (قَارُورَةٍ) يه، (قَارُورَةٍ) به شووشه ده گوترئ، به شتى روون و بلوورى ده گوترئ، (القَارُورَةُ: وَعَاءٌ مِنْ زُجَاجٍ تُحْفَظُ فِيهِ السَّوَائِلُ وَوَعَاءُ الطَّيِّبِ)، (قَارُورَةٍ) كۆيه كه ي (قَوَارِير) ه، ده فريكه له شووشه، شتى شله مه نيى تيدا ده پاريزرئ، ههروه ها ئه وه ي بۆنى خۇشى تيدا ده پاريزرئ: شووشه ي گوللو، شووشه ي ميسك.

(كَأْسًا): (الكَّاسُ: الْقَدَحُ مَا دَامَ فِيهِ الْخَمْرُ)، (كَاس) په رداختیکه مهی تېداښی و میننه مه جازیه، هه روه ها (كَاس) به خودی مهی و شه رابه کهش ده گوتری.

(زَنْجَبِيلًا): (الزَّجْبِيلُ: نَبَاتٌ مِنَ الْقَصِيَّةِ الزَّنْجَبَارِيَّةِ لَهُ عُرُوقٌ غِلَظٌ تَضْرِبُ فِي الْأَرْضِ حَرِيقَةً الطَّعْمِ)، (زَنْجَبِيل): پوهه کیکه له جوړی پوهه که زه نجباریه کان (له ولای زه نجبار هه) په گی گه وری هه ن به زه ویدا ده چنه خوار، تامه که ی تیژه، (شیوه ی بیهه).

(سَلْسَبِيلًا): (السَّلْسَبِيلُ: الشَّرَابُ السَّهْلُ الْمُرُورُ فِي الْحَلَقِ لِعُذُوبَتِهِ، وَالسَّلْسَبِيلُ: الْخَمْرُ، وَسَلْسَبِيلٌ: إِسْمٌ عَيْنٍ فِي الْجَنَّةِ، أَوْ وَصَفٌ لِكُلِّ عَيْنٍ عَذْبَةٍ سَرِيعَةِ الْجَرِي)، وشه ی (سلسبیل): زانایان به چهند واتایه کیان لیکداوه ته وه،

په کهم: خوارنده وه په که به ئاسانی له گه روو ده چته خوار، به هو ی شیرینی و زولاییه وه، ئه مه مانا ئه سلییه که یه تی، له (سلس) ه هاتوه.

دووه م: سه لسه بیل جوړیکه له مهی (شه راب).

سییه م: سه رچاوه په که له به هه شت.

چواره م: ناوه بو ئاوی هه ر کانیاوێک که به خیرایی ده پروات و شیرن و زولآله.

(وَلَدَانِ): (وَلَدَانِ) کو ی (ولید) ه، به خزمه تکاری گه نج ولاو ده گوتری که تازه ده گاتی، له بهر ته وه ی ته مه نه که ی له له دایک بوونه وه نیزیکه، نه ک تازه له دایک بووی، که به که لکی خزمه تکردن نایه ت، به لکو مه به ست لاوی تازه ینگه یشتوویه.

(مُحَلَّدُونَ): (مُحَلَّدُونَ) هیلدراره، ئاشکراشه هه موو ته وانه ی له به هه شت دان، ده هیلدرینه وه، به لام مه به ست ته وه په به گه نجی و لاوی ده هیلدرینه وه و ناکه ونه ته مه نه وه.

(**لَوْلَا أَمْرُنَا**): (الْوَلُؤُ: الدُّر، وَهُوَ يَتَكُونُ فِي الْأَصْدَافِ مِنْ رَوَاسِبِ أَوْ جَوَامِدِ صَلَبَةٍ لَمَاعَةٍ مُسْتَدِيرَةٍ فِي بَعْضِ الْحَيَوَانَاتِ الدُّنْيَا مِنَ الرِّخَوِيَّاتِ، وَالْوَلُؤُ: جَمْعٌ وَالْمَفْرَدُ: لَوْلَا، وَتُجْمَعُ الْوَلُؤَةُ بِأَلْفَاءٍ)، لَه قورئاندا وشەي (لَوْلَا) ھاتو، (**لَوْلَا أَمْرُنَا**)، (لَوْلَا) بەماناي گەوھەر دى، لہ نىو قوزاخان دا لہ ماددە نىشتوو و رەقەکان کە برىقەدارن دروست دەبى، شىوہىەكى خې وەرەگرى، لہ ھەندىک لہ ژياندارە نەرمەکان دا کە لہ دەرياکاندا ھەن، پىشتريش باسماں کردوہ لہ ئەنجامى ئەوہدا کە ئەو ژياندارە مەترسىيەكى بۆ دى، جۆرە ماددەيەک دەپژى لىکىک بۆ خو پاراستن و لہ ئەنجامدا، ئەو لىکە بە دەورى ئەو تەنە نامۆيەى ھاتۆتە نىو جەستەيەوہ، قەماغە دەبەستى و دەبىتە ئەو گەوھەرە، کە دوايى دەبىينىن بە نرخرىن شتە لہو شتانەى تاکو تىستا لہ دەستى مرۆفدا ھەن، وشەي (لَوْلَا) کۆيەو تاکەکەى (لَوْلَا) يەو، بە (لَفَاء) يىش کۆ دەکرىتەوہ.

(**عَلَيْهِمْ**): (عَلَى فِي الْإِرْتِفَاعِ فِي الْأَمْكِنَةِ وَالْأَجْسَامِ، عَلَيْهِمْ أَي: فَوْقَهُمْ)، ھەم بە (**عَلَيْهِمْ**) ھەم (**عَلَيْهِمْ**) خوئراوہ تەوہ، وشەي (على) بە ماناي بەرزبووہ، بۆ شوئىنەکان و بۆ جەستەکان بەکار دەھىنرى، کەواتە: (**عَلَيْهِمْ يَأْبُ سُدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ**) واتە: لەدیوی دەرەوہیان لەسەر پۆشاکیان پۆشاکى ئاورىشمى تەنک و ئەستوورى سەوز ھەيە.

(**سُدُسٌ وَإِسْتَبْرَقٌ**): ئاورىشمى تەنک و ئەستوور، تەنکەکە (سندس) ى پى دەگوترى و ئەستوورەکە (إِسْتَبْرَقٌ) ى پى دەگوترى، کە لہ (ستېرک) ى فارسيەوہ ھاتوہ بە کوردییش دەلین: ئەستوور.

(**وَحُلُوا**): (جَعَلَ لَهُمْ حُلِيًّا)، واتە: بۆيان کرا بە خشل، (**وَحُلُوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ**) واتە: پازیندرانەوہ، بۆيان کرا بە خشل، بازنە زیوینەکان.

(أَسَاوِرَ): كۆی (أَسْوَرَة) یه، ئەویش كۆی (سَوار) ه، به مانای بازن، كهواته: (أَسَاوِرَ): كۆی كۆیه، خوا ﷻ لێره دا بۆ پیاوان و ئافرهتان تەم تەعبیره به كاردێنێ كە به بازنێ زیویین دەپازێترێنهوه، له هەندێك شوێنی دیکەدا فەرموویەتی: بازنێ زێر، یان به گەوهەر دەپازێترێنهوه، هەندێك له زانایان وەك پێشتریش باسی ئەوهمان كردوه، گوتووین: واتە: هاوسەرەکانیان (ژنەکانیان) دەپازێنهوه به بازنێ زێر و زیوو به گەوهەر، وایانزانیهوه كه وەك چۆن زێر و زیو له پیاوانی تۆممهتی پیغه مبهەر ﷻ له دنیا دا قەدەغەیه، به ههشتیش وەك دنیا یه! به لام له به ههشتدا ههرحی له دنیا دا قەدەغە بووه له ناز و نېعمه ته كان، هه مووی رهوایه، یه كێك له وانه شهراپ، كه له دنیا دا قەدەغەیه له بهر ئەوهی مرووف سهرخوش دهكات و سه ر ئیشه و دهرهاویشهی خراپی هیه، به لام شهراپی به ههشت خوای پهروهردگار ده فەرموی: ﴿لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ﴾ (۱۹) الواقعة، نه سه ر ئیشه ی پی ده گرن، نه عه قلیشی پی له ده ست ده دن، كهواته: لێره كه باسی بازنێ زیو دهكات و، له شوێنی دیکه باسی بازنێ زێر دهكات، بۆ پیاوان و ئافره تانی شه.

مانای گشتی نایه ته کان

خوَا ﴿١﴾ نَم سووړه ته موباره کەش وهک ټیگرای سووړه ته کانی دیکه ی قوړنان، بهو رسته موباره کە ده ست پیده کات: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، جگه له سووړه قی (التوبة) (البراءة) که نهو رسته موباره کە ی له پېشه وه نیه:

خوَا ﴿٢﴾ ده فەر موئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، واته: ده ست پیکردنم به ناوی خوا یه، مه به ستیش نهو دیه:

۱ - نَم کاره ته نیا به ناوی خوا ده کەم.

۲ - نَم کاره به پئی شهرعی خوا ده کەم.

۳ - نَم کاره به توانو یار مه تی خوای په روډر دگار ده کەم.

۴ - نَم کاره بو هینانه دی په زامه ندی خوا نه نجام ده دم.

نجا خوَا ﴿٣﴾ ده فەر موئ: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾، رواله قی واتیه کە ی ناوایه: نایا به سهر مرؤفا هاتوه ماو دیه ک له کات که شتیکی باسکراو نه بوو ی؟ به لَم زانایان له سهر نه وه یه کده نگن که ﴿هَلْ﴾، ههر چه نده نامرزی پرسیار کردنه (أَدَاةُ الْإِسْتِفْهَام)، به لَم لیتردها مه به ست پئی پرسیار کردنیکه نیه که له به رانبه ریدا چاوه پروانی وه لَم بکری، به لکو پرسیار کردنیکه که لایه نه به رانبه ره که دانی پیدا بئی. (إِسْتِفْهَامٌ تَقْرِيرِي)، واته: لایه نی به رانبه ر ناچاره دانی پیدا بئی، (إِقْرَار)، واته: دان پیدا هینان، به لَم (تَقْرِير) یانی: به رانبه ره که ت وا لیکه ی دانی پیدا بئی. (دان پیداهینان)، هیچ که سیش نکوولی له وه ناکات که کاتیک بووه مرؤف نه بووه، چ وهک تاک تاک مرؤفان، چ وهک ټیگرای مرؤفان، هله به ته بهر له وهی زانست به رهو پېشه وه بچی قاتی خو ی له رۆزگاران زوودا، نهوانه ی پیان گوتراوه: (الدهریون) یان (زناده)، که

ئىستا پىيان دەگوتى: (المهلدون)، ئەوانە پىيان واپووە كە مەروڧ لەسەر زەوى ھەر بوووە بى سەرەتايە، بەلام زانستى ئىستا گالتەي بەو قسەيە دى، بەلكو گالتەي بەوھش دى كە بلىيى زەويش ھەر بوو (أزلي) بوو، زەويش تەمەنكىيان بو ديارىكردووە دەلین: زەوى دەورى چوار مىليارو ھەشتەد مىليون سأل لەووە پىش لەخوور جيا بوتهو، بەلكو خووريش بەھەمان شپووە دەلین: دەورى پىنج مىليار (۵۰۰۰۰۰۰۰۰) سأل لەمەو پىش پەيدا بوو، بەلكو گەردوونىش و دەلین: سیزدە مىليار ھەوتەد ھەشتەد مىليون سأل لەمەو پىش، لە شتىكى زور بچوو كەو بەناوى: تاكى گەردوونى، ھىلكەي گەردوونى، تووى گەردوونى، بە ئىنگليزى پى دەلین: (سینگولارىتى sungularity)، تەقيو تەووە گەردوونى لى دروست بوو، ئەوھش پى دەگوتى: بىردۆزەي تەقىنەووەي مەزن، (نظريۃ الانفجار العظيم) (bing bang) كە نووتىن و پشت پى بەستراوترىن بىردۆزەيە بو دروستبوونى گەردوون و سەرەتاي گەردوون، كەواتە: ئەم گەردوونە كاتىك بوو ھىچى ھەر نەبوو، ئەك تەنيا خوور و كۆمەلەي و خروكەي زەوى، چ جاي مەروڧ، ئەوانە ھەمويان نەبون (عدم) پىش بوونيان كەوتو.

بۆيە ھەندىك لە زانايان گوتويانە: ﴿هَلْ﴾، بەماناي (قەدە، يانى: قَدَأَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينَ مِّنَ الدَّهْرِ، بە دلىيى كاتىك بەسەر مەروڧدا تىبەريوہ ﴿لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾، شتىكى باسكراو نەبوو، وەك كوردەوارىي خومان دەلین: (ناوى لە كوولەكەي تەردا نەبوو)، يانى: بوونى نەبوو، شتىك كە بوونى نەبوو، ناويشى نابى و باسش ناكى.

﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ﴾، تىمە مەروڧمان لە نوتفەيەكي تىكەل (ئاوتتە) دروستكردو، تاقيدەكەينەو، ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾، بۆيە گىراومانە بە بيسەر و بينەر، مەروڧ لە نوتفەووە ھاتو (نطفة)ش بە: (ماءٌ

(۱) پىشش باسمان كرد، پاستىن راي بىردۆزىش لەبارەي پەيدا بوونى مەروڧەو لەسەر زەوى، ئەو يە كە مەزوووە كەي دەگەيتەو بو (۱۰۰ ۰۰۰ ۰۰۰ ۰۰۰) سأل پىش ئىستا.

قَلِيلَ)، ئاۋىكى كەم (تَنُوكَ ئاۋىك)، مانا كراۋە، كە ئېستازانست دەريخستو
 مَرُوفٌ لَه هەموو تەنۇكە ئاۋەكەش دروست نابېت، ھەر وەك پېغەمبەريش ﷺ
 فەرموويەت: (مَا مِنْ كَلِّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ خَلْقَ شَيْءٍ لَمْ يَتَعَهُ شَيْءٌ)
 (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۳۶۲۷)، لە هەموو ئاۋەكە مَرُوفٌ دروست نابى، ھەركاتىكىش
 خوا شىتىكى ويست ھىچ شىتىك پىلى لى ناگرى. بەلكو لە بەشىكى زۆر كەمى،
 دروست دەبى زىندەدەرىكى تۆۋى (حَيَاوُ مَوِي) و ھىلكۆلەى نىۋ ئاۋى
 ئافرەت (بُؤِصَةُ)، ئەو دوۋانە يەكەدەگرن و ئوتفەيان لى پىك دى، ئەو ئوتفەيەش
 دەچىتە نىۋ مندالداۋەدە لەۋىدا قۇناغەكانى: (نُطْفَةُ) و (عَلَقَةُ) و (مُضْغَةُ) و ...
 ھتە، ئەو قۇناغانە ھەموۋيان دەبىرى و دواى دەبىتە كۆرپەلە (جىن) و لە داىك
 دەبى، وەك لەسەرەتاي تەفسىرى سوۋرەتى (المؤمنون)دا، باسپىكى تا راددەيەك
 تىرو تەسەلمان لەبارەى چۆنىەتى دروستبوۋى مَرُوفُ ھەم ئادەم و
 ھەۋا و ھەم ۋەچەكەيان.

﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ﴾، ئېمە پىيەكەمان پىشان دا، واتە: پىرى پاستمان پىشان
 داۋە ﴿إِنَّمَا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾، بۇ درىژەدان بە قسەو پوۋنكرندەۋى
 قسە بەكاردەھىترى، ﴿إِنَّمَا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾، يان سوپاسگوزار دەبى، يان
 سىلەو ناسپاس دەبى، ئەگەر ئەو راستە پىيەى خوا پىشانى داۋە، بىگرىتە بەرو
 ھىدايەتى خوا قىۋولكا، ئەۋە سوپاسگوزار دەبى و، ئەگەر ھىدايەتەكەش پەفز
 بىكات، ئەۋە سىلەو ناسپاس و سەرگەردان و بى مراد دەبى.

تەنجا خوا ﷻ دىتە سەر باسى سەرەنجامى ھەر كام لەۋانەى سپاسگوزار دەبن،
 يان سىلەو ناسپاس دەبن، بەلام سىلەو ناسپاس و بىپروايان پىش دەخات و بەيەك
 ئايەتىش دەبىرپىتتەۋە دەفەرمۇى: ﴿إِنَّا أَعَدَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلْسِلًا وَأَعْلَالًا وَسَعِيرًا﴾
 ئېمە بۇ بىپروايان زنجىرەكان و كۆت و پىتۋەندەكان و كۆپەى ئاگرمان ئامادە
 كىردە، خوا ﷻ زۆر بە كورتىسى باسى ئەو سزاۋ جەزەبەيە دەكات، كە چاۋەرىنى
 بىپروايان دەكات، بىپرواياتىك كە سىلەو ناسپاس دەبن و ھىدايەتى خوا پەفز دەكەن

و، راستە پۈتۈن خۇ ناگرە بەر، سەرەنجام لە تاقىکردنەو ەيەك دا كە خۇا ئەوانى
تېخستە، دەكەون و دەرنەچن و، لەسەر بوونەكەى خۇيان قەرەزدار دەبنەو.

ئىنجا خۇا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دېتە سەر باسى پاداشتى سوپاسگوزاران كە بە (أَبْرَار)
(چاكەكاران) ناويان دەبات و، لە ئايەتى (۴) ھەتا كۆتايى ئايەتى (۲۲)، چەند
شتىكى دىكەشى نىواخن كراون، ئەگەرنا ئەو (۱۸) ئايەتە ھەمووى باسى پاداشتى
چاكەكارانە.

﴿إِنَّ الْأَنْبَرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَتْ مِرْجَاهَا كَأُفُورًا﴾ بە دۇنيائى
چاكەكاران لە پىكىك دەخۇنەو ئەوئەكانى كافورە، وشەى ﴿كَأْسٍ﴾ ھەم بەو
دەفرە دەگوتىرى كە شەلمەنىيەكى پى دەخورئەو، بەتايەتى مەى (خمر) ھەم
بە خودى خواردنەو شەپابەكەش دەگوتىرى، (مىزاج) ىش يانى: (ما يُزَجُّ بِشْيَاءٍ)،
ئەو ەى لەگەل شتىكدا تىكەل دەكرى، واتە: ئەو شەپابەى دەخۇنەو، كافورى
لەگەل تىكەل كراو، كافورىش وەك دوايى باسى دەكەين ماددەىكى سىيە، لە
جۆرە درەختىك پەيدا دەبى يەكيان سىيەو زۆرىش بۇنخۇشە، بىگومان ھەموو ئەو
شتانەش كە خۇا باسيان دەكات، لە بەھەشتدا، جيان لەو ەى دىنا، چۈنكە ھەندىك
لە زانايان گوتوويانە: كافور تامەكەى تالە، بەلام ھەرچىيەك خۇا لەبەھەشتدا
باسى دەكات، تەنبا لەناودا لەگەل ئەوانەى دۇنيا يەك دەگرەنەو، وەك عەبدوللاى
كورى عەباسىش (خۇا لە خۇى و باي پازى بى) گوتوويەتى.

خۇا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ باسى ئەو شەپابە دەكات كە ئەوان ئەو پىكەى لىتى دەخۇنەو
كافورى لەگەل تىكەل كراو، دەفرەموى: ﴿عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ﴾، سەرچاوەيەكە
بەندەكانى خۇا لىتى دەخۇنەو، بۇچى دەفرەموى: ﴿يَشْرَبُ بِهَا﴾؟

أ- ھەندىك گوتوويانە: ﴿يَا أَيُّهَا﴾ يانى (منها)، ئەم (ب) بە ماناى (من)ە، چۈنكە پىتەكان
جار جار شوئى يەكدى دەگرەنەو، (ب) لەجىياى (من) بەكار دى و (من) جارى وايە
لەجىياى پىتىكى دىكە بەكار دى، ھەندىك لە زانايان واين لىكدادەتەو.

ب- بەلّام ھەندىكىيان گوتتوۋىانە: ﴿يَسْرُبْ بِهَا﴾، ﴿يَسْرُبْ﴾، خۇي بە (من) بەركار دەخوازى، بەلّام لىرەدا بۆيە بە (ب) بەركارى خواستو، تاكو وپراى مانايەكەى خۇي كە برىتيە لە خواردنەو، مانايەكى دىكەشى بخرىتە نىوو وە خۇي بگرى، كە برىتيە لە: تىر ئاو بوون (ارتواء)، يانى: ﴿يَسْرُبْ وَيَرْتَوِي بِهَا عِبَادُ اللَّهِ﴾، ئەو سەرچاۋەيە لىي دەخونەو وە پىي تىر ئاو دەبن، بەندەكانى خوا، ﴿يَفْجُرُونَهَا فَعَجْرًا﴾، خۇيان شەقى دەكەن و ئاۋەكە دەبەن، (فَجْر) لە (فَجْر) ەو ھاتو، واتە: شەققردن و لەتكردن، واتە: ئاۋەكە دەگوزانەو و جىگۆركىي پى دەكەن بە جىگۆر پىكردىكى سەسورەينەر، بۆ ھەر شوئىكى بيانەو، دەيەن.

ئىنجا خوا ﷻ باسى چەند كردهو ەيەكى باشيان دەكات و، چەند كردهو ەيەكى باش تىواخن دەكات لەگەل نازو نىعمەتەكانى بەھەشتدا، تاكو بزائرى خوا لە گۆترە ئەوانە ئاوا پاداشت ناداتەو، ھەرۋەھا لە گۆترەش بېروايەكان سزا نادات، چونكە كارەكانى خوا ھەموويان لەجىي خۇياندان، دەفەرموى: ﴿يُؤْتُونَ يَأْتِرُ﴾، ئەوانە لە خۇگرتىيان جىيەجى دەكەن، (نذر) ھەر شتىكە ئىنسان لەخۇي دەگرى، (النذر: أَنْ يُوجِبَ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ مَا لَيْسَ بِوَاجِبٍ، تَقَرُّبًا إِلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى)، نەزر ئەو ەيە ئىنسان شتىك لەسەر خۇي پىويست بكات، كە لە ئەسلا لەسەرى پىويست نى، تاكو خۇي پى لە خوا نىزيك بكاتەو، بە كوردىي دەگوترى: لە خۇگرتن، ئەو ەي لە خۇيانيان گرتو جىيەجى دەكەن، ﴿وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَتْ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾، لە پۇژىكش دەترسىن زەرەرو زيانەكەى زۆر بەربلاۋ، تەشەنە سەندوۋە.

﴿وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَى حَيْثُ مَسْكِنًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾، خواردنىك لەگەل خۇشويستنىشىدا، (لەگەل ئەو ەشدا كە ئەو خواردنەيان خۇشەدەو) دەرخواردى نەدارو ھەتىوو دىلى دەدەن، نەيفەرمو: (يُؤْتُونَ الطَّعَامَ)، لە قورئاندا بەزۆرى وشەي: (يُطْعَمُونَ) بەكارھاتو، واتە: ئەو كەسە دادەنن و خواردنەكەى دەرخوارد دەدەن، يانى: تەنيا ئەو ەيە خواردنەكەى پى بدەن، بەلكو دايدەنن

بەرپرزو حورمه ته وه و خواردنه که ی دیننه پێشی، چونکه ئەگەر ته نیا خواردنه که یان وێدەن، ته نیا جهسته و گەدەیانان تیر کردوون، بەلام ئەگەر بەرپرزو حورمه ته وه دایانبنین و دوو قسه ی خویشیان لەگەڵ بکه و خواردنه که شیان پێ بدەن، پروو حیشان تیر کردوون، که نه مبینوه له تهفسیره کاندایاژ به وه بکری: بۆچی خوا ﷻ بەزۆری وشه ی (إطعام) به کار دینتی، دەر خواردان؟ چونکه له نیزی که وه دایانده نین له شوینی خویان و خواردنه که یان بۆ داده نین، له بهر ته وه ی مرووف بهر له وه ی جهسته ی، پروو، پروو که شی پێویستی به تیر کردن ههیه، به پێز لیگرتن پروو که تیر ده بی، ئنجا خواردنه که شیان ده ده نی بۆ جهسته یان.

ئنجا که نه و خواردنه شیان پێده ده ن له بهر خوێانه وه ده لێن: ﴿إِنَّمَا نَطْعُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ﴾، ئەم قسه یه زۆری هه ره زۆری تهفسیره کان ده لێن: له دلی خوێاندا وایان گوتوه، به لام خوا ده ریخستوه، چونکه که سێک که هاوکاری ده که ی، ئەگەر بلێی: له بهر خوا هاوکارییت ده که م، په نگه له سه ر دلی قورس بی، هه رچه نده له بهر خوا به، به لام نابێ و بگوتری، بۆیه ده بی بلێن: له بهر خوێانه وه وایانگوتوه، یان له دلی خوێاندا وایانگوتوه، به لام خوا ﷻ ئاشکرای کردوه.

هه ندیک له زانایانیش گوتوو یانه: بۆیه واده لێن تا کو بیکه نه پاساو به لگه ی ته وه ی پێیان وانه بی هیچ چاوه روائیه کیان لێیان هه یه، ﴿إِنَّمَا نَطْعُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ﴾، ته نیا له بهر پروو خوا، له بهر په زامه ندیی خوا، یا خود به مه به ستی به دیدار گه یشتنی خوا له به هه شتدا، ئیمه نه و خواردنه تان پێ ده ده ین ﴿لَا تُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾، نه پاداشتمان لێتان ده وێ نه سوپاسکردن، واته: نه چاکه دانه وه ی ماددی، نه چاکه دانه وه ی مه عنه وی، هیچ کامیانمان لێتان ناوی.

ئنجا هه رچه نده ئەگەر وه ک به لگه هێنا نه وه ی ته وه گوترا بی، که هیچ چاوه روائیه کیان لێیان نه، ته وه ش پێی تیده چی، به لام زیاتر ته وه مانایه راسته که له دلی خوێاندا وایان گوتبی، یان له بهر خوێانه وه وایانگوتبی.

﴿إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطِيرًا﴾، ٦٠١ تیمه ترسی پوژیک گرژی سه ختمان ههیه له لایه ن پهروهردگارمانهوه، واته: نهو پوژه روو گرژو سهخت و بیهرهزایه پهروهردگارمان دههینتیه پیش، تیمه ترسی نهو پوژهمان ههیه، بویه ههرچی پیمان وابی له مهترسی نهو پوژهمان دوور دهختهوهو، له سزاو جهزربهی خوا دهمانپاریزی، نهنجامی دههین و، یهکیک لهو کارانهش بریتیه له خیرو چاکه و هاوکاری کردنی خهک.

﴿فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ سَرَ دَلِكَ الْيَوْمِ﴾، له نهنجامی نهوهش دا، خوا له خراپهی نهو پوژه چهپالهی دان و پاراستنی ﴿وَلَقَّهْمُ نَصْرَهُ وَرُورًا﴾، (لَقَّاهُمْ: أَي جَعَلَهُمْ يَلْقَوْنَ)، وای لیکردن بگه نه روو گهشی و دلخویشی، ﴿نَصْرَهُ﴾، واته: درهوشاوهی دهم و چاو، گهشی دهم و چاو، ﴿وَرُورًا﴾، (رور) ﴿فَرَحَ مُنْكَتِمٍ فِي الْقَلْبِ﴾، دلخویشیه که له دلدا شیردراوه بی، ههمیشهش مرؤف که دلی خوښ بوو، پووشی گهش دهبی، کهسیکیش دلی پر خهفت و مهینهتی بوو، دهم و چاویشی تاریک دهبی و رهش دادهگهپی و، ته می خه می لی دهنیشتی.

٦٠٢ ئنجا خوا ﴿وَجَزَلْنَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةَ وَحَرِيرًا﴾، به هوئی خوړاگریانهوهش باخ و ناوریسمی به پاداشت دانهوه، ﴿جَنَّةَ﴾، واته: باخیکی زور ناوازه، چونکه به نه زانراو (نکرة) هاتوه، واته: باخیک که له وهسف نایهت، ههمیشه خوای بهرز که ههنديک شت به نه ناسراو دیني، بو نهوهیه سهرنجمان بو نهوه رابکیشی که نهو شته وهسف ناگری، یانی: باخیکی زور ناوازه ﴿وَحَرِيرًا﴾، ههروهها ناوریسمیکی ناوازهش، نهو ناوریسمهش بو بهرگ و پوښاکیان، بو نوین و پیخهفیان، بو ههموو نهو کهل و په لانهی به کاریان دینن و قوماشیان پیویسته، نهوانه سهرتاپایان و سهرله بهری شته کاریان ناوریسمه، ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾، لهویدا پالیان داوه تهوه شانپان داداوه له سهر تهختان، (أَرَائِكِ) کوی (أَرِيكَة) یه، واته: تهختیک که داندراوه بو له سهر پالدانهوهو شان له سهر دادان، ﴿مُتَّكِئِينَ﴾، کوی (مَتَكِي)

ه، ئه‌ویش که سێکه شانی داداوه، به کوردیی ده‌لێن: شان دادان، یان پالدا نه‌وه، که بریتیه له حاله‌تیک له نیوان دانیشتن و ڕاکشاندا، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: مرو‌ف سه‌نگ ده‌داته سه‌ر تانیشتی و سه‌ر ته‌نیشتی و هه‌ردوو که لاقه‌کانی ڕاده‌کێشی، واته: وانیه که دانیشتن چوار مه‌شقی، هه‌روه‌ها واش نیه که ڕابکشی له‌سه‌ر پشت، یان له‌سه‌ر ته‌نیشت، به‌لکو نیوه‌ی یه‌که‌می جه‌سته‌ی به‌رز ده‌بی و نیوه‌ی دووه‌می ڕاده‌کێشی، ﴿مَشْكِينَ فِيهَا﴾ له‌و به‌هه‌شته‌دا ﴿عَلَى الْأَرْكَاءِ﴾ له‌سه‌ر ته‌ختان ﴿لَا يَرْوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا﴾ له‌ویدا (به‌هه‌شتدا) نایینن ڕاناوه‌که بۆ به‌هه‌شت ده‌چته‌وه، بۆ باخه‌که ﴿شَمْسًا﴾ خۆر نایینن ﴿وَلَا زَمْهَرِيرًا﴾ هه‌روه‌ها سه‌رماو زوقمیش نایینن، که‌ش و هه‌وای به‌هه‌شت وه‌ک له‌ فه‌رمایشتی پیغه‌مه‌ردا ﷺ هاتوه له‌ ئایه‌ته‌کانیشدا ده‌رده‌که‌وی، نه‌ سه‌رمایه، مرو‌ف پتووستیی به‌وه بی خوی لی به‌اریزی و، نه‌ گه‌رماشه‌ پتووستیی به‌ خو‌ فینک‌کردنه‌وه بیت، له‌ شو‌ینه‌واریکدا هاتوه، عه‌بدو‌ل‌لای کوری مه‌سه‌عوود ﷺ گو‌توویه‌تی: ﴿الْجَنَّةُ سَجَسَجٌ لَا قَرَّ فِيهَا، وَلَا حَرًّا﴾ (أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ٣٥١٠٣)، که‌ش و هه‌وای به‌هه‌شت وه‌ک ئه‌و کاته‌یه که له‌ که‌شێکی خو‌شی سالد، لای به‌ره‌ به‌یان یان لای ئیواره، شه‌مال و شنه‌یه‌کی بای فینک دی، نه‌ وایه سه‌رما بی و، نه‌ واشه گه‌رما بی.

﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا﴾ سێبه‌ره‌کانی (ئه‌و باخه) لیان نیزیکن، هه‌له‌ته‌ سێبه‌ره‌کان هی لق و پۆپه‌کانن، که‌واته: لق و پۆپه‌کان شو‌ر بوونه‌وه به‌سه‌ریانداو سێبه‌ریان به‌سه‌ردا کردوون، ئه‌گه‌رنا به‌هه‌شت گه‌رمای لی نیه، تاکو خه‌لک پتووستیی به‌ به‌ر سێبه‌ر بی، که‌واته: لێره‌دا ﴿ظِلُّهَا﴾ مه‌به‌ست پتی لق و پۆپه‌کانی دارو دره‌خته‌کانه، وه‌ک له‌ سوو‌ره‌تی (الرحمن) دا ده‌فه‌رموی: ﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾ (الرحمن، هه‌ردوو که باخه‌کان خاوه‌ن لق و پۆپ و چلی نه‌رم و ناسکن. ﴿وَذَلَّلْتُ قُطُوفَهَا نَدْلِيلًا﴾ (قُطُوف) کوی (قُطِف) ه، یانی: چنراو ئه‌وه‌ی ده‌چنری، یانی: (جَنَى)، چنراو میوه‌ی لێک‌راوه‌ی ئه‌و دره‌ختانه، (ذَلَّلْتُ) واته: (سَهَّلْتُ) ئاسانکراون، شو‌ر بوونه‌وه به‌ شو‌ر کردنه‌وه‌یه‌کی نایاب.

﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ﴾، قاپانیکى له زېريان به سهره وه ده گيردړين، (آنيه) كوى (إناء)، قاپ، دهر، (أواني) يش كوى كويه، (إناء) بریتیه له ده فریک خواردنی تیدا بئ، نجا میوه ی تیدایه گوشتی تیدایه، به ده فرانی زیوین به سهریانه وه ده گيردړی، بېگومان ده فره کانیش خالیی نین و شتیان تیدایه، بویه به سهریانه وه ده گهړن.

﴿وَأَكْوَابُ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾، (أكواب) كوى (كوب)، واته: گوژه و سوړا حیی نه وه ی شلمه نییه ك شه اړیکى تیدایه و لیه وه ده كړته نيو كاسه كانه وه (په رداخه كانه وه)، هه ندیکش گوتوویانه: (أكواب) هه ر خودی په رداخه كانن ﴿وَأَكْوَابُ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾، كووپه كانیش له شووشه ن، یاخود له ماده ده یه كى بلوورین ﴿قَوَارِيرًا مِّن فِضَّةٍ﴾، شووشانك له زیو، بویه عه بدوللای كور ی عه بیاس (خوا له خو ی و بابی رازی بئ) گوتوویه ق: نه و شتانه ی خوا باسی كردوون له به هه شتدا، نه گه ر هه موویان وینه یان هه بئ له دنیا د، به لأم ﴿قَوَارِيرًا مِّن فِضَّةٍ﴾، وینه ی نیه، چونكه ئیمه شووشه ی زیوینمان نه بینیه، نه گه ر شووشه بئ شووشه یه و، نه گه ر زیو بئ زیوه، نجا هه ندیک له زانایان گوتوویانه: شووشه یه، به لأم وه ك زیو سپیه، چونكه (قواریر) كوى (قازورة) یه، نه ویش بریتیه له شووشه یه ك كه بؤی خو شى تئ ده كړی، یاخود شلمه نییه كى كه م و گرانبه های تیدا هه لده گیرئ، ﴿مَذْرُوءًا نَفِيرًا﴾، نه وانه نه و شته ی تییان كردوه، نه و شه رابه، نه و خواردنه وه یه، نه دازه گیریان كردوه به نه دازه گیریه كى ریک، واته: هه ر كه سه چه نده ی پئ ده خورته وه، چه نده ی ئاره زوویه، نه و نه نده ی بؤ تیکراوه، نه ك زیاد بئ و پتی ئاره حه ت بئ و ناچار بئ بیخواته وه، یاخود كه م بئ و ه ی دیکه ی پتویست بئ و بلئ: دووباره بؤم تیبكه نه وه.

﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَجْجًا﴾، هه روه ها پتکینکیان شه راب ده درتئ، كه زه نجه یلی له گه ل تیکه ل كراوه، ﴿عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا﴾، (نه و پتکه شه رابه خواردنه وه یه ی دیاندرتئ) له سه رچاوه یه كه له ویدا (له باخه كه دا، له

بەهەشتدا) پێی دەگوترێ: سەلسەبیل، ئەمیش وەك دواتریش باسی دەكەین
واتە: شەلمەنبەك كە بە ئاسانی لە گەروو بچتە خوارو، زۆریش خۆش و بە
تام و زوڵال بێ.

﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾، لاوانێکی هێلراوە (بە گەنجیی و بە لاوی هێلراوە)
بەسەریانەو دەگەرێن، (وِلْدَان) کوێ (وَلِيد)ە، ئەمیش هەرچەندە (فَعِيل)ی بە
مانای (مفعول)ە، یانی: لە دایك بوو، بەلام مەبەست پێی ئەوەیە كە ئەمەنیان
هەلنەكشیووە لاو گەنجن و تازە دەگەنن، ﴿مُخَلَّدُونَ﴾، كوێ (مُخَلَّد)ە، ئەمیش
هەرچەندە هەندێکیان گوتووینە: یانی: بازەنیان لە دەست كراوە، هەندێکیان
گوتووینە: گوارەیان لە گوێ دایە، بەلام (مُخَلَّد) واتە: هێلراوە، یانی: (مُبْقُوعٌ)،
هێلراونەو، واتە: هەر بە گەنجیی دەهێلرێنەووە ئەمەنیان بەسەردا ڕەت نابێ،
هەلبەتە بەهەشتییەكان هەموویان هەر وان، بەلام ئەوانەى خزمەت دەكەن،
ئێنسان وای لە قالب خۆشتە كەسێك كە خزمەتی دەكات، ئەمەنی كەم بێ،
بۆ ئەوەی پێی سەغڵەت نەبێ، فەرمانی پێ بكات: ئەوەم بۆ بكەو ئەوەم بۆ
مەكە! ﴿إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْشُورًا﴾، ئەگەر تۆ ئەو لاوانەى خزمەتیان دەكەن،
بیانیی پێت وایە گەوهەری پڕژێندراون، گەوهەری پڕژو بلاون، گەوهەرو
مرواریی كە لە سپیی و ساقیان دەدرەوشیتەو، ئەو گەنج و لاو خزمەت چێیانە،
وەك گەوهەری پڕژێراو و بلاو كراوە دێنە بەر چاو، ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾، ئەگەر تۆ
ئەوێ ببینی، ﴿تَمَّ﴾، یانی: (هُنَاكَ) و زەرفی شوێن (ظرف مكان)ە، یانی: (إِذَا رَأَيْتَ
هُنَاكَ)، ئەگەر ئەوێ ببینی ﴿رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا﴾، نازو نێعمەتێكی زۆرو مولك
و دەستوێشتووێكی زۆر، دەبینی، لێرەدا (ملك) بەمانای دەستوێشتووێتی، واتە:
وەك چۆن حوكمراێك، پادشایەك قەلەمپەوییەكی زۆر لەبەر دەستی دا هەیە،
تۆش بابای بەهەشتیی بەجووړە دەبینی، هەلبەتە ئەوەش بۆ نێزیکخستەوێه
لە عەقڵی ئێمە، ئەگەرنا بەهەشت لەگەڵ دونیادا بەراورد ناكړی.

﴿عَلَيْهِمْ يَابُّ سُدُسٍ خُضْرٌ وَاسْتَرْفُ﴾، ﴿عَلَيْهِمْ﴾، یانی: (فَوْقَهُمْ)، لەسەر وویانەوه، پۆشاکێ ئاوریشمی تەنکی سەوز، ھەر وەھا ئاوریشمی ئەستووری سەوز ھەیە، واتە: پۆشاکەکیان کە لەسەر وەیانەو بەخۆیان دادەدەن، ئاوریشمە، چ تەنک، چ ئەستوور، بەلام بە ڕەنگی سەوز ﴿وَحُلُوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾، ڕازێنراونەو ھەش بە بازنە زیویەکان ﴿وَسَقَنَّهُمْ زُيُفًا سَرَاكًا طَهُورًا﴾، پەر وەردگاریشیان خواردنەو ھەیکێ زۆر پاک و پاککەر و ھەیکێ پێدان.

﴿إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُم جَزَاءً﴾، پێیان دەگوتری: ئەو ھە پاداشتی ئێوە بوو، لەسەر کردەو ھەکانێ ڕابردووتان ﴿وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا﴾، ھەولدان و تێکۆشانەکی شتان سوپاسکراو بوو، نرخیندراو بوو، بە ھەند گیرا بوو.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یە کەم:

کاتیکی زۆر پیش دروستکردنی مرۆف تێپەرێوه، شتیکی باسکراو نەبووه، دواى خوا پاش دروستکردنی (ئادەم لە خاک و) وەچەکەى لە تۆویلکەیهى کى ناوێتە بە مەبەستى تاقیکردنەوه، دروستیکردو بە بیسەر و بینەرى گیراو، راستەپێی پێشاندا، چ سوپاسگوزار بى، چ سێلە و ناسپاس:

خوا ﷻ دەفرموی: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۝﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە شەش بڕگەدا:

(١) - ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ﴾، ئایا ماوهیهك لە کات بەسەر مرۆفدا تێپەرێوه؟ ئەم پرسیار کردنە پرسیار کردنی پێپیلێنان، پێ چەسپاندن (إِسْتِفْهَام تَقْرِيرِي) هە، ئاراستەى کەسێکی نادیاربیکراو کراوه، مەبەستیش پێی چەسپاندنە، واتە: بە دنیایی ماوهیهك لە پۆژگار بەسەر مرۆفدا تێپەرێوه.

(٢) - ﴿لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾، کە شتیکی باسکراو نەبوو، (أَي: كَانَ مَعْدُومًا فِي زَمَنِ سَبْقٍ، وَالْمَعْدُومُ لَا يُذَكَّرُ)، واتە: نەبوو بووه لە ماوهی رابردوودا پیش ئەوهی دروست بێ، شتی نەبووش باس ناكری و ناوی ناهێندری، ﴿لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾، (شێنا) شتێك (مذکوراً) یانی: (الْمَعْنَى الَّذِي هُوَ بِحَيْثُ يُذَكَّرُ)، شتیکی دیاربیکراو کە باس بکری، کەواتە: ماوهیهکی زۆر کە بەس خوا دەیزانی، بەسەر تاک تایی مرۆفان و تیکرای مرۆفاندا تێپەرێوه و لەپیش وادا ماوهیهکی زۆر تێپەرێوه، بگرە ماوهیهکی بیکۆتایی، چونکە خوا

﴿٦٠٧﴾ بوونه که ی بئ سهره تابه، که واته بئ سهره تا کات (وقت) تته پروه، که مروء شتیک نه بووه بوونی ببئ، باس بکری و ناوی بهتری، واته: نهی مروء! به بئ کو تایی و سنوور کات تته پروه، تو نه بووی، ئیستاش له ماوه یه کی دیاری بکراودا ده بی و بوونیکت پئ ده دری، دوا یی دووباره له پرووی جهسته ییه وه نه بوون (عدم) ت به سهردا دته وه!

ئنجا نهی مروء! ﴿٦٠٨﴾ خواجه که به بئ سهره تا کاتی به سهر تو دا گوزه راندبئ، دوا یی تو ی دروست کردبئ، له ماوه یه کی که می کاتدا ده بی، که ته مه نه دونیایه که ته، ئنجا نهو ته مه نه ت که ده پوات و نهو قوناغه ی دنیات به سهر ده چئ، ئایا ده گونجی پئت وابئ زه همه ته جار یی دیکه خوا له قوناغ یی دیکه دا، به شیوه یه کی دیکه بوونت پئ بداته وه؟ به دنیای ی نه خیر، بویه زانایان لیره دا گوتوو یانه: ﴿هَلْ فِي الْاِسْتِفْهَامِ مِثْلٌ (قَدْ) فِي الْخَبْرِ﴾، له پرسیار کردندا وه (قد) وایه، له هه والدان دا، وه: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾، (قد) بو ساغر کردنه وه یه ده لئن: ﴿هَلْ﴾ له پرسیار کردندا، هه مان مانای (قد) ده گیه نیئ له هه والداندا، که واته: به دنیای ی کاتی کی زور به سهر مروء دا تته پروه شتیک باسکراو نه بووه.

زانایان ده لئن: ﴿وَالْمَعْنَى: هَلْ يُقَرُّ كُلُّ اِنْسَانٍ مَوْجُودٍ، اَنَّهُ كَانَ مَعْدُومًا زَمَانًا طَوِيلًا، فَلَمْ يَكُنْ شَيْئًا يَذْكُرُهُ؟﴾، ئایا هه ر مروء ئیک دان دان به وه دا دینئ (یانی: پیویسته دانی پندا بینئ) که شتیک نه بوو بووه له ماوه یه کی زور داو، شایانی باس نه بووه و باسکراو نه بووه؟

﴿الذَّهْرُ: الزَّمَنُ الطَّوِيلُ اَوْ الزَّمَنُ الْمُقَارِنُ لِوُجُودِ الْعَالَمِ الدُّنْيَوِيِّ﴾، (دَهر) بریتیه له ماوه یه کی درئ، یاخود نهو کاته ی جووت و به راورد ده بیتته وه له گه ل بوونی ته م گه ردوون و زیانه دنیاییه دا.

﴿وَالْحَبِئ: مِقْدَارٌ مُجْمَلٌ مِنَ الزَّمَانِ يُطْلَقُ عَلَى سَاعَةٍ وَعَلَى اَكْثَرٍ﴾، (حَبِئ) ﴿حَبِئٌ مِنَ الدَّهْرِ﴾، ماوه یه کی زانراوه له کات، بو ماوه یه کی که م به کار ده هیندرئ و، بو ماوه یه کی زوریش.

ئىنجا خوا ﴿تَبٰرَكَ﴾ دېتە سەر باسى چۆنىە دىتى روستکردنى مەرۇف:

۳- ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ﴾، ئىمە مەرۇفمان لە نوتفەيەكى تىكەل دروستکردو، ﴿أَمْشَاجٍ﴾:

أ- يان كۆى (مَشْج)ە، (مِثْلُ عِدْلٍ، أَيْ مَمْشُوجٍ)، (عِدْلٍ)، واتە: لابار، (مَشْج)ىش بەماناى (مَمْشُوج) دى، يانى: تىكەل.

ب- ياخود ﴿أَمْشَاجٍ﴾، كۆى (مَشْج)ە، وەك (سَبَب) يانى: ھۆكار، كە بە (أَسْبَاب) كۆدەكرىتەو.

ج- يان كۆى (مَشْج)ە، وەك (كَيْف) يانى: شان كە بە (أَكْتاف) كۆدەكرىتەو، كە دەفەرموى: ﴿نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ﴾، تۆويلكەيەكى تىكەل، ئەمە ئەو واتايەش ھەلدەگرى، كە لە توخمەكانى زەوى تىكەلە، بەلام باشتەر وايە ئاوا لىك بدرىتەو: تىكەلەيەك لە ژياندارى تۆوى و ھىلكۆلەي نىو ئاوى ئافرەت، ئەو دووانە تىكەل دەبن، ئەوانىش ھەر كامپىكان لە كۆمەلەكى زۆر لە خانەو گەردو گەردىلەكان، پىكدىن.

۴- ﴿تَبَتَّلَ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾، تاقىدەكەينەو ئىنجا گىراومانە بەبىسەرى بىنەر، ﴿تَبَتَّلَ﴾، لە شوئىنى حالدا دانىشتو، يانى: لە حاللىكدا ئىمە تاقىدەكەينەو ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾، ئىنجا گىراومان بەبىسەرى بىنەر، واتە: تواناى بىستىمان پىداو تواناى بىنىنىشمان پىدا، چونكە ئەگەر ئەو توانايانەي نەبن، شت بىستى و بزائى و شت بىنىنى، تواناى تاقىكرانەوئەي نابن.

ئىنجا خوا ئەيفەرمو: ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾، بەلكو بە صىغەي زىدەپۆيى ھىناوئەي، فەرموويەتى: ﴿سَمِيعًا﴾، زۆر بىسەر ﴿بَصِيرًا﴾، زۆر بىنەر، چونكە ھەر كام لە ھىزى بىستى و دىت لە مەرۇفدا، زياتر لە ئەركىكىيان ھەيە، ئەو نە بەس بىستى و بىنىن بەو دوو ھىزەيان، بەلكو مەرۇف دەتوانى چەندان جوړە شت بىستى، چەندان جوړە دەنگ بىستى، ھەم وەحىي پەيامى خوا بىستى،

ههم پیکه وه قسه‌ی یه‌کدی بییستن، ده‌توانی چهندان جوّره ده‌نگ بییستی و لیان تیبگات، هه‌روه‌ها مروّف ده‌توانی چهندان جوّره ده‌نگ و قه‌باره و شیوه و دیمه‌ن بیینی.

۵- ﴿إِنَّا هَدَيْنَا السَّبِيلَ﴾، تیمه ری راستمان پیشاندا، لیره‌دا هیدایه‌ت به‌مانای پیشاندا، واته: تیمه ری راستمان پیشاندا ﴿السَّبِيلَ﴾، (أل‌ی) ناساندنی له‌سه‌ره، واته: تیمه ری‌یه‌که‌مان پیشاندا، راسته ری‌یه‌که، که راسته‌ری‌ی خواجه، لیره‌دا ناگونجی (أل‌ی) بو تیکرا (جنس‌بی)، واته: هه‌موو ری‌یه‌که‌مان پیشاندا، نا، به‌لکو یانی: ری راستمان پیشاندا، ری‌یه‌که‌مان پیشاندا، به‌رنامه و ری‌بازه‌که‌ی خو‌مان.

۶- ﴿إِنَّمَا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾، تنجا یان سوپایگوزار ده‌بی، یاخود سپله و ناسپاس، یانی: (أَرْسَدْنَاهُ إِلَى الطَّرِيقِ السَّوِيِّ الْمُوَصَّلِ إِلَى الْهَدَفِ، إِنْ أَرَادَ سَالِكُهُ الْوُصُولَ)، تیمه ری راستمان به‌نامنج گه‌یه‌نه‌رمان پیشان داوه، نه‌گه‌ر بابای پیدان پویشتووی بیه‌وی پی‌بگاته نامانج و شوینی مه‌به‌ست.

وشه‌ی ﴿إِنَّمَا﴾ له‌ ﴿إِنَّمَا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ دا ﴿إِنَّمَا﴾ حَرْفُ تَفْصِيلٍ، بَسِيط، أَوْ مُرَكَّبٌ مِنْ: إِنْ وَمَا، (إِنْ) الشَّرْطِيَّةُ وَ(مَا) النَّافِيَةُ الْمُتَجَرِّدَتَيْنِ مِنَ الْعَمَلِ، ﴿إِنَّمَا﴾ یان پی‌تیک سادیه‌هه‌ر خو‌یه‌تی، یاخود پی‌تیک لیک‌دراوه، له‌ (إِنْ‌ی) شه‌رتیه له‌گه‌ل (ما‌ی) ی لابره، به‌لأم لیره‌دا نه‌ (إِنْ‌ه‌که‌مانای مه‌رج ده‌گه‌یه‌نی، نه‌ (ما‌یه‌که‌مانای لابردن ده‌گه‌یه‌نی، به‌لکو به‌هه‌ردووکیان مانای ته‌فصیل پیدان و پروونکردنه‌وه‌ی شتیک ده‌گه‌یه‌نین، که‌واته: واتایه‌که‌ی ناوای لیدیته‌وه‌: (إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ فِي حَالٍ أَنَّهُ مُتَرَدِّدٌ أَمْرُهُ بَيْنَ أَحَدِ هَذَيْنِ الْوُصْفَيْنِ: شَاكِرٍ أَوْ كَفُورٍ)، تیمه ری راستمان پیشان داوه له‌حالی‌که‌دا نه‌و کاره‌که‌ی له‌نیو نه‌و دووانه‌دا دی و ده‌چی، له‌نیو نه‌و دوو و هه‌سفه‌دا: یان سوپاسگوزار ده‌بی، یاخود نا سوپاس، به‌دل‌نیایی که‌سی‌که‌هیدایه‌ت و پ‌نیمایی خوا بگریته به‌ر، ری راستگرتو و ده‌بی و سوپاسگوزاره، که‌سی‌کیش هیدایه‌ت و پ‌نیمایی خوا ره‌فز بکات، گومرایه و سپله‌یه.

كورتە باسیك له باره‌ی چیه‌تی مرۆڤه‌وه

ئایا جەوهه‌رو چیه‌تی مرۆڤ له‌چیدا شێردراوه‌ته‌وه؟ ئیمه له‌ سێ برگه‌دا زۆر به‌ گوشراوی ئه‌و باسه ده‌که‌ین:

(۱) - به‌ پێی ئایه‌تی: ﴿ فَإِذَا سَوَّيْتَهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴾ (۲۹) هه‌روه‌ها سووره‌تی (ص) یش ئایه‌تی (۷۲)، ئه‌و رسته موباره‌که له‌ هه‌رکام له‌و دوو سووره‌ته‌دا هاته‌وه‌، واته‌: هه‌رکاتێک پێکمه‌ست و له‌ ڕووحی خۆم فووم به‌به‌ردا کرد، بۆی به‌ کرێنووشدا بکه‌ون.

﴿ فَإِذَا سَوَّيْتَهُ، ﴾ ئنجا هه‌ر کاتێک جه‌سته‌که‌یم پێکمه‌ست و سازو ئاماده کرد ﴿ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي ﴾، له‌ ڕووحی خۆشم، (له‌و ڕووحه‌ی به‌س خۆم ده‌زانم چیه‌؟ یان: دروستکراوی تاییه‌تی خۆمه‌) فووم به‌به‌ردا کرد، ئیوه بۆی به‌ کرێنووشدا بکه‌ون، ڕووی دواندن له‌ فریشته‌کانه‌، که‌واته‌: فریشته‌کان فه‌رمانیان پێکراوه‌ بۆ ئاده‌م به‌ کرێنووشدا بکه‌ون، کرێنووشی ریز لێ گرتن، دوا‌ی ئه‌وه‌ی خوا ﷻ پاش پێکمه‌ستی جه‌سته‌که‌ی ئاده‌م، ڕووحی به‌به‌ردا ده‌کات.

هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی سه‌جده‌شدا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ ثُمَّ سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي... ﴾ (۹) السجدة، واته‌: ئنجا پێکمه‌ست و له‌ ڕووحی خۆی فووی به‌به‌ردا کرد...

بێگومان ئایه‌ته‌کانی: (۲۹) ی (الحجر) و (۷۲) ی (ص) له‌ باره‌ی بابی مرۆڤایه‌تی ئاده‌مه‌وه (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده‌دوین و، ئایه‌تی (۹) ی سووره‌تی (السجدة) ش له‌ باره‌ی وه‌چه‌ی ئاده‌مه‌وه ده‌دوی که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿ ثُمَّ سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي... ﴾ (۹) السجدة، دوا‌یی خوا جه‌سته‌که‌ی پێکمه‌ست و له‌ ڕووحی خۆی (که‌ تاییه‌ته به‌ خۆیه‌وه‌، یان دروستکراویکی تاییه‌تی خۆیه‌تی) فووی به‌به‌ردا کرد.

ئىنجا ئىمه لەم ئايەتە موبارەكانە - وئەنى دىكەشيان ھەن - ئەو ئەنجامگىرىيە دەكەين كە وەك چۆن ھەویر بریتىيە لە: (ئارد + ئاو = ھەویر)، بە ھەمان شىۋە مروۇقىش لە: جەستەيەكى خاكىي و رووحتىكى خوايى پىنكەتاتو، ھەلبەتە خاكەكەش و رووھەكەش ھەر دووكيان دروستكراوى خوان، كە دەزانين خاكەكە چىيەو چۆنە، بەلەم نازانين رووھەكە چىيەو چۆنە؟ بۆيەش خوا ﷻ لە سوورەتى (الإسراء) دا دەفەرموئ: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي ...﴾ (٨٥) الإسراء، لە بارەى رووھەو پرسىارت لى دەكەن؟ بلى: رووھ لە كارى پەرودەگارمە، واتە: تەنیا خۆى دەزانى جەوھەر چىيەتەكەى چۆنە، كاتىك رووھ و جەستە پىكەو دەبن، مروۇقى خواوەنى ژيان و زىندوو ھەيە، بەلەم بە جيا بوونەوھيان و بەپىكەوھە كۆنەبوونەوھيان و لە يەك دابرايان، حالەتى مردن روو دەدات و، نە رووھەكە بەتەنیا مروۇقەو نە جەستەكەش، بەلكو مروۇق بریتىيە لە كۆى رووھ و جەستە، ئەوھى بۆ ئىمە زاندراوھ لەم ژيانە دونيايىەدا.

(٢) - بە پى ئايەتى: ﴿قُلْ يَتُوفَنَكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ (١١) السجدة، خوا بە پىغەمبەرەكەى ﷺ دەفەرموئ: بلى: فرىشتەى مەرگ كە پىتان سپىردراوھ وەفاتتان پى دەكات (وەرئان دەگرئ) دوايى بۆ لای پەرودەگارتان دەگىردىتەوھ.

لێرەدا ئاوا دەفەرموئ و، لە ئايەتەكەى سوورەتى (الزمر) یش دا دەفەرموئ: ﴿لَهُ نَبَوْا الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلَ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (٤٦) الزمر، خوا نەفسەكان وەردەگرئ لە كاتى مردنيانداو، ئەوھى نەمردبى لەكاتى خەوتياندا، ئىنجا ئەوانەى مردنى بۆ بپارداون دەيانگرىتەوھ، (ئەوانەى لە خەودا رووھەكانيان وەردەگرئ، ئەگەر مردنى بۆ بپاردابن، رووھەكان لە لای خۆى گل دەداتەوھ) ئەوانەى دىكەش دەنيرىتەوھ تاكو كاتىكى دياربىكراو، بىگومان لەوھدا نىشانە ھەن بۆ كۆمەلىك بىر بكەنەوھ.

دېسان ئەو ئايەتەش كە خوێندمانەو: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾، ئايا بەسەر مەوفا كاتىك لە رۆژگار تىپەريو (يان بە دنيایى كاتىكى زۆر لە پيش مەوفا دا تىپەريو) شتىكى باسكراو نەبوو.

ئەمانە هەموويان ئينان وەرەگيرى كە جەوھەر و چيەتى مەوفا و كاك و نيوەروكى مەوفا، لە رووحەكەيدا شيردراو تەو و جەستەكەى زياتر دەورى توپك و ديكورو روالەت دەبينى.

(٣) - ئايەتەكانى: (١٢ و ١٣ و ١٤)ى سوورەتى (المؤمنون) كە تيمە لە تەفسيرى سوورەتى (المؤمنون) دا كورتە باسكمان كرد، لەبەر رۆشنايى واندا، لەبارەى دروستبوونى مەوفا، هەم ئادەم و جەووا سەلامى خويان لەسەر بى و، هەم وەجەكەيان، ئەمەش دەقى ئايەتەكانە: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾ (١٢) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَظْفَةً فِي قرارٍ مَّكِينٍ﴾ (١٣) ﴿فَرَفَعْنَاهُ نَظْفَةً عِلَّةً فَخَلَقْنَا الْمَلَكَةَ مَضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمَضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَاهُ لَحْمًا ثُمَّ أُنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (١٤) المؤمنون، واتە: بە دنيایى تيمە مەوفا لە خولاسە و پوختەيەكى قورى دروست كردو، دوايى گيرامانە بە نوتفە (نطفة)، لە نشینگەيەكى مەحكەم و قايم دا (مەبەست پيى مندا لاني دايكە) دوايى نوتفەكەمان دروست كرد بە خوێنپارە، ئنجا خوێنپارەكەمان گيرا بە پارچە گوشتىكى زارجوو ئاسا، ئنجا پارچە گوشتەكەى زارجوو ئاسامان گيرا بە تيسقانهكان، ئنجا تيسقانهكانمان بە گوشت داپوشين، دواى ئەوێش بە دروستكراوێكى ديكە دروستمان كرد. كە بە راي زۆرەيى زانايان مەبەست پيى رووح بەبەردا كردنەق، واتە: پيش هەر ژيايى هەبوو، هەر لە قوناغى (نطفة) دەو، بەلكو پيش (نطفة)ش هەر لەوكاتەوێ زيندەوێ توويى بوو لە نيو مەنى بابدا، هەر وەها هيلكوۆلە بوو لەنيو مەنى دايكدا، هەر لەوكاتەوێ ژياندار بوو، ئنجا زيندەوێ توويى (حيمن)، ئەو زيندەوێ دەبيتە مەوفا، يەكێكە لە: پينج سەد مليون (٥٠٠٠٠٠٠٠) دانە، كە لە هەر ئاو هاتىكى پياودا هەن و، قەبارەكەى بە ئەندازەى سانتيمەتر سىجايەكە (١ سم^٢)، يەكێك لەوانە لەگەڵ هيلكوۆلەيى ئاو نافرەتدا، يەك دەگرى و بە هەردووكان

(نطفة) پێك دێن، دواى ئهو نوتفه (نطفة)یه دەبێتە عەلەقە، عەلەقە دەبێتە موضغە، موضغە دەبێتە ئیسقان و، ئیسقان بە گۆشت دادەپۆشری، ﴿مُرْأَشَانُهُ حَلَقَاءَ آخَرٍ﴾، ئنجا کردمان بە دروستکراویکی دیکە، بۆچی دەفەرموی: دروستکراوی دیکە؟ چونکە تاكو ئهو کاتە هەر ژياندار بووه، بەلام ئه‌وجار دەبێتە گیانلەبەر، بۆیه‌ش زۆر جارمان له‌ کتیب و نووسراوه‌کانی خۆمدا گوتوومه: هه‌له‌یه - مه‌گه‌ر وشه‌ی ڕووح به‌مانای ژيان (حياة) به‌کار بێ - نه‌گه‌رنا هه‌له‌یه‌ بۆ جگه‌له‌ مرۆف بگوتری: ڕووح له‌بەر، چونکە گیانلەبەر ته‌نیا مرۆفه‌، ئه‌وانه‌ی دیکه‌ ژياندارو ژيانلەبەرن، ئه‌وه‌ی ڕووحدار و ڕووح له‌بەر بێ، ته‌نیا مرۆفه‌، خوا وشه‌ی ڕووحی ته‌نیا بۆ مرۆف به‌کار هێناوه‌، ئه‌وانه‌ی دیکه‌ هه‌موویان به‌س ژيانیان هه‌یه‌، هه‌روه‌ها مرۆفیش به‌ر له‌وه‌ی ڕووحی به‌به‌ردا بکری، کاتی: نوتفه‌یه‌، عەلەقەیه‌، موضغەیه‌، له‌ هه‌موویان دا ژيانداره‌، به‌لام دواى له‌ قۆناغیکی دیکه‌دا ڕووحی به‌به‌ردا ده‌کری.

دواى که‌ ده‌فەرموی: ﴿فَبَارَكْ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾، به‌رزى و به‌پێزى و به‌ره‌که‌تداریی بۆ خواى باشترينى به‌ديه‌پنه‌ران، ئه‌مه‌ش دیسان ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نى: که‌ مرۆف دواى ئه‌وه‌ی خوا به‌و قۆناغه‌دا تتيده‌په‌رێنى، ئنجا جه‌وه‌هه‌رو چيه‌تيکی په‌يدا ده‌بێ که‌ له‌ ڕووحه‌که‌یدا په‌نه‌انه‌و شێردراوه‌یه‌.

که‌واته‌: مرۆف له‌م ژيانه‌ دنياه‌دا له‌ دوو به‌ش پێك هاتوه‌: جه‌سته‌یه‌کی خاکی و، ڕووحیکی خواى په‌نه‌انی چيه‌ته‌ نه‌زانراو، که‌ به‌ هه‌ردووکیان مرۆف مرۆفه‌، به‌ جیا بوونه‌وه‌ی ڕووح له‌ جه‌سته‌، جه‌سته‌که‌ ده‌بێتەوه‌ به‌ خاك، خه‌لك خوا خوايه‌تی زوو له‌ كوژل خوێ بکه‌نه‌وه‌و له‌بەر چاویان ون بێ، ڕووحه‌كه‌ش ده‌چیتە ئه‌و شوێنه‌ی خواى په‌روه‌رگار بۆی دیاری کردوه‌، چ چاکه‌کار چ خراپه‌کار بوو بێ، به‌لام ئه‌وه‌ش مانای ئه‌وه‌ نیه‌ که‌ ئه‌و مرۆفه‌ کۆتایی پێ هاتوه‌، چونکە ئه‌و ڕووحه‌ له‌ قۆناغی به‌رزه‌خدا به‌پێی ئایه‌ته‌کان و حه‌دیه‌سه‌کانیش، جه‌سته‌یه‌کی دیکه‌ ده‌پۆشی، پاشان له‌ قیامه‌تیش جه‌سته‌یه‌کی دیکه‌ ده‌پۆشی، به‌لێ خواى باڵاده‌ست باسی زیندوو کرانه‌وه‌ی جه‌سته‌کان ده‌کات، به‌لام به‌دلتیایی ئه‌و

ماددەيەى جەستەى مەرقۇمى لى پىك دى لى قىامەتدا، چ ھى پەردارنى چاكەكار،
 چ ھى بىپروايانى خراپەكار، واتە: چ بەھەشتىيەكان چ دۆزەخىيەكان، جەستەكە
 لە ماددەيەكى دىكە پىك دى، جگە لەو ماددەيەى تىستا تىمە دەيىنن، وەك
 ئايەتەكەى سوورەتى (الواقعة) ئامازەى پى دەكات و، كاتى خۇى كورنە باسيمان لەو
 بارەو كەرد، دەفەرموى: ﴿...وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۶۱) الواقعة، بەجۆرىك
 دروستتان دەكەينەو، كە ئىو نازانن، واتە: تىستا نازانن ئەوئ چۆنە، ئەو
 جەستەيەو، پەيوەندىي نىوان جەستەو روو و، ئەو ماددەيەى جەستەتانى لى
 دروست دەكرى، بۆ ژيانىكى نەپراوەى ھەتەھەتايى، ژيانىك كە تىداكات
 تەمەنت بەسەردا ناپرات، چ لە بەھەشت داو چ دۆزەخ دا.

کورتە باسیک له باره‌ی چه‌مک و واتای هیدایه‌تهوه

چهند جارێکی دیکه‌ش هه‌ر باس‌مان کردوه، به‌لام لێره‌ش به‌ کورتیی ده‌لێین: وشه‌ی (ه‌دایه‌) له‌ قورئاندا به‌لای که‌مه‌وه^۱ به‌ سێ واتایان به‌کار هاتوه‌، ده‌بێ ژۆر وریا بین، ئه‌و سێ واتایه‌ ئه‌گه‌ر بێت و تیکه‌لیان بکه‌ین، که‌ به‌ مانای گشتیی و، به‌ مانای تابه‌ت و، به‌ مانای تابه‌تی تابه‌ت (مَعْنَى: عام، مَعْنَى: خاص، مَعْنَى: أَحْصَ)، ئه‌گه‌ر بێت چه‌مک و واتایه‌کانیان تیکه‌ل بکه‌ین، ده‌گه‌ینه هه‌ندیک ئه‌نجامگیری و هه‌ندیک تیکه‌یشتن له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان، که‌ هه‌له‌یه‌و مانایه‌که‌ هه‌له‌ ده‌رده‌چێ.

ئێستاش سه‌رووتیشک ده‌خه‌ینه‌سه‌ر ئه‌و سێ مانایه‌ی هیدایه‌ت:

۱- مانای یه‌که‌می هیدایه‌ت: یه‌که‌مین مانایه‌ک که‌ وشه‌ی هیدایه‌تی بۆ به‌کارهاتوه‌، مانایه‌کی گشتیه‌ که‌ بریتیه‌ له‌ رێنمایی کردنی خوا ﷻ، راسته‌پێ کردنی خوا بۆ هه‌موو دروستکراوه‌کان، وه‌ک له‌ سووره‌تی (طه‌) دا هاتوه‌: ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، ثُمَّ هَدَىٰ﴾، واته‌: (موسا) گوێ: په‌روه‌ردگارمان ئه‌و زاته‌یه‌ که‌ بوونی به‌ هه‌موو شتێک داوه‌ و دواییش رێنمایی کردوه، لێره‌دا ﴿هُدَىٰ﴾، به‌ مانای: (راسته‌پێ کرد) واته‌: پابه‌ندی کردوه به‌و راسته‌پێه‌وه‌ی بۆی داناه‌وه، ئه‌وه‌ به‌ نسه‌بته‌ هه‌موو شته‌کانه‌وه، هه‌ر له‌ گه‌ردیله‌وه‌ تا‌کو که‌هکه‌شان، خوا سیستمێکی داناه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بوونی به‌ هه‌ر شتێک داوه‌، خستوو‌یه‌ته‌ سه‌ر سیستمیکیش، سه‌ر رێیه‌ک و پابه‌ندیش کراوه‌ به‌و رێیه‌وه،

(۱) بۆیه‌ ده‌لێم: به‌لی که‌مه‌وه، چونکه‌ ئه‌گه‌ر وردتر سه‌رنج به‌ده‌ین، وێرێ ئه‌و سێ واتایه‌ له‌ قورئاندا وشه‌ی (ه‌دی، ه‌دایه‌) به‌دوو واتای دیکه‌ش به‌کارهاتوه‌: ۱- هیدایه‌تی غه‌ریزه‌یی، بۆ وێنه‌ خوا فەرموویه‌تی:

۵- هیدایه‌تی به‌هه‌شتیان به‌ره‌و جیگا‌و رێگا‌کانی خۆیان له‌ به‌هه‌شتدا، وه‌ک خوا فەرموویه‌تی:

هەر له ^(۱) گەردیله وه بگره ههتا دهگاته کههکه شانهکان و گه له کههکه شانهکان، یانی: له بچووکتین شتیه بگره تاکو گه ورهترین شت، هه مووی خوا سیستمیکی بو داناوو، پابه ندیشی کردوه بهو سیستمه وه.

له سوورتهی (الأعلى) دا خوا دهفه رموی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝۱﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ۝۲ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝۳ وَالْأَعْلَى، واته: ناوی په روهردگاری هه ره به رزت به پاک بگره، ئه و زاته ی هه موو شتیکی هیناوه ته دی، ئنجا ریکی خستوه، ئه و که سه (هه موو شتیکی) ئه ندازه گیری کردوه و راسته پئی کردوه.

هیچ شتێک نیه خوا نه پهنایته دی، هه ر شتیکیشی هیناوه ته دی، ریکی خستوه و هه موو شتیکیشی ئه ندازه گیری کردوه، ئنجا خستوو شیه ته سه ر سیستم (نظام) یێک که پیه وه پابه ند کراوه، به و مانا گشتیه بو هیدایهت، جهسته ی تیمهش هه ر وایه، هه موو خانه کانی جهسته مان که بهمه زنده جهسته ی مروؤف له (۱۰۰) تریلیون (۱۰^{۱۰}) خانه زیاتر پیکهاتوه، هه ر کامێک له و خانانهش له: (۱۰۰) تریلیون گەردیله زیاتر پیکهاتوه، ئنجا هه موو گەردیله کان که خانه کان پیکدین و، هه موو خانه کان که شانه کان پیکدین و، هه موو شانه کان که ئه ندامه کان پیکدین و، هه موو ئه ندامه کان که کوئه ندامه کان پیکدین و، هه موو کوئه ندامه کان که جهسته پیکدین، هه موو ئه وانه خوا عزوجل بی ئه وه ی هه لپاردنی خو مانی تیدابی، ویستی خو مانی تیدابی، ریکی خستوو و ئه ندازه گیری کردوو، ئه و هه موو جوړه خانانهش له جهسته ی مروؤفا هه ن، خرۆکه سپیه کان و خرۆکه سووره کان، ئنجا کارگه ی دروستکردنی خرۆکه سووره کان، له نیو مؤخدا، له نیو ئیسقاند، ئه م هه موو کوئه ندامه ی خوا بو مروؤفی خو لقاندوو، که هیچ

(۱) تیکرایی توخمه کان (عناصر) که ژماره یان سه دونو (۱۰۹) زیاتره و، له گەردیله کان پیکدین و، پیکهینه ی سه رجه م شته کانیشن، مانای وایه گەردیله (ذرة - atom) یه که مین خستی مادده و سه رجه م دیارده کانیهتی. بڕوانه: الموسوعة العلمية الشاملة، ص ۲۴ - ۲۲، رئیس التحریر: أحمد شفیق الخطیب.

کامیان به پیتی ویستی مروّف کار ناکات: لیدانی دلمان، کار کردنی گورچیله کامان، کارکردنی گه دهو ریخو له کان، کوئه ندامی هه ناسه، هه موو کوئه ندامه کانی دیکه و هه موو نهو پیکهاتانهی دیکه جهستهی مروّف، ههروه ها هی هه موو ژيانداران به تیکرا، به لکو بی ژيانانیش هه موویان خوا ﷻ هیناویه دی، دوایش ریکیخستوو، و بهو شیوهیه ریگ و، پیکی کردوو، هه رشتیک له تهواوترین حالتهی خویدایه، پاشان نه ندازه گیری کردوو، دواپی رینماییشی کردوو، و پابه ندیشی کردوو بهو رییه وهی بوئی داناون، نهوه مانای یه که می هیدایه.

۲- **مانای دووه می هیدایه:** بریتیه له مانایه کی تاییهت به ئه رکدار کراوان (خاص بالمکلفین)، نهوانیش مروّف و جندن، وهک له سوورهتی (البقرة) دا خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ﴾ (البقرة، ۱۵۹) واته: به دنیایی نهوانه ی به لگه پۆشنه کان و رینماییشی ئیمه دوا ئه وهی پووغان کردۆته وه له کتیبدا، ده بشارنه وه و په نهانی ده کهن، ئانهوانه خوا و نه فرینکه ران نه فرینان لیده کهن.

ههروه ها هه ر له سوورهتی (البقرة) دا خوا فهرموویهتی: ﴿شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ...﴾ (البقرة، ۱۸۵) واته: مانگی په مه زان که قورناتی تیدا دابه ژنراوه رینماییه بو خه لک، کهواته: مانای دووه می هیدایهت بریتیه له ری پتشاندانی خوا بو مروّف و جند، که چۆن بژین و ماوهی ژیا نی دویانان چۆن بگوزهرینن؟ که به شیوهیه کی بی له تاقیکردنهوی خوا دهر بچن و، به شیوهیه کی بی سه ره رزانه ئهم ماوه کورتهی ژیا نی دویا تپه رینن و، شایسته ی نهوه بن خوا لیان خو شبی و لیان رازی بی و، بیانخاته به هه شته کانی خو یه وه.

۳- **مانای سییه می هیدایه:** مانایه کی تاییه تته و نهویش په یه وهسته به برواداران و پارێزکارانه وه، بو وینه: خوا ﷻ له سوورهتی (البقرة) دا ده فهرموئ:

﴿ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (٢) البقرة، واتە: ئەو کتێبە هیچ دوو دلی تێدانیه، رێنماییه بۆ پارێزکاران، واتە: راستەڕێ کە رو بە ئامانج گەیەنەرە بۆ پارێزکاران، لێرهدا وشە: ﴿هُدًى﴾ بە مانای بە ئامانج گەیاندن و راستەڕێ کردن هاتو، هەروەها لە سوورەتی (موحەممەد) دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ نَفُوهُمْ﴾ (١٧) محمد، واتە: ئەوانەى هیدایەتی خویان وەرگرتو و راستەڕێ بوون، خوا رێنماییان بۆ زیاد دەکات بەرچاو پوونییان بۆ زیاد دەکات و پارێزکاریشیان پێ دەبەخشی، هەروەها بەو واتای سییەم و تاییەترەیه کە ئیمە لە سوورەتی فاتحەدا خوا فێری کردوین لێی بپارێنەو و بلیین: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ (١) ﴿أَهْدِنَا﴾ یانی: بەردەوامان بکە لەسەر ڕێی راست، نەک: ڕێی راستمان پێشان بدە، خوا ڕێی راستی پێشان داوین، ﴿أَهْدِنَا﴾ واتە: بمانخە سەر ڕێی راست، ئنجا تۆی برۆدار لەسەر ڕێی راستی، بەلام بۆ لەسەر ڕێی راست بوون، لە هەموو تاوێ کانی تەمەنداو، لە هەموو هەلوێستەکاندا، لە هەموو هەلس و کەوتەکاندا، هەوچیمان بەو هەیه کە لەسەر ڕێی راست بین، ئەو پارانەو هەمان بەو مەبەستەیه.

مەسەلە ی دووهم:

خوای دادگەر زنجیرو کوۆ و بلیسە ی ناگری بۆ بیپروایان ساز کردوون و، بپرواداران چاکه کاریش پیکی مە ی کافوور تیکراو دەخۆنەوه، که له کانییه کی تیو بهههشت دهردی و، بهویستی خۆیان ئاوه که ی راده کیشن و، بۆ ئەولای دهبەن، ئەویش له سۆنگه ی ئەوه وه که پابهندن به وه وه ی له خۆیان گرتوه و، ترسی سزای پۆژی دوا ییان هه بووه و، خواردنیکی خوشیسترایان به: نه دارو هه تیوو دیل داوه و له بهر خوشیانه وه گوتوو یانه: ته نیا له بهر خوا دهرخواردتان دهبهین و، هیچ چاوه پوانیه کمان لیتان نیه و، تیمه ترسی پۆژیکی گرژو دژوارو بیپره زامان هه یه:

خوای فەرموویه تی: ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَابًا وَأَغْلَلْنَا وَسْعِيرًا ۖ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۖ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۖ يُؤْتُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۖ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ وَسَكِينَا ۖ وَبَيْنَمَا وَأَسِيرًا ۖ إِنَّمَا يُطْعَمُكُمْ لُوحِهِ اللَّهُ لَا تُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ۖ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا غُيُوبًا ۖ فَطَرِيرًا ۖ﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له ده برگه دا:

له ئایه ته کانی پیشیدا خوا باسی کرد که ماوه یه کی زۆر تپه پریوه و مرۆف شتیکی باسکراو نه بووه، دوا یی خوا له نوتفه یه کی تیکه ل مرۆفی هیناوه ته دی، به مه بهستی تا قیکردنه وه و، گنپراویه تی به بیسه رو بینەر، ئنجا پتی راستیشی پیشانداده، راسته رتیه که ی خۆی، چ سوپاسگوزار بی، چ سپله و ناسپاس، ئنجا خوا ﷻ باسی سه ره نه جانی هه ردووکیان ده کات، به لām ناسپاس و بیپروایه کانی پیشخستوون و ده فهرمو ی:

۱- ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا﴾، بە دۇنيایى ئېمە بۇ بېيروايەكان زنجیرەكان و كۆت و پتوهندەكان و بلیسەى ئاگرمان ئامادە کردوہ.

(أَعْتَدْنَا) و (أَعْدَدْنَا)، ھەردوویکیان یانی: (ھېئنا) سازمان کردوہ، ئامادەمان کردوہ.

(سَلَاسِل) کۆی (سِلْسِلَة) یە، واتە: زنجیر، (السَّلَاسِلُ: الْقَيْدُ الْمُصْنُوعَةُ مِنْ حَلَقِ الْحَدِيدِ)، (سَلَاسِل): ئەو کۆتانەن کە لە ئالقەکانی ئاسن، دروستکراون، ھەرچەندە وشەى (قَيْد) زیاتر بۇ کۆتیک کە لە دەست و لە گەردن دەکرێ، بەکاردێ.

(الْأَغْلَالُ: جَمْعُ غُلٍّ بِضَمِّ الْغَيْنِ، وَهُوَ حَلْقَةٌ كَبِيرَةٌ مِنْ حَدِيدٍ تُوَضَّعُ فِيهِ رَقَبَةُ الْمُقَيَّدِ)، (أَغْلَال) کۆی (غُلٌّ)، کە بازنەىکى ئاسنى گەورەىە (جاری واش ھەىە لە چەرم دروست دەکرێ) گەردنى بابای گیراو، یان کۆتکراوی تېدەخری، لە گەردنى دەتاللى و سەرىشى بەرز دەکاتەوہ.

لە بارەى سزای بېيروايانەوہ، خوا ﷻ ھەر بە کورتىی براندوویەتەوہ، کە ئەوانە خوا زنجیرەكان و كۆت و پتوهندى بۇ ئامادە کردوون و، کلپەى ئاگریشى بۇ ساز کردوون.

(السَّعِيرُ: النَّارُ الْمُسْعَرَةُ، أَيْ الَّتِي سَعَرَهَا الْمُوقِدُونَ بِزِيَادَةِ الْوُقُودِ، فَهُوَ فِي الْأَصْلِ وَصْفٌ يَمَعْنَى اسْمِ الْمَفْعُولِ جُعِلَ عَلَمًا عَلَى جَهَنَّمَ)، (سَعِير) واتە: ئاگرىكى خۆشکراو، ئەوانەى دایانگیرساندوہ بەھۆى ئەوہوہ کە سووتەمەنیان بۇ زیاد کردوہ، خۆشیان کردوہ، وشەى (سَعِير) لە ئەصلدا وەسفەو بە مانای ناوی بەرکار ھاتوہ، یانی: (مُسْعَرَةً) خۆشکراوو بلیسەدار کراو، کراوہ بە ناویكى ناسینەوہ بۇ دۆزەخ.

ئىجا یە کسەر خوا ﷻ دیتە سەر باسى پاداشتى چاکەکاران و دەفەرموى:

۲- ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَتْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾، بە دۇنيایى چاکەکاران لە پىتیک دەخۆنەوہ کافوورى لەگەل تیکەل کراوہ، وشەى: ﴿كَانَ﴾، کە دەفەرموى: ﴿كَانَ مِزَاجُهَا﴾، ئاماژەىە بۇ ئەوہ کە ھەمیشە ئەو کافوورى لەگەل

تَبْكُهُلَّ دَهْ كَرِيٍّ و لَبِي جَبَانِيَّتَهُوهُ، چونكه عاده قى خه لَك و ابووه كه له دونيادا (له ژيانى دنياياندا) له بهر نه وهى كافوور گران بووه، يان جارى وايه دهست نه كه وتوه، مهرج نيه هه موو جارى كافوور يان تيكردبى، به لَام خوا ده فهرموئى: ﴿كَأَنَّ مِرْجَهَا﴾، يانى: بزنان ته وهى به هه شتى هه ميشه كافوورى تيده كرى، وهك دنيا نيه دهستنه كه ويى، يان نرخه كه ي زور گران بى، ته نيا جار جار تپي بكن، يان كه مى تپيكن.

(الْكَأْسُ: الْإِنَاءُ الَّذِي فِيهِ الشَّرَابُ و إِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ شَرَابٌ، لَا يُسَمَّى كَأْسًا) نهمه راي يه كيئكه له زانايانه، (كَأْس): بريته لهو ده فرهى شه راب (مهى) ي تيدابى، ته گهر مهى تيدا نه بى، پيى ناگوتري (كَأْس).

هه نديكيش له زانايان ده لَين: چ شه راي تيدابى چ تيدانه بى، هه ردوو كيشان به جياجيا، هه ر پييان ده گوتري: (كَأْس)، واته: خودى شه رابه كه كه ده خورپته وهو، خودى ده فره كه ش كه شه رابه كه ي تيدايه.

زانايان له سهه ر كافوور زور قسه يان كردوه، بُو وِينه له: (المعجم الوسيط) دا هاتوه: (الْكَافُورُ: شَجَرٌ مِنَ الْفَصِيلَةِ الْغَارِيَةِ يَتَّخَذُ مِنْهُ مَادَّةٌ شَقَافَةٌ بَلُورِيَّةٌ الشَّكْلِ يَمِيلُ لَوْنُهَا إِلَى الْبَيَاضِ رَائِحَتُهُ عَطْرِيَّةٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ، وَهُوَ أَصْنَافٌ كَثِيرَةٌ، وَالْجَمْعُ كَوَافِيرٍ) (١)، واته: كافوور دره ختيكه له جوړى غارييه (٢)، كه مادده يه كي پرووى بلوورى ليئوهرده گيرى، په نكه كه ي به لاي سپيه تپي دايه، بوئتي خوشى هه يه، تامه كه ي تاله، نه ويش زور جوړى هه ن و، وشه ي كافوور به (كوافير) كوده كريته وه.

(إِنْ عَاشُورَ) يش له ته فسيره كه ي خويدا (٣) ده لَن: (الْكَافُورُ: زَيْتٌ يُسْتَخْرَجُ مِنْ شَجَرَةٍ تُشَبِّهُ الدِّفْلَى تَنْبُثُ فِي بِلَادِ الصِّينِ وَجَاوَةً، يَتَكَوَّنُ فِيهَا إِذَا طَالَتْ مُدَّتُهَا

(١) المعجم الوسيط: ص ٧٩٢.

(٢) (الغار: جَمْعُ غِرَان، شَجَرٌ يَنْبُثُ بَرِّيًّا مِنْ سَوَاحِلِ الشَّامِ وَالْغُورِ وَالْجِبَالِ السَّاحِلِيَّةِ دَائِمٌ الْخَضَرَةِ) واته: (غار) به (غيران) كوده كريته وه، له ناوچه ي غوور، له چيايه كانى كه نار، هه ميشه سهوزه. يانى: كه ناري شام و سووريه، مه به ستيش كه ناري ده راي سپي تيؤهرسته.

(٣) التحرير والتنوير: ج ١٢، ص ٣٨٠.

نَحْوًا مِنْ مِائَتَيْ سَنَةٍ، فَبَعَلَىٰ حَطَبُهَا وَوُصِّلَتْ خُرُجُ مِنْهُ زَيْتٌ يُسَمَّى الْكَافُورُ، وَالْكَافُورُ أَبْيَضُ اللَّوْنِ ذِي الرَّائِحَةِ مُنْعِشٌ، واتە: كافور پۇتتىكە دەردە ھىنرى لہ درەختىك شىۋەى دىفلا دەكات (ئەۋىش جۆرە درەختىكە)، كە لہ ولاتى چىن و جاۋەدا ھەيە، كاتىك ئەو زەيتەش لہو درەختە پەيدادەبى كە دووسەد (۲۰۰) سأل بەسەر تەمەنىدا تىپەرى، ئنجا دارى ئەو درەختە دەكولپىرى و ئەو پۇنەى پىى دەگوتىرى: كافور لى دەردە ھىنرى، كافور پەنگەكەى سىپىيەو پۇتتىكى خۇشى ھەيەو بووزپنەرەۋەيە.

كە خوا ﷻ دەفەرمۇي: كافورى لہ گەل تىكەل دەكرى، ھەندىك لہ زاناىان گوتوۋىانە: كافور تامەكەى تالە! بەلام بىگومان ھىچ شىتىكى بەھەشت ۋەك ھى دنيا نىيە، ئەو شانەى خوا پۇمان باس دەكات لہ بەھەشتدا، سىفەت و لايەنە چاكەكانى كە لہ دنىادا ھەيانن، تىيدان و، لايەنە خراپەكانىشى تىدانىن.

دوايى خوا ﷻ پىناسەى ئەو كانىى و سەرچاۋەيەمان بۇ دەكات، كە ئەوان پىكى مەى لى دەخۇنەۋەو دەفەرمۇي:

۳- ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ﴾، سەرچاۋەيەكە بەندەكانى خوا لى دەخۇنەۋە. لەبارەى (ب)ى سەر (بھا) ۋە، زاناىان چوار پايان ھىنانون:

أ- ھەندىك لہ زاناىان لە بارەى (ب)ى ﴿يَشْرَبُ بِهَا﴾، ۋە گوتوۋىانە: زىاد كراۋە بۇ جەختكرندەۋە يانى: ﴿يَشْرَبُ﴾.

ب- ھەندىكى دىكە گوتوۋىانە: لىرەدا (ب) بە ماناى (من)ە، يانى ﴿يَشْرَبُ مِنْهَا﴾ واتە: لەو كانىي و سەرچاۋەيە دەخۇنەۋە.

ج- زۆرىشان گوتوۋىانە: ﴿يَشْرَبُ: ضُمَّنَ مَعْنَى (يَلْتَذُّ) أَوْ (يَرْتَوِي) إِذَا عَذِيَ لِلْبَاءِ، (يَشْرَبُ) واتە: دىخۇنەۋە، ماناى: (چىزى لىۋەردەگرن)، ياخود (پى تىر ئاۋ دەبن)ى خراۋەتە نپۇ، بۇيە بە (ب) بەركارى خواستۋە، كەۋاتە: ﴿يَشْرَبُ بِهَا﴾، واتە: ﴿يَشْرَبُونَ أَي: يُجْرَوْنَهَا حَيْثُ شَاءُوا فَيَشْقَوْنَهَا شَقًّا مِنْهَا، وَيَلْتَذُّونَ بِهَا وَيَرْتَوُونَ بِهَا﴾.

۵- ھەندىكىش گوتتويانە: ﴿يَتَرَبَّ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ﴾ (ب) ەكە زاناۋەكەى دەچىتەۋە بۇ پەرداخ (كاس) ەكە، يانى: بەندەكانى خوا بەۋ پەرداخە لەۋ كانىيە دەخۇنەۋە.

۴- ﴿يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾ دەيتەقېننەۋە بە تەقاندنەۋە، بەلام لېرەدا مەبەست پىي تەقاندنەۋە نىيە، واتە: بۇ ھەر شوئىنكىيان بوى (ئەۋ كانىي و سەرچاۋەيە) ئاۋەكەى دەبەن، واتە: بەردەۋام لەبەر دەستيان دايە، نەك ھەمىشە پىۋىست بىكات بچن لە كانىيە كە ئاۋ بېنن، بەلكو بۇ ھەر شوئىنكىيان بوى ئاۋەكەى دەگۈزەنەۋە.

ئىنجا خوا ﷻ دېتە سەر باسى ئەۋەى بۇچى ئەۋانە ئەۋە پاداشتىانەۋ، باسى ھەندىك لە كرەۋەكانىيان دەكات و، ئىۋاخنى دەكات لەگەل پاداشتەكەيانداۋ دەفەرموئى:

۵- ﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ﴾ ئەۋانە عادەتيان وابوۋ نەزريان جىيەجى دەكرە، وشەى (نذر) بە ماناى پىۋىست كرنە، بۇيە ھەندىك لە زانايان گوتتويانە: ﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ﴾، واتە: ھەرچى خوا لەسەرى پىۋىست كرەۋون، جىيەجى دەكەن، ەك لە قەتادەۋە (الطبري) بە ژمارە (۳۵۸۸۲) ھىناۋيەتى دەلئى: ﴿يُوفُونَ بِطَاعَةِ اللَّهِ وَبِالصَّلَاةِ وَبِالْحَجِّ وَبِالْعُمْرَةِ﴾، واتە: فەرمانبەرىي بۇ خواۋ نوئۇۋ ھەج و عومرە جىيەجى دەكەن.

بەلام زۆربەى زانايان دەلئىن: (نذر) مانايەكەى تاييەتەۋ ھىندە گشتىي نىيە ھەموۋ شتىك بگريئەۋە، (القرطبي) ئاۋا پىناسەى (نذر) دەكات لە تەفسىرەكەى خۇى دا^(۱)، دەلئى: (النذر: هُوَ إِجَابُ الْمُكَلَّفِ عَلَى نَفْسِهِ مِنَ الطَّاعَاتِ مَا لَوْ لَمْ يُوجِبْهُ لَمْ يَلْزَمُهُ)، (نذر): برىتيە لەۋەى باباى ئەركدار ھەندىك لە فەرمانبەرىيەكان لەسەر خۇى پىۋىست بىكات، كە ئەگەر لەسەر خۇى پىۋىست نەكرەبان، لەسەرى پىۋىست نەدەبوون، بۇ ويئە كەسئىك دەلئى: خوايە! فلان شتەم بۇ بىيى، يان فلان بەلايەم لى دوور بىكەۋىتەۋە، يان فلان خىرەم بەقسەمت بىي، يان فلان كەسەم لەۋ نەخۇشەيە چاك بىتەۋە، پۇۋوۋ گرتنى سى پۇۋانم لەسەر

نەزىر بى، يان ئەۋەندە پارەيە دەكەمە خېر، يان ھەيۋانېك سەر دەبىم، ئەۋە
پىي دەگوتىرى: نەزىر، واتە: لەسەر خۇ پىۋىست كردن.

(الطبري) ش ئاۋا پىناسەي (نذر) دەكات، دەلى: (النذر: هُوَ كُلُّ مَا أَوْجَبَهُ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ فِعْلٍ)، نەزىر بىرىتە لە ھەر كىرەۋەيەك ئىنسان لەسەر خۇي پىۋىستى بىكات، گرنگ ئەۋەيە ئەۋانە: ﴿يُوفُونَ بِالْأَنْزَارِ﴾، ئەۋەي لەخۇيان گرتەۋە و لەسەر خۇيان پىۋىست كىردەۋە، پىي ۋەفادار دەبن، واتە: جىبەجىي دەكەن، چونكە (يوفون) بەماناي جىبەجىي دەكەن بە تەۋاۋىي.

٦- ﴿وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَتْ شُرُهُ مُسْطِيرًا﴾، ھەرۋەھا لە رۆژىك دەترسىن خراپەۋە زىانەكەي بەر بىلاۋە، (مُسْطِيرَ)، (الطبري) لە قەتادەۋە بە ژمارە (۳۵۸۴) ھىناۋەي دەلى: (اِسْتَطَارَ وَاللَّهِ شَرُّ ذَلِكَ الْيَوْمِ حَتَّى مَلَأَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) واتە: سۆيىد بە خۇ زىان و خراپەي ئەۋە رۆژە (بەلاۋ گىرتارىي ئەۋە رۆژە) ۋا بىلاۋ بۆتەۋە ئاسمانەكان و زەۋى گىرتونەۋە، دەگوتىرى: (اِسْتَطَارَ الصَّدُغُ فِي الْقَارُورَةِ وَالزُّجَاجَةِ وَاسْتَطَالَ: إِذَا امْتَدَّ، كَانَتْ شُرُهُ مُسْطِيرًا أَيُّ: غَالِبًا ذَاهِبًا فَاشِيًا) ئەگەر گۆزەيەك شوۋشەيەك بىشكى و درزىكى تىبى و درزەكە بىلاۋىتەۋە، دەگوتىرى: (اِسْتَطَارَ الصَّدُغُ)، واتە: شكاۋىيەكە پەرەي گىرت و تەشەنەي كىرد لە شوۋشەكەدا، ياخۇد لەۋ دەفرەدا كە شكاۋە، واتە: درىژ بۆۋە، (مُسْطِيرًا) واتە: بەرزەۋە بىلاۋەۋە درىژ بۆۋەۋەيە.

٧- ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِمْ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾، ھەرۋەھا خۇاردىكى وىزاي خۇشۋىستى دەر خۇاردى نەدارو ھەتتوۋ دىل دەدەن، (الطبري) ئاۋاي لىكدەۋەتەۋە: (كَانَ هَؤُلَاءِ الْأَبْرَارُ يُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِمْ إِيَّاهُ وَشَهْوَتِهِمْ لُةَ الْمَسْكِينِ وَالْيَتِيمِ وَالْأَسِيرِ)، واتە: ئا ئەۋە چاكەكارانە خۇاردىكى كە خۇشياندەۋىست و بۆيشى ئارەزۋومەند بوون، دەر خۇاردى ئەۋە سى جۆرە كەسانەيان دەدا: نەدارو، ھەتتوۋ، دىل.

(الطبري) بە ژمارە (۳۵۸۵) لە مۇجەھىدەۋەي ھىناۋە كە گوتۋەيەتى: ﴿عَلَى حُبِّهِ﴾، واتە: (وَهُمْ يَسْتَهْوَتُهُ)، لە ھالىكىدا ئارەزۋويان دەكىرد، ھەندىكىش ﴿عَلَى

حَبِءٌ، يان ئاوا لىكداۋەتەۋە: ۋىراي خۇشويستىيان بۇ خوا، واتە: بە ھاندەرى خۇشويستىنى خواۋە ئەو خواردنەيان دەبەخشى، بەلام ماناى يەكەميان زياتر بە عەقلەۋە دەئوۋسى.

(الطبري) دەلى: (المِسْكِينُ: ذَوِي الْحَاجَةِ الَّذِينَ أَذَلَّتْهُمْ الْحَاجَةُ، وَالْيَتِيمُ هُوَ الطُّفْلُ الَّذِي قَدِمَتْ أَبُوهُ وَلَا شَيْءَ لَهُ)، (مِسْكِينٌ): كەسانىكى خاۋەن پىداۋيستىين كە پىداۋيستىيەكەيان زەبوۋنى كىردوۋن، (يَتِيمٌ) ئەو مىندالەيە بابى مردوۋە ھىچ شىكىشى نىيە.

(أسير) ىش قەتادە (الطبري) بە ژمارە (۳۵۸۸) لىيەۋە ھىناۋە: (كَانَ أَسْرَاهُمْ يَوْمَئِذٍ الْمُشْرِكُونَ، وَأَخَوَكَ الْمُسْلِمَ أَحَقُّ أَنْ تُطْعِمَهُ) ئەو كاتە دىلەكەيان خەلكى موشرىك بوۋن، بەلام بىراى مىسولمەنت شاپىستەترە خواردنى پى بىدەي.

ھەروەھا (الطبري) بە ژمارە (۳۵۸۹۱) لە مۇجاھىدەۋە ھىناۋىيەتى: (الْأَسِيرُ: الْمَسْجُونُ)، دىل يانى: ھەپسكراۋ، بەندىي.

بەلام (الطبري) دەلى: (الصَّوَابُ أَنَّهُ عَامٌّ لِلْفَرِيقَيْنِ)، راي راست ئەۋەيە كە گىتىگرە بۇ ھەردوۋك كۆمەلەكە، ھەم دىل دەگرىتەۋە ھەم باباى گىراۋو بەند كراۋىش دەگرىتەۋە.

ۋاتە: ئەو كەسانەي لە كۆمەلگادا پىۋيستىيان بە ھاۋكارىي ھەيە، خوا ﷻ لىرەدا باسى نەدار (مِسْكِينٌ) كىردوۋە، لە شوۋىنى دىكە باسى ھەزار (فَقِيرٌ) دەكات ۋ، باسى رىۋار (ابن السبيل) دەكات، بەلام لىرەدا ئەو سىيەي ھىناۋن، چونكە ئەو كەسانەي ئەۋكاتە لەۋ قۇناغەدا لە كۆمەلگەدا پىۋيستىيان بە ھاۋكارىي ۋ دەستىگرۋى ھەبوۋە، ئەو سى جۆرە كەسە بوۋن.

۸- ﴿إِنَّمَا تُطْعَمُونَ لِرِجَالِكُمْ لَا لِمَوَالِيكُمْ﴾ (لە دلى خۇياندا دەلىن، يان لەبەر خۇيانەۋە دەلىن): ئىمە تەنيا لەبەر رۋوى خوا خواردنتان دەرخوارد دەدەين، (الطبري) گوتۋويەتى: ﴿لِرِجَالِكُمْ﴾

اللَّهُ ﴿۱﴾ (يَعْنُونَ طَلَبَ رَحَا اللَّهِ، وَالْقُرْبَةَ إِلَيْهِ)، (لوجه الله) مه به ستیان پیی وده دست هینانی
په زامه ندیی خواو له خوا نزیك كهوتنه وهیه.

(الطبري) له مواجهیده وه به ژماره (۳۵۸۹۵) هیناویه تی: (قَالَ: أَمَّا إِنَّهُمْ مَا
تَكَلَّمُوا بِهِ، وَلَكِنْ عَلِمَهُ اللَّهُ مِنْ قُلُوبِهِمْ، فَأَتْنِي بِهِ عَلَيْهِمْ، لِيَرَعَبَ فِي ذَلِكَ رَاغِبٌ)،
گوتوویه تی: ناگدار بن! كه ده فهرموی: ﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا
شُكْرًا﴾، نهو قسه یان نه كرده، به لكو له دلیاندا بووه خواش كه له دلیاندا
بووه دهریخستوهو كرده ویه تی به ستایش بویان، تاكو به هوئی نه وه وه كه سیک كه
ناره زوومه نده بو چاكه، چاكه بكات.

ههروه ها (الطبري) له سه عیدی كوری جوبه یریش به ژماره (۳۵۸۹۶)، هه مان
قسه ی هیناوه، كه نهو قسه یه یان له دلی خویندا كرده.

ده لیم: ده گونجی له بهر خویناوه وش كرده یان، به دهنگی په نهان و كه پ.

هه ندیكیش له زانایان گوتوویانه: نهو قسه یان گوتوه تاكو حالیان بكهن
كه هیچ چاوه پروانیه کیان لیان نه، نجا نه گهر بهو پاساوه بی، پیی تیده چی،
به لام كه له دلی خویندا وایانگوتبی، یان له بهر خویناوه وایانگوتبی، بی
نه وه ی نهوان گوتیست بن، نهو مانایه باشتره.

﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ﴾، تیمه ته نیا له بهر پروی خوا، له بهر په زامه ندیی
خواو پاداشتی خوا، یاخود بو نه وه ی به دیداری خوا بگهین، بویه خواردنتان
دهر خوارد دده یین.

(۹) - ﴿لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾، نه پاداشتمان لیان ده وی، نه سوپاس كردن، پاداشت
(جزاء) كه نه وه یه به شیوه ی ماددی بی، سوپاس كردن (شكور) یش نه وه یه به شیوه ی
مه عته وی بی، یان: پاداشت نه وه یه ته وانیش چاوه پروانیان هه بی، روژك هاوکاریه ی
ناویان بكهن، (شكور) یش نه وه یه خوینان به منه تباریان بزنان و سوپاس و ستایشیان

بکەن، بۆيە دەگىنرەنەو دەلّين: دايکمان عائيشە (خوا لىي پازى بى) کە خىبرىكى دەکرد، خواردنكى بۆ کەسيك دەنارد، هاوکارييهكى دەکرد، بەو کەسەى پييدا دەنارد دەيگوت: گوئي لىيگرە داخو نزامان بۆ دەکات، قسەيه کە دەکات؟ ئنجا ئەگەر هاتپايەو دەگوتباي: ئا وای گوت، دايکمان عائيشەش هەمان نزاى بۆ دەکردەو دە بۆي دەپارايەو دەيگوت: با لە پاداشتە کەم کەم نەبێتەو، چونکە ئەگەر سوپاسم بکات، دەبى منيش سوپاسە کەى بکەمەو، ئەگەر دوام بۆ بکات، هەمان دوام بۆ دەکەمەو، بۆ ئەوێ پاداشتە کەم لە جىي خوێ بى و کەم نەکات.

١٠- ﴿إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطًا﴾ (دەلّين: بە دلىيى تيمە لە پەرورەدگارمان دەترسین پۆژىكى پووگرزى سەخت و بېرەزا. ئنجا ئايا مەبەست ئەوێ: پۆژە کە گرژو سەخت و بېرەزايە؟ يان مروّف تيدا پوو گرژ دەبى؟

عەبدوللای کوپى عەباس (خوا لە خوێ و بابى پازى بى) (الطبري) بە ژمارە (٣٥٩٧) لىيەو هيناو دەلّين: ﴿يَعْبُسُ الْكَافِرُ يَوْمَئِذٍ حَتَّى يُسِيلَ مِنْ بَيْنِ عَيْنَيْهِ عَرَقٌ مِثْلَ الْقَطْرِ﴾، لەو پۆژەدا باباي بېروا پوو گرژ دەبى، هەتا لە نىو هەردوو چاوانى (لە نىو چەوانى) ئارەقەىكى وە کەترانى رەش دىتە خوار (لە ئەنجامى پەستى و توورەى دا).

وشەى ﴿قَطَرًا﴾ (الطبري) لە (ابن عباس) دەو بە ژمارە: (٣٥٩٠٠) هيناوێتى: ﴿يُقْبَضُ مَا بَيْنَ الْعَيْنَيْنِ﴾، واتە: نىوان دوو چاوان گرژ دەکات.

بەلام (ابن زيد) (الطبري) بە ژمارە (٣٥٩٩١) لىيەو هيناو: ﴿الْقَمَطَرُ: هُوَ الشَّدِيدُ﴾، (قَطَر) واتە: سەخت، هەروەها لە (ابن عباس) دەو هاتو: ﴿الْقَمَطَرُ: الطَّوِيلُ﴾، (قَطَر) پۆژىكى درىژ، کەواتە: دەتوانين بلّين: ﴿قَطَرًا﴾، يانى: سەخت و بېرەزاو توندو بەهيزو، خوا ئەو پۆژە دەچوئى بە کەسيكەو کە پوو گرژ کردو، دەشگونجى بلّين: باباي کافر تيدا پوو گرژو ناپەحەت و مەينەتبار دەبى.

پیشتریش ئاماژەم پێدا لێرەدا کە خوا ﷻ وشەی (إِطْعَام) ی بە کارهێناوە:
 ﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكَ لَوَجْهِ اللَّهِ ﷻ﴾، ﴿وَيَطْعُمُونَ الطَّعَامَ﴾، خواردنیان دەرخوارد دەدەن، لە
 بەر ئەوەیە کە خواردن پێدان (إِعْطَاء الطَّعَام) ئەوەیە بە کەسێک دا بۆی بنێری،
 یان پارەیەکی بدەیه خواردنی پێ بکړی، بەلام خواردن دەرخوارد دان (إِطْعَام)
 ئەوەیە ئەو کەسە دا بنێی و خواردنە کە ی پێ بدە، بە دنیایی ئەو کاتە بەر
 لە جەستە کە ی، ڕوو حە کە ی تێر و پەر دەر کە ی بە هۆی ڕیز لێگرتنەو، بۆیەش خوا
 ﷻ ئەم تەعبیری بە کارهێناوە لێرەو لە زۆر شوێنی دیکە ی قورئاندا، تاکو
 ئەو بە گەیهێنێ کە بابای برسی و ئاتاج، تەنیا ئەو نە خواردنە کە ی وێدە ی
 و گەدەو جەستە ی تێر بکە ی، بە لکو دە بێ ڕیزو حورمە تیشی لێ بنێی و دلێشی
 بدە یەو و لە پەنای خۆی دا بنێی، ئەو کاتەش ڕوو حیشی تێر دە بێ، وەك چۆن
 جەستە ی تێر دە بێ.

مهسه لهی سینه و کوتایی:

پاراستنی خوا ﴿١٠﴾ بۆ چاکه کاران له خراپه و دژواری پۆزی قیامهت و،
 په خساندنێ گهشی و شادمانی بۆیان و، پاداشتدانهوهیان به باخ و ئاوریشم
 و، پالداوهیان تێیدا (له نێو بهههشتدا) له سه ره ته ختان له جه وێکی نه ساردو
 نه گه رمداو، بۆلا شوڤبوونهوهی سینه ری لق و پۆپه کانی دره خته کانی نه و باخه و،
 ئاسانکرانی چینی میوه کان و، قاپی زیوینی پر له خۆراك به سه ره وه گێردان و،
 په رداخی بلوورینی پر شه رانی نه ندازه گیری کراو و، پێ نوشرانی پێکی زه نجه بیل
 تیکراو، له سه رچاوه ی سه لسه بیل و، لاوانی به لاوی هیلدراوه به سه ره وه گه رانیان
 بۆ خزمهت کردن، که وه ک گه وه ره و مرواری پڕا و ده یانبینی و، هاته نه بهر
 نیگای نیعمهت و موکتیکی فراوان و، پۆشینی بهرگی ئاوریشمی سه وزی ته نک
 و نه ستوو رو، پازیترانه وه یان به باز نه زیوینه کان و، پێ نویشینی په ره وردگاریان،
 خواردنه وه یه کی پاکه ره وه وه، گو ترانی: ئه مه پاداشتانه وه هه وڵ و تیکۆشانان
 سوپاسکراو و نرخینه راوه:

خوا ﴿١١﴾ ده فرموی: ﴿فَوَقَّهْمُ اللَّهُ سَرَ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَهُ وَسُرُورًا﴾ ﴿١١﴾ وَجَزَّهْمُ
 بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً
 عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ أَقْطُوبُهَا نَدْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِبَنَاتٍ مِّنْ فَضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾
 قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا سَعَى
 سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ
 نَعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُودٌ خُضَرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوعٌ أَسَاوِرٌ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ
 رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُنْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾

شیگردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە بیست بڕگەدا:

بەڕێزان!

خوایێكمان ئایەتەکانی پیشیدا، باسی هەندێك لەو نازو نەعمەتانەیی کرد بە
 بڕوادرانیان دەبەخشی، کە بە: ﴿الْأَنْعَامُ﴾ چاکەکاران پێناسەیی کردن، وشەیی
 (أَنْعَامٌ) یەش کە خوای پەرەردگار کردوویەتی بە ناوونیشانی سەرەکی ئەو بەندە
 چاکانەو دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْأَنْعَامَ لَشَرُّ مَا كُنَّ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾،
 (أَنْعَامٌ) کۆی (بَرٍّ)، (بَارٌّ) بە (بَرَّةٍ) کۆدەکرێتەوه، هەراکام لە (بَرٍّ)، (بَارٌّ)
 یەش یانی: چاکەکار، خوایێكمان ئایەتەکانی پیشیدا باسی هەندێك لە پاداشتیانی کرد،
 هەیی ئەو چاکەکارانە، دوایی هاتە سەر خستنهرووی هەندێك لە کردەوهو
 خەسڵەتە باشەکانیان، کە هۆکارێك بوون بەو پاداشت و بەو نازو نەعمەتە
 بگەن، ئنجا دووبارە خوایێكمان بە بۆنەیی ئەوهوێ ئەوان گوتیان: ﴿إِنَّمَا نَطْمَعُكَ
 لَوْحِهِ اللَّهُ لَا يُبْدِي مَسْكُ حَرَّاهُ وَلَا شُكْرًا﴾ ﴿١﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمَ عَبُوسًا قَطَطًا ﴿١٠﴾، ئێمە
 تەنیا لەبەر رووی خوایێكمان لێتان ناوێ، ئێمە مەترسیی پۆژێکی گرژو ناخۆش و ناھەموار و
 سەخت و دژوارمان هەیە، لە لایەن پەرەردگارمانەوه کە مەبەست پێی پۆژی
 دواییە، بەو بۆنەوه، خوایێكمان فەرمووی:

﴿١﴾ - ﴿فَوْقَهُمْ اللَّهُ شَرُّ ذَلِكَ الْيَوْمِ﴾، ئنجا (بێنا لەسەر ئەوهوێ رابرد) خوایێكمان خراپەو
 زیانی ئەو پۆژە چەپالەیی دان، پاراستنی. یانی: کە ئەوان گوتیان: مەترسیی پۆژێکی
 دژوارمان هەیە لە لایەن پەرەردگارمانەوه بۆمان بێتە پیش و، پۆژی سزاو جەزەبەیی
 خراپەکارانە، پێشی باسی ئەوهیان کرد کە پالێنرو هاندەری ئێمە داوا کردنی پەزنامەندی
 خواو دیداری خوا، دوایی باسی ئەوهیان کرد ئێمە مەترسیی پۆژێکی دژوارمان هەیە،
 کەواتە: ئێمە بە دوو هاندەران ئەوکارە دەکەین: أ- پزاییکردنی خواو و دەدەست هێنایی
 پاداشتی خواو، نیزیک کەوتنەوه لە خواو، ئەنجامدانی بەندایەتی بۆ خوا. ب- هاندەری

دوۋەمىش ئەۋەدەيە كە خوا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ھەپەشەي كىردە لە خراپەكاران و يەكەك لە خراپەكانىش نەبەخشىنى مأل و سامانە بۆ كەسانەك كە بۆي ئاتاجن و پېيىستيان پېيەتي، ئنجا خوا دەفەرموي: ﴿فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ﴾، لە ئەنجامى ئەۋەدا، خوا لە خراپەي زيان و ناپەحەتتى و ناھەموارىيەكانى ئەو پۆژە، چەپالەي دان و پاراستنى.

(۲) - ﴿وَلَقَدْ هَمَمْنَا فَرْجًا﴾، پوۋگەشىي و شادمانىشى پېيەخشىن، (لَقَاهُمْ) پوۋنكەرەۋانى قوپتان بە (أَعْطَاهُمْ) و (ءَاتَاهُمْ) لېكيان داۋەتەۋە، واتە: پېيدان، پېي بەخشىن، پوۋگەشىي و شادمانىي پې بەخشىن، بەلام ئەۋە راست نىھو (وَلَقَاهُمْ مَعْنَاهُ: جَعَلَهُمْ يَلْقَوْنَ نَصْرًا وَسُرُورًا)، واتە: وايلېكردن توۋش بېن و ۋەدەست بېنن، پوۋگەشىي و دلخۆشىي، پوۋگەشىي و دلخۆشىيش دوو شتى پېكەۋە پەيۋەستى، ۋەك چۆن خەم و ناپەحەتتى و پوۋ گرژىي، يان: خەمبارىي و تەمى پەژارە لە دەم و چاۋ نىشتىش، دوو شتى پېكەۋە پەيۋەستى، ئېنسان كە دلى خۆش بوۋ، پوۋشى گەش دەپى و، ئەگەر خەم و ناپەحەتتى لە دل و دەروندا ھەبوۋ، دەم و چاۋىشى تاريك و لېل دەپى، بۆيە دەفەرموي: ﴿وَلَقَدْ هَمَمْنَا فَرْجًا وَسُرُورًا﴾، ۋاى لېكردن ھەم پوۋگەشىي و، ھەم شادمانىي و دلخۆشىيان بۆ دەستەبەر بى و پېيان بگەن.

(۳) - ﴿وَجَزَّيْنَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةَ وَحَرِيرًا﴾، بەھۆي ئەۋەۋەش كە خۇيان راگرت (لەسەر جادەي شەرىعەت و، خۇيان راگرت بۆ ئەنجامدانى ئەركە شەرىعيەكانيان) پاداشتى دانەۋە بە باخ و ئاورىشم.

يېگۈمان نازو نىعمەتەكانى كە خوا بۆ چاكەكارانى داناون لە بەھەشتدا، لە قەدەر بەخشى بى سنوورى خواۋ، بەزەيى بى سنوورى خواۋ، كەرەمى بى سنوورى خواۋ، بۆيە بەزۆر جوړو شىۋازى دەرېرېن، تەبىر دەكات لەو نازو نىعمەتە، لېرەدا دەفەرموي: پاداشتى دانەۋە بەھۆي زۆرىي خۇپراگرييەكەيانەۋە، بەھۆي ئەۋەۋەي خۇيان راگرت، كە بەدئىيىي خۇپراگرتەكەيان لەسەر فەرمانبەرىي بۆ خواۋ پابەندىي بە شەرىعەتەۋە بوۋە، لەسەر پۇيشتن لەسەر

جاده‌ی شهر ع و گوپراه لپی بو پیغه مبه‌ری خوا ﷺ بووه، خوا پاداشتی دانه‌وه به باخ و ثاوریشم، باخه‌که دیاره جی‌گاو پښگایه‌که یه‌وه، ثاوریشمیش بو به‌رگ و پوښاکه‌که یانه، به‌لام هر هر نه‌وه نده‌ش نیه‌وه، واپنده چی ثاوریشم پښکاته‌ی سهره‌کیی کهل و په‌له‌کانیان بی، به کوردی ده‌لین: ثاوریشم و، به فارسی ده‌لین: (أبریسم) و له یه‌کدییه‌وه هاتوون، (الحریر: اسم لخبوط من مفرزات دودة القز)، (حریر) ناوه بو نه‌وه دزووانه‌ی کرمی ثاوریشم وه‌ک لیک دهریان ده‌کات، دواپی وه‌ک قوزاخه‌یه‌ک به ده‌وری خویدا ده‌یچنی و، سهره‌نجام به‌خوی تیتیدا ده‌خنکی، به‌لام نه‌وه لیکه‌ی به ده‌وری خویدا کردوویه‌ته قوزاخه، نه‌وه دزوووه ده‌بیته دزووویه‌ک که باشرین جوړی پوښاک ل ده‌چنری.

(۴) - (مُتَكِينٌ فِيهَا عَلَى الْأَرْيَاكِ)، له‌ویدا [راناوه‌که بو به‌هشت ده‌چپته‌وه، یان بو باخه‌که، پالانداوه‌ته‌وه، له‌سهر ته‌ختان.

(مُتَكِينٌ)، کوی (مُتَكِينٌ) ه، ته‌ویش ناوی بکه‌ر (اسم فاعل) ه، له (إِنكَاءً، يَتَكَي، إِنكَاءً، فَهُوَ مُتَكِيٌ)، به کوردی هم وشه‌یه به پالانده‌وه، شاندان، مانای ده‌که‌ین، پی‌شتریش گوتوومانه: (وَالْإِنكَاءُ: جَلَسَةُ بَيْنِ الْجُلُوسِ وَالْإِضْطِجَاعِ، يَسْتَنِدُ فِيهَا الْجَالِسُ عَلَى مِرْفَقِهِ وَجَنْبِهِ، وَهَذَا رَجُلِيهِ، وَهِيَ جَلَسَةُ ارْتِيَا)، (إِنكَاءً) بریتیه له جوړه دانیشتیک که له نیوان دانیشتنی ناسایی و پاکشاندايه، بابای پالداوه‌وه، سهرنگ ده‌خاته سهر ثانیشتی و سهر ته‌نیشتی و لاقه‌کانیشی راده‌کیشتی، ته‌مه‌ش دانیشتنی پشوودان و ناسوودیه.

(الْأَرْيَاكِ)، ییش کوی (أَرْيَاكِ) یه، ته‌ویش به قه‌نه‌فه‌وه ته‌خت ده‌لین، که خه‌لک له‌سهری داده‌نیشتی، نه‌وه‌ی ئیستا بو تپمه‌ دیاره، کورسی و قه‌نه‌فه‌یه، به‌لام کاتی خوی ته‌خت هه‌بووه که په‌نگه ئیستا که‌متر به‌کار به‌یتری، ته‌خت مروفت توانیویه‌تی له‌سهری پاکشی، له‌سهری پالداوه‌وه جی نه‌فه‌ریک یان زیاتریشی له‌سهر ده‌بیته‌وه، یه‌کیک له روونکه‌ره‌وانی قورن ناوا پیناسه‌ی ده‌کات:

(الْأَرَائِكُ: جَمْعُ أَرِيكَةٍ يَوْزَنُ سَفِينَةً، الْأَرِيكَةُ: سَرِيرٌ عَلَيْهِ وَسَادَةٌ مَعَهَا سِتْرٌ وَهُوَ حَجَلَتُهُ، وَهِيَ كِلَّةٌ تُنْصَبُ فَوْقَ السَّرِيرِ لِتَقِيَّ الْحَرَّ وَالشَّمْسَ، وَلَا يُسَمَّى السَّرِيرُ أَرِيكَةً، إِلَّا إِذَا كَانَ مَعَهُ حَجَلَةٌ).

واتە: ﴿الْأَرَائِكُ﴾، كۆی (أَرِيكَةٍ) یە، لەسەر کیشی (سَفِينَةً)، بریتیە لە تەختێک کە بەنجێک یان سەرنێکی لەسەرە، پەردە یەکی بەسەردا دراوە، کە پێی دەگوترێ: (حَجَلَةٌ)، ئەویش بە کوردیی پێی دەگوترێ: (پەردە کوللە)^(١)، کە پۆشاکیکە بەسەر ئەو تەختەدا دەدرێ، بۆ ئەوەی لە گەرماو لە تیشکی خۆر بپارێزێ.

(المعجم الوسيط)^(٢) ئاوا پێناسەی مانای (كِلَّة) دەکات: (الْكِلَّةُ: سِتْرٌ رَقِيقٌ مُقَبَّبٌ يَتَوَقَّى بِهِ مِنَ الْبُعُوضِ وَغَيْرِهِ وَالْجَمْعُ كِلَلٌ)، (كِلَّة): پۆشاکیکی تەنکی کونکونە (بەلام کونەکانی زۆر وردن) خۆی پێ دەپارێزێ لە مێشوولەو جگە لە مێشوولەش، (كِلَّة) ش بە (كِلَل) کۆدەکرێتەو.

٥- ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا﴾، لەو باخەدا (یان لەو بەهەشتەدا) نە خۆری تێدا دەبینن، نە سەرماو زوقم.

تێمە لە دنیادا پێویستییمان بە خۆر، خۆی پەرورەدگار پۆژی بۆ داگیرساندووین، هەم تیشکمان دەدات هەم پووناکیی، لە شەویشدا خوا ﷻ لەبەر ئەوەی شەو کاتی پشوودان و ئیسراحتە، هەم مانگی بۆ داگیرساندووین، بۆی پووناک کردوونەو، هەم ئەستێرەکانیش، مەژویش بە لاسارییکردنەو، دروستکراوی خوا، لەکاتیکیدا بیهوێ شەو پووناک بێ، لەمپاو لۆکسێک، گلۆبێک هەڵدەکات (لەمپاو لۆکس کاتی خۆی هەبوون) بەلام لەکاتی خەوتندا شتیکی کەم شوق پێدەکات، مۆمێک، گلۆبێکی سفر، بەلام لە بەهەشتدا بەدنیایی نە پێویستی بە خۆر هەیە بە پۆژی، نەبە شەو پێویستی بە مانگ و ئەستێران هەیە، خوا

(١) كِلَّة: پۆشاکی سەر تەخت و شوپۆنی خەوتن و پشوودان.

(٢) ص: ٧٩٦.

﴿٦٥﴾ بە جوړیکی دیکه جهوی بههشت رووناك ده کاتهوهو، بههشتیه کانیښ خهویان نیه، تاكو پتووستیان به کاتیک بئ، دنیا تاریک و کش و مات بئ و تیدا بخهون، چونکه پرسیار کراوه له پښه مبهری خوا ﴿٦٦﴾ ده ربارهی خهو (خهوتن) له بههشتدا فهرموویهتی: بههشت خهوی تیدا نیه، چونکه: ﴿النُّومُ أَخُو الْمَوْتِ﴾ {أُخْرَجَ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعْبِ الْإِيمَانِ: ٤٧٤٥، والديلمي: ٦٩٠٧}، واته: نوست برای مردنه، مروقه کان له دنیادا بویه پتووستیان به خهوهیه، تاكو ماندوو بوون و شه که تیی جهسته یان ده رچئ و خانه کانیان تازه بینهوه، به لام له بههشتدا نهو ماندوویه تیی و شه که تیی و ناړه حه تیه ی لئ نیه، تاكو مروقه پتووستی به سهر خهوو پشوودان هه بیت بو ده رکردنی ماندوویه تیی جهسته ی.

﴿وَلَا زَمَهْرِيْرًا﴾ ههروهه سهرماشی تیدا نابینن، وشه ی (زَمَهْرِيْر) هه ندیکیان به (الْبَرْدُ الْقَارِسُ) واته: ساردیه کی زور، یان سهرماو زوقم، هه ندیکیان به: (الْبَرْدُ الشَّدِيدُ)، سهرمایه کی توند، مانایان کردوه.

﴿٦٦﴾ - ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا﴾، سیبه ره کانی وی (سیبه ری دره خته کانی نهو بههشته) به سهریانه وه نیزیکن، یه کتیک له روونکه ره وانی فورنن ته عبیره که شیم پئ جوانه، ده لئ: ﴿كِنَايَةً عَنْ تَدْلِي الْأَدْوَاخِ الَّتِي مِنْ شَأْنِهَا أَنْ تُظِلَّ الْجَنَّاتِ فِي مَعْتَدِ الدُّنْيَا، وَلَكِنَّ الْجَنَّةَ لَا شَمْسَ فِيهَا فَيَسْتَظِلُّ مِنْ حَرِّهَا، وَالْمَقْصُودُ تَدْلِي أَفْنَانِ الْجَنَّةِ﴾.

واته: که ده فهرموئ: ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا﴾، له حالیکدا که سیبه ره کانی نهو باخانه لییان نیزیکن، مه بهست پتئ شوړ بوونه وهی لق و پوپه کانه، لق و پوپه کان کاتیک شوړ ده بیهوه، سیبه ره وهی له ژریان دایه ده کهن، له دنیا دا وایه، به لام له بههشتدا له بهر نه وهی خوړی تیدانیه، خه لك خوړی له گهرمایه که ی بپارژئ و بچیته نیسئ و سیبه ران، بویه مه بهست له نیزیکیی سیبه ره کانی، شوړ بوونه وهو نیزیکیی لق و پوپ و چله کانی دارو دره خته کانی بههشته.

دهشگونچ لى و پۆيه كان سېهرىشان هه بى، به لام به و واتايه نا له بهر
 گهرما، به لكو له بهر نه وهى ديمه نىكى جوانه، بېگومان تيمه هه رگيز ناتوانين
 ئه و نازو نيعمه تهى له بهه شتدا ههيه، ئيسا ويناى بكهين و بهيئينه بهر
 چاوى خومان، چونكه سىستى بهه شت و پۆزى دوايى به گشتى هه مووى
 جيايه له هى ئيره، هه ر بۆيه ش خوا ﷺ له سووره تى (السجدة) دا به يه
 رسته ي كورت بۆ كه سىك بير بكاته وه، تيمه ي له و راستيه هالى ي كردوه،
 كه ده فه رموى: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾
 (السجدة، ۱۷) واته: هه چكه س نازانى ئه وهى بۆي په نهان كراوه، له وهى
 مايه ي شادمانى و دلخوشييه تى، مايه ي ئه وهيه چاوى فرمى سى شادى پيدا بى،
 هه چكه س چيه تى ئه وه نازانى، هه روه ها پتغه مبه ريش ﷺ هه ر له بهر رۆشنايى
 ئه و فره مايشته ي خوادا، جوانى بۆ روونكر دووينه وه كه ده فه رموى: ﴿إِنَّ فِي الْجَنَّةِ
 مَآ لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ﴾، (أخرجه أحمد: ۸۱۲۸،
 البخاري: ۳۰۷۲، ومسلم: ۲۸۲۴، والترمذي: ۳۱۹۷) واته: ئه وهى له بهه شتدا ههيه،
 نه هه چ چاوىك ديتوويه تى، نه هه چ گوئيه كه بيس توويه تى، نه به سه ر دل و بيه رو
 خه يالى هه چ كه سيشدا هاته وه.

چونكه هه ر شتىك هه بى:

۱- يان مرووف خوى راسته وخو ده يينى.

۲- يان نه گهر نه يينى، ده ييستى، وهك ده لىن: جارىك كابريه كه گوتوويه تى: فلان شته
 زۆر خوشه، گوتوويانه: خواردووته؟ گوتوويه تى: نه خير به لام كاكم له شار خواردوويه تى،
 كه واته: كاى بۆي گپراوه ته وه!

۳- يان نه گهر بۆش نه گپراوه، به بيه رو خه ياليدا بى.

تنجا ئه وهى له بهه شتدا ههيه، نه چا و ديتوويه تى، نه گوئى بيس توويه تى، نه
 به خه يالى هه چ كه سيشدا هاته وه!

ئەو ھەشەم بۆيە گوت، تاكو وانەزانين كە بەھەشت تەنيا ئەوشتانەي تێدان خوا
 بۆي خستووینە ئەو قالبە تەبیریانەو، كە عەقلى ئیمە ھەر لەوانە تێدەگات،
 تەگەرنا خوا ﷻ چۆن ئیمە حالىی بكات؟ ئەو ھەي بۆ ئیمە خوشە: سێبەرە،
 ئاوی سازگارەو، تاقگەيە، باخ و باخاتە، جۆگەو جۆبارە، كۆشكى زېر و زیو،
 يانی: ئەو ھەي بۆ ئیمە زانراو ھەي حالىی دەیین ئەو شتانەن، بۆيە خوا ﷻ كە
 نازو نېعمەتەكانی بەھەشت باس دەكات و ھەسەف دەكات، ھەر دەیانخاتە قالب
 و چوار چێو ھەي ئەو وشەو دەرپرینا ھەي كە ئیمە بەکاریان دێنین، بەلام وێرایی
 ئەو بە ئاماژەش پێمان دەفەرموێ: ئەو ھەي لەوێ ھەبە، ھێچكەس نایزانێ،
 واتە: وامەزانن نازو نېعمەتی بەھەشت بەس ئەو ھەندەيە، كە خوای پەرورەدگار
 بەو وشانە تەبیری لی دەكات، وامەزانن نازو نېعمەتەكانی ئەو بەھەشتەي
 خوای بەخشەر و میھرەبان، دایناو بۆ دۆستانی خوێ، بۆ بەندە چاكەكارەكان،
 ھەر وەك ئەوانەي دونیان^(١)! عەبدوللای كۆری عەباس (خوا لەخوێ و باي پازي
 بێ)، تەبیری كی جوان بەكاردێنن، كاتی خوێ لە تەفسیری سوورەتی (البقرة) شدا
 باسما كرد^(٢)، لە تەفسیری ئەو ئایەتەدا كە دەفەرموێ: ﴿...وَأَتُوا بِهٖ مُتَشَبِهًا...﴾
 نېعمەتەكانی بەھەشتی، یان خواردن و خواردنەو ھەي بەھەشتیان بۆ
 ھێنران، وێكچوون، یان وەك ھەي دونیايە دەچوون، عەبدوللای كۆری عەباس

(١) شەوئێك بێ ئەو ھەي بەدالغەو خەيالێ ئەو ھەي بەخەوم، خەونم بە دوو لە مامۆستایانی
 دۆست و ناسراو ھەي كۆچكردو ھەي یینی، لێم پرسین: ئەرێ مامۆستایان! بەھەشت جگە
 لەو ھەي خوا لە قورئان و پێغەمبەرەكەي لە سوننەتی باسیان كردو، ھێچي دیکەي تێدایە؟
 یەکیان گوتی: ھەر ئەو ھەي كە باسكراو، بەلام ئەو دیکەیان گوتی: بەلێ شتی دیکەشی
 تێدایەو بۆ تۆش باسی زۆر شت دەكړی.

مامۆستایەكی تەبیری زان (مُعَبِّر) یش گوتی: ھەي یەكەمیان زۆر ئاگاداری حال و بالی بەھەشت
 نیە، بەلام ھەي دوو ھەي میان حالى باشە.

(٢) ھەر ھەي لە تەفسیری چەند سوورەتیكی دیکەش دا ئەو مەسەلەيەمان باسكردو،
 بەتایبەت سوورەتی (السجدة) و سوورەتی (الواقعة).

دەلێ: ئەوەی خوا باسی دەکات لە نازو نێعمەتەکانی بەهەشت، لەگەڵ ئەوەی دنیادا، تەنیا لە ناودا یەک دەگرێتەوە، تەنیا ناوەکیان وەک یەکە، بۆ وێنە: خوا باسی ئاو دەکات، بەلام ئاوی بەهەشت لەگەڵ ئاوی تێرە، بەس ناوەکیان ئاوو لە ناودا یەک دەگرێتەوە، یان کە باسی شەپاپ دەکات، یان باسی میوه دەکات، یان باسی گوشت دەکات، یان باسی کۆشک و تەلار دەکات، یان باسی دارو درەخت دەکات، تەنیا لە ناوەکدا لەگەڵ ئەوانەی دنیایە دا یەک دەگرێتەوە، بەلام لە ئێوە پۆکدا جیاوازیان ئاسمان و پێسمانە.

(٧) ﴿وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا﴾، میوهکانیشی بە دەستمۆ کران مل پێ کەچراوان، (قُطُوف) کۆی (قُطَف) ه، واتە: چنراو، ئەو میوهیە دەچنرێ، بەلام (قُطَف) چنینه، کردارەکیە (قُطَف، يَقُطِف، قُطْفًا، فَهُوَ قُطْفٌ)، واتە: چنی، دەیچنێ، چینی، ئەو چنراو، دەفهرموی: چنراوەکان، میوهکان، مل پێ کەچراوان، بە مل پێ کەچکردنێکی نایاب، یەکیەک لە زانایان دەلێ: ﴿سَهَّلَتْ لَهُمْ قُطْفَ قُطُوفِ تِلْكَ الْأَدْوَابِ﴾، چینی میوهکانی لقهکانی ئەو درەختانەیان بۆ ئاسانکراوان.

(٨) ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِبَنَاتٍ مِّن فَضْلِهِ﴾، هەر وهه قاپه زیوینهکانیان بەسەر وهه دهگێردرێن، (آئیه) کۆی (إناء) ه (أواني) یش کۆی (آئیه) یه، واته: کۆی کۆیه، چونکه وشهێ (يُطَافُ عَلَيْهِم) بهسهریانه وه دهگێردرێن، له (طَواف) وهه هاتوه (الطَوافُ: مَشْيٌ مُّكْرَرٌ عَلَى شَيْءٍ أَوْ بَيْنَ أَشْيَاءٍ)، (طواف): له پڕۆیشتنێکی دووباره کراوهیه به دهووری شتێکدا یاخود له ئێوان چه ند شتێکدا، (آئیه) ش وهک گوتمان: (جَمْعُ إناء، مِثْلُ أَكْسِيَةِ جَمْعٍ كِساء، وَهُوَ اسْمٌ لِّكُلِّ وَعَاءٍ يُتَتَقَّعُ بِهِ)، (آئیه) که کۆی (إناء) ه، [به کوردیی دهلێین: دهفر، قاپ، به پێی جیاوازیی له ههجهکانی زمانی کوردیی ئەو وشانه به کار دههێندرێن، بهلام به عهرهبیی دهگووترێ: (إناء)] وهک چۆن (أَكْسِيَةِ) کۆی (کِساء) ه، (آئیه) ش کۆی (إناء) ه، که بریتیه له ههر دهفرێک سوودی لێ بیهێرێ، شتی تێبکری، بێگومان ئەو قاپ و دهفرانهش که بهسهریانه وه دهگێردرێن، قاپ و دهفری خالیی نین، ئنجا یان میوهیان تێدان، یان گوشتیان تێدایه، یان ئەو خواردنانهیان تێدان که بهس خوا دهزانێ.

لېره دا دد فەرموئ: ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِمَائِهِ مِنْ فِضَّةٍ﴾، بە ئام لە سوورەتی (الزخرف) دا بە جوړیکی دیکە تەعبیر لەو د هکات و دد فەرموئ: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا شَتَّاهِيَ الْأَنْفُسُ وَلَكِنَّ الْأَعْيُنَ لَا تَبْصُرُ فِيهَا خَلْقًا وَكَذَلِكَ نَكْتُبُ السُّرُورَ وَالْكَرَامَ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَنَا لَهُمُ الْكُتُوبُ﴾، واتە: بە سەریانەو دد گێردرین بە قاپانی زێرنەو دد بە گۆزانەو دد لەویدا هەیه هەرچی نەفسەکان بێخوازن و، چاوەکان چێژی لێوەربگرن و، تێوە بەهەمیشەیی تێیدا دەمێننەو.

کەواتە: لە سوورەتی (الزخرف) دا بامی قاپ و دد فری زێرن د هکات، (أَكْوَابٍ) یش کە دد گێردرێتەو دد بۆ سەر (صِحَافٍ) وا دیارە ئەوانیش بەهەمان شێوە هەر لە زێرن.

(۹) - ﴿وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾، هەروەها بە گۆزانەو دد کە روون و بلوورین، (أَكْوَابٍ) کۆی (کۆب) ه، (الْأَكْوَابُ تَحْمَلُ فِيهَا الْخَمْرَ لِإِعَادَةِ مَلَأِ الْكُؤُوسِ)، کۆبەکان ئەوانەن کە شەپاییان تێدا هەڵدەگیرێ، بۆ پێ کردنەو دد پەرداخەکان، کەواتە: کۆب یانی: سوپاچی، گۆزە، شەربەیی گچکە، ئەو وشانە بەکار دەهێترێ بۆ ئەو دد فرانەیی خواردنەو دد یەکیان تێدا یە، ئنجا بە نسیبەت تێمەیی خەڵکی دنیاو، ئاوە، ماستاوە، دۆبە، شەربەتە، گرنگ ئەو دد شەلمەنیهی خواردنەو دد یان تێدا یەو، پەرداخەکانیان لێ پێ دد کێنەو دد، کەواتە: (کۆب) کە بە (أَكْوَابٍ) کۆدەکرێتەو دد، گەورەترە لە (کَاسٍ) کە پەرداخەو لێ پێ دد کێ و پێی دد خورێتەو دد، ئنجا ئایا ئەو کۆبانیە لە چ ماددە یە کە؟ ﴿وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾، ﴿قَوَارِيرًا﴾، بە (ئەلیف) خوێندراو تەو دد: (قَوَارِيرًا) هەروەها بە تەنۆنیش خوێندراو تەو دد: (كَانَتْ قَوَارِيرًا)، هەروەها لە هی دواییش دا: (قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ) یان (قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ) بە تەنۆن و بەبێ تەنۆنیش خوێندراو تەو دد، (قَوَارِيرٍ) یش کۆی (قَارُورَةٌ) یە، (قَارُورَةٌ) ش بربیتە لە دد فریک لە شووشە دروستکرا بێ، یاخود دد فریکی روونی بلوورین، گرنگ ئەو دد ماددە کە ی زۆر روون و درەوشاوە بێ.

(۱۰) - ﴿قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَرُهَا نَفِيرًا﴾، ئەو دد فرە بلووریه شووشە ئاسایانەش لە زیون، بە ئەندازە گیریهی کێ ورد ئەندازە گیریهی کراون. عەبدوللای کوری عەباس خوا لە خۆی و بابی پازی بێ لێی گێردراو تەو دد گوتوویهتی: ئەو دد خوا لە بەهەشتدا بامی کردو،

هه‌مووی وینه‌که‌ی له دنیا‌دا ده‌زانین، جگه‌له: ﴿قَوَّارِئًا مِنْ فِصَّةٍ﴾، نازانین، چۆن ده‌فرێك شووشه‌ش بێ و زیویش بێ! ئه‌وه به‌س له‌وێ هه‌یه، ده‌شگونجی مه‌به‌ست ئه‌وه‌بێ زیوه‌که‌ی هه‌نده‌ پوونه، وه‌ك شووشه‌ وایه، چۆن شووشه‌ شتی تێرا دياره، چونكه زیو شتی له‌و دیوو ئه‌و دیو دیار نیه‌و پوون (شفاف) نیه، به‌لام سپیی و دره‌وشاوه‌یه، ﴿مَدْرُوهَا نَقِيرًا﴾، واته: ئه‌و ئه‌و خواردنه‌وه‌ی تێاندایه، ئه‌ندازه‌گیرییان کردوه به‌ ئه‌ندازه‌گیری کردن، یانی: خزمه‌تکاره‌ به‌سه‌ره‌وه‌ گه‌راوه‌کان، ئه‌و خواردنه‌وه‌ و مه‌یه‌ی له‌ گۆزه‌و ده‌فره‌کاندا هه‌یه، ئه‌ندازه‌گیرییان کردوه، پێکه‌لپێک له‌گه‌ل ئاره‌زووی ئه‌وانه‌دا که به‌سه‌ریانه‌وه‌ ده‌گه‌ڕێن و پێیان ده‌ده‌ن، واته: پێک به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی، چه‌نده‌ی پێخۆشه، ئه‌وه‌نده، نه‌ك لێ زیاد بێ و به‌ تۆبزی بیخواته‌وه، یان تێیدا به‌هلێته‌وه، یان که‌م بێ و پێویست به‌وه بکات دووباره داوا بکات.

(١١) - ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا﴾، هه‌روه‌ها پێیان ده‌نۆشتری په‌رداخێک له‌ویدا که به‌رده‌وام تێکه‌ڵکراوه‌که‌ی زه‌نجه‌بیله، واته: شه‌راپه‌که‌یان له‌گه‌ل زه‌نجه‌بیلدا ئاوێته‌ ده‌کرێ، پێشتریش باسی زه‌نجه‌بیلمان کرد، که یه‌کێک له‌ زانا‌یان ئا‌وای پێناسه ده‌کات: (المعجم الوسيط)^(١) ده‌لێ: (الزَّجْبِيلُ: ثَبَاتٌ مِنَ الْقَصِيْلَةِ الزَّجْبَارِيَّةِ، لَهُ عُرُوقٌ غِلَظٌ تَضْرِبُ فِي الْأَرْضِ، حَرِيْفَةُ الطَّعْمِ)، زه‌نجه‌بیل پووه‌کێکه له‌ جو‌ری پووه‌که زه‌نجه‌باریه‌کان، په‌گی ئه‌ستووری هه‌ن به‌ زه‌ویدا ده‌چنه‌ خوارێ، تامه‌که‌ی تیژه (شیوه‌ی بیه‌ر ده‌کات). ئه‌و زه‌نجه‌بیلێ ته‌مه له‌ دنیا‌دا ده‌یخوێن، سوودی زۆرن و له‌ سه‌رچاوه‌ پزیشکییه‌کاندا باسکراون^(٢).

(١) ص ٤٠٢.

- (٢) بۆ وینه: (موسوعة: الإعجاز العلمي في القرآن الكريم والسنة المطهرة) له‌ لایه‌ره: (١٧٣)دا
 ژماره‌یه‌کی زۆری له‌ سووده‌کانی زه‌نجه‌بیل باسکردوون، وه‌ك:
 ١- گوشر‌لوی ئاوه‌که‌ی ده‌رمانی‌کی باشه‌ بۆ نه‌خۆشییه‌کانی چا‌و.
 ٢- ها‌وکاره‌ بۆ فراوانکردنی ره‌گ و ده‌ماره‌کانی خوێن.
 ٣- مادده‌یه‌کی ئاره‌قه‌ پێکه‌رو چه‌سته‌ گه‌رمکه‌ره.
 ٤- بۆ بو‌وژاندنه‌وه‌ی دڵ و چالا‌کردنی هه‌ناسه‌دان به‌کار‌دێ.

﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا﴾، لهو به هه شته دا په رداختکیان ده درتتی، په رداخه مه یکیان پتی ده نوشتری، ﴿كَانَ مِرْاجُهَا زَهَّابًا﴾، به رده وام زه نجه بیل له گهل ټیکه لکراوه، کرداری (کان) اش بو ټه ویه، که هه میسه وایه به رده وام زه نجه بیل ټاوټه ی خوار دنه وه که یان ده کری، نهک وهک هی دنیا له بهرکه میی بهس جاروبار پتی! (۱۲) - ﴿عِنَّا فِيهَا ثَمَرٌ سَلْسِيلًا﴾، ټه و په رداخه ش له شهرای سهرچاوه یکه له ویدا (له به هه شته) پتی ده گوتی: سه لسه بیل.

(سلسیل) یش: (شَرَابٌ سَهْلُ الْمُرُورِ فِي الْحَلْقِ لِعَذَابَتِهِ)، خوار دنه ویه له بهر سازگاری و شیرینی شهرابه که، به ټاسانی له گهروو ده چټه خوار، له بهر خوښی و به تامییان.

یاخود وشه ی (سلسیل)، ناوی سهرچاوه یکه له به هه شته.

که فهرمووی: ﴿قَدَرُهَا نَقِيرًا﴾، (ابن زید) وهک (الطبري) به ژماره: (۳۵۹۴۳) ټیته وه هټناوه، ده لئ: ﴿قَدَرُهَا: لِرِيْهِمْ عَلٰی قَدَرٍ شَرِيْهِمْ اَهْلَ الْجَنَّةِ﴾، واته: ټهو شله منښه ی ټیان کړدوه (ټاوه، شهرابه، هرچی هدی) ټه نډازه گرییان کړدوه به ټه نډازه ی ټیرو بوونی ټه هلی به هه شت، نه ټیان که مهو نه ټیان زیاد ده پتی، ریڅ به ټه نډازه ی ټیرو بوونی و ته سل بوونیه.

۵- پایه کان له جهسته دهرده کات.

۶- دوی ټیش و ژانی سکه و نازاری ریخوله هیمن ده کاته وه.

۷- کوټی راوه که ی بو دهرده کانی سهرماو کوکه باشه.

۸- موره بیا به که ی بو نه خوښیبه کانی سینه به سووده.

۹- ده گونچ له گهل چای و هه نگون دا بخوری و به گشتی به هیز که ره.

۱۰- ټاره زوو په یدا که ر (مُشْهِي) و چالا که ره بو گده و ههرس.

۱۱- بو خراپ ههرس کړدن (سوء الهضم) به سووده.

۱۲- گهر می جهسته هیمن ده کاته وه و ټیوټی که کم ده کاته وه.

۱۳- کاری که ری ټهر له سر جهسته کم ده کاته وه.

(۱۳) ﴿وَيُطَوِّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدُنْهُمْ مُخَلَّدُونَ﴾، لاوانیکی به لاوی هیلراووش به سهریانه وه ده گهرین، (ولدان) کوئی (ولید) ه، نهویش (فَعِيلٌ مَعْنَى الْمَفْعُولِ وَيُطَوِّفُ عَلَى الصَّبِيِّ)، وهك (المعجم الوسيط)^(۱) هیناویه تی.

(ولدان) کوئی (ولید) ه له سهر کیشی (فَعِيلٌ و، به مانای مه فَعُوله، واته: (مَوْلُود) له دایک بوو، مه به ست پیی کوپی گهنجی تازه پیگه شتوویه (لاو)، که ده قهرموی: ﴿مُخَلَّدُونَ﴾، واته: هیلدراوهن، یانی: به گهنجی و به لاوی هیلدراوهن، نه مهش بو نهویه خه یال نه کرئ دواپی ده که ونه ته مه نه وه ته مه نیان هه لده چی، به لکو ههر لهو ته مه نه دا ده میننه وه.

زانایان بو (مُخَلَّدُونَ) سی واتایان داناون:

۱- (الطبري) ده لئ: (مُخَلَّدُونَ: دَائِمٌ سَبَائِهِمْ لَا يَتَغَيَّرُونَ عَنْ تِلْكَ السِّنِّ، وَذَكَرَ عَنِ الْعَرَبِ أَنَّهَا تَقُولُ لِلزَّجْلِ إِذَا كَبُرَ وَثَبَتْ سَوَادُ شَعْرِهِ: إِنَّهُ لَمُخَلَّدٌ؛ أَي ثَابِتُ الْحَالِ)، (مُخَلَّدُونَ) واته: لاوتیییه که یان به رده وامه وه لهو ته مه نه ناگورین، عهره ب عاده تیان وایه پیاوینک که ده که ویتنه ته مه نه وه، به لأم مووه کانی ههر ره شن، ده لئین: (إِنَّهُ لَمُخَلَّدٌ)، واته: حالی چه سپاوه و ناگورئ.

۲- واتایه که دیکه ی (مُخَلَّدُونَ) بریتییه له: (مُسَوَّرُونَ)، واته: بازنیان له قَوْل و ده ست کراون.

۳- واتایه کی دیکه ی بریتییه له: (مُقَرَّطُونَ)، یانی: (مُحَلَّلُونَ الْخَلْدَةَ وَهِيَ جَمْعُ خَلْدَةٍ، وَهُوَ الْقِرْطُ وَجَمْعُ الْقِرْطِ: أَقْرَاطُ، واته: به گواران پازئ تراونه وه، (خَلْدَةُ) کوئی (خَلْدَةُ) یه یانی: گواره. حالی به هه شتیش جیایه له هی دنیاو نه وانه ی خزمه ق به هه شتییه کان ده که ن، خوی کار به چی به رگ و پو شاک و خشلی جوان و سهرنج پاکیشیان پی ده پو شئ.

(١٤) - ﴿إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لَوْلَا مَنُورٌ﴾، ئەگەر تۆ بیانیینی وادەزانی گەوهەری پرژوبلاون. ئەو لاوانەى بەسەر بەهەشتییەکانەو دەگەرێن، هەم بە دەفرو قاپی زیوینەو کە پرن لە خۆراک و، هەم بە گۆزەى پر لە شەپابەو دە بە پەرداخە وە، ئەوانەى شەپابەکیان تێدەکەن یان ئەو شلەمەنیانەیان تێدەکەن، ئەگەر تۆ بیانیینی: ﴿حَسِبْتَهُمْ لَوْلَا مَنُورٌ﴾، بە گەوهەرى پرژ و بلاویان تێدەگەى، (لؤلؤ) کۆى (لؤلؤة) یە، (مَنُورًا، آي: مُبْعَثًا)، واتە: تۆ وادەزانی گەوهەرن پرژێندراون و بلاوکراونەو، هێندە جوانن.

(١٥) - ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا﴾، ئەگەر ئەویش بیینی نازو نیعمەت و دەستڕۆشتووێیەکی زۆر گەورە دەبیینی. ﴿رَأَيْتَ ثَمَّ﴾، ئەگەر تەماشای ئەوێ بکەى و، چاو بەوێدبگیرى. (ثَمَّ، هُنَاكَ) ئەوێ، ﴿رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا﴾، نازو نیعمەت و مۆلك و قەلەمپەوو دەستڕۆشتووێیەکی فراوان و گەورە دەبیینی، کردارى ﴿رَأَيْتَ﴾، لێرەدا بە (لازم) هاتووە نەك بە بەركارخواز (مُتَعَدِّي) یانی: ئەگەر تەماشای بکەى و سەرئەج بەدەى بۆ ئەوێ، لەوێ نازو نیعمەت و مۆلك و قەلەمپەوێکی فراوان دەبیینی، (مِثْلَ أحوالِ الْمُلْكِ الْكَبِيرِ الْمُتَنَعِّمِ صَاحِبُهُ)، لەوێ وەك حالى مۆلك و قەلەمپەوێکی گەورە کە خاوەنەکەى پر نازو نیعمەتە (ئاوای دەبیینی).

(١٦) - ﴿عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ﴾، لە سەریانەو (دیوی دەرییان) پۆشاکى ئاوریشمی تەنك و ئەستوورى سەوزە. ﴿عَلَيْهِمْ﴾، خوێندراویشەتەو: (عَالِيهِمْ)، واتە: (فَوْقَهُمْ)، لەسەر وویانەو لە دیوی دەرەوێانەو. ﴿خُضْرٌ﴾، بە (خُضْرٍ) ییش خوێندراوێتەو، ئەوکاتەش دەچێتەو بۆ (سندس)، و دەبییتە سێفەقى (سندس) واتە: پۆشاکەکە لە ئاوریشمی تەنکی سەوزە.

(السُّنْدُسُ: مَا رَقَّ مِنَ الدِّيْبَاجِ، وَالْإِسْتَبْرَقُ: مَا غَلِظَ مِنَ الدِّيْبَاجِ)، (سندس) پۆشاکێکە لە ئاوریشم بەلام بە تەنکیى (ئەگەر دەزووەکانى باریک بن پۆشاکەکە تەنك دەبێ) (إِسْتَبْرَقُ) ییش ئاوریشمی ئەستوورەو قوماش ئەگەر دەزووەکانى ئەستوور بن، بێگومان پۆشاکەکەش ئەستوور دەبێ، ئەوانیش لە هەردوو شێوەکیان پۆشیو، ئنجا ئەگەر بە: ﴿عَلَيْهِمْ﴾، بخوێنیتەو، یانی: (حَالٌ كَوْنِهِمْ

يَعْلُوهُمْ ثِيَابٌ)، لە ھايىكىدا كە لەسەرەۋەيان پۆشاك ھەيە، پۆشاكى ئاورىشىمى تەنك و ئاورىشىمى ئەستوورى سەۋز، بەلام ئەگەر بە: (عَالِيَهُمْ) بخويىرتەۋە، ئەوكاتە (عَالِيَهُمْ) دەبىتتە گوزارەيەكى پىشكەوتتو (ثِيَابٌ) یش دەبىتتە نىھادىكى دواكەوتتو، واتە: پۆشاكى ئاورىشىمى تەنك و ئەستوورى سەۋز، لەسەريانەۋەيە.

(۱۷) - ﴿وَحُلُوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾، رازىندراۋنەۋەش بە بازى زىۋىين، (أَسَاوِرَ) كۆى (أَسْوَرَةً) يەو كۆى (سوار)ە، يانى: بازى، كە لە (دوستۋارى) فارسىيەۋە ھاتو، (وَهُوَ خُلِيٌّ أَسْطَوَانِي الشَّكْلَ قَارِغُ الْوَسْطِ)، بازى خىشلىكى شىۋە خرو بازىيەۋ نىۋ قەدەكەى بۆشە، لە دەست و قۆل دەكرى.

ئىرەدا خوا ﷻ بۆ ھەموۋانى فەرموۋە بۆ پىاۋان و ئافرەتانى بەھەشت، بەلكو لەم سىياقەدا تەنيا باسى پىاۋان كراۋە، ھەندىك لە توئزەرەۋان و لىكۆلەرەۋانى قورئاننىش گوتتويانە: مەبەست پىى ئەۋەيە ئزان و ھاوسەرئانان وان! واپانزانىۋە بەھەشتىش ۋەك دىنيا وايە، كە پىتغەمبەرى خوا ﷻ: پۆژىك زىپرو ئاورىشىمى لە تەنىشت خۆى دانان و فەرموۋى: ئەم دوۋانە بۆ مېننەكانى ئۆممەتم ھەلآلن و بۆ ئىرىنەكانى ھەرامن^(۱)، واپانزانىۋە بەھەشتىش ۋەك دىنيا وايەو لەۋىش زىپرو ئاورىشم لە پىاۋان قەدەغەن، نا، تەنيا لە دىنيادا لىيان قەدەغەن و لە بەھەشت دا، ئەو شتانە ھەموۋيان بۆ ھەموۋ لايەك رەۋان.

(۱۸) - ﴿وَسَقَنَهُمْ رَبُّهُمْ سَرَابًا طَهُورًا﴾، پەرۋەردگارىيان خواردنەۋەيەكى پاك و پاككەرەۋەدى پى نۆشىن.

ئايا ئەو شەرابە چۆنە؟ بەس خوا دەزانى و باسى نەكردوۋە چۆنەو چىيە، بەلام گرنگ ئەۋەيە (طَهُور): (الطَّاهِرُ فِي نَفْسِهِ وَالْمُطَهَّرُ لِبَغْيِهِ)، لە خودى خۇيدا پاكەو پاككەرەۋەشە بۆ جگەلە خۆى.

(۱) (عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِحْلِلْ لِنَاثِ أُمَّتِي الْحَرِيرَ وَالذَّهَبَ وَحُرْمَ عَلَى ذُكُورِهَا) أخرجه أحمد: ۱۹۵۲۵، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح بشواهد.

(١٩) - ﴿إِنْ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً﴾، (پێیان دەگوتری: ئا ئەمە پاداشتی ئێوە بوو.

(٢٠) - ﴿وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا﴾، هەوڵ و کۆششی ئێوەش سوپاسکراو و نرخێندراو بوو، یاخود ﴿مَشْكُورًا﴾، یانی: (کُنتُمْ مَشْكُورِينَ عَلَيْهِ)، ئێوە سوپاسکراو بوون لەسەری، خودی کۆششەکه بۆ خۆی دەنرخێتری و سوپاس دەکری و خاوەن و بکەرەکه‌یشی، هەردوو واتایەکه‌ش راستن: هەم خودی کۆششەکه بۆ خۆی نرخێنراوه و پێی زانراوه و سوپاس دەکری، هەم خاوەنەکه‌یشی سوپاس و تەقدیر دەکری.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووۈم

پيناسهي ثم دهرسه

ثم دهرسه مان له نو (٩) ثايه تي كوتايي سوورهي (الإنسان) پيکها توه،
ثايه ته کاني: (٢٣ - ٣١) که تياندا راستيه کي يه کجار مه زن به پيغه مبه ري خاتهم
موحه ممه د ﷻ راگه يه نراوه، پينج نه رکي گرنگيشي له و ثايه تانه دا پي سپي دراون،
له چوار ثايه ته کاني: (٢٣ و ٢٤ و ٢٥ و ٢٦) دا.

دوايي له سي ثايه ته کاني: (٢٧ و ٢٨ و ٢٩) دا، پينج راستي له باره ي بي پروايانه وه
خراونه پرو و، ناموزگار ييه کي گه ورو گرنگيشيان کراوه.

له هه ردو ثايه تي: (٣٠ و ٣١) ي کوتاييشدا، دوو هه والي يه کجار مه زن به
هه موو لايه ک به مروفايه تسي و به جنديش راگه يه نراون:

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۚ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ ءِذَا أَوْ كُفُّوا ۚ
وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۚ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۚ
إِنَّ هَؤُلَاءِ يُجِبُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۚ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ
وَسَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ بَدِيلًا ۚ إِنَّ هَؤُلَاءِ تَذَكَّرُ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ
إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۚ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ
يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۚ ۝﴾

مانای ده قاو ده قی ئایه تەکان

{بێگومان (ئەو موحەممەد!) ئێمە پلەپلە بە دابەزاندن (ئێک سەر سۆرەتە) قورئانمان دابەزاندۆتە سەرت (٢٢) دەجا بۆ حوکم و بپاری پەرەردگارت خۆراگر بەو، بە قسەى هیچ گوناھبارێک، یان سەڵەپەکیان مەکە (٢٤) لە بەیانى و ئیوارەشدا ناو پەرەردگارت بێنە (٢٥) لە شەوێشدا کړنووشى بۆ ببە (نۆز بۆ خوا بکە) و، بە شەوگاریکى درێژ بەپاکى بگرە (٢٦) بە دنیایى ئەو (بپروای) انە، (ژبانی دونیای) زوو تێپەریان خۆش دەوێ و پۆزێکى سەخت و قورس لە دویانەو (کە چاوەڕێیانە) وێڵ دەکەن (٢٧) ئێمە دروستمان کردوون و ئەندامەکانیانمان مەحکەم پێکەووە بەستوون و، ئەگەر بشارمانەوێ بە هاووتنەکانى خۆیان دەیانگۆڕین (٢٨) بێگومان ئەمە بیرخەرەوێ، ئنجا هەر کەس ویستی بەرەو پەرەردگاری پێى (راستى) گرتە بەر (٢٩) ناتانەوێش مەگەر خوا بیهوێ، بێگومان خوا زانای کاربەجێیە (٣٠) هەر کەسێکى بیهوێ دەیخاتە ئێو بەزەییەکیەو، سەتەمکارانیش سزاو ئازاریکى بە ئیشى بۆ داناون (٣١) }.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(نَزَّلْنَا): (أَنْزَلْنَاهُ مُتَدَرِّجًا مُنْجَمًا، وَالنُّزُولُ هُوَ انْحِطَاطٌ مِنْ غُلُوٍّ، وَالتَّنْزِيلُ: يَخْتَصُّ بِالْمَوْضِعِ الَّذِي يُشِيرُ إِلَيْهِ أَنْزَالُهُ مُفْرَقًا، وَمَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى، وَالْإِنْزَالُ عَامٌ)، وشەى (نَزَّلْنَا) واتە: پلە پلە بەش بەش دامانبەزاندو، (نُزُول): ئەوێە شتێک لە شوێنێکى بەرزووە بچى بۆ شوێنێکى نزم، بەلام (تَنْزِيل) تايەتە بەو شتەى ئاماژەى بۆ دەکرى، کە دابەزاندنە کە جیا جیاو جار لە دواى جار بى، بەلام (إِنْزَال) دابەزاندنى بە گشتیە (چ پلە پلە دابەزى، چ بە یە کجار دابەزى).

(لِحَكْمِ رَبِّكَ): (الْحُكْمُ بِمَعْنَى، أَنْ تَقْضِيَ بِأَنَّهُ كَذَا، أَوْ لَيْسَ بِكَذَا)، حُكْمٌ بِهِ شَتَيْتُكَ تَهْوِيهِهِ بِرِيَارِ بَدَهِ تَهْوِ شَتِ وَايِهِ، يَانْ بِرِيَارِ بَدَهِ وَايِهِ، تَهْوِ يَتِي دَهْغَوَتَرِي حُكْمِ، هَهْ رَوَهَا (حُكْمُ رَبِّكَ: أَيُّ شَرْعُهُ) بِهَرْنَامَهِي خَوَا، كَهْوَته: (حُكْمِ) هَهْمُ بِهِ مَانَايِ بِرِيَارِ دِي، هَهْمُ بِهِ مَانَايِ بِهَرْنَامَهَش.

(ثَقِيلًا): (الثَّقْلُ وَالْخِفَةُ مُتَقَابِلَانِ)، قورسیوی و سووکیوی دوو شتی دژنی په کهن، (ثَقِيلًا) واته: قورس و گران، که له نهصلدا بو شته بهر ههسته کانه، به لام دواپی ده خوارزته وه بو واتایه کی مه عنه ویش، لیره دا که دهفه رموی: ﴿وَيَذَرُونَ وراءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا﴾ واته: پوژیکي سهخت و دژوار له دواي خوځيان وېل ده کهن و پشتگوټي ده خهن.

(وَسَدَدْنَا أَسْرَهُمْ): (الشَّدُّ: التَّوْبِيقُ)، (شَدَّ) بریتیه له گریدانی شتیک، نُنجا (الْأَمْرُ) أَمْرُ الشَّدِّ بِالْقَدِّ، (أَسْرُ): بریتیه له توندکردنی شتیک به چهرم، (وَسَدَدْنَا أَسْرَهُمْ)، (إِشَارَةٌ إِلَى حِكْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى فِي تَرَكَيبِ الْإِنْسَانِ)، (وَسَدَدْنَا أَسْرَهُمْ) ناماژیه به حیکمهی خوای بهرز، له پَنکهاته کانی جهستهی مروؤفدا، که به شتیه کان و ماسوولکه کان و جومگه کان، نه نامه کانی جهسته پَنکوه به ستراون.

(بَدَلًا): (الإِبْدَالُ وَالتَّبْدِيلُ وَالتَّجْدِيلُ وَالْإِسْتِبْدَالُ: جَعَلَ شَيْءَ مَكَانَ آخَرَ)، ثم چوار وشه یه: (إِبْدَالُ) و (تَبْدِيلُ) و (تَجْدِيلُ) و (إِسْتِبْدَالُ) هه چواریان واتیان نهویه شتیک له شوینی شتیک دیکه دابری.

(اَنْتَلَهُمْ): (جَمْعُ مِثْلٍ وَهُوَ الشَّبْهُ وَالنَّظِيرُ، وَالْمِثْلُ: الْمِثْلُ)، (اَمَّا لَهُمْ) واته: ويته كانيان، تهوان لابهريـن و هاووينهـي تهوان بيـينه شوينـي تهوان، ياخود تهوان لابهريـن و بهـجورينـي ديكه لهوينهـي خويان دروستيان بكهينهوه، كه مهـبهـست پينـي روژي دوايه، (مَكَل)بش ياني: (مِثْل) واته: ويته، وهـك.

(تَذَكُّرٌ): (التذكير، التذكرة ما تُسْتَذَكَّرُ بِهِ الْحَاجَةُ وَالتَّذَكُّرُ: مَا يَدْعُوا إِلَى الذِّكْرِ وَالْعِبْرَةِ).

(تذکرە) سَی مانای هەن:

- ١- بێر خستنهوه.
- ٢- ئەوهیه بههویهوه پێویستییهك بیریتهوه.
- ٣- ئەوهیه بێته هوی بیرهاتنهوهوه په ندوه رگرتن.

مانای گشتیی ئایه تهکان

خوایه (إِنَّا) له کوژایی سوورەتی (الإنسان) دا، ڕوو ده کاته پێغه مبهری خاتهم ﷺ ده یدوینێ و ده فەرموێ: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾، به دنیایی ئیمه ورده ورده قورئانمان به شیوهیهکی سه رسو په ئینەر، به دابه زانندتیکی سه رسو په ئینەر دابه زاندۆته سه رت.

(إِنَّا) له ئەصْلدا (إِنَّا)یه، به دنیایی ئیمه، (نَحْنُ) واته: ئیمه، به دنیایی ئیمه قورئانمان پله پله دابه زاندۆته سه رت، (نَزَّلْنَا) (تَنْزِيلًا): بریتیه له دابه زینی شتیک، ورده ورده، پله پله، ﴿تَنْزِيلًا﴾، واته: به دابه زانندتیکی سه رسو په ئینەر، دابه زانندتیک که شایسته ی خواجه ﷺ ناوا دابه زینێ، به گوێره ی بۆنه و به پێی کات و شوێنه کان و ڕووداوه کان.

ئنجایه مه:

١- راستیه که خوایه ﷻ ده یخاته ڕوو بۆ پێغه مبهری خاتهم ﷺ، که له ماوه ی بیست و سێ سالدای قورئانی دابه زاندۆته سه ر دَل و سینه ی موپاره کی: ﴿نَزَّلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ (١٣٠) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٣١﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٣٢﴾ الشعراء.

٢- له هه مان کاتدا به رپه رچدان هه شه بۆ بێروایه کان که ده یانگوت: شه ی تانه کان یان که سانی دیکه، قورئان فیری موحه ممه د ﷺ ده که ن.

۳- ھەرۆھە بەرچاو پوونیی و دُنیايشە بۆ برۆاداران، کە بزائن سەرچاوەی لێو هاتنی قوڕئان، خۆی بەرزی بێ وێنە.

﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾، کەواتە: تۆ بۆ حوکمی پەرۆردگارت خۆراگر، ئەوێ پەرۆردگارت بریاری دەدات تاوا بێ، یان تاوا نەبێ، چونکە: (الْحُكْمُ: أَنْ تَقْضِيَ عَلَى الشَّيْءِ بِأَنَّهُ كَذَا أَوْ لَيْسَ بِكَذَا)، حوکم - ئەو یەکێ لە واتا باوەکانیەتی - کە بریار بەدی و دادوەری بەکە ئەو شتە وابە، یان وانە.

یاخود (حکم) یانی: بەرنامە ی خۆ، شەریعەتی خۆ، ئەویش ھەر بریارەکانی خۆی پەرۆردگاری تێدان، ئەو شتە ھەڵەو ئەو شتە ھەرامە، ئەو شتە چاکەو ئەو شتە خرابە، یانی: بۆ بریارو بەرنامە پەرۆردگارت خۆراگر، ﴿وَلَا تَطْغَ مِنْهُمْ﴾، گوێرایە لێی ھیچ گوناھبارێک یان سەپلە یەک لەوان مەکە لە بێروایەکان، دوایی پوونی دەکەینەووە بۆچی خوا ﷻ بێروایەکانی بە دوو وشە ھێناون و پێناسە ی کردوون؟ ﴿إِنَّمَا﴾، واتە: گوناھبار، ﴿كَفُورًا﴾، واتە: سەپلە، یاخود بێروا، (کفور) ھەردوو واتایەکی ھەن.

﴿وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾، ناوی پەرۆردگاریشت بێنە (ناوی پەرۆردگارت باس بەکە) بەیانان و ئیواران، ئنجا ئایا تەنیا مەبەست پێیان بەیانان و ئیوارانە؟ کە ھەندێک گوتووین: مەبەست پێیان نوێژی بەیانانی و نوێژی ئیوارە، یاخود مەبەست ئەوێ لە بەیانی تاكو ئیوارەو، لە ئیوارە تاكو بەیانی، لە یادی پەرۆردگارت بێ ئاگا مەبە!

ئەوی دیکەش کە دەفرموی: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ إِنَّا لَطَوِيلٌ﴾، ھەرۆھە لە شوگاریشدا کړنووش ببە بۆ پەرۆردگارت و، بە درێژایی شو بەپاکي بگرە.

ھەندێک لە زانایان گوتووین: ئەو ئەماژە بە کاتی پێنج نوێژەکان:

١- ﴿بُكَرَةٌ﴾، واتە: نوێژی بە یانی.

٣و٢- ﴿وَأَصِيلًا﴾، واتە: نوێژەکانی نیوهرۆو عەسر.

٥و٤- ﴿وَمِنَ الْأَيْلِ﴾، واتە: نوێژەکانی شیوان و خەوتنان.

﴿وَسَبَّحَهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾، ئەمەش ناماژەیه بە شەونوێژ.

بەلام من وای تێدەگەم مەبەست ئەوەیە: بە یانیان و ئیواران کە دوو کاتی زۆر سەرەنجڕاکیشت و دڵ بزۆنن، زیاتر ناوی پەروردگارت بێنەو یادی بکە، هەرودەها لە شەویشدا کڕنووشی بۆ ببەو، خواپەرستی شەویش ئەنجام بدە، چ نوێژی فەرز کە نوێژەکانی شیوان و خەوتنان بگرتێتەوە، چ شەونوێژ، تەنجا ئەویش چ بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ پێیست بوو بێ، وەک رایەکی زانایان هەیە، یاخود پەسند و سوننەت، کە پێشتر لە تەفسیری سوورەتی (المزمل)دا قسەمان لەبارەووە کرد.

﴿وَسَبَّحَهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾، بە درێژایی شەویش، لە شەوێکی درێژدا پەروردگارت بە پاک بگرە، ئایا بۆچی ئەوە بکات؟ تاکو بتوانی خۆراگر بێ، چونکە ئەوەی وزەو تواناو پرست دەدات بە مڕۆفی مسوڵمان، لەبەرانبەر دژایەتی کرانی دا لەلایەن ناحەزانێوە، دوژمنانی خواو پیغەمبەری خوا ﷺ، ئەو هێزە مەعنەویی و ڕوو حییە، کە بەهۆی خواپەرستی شەوو ڕۆژو، بەهۆی یادی خوا کردن و، پەیوەندی توندو توڵ و گەرم و گور لەگەڵ خوادا، وەدەستی دێنێ.

کەواتە: خوای پەروردگار لەم چوار ئایەتە موبارەکەدا، راستییەکی زۆر مەزنی بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ خستە ڕوو، کە بریتیە لەوەی: ئەوە خواپە کە قورئانی بەش بەش و بە پلەپلە دا بەزاندۆتە سەری.

هەرودەها پێنج ئەرکیشی پێ سپاردن:

یەكەم خۆراگرتن بۆ حوکمی پەروردگاری.

دووهم: گوێزپایه لێی نه کردنی بۆ ههر گوناهاوارو سپله و ناسپاسیک، یان بېروایهك له هاوبهش بۆ خوا دانه دهکان.

سییهم: یادی پهروهردگار کردنی و ناوی پهروهردگاری هینانی له بهیانیان و ټیواران دا.

چوارهم: به شهوگار کړنووش بۆ بردنی، که مه بهست پتی شهو نوێژه.

پینجهم: به شهوگاریکی درێژ به پاکگرتن و ستایش کردنی خوا ﷻ.

ئنجا باسی بېروایهكان دهكات و، ئەوانیش پینج راستیان له بارهوه دهخاته ړوو، ئاموژگارییه کیشیان دهكات، هی پینغمبهری خوا ﷻ: راستیهکی بۆ خسته ړوو، راستیهکی به کجار مهزن و، پینج ئه رکیشی خسته سهر شان، به لام هی بېروایهكان: پینج راستیان له بارهوه دهخاته ړوو و، ئاموژگارییه کیشیان دهكات:

راستی یه کهم: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، به دلنایی ئەوانه ژيانی زوو ټیپه ړی دنیایان حهز لیه، ئەو بېروایانه ی ړوژگاری تو، ئەی موحه ممه د و ړوژگاره کانی دیکهش، ئەوه خالی هاوبهشی نیوان هه موو بېرواو هاوبهش بۆ خوا دانه ران و پشت له خوا یانه ﴿هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، (عاجله) سیفه تی وه سفکراویکی قرتیندراوه (يُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الْعَاجِلَةَ، أَوِ النَّعْمَةَ الْعَاجِلَةَ)، ژيانی به په له و زوو ټیپه ړی دنیایان خو شده وی و حهز یان لیه، یان نازو نیعمه تی زوو ټیپه ړ.

راستی دووهم: ﴿وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا قَلِيلًا﴾، له پشتیان هوش ړوژیکي قورس، ړوژیکي دژوارو سهخت و به زه حمهت، ویل ده کهن و پشتگوێ ده خه ن.

راستی سییهم: ﴿عَنْ خَلْقْنَاهُمْ﴾، ټیمه ئەوانمان هیناوه ته دی، له نه بوونه وه.

راستی چوارهم: ﴿وَشَدَدْنَا آثَرَهُمْ﴾، (أَي: وَتَقْنَا رَبُّهُمْ)، ټیمه ئەندامه کانیانمان پیکه وه به ستوون، مروف ئەگه ره رنجی جهسته ی خو ی بدات سه ری سو ږده مین: پیکه وه به ستانی ئەو هه موو ئەندامانه ی، جهسته ی مروف له و

هه موو کۆته ندام و ئەندامانه پێکدێ: کۆته ندامه کانی: مێشک و ده ماره کان، دَل و خوین، هه ناسه دان، هه رس، به رگری، پێست، ئێسکه کان، بینین، بیستن، قسکردن هتد، ههروه ها ئەندامه کانی: سه رو پشت و سگ و چوار پهل، هه رکام له وانه ش له چه ندان به ش پێک دێ، هه ر ده ستێک، هه ر لاقێک له چه ندان به ش پێک دێ، ههروه ها سه ر له چه ندان ئەندام پێک دێ، پاشان سگ و هه ناوو پشت، که برگه کانی پشت سی و سێ (۲۳) برگهن، هه وتیان له گه ردنداو، دوازه یان له پشتداو، پێنجیان له ئاستی سگ داو، پێنجی دیکه یان له خوارترو، چواریان له کلێنجه دا، هه موویان سی و سێ برگهن: $(۲۳ = ۷ + ۱۲ + ۵ + ۵ + ۳)$ ههروه ها ئەو هه موو ئێسقانانه ی دیکه، ئنجا ئەو هه موو ژێ و به سه تهرو ماسوولکانه، ئنجا ئەو هه موو جومگانه، خوا ﷻ جهسته ی مرۆفی پێکه وه به سه ته، به هۆی جومگه کانه وه، به هۆی ده ماره کانه وه، به هۆی ماسوولکه کانه وه، به هۆی به سه تهرو ژێه کانه وه.

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿وَشَدَدْنَا أَرْهَمَهُمْ﴾، (أَي: قَوَيْنَا رِبَطَهُمْ، أَي: رَبط أعضائهم) واته: به تونیدی به یه که مانه وه به سه تون، یانی: په یوه سته ی ئەندامه کانیامان توندو تۆل کردوه ئەگه رنا مرۆف ئەگه ر ئاوا مه حکه م نه بوایه هه روا پۆشته بایه ئەندامێکی لێ که وتبایه خوارێ، په نجه یه کی له ولا لێ که تبایه و، قۆلێکی له ولا لێ که وتبایه، به که لێ نه ده هات، به لێ مرۆف زه بری زۆر گه وه رشی پێده که وێ، زۆر به زه حمه ت ئەو ئەندامانه ی لێک هه لده وه شێن، خوا ﷻ هێنده به قایمی و مه حکه می پێکه وه به سه تون، ئەگه ر زه بریکیشی پێ بکه وێ، خوا جهسته ی مرۆفی وا خوێندوه، دوا ی خۆی چاک ده کاته وه و دووباره پێکه وه په یوه ست ده بیته وه.

پاستی پێنجه م: له باره ی بێ پروا کانه وه، ده فه رموی: ﴿وَإِذَا شَنَّا بَدَلْنَا أَمْلَهُمْ بَدِيلًا﴾، هه ر کاتی و یستمان به هاوینه کانی خویان ده یانگۆرین، ئەمه ش دوو واتای هه ن:

أ- ئەوان دەبەین و وێنە ی ئەوانیان دێننە جێ، ئەو لابردنەش دیسان دوو حالەتی هەن:

١- بە مردنی ئاسایی دەمرن، ئەو جیلە دەروات جیلێکی دیکەیان دێننە جێ.

٢- یاخود بە لایەکی کت و پڕو ناگەهان لە بەینیان دەبەین و کۆمەلگایەکی دیکە دێننە شوێنیان.

ب- یان مەبەست پێی دواپۆژە واتە: ئەگەر ھمانەوی لایان دەبەین لە دنیا، دواپی لە قۆناغی بەرزەخ و پاشان لە قیامەتدا بە ھاووێنە ی خۆیان دروستیان دەکەینەو، بێگومان لە ماددەییکی دیکەو بە شیوەییکی دیکە، بەلام ھەر لەو شیوەی خۆیاندا، بەلام بە پێکھاتەییکی دیکەو لە ماددەییکی دیکە ی گونجاو لەگەڵ ژبانی بەرزەخ و پاشان قیامەتی نەبراوەدا.

ئنجا خوا ئامۆژگارییەکیشیان دەکات و دەفەرموێ: ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ﴾، بە دُنْیایی ئەمە بیرخەرەوێ، ئامۆژگارییە، پەندە، ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾، ئنجا ھەر کەسێک ویستی بەرەو پەرورەدگاری پێی راستی گرتە بەر، بەھوێ وەرگرتنی ئەو ئامۆژگاریی و بیرخەرەوێ، کە لە دوو توێی کۆتا فەرماشتی خوادا بەرجەستە یە.

ئنجا خوای بەرز، دوو راستیی مەزن بە ھەموو لایەک ڕادەگەیەنێ لە کۆتایی ئەم سوورەتە موبارکەدا:

یەكەم: ﴿وَمَا تَسْأَوْنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، ناشتانەوێ پێی بەرەو خوا بگرنە بەر، مەگەر خوا بیهوێ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾، بە دُنْیایی خوا زانای کارزانە، کەواتە: کاتێک کە پێی بەرەو خوا دەگریە بەر، بزائە کە بە ویستی خوا یەو، کاتێک پشت لە خوا دەکە، بزائە ھەر بەویستی خوا یە، بەلام دەبێ وریا بین! ھەمیشە پەزنامەندیی خوا ﴿لَهُ كَلَّمٌ بَرْنَامە کە ی، واتە: ئەگەر بەپێی بەرنامە ی خوا بپۆی، خوا لێت پازییە، بەلام ئەگەر پشت لە بەرنامە ی خوا بکە، بە ویستی خوا یە، بەلام خوا لێت توورە ی،

وہ کہ دہفہ رموی: ﴿... وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ...﴾ ﴿۷﴾ الزمر،
 خوا بۆ بەندەکانی بېبروایی (یان سېلەیی) پەسند ناکات، بەلەم ئەگەر سوپاسگوزاری
 بکەن، بۆتان پەسند دەکات، دەبێ وریا بین! ھەموو شتێک بە ویستی خوا، بەلەم
 ھەمیشە پەزنامەندیی خوا لەگەڵ ویستی خوادا نیە، ویستی خوا وەک ئاسمان وایە،
 ھەرچی بیکە، بە ویستی خوا و لەژێر سێبەری ویستی خوادا، بەلەم بۆ ئەوێ
 بزانی تایا خوا لەو شتە پازییە یان پازی نیە؟ دەبێ تەماشای بکە، شەریعەتی خوا چی
 دەڵێ، بەھۆی شەریعەتی خواوە، لە ئاوێنەیی شەریعەتی خوادا، تێمە پەزنامەندیی خوا
 دەبینن، ئەمەش بۆ ئەوێ: ھەموو کەس بزانی کە ھەرچی دەیکا، بە ویستی خوا،
 بېبروایەکان پێیان وانبە کاتێک پێ بەرەو خوا ناگرە بەر، خوایان دەستەوسان و
 دەستەپاچە کردووە، شتێکیان کردووە خوایان بێ دەسەلات کردووە، نا، کەسێک کافریش
 دەبێ، ھەر بە ویستی خوا کافر دەبێ، بەلەم خوا پێی ناخۆشە، ئەگەر ئیمانیش بێت،
 ھەر بە ویستی خوا ئیمان دێت و خواش پێی خۆشە ﴿...﴾.

دووەم: ﴿يَدْخُلُ مِنْ يَمَانٍ فِي رَحْمَةٍ﴾، ھەر کەسێک (خوا) بیهوێ دەیخاتە بەزەبی نێو
 خۆیەو، خوا کێی دەوێ بیخاتە نێو بەزەبی خۆیەو؟ کەسێک بە دواي پێغەمبەرە کە
 بکەوێ، کە (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) ھو، کەسێک بە دواي پەندو ئامۆزگارێیە کە بکەوێ، کە
 (ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ) ھ، بۆیە دہفہ رموی: ﴿وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، ستەمکارانیش
 سزاو ئازارێکی بەتێشی بۆ داناون. (ظَالِمِينَ) کۆی (ظالم) ھو ناوی بکەر (اسم فاعِل) ھ،
 واتە: ئەوانەیی ستەمیان کردووە، ئەوانە خوا ئازار و سزایەکی بە تێشی بۆ داناون، کەواتە:
 خوا کەسانێک دەخاتە نێو بەزەبی خۆیەو، شایستە بن و، ئەوانەش شایستەن کە شوێن
 بەرنامە کە دەکەن و، پەڕەویی لە پێغەمبەرە کە ﴿...﴾ دەکەن و بەرەو خوا دەرۆن،
 ئەوانە شایستەیی ئەوەن خوا بیانخاتە نێو بەزەبی خۆیەو، بەلەم ئەوانەیی ستەم دەکەن:
 ستەم لە خۆشیان دەکەن و، لە بەرنامەیی خواش دەکەن و، لە پێغەمبەری خواش دەکەن،
 ئەوانە خوا ئازارێکی بە تێشی بۆ داناون، چونکە خوا ﴿...﴾ کاربەجییەو ھەر کەسە بە پێی
 خۆی و پێ بە پێستی خۆی، مامەلەیی لەگەڵدا دەکات.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەی یەکەم:

جەختکردنەوهی خوا ﷻ لە سەر ئەو کە قورئانی پلە پلە دابەزاندۆتە سەر پێغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ، و، فەرمان پێکردنی بە خۆپاگریی بۆ بریارو بەرنامەی خواو گوێزپایەیی و فەرمانبەریی نەکردنی هیچ گوناھکارو سەپلەو بێپروایەک و، یادی خوا کردنی بە بیانیان و ئیواران و، لە شەوگاردانویژکردن و کڕنووش بۆ خوا بردنی، بە درێژایی شەو و بە پاک گرتنی خوا:

وہک خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝۲۳ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِيعْ مِنْهُمْ أُمَّةً أَوْ كُفْرًا ۝۲۴ وَادْكُرْ أَمْرَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝۲۵ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝۲۶﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە شەش بڕگەدا:

١- ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾، بە دلنایی ئیمە خوێمان قورئانمان بە دابەزاندنێک (پلە پلەو پچڕ پچڕ) دابەزاندۆتە سەرت.

(إنزال) بریتییە لە دابەزاندن، کە دەگونجێ وردە وردەبێ، یاخود بە یەكجارەکی بێ، بەلام (تنزیل) (نَزَلَ يُنْزِلُ تَنْزِيلًا)، لەسەر کیشی (تَفْعِيل) ئەو یە شتێک وردە وردە، یان بەش بەش دابەزێنری لەسەری بۆ خواری، ئنجا ئایا مەبەست لەم تەعبیرە چییە؟ لە وەلام دا دەڵێین:

١- پوونکردنەوهی ئەو راستییە بۆ پتر دلنیا کردنەوهی پێغەمبەری خوا ﷻ چونکە پێغەمبەری خوا هەر دلنیا بوو، بەلام زیاتر دلنیا کردنی وەك چۆن ئیبراھیم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) فەرمووێ: ﴿... وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي...﴾ البقرة، بەلام بۆ ئەوێ

دَلَّم تَوَقَّرَهُ بَكْرَى.. چونکه کاتیک مروّف له گهَل پړوپاگه ندهو قسه و قسه لوی ناحه زاندا پړوبه پړو دهبته وه، عه جايب نيه شهيتان جوړيک له خوتخوته و خه يالی خراپی به دَلدا بيتی، بویه خوا ﴿١٥﴾ ليزه دا تاوا ده فهرموي و، له سووړه تي (يونس) يش دا ده فهرموي: ﴿١٦﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِبَيِّنَاتٍ مِنَ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠﴾ يونس، ﴿٢١﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ ﴿٢٢﴾ وهك كاتي خوئی له ته فسير كردنی سووړه تي (يونس) دا باسماں كرد: يانی: ته گهر له دوو دلیي دای له باره یی نه وه وهی دامانبه زاندو ته سهرت، له وانه بېرسه كه له پيش تودا كيتيان ده خوتنده وه، پيغهمبهري خواش ﴿٢٣﴾ فهرمويه تي: ﴿٢٤﴾ لَا أَشْكُ وَلَا أَسْأَلُ ﴿٢٥﴾ (١)، نه له دوو دلیي دام و نه ده شپيرسم، به لام بوچی خوا وايغه رمووه؟ يان بو زیده دلتیایي كردنی پيغهمبهري كه يه تي ﴿٢٦﴾، يان له پشت پيغهمبهري خوا وهش، مه به ست پيی پړواداران و شوينكه وتوانيه تي، واته: له دوو دلیيدا مه بن له وهدا كه داده به زیته سهر پيغهمبهري كه تان موحه ممه د ﴿٢٧﴾.

دوايی ده فهرموي: ﴿٢٨﴾ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٢٩﴾ به دلتیایي له پهره وردگارته وه هه قهت بو هاتوه، نجا له دوو دَلان مه به، ﴿٣٠﴾ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِبَيِّنَاتٍ مِنَ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣١﴾ هه روه ها له وانه ش مه به كه ثايه ته كانی خويان به درو دانان، (بيگومان پيغهمبهري خوا ﴿٣٢﴾ له وانه نه بووه، به لام واته: وهك نه و هاوبه ش بو خوا دانه رانه مه به، كه ثايه ته كانی خوا به درو داده نيی (نه گهرنا له زيانباران ده ي) وهك نه وان) نه مه له بهر را هاويشتن (تعريف) ه بو نه وان و له په نارا قسه گوته به وان.

دوایی دەفەرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝١٧﴾ ئەمەش دیسان بۆ زیاتر ئۆخژن و دنیایی خستنه دلی پێغەمبەری خوا ﷺ و پڕوادارانە، کە ئایا ئەوانە بۆچن پڕوا بە قورئان ناھێن، ھەرچەندە ھەق و راستە؟ دەفەرموئ: بە دنیایی ئەوانە و شەھەر پەرورەدگار تیان لەسەر پێویست بوو، (کە دەبی سزا بدرین، لە ئەنجامی ئەوەدا کە ھیدایەتی خویان رەفز کردوو پڕیاری خویان لەسەر جیبە جی بوو) ئەوانە: ﴿لَا يُؤْمِنُونَ ۝١٨﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ ﴿١٧﴾ پڕوا ناھێن ھەر چەندە ھەرچی نیشانەییەو موعجیزەییە بۆیان بێ ﴿حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾، ھەتا ئازاری بە ئیش و ژان نەبین کەواتە: تۆ بەھۆی پڕوا نەھێنای وانەو، مەکەو دەو دلییەو، چ مەبەست پێی پێغەمبەری خاتەم ﷺ بێ، چ مەبەست شوێنکەوتووای بێ.

بە تاییەتی لەم پڕۆژگاری ئیستای ئیمەدا^(١) ئەو ئیشکال و دوو دلییە زۆرە، چونکە کەسێک تەماشای بارودۆخی مسوڵمانان دەکات، دەبینی: لە ھەموو پڕۆیگەو دەواکەوتوون:

- ١- لە پڕوی سیاسییەو، پڕژو بڵاون و بێ سەر و پەرن، بێ سەرن، بێ سیبەرن.
- ٢- لە پڕوی کۆمەلایەتیەو، دەبینی ھەزارا یەك ناوو نیشان و لێك دابران و لێك ترازانیان ھەن.
- ٣- لە پڕوی فیکرییەو، تەماشایان بکات، دەواکەوتوون و لاساییکردنەوێ کۆپرانە زۆرە لەئێواندا.

(١) ئیستا ئەمڕۆ ئیمە لە (٢٢)ی مانگی (٦) واتە: حوزەیرانی سالی (٢٠٢٠)ی زاینی داین، بەرانبەر (١)ی مانگی (ذی القعدة)ی سالی (١٤٤١)ی کۆچی. ئەو کاتی گوتنەو تۆمارکردنی دەرسەکان بوو و، ئیستاش: / ربیع الأول. ١٤٤٥ ک - بەرانبەر: ٢٠٢٣/٩/٥ ز. یە.

۴- لە ڤووی ئابوورییهوه، تەماشایان بکات، هه‌ژاری و نه‌داریی، ئه‌گه‌ر هه‌بێ به‌زۆریی له‌ ولاتانی مسوڵماننشین دا هه‌یه.

۵- له‌ ڤووی هه‌یزو توانای سه‌ربازییهوه، تەماشایان، بکات هه‌موو ولاتیان داگیر کراوه به‌ بنکه‌ سه‌ربازییه‌کانی زله‌یزان.

۶- له‌ ڤووی ته‌کنۆلۆجیاو پیشه‌سازییهوه تەماشایان بکات، بۆ هه‌موو شتێک ئاتاج و موحتاجی جگه‌ له‌ خۆیانن.

۷- له‌ڤووی زانستییهوه، تەماشایان بکات، هه‌ر زۆر کۆله‌وار و نه‌شاره‌زاو دواکه‌وتوون و ... هتد.

ئنجا که‌سه‌یک ڤروایه‌کی دامه‌زراوی نه‌بێ به‌ قورئان و به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و به‌ ئیسلام، ئه‌گه‌ر له‌ واقعی مسوڵمانانه‌وه تەماشای ئیسلام بکات ده‌لێ: دياره ئیسلام ئایینیکی هه‌له‌یه، بۆیه واقعی مسوڵمانان ئاوا دواکه‌وتوو شل و شیواوه و هه‌ینده به‌ جیامون، هه‌روه‌ها که‌سه‌یک زۆر له‌ قورئان و سووننه‌ت شارده‌زا نه‌بێ و، ئیمانیکی مه‌حکمی نه‌بێ به‌ ئیسلام، شاره‌زاییه‌کی قوول و وردیشی نه‌بێ به‌ ژبانی ڤۆژ ئاواویه‌کان زۆر پێیان سه‌رسام (معجب) ده‌بێ، وه‌ک به‌داخه‌وه هه‌ندێ که‌سه به‌ سه‌فه‌ر ده‌چن بۆ نه‌وێ و دوا‌یی که‌ دێته‌وه، ده‌ست و پێی خۆی نانا‌ستیه‌وه، وا ده‌زانن ته‌وان له‌ هه‌موو شتێکدا تیرو ته‌واون! نازانن، که‌ ته‌وان هه‌رچه‌نده له‌ ڤووی شارستانیتی ماددییه‌وه به‌ره‌و پێش چوون، له‌ ڤووی ژبانی دنیاوه به‌ره‌و پێش چوون و، ژبانی ماددی خۆیان باش پێکخستوه، له‌ ڤووی سیاسی و، ئیداری و، ئابووری و، کۆمه‌لایه‌تی و، ته‌کنۆلۆجیه‌وه، به‌لام ته‌وه‌ مانای وانیه له‌هه‌موو ڤوویه‌که‌وه پێشکه‌وتوون، ته‌وان له‌ ڤووی په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ڵ خوادا ﷻ و، ته‌وه‌ حیکمه‌ته‌ی مرۆفی بۆ له‌سه‌ر زه‌وی دانراوه‌و، له‌و ژبانه‌ کاتییه‌دا دانراوه‌، داخو‌ چی ده‌کات و چۆن ده‌ژی و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ خواو خه‌لک دا چۆن ده‌بێ؟ له‌و‌رووه‌وه زۆر دواکه‌وتوون، هه‌روه‌ها له‌ ڤووی ئینسانیه‌وه، که‌ به‌ په‌وشتی به‌رز

و سىفەتە بەرزەكان لە نىۋ خۇداۋ، لەگەڵ گەلان و كۆمەلگاكاني دىكەدا، مامەلە بكړى، زۆر بە جىماون، ديسان لە پرووى مەعنەوييەو كە ئاۋرېدەنەو لە ناخى خۇيان و، بزنان كە مړوځ تەنيا جەستەكەى نىو ژيان بەس تىركردنى گەدەو داوین و گىرفان نىو، بەلكو پرووح و عقل و ھەست و ناخيشە، لەو پرووانەو زۆر بە جىماون.

ئىنجا ئەگەر كەسك بە قوۋلى شارەزاي دنيا نەبى و ئيمانىكى مەحكەمىشى نەبى، ھەركات واقىعى شل و شىۋاۋى مسولمانان بىيىن، ئىشكال و گرى و گۇتالى دەروونى بۆ دروست دەبى، بۆيە خوا ﷻ لىرەو لە سوورەتى (يونس) و لە چەند شوئى دىكەدا، ئەم دلتىايە دەداتە ئەھلى ئيمان، كە ئەم قورئانە خوا دايەزانەدو، لىرەش ئەمە:

أ- دلتىاكرەنەوئى پىغەمبەرى خوايە ﷺ كە دابەزىنەرى قورئان بۆ سەرى، خواى پەرورەدگارە، ئەك وەك بىيپروايەكان درۆ دەلەسە دەكەن، گوايە جگەلە خوا قورئانى بۆ موخەمەد ناردو.

ب- ھەرۋەھا بۆ دل بەھىز كردنى پىغەمبەرىشە ﷺ بۆ بەرەنگارىي ئەوئى لە داھاتوودا دىتە پىي، كە تۆ بزائە ئەو فەرمايشتى خوايەو بەرنامەى خوايە بۆى لای تۆ دابەزىو.

بۆيە دەفەرموئى:

۲- ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾، دەجا خۇراگرىبە بۆ بىريارى پەرورەدگار، وشەى (حكىم) دوو واتاى ھەن:

۱- (حكىم) ئەوئى: بىريار بەدەى ئەو شتە ئاوايە، يان بىريار بەدەى ئەو شتە وانىە، ئەو ھوكمى پىي دەلئىن و بە كوردىي پىي دەگوتى: بىرياردان.

۲- ھەرۋەھا (حكىم) بەماناى بەرنامەش ھاتو، يانى: بۆ بىريارى پەرورەدگار خۇراگرىبە، بۆ بەرنامەى پەرورەدگار خۇراگرىبەو دەستى لى شل مەكە، (إِبْنِ عَاشُور) واى

لینکداوه ته‌وه ده‌لئ: (أَيُّ فَاصِرٍ فِي كُلِّ مَا حَكَمَ بِهِ رَبُّكَ، سَوَاءٌ كَانَ ذَلِكَ تَكْلِيْفًا خَاصًّا بِكَ مِنَ الْعِبَادَاتِ وَالطَّاعَاتِ، أَوْ مُتَعَلِّقًا بِالْغَيْرِ، وَهُوَ التَّبْلِيغُ وَأَدَاءُ الرِّسَالَةِ وَتَحْمُلُ الْمَشَاقِّ النَّاشِئَةِ مِنْ ذَلِكَ)، واته: خۆراگر به بۆ هه‌ر شتێک که په‌روه‌ردگارت بریاری له‌سه‌ر داوه (یاخود بریاری له‌سه‌ر ده‌دات) چ ئه‌رکدار کردنی‌ک بۆ بۆ خۆت، له‌ په‌رسته‌شه‌کان و فه‌رمانه‌بریه‌کان، یاخود ئه‌رکدار کردنی‌ک بۆ په‌یوه‌ست بۆ به‌ جگه‌ له‌ خۆته‌وه، که بریتیه‌ له‌ گه‌یاندن و روونکردنه‌وه‌ی په‌یامی خواو، خۆراگرتن بۆ ته‌و نا‌ره‌حه‌تیانه‌ی له‌وه‌وه‌ په‌یدا ده‌بن.

(الطبري) يش تاواي لینکده‌داته‌وه: (يَقُولُ: اضْرِبْ لِمَا امْتَحَنَكَ بِهِ رَبُّكَ مِنْ فَرَائِضِهِ، وَتَبْلِيغِ رِسَالَتِهِ، وَالْقِيَامِ مِمَّا أَلَزَمَكَ الْقِيَامَ بِهِ، فِي تَنْزِيلِهِ الَّذِي أَوْحَاهُ إِلَيْكَ)، واته: خۆراگر به‌وه‌ی په‌روه‌ردگارت تۆی پێن تاقیکردۆته‌وه له‌ ئه‌رکه‌کان که خستوونیه‌ سه‌ر شانت، له‌ گه‌یاندنی په‌یامه‌کانی و، هه‌لسان به‌وه‌ی په‌روه‌ردگارت تۆی پێوه‌ پابه‌ند کردوه، پێتی هه‌لسی، له‌و دابه‌زێناوه‌دا که بۆ لای تۆی سروش کردوه.

(۳) - وَلَا تَطْغَوْا مِنْهُمْ، إِنَّهُمْ أَوْ كُفُورًا ﴿۳﴾ له‌وان (ئه‌و بی‌پروایانه‌ی دژی تۆن) به‌ قسه‌ی هه‌یچ گوناهاکاري‌ک یان هه‌یچ سه‌پله‌یه‌کیان مه‌که.

(الطاعة: امْتِثَالُ الطَّلَبِ بِفِعْلِ الْمَطْلُوبِ، وَبِالْكَفِّ عَنِ الْمَنْهِيِّ، إِذْ كَانَ الْكُفَّارُ يَطْلُبُونَ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ فَعَلَّ مَا يَرْغَبُونَ، وَالْكَفُّ عَمَّا لَا يُرِيدُونَ)، واته: (طاعة): بریتیه‌ له‌ جێبه‌جێکردنی داواکردنی کاری‌ک که داواکراوه‌، ده‌سته‌به‌ردار بوونی شتێک که پێگه‌یی لێکراوه‌، چونکه‌ بی‌پروایه‌کان ئه‌وه‌ی ئاره‌زوویان بوو له‌ پێغه‌مبه‌ریان ﷺ داوا ده‌کرد، ده‌یانگوت: وایکه‌، ئه‌وه‌ش که هه‌زیان لێ نه‌بوو و پێیان ناخۆش بوو ده‌یانگوت مه‌یکه‌.

ئه‌وه‌ی پێیان خۆشبوو، به‌ته‌رسته‌یی بوو، زۆلم و سه‌تم و خراپه‌کاریی بوو، ئه‌وه‌ش که پێشیان ناخۆشبوو، خوا به‌یه‌کگرتن و به‌ندایه‌تی کردن بۆ خواو، پابه‌ندیی به‌ شه‌ریعه‌تی خواوه‌ بوو، ئنجا خوا ﷻ فه‌رمانی پێده‌کات که به‌ قسه‌ی هه‌یچ گوناهاکاري‌کیان یاخود هه‌یچ بی‌پروایه‌کیان مه‌که، لێره‌دا یه‌کێ له‌

پروونكەرهوانى قورئان دەلى: (لِلْإِسَارَةِ بِالْوَصْفَيْنِ إِلَى أَنَّ طَاعَتَهُمْ تُفْضِي إِلَى اِرْتِكَابِ إِثْمٍ أَوْ كُفْرٍ، لِأَنَّهُمْ بِذَلِكَ يَأْمُرُونَهُ وَيَنْهَوْنَهُ غَالِبًا، فَهُمْ لَا يَأْمُرُونَ إِلَّا بِمَا يَلَايَمُ صِفَاتِهِمْ)، واتە: ئەو تەغبىرە ئەو دەگەينەننى كە فەرمانبەرىي و گونپرايه لىي كردنى پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆ ئەوان، سەر دەكىشى بۆ گوناھكردن، ياخود سەلەي و بىپروا بوون، چونكە ئەو شتانەي ئەوان فەرمانيان پى دەكردن و، ئەو شتانەي لىيان قەدەغە دەكرد، بەپىي سىفەتەكانى خۇيان بوون.

ئەوھى خۇيان پىيان خۇشبوو فەرمانيان پىدەكردو، ئەوھش كە خۇيان ھەزىيان لى نەدەكرد، پىيان لى دەگرت.

بۆيەش دەفەرموى: ﴿عَائِمًا أَوْ كَفُورًا﴾، ھىچ گوناھكارىكيان ياخود ھىچ بىپروايەكيان، چونكە بىپروايەكان لە نىوان ئەو دوو ھالەدا بوون: يان گوناھكار بوون، ياخود سەلەو بىپروا بوون، واتە: بە قسەي ھىچ كاميان مەكە، بىپروايەكان ھەيانبووھ زۆر خەرىكى گوناھكردن بووھ، ھەشيان بووھ پەنگە تۇزى خۇي لە گوناھان پاراستى، بەلام سەلەو ناسپاس بووھ.

ھەندىك لە زانايانىش گوتوويانە: ئەمە مەبەست پى دوو كەسى تايبەت بوون لە بىپروايەكان، كە برىتى بوون لە: أ- (عُتْبَةُ بْنُ رَبِيعَةَ)، ب- ئەوى دىكەشيان (الْوَلِيدُ ابْنُ الْمُغِيرَةِ)، گوتراوھ: (عُتْبَةُ ابْنُ رَبِيعَةَ) پىشنىارى بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ كردوھ كچىكى ھەبووھ جواترىن ئافرەتاني عەپەب بووھ، گوتوويەتى: خۇم دىكەمە ھاوسەرت و مارەيشم لىت ناوتى، ھەر پىشكەشت دەكەم.

وھلىدى كورى موغىرەش كەسىكى زۆر ساماندار بووھ و گوتوويەتى: ئەي موھەممەد! ھەرچى لە مال و سامانى من دەتەوتى، بۆخوتى بې، بەلام ھەردووكيان بەو مەرجەي پىغەمبەرى خوا دەست ھەلگىرى لەو پەيام و بەرنامەي خۇي!

كەواتە: دەگونجى لە ئەسل دا مەبەست پىي ئەو دوو كەسە بى، بەلام ئەگەر مەبەستىش ئەو دوو كەسە بى و، ھۆي ھاتنە خوارى ھەلۆستى ئەو

دووانه بێ، بهلام گرنه نهوهیه ههه که سێکی دیکهش وهک خاوهنی نهو دوو سیفه تانه بێ، ههه دهیگرێتهوه.

(الطبري) له (قتادة) وه به ژماره: (٣٥٩٧٤) هیناویهتی، ده‌لێ: ئەم ئایه‌ته که ده‌فه‌رموێ: ﴿وَلَا تَطْعَمْنَهُمْ إِنَّمَا آؤْ كُفُورًا﴾، (نَزَلَ فِي عَذْوِ اللَّهِ أَيْ جَهْلٍ)، له‌باره‌ی دوژمنی خوا نه‌بوو جه‌له‌وه هاتوته‌ خوار، هه‌روه‌ها (الطبري) ههه له‌قه‌تاده‌وه به‌ ژماره: (٣٥٩٧٥) هیناویهتی ده‌لێ: (أَنَّهُ بَلَغَهُ قَالَ أَبُو جَهْلٍ: لَيْتَ رَأَيْتُ مُحَمَّدًا يُصَلِّي لَأَطَّانَ عَلَى عُنُقِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَلَا تَطْعَمْنَهُمْ إِنَّمَا آؤْ كُفُورًا﴾) واته: قه‌تاده پێی گه‌یشته‌وه که نه‌بوو جه‌هل گوتویهتی: نه‌گه‌ر موحه‌ممه‌د بێنیم نوێژی ده‌کات، پێی له‌سه‌ر ملی داده‌تیم، خواش ﷺ نه‌و ئایه‌ته‌ موپاره‌که‌ی نارد‌ه‌ خوار، که به‌ قسه‌ی هه‌ر گونا‌ه‌کاریک، یاخود هه‌ر سێله‌و ناسپاسێک و بێ‌پروایه‌کیان مه‌که‌.

(الطبري)یش له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی دا^(١) ده‌لێ: (يَقُولُ: وَلَا تَطْعَمُ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ مِنْ مُشْرِكِي قَوْمِكَ، إِنَّمَا يُرِيدُ بِزُكُوبِهِ مَعْصِيَهُ، أَوْ كُفُورًا: يَغْنِي جُحُودًا لِيَعْمَهُ عِنْدَهُ، وَالْأَلِيهِ قَبْلَهُ، فَهُوَ يَكْفُرُ بِهِ، وَيَعْبُدُ غَيْرَهُ)، واته: نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ! له‌ سه‌ر پێچیی کردنی خوا، گوێپرایه‌لیی هه‌چ گونا‌ه‌کاریک له‌ هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌رانی خه‌نکه‌ته‌ مه‌که‌، که ده‌یه‌وی له‌سه‌ر گونا‌هو تاوان و سه‌رپێچیی خوا به‌رده‌وام بێ، یاخود سێله‌و ناسپاسێک که چاکه‌کانی خوا نادیده‌ ده‌گری و، نه‌و چاکانه‌و نیعه‌تانه‌ی خوا پێیداو، له‌ به‌رانبه‌ریاندا سێله‌یه، خوا چاکه‌ی له‌گه‌ل کردوه، که چی نه‌و جگه‌له‌ خوا ده‌په‌رستێ.

٤- ﴿وَاذْكُرْ أَمْرَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾، ناوی په‌روه‌ردگاریشت بێته‌ به‌یانیان و تێواران.

٥- ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ﴾، هه‌روه‌ها له‌ شه‌وگاریشدا کړنووشی بو‌ به‌، واته: له‌ شه‌ویدا شه‌و نوێژ بکه‌.

٦- ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ ههروهه ها شهوگارێکی درێژیش پهروهردگارت به پاك بگره، واته: زیاتر خهریکی کاری خۆت بهو، بهیانیان و ژیواران خوا به پاك بگره، ههروهه ها له شهوگارد کړنووشی بۆ بهه، شهوێکی درێژیش خوا به پاك بگره، زانایان گوتووایه: (أَذْكُرُ اللَّهَ بِأَنْوَاعِ الذِّكْرِ فِي كُلِّ أَوْقَاتٍ طَرَفَيْهَا الصُّبْحُ وَالْمَسَاءُ، أَوْ الْمَقْصُودُ بِهِ الصَّلَاةُ)، ناوی خوا بێته به جوړهکانی یادکردن، له ئەمسهر و ئەو سهری بهیانیان و ژیوارانی ههمووکاته کان دا، یاخود مه بهست پێ نوێژ کردنه.

ههندیکیش گوتووایه:

أ- (بُكَرَة) مه بهست پێی نوێژی بهیانیه.

ب- (أَصِيل) یش مه بهست پێی نوێژی نیوه رۆ و ژیوارهیه.

ج- ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ﴾ مه بهست پێی ههردووک نوێژی شیوان و خهوتانه.

د- ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ ئەمیش مه بهست پێی شهونوێژه، ئەوه رایه کی زانایانه، که ئەو وشانه ئاماژەن بهو نوێژانه، به لām من پیموایه: مه بهست به گشتیی یادی خوا ی بهرزه، به دل و به زمان و به کردوهوش، یادکردنی خوا بهو خوا له بیر بوونهو، به پاکگرتنی خوا بهو ستایشکردنی خوا بهو، ملکه چیه بۆ خوا ﴿سُبْحَانَكَ﴾.

وهك دهبینین لهم چوار ئایه ته موباره كه دا، خوا راستیهك بۆ پێغه مبهری خاتهم ﷺ روون دهكاته وه، كه ئەو زاتهی قورئانی پله پله دابه زانده ته سهرت و بووت داده به زینتی، خوا ی پهروهردگارت، دوایی پێنج ئهركی پێ ده سپیری:

١- خۆ راگرتن بۆ بریارو بهرنامه ی خوا ی پهروهردگار.

٢- گوته رایه لێی نه کردنی بۆ ههر گوناهاکارو، ههر سېله و ناسپاسی کی بپروایه کان.

٣- باسی ناوی پهروهردگار کردنی، بهیانیان و ژیواران.

٤- له شهویدا کړنووش بردنی بۆ خوا.

۵- لە شەویکی درژدا بە پاکگرتنی خوا ﷻ.

کەواتە: ئەي موحەممەد! بۆ ئەوەی لە قەدەر ئەو راستییە مەزنە یی کە پێمان راگەیاندی، کە دا بەزاندنی پلە پلەیی فورتانە بۆ سەرت، دەبێ ئەو ئەرکانە جێبەجێ بکە ی و، ئەو ئەرکانەش زۆربەیان دەچنەوێ ئەو ئەوێ مەرۆف زیاتر خۆی ئامادەو بەهێز بکات، لە پرووی پەيوەندییەو لە گەڵ خواداو، لە پرووی ئیمانیی و پروجیی و مەعنەوییەو، هەلبەتە ئەو بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ و بۆ شوێنکەوتووێشی هەر وایەو، ئێمە بە ئەندازە ی ئەو کە لە گەڵ خوادا پەيوەندیی توندو تۆڵ و گەرم و گورمان دەبێ و، بەندە ی ساغ و پاک و چاک دەبین، خۆراگریش دەبین لە بەرامبەر ناحەزاند، لە بەرامبەر مەینەتی و ئازارەکاندا کە ناحەزانی پێی خوا، بۆمان دێننە پیش، خوا لەو کەسانەمان بگێڕێ بە لوتف و کەرەمی خۆی.

مهسه له ی دووه م:

بپیروایان پر به دل حز به ژیاڼی به په له و زوو ټیپه ږی دنیاڼی ده که ن و، مه نزلگای دواڼی، ویل و فهراموښ ده که ن، خواش ۱۱۱ خوی هینا و نیه دی و، نه ندامه کانی پټکه وه په یوه ست کردوون، هه رکا ټیکیش بیه وی به هاوو ښانی خو ښان ده یا نگو ږی، ئا ئه وهش بیرخه ره وه و ناموژگاریه کی مه زنه، بو هه ر که سیک گه ره کی بی به ره و په روه ردگاری ږی راست بگریته به ر:

خو ده فهرمو ۱۱۱ ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا نَقِيلًا﴾ (۲۷)
 نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمَلَهُمْ بَدِيلًا (۲۸) إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ
 فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا (۲۹) ۱۱۱

شیکردنه وی ئه م، ټایه تانه، له حموت برگه دا:

خو ۱۱۱ له ټایه ته کانی پټشه وه دا - وه ک پټشتریش باسماڼ کرد - راستیه کی گه وړه و گرنکی به پیغه مبه ری خاتهم ۱۱۱ ږاگه یان دو، دواڼی پټنج ټه رکیشی خستنه سه ر شانی، له م سټ ټایه ته مو باره که شد، خو ۱۱۱ پټنج راستیه گه وړه و گرنک له باره ی بپیروایانه وه ږاده که یه نی، ناموژگاریه کیشیان ده کات، یه که می ئه و راستیا نه ش ئه وه یه که ده فهرمو ۱۱۱:

۱- ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، به دلنیا یی ئه وانه (بپیروایانی ږوژگاری پیغه مبه ری خو ۱۱۱ و هه ر که سیکی دیکه ی وه ک ئه وان بی) ژیاڼی) زوو ټیپه ږیان خو ۱۱۱ ده وی، (ژیاڼی) به په له یان خو ۱۱۱ ده وی.

(عاجلة) سیفه تی وه سفکرو ټکی قرتیندراوه، یا نی: (يُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الْعَاجِلَةَ)، یان (يُحِبُّونَ الدَّارَ الْعَاجِلَةَ)، ژیاڼی زوو ټیپه ږیان خو ۱۱۱ ده وی، یاخو ده مه نزلگای زوو ټیپه ږو په له یان خو ۱۱۱ ده وی، که مه به ست ژیاڼی دنیا یه، ئه مه ش ږوونکردنه وه ی

نهويه كه بۆچى خواى كارزان به پيغهمبهري خاتهمى فهرموو ﴿وَلَا تُطْعَمْنَ مِنْهُمْ إِنَّمَا أَوْكُفُّوا﴾، گوږپايه لى هيچ گوناھكارىك و هيچ سپلھو ناسپاسيكيان مه كه.

كه ده فهرموئ: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ﴾ يانى: نهوانه ي نامادهن، له عه قَل و دلى باباي دوښتراودا، كه پيغهمبهري خاتمه ﴿و بړواداراتيكن كه له خزمه قى دابوون كاتى خوئ، دواى وائيش ههر كه سيك كه بهر پى پيغهمبهري خاتمه دا ﴿بِروا ت و، له گه ل كه سايكدا پروبه پروو بته وه كه باوهش به دنيا ده كه ن و، ته نيا حيساي ژيانى زوو تپه پرى دنيا ده كه ن و، هيچ گرنگي و بايه خيك به مه نزلگاي كوټايى روژى دوايى نادهن.

يه كيك له پروونكه ره واني قورښان ده لى: ﴿يُحِبُّونَ﴾، خوښياندوئ، په يوه سته به شتيكى قرتيزاوه وه ده: ﴿يُحِبُّونَ نِعِمَّ الْعَاجِلَةِ﴾، يان (مَنَافِعِ الْعَاجِلَةِ)، يان (شَهَوَاتِ الْعَاجِلَةِ)، نازو نعيمه قى ژيانى زوو تپه پرى دنيا، يان سوودو كه لكه كاني ژيانى زوو تپه پرى دنيا، يان خوښييه كاني ژيانى زوو تپه پرى دنيا يان خوښده وئ، چونكه خوښويستن په يوه سته نابيته وه به خودى ژيانى دنيا وه، به لكو په يوه سته ده بى بهو شتانه وه له ژيانى دنيا دا ده بن، له نازو نعيمه قى و، خوښي و له ززه ت و، نهو بهر ژه وه ندييه مادديانه ي ده پترنه دى، له سهر حيساي روژى دوايى، چونكه پيشترش باسما ن كړد كه نه وه ي خراپه، نهويه: خوښويستن ژيانى دنيا و گرنگي و بايه خ پيداني: يه كه م: زياد له پيوست بى، دووهم: له سهر حيساي مه نزلگاي كوټايى بى، چونكه دوايى خوا وه كه خستنه پرووى راستي دووهم ده فهرموئ: ﴿وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا﴾، له پشتيانه وهش روژيكي گران و قورس وىل ده كه ن (كرانيى و قورسيى خوا زراوه ته وه بو سه ختيى و دژوا رى، يانى: روژيكي سه خت و دژوار) له پشت خو يانه وه وىل ده كه ن و پشتگوي ده خن (كه مه به سته پي روژى دوايه) به تايبه قى قيامه ت و زيندو وكرانه وه و لپرسرانه وه، نجا له جياتى نه وه ي خوا ﴿يُحِبُّونَ﴾، بهر مو ويه قى: ﴿يُحِبُّونَ﴾

الْعَاجِلَةَ، که ئاماژەیە بۆ ئەوەی ئەو بێروایانە نەزان و نەفامن، چونکە هەر لەبەر ئەوەی ژبانی دنیاو رابواردنەکانی و خوشییەکانی هەڵبەدەبۆژن، کە بەپەلەییەو زوویە، واتە: ئەوەی وایکردووە دنیا پەرستەکان، ژبانی دنیا هەڵبۆژن، ئەوەیە کە ئیستا لەبەر دەستیانەو بە پەلەییە، بەلام بابای عاقل شتێک بە لە دوايیش بێ، مادام چاکتر بێ، هەڵبەدەبۆژێ بەسەر شتێکدا بە ئیستاش بێ، بەلام ئەو گرنگیی و بایەخەیی نەبێ.

دوو بارەشی دەکەینەو: ئەوەی لێرەدا شوێنی رەخنە لێگرتنە، ئەوەیە کە ئەو ژبانیە دنیاییە زوو تێپەرە، خوشبویستری و باوەشی پێدا بکری و گرنگیی و بایەخی پێ بدری، لەسەر حیسابی رۆژی دوايي، ئەگەرنا بە ئەندازەی خوێ گرنگیی دان بە ژبانی دنیاو بایەخ پێدانی، وەک شوێنی تێدا تاقیکرانەو، خوا ﷻ لە چەندان ئایەتدا، هەروەها پێغەمبەری خاتەم ﷺ لە چەندان فرمایشتا، نەک هەر پێیان پێداو، بەلکو فرمایشیان پێکردووە، بۆ وێنە:

١- خۆی بەرزی مەزن دەفرموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (٣٠١) **أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا...** (البقرة، ٢٠٢) واتە: (لە مۆقفەکان) هەیانە دەلی: پەروەردگارمان! لە دنیادا چاکەمان پێ ببەخشو لە دواوژیشدا چاکەمان پێ ببەخشو لە نازاری ناگر چەپالەمان بدە، ئەوانە لەوەی وەدەستیان هێناو پشک و بەشیان هەییە...

٢- لە سوورەتی (القصص)دا هاتووە کە خەلکەکی قاروون بە قاروون دەلێن: ﴿وَأَتَّبَعَ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا...﴾ (٧٧) **القصص**، لەویدا کە خوا (لە دنیادا) پێداوی (لە نازو نێعمەتی دنیا)، مەزلکای دواوژێ پێ داوا بکەو، بەشی خوشت لە دنیا فرامۆش مەکە.

٣- هەروەها لە فرمایشتەکانی پێغەمبەریشدا ﷺ هاتووە کە مسۆلمان پێویستە گرنگیی بە ژبانی دنیایی بدات، بە ئەندازەی ئەوەی دەیهێتی، بۆ وێنە: (نعم المال الصالح للمرء

الصالح) سامانى باش باشتىنە بۆ مەرۋى چاك، بەلەم ئەۋەى ھەلە ھەلە مامەلە لەگەل ژىانى دىداد، ئەۋەىە كە مەرۋى تەنىا دىنا بىنىى و دواپۆژ پىشتگوى بخت، ياخود زىاد لە پىۋىست و زىاد لە قەبارەو نىرخى خۇى، گىرنگى بە ژىانى دىنا بدات، كە بىگومان زىاد لە ئەندازەى خۇى، لەسەر حىسابى پۆژى دوايە.

كە دەفەرموى: ﴿وَبِذَرُونَ وِرَاءَهُمْ﴾، (يَذَرُونَ) واتە: (يَذْعُونَ، يَتْرُكُونَ) واز دىن، وىل دەكەن لە پىشتىانەۋە ﴿يَوْمًا نَقِيلًا﴾، پۆژىكى قورس، وشەى (نَقِيل) پىچەوانەى (خَفِيف) ھو (نَقِيل) واتە: قورس و گران لە كىشدا، بەلەم لىرەدا خوازراۋەتەۋە بۆ سەختى و دژۋارى و ناپەھەتى، ئىنجا ئەگەر بگوترى: (يَوْمًا خَفِيف) پۆژىكى سووك، مەبەست ئەۋە نىە كە كىشى كەم بى، چونكە كات (زمن) ناكىشى، بەلكو وشەى سووك (خَفِيف) خوازراۋەتەۋە بۆ واتايەكى دىكەى گونجاۋ لەگەل پەوت (سياق)ەكەدا، ۋەك: ئاسان.

ئىنجا كە خۋاى زانائو كارزان دەفەرموى: لە پىشتىانەۋە (وراءهم) ھەر چەندە مەرۋى كە دەپوا بەرەۋ داهاتوو دەپوات و داهاتوو لە پىشتىەۋەبەتى، بەلەم وشەكانى: (وَرَاء) و (أَمَام) جارى وايە جىگۆرپكەيان پى دەكرى، ئايا لىرەدا بۆچى وشەى پىشت، دواۋە (وَرَاء) بەكارھاتەۋە؟ لەبەر ئەۋەى ئەوانە ژىانى دواپۆژيان نەۋىستە، ئىنسان ئەگەر شتىكى نەۋىست، نادىدەى دەگرى و پىشتگوى دەخات، يانى: دەخاتە پىشتەۋە، شتىكىش كە لە پىشتەۋە بى، نايىنى، بەۋ واتايەى ۋەك چۆن شتىك كە فرى دەدرىتە پىشتەۋە، مەرۋى نايىنى، ئەوانىش ئاۋا ژىانى پۆژى دوايان فەرامۆش كىردەۋە پىشتگوى خىستەۋە وىل كىردەۋە.

ئىنجا خۋا باسى راستى سىيەم دەكات و دەفەرموى:

۳- ﴿فَخَنُّ حَلَقَتَهُمْ﴾، ئىمە ئەۋامان ھىناۋەتە دى، ئىمە پەيدامان كىردوون، وشەى (خَلَقَ):

أ- ھەم بە ماناى پەيدا كىردن لە نەۋونەۋە دى (الْإِيجَادُ مِنَ الْعَدَمِ).

ب- هەم بە مانای ئەندازەگیری کردن دی، واتە: ئێمە لە نەبوون پەیدامان کردوون و ئەندازەگیرییمان کردوون، چ ئەو کاتەی لە منداڵدانی دایکیاندا بوون، چ دوایی بە هەموو شتووەکانی ئەندازەگیری ئەندازەگیرییمان کردوون.

ئنجای راستیی چوارەم خراوەتەرۆو:

٤- ﴿وَسَدَدْنَا أَسْرَهُمْ﴾، ئێمە پەیوەستیی و تۆکمەییانمان قایم و پتەو کردووە. (الأسر: الرِّبْطُ، وَأَطْلَقَ هُنَا عَلَى الْإِحْكَامِ وَالْإِتْقَانِ) (أسر) بە مانای گرێدان و قایم کردن (رَبَطَ) ه، (مَا يُشَدُّ بِالسَّيْرِ)، (أسر) هەرشێتیکە کە بە (سیر) ببەستری و قایم بکری، (سیر) یش بریتیه لە زێلۆوی چەرم، کە شتیان پێ بەستووە قایم بووە، لە جیای پەت و بەن، (أسر) یش بەمانای قایمکردن (رَبَطَ) ه، کەواتە: ﴿وَسَدَدْنَا أَسْرَهُمْ﴾، یانی: (قَوَيْتَا رَبْطَهُم)، پەیوەستبوونیانمان بە هیز کردووە بە توندیی پێکمانهوه بەستوون، (شَدَّ) بریتیه لە گرێدان، (شَدَّ يَعْني: عَقَدَ) گرێدا، بەستی، قایمی کرد، ئەمەش راستییەکی زۆر گەورهو گرنگی لایەنی کارئەندامزانی (فَسَلَجِي) تێدايه!

مروؤف ئەگەر تەماشای خووی بکات، دەزانێ چۆن خوا ﷻ جەستە ی لە خانەکان دروستکردووە، زانایان توێکاری (تشریع) بەمەزەندە دەلێن: جەستە ی هەر مروؤفیک لە زیاتر لە سەد تریلیۆن خانە پێکھاتووە (تریلیۆنیک هەزار ملیارە) واتە: سەد هەزار ملیار (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰) (۱۰^{۱۴}) خانە پێکھاتووە، هەر خانە یەکی ش لە زیاتر لە سەد تریلیۆن گەردیلە پێکھاتووە، ئنجای وەک چۆن گەردیلەکان و گەردەکان، (مۆلکۆلەکان (molcols)) خانەکان پێک دێن، دوایی خانەکانیش شانەکان (أنسجة) پێک دێن، ئنجای شانەکانیش ئەندام (عضو) پێکدێن و، ئەندامەکانیش کۆئەندام (جهاز) پێک دێن، بۆ وێنە: کۆئەندامی چاوی، کۆئەندامی هەرس، کۆئەندامی دل و سووری خوێن و، کۆئەندامی هەناسەدان و، هەتا کۆتایی، ئنجای بە هەموو کۆئەندامەکانیش جەستە ی مروؤف پێکدێن، ئەگەر ئێنسان سەرنج بەدات دەزانێ: هەم خانەکان باش پێکەوه پەیوەستن

و ھەر لېك جېئاناکرېنەوھ، ھەرۋەھا گەردەکان (جُرُئَات) و گەردیلەکانیش و خانەکانیش (الغلیا) کە شانەکان پێکدێن، ئنجا ئەوانیش ئەندام و دواى ئەندامەکانیش کۆئەندامەکان و، بەھەمووشیان جەستە پێکدێن، ھەر کام لەوانە چاک پێکەوھ پەییوەستکراون و، مەرۆف کە تەماشای خۆی دەکات، وا ھەست ناکات چەند گەردیلەپەکە لێک بەستراون، چجای گەردەکان و خانەکان و ئەندام و کۆئەندامەکان، بەلکو وا ھەست دەکات ھەمووی یەک پارچەپە، چونکە خوا ﷻ ناوا پێکیھوھ پەییوەست کردوھ، پاشان ئەندام و کۆئەندامەکان، ھەموویان ھاوکاریی یەکدی دەکەن و ئاگیان لە یەکدی ھەیە، بەھۆی سیستم (نظام) یکەوھ کە خۆای پەروەردگار لە جەستەى مەرۆفدا دایناوھ.

ئنجا پراستی پێنجەم و کۆتایی لێرەدا خۆای پەروەردگار لەبارەى بێپروایانەوھ باسی دەکات و دەفەرەمۆی:

٥- ﴿وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمَثَلَهُمْ تَبْدِيلًا﴾، ھەراکتێک ویستیشمان ھاووینەکانیان دەگۆرین، واتە: بە ھاووینەکانیان دەبانگۆڕین، ئەوان لادەبەین و ھاووینەکانیان دێنینە شوێنی ئەوان.

لێرەدا کە دەفەرەمۆی: ﴿وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمَثَلَهُمْ تَبْدِيلًا﴾، (إِذَا: فَإِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ فِيمَا كَانَ مَعْلُومَ الْوُقُوعِ، تَقُولُ: آتَيْكَ إِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ، فَهَئِنَّا لَمَّا كَانَ اللَّهُ تَعَالَى عَالِمًا بِأَنَّهُ سَيَجِيءُ وَقْتُ يُبْدِلُ اللَّهُ فِيهِ أُولَئِكَ الْكَفَرَةَ بِأَمْثَالِهِمْ فِي الْخَلْقَةِ وَأَصْدَادِهِمْ فِي الطَّاعَةِ، قَالَ إِذَا شِئْنَا، وَإِنْ) يُسْتَعْمَلُ فِيمَا لَا يَكُونُ مَعْلُومَ الْوُقُوعِ عَلَى: ﴿... إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ...﴾ (١٧٢) الْأَنْعَامِ، وَقَوْلِهِ: ﴿... وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ (٢٨) (ﷺ محمد).

ئەمە نوکتەپەکی زمانەوانیی و پەروانپێزی گرنکە:

وشەى (إِذَا)، بۆ ئەو شتانە بەکاردێ کە دلتیای پوو دەدەن، وەک یەکیک دەدوێنى و دەلێنى: ھەراکت خۆرھەلات دیم بۆ لات، (دەزانی کە خۆر ھەلدی

و تۆش عەزمت جەزم کردووە، ئەو کاتە بچی بو لای) بۆیە لێرەش خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ بَدِيلًا﴾، چونکە خوا ﷻ زانیاری تەواوی لەلایەو، دەزانێ کاتیکی دێ خوا ئەوانە لادەبات، بۆیە وشە (إِذَا) ی بەکارهێناوە، زانیویەتی ئەو بێپروایانە لادەبات و بە کەسانیکی دیکە ی کە هاوڕێیانە لە دروستکرانداو، پێچەوانەیان لە مامەڵە لەگەڵ خوادا، (دەیانگۆڕی ئەوانە دژو بێپروان و سەرپێچیکارن لە خواو، ئەوانەش کە دەیانھێنێ بڕوادارن و گوێڕایەڵ و فەرمانبەرن بۆ خواو بۆ پێغەمبەری خوا ﷻ) بۆیە وشە (إِذَا) ی بەکارهێناوە، بەلام (إِنْ) بۆ شتێک بەکاریدی کە ڕوودانەکی زانراو و مسۆگەر نەبێ، بۆ وێنە: لە سوورەتی (الأنعام) دا خوا دەفەرموێ: ﴿...إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ...﴾ (١٣٢) هاتە: ئەگەر بیهوێ لاتان دەبات... هەرۆهە لە سوورەتی (إبراهيم) دا دەفەرموێ: ﴿...إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ (١٩) واته: ئەگەر (خوا) بیهوێ تێوە لادەباو دروستکراوانێکی تازه دێنێ.

بێگومان خوای پەرۆهردگار زانیاری تەواوی لەلایە، بەلام وای نەهێناوە کە لابردنیان و جێ پر کردنەویان بە دروستکراوانێکی تازه، شتێکی مسۆگەر بێ، بۆیە بە: ﴿إِنْ﴾، هێناویەتی، یان کە دەفەرموێ: ﴿...وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ (٢٨) محمد، ئەگەر تێوە پشت هەلبکەن (خوا) تێوە لادەبات و کۆمەڵێکی دیکە دێنێ بۆ شوێنی تێوە، ئەوانیش وەک تێوە نابن، ئەوەش دیارە مسۆگەر نەبوو، ئەگەر ڕووی دواندن لە هاوێلان بێ خوا لێیان پازی بێ، خوا بڕیاری نەداوە کە بە مسۆگەری ئەوان لاببات و کەسانیکی دیکە بێنێتە شوێنیان، بۆیە بە ﴿إِنْ﴾، هێناویەتی.

کە دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ﴾، وشە (أَمْثَال) کۆی (مِثْل) ه، (وَالْمِثْلُ: هُوَ الْمُمَاثِلُ فِي ذَاتٍ أَوْ صِفَةٍ)، (أَمْثَال) کۆی (مِثْل) ه، (مِثْل) یش بریتیه لە وێنەو هاوتای شتێک لە خود دا یاخود لە سیفەتێک دا، کەواتە: لێرەدا کە

دەفەر مۆی: ﴿بَدَلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا﴾، بە گۆرینیکی سەرسوپھیتەر بە ھاووئێهەکانیان دەیانگۆڕین، ئەمەش دوو واتایان هەڵدەگرێ:

یەكەم: (أَمْثَلُهُمْ فِي أَشْكَالِ أَجْسَادِهِمْ وَهُوَ التَّبْدِيلُ الَّذِي سَيَكُونُ فِي الْمَعَادِ)، دەیانگۆڕین بەشیوەکانی جەستەکانی خۆیان، ئەوەش گۆڕینیكە لە رۆژی دوایی دا دەبێ.

واتە: هەر کاتیك پمانهوی، ئێوه دەگۆڕین لەرۆوی جەستەوه بە ھاووئێهە جەستەكانتان، بەلام هەمان ئەو جەستەنە نابن، چونکە جەستەیهك بۆ ژانیکی زوو تێپەری دنیا، هەفتا، هەشتا، ئەوەد سالتیک دروست بکری، جیاپە لە جەستەیهك کە بۆ ژانیکی بێ کۆتایی و بێ پڕانهوه دروست دەکری.

دووەم: واتە: ئەو کۆمەلگای رۆژگاری پێغەمبەری خوا ﷺ: ئێوه لادەبەین و کۆمەلانی دیکە دێنێنە شوێنی ئێوه.

هەر وهك خوا ﷻ پێشتر هەندیک لە کۆمەلگا نەفامەکان و یاخییهکانی فەوتاندوون بۆ وێنە: کۆمەلگای نووح علیە السلام، هەر وهه گەلی لوط و، گەلی (عاد) کە پێغەمبەرەکیان ھوود بوو و، گەلی سەموود کە پێغەمبەرەکیان صالح بوو و، گەلی مەدیەن کە پێغەمبەرەکیان شوعەیب بوو، سەلات و سەلامی خوا لەسەر هەموو پێغەمبەران بێ. ئەمانە ئەو پێنج راستییە بوون، کە خوا ﷻ لە بارەي ئەو بېروایانەوه خستنیە ڕوو.

ئنجای لە کۆتایی دا ئامۆژگارییەکی زۆر یەكجار گەورەو گزنگیان ئاراستە دەکات و دەفەر مۆی:

(٦) - ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ﴾، بە دنیایی ئا ئەمە بیرخەرهوهیه، ئەمە (هذه) ئاماژەیه بەم ئایەتانە، یان بەم سوورەتە موبارەکە، یان بەو راستییانە لەم سوورەتەدا هەن، (تَذْكِرَةٌ: مَصْدَرٌ ذِكْرٌ مِثْلُ التَّزْكِيَةِ إِذَا زَكَاةً)، (تَذْكِرَةٌ) چاوی (ذِكْرٌ) یە، یانی: ھاوهە یادێ، یاخود بای کرد، وهك (تَزْكِيَةٌ) پاك و چاککردن، (تَذْكِرَةٌ) ش یانی: بیرخستنهوه، بە مانای پەندو ئامۆژگارییش ھاوه.

(٧) - ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾، ئنجا ھەر کەسێک ویستی بەرەو پەروەردگاری
 ڕۆی پاستی گرتە بەر، (اتَّخَذَ السَّبِيلَ أَي سَلُوكَ السَّبِيلَ)، واتە: گرتنە بەر ڕۆی ڕێبە، (اتَّخَذَ:
 إِفْتِعَالُ الْأَخْذِ)، (أَخَذَ) یانی گرتی، (اتَّخَذَ) یش (إِفْتِعَالُ) ە، لە (أَخَذَ) واتە: بە توندیی گرتی،
 یان: بە ئارەزووەوە گرتی، یاخود: بە ھەڵبژاردنەوە گرتی، واتە: ھەر کەسێک بیهوێ بو
 لای پەروەردگاری ڕۆی دەگرتتە بەر، بەلام بە ڕابردوو ھێناویەتی، واتە: ھەر کەسێک
 ویستی لە ڕابردوودا، ڕۆی گرتە بەر بەرەو لای پەروەردگاری و، ئێوەش ھەروا بکەن و
 بتانەوێ ڕۆی بگرنە بەر بەرەو لای پەروەردگارتان.

مهسه لهی سیه م و کو تایی:

مرؤقه کان نایانه وی کاریک بکه ن مه گهر خوا بیه وی، خواش زانای کارزانه و
ههر که سیك بیه وی ده یخاته نیو به زه یی خو یه وه، سته مکارانیش سزاو نازاریکی
به ئیش و ژانی بو ئاماده کردوون:

وهك خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
﴿٣٠﴾ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾

خوا له ئایه تی ږا بردودا فهرمووی: ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾
که سیك ویستی به ره و په روه ردگاری ږی گرت به، واته: ږی راستی گرت به،
ږی راستی به ره و لای خوا چوون واته: شو نکه وتنی پیغمه به ری خوا ﷺ و
لئی تکه یشتنی قو ږان و ده ست پتو هگرتنی کو تا فهرمایشتی خوا ﷺ و، سهره نجام
به ندایه تی کی ساغ و راست و بی خلته، بو خوا، ئنجا خوا ده فهرموئ:
مرؤقه کان نایانه وی کاریک بکه ن، مه گهر خوا بیه وی، خواش زانای کارزانه و هر
که سیك بیه وی ده یخاته نیو به زه یی خو یه وه، سته مکارانیش خوا سزاو نازاریکی
به ئیش و ژانی بو ئاماده کردوون، ئنجا بو ئه وه ی ته و ده هم و خه یال ه نه چپته
می شکی هیچ که سیكه وه: پی وایی خوا بیه وی و نه یه وی، ده توانی ږی به ره و
لای خوا بگریته بهر، یان خوا بیه وی و نه یه وی ده توانی پشتی تی بکات، به لکو
ههر چی بیکه ن به ویستی خوا به.

شیکر د نه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له چوار بر گه دا:

١- ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، ناشتانه وی مه گهر خوا بیه وی، چ ویستنه که تان
به ره و به ندایه تی بیکردن بو خوا و ږی گرتنه بهر به ره و خوا بی، چ بریتی بی له به رده و ام
بوون له سه ر بی پروایی و پشت له خوا کردن، له هه ردوو حالاندا هه ر به ویستی خوا به،
نه گهر ئیمان بین به ویستی خوا ئیمان دین و، بی پرواش بن به ویستی خوا بی پروا

دهبن، فرمانبراری بۆ خوا بکهن به ویستی خوا بهو، سه ریچییش له خوا بکهن، ههر به ویستی خوا به، دوا ی زیاتر نهوه روون ده کهینهوه.

٢- ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾، به دنیایی خوا زانای کارزانه.

نهمهش ریخۆشکه ره بۆ نهوه ی له ئایه تی دوا ی دا دی:

٣- ﴿يَدْخُلُ مِنْ يَشَاءَ فِي رَحْمَتِهِ﴾، (خوا) ههر که سیک بیهوی ده یخاته نیو به زه یی خۆ بهوه، لی ره دا زانایان ده لێن: (مفعول یشاء محذوف: مَنْ يَشَاءُ دُخُولُهُ فِي رَحْمَتِهِ)، به رکاری (یشاء) بیهوی، قرتیزاوه، یانی: ههر که سیک خوا بیهوی بیخاته نیو به زه یی خۆی، ده یخاته نیو به زه یی خۆ بهوه.

٤- ﴿وَالظَّالِمِينَ أَعْدَلْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، سته مکارانیش (خوا) نازاریکی به ئیش و ژانی بۆ ئاماده کردوون.

(الظَّالِمِينَ)، یانی: (الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ بِأَسْعَمَالٍ مَشِيَّتِهِمْ فِي الْإِتِّجَاهِ الْخَطَأَ)، نهوانه ی سته میان له خۆیان کردوه به هۆی به کارهێنای ویسته که یانهوه، به ریه کی هه له داو بۆ ئامانجیک هه له.

ده لێم: به داخه وه کاتیک مرؤف ته ماشای تهفسیره کان ده کات ده بینێ زانایان په حه مه تی خویان لێن، زۆر جار که وتونه ژیر کاریگه ری قوتابخانه فیکریه کان و رپه وه ته و ژمه فیکری و سیاسیه کان و، ئایه ته موباره که کانی قورئانیان وه سووړاندوون و مل پێ که چ کردوون، بۆ نه وه چه مک و واتایانه ی قوتابخانه یه کی فیکری و ته و ژمیکی عه قیده یی یان سیاسی دیارییکراو ته به ننی کردوون، لی ره دا له سه ر نه و ئایه ته موباره که وه له سه ر و پنه ی نه و ئایه تانه، کیشه و مشت و مرو بینه و به رده یه کی زۆر له نیوان: موعته زیله و جه بریه و قه ده ریه و، ماتۆریدییه و نه شاعیره دا بووه، ههر کامیکیان ویستویه تی ئایه ته کان له گه ل بیرو که کانی خۆیدا بگوونجین، له جیاتی نه وه ی ته ماشای ئایه ته کان بکهن و،

له کاتیکدا عقل و دلی خوږان خالیی کردۆتهوه، له هه موو ئه و چه مک و واتایانه ی قوتابخانه یه کی دیارییکراو مه زهه بیکی دیارییکراو، ته و ژمیکی فیکری و سیاسی دیارییکراو، ته به نینی کردوون، ته ماشای ئایه ته کان بکه ن چی ده گه یه نن، قبوولی بکه ن، ده بی خۆت به ده م ئایه ته کانه وه بده ی و بۆ کوڤیان بردی، بۆ ئه وۆ به چی، نه ک ئایه ته کان مل پئی بسوورپئی به ره و ئه و چه مک و واتایانه ی پشتر له عقل و دلی خۆتدا داتاون و ته به نیت کردوون، ئایه ته کان به و شیوه یه ته ئویل بکه ی و مل پئی بسوورپئی به ره و ئه و لایه ی ده ته وۆ!!

له پاستیدا ئه وه پچه وانه ی به ندایه تیبه بۆ خوا، پچه وانه ی راست و دروست تیکه یشتنه له فه رمایشتی خوا، پچه وانه ی ته ده ب و ریزی ته و او گرتنبشه له فه رمایشتی خوا، لیره دا خوا ده فه رموئ: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، واته: ناشتانه وۆی مه گهر خوا بیه وۆ، واته: ﴿لَمْ تَكُونُوا لِتَشَاءُوا فَعَلْ شَيْءٌ لَوْ لَمْ يَشَأِ اللَّهُ﴾ إعطاءکم المشیئة، واته: ئیوه نه تانده توانی بتانه وۆی هیچ کرده وه یه ک نه نجام بدن، ئه گهر خوا ﴿لَمْ يَكُنْ لَكُمْ شَيْءٌ﴾ نه یو یستبایه، ئه و یستنه تان (ئه و توانای ویستنه تان) پئی بدات. ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾، به دلنایای خوا زانای کارزانه، واته: کاره کانی خوا به و په یری ورده کاریی نه نجام ده درئ، له سه ر بناغه ی زانیاریه کی ئه و په یری روون و بی چهند و چوون بنیاتراون، که هه ر شایسته ی خوایه، کاره کانی خوا ئه و په یری حیکمه ت و لئزانی و کارامه بیان تیدایه، ئنجا به کیک له و شتانه ی زانیاریی بی سنوورو حیکمه ت و کارزانیی بی سنووری خوا ده یخوازن، ته وه یه هه ر که سیکی بیه وۆ ده یخاته ئیو به زه یی خۆیه وه، سه ته مکارانیش نازاریکی به ئیش و ژانی بۆ داناون، ئنجا ئایا خوا ده یه وۆ کئ بخاته ئیو به زه یی خۆیه وه؟ خوا روونی کردۆته وه له شوینی دیکه: ﴿...إِنْ رَحِمَتِ اللَّهُ قَرْيَةً مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿٥٦﴾ الاعراف، واته: به دلنایای به زه یی خوا له چاکه کارانه وه نزیکه، که واته: ئه وانه ی چاکه کار بن، چاک به ندایه تی بی بۆ خوا بکه ن، چاک په یره ووی له به رنامه ی خوا بکه ن، ئه وانه شایسته ی ئه وه ده بن خوا له دنیاو

دواړوژدا بیانځاته ژړر سایه ی به زه یی خۆیه وه، به لام ئهوانه ی سته میان له خۆیان کردب، به هۆی ئه وه وه که ئه و ویسته به شییه ی خوا پتیداون، به مه به سته ی پئ تاقیرانه وه، ئه گه ر ئه و ویست و خواسته ی خۆیان به ره و ئامانجیکي هه له ئاراسته بکه ن، ئه و کاته دیاره سته میان له خۆیان کردوه و، شایسته ی ئه وه ده بن خوا ئازاریکی به ئیشیان بو دابن.

كورتە باسیك: پەيوەندی نیوان ویستی خواو ویستی مروّف

لێرەدا بە باشی دەزانم قسەیک لە (محمد حسین الطباطبائي) خاوەنی تەفسیری (المیزان)^(١) بێنم، دەلێ:

(الْإِسْتِثْنَاءُ مِنَ النَّفْيِ يُفِيدُ أَنَّ مَشِيئَةَ الْعَبْدِ مُتَوَقَّفَةٌ فِي وُجُودِهَا عَلَى مَشِيئَتِهِ تَعَالَى، فَلِمَشِيئَةِ اللَّهِ تَعَالَى تَأْثِيرٌ فِي فِعْلِ الْعَبْدِ مِنْ طَرِيقِ تَعَلُّقِهَا بِمَشِيئَةِ الْعَبْدِ، وَلَيْسَتْ مُتَعَلِّقَةً بِفِعْلِ الْعَبْدِ مُسْتَقْلَالًا وَلَا وَاسِطَةً، حَتَّى تَسْتَلْزِمَ بُطْلَانَ تَأْثِيرِ إِرَادَةِ الْعَبْدِ وَكَوْنِ الْفِعْلِ جَبْرِيًّا، وَلَا أَنَّ الْعَبْدَ مُسْتَقِلٌّ فِي إِرَادَتِهِ، يَفْعَلُ مَا يَشَاءُؤُهُ شَاءَ اللَّهُ أَوْ لَمْ يَشَأْ، فَالْفِعْلُ اخْتِيَارِيٌّ لِاسْتِنَادِهِ إِلَى اخْتِيَارِ الْعَبْدِ، وَأَمَّا اخْتِيَارِ الْعَبْدِ، فَلَيْسَ مُسْتَنِدًا إِلَى اخْتِيَارِ آخَرٍ).

ئەمە بە بۆچوونی من تێگەشتنێکی زۆر قووڵ و وردە، لە مەسەلەی ویستی خواو، پەيوەندیی لەگەڵ ویستی مروّفدا، چونکە خوا **وَيَرَى خَوَى** بۆ مروّفەکانیش وشە: ویست (مشیئە) ی بەکارهێناوە: **﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾**، کەواتە مروّفەکانیش ویستیان هەیە و خواست (إرادة) شیان هەیە، چونکە خوای پەرورەردگار (إرادة) شی بۆ مروّفەکان بەکار هێناوە، وەك چۆن بۆخویشی بەکاری هێناوە، کەواتە: هەم خوا ویست و خواستی هەیە، هەم خواست و ویستیشی بە مروّفەکان داوە.

(الطباطبائي) دەلێ:

هەڵاوردنەكە لە لا بردن ئەوە دەگەینێ، كە ویستی بەندە لە بوونیدا لەسەر ویستی خوای بەرز، وەستاوە، واتە: خوا ویستووێت مروّف ئەو ویست و توانایە هەبێ، كە شتی بوی، بۆیە ویستنی خوای بەرز کاریگەری

(١) ج ٢٠، ص (١٤٢، ١٤٣).

له كردهوهكانی بهندهدا ههیه له پرسی په یوه ست بوونی به ویستی بهندهوه، به لām ویستی خوا ﷻ په یوه ست نیه به كردهوهكانی بهندهوه، به شیوهیهکی سه ره بخۆ و به بئی هۆكار، چونكه ته گهر ویستی خوا راسته وخۆ په یوه ست بووایه به كردهوهكانی مروڤهوه، تهو كاته غوازیاری تهوه بوو، کاریگه ریی ویستی بهنده هه لپوه شیتهوهو كردهوهكانی ده بوون به ناچاریی، (تهوه له لایه كهوه) دیسان بهندهش له ویستنه كهیدا سه ره بخۆ نیه كه هه رچی بیهوئی بیكات، خوا بیهوئی یان نه یهوی، به لكو كردهوهی مروڤ نازادانهیه، له بهر تهوهی پالده داته لای ویستیکی نازادانه كه به مروڤ دراوه، به لām جار یکی دیکه هه لپژاردنی مروڤ، پالنادرته لای ویستیکی دیکه (كه ویستی په های خوای په روه دگاره).

تیستا بائهو بیرۆكهیه پرووتر بكهینهوه:

خوا ﷻ له تهزه لدا وهك چۆن فریشتهكانی خولقاندوون، كه ویسته كه یان راسته وخۆ په یوه سته به ویستی خوای په روه دگارهوه، بهو واتایه ی هه رچی ده كه ن، خوای په روه دگار راسته وخۆ پێیان دهكات و، ناتوانن شتیک بكن په زامه ندیی خوای له سه ر نه بئی: ﴿... لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (التحریم، ٦) ویستوو یه قی مروڤیش بخولقینن، هه لپه ته جندی پێش خولقاندوون: ﴿وَالْحَاۤءُ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ (٧) الحجر، به لām ویستوو یه قی مروڤیش بخولقینن، كه هه ر كام له جندو مروڤ خاوهنی ویستیکی نازادن، خوا ﷻ ویستیکی نازادی به مروڤ داوه، هه روه ها به جندیش، كه بهو ویسته ده توانن كردهوان ته نجام بدن، چ هی چاك، چ هی خراپ، كه واته: كه خوا دهفه رموی: ناتانهوی مه گهر خوا بیهوی، واته: خوا ویستوو یه قی تۆ بتوانی بهووی و، ویستنه كه ی خوا ﷻ تهوهیه كه ویستوو یه قی مروڤ ده سكر اوهو نازاد بئ و، بتوانن. كردهوهكانی خۆی بۆ خۆی هه لپژیری و بێنیته دی، خوا تهو ویسته ی به مروڤ داوهو، ئنجا لیتی گه راوه، تهو ویسته له چاكه دا به كار دینن، تاكو پاداشتی هه بئ، یان له خراپه دا به كار دینن، تاكو سزای هه بئ، نهك بهو

شیوہی: ھەر کاتیک مرۆڤ کردووهیهکی ته نجام دا، خواش بیهوئێ ئهوجار ئه نجامی
 بدا، نا، چونکه خوا توانای داوه به مرۆڤ، توانا جهستهیهکانی پێدان و توانا
 مهعنهویهکانیشی پێدان، یانی: کاتیک ئیمه شتیک دهبینین، یان شتیک دهبیستین
 ئه و بینینهی ئیمه و، ئه و بیستنهی ئیمه، یان ئه و قسه کردنهی ئیمه، پهکی
 له سه ره ئه وه نه کهوتوه خوا بیهوئێ، ئهوجار ئه نجامی بدهین، وه که ئه شعهریهیهکان
 هه موویان یان به شیکیان گوتوو یانه چونکه خوای پهروه ر دگار هه ره له سه ره تا وه
 ئه و توانایانهی به مرۆڤ دا و، مرۆڤی ئازاد کردووه دهستی کردو ته وه، له
 چاکه دا ئه و توانا جهسته یی و مهعنه و ییانهی خو ی به کار دێنئێ، یاخود له خرا په دا،
 که واته: که خوا ده فهرموی: ناتانه وئێ تا کو خوا نه یه وئێ، واته: خوا ویستوو یه قی
 ئیوه بتوانن بتانه وئێ، بۆیه ده توانن بتانه وئێ. ئه مه چۆنیه تی ی په یوه سته بو نه وه ی
 ویستی مرۆڤه، به ویستی ره ها و بێ سنووری خوای پهروه ر دگا ره وه.

له کوټایي هم بابه ته شدا ده لیم:

سوڀاس و ستايش بڻ ڇو، يه ڪيڪ لهو دهره نجامانهي من له زيندان
 ئه مريڪايه ڪاندا پٽيان گه يشتم، له نه نجامي تڙوه ڀاماني ڦوڙاندا، ڪه ماوه يه ڪي
 باشم له خزمهت ڦوڙاندا ڀرده سهر، وه ڪه له شوڙني ديڪه ڊا باسم ڪردوه، زياتر
 له سهڊو چل (۱۶۰) جار هه موو ڦوڙانم ڦوڙندوه له نوڙه ڪانداو له جڳه له لهو
 نڙه ڪانيش ڊا، به ڪيڪ لهو دهره نجامانهي پڙي گه يشتووم، ڀر تيه له چاره سهري
 ڪيشه ي جه برو ڦه دهر، ڪه نهو چاره سه ره شم له ڪٽيبي دووه مي مهو سوو عه ي:
 (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) ڊا باس ڪردوه، ڪه باسي ئيمان، هه روه ها له
 ڀوون ڪردنه وه ي عه ڦيده ي (طحاوي) يشدا باسم ڪردوه له: (مهو سوو عه ي ئيمان و
 ئيلحاد) يشدا، باسم ڪردوه، له مهو سوو عه ي: (ببر ڪردنه وه ي ئيسلامي له نڙوان
 وه حبي و واقع ڊا) ش ڊا، باسم ڪردوه، نهو يش پوخته و گوشاوه ڪي ٺاويه:

موعتہ ذیلہ و قہدہ ربیہ گو تو ویا نہ: مرؤفی بہ دیہینہ ری کردہ وہ کانی خوئیہ تی،
(الإنسانُ خالقٌ أفعاله).

جهریه‌ش گوتوو یانه: خوا به‌دیینه‌ری کرده‌وه‌کانی مرۆفه.

ئه‌شاعیره‌ش گوتوو یانه: خوا به‌دیینه‌ری کرده‌وه‌کانی مرۆفه، به‌لام مرۆقیش کرده‌وه‌کانی وه‌ده‌ست دینێ و که‌سب ده‌کات.

ئنجا گه‌یشتوو مه‌ ئه‌و راستیه، که هیچ کام له‌وانه نه‌یانپیکاوه! هه‌لبه‌ته ئه‌وه ده‌وایه‌کی گه‌وره‌شه، به‌لام پیم وایه توانیومه بیسه‌لمینم:

یه‌که‌م: موخته‌زله نه‌یانپیکاوه، له‌بهر ئه‌وه‌ی مرۆف توانای په‌یداکردن و به‌دیینه‌نی نه‌، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿...اللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۝۱۶﴾ الرعد، واته: ههر خوا به‌دیینه‌ره، یانی: ههر شتیک به‌دیینه‌راو بێ، خوا به‌دیینه‌راوه.

هه‌روه‌ها خوای به‌دیینه‌ر له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموی: ﴿...لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝۲﴾ الفرقان، ئه‌وان هیچ شتیک به‌دی ناهین و خوشیان به‌دی ده‌هینرین، که‌واته: ئه‌وه شتیکه لێی بووینه‌وه، که مرۆف ناتوانی شت وه‌دی به‌یئێ و په‌یدا بکات له‌ نه‌بوونه‌وه‌و، ئه‌وه ته‌نیا هی خوای به‌دیینه‌ره.

دووهم: به‌لام ئایا جهریه‌کان راست ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها ئه‌شعهریه‌کانیش که ده‌لین: خوا وه‌دیینه‌ری کرده‌وه‌کانی مرۆفه، ئنجا جهریه ده‌لین: مرۆف هیچ کاره‌یه، به‌لام ئه‌شاعیره‌و ماتوړیدییه ده‌لین: مرۆف کرده‌وه‌کانی خۆی وه‌ده‌ست دینێ؟

ده‌لین: جهریه‌ش راست ناکه‌ن، هه‌روه‌ها ئه‌شعهری و ماتوړیدییه‌کانیش چونکه ئه‌گه‌ر خوا کرده‌وه‌کانی مرۆف وه‌دیینه‌ی راسته‌وخۆ، هیچ بۆ مرۆف نامینیه‌وه‌و، ئه‌و کاته‌ش وه‌ده‌سته‌هینان (کسب) هیچ مانایه‌کی نه‌، ئه‌گه‌ر خوا بۆی دروست بکات، تازه دروستی کردوه‌و پراوه‌ته‌وه!

سێهه‌م: بۆیه من گه‌یشتوو مه‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته که راستیه‌که، ئاوايه:

کرده‌وه‌کانی مرۆف وه‌دیینه‌راو نین، تا‌کو پتووستیان به‌ به‌دیینه‌ر بێ، ئنجا چ خوای موته‌عال بێ، وه‌ک جهریه ده‌لین، چ مرۆف بێ، وه‌ک موخته‌زله ده‌لین،

بەلکو کردەووەکانی مەرۆڤ شتی (جَعَلَ) یین و (كَسَبَ) یین، خواى پەرەوەرەدگار ئەو
 وشانەى بۆ کردەووەکانى مەرۆڤ بەکارهێناون: (فعل)، (عمل)، (كسب)، (اقترف)
 (اجترح) کە هێچیان ئەو نەگەیهەنن مەرۆڤ شتێک لە نەبوون پەیدا بکات و
 وەدى بهێنێ تاکو بگوترێ: مەرۆڤ بەدیھێنەری کردەووەکانى خۆیەتی، ھەرۆھە
 کردەووەکانى مەرۆڤ شتێک نین وەدیھێنرابن لە نەبوونەو، تاکو ھەوجی
 بەدیھێنەر بن، بۆ وێنە: کەسێک نوێژ دەکات، ئایا نوێژ کردن بریتىە لەوێ شتێک
 لە نەبوونەو وەدیھاتبێ؟ نەخێر، ھەر ئەو ئەندامانەى خوا بە ئیمەى داو،
 ئەندامە پەنھان و رۆالەتەکان، لە نوێژ کردەنەکەمان دا ھەر ئەوان بەکاردێنن:
 بەعەقڵ و دڵ ئایەتەکان تێدەگەین، بە زمان دەیانخوێنن، بە ئەندامەکانیشمان
 ھەندێک جوولەو ھەلس و کەوت دەکەین، کەواتە: ھێچ شتێکى پەیدا نەبوو،
 پەیدا نەکراو، بەلکو ھەموویان (جعل)ن، واتە: مەرۆڤ ھەر ئەندامەکانى خۆى
 دەجوولێنێ و ھەندێک چالاکیى ئەنجام دەدات و ھەندێک کار دەکات، بۆ وێنە:
 کە قسەبەک دەکات، قسە کردنەکە بریتىە لە جوولاندنى زمان و زارو قورقوراکەو
 سندووقى دەنگ و، دواتر دەرجواندنى پیتەکان و وشەکان، شتێک پەیدا نابێ
 کە نەبووبێ، بەلکو بەس گۆڕینی شتیکە لە ھالیکەو بە ھالیک، ھەرۆھە
 کەسێک کە قەئەل دەکات شتێکى نەبوو، پەیدا نەبوو، بەو توانایەى کە خوا بە
 مەرۆڤى داو، بەو ئەندامانەى پێیداو، بەو ئامرازانەى بۆی پەخسان، دەچێ
 کردەووەیەک ئەنجام دەدات کە بریتىە لە لەبەین بردنى کەسێک، ھەرۆھە
 چاکەو چ خراپە، چ شتی پەنھان و مەعنەوی، وەک ئیمان و کوفر و، چ شتی
 جەستەیی، وەک جوولانی ئەندامەکان، ئەوانە ھێچیان پێناسەى (خَلَقَ) واتە:
 پەیدا کران لە نەبوونەویان بەسەردا ناچەسپێ، تاکو ناچار بین بڵێن: یان خوا
 بەدیھێنەری کردەووەکانەو، ئەو کاتەش مەرۆڤ ھێچى بۆ نامێنێتەو، یان مەرۆڤ
 بەدیھێنەری کردەووەکانیەتی، ئەو کاتەش لەگەڵ ھەموو ئەو ئایەتانەدا تیکدەگیرێ
 کە خوا دەفرموی: خوا بەدیھێنەری ھەموو شتیکە، بەلێ ھەر شتێک بەدیھێنراو

(مخلوق) بئی، خوا بە دیهێنەر (خالق) یهتی، بەلام شتێک بە دەست هێنراو (مکسوب) بئی، ئەنجام دراو (مفعول) بئی، کراو (معمول) بئی، مەرۆف بکەر و ئەنجامدەر و پەخسێنەرەکیهتی، بەو شتێوەیەش ئیمە لەو ئیشکالەیی کێشەو مشت و مریکی لە مێژینهی مێژوویدا لەسەر بوو، لە نێوانی قوتابخانە جوړاو جوړە فیکرییەکانی مسوڵماناندا، دەربازمان دەبئی، لێرەشدا کووتایی بەم دەرسەمان دینین و، کووتایی بە تەفسیر کردنی کۆی سوورەتی (الإنسان) دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سوورہ تی

المشراکات

دەستپێک

بەرپێزان!

ئەمڕۆ کە (٢) ی (ذی الحجّة) ی سالی (١٤٤٢) ی کۆچییه، بەرانبەر (٢٣) ی حوزەیرانی سالی (٢٠٢٠) ی زایینی لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین، بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الْمُرْسَلَات)، سەرەتا وەک عادیی خۆمان، پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە حەوت بڕگەدا دەخەینەڕوو:

پێناسەی سوورەتی (المرسلات) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە لە رۆژگاری هاوێلانەو (خوا لێیان راژی بێ) بە سوورەتی: ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ ناسراوە، وەک لەم دوو دەقەوێ دياره:

(أ-) إِنْ عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ؓ، قَالَ: بَيَّنَّمَا نَحْنُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي غَارٍ مِّنْهُ، إِذْ نَزَلَ عَلَيْهِ: ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ وَإِنَّهُ لَيَتْلُوهَا، وَإِنِّي لَأَتْلُقَاهَا مِنْ فِيهِ، وَإِنْ قَاهُ لَرُطِبَ بِهَا، إِذْ وَكَبْتُ عَلَيْنَا حَيَّةً، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: اقْتُلُوهَا فَأَبْتَدَرْنَاهَا فَذَهَبَتْ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: وَقُتِ شَرُّكُمْ كَمَا وَقُتُمْ شَرَّهَا، (أخرجه البخاري: ٤٩٣٤، ومسلم: ٢٢٣٤، والنسائي في التفسير: ٦٦٢).

واتە: عەبدوللای کوری مەسعوود ؓ دەلێ: لە کاتیکیدا ئێمە لە خزمەت پێغمبەردا ﷺ بووین، لە ئەشکەوتیکدا لە مینا - کە شوێنیکە لە نزیك مەککەوێ - سوورەتی ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ ی بەسەردا دا بەزی، پێغمبەری خوا ﷺ دەخوێندەوێ، من لە زاری موبارەکی وەرم دەگرت، زاری پێی تەرۆ پاراو بوو،

(واته: له گهرمه‌ی خوێندنی دابوو)، که ماریک لیمان دهرپه‌ری، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: بیکوژن، تیمه‌ش په‌لامارماندا، به‌لام ماره‌که‌ رووی، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ فهرمووی: ئەویش له‌ زیانی ئیوه‌ پارێزراو بوو، وه‌ك چۆن ئیوه‌ له‌ زیانی وی پارێزراو بوون.

(ب-) {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ أُمَّ الْفَضْلِ سَمِعَتْهُ وَهُوَ يَقْرَأُ: ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ فَقَالَتْ: يَا بُنَيَّ! وَاللَّهِ لَقَدْ ذَكَّرْتَنِي بِقِرَاءَتِكَ هَذِهِ السُّورَةَ، إِنَّهَا لِآخِرُ مَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ بِهَا فِي الْمَغْرِبِ} (أخرجه البخاري: ٤٤٢٩ وغيره).

واته: عه‌بدوڵڵای کورێ عه‌باس ر.ه. ده‌ڵێ: ئومومولفه‌زێ (واته: دایکی عه‌بدوڵڵای کورێ عه‌باس ر.ه.)، گوێی لێبوو له‌ کاتی‌که‌دا سوورەتی: ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ ی ده‌خوێند، (عه‌بدوڵڵای کورێ ده‌خوێندو دایکی‌شی ئومومولفه‌زێ گوێی لێبوو)، گوێ: ڕۆڵه‌ گیان! به‌ خوێندنه‌وه‌ی ئەم سوورەته‌ت، ئەوه‌ت به‌ بیره‌یتنامه‌وه‌، که‌ ئەوه‌ دوا سوورەت بوو له‌ پێغه‌مبه‌ری خوام ﷺ بیست له‌ نوێژی شیواندا ده‌خوێند.

که‌واته‌: ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ ناویکی له‌ می‌ژینه‌یه‌ بۆ ئەو سوورەته‌و، تاکه‌ ناوی‌که‌و له‌ سه‌رده‌می هاوه‌لانه‌وه‌، به‌م ناوه‌ ناسراوه‌.

دووهم: شونینی دابه‌زینی:

ئەم سوورەته‌ موباره‌که‌ مه‌که‌یه‌ به‌ یه‌که‌ده‌نگی زانایان، وه‌ك له‌م ده‌قه‌دا دیاره‌:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مِثْلَةً} (ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ٣٨٠، ونسبه لأبْنِ الضَّرِيرِ والنحاس وابن مردويه والبيهقي).

واته: عه‌بدوڵڵای کورێ عه‌باس ر.ه. گو‌توویه‌تی: سوورەتی (المُرْسَلَاتِ) له‌ مه‌که‌ دابه‌زیوه‌.

سۈبھەم: ژمارەى ئایەتەکانى:

بە يەكەدەنگىي ژمىرەرانى ئایەتەکانى قورئان، ژمارەى ئایەتەکانى سوورەتى (الْمُرْسَلَات) پەنجا (٥٠) يە، نە کەس کەمترى گوتو، نە زیاتر.

چوارەم: ریزبەندیى لە موصحف و لە دابەزیندا:

لە موصحفدا ژمارەکەى حەفتاو حەوت (٧٧) ه، (جزء عم) ه، بە تەنیا سى و حەوت (٣٧) سوورەتى کۆتایى قورئان دەگرێتە خۆى، ئەم بیست و نۆ (٢٩) جوزئە بە هەموویان حەفتاو حەوت (٧٧) سوورەت دەگرێتە خۆیان: (٧٧) + (٣٧) دەکاتە سەدو چوارە (١١٤).

لە دابەزینیشدا بە پێى راي (جابر بن زید) ژمارە سى و سى (٣٣) يە، هەلبەتە دەبێ وریا بین، هەمیشە لە ریزبەندیى دابەزیندا، کە بە زۆری جابیری کورى زەید پشتى پێ بەستراو، ئەویش بە بۆچوون و کۆششى خۆى، ریزبەندیى دابەزینی سوورەتەکانى داناو، مەرج نیە هەمیشە لە سەدا سەد پێکابێتى.

پینجەم: نێوەرۆکى ئەم سوورەتە:

تەوهرى سەرەکیى ئەم سوورەتە باسێ پۆزى دوايیه، بە هەردوو قۆناغى ئاخیر زەمان و قیامەتو، بە تايبەت قیامەت و پۆزى زیندووکرانەو و هەلسێترانەو، سزاو پاداشتانەو و مرۆفەکان و جندەکان، هەر بەو بۆنەیهشەو کۆمەلێک بابەتى دیکەش باسکران، وەك بەلگە لەسەر هەبوون و بگرە پتویست بوونی قیامەت:

١- وەك فەوتاندنى گەلە پێشوو لارو لادەرەکان.

٢- لە تنۆکە ئاویكى قیزهون دروستکرانى مرۆف.

٣- زەوی گێران بە شوێنی تێدا ھەوێترانەوێ زیندووێ و مردووێ.

٤- دروستکردنی چیا بەرزەکان و ئاوی سازگار.

دواتریش باسیکی کورتی چەند دیمەتییکی دۆزەخ و قیامەتی بێروایان، پاشان سەرەنجامی خیری پارێزکاران و، لە کۆتاییدا ھەرەشەکردن لە تاوانباران، ئەو باس و خواسانە کراون.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

تیمە سێ تاییەتمەندیی ئەم سوورەتەمان کەوتووێ بەرچاو، کە جیای دەکەنەوێ لە سوورەتەکانی دیکە:

١- دووبارەبوونەوێ پستەیی: ﴿وَلِلَّيْلِ الْمَكْدِبِينَ﴾ دە (١٠) جارێ، بەلام ھەر جارێ دوای باسکردنی راستییەکی، یان چەند راستییەکی مەزن، کە بە رۆالەت دووبارە بوونەوێ، ئەگەرنا ھەر جارێک ئەو پستە موبارەکە ھاتوێ، پێ بە پستەیی ئەو شوێنەیی کە تێیدا ھاتوێ، دەبووایە ئەو پستەیی بێ، ھەرۆک سی و یەک (٣١) جار دووبارەبوونەوێ: ﴿فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ (٣٢) الرحمن، لە سوورەتی (الرحمن) داو، لە سوورەتی (القمر) دا، چوار جارێ ھاتنی: ﴿وَلَقَدْ سَرَّنا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ (١٧) ھەرۆھا پستەیی کە دیکەش ھەر لە سوورەتی (القمر) دا، چوار جارێ دووبارەبوونەوێ، کە بریتە لە: ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾ (٦١) کە بێگومان ئەو دووبارە بوونەوانە، ھەموویان خواي کاربەجێ و شارەزا، بێ ھیکمەت ھێچ شتێکی لە قورئاندا دووبارە نەکردوونەوێ.

٢- زۆر بە خێرايي و بە توندیی، بە دواي یەکدا ھاتنی بابەت و مەسەلە زۆر و جۆراو جۆرەکان، وەک چۆن کەسێک بە چەکوشتیک دادەگزیته^(١) شتێک بە بێ پشووێ، لێی

(١) داگزیایە شتێک: بە خێرايي و بە توندیی پەلاماری داو لێیدا.

ده دات، ثم سووړه ته موباره که ټایه ته کانی زوړ به خیرایی و زوړ به توندیی به دواى په کدا دین و ټاواز (نغمه) ی بیژه کانی شی هر تونده، وهک (سید قطب) په حمه تی خواى لى بن له ته فسیره کهى خوى (في ظلال القرآن) دا ټاماژه ی پیکردوه، ټه وهش شتیکی ټاشکرایه، به لام (سید قطب) په حمه تی خواى لیبی به دارشته ټه ده بییه جوان و په ونه قداره کهى خوى، زوړ باش ټه و حاله ته ی له م سووړه ته موباره که دا به رجه سته کردوه.

۳- چهند وشه یهک ته نیا له م سووړه ته دا هاتوون:

- (۱)- (وَأَلْمَسَتْ عُرْقًا).
- (۲)- (فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا).
- (۳)- (فَالْفَرْقَتِ فَرْقًا).
- (۴)- (فَالْمَلْقَيْنِ ذِكْرًا).
- (۵)- (عُدْرًا أَوْ نُذْرًا).
- (۶)- (وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ).
- (۷)- (وَإِذَا الرُّسُلُ أُنْفِثَتْ).
- (۸)- (لَا إِلَهَ إِلَّا يَوْمِ أُحُلِّثَتْ).
- (۹)- (أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا).
- (۱۰)- (أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلُثِ شُعْبٍ).
- (۱۱)- (إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ).
- (۱۲)- (كَأَنَّهُ بِجَهَنَّمَ صَفَرٌ).

ټه م وشه و ته عبیرانه، ته نیا له م سووړه ته موباره که دا هاتوون.

هه‌لبه‌ته هه‌ندیك له پێكها ته‌ی ئه‌و ته‌عبیرانه له شوێنی دیکه‌دا هاتوون، بۆ وێنه: (رسل) هاتوه‌و، (وَقْتُ) هاتوه‌و، (جَعَلَ) هاتوه‌و، (أَرْض) هاتوه‌و، به‌لام به‌و ته‌عبیرانه‌ی ئایه‌ته‌کان که هێنمان - به‌پێی ئه‌وه‌ی من له یادمه - ته‌نیا له‌م سوورەته موباره‌که‌دا هاتوون.

حه‌وته‌م: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کانی:

کۆی په‌نجای ئایه‌ته‌که‌ی ئه‌م سوورەته موباره‌که، بۆ دوو ده‌رسان دابه‌ش ده‌که‌ین:

ده‌رسی یه‌که‌م: ئایه‌ته‌کانی: (١ - ٢٨) ده‌گرێته خۆی، که دوا‌ی سوێند خواردن به‌ پێنج شتان، له‌سه‌ر راستیی به‌ ئێنی خوا به‌ هاتنی پۆژی دوا‌یی، با‌سی چوار بابه‌تان کراوه‌و، له‌ دوا‌ی هه‌ر بابه‌تیکیش هه‌په‌شه‌ی توند له‌ به‌ درۆ دانهرانی په‌یامی خوا، یان دیداری خوا، یاخود پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کراوه: ﴿وَبَلِّغْهُمُ الْبَيِّنَاتِ﴾.

ده‌رسی دووه‌م: که بیست و دوو ئایه‌تی کۆتایی سوورەته‌که ده‌گرێته خۆی، ئایه‌ته‌کانی: (٢٩ - ٥٠)، ئه‌و بیست و دوو ئایه‌ته‌ش با‌سی پۆژی دوا‌یین، به‌ تایبه‌ت با‌سی سزای سه‌ختی دۆزه‌خ بۆ بێ‌بروایان و، نازو نيعمه‌تی به‌هه‌شت بۆ بر‌واداران پاریزکارو، چه‌ند راستیه‌کی دیکه‌ش، ئیوا‌حنی ئه‌و دوو بابه‌ت و مه‌به‌سته‌گه‌وره‌و گرنگه‌ کراون.

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پيناسه ي نهم دهرسه

نهم دهرسه له بيست و ههشت (٢٨) نايه تي نيوه ي يه كه مي نهم سووړه ته موباره كه پيك دي، نايه ته كاني: (١ - ٢٨) و، له و (٢٨) نايه ته دا نهم بابه تانه باسكراون:

١- له هوت نايه ته كاني: (١ - ٧) دا، باسي سويند خواردن به پينج شتان، له سهر راستيي هاتني به ليني خوا، به هاتني پوژي دوايي.

٢- له ههشت نايه ته كاني: (٨ - ١٥) دا، چهند پرووداويكي (ساعة) و (قيامه) واته: تاخير زه مان و زيندو وكرانه وه و هه لستيرانه وه، خراونه پروو.

٣- له چوار نايه ته كاني: (١٦ - ١٩) دا، باسي فووتيراني گه له ياخييه پيشووه كان كراوه.

٤- له پينج نايه ته كاني: (٢٠ - ٢٤) دا، باسي دروستكراني مروف و، دانراني له نشينگه يه كي مه حكمه و پاريزراوداو، نه ندازه گيريكراني به شيويه كي زور سهرسورهيتهر كه ههر شايسته ي خوايه، كراوه.

٥- له چوار نايه ته كاني: (٢٥ - ٢٨) دا، باسي ره خستيراني زه وي به: پاكيشه ري مروقه كان بو لاي خو، به مردوو و زيندووه وه، داناني چيا بلندو سهركه شه كان و، هه لقولاندني ناوي زولال و سازگار، كراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝١﴾ فَأَلْصَقْنَ عَصْفًا ۝٢﴾ وَالنَّشِيرَاتِ شَرًّا ۝٣﴾ فَأَلْفَرَقْنَ فِرْقًا ۝٤﴾
فَأَلْمَلَقْنَ ذِكْرًا ۝٥﴾ عَذْرًا أَوْ تَنْذَرًا ۝٦﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفْعٍ ۝٧﴾ فَإِذَا الْتَهُمُ طُمِسَتْ ۝٨﴾ وَإِذَا
السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝٩﴾ وَإِذَا الْبُجَابُ شَفِغَتْ ۝١٠﴾ وَإِذَا الرُّسُلُ أُتِنَتْ ۝١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُخِّلَتْ ۝١٢﴾ لِيَوْمِ
الْفَصْلِ ۝١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ۝١٤﴾ وَبَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝١٥﴾ أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْأَوَّلِينَ

١٦ ثُمَّ نُنَبِّئُهُمُ الْآخِرِينَ ١٧ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ١٨ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ١٩
 أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ٢٠ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ٢١ إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ ٢٢ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ
 الْقَدِيرُونَ ٢٣ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٤ أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ٢٥ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ٢٦
 وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوْاسٍ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ٢٧ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٨

مانای ده قلاو ده قی ئایه ته کان

{به ناوی خواى به به زه یی به خشنده، سویند به (بایه) به دواى یه کدا
 تپردراوه کان (١) ئنجا سویند به (بایه) توند هه لکردوهه کان به هه لکردن (یکی
 سه رسورهینه ر) (٢) هه روه ها سویند به (فریشته)، (بال) بلاوکه روهه کان به
 بلاوکردنه وه (یه کی ناوازه) (٣) ئنجا سویند به (فریشته) له یه ک جیاکه روهه کان به
 لیک جیاکردنه وه (یه کی سه رسورهینه ر) (٤) ئنجا سویند به (فریشته) بیرخه روهه
 هاوژده کان (بو پتغه مبه ران) (٥) بو بیانوو برین و ترساندن (و وریاکردنه وه ی
 خه لک) (٦) (سویند به وانه) به دلنایی تهو به لینه ی دهری هاتوووه دییه (٧)
 ئنجا هه ر کات نه ستیره کان کوژترانه وه (تاریک داهیزران) (٨) هه روه ها هه ر
 کات ئاسمان لیککرایه وه (شهق و پهق کرا) (٩) دیسان هه ر کات چیا به کان
 هه لکه نران و وردو خاش کران (١٠) هه روه ها هه ر کات پتغه مبه ران ژوانگه یان
 بو دانرا (١١) ئایا بو چ پوژیک دواخراون؟ (١٢) بو پوژی لیک هه لاواردن (١٣)
 ئایا چی پتی زانییوی پوژی لیک جیاکردنه وه چییه؟ (١٤) لهو پوژدها سزای
 سه خت بو به دروډانه ران (ی هاتنی پوژی دواپی) (١٥) ئایا تیمه (کوومه لگا)
 پتشیوووه کاغمان نه فهوتانندن! (١٦) دواپی تهوانی دیکه شمان وه دواخست (و له
 به نیمان بردن به هوئی تاوان و لادانیانه وه) (١٧) بهو شیوه (فهوتانندنه ی باسکرا)
 له تاوانباران ده کهین (و سزایان ده دهین) (١٨) لهو پوژدها سزای سه خت بو به

درۆدانه‌ران (ی په‌یامه‌کانی خوا) ﴿١٩﴾ (ئه‌ی خه‌ڵکینه‌! ئایا له‌ (تنۆکه‌) ئاوێکی بیهێژ دروستمان نه‌کردوون؟ ﴿٢٠﴾ ئنجا له‌ نشینگه‌یه‌کی مه‌حکمه‌مان دا دانا ﴿٢١﴾ هه‌تا ئه‌ندازه‌یه‌که‌ (کات)ی زانراو ﴿٢٢﴾ ئنجا ئه‌ندازه‌گیری (هه‌موو شتیکی)مان کرد (تیمه‌ش) چاکترین توانابووین (له‌سه‌ر ئه‌ندازه‌گیری کردن) ﴿٢٣﴾ له‌و پۆژه‌دا سزای بیه‌رزا بۆ به‌ درۆدانه‌ران (ی پێغه‌مبه‌ران) ﴿٢٤﴾ ئایا زه‌ویمان نه‌گیراوه‌ به‌ پاکیشه‌ر (و به‌ خۆوه‌ نویسنه‌ری مروّفان)؟ ﴿٢٥﴾ (بۆ) زیندوووان و مردوووان؟ ﴿٢٦﴾ هه‌روه‌ها (چیا‌یه‌) چه‌سپاوه‌ سه‌رکه‌شه‌کاها‌ن تێدان داناون و، ئاوێکی شیرین و سازگارمان پێتان نۆشکردوه‌ ﴿٢٧﴾ سزای سه‌خت و دژوار بۆ به‌ درۆ دانه‌ران (ی دیداری خوا) ﴿٢٨﴾.

ئشیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ وشه‌کان

(عُرْفًا): (عُرْفُ الْفَرَسِ وَالْذِيكِ مَعْرُوفٌ، جَاءَ الْقَطَا عُرْفًا: مُتَّبَاعَةً)، (عُرْفُ الْفَرَسِ وَالْذِيكِ مَعْرُوفٌ) مووه‌کانی سه‌ر پشته‌ ملی ئه‌سپ و مایین و وڵاخه‌ به‌رزه‌ و پۆپه‌ری که‌له‌باب زانراون، (عرف) بۆ مووه‌کانی گێزه‌ی ئه‌سپ و پۆپه‌ری که‌له‌شیر به‌کارده‌ی، (پشته‌ ملی ئاژه‌ل پیتی ده‌گوتری: گێزه‌که‌)، ئنجا به‌ کوردیی (یال) به‌کارده‌یه‌تری بۆ ئه‌و مووانه‌ی سه‌ر پشته‌ ملی وڵاخه‌ به‌رزه‌، هه‌روه‌ها (بژ)یش به‌کارده‌یه‌تری، ه‌ی که‌له‌شیری‌ش به‌ کوردیی پیتی ده‌گوتری: پۆپه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌ویش چه‌ند پارچه‌ گۆشتی‌کی یه‌که‌ له‌ دوا‌ی یه‌کن، به‌رزایی و نزیمیان تێدا‌یه‌و، به‌ دوا‌ی یه‌کدا دین، له‌ زمانێ عه‌ره‌بیه‌دا گوتراوه‌: (جَاءَ الْقَطَا عُرْفًا: مُتَّبَاعَةً)، ((قَطَا) جوّره‌ بآئنده‌یه‌که‌، پۆر یان شیوه‌ی پۆره‌، واته‌: پۆره‌کان به‌ دوا‌ی یه‌که‌ دا هاتن کاتێک به‌ دوا‌ی یه‌که‌ ده‌که‌ون.

(عَصَمًا): (الْعَصْفُ وَالْعَصِيفَةُ: الَّذِي يُعْصَفُ مِنَ الزَّرْعِ، وَيُقَالُ الْخَطَامُ: النَّبْتُ الْمُتَكَسِّرُ)، (عَصْفٌ وَعَصِيفَةٌ): بریتیه‌ له‌و رووه‌که‌ی ده‌بیته‌ پووش، پێشی ده‌گوتری:

(حُطَامَ) پووشی تیکشکینراو، واته: پووه کیک که وشک بووهو دواپی تیکشکاوه، هه لیه ته (عَصَف) به پووش و په لاش و به (کاش) ده گوتری، (رِيحٌ عَاصِفٌ وَعَاصِفَةٌ مُعْصِفَةٌ: تَكْسِرُ الشَّيْءِ فَتَجْعَلُهُ كَعَصْفٍ، وَعَصَفَتْ بِهِمُ الرِّيحُ)، ده گوتری: (رِيحٌ عَاصِفٌ وَعَاصِفَةٌ مُعْصِفَةٌ) هه ر سیکان یانی: (با) به که شت تیک ده شکین و، ده کاته پووش و په لاش، یاخود ده کاته گیای تیکشکاوه، ده گوتری: (عَصَفَتْ بِهِمُ الرِّيحُ) بایه که تیکشکاندن، یاخود: رایمالین.

(نُشْرًا): (النُّشْرُ: نَشْرُ الثُّوبِ: بَسْطُهَا، وَالنُّشْرُ: الرِّيحُ الَّتِي تَنْشُرُ السَّحَابَ)، ده گوتری: (نَشْرُ الثُّوبِ): بلاوکردنه وهی پوَشاک، پان راخرانی، ده گوتری: (النُّشْرُ: الرِّيحُ الَّتِي تَنْشُرُ السَّحَابَ)، (نُشْرُ) بایه کان که هه وره کان بلاوده که نه وهو پرزو بلاویان ده کن.

(فَرَقًا): (الْفَرَقُ: يُقَارِبُ الْقُلُقَ) وشه ی (فَرَقَ) مانایه که ی له (فَلَقَ) وهه نیزیکه، (به لَمَ فَلَاقَ) بو شتیکه له ت ببی و دهنگیکی لیبی و، (فَرَقَ) مه رج نیه دهنگی لیبی، (فَرَقْتُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ: فَصَلْتُ بَيْنَهُمَا)، دوو شت که لیک جیا ده کربنه وه ده گونجی بلئی: (فَرَقْتُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ)، ده شگونجی بلئی: (فَصَلْتُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ).

(عُذْرًا): (الْعُذْرُ: تَحْرِي الْإِنْسَانِ مَا يَحْجُو بِهِ ذَنْبُهُ)، (عُذْرُ): به کوردی ده لیبین: پوژش، یان داوای لیبوردن کردن، بریتیه له خه فتانی مرووف له شتیک که گوناوه که ی خو ی پی پاساو بداته وهو بسرپته وه، ده گوتری: (أَعْذَرَ مَنْ أَنْذَرَ: أَتَى مِمَّا صَارَ بِهِ مَعْذُورًا)، (أَعْذَرَ مَنْ أَنْذَرَ) هه ر که سیک به رانه ره که ی بترسین و وریای بکاته وه، پوژشی هیناوه ته وه، (أَتَى مِمَّا صَارَ بِهِ مَعْذُورًا) واته: شتیک کردوه دواپی پوژشی هه بی و بلئی: تو م سزادا به لَم پیشترا ناگادارم کردی، یاخود (أَعْذَرَ) به مانای پوژشی به به رانه ره که ی نه هیشتوه، (أَذْهَبَ بِعُذْرِهِ) هه ردوو واتایه که ی هه ن: (أَتَى بِالْعُذْرِ) و (أَذْهَبَ عُذْرٌ مَقَابِلَهُ)، (أَعْذَرَ) واته: پوژشی هیناوه ته وه، (مَنْ أَنْذَرَ) که سیک به رانه ره که ی ترساندوه و وریای کردوته وه، وه ک بگوتری: وانه که ی

ئەگەرنا تووشى سزا دەي! ياخود: (أَعْدَر) يانى: پۈزۈش و بيانووي بە دەست بەرامبەرەكەيەوۈ نەھىشتوۈ (أَذْهَبَ بَعْدَرَهُ).

(أَوْ نَذَرًا): (أي: إِنْذَارًا، الإِنْذَارُ: إِخْبَارٌ مَعَ تَخْوِيفٍ)، (إِنْذَارٌ): برىتيە لە ھەوآل پىدان لەگەل ترساندندا.

(طُمِسَتْ): (الطَّمْسُ: إِزَالَةُ الْأَكْثَرِ بِالْمَحْوِ)، (طَمَسَ): برىتيە لە لاېردنى شوئەوار بە سېرنەو، (طُمِسَتْ: أزيلت صورتها وضوءها)، وئەكەيان و تىشكەكەيان نەھىلراو، كە مەبەست پىي ئەستىرەكانە.

(فُرِجَتْ): (الْفَرْجُ وَالْفَرْجَةُ: الشَّقُّ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ كَفَرْجَةِ الْحَايِطِ)، وشەي (فَرْجٌ وَفَرْجَةٌ) ھەردووکیان بە كەلەن و درزى ئىوان دوو شتان دەگوترى، ەك درزو تىكى دىوار، دەگوترى: (فُرِجَتْ أي: انشَقَّتْ)، شەق بوو، لەت بوو.

(شُفِتَ): (نَسَفَتِ الرِّيحُ الشَّيْءَ: اقْتَلَعَتْهَ وَأَزَالَتْهُ)، بايەكە شتەكەي نەسف كرد، واتە: ھەلپەندو، لاېرد، (النَّسْفَةُ: حِجَارَةٌ يُنْسَفُ بِهَا الْوَسْخُ عَنِ الْقَدَمِ)، (نَسْفَةٌ): بەردىكە چلكى پىيانى پى دەكرىنرى، (نَسَفَ): وپراي ئەو، بە مانای وردو خاشكردن و ھارپىنىش دى.

(أُفِتَتْ): (وَقَفْتُ وَقْتُ كَذَا: جَعَلْتُ لَهُ وَقْتًا)، دەگوترى: (وَقَفْتُ كَذَا) كاتم ديارىيكرد بو فلان شتە، (المِيقَاتُ: الْوَقْتُ الْمَضْرُوبُ لِلشَّيْءِ)، (مِيقَاتٌ) برىتيە لە كاتىكى دانراو بو شىتەك بە كوردى دەگوترى: ژوانگە.

(أُجِلَتْ): (أَجَلْتُه: جَعَلْتُ لَهُ أَجَلًا)، كاتم بو دانا، (الأَجَلُ: الْمُدَّةُ الْمَضْرُوبَةُ لِلشَّيْءِ) (أجل) ماوہەي كە دانراو بو شىتەك، پىي دەگوترى: (أَجَلُ)، ھەروەھا (أَجَلْتُه) بە مانای (أَحْرَزْتُ) ش دى واتە: كاتەكەيم دواخست، (وَاسْتَيْقَاءُ الْأَجَلِ: مُدَّةُ الْحَيَاةِ)، (إِسْتَيْقَاءُ الْأَجَلِ) تەواوبوونى ماوہى ژيانەكەي يانى: ئەو كاتە ھاتوۈ كە دەيى كۆتايى بە ژيانى بى.

(الفصل): (إِبَانَةُ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخِرِ، حَتَّى يَكُونُ بَيْنَهُمَا فُرْجَةٌ)، (فصل): بریتیه له لیک جیاکردنه وهی دوو شتان به جورِیک نِتوانِیکیان هه بئی، (یَوْمُ الْفَصْلِ) پَوُوی لیک جیاکردنه وهو لیکهه لاواردن، {لیک هه لاواردنی برِوادارو بیبرِویان، چاکه کارو خراپه کاران}.

(تَهْنِ): (مَهْنٌ: ضَعْفٌ، وَأَمْهَنَةٌ: أَضْعَفُهُ وَأَسْتَخْدَمُهُ، وَأَمْتَهَنَ: اتَّخَذَ مَهْنَةً، وَأَمْتَهَنَ الشَّيْءَ: ابْتَدَلَهُ)، (مَهْنٌ) به مانای (ضَعْفٌ) بئی هیز بوو، (وَأَمْهَنَةٌ: أَضْعَفُهُ) بئی هیزی کرد، ههروهه ها به مانای (أَسْتَخْدَمُهُ) به کاریهینا، (وَأَمْتَهَنَ: اتَّخَذَ مَهْنَةً)، پیشه و کارو که سیبکی په چاو کرد، ههروهه ها (وَأَمْتَهَنَ الشَّيْءَ: ابْتَدَلَهُ) واته: شته که بئی نمود کردو، سووکی کرد، لیردها (مَهْنِ) له (مَهْنٌ) دوه هاتوه، نه که له (هَان) وه، تاکو (مَهْنِ) به مانای سووکی و بئی بایه خی و قیزه ونیی بئی، که وه که هندی که له تویره ره وان وایان لیکداوه ته وه، نه وایان له (هَان) دوه دی، (هَانٌ: يَهْنُ، هَوْنًا، فَهُوَ مُهَانٌ) واته: بئی ریزه، بئی بایه خه، به لام خوا لیردها وای نه فهرمووه، ده فهرموئی: (مَاءٌ مَهْنِ) ناویکی بئی هیز، چونکه (مَهْنٌ) ه واته: (ضَعْفٌ)، (أَمْهَنَةٌ) واته: (أَضْعَفُهُ). بیتهیزی کرد.

(قَرَارٌ مَكِينٌ): (الْقَرَارُ: الْمَكَانُ الْمُنْخَفِضُ يَجْتَمِعُ فِيهِ الْمَاءُ)، (قَرَارٌ): به شوینیکی نزم ده گوتری ناوی تیدا کو ده بیته وه، واته: (يَقَرُّ فِيهِ الْمَاءُ)، ناو له ویدا ده چه سپن، (مَكْنٌ فَلَانٌ عِنْدَ النَّاسِ يَمَكْنُ مَكَانَةً أَيْ: عَظَمَ عِنْدَهُمْ) فلانکهس له نِتو خه لک دا ریزو پیگه ی په دابوو، یانی: له لایان مه زن بووه (فَهُوَ مَكِينٌ) تهو خاوهن پیگه یه (وَالْجَمْعُ مُكْنَاءٌ) کوئی (مَكِينٌ) (مُكْنَاءٌ) ه، هه لبه ته لیره که ده فهرموئی: (قَرَارٌ مَكِينٌ) یانی: نشینگه یه کی خاوهن پیگه، یاخود: مه حکم و قاییم، که مه به ست پیی مندالدانی دایکه، (قَرَارٌ مَكِينٌ) واته: نشینگه یه کی مه حکم و چه سپاو توندو توّل و قاییم، ک مرؤف نه گهر ته ماشای مندالدانی ئافرهت بکات، ریک له نِتوه راستی جهسته ی دایه و، له سه روویه وه سینگ و قه فه زی سینگه و له پشتیه وه برپراگه ی

پشت و، لهو لایه وه تیسقانه کانن و، له خواریوه تیسقانی چهوزهو، شوئینی زور مه حکمه و قاییمه.

(قَدَرٍ): (قَدَرٌ یَقْدِرُ قَدَارَةً: تَمَكَّنَ مِنْهُ، وَقَدَرَ الشَّيْءَ قَدْرًا: بَيَّنَّ مِقْدَارَهُ، وَقَدَرَ فَلَانًا: عَظَمَهُ)، (قَدَرٌ یَقْدِرُ قَدَارَةً: تَمَكَّنَ مِنْهُ)، واته: لهویدا دهسترویشتوو و، بالآ دهست بوو، (وَقَدَرَ الشَّيْءَ قَدْرًا: بَيَّنَّ مِقْدَارَهُ) نه نندازه که ی دیارییکرد، (وَقَدَرَ فَلَانًا، ههروههها به (قَدَر)ش ههه هاتوه، واته: (عَظَمَهُ) به مهزن و گهوره ی گرت.

(كِفَاتًا): (كَفَتِ الشَّيْءَ يَكْفِتُ كَفَاتًا: تَقَلَّبَ ظَهْرًا لِبَطْنٍ وَبَطْنًا لِظَهْرٍ)، (كَفَتِ الشَّيْءَ يَكْفِتُ كَفَاتًا) نهوهیه لای پشتی بیته لای سکی و لای سکی بیته لای پشتی، واته: هه لگیرو وه رگیرو بکری، سهرو بن بکری و هه لگیپردرینهوه، (وَكَفَتِ إِلَيْهِ الشَّيْءُ: ضَمُّهُ إِلَى نَفْسِهِ) واته: به خویهوه چه سپاندو به خویهوه نووساند، (وَكَفَتِ الْمَتَاعَ جَمْعَهُ وَضَمَّ بَعْضُهُ إِلَى بَعْضٍ) کهل و په له که ی کوکردهوهو، ههندیکی خستهوه سهه ههندیکی، (الْكِفَاتُ: جَامِعَةٌ لِلْأَحْيَاءِ وَالْأَمْوَاتِ، مَوْضِعٌ كِفَاتٍ: يَضُمُّ فِيهِ الشَّيْءُ وَيُجْمَعُ)، (كِفَاتٍ) کوکهرهوه، یان به خووه چه سپینره بو زیندوووان و بو مردوووان، (مَوْضِعٌ كِفَاتٍ)، شوئینی کوکرانهوهو و خرانهوه سههریکه.

(رَوَاسِي شَمِخَاتٍ): (رَوَاسِي) کو ی (رَاسِي)ه، (رَاسِي الشَّيْءُ: ثَبَتَ، وَالرَّاسِي جَمْعُهُ رَوَاسِي، (رَاسِي) چه سپاو، (رَوَاسِي) کویه که یهقی، چه سپاوه کان، هه له به ته (رَوَاسِي) واته: (جِبَالاً رَوَاسِي) چیا به چه سپاوه کان، واته: (رَوَاسِي) سیفهقی وه سفکراوئیکی قرئتندراوه، (شَامِخَاتٍ) واته: (عَالِيَاتٍ، مُرْتَفِعَاتٍ)، به رزو بلنده کان، (شَمَخٌ: ارْتَفَعَ: شَوَامِخٌ وَشَمَخٌ)، (شَامِخَاتٍ) کو ی (شَامِخَةٌ)یه، (شَمَخٌ)ه واته: (ارْتَفَعَ)ه: به رز بووه، نجا وه ک چون چیا به کان به (شَامِخَاتٍ) کو ده کرینهوه، به (شَوَامِخٍ) یش کو ده کرینهوهو، به (شَمَخٌ) یش کو ده کرینهوه.

(فُرَاتًا): (فَرَّتِ الْمَاءُ: اسْتَدَّتْ غُدُوْبُهُ فَهُوَ فُرَاتٌ)، (فُرَاتٍ) ده گوتری: (فَرَّتِ الْمَاءُ) ناوه که زور شیرین و زولال و خو شه، (فُرَاتٍ) به ناویک ده گوتری هینده شیرین

و زوڵال بۆ، بە ئاسانی لە قورگ و گەروو بچیتە خوار، بە پێچەوانەی ئاوێکەووە
گرفتی هەبۆ، تفت بۆ و لە قورگ بگیرۆ و بە ئاسانی لە قورگ نەچیتە
خوار.

مانای گشتیی نایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ: (يَسْمِعُ اللّٰهُ الرّٰغَمَ الرَّاحِمَ) بە ناوی خوای
بە بەزویی بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوايه، ئەویش مەبەستی
ئەوێه:

- ۱ - ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ۲ - ئەم کارە بە پێی شرعی خوای زانا دەکەم.
- ۳ - ئەم کارە بە توانا یارمەتی خوای بالادەست دەکەم.
- ۴ - ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندی خوا ی میهرەبان ئەنجام دەدەم. خوا ﷻ
لێرەدا پێنج سوێندان دەخوات، کە دوايي دینە سەر نیوهرۆکی سوێند پێخوراوهکان،
سەرەتا دەفەرموێ: ﴿وَالْمُرْسَلَتِ عُرْفًا﴾، (مُرْسَلَات) بە مانای نێردراوهکان، سوێند بە
نێردراوهکان بە دواي یە کدا (عُرْفًا) واتە: ئەوانەي بە دواي یە ک دەکەون (عرف) هەم
پۆپهری کەلەشیر، کەلەبابە، پۆپهرەکی چەند قیتکەو بەرزاییەکی هەن، بە دواي یە ک دا
دین، بە زنجیره، ههروهها (عرف) بەو مووانەي سەر گیزه‌کەي^(۱) وڵاخە بەرزە دەگوترێ،
کە (بژ) و (یال)یشی پێ دەلێن، ئەو مووانەي دەکەونه سەر پشتی مل و گیزه‌کەي وڵاخە
بەرزە، ئەسپە، مایینه، تێستەر، یانی: سوێند بە نێردراوهکان بە دواي یە کدا.
- ﴿فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا﴾، سوێند بە هه‌ل‌کردووه‌کان، بە هه‌ل‌کردنێکی به‌هیز.

(۱) گیزه‌کە: پشتی مل، پشته مل.

﴿وَالنَّشْرِتَ نَشْرًا﴾، سۆيىد بە بۆلۈكەرەۋەكان، بە بۆلۈكردنەۋەيەكى سەرسۈپھىنەر.
 ﴿فَالْفَرْقَتَ فَرْقًا﴾، سۆيىد بە جياكەرەۋەكان، بە جياكردنەۋەيەكى ناياب، يان
 بە جياكردنەۋەيەك كە پىئاسەي جياكردنەۋەي بە تەۋاۋىي بەسەردا دەچەسپى.
 ﴿فَالْمُلْقِيَتَ ذِكْرًا﴾، سۆيىد بە فېرېدەرەكانى، يان ھاۋىشتەرەكانى بېرخەرەۋە.
 ﴿عُذْرًا أَوْ نُذْرًا﴾، بۆ تەۋەي خەلك بىانوۋى نەمىنى و، بۆ تەۋە ھۆشيار
 بىرئىنەۋەۋە بىرسىتىن، ياخۇد بۆ نەھىشتى بىانوۋ و پاساۋ، لەلايەن مۇققەكانەۋەۋ،
 بۆ ترساندن و ورياكردنەۋەيان.

ھەلبەتە دوايى لە كاتى خستنهروۋى مەسەلە گىزگەكاندا، زياتر دەچىنە
 تىو وردەكارىي تەو پىنچ شتەۋە، كە خوا ﷻ لىرەدا سۆيىدى پى خواردوون
 و بىرتىن لە: ﴿وَالْمُرْسَلَتَ فَاَلْمُصَفَتَ فَاَلْفَرْقَتَ وَالنَّشْرِتَ فَاَلْمُلْقِيَتَ﴾، بەلام ۋەك
 شتىكى سەرەتايى و بناغەيى دەلىين: زانايان سى رايان ھەن لە بارەي تەو پىنچ
 شتانەۋە بە گشتىي و، زورىان قسە لەسەر كردوون، بەلام قسەكانيان ھەموويان
 دەبنەۋە بە سى را:

راي يەكەم: ئەمانىش دوو بۆچوون:

۱- دەلىين: تەو پىنچ شتانە ھەر پىنچيان يەك شتن، بەلام سىفەتەكانيان جيان، تنجا
 ھەندىكان دەلىين:

۱- لىرەدا (المرسلات) مەبەست پىي: بايەكانە، تەو بايانەي دەئىردىن بە دواي يەكدا.

۲- ﴿فَاَلْمُصَفَتَ عَصْفًا﴾، تەو بايانەي بە توندىي ھەلدەكەن بە ھەلكردن.

۳- ﴿وَالنَّشْرِتَ نَشْرًا﴾، تەو بايانەي بۆلۈ دەكەنەۋە، بە بۆلۈكردنەۋە، واتە: ھورەكان بۆلۈ
 دەكەنەۋە، گل و خۇل بۆلۈ دەكەنەۋە، تۆۋى گياۋ گۆلەكان بۆلۈ دەكەنەۋە.

۴- ﴿فَالْفَرَقَتِ فَرَقًا﴾، ئەو بایانەى لىك جیادەكەنەو بە لىك جیاكردنەو، ھەورەكان دابەش دەكەن، یاخود تۆوھەكان دابەش دەكەن، یان تۆزو خۆلەكان دابەش دەكەن.

۵- ﴿فَالْمُحِبَّتِ ذِكْرًا﴾، ئەوانەى بیرخەرەو دەھاوین، واتە: ئەو بایانە كاتىك ئەو كارانە ئەنجام دەدەن، ئەو ەك فەردانى بیرخستەو ەو پەندو ئامۆزگارىیە بۆ خەلك.

ب- دەلین: ئەوانە ھەموویان مەبەست پێیان فریشتەكانن، واتە: ۱- (والمرسلات) سویند بەو فریشتانەى دەنێدرین بە دوای یەكدا.

۲- ﴿فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا﴾، بە خیرایى دەرۆن ەك بايەكى بەھێز.

۳- ﴿وَالنَّشْرَتِ نَشْرًا﴾، ئەو فریشتانەى بلاق دەكەنەو، بە بلاقردنەو، چى بلاق دەكەنەو؟ بالەكانیان بلاودەكەنەو، یاخود ھەورەكان بلاودەكەنەو، یان بژیوھەكان بلاودەكەنەو.

۴- ﴿فَالْفَرَقَتِ فَرَقًا﴾، جیاكەرەوھەكان بە لىكجیاكردنەو، ھەورەكان لىك جیادەكەنەو، بژیوھەكان لىك جیادەكەنەو، یاخود پرواداران و بیروایان لىكجیادەكەنەو، ھەر كامیكان پرووھەكانیان دەكیشن و بۆ شوینی خۆیانیان بە رى دەكەن.

۵- ﴿فَالْمُحِبَّتِ ذِكْرًا﴾، ئەو فریشتانەى بیرخەرەو دەھاوین، بیرخەرەو دەنێرن بۆ پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، كە مەبەست پێى وەحیی خۆای پەرورەردگارو بەرنامەكانى خوايە.

پای دووھەم:

ئەو یەكە دووانى یەكەمیان: ﴿وَالْمُرْسَلَتِ عُرْفًا﴾، ئەو شەق، كە بايەكانن، بە بەلگەى ئەوى (و) بۆ سویند خواردن (واو القسم) ە واتە: سویند بە نێردراوھەكان بە دوای یەكدا، ﴿فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا﴾، ئەم (ف) یەكە ھى بە دوای یەكدا ھاتن (فاء التعقيب)، دوای ئەو یەكە دەنێدرین، زۆر بە خیرایى دەرۆن.

ههروهه ها سییه که ی دیکه ش مه به ست پٚیان یه ک شته، چونکه هه ر یه که میان به (و) ی سویند ده ست پٚیده کات: ﴿وَالنَّشْرِتَ نَشْرًا﴾، سویند به بلاوکه ره وه کان به بلاوکر دنه وه، ﴿فَالْفَرْقَتَ فَرْقًا﴾، ئه ویش دیسان به (ف) به دوا ی دادی، که له ئه نجامی بلاوکر دنه وه دا، ئه مجاره جیا ده که نه وه به جیا کر دنه وه، ﴿فَالْمَلَقَتَ مَلَقًا﴾، ئنجا ئه وانه ی بیر خه ره وه ده هاوین و فریده ده ن و ده ینن بو پٚیغه مه به ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ده ٚین: ئه و سییه ش مه به ست پٚیان: فریشته کانن، ئه وه ش رای دو وه م که پٚینج شته که دابه ش ده بن بو دوو به سی: آ- دو وه کان مه به ست پٚیان بایه کانه و، ب- سییه کان مه به ست پٚیان فریشته کانه.

رای سییه م:

ده ٚی: ئه وانه هه موویان دابه ش ده بن، نه ک ته نیا بو دوو جو ر، به لکو بو سی جو ر:

۱- ﴿وَالْمُرْسَلَتَ عُرْفًا﴾، مه به ست پٚی بایه کانه، ﴿فَالْعَصْفَتَ عَصْفًا﴾، ئه ویش به هه مان شیوه.

۲- به لام: ﴿وَالنَّشْرِتَ نَشْرًا﴾، ئه و فریشتانه ی بلاو ده که نه وه، ﴿فَالْفَرْقَتَ فَرْقًا﴾، که جیا ده که نه وه به جیا کر دنه وه.

۳- ئنجا: ﴿فَالْمَلَقَتَ مَلَقًا﴾، مه به ست پٚی پٚیغه مه به رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به هه ر حال ئه و رایانه هه ن و، دواتریش زیاتر تیشکیان ده خه ینه سه ر.

﴿عُذْرًا أَوْ نُذْرًا﴾، واته: (لِلْإِعْذَارِ وَالْإِنْذَارِ)، (إِعْذَارُ): بریتیه له نه هیشتنی بیانوو به ده ست لایه نی به رانبه ره وه، (أَعْذَرُ: قَدْ أَعْذَرَ مَنْ أَنْذَرَ)، واته: که سی ک خه لکی ترساندوه، بیانوو بری کردوون، بیانوو یان نه ماوه، چونکه پٚیشتر هو شداریی پٚیداو، (إِعْذَارُ) واته: (إِعْذَامُ الْعُذْرِ) نه هیشتنی پاساو به ده ست لایه نی به رانبه ره وه، (إِنْذَارُ) یش، (إِنْذَارُ: إِحْبَارٌ مَعَ التَّخْوِيفِ)، هه وال پٚیدانه له گه ل

ترساندندا، که به دنیایی ئەمەیان زیاتر وا پێده چێ بگهڕێتهوه بۆ: ﴿قَالُمَلِئْتِ
ذِكْرًا﴾، فریشتەکان که ئەو بیرخه‌ره‌وه‌یه، داوین، هه‌ڵیده‌دهن، ده‌یهێتن بۆ
پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به‌مه‌به‌ستی ئەوه‌ی خه‌لك بیا‌نووی ئەمێنی
و، وریا بکریته‌وه‌و و بترسی‌نێ و هۆشیار ببێته‌وه‌.

پای خۆم وایه - وه‌ك دوا‌ییش با‌سی ده‌كه‌م - كه‌یه‌كه‌م و دووهم مه‌به‌ست
پێیان با‌یه‌كانن و، سێیه‌م و چوارهم و پێنجهم مه‌به‌ست پێیان فریشتەكانن، ئنجا
سوێند به‌و پێنجانه‌.

﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفِّعَ﴾، به‌دنیایی ئەوه‌ی به‌لێنتان پێ ده‌درێ، داکه‌وتوه‌،
هاتوه‌، (إِنَّمَا) لێره‌دا (أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإِثْبَات) نیه، هه‌رچه‌نده‌ له‌ رێ‌نووسی قورئان
(مصحف)‌دا پێکه‌وه‌ لکاوه‌، به‌لام له‌ ئەسڵدا دوو وشه‌ن: (إِنَّ) و (مَا)، (إِنْ) نام‌پ‌را‌زی
جه‌خت‌کرد‌نه‌وه‌ (تا‌کید)‌یه‌و (مَا) ش (مَا الْمُؤْصُولَةُ)‌یه، یا‌نی: بێ‌گومان ئەوه‌ی به‌لێنتان
پێ ده‌درێ، داکه‌وتوه‌و هاتوه‌.

﴿فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ﴾، ئنجا هه‌ر کات ئەسته‌یره‌کان کوژانه‌وه‌، شو‌قیان نه‌ما،
تاریک داهاتن و سه‌رانه‌وه‌.

﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ﴾، هه‌روه‌ها هه‌ر کات ئاسمان شه‌ق بوو، له‌ت بوو، کرا‌په‌وه‌.
﴿وَإِذَا الْمِبَالُ سُفِفَتْ﴾، هه‌روه‌ها هه‌ر کات چیا‌یه‌کان هه‌لکه‌ندران، ها‌پ‌دران،
کرانه‌ تو‌وزو خو‌ڵ.

﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أُنْفِثَتْ﴾، هه‌روه‌ها هه‌ر کات پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
کاتیان بۆ دیار‌ییک‌را، ژوانگه‌یان بۆ دان‌را، (أَقْفَتْ) خوێند‌راو‌یشه‌ته‌وه‌: (وَقِفْتَ)،
(تَوَقَّيْتَ) دانانی کات و ژوانگه‌یه‌ بۆ شتێک.

﴿لَا يَئِيَّ يَوْمُ أُتِلَتْ﴾، ئەو ڕووداوه‌ بۆ چ کاتێک دواخراوه‌؟

﴿لَيَوْمٍ أَلْفَصِلَ﴾، بۆ ڕۆژی لێک جیا‌کرد‌نه‌وه‌.

ئىنجا ئايا ئەوھى دواخراوھ چىيە؟!

۱- دەگونجى مەبەست پىي ھىزانى پىنغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) شاھەدەيدانىيان بى، واتە: شاھەدەيدانى پىنغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دواخراوھ، بۇ چ رۆژىك؟ ﴿يَوْمَ الْفَصْلِ﴾، بۇ رۆژى لىك جىاكردنەوھ.

۲- ياخود: ﴿لَا يَوْمَ أُتِلَتْ﴾ (ت) ھەيەكە راناوھكەى بۇ مېنىھەك دەچىتەوھ كە شىتەك لە سىياقەكە دەفامرئەوھو، مەرج نىھ يەكسەر بگەپئەوھ بۇ نىزىكتەين باسكراو، كە دانانى ژوانگەيە بۇ پىنغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھەرچەندە ئەو رايە بەھىترە، بەلام دەشگونجى بگەپئەوھ بۇ كۆى ئەوھى لەو ئايەتانە دەفامرئەوھ، كە برىتيە لە: چەسپىترانى سزا بەسەر بىپروايان و بە درۆدانەرانى پەيامەكانى خوادا، ئا ئەوھ بۇ رۆژى لىكجىاكردنەوھ، دواخراوھ، ئەو تەسقىيەى حىساب و لىك جىاكردنەوھەيە.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ﴾، چى بە تۆى زاناندەو، چى واىكردوھ تۆ بزانى، رۆژى لىك جىاكردنەوھ چىيە؟! ﴿وَمَا أَعْلَمُكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ﴾ چ شىتەك واىكردوھ تۆ بزانى رۆژى لىك جىاكردنەوھ چىيە!

﴿وَلِلْمُكَذِّبِينَ﴾، لەو رۆژەدا سزاي سەخت بۇ بەدرۆدانەرانە.

﴿أَلَمْ تَكُنْ لَكَ الْأُولَى﴾، ئايا پىشووھەكائەمان نەفەوتاندوون! يانى: ئايا دواى ئەوھى لادان و تاوانيان كرد، كۆمەلگا پىشووھە سەرپىچىيكارەكائەمان نەفەوتاندوون؟

﴿ثُمَّ نَبْعُهُمُ الْآخِرِينَ﴾، ئىنجا ئەوانەى دىكەشمان وەدواخستوون، بە دواى واندە ئەوانىشمان فەوتاندوون، (أُولَى) كۆمەلگا پىشووھەكان وەك كۆمەلگاي نووح و، كۆمەلگاي ھوود، كە گەلى عاد بوون و، كۆمەلگاي صالح كە گەلى سەموود بوون و، كۆمەلگاي مەدەين، كە گەلى شوعەيب بوون، ھەرۋەھا كۆمەلگاي لووط، ﴿ثُمَّ نَبْعُهُمُ الْآخِرِينَ﴾، دوايى ئەوانەى دىكەشمان بە دواى واندە فەوتاندن، ئەوانەى بە دوايان دا ھاتن، وەك گەلى فىرعەون و گەلەكانى دىكە.

﴿كَذَلِكَ نَفْعُ الْإِصْرَيْنِ﴾، هەر بهو شیوهیه به تاوانباران ده‌که‌ین، ئاوا سزایان ده‌ده‌ین، واته: ئیوه‌ش ئه‌ی تاوانبارو لاده‌ره‌کانی پۆژگاری پیغه‌مبه‌ری خاتمه و، دواى ئه‌ویش، بزانه‌ی که ئه‌مه یاساو سیستمی گشتی خوایه: هه‌موو ئه‌وانه‌ی پیشه‌یان به درۆ دانان و لادان و تاوان بووه، سزاو جه‌زیه‌ی خوا بۆیان له بۆسه‌دايه، ﴿وَلِلَّيْمِ الْإِصْرَيْنِ﴾، له‌و پۆژده‌دا سزای سه‌خت و هاوار بۆ به‌درۆدانه‌رانه.

ئج‌ا دواى سه‌رنج‌راک‌نشان‌یان بۆ میژوو، سه‌رنج‌یان راده‌ک‌یشی بۆ خودی خۆیان و ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ تَخْلُقْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾، هه‌رچه‌نده نووسراوه: ﴿أَلَمْ تَخْلُقْ﴾ به‌لام ده‌خویندرته‌وه: ﴿أَلَمْ تَخْلُقْ﴾، (ق) له (ك) دا ده‌غم ده‌ک‌ری، یانی: ئایا له ئاوێکی بیه‌یز ئیوه‌مان نه‌ه‌تیاوته دی؟ (مَهِينٌ) واته: بیه‌یز (ضَعِيفٌ)، (مُهْنٌ) واته: (ضَعْفٌ)، (أَمْهَنَةٌ: أَعْغَفَ) ئه‌مه له (هَآنَ يَهُونَ) وه‌ه‌ه‌اتوه، به‌ل‌کو له (مُهْنٌ) وه‌ه‌ه‌اتوه، واته: بیه‌یزبوو، ئایا له ئاوێکی بیه‌یزی که‌م، ئیوه‌مان نه‌ه‌تیاوته دی؟

﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ﴾، ئج‌ا له نشینگه‌یه‌کی قایم و مه‌حه‌که‌مان دا داماننا، واته: ئه‌و تۆویل‌که و، نوتفه‌یه‌ی له ئه‌نجامی پیکه‌پشتنی زنده‌وه‌ری تۆوی (الحيوان المنوي) که له ئیو ئاوی پیاودایه، له‌گه‌ڵ هیل‌کوڵه (بویضة) که له ئیو ئاوی ئافره‌ت دایه، له ئه‌نجامی پیکه‌پشتنی ئه‌و دوو زنده‌وه‌ره‌ بچوکه‌دا، زنده‌وه‌ریکی دیکه پیکدی پیتی ده‌گوتری: نوتفه‌و، ده‌چیته ئیو مندال‌دانی ئافره‌ته‌وه، خواش ناوی له مندال‌دانی ئافره‌ت ناوه‌ وه‌سفی کردوه به: (قَرَار مَكِينٌ)، واته: نشینگه‌ی قایم، شوینی تیدا نیسته‌ج‌ی بوونی قایم و مه‌حه‌که‌م، (مَكِينٌ) له بنچینه‌دا به مانای خاوه‌ن پیکه‌و هیزو ده‌ست‌رویشه‌توویه، به‌لام دوا‌یی خوا‌زاراوه‌ته‌وه بۆ هه‌ر شو‌نێکی پته‌وو مه‌حه‌که‌م، ﴿إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾، هه‌تا ئه‌ندازه‌یه‌کی زان‌دراو، ﴿فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾، ئیمه‌ توانامان به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا شکاو با‌ش‌ترین توانا‌داریش بووین، یا‌خود (قَدَرْنَا) وه‌ک چۆن به مانای: (توانیمان) دی، به مانای: (ئه‌ندازه‌گیریمان کرد) یش دی، که خویندر‌اویشه‌ته‌وه: (فَقَدَرْنَا)

واته: ئەندازەگیرییان کرد، یاخود توانامان بەسەردا شکا، ئەو نوتفەیه، بەو قۆناغانەدا تێپەڕتێن لە نێو ئەو نشینگە مەحکەمەدا، کە منداڵانی ئافەرەتە، ﴿فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾، باشترین ئەندازەگیریکار، یان باشترین توانادار، تێمە بووین، ﴿وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ﴾، لەو ڕۆژەدا سزای سەخت بۆ بەدرۆدانەران، کە بەو جۆرە دروست بوون، کەچی پرواشیان بە دیداری خوا نیە، بە سزاو پاداشت و زیندووکرانەوهو لێپرسرانەوه نیە!!

ئنجای خوا سەرنجیان ڕادەکێشێ بۆ زەوی: ﴿أَلَمْ جَعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا﴾، ئایا زەویمان نەکردووە بە بەخۆوە نووسینەر، ﴿كَفَّتْ، يَكْفُتْ، صَمٌّ، يَضْمٌ﴾، ئایا زەویمان نەکردووە بە بەخۆوە گوشر، ﴿أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا﴾، زیندوووان و مردوووان، واتە: زەوی زیندوووان و مردوووان بەخۆیەوه دەنووسین، ئەمەش ئاماژەیە بە هیزی ڕاکێشان (جاذبیە)ی زەوی، ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رُوسًى شَمِخَاتٍ﴾، هەروەها لە تێو ئەو زەویەدا، شاخە بەرزو سەرکەشەکاغان داناون، وشەى (رَؤَاسِي) کۆى (رَاسِي)ە، بە مانای چەسپاو، (رَؤَاسِي)یش سیفەتى وەسفکراویكى قرتینراوە، واتە: (جِبَالًا رَؤَاسِي) چیاىە چەسپاوەکان، یان: چیاىە چەسپاوەکاغان لە زەویدا دانان، ﴿شَمِخَاتٍ﴾، واتە: (مُرْتَفِعَاتٍ أَوْ عَالِيَاتٍ) بەرزو هەلچوووەکان، لە زمانى عەرەبیدا دەگوترى: (فُلَانٌ شَمَخَ بَأَنفِهِ) فلانکەس لووتى بەرز کرد، یاخود: سەرى بەرزکردووە، ﴿وَأَسْقَيْنُكُمْ مَاءً قُرَاتًا﴾، هەروەها ئاویكى شیرین و زۆلآلمان بە تێو نۆشاندو، باسێ ئاویكى شیرین و زەلآل دەکات لەگەڵ باسێ چیاىەکانداو، لە زۆر شوێنى قورئاندا، ئەو دوو پێکەوه هاتوون، لەبەر ئەوەى سەرچاوەى هەرە گرنگ و سەرەکیى ئاوی شیرین چیاىەکانن، چونکە زۆرتەین ڕێژەى بەفرو تەرزەو باران لە چیاىەکان دەبارى و، لەویدا کۆ دەکریتەوهو وەمبار دەکرى، دواى بەشیۆدى کانى و سەرچاوە دێتە دەرو، دەبێتە جۆگەلەو دواى جۆگەلەکان، ڕووبار پێک دێن و ئاوی شیرین پێک دى، هەموو ئەو ڕووبارانەى لە دنیادا هەن، سەرچاوەکانیان دەگەڕێنەوه بۆ چیاىەکان، ڕووبارى ئەمازۆنە، نیلە، دیجلەیه، فوراتە، سەیحوونە،

جە یحوونە... ھەموو ئەو پووبارە گەورانە، ﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، لەو پۆژەدا سزای سەخت بۆ بە درۆدانەران، واتە: خواپەك كە ئەو ھەموو نەعمەتانەى بۆ پەخساندوون، كەچى ئەوان دیدارى ئەو خواپە بە درۆ دادەنن، یاخود: پیغەمبەرى ئەو خواپە بە درۆ دادەنن، یاخود: بە پەيامى خواى پەروەردگار بپيروا دەبن و بە درۆى دادەنن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سوێند خواردنی خوا بە بایە بە دواى یەكدا تێردراوەكان، وەك بژو یالى و لاخە بەرزە، كە بە توندیی هەلەكەن، هەروەها بە فریشتە بال بڵاوكەرەووەكان، كە هەق و ناهەق لە یەك هەلداوێرن، ئنجا بیرخەرەووە بۆ پیغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەهاوین، بۆ بیانوو بركردن و ترساندن خەلك، كە ئەوێ خوا بەلێنى پێداون - لە هاتنى رۆژى دواى - راستەو دێتە دى:

خوا دەفەرئى: ﴿وَالْمُرْسَلَاتُ عُرْفًا ۝١﴾ فَأَلْمُصَفَّتْ عَصْفًا ۝٢﴾ وَالنَّشِيرَاتُ تَشْكُرًا ۝٣﴾ فَأَلْفَرَقَتْ فَرَقًا ۝٤﴾ فَأَلْمُقَيَّتْ دِكْرًا ۝٥﴾ عَذْرًا أَوْ تَنْذَرًا ۝٦﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفِّعُ ۝٧﴾

بەر لەوێ بچینه سەر شیکردنەوێ بركەکانى ئەم حەوت ئایەتە موبارەكە، چاویكى گشتیان پێدا دەگیرین، هەرچەندە لە مانای گشتییەكەش دا ئەوێ پێویست بوو، بە كورتیی و پوختیی گوتمان، زاناىان دەلێن: ئەو پێنج شتە سوێند پێ خوراوانە: ﴿وَالْمُرْسَلَاتُ فَأَلْمُصَفَّتْ وَالنَّشِيرَاتُ فَأَلْفَرَقَتْ فَأَلْمُقَيَّتْ﴾، سێ ئەگەریان هەن:

ئەگەرى یەكەم: ئەوێەكە هەر پێنجیان یەك شت بن، ئەویش دەبێتەو بە دوو لق:

لقى یەكەم: مەبەست بەو پێنج شتە بایەكانن، ئەو كاتەش مانایەكیان ئاواى لى دێتەو: سوێند بە بایە تێردراوەكان بە دواى یەكدا، كە بە توندیی هەلەكەن و، سوێند بە بڵاوكەرەووەكان، كە بڵاودەكەنەو، (بایەكان هەورەكان بڵاودەكەنەو، تۆووەكان بڵاودەكەنەو، گۆل و خۆل بڵاودەكەنەو)، و سوێند بە جیاكەرەووەكان، كە جیاكەرەووە، (بایەكان هەورەكان لێك جیا دەكەنەو، هەریەكیان بۆ لایەك دەبەن و، تۆوی گۆل و گیایەكان جیاكەرەووە، تۆزو

خَوَّلَ وَ هُوَ شَتَاهُی هه‌لێنده‌گرن، جیا یان ده‌که‌نه‌وه)، ﴿فَالْمَلِیْقَتِ ذِكْرًا﴾،
 فَرِیْده‌رانی بیرخه‌ره‌وه (ئهو بایانه له ته‌نجامی ئه‌وه‌دا که خوا ئهو هه‌موو
 کارانه‌یان پێده‌کات، بیرخه‌ره‌وه‌و په‌ندو ئامۆژگاریی بۆ خه‌لک فَرِیْده‌ده‌ن).

لقی دووهم: ئه‌وه‌یه که مه‌به‌ست پێیان فریشته‌کانن، ئهو کاته‌ش ئاوا مانایان
 لێکده‌درێته‌وه: سوێند به‌ فریشته به‌ دوا یه‌کدا نێردراوه‌کان و، سوێند به
 فریشته‌کان که به‌ خیرایی ده‌پۆن، وه‌ک بای توندو، سوێند به‌ فریشته‌کان که
 بآله‌کانیان بآوده‌که‌نه‌وه‌و، سوێند به‌ فریشته‌کان که لێک جیا ده‌که‌نه‌وه‌، (خه‌لکی
 به‌هه‌شت و دۆزه‌خ لێک جیا ده‌که‌نه‌وه‌، کاتیک روو حیا ن ده‌کێشن)، سوێند به
 فریشته‌کان که بیرخه‌ره‌وه‌و فَرِیْده‌ده‌ن و ده‌نێرن بۆ پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
 وَالسَّلَامُ)، ﴿عُذْرًا أَوْ نُذْرًا﴾، بۆ نه‌هێشتنی بیانو و بۆ وریاکردنه‌وه‌و ترساندن،
 ئنجا وه‌لامی سوێنده‌که: ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعَ﴾، به‌ دلنایی ئه‌وه‌ی به‌لێنتان
 پێده‌دری، دا که وتووێه، دی و رووده‌دات.

ئه‌گه‌ری دووهم: ئه‌وه‌یه که ئهو پێنج سوێند پێخوراوه مه‌به‌ست پێیان دوو
 جوړه‌شتن:

یه‌که‌م و دووهم: بایه‌کانن، سێیه‌م و چواره‌م و پێنجه‌م: فریشته‌کانن، به
 به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ دوا یه‌که‌وه‌ی خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْمُرْسَلَتِ عُرْفًا﴾، یه‌کسه‌ر
 ده‌فه‌رموی: ﴿فَالْعَصَفَتِ عَصْفًا﴾، سوێند به‌ بایه نێردراوه‌کان به‌ دوا یه‌کدا،
 ئنجا: ﴿فَالْعَصَفَتِ عَصْفًا﴾، ئهو بایانه‌ی به‌ توندیی هه‌لده‌که‌ن، به‌ هه‌لکردن،
 ئنجا مادام به‌ (ف) بادراوه‌ته‌وه‌و گێردراوه‌ته‌وه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی پێشی، که‌واته: ئهو
 دووانه‌ یه‌ک شتن.

سێیه‌که‌ی دیکه‌ش: ﴿وَالنَّشْرَتِ نَشْرًا﴾، سوێند به‌ فریشته‌کان که بآوده‌که‌نه‌وه‌،
 بآله‌کانیان بآو ده‌که‌نه‌وه‌، یاخود هه‌وره‌کان بآوده‌که‌نه‌وه‌، ﴿فَالْفَرَقَتِ فَرَقًا﴾، ئنجا
 فریشته جیا که ره‌وه‌کان به‌ جیا کردنه‌وه‌، هه‌وره‌کان لێک جیا ده‌که‌نه‌وه‌، یاخود

پرووحی چاکه کاران و خراپه کاران لیک جیا ده که نه وه و هەر کامیکیان بۆ شوینی خووی به پریده کهن، ﴿فَالْمَقِیَّتِ ذِکْرًا﴾، ئنجا سویند به فریشته کان که بیرخه ره وه فریده ده و ده هاوین، بۆ پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ﴿عُذْرًا أَوْ نُذْرًا﴾، هه م بۆ بیانوو نه هیشتن و، بیانوو براو کردن، هه م بۆ ناگادار کردن و ترساندن، ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفِعَ﴾، به دنیایی نه وه ی به لیتتان پی ده دری، راسته و دیته دی.

ئه گه ری سییه م: ئه وه یه که سویند پیخو راوه کان سی شت بن: یه که م و دووهم: بایه کان بن، سییه م و چواره م: فریشته کان بن، پینجه میس: مه به ست پی پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بن.

ئه وه ی منیش به راستری ده زانم ئه وه یه:

که یه که م و دووهم: مه به ست پیمان بایه کانن، سییه م و چواره م و پینجه میس: مه به ست پیمان فریشته کانن، هه ندیک له تویره وه وانی قورئانیش ئه و رایه یان هه لبراردوه، وه: (الشیخ حسن محمد مخلوف) له کتییی (صفوة البیان لمعانی القرآن)^(۱)، ههروه ها (ابن عاشور) یش هه ر ئه و رایه ی هه لبراردوه، به لگه شیان به وه هیناوه ته وه:

که دووهم بادراوه ته وه سه ر یه که م به (ف) ی یه که سه ر به دوا ی یه که دها تن (فاء التعقیب)، ههروه ها چواره م و پینجه میس گتیردراونه وه و بادراونه وه بۆ سه ر سییه م، ئه وانیس هه ر به (فاء التعقیب)، به لام بیگومان رایه کانی دیکه ش که م و زۆر ده گونجی به لگه یان بۆ بهیتریته وه.

شیگردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

(۱) - ﴿وَالْمُرْسَلَاتُ عُرْفًا﴾، سوێند بە نێردراوە بە دواى یەكدا ھاتووھەكان، (مُرْسَلَات) كۆى (مُرْسَلَة) یە، واتە: نێردراو، پەوانەكراو، (عُرْف) واتە: بەرێز، بە دواى یەكدا ھاتوو، (العُرْفُ: أَيْ الشَّعْرَ الَّذِي عَلَى رَقَبَةِ الْفَرَسِ وَنُصِبُهُ عَلَى الْحَالِ، أَيْ كَالْعُرْفِ فِي تَتَابُعِ الْبَعْضِ لِبَعْضٍ، أَوْ عُرْفًا مَصْدَرٌ مِمَّا مَعْنَى الْمَفْعُولِ، أَيْ مَعْرُوفٌ «ضِدَّ الْمُنْكَرِ»، وَأَنَّ نَصْبَهُ عَلَى الْمَفْعُولِ لِأَجْلِهِ، أَيْ لِأَجْلِ الْإِرْشَادِ وَالصَّلَاحِ)، (مُرْسَلَات) واتە: نێردراوھەكان، (عُرْف) یش بەو مووانە دەگوترێ كە لەسەر گێزەكەى وڵاخە بەرزەن: ئەسپ و مایین و ئێستەر، كە پێشیان دەگوترێ: بۆ، یال، ئنجا ئەمە لە ڕووی پێژمانیەوه شوێنى لە ئیعراب دا ھالە واتە: لە ھالێكدا ئەو نێردراوانە وەك یال و بۆى وڵاخە بەرزە، بە دواى یەك دا ریز بوون، یاخود: وەك پۆپەرى كە لە شێر بە دواى یەك دا ریز بوون، ئەو قیتكەنەى ^(۱) پۆپەرى كە لە شێر پێك دێنن، یاخود (عُرْفًا) لێرەدا چاوە، بەلام بە مانای بەركار (مفعول بە) ھە، جوورەكەشى بەركارى پێناو (الْمَفْعُولُ لِأَجْلِهِ) یە، واتە: ئەو نێردراوانەى بە مەبەستى پێنمايێكردن و چاككردن دەنێردرێن، ئنجا ئەگەر فریشتەكان بن، ئەو دیارەو، ئەگەر بایەكانیش بن واتە: بە مەبەستى چاككردن و بۆ چاكەو پەسندى دەنێردرێن و بەرژووەندى خەلك دابین دەكەن.

لێرەدا (الشیخ حسن محمد مخلوف) پەحمەتى خواى لێبى لە تەفسیرەكەى خۆیدا (صفوة البیان لمعاني القرآن) دەلى: (يُقَالُ وَطَارَ الْقَطَا عُرْفًا عُرْفًا: بَعْضُهَا خَلْفَ بَعْضٍ وَالْمَعْنَى عَلَى التَّشْبِيهِ أَيْ: حَالُ كُونِهَا فِي تَتَابُعِهَا وَتَلَاخِيقِهَا كَعُرْفِ الْفَرَسِ وَنَحْوِهَا وَهُوَ مَبْنُوتٌ الشَّعْرَ مِنَ الْعُنُقِ) ^(۲)، واتە: لە ھەربەیدا دەگوترێ: (قَطَا) (یان پۆرە یان بآلئندەیه كە وەك پۆر)، بە دواى یەك دا فرین، ئەگەر ھەندێکیان بە دواى ھەندێکیان كەوتن، (قازو مراویى و قەلیش بە دواى یەك دەكەون)،

(۱) قیتكان: كۆى (قیتكە) یە بەو پارچە گوشتە بە دواى یەكدا ریزبووھەكانى پۆپەرى كە لە شێر، كە لە ھەب، دەگوترێ.

لَیْرِهِدَا مەبەست پێی وێچواندنه، واتە: لە حاڵێکدا ئەو نێردراوانه، لە بە دواى یەکدا هاتن و بەیەكەوه پەيوەست بوونیان، وەك یال و بژی و لاخە بەرزەو وینەى ئەوێ، {یان پۆپەرى کە لە شیرا}، مەبەست لە {عُرْف} یش ئەو شوێنەى لە مل کە موووە کانی لێ دەپوین، {بە کوردیی دەگووتری: گێزەکە، یان پشته مل}.

(۲)- ﴿فَالْعَصْفَ عَصْفًا﴾، لە حاڵێک دا زۆر بە توندی هەڵدەکەن، مادام بە پیتی (ف) بادراووەتەوه، سەر {مُرْسَلَات} کەواتە: {عاصفات} یش پەيوەندى بەووە هەیه، یاخود سیفەق {مُرْسَلَات} ه، ئەو نێردراوانەى بە دواى یەك دا دەنێردرێن ﴿فَالْعَصْفَ عَصْفًا﴾، لە حاڵێکدا بە توندی هەڵدەکەن، کە بايەکان، ﴿فَالْعَصْفَ عَصْفًا﴾، {تَفْرِيعٌ عَلَى «الْمُرْسَلَاتِ» أَيْ: تُرْسَلُ فَتَعَصَفُ}، لێ لێکردنەووەى لە {مرسات}، یانی: ئەو بايانە دەنێردرێن، ئنجا بە توندی هەڵدەکەن، {عَصَف} بە مانای: کاو پوش و پەلاش دێ، ئنجا با کە بە قووەت هەلبکات، پوش و پەلاش و کا لەگەڵ خۆی پادەدات.

(۳)- ﴿وَالنَّشْرَ نَشْرًا﴾، سویند بە بلۆکەرەووەکان بە بلۆکردنەوه، بە پێی ئەو پرایەى تێمە هەلمانبێژارد، دوووەکەى پێش بایەکان بوون، سییەکەى دوايش مەبەست پێیان فریشتەکان، یانی: هەرۆهە سویند بە فریشتەکانى کە بلۆدەکەنەوه، بە بلۆکردنەوه، چى بلۆ دەکەنەوه؟ {وَالنَّاشِرَاتُ أَجْنَحَتُهُنَّ نَشْرًا}، بآله کانیان بلۆدەکەنەوه لە کاتى فرین دا، یاخود ﴿وَالنَّشْرَ نَشْرًا﴾، واتە: هەرۆهەکان بلۆدەکەنەوه، یان تۆووەکان بلۆدەکەنەوه هى گياو گول و ڕووەکەکان، یان تۆزو خۆلەکان بلۆدەکەنەوه، {نَشْرًا} بە بلۆکردنەوه.

(۴)- ﴿فَالْفَرْقَتَ فَرْقًا﴾، ئنجا لە حاڵێکدا کە بلۆ دەکەنەوه، جياش دەکەنەوه بە جیاکردنەوه، {ف} ی ﴿فَالْفَرْقَتَ فَرْقًا﴾، دیسان پەيوەست دەبێتەوه بە: ﴿وَالنَّشْرَ نَشْرًا﴾، هوه، جياش دەکەنەوه بە جیاکردنەوه، واتە: ئەهلى بەهەشت و ئەهلى دۆزەخ لێک جیادەکەنەوه، یان ئەوانەى سەلامەت دەبن، سزا نادرێن و، ئەوانەى سزا دەدرێن، لێکیان جیا دەکەنەوه، کاتى ڕووحەکانیان دەکێشن و بەرەو قۆناغى بەرزەخ بەرپێدەکرێن، یاخود: ﴿فَالْفَرْقَتَ فَرْقًا﴾، ئەو فریشتەنەى هەرۆهەکان، یاخود بژیووەکان بلۆدەکەنەوه بە شوێنەکان دا لەسەر زەوى.

۵- ﴿فَأَمْلَيْتَ ذِكْرًا﴾ ههروهه ها فریده ره کانی بیرخه رهوه، ئه و فریشتانه ی بیرخه رهوه فریده دهن، وشه ی (فریدان) یش له بهرئه وه یه که له سه رتوه له خوا ی پهروه درگاه وه وه حیی دینن بو ینغه مبه ران، (الإلقاء مُستَعَارٌ لِّتَبْلِیغِ الذِّكْرِ مِنَ الْعَالَمِ الْعُلَوِيِّ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ، أَوِ الرِّیَاحِ مِنْ خَلَالِ أَنْزَالِ الْمَاءِ مِنَ السَّمَاءِ تُلْقِي الذِّكْرَ وَالذِّكْرَى فِي قُلُوبِ النَّاسِ وَعَقُولِهِمْ)، (إلقاء): لیره دا خوارا وه ته وه بو گه یاندنی بیرخه ره وه له جیهانی سه رتوه (جیهانی فریشته کانه وه) بو خه لکی سه ر زه وی، (ئه گهر فریشته کان مبه ست بن، له سه ر ئه و پایش که ده لئ: مبه ست بایه کانه)، یان ئه و بایانه ی له کاتیکدا ئا و له سه رتوه داده به زینن، له و میانه دا بیرخه ره وه و په ند فریده ده نه نیو عه قل و دلی خه لک.

یانی: خوا ئه و بایانه ی ناردوون، ئه و هه موو ئه رک و کاره گه وه و گرنگانه ی ژیا نی به شه رو ئا زه ل و پوه و ه هه مووی به وانه وه په یوه سته، ئه و هه موو کاره گرنگانه ئه نجام ده دهن، ئه گهر بایه کان نه بن، ئه و هه لمه ی له سه ر زه ریا و ئوقیا نو سه کان به رز ده بیته وه، که به تیشکی خو ر په یدا ده بی، به چی ده گاته وشکانیی و به تاییه ت شوینه به رزه کان، که دوا یی ده بیته هه وری متور به کرا و دواتریش باران و به فرو ته رزه و داده به زته خوار، دوا یی ئاوی شیرین به زه ویدا بلا و بیته وه، که هه موو ژیا نداران و پوه و ه و له ئیویان دا مرو فیش ژیا نی په یوه سته به و ئا وه شیرین و زو لاله وه !!.

۶- ﴿عَذْرًا أَوْ تَذَرًا﴾، بو لابر دنی بیانو و بو ترساندنیش، (عذراً) خو یندرا و یشه ته وه: (عذراً)، ههروهه ها (تذراً) یش خو ینرا وه ته وه: (تذراً)، هه ردو وک شی وه خو یندنه وه کان هاتوون، (عذراً: لِلإِعْذَارِ مَعْنَى إِزَالَةِ أَعْذَارِ الْخَلْقِ، عَلَى حَدِّ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿إِنَّمَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ النساء، ۱۶۵) (وَتَذَرًا: لِلإِنْدَارِ وَالتَّخْوِيفِ مِنَ الْعِقَابِ عِنْدَ الْعِصْيَانِ)، (عذراً) بو (إِعْذَارِ)، یانی: لابر دنی بیانو وه کانی خه لک، وه ک فه رمایشتی خوا ی به رز [که له ئایه ت (۱۶۵) سو و ره قی (النساء) دا، دوا ی ئه وه ی ئاوی دوا زده له ینغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دینن، ده فه رموئ: ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ إِنَّمَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ النساء، ۱۶۵] النساء،

واته: پیغمبره رانیکې دځوڅکه رو ترسینه رن، ټاکو له دواي پیغمبره ران خه لک به لگه ی نه بئ له سه ر خوا، لیره ش (عذراً) واته: بو ټه وهی خه لک بیانوی نه بئ، بویه فریشته کان وه حی دین و فریده ده د بو پیغمبره ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) په یامی خوا دین بو ټه وهی خه لک بیانو بر او بکه ن و، به لگه و پاساویان نه مینئ، دواي بلین: ټه ی خواجه! نه مانزانئ چو ټ به رستین، چو ټ به ندایه تی بو تو بکه ی ن و، زیانی دنیا به شیوه یه ک بگوزهرینین شایسته ی مروف بئ و، جیگای په سه ندی و په زامه ندی تو بئ!

(نُذْرًا) واته: بو ترساندن و وریا کړدنه وه له سزاو ټوله ی خوا، له کاتې سه رپیچی و لادان و تاوان دا.

(الطبري) ټاوا ټه و دوو وشه یه ی دواي، مانا ده کات: (فَالْمُتَنَبِّهَاتِ ذِكْرًا إِلَى الرُّسُلِ إِعْذَارًا مِنَ اللَّهِ إِلَى خَلْقِهِ وَإِنْذَارًا مِنْهُ لَهُمْ). واته: فریده ران بیرخه ره وه بو لای پیغمبره ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، (که فریشته کان) بو ټه وهی له لایه ن خوا وه، خه لک بیانو بر او بکری و، له لایه ن ټه وه وه بترسیتړن و هوشیار بکړنه وه، ټه وه ټامانجی فریدان و ناردن بیرخه ره وه (ذکر) یه له لایه ن فریشته کانه وه، که خوا به فریشته کاند ناردو یه تی بو پیغمبره ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ټامانجه که ټه وه یه: خه لک بیانو بر او بکری و بترسیتړی و وریا بکړنه وه، له و سه ره نجامه ی چاوه پریان ده کات.

ټنجا ټایا وه لامی سوینده که واته: سویند له سه ر خورا وه که (مُقَسَّم عَلَيْهِ) بریتیه له چی؟

(۷) - ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفِّعَ﴾، به دلنایي ټه وهی به ټینتان پښ ددری هاتووه دی و راسته، (إِنَّمَا) هه رچه نده له پښووسی (مصحف) دا به یه که وه لکیندرا وه، ټه گهر که سیک شاره زا نه بئ، واده زانئ (إِنَّمَا) لیره دا ټامرازی کورته ټینان و چه سپاندن (أَذَاةَ الْحَصْرِ وَالْإِثْبَاتِ) ه، وه: (إِنَّمَا الرَّجُلُ مُحَمَّدٌ) ته نیا موحه ممه د پیاوه، به لام لیره دا ټه م (إِنَّمَا) یه دوو پیته: (إِنْ ه، له که ل (مَا)، (إِنْ ه پیتی جه ختکړدنه وه یه، (مَا ش (مَا الموصولة) یه واته: (إِنْ الَّذِي

تَوَعَّدُونَ) به دنیایی ئەوەی بەلێنتان پێ دەدرێ، (لَوَاقِع)، (وَقَع) واتە: (سَقَطَ وَحَدَّث) پروویدا، کەوت، (لَوَاقِع) واتە: دێتە دی، هاتوویدیە، ئەمە وەلامی سوێندەکیە.

ننجا (الطبري) دەلێ: (إِنَّ الَّذِي تَوَعَّدُونَ أَيُّهَا النَّاسُ! مِنَ الْأُمُورِ لَوَاقِعٌ، وَهُوَ كَأَنَّ لَا مَحَالَ، يَعْنِي بِذَلِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَا ذَكَرَ اللَّهُ أَنَّهُ أَعَدَّ لِخَلْقِهِ يَوْمَئِذٍ مِنَ الثُّوَابِ وَالْعَذَابِ)، واتە: ئەو خەڵکینە! ئەوەی بەلێنتان پێدەدرێ، لە کارەکان، دێتە دی، هیچ بوازی (نەهاتنە دی) تێدانیه، پۆزی قیامت دێتە دی، ئەوەی خوا باسی کردووە کە بۆ خەڵکی ئامادە کردووە لەو پۆژەدا، لە پاداشت و لە سزا. (دنیابن دێتە دی، سوێند بەو شتانە).

خوا پشتیوان بێ لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (النازعات) دا کە پێی دەگەین، باسێک لە بارەى سوێندەکانی کە لە قورئاندا هاتوون، دەکەین، باسێکی تێرو تەسەل، ئەو سوێندانەى خوا ﷻ لە قورئان دا خواردوونی، لێرەدا خوا سوێندی بە پێنج شتان خواردووە، یان بە دوو جوړه شتان کە پێنج سیفەتیان هەن، سوێند خواردنیش بۆ دنیاکردنەوێ لایەنی بەرانبەرە، چونکە کە سوێند لەسەر شتێک دەخورێ واتە: ئەو لایەنی بەرانبەر! دنیابە ئەو شتە ئاوايه، لێرەش دا سوێند لەسەر خوراوه کە بریتیه لەو: خەڵکینە! ئەوەی بەلێنتان پێ دەدرێ و گفتان پێ دەدرێ، هاتووتە دی، دێتە دی و چەسپاوه.

مهسه لهی دووه م:

چهند پرووداویک که له پوژی دوا پیدا دهقه و مین: کوژانه وهی نه سستیران و، شهقبوونی ئاسمان و، هه لکه ندران و هاپدرانی چیا به کان و، کات دیاری بیکران بو ئاماده بوونی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که بو پوژی لیک جیا کردنه وه دوا خراون، له و پوژه شدا هاوارو سزای سهخت بو به دروژدانه رانی دیداری خوا:

خوا دهقه رموی: ﴿فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ﴾ (۸) ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ﴾ (۹) ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ﴾ (۱۰) ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْنَتْ﴾ (۱۱) ﴿لَا يَوْمَ يُأْتِي يَوْمُ أُتِلَتْ﴾ (۱۲) ﴿لِيَوْمِ الْفَصْلِ﴾ (۱۳) ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ﴾ (۱۴) ﴿وَلِلَّيْلِ يَوْمٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ (۱۵) ﴿﴾.

شیکردنه وهی ئهم، ئایه تانه له ههشت برگه دا:

(۱)- ﴿فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ﴾ هه ر کاتیک نه سستیره کان سړانه وه، (طَمَسَ) به مانای سړینه وه و لابردنی شتیک دی، وه خوا ﴿﴾ له سوو په تی (النساء) دا دهقه رموی: ﴿يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ أَوْفُوا الْكَيْفَ ءَامِنُوا إِنَّمَا نَزَلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ تَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ النَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ (۱۷) ﴿، واته: نهی ئهوانه ی کتیبیان پیدراوه! بروا بێن به وهی دامانبه زاندوه (بو سه ر پیغه مبه ره که مان) به راستدانه ری کتیبه کافی که ل ئیوه شه، به رله وهی دهم و چاوانیک بسړینه وه، ئنجا هه لیا نگیزینه وه بو پشته وه، (له جیاتی پروویان له پیشه وه ب، پروویان له دواوه ده بن، (الطَّمَسُ: الإزالة)، ﴿فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ﴾، (طَمَسَ) واته: لابردن، (الطبري) ده لئ: (لئ): ذَهَبَ ضِيَاؤُهَا فَلَمْ يَكُنْ لَهَا نُورٌ وَلَا صَوٌّ واته: روژناییه که ی نه ما، نه رووناکیی ماو، نه تیشکی.

(۲)- ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ﴾ هه روه ها کاتیک ئاسمان کرایه وه، ئاسمان له ت و پهت بوو، (الْفُرْجَةُ: الفَتْحَةُ فِي الْجِدَارِ وَنَحْوِهِ)، (فُرْجَة) به درزیک که لینیک ده گو تر ی، که له دیوارو جگه له دیواریش دا ده بن.

(الطبري)ی (فُرِجَتْ) ی ناوا لیکداوه ته وه: (شَقَّقَتْ، صُدِعَتْ)، لهت و پهت بوو، قلیشا.

(۳) - ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ﴾، ههروه ها کاتیک چیا به کان هه لکه ندران، (الطبري) گوتوویه تی: (نُسِفَتْ مِنْ أَصْلِهَا فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا)، له سه ر بناغه که یان هه لقه ندران، بوونه تۆزو گهره، (وَالنُّسْفُ: قَلَعُ أَجْزَاءِ الشَّيْءِ بَعْضُهَا عَنْ بَعْضٍ وَتَفْرِيقُهَا وَنُسْفُ الْجِبَالِ: دَكُّهَا)، (نُسْفُ): بریتیه له وهی به شه کانی شتیک لیک جیا بکریته وه و هه لبقه ندرتین و بلا و بکریته وه، (وَنُسْفُ الْجِبَالِ: دَكُّهَا)، مه به ست له: (نُسْفُ الْجِبَالِ) ورد و خاشک رانیانه.

(۴) - ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِنَّتْ﴾، ههروه ها کاتیک پیغه مبه ران کاتیان بو دیاری بیکرا، (أُقِنَّتْ) به دوو جوړی دیکه ش خویندرا وه ته وه: (وُقِنَّتْ) و (وَقِنَّتْ)، (الزمخشری) ناوا لیکداوه ته وه: (أَيَّ بَلَغَتْ مِيقَاتَهَا)، واته: پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) گه یشتنه ژوانگه ی خو یان، نه و کاته ی بو یان دیاری بیکرا وه، هه ندی کیش (أُقِنَّتْ) یان ناوا لیکداوه ته وه: (وَقِنَّتْ وَعَيْنُ لَهُمُ الْوَقْتُ الَّذِي يَحْضُرُونَ لِلشَّهَادَةِ عَلَى أَمَمِهِمْ)، واته: ژوانگه یان بو داندرا و نه و کاته یان بو دیاری بیکرا، که ناماده ده بن بو شایه دییدان له سه ر کومه له کانی خو یان.

(۵) - ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، بو چ روژیک پیغه مبه ران دواخراون؟ (أُجِلَّتْ: أَخَّرَتْ) دواخراون، (وُقِنَّتْ) ژوانگه یان بو داندرا وه، (أُجِلَّتْ) واته: (أُخْضِرَتْ فِي الْوَقْتِ الْمَعِينِ) له کاتی دیاری بیکرا ودا ناماده کران، (أُجِلَّتْ) واته: (جُمِعَتْ لِقَوِّهَا) کوکرانه وه له کاتی دیاری بیکرا ودا، که ده سفه رموی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، نه مه بو سه رسورماندن و زه به لاج و ترسناک و دژوار پیشاندانی نه و روژیه، نجا که ده فیه رموی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، نه مه به روا له ت پرسیار کردنه، به لأم مه به ست پیی سه رسورماندن و سامناک پیشاندانه.

(۶) - ﴿لِيَوْمِ الْفَصْلِ﴾، بو روژ ی لیک هه لآواردن (نه و پیغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دواخراون و ژوانگه یان بو داندرا وه، (أُجِلَّتْ) سی مانای هه ن: آ- دواخستن، ب- ژوانگه بو دانران. ج- مؤله ت دران. وشه ی (أُجِلَّتْ) له (أَجَلَ) هوه هاتوه، (الْأَجَلَ: الْمُدَّةُ الْمَضْرُوبَةُ لِلشَّيْءِ)، (أَجَلَ) کاتیک داندرا وه بو شتیک.

۷- ﴿وَمَا آذَنُكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ﴾، چ شىڭك بە تۆى زاناندوھ پۆزى لىكجياكرندوھ چىيە!

يان: چ شىڭك واىكردوھ بزانى پۆزى جياكرندوھ چىيە؟

۸- ﴿وَبَلِّغْهُمْ إِلَيْنَا الْمَقَادِيرَ﴾، لەو پۆزەدا سزاي سەخت (يان ھاوار) بۆ بەدرۆدانەرانە،

واتە: بەدرۆدانەرانى پۆزى دوايى و، يىغەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و قەرمايشتى خوا.

ئەگەر تەماشاي كۆى ئەو پرووداوانە بكەين:

۱- كۆزاندنەوھى ئەستىرەكان و خەفەبوون و ون بوون و تاريك داھاتيان.

۲- كرانەوھى ئاسمان و لەت و پەت بوونى.

۳- ھەلقەندرانى چىايەكان و ھاپردان و وردو خاش بوونيان.

۴- ژوانگە داندران بۆ يىغەمبەران، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و كات بۆ ديارىيكرانيان، ئەم چوار پرووداو، دابەش دەبن بە سەر كۆى پۆزى دوايىدا، بە ھەردووك قۇناغى (ساعة) و (قيامە) وە، (ساعة) واتە: ئاخىر زەمان، ئەو پۆزەى ئەم گەردوونەى تىدا دەپىچرىتەوھو كۆتايى دى و، ژيانى دنيا تەواو دەبن، (قيامە) واتە: ئەو پۆزەى ژيانىكى دىكەو قۇناغىكى دىكەى ژيان دەست پى دەكات، كە برىتيە لە ھەلسىندرانەوھى مردووان و، زىندووكرانەوھيان و ئامادەكرانيان بۆ سزاو پاداشت، چونكە:

أ- كۆزىرانەوھى ئەستىرەكان و شوق نەمانيان و تاريك داھاتيان.

ب- ھەرۈھەا كرانەوھى ئاسمان و لەت و پەت بوونى و، ھەلقەندرانى چىايەكان، ئەوانە ھەموويان لە قۇناغى يەكەم دان كە برىتيە لە (ساعة).

بەلەم دووھەكى دىكە: أ- ژوانگە دانان بۆ يىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، ب- ئامادەكرانيان بۆ پۆزى لىككەلاواردن، دەكەونە (قيامە) واتە: قۇناغى دووھەمى پۆزى دوايىوھە، كە دەقەرموتى: ﴿وَمَا آذَنُكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ﴾، (الطبري) ئاواى لىكدادوھتەوھ:

(وَأَيُّ شَيْءٍ أَذْرَاكَ يَا مُحَمَّدٌ ﷺ! مَا يَوْمُ الْفَصْلِ، مُعْظَمًا بِذَلِكَ أَمْرُهُ، وَشِدَّةُ هَوْلِهِ،) ئەى موحەممەد ﷺ! چ شتێك بە تۆى زاناندووە تۆ بزانی پۆزى لێكجیاكردنەووە چیه؟! (خوا وایفەرموووە ئەم پرسیارەى كردووە) بۆ بە مەزنگرتنى حالى ئەو پۆزەو، سەخت پێشاندانى ترسانكییه كەى.

﴿وَيْلٌ يَوْمَذِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ لەو پۆزەدا سزای سەخت بۆ بەدرۆدانەران، واتایە كە ئاواى لێدیتەووە: (إِذَا حَصَلَ غَدَا وَكَذَا، حَلَّ الْوَيْلُ لِلْمُكَذِّبِينَ)، ئەگەر فلان شتەو فلان شتە روویدا، لەو پۆزەدا، سزای سەخت دیتە سەر بەدرۆدانەران.

(قتادة)ش دەلى: پرسیار كردنە كە لێرەدا كە دەفەرموى: ﴿وَمَا أَذْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ﴾، چ شتێك بە تۆى زاناندووە، پۆزى لێكجیاكردنەووە چیه؟ وەك (الطبري) بە ژمارە (۳۶۰۴۹) لێوێ هێناو: (تَعْظِيمًا لِّذَلِكَ الْيَوْمِ) بۆ بە مەزنگرتن و بە مەزن پێشاندانى ئەو پۆزەى (ئەو پرسیار كردنە)، یان: بۆ سەرسوێماندەنە لە ترسانكی و مەزنیى ئەو پۆزە.

دیارە وشەى (وَيْلٌ) كە لەم سوورەتە موبارەكەدا دە جاران دووبارە بۆتەووە، لەو رێستە موبارەكەدا كە دەفەرموى: ﴿وَيْلٌ يَوْمَذِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، كە دە (۱۰) جاران لەم سوورەتە موبارەكەدا دووبارەبۆتەووە، (وَالْوَيْلُ: أَشَدُّ السُّوءِ وَالشَّرِّ)، (ویل) یانى: خراپترین زیان و، خراپترین شتى ناخۆش، هەروەها (وَيْلٌ) بە مانای (الْهَلَاك) فەوتان و لە بەین چوون، دى.

(الطبري) دەلى: (وَالْوَيْلُ: الْوَادِي الَّذِي يَسِيلُ فِي جَهَنَّمَ مِنْ صَدِيدِ أَهْلِهَا، لِلْمُكَذِّبِينَ يَوْمَ الْفَصْلِ، يَوْمُ الْفَصْلِ)، واتە: (وَيْلٌ): دۆلێكە شیوێكە زووخواى خەلێ دۆزەخى پێدا دیتە خوار، ئنجا ئەو سزایە بۆ بەدرۆدانەرانى پۆزى لێك جیاكردنەووە، لە پۆزى لێك جیاكردنەووەدا.

حیکمەتی دووبارەبوونەووەی رێستەى: ﴿وَيْلٌ يَوْمَذِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾:

زانایان لهو بارهوه که ثابا حکمهتی چیه، خوا ﷺ لهم سوورته موباره که دا ده جاران تهو رسته یی دووباره کردوتهو: ﴿وَلْيُؤْمِدْ لِّلْمُكِدِّينَ﴾، لهو رژه دا (وئیل) بو به درودانه ران؟ (وئیل) چ به مانای سه خترین سزا بئ، چ به مانای فهوتان بئ، چ به مانای دوئل و شیوئک بئ له دۆزه خدا که جه راحت و کیم و زووخواوی جهسته ی دۆزه خبییه کانی پیدادی، چ به مانای هاوار بئ، هاوار بو فلانکس، واته: ده ردیی که به سر بئ هاوار بکات، زانایان زور قسه یان لهو بارهوه کردهو، ثابا حکمهتی چیه تهو رسته به ده (۱۰) جاران دووباره بۆتهو؟

(أ) - هه‌ندیکیان گوتوواینه: ته‌نیا بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌یه، واته: خوا ئه‌و رسته‌یه‌ی ده‌ جاران دووباره‌ کردۆته‌وه‌ بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌ی ئه‌وه، که له‌و پۆژده‌ ئه‌وانه‌ی په‌یامه‌کانی خوا، دیداری خوا، بی‌غهمبه‌رانی خوا، به‌ درۆ داده‌نن، سزای سه‌ختیان بۆ هه‌یه‌.

هه ٻه ته دووباره ڪرڻه وهش بڻ ڏاڳو ڪي ڪرڻ و توڻ ڪرڻه وه، عاده تي ڪي نه ڪ
هه ر زماني عه ٻه ٻيهه، به ٽڪو هه موو زمانه ڪانه، وه ڪ پيش ترش له سو ورتي
(الْقِيَامَةُ) دا هيئمان: ﴿أَوَّلُ لَكَ فَاوَلَىٰ ۖ﴾ (۲۱) ثُمَّ أَوَّلُ لَكَ فَاوَلَىٰ ۖ﴾ (۲۵) ﴿الْقِيَامَةُ﴾.

(ب) - ثم رستیه که دوباره بوته‌وه: ﴿وَبَلِّغْهُمْ إِلَيْنَا الْمَكَّةَ﴾ مذهب پی پی سزای تازه له سهر هر کام له تاوانی به درودانی راستیه‌کان، چونکه نه ده (۱۰) جاره که هاتوه، هر ده جاره‌کان له دوی خسته رووی راستیه‌که:

جاری یەكەم: خوا ﷻ دەفەرموێ: كاتێك پۆزی دوایی هات بە هەردوو قۇناغی ئاخیر زەمان و قیامەتەوه، ئەو پۆژەدا سزای سەخت بۆ بەدرۆدانەرانە، بەدرۆدانەرانى ئەو رۆژە.

جاری دووهم: باسی فهوتاندنی گهله پیشوووه کانه، ئنجا به دواخستنی گهله دواینه کانه، که له ته نجامی یاخییوون و سه ریچیکر دنیاندا له خوا، سزای دان و فهوتاندوونی.

جاری سَیِّئِم: له دواى ئەوهیه که خوا سەرنجی مرۆف راده کیشی: چۆنی دروستکردوون؟ ئنجا مادام خوا ﷺ ئاواى دروست کردوون، سزای سەخت بۆ ئەوانەى دیدارى خوا بە درۆ داده نین، خوايه ك بهو ههموو قوناغانەدا تۆی تێپەڕاندبى، دەشتوانى زیندووت بکاتهوه.

جاری چوارەم: له دواى سەرنج راکیشانى مرۆفەکانە بۆ زەوى، که چۆن خوا وایلیکردوه بهخۆیانەوه بگوشی به زیندوویى و به مردوویى، پاشان چیا سەرکەشەکان و، دواى ئاوى شیرین و زۆلāl.

ئنجا دهفرموى: ﴿وَبَلِّغْهُمْ إِلَىٰ مَكَدَتِهِمْ﴾ واته: سزای سەخت بۆ ئەو بەدرۆدانەرانەى له گەڵ ئەوهش دا خوا ﷺ ئەو ههموو نيعمهت و چاکانهى پێداون، که چى دیدارى خواو به ئینى خوا به درۆ داده نین.

ههروهها شهش (٦) جاره کهى دیکهش به ههمان شتیه، وهك دواى پێیان دهگهین.

منیش ئەو رایەى دووهم زیاتر به دلەوه دەنووسى، چونکه هەر جارێک خوا ﷺ ئەو وشەیهى دووباره کردۆتهوه، شتێکی تازه باسکراوه، ئەوهش دهخوایى که هەر کهس دیدارى خوا، یان په یامى خوا، یان پێغه مبه رانی خوا، یان پۆزى دواى، به درۆ دابنێ، شایسته ی سزای سەخت بێ.

(الشوکانی) له تەفسیره کهى خویدا^(١) ده لێ: (وَكَزَّرَ هَذِهِ الْآيَةَ فِي هَذِهِ السُّورَةِ لِأَنَّهُ قَسَمَ الْوَيْلَ بَيْنَهُمْ عَلَىٰ قَدَرِ تَكْذِيبِهِمْ، فَإِنَّ لِكُلِّ مُكَذِّبٍ شَيْءٍ عَذَابًا سَوَىٰ تَكْذِيبِهِ شَيْءٍ آخَرَ، وَرَبِّ شَيْءٍ كَذَبَ بِهِ هُوَ أَعْظَمُ جُرْمًا مِنَ التَّكْذِيبِ بَعِيْرِهِ، فَيَقْسَمُ لَهُ مِنَ الْوَيْلِ عَلَىٰ قَدَرِ ذَلِكَ التَّكْذِيبِ)، واته: بۆیه لهم سووهرته موباره کهدا ئەم ئایه ته موباره که دووباره بۆته وه (ده جارێان) چونکه خوا سزای سەختی به

ئەندازەي بە درۆدانانيان بۆ راستىيەكان بەسەردا دابەش كردوون، چونكە ھەر كەسئىك شتئىك بە درۆ دابئى، لەوانەي خوا ھەواليان پئى دەدات، بەشئىك لە سزاي بۆ ھەيە، جيا لەو بەشە سزايەي لە بەرانبەر بە درۆ دانانئى شتئىكى دىكەدا بۆي دانراودو، جارى وا ھەيە كەسئىك شتئىك بە درۆ دادەنئى، ئەو بەدرۆ دانانەي تاوانەكەي مەزنتەرە لە بەدرۆ دانانئى شتئىكى دىكە، بۆيە بۆ ھەر كام لە بەدرۆ دانانەكانى بەشئىك لە سزاي بۆ دادەنئى، بە ئەندازەي خۆي.

شايانئى باسە: سئى سوورەت لە قورئاندا بە تايبەت ئەو دووبارە بوونەوھەيان تئىدايە:

يەكەم: سوورەتى (الرحمن) كە سى ويەك (۳۱) جار پستەي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ﴾ تئىدا دووبارە بۆتەو، واتە: ئەي جندو مرؤف! بە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارئان بئېروان؟ ياخود: كام لە چاكەكانى پەرورەدگارئان بە درۆ دادەنئى.

دووھەم: لە سوورەتى (القمر)دا كە ھەر كام لە پستەي: ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي﴾ القمر، ھەرورەھا پستەي: ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ﴾ القمر، يەكى چوار جارئان ھاتوون.

سئەم: سوورەتى (المرسلات)يش كە دە جارئان ئەو پستە موبارەكەي تئىدا دووبارەبۆتەو:

﴿وَبَلِّغْهُمُ الْبَيِّنَاتِ﴾ (۱۹) ﴿الْمُرْسَلَاتِ﴾.

مەسەلە ی سێهەم:

لە بەینبردنی خوا بۆ کۆمەلگا پێشوووە تاوانبارەکان و، شوێنخستنی ئەوانی دیکەیان، واتە: سزادانی کۆمەلگایەکانی دیکە ی دوای وانیش، یاسایەکی بەردەوامی خۆی دادگەرە لە سزادانی تاوانبارو بەدرۆدانەران پەیام و دیداری خوادا:

خوا دەفەرموی: ﴿أَلَمْ تُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

(١) - ﴿أَلَمْ تُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ﴾، ئایا پێشوووەکاھمان نەفەوتاندوون؟ لێرەدا پرسیار کردن بۆ پێچەسپاندن (الْإِسْتِفْهَامُ التَّفْهِيمِي) ه، واتە: پرسیارکردنەکە بۆ ئەو نە چاوەڕێی وەلام بکری و، پرسیار کردنی نکوولییەکە رانەش نیە، هەرچەندە دەشگونجی پرسیارکردنی نکوولییەکە رانەش بێ، بەلام بۆیە دەلێن (تَفْهِيمِي) ه، واتە: پێچەسپاندن، کە بەرانبەرەکی وا لێ بکات دانی پێدا بێتی، چونکە دان پێداھێنان بەو هەدا کە گە لە پێشوووەکان فەوتاون، هیچ کەس نکوولیی لێ ناکات، (الْأَوَّلِينَ) ییش (أَل) ی چۆتە سەرو بۆ ناساندن، بەلام بۆ ناساندنی عەھدە، واتە: ئایا میللەت و کۆمەلگا پێشوووەکاھمان نەفەوتاندوون، کە مەبەست پێی تیکرای ئەو کۆمەلگایانە یە ئەھلی شیرک و کوفر بوون و خوا لە بەینی بردوون، وشە (تُهْلِكُ) لە ﴿أَلَمْ تُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ﴾ دا، (الْإِهْلَاكُ: الإِغْدَامُ وَالْإِمَاتَةُ) بڕیتیە لە فەوتاندن و لە بەینبردن و مراندن.

(٢) - ﴿ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ﴾، دوای پاشینەکانیشمان شوێنخستنی، (ثُمَّ): (لِلتَّرْتِيبِ وَالْتَّارِخِيِّ الرَّتْبِيِّ) (ثُمَّ) بۆ ریزبەندییە، ریزبەندییەکی کە بە کاوەخۆ بێ و لە دوای وی بێ، واتە: لە دوای کۆمەلگا پێشوووەکان کە فەوتاندمان، ئنجا ئەوانە ی دوای وانیشان، وەدواخستن و لە فەوتاندن و لە بەینبردن دا، بە دوای ئەوانی دیکەمان خستن.

۳- ﴿كَذَلِكَ نَفْعُ الْإِصْرَيْنِ﴾، بهو شیوهیه له تاوانباران دهکهین، (أي: مِثْلَ ذَلِكَ الْفِعْلِ نَفْعُ) وهك ټو ګډهدهی ګردمان بهوان، چیمان بهوان ګرد، ټاواش له تاوانباران دهکهین، وشهی (مُجْرِمِينَ) له نازناوهکان و ناوونیشانهکانی بیپروایان و هاوبهش بو خوادانهراڼه له څوړټانداو، ټهمه هوښداریدانه به تاوانبارهکان و به بیپروایهکانی پوژګاری پیغمبریش ﷺ و دواى ویش، که ټهګر ټیوهش لهسر تاوان و خراپه و لادان بهردهوام بن، ټهو یاسایه ی خوا بو ټیوهش له بوښه دایه و، دهبی چاوهړی بکهن، ټهو سزایه بهسر ټیوهش دا بچه سپی.

۴- ﴿وَلِیُّومَیذِ لِّلْمُکْدِبِیْنَ﴾، لهو پوژهدا سزای سخت بو بهردودانهران، واته: بو ټو بهدرو دانهراڼه ی پیان وایه: خوا ﷺ تاوانباران سزا نادات، یان ټو بهدرو دانهراڼه ی پیان وایه دنیا تاکه دهرهقی ژپانهو، شاری بی خواهنه و، خوا ﷺ خهک زیندو و ناکاتهوه بو سزاو پاداشت و لیپرسینه وه.

لیږدهدا که دهفه رموی: ﴿الَّذِیْ هَکِیَ الْاَوَّلِیْنَ﴾ (۱۶) ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْاٰخِرِیْنَ ﴿۱۷﴾، بیګومان ټهو فهوتاندنه ی خوا بو کومه لگا پیشووهکان و بو ټهوانه ی دواى وایش، که کومه لگا پیشووهکان زوږبه ی زانایان ده لپن: پيش هممویان ګه لی نووحه، کومه لګایه که ی نووحه (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که له هممو ټایه تهکانی څوړټاندا خواى پهرودرګار نووح و ګه له که ی له پیښه وه باس دهکات، دواى ټهو ګه لی عاده، که پیغمبره که یان هوود بووه، دواى ټهو ګه لی سه مووده که پیغمبره که یان صالح بووه، دواى ټهوان ګه لی مه دی نه، که پیغمبره که یان شوعیب بووه، ټنجا دواى ګه لی لووته، که پیغمبره که یان لوط بووه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ټهوانه له ګه له پیشووهکانن، ټهوانی دواى وایش کومه لګایه کانن دیکه، وهک: که لپک که مووسا بویان په وانه کرا، که فیرعه ون و دارو دهسته که ی و ګه له که ی بوون له میسر، ههروه ها ټهوانی دیکه ش.

ئىنجا ئەو فەوتاندەنەش دوو حالەتتى ھەن:

۱- حالەتتىكى ئاسايىيى كە بە مردنى خۇيان مردېن، ئەویش ئەوھىيە كە خوا سىستىمى خۇي بۇ ژيانى مەوۇف واداناو، دواي تىپەپىنى ماوھىيەك لە تەمەن، ئەو جىلە بىرپىتەوھو ئەو سەدەيە كۇتايى بى و، بە مردنى ئاسايىيى خۇيان ھەن.

۲- حالەتتىكى ئاسايىيى كە بىرپىتە لەوھى خوا سىزايەكى بىرپەكرىيان بۇ بىئىرى، واش پىدەچى كە دەفەرەمۇي: ﴿أَلَمْ تُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ﴾، مەبەست پىيى ماناى دووھەم بى، واتە: مردنىكى نا ئاسايىيى، چۈنكە:

۱- گەلى نووھ بە مردنى ئاسايىيى خۇيان نەمردوون، بەلكو بە تۇفان، لە تۇفان دا نغرو بوون.

۲- ھەرۈھە گەلى عاد بە بايەكى بەھىز.

۳- گەلى سەموود بە بلىسەيەكى گەرە.

۴- گەلى مەدەيەن بە دەنگىكى گەرە بە لەرزىنەوھى زەوىي.

۵- ھەرۈھە گەلى لووت بە بەرد بارانكران و ژىرو ژووركران.

۶- گەلى فىرەھون كە خوا لە دەرياي سووردا نغروى كردن.

۷- گەلەكانى دىكەش ھەر كامىكىيان توند سزا دراون و بەلەي ناگەھان گرتوونى.

مەسەلەى چوارەم:

سەرنجراكتىشاني مروّف بو ۋەھى كە لە ئاويكى بېھيزو كەم دروستكراو،
خراوھ تە نشينگەيەكى مەكەمەو، تاكو كاتىكى ديارىيكراو، خوا زور باش
ئەندازەگيرىي كردهو تواناي بەسەريدا شكاو، بۆيە بەدرو دانەراني پوژى
دوايى و پەيامى خوا، شايسەھى سزاي سەختن:

خوا دەفەرموى: ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۚ (۲۰) فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ (۲۱) إِلَىٰ قَدَرٍ
مَّعْلُومٍ (۲۲) فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ (۲۳) وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلشَّكَّادِينَ (۲۴)﴾

شىكرندنەھى ئەم ئايەتانه، لە پىنج برگەدا:

(۱) - ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ ئايا لە ئاويكى بېھيز دروستمان نەكردوون؟ پىشتريش
گوتمان: نووسراو: (أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ)، بەلام لە رووى زانستى باشخويندەو (علم التجويد)
هە پىتى (ق) لە (ك) دا دەغم دەكرى و دەبىتە: (أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ) ئاوا لەسەر زمان خوشتەر،
زانستى باش خويندەھى قورئانىش ھەر بو ۋەھىە ئاسانتر پىت و دەنگەكان و
وشەكان بېژرەن و، جوانىي و رەونەقىيەكى زياتريش بە خويندەكە دەدەن، لەبەر
ئەھى دەرچەى (ق) و (ك) لىك نزيكن، بۆيە ئەگەر پىكەو دەغم بكرەن، خوشتەر
دى ئايا ئىوھمان دروست نەكردو لە ئاويكى بېھيز، (مَهِين) لە (مَهِين) ھەھاتو، (مَهِين)
أَي: (ضَعْف)، (وَأَمَّهْنَةُ أَي: أَضَعَفُ)، ئەمە پىويستە باش لەبەرچاومان ب، چونكە زۆرىك
لە روونكەرەوانى مانايەكانى قورئان، پىيان وابوو (مَهِين) لە (هَان) ھەھاتو، (هَان)
يُهَوْن، فَهُوَ مَهِين، (مَهِين) واتە: قىزەون، كەم بايەخ، بە سووك تەماشاكراو، بەلام بىگوومان
(مَهِين) لە (مَهِين) ھەھاتو، (مَهِين) ضَعْف، أَمَّهْنَةُ: أَضَعَفُ، أَمَّهْنَةُ: إِبْتَذَلُ، أَمَّهْنَةُ: فَلَانْ:
اِكْتَسَبَ مِهْنَةً پىشەيەكى رەچاو كرد، كەواتە: (مَهِين) ضَعْف، (مَهِين) يانى: (ضَعِيف)
بېھيز، ئاويكى بېھيز، كەم.

بە لَام (مُهان) بَیْز، کەم بایەخ، لە: (هان یهون فهو مهان) هاتو، لێرەدا
 پرسیارکردنە کە دیسان پرسیارکردنی دان پێیداھێنانە، واتە: بەرانبەرە کەت وا
 لێیکە دانی پێدايێتی و بیسەلمێتی، چونکە هیچ چاری نیە، نە ک پرسیارکردنی
 نکوولییکردن بێ، ھەر ھە پرسیارکردنی ئاسایش ھەر نیە، چاوەرێی وە لَام
 بێ، بۆیەش پرسیارکردنی نکوولییکردن نیە، چونکە کەس نکوولیی لەو ناکات
 کە لە ئاوێکی کەم و بێھێز دروست بوو، بۆیە ئەمە پرسیارکردنی پێیلێنانە،
 یان دانپێیداھێنانە، واتە: بەرانبەرە کەت والیکردووە دانی پێدايێتی، بە لَام ئەو
 جووڕە پرسیارکردنە سەر دەکێشێ بۆ سەر زەنشتکردن لە سەر نکوولییکردن
 لە زیندوو بوونە و ھە لستێرانە، دواي ئەوێ خوا مرۆفی بەو شیوێ
 خولقاندووە، لەو ئاوە بێھێزە و دواي بۆتە ئەو مرۆفە، ئەگەر نکوولیی لەو
 بکە لەو خوايە تۆی لەو شتە بێھێزە و ھێناوێتە سەر، ئەو حالەتە
 تێستات، نکوولییکردنە، جێگای سەر زەنشتکردن و گلەییە.

کە دەفەر موی: ﴿مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾، ئاوێکی بێھێز، ھەندیک لە زانیان بۆ وێنە:
 (ابن عاشور) و (القرطبي) ڕەحمەتی خوايان لێ بێ، گووتویانە: مەبەست لێرەدا
 ئاوی پیاو، بە لَام لە راستیدا نەیانپێکاوە، چونکە مرۆف لە ئاوی ژن و میرد
 ھەردووکیان پێک دێ، وە ک پێشتر لە تەفسیری سوورەتی (النجم) دا گوتمان، خوا
 ﴿رَّوَّاهُ﴾ بۆ ڕوونی ئەو دەخاتە ڕوو، کە مرۆف لە ئاوی ھەر کام لە پیاو و
 ئافرەت پێک دێ، کە دەفەر موی: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ (۱۵) ﴿مِنْ نُّفْثَةٍ إِذَا
 تُمْنَىٰ﴾ (۱۶) ﴿النجم﴾، واتە: خوا ھەردوو ک جوو قی تێرو مێی لە نوێفە کە دروست
 کردوون، کاتێک دەخێتە ئێو مندالانە (۱)، ھەندیک لەو زانیانە وایان زانیووە کە
 دەفەر موی: ﴿تُمْنَى﴾ دەھاوێژێ، ئەو ھەر ئاوی پیاو دەچێتە ئێو مندالانە،
 نەیانزانیووە - وە ک تێستا زانستی کۆرپە لە ناسیی دەریخستووە - دواي ئەوێ
 ژن و میرد پێکەووە جووت دەبن، ئاوی پیاو یە کسەر ناچێتە ئێو مندالانە،

(۱) تُمْنَى: تَقْدَف: فری دەدرێتە، دەھاوێژێتە.

به لکو دواي تهوهي يه کيک له زيندهوهره بچووکه کافي نيو ناوي پياو، که پتيان ده گوتري: زيندهوهراني تووي (الْحَيَوَانَاتُ الْمَتَوَيَّةُ) و تاکه کهي ژيانداري تووي (الْحَيَوَانَاتُ الْمَتَوَيَّةُ) و به (حَيَمَن) کورت ده کړي تهوه، يه کيک لهو زيندهوهره گچکانه له گهل هيلکوله (بويضة) ي نيو ناوي نافره تدا به کده گرن، نجا به ههردووکيان نوتفه پيک دتن، نهو نوتفه يه داده به زته نيو مندالدهوهو، نهوهي داده به زته نيو مندالدهو، نهو نوتفه يه دوايي ده بته کورپه له، وه پيشترش له تهفسيري سهره تاي تهفسيري سوورپه (المؤمنون) دا، له باره ي دروستکردني مروقه وه، باسي - له قهدهر هم تهفسيره - تيرو تهسه لمان کردوه.

نجا که خوا ده فهرموي: ﴿مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾، فهرمايشتيکي پيغه مبهري خواش ده فهرموي: (ما من كل الماء يكون الولد)^(۱)، واته: (له هه موو ناوه که مندال دروست نابي)، ثابا پيغه مبهري خوا ﴿چون خه لك تيبگه يه نئ که مروث چون دروست ده بي؟ فهرموويه تي: له هه موو ناوه که مندالدهو که دروست نابي، تاكو وانه زانري که نهو چهند دلپه مه نيه ي پياو، له گهل ناوي نافره تدا، له هه موويان کورپه له که دروست ده بي!.

تيستا زانست - زانياري کورپه له ناسي - ده ريخستوه، کاتيک پياو له گهل نافره تدا جووت ده بي، قه باره ي ناوه که ي نيزيکه ي ساتيمه تر سچايه ک (اسم) ده بي و، پينجسه د مليون (۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰) زيندهوهره گچکه ي تديايه و، هه ناوه که خو ي بريته لهو زيندهوهره گچکانه که پتيان ده گوتري: (الْحَيَوَانَاتُ الْمَتَوَيَّةُ)، زيندهوهره تووييه کان، به مه زنده ژماره يان نه ونده که متريان زياتر ده بي، نجا يه کيک لهو زيندهوهره گچکانه، يه کيک لهو (حيمن) انه له گهل زيندهوهره ريکدا که له نيو ناوي نافره تدا يه و، پي ده گوتري: هيلکوله (بويضة) يه کده گري و، نهوه يه

(۱) (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْعَزْلِ، فَقَالَ: «مَا مِنْ كُلِّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ خَلْقَ شَيْءٍ لَمْ يَمْنَعْهُ شَيْءٌ»؛ أَخْرَجَهُ الطَّيَالَسِيُّ: ٢١٧٥، وَاحْمَد:

كە دوایی دەبیتە نوتفەو سەرەتای دروستبوونی كۆرپەلە، دوایی ئەو نوتفە (نُطْفَة) یە دەگۆرێ بۆ (عَلَقَة) خوێنپارەو، ئەویش دەگۆرێ بۆ زارجوو (مُضْغَة)، ئەویش دەگۆرێ بۆ تیسقان و، تیسقانهكانیش بە گوشت دادەپۆشرێن، دوایی خوا پاش چوار مانگ و دە شەو، ڕووحی بە بەردا دەكات، وەك دەفەرەمۆی: ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ ۱۱. ﴿المؤمنون، واتە: دوایی کردمان بە دروستکراویکی دیکە، کە مەبەست پێی ڕووح بە بەردا کردنیەتی، پێشێ هەر ژیان (حیاء)ی لە بەردایە، کە نوتفە یە ژیا نی لە بەردایە، بە لکو هەر ژیان داری تۆویە کە ی پیاو هیلکۆلە کە ی ئافەرەت، هەردووکیان دوو زیندەوهری زیندوون، ژیا نیان هە یە، دوایی بە هەردووکیان ژیا ن داریکی دیکە پیکدێنن، کەواتە: هەر لە سەرەتاو ه ژیا نی هە یە، بە لām ڕووحی تێدانیە، تاکو ئەو کاتە ی دەبیتە کۆرپەلە یە ک و هەموو ئەندامە کانی بۆ دروست دەبن، بە لām بە گچەکی، ئنجا دوای ئەو ی دەبیتە مەرۆف و شیو ی مەرۆف وەر دەگرێ، خوا ڕووحی بە بەردا دەكات.

(۲) - ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾، ئنجا تێمە ئەو (ئاو ه بێتێزە) ه مان نیشته جێ کردو ه، گێراوما نه لە نشینگە یی مە حکەمدا، (قَرَار): (مَحَلُّ الْقُرُورِ وَالْمَكْنِ)، شوێنی نیشته جێ بوون و مانەو ه، (مَكْنٍ): الْحَالُّ وَالْمُسْتَقَرُّ فِيهِ هُوَ الْمَتَمَكِّنُ)، (مَكْنٍ) لە ئەسڵدا بە مانای خاو ه پێگە یە، دیارە ئەو ئاو ی لەو ئیدا لەو نشینگە یەدا نیشته جێ دە ی، ئەو خاو ه پێگە یە، بە لām لێرەدا خوا ﴿مَكْنٍ﴾ ی کردو ه بە سیفەت بۆ نشینگە کە، نشینگە یە یی مە حکەم و خاو ه پێگە.

(۳) - ﴿إِلَٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾، تاکو ئەندازە یە یی زانراو، ئەمە مەبەست پێی کاتی کۆتایی هاتنی تۆل داری (حَمَل) ی ئافەرەتە.

(۴) - ﴿فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ﴾، ئنجا ئەندازە گیریمان کرد، تێمەش با شترین ئەندازە گیریی کارین، (فَقَدَرْنَا) خوێندراو ی شەتەو ه: (فَقَدَرْنَا) هەردووکیان بە مانای ئەندازە گیریمان کرد، ﴿فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ﴾، با شترین ئەندازە گیریی بیکەرین، (القَادِرُونَ: اِسْمٌ فَاعِلٌ مِّنْ قَدَرٍ الْاِزْمَ إِذَا كَانَ ذَا قُدْرَةٍ، واتە: (قَادِرُونَ) ناوی بکەرە لە (قَدَرٍ) لازیمەو ه

هاتوه، [قَدَر] واته: توانای به سهردا شکا [إِذَا كَانَ ذَا قُدْرَةٍ] ته گهر خاوهن توانا بئ، قَدَر قَهُو قَادِر) توانای به سهردا شکا، نهو تواناداره، به لأم ته گهر به (قَدَر) بخوئترتهوه که واش خوئندراوه تهوه: (قَدَرْنَا) واته: نه ندازه گیریمان کرد، نهو کاته ناوی بکهر (إِسْم فاعل) ه که ی ده بیته (مُقَدَّر) واته: (جَعَلَ الشَّيْءَ ذَا مِقْدَارٍ مَنَاسِبٍ لِّمَا جَعَلَهُ)، واته: شته که ی کرده خاوهن نه ندازه یی گونچاو له گهَل نهو نامانجه دا که بؤی دروستکراوه، (أَيَّ قَدَرْنَا الْخَلْقَ إِذَ الْقَدَرُ: الْمِقْدَارُ الْمُعَيَّنُ الْمَضْبُوطُ)، (قَدَر) بریتیه له نه ندازه یی دیاریکراوی کوئترؤلکراو، تنجا که ده فهرموی: ﴿فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾، ته گهر (قَدَرْنَا) به مانای (توانیمان) بئ، یان به مانای (نه ندازه گیریمان کرد) بئ، به لأم: ﴿فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾، له هه ردوو حاله تدا، هه به مانای نه وه یه: ئیمه باشتیرین توانادارین، چونکه لیره دا (قَادِرُونَ) ناوی بکهر له (قَدَر) ی (لازم) وه هاتوه، نه گهرنا (قَدَر) حاله قی تته یه ریشی هه یه: (قَدَر الشَّيْءَ) واته: شته که ی نه ندازه گیری کرد، به لأم ته گهر (قَدَر) ی تته یه رکه ر (مَتَعَدٍّ) بووایه، تته یه بؤ بهرکار، نهو کاته ده یه فرموی: ﴿فَنِعْمَ الْمُقَدَّرُونَ﴾، به لأم (قَادِر) به مانای توانادارو خاوهن توانایه.

۵- ﴿وَلَيْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾، لهو پوژده دا سزای سهخت بؤ به درؤدانه رانه، واته: به درؤدانه رانی دیداری خوا، به درؤدانه رانی توانای خوا له سهر زیندوو کردنه وه، نهوه له گهَل نهو سیاقه دا گونچاوه، سزای سهخت لهو پوژده دا بؤ به درؤدانه رانی نهوه ی خوا ﴿لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ بتوانی زیندوویان بکاته وه، نهوانه ی نهوه به درؤ دادنه ئین، سزای سهخت بؤیان هه یه، خوابه ک مروقی بهو هه موو قوناغانه دا تته یه راندبئ، چون ناتوانی زیندووی بکاته وه؟ نهو راستیه ش که خوا ئیمه ی چون خولقاندوه؟ له زؤر شوئنی قورئان دا هاتوه، به لأم له سه ره تای سووره قی (المؤمنون) دا له هه مووی به ته فسیلتر هاتوه، ههوت قوناغه کان هاتوون، ههروه ها له سووره قی (الحج) دا هاتوهو، لیره ش دا هاتوهو، له سووره قی (الطارق) یش دا هاتوه: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝﴾ (۷) (الطارق، ههروه ها له سووره قی (الذاریات) دا: ﴿وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝﴾ (۸) (الذاریات، چونکه به راستیی دروستبوونی مروق بهو قوناغانه دا، یه کجار شتیکی مه زن و سه رسوپه ئینه رهو، نه ک هه ره موعجیزه یه، به لکو چهن دان موعجیزه ی تیدان.

مەسەلە ی پێنجەم و کۆتایی:

خوا زەوی کردووە بە بە خۆوە نووسینەری مرۆڤان، بە زیندووویی و بە مردووویی، هەروەها چیا سەرکەشەکانی تیدا داناون و، ئاویکی زولائیشی پێ نوێشکردوون، بۆیە بەدرۆدانەران پەیام و دیداری خوا، شایستەیی سزای سەخت و دژوارن:

خوا دەفهرموێ: ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۖ (۲۵) أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۖ (۲۶) وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شُعْبَخَتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ۖ (۲۷) وَإِلَّٰهُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ (۲۸)﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە پێنج بەرگەدا:

(۱) - ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا﴾، ئایا زەویمان نەکردووە بە بەخۆوە نووسینەر؟ واتە: (أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ صَامَةً)، یانی: ئایا زەویمان وا ئێ نەکردووە بەخۆیتانەوه بنووسینێ و، بەلای خۆیدا کێشتان بکات؟.

(۲) - ﴿أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا﴾، زیندووان و مردووان، یانی: هەم زیندووانتان بەخۆوهی دەنووسینێ و، بەخۆیتانەوه شەتەك دەدا، وەك لە باوەشتان بگری، پاتان دەکێشێ بۆ لای خۆی، (وَأَمْوَاتًا) هەروەها مردووەکانیش کە دەخوێنێ نێوی، (الطبري) دەلێ: (أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتٍ أَحْيَاءُكُمْ وَأَمْوَاتُكُمْ، تَكَلَّفَتْ أَحْيَاءُكُمْ فِي الْمَسَاكِينِ وَالْمَنَازِلِ، فَتَضَمُّهُمْ فِيهَا وَتَجْمَعُهُمْ، وَأَمْوَاتُكُمْ فِي بُطُونِهَا فِي الْقُبُورِ، فَيُدْفَنُونَ فِيهَا).

بەراستی جوانی مانا کردووە!

واتە: ئایا زەویمان نەکردووە بە بەخۆوە نووسینەری زیندووەکان و مردووەکانتان، زیندووەکانتان لە خانووبەرەکان و جیگا و ڕێگەیه‌کانی خۆیان دا، پادەکێشێ و بەخۆیانەوه دەنووسینێ و کۆیان دەکاتەوه، مردووەکانیشتان لە سکی و نێو هەناوی دا، هەڵدەگری و، لە گۆرەکاندا کە تێیاندا دەشاردرێنەوه.

۳- ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسًى شَمِخَتٍ﴾، ههروهها له زهویدا چهسپاوه سه‌رکه‌شه‌کافمان داناون، (رَوَاسِي) وه‌ک پیشتریش گوترا: سیفه‌تی وه‌سفکراوئیکی قرتیندراوه، واته: (جَبَالًا رَوَاسِي) چیاپه چهسپاوه‌کان، چونکه (رَوَاسِي) کوئی (رَاسِي)یه، واته: چهسپاو (قَابِت)، که سیفه‌تی وه‌سفکراوئیکی قرتیندراوه، که ده‌زانرئ، چه‌سپیندراوه‌کان له زهوی دا، که به‌رز هه‌لچوون، هه‌موو که‌س ده‌زانی مه‌به‌ست پئی چیاپه‌کانن، (شَامِخَات: مُشْرِفَات أَوْ بَارِغَات أَوْ شَاهِقَات) واته: ئه‌و چیاپانه‌ی به‌سه‌ردا ده‌روانن، یان ئه‌و چیاپانه‌ی به‌رز هه‌لچوون، یان سه‌رکه‌شن.

۴- ﴿وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءً فُرَاتًا﴾، ههروهها ئاوئیکی شیرین و زولآلمان پیتان نوشکردوه، عه‌بدوئلای کوپی عه‌بیاس خوا له خوئی و بایی پازی بی به ژماره: (۳۶۰۶۶)، (الطبري) لئیه‌وه هیناوه گوتوویه‌تی: (فُرَاتًا: عَذْبًا)، ئاوئیکی زولآل، شیرین، که له گه‌روو گیرناپن.

۵- ﴿وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، له‌و پوژده‌دا سزای سه‌خت بو به‌درو‌دانه‌ران، (الطبري) ده‌لئ: ﴿وَبَلَّ لِلْمُكَذِّبِينَ يَهْدِيهِ النِّعَمَ الَّتِي أَنْعَمْتُهَا عَلَيْكُمْ، مِنْ خَلْقِي الْكَافِرِينَ يَهَا﴾، واته: سزای سه‌خت بو به‌درو‌دانه‌رانی ئه‌و چاکانه‌ی من له‌گه‌ل ئیوه‌م دا کردوون، له‌دروستکراوه‌کانم، ئه‌وانه‌ی پتیا‌ن سپله‌ن، پتیا‌ن بی‌پروان.

چوار كورته سەرنج

سەرنجى يەكەم: (كَفَتَ يَكْفُتْ كَفْتًا: صَمَّ يَضْمَ صَمًّا، وَجَدَبَ يَجْدُبُ جَدْبًا، وَجَمَعَ يَجْمَعُ جَمْعًا)، كە دەفەرمۇي: ﴿أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا﴾ (كِفَات) يانى: بەخۇيەۋە نووساند، بەخۇيەۋە دەنووسىنى، بە خۇۋە نووساندن، ديسان: رايكىشا، رايىدەكىشى، راكىشان، ھەروەھا: كۆيكردەۋە، كۆيدەكاتەۋە، كۆكردەۋە، ھەر سى واتايەكەي ھەن، كەۋاتە: ئەمە ئاماژەيەكى زۆر ئاشكرايە بۇ ھىزى راكىشان (قوة الجاذبية)ى كە لە زەۋى دا ھەيەۋ، ئەندازەي راكىشانى زەۋى، برىتيە لە يەك كىلۇگرام بۇ ھەر سانتىمەتر دوۋجايەك، ۋاتە: پانتايى يەك سانتىمەتر دوۋجا، قورسايى يەك كىلۇگرامى لەسەرە، بۇ ۋىنە: مانگ ھىزى راكىشانى برىتيە لە ھى يەك لەسەر پىنچ (۵/۱)ى زەۋى ۋاتە: شتىك لەسەر زەۋى پىنچ كىلۇ بى لەسەر مانگ يەك كىلۇيە، يان كەمتريشە، بۇيەش ئەۋ ئەندازە راكىشانەي زەۋى بۇ شتەكانى كە لەسەرنى، ئىمە ھەستى پى ناكەين، بەلام كە شتىك ھەلدەدەي يەكسەر دەكەۋىتەۋە خوارو ديارە زەۋى رايىدەكىشى، (ئىسحاق نيوتن)ىش كاتى خۇي سىۋىكى بىنى لە درەختىك كەۋتۆتە خوارى و كەۋتۆتە نىۋ كانيەكە، لەۋەۋە پرسىارى بۇ دروست بوو: ئەم سىۋە بوچى ناچىتە سەرو دىتە خوار؟ لەۋەۋە پەي بە ھىزى راكىشان برد، دوايىش دەرکەۋت: ھىزى راكىشان نەك ھەر لە زەۋى دا ھەيە، بەلكو ھەموو گەردوۋنى بەيەكەۋە بەستۆتەۋە، سوورانهۋەي مانگ بە دەۋرى زەۋىداۋ، زەۋى بە دەۋرى خۇرداۋ، خۇر بە دەۋرى شتىكى دىكەدا، ھەموۋى بە ھۇي ھىزى راكىشانەۋەيە، ئنجا راكىشانەكەش ئەگەر بەس راكىشان بوۋايە، ھەموۋيانى پىكەۋە دەنووساند، بەلام لەگەل راكىشاندا، پالپۆنەنان (دَفْع)ىش ھەيە، بۇ ۋىنە: كە زەۋى مانگ رادەكىشى، مانگىش زەۋى پال پۆۋەدەننى، ئنجا لە ئەنجامى راكىشانى زەۋى بۇ مانگ و، پالپۆۋەنانى مانگدا

بۆ زەوی، خولانەوێ مانگ بە دەوری زەویدا پەیدا دەبێ، ھەرۆھەا زەوی و خۆریش بە ھەمان شیوەو، خۆرو ئەوانە ی دیکەش بە ھەمان شیوە.

ئەمەش ئیجازیکی عیلمیە، خوا ﷻ ئاماژە ی پێکردووە کە ئێوە ی مەرۆف، چ لە ژیان دابن چ مردووبن، زەوی بە خۆتانەو دەگووشی و بەلای خۆتان دا پادەکیشتی.

سەرئنجی دووھەم: چیا یە بەرزەکان خوا ناوی لێناون: (رَوَاسِي) واتە: چەسپاوەکان، چونکە زانیانی زەویناسیی بۆیان دەرکەوتووە، بە مەزەندە - مەزەندەکانیش جیا جیان - لە ھەندێ سەرچاوان دا دەلێ: ھەر چیا یە ک چەندە ی بە دەرۆھە یە، چەند ھێندە ی لە زەوی دایە، سێ چوار ھێندە ی لە زەوی دایە، بەلەم لە ھەندێ سەرچاوە ی دیکە دا بیتیومە کە: دە تاکو پازدە (۱۰ - ۱۵) ھێندە ی لە زەوی دایە، بۆ وێنە: بەرزترین چیا لە دنیا دا، چیا ی ھیمالایا یە بەرزترین لووتکە ی ئەو چیا یە ش لووتکە ی ئیقریستە، کە ھەشت ھەزارو ھەشتەدو شەست و چوار (۸۶۴) مەتر بەرزە، واتە: دەوری نو کێلۆمەتر لە ئاستی دەریاوە، ئنجا ئەگەر نو کێلۆمەتر بەرز بێ، نو جارانی دە، یان جارانی پازدە بکە (۱۰×۹=۹۰کلم) یان: (۹×۱۵=۱۳۵کلم)، ھێندەشی لە زەوی دایە، بۆیە خوا ناوی لە چیا یەکان ناوہ: (رَوَاسِي) چەسپاوەکان.

سەرئنجی سییەم: کانیی و سەرچاوەو پروبارەکانی ئاوی شیرین، یە کسەر پە یوہەستت بە چیا یەکانەوہ، ھەمیشە لە قورئاندا خوا کە باسی چیا یەکانی کردبێ، باسی ئاوی شیرین و زولال و جۆگەو جۆبارو کانیی و سەرچاوەکانیشی کردوہ، لێرەش دوا ی ئەوہ ی دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِي سَمِخَاتٍ﴾، یە کسەر دەفەرموێ: ﴿وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا﴾، ئاوی شیرین و زولالیشمان پێتان نو شکردوہ، چونکە پێشتر باسمان کرد ئاوی شیرینمان چۆن دەست دەکەوێ؟ لە ئەسڵدا ئاوە ھەمووی سوێرە، ئاوی زەریا یەکان ھەمووی سوێرەو ئەندازە یەکی کەم ئاوی

شىرىن ھەيە، ئەو ئاۋە شىرىنەش لە ئەنجامى ئەۋەدا پەيدادەبىي كە تېشى خۆر لە ئاۋى ئۇقيانوس و زەريايەكان دەدات و ھەلەم پەيدادەبىي، ھەلمەكەش با دەيھيتى بۆ شوئە ساردەكان و ھەور دروست دەبن، ئىنجا ئەگەر ھەورەكاننجا ئەگەر متورىە بوون، بەشۆەي بەفرو باران و تەرەزە ئەو ئاۋە دېتەخوارو، ماددە سوپرو تفت و تالەكەي لە دەرياو زەرياكەدا بەجېھىشتو، ئەۋەي كراۋە بە ھەلەم، ئاۋە شىرىن و زولالەكەيە، ئېمە ئاۋى شىرىنمان لە ئەنجامى ئەۋەدا دەست دەكەۋى، سەرچاۋە ئاۋى شىرىنىش چىايە بەرزو سەركەشەكان، تاكو بەرزتر بن، شوئى ساردتران ھەيە، بەفرو باران و تەرەزەيان زياتر لى دەبارى، ئەو بەفرو باران و تەرەزەش كۆدەبىتەۋە لە ەمبارەكانى ئەو چىايانەداۋ، دوايى بە شۆەي كانىي و سەرچاۋە، ياخود بيرو كاريز سەر دەردىنيتتەۋە، كەۋاتە: ئاۋى شىرىن لەگەل چىايەكاندا، ھەمىشە پىكەۋە پەيۋەستى.

سەرنجى چوارەم:

تيرە (قطر)ى زەۋى^۱ (۱۲،۷۴۲) كىلو مەترەۋ نىۋە تيرەكەي: (۶۷۲۲) كىلومەترەۋ، بەرزترىن لووتكەي چىا كە (ئىفريست)ە لە چىاي (ھىمالايا) بلىندىيەكەي: (۸۸۶۴) مەترە، واتە: نيزىكەي نۆ (۹) كىلومەترەۋ قوولترىن ئۇقيانوسىش دەۋرى يازدە كىلومەتر (۱۱،۰۰۰) مەتر قوولتەۋ، بەرزى ئىفريست و قوول ئۇقيانوسەكە دەكاتە: دەۋرى بىست (۲۰) كىلومەتر، ئىنجا ئەو بىست كىلومەترەش دەكاتە: (۳،۰٪) كۆي تيرەي زەۋى كەۋاتە:

ئەستورويى توپكىلى زەۋىي بە قوولايى ئۇقيانوس و بەرزىي چىايەكانەۋە برىتيە لە: ۱۰۰۰/۳ كۆي تيرەي زەۋى و توپكەكە ھەموۋى بىست (۲۰) كىلومەترەۋ تيرەي زەۋىش جگە لەو بىست كىلومەترە، برىتيە لە: ۱۲۷۴۲ كىل - ۲۰ كىل = ۱۲۷۲۲ كىل!

(۱) بېروانە: (الأرض في القرآن الكريم) الدكتور زغلول راغب محمد النجار، ص ۲۲۵ - ۲۲۶، ط الثانية:

كەواتە: قەبارەى زەۋى يەكچار گەورەيە بە بەراورد لە گەل قوولتەين ئوقيانوس
و بەرزتەين چىاش!

كىشى زەۋىيش بە: ٦,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠ (٦^{١٨}) تەن مەزەننە كراۋە.

دەرسى دووھم

﴿ أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ فَكَاذِبُونَ ﴾ (٢٩) أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلُثٍ شُعْبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظِلِّيلٍ وَلَا يَتَّبِعِي مِنَ اللَّهِ ﴿٣١﴾ إِنَّمَا تَرَى بِشَكْرِ كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جَمَلٌ صَفَرٌ ﴿٣٣﴾ وَبِلَ يَوْمِزِلٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾ هَذَا يَوْمٌ لَا يَظْفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُوَدُّنَ هُمْ فَيَعْذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَبِلَ يَوْمِزِلٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمْعُكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٣٩﴾ وَبِلَ يَوْمِزِلٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُتَنَبِّئِينَ فِي ظِلِّلٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفُوكِهِ مِمَّا يَسْتَهْوُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُّوْا وَأَشْرَبُوا هَيْتَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَبِلَ يَوْمِزِلٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُّوْا وَتَمَنَّعُوا فَيَلَا إِنَّكُمْ تَجْرُمُونَ ﴿٤٦﴾ وَبِلَ يَوْمِزِلٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾ وَبِلَ يَوْمِزِلٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَيَأْتِي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾ ۞

مانای دەقواو دەقى ئايەتەکان

{لەو پۆژەدا بە بېپرواوا تاوانبارەکان دەگوتىڭ:} دەرپەرن بەختىرايى
 بچن بەرەو لای ئەو (سزای)ەى بە درۆتان دادەنا ﴿۲۹﴾ بەرەو لای سىبەرىكى
 (دووکەلى) خاوەن سى لا، دەرپەرن ﴿۳۰﴾ نە سىبەراوپیەو نە (مروڤ) لە
 گرو کپە (ی ئاگر) دەپاریزى ﴿۳۱﴾ ئەو (ئاگرى دۆزەخ)ە، بلیسە (ئاگر)ان فری
 دەدات ھىندەى کۆشکانن ﴿۳۲﴾ (بلیسەکان) وەك پەو حوشتری زەردن ﴿۳۳﴾ سزای
 سەخت و دژوار لەو پۆژەدا بۆ بەدرۆدانەران (ی سزای خوا) ﴿۳۴﴾ ئەو پۆژیکە
 (بېپروایان) تىیدا نادوین ﴿۳۵﴾ مۆلەتیشیان نادى پۆرش بھیننەوہ ﴿۳۶﴾ لەو
 پۆژەدا سزای بېرەزا بۆ بەدرۆدانەران (ی پۆزى قیامەت) ﴿۳۷﴾ ئەمە پۆزى لیک
 ھەلاواردنە (ئەى بېپرواینە!) ئیوہ (کۆمەلگا بېپروا) پېشووہکامان کۆکردوونەوہ
 ﴿۳۸﴾ ئنجا ئەگەر پیلانیکتان ھەيە (و شتیکتان لە دژ لە دەست دى) پیلانم لە
 دژ بگيرن ﴿۳۹﴾ سزای سەخت لەو پۆژەدا بۆ بەدرۆدانەران (ی سزاو پاداشتى
 خوا) ﴿۴۰﴾ يىگومان پاريزکاران لە نيو سيبەران و کانى و سەرچاوان دان ﴿۴۱﴾
 ھەرودھا ميوہ (جۆراو جۆرە)کان لەوہى ئارەزووى دەکەن ﴿۴۲﴾ (پیان دەگوتىڭ:)
 بخۆن و بخۆنەوہ بە ئاسوودەيى و بى گرفت، بەھوى ئەوہوہ کە (لە ژيانى
 دنيادا) دەتانکرد (لە کردەوہى باش) ﴿۴۳﴾ ئیمە بەو جۆرە پاداشتى چاکەکاران
 دەدەينەوہ ﴿۴۴﴾ لەو پۆژەدا سزای سەخت و بېرەزا بۆ بەدرۆدانەران (ی سزای
 خوا) ﴿۴۵﴾ (ئەى بېپرواینە!) بخۆن و رابویرن بەراستى ئیوہ تاوانبارن (و سزاو
 جەزەبەتان چاوەرپیە) ﴿۴۶﴾ لەو پۆژەدا سزای دژوارو گران بۆ بەدرۆدانەران (ی
 سزاو تۆلەى خوا) ﴿۴۷﴾ ئەگەر پېشيان بگوتىڭ: پکوعوبەن (بۆ خوا ملکەچ
 بن) پکوعوبەن (گەردنکەچ نابن) ﴿۴۸﴾ لەو پۆژەدا سزای سەخت و بېرەزا بۆ
 بەدرۆدانەران (ی پەيامى خوا) ﴿۴۹﴾ ئنجا ئایا (ئەگەر بپروا بەم قورئانە نەھیتن)
 دواى وى بپروا بە چ فەرمايشتيك دینن؟! ﴿۵۰﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَنْطَلَقُوا): به خێرایى بچن، (إِنْطَلَقَ: انْحَلَّ، ذَهَبَ، مَرَّ سَرِيعًا لَا يَلْوِي عَلَى شَيْءٍ)، (إِنْطَلَقَ) واته: نازادبوو، به رهه لدا بوو، روڤشت، به خێرایى روڤی، به جوړیک روڤی ئاوړ له هیچ شتیک نه داوه ته وه، بۆیه (أَنْطَلَقُوا) که فه مانه له (إِنْطَلَقَ) هه هاتوه، به (ده رپه رن) مانام لیکداوه ته وه، چونکه (إِنْطَلَقَ) ئه وهیه شتیک چه پس کرابی و راگیرابی، دواى پێى درابی و به خێرایى بروا، که له کوردیدا ئه وه ده رپه رینی پێ ده لێن، یانی: به شتیه که که ریک له شوینی خۆیه وه به خێرایى بروا.

(شُعْبَ): (إِسْمٌ جَمْعُ شُعْبَةٍ: الْفَرِيقُ مِنَ الشَّيْءِ وَالطَّائِفَةُ مِنْهُ، ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ: ذِي ثَلَاثِ طَوَائِفٍ)، (شُعْبَ): ناوی کوێ (شُعْبَ) یه، (شُعْبَ) یانی: به شیک له شتیک، کۆمه لیک له شتیک، که واته که ده فره موێ: ﴿ظِلٌّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ﴾، واته: سی به ریکی خاوهن سێ به ش و، سێ لقی لیبوونه وه.

(ظِلِيلٍ): (الْقَوِيُّ فِي ظِلَالِهِ، اسْتَقَى لَهُ وَصَفٌ مِنْ اسْمِهِ، لِإِفَادَةِ كَمَالِهِ فِيمَا يَرَادُ مِنْهُ، مَثَلُ: لَيْلٌ أَلِيلٌ، وَشِعْرٌ شَاعِرٌ، (ظَلِيلٌ) ئه وهیه سی به ره که ی زۆر به هیژ بێ، وه سفیکی له ناوه که ی خوی بو داتا شراوه، تا کو مانای ته واوی ئه وه ی لیبی و یستراوه، بیگه یه نئ، وه که ده گو ترئ: (لَيْلٌ أَلِيلٌ)، شه ویکی شه وه، (وَشِعْرٌ شَاعِرٌ) شعر یکی شیعر، له زمانی کوردیش دا ئه وه هه ره هیه، ده گو ترئ: سارده به لām سارد، یان گه رمه به لām گه رم، یان پیاو یکی پیاو.

(وَلَا يَغْنِي مِنَ اللَّهِ): بلیسه دوور ناخاته وه، یان له بلیسه سوودیان پێ ناگه یه نئ، (الْإِغْنَاءُ: جَعَلَ الْغَيْرَ غَنِيًّا أَيْ: غَيْرُ مُحْتَاجٍ فِي ذَلِكَ الْغَرَضِ)، (إِغْنَاءُ): ئه وهیه ئه وه ی دیکه بێ نیاز بکری، واته: وای لیبکه ی له وه مه به سته دا ئاتاج نه بێ،

(الْهَبْ: مَا يَرْفَعُ مِنَ النَّارِ كَأَنَّهُ لِسَانٌ) ئەوەی لە ئاگر بەرز دەبێتەوە، بە کوردیی دەلێن: زمانە ی ئاگر، بلیسە، (النَّارِ الْمُتَوَهَّجَةِ) ئاگریکی کڵە سەندوو، کە لیڕەدا دەفەر موی: (وَلَا يَغْنِي مِنَ الْهَبِّ) واتە: ئەو سیبەرە لەو ئاگرە کڵە سەندوویە، سوودیان پێناگەیەنێ، چونکە سیبەرە کە هی دووکەلە.

(شَكْرٍ): (الشَّرُّ: اسْمٌ جَمْعٍ شَرَّةٍ: الْقِطْعَةُ الْمُشْتَغَلَةُ يَذْفَعُهَا لَهَبُ النَّارِ فِي الْهَوَاءِ)، (شَرٌّ): ناوی کۆی (شَرَّة) یە، (شَرَّة) پارچە ئاگریکی داگیرساو، بلیسە ی ئاگر فری دەدات بە هەوادا، ئاگر ئەگەر زۆر بێرەزاو گەورە بێ، بلیسە ئاگر فری دەدات، هەر لە ئەنجامی ئەوەش دا، ئاگر لە شوێنیکەو بۆ شوێنیک دیكە دەگوازرێتەوە، چونکە ئاگرە کە کە زۆر بەهێزە و پارچە فری دەدات، سەرەنجام بلیسە ئاگر لە شوێنیکەو دەپرا بۆ شوێنیک دیكەو، ئاگرە کە بەو شوێنەو تەشەنە دەکات و دەتەنێتەوە.

(كَالْقَمَرِ): (الْقَمَرُ: الْبِنَاءُ الْعَالِي، وَالْقَصْرُ: الْقُصُورُ)، (قَصْرٌ): بە کۆشک و خانووی بەرز دەگوترێ، ئنجا مادام (أَل) ی ناساندنی لەسەرە، مەبەست پێتی جینسە واتە: کۆشکەکان.

(جَمَلَتْ صُفْرٌ): بە (جَمَالَات) یش خوێندراوەتەو، (جَمَالَات: جَمْعُ جَمَالَةٍ، وَهِيَ اسْمٌ جَمْعٍ طَائِفَةٍ مِنَ الْجَمَالِ)، (جَمَالَاتٌ صُفْرٌ) کۆی (جَمَالَةٍ) یەو، ئەویش ناوی کۆیە بۆ کۆمەڵێک لە حوشران، (جَمَلٌ) واتە: حوشر و (جَمَال) کۆیە کە یەتی، (جَمَالَةٍ) ش کۆی کۆیە، (جَمَالَات) یش دەبێتە کۆی کۆی کۆ.

بێگومان: (جَمَلَتْ صُفْرٌ) دەبێتە سیفەت بۆ ئەو ئاگرە، وەک پەووە حوشرێکی زەرد، یان پەووە حوشرێکی پەش، کە دەپۆن ئەو ئاگرە ئاوا بلیسە دەستینێ، (صُفْرٌ) یش کۆی (أَصْفَر) واتە: زەرد، مادام (جَمَال) کۆیە دەبێ سیفەتە کەشی کۆ بێ (جَمَلَتْ صُفْرٌ) واتە: حوشرانی زەرد.

(هَيْتَا): (هَذَا الطَّعَامُ الرَّجُلُ: سَاعَ وَلَدَ لَهُ، وَهَذَا لَهُ الطَّعَامُ: سَاعَ وَلَدَ لَهُ)، هَذَا الطَّعَامُ الرَّجُلُ) پیاوه که خواردنه که ی، وه گیانی کهوت، یان له ززه دق لیگرد، پیتی خوښبوو، به ناسانی له گهرووی چوټه خوار، (وَهَذَا لَهُ الطَّعَامُ) دیسان هه مان مانای هه یه واته: خواردنه که ی پیخوښ بوو، به ناسانی له گهرووی چووه خوار، له کورده واریی دا ده لاین: نوښی گیانت بی، (هَيْنَا لَكَ) واته: ټهو خواردنه به ناسانی له گهرووت بچپته خوارو، دوایش دهرهاویشته ی خراپی نه بی، که پیتی نه خوښ و نه ساع بی.

(وَمَتَّعُوا): (الْمَتَاعُ: كُلُّ مَا يُنْتَفَعُ بِهِ، مَتَّعَ بِكَذَا: دَامَ لَهُ مَا يَسْتَمِدُّهُ مِنْهُ)، (مَتَّعَ): ههر شتیکه به هری لی وه ربگیری، (مَتَّعَ بِكَذَا) واته: به هره وه رگرتی له و شته ی بو به رده وام بوو، که واته: (مَتَّعُوا) واته: به هره وه ربگر، رابویرن، چیژ وه ربگر.

(أَرْكَعُوا): (بَعْنَهُ رُكُوعًا، رُكْعًا: انْحَنَى، سَوَاءٌ مَسَّتْ رُكْبَتَاهُ الْأَرْضَ أَمْ لَا)، (رُكْعًا): یانی: چه مایه وه، ټنجا چ ټه ژنویه کانی بگه نه زهوی، چ نه گه نه زهوی، ټه گه ر بگه نه زهوی پیتی ده گوتری: (سُجُودًا): کړنوښ، ټه گه نه شگه نه زهوی، ههر چه مانه وه ی پی ده لاین، که واته: (رُكُوعًا) به مانای (سَجْدَةً) ش دی، (رُكُوعًا) واته: چه مانه وه بی ټه وه ی ټه ژنویه کانی بگه نه زهوی، ټه گه ر ټه ژنویه کانیش بگه نه زهوی ههر وشه ی (رُكُوعًا) ی بو به کارده هیتری، به لأم (سُجُودًا) له زاراه ی شه پعییدا ته نیا حاله تیکه مروښ نیو چاوان و هه ردوو له پی ده ست و هه ردوو ټه ژنوی هه ردوو پیته کانی واته: ههر حهوت ټه ندامه که ی له سه ر زهوی بن، ټه گه رنا (سُجُودًا) یش له پرووی زمانه وانییه وه به مانای چه مینه وه و نوښتانه وه و، به مانای سلوا لیگردنیش دی، (أَرْكَعُوا) وه ک چوڼ ټهو مانا روا ټه یه ی هه یه، مانای مه عنه وییشتی هه یه، واته: ملکه چ بوو، خو ی به که م گرت، هه روه ک (رُكُوعًا) به مانای رکووعی نیو نوژیښ به کاردی.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

به‌رێزان!

خوا په‌روه‌ردگار له‌ کۆتایی ئەم سووپه‌ته‌ موباره‌که‌دا، ڕوو ده‌کاته‌ بێپروا به‌ درۆدانه‌ره‌کان، ئایا چییان به‌ درۆ داناهه‌؟ ڕۆژی دوا‌یی به‌ تابه‌ت، چونکه‌ ئەم سووپه‌ته‌ به‌ زۆری با‌سی ڕۆژی دوا‌یه‌، به‌ هه‌ردوو قونا‌غی ئاخیر زه‌مان و، زیندووکرانه‌وه‌و سزاو پاداشت دانه‌وه‌وه‌.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا‌یان به‌ درۆ داناهه‌و، فه‌رمایشتی خوا‌یان به‌ درۆ

داناهه‌و، په‌یامی خوا‌یان به‌ گشتیی به‌ درۆ داناهه‌، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ﴾ ده‌رپه‌ن ب‌رۆن به‌ره‌و ئەوه‌ی به‌ درۆتان داده‌نا، ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي الثَّنَةِ شُعْبٍ﴾، ده‌رپه‌ن به‌ خ‌یرایی ب‌رۆن به‌ره‌و س‌یبه‌ریکی خاوه‌ن س‌ی لا، (شُعْب) کو‌ی (شُعْبَة) یه‌و، به‌ به‌ش‌یک له‌ ش‌ت‌یک، یا‌ن ل‌قی‌ک له‌ ش‌ت‌یک، یا‌ن کو‌مه‌ل‌یک له‌ ش‌ت‌یک، ده‌گوت‌ری، واته‌: ئەو س‌یبه‌ره‌ ه‌ینه‌ده‌ گه‌وره‌یه‌، بۆ‌ته‌ س‌ی به‌ش، که‌ س‌یبه‌ره‌که‌ش ه‌ی دووکه‌ل‌ه‌، وه‌ک له‌ سووپه‌تی (الواقعة) ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَضَلَّ مِنْ يَحْمُورٍ﴾، واته‌: س‌یبه‌ری‌ک له‌ دووکه‌ل‌ه‌، ئنجا هه‌ر دووکه‌ل‌یک‌یش نا، به‌ ل‌کو دووکه‌ل‌یک‌ی ره‌ش، دووکه‌ل‌ هه‌یه‌ په‌نگه‌ مه‌یله‌و بۆ‌ر ب‌ی، به‌ ل‌م ئەو دووکه‌ل‌ه‌ی له‌ سووپه‌تی (الواقعة) ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَضَلَّ مِنْ يَحْمُورٍ﴾ (الواقعة، واته‌: (مِنْ دُخَانٍ أَسْوَدَ) له‌ دووکه‌ل‌یک‌ی ره‌ش.

ئنجا خوا ده‌فه‌رمو‌ی: به‌ خ‌یرایی ب‌چن، ده‌رپه‌ن به‌ره‌و س‌یبه‌ریکی خاوه‌ن س‌ی به‌ش، س‌ی لا، ﴿لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِ﴾، ئەو س‌یبه‌ره‌ نه‌ ف‌ینکایه‌تیی ت‌یدا‌یه‌، نه‌ سوود ده‌گه‌یه‌ن‌ئ له‌ ب‌ل‌یسه‌ی نا‌گر، واته‌: ئەوه‌ نیه‌ ف‌ینکایه‌تیی ت‌یدا‌ب‌ی و مرو‌ف له‌ ژ‌یریدا بتوان‌ئ پ‌شوو بدات، یاخود گه‌رمای‌ی ب‌ل‌یسه‌ی نا‌گر له‌ مرو‌ف دوور ب‌خاته‌وه‌.

﴿إِنَّمَا تَرَىٰ بُشَيْرٍ مِّنْ أَلْفَمَةٍ﴾، ئەو ناگرەى دۆزەخ، پارچە ناگران، بلیسان فېرى دەدات، (كَالْقَمَرِ) وەك كۆشكان وان، وەك خانووی بەرز وان، ﴿كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ﴾، ئەو پارچانەى فېریان دەدات، بە دواى یەك دا دین و وەك پەوە خوشتری زەرد وان، هەندیکیش گوتوویانە: (صُفْرٌ) هەرچەندە كۆی (أَصْفَر) و بە پۆالەت یانی: خوشترە زەردەكان، كۆمەلیك خوشتری زەرد، بەلام عەپەب وشەى (صُفْرٌ) یان بەکارهێنאוە بە مانای (سود) کە (صُفْرٌ) كۆی (أَصْفَر) و (سود) یش كۆی (أَسود) ه، واتە: خوشترە پەشەكان.

وشەى (جِمَالَةٌ) خویندراویشەتەو: (جِمَالَات)، (جِمَالَات) كۆی (جِمَالَةٌ) یەو، ئەویش كۆی (جِمَال) ه، واتە: خوشترەكان، كە كۆی (جَمَلٌ) ه، (جِمَالَةٌ) واتە: كۆمەلیك خوشتر، ئەگەر (جِمَالَات) یش بێ، دەبیتە كۆی كۆی كۆ.

﴿وَبِئْسَ الْيَوْمَظَرٌ لِّمُكَذِّبِينَ﴾، لەو پۆژەدا سزای سەخت بۆ درۆدانەران، واتە: بەدرۆدانەرانى سزاو پاداشتیک کە خوا دایناون بۆ بېیروایانى خراپەکارو، پڕوادارانى چاکەکار.

﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنطِقُونَ﴾، ئەمڕۆ پۆژیکە تێیدا نادوین، قسە ناکەن، ﴿وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْنِدُونَ﴾، مۆلەتیشیان نادری، پۆزش بێننەو، ئنجا لێردا دەفەرموی: ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنطِقُونَ﴾، ئەمڕۆ پۆژیکە گو ناکەن، قسە ناکەن، نابێژن، نادوین، ئەدى چۆن خوا ﷻ لە شوێنى دیکە قسەکردنیا لى دەگێژتەو لە بېیروایەكان؟ دواى باسى دەکەین کە پۆژی دواى، قۇناغ قۇناغ، لە قۇناغیکدا نادوین و لە قۇناغیکدا دەدوین، لە قۇناغیکدا پرسیار ناکەن و، لە قۇناغیکدا پرسیار دەکەن، خوا ﷻ کە بە تەعبیری جۆراو جۆر باسى ئەو پۆژە دکات، لەبەر ئەوەیە کە دیمەنى جۆراو جۆرو حالەت و قۇناغى جۆراو جۆرى تێدان و، یەك شت نیە، تاکو بە یەك وەسەف، پێناسە بکری، بەلکو پۆژیکە پڕوداوى زۆرى تێدان و، قۇناغى زۆرى تێدان، وەك عەبدوڵلای کۆرى عەبباس (خوا لە خۆى و باي پازى بى) کاتیک لەو بارەو پرسیارى لێکراو، ئاواى گوتو.

ھەرۋەھا كە دەفەرمۇي: ﴿وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْبُدُونَ﴾ مۆلەتېشان نادىرى پۇزۇش بېتىنەۋە، ئەمىش دىسان لە ھەندىك مەقامدا خۇاى پەرۋەردگار لىيان دەگىپتەۋە: ﴿فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ﴾ غافىر، واتە: داھان نا بە گوناھەكانى خۇمان دا، ئاىا ھىچ رى ھەيە بۇ دەرچوون؟ لەۋى دان بە ھەلەى خۇياندا دىنن و، ئەۋەش جۇرىكە لە پۇزۇش ھىتانەۋە، بەلام ۋەك دوايى باسى دەكەين، ئەۋان لە دۆزەخ دا، دان بە ھەلەى خۇياندا دىنن!

لىرەش خوا دەفەرمۇي: مۆلەت نادىرىن لە كاتى سزاۋ پاداشت دانەۋەدا، پۇزۇش بېتىنەۋە، ياخۇد: مۆلەت نادىرىن پۇزۇشك بېتىنەۋە، كە بېتە ھۇى دەرۋازىۋونىان، ئەۋەش پۇزۇشكە دواى ئەۋەى چوونە ئىۋ دۆزەخەۋە، پۇزۇش دىننەۋە دەپارېتەۋە دوا دەكەن، ئەۋەش بايى فىلىتىكەۋ، پۇزۇشك نىە بەھەرى لىۋەربگىرن و، دادىكىيان بىداۋ سوۋدىكىيان پى بگەيەنن.

﴿وَلِئَلَّيْمُذِّكِّرِينَ﴾ لەۋ رۆژەدا سزاى سەخت و بېرەزا بۇ بەدرۇدانەران، واتە: بەدرۇدانەرانى رۆژى دوايى، بەدرۇدانەرانى پەيامى خۇا، پىغەمبەرى خوا ﴿هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْتُمْ وَالْأُولَيْنِ﴾ ئەمىرۇ رۆژى لىكھەلاۋاردن و لىك جىاكىردنەۋەيە، ئىۋە پىشۋەكاھان ھەموۋتان پىكەۋە كۆكردوۋنەۋە، لىرەدا پروۋى دواندن لە بېرۋايەكانى ئۆممەتى پىغەمبەرە ۋاتە: ئەۋانەى لەسەر پىغەمبەرى خاتەم ۋاتە: ھەموۋى لەسەر مىلاكى ۋىە، واتە: ھەموۋى مۇقايەتىى بە ئۆممەتى موحەممەد دادەنرى، و ئەۋىش دوۋ جۆرە:

أ- ئۆممەتى ۋەلەمدەرەۋە، كە پروادارانن و ۋەلامى پىغەمبەريان ۋاتە: داۋەتەۋە بە دەم بانگەۋازەكەيەۋە ھاتوون و پروايان پىھىتانەۋە.

ب- ئۆممەتى ۋەلام ئەدەرەۋە، كە برىتىن لە ھەموۋ ئەۋانەى پەيامى پىغەمبەرى خاتەميان ۋاتە: پىگەيشتەۋە، بەلام ۋەلەميان نەداۋەتەۋە پروايان پىتەھىتانەۋە، ئىجا لىرە

که دهفهرموئ: ﴿ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْتُمْ ﴾، راناوی ټیوه (گم) دهچټتهوه بو ټټکرای مروځه دوتراوهکان به ههردووک جوړهکهپانهوه، ههموو نهوانهی کهوتوونه دواي هاتنی پیڅهمبری خاتهم ﷺ، ﴿ وَالْأَوَّلِينَ ﴾، پټشووهکانیش، یانی: بیپروایانی ئوممهتانی پیشوومان، ههمووتان پټکهوه کو کردوونهوه، ﴿ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِدُونِ ﴾، ئنجا تهگه ر پیلانیک و فیلکتان ههیه، تهگیرکتان له دهست دی، پیلانم له دژ بگړن، نهخشهیه که له دژي من دا بنین، ثایا هیچتان له دهست دی؟ ﴿ وَبَلِّغُوا إِلَهُكُمْ رِسَالَهُمْ ﴾، لهو پوځه دا سزای سهخت و بپړهزا بو بهدروډانهران (ی پهیامی خواو، پیڅهمبرانی خواو، دیداری خوا)، ئمه باسی سزای بیپروایان بوو، ئهو ئازارو سزایه ی چاوهړټیان دهکات، لهو پوځه دا که پوځی دواپیه، تووشی چ نههامهتبی و مهینهتیه که دین!!

ئنجا دټه سهر باسی پاداشتی پاریزکاران، دهفهرموئ: ﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴾، به دنیایی پاریزکاران، نهوانهی له دنیا دا خوځان پاراستوه له شیرک و کوفرو نیفاق، ههروهها خوځان پاراستوه له گوناوه گهورهکان، خوځاپریزه ران (متقین) ههمووی دهگریتهوه.

وهک دواپی باسی دهکه م که ههندی که له زانایانی نه شعهری مهشرېب و، زانایانی دیکه ی تیعتیزال مهشرېب، لهو بارهوه کپشه و مش و مریان بووه: ﴿ مُعْتَزِلَةً ﴾ گوتووایانه: (المتقین) واته: نهوانهی خوځان له ههموو جوړه گوناویک دهپاریزن، واته: ههر که سی که خو ی له ههموو گوناهان نهپاریزی، ناچټه بهههشت، مهبهستیان نهوه بووه.

(أشاعرة)ش گوتووایانه: مهبهست له (متقین) لیره دا خوځاپریزه ران له شیرک و کوفرو نیفاقه، واته: دهگونجی مروځ گوناوی گهورهشی ههبن و بچټه بهههشت، دواپی ټمه لهو بارهوه قسه ی خو مان دهکه بن و، له راستیدا ئهم دوو رایه ههردوویان هه لهن و، پهکیان تپه پانندن (إخراط)ی تیدایه، که رای (مُعْتَزِلَةً)یهو ده لټن: ده بی مروځ خو ی له ههموو گوناویک بپاریزی، ئنجا دهچټه بهههشت، به لآم نهوه مه رج نیه.

هەروەها (أشاعرة)ش کە دەلێن: هەر کەسێ خۆی لە کوفرو شیرک و نیفاق بپاریزێ، بە پارێزکار لە قەڵەم دەدرێ و دەچێتە بەهەشت، ئەمەش کەمتەرخەمی (تغریط) و کەم و کورتییە، یانی: دوو رایەکان بەکیان تێپەراندن و، یەکیان بە زایەدانی هەیە، دوایی لەو بارەووە وردتر قسە دەکەین، گرنگ ئەوەیە خوا دەفەرموێ: خۆپاریزەران، یانی: ئەوانەی لە دنیا دا خۆیان پاراستو، خۆیان پاراستو لە هەر شتێک کە خوا پێی ناخۆشە، ئنجا خوا وەک چۆن کوفرو شیرک و نیفاق و ئیلحادی پێ ناخۆشە، بە هەمان شێوە: پێشی ناخۆشە ئەرکەکانیشی بچوێنێن و قەدەغەکانیشی بشکێنێن، کەواتە: دەبێ خۆیان لەوانیش پاراستبێ، بەلام ئایا وایە: هەر کەسێ یەک گوناحی کرد، ئیمانی هەلبۆهشتێتەو، پێناسەی کوفری بەسەردابێ و، سەرەنجام شایستەیی چوونە دۆزەخ بێ، وەک (معتزلة و قدریة) گوتوویانە؟ بە دلناییی نەخێر، بەلام ئایا واشە کە گوناح و تاوان و لادان و خراپە، زیان بە ئیمان نەگەیەنن، وەک (مرجئة) گوتوویانە، هەندێک لە ئەشعەریەکانیش بەلای بیرۆکەی (إرجاء)دا شکاونەو؟ بە دلناییی ئەویش وانیە، گوناح زیان بە ئیمان دەگەیەنێ، بەلام ئیمان بە هەموو گوناحێک هەڵناوێشتەو، بەلام گوناھێک کە لە زاتی خۆی دا کوفرو شیرک و نیفاق بێ، ئیمانی پێ هەڵدەوێشتەو، کەواتە: ئەو بیرۆکەیە ئیستا دەبێم لەووە سەرچاوەی گرتو، لە چۆنیەتیی پێناسە و سەرنجدانی گوناھان، ئایا گوناھو تاوان چییە، دەرھاوێشتەکی چییە؟ لەوێوەش ئەو بیرۆکەیە سەرچاوە دەگرێ، کە ئایا پارێزکاران کێن؟

ئنجا خوا دەفەرموێ: بە دلناییی پارێزکاران ئەوانەی خۆیان پاراستو لە دنیا دا لە هەر شتێک خوا پێی ناخۆشە، ﴿فَظِلِّلْ وَعِثُونَ﴾، لە سێبەرەکان دان و لە سەرچاوەکان دان، واتە: لە شوێنێک دان و لەو باخانەدان کە هەمووی سێبەرە، هەموویشی کانیی و سەرچاوەو جۆگەو جۆبارە، ﴿وَفَوَكَهْ مِمَّا يَنْتَهُونَ﴾، هەروەها لە ئێو میوەجاتێک دان لەوێ ئارەزووی دەکەن، ﴿فَوَاكِهَ كُؤَى فَاقِهَةَ﴾

یه، نه ویش واته: میوه، (قَوَاكِه) یش میوه کان، هه موو جوړه کانی میوه، به لام له وهی خوین ناره زووی ده کهن، هه ر میوه یه ک ناره زووی بکه ن، لیته ق، وه ک له سوور هق (الزخرف) دا خوا ده فرموی: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۷۱) واته: لهو به هه شته دا هه یه، هه ر شتیک نه فسه کان ناره زووی بکه ن و، چاوه کان چیرئ لیوه ربگرن و، ئیوه ش به هه میسه یی تیدا ده میننه وه.

﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنَاتٍ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (پیان ده گوترئ): بخون و بخونه وه به ئاسووده یی و به بی گرفت، به هوئ نه وه وه که ده تانکرد.
(هَنَاتٍ):

ا- ده گونجی مه به ست پئی نه وه بی که خواردنه که به ئاسانی بخورئ و چیرئ لیوه ربگری، به سینایی له گه روو بچینه خوار.

ب- واتایه کی دیکه ی نه وه له: نه و خواردن و خواردنه وه یه به هره ی لیوه رده گرن، دواپی هیچ شوینه واری خراپی نابئ، خواردنیک نابئ دواپی ده رهاویشته ی خراپی بی.

ج- مه به ست پئی نه بوونی ناره حه تی دانانی میزو پاشه روکه، نه و واتایه شی هه ر لیوه رده گری، که واته: پیان ده گوترئ: بخون و بخونه وه نوشی گیانتان بی، به هوئ نه وه که ده تانکرد.

﴿إِنَّا كَذَّلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، ئیمه به و شیوه یه پاداشتی چاکه کاران ده دینه وه، واته: به و شیوه پاداشته دانه وه یه باسما نکرد، ئاوا پاداشتی چاکه کاران ده دینه وه، چاکه کاریش که سیکه:

۱- له زاتی خوئ دا چاک بی.

۲- پاشان په یوه ندیه کی باشی له گه ل خوادا هه بی.

۳- دوايي مامه له يه کي باشي له گهل خه لک دا هه بې، به لې چاکه کار (مُحْسِن) که به (مُحْسِنِينَ) کوده کړي ته وه، ته وه به له زاتي خوې دا چاک بې، ته گهر له خودي خویدا چاک نه بې، په يوه ندييه کي باشي له گهل خوا دا نابې و، به نديا ته ييه کي باش بو خوا ناکات: (الْإِحْسَانُ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ)، (أخرجه البخاري: ۵۰، ومسلم: ۹)، ده بې مروّف له زاتي خویدا خاوه نې تيروانين و بووناسييه کي راست بې، خاوه نې نېهان و عه قيده يه کي ساغ، نجا ده تواني که له گهل خوا دا مامه له يه کي راست و دروستي بې، به نديا ته ييه کي باش بو خوا بکات، دواي ته وهش که به نديا ته ييه کي باش بو خوا ده کات، نجا ده تواني مامه له يه کي چاک له گهل به نده کاني خوا و له گهل ده ورو به يري دا بکات، که واته: ٲيمه ناوا پاداشتي چاکه کاران ده ده ينه وه، ياني: ته وانه ي له خودي خو ياندا چاکن و په يوه ندييان له گهل خوا دا باشه و، به نديا ته ييه کي باش و چاک و ساغ بو خوا ده کهن، له گهل خه لک يشدا مامه له يه کي راست و دروست و شه رعيانه ده کهن، ﴿وَلْيُؤْمِنُوا بِالْمَكْرِبِ﴾ له و روژده سزاي سخت و بېره زا بو به درو دانه ران، نجا ته گهر مروّف به راورد بکات له تيوان سزاي کافره کان دا، که هه مووي ناگرو دوو که له و بليسه يه و، پاداشتي بړوا داراندا که هه مووي سايه و سيپه رو کاني و کانيو ميوه و خوشيه، جياوازيه کي زور گه وړه ده بيني.

﴿كُلُوا وَشَبَبُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ﴾ له کو تاييدا خوا ﴿كُلُوا﴾ رو له بې پروايه کان و تاوان باره کان ده کات و ده فره رموي: که ميک بخون و رابويړن به دنيايي تيوه تاوان بارن، واته: له و ژيانه کورته دنيا ييه دا، خوار دنه که تان و رابواردن و چيژ و هر گرتنه که تان، ماوه يه کي که مه و، خوا ﴿كُلُوا﴾ بو تافیکردنه وه بواړي پيدا ون، ﴿إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ﴾ به دنيايي تيوه تاوان بارن، که واته: دنيا يان! وه که به رزه کي بانان بو ي ده رناچن و، سزاي ته و تاوان بار ييه تان و ورده گر نه وه، به لام تيستا خوا ده رفه ت و مه و داي دا ون، به که يفي خوتان چي ده خوون، بخون، پاک و پيس، حه لال و حه رام، ﴿وَتَمْنَعُوا﴾ هه وروها رابويړن، چون راده بويړن به حه لالي يان به حه رام يي، چون چيژ و ورده گرن، به لام گرنک ته وه يه هه مووي که مه، هه م خوار دنه که و هه م رابواردنه که ش که مه و، له ماوه يه کي که م دايه.

﴿وَيْلٌ لِّمُؤْمِنَةٍ لَّيَمَّكَرْتِ﴾، لەو پۆژەدا سزای سەخت و بێرەزا بۆ بەدرۆدانەران (ی سزای خوا، پاداشتی خوا، دیداری خوا، پۆژی دواوی).

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُواْ لَّآيَرْكُمُ﴾، ھەر کاتیش پێیان بگوتی: رکووع بەن، رکووع نابەن، وشە (رکووع) ھەرچەندە ئیمە کە لە زمانی کوردیی دا بەکاری دیتین، ھەر ئەو رکووعیە کە لە نوێژدا، بەلام لە ئەسلی زمانی عەرەبیی دا، وشە (رُكُوع) چەمینەو یەکیك لە واتایەکانی، چەمانەو (إنحاء) یش لە نوێژدا یەکیكە لە پایەکانی نوێژ، ھیچ نوێژیك بەبێ رکووع وەبەرناکەوێ، وەك چۆن بەبێ کړنووش (سُجود) بە بەرناکەوێ، بەبێ ڤاوەستان و خۆتندن قورئان بەپێو، وەبەرناکەوێ، بەبێ خۆتندن تەحییات وەبەرناکەوێ، ئەوانە ھەموویان پایە نوێژن، (رُكُوع) لە زمانی کوردیی دا واتە: چەمینەو (إنحاء) ئەویش ئەو یە کە مەروڤ لە ئیوەراستی دا بچەمیتەو، بەلام ئیوچاوانی و دەستی و ئەژنوی نەگەنە زەوی، ئەگەرنا پتی دەگوتی: کړنووش (سُجود)، بەلام لە زمانی عەرەبیی دا، وەك چۆن ئەو پایەییە نوێژ دەگریتەو، کە بریتیە لە چەمینەو، بە ھەمان شێو مانای سەجدەش دەگریتەو، ھەر وەھا مانای ملکہ چیش دەگریتەو، ھەرچەندە لە کوردیش دا وشە (چەمینەو) بە مانای ملکہ چیش بەکاردی، دەگوتی: فلانکەس ناچەمیتەو، واتە: مل نەوی ناکات، تەسلیم نابێ، زەبوونی دەرنابێ، بەلام وشە (رُكُوع) ئەگەر ھەر بێژە عەرەبییە کە بەکاربھێنێ، خەلک بەو واتایە لێی تێدەگات کە پایەییە کە لە پایەکانی نوێژ، بەلام وشە (رُكُوع) لە زمانی عەرەبییدا گرنگە ئیمە بزائین: وێرای واتا ڤاڵەتیە کە، واتایەکی مەعنەوییە ھەیە، بەلکو جاری وایە واتا مەعنەوییە کە بەھێزترە لە واتا ڤاڵەتیە کە، لێرەش دا بە دلنیا یی مانا مەعنەوییە کە مەبەستە، واتە: ئەگەر پێیان بگوتی: ملکہ چ بن بۆ خوا، بچەمیتەو بۆ خوا، لە بەردەم خوادا خۆتان بە کەم بگرن، خۆیان بە کەم ناگرن و ملکہ چ نابن بۆ خوا، بە پلەیی یە کەم مەبەست پتی ئەو یە، ئنجا لە ئیو مانای ملکہ چ بوون و چەمینەو دا بۆ خوا،

ړکوو عیش هه یه و، په کټیک له پایه کانی نوژیښ بریتیه له ړکوو و بردن، یانی: ړکوو و بردن، به ښکته له واتی گشتی وشه ی (ړکوو) که لټره دا به کارها ته و.

﴿وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ له و ړوژده سزای سه خت ب و به دروډانه ران، به دروډانه رانی سزاو پاداشتی خوا، به دروډانه رانی ړوژی دوا یی، به دروډانه رانی په یامی خوا، هه مووی ده گرېته وه.

له کوثاییدا ده فهرمو ی: ﴿فَإِنِّي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ له دوا ی وی (له) دوا ی قورثان، مسوگر رانوده که ب و قورثان ده چټه وه هه چهنده باسی نه کراوه، بړوا به چ فهرما یشټک دین؟ واته: نه گهر بړوا به قورثان نه هیئن، که تا که موعجزه ی پیغه مبه ری خاتمه ﷺ ب و نیسپاقی پیغه مبه رایه تیه که ی، وه ک پیشت ر با سمان کردوه و نه و دوو نایه ته ی سووره تی (العنکبوت) زور به ناشکرا ده یگه یه نن، که خوا ده فهرمو ی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾﴾ واته: گو تیان: ده بړوا یه نیشانه کانی له په روه رد گاریه وه ب و دابه زن (واته: موعجزه کانی وه ه ی پیغه مبه رانی پیشوو، خوا ده فهرمو ی: نه ی موحه ممه د ﷺ!)، بلن: نیشانه و موعجزه کان ته نیا له لایه نن خوا و ون و، من ته نیا تر سیته ریکی ړوون و ناشکرام، ثایا ب و نه وان به س نیه که ټیمه کتبی ټکمان دابه زان دوته سهرت به سه ریان دا ده خو یندر ټه وه، به دنیایی له وده دا (له و کتبه دا که به سه ریان دا ده خو یندر ټه وه) به زه یی (خوا) و بیرخه روه هه یه، ب و کومه لیک بړوا یینن.

کومه لیک بیان ه وی بړوا یینن، قورثان به سه به لگه و موعجزه ی راستی موحه ممه د ﷺ ب و و، که ساینټیکش له ټیمان هیئان نه خه فټینن و نه یانه وی ټیمان یینن، نه گهر دنیا پر ب و له به لگه و موعجزه، هه ر ټیمان ناهینن، بویه خوا ده فهرمو ی: ﴿فَإِنِّي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ له دوا ی قورثان به چ فهرما یشټک

بروا دینن؟ واته: ئەم قورئانه بەرزو مەزنه، دوا دواندن و فەرماشتی خوایه بو
 مروڤایه‌تی، ئەم قورئانه پرە له نهێنییه‌کانی که له گەردوون دا هەن و، مروڤ
 پێویستی پێیان ههیه بیانزانن، وهك ده‌فرموئ: ﴿قُلْ أُنْزِلَ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا رَحِيمًا﴾ ۱ الفرقان، واته: بلی ئەو که‌سه
 دایه‌زاندوه که نهێنی نیو ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌زانن، بێگومان ئەو لێ‌بوردی
 به‌به‌زه‌یه، ئەم قورئانه پرە له نوورو خێرو به‌ره‌که‌ت، ئەگەر بروا به‌م قورئان
 و به‌م فەرماشته‌یه‌هێنن، له‌ دوا‌ی وی، له‌سه‌ر بناغه‌ی چ فەرماشتیک بروادینن؟
 خوا له‌ دوا‌ی قورئان، هیچ فەرماشتی دیکه‌ له‌گه‌ڵ مروڤایه‌تی ناکات، قورئان
 دوا فەرماشتی خوا بووه‌ له‌گه‌ڵ مروڤایه‌تی دا کردوو‌یه‌تی، که‌واته: ئەگەر له‌سه‌ر
 بناغه‌ی ئەم قورئانه بروانه‌هێنن، مانای وایه‌ هه‌ر نایانه‌وی بروابینن و، له‌ بروا
 هێنان ناخه‌فتین و مه‌به‌ستیان نیه‌.

خوا به‌ لوتف و که‌په‌می خو‌ی، ئیمه‌ له‌و که‌سانه‌ بگێڕی که‌ له‌سه‌ر بناغه‌ی
 ئەم فەرماشته‌ی خوا، ئەم کو‌تا فەرماشته‌ی خوا، باشترین و قوولترین و پرا‌ست‌ترین
 و چاک‌ترین ئیمان بێنن، تا‌کو هه‌م له‌ دنیا‌دا سه‌ر به‌رزو سه‌رفراز بین و، هه‌م
 له‌ دوا‌ڕۆژیش دا به‌خته‌وه‌ربین و به‌ دیداری خوا‌ی په‌روه‌ردگار شاد بین.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

لە قیامەتدا بە بێبروایان دەگوێری: بە خێرای بەرەو ئەو سزایە بچن، دەرپەرن، کە بە درۆتان دادەنا، دووکەتیک کە سێبەرنیکی سێ لقی هەیە، نە فێنکایی تێداوە نە گرو گلپە ی ناگر دەگیرێتەو، پارچە بلیسە ی وەك کۆشکان فری دەدا، کە شیوە ی پەو حوشتی زەرد دەکەن، بۆیە سزای سەخت و دژوار بۆ بەدرۆدانەران قیامەت:

خو دەفرموی: ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ (١) ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي تِلْكَ﴾ (٢) ﴿شُعْبٍ﴾ (٣) ﴿لَا ظِلِّ وَلَا يَنْفَعُ مِنَ النَّارِ﴾ (٤) ﴿إِنَّمَا تَرْمُونَ بِشَرٍّ كَافٍ﴾ (٥) ﴿كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صَفَرٌ﴾ (٦) ﴿وَبِلَّيْمٍ لِّمُكَذِّبِينَ﴾ (٧)

شیکردنەوی ئەم ئایەتانە، لە شەش بەرگەدا:

(١) - ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾، پاكەن و دەرپەرن بەرەو لای ئەوەی بە درۆتان دادەنا، (طَلَقَ طَلَّاقٌ)، بە مانای بەرھەڵداکردن و بەرھەست لەبەردەمدا لابردنە، وشە ی (طَلَّاق) واتە: بەرھەڵداکردن، لە ئەسڵدا بۆ بەرھەڵداکردنی ئاژەڵ بەکاریان هێناوە.

(أَنْطَلِقُوا) لەسەر کێشی (انفعال)، لە (إِنْطَلَّاق) دەوێ، کە لە (طَلَّق) دەوێ هاتو، (أَنْطَلِقُوا) واتە: بە خێرای بچن، ئەگەر ھەموو بە کوردییەکی پەتیی بیلێن: پاكەن، دەرپەرن، ﴿إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾، بەرەو لای ئەوەی بە درۆتان دادەنا، لێرەدا: ﴿إِلَى مَا﴾ (ما) (موصولة) یە، یانی: (إِلَى الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ)، دەرپەرن بە خێرای بچن بەرەو لای ئەوەی تێو بەدرۆتان دادەنا، کە بریتییە

له دۆزه خ، لهو سزایه ی چاوه ریتی بیروایان ده کات، واته: به رهو لای دۆزه خیک که به درۆتان داده ناو، پیتان و ابوو راست نیه و نه فسانه یه، برۆن به خیرایی!

(۲) ﴿اَنْطَلِقُوا اِلٰى طَلٰى ذٰى ثَلٰثِ شُعَبٍ﴾، برۆن به خیرایی، ده رپه پرن به رهو لای سیبه ریگ که خاوه ن سئ لقه، سئ به شه، نه گهر به: (اَنْطَلِقُوا) بخوێتته وه، پسپوړانی زمان و رهوانیژی گوتوو یانه: دووباره کردنه وه که بو سه رزه نشکر دن، یاخود بو به که م دانان و بو پالپتوه نان و به ریکردنه، به لام خوێندراویشه ته وه: (اَنْطَلِقُوا) ده رچوون، یانی: دوا ی نه وه ی پیتان گوترا: (اَنْطَلِقُوا) ده رپه پرن، یه کسه ر ده رپه پرن و رۆیشتن به رهو سیبه ریگی خاوه ن سئ لق، سئ به ش، وشه ی (شُعَب) کو ی (شُعْبَة) یه، (الشُعْبَة: الْفَرِیقُ وَالطَّائِفَةُ وَالْقِطْعَةُ مِنَ الشَّيْءِ)، (شعبة) به شیگ و کو مه لیک و پارچه یه که له شتیک.

(الطبري) له (مجاهد) وه به ژماره (۳۶۰۷۰) هیناویه تی ده لئ: ﴿طَلٰى ذٰى ثَلٰثِ شُعَبٍ﴾، (طَلٰى وَذَخَانَ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ) واته: سیبه ریگ و دووکه لیک که خاوه ن سئ به شه.

ههروه ها (مجاهد) گوتوو یه تی: (ذَخَانَ جَهَنَّمَ) مه به ست پیتی دووکه لی دۆزه خه.

(۳) ﴿لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْلَهَبِ﴾، نه سیبه ریگی خهستی هه یه، نه سوودیشی هه یه بو بلێسه، (ظلیل: الْقَوِيُّ فِي ظِلَالِهِ، مِثْلُ لَيْلِ اللَّيْلِ، وَشِعْرُ شَاعِرٍ)، (ظلیل) واته: به هیز له سیبه ره که یدا، سیبه ری خهست، وه: شه ویک شه، شیعریکی شاعیر، خوا ده فهرمو ی: ﴿لَا ظَلِيلٍ﴾، سیبه ره و فینکایه تبیه کی خهستی نه، ﴿وَلَا يُغْنِي مِنَ الْلَهَبِ﴾، نه ک هه ر سیبه ریگی خهستی نه، که مرو ف له سایه ی دا پشوو بدات، بگره بو بلێسه که ش بئ سووده، نایگړیتته وه و لئ ناپارێژی، چونکه سیبه ری خهست که تیشکه ی نه بئ، که لئنی نه بئ، تیشکی خوړی پیدابئ، مرو ف ده توانئ له په ناو سایه ی نه و سیبه ره دا، پشوو بدات، به لام نه گهر تیشکه ی تیدابن، جاری وایه که سیک پشوو له بن ساباتیک ده دات، به لام سه ره که ی باش نه گیراوه و چلویه که ی و نه و گیایه ی ده خرته سه ری،

(۱) پارچه ی تیشکی خوړ (تیشکه) ی پئ ده گوتړئ، که له بو شایی و که لئنی دره خت بان که پرو ساباته وه دق.

زۆر نېھو، تېشكەي خۆرى لېۋە دېن، مروفېش ئەگەر بېھوۋى پاكىش، ياخود داېنىشى و تېشكە لېيىدەن، بېزار دەبى، ئىنجا ئەو سىبەرەش وانىە، سىبەرىكى خەستى واپى، پشووۋى لە بن بدەن، ﴿وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِ﴾ نەك ھەر ئەۋەندە، بەلكو ھىچ سوودىكىيان پى ناگەيەنئ لەو بلىسەي ئاگرى دۆزەخە، (لەب) بلىسە، ئەۋەيە كە لە ئاگر بەرزەبىتەۋە، بە كوردىي پى دەلېن: بلىسە، كلىە، زمانەي ئاگر.

(الطبري) ئاۋاي ماناي لىكدادەتەۋە دەلى: (لَا هُوَ يَظْلُهُمْ مِنْ حَرِّهَا، وَلَا يَكْتُهُمْ مِنْ لَهَبِهَا)، ئەو سىبەرە نە ئەۋەيە لە گەرمایەكەي سىبەريان لى بكات و، نە ئەۋەيە لە بلىسەكەشى پەنايان بدات و بىناپارىزى.

﴿وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِ﴾ (الْإِنشَاء: جَعَلَ الْغَيْرُ غَنِيًّا)، (إِغْنَاء) واتە: جگە لە خۆى بى نيازو دەۋلەمەند بكات، لىردەدا مەبەست ئەۋەيە: زىنايان لى دورور ناخاتەۋە سوودىشيان پى ناگەيەنئ، لىردەدا (يُغْنِي) لە: ﴿وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِ﴾ دا، (ضَمَّنْ) (لَا يُغْنِي) مَعْنَى (لَا يُبْعِدُ) لِيَا عَذْبِي ب «مِنْ»، وشەي (يُغْنِي) زياتر بە (عَنْ) بەركار دەخۋازى، (أَعْنَاءُ عَنْهُ) واتە: لەۋى بى نياز كرد، بەلام لىردەدا بە (مِنْ) بەركارى خواستەۋە تىپەرى كىردە بۆ بەركار (مفعول بە) تاكو ماناي دورور دەخاتەۋە (يُبْعِدُ)ى بخىرتە تىۋ، كەۋاتە: ﴿وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِ﴾، واتە: (لَا يَذْفَعُ عَنْهُ اللَّهُبُّ وَلَا يُبْعِدُ عَنْهُ اللَّهُبُّ)، نە بلىسەي ئاگرى لى بەرپەرچ داتەۋە نە لېشى دورودەخاتەۋە، يان: نە سوۋدى پى دەگەيەنئ لە بەرانبەر بلىسەي ئاگرىداۋ، نە بلىسەي ئاگرىشى لى دورور دەخاتەۋە، چونكە كىردارىك كە بە پىتىك بەركار دەخۋازى، يان بەبى پىت بەركار دەخۋازى، ئەگەر ئەو پىتە گۆردا بە پىتىكى دىكە، كە عادەت نەبى بەركارى پى بخۋازى، ياخود پىتىك زىاد كرا بۆ خواستنى بەركار، كە ئەو كىردارە لە ئەسلدا پتۈيىستى بەو پىتە نەبوۋ، ئەو كاتە وپراي مانا ئەسلىيەكەي خۆى، مانايەكى دىكەشى دەرپىتە تىۋ، ئەۋەش لە زمانى عەرەبىي دا پى دەگوتىرى: (تَضَمَّنْ) واتە: خستە تىۋ، واتە: وپراي ئەۋەي ماناي ئەسلى خۆى ھەيە، مانايەكى دىكەشى بۆ زىاد دەبى.

٤- ﴿إِنَّمَا تَرَىٰ بِشَرِّ الْبَقَرِ﴾، ئەو ئاگرە بلىسان فرى دەدات، وەك كۆشكان، (إِنَّمَا) راناوەكەى بۇ ئاگرى دۆزەخ دەچىتەو، واتە: ئەو ئاگرە، (تَرَىٰ): (تَقْذِف) فرى دەدا، دىھامو، (بَشَر)، (شَر) كۆى (شَرَّة) يە، (وَهِيَ الْقِطْعَةُ الْمُسْتَعْلَةُ يَدْفَعُهَا لَهَبُ النَّارِ وَالْقَمَرُ: الْبِنَاءُ الْعَالِي، وَالتَّعْرِيفُ فِيهِ لِلْجَنَسِ، أَيْ الْكُلْصُورِ)، واتە: (شَر) كۆى (شَرَّة) يە كە برىتە لە پارچەى گرگرتووى بلىسە، ئاگر دەبهاو، (قَصْر) یش خانووى بەرزەو ناساندن (تعريف) هەكەى بۇ تىكرا (جنس) يە، يانى: وەك كۆشكان، واتە: ئەو ئاگرە بلىسان فرى دەدات، وەك كۆشكان، چونكە وشەى (قَصْر) واتە: بىناى بەرز، خانووى بەرز، كۆشك، (أَل) ى ناساندنى لەسەرە و، مەبەست پىي جىنسە، واتە: ھەر يەك كۆشك نا، بەلكو كۆى كۆشكان، وەك كۆشكان وان، بۇيش تىمە واما نا کردو، ئنجا خوا ﷻ وىچواندىكى دىكەشى تىدا دەكات، دواى ئەوئەى ئەو بلىسەو كلىپانەى ئاگرى دۆزەخ فرىيان دەدا، بە ھەوادا، چواندى بە كۆشكە بەرزەكانەو، ئنجا دەيانشوبەينى بەرەو حوشترى زەردىشەو دەفەرەموى:

٥- ﴿كَأَنَّهُ جُمِلَتِ صَفَرٌ﴾، ئەو (پارچە ئاگرە بلىسانەى دۆزەخ فرىيان دەدات)، وەك پەرەو حوشترى زەرد وان.

(جَمَالَة) كۆى (جَمال) ەو، ئەویش كۆى (جَمَل) ە، ماناى واىە (جَمَالَة) دەبىتە كۆى كۆ، واتە: وەك چەند پەرەو حوشترىكان وان، خویندراویشەتەو: (جَمالات) ئەو كاتەش (جَمالات) دەبىتە كۆى (جَمَالَة) و، ئەویش كۆى (جَمال) ە، كە كۆى (جَمَل) ە، مانا واىە (جَمالات) دەبىتە كۆى كۆى كۆ (جَمْعُ جَمْعِ الْجَمْع).

بىگومان خوا ﷻ كە ئەو وىچواندانە دىتتەو، تەنبا بۆ گەلى كوردى نەبوو، بەس بۆ عەرەبى نەبوو، بۆ توركى نەبوو، بۆ فارسى نەبوو، بۆ پۆزناوای نەبوو، بۆ پۆزھەلاتى نەبوو، بەلكو بۆ ھەموو مرقۇبا تىيە، ھەموو مرقۇبا تىيش كۆشكان دەبين، ئەگەر شارنشین بن، كۆشكى بەرز، ئنجا با بزائن ئەو بلىسانەى ئاگرى دۆزەخ فرىيان دەدا، ھىندەى كۆشكان، ھەرەوھا ئەگەر بىابانشین و گوندنشین بن، پەرەو حوشتران دەبين، حوشترى زەرد، ئنجا با بزائن

ئەو بلىسە ئاگرانە، ۋەك رەوۋە خوشتران وان، ۋەك كۆمەلە خوشترىك، كە پىكەوۋە دەپۆن، ئىنجا (صُفْر) یش كۆى (أَصْفَر) ە و، چ مەبەست مانا ئەسلىيەكەى خۆى بىى واتە: رەوۋە خوشترى زەرد، چ ۋەك ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: مەبەست رەوۋە خوشترى رەش بىى، ۋەك (الطبري) دەلىى: (وَيُقَصَّدُ بِالْجِمَالَاتِ الصُّفْرِ: الْإِبِلُ السُّودُ، لِأَنَّ ذَلِكَ هُوَ الْمَعْرُوفُ مِنْ كَلَامِ الْعَرَبِ، وَصُفْرٌ جَمْعُ أَصْفَرٍ، وَسُودٌ جَمْعُ أَسْوَدَ)، واتە: مەبەست لە (الجِمَالَاتِ الصُّفْرِ)، خوشترە رەشەكانە، رەوۋە خوشترى رەش، چونكە ئەوۋە زاندراوۋە لە قەسەى عەرەبان كە وشەى (صُفْر) يان بۆ (سود) بەكارھىناوۋە، (صُفْر) یش كۆى (أَصْفَر) ەو (سود) یش كۆى (أَسْوَد) ە.

بەلام ئەگەر مەبەست پىنى خوشترە زەردەكانىش بىى، چونكە خوشترى زەردىش ھەن و، خوشترى رەشىش ھەن، لە ھەردووك حالاندا ويچواندن (تەشبيھ) ەكە پر بە پىستى حالەتەكەيە.

(٦) - ﴿وَبَلِّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، لەو پۆژەدا سزاي سەخت بۆ بەدرۆدانەران، واتە: بەدرۆدانەرانى سزايەك كە خوا دايناوۋە بۆ بىيروايانى خراپەكار.

ئىنجا وشەى (قَصْر) وىراى ئەوۋەى دەگونجى مەبەست پىنى جىنسى كۆشك (قَصْر) بىى، واتە: كۆشكەكان، چونكە (أل) ى ناساندنى لەسەرەو ئەويش بۆ جىنسە، واتە: كۆى كۆشكان، ھەندىك لە زانايانىش ۋەك (قعدة) كە (الطبري) بە ژمارە (٣٦٠٨١) لىوۋەى ھىناوۋە دەلىى: (الْقَصْرُ: أَصُولُ الشَّجَرِ وَأَصُولُ النَّخْلِ)، (قصر) قەدو بنكى درەخت و قەدو بنكى داز خورمايە (كە ئەويش زۆر گەورەيە).

ھەروەھا (ابن عباس) یش كە (الطبري) بە ژمارە: (٣٦٠٨٤) لىيەوۋە ھىناوۋە، گوتوويەتى: ۋەك چۆن بە: (جِمَالَات) خوئندراوۋەتەوۋە، بە: (جِمَالَات) یش خوئندراوۋەتەوۋە، (جِمَالَات) یش كۆى (جُمَالَة) يە، ئەويش برىتيە لە پەتىكى گەورە كەشتىي پىن قايمىم دەكرى، پىشى دەگوترى: (الْقَلَس)، واتە: ئەو بلىسە ئاگرانەى دۆزەخ فېريان دەدا، ۋەك گووش و پەتى گەورە وان كە كەشتىيان پىن قايمىم دەكرى.

بە لَام (الطبري) دەلێ: (أَوَّلَى الْقِرَاءَتَيْنِ عِنْدَنَا مَا عَلَيْهِ قِرَاءَةُ الْأُمِّصَارِ وَهُوَ سَكُونُ الصَّادِ، وَأَوَّلَى التَّأْوِيلَاتِ بِهِ أَنَّهُ الْقَصْرُ مِنَ الْقُصُورِ)، واتە: باشتەین خویندنهوێ له لای ئێمە ئەوێهه که خەڵکی شارەکان پێیان خویندۆتەوێ، ئەویش ئەوێهه پیتی (صاد) زەنەدار بێ: (كَالْقَصْرِ)، باشتەین ماناش بۆ وشە (قَصْر) ئەوێهه که یه‌کێکه له (قُصُور).

واتە: (أل)ه‌که‌ی سه‌ر (القَصْر) بۆ جینسی (قَصْر)ه‌و به‌ مانای کۆشکه، که‌واته‌: (الطبري) ئەو مانایه‌ پەت ده‌کاته‌وه‌ که (قِتَادَة) هێنای، که‌ مه‌به‌ست له‌ (قصر) ب‌نکه‌ دارخورما یان ب‌نکه‌ دره‌خت ب‌ی و، ده‌لێ: مه‌به‌ست پ‌یی کۆشکه‌.

مەسەلە ی دووهم:

لە قیامەتدا بێپروایان بۆ قسە دەبن و، مۆلەتیان نادری پۆزشیش بێننەوه،
تەنیا سزای سەختیش شایستە ی ئەو بەدرۆدانەرانیە، خواش پێیان دەفەرموی:
ئەمڕۆ پۆژی لێک هەلاواردنە، ئێوەو تیکرای کۆمەلگا پێشووە بێپروایە کاهان
خپ کردوونەوه، ئنجا ئەگەر پیلانیکتان هەیه لە دژم، کەمتەرخەمی مەکن و،
سزای سەخت بۆ بەدرۆدانەران پۆژی لێک هەلاواردنی پاک و پێسان:

خو دەفەرموی: ﴿ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴾ (٣٥) وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْتُكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فِكِيدُونِ ﴿٣٩﴾ وَيَلْ
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە شەش بڕگەدا:

(١) - ﴿ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴾، ئەمە پۆژیکە تێیدا نادوین، لێرەدا (یوم) پالداوێتە لای:
﴿ لَا يَنْطِقُونَ ﴾، (إِصَافَةٌ «يَوْمٌ» إِلَى «لَا يَنْطِقُونَ» تَعْرِيفٌ لِلْيَوْمِ بَأَنَّهُ هُوَ يَوْمٌ يُعْرَفُ بِمَدْلُولِ
هَذِهِ الْجُمْلَةِ)، یانی: پالدانی (یوم) بۆ لای (لَا يَنْطِقُونَ) ناساندنی پۆژەکیە بەوهی ئەو
پۆژە، بەهۆی ئێوە پۆژی ئەو پستەیهوه دەزانێ.

﴿ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴾، یانی: ئەمڕۆ پۆژی ئەوهیه بێپروایان قسە ی تێدا ناکەن،
تێیدا نادوین، هەر وهه خۆندراویشەتەوه: (هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ)، یانی: ئەمە
پۆژی تێدا نە دوانیانە، وشە ی (یوم) بەهۆی زەرف (ظرف) بوونەوه، حالەتی
(نصب) ی وهگرێتەوه.

(٢) - ﴿ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴾، مۆلەتیشیان نادری پۆزش بێننەوه، داوا ی لێبووردن
بکەن، خۆندراویشەتەوه: (وَلَا يَأْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ)، (خو) مۆلەتیان نادات، پۆزش
بێننەوه داوا ی لێبووردن بکەن.

ئىنجا بۆچى فەرموويهتى: (فَيَعْتَذِرُونَ) و ئەيفەرمووه: (فَيَعْتَذِرُوا)؟ وهلام: ئەم
پىستەيە پىستەيەكى دەستپىكىيە (جملة إستثنائية)، پىسپۆرىك گوتوويهتى: (إِسْتِثْنَاءٌ
تَقْدِيرُ: فَهْمٌ يَعْتَذِرُونَ)، ئەمە دەستپىكە مەزەنەكەي: مۆلەتيان نادى، ئىنجا
ئەوان پۆزىش بېيىنەوه.

لىرەدا (فخرالدين الرازي) پىرسپارىك دەورووژىنى دەلى: چۆن خوا ﷻ مۆلەتى
بىيروايان نادات داواي لىبوردى لىيكەن و پۆزىش بېيىنەوه، كە پۆزىش ھىتانەوه
سىفەتتىكى بەرزە وەك گوتراوه: (الْعَذْرُ عِنْدَ كَرَامِ النَّاسِ مَقْبُولٌ) واتە: پۆزىش
ھىتانەوه لە لاي خەلكى بەرپىز وەردەگىرى، (الرازي) دوو وەلامان دەداتەوه:

۱- مەبەست پىتى پۆزىش ھىتانەوهى بى كەلكە، كە بلىن: داواي لىبوردهان ھەيە،
نەمانزاني، ئايا پىغەمبەرانتان بۆ نەھاتن؟ با، يان: ھەمانگىرەوه بۆ دنيا، ئەوانەش ھەموويان
پۆزىش ھىتانەوهى بى كەلك و بى سوودن و، ھواری ئەو جورە پۆزىش ھىتانەوانەيان
نادى.

۲- قىامەت شوئى كارى چاك و فەرمانبەرىي بۆ خوا نىيە، چونكە پىغەمبەران (عليهم
السلام) لە دنيا دا ھاتوون، بۆ ئەوهى بيانوو و پۆزىش بە دەست خەلكەوه نەھىلن،
ھاتوون وريايان بىكەنەوهو بىانترسىنن، كەواتە: پۆزى دوايى شوئى ئەو نىيە، بۆيە
مۆلەتى ئەوھيان نادى و كە پۆزىش دىننەوه، پۆزىشەكەيان لى وەناگىرى، ﷻ وَلَا يُؤْذُنُ
هُمَّ فَيَعْتَذِرُونَ، واتە: مۆلەتيان نادى پۆزىش بېيىنەوه، پۆزىشك سوودى ھەي، ئەكەرنا
بىيروايان لەوئىدا زۆر ھاور دەكەن و داواي لىبوردىن دەكەن، بەلام بى سوودە.

بۆيە زانايان دەلىن: ھىچ دژيەكىي (تناقض) و تىكىگىراتىك لە نىوان ئەو
ئايەتە بە پىزەو ئايەتاتىكى دىكەدا نىيە، كە خوا تىيان دا باسى دان بەھەلەي
خۇدا ھىنان و داواي لىبوردىن كىردى بىيروايان دەكات، بۆ وئىنە:

يەكەم: خوا ﷻ لە سوورەتى (الغافر) دا دەفەرموى: ﷻ قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتَيْنِي وَأَحْيَيْنَا
أُنْتَنِي فَأَعْرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ ﴿١١﴾ غافر، (بىيروايەكان

هاواریان کرد) گوتیان: پەرورەدگارمان! دوو جارمان مراندتین و، دوو جارانیشت ئیاندتین، ئنجا داھمان بە گوناھەکانی خۆماندا هینا، ئایا هیچ پێیەکی دەرچوون هەیه؟ کە وەک کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (غافر) دا گوتوو مانە: دوو جارمان مراندتین؟ مردنی یەكەم ئەوێە کە ئیانان نەبوو، خوا ئیانێ بە بەردا کردوون.

ب- مردنی دووێەمیش ئەو کاتێە کە ئیانێ یەكەمی دنیا بە جێدێلن، هەر وەها کە دەلێن: دوو جارمان ئیانیتین: أ- ئیانێ یەكەم ئەوێە کە ئیانان نەبوو و خوا ئیانێ پێداون.

ب- ئیانێ دووێەمیش ئەوێە کە لە پۆژی دوا یی دا زیندوو یان دەکاتو، ئنجا ئایا ئەوێە لە سوورەتی (غافر) دا هاتو کە داوای لێبوردن دەکەن و پۆزش دێننەو، لەگەڵ ئەوێە لێرە دا خوا دەفرموی: ﴿وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْدِرُونَ﴾، مۆلەتیان نادری پۆزش بهێننەو، ئایا تێک ناگیرن؟!.

دووێەم: هەر وەها کە لە سوورەتی (فاطر) دا خوای پەنھانزان لێیان دەگێرێتو و دەفرموی: ﴿وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رِئَاً أَخْرَجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلْ أَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرْ فِيهِ مَن تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ﴾ (٢٧) فاطر، واتە: لەویدا هاوار دەکەن پەرورەدگارمان! دەرمان بێنە کردو وێ چاک دەکەین، جگە لەوێ دەمانکرد، (یان: ھانبەو بۆ دنیا، یان جارێکی دیکە تاقیمان بکەو)...

سێیەم: هەر وەها کە لە سوورەتی (الصفات) دا خوا دەفرموی: ﴿وَأَقْبَلِ بُعْثُ عَلَى بَعْضِ يَسَاءَ لَوْلَا﴾ (٢٧) الصفات، ھەندێکیان ڕوویان لە ھەندێکیان کرد، (لە نێوان خۆیان دا) پرسیاریان لە یەكدی دەرکرد، کەواتە: لە قیامەت دا قسە دەکەن و پێکھو دەدوین! ئنجا ئایا ئەوانە تێکناگیرن لەگەڵ ئەوێ تێرە؟

وہ لہمە کە ئەوێە نەخیر تێک ناگیرن، چونکە:

أ- ئەو پۆزش ھێنانەوێە ی خوا لایدەبات و دەفرموی: پۆزش ناھێننەو، واتە: پۆزش ھێنانەوێە ی سوودیان پێ بگەین.

ب- وہ لایمکی دیکہ ئەوہیہ: پۆژی دواپی قۇناغ قۇناغە، لە قۇناغیکدا بوار نادری کەس قسە بکات، یاخود هەر بۇ خۇیان نایانپەرژیتە سەر پۆزش ھێنانەوہو داواى لیبوردن کردن و قسەکردن، بەلام لە قۇناغی دیکەدا بواریان دەدری قسە بکەن و، دەیانپەرژیتە سەر ئەوہی داواى لیبوردن بکەن.

ج- یاخود مۆلەتبان نادری قسە بکەن لە کاتیکدا لە قیامەت دان، واتە: لە کاتیکدا خەریکی سزاو پاداشت درانەوہن، بەلام دواپی کە دەچنە ئیو دۆزەخەوہ، لەویدا ئەوانەى خواى پەرورەدگار باسیان دەکات، کە دان بە گوناحی خۇیان دا دیتن و ھاوار دەکەن و پیکەوہ قسە دەکەن، ئەوہ ھەمووی لە دۆزەخ دایە، بەلام لە کاتیکدا لە گەرمەى کۆکرانەوہو سزاو پاداشت دان، ئەوہى خوا ﷻ لایدەبات ھى ئەو کات و قۇناغەى.

۳- ﴿وَلِیَوْمَیْزِ الْمُکَذِّبِیْنَ﴾، لەو پۆژەدا سزای سەخت بۆ بەدرۆدانەران، واتە: بەدرۆدانەرانى ئەو پۆژە کە تیییدا بى دەنگ دەکرین، یاخود تیییدا قسەىەکیان نابن بیکەن.

۴- ﴿هَذَا یَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنٰکُمْ وَالْأَوَّلِیْنَ﴾، ئەمە پۆژی لیک ھەلاواردنە ئیوہو پیتشووەکاھان ھەمووتان کۆ کردوونەوہ.

سەرچەم کۆمەلگاو خەلکە بپیروا پیتشووەکاھان لەگەل ئیوہە، ئەى بپیروایانى کە لەسەر پیغەمبەرى خاتەم حساب دەکرین! ھەمووناخمان پیکەوہ خپ کردوونەوہ.

۵- ﴿فَإِنْ كَانَ لَکُمْ کِذٌّ فِکْذُوْنِ﴾، ئنجا ئەگەر پیلانیکتان ھەىە، فیلانیکتان ھەىە، نەخشەىەکتان ھەىە، لە دژی من بەکارى بپنن، (الْأَمْرُ: لِلتَّعْجِیزِ وَالشَّرْطُ لِلتَّوْبِیْخِ وَالتَّنْذِیْرِ یَسْوَءُ صَنِعُهُمْ)، لیرەدا کە دەفەرموئ: ﴿فَإِنْ كَانَ لَکُمْ کِذٌّ فِکْذُوْنِ﴾، فەرمانکردنەکە بۆ دەسەوسانکردنە، (واتە: ھیچتان لە دەست نایەت)، وەک کەسێک بە کەسێک کە لە بەرانبەریدا بى دەسەلاتە، دەلێ: چیت پى دەکرى بیکە! دەزانى ھیچى پى ناكرى، مەرچەکەش کە دەفەرموئ: ﴿فَإِنْ كَانَ لَکُمْ کِذٌّ﴾، (إن) مەرچیە (شَرْطِیَە) یە بۆ

سهرزه نشکرند، بوی بیرخستنه وهی کرده وه خراپه کانپانه، واته: وهک چوَن له دنیا دا پیلان و فیلکتان له دهست دهات، ئیستاش نه گهر پیلان و فیلکتان له دهست دی، له دژی من، بیکه، وهک چوَن کاتی خوئی له دژی ئاین و بهرنامه ی من و پیغه مبهری من، پیلان و فیلتان دهگیرا، به لام ئایا ئیستا هیچتان له دهست دی؟! به دنیایی نه خیر، که واته: نه وه نه و ژۆیه که چاوه پیتان دهکات.

(۶) - ﴿وَلِیَوْمَیْذِ لِّلْمُکْرِدِیْنَ﴾، له و ژۆیه شدا سزای سهخت و بیرهزا بۆ به درودانه ران (ی دیداری خواو، سزاو پاداشتی خوا).

لیره دا پیم چاکه قسه یه کی (الطبری) ببنمه وه که تیشکی زیاترمان بۆ دهخاته سهر نه وهی (فخرالدین الرازی) وروژانندی: لیره دا خوا دهفرموئ: ﴿وَلَا یُؤْذَنُ لَهُمْ فِیْعِلْدِرُوْنَ﴾، ههروه ها دهفرموئ: ﴿هَذَا یَوْمٌ لَا یَطِیْقُوْنَ﴾، به لام له ئایه تی دیکه دا هاتوه، که پۆرش دیننه وه و داوی لیبورتن دهکهن و قسه دهکهن، ئنجا ئایا نه وانه چوَن پیکه وه تیکناگیرین؟ پیشتریش باسمان کرد، به لام پیم خوشه نه م قسه یه کی (الطبری) پیم، له تهفسیره که یه وه و یه کسه ره دهقه عه ره بیه که ی دینم^(۱):

ده لن: ﴿هَذَا یَوْمٌ لَا یَطِیْقُوْنَ﴾، (یُخْبِرُ عَنْهُمْ أَنَّهُمْ لَا یَنْطِقُونَ فِی بَعْضِ أَحْوَالِ ذَلِكَ الْیَوْمِ، لَا أَنَّهُمْ لَا یَنْطِقُونَ ذَلِكَ الْیَوْمَ كُلُّهُ. فَإِنْ قَالَ: فَهَلْ مِنْ بُرْهَانٍ یُعْلَمُ بِهِ حَقِیقَةُ ذَلِكَ؟ قِیلَ: نَعَمْ، وَذَلِكَ إِصَافَةُ یَوْمٍ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿لَا یَطِیْقُونَ﴾ النمل: ۸۵، وَالْعَرَبُ لَا تُضِیفُ الْیَوْمَ إِلَى (فَعَلَ) وَ (یَفْعَلُ)، إِلَّا إِذَا أَرَادَتْ السَّاعَةَ مِنَ الْیَوْمِ وَالْوَقْتَ مِنْهُ، وَذَلِكَ كَقَوْلِهِمْ: آتِیْتُكَ یَوْمَ یَقْدَمُ فُلَانٌ، وَأَتِیْتُكَ یَوْمَ زَارَكَ أَحْوُك، فَمَعْلُومٌ أَنَّ مَعْنَى ذَلِكَ أَتِیْتُكَ سَاعَةَ زَارَكَ، أَوْ آتِیْتُكَ سَاعَةَ یَقْدَمُ، وَأَنَّهُ لَمْ یَكُنْ إِتِیَانُهُ إِلَّا یَا الْیَوْمَ كُلُّهُ، لِأَنَّ ذَلِكَ لَوْ كَانَ أَخَذَ الْیَوْمَ كُلُّهُ، لَمْ یُضَفِ الْیَوْمُ إِلَى (فَعَلَ) وَ (یَفْعَلُ)، وَلَکِنْ فِعْلُ ذَلِكَ، إِذَا كَانَ الْیَوْمُ مَعْنَى: إِذَا وَإِذَا اللَّتَیْنِ یَطْلُبَانِ الْأَفْعَالَ دُونَ الْأَسْمَاءِ).

بە راستیی ئەم عیبارەتە (الطبري) ڕەحمەتی خۆی لێ بێ، زۆر وردە بۆ
شیکردنەوەی واتاو چەمکی ئەو ئایەتە موبارەکانە!

دەلێ: کە خوا دەفەرموێ: ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾، هەوالیان لە بارەو دەدا
کە لە هەندێک حالەکانی ئەو ڕۆژەدا، کە ڕۆژی دوايیه، قسە ناکەن، نەك له
هەموو ڕۆژەدا قسە ناکەن، بەلگەي ئەوەش ئەویە کە (يَوْم) پالندراوەتە
لای (لَا يَنْطِقُونَ)، گەلی عەرەبیش لە قسەکردنیاندا، عادەتیان وایە وشەي (يَوْم)
پالندەنە لای کردەوێهە کە دەکری، مەگەر مەبەستیان کاتێک بێ لەو ڕۆژەو،
ماوەیەك بێ لەو ڕۆژەدا، کە کارەکی تیدا دەکری، بۆ وێنە: کە دەلێن: (أَتَيْكَ
يَوْمَ يَقْدَمُ فُلَانٌ) ئەو ڕۆژی دێم بۆ لات کە فلانکەس دێتەو، (وَأَتَيْتُكَ يَوْمَ زَارَكَ
أَخُوكَ) ئەو ڕۆژە هاتمە لات کە بڕایەکت سەردانی کردی، مانایەکە ئەویە: لەو
کاتەدا کە بڕایەکت سەردانی کردی، لەو کاتی ئەو ڕۆژەدا، یاخود لەو سەعاتەدا
کە ئەو کەسە دێتەو، من لەو سەعاتەي ئەو ڕۆژەدا دێم بۆ لات، نەك له
هەموو ڕۆژەدا چوو بێ بۆ لای، چونکە ئەگەر لە هەموو ڕۆژەدا چوو بایە
بۆ لای و هەموو ڕۆژەکی گرتبایە، ئەو کاتە وشەي ڕۆژ (يَوْم)ی پالندەدەدایە لای
کرداریک بە بکری، بەلکو ئەو کاتێک دەکری کە ئەو ڕۆژە بە مانای (إِذَا) بێ
یان بە مانای (إِذَا) بێ کە کردارەکان دەخوازن نەك ناوەکان.

واتە: کرداریک کە لەو ڕۆژەدا دەکری ئەگەر بێ: ئەو کردەوێهە لەو
ڕۆژەدایەو ڕۆژەکە پالندیرتە لای کردەوێهە واتە: کاتێکی دیاریکراو ئەو
کردەوێهە لەو ڕۆژەدا، تیدا کراو، نەك ڕۆژەکە بە گشتی، هەروەك دوو
وێنەي بۆ هێناونەو:

یەكەم: ئەو ڕۆژە دێم بۆ لات کە فلانکەس دێتەو، واتە: لەو کاتەدا کە فلانکەس دێتەو
دێم بۆ لات.

دووم: ئەو پۆژە ی برایه کەت سەردانی کردی هاتم بۆ لات، واتە: لەو کاتی ئەو پۆژەدا کە برایه کەت سەردانی کردی، ئەک لە هەموو پۆژە کەدا، بە لکو پێک لەو کاتە دیارییکراوەدا کە برایه کەت تێیدا سەردانی کردی، منیش هاتم بۆ لات.

کەواتە: لێرە کە دەفەرموی: ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾، یانی: ئەمە کاتیکی دیارییکراوی ئەو پۆژە یە کە قسە ی تێدا ناکەن، ئەک هەموو پۆژە کە، هەروەها کە دەفەرموی: پۆژش ناهێننەوه، یانی:

أ- پۆژش هێنانەوه یە کە سوودیانی پێ بگەیهنێ.

ب- یاخود لە هەندێ حالەدا دەرفەتی پۆژش هێنانەوه یان نادری و، لە هەندێ حالەدا دەرفەتیان دەدری.

ج- یاخود مەبەست ئەوە یە لەو کاتەدا کە حەشرو حیساب دەکری و، سزاو پاداشت دیاریی دەکری، دەرفەتی قسە کردنیان نیە، بە لām دوایی کە لە دۆزەخدا بۆ خۆیان قسە دەکەن و، هاوار دەکەن و داوا ی لێبوردن دەکەن، لە گەڵ ئەوەدا کە خوا دەفەرموی: لە کاتی قیامەدا داوا ی لێبوردن ناکەن و قسە ناکەن، تێک ناگیرێ، چونکە: لە دۆزەخدا قسە کردن جیا یە لە قسە کردن لە کاتی کدا، کە خە لک کۆکراوە تەوهو سزاو پاداشتیان بۆ دیاریی دەکری.

مەسەلە ی سێهەم:

باسی پاداشتی پارێزکاران که لە سێهەرو سەرچاوان و نێو میوهی جوړاو جوړی ئارەزوومەندیاندا دەبن و، پێیان دەگوترێ: بخۆن و بخۆنەوه بێ گرفت و بە لا دەبن و نۆشی گیانسان بێ و، ئاوا خوا پاداشتی چاکەکاران دەداتەوهو، بێتروایانیش سزای سەختیان هەیه، لەسەر بەدرۆدانانی روژی دوایی:

خوا دەفه‌رموێ: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ۝۴۱﴾ وَفَوْكَةٍ مِّمَّا يَسْتَهْوُونَ ۝۴۲﴾ كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۴۳﴾ إِنَّا كَذَبْنَاكَ ۝۴۴﴾ بَعَرَى الْمُحْسِنِينَ ۝۴۵﴾ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝۴۶﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە پێنج بەرگەدا:

۱- ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ﴾، بە دلنایی و مسۆگەری پارێزکاران لە سێهەران و لە نێو کانیی و سەرچاوان دان، وشە (ظِلَال) خۆتندراوه‌تەوه‌ش: (ظِل)، (ظَلَّل) کۆی (ظَلَّة)یه، واتە: شتیک که سێهەر دەکات، (ظِلَال)یش کۆی (ظَل)ه، واتە: سێهەر.

پێشتریش باسم کرد، زانایانی مەشرەب ئەشعەری، وه‌ک: هەر کام لە (الرازي) و (الشوكاني) گوتووینە: (إِنَّ الْمُتَّقِينَ: لِلشُّرْكَ وَالْكَفْرِ) ئەوانە ی خۆیان پاراستو هە کو‌فرو شیرک، ئەوانە: ﴿فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ﴾، لە بن سێهەران و لە نێو کانیی و سەرچاوان دان، بە‌لام پێشتریش گوتم و ئێستاش دووبارە ی دە‌کە‌مه‌وه: تێمه نابێ ئایە‌ته‌کانی قورئان بە‌پێی ئەو بیرو‌کانه‌ی قوتابخانه ئیسلامیه‌کان، که کۆمه‌له‌ مسوولمانه‌کانی شوێنکه‌وتووانی ته‌وژمه‌ فیکری و سیاسیه‌کان ته‌به‌ننیه‌یان کردوون، ئایه‌ته‌کان مانا لێ بده‌ینه‌وه، لێ‌رده‌دا خوا ده‌فه‌رموێ: بێگومان پارێزکاران له سێهەران و لە نێو کانیی و سەرچاوان دان، ئایا پارێزکاران کێن؟ بێگومان ئەوانەن که خۆیان دە‌پارێزن له هەر شتیک که خوا پێی ناخۆشه، ئنجا ئایا خوا ته‌نیا کو‌فرو شیرکی پێ ناخۆشه؟ ئایا خوا درۆی پێ ناخۆش نیه؟ ئایا سته‌می پێ

ناخۇش نىيە، ئايا خوا ﷻ زىناو قەتلى و پىگىرى و تىكدانى ئاسايىشى خەلك و، بوختان و ئەوانەى ھەموويان پى ناخۇش نىن؟ بە دلىيى، با، كەواتە: نابى، لە كاردانەوھى (معتزلة)دا و لەبەرئەوھى ئەوان گوتوويناھ: ھەر كەسىك يەك گوناح بىكات، ماناى واىە خوۋى لە سزاي خوا نەپاراستوھ ناچىتە بەھەشت! لە كاردانەوھى ئەوھدا تىمەش بلىين: نەخىر خۇپارىزەران و پارىزكاران ئەوانەن كە تەنيا خۇيان لە كوفرو شىرك دەپارىزن، كە لە راستىدا ئەگەر (معتزلة) تىيان پەراندوھ، (أشاعة)ش كورتىان ھىناوھ، راستىيەكەى ئەوھىە كە لىرەدا خوا دەرھىمى: ئەوانەى خۇپارىزن، پارىزكارن، سەرھىزان، ئىجا ئايا خۇيان لەچى دەپارىزن؟ يىگومان لە ھەر شىك كە خوا پى ناخۇشە، تاشكراشە: خوا شىرك و كوفرو ئىلھادو نىفاقى پى ناخۇشە بە پلەى يەكەم و، لەوانە ھەر خۇش نابى، مەگەر خاوەنەكەيان لىيان بگەرپتەوھو تۆبە بىكات، بەلام وىپراى ئەوانە خوا گوناحە گەورەكانىشى پى ناخۇش و، گوناحە گچكەكانىشى پى ناخۇش، بەلام ھەر كاميان بەپىى خوۋى، ئىجا ئەگەر كەسىك خاوەنى ئىمان بى، دەرگونجى خوا لىيخۇش بى، بەبى تەوبەش، ھەلبەتە بە تەوبەوھو خوا لە ھەموو كەس خۇش دەبى، بەلام تۆبەى ساغ و راست، بەلام بەبى گەرپانەوھ (توبە)، دەرگونجى خواى پەرھەردگار لىيان خۇشەى و دەرگونجى لىيان خۇش نەبى، بەلام بە نىسبەت شىركەوھو خوا ھەرگىز نايىوورى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ النساء، واتە: خوا لەوھ نابوورى ھاوبەشى بۇ دابىزى، بەلام جگە لەوھ بۇ ھەر كەسىك بىھوۋى لىى دەبوورى، واتە: بەبى گەرپانەوھ، چونكە بە گەرپانەوھو لە ھەموو كەس دەبوورى، وەك لە تەفسىرى سوورەتى (النساء)دا بە تەفصىل باسما كىردوھ، كورتە باسكىمان لە بارەى گەرپانەوھو بۇ لاي خوا كىردوھ، لە كىتبى: (گەرپانەوھ بۇ لاي خواش)دا بە تەفصىل باسى ئەو مەسەلەيەمان كىردوھ.

کهواته: وشه: (الْمُتَّقِينَ) واتاو چه مکه که ی گشتیهو، بۆمان نیه له خووه تایبه تی بکهین به شتی که هوو، (معتزلة) که ده لّین: هه ره که سی یه ک گوناح بکات، نه ک هه ره ته قوای نیه، به لکو تیمانی شی هه لده وه شیته وه، بیگومان زیده رو ییان کردوه، به لām له به رانه ره وان دا (مرجئة) ش - که (أشاعة وماتریدة) ش که م و زۆر له ژیر کاریگه ریی فیکری (مرجئة) دان، واته: پاشینه کانیان مه رج نیه (أبو الحسن الأشعري) و (أبو منصور الماتريدي) خو یان وابووبن - که ده لّین: گوناح زیان به تیمان ناگه یه نی، ئەوانیش که مته ر خه مییان کردوه و کورتیان هیناوه، رای راست نه وه یه که گوناح زیان له تیمان ده داو، تیمان به گوناها ن که م ده کات و، به تاعه ت زیاد ده کات، به لām وه (معتزلة) گوتوو یانه - هه روه ها (خوارج) یش گوتوو یانه و له (معتزلة) ش زیاتر رو یشتون - هه ره که سی ک یه ک گوناح بکات خاوه ن تیمان نه ماوه، ئنجا (معتزلة) ده لّین: خاوه ن تیمان نه ماوه، به لām نه شبۆته کافر، به لکو (له منزلة بین المنزلتين) پیگه یه ک له تیوان دوو پیگه کانی دا هه یه، به لām (خوارج) ده لّین: هه ره که سی یه ک گوناحی گه وره بکات، گوناحی گه وره ش یان چواندن ی واجبی که یان شکاندنی قه ده غه یه که، سیفه تی تیمانی له سه ر لاچوو، ئەوان تییان په پاندوه و (مرجئة) ش کورتیان هیناوه که ده لّین: مروّف هه رچه ند گوناخان بکات، زیان به تیمانی ناگات، بیگومان ئەوه ش به زیاده دان و که مته ر خه مییه.

پارێزکاران ئەوانه ن که خو یان ده پارێزن، هه م له شیرک و کوفرو نیفاق و ئیلحادو، هه م خو شیان له گوناخان ده پارێزن به گه وره و گچکه وه.

ئنجا ئەوانه ی له ئیو سیبه ران دان و، له ئیو کانی و سه رچاوان دان، ئەو پارێزکارانه ن.

٢- ﴿وَفَوْكَهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾، له ئیو میوه جوړاو جوړه کانی ش دان، له وه ی ئاره زووی ده که ن، ﴿وَمِمَّا يَشْتَهُونَ﴾، (أَي مَا يَتَمَنَوْنَ وَيَشْتَهُونَهُ مِنْ أَنْوَاعِهَا)، له وه ی له جوړه کانی میوه ئاره زووی ده که ن و چه زی لی ده که ن.

مه سه له ی چواره م و کو تایی:

هو شداری پندانی کافران و مؤله تدانیان که بواریان پندراوه رابویرن، بخون و بخونه وه و چیژ وهر بگرن، به لام با بزنان که له لای خوا تاوانبارن، مادام حیسابی قیامهت و حکمهتی ژیا نی دنیا یان نه کهن، بویه سزای سهخت چاوه پئیانه و، هبندهش ملهوپن، نه گهر پئیان بگوتری: خوا به رستن و بوی ملکه چ بن، گوئی ناگرن، بویه سزای بی رهزای سازکراو بو به درودانه ران چاوه پئیانه و، نه گهر پرواش به قورئان نه هینن، دوی وی پروا به چ قسه یه ک ده هینن!

خوا ده فه رموی: ﴿كُلُوا وَتَمْنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرِمُونَ﴾ (۱۷) ﴿وَلِلَّيْلِ يَوْمٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ (۱۸) وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿۱۹﴾ وَلِلَّيْلِ يَوْمٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿۲۰﴾ فَإِنِّي حَادِثٌ بَعْدَهُ، يُؤْمِنُونَ ﴿۲۱﴾

شیکردنه وی ئهم ئایه تانه، له پینج برگه دا:

۱- ﴿كُلُوا وَتَمْنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرِمُونَ﴾، که می ک بخون و بخونه وه، به دنیایی ئیوه تاوانبارن.

(قَلِيلًا): یانی: أ- (أَكَلًا وَتَمْنَعًا قَلِيلًا) خواردن و رابواردن و به هره وهر گرتن بکی که م، بخون و به هره وهر بگرن. ب- یاخود: ﴿كُلُوا وَتَمْنَعُوا قَلِيلًا﴾، (أي فِي زَمَنٍ قَلِيلٍ) بخون و رابویرن له ماوهی که می ژیا نی دنیا دا، بنگومانیش هم خواردن و رابواردنه که له خودی خویدا کهمه و، هم کاته کهش که به سه ری ده بن له خواردن و رابواردن دا، هه کهمه.

لیره دا که ده فه رموی: ﴿كُلُوا وَتَمْنَعُوا﴾، (الْأَمْرُ مُسْتَعْمَلٌ فِي الْإِمْهَالِ وَالْإِنْدَارِ، أي: لَيْسَ مَتَّعْكُمْ بِشَيْءٍ، لِأَنَّهُ قَلِيلٌ وَخِیمُ الْعَاقِبَةِ)، لیره دا فه رمان به کاره پتراه بو مؤله تدان و ترساندن و هه ره شه لیکردن، واته: رابواردنتان و خواردنتان شتیک نیه، چونکه کهمه، سه ره نجامه کهشی خراپه.

كە دەفەرمۇي: ﴿إِنَّكُمْ تُجْرِمُونَ﴾، (إِنَّ) بۇ جەختىرىدە ۋە داکۇكىيىرىدە، بەلەم لىرىدا ھەۋالدانە ۋە مەبەست پىيى ھەرەشە لىرىدە، چونكى تاوانبارى، سزابارى بەدۋا دادى، بۇيەش بە (إِنَّ) ئامرازى جەختىرىدە، تاوانبارى ئەۋان جەختىراۋەتە، چونكى نكوۋلىيان لەۋە كىردە كە تاوانبار بن و، خۇيان پى چاكەكار بوۋە خۇيان پى تاوانبار نەبوۋە، بۇيە خوا دەفەرمۇي: بە دلىيى تىۋە تاوانبارن، ئنجا كە تاوانبارىش بوۋن، ماناى وايە دەبى چاۋەپى سزاو تۆلەى خوا بىكەن.

(۲) - ﴿وَبَلِّغْهُمْ إِلَيْنَا مَعْرَبَاتِهِمْ﴾، لەو پۆۋەدا سزاى سەخت بۇ بەدۋدانەران، واتە: بەدۋدانەرانى ئەۋە كە: تاوانباران و خراپەكاران سزا بدرىن و لىيان بىپچىتەۋە.

(۳) - ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا اللَّهَ لَا يَرْكَبُوا﴾، ئەگەر پىشيان بگوتى: ركوع بەن، ركوع نابەن، پىتتىش گوتم: وشەى (ركوع) تىمە لە زمانى كوردىدا كە بەكارى دىنن، بۇ پاىە گىرگەكى نوپۇز، بەكارى دىنن، نوپۇز چەند پاىەكى گىرگى ھەن، ۋەك نىەت ھىتان و، راۋەستان و، چەمىنەۋە، كە ركوعە، پاشان ھەئسانەۋە، داۋىي كىرۋوش بىردنەكان، داۋىي خوتىندى تەحىيات، ئەۋانە پاىە گىرگەكانى نوپۇز و دوۋبارەش دەبنەۋە، تىمە وشەى ركوع ھەر بۇ ئەۋە بەكاردىنن، بەلەم ركوع لە زمانى عەرەبىدا، جگە لە ماناى پاىەكى لە پاىەكانى نوپۇز كە ركوعە، بە ماناى چەمىنەۋەش بەكاردى و، بە ماناى ملكە چىش بەكاردى و، ئەۋە مانا مەعنەۋىيەكەتتى.

لىرىدا ۋاى تىدەگەم زياتر مەبەست پىيى مانا مەعنەۋىيەكەى بى، واتە: ئەگەر پىيان بگوتى: بۇ خوا ملكەچ بن، بۇ خوا بنوشتىنەۋە بچەمىنەۋە، بە چەمانەۋە نوۋشتانەۋە مەعنەۋىيى، مل بۇ خوا نەۋى بىكەن، سەر بۇ خوا دابخەن، لە بەرانبەر خوادا بچوۋكىيى بنوتىن، كە ھەر بچوۋكن و، خوا خاۋەنى ئەۋەپى مەزنىي و گەۋرەيە، مرقىش كە بەشپكە لە مولكى خوا، ۋاى شايستەيە، لە بەرامبەر خوادا، خۇيى بناسى و كە خۇيى ناسىيى ماناى وايە بۇ خوا ملكەچ

دەبێ، ئەگەر ئاوايان پێ بگوترێ، ئەوان بۆ خوا ملکهچ نابن، له بهرامبه ر
خوادا ناچه منهوه، دهشگونجێ هه ر مه بهست پێی ركووع^(۱) بێ، چونكه ئەگەر
پێيان بگوترێ: نوێژ بکه، كه يه كێك له پايه گرنه كه كانی نوێژيش بریتیه له
ركووع، نوێژ ناكهن و خوا نا په رستن.

۴- ﴿وَلِئَلَّيْكُمْ يَكْفُرُوا﴾، لهو رۆژهدا سزای سهخت بۆ به درۆدانه ران، واته:
به درۆدانه رانی په یام و تاینی خوا، شه ریعه تێك كه خوا ناردوو یه تی.

۵- ﴿فَإِنِّي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُ﴾، له دوا ی وی (دوا ی ئەم قورئانه)، بپوا
به چ فهرمایشتێك دێن؟ لێره دا ئەم پرسیارکردنه بۆ سه رسوپماندن و نكوو لیلیكردنه
(لِلْعَجِيبِ وَالْإِنْكَارِ)، واته: ئەگەر بپوا به قورئان نه هێن، مانای وایه بپوا به هێچی دیکه
نا هێن، چونكه قورئان دوا فهرمایشتی خوا و دوا کتیبی خوا به بۆ کۆتا پێغه مبه ری خۆی
دایه زاندوه، دوا ی قورئان، خوا ﷺ جارێکی دیکه به شه ر نادوو ئێته وه، دوا دواندی خوا،
کۆتا فهرمایشتی خوا، له دوو تووی قورئان دایه، له دوا ی قورئان، خوا جارێکی دیکه
به شه ر نادوو ئێته وه، له دوا ی موحه ممه د ﷺ، نوێنه رێکی دیکه ی خۆی نا ئێرێته وه،
كه واته: ئەگەر بپوا به قورئان نه هێن و، به دوا ی پێغه مبه ر موحه ممه د ﷺ نه كه ون،
مانای وایه نایانه وی بپوا بێن.

مانایه ی دیکه شی ئەوه یه: ئەگەر بپوا به و قورئانه مه زنه نه هێن، كه له
به رانه به ری دا ده سه ته پاچه و ده سه وسانن كه نه ك وێنه ی قورئان بێن، به لكو
وێنه ی ده سوو رت، بگه ر وێنه ی يه ك سوو رته تی بێن، يه ك سوو رته تی سێ نایه تی،
ئەگەر بپوا به و قورئانه نه هێن، ئایا بپوا به چی دیکه دێن؟ واته: ئەو قورئانه
هێنده مه زنه، هه ر كه سێ بپوا به قورئان نه هێن، بپوا به هێچ شتێك نا هێن،
هه لبه ته پێشتریش گوتمان: تاكه مو عجیزه كه پێغه مبه ری كۆتایی خوا ﷺ وه ك
به لگه ی سه لماندنی راستی له ده عوا ی پێغه مبه رایه تی دا، به کاری هێنایی، بریتی

بووۈ لە قورئان، بەلام ئایا پىڭەمبەر موحەممەد ﷺ تەنیا قورئانی ھەبوو،
وہك موعجیزە؟! بە دنیایی نہ خیر، پىڭەمبەرى خوا ﷺ موعجیزەى زۆر بوون بو
وتنە^(۱):

۱- ئاو لە ئیوان پەنجە موبارەكەكانى ھەلقوللە.

۲- پىڭەمبەر ﷺ دوعاى كردوہ خواردنى كەم زۆر بوو، خواردنیک كە بەشى سى چوار
كەسى كردو، بەشى چەند سەد كەسى كردو، چەند جارێك ئەوہ دووبارەبوۆتەو.

۳- پىڭەمبەرى خوا ﷺ دەنكە چەو و بەرد لە دەستى دا تەسبیحاتى كردو.

۴- بەرد سلأوى لىكردو.

۵- پىڭەمبەرى خوا ﷺ بىكە دارخورمايەك كە وتارى لەسەر داو، وەك بەچكە حوشتەر
نالاندوووتى، دواى ئى مینبەرێكیان بو دروست كردو، چۆتە سەر مینبەرەكە، ھەتا
ھاوتۆتە خوارو دەستى پىدا ھىناو.

۶- پىڭەمبەرى خوا ﷺ جارى وا ھەبوو، نەخۆشى ھاوتۆتە لای دوعاى بو كردو،
يەكسەر چاك بوو.

۷- دوعاى بو كەسێك كە چاوى لە دەستداوہ كردوہ و چاوەكەى داناوہتەو، لە جاران
چاوەكەى جوانترو تىژتر بوو.

پىڭەمبەرى خوا ﷺ ئەو شتانەى زۆر بوون، بەلام ھىچ كام لەوانەى بەكارنەھىناوہ
بو ئىسپاتى پىڭەمبەرايەتیی خۆى، بەلكو تاكە بەلگەيەك بەكارى ھىناى بو سەلماندى
پىڭەمبەرايەتییەكەى، بریتى بوو لە قورئان، چونكە ئەگەر ئەوانى دىكەى بەكارھىنايە،
وہك بەلگە، ئىستا ئىمە پەكمان دەكەوت، ئەوہى پىڭەمبەرى خوا ﷺ پىى كراو، ئىمە
پىمان ناكړى، ماناى واىە پەكمان دەكەوت بو سەلماندى راستى پىڭەمبەرى خوا ﷺ بەلام

(۱) لەكتیپى ھوتەمى مەوسووعى: [الإسلام كما يتجلى فى كتاب الله] دا بە ناوئىشانى:
(خاتم النبیین محمد):

پېغەمبەرى خوا ﷺ، تەنیا ئەم قورئانەى وەك بەلگە بۆ ئېسپاقى پېغەمبەرايەتېى خۇى
 ھېناوەتەو، ئەم قورئانەش لە بەردەستى ئېمەدايە، ھەر وەك لە مانا گشتىيەكەشيدا
 باسما نكرد كه لە سوورەتى (العنكبوت) دا، خوا فەرموويەتى: ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِ آيَاتٌ
 مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أُولَئِكَ فِيهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا
 عَلَيْكَ الْكِتَابَ بُرْجَانٍ عَلَيْهِمْ إِيكَ فِي ذَلِكَ لِرَحْمَةٍ وَذِكْرٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾﴾، واتە:
 (بېيروايەكان گوتيان): دەبووايە نیشانەكانى بۆ دابەزن، (موعجيزەى
 وەك ھى پېغەمبەرانى پېشوو، موعجيزەى بەرھەست، خواش ﷺ دەفەر موئى): بلى:
 نیشانەكان تەنیا لە لای خواوون و من تەنیا ترسینەرو وریاکەر وەھەيەكى پروون و ئاشكرام
 (ياخود ئاشكراکەرەم)، {دوايى خوا دەفەر موئى}: ئایا بۆ ئەوان بەس نى، ئېمە كىتیبىكمان
 دابەزاندۆتە سەرت بەسەرياندا دەخوئندرتەو، لەو دا بەزەيى و پەندو بېرخەرەو
 ھەيە بۆ كەسانىك بېروايىن.

واتە: كۆمەلێك كە دەیانەوئى بېروايىن، ئەو قورئان بەلگەيە لەبەر دەستان،
 ئەگەر نەشیانەوئى بېروايىن، ئەگەر جگە لە قورئان چەندان موعجيزەى
 دیکەشمان بۆ تۆ پەخساندبانايە، ئەى موحەممەد ﷺ! ھەر ئيمانان ئەدەھتیا،
 چونكە: ئەگەر دز دز بى، تاريكە شەو زۆرن!

ئایا بېيروايەكان بەئەرکەكانى شەریعەت ئەركداركراون؟!

لێرەدا زانايان مەسەلەيەکیان باسکردووە: ئایا بېيروايەكان ئەركدار كراون بە
 ئەركەكانى شەریعەتەو، ئایا ئەركەكانى شەریعەت ئەوانیش دەگرنەو، كە بېروايان
 بە ئەسلى دین نیه؟

(فخرالدین الرازى) دەلى: بەلى، بەلام (ابن عاشور) دەلى: نەخیر!

منیش دەلێم: لە راستیدا ئەم ئایەتە پەيوەندى بەووە ھەر نى، بېگومان
 كەسێك كە بانگ دەكرى بۆ ئىسلام، پېشى بانگ دەكرى، بېروا بە ئەسلى ئىسلام

يېنى، ئىنجا دوايى داواي لى دەكرى، پابه‌ند بى، تاكو پرواي به بنچينه‌كانى ئىسلام نه‌بى، يان خوا نه‌ناسى و، خوا به په‌رستراوى خۆي نه‌زانى و، موحه‌مه‌د ﷺ به رابه‌رو پېشه‌ه‌واو سه‌رمه‌شق و په‌وانه‌كراوى خوا نه‌زانى و، قورئان به به‌رنامه‌و به دوا كىتىبى خوا نه‌زانى، چۆن به‌ندايه‌تییى بۆ خوا ده‌كات و، په‌پره‌ويى له پىغهمبه‌ر ﷺ ده‌كات و، شوئىن قورئان ده‌كه‌وى؟!.

كه‌واته: شىتىكى ئاشكرايه كه پىشى خه‌لك بانگ ده‌كرى بۆ پرواهىتان به بنچينه‌كانى ئىسلام، دوايى داواي لى ده‌كرى پابه‌ند بى به لقه‌كانى دېنه‌وه، ئه‌م ئايه‌ته‌ش لېره‌دا هېچ په‌يوه‌ندىي به و مه‌سه‌له‌يه‌وه نيه، به‌لكو ئه‌مه دلدانه‌ويه بۆ پرواداران، كه كىتبه‌كه‌يان قورئانه‌و له دواي قورئان هېچ كىتېبى ديكه نيه، شايسته‌ي ئه‌وه بى، خه‌لك ئيمانى له‌سه‌ر يېنى و، با بزائن كه ئه‌م قورئانه به‌سه بۆ ئه‌وه‌ي خه‌لك ئيمانى پى به خوا يېنى و، پىي بېتته پروادار، بۆ كه‌سېك له ئيمان و پرواهىتان بخه‌فتى، به‌لام كه‌سېك كه به قورئاننى ئىكتىفا ناكات، هه‌رچه‌نده تىشىگه‌يشته‌وه، ئه‌وه له راستييدا هه‌ر نايه‌وى ئيمان يېنى و، با پرواداران دلنابىن كه كىتبه‌كه‌يان راسترين و ته‌واوترين كىتبه‌وه، به‌لكو ته‌نيا كىتېبى راست و تىرو ته‌واوو ده‌ستكارىي نه‌كراوى خوايه‌و، شايسته‌ي ئه‌ويه، مروؤ شوئىي بكه‌وى و بىكات به‌رنامه‌ي ژيانى، كه‌واته: به‌هۆي ئه‌وه‌وه كه بېروايه‌كان پرواي پىناهىتىن، با له باره‌يه‌وه نه‌كه‌ونه دوو دلئى و گومانه‌وه.

خوا به لوتف و كه‌رهمى خۆي له‌و كه‌سانه‌مان بگېرى، كه به‌راستىي ئيمان به قورئان دېنن، ئيمانىكى بى خلته‌و قوول و مه‌حكهم، ئيمانىكى وا، كه هه‌رچى پابه‌ندىيه، په‌لكىشى بكات و، هه‌رچى سيفه‌تى به‌رزه، په‌لكىشى بكات بۆمان، خوا به لوتف و كه‌رهمى خۆي يارمه‌تېيمان بدات، كه وهك بۆ قورئان شايسته‌يه، بۆ دوا فه‌رمايشتى خوا، شايسته‌يه ئاوا مامه‌له‌ي له‌گه‌ل دا بكه‌ين..

تہ فسیری سوورہ تی

الذِّبَا عِ

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (٦) ی (ذی القعدة) ی سالی (١٤٤١) ی کۆچی، بەرانبەر (٢٧) حوزەیرانی/ (٢٠٢٠) ی زاینی، لە شاری هەولێر، خوا پشیمان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (النَّبَا)، وەک عادی خۆمان، پێشەکی پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە دەخەینەڕوو لە حەوت بڕگەدا:

پێناسە ی سوورەتی (النَّبَا) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ناوی هەرە باوی ئەم سوورەتە موبارەکە: (سُورَةُ النَّبَا)، چونکە وشەی (النَّبَا) لە سەرەتاکە یەوێ هاتو: ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ (١) عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾، واتە: لە چی لە یەکدی دەپرسن؟ لە بارەی هەوڵە مەزنەکەو، بەلام وێرای ئەو ناو، (سُورَةُ النَّبَا)، چوار ناوی دیکەشی بۆ بەکارهاتوون:

أ: (سُورَةُ عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ)،

ب- (سُورَةُ عَمَّ)،

ج- (سُورَةُ التَّسَائُلِ)،

د- (سُورَةُ الْمُعْصِرَاتِ).

کەواتە: ئەم سوورەتە پێنج ناوی بۆ بەکارهاتوون، بەلام ناوی باوتر و ناسراوتری، بریتیە لە: (سُورَةُ النَّبَا).

(۲) - شوینی دابه‌زینی:

ئەم سوورەتە بە یەكده‌نگی هه‌موو زانایان: سوورەتتکی مه‌که‌یه، وه‌ك (السیوطی) له‌ ته‌فسیره‌ ناوداره‌که‌ی خۆی: (الدر المنثور)^(۱)، هیناویه‌تی و پالیشیداوه‌ته‌ لای (ابن الضریس والنحاس و ابن مردويه والبيهقي) و ئەم ده‌قه‌شی هیناوه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ {عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ} {۱} مَكَّةَ، وَاتَه: لَهُ عَهْدٌ لِّأَيِّ كُورٍ عَهْدٌ بَاسِوَه {عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ} گێرداوه‌ته‌وه‌ گوتووێتی: سوورەتی: {عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ} {۱} له‌ مه‌که‌دا دابه‌زیوه‌.

هه‌روه‌ها (السیوطی)، هه‌ر له‌ سه‌رچاوه‌ی ناوبراو (الدر المنثور) دا، هه‌مان شتی شی پالداوه‌ته‌ لای عه‌بدوڵلای کوری زوبه‌یر (خوا له‌ خۆی و بابی پازی بی)، ئه‌ویش هه‌ر گوتووێتی: (نَزَلَتْ سُورَةُ {عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ} {۱} مَكَّةَ).

ئه‌شمرانیوه‌ هه‌ج زانایه‌ك له‌و باره‌وه‌ پاجیایی و مشت و مری بووبی، که ئەم سوورەتە له‌ مه‌که‌دا دانه‌زیوه‌.

(۳) - ریزه‌ندیی له‌ موصحف و له‌ دابه‌زیندا:

له‌ موصحف‌دا ژماره‌که‌ی هه‌فتاو هه‌شت (۷۸)ه، چونکه‌ ئەم به‌ش (جزء)ی سه‌یه‌م، سی و هه‌وت (۲۷) سوورەت ده‌گرتیه‌ خۆی و، ئەم سوورەتە یه‌که‌مینیان و هه‌فتاو هه‌شته‌مین سوورەتە که‌ له‌ سوورەتی فاتیه‌وه‌ سه‌ره‌تای موصحف‌ه‌وه‌ دێی به‌لام، له‌ ریزه‌ندیی دابه‌زیندا، به‌ پێی پای جابیری کوری زه‌ید که‌ یه‌کیکه‌ له‌ زانایانی شوینکه‌وتوو (تابعین) و، سه‌رنجی ئه‌وه‌ی داوه‌: کام سوورەت پێش کام سوورەت و، کام سوورەت دوا‌ی کام سوورەت دابه‌زیوه‌؟ ده‌لی: ئەم سوورەتە سوورەتی هه‌شتا (۸۰)یه‌مین‌ه‌، پێش سوورەتی (اللزعات) دابه‌زیوه‌،

دوای سوورەتی (المعارج)، پێشتریش گوتوو مانە ئەو بە بۆ چوونێکی ئیجتیهادیی ئەو زانیایەو دەگونجێ نەپێکابێ و، بە پای بەندە ئەم سوورەتە لە سوورەتە سەرەتایەکانی قۆناغی مەککە، بە لām ئەو وای داناوە، گریمان زووتر دا بە زبیری یان درەنگتر، شتێک لە بابەتە کە ناگۆڕی.

٤- ژمارە ی ئایەتەکانی:

زۆربەی هەرە زۆری ژمێرە رانی ئایەتەکانی قورئان، ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە یان بە چل (٤٠) داناوە، هەندێکی شیان بە (٤١) یەکیان داناوە، بە لām زیاتر ژمارە ی چل (٤٠) تەبەیی کراوە، بە تاییەت لەو موصحفانە ی لە بەر دەستی ئیمە دان و، لەم دەقەرانی ئیمە چاپ کراون، بۆیەش وا دە لیم: تا کو ئەگەر کە سێک موصحفێکی لە شوێنێک لە ولایتێک کەوتە بەرچاو، کە ئەم سوورەتە (سورة النبأ)، چل و یەك (٤١) ئایەتە، با سەری سوپنە مینێ، کورتیی و درێژی پستەکانیشە دەبێتە هۆی جیاوازی ژمارە ی ئایەتەکان، چەند جارێکی دیکەش باس مان کردووە.

٥- نێوەرۆکی ئەم سوورەتە:

تەوهری سەرەکیی ئەم سوورەتە، بریتیە لە پۆژی دوایی و، هەر چل (٤٠) ئایەتە کە ی ئەم سوورەتە موبارەکیان لێ پێک دی، بەم جۆرە دا بەش بوون، بە سەر قۆناغ و پرووداوەکانی پۆژی دوایدا:

بابەتی یە کەم: لە پێنج ئایەتەکانی: (١ - ٥) دا، باسی مشتومرو پرسیار کردنی بێ پروایانە لە بارە ی پۆژی دواییەو لە نێو خۆیاندا، کە لە بارە یەوە مشت و مپروا جیا یان بوو.

بابەتی دووهم: لە دوازدە ئایەتەکانی: (٦ - ١٧) دا، باسی خستنه پرووی یازده (١١) بە لکە یە لە سەر هاتنی پۆژی دوایی، خوا ﷻ دوای ئەو ی باسی را جیا یی

و پرسیارکردن و نکوئیلییکردنی بیپروایان دەکات لە بارەى پۆژى دوايیه‌وه، یازده (۱۱) بەلگه ده‌خاته پوو له ده‌ورو به‌رمانداو، له خۆماندا، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پۆژى دوايى حه‌قه‌و راسته‌و دى.

بابه‌تى سێیه‌م: له سى ئايه‌ته‌کانى: (۱۸ - ۲۰) دا، باسى قوناغى يه‌که‌مى پۆژى دوايیه، که ئاخیر زه‌مانه‌و، پێچرانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌ی ئه‌م گه‌ردوونه‌یه.

بابه‌تى چواره‌م: له ده (۱۰) ئايه‌ته‌کانى: (۲۱ - ۳۰) دا، باسى دۆزه‌خ و دۆزه‌خيانه:

که چۆن ئازارو ئه‌شکه‌نجه ده‌درين و، له‌سه‌ر چى ئه‌و سزايه ده‌درين؟.

بابه‌تى پێنجه‌م: له شه‌ش ئايه‌ته‌کانى: (۳۱ - ۳۶) دا، باسى به‌هه‌شت و به‌هه‌شتيانه.

بابه‌تى شه‌هه‌م و کۆتايى: له چوار ئايه‌ته‌کانى: (۳۷ - ۴۰) دا، باسى خواى په‌روه‌ردگارو هه‌ندىک له سيفه‌ته‌کانى و، باسى پۆژى دوايى و، سه‌ره‌نجامى په‌شيمانانه‌ی بیپروايانه، که خۆزگه ده‌خوازن به‌وه‌ی هه‌ر گۆل بوونايه، ياخود ببوونايه‌وه به‌ گۆل و خاک.

٦ تايبه‌تمه‌ندييه‌کانى ئه‌م سۈرته:

ده‌گونجى ژماره‌يه‌ک تايبه‌تمه‌نديى له‌م سۈرته موباره‌که‌دا باس بکړين، به‌لام به‌پاى من ئه‌م چوار (۴) ه‌سه‌ره‌کيه‌کانن:

١- له‌م سۈرته‌دا پۆژى دوايى، به: (النَّبَأُ الْعَظِيمُ) ناو‌نراوه له ئايه‌تى دووه‌مداو، ئايه‌ته‌وه ياد‌م له هېچ سۈرته‌تيكى دیکه‌دا ئه‌و ناوه، (هه‌والى هه‌ره گه‌وره‌و مه‌زن) کرابن به‌ ناوى پۆژى دوايى.

٢- يازده (۱۱) به‌لگه له‌م سۈرته موباره‌که‌دا، له‌سه‌ر هاتنى قيامه‌ت هېترانه‌وه، له دوازه ئايه‌ته‌کانى: (۶ - ۱۷) دا.

۳- تەنیا لەم سوورپەتەدا خۆزگە خواستنى كافر بە: گَل بوون، باسكراو، لە ئایەتى ژمارە (۴۰)دا، لە ھەموو قورئاندا تەنیا لە ئایەتى ژمارەى چل (۴۰)ى ئەم سوورپەتەدا باس كراو، كە باباى كافر لە پۆژى دوايیدا خۆزگە دەخوازى گَل بووايە، یاخود ببووايەو بە گَل.

۴- چەند تەغییر و شەيەك تەنیا لەم سوورپەتەدا ھاتوون:

أ- (عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ).

ب- (كُوعِب).

ج- (كَذَّاب).

د- (لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا).

(۷) - دابەشكردنى ئایەتەكانى:

تیمە كۆى ئەم چل ئایەتەى ئەم سوورپەتە موبارەكە، بۆ دوو دەرس دابەش دەكەين:

دەرسى يەكەم: ئایەتەكانى: (۱ - ۲۰)، بیست (۲۰) ئایەتى يەكەم دەگریتە خوئى، كە باسى پۆژى دوايى و بەلگەكانى و، ھەندىك لە نیشانەكانى تاخیر زەمان، لەو بیست (۲۰) ئایەتەدا، خراونە پوو.

دەرسى دووھم: ئایەتەكانى: (۲۱ - ۴۰)، بیست (۲۰) ئایەتى دووھمى ئەم سوورپەتە موبارەكە، كە باسى دۆزەخ و دۆزەخیەكان، بەھەشت و بەھەشتییەكان و، پایە بەرزى خواى بى وئەو، باسى قیامەت و پەشیمان بوونەوێ باباى ییپروا، كە خۆزگە دەخوازى گَل بووايە.

❖ دهرسی یه‌که‌م ❖

بېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان بېست (۲۰) ئايەتى يەكەم دەگىرتە خۇى و لە بارەيانەوہ
 دەلېن: خوا ﷻ لە سەرەتاي بېست (۲۰) ئايەتى يەكەمى سوورەتى (البْناءِ) دا
 دەفەرموئ: ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ئايا ئەوانە لە بارەى چىيەوہ لە يەكدى دەپرسن؟
 دوايى ھەر خۇى روونى دەكاتەوہو وەلامدەداتەوہو دەفەرموئ: ﴿عَنِ النَّبَاِ
 الْعَظِيمِ﴾، لە بارەى ھەوآلە مەزنەكەوہيە، يانى: پۇژى دوايىيە ئەوہى تىيدا
 كەوتوونە كىشەو مشت و مپرو بگرەو بەردە، دوايى دەفەرموئ: نەخىر با واز
 بېنن بە زووى دەزانن، جارىكى دىكەش باواز بېنن بە زووى دەزانن، ئنجا
 خوا ﷻ لە دوازە (۱۲) ئايەتى دوايىدا، ئايەتەكانى: (۶ - ۱۷)، يازدە (۱۱) بەلگە
 دىنيتەوہ لەسەر سەلماندنى بوونى پۇژى دوايى و، پوچەللى گومان و دوو دللى
 بېروايان لە بارەى ھاتنى پۇژى دوايىيەوہ، يازدە (۱۱) بەلگەكانىش ئەوانەن:

يەكەم: راخستنى زەويى و ئامادەکردنى بۇ مروؤف، كە لەسەرى بۇ.

دووہم: وەك گولمىخ ليكردى چيايەكان، كە وەك چۆن گولمىخەكان و سىنگەكان بە
 دەورى چادرو رەشمال دا دەچەقتىرئ، تاكو راگىرى بكەن، چيايەكانىش ئاوا زەويان
 راگىر كردوہ.

سېئەم: بە جووت خولقتىرانى مروؤفەكان.

چوارەم: بە مايەى پشووودان و سرەوتن گىرانى خەوو نووستن.

پىنچەم: بە پۇشاك گىرانى شەگار.

شەشەم: بە جىيى تىدا كاسيى كردن و بۇيو پەيداكردى پۇژگار.

حەوتەم: بنیاتنانى حەوت ئاسمانى مەحكەم و بەھىز لە سەروومانەوہ.

هه شته م: گيراني خور به چرايه كي تيشكده ري زور پروون و پرشنگدار.

نويه م: دابه زاندي تاوي به لووزهوو به خوړ له هه وړه گوشراوه كانه وه.

ده يه م: كه سهره نجام خوا ﷺ بهو تاوه به خوړز مه، دانه وئلهو پرووه كي پي ده پرويني له زهوي دا.

يازده يه م: هه روه ها خوا باغ و چرو پړه كانيشي پي ده پرويني.

ننجا دواي خسته پرووي نهو يازده (۱۱) به لگه يه، كه له هه مان كاتدا يازده (۱۱) چاكه و نيعمه تي خواشن، ده فهرموي: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا ۚ﴾ به دنيايي وه پوړي ليكه لاواردن كاته كي ديار يي كراوه.

كه واته: خوا ﷺ كه هم گهردوونه ي به ريك و پيكي خولقاندوه، هم هه موو چاكه و نيعمه تانه ي به نيوه داو و، تواناي نه وده شي هه يه زيندووتان بكاته وه، نهو خواي په روه ردگار واي لي چاوه پان ده كړي، سزاو پاداشتيتك دابني بو نيوه، چونكه زياناي نيوه هه مووي ريك و پيكيه، به لام نه گه ر بيت و زياناي دنيا، قوناغيكي ديكه ي به دوا د نه يه ت، كه قوناغي سزاو پاداشته، نهو كاته زيانه دنيايي كه تان وهك پومانتيكي بي تام و چيروكيكي بي نه نجام ديته بهرچاوو، نه وهش شايسته ي خواي كار به جي نيه.

ننجا له سي نايه تي دوايشدا، باسي هه نديك له كار ه سات و پروواوه كاني ناخير زه مان ده كات، كه قوناغي يه كه مي پوړي دوايي، ده فهرموي: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي السُّورِ مَنَاتُونَ مَأْجَا ۚ﴾، نهو پوړه ي فوو به كه په نادا ده كړي، نيوهش پوړ پوړ، كو مه ل كو مه ل دين، ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۚ﴾، ناسمانيش كرايه وهو بوو به دالان دالان، بوو به ده روازه ده روازه، ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۚ﴾، چپايه كانيش پوړنران و هه لقه نران له شويني خويان و بوونه توو گه ردي، وهك تراويلكه، هه لبه ته: ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۚ﴾ ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ

سَرَابًا ﴿۳۰﴾، له نیشانه کانی ناخیر زه مانن، به لَام تهوه که دهفه رموی: ﴿فَنَاتُونُ أَفْوَاجًا﴾، به دلتیابی تهمه په یوه سته به قوڼاغی دووهمی پوژوی دوبییه وه که قوڼاغی قیامه تهو، لیره دا خوای په روه ردگار ټیکه له کیښی کردوون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ۱) عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ ۲) الَّذِي هُوَ فِيهِ مَخْلُفُونَ ۳) كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴) فَرُكُلًا سَيَعْلَمُونَ ۵) أَلَمْ يَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ۶) وَالْجِبَالَ أَوْدَادًا ۷) وَخَلَقَنَّا أَزْوَاجًا ۸) وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۹) وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۱۰) وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۱۱) وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۱۲) وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۱۳) وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۱۴) لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۱۵) وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۱۶) إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا ۱۷) يَوْمَ يُفْعُ فِي الصُّورِ ۱۸) فَنَاتُونَ أَفْوَاجًا ۱۹) وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۲۰) وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۲۱) ﴿

مانای ده قاو ده قی نایه ته کان

{به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، (تهو خه لکه) له باره ی چیه وه له به کدی ده پرسن؟ ﴿۱﴾ له باره ی هه واله مه زنه که وه! ﴿۲﴾ نهو (هه و آل) هی ټییدا راجیاو مشت و مړ که رن؟ ﴿۳﴾ نه خیر وانیه (که ته وان ده لپن) به زووی ده زانن ﴿۴﴾ دیسان وانیه به زووی ده زانن ﴿۵﴾ تایا زه ویمان نه کردو ته (نشینگه به کی) وه که رایه خ؟ ﴿۶﴾ چیا به کانیشمان کردوونه گولمخ ﴿۷﴾ به جووتیش دروستمان کردوون ﴿۸﴾ نوو ستیشتمان گیراوه به (مایه ی) پشودان و تاسووده یی ﴿۹﴾ شهو گاریشمان گیراوه به پوښاک (داتانده پوښی) ﴿۱۰﴾ پوژگاریشمان گیراوه به

(هۆكاری) بژیوو گوزەران ﴿۱۱﴾ لە سەرروشتانەوێ هەوت (ئاسمانی) مەحکەم و قاییممان بنیاتناون ﴿۱۲﴾ چرایەکی تیشکدەریشمان بۆ ڕەخساندوون ﴿۱۳﴾ لە (هەورە) گوێراوەکانیش ئاوێکی بە خورزەممان دا بە زاندوێ ﴿۱۴﴾ تاكو دانەوێڵەو ڕووەکی پێ (لە زەویدا ڕووتێن و) دەریتێن ﴿۱۵﴾ هەرۆهەباخە چرو پەرەکان ﴿۱۶﴾ بە دلتیایەوێ ڕۆژی هەڵاواردن (ی پاک و پێسان) ژوانگەدارە ﴿۱۷﴾ ئەو ڕۆژەو فوو بە کەرەنادا دەکری، ئنجا پۆل پۆل دێن (بۆ گوێرەپانی کۆکرانەو) ﴿۱۸﴾ ئاسمانیش کرایەوێ بوو بە دەروازە گەل (و دالاندالان بوو) ﴿۱۹﴾ چایەکانیش ڕۆژنران (هەلکەنران و وردو خاشکران و) بوونە (تۆزو گەردی وەک) تراویلکە ﴿۲۰﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(نَسَاءٌ لَّوْنٌ): لە یەكدی دەپرسن، (السُّؤَالُ: اسْتِدْعَاءُ الْمُعْرِفَةِ، أَوْ مَا يُؤَدِّي إِلَى الْمُعْرِفَةِ، أَوْ اسْتِدْعَاءُ مَالٍ، أَوْ مَا يُؤَدِّي إِلَى الْمَالِ)، (سؤال): بریتیه لە داواکردنی زانیاری، یان شتێك كە ببێتە هۆی پەیدا بوونی زانست، یان داواکردنی مال و سامان، یان شتێك كە ببێتە هۆی پەیداکردنی مال و سامان.

(عَمَّ)، لە ڕیشەدا (عَنْ مَا) یە، (عَنْ) پیتی (جَرَّ) دو، (مَا)، (مَا الْإِسْتِفْهَامِيَّة) یەو، بۆ پرسیارکردنە، كەواتە: ﴿عَمَّ﴾، ئەلیف (أ) دكەوێ لاچوو، ئەگەرنا لە بنچینەدا (عَنْ مَا) یە، واتە: (عَنْ أَيِّ شَيْءٍ؟)، لە بارەوێ چییەو لە یەكدی دەپرسن، چونكە وشەوێ (تَسْأَلُ): (تَفَاعُلٌ مِنَ السُّؤَالِ) واتە: پرسیار لە یەكدی دكەن.

(الَّتِي): (الَّتِي: خَبَرٌ دُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْضُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلَبَةٌ ظَنٍّ)، (نَبَأٌ): هەواییكە سوودێكی مەزنی هەیە، بە هۆی ئەو هەواییو زانیاریی یخود گومانیكی زāl پەیدا دەبێ.

(الْعَظِيمِ): (عَظَمَ الشَّيْءُ: كَبُرَ عَظْمُهُ، ثُمَّ اسْتَعْيَرَ لِكُلِّ كَبِيرٍ، مَحْسُوسًا أَوْ مَعْقُولًا)،
(عَظِيمٌ): له (عَظَمَ) دۈە ھاتۈە، (عَظَمَ الشَّيْءُ) واتە: ئېسىقانەكەى گەۈرە بوۈ،
دوایی خوازادەتەۈە بۇ ھەر شەتەك قەبارەكەى گەۈرە بى، چ بەرھەست بى، چ
نا بەرھەست بى.

(مَهْدًا): (المَهْدُ: مَا يُهَيَّأ لِلصَّبِيِّ، وَالْمَهْدُ وَالْمِهَادُ: الْمَكَانُ الْمُمَهَّدُ الْمُوْطَأُ، وَشَيْءٌ
(مَهْدٌ) ئەۋەيە كە بۇ مندالى گچكە ئامادە دەكرى، (بە كوردى دەلىن: لانكە
يان بېشكە، پېشى دەگۈترى: جۇلانە)، ھەرۈەھا وشەى (المَهْدُ وَالْمِهَادُ) واتە:
شۈئىنكى خۇشكراۋ، ئامادەكراۋ، سازكراۋ.

(أَوْتَادًا): كۆى (وَتِدَ وَوَتَدَ، ه، وَتَدَ) سىنگ، گۈلمىخ، بە كەسرەۈ، بە فەتھەش
دەگۈترى: (وَتَدْتُهٗ أَتَدُّهُ وَتَدًّا)، واتە: دامكوتا، دايدەكۈتم، داكۈتران.

(سُبَاتًا): (أَصْلُ السُّبُتِ: قَطْعُ الْعَمَلِ، سَبَتَ الشَّيْءُ: قَطَعَهُ، سَبَتَ شَعْرُهُ: حَلَقَهُ، كە
دەفەرمۈى: ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾، واتە: خەۋەكە تاغمان گېراۋە بە مايەى
پشۈودان و راۋەستان و ئۆقرە گرتن، وشەى (سُبَات) لە (سَبَتَ) دۈە ھاتۈە، (سَبَتَ)
بە ماناى ۋەستاندى كار، دەگۈترى: (سَبَتَ السَّيْرَ)، ((سَيْرَ) يانى: زوئلە چەرم)،
چەرمەكەى بىرى، (سَبَتَ شَعْرُهُ)، واتە: قىزى خۇى بىرى، پىرچى خۇى تاشى.

(مَعَاشًا): (الْعَيْشُ: الْحَيَاةُ الْمُخْتَصَّةُ بِالْحَيَوَانِ، وَهُوَ أَخَصُّ مِنَ الْحَيَاةِ)، (عَيْشٌ): يانى:
ژيانىكى تاييەت بە ژياندارانەۋە، كە تاييەتەرە لە ژيان، (يانى: وشەى (عَيْش) و
(حَيَاة) ھەردوۈكيان بە ماناى ژيانن، بە لام وشەى (عَيْش) مانايەكەى تاييەتەرە لە
(حَيَاة) چونكە خۋاى پەرۈەردگار وشەى (حَيَاة)ى بۇ بەكاردى: ﴿إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾، (البقرة، بە لام وشەى (عَيْش)ى بۇ بەكارنايەت).

(الْمَعِيشَةُ: مَا يُعِيشُ)، (مَعِيشَةُ) ئەۋەيە كە مروؤف دەژيەنى، (المعجم الوسيط)
لە بارەى (مَعَاش) دۈە سى واتاى ھىتاۋن:

۱- (مَا تَكُونُ بِهِ الْحَيَاةُ مِنَ الْمَطْعَمِ وَالْمَشْرَبِ وَنَحْوِهِمَا)، (مَعَاش): نه‌وه‌یه که ده‌بیته هوی ژیان له خواردن و خواردنه‌وه و وینه‌ی نه‌وان.

۲- (زَمَانُ التَّمَاسِ الْعِشِيِّ وَمَكَائُهُ)، کاتی خه‌فتان له گوزه‌ران و شوینه‌که‌ی، هه‌ردووکیان پټیان ده‌گوتری: (مَعَاش) کاتی کاسبی کردن و هه‌ولدان بو وه‌ده‌سته‌پټانی بژیوو، شوینی هه‌ولدان بو په‌یداکردنی بژیوو.

۳- (الْمُرْتَبُ الَّذِي يَتَقَاضَاهُ مِنْ قَضَى مُدَّةٍ مُعَيَّنَةٍ فِي خِدْمَةِ الْحُكُومَةِ بَعْدَ انْقِطَاعِ عَنِ الْعَمَلِ)، نه‌وه‌یه نه‌دازه سامانه‌ی که‌سیک که ماوه‌یه‌کی له خزمه‌ت حکومت دا بردۆته سهر، دواى نه‌وه‌ی له کار داده‌برې [که پټی ده‌لټن: (خانه‌نشین)]، وه‌ری ده‌گری، نه‌وه‌ش پټی ده‌گوتری: (مَعَاش).

ده‌لټم: وشه‌ی (مَعَاش) مه‌رج نیه، ته‌نیا خانه‌نشین بگریته‌وه، به‌لکو هه‌موو نه‌وه‌ کارمه‌ندانه‌ی مووچه له میری وه‌رده‌گرن، مووچه‌که‌یان پټی ده‌گوتری: (مَعَاش).

وشه‌ی (مَعِيشَة) که به مانای (مَعَاش) یش دى، به هه‌رسى واتایه‌که، به (مَعَايش) کو ده‌گریته‌وه، (عِيشَة: عِيشَة رَاضِيَة)، (حَالَة الْإِنْسَانِ فِي حَيَاتِهِ)، (عِيشَة) بریتیه له و حاله‌ته‌ی مرۆف که له ژيانیدا ده‌بی.

(سَدَادًا): (الشَّد: الْعَقْدُ الْقَوِيُّ، وَشَدَدْتُ الشَّيْءَ: قَوَّيْتُ عَقْدَهُ، (شَدَاد) له (شَدَّ) هوه‌هاتوه، (شَدَّ الْعَقْدُ)، گریه‌که‌ی توند کرد، (الشَّدَّ الْعَقْدُ الْقَوِيُّ)، (شَدَّ) یانی: گریدانیکی به‌هیز، ده‌گوتری: (شَدَدْتُ الشَّيْءَ) شته‌که‌م توند کرد، به‌هیزو قایم کرد.

(شَدَاد) کو (شَدِيدَة) یه، به‌هیزو مه‌حکه‌م و وه‌سفه بو حه‌وت ئاسمانه‌کان: ﴿سَبْعًا شَدَادًا﴾، حه‌وت ئاسمانه به‌هیزه‌کان.

(سِرَاجًا وَهَاجًا): (السَّرَاجُ: الزَّاهِرُ بِقَتِيلَةٍ وَذَهْنٍ، وَيَعْبُرُ بِهِ عَنْ كُلِّ مُضِيٍّ)، (سِرَاج): چرا، نه‌وه‌ی فیله‌ی هه‌یه و پۆنی تیده‌گری، دواى بو هه‌ر تیشکده‌ریک

به کارها توه، وهك لامپاو فانوس، به فتيله يان گوتوه، چرا ره شكوه، قه نديليشان پئ گوتوه، به لام دوايي به شهر ورده ورده به رهو پيشه وه چووه لهو باره وهو كردويه تي به فانوس و، كردويه تي به لامپاو، كردويه تي به لوكس، دوايي كردويه تي به چراي كارهبايي و بلاجكتور، ههر خواش ده زاني دهيكات به چي ديكه ش.

(وَهَّاج): (الْوَهَجُ: حُصُولُ الضَّوِّ وَالْحَرِّ مِنَ النَّارِ)، (وَهَجَ): برتيه له په دابووني تيشك و گهرمايي له ناگره وه، ده گوتري: (تَوَهَّجَتِ النَّارُ وَتَوَهَّجَ النَّارُ)، واته: ناگره كه بليسه ي داو بليسه ده دات.

(الْمُعَصِرَاتِ): كوى (المُعَصِرَة) يه و (مُعَصِرَة) ش، له سهر كيشى (مُفْعِلَة) يه، به لام به ماناي (مَفْعُولَة) يه، وهك: (عُرْفَةُ مُضِيئَةٍ)، (مُضِيئَةٍ)، نه گهر ته ماشاي كيشه كه ي بكه ي به و پالته واته: پوونا ككه ره وه، به لام له ته سلدا به ماناي پوونا ككرا وه يه، (عُرْفَةُ مُضِيئَةٍ) واته: ژورويكي پوونا ككرا وه، (السُّحُبُ الْمُعَصِرَاتِ) يش واته: هه و ره گوشرا وه كان، له سهر كيشى (مُفْعِلَة) ن، به لام به ماناي (مَفْعُولَة) ن، واته: ته و هه و رانه ي گوشراون، له نه نجامي موتور به بوونياندا، بابه كان له سهر يه كه له كه يان ده كه ن و، له نه نجامي ته وده هه و ره كان موتور به (تَلْقِيح) ده بن و تاويان لي په دابووني، له شيوه ي باران و به فرو ته زرده ا.

(جَمَّالًا): (تَجَّ المَاءُ وَأَتَى الْوَادِي بِتَجْيِجِهِ)، (تَجَّ المَاءُ): واته، تاو كه به خورزه م و به خوربي هات، ده گوتري: (وَأَتَى الْوَادِي بِتَجْيِجِهِ) دۆله كه تاو كه ي به ژوري هينا، هه روه ها له قهرمايشتي پيغه مبه ر ﷺ دا هاتوه: {أَفْضَلُ الْحَجِّ: الْعَجُّ وَالْحُجُّ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ٨٧٧، وابن ماجه: ٢٩٢٤، والحاكم: ١٦٥٥، وقال: صحيح الإسناد، والدارمي: ١٧٩٧، وأبو يعلي: ١١٧) واته: باشتين حه ج، (عَجَّ وَحَجَّ)، (عَجَّ) واته: دهنگ به رز كردنه وه به (تَبَيَّنَكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) به زيكره كان، (تَجَّ) يش، واته: رشتني خوئين، قوربانئي، واته: ته و دووه نه ركه گه و ره كانى حه جن، به تايبه ت زيكره

باو ده كه: (لَبَيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ، لَا شَرِيكَ لَكَ)، ئه مه له گه ل سهر برینی قوربانی دا باشت رینی ئه ركه كانی حه جن. بێگومانیش وه ستان له عه ر ه ف ات (الوقوف بعرفة) گه وره ترین پایه ی حه جه، وه ك پێغه مبه ری خوا فه رموویه تی: [الحج عرفة] (أخرجه أحمد: ۱۸۷۹۶، وأبو داود: ۱۹۴۹، والترمذي: ۸۸۹، والنسائي: ۳۰۴۴، وابن ماجه: ۳۰۱۵، والحاكم: ۳۱۰۰، وقال الحاكم: صحيح).

(حَبَّ): یانی: دانه وێله، تاكه كه ی (حَبَّة) یه، دانه وێله ش به برنج و گه نم و جوو نیسك و نوک و ماش، به هه ردوو جووری رهش و سپیی و، هه رزن و زوړات هه موو ئه وانه ده گوتری.

(وَجَنَّتِ أَلْفَاةً): (الْجَنَّةُ: كُلُّ بُسْتَانٍ ذِي شَجَرٍ يَسْتُرُ بِأَشْجَارِهِ الْأَرْضَ)، (جَنَّةٌ): هه ر باخێكه خاوه ن دره خت بـ و دره خته كانی هێنده چرو پر بن، زه ویه كه یان داپووشیی. (جَنَّةٌ) ش به (جَنَات) كو ده كرتیه وه.

(أَلْفَاةً): (إِلْتَفَ بَعْضُهَا بِبَعْضٍ لِكَثْرَةِ الشَّجَرِ، لَفَفْتُ الشَّيْءَ لَفًّا، وَاللَّفِيفُ: الْمَجْتَمِعُ)، (أَلْفَاةً): هه ندیک گوتوو یانه تاكێكه، كو ی نیه و وشه كه بو خو ی وایه، یان (أَلْفَاةً) كو ی (لَفَ) ه، واته: پێكدای چراو، دره خته كانیان به نیو یه كدا چوون و لیک ئالوون، چونكه (جَنَاتٍ أَلْفَاةً)، یانی: ئه و باخانه ی دره خته كانیان زوړن، ده گوتری: (لَفَفْتُ الشَّيْءَ لَفًّا) شته كه م به پێچانه وه پێچایه وه، (لَفِيفٌ: مُجْتَمِعٌ): واته: كۆمه له خه لکێك كه كۆبوونه وه سهر یه ك.

(مِيقَاتًا): (الْمِيقَاتُ: الْوَقْتُ الْمَضْرُوبُ لِلشَّيْءِ، الْوَعْدُ الَّذِي جُعِلَ لِلْوَقْتِ) واته: ژوانگه، كاتیک كه دانراوه بو شتێك، ئه و به لێنگه یه ی دانراوه بو كاتیک (كه شتێکی تیدا ده بی).

(أَلْصُورُ): (الْصُورُ: قَبِيلٌ مِثْلُ الْقُرْنِ يُنْفَخُ فِيهِ)، گوتراوه: وه ك قوچ و شاخه قووی پێدا ده کری، هه ندیک ی دیکه ش مانایه کی په مزیمان پێداوه.

(أَفْوَاجًا): (جَمْعُ فَوْجٍ: الْجَمَاعَةُ الْمَازَةُ الْمُسْرِعَةَ)، (أَفْوَاجٍ) كَوَى (فَوْجٌ) هُوَ، ئەویش بە کۆمەڵیک دەگوتری که بە خێرایى بڕۆن.

(وَسَيَّرَ): (السَّيْرُ: الْمَضِي فِي الْأَرْضِ): (سَيَّرَ) بَرِيتيە لە پۆشتن بە زەويدا، (سَيَّرَتْ) بۆ مانايەكەى بە كوردیى گوتوومە: پۆینراو، واتە: لە شوێنى خۆى پۆینراو هەلقەندرا.

(سَرَابًا): (السَّرَابُ: اللَّامِعُ فِي الْمَفَازَةِ كَالْمَاءِ، وَذَلِكَ لَانْسَرَابِهِ فِي مَرَأَى الْعَيْنِ)، (سَرَابٍ): بَرِيتيە لەوێ لە بیابان و دەشتدا بڕیقه دەدات، لەبەر ئەوێ لەبەر چاو دەپروات و شەپۆل دەدا، مەرۆف لە دوورەوێ وا دەزانن ئەو، لە راستییدا ئاوی نیە، بۆیەش کوردەواریى خۆمان ناویان لێناوێ: تراویلکە.

مانای گشتیی نایه تهکان

سهرتا خوا ﷺ ده فەرموئ: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** به ناوی خوای به زهیی به خشنده، واته: ده سپیکردنم به ناوی خوایه، ئه وهش مه بهستی ئه وهیه:

- ۱- ئه م کاره ته نیا بۆ خوا ده کهم.
- ۲- ئه م کاره به پتی شهرعی خوا ده کهم.
- ۳- ئه م کاره به توانا یارمه تیی خوای بهرز مهزن ده کهم.
- ۴- ئه م کاره بۆ هینانه دیی ره زامه ندیی خوا نه نجام ده دهم.

خوا ﷺ ده فەرموئ: **(عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ)**، له باره ی چیه وه له یه کدی ده پرسن؟ دوا ی ئه وه ی پێغه مبه ری خاتهم ﷺ خوا ﷺ دوا په یامی خو ی پیدا ناردوه و دوا فه رمایشتی خو ی بۆ دابه زاندوه، خه لک و کۆمه لگایه که ی پێیان شتیکی نامۆ و سه یر بووه، ئه و شتانه ی ئه وان عاده تیان پێوه گرتوون، بوونه نه ریتیکی ریشه دار له ژیا نیندا، چ له رووی فیکرییه وه، چ له رووی ئا کاریه وه، چ له رووی خێزانییه وه، چ له رووی کۆمه لایه تی و، له رووی ئابووری و، له رووی سیاسیه وه، پێیان وابوو هه ق هه ر ئه وه یه، که ئه وان له سه رینی، به لām په یامی خوا که به پێغه مبه ری کۆتاییدا، نێردراوه و هک په یامی هه موو پێغه مبه ران **(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)**، بێگومان بۆیه هاتوه که ژیا نی ئه و خه لکه بگۆرێ، پێشێ جوړی بیرکرنه وه و بووناسیی تێروانینان بگۆرێ، ئنجا ئیمان و عه قیده یان، دوا یی هه لۆیست و هه لۆسوکوتیان له گه ل خوا دا، پاشان له نێو خو یاندا، بۆیه هه میشه خه ریکی مقو مقو و مشت و مپ بوون له نێو خو یاندا، له باره ی پێغه مبه ره وه ﷺ و له باره ی قورئانه وه، ئه وه هیه چ گومانێکی تێدانیه، به لām لێره دا به پێی ره وتی نایه ته کان بۆمان ده رده که وێ، ئه وه ی زیاتر له نێو خو یاندا په سیاریان له

بارەوہ کردوہو، مشت و مریان لە بارەییەوہ کردوہ، بریتی بووہ لە پۆژی دوایی و ئەوہ کە: دوای ئەم ژيانی دنیا، قۆناغێکی دیکە ی ژيان دێ، سزا هەییەو، پاداشت هەییەو، بەهەشت هەییە، دۆزەخ هەییە، ئەگەرنا بێگومان، لە یەکدی پرسیارکردن و پێکەوہ مشت و مەر کردن و مقو مقو کردنی بێپروایان، ئەنیا لە بارە ی پۆژی دواییەوہ نەبووہ، ئەگەر ئایەتە کە بەس: ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾، بووایە: (لە بارە ی چی لە یەکدی دەپرسن؟)، ئەو ئەگەرنا ئە ی هەموویان هەبوون، کە پوونکەرەوانی قورئان باسیان کردوون، لە بارە ی خودی موحمەد پێغەمبەرەوہ h، لە بارە ی وەحییەوہ، لە بارە ی پەيامی خواوہ، بە گشتی کە هێناویەتی، لە بارە ی پۆژی دواییەوہ...هتد.

بەلام بە پتی سیاق کە دوایی دەفەرموی: ﴿عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ﴾ (۲) **الَّذِي هُرِفِيهِ مُخْلِفُونَ** (۲)، لە بارە ی هەوآلە مەزنە کەوہ کە ئەوان تێیدا راجیان، مشتومرکەرن، ئەمە زۆر بە روونی دیاری دەکات، کە پرسیار لە یەکدی کردن و مشت و مەر پێکەوہ کردنەکیان، لە بارە ی پۆژی دواییەوہ بووہ، دوایی دەفەرموی: ﴿عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ﴾، لە بارە ی هەوآلە مەزنە کەوہ، (نَبَأ) وەك (راغب الأصفهاني) دەلی: (خَبَرٌ دُوْ قَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلَبَةٌ ظَنٌّ) (نَبَأ) بریتیە لە هەوآلێک کە سوودێکی مەزنی هەبێت، بە هۆیەوہ زانیاری یاخود بە لای کەمەوہ گومانی زآل پەیدا بێ.

ئەنجا دوایی دەفەرموی: ﴿الَّذِي هُرِفِيهِ مُخْلِفُونَ﴾، ئەو هەوآلە مەزنە ی ئەوان تێیدا ناوکن، تێیدا مشت و مەر کەرن، تێیدا را جیاوازن، ﴿كَلَّا سَيَعْمُونَ﴾، وەك زۆرجاران گوتوومانە: (كَلِمَةً رَدْعٍ وَزَجْرٍ)، وشە یە کە بۆ پەرچاندەوہو تێوہ خوڕین بە کاردی، یانی: بە واز بێتن، نەخێر وانیه، وەك ئەوان دەلێن، یان وەك ئەوان گومان دەبن و بیر دەکەنەوہ، کە دنیا شاری بێ خواوہن بێ، لە دوای ئەم ژيانە ی دنیا قۆناغێکی دیکە نیە، بە واز بێتن لەو جۆرە بیر کردنەوانە، ﴿سَيَعْمُونَ﴾، لە مەودو بە زوویی دەزانن، ﴿كَلَّا سَيَعْمُونَ﴾، دوایی جارێکی

دیکه با وازبښن، له مه و دوا به زووی ده زانن، چی ده زانن؟ ده زانن که ماقوول
 نیهو ناگونجې پوژۍ دواۍ نه بڼ، ناگونجې ژيانی مروّف له قوناغی ټیستادا
 کورت هه لښ و، هیچ قوناغی دیکه به دوا دا نه یهت، چونکه ټو کاته ژيانی
 مروّف پویمانیکۍ بڼ تام و چیروکیکۍ بڼ نه نجام درده چیت، وه ک کاتی خوۍ
 له هه ندیک له کتبه کاغدا گوتوومه، نجا خوا ﷻ دواۍ ټو، پینچ ټایه ته ی، وه
 زه مینه خو شکردن و پشه کی بوون، له دوا زده ټایه ته کی دواۍ دا، ټایه ته کانی:
 (٦ - ١٧) دا، یازده له چاکه و نيعمه ته کانی خوۍ ده خاته بهرچاو، له هه مان
 کاتدا که چاکه و نيعمه تيشن، به لگه شن، له سر ټو دواۍ ناگونجې ژيانی مروّف
 له چوار چيو دواۍ دنیا دا، کورت هه لښ و، هیچ قوناغی دیکه به دوا دا
 نه یه، به لښ ټو یازده شته، هاو کات له گه ل ټو دوا که چاکه و نيعمه ته کانی
 خوان و، به لگه و نيشانه ی بهرزی و مه زنی و په روه ردگار ټیټی خوان، هاوکات
 به لگه شن له سر هه بوونی پوژۍ دواۍ، به به لگه ی ټو دواۍ که دواۍ خوا
 ﷻ له کوټای ټو یازده نيشانه و به لگه یه و، ټو نيعمه ت و چاکانه ی خویدا
 ده فهرموئ: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا﴾، به دلنیا ی پوژۍ لیک هه لاواردن
 کاتیکۍ دیاریکراوی هه یه، واته: له کاتی دیاریکراوی خویدا، ټو پوژۍ لیک
 هه لاواردنه، دی.

ټیمه دواۍ له مه سه له گرنگه کان دا، زیاتر هه لوسته ده که ین له به رده م ټو
 یازده چاکه و نيعمه ته ی خوا دا، ټو یازده به لگه و نيشانه ی به دیپنه رایه ټیټی
 و په روه ردگار ټیټی و مشوور خوړ ټیټی و خاوه ندر ټیټی خوا و، ټو یازده به لگه یه ی
 راستی هاتنی پوژۍ دواۍ دا، چونکه ټو یازده شته ی خوا باسیان ده کات، له
 یه ک کاتدا سټ ټامانچ ده پیکن:

أ- هه یازده چاکه و نيعمه ته ی خوان و ده یانخاته بهرچاو مروّفه کان.

ب- هه یازده به لگن له سر مه زنی و بهرزی و مشوور خوړیه ټیټی و په روه ردگار ټیټی
 و بالوده ستی خوا، به سر که ون و کائینادا.

ج- ھەم یازدە بەلگەشن لەسەر ھاتنی پۆژی دواپی، سەرەتا دەفەرمۆی:

﴿أَنْ تَجْعَلَ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، ئایا زەویمان نەگیراوە بە ڕایەخ؟ ﴿مَهْدًا﴾، ھەم بە مانای ڕایەخ دئی و، ھەم بە مانای شوئیتیکی تەخت و لە بار دئی و، ھەم بە مانای لانکە و بێشکەش دئی، ئایا زەویمان بو وای نەکردوون؟ ﴿وَالْحِجَالَ أَوْتَادًا﴾، چیا بەکانیشمان کردوونە گۆلمیخ، ﴿أَوْتَادًا﴾، کۆی (وَتِدٌ) یان (وَتْدٌ)ە، بە کوردیی دەلێن: گۆلمیخ یان سینگ، ئەوەی وڵاخی پئی دەبەسترتەو، یاخود چادر و پەشمال و تاوڵی پئی قایم دەکری، لەو لای لای تاوڵەکە، دادەکوێرتن، پەشمال و تاوڵەکە بە چەند پەتییکی مەحکەم بەو سینگ و گۆلمیخانەو دەبەستری بو ئەوەی نەجووڵی.

﴿وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا﴾، ھەروەھا ئێوەمان بە جووت دروست کردو، ئێر و مێ، ژمارە ی ئەو ئێر و مێیانەو پێژەکیان، لەوەتی خوا مرقۆی لەسەر زەوی داناو، ئەو ژمارو پێژە تۆژی ھەلکشان و داکشانی ھەیە، بەلام بە ھاوکیوی (معدلي) ئێر و مێ بەکسان، ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾، ھەروەھا خەوێکەشتانمان گێراوە بە مایە ی سەرەوتن و پشوودان و ئیسراحت.

﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا﴾، شەوگاریشمان کردو بە پۆشەر، ﴿لِبَاسًا﴾، یانی: پۆشاک، واتە: شەوگار، وەك پۆشاکێک داتاندەپۆشی، ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾، پۆزگاریشمان کردو بە مایە ی ژیان و گوزەران، ﴿مَعَاشًا﴾، بە مانای ژیان دئی و، بە مانای پەیداکردنی بژیو دئی و، بە مانای شوئین و کاتی تێدا پەیداکردنی بژیوو پۆزییش دئی.

﴿وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا﴾، لەسەر ووتانەوێش ھەوتی مەحکەممان بنیاتناون، مەبەست ھەوت ئاسمانەکان، ﴿شِدَادًا﴾، کۆی (شَدِيدَة)یە، واتە: مەحکەم و قایم، ئنجا ھەرچەندە ئیمە ھەوت ئاسمانەکان نابینن، بەلام خوا ﷻ خاوەنی ئەم گەردوون و کەون و کائیناتەییەو، کەسانیک ئەو شتانەیان بو

پۈۈن دەكاتهۋە، لە دوو ھالەتان بە دەرنىن: يان خوا دەناسن، يان نايانسن، ئەگەر بىناسن، دەزانن خوا ھەرچى بفرموى، وايە، ئەگەر نەشىناسن، پېش ئەۋەى بېروا بەۋە ئەكەن، كە خوا ھەوت ئاسمانى دروست كىردوون، بېروا بە بەدېھنەرايەتتى و پەرۋەردگار ئىتى خوا ناكەن.

﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا﴾، ھەرۋەھا چىرايەكى تېشكەدرو بە شوۋقان گېراۋە، كە مەبەست پىتى خۆرە، ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَمَّاجًا﴾، لە (ھەۋرە) گوشاۋەكانىش ئاۋىكى بە خورزەم و بە خورمان دابەزانىدە، لە شىۋەى باران و بەفرو تەزرەدا، بۆچى؟ ﴿لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾، تاكو دانەۋىلەو پۈۋەكى پىتى دەربىتىن، (حب) (نېكە) نەناسراۋە، واتە: جۆرەكانى دانەۋىلە: (گەنم و جۆ و بىرنج و نىسك و نۆك و ھەرزى و ماش و زورپات و ...)، ھەموو جۆرەكانى دانەۋىلە كە لە خوا دابەشى كىردوون، بەسەر ئاۋچەكانى زەۋى دا، بۆ وىنە: لە لای تېمە: گەنم و جۆ و بىرنج و نىسك و نۆك و ماش و ھەرزى، ھەن، لە شوپىنانى دىكەش جۆرى دىكە ھەن، ﴿وَنَبَاتًا﴾، ھەرۋەھا پۈۋەكەكانىش جۆراو جۆرن، دارو درەختن، تەرپەكارن، سەۋزەن، گىاو گۆلە جۆراو جۆرەكانن، گۆل و گۆلزارن، ھەموۋيان دەگرېتەۋە.

﴿وَجَعَلْنَا أَلْفَافًا﴾، ھەرۋەھا باخە چىرو پىرەكان و، لىك ئالۋەكان و پىنكداچۈۋەكانىش، بۆ ئەۋەى ئەۋانەى پىتى دەربىتىن، بۆيە ئەۋە ئاۋە بە خورزەمەمان لە ھەۋرە گوشاۋەكان دابەزانىدە.

ئىنجا: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا﴾، بە دىنبايى پۆۋى لىك ھەلۋاردن، كاتەكەى دىاربىكراۋە، بە بەلگەى ئەۋەى خوا ﷻ ئەۋە ھەموو چاكانەى لەگەل تىۋەدا كىردوون، ئەۋە ھەموو نىعمەتانەى بۆ تىۋەى پەخساندوون، ئەۋە ھەموو شتانەى زۆر بە رېك و پىكىي ھىئانەدى، كەۋاتە: ئەۋە بەلگەيە لەسەر ئەۋەى ژيانى دنيا تاكە دەرۋەتى ژيانى مروۋى نى، بەلكو قۇناغىكى دىكەى بەدۋا دى، كە بىرىتە لە قۇناغى لىك ھەلۋاردن و لىك جىاكىردنەۋەى پاك و پىس.

ئنجأ له سى ئايهتى كۆتايى دا باسى ئهو پۆژه دهكات و دهفهرمىوى: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، ئهو پۆژهى فوو به كه رهنادا دهكرى، ﴿فَنُفِثَ فَوْاجُ﴾، ئنجا ئىيوه كۆمهل كۆمهل، پۆل پۆل دىن، ههلبهته ئهگه ر مه بهست فوو پيدا كردنى يه كه م بى، دواى فوو پيدا كردنى يه كه م، ئاخىر زه مان دى، به لام: ﴿فَنُفِثَ فَوْاجُ﴾، دواى فووى دوومه، بۆيه ليره دا مه بهست فوو پيدا كردنى دوومه، كه مروقه كان پۆل پۆل دىن.

به لام كه دوايى دهفهرمىوى: ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾، ئاسمانىش كرايه وه، ئنجا بوو به دهروازه دالاندالان، ئه مهش به دلئايى له قۇناغى يه كه مى پۆژى دوايى دايه، كه ئاخىر زه مانه و له و كاته دا، ئه م گه ردوونه، به م شىوه يه نامىنى، ئاسمان وه كه له شوىنى ديكهش دا فهرمىويه تى، ئهو پىكهاته يه تىستاي نامىنى.

﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾، چيايه كانىش پۆيتران، ئنجا بوونه تراويلكه، واته: بوونه تۆزو گهردىك كه له دوور را ته ماشاى بكه، وه كه تراويلكه دىته بهرچاو، وه كه شه پۆلى ئاو كه ئاويش نيه، بىگومان ئه مهش له قۇناغى يه كه مى پۆژى دوايىدايه كه ئاخىر زه مانه، كه واته: ليره دا خوا ﷻ هه ندىك له رووداوه كانى قۇناغى يه كه م و قۇناغى دوومه ي پىكه وه تىكه و ئاويته كرده وون.

كه واته: به و به لگانه ي باسكران، ئىيوه دلئيا بن، پۆژى دوايى له و كاته داى بۆى ديارىكراره، هاته كه ي مسۆگه ره، چونكه ناگونجى خوا ﷻ گه ردوون و ژيانى مروقى هينده به رىك و پىكىي ره خساند بى، كه چى ژيانه كه ي له ژيانى كاتىي و كورق دنيادا كورت هه لى و، به مردنى مروق هه موو شتىك كۆتايى پى بى و، دوايى كه س به مروقه كان نه لى: له كويوه هاتوون و، بۆ كويى چوون و، چىتان كردو، چۆنتان كرد؟!.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

پرسىيارکردن لە بارەى لە يەكدى پرسىنى بېرۋايانەو، لە بارەى ھەوآلە گرنگ و مەزنەكەى رۆژى دواىى، كە تىيدا لە مشى و مردان و، بەرپەرچدانەوھى گومان و قسەو قالیان و، دلتياکردنەوھيان كە بە زووىى راستىى ئەو ھەوآلە دەزانن:

خوآ دەفەرەمۆى: ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ١ ﴿عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ﴾ ٢ ﴿الَّذِي هُوَ فِيهِ مُخْلِفُونَ﴾ ٣
﴿لَا سِعَامُونَ﴾ ٤ ﴿قَدْ كَلَّا﴾ ٥ ﴿سِعَامُونَ﴾ ٦

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە پىنج بەرگەدا:

١- ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ لە بارەى چىيەوھ لە يەكدى دەپرسن؟ ﴿عَمَّ﴾ دوو پىتە (عَنْ) لەگەڵ (مَا)، (عَنْ) پىتى (جَزْء)، بەلآم (مَا): ناوى پرسىيارکردن (إِسْمُ اسْتِفْهَام) ھو، لە ئەسڵدا (عَنْ مَا) يە، بەلآم ئەليف (ا) ھەكەى لىكراوھتەوھو بۆتە (عَمَّا) واتە: (عَنْ أَيْ شَيْءٍ) لە بارەى چىيەوھ: ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾، لە يەكدى دەپرسن؟ (تَسَاءَلُ)، (تَفَاعُلٌ مِنَ السُّؤَالِ)، (سُّؤَال) يانى: پرسىيارکردن، (تَسَاءَلُ) يانى: لە يەكدى پرسىن، مانايكەشى دوو ئەگەرى ھەن:

١- ئايا ھەر بە جىددىى لە يەكدىيان پرسىوھ، لە بارەى رۆژى دوايىيەو، كى زانبارى زياترى لە لايە؟

٢- ياخود پرسىيارکردنىكى پرووكەشى بووھ، وەك گآلتە پىكردن: ئايا دەزانن رۆژى قيامەت دى؟!

وشەى: ﴿عَمَّ﴾، لە (عَنْ) و (مَا) پىكھاتوھو لە ھەر شوئىنىك لە قورئان دا پىتى ژىردارەكەو (جَزْء) وەك: (عَنْ) و (ل) و (فِي) و (مِنْ) خرابىتتە سەر (مَا) (إِسْتِفْهَامِيَّة)

یه، ثعلیف (ا)ی (ما) لایراوه: ﴿فَمِمْ أَنْتَ مِنْ ذِكْرُنَا﴾ (۴۳) ﴿النَّازِعَاتِ﴾ یان: ﴿لَمْ أَذَنْتَ لَهُمْ...﴾ (۴۴) ﴿التَّوْبَةِ﴾ یان: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ (۵) ﴿الطَّارِقِ﴾ له چه ند شوئینکی دیکه ش دا هاتوه، چونکه که ثعلیفه که لا ده بری، له سهر زمان سووکر ده بی.

۲- ﴿عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ﴾ له باره ی هه و آله مه زنه که وه، ﴿النَّبَاِ﴾ (خَبَرٌ ذُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلَبَةُ ظَنٍّ) (نَبَأٌ): هه و آتیک سوو دیکى مه زنی هه بی و به هویه وه زانیاری یا خود به لای که مه وه، گومانی ز آل وه ده ست دئی.

۳- ﴿الَّذِي هُوَ فِيهِ مُخْلَفُونَ﴾ (هو و هه و آله مه زن) هی نه وان تئیدا مشت و مپر که رن، پرا جیان، ئایا مشت و مپر پرا جیاییه که یان ههر له ئیو خوئیان دابوو، یان له گه ل جگه له خوئیان دا بووه؟ نه مه ش دوو ته گهری ههن:

۱- ده گونجی پرا جیایی و مشت و مپر که یان ههر له ئیو خوئیان دابوو بی، به کینکیان گوتوو یه تی: زیندوو ده بی نه وه، یه کی دیکه گوتوو یه تی: زیندوو نابینه وه، یه کینکی دیکه گوتوو یه تی: ته نیا پروو حه کان زیندوو ده بنه وه، نه وی دیکه یان گوتوو یه تی: ههر زیندوو نابینه وه و نکوو لییشی له بوونی خوی به دیه پئنه ر کردوه.

۲- پرا جیاییان بووه له گه ل ته هلی ئیمان دا، ئیمانداران گوتوو یانه: زیندوو ده بی نه وه و، نه وانیش گوتوو یانه: نه خیر زیندوو نابینه وه.

۴- ﴿كَلَّا سَعَامُونَ﴾، نه خیر (وانیه که ده لئین، با واز بیئن) له مه وودا به زوویی ده زانن، (س)ی (سَعَامُونَ): ﴿لِلتَّائِيْدِ وَالْتَّقْرِيبِ﴾ بۆ جه ختکر دهنه وه و نیزیکه خسته نه وه یه.

۵- ﴿كَلَّا سَعَامُونَ﴾، ئنجا نه خیر (وانیه) له مه وودا به زوویی ده زانن، ﴿كَلَّا﴾ وشه یه که بۆ بهر په رچدانه وه و تپوه خو پین و لایردن (نفي) به کاردی، واته: وانیه وه ک تپوه ده لئین، واز بیئن، به زوویی ده زانن، ﴿كَلَّا﴾ واته: ئنجا، یان جارنکی دیکه، دیسان واز بیئن به زوویی ده زانن.

دەپرسىن: ئايا **كَلَّا**، كە (كَلِمَةً رَدَعٍ وَزَجْرٍ) وشەى بەرپەرچدانەوہو تىوہ
خوپرینە، بەرپەرچدانەوہو تىوہ خوپرینە بۇ ئەوہى:
أ- واز بىتن لە پرسیار لە یەكدى كردن.

ب- یاخود وازیبتن لە مشت و مې پىكەوہ كردن و پاجیا بوون؟

ھەردووکیان ھەلەدەگرى، بۆچی خوا **يَا نَبِيَّ** دەفەرمۆى: با وازیبتن، بە زوویی دەزانن، كە
قیامەت ھەر خوا دەزانى كەنگى دى؟ وەلامەكەى ئەوہیە (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)،
ھەر كەسك مرد قیامەتى وی، ھاتوہ، كەسك مرد، لە خۆى ھالىی دەبى و تىدەكات كە
پیشتر تىنەگەیبوو، ھالىی دەبى كە وەختى خۆى نكوولیی لە قیامەت دەكرد، لە سزاو
پاداشتى خوا دەكرد، ھالىی نەبووہ، كەواتە: زوو بۆى دەردەكەوئى.

پیشتریش گوتمان: لە بارەى ئەوہوہ كە ئايا ئەو ھەوالە مەزنە چىيە؟
۱- ھەندىك گوتوو یانە: وەحيیە، ۲- ھەندىك گوتوو یانە: قورئانە، ۳- ھەندىك
گوتوو یانە: پىغەمبەرە **ﷺ**.

۴- بەلام بە سەرنجدانى پەوتى ئايەتەكان زۆر جوان دیارە، كە مەبەست
پىی پۆژى دوايیە، پۆژى دوايىش زیاتر قوئاغى دووہم و قیامەتەكەى، واتە:
ھەلسانەوہو زىندوو بوونەوہو سزاو پاداشت.

مەسەلەي دووھە:

ھېنانەۋەي يازدە جۆرە بەلگە لەسەر ھەبوونی پۆژى دوايى، كە برىتىن
لە: پاخرانى زەوى، سىنگ بوونى چىايەكان، بە جووت دروستبوونى مەوۆقان،
ئىسپراھەت پىكرىنى خەو، پۆشاك بوونى شەوگار، گوزەران تىداكردى پۆژگار،
حەوت ئاسمانەكان مەحكەم لەسەر و بىنا تىراون، خۆرى تىشكەدر پەخسىراو،
ئەو دابەزىراو لە ھەورە گوشراوكان، پىروانى دانەوئەو پووەك و باخە
چىرو پىرەكان، ئەمانەش ھەمويان واتە: پۆژى ھەلواردى پاك و پىسان، بە
مىسۆگەري دى:

خو دەفەر موى: ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ۖ (۶) وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۖ (۷) وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا
(۸) وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۖ (۹) وَجَعَلْنَا أَلِيلَ لَيْلًا ۖ (۱۰) وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۖ (۱۱) وَبَنَيْنَا
فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۖ (۱۲) وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۖ (۱۳) وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۖ (۱۴)
لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۖ (۱۵) وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۖ (۱۶) إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۖ (۱۷)﴾

كورتە باسك:

يازدە چاكەو نىعمەتى خوا، كە يازدە بەلگەشن لەسەر پەروەردگار ئىتى خواو
ھاتى پۆژى سزا و پاداشت.

بە پىزان!

بە باشم زانى لىرەدا بۆ تىشكى زياتر خستەن سەر چەمك و واتاي ئەم
دوازە ئايەتە موبارەكە، بە تايەتى ئەو يازدە نىعمەت و چاكەيەى خوا لە
شىۋەي يازدە بەلگەدا، ھەم لەسەر پەروەردگار ئىتى خۆي، ھەم لەسەر ئەو كە
پۆژى دوايى دەبى بى، خستوونى پەرو، لەبەر پۆشنايى ئەو كە لە مەوسووعەي

(ئېمان و ئىلحد) لە چاپى دووھى دا^(۱) ھېنومە، بە ئەندازەيەك پوختىكردنەو،
بيخەمەرەو، سەرەتاش بە مانای كورت و دەقاو دەق بە ئايەتەكاندا دەچم:

خو **وَجَعَلْنَا** دەفەرەمۆ:

۱- ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْنًا﴾، ئايا زەوئيمان نەكردو بە لانكەو بېشكەو، بە پايەخ، كە
راخراو؟.

۲- ﴿وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا﴾، چيايەكانىشمان كىرەوونە گۆلەمىخ، ﴿أَوْتَادًا﴾، كۆى (وَتَد) يان
(وَتَد)ە، ئەوئىش واتە: گۆلەمىخ، سىنگ كە چادرو پەشمالى پى دەبەستەنەو، يان ولاخى
پى دەبەستەنەو.

۳- ﴿وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا﴾، ئىوئەشمان بە جووت دروستكردو، واتە: لە ئىرو مى، ھەر لە
ئادەم و ھەوۋە بگرە تاكو ئىستاش دواى ئىستاش.

۴- ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾، نووستى ئىوئەشمان گىراو بە مايەى پشوووان و ئىسراحت
كردن.

۵- ﴿وَجَعَلْنَا أَيْتًا لِلْآسَاءِ﴾، شەوگارىشمان بۆ گىراون بە پۆشاكىك داتاندەپۆشى.

۶- ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾، پۆزگارىشمان بۆ گىراون بە مايەى ژيان و گۆزەران و كارو
كاسى تىدا كردن.

۷- ﴿وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا﴾، لەسەرەووتانەوئەش ھەوت ئاسمانى مەھكەمان
دروست كىرەوون.

۸- ﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا﴾، ھەرەوھا چرايەكى زۆر پۆشن و تىشكەدەرمان پەخساندەو،
كە مەبەست خۆرە.

(۱) (دروەشلاوئى ئيمان و پوچەللى ئىلحد لەبەر تىشكى زگماك و عەقل و زانست و وەھبى
دا)، بەرگى يەكەم لاپەرە: ۴۶۶ - ۴۸۰، چاپى دووھم.

۹- ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾، لە ھەورە گوشراوە کانیش ئاوێکی بە خورزەممان دابەزاندووە.

﴿الْمُعْصِرَاتِ﴾، کۆی (مُعْصِرَة) لە کیشی (مُفْعِلَة) یە، بەلام بە مانای (مُفْعُولَة) یە، وەك (غُرْفَة مُضَيَّنَة)، واتە: ژوورێکی پووناك كراو، نەك ژوورێکی پووناك كەرەو.

۱۰- ﴿لَنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾، بۆ ئەوێ بەو ئاوێ بەخورزەم دابەزێنراوێ لە ھەورە گوشراوەکاندا، دانەوێڵەو پووەکی پێ بپۆینن.

۱۱- ﴿وَجَنَّتٍ أَلْفَافًا﴾، ھەرۆھا باخە چرو پڕو لێك ئالووەکانیش.

دوایی دەفەرموێ: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا﴾، بە دنیایی پۆژی لێك ھەلاواردن، ژوانگەدارە (كاتی دیاریکراوی ھەبە)، ﴿مِيقَتًا﴾: (المِيقَاتُ عَلَى زَمَنٍ اسْمُ الْآلَةِ، وَارْتِدَ بِهِ نَفْسُ الْوَقْتِ الْمُحَدَّدُ بِهِ الشَّيْءُ)، (مِيقَات) ھەرچەندە لە سەر کیشی ناوی نامرازە، بەلام مەبەست پێی خودی ئەو کاتەبە کە دیاریکراوە ئەو شتە تێدا دەبێ.

ئنجای با تۆزێ سەرنجی ھەر کام لەو یازدە نەعمەتە بەدەین، کە خوای پەرورەدگار وەك یازدە بەلگە لەسەر ھاتنی پۆژی دوایی خستووێ پوو:

۱- ﴿أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا﴾، ئایا زەویمان بۆ نەکردوون بە لانکەو بێشکە، یاخود وەك ڕایەخ بۆمان ڕانەخستوون؟ شایانی باسە: ئەو زەویبە یێمە لەسەری دەژین، ئایا ھۆی چیبە ئاوا بە ئاسوودەییەو لەسەری دێین و دەچین؟ بەھۆی ئەو دەوێ بە ھێزی کێشندە زەوی بە ئەندازە (۱سم / ۲کغم)، ھەر سانتیمەتر دووجایەك قورسایەك (۶سم / ۱کغم)، واتە: ئەگەر شتێك لێرە (۶۰کغم) بێت لەوێ (۱۰کغم)، بۆیە ئەوانە ی دەچن بۆ سەر مانگ دەبێ کۆلێکی قورسیش لە کۆلێ بێن، بۆ ئەوێ کە ھەنگاویان ھەلێنا، زۆر ھەلنەبەزەو.

ئايا بۆچى خوا ﷺ زەۋى ئىمە بە لانكەۋ، بېشكە دە چۆئىنى؟ چونكە زەۋى بە لاي كەمەۋە پىنچ جۆرە جوۋلەۋ سوۋرانەۋەى ھەن:

۱- خولانەۋەى بە دەۋرى خۇيدا بە خىرايى (۲۸ كم لە خولە كىك دا)، كە بە بىست چوار سەعات ئەۋ خولە تەۋاۋ دەكات و دەبىتە ھۇي پەيدا بوۋنى شەۋو رۇژ.

۲- سوۋرانەۋەى زەۋى بە دەۋرى خۇردا كە لە ھەر چىركەيەك دا (۳۰ كم) دەپرى، واتە: شەست (۶۰) ئەۋەندەى خىرايى خولانەۋەى بە دەۋرى خۇيدا، ئەۋىش بە سوۋرگەيەكى: (۲۳،۵) پلە لار، كە ئەگەر ئەۋ لارىيەى نەبۋايە، چوار كەشەكانى سالى دروست نە دەبوۋن، بەلكو ئەۋ كاتە ئىمە دوو ۋەرزى سالىمان دەبوۋن، زستان و ھاۋىن و، بەھارو پايز نەدەبوۋن.

۳- سوۋرانەۋەى زەۋى بە دەۋرى دالى ۋەستاۋ (الْكُوكَبُ جَانِي) دا، يان دالى ھەلىشتوۋ، كە بە خىرايى (۲۰ كم) چىركەيەك دايە.

۴- سوۋرانەۋەى زەۋى بە دەۋرى چەقى كاكتىشاندا، زەۋى لەگەل كۆمەلەى خۇردا، واتە: خۇرو ھەر نۆ (۹) خۇرۇكەكى كە برىتىن لە: مەرىيخ و زوحەل و عەطاردو زوھرەۋ موشتەرىي و تۇرانۇس و نىپتۇن و پلۇتو، ۋىراي زەۋى، بە خىرايى (۲۰ كم) لە چىركەيەك دا).

۵- سوۋرانەۋەى زەۋى لەگەل كاكتىشاندا ئەۋىش بە خىرايى (۹۸۰ كم) لە چىركەيەكدا) جارىكى دىكە زەۋى ئەۋ جوۋلەيەشى ھەيە.

كەۋاتە: بە لاي كەمەۋە زەۋى ئەۋ پىنچ سوۋرانەۋەيەى ھەن، كە چى ئىمە ئەۋ زەۋىيە نابىنىن بەرمان بداتەۋە، بۆيە خوا ﷺ تەشبيھى كىردوۋ بە لانكەۋ بېشكەۋە، لانكەۋ بېشكەۋە جوۋلانەش مندال رادەژىنى و دەيجوۋلئىنى، بەلەم مندالەكە ناخاتە خوار.

۲- ﴿وَالْحَبَالُ أَوْتَادًا﴾، ئايا چىايە كانىشمان نە كىردوۋن بە گولمىخ؟ ياخود: چىايە كانىشمان كىردوۋنە گولمىخ، دەگۈنچى ئەم رستەيە ۋەۋانى دىكەش بۆ پىسار كىردنەكە نەگەرپنەۋە، بۆچى خوا ﷺ چىايەكان دە چۆئىنى بە گولمىخەۋە، بە سىنگەۋە؟

زانايانى زهويناسىي (جىلوڭجىي) دەلّين: ھەر بەرزايىيەك لەسەر زەوى، بنك و پەگ و ريشەيەكى ھەيە بە ناخى زەويدا چۆتە خوارى، (۱۰ - ۱۵) ھىندەي خۆى بە زەويدا چۆتە خوار، واتە: چەندەي بە دەرەوہەيە (۱۰ - ۱۵) ھىندەي بە زەويدا چۆتە خوار، لە تەفسىرى نابلوسىي دا دەلّى: (چەندەي بە دەرەوہەيە، دوو سى ھىندەي بە ناخى زەويدا چۆتە خوار)، بەلام زەغلوول نەججار كە لەو بوارەدا لە (دكتور محمد نابلسى) شارەزاترە دەلّى: ھەر چيايەك كە دەيىنى چەندەي بە دەرەوہەيە، (۱۰ - ۱۵) ھىندەي بە ناخى زەويدا چۆتە خوار، بۆ وئىنە: بەرزترين لووتكەي چيا، لووتكەي (ئىقريست)ە، لە چياي ھىمالاياو (۸۸۶) م، واتە: نزيكەي (۹ كم) لە ئاستى دەرەياوہ بەرزە، بەلام زانايانى زەويناسىي بۆيان دەرکەوتوہە كە (۱۳۰ كم) بە ناخى زەويدا چۆتە خوارى، واتە: (۱۰ - ۱۵) ھىندەي بە ناخى زەويدا چۆتە خوارى، (۱۳۰،۰۰۰ م)، كەواتە: كە خوا دەفەرموى: چيايەكاھان گرتوون بە گولمىخ، ئەمە ويكچوواندتيكى پ بە پىستى چيايەكانە، ھەلبەتە خواش كە خۆى چيايەكانى خولقاندوون، دەزانى چەندەش داياندەبە زىنى و، دەيانباتە خوارو، كاتيك وەسفى چيايەكان دەكات، بەو شيوہە وەسفیان دەكات كە لە واقع دا ھەن.

بۆيە زانايان دەلّين: زانست لە كوڤى بوەستى، وەحىي لەويوہ دەست پىدەكات و، كوڤاىي زانست سەرەتاي وەحىيە.

۳- ﴿وَحَلَقْنَاهُ أَزْوَاجًا﴾، تيوەشمان بە جووت دروست كردوہ، دياردەي جووتيتيى (ظاهرة الزوجية)، نەك ھەر لە دىناي مرؤفدا، بەلكو لە ھەموو دروستكراوہكاندا، بنچينەي گشتيى خوايە، وەك دەفەرموى: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ۱۹ الذاريات، لە ھەموو شتيكدا جووتمان دروست كردوہ، بەلكو بىرتان بىتەوہ (كەسيك ئەو ھەموو جووتانەي دروست كردوون، خۆى تەنيايەو تاكە).

تيستا زانايان بۆيان دەرکەتوہ كە نەك ھەر مرؤف و، ژيانداران تىرو مييان ھەيە، بەلكو پروەكيش، ئنجا پروەكيش ھەيە نىرەكەي جيايەو مييەكەي جيايە،

وہك دارخورما تۆوی نیرەكەى بۆ مئیەكەى دەبەن، بەلەم زۆربەى پروەك و شینا وردەكان، مئیەكەیان لە نێو خۆیاندا، بەلكو ئیستا زانیان بۆیان دەرکەوتووە كە لە نێو گەردیلەشدا، كە خشتی یەكەمى دروست بوونی ماددەیه، دیسان هەردوو ك بارگەى سالیب و موجیب هەن، گەردیلە لە سێ پێكهاى سەرەكی پێك دێ: ئەلیكترۆن، پروتون، نیوترون، پروتون و نیوترون نێوكە پێكدێن و، پروتون بارگەیهكى موجیب و گەرمی هەیه، نیوترون بى بارگەیه و ئەلیكترۆنیش بارگەیهكى ساردو سالیبی هەیه.

٤- ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾، خەوى ئیوێهشمان گیراوه بە مایەى ئیسراحت و پشودان، یەكێك لە زانیان^(۱) باسی خەو دەكات كە لە كاتى خەودا چى روودەدات:

۱- زانیانی توێكاریی كە لە جەستەى مروۆف دەكۆلنەوه، دەلێن: لە كاتى خەوتندا مێشك هۆرمۆنى (سپروتنۆن) دەرەدا، كە خەوێنەرە، یانی: كاتێك دەرەوێ بخەوى، مێشك هۆرمۆنى سپروتنۆن دەرەدەكات، كە خەوێنەرە، ئنجا خەوت لێ دەكەوێ.

۲- لە كاتى خەوتندا هۆرمۆنى گەشە كردن هانى خانەكان دەدات، خۆیان تازە بكەنەوه.

۳- لە كاتى خەوتندا بەكارهێنانى پروتینەكان لە مێشك و چاوهكان دا زیاد دەكەن و زیاتر بەرھەم دەھێژن.

۴- خەوتن دەبێتە هۆى تازە كردنەوهى خانەكانى جەستە، بە تابیەت خانەكانى مێشك.

۵- خەوتن دەبێتە هۆى ئەوهى ئینسان دواى خەو، باشتەرشتى بێتەوه بێر، كاتێك مروۆف مێشكى كول و ماندوو دەبێ، كە دەخەوێ و ئیسراحت دەكات و پشودەدا، باشتەرشتى دێتەوه یاد.

(۱) (د. زغول النجار) لە كێتیبى (الإنسان من الميلاد إلى البعث) دا، لاپەرە (۴۴۵ - ۴۴۷)، هەرەها كێتیبى (الموسوعة الذهبيّة في إعجاز القرآن والسنة النبويّة)، (د. أحمد مصطفى متولّي)، لاپەرە: (۳۰۴ - ۳۰۷).

۶- لە کاتی خەوتندا ئینسان لەو ژەهرانەى کە بریتین لە دەردراو و پاشەرۆكى خانەکان، دەربازى دەبێ و دېنەو و نېو خوین، دواىى لە جەستە دەردەکرین، کەواتە: کە خوا دەفەرئى: ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾، خەوتانمان گىراو بە مایەى پشووئانتان، زۆر تەواو و لە جىتى خۆیەتى و، پێ به پىستى واقعە بى کەم و زیاد.

۵- ﴿وَجَعَلْنَا آيَلًا يَّاسًا﴾، شەوگارىشمان گىراو بە پۆشاک، یاخود: ئایا شەوگارىشمان نەکردو بە پۆشاک؟ ئەگەر بەگىرئیتەو بە بدرئیتەو بۆ سەر: ﴿أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا﴾، بۆ پرسیار کردنەکە، مەروڤ وەک چۆن پۆشاک لەبەر دەکات و، عەوڕەتى دادەپۆشێ، بە هەمان شێو شەوگارىش مەروڤ دادەپۆشێ، هەم ئیسپراحتەى تێدا دەکات، هەم خۆشەى لە هەندى لە جل و بەرگەکانى خۆى سووک دەکات، بگرە جل و بەرگى هەر لەبەرىش دانەبى، شەوگار بۆى دەبیتە پۆشاک و دايدەپۆشێ، بە دلىایى مەروڤ کاتى ئىشیک کاسبیەک دەکات، پىوئىستى بە جوړە جل و بەرگىک هەیهو، کە جەنگ دەکات پىوئىستى بە جوړە جل و بەرگىک هەیهو....هتد، بەلام کە دەخەوێ و ئیسپراحت دەکات، پىوئىستە ئەو بەرگ و پۆشاکانە دابنێ، ئنجا شەوگار بە هۆى تارىکیەکەیهو، قەرەبووى ئەو پۆشاکەى بۆ دەکاتەو، خوا شەوگارى کردووى بە پۆشاک.

۶- ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾، پۆژگارىشمان بۆ گىراون بە مایەى ژيان و گوزەران، یان: ئایا پۆژگارىشمان بۆ نەکردوون بە مایەى ژيان و گوزەران؟ (مَعَاش) هەم بەو بژێو دەگوترى کە بە پۆژ پەیدا دەکرى، هەم بە کاتى پەیدا کردنى بژێو، هەم بە شوئى پەیدا کردنى بژویش دەگوترى، ئنجا ئەگەر دنیا پروناک نەبووایە بەهۆى پۆژگارەو، زەوى بە دەورى خۆیدا نەخوولابایەو لە بەرامبەر خورداو، نیوێ نەبووایە بە پۆژو نیوێ نەبووایە بە شەو، ئەو کاتە نە بە پۆژ کەسابەتمان بۆ دەکرا، نە بە شەویش ئیسپراحتەمان بۆ دەکرا.

۷- ﴿وَبَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا﴾، لەسەر ووشتانەو حەوت ئاسمانى مەحکەممان خوڵقاندوون، یان: ئایا حەوت ئاسمانى مەحکەممان لەسەر ووشتانەو نەخوڵقاندوون؟

ھەلبەتتە ئىمە نازانین سنوورى ئەو ھەوت ئاسمانانە كۆيۈھ چۆنە؟ بۆيە ئەوانەى لەو باروھ ھەندىك قسەى دىكەيان كىردوون، نەيانىپىكاوھ، بۆ وئىنە: ھەر كام لە: (ابن عاشور) و، (محمد راتب النابلسي) و (محمد عفيف طيارة) و (محمد عبده) لە تەفسىرى بەش (جزء) ى (عم) داو، زۆرى دىكەش دەلئىن: مەبەست لە ھەوت ئاسمانەكان، ژمارەى ھەوت بۆ زۆرىيە، يان دەلئىن: مەبەست ھەوت خرۆكەن، بەلەم ئەو قسانە راست ئىن، چونكە لە چەندان ئايەت دا خوا دەفەرموئ: (ھەوت ئاسمانان خولقاندوون)، كە زانست تاكو ئىستا نەگەيشتوھ بەوھى بزائى سنوورى ئاسمانى يەكەمىش تاكو كوئىيە، چ جاي شەشەكەى دىكە بزائى، بەلەم ئايا بۆچى خوا دەفەرموئ: ﴿الْأَرْضَ كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا نُّوحٍ﴾ ئايا نەتاندىوھ، ئايا سەرنجتان نەداوھ؟ كاتى خۆى لە تەفسىرى (سوورەتى نووح) دا لەو باروھ باسما كىرد، كە كەسەك خوا بەو شىوھ دەيدوئى، لە دوو ھال بەدەر ئىيە: يان بىرواى بە خوا ھەيە، يان بىرواى بە خوا ئىيە، ئەگەر بىرواى بە خوا نەبى، دەبى بەر لەوھى لە ھەوت ئاسمانەكان بىكۆلئىتەوھ، لە شتى دىكە بىكۆلئىتەوھ، چونكە بەر لەوھى بىرواى بەوھ نەبى، كە خوا ئەو ھەوالەى پئىدەدا، ھەر لە بىنەرەت دا بىرواى پئى ئىيە، كەسەكەش كە بىرواى بە خوا ھەيە: خوا بۆ خۆى خاوەنى گەردوونەو دەفەرموئ: ھەوت ئاسمانان خولقاندوون، ھەرشم خولقاندوھ، درەختى كۆتايى (سدرۃ المنتهى)م خولقاندوھ، ئىنجا ئايا لە كوئىن و سنوورىان كۆيىيە؟ خواى بەدەيھىنەريان دەيزائى، تۆى بىروادارىش باوھىر مەتەنەت بە خواى پەرورەدگار ھەيەو، خواش ھەوال دەدا، بۆيەش خوا وەك شتىكى بەلگە نەويست و ئاشكەرا ھەوال پئىدەدا، چونكە بەس خۆى دەزائى چى خولقاندوھ، ئىمەو مانانكىش كە بىروادارىن، باوھىر سەدا سەدما بە خواى پەرورەدگار ھەيە، بەلكو ئەگەر شتىك بە چاوى خۇمان بىبىنن بە ئەندازەى ئەوھى خوا ھەوالمان پئىدەدا، مەتەنەمان پئى ئىيە، چونكە چاومان بە ھەلە دادەچى، و، گوئىمان بە ھەلەدا دەچى، و، عەقلمان بە ھەلە دادەچى، بەلەم ئەوھى خوا بىفەرموئ، سەدا سەد واىيە.

(۸) - ﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا﴾ ئەگەر بىچىتەوھ بۆ پىرسىار كىردنەكە: ئايا چىرايەكى تىشكەدەر زۆر پىرئىنگدارمان بۆ نەھىناوھە دى؟ ئەگەر ھەر وەك ھەوالدانىك بى: چىرايەكى

تېشكەدەر پېشنگدارمان بۇ ھېناونە دى، مەبەست پىي خۆرە، كە لە ھەر چركە يەكدا (۶۵۵) مىليۇن تەن، نايتۆجىن دەگوپى بۇ (۶۵۰) مىليۇن تەن ھىليۇم، واتە: پىنج مىليۇن تەن لە ھەر چركە يەكدا لە خۆر دەبىتە وزە، ئنجا ئەگەر بىتەوئى بزانى لە سالىكدا چەندە؟ دەبى: بلىين: (۵,۰۰۰,۰۰۰) تەن $۶۰ \times ۶۰ \times ۲۴ \times ۳۶۵ = ۲,۶۲۸,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰$

واتە: (۵) مىليۇن تەن $\times (۶۰)$ چركە = ۳۰ مىليۇن تەن، لە خولە كىك دا، ئنجا ۳۰,۰۰۰,۰۰۰ تەن $\times (۶۰)$ خولەك $\times (۲۴)$ سەعات $\times (۳۶۵)$ رۆژ = دوو تريليۇن و ۶۲۸ مىليار تەن وزە لە سالىكدا، بەلام يەككىك بۇي ھەيە بلى: چۆن خۆر مادام لە سالىك دا دوو تريليۇن و ۶۲۸ مىليار تەن وزە لە سالىكدا سەرف دەكات و لىي دەچىتە دەر، بۇچى ھەر تەواو نابى؟!

زانايان دەلىين: بە مەزەندە خۆر تاكو ئىستا (۵ مىليار) سالى تەمەنى بەرپى كىردەو، بايى (۵) مىليار سالى دىكەش نايتۆجىنى پىماوھ بىگوپى بۇ ھىليۇم، ئەو ھەش لە حالىكدا خۆر تەمەنەكەي بەردەوام بى، كەواتە: خۆر زۆر زۆر گەورە يەو، بە مەزەندە دوو ھەزار تريليۇن تريليۇن (۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) تەن قورسەو، بارستايى (كتلە) دەكەي (۳۳۳,۰۰۰) ھىندەي ھى زەويە^(۱).

۹- ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾، لە ھەورە گوشراوھەكانىش ئاويكى بە خورزەممان دابەزاندو، يان: ئايا لە ھەورە گوشراوھەكانىش ئاويكى بە خورمان دانەبەزاندو؟ ھەورە گوشراوھەكانىش بەم جۆرە دىنە دى: تىشكى خۆر لە ئاوي دەريايەكان دەداو ھەلم پەيدا دەكات، ھەلمەكە دى بۇ ناوچە ساردەكان، با دەيپىتى، ئنجا كە دى بۇ ناوچە ساردەكان، بارگەي ساردو بارگەي گەرم پەيدا دەبى لە ھەورەكاندا، ئنجا ئەو بارگە ساردە بۇ ئەودى خۆي دەرباز بكات، بەرەو زەوى دى لە كاتىكى ديارىيىكراودا، كە دەبىتە ھەورە تىرشقەو، جارى واش ھەيە بەرەو سەرى دەچى، ديسان دەبىتە ھەورە

تريشقو، سەرەنجام ھەورەكان بەھۆی گوشاری ھەواو ھەورە دەبن و، نیشانەى متوربەبوونەكەيان ئەو ھەورە تريشقانەن، ئنجا كە گوشران و متوربە بوون، ئاويان لى دېتە خوار، بە شىوہى باران و بەفر و تەزرە، ھەر بۆيەش جارى وايە ھەوران دەبينىن، بەلام باران و بەفر و تەزرە نيە، بۆچى؟ چونكە ھەورەكان متوربە نەبوون.

(۱۰) ﴿لَنُخْرِجَنَّكَ بِهٖ حَيًّا وَنَبَاتًا﴾ بۆ ئەوہى بەو ئاوہى بە خورزەمان دابەزاندوہ، دانەوئلەو پرووہى جۆراو جۆر دەربينىن.

دانەوئلەش تيمە زياتر ئاشناى: گەنم و جۆو برنج و نيسك و نوک و ماشى سيبى و ماشى پەش و ھەرزى و زورپات و ئەوانەين، بەلام گومانى تيدانپە جگە لەوانەش دانەوئلەى ديكە لە ولاتانى ديكەدا ھەن، شايانى باسيشە: لە جۆرەكانى گەنم و جۆرەكانى جۆو جۆرەكانى برنج و نيسك و نوک و ماش زورپات، لە ھەر كام لەوانە دەيان و سەدانيش ھەن.

بەلام خوا دابەشى کردوون بەسەر زەويدا، بە پتي ھەلکەوتەى جوگرافىى پارچەكانى زەوى، ھەرودەھا پرووہكەكانيش ديسان زۆرو جۆراو جۆرن.

(۱۱) ﴿وَجَنَّتِ أَلْفَاظًا﴾ ھەرودەھا بەھۆى ئەو ئاوہ بە خورزەم دابەزيتراوہوى لە ھەورە گوشراوہكان دېتە خوارى، باخە چر و پرەكانيش دەرويتين، (ألفاف) واتە: لىك ئاللو و پىكداجوو، لە (لَف)وہ ھاتوہ، واتە: پىچاى، ئالاندى، لىولى کرد.

(۱۲) ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا﴾ بە دلتيابى رۆژى لىك ھەلاواردن ديارىيكراوہ، ژوانگەى بۆ دانراوہ پاش و پيش ناكات.

كەواتە: خوا ﷻ ئەو يازدە نيعمەتە، ئەو يازدە نیشانەى دەكاتە بەلگە ھەسەر ئەوہى رۆژى دوايى دەبى بى، ئنجا ئەوانە ھاوكات لەگەل ئەوہى يازدە چاكەو نيعمەتى خوان، يازدە بەلگەشن لەسەر زانايى و كارزانايى و ميھرەبانى و دەسەلاتى بى سنوورى خوا ﷻ.

مەسەلەى سىيەم:

باسى فوو پىدا كىردى كەپەناو، كۆمەل كۆمەل ھاتنە گۆرەپانى مۇقەكان و، كرانەۋەى ئاسمان و گۆرانى بۆ چەندان دەروازەو، دالان دالان بوونى و، رۆيترانى چىايەكان و ھەلكەنرانىان لە شوئىنى خۆيان و، دواىى وردو خاش بوونىان، ۋەك تۆزو گەردىكى تراۋىلكە ئاسا:

خو دەفەرموى: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۝۱۸﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝۱۹ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝۲۰﴾

شىكرنەۋەى ئەم ئايەتەنە، لە چوار بىرگەدا:

۱- ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ ئەو پۇژەى فوو بە سووردا دەكرى، زۆر باسى سوور كراۋە لە قورئاندا، زۆربەى زاناىان وشەى (صور)يان بە (بوق) داناو، واتە: كەپەنا، كە شىتكە فووى پىدا دەكرى و دەنگىكى بېرەزى لى دى، بۆ كۆكرىدەۋەى خەلك، زاناىان گوتوويانە: (صور) لەسەر شىۋەى قۆچ (قُرُن)ە، ۋەك لە فەرمائىشى پىغەمبەردا ﷺ ھاتو^(۱)، (قُرُن)ىش بە ماناى قۆچ، شاخ دى، لەبەر ئەۋەى لەسەر شىۋەى شاخ و قۆچى ئاۋەلە، ھەندىكىش گوتوويانە: (صور) شىكى ماددىى نى، مەخلووقىك بى و لە لاىەن فرىشتەكەۋە فووى پىدا بكرى، بەلكو ئەۋە تەبىرىكى پەمزىيە، ۋەك چۆن ئەگەر بوىستى خەلكىك بانگ بكرى و كۆبكرىتەۋە يان بلاو بكرى، تېمەى بەشەر عادەتەمان واىە بۆ وئە: فەرماندەى سوپايەك بىەۋى سوپايەكەى كۆ بكاۋە، جارچىى جار دەداو، بە بووقىك بانگ دەكرىن، خۋاى پەرۋەردگارىش ويستوۋىەتى تېمە ھالىى بكات كە لە پۇژى دوايىدا، ۋەك چۆن تېۋە ئەگەر بتانەۋى خەلكىك كۆپكەنەۋە، بانگىان دەكەن، تېمەش ئاۋا كۆيان دەكەينەۋە.

(۱) (كيف أنعم وصاحب القرن قد التعمم القرن...) رواه الترمذي: ۲۴۳۹، وصححه الألباني..

بەلەم يېم وایە ئەو رایە راستەرە کە دروستکراویک هەیه بە ناوی صوور، کە لەسەر شیوهی قوچە، یان پیڤغەمبەر ﷺ وای ناو ناو، چونکە لە فەرماشتی پیڤغەمبەر ﷺ دا هاتووە سەنەدە کەشی راستە، لە لای زانای فەرموودە ناسی هاوچەر خمان شیخ ئەلبانیی خوا لئی خویشی، وە ک دوایی باسی دەکەین، گریگ ئەو یە خوا دەفەر موی: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، لە قورئاندا بە زۆری فوو بە کە پەنادا کردن بە شیوهی بکەر نادیار (مَجْهُولُ الْفَاعِل) هاتو، دەفەر موی: ﴿يُنْفَخُ فِي الصُّورِ...﴾ (۱۰۱) المؤمنون، یان دەفەر موی: ﴿يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، وشە: ﴿يَوْمَ﴾، لێرەدا پالندراو بۆ لای رستە: ﴿يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، دەبیتە پالندراو (مُضَاف) و ﴿يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، دەبیتە پالو لادراو (مُضَاف إِلَيْهِ): ﴿يَوْمَ﴾، (مَبْنِي) یە لەسەر (فَتْح)، چونکە (ظَرْف) و، ﴿يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، لە شوینی (مَجْرُور) و دەبیتە پالو لادراو (مُضَاف إِلَيْهِ)، یانی: ئەو پۆژە فوو بە کە پەنادا دەکری.

(۲) - ﴿فَنَأْتُوا أَوَاجًا﴾، { (ف) بۆ بەدوادا هاتن (فاء التعقيب) ه }، یە کسەر کە فوو بە کە پەنادا دەکری، کۆمەل کۆمەل دین، ﴿أَوَاجًا﴾، کۆی (قَوَّج) ه، (الْقَوَّج: الْجَمَاعَةُ الْمُتَصَاحِبَةُ مِنْ أَنَاسٍ مُّقْسَمِينَ بِاخْتِلَافِ الْأَغْرَاضِ)، یە کیک لە زانایان وای لیک داو تەو، دەلی: (قَوَّج) کۆمەلە خەلکیکن پیکەو، لە کەسانیکی دابەش بوو بە پیتی جیاوازی مەبەست و ئامانجەکانیان، واتە: مەرج نیە هەموویان یە ک شیو، بەلەم هەموویان پیکەو کۆکراو، کە دەفەر موی: ﴿فَنَأْتُوا أَوَاجًا﴾، ئەمە رستە بە ک (حَالِيَة) یە، واتە: لە حالیکدا کە ئێوە کۆمەل کۆمەل دین، یاخود: ئەو یە لە شوینی حالە رستە دوا یە کە دەفەر موی:

(۳) - ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾، { لە حالیکدا فوو بە کە پەنادا دەکری، ئێوە پۆل پۆل دین }، ئەو هەش لە حالیکدا یە کە ئاسمان کراو تەو، بۆتە چەند دەرگایە ک، چەند دەروازە یە ک.

وشەي ﴿وَفُتِحَتْ﴾، خويندراۋىشە تەوہ: (فُتِحَتْ)، يانى: زۆر كراۋە تەوہ، كەواتە: مانايەكەي ئاۋاي لى دى: ئەو پۇژەي فوۋ بە كەپەنادا دەكرى، يەكسەر تىۋە كۆمەل كۆمەل دىن، لە حالتيكدا ئاسمان كراۋە تەوہ بوۋە چەند دەرگاۋ دەرۋازەيەك يان چەند دالائىك، ئەمەش لىرەدا ويچاۋندىكى مانا گەيەنەر (تَشْبِيه بَلِيغ) ەو لە بنەرەتدا ئاۋايە: (فَكَانَتْ كَالْأَبْوَابِ)، ئاسمان ەك دەرگاۋ دەرۋازە كراۋەكانى لىتەت، دالان دالان بوو.

۴- ﴿وَسُرَّتِ الْمَبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾، چيايەكانىش پۇژىران، ئىجا بوۋنە تراۋىلكە، (سَار) يانى: (مَشَى) پۇيى، ﴿وَسُرَّتِ﴾، يانى: پۇژىران، ھەلكەندران و ەجوۋلە خران، ﴿فَكَانَتْ سَرَابًا﴾، دۋاي تەوہي بە جوۋلە دەرڭىن، پىكدادەڭىن، وردو خاش دەبن، سەرەنجامەكەي بوۋنە تراۋىلكە، رستەي: ﴿فَكَانَتْ سَرَابًا﴾، ديسان ويچاۋندى ئەوپەر (تَشْبِيه بَلِيغ) ە، يانى: چيايەكان ئەوہندە وردو خاش بوۋن، بوۋنە تۇزو گەردىك كە ئەگەر لە دوورەوہ تەماشات كىرەبايە، ەك تراۋىلكە دەھاتە بەرچاۋ، (التَّسْيِيرُ: جَعَلَ الشَّيْءَ سَائِرًا، أَي مَاشِيًا، وَأُطْلِقَ هُنَا عَلَى الثَّقَلِ مِنَ الْمَكَانِ)، (تَسْيِير): بىرتيە لەوہي شتىك وا لى بىكەي پروات، بەلام لىرە بەكارھىتراۋە بۇ گواستەوہ لە شوئىنى خو، يانى: ھەلكەندران.

(المعجم الوسيط)^(۱) ئاۋا پىناسەي (سَرَاب) دەكات، (مَا يُزَى فِي نِصْفِ النَّهَارِ مِنْ اشْتِدَادِ الْحَرِّ كَالْمَاءِ فِي الْمَفَاوِزِ يَلْصَقُ بِالأَرْضِ)، (سَرَاب): كە بە كوردى تراۋىلكەي پى دەلئىن، ئەوہيە كە لە تىۋەرەستى پۇژى دا، (لاي نىۋەرپۇ، پىش نىۋەرپۇ، چىرقەي گەرمای نىۋەرپۇ)، لە كاتتيكدا گەرما توندو سەخت دەبى، لەو شوئىنانەي گەرمە سىرن (لە بىباندا) دەبىرنى لە شىۋەي ئاۋدا لە حالتيكدا كە بەزەوييەوہ نووساۋە.

كاتتيك تەماشاي دەكەي، شەپۇلان دەدا، ئەوانەي سەفەرى بەغدادو شوئىنەكانى دىكە دەكەن لە شوئىنى بىبانىي، كاتتيك تەمasha دەكەن، ھەوا ەك شەپۇلى ئاۋ دىتە بەرچاۋيان، ئەوہ تراۋىلكە (سَرَاب) ي پى دەلئىن.

یه کیکی دیکه له زانیان ناوا پیناسه ی دهکات: (وَالسُّرَابُ: مَا يَلُوحُ فِي الصَّحَارِي مِمَّا يُشْبِهُ الْمَاءَ وَلَيْسَ بِمَاءٍ، وَلَكِنَّهُ حَالَةٌ فِي الْجَوِّ الْقَرِيبِ، تَنشَأُ مِنْ تَرَاكُمِ أَخْرِجَةِ عَلَى سَطْحِ الْأَرْضِ)، واته: سه راپ ته وه یه که له بیابانان دیته به رچاوو شیوه ی ناو دهکات و ناویش نیه، به لکو حاله ټیکي هه وایی نیزیکه، له نه جامی که له که بوونی هه لمه کانی که له پرووی زهوی هه لساو، دروست ده بی.

له باره ی {فوو کردنه وه به که په نادا}، جارانی دیکه ش باسما ن کردوه، که هه رچه نده ده گونجی {فوو کردن به که په نادا} ته عبیری پهمزی بی چونکه له قورئاندا خوا ﷻ هه ندیک جاران هه ندیک ته عبیری پهمزی به کار دینن بۆ حالیکه دنی ټیمه، بۆ وینه: له باره ی به ری دره ختی زه ققوومه وه ده فه رموی: ﴿طَلَعَهَا كَانَهُ رُءُوسُ الشَّيْطَانِ﴾ (۱۵) الصافات، به ره که ی میوه که ی وه ک سه ری شه ی تانان وایه، بیکومان هیچ که س سه ری شه ی تانانی نه بینیه، به لآم له خه یال و نه ندیشه ی هه موو که سدا، شه ی تان شتیکی قیزه ون و دزیو ناشیرینه، ده بی سه ریشی دزیو قیزه ون و ناشیرین بی، لیره دا خوی کار به جی خه یالی ټیمه ده دوتن، که واته: ته وه له پرووی زمانه وانیه ی و پزمانیه وه بواری ټیدا هه یه، به لآم مادام فره میاشتی پیغه به رمان ﷻ هه یه له لایه ک و له لایه کی دیکه شه وه: له وه هه موو ټایه ته موباره کانه دا، فوو به که په نا (صور) دا باسکراوه، هیچ پیکر ټکیش نیه، نامیریک هه بی و فریشته یه که ته رخان کرابی بۆ فوو پیدا کردنی، جاریک فووی پیدا دهکات، تاخیر زه مان ده قهومی و گه ردوون ده پیچرته وه، جاری دووم فووی پیدا دهکات، قیامت ده قهومی و، ته وانیه ی له سه ر زهوی بوون به جند و به مروقه وه، هه موویان زیندو ده کرینه وه، پیغه به ری خوا ﷻ ده فه رموی: {كَيْفَ أَنْعَمَ وَصَاحِبُ الْقَرْنِ قَدْ التَّقَمَ الْقَرْنَ وَحَتَّى جِبْهَتُهُ يَسْمَعُ مَتَى يُؤْمَرُ فَيَنْفُخُ، فَقَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: كَيْفَ نَقُولُ؟ قَالَ قُولُوا: حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا}، (رواه الترمذي: ۲۴۳۹، عن أبي سعيد الخدري، وصححه الألباني في سنن الترمذي)، واته: چوون خو شیی وه ربگرم (دل به دنیا خو ش بکه م

و رابوئىرم لە دنيادا) لە ھالئىكىدا خاوەنى قوچ (قەرن)، كەپەنايەكەى بە دەمەوھ گرتوھ و نيو چەوانىشى نوشتاندۆتەوھ و خوار كەردۆتەوھ و گوئى ھەلخستوھ، كەى فەرمانى پى دەكەرى، فووى پىدا بكات، ھاوھلانى پىغەمبەر خواش ﷺ گوئيان: چوون بلىين؟ فەرمووى بلىين: (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا)، خوامان بەسەو باشتىن كەرىپسپىردراوھ و تەنيا پىشتمان بەوھ بەستوھ.

ھەرچەندە ھەندىك لە زانايانىش مشت و مريان ھەيە لە بارەى سەنەدى ئەم دەقەوھ، بەلام گەنگ ئەوھيە زۆرەى زانايان ھىنايانەو، تەنانەت زانايان باسى ئەو فەرىشتەيەشيان كەردوھ و ناويان ھىناوھ، لە ھەندىك دەقاندا ھاوھ كە ناوى (ئىسرافىل)ە، ئەو فەرىشتەيەى دانراوھ، بۆ فوو كەردن بە كەپەناىدا بە دوو جارو دوو قوئاغ، جارى يەكەميان كە فووى پىدا دەكات، ئاخىر زەمان دەقەومى، جارى دووھم كە فووى پىدا دەكات، قىامەت دىتە پىش، وەك دوايى لە سوورەتى (النازعات) ىشدا باس دەكەين و، كاتى خوئى لە تەفسىرى سوورەتى (الزمر) ىشدا، باسماى كەرد، چونكە لەوئى خوا ﷻ زۆر بە پروون و راشكاويى باسى ھەردوو فووەكانى كەردوھ و دەفەرموئى: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ سَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (١٨) الزمر، واتە: (جارى يەكەم) فوو بە كەپەناىدا كرا، ئنجا ھەر كەس لە ئاسمانەكان و زەویدا ھەبوون، ھەموويان مردن (ياخود بى ھۆش كەوتن) جگە لەوھى خوا بىھوئى، نەمرئى (يان بى ھۆش نەبى)، دوايى جارىكى دىكە فووى پىدا كرا، يەكسەر ھەموويان ھەلسانەوھ و چاوەرئى بوون، تەماشايان دەكەرد، (تاكو بزەن خوا فەرمانى بە چىيە!).

دەرسى دووادم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە بېست (۲۰) ئايەتى نېۋەى دوۋەمى سوۋرەتى (النبا) پېنكھاتو، لەو بېست (۲۰) ئايەتەدا خوا ﷻ لە دە (۱۰) ئايەتى يەكەمدا باسى دۆزەخ و دۆزەخيان و ئەو سزاو جەزەبەيەى دەپچىژن لە دۆزەخدا، دەكات. لە دە (۱۰) ئايەتى دوۋەمىشدا، وپراى بەھەشت و بەھەشتيەكان، باسى ھەندىك لە سېفەتەكانى خواى بەرزو بى وئە دەكات و، ھەندىك باسى مەزنىي پوژى قىامەتېش كراۋە.

ھەروەھا لە كۆتايىدا باسى ئەۋەش كراۋە، ھەموو كەسىك لەو پوژەدا تەماشى دەكات، بزانى چى كىردو، ھەردو دەستى چىيان پېشخستو بۆ ئەو پوژە، باباى بېيرواش خۇزگە دەخوازى گل بوۋايە.

﴿إِنْ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝ (۲۱) لِلظَّالِمِينَ مَقَابًا ۝ (۲۲) لِيَشِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝ (۲۳) لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝ (۲۴) إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَاقًا ۝ (۲۵) جَزَاءً وَفَاقًا ۝ (۲۶) إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝ (۲۷) وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۝ (۲۸) وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝ (۲۹) فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝ (۳۰) إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝ (۳۱) حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝ (۳۲) وَكَوَاعِبَ أَزْرَابًا ۝ (۳۳) وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝ (۳۴) لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ۝ (۳۵) جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ۝ (۳۶) رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝ (۳۷) يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝ (۳۸) ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۝ (۳۹) إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ ثَرِيًّا ۝ (۴۰)﴾

مانای دهقاو دهقى ئايەتەکان

{بە دۇنيایى دۆزەخ لە بۆسەدايە (۲۱) بۆ ياخييان جیى بۆ لا گەرانەو بە (۲۲) رۆژگارانیک (ی بى کۆتایی) تئیدا دەمىنەو (۲۳) نەفینکايەتیی تئیدا دەچىژن نە خواردنەو (۲۴) بېجگە لە ئاوى کۆلیوو زووخواو (۲۵) (ئەو سزايەش) سزايەکی تىرو تەواوو گونجاو (۲۶) چونکە ئەو (بېيروا ملهوپر)انە بە ئومىدى لېپرسىنەو نەبوون (۲۷) بەسەختیش ئايەتەکاھانیان بە درۆ دانان (۲۸) ئیمەش ھەموو شتیکمان بە نووسین سەرژمىر کردو (۲۹) دەجا بېچىژن (ئەى بېيرواينە!) جگە لە ئازار بۆتان زىدە ناکەين (۳۰) بېگومان پارىژکاران بە مراد گەيشتیان ھەيە (۳۱) باخ و بېستان و (رەزى) تریەکان (۳۲) ھەرۋەھا (ئافرەتە) تازە مەمک کردو ھاو تەمەنەکان (۳۳) ھەرۋەھا دەفرى پر کراو ((لە خواردنەوئى جوړاو جوړ) قسمى پووچ و درۆى تئیدا نابىستن (۳۴) (ئا ئەو) پاداشتدانەوئى لە پەرۋەردگار تەو، بەخششیکى ژمىراو (و ئەندازەگىرى کراو) (۳۵) پەرۋەردگارى ئاسمانەکان و زەوى و ئەوئى لە ئیوانیاندايە (خوای) بە بەزەيى (دروستکراوەکان) مافى دواندن (و داوا لیکردن) بیان نیە (۳۶) ئەو پۆژە کە پووح (جیریل) و فریشتەکان بە پىز دەوہستق، قسە ناکەن، جگە لەو کەسەى (خوای) بە بەزەيى مۆلەتسى بدات و (قسەى) پىک و راستیش بلى (۳۷) ئەو پۆژەش چەسپاو (و دى)، ئنجا ھەر کەس ویستی بەرەو لای پەرۋەردگارى گەرايەو (۳۸) بە دۇنيایى (خەلکینە!) ئیمە لە سزاو ئازارىکی نيزیک ترساندوومان و وریامان کردوونەو، رۆژیک مرۆف تەماشە دەکات دوو دەستەکانى چیان پىشخستو (بابای) بېيرواش دەلى: ئەى خۆزگە گل بوومايە (۳۹) }.

ئىشكردنەۋى ھەندىك لە وشەكان

(مَرَصَادُ): (الرَّصْدُ: الإِسْتِعْدَادُ لِلتَّقَبُّبِ، الْمَرَصْدُ: مَوْضِعُ الرَّصْدِ وَالْمَرَصَادُ نَحْوُهُ، لَكِنْ يُقَالُ لِلْمَكَانِ الَّذِي اخْتُصَّ بِالرَّصْدِ، وَالْمَرَصَادُ: طَرِيقُ الرُّصْدِ وَالْمِرَاقَبَةِ أَوْ مَوْضِعِهِ، وَهُوَ لَكَ بِالْمَرَصَادِ، أَي: يُرَاقَبُكَ وَلَا تَقْوَتُهُ)، وشەى (رَصْد) بە مانای خو ئامادەکردنە بو چاودىرىي، (مَرَصَد) شوئى چاودىرىي تىداکردن و تىدا چوونە بوئسەيە، (مِرَصَاد) يش بە ھەمان شىو، (شوئى تىدا چوونە بوئسەو چاودىرىي تىدا کردنە)، بەلام (مِرَصَاد) تايبەتە بەو شوئنەۋى چاودىرىي تىدا دەكرى و بوئسەى لى دادەنرى، (مِرَصَاد) بە پى چاودىرىي تىدا كردن، ياخود بە شوئنەكەشى دەگوترى، (هُوَ لَكَ بِالْمَرَصَادِ)، واتە: ئەو چاودىرىيت دەكات و تو لە دەستى دەرباز نابى.

(لِلطَّغَيْنِ مَتَابُ): (طَاغَيْنَ) كۆى (طَاغِي) يە، كە لە (طَغَى) ۋە ھاتو، (طَغَى يَطْغَى طَغْيَانًا، وَالطَّغْيَانُ تَعَاوُزُ الْحَدِّ فِي الْعِضْيَانِ)، (طَغْيَان): برىتيە لە سنوور بەزاندن لەسەر پىچىيىکردن، واتە: ياخىي بوون و لە سنوور دەرچوون، ئنجا (طَاغَيْن) يانى: ياخىيان و لە سنوور دەرچووان، لەسەر پىچىيىکردن.

(مَتَابُ): (الأَوْبُ: ضَرْبٌ مِنَ الرُّجُوعِ، مَتَابُ) شوئى بۆلا گەرانەۋە، لە (آب) ھو ھاتو، (آب، يَثُوبُ، أَوْبًا)، (آب)، گەرايەۋە، (يَثُوبُ) دەگەپتەۋە، (أَوْبًا)، گەرانەۋە، بەلام (أَوْبُ) جوړىكى تايبەتە لە گەرانەۋە، برىتيە لە گەرانەۋە ۋە ئوانەى خواۋنى ھەست و ويستى، ئەگەرنا ناگوترى: (آبُ الْقَرْسِ) يان (آبُ الْغَنَمِ) ئەسپەكە گەرايەۋە، مەرەكە گەرايەۋە، ئەوان وشەى (عَادَ) و (رَجَعَ) يان بو بەكاردى، بەلام (آب) بو خواۋن ويست و ھەستان بەكاردەھىنرى، بو فرىشتان، بو مروؤقان، بو جندان.

(الْمَبَابُ: الْمَصْدَرُ مِنْهُ وَاسْمُ الزَّمَانِ وَالْمَكَانِ)، وشەى (مَتَابُ): بە مانای چاوگ دى، واتە: گەرانەۋە، دەشگونجى ناۋى كات بى، واتە: كاتى گەرانەۋە، ھەروەھا دەشگونجى شوئى بى، شوئى بو لا گەرانەۋە.

(لَيْتَيْنِ فِيهَا): لهویدا دەمێنەوه لهو دۆزهخەدا دەمێنەوه، دەگوتری: (لَيْتَ فِي الْمَكَانِ أَقَامَ بِهِ مُلَازِمًا لَهُ)، واتە: لهو شوێنەدا مایەوه پێوه پەيوەست بوو.

(أَحْقَابًا): (قِيلَ جَمْعُ الْحُقْبِ: وَهُوَ الدَّهْرُ)، (أَحْقَاب) گوتراوه کۆی (حُقْب)ە، که بە مانای پۆژگار دی، (وَالْحِقْبَةُ مُدَّةٌ مِنَ الزَّمَانِ مُبْهَمَةٌ)، (حِقْبَةُ)، ماوهیهک له کات که نادیارە چەندە.

(حَمِيمًا): (الْحَمِيمُ: الْمَاءُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ)، ئاوێکی زۆر گەرم، بە کوردیی دەلێن: ئاوی داغ، ئاوی کولۆ.

(وَعَسَاقًا): (الْعَسَاقُ: مَا يَقْطُرُ مِنْ جُلُودِ أَهْلِ النَّارِ)، ئەوێ له پێستی دۆزهخییەکان دێتە خوار (له کیم و زووخواو ئاوو زەلەزەلە)، پێی دەگوتری: (عَسَاق).

(دِهَاقًا): (دِهَاقًا: أَيِ مُتَعَمِّمَةً)، واتە: پڕ، پڕکراو، (أَذْهَقَ وَ دَهَقَ الْكَاسُ: أَيِ: مَلَأَهَا)، ئەگەر پەرداخێک یان دەفرێک پڕ بکړی له خواردنەوهیهک، دەگوتری: (دَهَقَ، وَأَذْهَقَ)، (وَكَاسٌ دِهَاقٌ أَيِ: مُتَمَلِّلَةٌ)، دەفرێکی پڕ، (دِهَاقَ)، یانی: پڕکراو، له شەپاب یان له هەر جوړە خواردنەوهیهک.

(كَذَّابًا) (أَيِ: تَكْذِيبًا، كِذَابَ)، لێره دا چاوه به مانای (تکذیب)، به درۆ دانان.

(وَفَاقًا): (الْوَفَاقُ: مَصْدَرٌ وَافَقَ وَهُوَ مُؤَوَّلٌ بِالْوُصْفِ أَيِ: مُوَافِقًا لِلْعَمَلِ الَّذِي جُوزُوا عَلَيْهِ، وَالْوَفَاقُ الْمُطَابَقَةُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ، وَافَقْتُ فَلَانًا، وَوَفَّقْتُ الْأَمْرَ: صَادَفْتُهُ، وَالْإِتِّفَاقُ مُطَابَقَةٌ فِعْلَ الْإِنْسَانِ الْقَدْرَ، وَيُقَالُ ذَلِكَ فِي الْخَيْرِ وَالْشَّرِّ)، وشەى (وَفَاقَ)، چاوه که (وَافَقَ) هوه هاتوه، ئنجا (وَفَاقَ) لێره دا به وهسف مانا کراوه، (جَزَاءً وَفَاقًا)، یانی: (مُوَافِقًا)، گونجاو (مُوَافِقَ) به کوردیی دەلێن: لهگەڵ گونجاو، پێکه لێنیک، پڕ به پێست، (مُوَافِقًا لِلْعَمَلِ الَّذِي جُوزُوا عَلَيْهِ)، واتە: پڕ به پێست و پێکه لێنیک لهگەڵ ئەو کردەوهیه دا که لهسەری سزا دراوان.

(وَفَقَ) یش پێکهوه گونجان و پێکهوه بوونی دوو شتانه، دەگوتری: (وَافَقْتُ)

فَلَانًا، وَوَأَقْفَتِ الْأُمْرَ). له گەل فلانکه سدا پیکه لپیک بووم، ئەو چی گوت منیش وام گوت، ئەو چی کرد، منیش وامکرد، (وَأَقْفَتِ الْأُمْرَ)، واتە: کارەکم وەک خۆی ئەنجامدا، (إِنْفَاق) یش یانی: پیککهوتن لەتێوان دوولایەن یان زیاتردا.

(مَفَازًا): (المَفَازَةُ: القِلَادَةُ القَلِيلُ المَاءِ، سُمِّيَ تَفَاوُلًا بِالْخَلَّاصِ مِنْهَا)، (مَفَازَةً): بە دەشتێک دەگوترێ ئاوی کەم بێ، (یاخود ئاوی هەر نەبێ)، بۆیەش (مَفَازَةً) بە مانای سەرفرازیی و بەمراد گەیشتن و دەرباز بوون دێ، وەک گەشینییهک گوتراوە: (مَفَازَةً)، واتە: شوێنێک کە خەلک لێی دەرباز دەبێ، وەک گوتراوە: (تَقَاءُ لُوا بِالْخَيْرِ تَجِدُوهُ)، گەشبین بن و هەمیشە ی چاوەروانیی چاکە بکەن، تووشی چاکە دەبن، کەواتە: لێرەدا (مَفَازًا)، (أَي قَوْزًا وَالْقَوْزُ: الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ حُصُولِ السَّلَامَةِ)، (راغب الأصفهاني) دەلێ: (قَوْز)، بریتیه لە وەدەستەتانی خێرو خۆشیی له گەل دەستەبەرکرا نی سەلامەتی دا.

کەواتە: (مَفَاز) بە مانای چاوگ دێ، (سەرکەوتن و بە مراد گەیشتن)، بە مانای شوێنی تێدا بە ئامانج گەیشتنیش دێ.

(حَدَائِقَ): (جَمْعُ حَدِيقَةٍ: قِطْعَةٌ مِنَ الْأَرْضِ ذَاتُ مَاءٍ سُمِّيَتْ تَشْبِيهًا بِحَدَقَةِ الْعَيْنِ فِي الْهَيْئَةِ وَحُصُولِ الْمَاءِ فِيهَا، وَجَمْعُ حَدَقَةٍ: حَدَاقٌ، وَأَحْدَاقٌ)، (حَدَائِقَ)، کۆی (حَدِيقَةٍ) یه، (حَدِيقَةٍ) پارچە زەوییهکە، ئاوی تێدابێ، بۆیەش ئەو ناوەی لێنراوە، چوێنراوە بە چاوهوه، لە شێوههکی دا کە چاویش ئاوی تێدا یه، ئنجا کۆی (حَدَقَةٍ) ی چاو، کلێنە ی چاو، بریتیه لە (حَدَاقٌ، وَأَحْدَاقٌ)، هەردووکیان کۆی (حَدَقَةٍ) ن، کۆی (حَدِيقَةٍ) ش (حَدَائِقَ) ه، بە کوردیی (حَدِيقَةٍ) دەبێتەوه باغ و بیستان، چونکە (حَدِيقَةٍ)، وەک دواایش باسی دەکەین، بریتیه لە باغ و دارستان و میوهو شیناوردێک دەوری تەنرابێ و پەرژین یان دیوار هەبێ.

(وَكَاغِبَ): (كَوَأَبَ) کۆی (كَاعِبَ)، واتە: ئافرەتێک کە تازە مەمکی کردوون، ئافرەتی تازە پیکهیشتوو، ئەویش لە (كَعَبُ الرُّجُلِ)، لە گوێزینگی پێ، هاتوه،

هەر پێته‌کی مەرۆف دوو گوژینگی هەن، لای دەرێی و لای ژوورێی، (الْعَظْمُ الَّذِي عِنْدَهُ مُلتَقَى الْقَدَمِ وَالسَّاقِ)، (كُعبٌ)، ئیسکیکه‌ له‌و شوێنه‌ی پێ و لاق پێك ده‌گهن.

وشه‌ی (كُواعِب)، كه‌ كۆی (كَاعِب) ه، ده‌گوتری: (كَعَبُ الثَّيِّ كُعباً وَكُعَابَةً)، واته‌: مه‌مکی خڕ بوو، دهرکه‌وت، (كاعب) کچیكه‌ مه‌مکی شوڕ نه‌بووبنه‌وه‌، ئافره‌ت كه‌ ده‌كه‌وێته‌ ته‌مه‌نه‌وه‌ مه‌مکی شوڕ ده‌بیته‌وه‌، وشه‌ی (كُواعِب) یش له‌بهر ئه‌وه‌ی ته‌نیا به‌ ئافره‌ت وا ده‌گوتری، بۆیه‌ پێویست ناکات (ة) ی مێینه‌ بخرێته‌ سه‌ر تاكه‌که‌ی و پێی بگوتری: (كَاعِبَةً)، هه‌روه‌ك به‌ ئافره‌تی هه‌یزدار ده‌گوتری: (حَائِضٌ) و ناگوتری: (حَائِضَةً)، چونکه‌ پێویست ناکات به‌ تایی مێینه‌ (تاء تانیث) جیای بکه‌یه‌وه‌، له‌بهر ئه‌وه‌ی که‌وته‌ بێ نوژیی، تاییه‌ته‌ به‌ ئافره‌تانه‌وه‌، ئه‌و حاڵه‌تی سینگ و مه‌مک خڕبوونه‌ش، هه‌ر تاییه‌ته‌ به‌ ئافره‌تانه‌وه‌.

(أَرَابًا): (أَرَابٌ) كۆی (رَب) ه، یانی: (الْأَفْرَانِ فِي السُّنِّ)، ئه‌وانه‌ی هاوته‌مه‌ن، ئنجا پێکه‌وه‌ هاوته‌مه‌ن ئه‌و ئافره‌تانه‌، یاخود له‌گه‌ڵ مێرده‌کانیاندا هاوته‌مه‌ن، هه‌ردوو واتایه‌که‌ی هەن، وشه‌ی (أَرَابًا) كۆی (رَب) ه واته‌: هاو ته‌مه‌ن، بۆیه‌ واگوتراوه‌:

أ- یان له‌بهر ئه‌وه‌ی پێکه‌وه‌ پێ ده‌گهن و یه‌کسان، وه‌ك په‌راسووه‌کان (تَرَابٍ)، كه‌ به‌ ئه‌و په‌راسووانه‌ی ده‌وری سینگ ده‌گوتری، ئه‌وانیش ته‌مه‌نیان به‌ ئه‌ندازه‌ی یه‌که‌.

ب- یان له‌بهر ئه‌وه‌ی ئافره‌تانی دنیا که‌ پێکه‌وه‌ له‌ دایک بووبن، پێکه‌وه‌ که‌وتوو نه‌ زه‌وی، ئه‌وانیش هه‌روان.

ج- یان له‌بهر ئه‌وه‌ی کاتی خۆی که‌ گچکه‌ بوون، پێکه‌وه‌ یارییان به‌ گۆل (تَرَاب) کردوه‌. (أَرَابًا)، ئه‌و ریشه‌ زمانه‌وانیانه‌ی هه‌رسێکیان هەن.

(وَكَأْسًا): (الكَأْسُ: الإِنَاءُ مِمَّا فِيهِ مِنَ الشَّرَابِ، وَسُمِّيَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِإِنْفِرَادِهِ: كَأْسًا)، دەفر، بەلّام بە مەرچیک شەراب و مەى تێدایى و، ھەر کام لە دەفر (كأس) ەكە، خۆى بە تەنیاو، شەرابەكەش كە لە نێوى داىە، ھەردووکیان (كأس) یان پێ دەگوترى.

(دِهَاقًا): (دِهَاقًا: أَي مَفْعَمَةً)، پڕ کراو.

(خِطَابًا): (الْخِطَابُ: الْكَلَامُ)، دواندن، قسە لەگەڵدا کردن.

(صَوَابًا): (الصَّوَابُ: السَّادُّ وَالْحَقُّ)، (صواب) یانی: قسەى بە جێ و رێك و راست.

(الْمَرْءُ): (الْمَرْءُ: زَوْجُهُ) تەفسیرەکان بە (الرَّجُلُ) یان لێکداوەتەو، بەلّام بۆ پیاو وشەى (رَجُل) ھەبەو، وشەى (الْمَرْءُ)، بۆ پیاو ئافرەت بە کاردی و، ئەگەر بویستى تاییەت بکری بە ئافرەتەو دەلّین: (الْمَرْءَةُ)، (ة) ی مێنەى دەخړتە سەر، بەلّام وشەى (الْمَرْءُ)، لە ئەسڵدا بۆ پیاو ئافرەت بە کاردی، تەنیا کاتیک ئافرەت جیا دەکړتەو، دەگوترى: (الْمَرْءَةُ)، ئەگەرنا مادام (ة) یەكەى پێو نەبى، واتە: مەرۆف، وەك وشەى (إِنْسَان)، بۆ مێ و بۆ ئێر بە کاردی.

وشەى (مَرْوَةٌ) یش ھەر لە (الْمَرْءُ) ەو ھاتو، كە ئاوا پێناسە کراو: (الْمَرْوَةُ: آدَابُ نَفْسَانِيَّةٍ تَحْمِلُ مُرَاعَاتِهَا الْإِنْسَانُ عَلَى الْوُقُوفِ عِنْدَ مَحَاسِنِ الْأَخْلَاقِ وَجَمِيلِ الْعَادَاتِ)، (مَرْوَةٌ)، جوامێزى، چەندە ئەدەبىكى دەروونى پەچاو کردنیان مەرۆف وای دەکات، بە پەوشتە جوانەکان و نەریتە پەسندەکان پرازتەو.

مانای گشتی نایه تەکان

خوای پەرورەدگار لەم بیست (۲۰) نایه تەى کۆتایى سۈرەتى (النبا)دا، وەك پىشتىش باسماڭ کرد، هەم باسى دۆزەخ و ئەهلى دۆزەخمان بۆ دەکات، کە ژيان و گوزەرانىان لەویدا چۆنەو، هۆکارى چۆنەو نىو دۆزەخىشان باس دەکات، هەم باسى بەهەشت و بەهەشتىيانمان بۆ دەکات، دوايش لە کۆتاییدا، باسى چەند سیفەتیکى بەرزو بى وینەى خوا ﷻ و سام و هەيبەتى خوا، دەکات، کە هیچ کەس مافى ئەوەى نى، لە خزمەت خوادا قسە بکات، مەگەر خوێ مۆلەتى لەسەر بى و قسەى راست بکات، پاشان سەرەنجامى مرقف لە پۆزى دوايدا دەخاتە پوو کە چۆن هەموو کەس تەماشای دەکات: چیکردو؟ بابای کافىش خۆزگە دەخوازى هەر گل بووایە، دەفرموى:

﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾، بە دنیایى دۆزەخ کەمىنگە، بۆسە، شوینیکە سزای خوا لەویدا بۆ بپروایان لە بۆسەدا، وشەى ﴿مِرْصَادًا﴾، بە مانای شوینى چاودىرى کردن و، بە مانای بۆسەو، بە مانای شتىکىش کە لە بۆسەدا، هاتو، کەواتە: دەگونجى ناوا لىک بدیتەو: دۆزەخ بۆسەیهو چاودەروانکارە بۆ بپروایان، یاخود شوینى بۆسەدانان و چاودىرىکردنە، ﴿لِلطَّغْيَنِ مَبَا﴾، بۆ لە سنوور دەرچووان لەسەرپىچیدا، شوینى بۆ لاگەرەنەو، ﴿لَيْسَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، پۆزگارانیکى زۆر تىیدا دەمىننەو، دواى لە بارەى ئەم نایه تە موبارەکەو، زیاتر قسە دەکەین، کە هەندىک لە زانایان گوتوویانە: ئەمە ئامازەیه بۆ ئەو کە سزای دۆزەخیان لە دۆزەخدا، کاتیک دى کۆتایى دى، بە گشتى، بەلام دواى قسەى زانایان لەو بارەو دین و، لىرەش ئەوئەندە دىین: ئەمە هەر ئەوئەندە دەگەیهىن کە پۆزگارانیکى زۆر، لە دۆزەخ دا دەمىننەو، چونکە: ﴿أَحْقَابًا﴾، کۆى (حَقْب) و (حَقْبَة) یە، واتە: ماوێهەک لە کات، ئنجا خواش نەیفەرموو ئەو کاتانە، خاوەن کۆتایى و سنووردان، گرنگ ئەوێهە لە دۆزەخدا کاتەکان

تېدەپەرن بېيىرو سزا دراۋەكان كاتى زۆريان بەسەردا تېدەپەرن، بەلام خوا
 نەيفەرموۋە كاتەكان سنوورو كۆتايان ھەيە، ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾،
 ھېچ جوړە فېنكايەتتى و خواردنەوہيەكى تېدا ناچېژن، ﴿إِلَّا حِمِيمًا مَّغْسَاقًا﴾،
 جگە لە ئاۋى داغ و كوللوو كىم و زووخا، ﴿جَزَاءً وَفَاقًا﴾، ئەوہش سزايەكى
 پېكەلپېكە، سزايەكى پېر بە پىست و گونجاۋە، خوا ﴿يَذُوقُونَ﴾ بە زۆرى وايە كە باسى
 سزادانى بېيىرويان دەكات، باسى ھۆكارى سزادرانەكەشيان دەكات و، كاتى باسى
 پاداشتى بەھەشتيەكان دەكات، باسى ھۆكارى پاداشترانەوہكەشيان دەكات،
 لىرەش دا دەفەرموۋى: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾، بۆيەش بەو جوړە سزا
 دەدرىن، چونكە ئەوانە بە ئومىدى لىپرسىنەوہ نەبوون، زانايان: ﴿يَرْجُونَ﴾،
 يان بە (يخافون) لىكدادەتەوہ، واتە: لە لىپرسىنەوہ نەدەترسان، بەلام وشەى
 ﴿لَا يَرْجُونَ﴾، يانى: ئومىدەوار نەبوون، ئەمەش توانج گرتنە لە بېيىروايەكان كە
 بېرواداران، ئومىدەوار بوون و، چاۋەروان بوون و، ھىوايان ھەبوو بە لىپرسىنەوہ،
 چونكە دەيانزانى شتى باشيان لە ھەگبە دايە، ەك گوتراۋە: ئەوہى پاكە بى
 باكە، بەلام ئەوانە ھېچ ئومىدىكيان نەبوو بۆ لىپرسىنەوہ و ئومىدى خىريان
 نەبوو، چونكە دەيانزانى چىيان كردوہ! ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَّابًا﴾، بە بەدرۆ
 دانائىكى زۆر بېرەزاش، ئايەتەكانى تىمەيان بە درۆ دانان، ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ
 كِتَابًا﴾، تىمەش ھەموو شتىكىمان سەررژمىر كردوہ بە نووسىن و تۆماركردن،
 بەو جوړە تۆمار كەندەى ھەر خوا دەيزانى چۆنە، ﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا
 عَذَابًا﴾، (پىيان دەلپىن: يان پىيان دەگوتى: بېچىژن، بەس سزاو تازارتان بۆ
 زياد دەكەين، واتە: ئەگەر شتىكتان بۆ زياد بكەين، ھەر سزاو تازارە، ئەگەرنا
 بە تەماى ھېچى دىكە مەبن.

ئىنجا دېتە سەر باسى بەھەشت و بەھەشتيەكان و دەفەرموۋى: ﴿إِنْ لِّلْمُتَّقِينَ
 مَغَارًا﴾، بە دلىبايى بۆ پارىركاران، واتە: ئەوانەى خويان پاراستوہ، لە دىنادا لە
 كوفرو شىرك و نىفاق و ئىلحادو، گوناھە گەورەكان و تاوان و لادان، بۆ ئەوان بە

مراد گەشتن و بە ئاوات گەشتن و دەرباز بوون ھەیه، ئایا لە چێدا بەرجەستە دەبێ، ئەو دەرباز بوون و بە ئاوات گەشتن و بە مراد گەشتن؟ ﴿حَدِّقْ وَأَنْتَ﴾، باخەکان و تریبەکان، (حداثق) کۆی (حديقة)یە، کە باخی شوورە و پەرژین کراوە، تریبەکانیش بێگومان دارمیوھەکانن، ﴿وَكَايَبَ أَرْبَابًا﴾، ﴿وَكَايَبَ﴾، کۆی (کایب)ە، واتە: ئافرەتی تازە مەمک کردوو، ﴿أَرْبَابًا﴾، کۆی (ترب)ە، واتە: ئافرەتانی تازە پێگەیشتوو ھاوتەمەنی مێرد، یان ئافرەتەکان لە بەینی خۆیاندا ھاوتەمەنن. ﴿وَكَايَبَ هَاقًا﴾، ھەرودھا لەو بەھەشتەدا پێکی پێری جووری شەپاب ھەیه، یان لە جوړەکانی دیکە خواردنەو ھەیه، بەلام زۆربە زانیان دەئێن: مەبەست پێی شەپابە، چونکە دوایی دەفرموو: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كُنْهًا﴾، لەو بەھەشتەدا، یان لە کاتی ئەو شەپاب خواردنەو بەدا، نابێست نە قسە پووچ، نە درۆ کردن، بە پێچەوانە ئەھلی شەپابەو کە لە دنیادا سەرخۆش دەبن، عەقل لە دەست دەدەن و، قسە بێ جێ دەکەن و درۆ دەلەسەو شتی خراپ دەئێن، ﴿جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا﴾، ئەوەش پاداشتی کە لە پەرودرگارتەو، بەخششێکی ئەندازەگیری کراوە، بەخششێکی ژمێردراوە لە گۆترە نی، ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾، پەرودرگاری ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ لە ئیوانیاندا، بە بەزییە، خۆندراویشەو: (رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا)، (الرَّحْمَنُ) خۆندراویشەو: (الرَّحْمَنُ)، پەرودرگارو خاوەنەکانی ئاسمانەکان و زەوی ئەوێ دەکەوێتە ئیوانیانەو، بە بەزییە، ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا﴾، مافی قسە کردیان لەگەڵی نی، واتە: هیچکەس مافی ئەوێ نی، لە خووە خوا پەرودرگار بدوێتی و داوای لێ بکات و قسە لەگەڵ بکات، بە پێچەوانە خەیاڵلای ھاوبەش بو خوا دانەرەکانەو، کە پێیان وایە پەرستراوەکانیان شەفاعەت و تکیان بو لەلای خوا دەکەن، ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًا﴾، ئەو پۆژە پوو و فریشتەکان بە ریز دەوێستن، ﴿الرُّوحُ﴾، ھەرچەندە ھەندێک لە زانیان گوتوویانە: دروستکراویکی خواپە نازانین چۆن! ھەندیکیش گوتوویانە:

مەبەست پىتى ۋەھى مەرۋقەكانە، بەلام ﴿الرُّوحُ﴾، لە قورئاندا كە بەكارھاتوۋ،
بۇ جىبرىل بەكارھاتوۋ، لە چەند شوئىكىشدا زۆر بە ۋوئى ديارە، بۇ وئىنە:

أ- ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمِي﴾، لە سوۋرەتى (القدر)دا.

ب- ھەرودھا ﴿مَعْرُجَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾، لە سوۋرەتى (المعارج)دا، واتە: (جىبرىل) -- كە نازناۋەكەى (روح)د -- لەگەل
فرىشتەكان بە رىز دەۋەستن، ﴿لَا يَتَكَلَّمُونَ﴾، قسە ناكەن، ﴿إِلَّا مَنْ أُوْنَّ لَهُ الرِّحْنُ﴾
﴿وَقَالَ صَوَابًا﴾، مەگەر كەسېك (خوای) بە بەزەبى مؤلەتى دابى و قسەى راست و بە
جېش بكات، ﴿ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ﴾، ئا ئەو پۇژە پۇژىكى چەسپاۋ، ھەقە، دېتە دى،
پۇژىكى دادگەرانەيە، ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَثَابًا﴾، ئنجا ھەر كەسېك وىستى
بەرەو لای پەرۋەردگارى رېى گرتە بەر، بۇ لای پەرۋەردگارى گەپايەۋە، ﴿إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ
عَذَابًا قَرِيبًا﴾، بە دۇنيایى ئېمە ترساندوومانن، ئاگادارمان كردوونەۋە لە سزايەكى
نيزىك، ئايا ئەو سزايە نيزىكە كەنگىيە؟ ﴿يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾، ئەو پۇژەيە
كە مەرۋف تەماشادەكات، دەستەكانى چىيان پېشخستوۋ؟ ھەر كەسە تەماشادەكات،
بزانتى چ بەرھەمىكى ھەيە؟ چى لە ژيانى دىناۋە بردوۋ بۇ قىامەتنى و پېشخستوۋ؟
﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ إِنِّي إِنِّي كُنْتُ تَرَبًّا﴾، باباى بېپرواش دەلتى: خۇزگە گل بوومايە، واتە:
خۇزگە ھەر دروست نەكرابامايە، ياخود: خۇزگە كە دەمردم و دەبوومەۋە گل، زىندوۋ
نەكرابامايەۋە، يان كاتىك كە ئاژەلەكان دەبىتنى دواى سزاۋ پاداشت دانەۋەيان و دادگايى
كرانيان -- ۋەك لە فەرمايشتىكدا ھاتوۋ -- دەبنەۋە بە گل و خۇل، ئەۋىش خۇزگە بە
حالى وان دەخوازى.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یە کە م:

دۆزەخ بۆسە گای یاخیانە، پۆژگارائیکى بى کۆتایى، تێیدا دەمێننەو، هیچ فێنکایەتیی و خواردنەوێ تێدا ناچێژن، جگە لە ئاوی داغ و زووخوا، ئەوێش سزای پێ بە پێستیانە:

خو دەفەرموێ: ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝۱۱ لِّلطَّغِينِ مَثَابًا ۝۱۲ لَّيْسِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝۱۳ لَا يَذُقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝۱۴ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَاقًا ۝۱۵ جَزَاءً وَفَاءً ۝۱۶﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە شەش بڕگەدا:

۱- ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾، بە دلنایى دۆزەخ بۆسە گایە، واتە: شوێنى بۆسە دانانە، یاخود: دۆزەخ خۆى بۆسە، (الطبري) دەلێ: (أَي ذَات الرِّصْدِ لِأَهْلِهَا الَّذِينَ يَكْذُبُونَ فِي الدُّنْيَا بِهَا) واتە: خاوەن بۆسە، بۆ کەسەکانى، ئەوانەى لە دنیا دا پێى بێیروا بوون. و شەى ﴿مِرْصَادًا﴾، پێشتریش گوتمان:

أ- بە مانای ئەو شوێنە دێ، کە بۆسەى تێدا دادەنرێ.

ب- بە مانای خودى بۆسە کەش دێ.

ج- بە مانای شوێنى چاودێرى لى کردن (مَكَانُ الرِّصْدِ) یش دێ.

۲- ﴿لِّلطَّغِينِ مَثَابًا﴾، بۆ سنوور بەزێنان (لە سەرپێچى خۆى پەرورە دگارد)، شوێنى بۆلا گەرانهوێ، (سفيان) کە یەکیکە لە پراوییه کان و پێندە چى (سفيان الثوري) بى، (الطبري)، ئەو دەقەى لێیەو هێناو، دەلێ: (مَثَابًا: أَي مَرْجِعًا وَمَنْزِلًا) (جامع البيان: ۳/۶۱۵۹)، واتە: (مثاب) شوێنى بۆ لا گەرانهوێ شوێنى تێدا سەقامگیر بوونە.

۳- ﴿لَيْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، پوژگارنىڭ (ى بى كۆتايى) تېنىدا دەمىننەۋە، وشەي: ﴿لَيْثِينَ﴾، خويىندراۋىشەتەۋە: (لَيْثِينَ)، بەلەم (الطبري) دەلى: (لا بئىن) راست و دروستتە، ھەرچەندە ئەۋىش يەككە لە خويىندەۋەكان.

﴿لَيْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، ﴿لَيْثِينَ﴾، كۆي (لَايْث) ە، (لَايْث) ناۋى بىكەر (اسم الفاعل) ەو لە (لَيْث) ەۋە ھاتو، (لَيْثٌ فِي الْمَكَانِ): (أَقَامَ فِيهِ مُلَازِمًا لَهُ)، واتە: لەو شوئە ماىەۋە پىئەۋە پەيۋەست بوو، (قتادة)، كە (الطبري)، لىئەۋە ھىئاۋە لە بارەي: ﴿لَيْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، ەۋە، گوتوۋىەتى: (وَهُوَ مَا لَا انْقِطَاعَ لَهُ كَلِمًا مَضَى حُقْبٌ جَاءَ حُقْبٌ بَعْدَهُ) (جامع البيان: ۳۶۱۶۵)، واتە: برىتتە لە كاتىكى بى كۆتايى، ھەتا ماۋەيەك لە كات دەروا، ماۋەيەكى دىكە لە كات دى.

(حُقْبٌ)، كە بە (حُقْبَةٌ) ھاتو، واتە: ماۋەيەكى نادىار لە كات، ھەندىك لە زانايان گوتوۋىانە: ماۋەكەي ھەشتا سالى، بەلەم ھەر سالى ھىندەي سەد سالى، يان ھەر سالى بە قەدەر پەنجا ھەزار (۵۰،۰۰۰) سالى، ئەۋەش ھەموۋى قسەي زانايانە، گرنگ ئەۋەيە خوا ﷻ لىرەدا دەفەرمۈي: پوژگارنىكى زور، ﴿أَحْقَابًا﴾، كەۋاتە: ﴿لَيْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، يانى: ماۋە بە دۋاي يەكدا ھاتو نەزانراۋەكان، لە ويدا دەمىننەۋە.

(الحسن البصري) كە (الطبري) لىئەۋە ھىئاۋىەتى، گوتوۋىەتى: (أَمَّا الْأَحْقَابُ: فَلَا يَدْرِي أَحَدٌ مَا هِيَ، وَأَمَّا الْحُقْبُ الْوَاحِدُ، فَسَبْعُونَ أَلْفَ سَنَةٍ كُلُّ يَوْمٍ كَأَلْفِ سَنَةٍ) (جامع البيان: ۳۶۱۶۹)، واتە: (أَحْقَابُ)، ھىچ كەس نازانى چىيە، بەلەم (حُقْبٌ) ىك برىتتە لە ھەفتا ھەزار (۷۰،۰۰۰) سالى، ھەر پوژىكى بە قەدەر (۱۰۰۰) سالى، لەگەل ئەۋەشدا كە نازان چەند (حُقْبٌ) ىشە، ئىمە دۋايى ھەلوئىستەيەكى باش دەكەين، لەبەردەم ئەم ئايەتە موبارەكەدا، كە ھەندىك لە زانايان ئەۋەيان لى ھەلئىنجاۋە، دەبى كاتىك بى كۆتايى بى بە سزادانى دۆزەخىيان لە دۆزەخدا بە ھەموو جۆرەكانىانەۋە، واتە: چ گوناھبارانى ئىماندار، چ بىبىرويان، گوتوۋىانە:

(أَحْقَاب) كۆي (حُقُب) ھەو (حُقُب) یش ھەر چوون بىن ماوۋىيەكە لە كات، با ناديارىش بىن، ئنجا خۋاى پەرۋەردگار (حُقُب) ى كۆكردۆتەو، كەواتە: چەند ماوۋىيەكى ناديار لە كات، كەواتە: ئەو كاتەش سنووردارە، كە دۆزەخىيەكانى تىدا سزا دەدرىن، لەو پستە قورئانە ئەوھيان ۋەرگرتو، بەلام ۋەك باسما كەرد ھەر كام لە (قنادة) و (الحسن البصري) پەحمەتى خۋايان لى بىن، وايان لىكداۋەتەو كە (حقب) كاتىكى ناديارە.

٤- ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾، لە وىدا ناچيژن لە دۆزەخدا، نە فينكايەتتى ھەر ھىچ جوړە خواردنەوھىكە، (بَرْد) بە نەزانراو (نَكْرَة) ھاتو، ھەرۋەھا (شَرَاب) یش ھەر بە (نَكْرَة) ھاتو، پەوانبىژان گوتوويانە: (النَّكْرَةُ فِي سَبَاقِ النَّفْيِ يُفِيدُ الْعُجُومَ)، نەزانراو لە پەوقى لاپردن دا مانايەكەى گشتگىرە، واتە: ھىچ جوړە فينكايەتتىيەك و ھىچ جوړە خواردنەوھىكە لەویدا ناچيژن، لىرەدا (شَرَاب) بە ماناى مەى خواردنەوھىكە نىيە، چونكە ئەوان لەویدا خوا خۋاى چۆرە ئاويكايانە شەراپى چى! لىرەدا (شَرَاب) بە ماناى خواردنەوھىكە، يانى: ھىچ جوړە خواردنەوھىكە و ھىچ جوړە فينكايەتتىيەك ناچيژن لەویدا، ئەدى چى تىدا دەچيژن؟!

٥- ﴿إِلَّا حَيْمًا وَعَسَاقًا﴾، جگە لە ئاوى داغ و كىم و زووخاۋ. (عساق)

أ- واتە: كىم و زووخاۋ، ئەوە يەكئىكە لە واتايەكانى.

ب- ياخود: (عَسَاقًا)، بە ماناى (زَمْهَرِير)، سەرماو زوقمىكى زۆر.

ج- ھەندىكىش: (عَسَاقًا) يان بە (المُنْتِن) لىكداۋەتەو، خواردنەوھى بۆگەن.

د- (فخرالدين الرازي) یش كە لە ئەسلى دا فارس بوو ۋە زمانى فارسى زانىو، لە يەكئىك لە زانايانەو دەلى: (تېمە لە پيشووانى خۇماغان بىستەو كە وشەى (عَسَاق) لە خاشاكى فارسىيەو ھاتو، (خاشاك) یش شتى قىزەوونە، ئىستاش لە كوردىي دا ھەر بەكارى دىن، دەلىن: (زبل و خاشاك) واتە: خشپ و خال و ئەوھى گەسك دەدرى، شتى پيس، بەلام

زۆرىھى ھەرە زۆرى زانايان دەلّین: (عَسَاق) چ بە گېرە، چ بە بى گېرە، واتە: (عَسَاق)، يانى: (الصّديّد)، كىم و زووخاو، يان (مَا يَسْئَلُ مِنْ جُلُودِ أَهْلِ النَّارِ) ئەوھى لە پىستى دۆزەخىيەكان دىتە خوار كە كىم و زووخاو و زەلەلەيە.

٦- ﴿جَزَاءً وَفَاقًا﴾، ئەوھش سزايەكى پىكەلپىكە، وشەي ﴿وَفَاقًا﴾ مان پىشتەر مانا كرد، ﴿هَذَا عَلَىٰ وَفْقِ هَذَا﴾، واتە: ئەو دووھ پىكەل پىك و پىر بە پىستن، بە ئەندازەي يەكن، واتە: ئەو سزايە پىر بە پىست و پىكەلپىكە لەگەل كردهوھ خراپەكانى ئەواندا.

كە لىرەدا دەفەرموى: ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ ١٤ ﴿إِلَّا حِمِيمًا وَغَسَاقًا﴾ ١٥، ئەم ھەلواردنە پىي دەگوترى: (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ) ھەلواردنى دابراو، چونكە ئاوى كولاو داغ و كىم و زووخاو بەشيك نىن لە فىنكايەتپى و خواردنەوھى ئاسايى، كەواتە: ھەلواپردراو (مُسْتَثْنَى) لە جىنسى لىپەلواپردراو (مُسْتَثْنَى مِنْهُ) نى، بۆيە پىي دەگوترى: ھەلواپردراوى دابراو، چونكە بۆ وىنە: ئەگەر بەيكە بلى: (مَا شَرِبْتُ إِلَّا الْمَاءَ)، دەگوترى ئەوھ ھەلواپردىكى پەيوەستە، (إِسْتِثْنَاءٌ مُتَّصِلٌ) چونكە ئاوى بەشيكە لە جىنسى خواردنەوھ، بەلام لىرەدا كىم و زووخاو و ئاوى داغ و كولاو بەشيك نىن، نە لە فىنكايەتپى و نە لە خواردنەوھى ئاسايى.

كورتە باسپك: مانەوھى بىپروايان لە دۆزەخدا ھەتاهەتاپى و نەپراوھە، بەشيك لە زانايان لە بارەي ئەم رستە قورئانيەوھ كە دەفەرموى: ﴿لَيْشِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، لە دۆزەخدا دەمىننەوھ چەند ماوھەكى زۆر، گرفت و ئىشكالپىكمان لەبارەي بە ھەمىشەيى مانەوھى بىپروايانەوھ لە دۆزەخدا بۆ دروست بووھ، بەھۆى وشەي (أَحْقَابًا) ھوھ: باسى (أَحْقَاب) مان كرد، كە كۆى (حَقْب) ھەيان: (حَقْبَة) يە، ئەویش ماوھەكى نەزانراوھ لە كات، دەلّين: ئەگەر تەماشاي ئايەتەكانى قورئان بكەين، ھىچ دوو دلىيەكمەن بۆ دروست نابى كە لىرەدا مەبەست لە: ﴿لَيْشِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، كاتىكى نەپراوھ ھەتەتايەوھ، ھەر كام لە (قِتَادَة) و (الحسن البصري) یش گوتوويانە: لىرەدا مەبەست لە (أَحْقَاب) ماوھ بە دوايەكدا ھاتووھ نەپراوھكانن، ماوھ بە دوايەكدا ھاتووھكانى بى كۆتايى.

ئىنجا ئەگەر تەماشای قورئان بکەين دەبينين بەلای کەمەوہ لە سى ئايەتى قورئاندا، لە سى شوئى قورئاندا، خوا ﷻ باسى ئەوہى کردوہ کە بىپروايەکان بۆ ھەتا ھەتايەو، بە بى پروانەوہ لە دۆزەخدا دەمىننەوہ:

۱- لە سوورەتى (النساء) لە ئايەتەکانى: (۱۶۸ - ۱۶۹) دا، دەفەرموئى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا يَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾﴾، واتە: بە دلبايى ئەوانەى بىپروا بوون و ستەميان کردوہ، ناگونجى خوا لىيان ببووئى و ناگونجى پيشيان پيشان بدات، (پى دەرباز بوون لە دۆزەخ)، مەگەر پى دۆزەخيان پيشان بدات، بە ھەمىشەى تىيدا دەمىننەوہو ئەوہش لەسەر خوا ئاسانە.

۲- ھەروەھا لە سوورەتى (الأحزاب) لە ئايەتەکانى: (۶۴ - ۶۵) دا، ديسان ئەو راستىيە دووبارە بۆتەوہ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وِلْيَةً وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾﴾، واتە: بە دلبايى خوا نەفرىنى لە بىپروايان کردوہو کلپەى دۆزەخى بۆ ئامادە کردوون، بە ھەمىشەى تىيدا دەمىننەوہ، ھىچ سەرپرەشتيارو يارمەتيدەر و ھاوکارىيان چنگ ناکەوئى.

۳- ھەروەھا لە سوورەتى (الجن) لە ئايەتى (۲۲) دا، ھەمان راستىيە کە بىپروايان بە بىپروانەوہو کۆتايى لە دۆزەخدا دەمىننەوہ، ھاتوہ، دەفەرموئى: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٢﴾﴾، واتە: ھەر کەسک سەرپىچى لە خواو پىغەمبەرە کەى بکات، (واتە: سەرپىچى يە کجارى و بە پەھايى)، ئاگرى دۆزەخى بۆ ھەيە، بە ھەمىشەى و بى کۆتايى تىيدا دەمىننەوہ.

ئىنجا وەك چۆن لىرەدا، بە ھۆى ئەو رستە قورئانييەوہ، زانايان جوړىك لە ئىشكال و گرى و گۆتاليان بۆ دروست بووہ، بەلام بە سەرنجدانى ئەو ئايەتەنەى سوورەتەکانى: (النساء والأحزاب والجن)، ئەو ئىشكالە لادەچى، چونکە ئەگەر ئايەتىك مانايى پوون نەبى، ياخود جوړىك لە ئىشكال و گرفت دروست بکات،

دهبی مانایه که ی له بهر پوښنایی نایه ته کانی دیکه دا، که مانا پوون، ته ماشای بکه یڼ.

وهک خوای په روږدگار ده فهرموئ: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ﴾، خوا کتیبی دابه زاندو ته سهر تو، نایه تانیکسی مه حکمیان (مانا پوښنایان) هه، نه وانه ته سل و بناغه ی کتیب، نایه تانیکشیان هه، مانای ویکچوویان هه، (واته: نه وانه مانایه ش هه لده گری و، نه وده ش هه لده گری، وهک نه مانایه ته موباره که ی تیره).

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾، نجا نه وانه ی دلایان لادانی تیدایه، به دوی نه وانه تانه ده که ون، که مانای ویکچوویان هه، به هاندهری لادان و تاوان و به هاندهری مانای لیکدانه و هیان، ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾، ته نیا خواش ﷺ مانایه که هیان ده زانی، ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾، هه روږدها قو لېو وده وان به زانیاری دا، نه گهر له سهر ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾، نه وده ستی، یانی: پوچووانیش به زانیاری دا مانایه که هیان ده زانی، به لوم نه گهر بو ده ستی، یانی: ته نیا خوا مانایه که هیان ده زانی، ﴿يَقُولُونَ أَمْ نَأْتِيهِمْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾، پوچووان به زانیاری دا ده لاین: پرومان پتی هه یه، هه مووی له لاین په روږدگار مانه وده یه، چ نه وده ی مانایه که ی پوښنه و یه ک مانا هه لده گری، چ نه وانه ی زیاتر له واتایه که هه لده گرن و مانای ویکچوویان هه و پیمان ده گو تری: (متشابه).

نجا وهک چوون له باره ی نه مانایه ته وه نه و نیشکال و گریه بووه، به لوم به هو ی نه وانه تانه وده ی مه حکم، ده زانی مه به ست پتی کاته له دوی یه که بی کو تاییه کانن، به هه مان شیوه له سووړه تی (الأنعام) یش دا نایه تی ژماره (۱۲۸)، چه مک و واتایه کی به و جوړه ی هه یه و نه مه ش ده ده که به تی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَكْمَعُشَرُ إِلَيْنَ قَدْ أَسْكَرْتُم مِّنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِّنَ الْإِنْسِ

رَبَّنَا أَسْتَمِعْ بَعْضَنَا بَعْضٌ وَبَلِّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوٍ لَكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾، که شوئنی مبهست تیره یه: ﴿﴾ قَالَ النَّارُ مَثْوٍ لَكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿﴾، (خوا) فهرمووی: شوئنی تیدامانه و تان ناگره به هه می شه یی تئیدا ده مئینه وه، مه گهر نه وه ی خوا بیهوئی، به دئیایی پهروه ردگارت کارزانی زانایه.

لیره دا ده فهرموئی: ﴿﴾ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ﴿﴾، به هه می شه یی تئیدا ده مئینه وه، مه گهر خوا بیهوئی، لیره دا ههر مه بست پئی نه وه یه، که ویستی خوا ﴿﴾ نه به ستر او ته وه و دهستی ده سه لاتی خوا به ستر او نیه، به لام خوئی نه و برپاره ی داوه، که ده بیی به هه می شه یی مئینه وه.

کاتی خوئی له تفسیر کردنی (الأنعام) دا به درئیی قسه مان له و باروه کرد.

ههروه ها له سووره تنی (هود) یش تابه ته کانی: (١٠٦ و ١٠٧ و ١٠٨) دا، دیسان چه مک و واتایه کی به و جوړه هیه، که کاتی خوئی ته فسیرمان کردو هه لوه سته مان له به رده م نه و تابه تانه دا کرد: ﴿﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقَوْا فِي النَّارِ لَمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مَّجْذُورٍ ﴿١٠٨﴾، نه وانه ی خراپه کار بوون (خویان) تووشی به دبه ختیسی کردوه) له دۆزه خ دا ده مئینه وه به هه می شه یی، بو نه و ان هه ناسه دان وه و هه ناسه هه لکیشانتیک هیه، هه تا تاسمانه کان و زهوی به رده و ام بن، تئیدا ده مئینه وه، مه گهر نه وه ی پهروه ردگارت بیهوئی، بیگومان پهروه ردگارت بکه ری ههر شتیکه بیهوئی، نه وانه ش که به خته وهر کراون (به ناوات گه به نراون)، له به شه شتان، تئیدا ده مئینه وه، هه تا تاسمانه کان و زهوی به رده و ام بن، مه گهر نه وه ی پهروه ردگارت بیهوئی، به خششیکي نه پراوه یه.

كاتى خۇي قسەمان لە بارەى ئەو سى ئايەتە موبارەكەشەوە کرد، کە تەنیا مەبەست پىيان ئەوەیه:

یەكەم: وىستی خوی پەرورەدگار پەهاو کراوہیە.

دووہم: خوا ﷻ بە پى عەقلى تيمە دەماندوتى، تيمە ئەگەر شتیک مەنەوى بلىن بى کۆتايیە، دەلىن: ﴿مَادَامَتْ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾، هەتا دنیا دنیایە، کەواتە: لێرەدا خوا ﷻ بە پى عەقلى تيمەو باوى تيمە فەرمايشتەکەى خۇي فەرموو، ئەگەرنا ئەوہى لى وەرناگیرى کە ژيانى دۆزەخيان و بەهەشتيان کۆتايى پى بى.

چونکە: سى ئايەت لە قورئاندا وشەى: ﴿أَبَدًا﴾، واتە: بى کۆتايى، بى سنور، بى پرانەو، بۆ سزای کافرەکان لە دۆزەخدا بەکاردینن و، زیاتر لە سى ئايەتیش بگرە دەیان ئايەت لە قورئاندا بۆ بەهەشتیەکان باسى ژيانى بى کۆتايى، بەهەشت دەکەن، بۆیە زانایان بۆ مانا لیکدانەوہى ئەم پستە موبارەکە، چەند وەلامیکيان داوئەو:

۱- یەكێك لە وەلامەکان ئەوہیە گوتووینە: (أَحْقَابًا أَيْ: مُدَدًا طَوِيلَةً بِلَا نِهَايَةٍ)، ماوہ درێژەکانى بى کۆتايى.

۲- یەكێك دیکە لە زانایان دەلى: ﴿لَيْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، واتە: لەو جۆرە سزایەدا، چەند ماوہیەکی یەك لە دواى یەك تیبدا دەمپننەو، دواى بە جۆریکی دیکە سزا دەدرین.

۳- هەندیکى دیکە وەك هەولدان بۆ تەئویل کردن گوتووینە: مەبەست پى پرودارە ئیماندارەکان، کە دەچنە دۆزەخووە دواى ماوہیەکی زۆر و سالايتى زۆر، دینە دەرى و دەربازیان دەبى.

ئەو سى پرايش هەر سیکيان گونجاون.

بەلام پرايشى دیکە هەیه، شتیکى نەگونجاو، گوتووینە: (مَنْسُوخَةً نَسَخْتُهَا ((قُلْنَا نَزِدْكُمْ إِلَّا عَذَابًا))), واتە: ئەم ئايەتە مەنسوخووە ئەو نەسخى کردۆتەو

که ده فەرموئ: ﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَرِيْدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا﴾، بېجیژن ھەر سزاو ئازارتان بۆ زیاد دەکەین، ئیمەش دەئیین: ھەوالەکانی خوا ﷻ نەسخیان ھەر تیدا نیە، تەنانت لە لای ئەوانەش کە برۆایان بە نەسخ ھەیه لە قورئاندا، کە ئیمە ھەتا ئەم لەحزە یە کە ئایەھمان لای عاسی نەبوو، ناچار بین بلیین: ئەو ئایەتە، بەئێ بیژەکە ی ھەیه، بەلام مانایەکە ی مەنسوخو ھەو کاری پئی ناگرئ، تاکو ئیستا ئیمە ئایەتیکئی ئاوامان لە راست را نەھاتوو، نەسخ بەو واتایە ی ئایەتیک ھەبئ بخویندرتەو، بەلام حوکمی پئی نەکرئ، لە قورئاندا نیە، بەلام لەسەر پای ئەوانە ی دەئیین نەسخیش ھەیه، ھەوالەکانی خۆای پەرورەدگار نەسخیان ھەر بەسەر دانایەت، چونکە کە خوا ھەوالی دا لە بارە ی شتیکەو، ھەوال یانی: ئەو شتە بەو شیوہ یە دەقەومئ، یاخود بەو شیوہ یە پروویداو، ئەو چۆن نەسخ دەبیتەو؟ حوکم دەگونجئ خوا ئیستا بفەرموئ وا بکەن، دوایی بفەرموئ: وامەکەن، ئەو پئی تی دەچئ، ھەرچەندە شتی واش لە قورئاندا نیە، بەلام ھەوال خۆای پەرورەدگار بفەرموئ: فلانە شتە دەبئ لە پۆژی دوايیدا، یان: فلانە شتە بوو لە رابردوودا پروویداو، چ پەیوەندیی بە رابردوو، چ بە داھاتووو ھەبئ، ھەر مەعوول نیە، نەسخی بەسەر داہئ.

لە کۆتایی ئەم مەسەلە یەش دا ئەم دەقە دینن لە تەفسیرەکە ی (الطبري) یەو بە ژمارە: (۳۶۱۵۴) دەئئ: ﴿كَانَ الْحَسَنُ إِذَا تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾ قَالَ: أَلَا إِنَّ عَلَى الْبَابِ الرَّصَدَ، فَمَنْ جَاءَ بِجَوَازٍ جَزَّ، وَمَنْ لَمْ يَجِزْ بِجَوَازٍ اخْتَبَسَ﴾، واتە: ھەسەنی بەصرایی کاتیک ئەم ئایەتە ی دەخویندەو: ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾، بە دنیایی دۆزەخ بۆسەگایە {یان خۆی بۆسە یە، یان شوئی چاودێری کردنە بۆ ببڕوایان}، دەیگوت: ئاگادار بن! لەسەر دەرگا چاودێر ھەیه، بۆسە ھەیه، ئنجا ھەر کەسیک ھۆکاری رەتبوونی پئی بئ، رەت دەبئ، بەلام ھەر کەسیک ھۆکاری رەتبوونی پئی نەبئ، {مۆلەتی رەت بوونی پئی نەبئ}، را دەگیرئ.

ههروه‌ها له‌حه‌سه‌نی به‌صراییه‌وه ئه‌م ده‌قه‌ش هه‌ر هاتوه له تەفسیری
 (الطبري) دا به ژماره: (۳۶۱۵۵)، گوته‌ویه‌تی: (قَالَ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَحَدٌ حَتَّى يَجْتَازَ
 النَّارَ»)، واته: هه‌چ که‌سه‌ک ناچیته به‌هه‌شت تا‌کو به‌ نا‌گر‌دا ره‌ت نه‌بی، ده‌بی
 به‌سه‌ر په‌شتی دۆزه‌خدا ره‌ت بی و ئه‌وی هه‌لبویری، ئنجا ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه.

مەسەلەى دووھم:

ھۆكاری ئەو سزادرانەیان، بېیروایان بوو بە لێپرسینەووە بە درۆدانانی
ئایەتەکانی خوا، خواش ھەموو شتێکی زۆر باش سەرژمێر کردووە، بۆیە پێیان
دەفەرمووی: بێجێژن ھەر سزاو ئازارتان بۆ زێدە دەکەین:

خو دەفەرمووی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾ (٢٧) ﴿وَكَذَبُوا بَيِّنَاتٍ كَذَابًا﴾ (٢٨)
﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْتَهُ كِتَابًا﴾ (٢٩) ﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ (٣٠).

شیکنرەوێ ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

(١) - ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾، بە دنیایی ئەوان بە ئومێدی لێپرسینەووە
نەبوون، واتە: ئەو بېیروایانە بۆیە تووشی ئەو پۆژە پەشە بوون و، تووشی ئەو سزایە
پەر بە پێستە بوون، چونکە بە ئومێدی لێپرسینەووە سزاو پاداشت درانەووە نەبوون،
(الرَّجَاءُ: تَرْقُبُ الْأَمْرِ الْمَحْبُوبِ)، (رَجَاء)، بریتییە لە چاوەڕێکردنی شتێکی خوشویستراو،
بۆیە ھەندێک لە زانایان گوتووایانە: ئەوانە ھیچ ئومێدێکی خێریان نەبوو، کەواتە:
مەبەست لە: ﴿لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾، بانی: (لَا يَخَافُونَ حِسَابًا)، لە لێپرسینەووە نەترساون،
چونکە ئەوانە ھیچ ئومێدێکی خێریان نەبوو، کە لە پۆژی دواییدا تووشی خێر بن!
تێمەش دەلێین: خوا وشەى (يَخَافُونَ) شى بەکارھێناو، لە شوێنى دیکەداو، لێرەدا
کە دەفەرمووی: ﴿لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾، لەبەر ئەوەیە کە دواى ئەوێ باسى پڕواداران
کراو، ئەوانیش ھەواڵی سزادراى لە خوا یاخییەکانیان، زۆر لە قالب خوشەو، زۆر
پێى دڵخۆش بوون و ئومێدەواریش بوون بە پاداشتی خوا، ئنجا لێرەدا بۆ بېیروایەکان
ئەو بەسکراو، کە ھیچ ئومێدێکیان نیو نا ئومێدبوون لە لێپرسینەووە، بەلام پڕواداران
ئومێدەوار بوون، بە پۆژی لێپرسینەووە (ئەوێ پاکە بێ پاکە)، کەسێک کە لە ژیاى
دنیاى دا چاکەى کردو، دیارە ئومێدەوار دەبێ بەو لێپرسینەووەی لەگەڵیدا دەکری.

که ده فرمودی: ﴿لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾، ده لی: (الحساب: عَدُّ الْأَعْمَالِ وَالْتَوَقُّيفُ عَلَى جَزَائِهَا أَيْ: لَا يَرْجُونَ وَقُوعَ حِسَابٍ عَلَى أَعْمَالِ الْعِبَادِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، وشهی (حِسَاب) به مانای ژماردنه {حَسَبَ، يَحْسِبُ، أَيْ عَدَّ يَعْدُ}، لی ردها مه به ست ژماردنی کرده و ده کانه و ده ستیزانی مروّقه له سهر سزاو پاداشتی کرده و ده کان، واته: نه وانه به نومیدی نه وه نه بوون لی پرسینه وه بیته پیش، له سهر کرده و دهی مروّقه کان له روژی قیامه تدا.

۲- ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا﴾، (تاوانی کی دیکه شیان نه وه بوو)، که به به درو دانا نیکی زور سهخت و بی رها، نایه ته کانی تیمه یان به درو داده نا.

نایه ته کانیش مه به ست پنیان رسته کانی قورنانه، نه مه زیاتر له گه ل ره وتی نایه ته کانداه گونجی، نه گه رنا نایه ته ده گونجی مه به ست پی دیارده و دیمه نه کانی خواو دروستکراوه کانی خوا بئ، ده شگونجی مه به ست پی موعجیزه کانی پیغمبران بئ، به لام لی ردها مه به ست پی نایه ته خویندراوه کانه.

وشه ی (کذاب) چا وگی (کَذَبَ) یه، واته: نایه ته کانی تیمه یان به درو دانا، به به درو دانا نیکی زور سهخت و بی رها و خه ست، چونکه (کذاب: مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ مُؤَكَّدٌ لِعَامِلِهِ لِإِفَادَةِ الشَّدَّةِ)، (کذاب) به رکاری په هایه و جه ختکه ره وهی بکه ره کی خو به تی که بریتیه له (کَذَبَ)، بو ته وهی نه وه بگه یه نی که به درو دانا نه کیهان زور سهخت و بی رها یه.

۳- ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا﴾، تیمه هه موو شتی کمان سهر ژمیر کردوه، به تو مار کردن و نووسین.

نه و نووسینه ش ههر خوا ده زانی چونه.

﴿أَحْصَيْنَاهُ﴾ (الإحصاء: حِسَابُ الْأَشْيَاءِ لِقَبْطِ عَدَدِهَا)، (إحصاء) به کوردی سهر ژمیره و ژماردنی شته کانه، بو ته وهی بزانی ژماره کیهان چهنده؟ ﴿كِتَابًا﴾

(مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ مَصَدَّرٌ مَعْنَى الْكِتَابِ، وَهُوَ كِتَابَةٌ عَنْ شِدَّةِ الضَّبْطِ لَأَنَّ الْأُمُورَ الْمَكْتُوبَةَ مَصُونَةٌ عَنِ النَّسْيَانِ وَالْإِغْفَالِ)، ﴿كِتَابًا﴾ دەپتە بەرکاری رەھاو چاۋگە بە مانای نووسین و، کینایە بە بۆ ئەوێ چاک کردەو کانیان کۆنترۆل کراون، چونکە ئەو شتانەى دەنووسرین و تۆمار دەکړین و دەپارێزرین لە لەبیر چوونەو و فەرماوێش کردن.

وشەى: ﴿كَذَّابًا﴾، وەك گوترا: چاۋگەو چەند وشەى كى دىكەش لەسەر ئەو كێش (وَزَن) هەتوون، وەك: (قَصْرٌ، قِصَارٌ)، هەروەها (قِضَاءٌ، قِضَاءٌ)، (خَرَقٌ، خِرَاقٌ)، (قَسْرٌ، فِسَارٌ)، هەموو ئەوانە چاۋگن، (قِصَار) واتە: زۆر كورتكردەو، (قِضَاء) واتە: زۆر دادەورى كردن، (خِرَاق) واتە: زۆر درين، (فِسَار) واتە: زۆر پوونكردەو. لە كۆتاييدا دەفەرموێ:

(۴) - ﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾، ئنجا بچيژن هەر ئازارتان بۆ زیاد دەكەين.

(ف) ی ﴿فَذُوقُوا﴾، (لِلتَّفْرِيحِ وَالتَّسْبِيهِ)، بۆ لێ لێکردنەو، {یانى: بێنا لەسەر ئەوێ پێشنى}، هەروەها بۆ بوونە ھۆکارە {یانى: شتەکانى پێشنى ھۆکارى ئەوێ}، بۆیە دەفەرموێ: بچيژن، ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾، تەنیا ئازارتان بۆ زیاد دەكەين، فەرمانكردنیش لێرەدا: ﴿فَذُوقُوا﴾، بەکارھێناوە بۆ سەرزنەشتکردن و رەخنە لێگرتن.

كە دەشفەرموێ: ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ﴾، (الزِّيَادَةُ: ضَمُّ شَيْءٍ إِلَى غَيْرِهِ مِنْ جَنْسٍ وَاحِدٍ، زِيَادَةُ بَرِيَّتِهِ لَهُ خُسْتَنه پَالى شَتِيك بۆ شَتِيك هەر لە جۆرى خۆى، (الطبري) دەلى: ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾، (أَي سَتَزِيدُكُمْ عَذَابًا زِيَادَةً مُسْتَمِرَّةً فِي أَرْمَنَةِ الْمُسْتَقْبَلِ)، تيمە بە بەردەوام ئازارو سزاتان لە كاتەكانى داھاتوودا بۆ زیاد دەكەين.

(الطبري) بە ژمارە: (۳۶۲۰۳) لە عەبدوللای كۆرى عەمرى كۆرى عاصه وه (خوا لە خوێ و بابى رازى بى)، هیناویەتى، گوتوویەتى: (لَمْ تَنْزِلْ عَلَى أَهْلِ النَّارِ آيَةً أَشَدُّ مِنْ هَذِهِ: ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾^(۱)) عەبدوللای كۆرى عەمرى كۆرى عاص، گوتوویەتى: هیچ ئایەتیک دانەبەزیوه، سەخترو توندتر بى لەسەر دۆزەخییەکان، لەم ئایەتە موبارەكە: ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾.

كە دەفەرموی: دەبیچێژن هەر ئازارتان بۆ زیاد دەکەین، (الطبري) ئاوا مانای لیکداتەوه: (ذُوقُوا أَيُّهَا الْقَوْمُ! مِنْ عَذَابِ اللَّهِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ فِي الدُّنْيَا تَكْذِبُونَ، ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ عَلَى الْعَذَابِ الَّذِي أَنْتُمْ فِيهِ لَا تَخْفِيفًا مِنْهُ، وَلَا تَرْفُهَا، واتە: ئەى كۆمە ئە خەلكەكەى نێو دۆزەخ! لە ئازارو سزای خوا بیچێژن، كە لە دنیادا بە درۆتان دادەنا، ئیمە ئەو ئازارو سزایە تێیدان، هەر بۆتان زیاد دەکەین، نەك لێتان سووك بكەین و حالەتتیکى خۆشتان بۆ پرەخستین.

((ابن عثيمين)، پەحمەتى خۆای لى بى لە تەفسىرى بەش (جزء) ی (عم) دا^(۲)، كە دەفەرموی: ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾، بیچێژن هەر ئازارو سزاتان بۆ زیاد دەکەین، بەو بۆنەوه ئەم ئایەتە موبارەكە دێت لە سوورەتى (غافر) ئایەتى ژمارە (۴۹): ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ يَخْفَفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ﴾، دۆزەخییەکان بە دۆزەخەوانەکان دەلێن: لە پەرورەدگارتان بپاړنەوه یەك پۆژ سزیمان لەسەر سووك بكات، دەلى: ئەوه چوار شتى تێدان:

۱- راستەوخۆ داوايان لە خوا نەکردوه، بەلكو داوايان لە دۆزەخەوانەکان کردوه، داوايان بۆ لە خوا بکەن.

۲- دەلێن: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ﴾، لە پەرورەدگارتان بپاړنەوه، نالین: (ادْعُوا رَبَّنَا)، لە پەرورەدگاران بپاړنەوه، چونکە رووی ئەوهیان نەبووه، خۆیان بە بەندەى ئەو پەرورەدگارە دا بنێن.

(۱) جامع البيان: ص ۱۵، ج ۳۰.

(۲) ۳۲، ۳۳.

۳- دەلّين: ﴿يُخَفِّفْ عَنَّا﴾، بۆمان سووك بكات، ئالّين: ئازارەكەمان لە كۆل بكاتەو.

۴- دەلّين: ﴿يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ﴾، يەك رۆژ، ئالّين: بە يەكجاریي سزايەكە لاڭدات.

خو بە لوتف و كەپەمى خو، لە سزاو ئازارو مەينەتیی و ناپەهەتییەكانى
ئەو رۆژە، ھەنپارێزى و، بە پەزامەندىي خو و بە دیدارى خو شادمان بكات.

مەسەلەى سىيەم:

باسى بەئامانچ و بە بەمراد گەيشتنى پارىزكاران و، گەيشتيان بە باخ و بىستان و ەزە تىيەكان و، ئافرەتانى تازە پىنگەيشتووى تازە مەمەك كردو و، پىكى پر لە خواردنەو ە كە قسەى پووچ و درۆكردى تىدا نايىست، ئەو ەش ەك پاداشتىكى بەخشاوو حىسابكراو ە لە خواى پەرەردگارەو ە:

خو دەفەرەموى: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۖ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۖ وَكَوَاعِبَ أَزْوَاجًا ۖ وَأَسْوَءَ دُهَاقًا ۖ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ۚ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حَسَبًا ۖ﴾ (۳۲-۳۵)

شىكرەنەو ەى ئەم، ئايەتەنە، لە شەش بەرگەدا:

(۱) ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا﴾، بە دۇنيايى بۆ پارىزكاران سەرفرازىي ەيە، ﴿إِنَّ﴾، بۆ داكوڭيىكرەن و تۆخكرەنەو ەى ئەو مەبەستەيە، دەويستى بەگەيەنرى، ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا﴾، بە دۇنيايى بۆ پارىزكاران سەرفرازىي و بە ئاوت گەيشتن ەيە، دەرباز بوون و بە مراد گەيشتن ەيە، (الطبري) ئاواى لىك داو ەتەو ە: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ﴾، مَنجى مِّن النَّارِ إِلَى الْجَنَّةِ وَمَخْلَصًا مِنْهَا لَهُمْ إِلَيْهَا، وَظَفَرًا مَّا طَلَبُوا، بۆ پارىزكاران شوئى دەرباز بوون ەيە، لە ئاگر بەرەو بەهەشت و، شوئى قوتار بوون ەيە لە ئاگرى دۆزەخ و، رزگار بوون بەرەو بەهەشت و دەدەست ەتەننى ئەو ەى ەودالى بوون و مەبەستيان بوو ە (كە رەزەمەندى خواو پاداشتى بەهەشتە).

(الطبري) لە (قعدة)و ە بە ئمارە: (۳۶۲۰۶) دىنى، دەلى: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ﴾، إي وَاللَّهِ مَفَازًا مِّن النَّارِ إِلَى الْجَنَّةِ، وَمِن عَذَابِ اللَّهِ إِلَى رَحْمَتِهِ، بەلى بە خوا دەرباز بوونىك لە ئاگرى دۆزەخ بەرەو بەهەشت و، لە سزاو ئازارى خوا بەرەو بەزەيى خوا، ەيە.

وشەى: (مَفَاز) لە پرووى رىزمانى ەپەبىيەو ە: (مَصْدَرٌ مِّمِّي، يَعْنِي قَوْزًا)، (مَفَاز) چاوگىكى ميمىيە بە ماناى: سەركەوتن و بە مراد گەيشتن، تەنوين (تنوين)ەكەش

بۆ گەورەیی و مەزنیی پێشاندانی ئەو بە مراد گەشتنە یە واتە: بە جووژیکە ناگونجی وەسف بکری.

وشە: (مَقَار) وەك چوون بە چاوگ هاتو، بە مانای ناوی شوێنیش هاتو، واتە: (مَكَان الْقَوْر) ئەو شوێنە ی مروۆفی لێی دەرباز دەبێ و لێی سەر فراز دەبێ، كە مەبەست پێی بەهەشتە.

ئنجأ خوا ﷻ ئەو بردنەوێ، ئەو بە مراد گەشتنە، ئەو بە ئامانج گەشتنە، شیدە کاتەو لە چەند موفدەیه كدا، پێش دەفەر موی:

(۲) - ﴿حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا﴾، باخ و بیستانانێك و تریانێك (ی ناوازه دهگهن)، به نه ناسراو (نكرة) هاتنی (حدائق) و (أعناب) گەیهنەری ئەو راستییه كە هەر کامیان: باخەكان و پەزە ترێهەكان، یەكجار ناوازه دهگهن، بەلكو بێ وێنە و هواتان.

﴿حَدَائِقَ﴾، كۆی (حَدِيقَة) یه، بریتیه له باخ و بیستانێك پەرژین و شوورە ی بۆ کرابێ و دیواری بە دەوردا کرابێ.

﴿وَأَعْنَابًا﴾، كۆی (عنب) ه، یانی: تری، بەلام لە هەموو قورئاندا خوای تاك و پاك باسی داری تری نه کردوه، كە بە کوردیی دەگووتری: داری تری یان پەز، یان دار میو، بە عەرەبیی پێی دەگووتری: (گرم) و بە (گروم) كۆ دەكرێتەو، بەس بە (أعناب) هێناوێتی، پێم وایە حیکمەتەكەشی ئەوێهە كە داری تری بۆ خوێ درەختێکی جوان و بەرچاوی، بە زەوییهو پان دەبێتەو، یان دەبێ بلند بکریته سەر کەپرهكە، یان پان دەبێتەو، زۆر بەرچاوی دیار نیه، دیمەتێکی زۆر سەرنجراکێشی نیه، وەك باغی درەختی: خورماو هەنارو هەنجیرو خوۆخ و هتد، بەلكو لاسکیکی باریکی هەیهو هێشووه تریهکانی پێوهن، بۆیه خوا ﷻ هەر به: (أعناب) دەیهێنی كە كۆی (عنب) ه، مەبەست پێی درەختەكە یه تی و میوهكەشیهتی، ﴿وَأَعْنَابًا﴾، تریهكان بە کوردیی پێی دەگووتری: پەز، وشە: پەز، یانی: باخ و درەختی میو، كە تری دەگری.

۳- ﴿وَكَاۤءِبَ اٰرَابًا﴾، ھەرودھا ئافرەتانی تازە مەمك كرددوی ھاوتەمەن، ﴿وَكَاۤءِبَ﴾ كۆی (كاعِب)ە، یانی: ئافرەتە تازە مەمك كرددو، لە (كَعْب)دووەیە كە گوێزینگی مرۆڤە، ئەو شوئەیی لاق و پێ بە یەكەو دەبەستتەو، ھەموو مرۆڤئێك دوو گوێزینگی ھەن، یەكێك بە دیوی ژوورێداو، یەكێك بە دیوی دەرێ داو خړن، واتە: ئەو ئافرەتە تازە پێدەگەن، نەك كەوتبە تەمەنەو، ئافرەت كە دەكەوێتە تەمەنەو، مەمكەكانی شوڤ دەبنەو.

لە سۆنگەي ئەو دەوێش كە وشەي (كاعِب) بەس بو ئافرەت بەكار دەھێنێ، پێویست ناكات (ة)ی مێنەي بخرێتە سەر، وەك (حَالِض) و (حَامِل) ئافرەتێك كە دەكەوێتە ھەیزەو، یان تۆلدار دەبێ، لەبەر ئەوێ بەس ئافرەت دەكەوێتە ھەیزەو تۆلدار دەبێ، پێویست ناكات بَلِّين: (حَائِضَة) و (حَامِلَة)، (كَوَاعِب)یش كۆی (كاعِب)ە، پێویست ناكات بَلِّين: (كاعِبَة).

﴿اٰرَابًا﴾، كۆی (تَرْب)ە، (تَرْب)یش ھاو تەمەنە، یانی: كەسێك كە لەگەڵ جگە لە خۆیدا ھاوتەمەنە، دوایی (كواعب) و (آتراب) ھەردووکیان زیاتر شی دەكەینەو، لە چییەو ھاوون؟ بەلام با جارێ شتەكانی دیکەش باس بكەین كە خوای پەرودرگار ئەو سەرفرازی و بە ئاوات گەیشتنەي پارێزكارانیان پێ تەفسیر دەكات، پێشێ باغ و بێستانەكان، دوایی پەزو تریبەكان، ئنجا ئافرەتانی تازە مەمك كرددوی ھاو تەمەن، كە پێكەو ھاوتەمەن، یان لەگەڵ مێردەكانیاندا ھاوتەمەن، ھەردوو واتایەكان دەگەینێ.

۴- ﴿وَكَاۤءِبَ اٰرَابًا﴾، پێكێكی پریش، پەرداخێك یان دەفرێكی پر لە شەراب، ئنجا ئایا شەراب، لێردە مەبەست پێی (مەي)یە كە لە دنیا دا خەلك پێ سەرخۆش دەبن، بەلام لە بەھەشتدا بە دلنایی وانیه، یان مەبەست پێی ھەر جۆرە خواردنەوێكە؟ ھەردووکیان دەگرتەو، بەلام بە بەلگەي: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا﴾، مەبەست (مەي)یە.

﴿دِهَاقًا﴾، (اسم مَصْدَر دَهَقَ، أَوْ أَذْهَقَ، وَالذَّهْقُ وَالْإِذْهَاقُ: مَلَأَ الْإِنَاءَ)،
 وشه: (دِهَاق) ناویکی چاوگه، له (دَهَق) یان (أَذْهَقَ)ه، (دَهَق) و (إِذْهَاق) یش
 ههردووکیان چاوگن، واته: پرکردنی دهفر، پرکردنی قاب.

(۵) - ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا﴾، لهویدا نابیستن، نه قسهی پووچ و نه دروکردن،
 یاخود: ﴿فِيهَا﴾، راناوه کهی ده چینه وه بۆ شهراپه که، چونکه له زمانی عه پهبیی دامه ی
 (خَمَرٌ) مبینهی (مَجَازِي)یه، واته: له کاتی ئه و شهراپ خواردنه وه یه دا، نه قسهی پووچ و
 ده بیستن، وه که خه لکی دنیا، که شهآب ده خونه وه و سه رخووش دهن، نه قسهی پووچ و
 درو و ده له سه ده کهن، ههردوو واته یه که ده گه یه ئی، به لام زیاتر وا پینده چی مه به ست
 ئه وه بی: له به ههشت دا، قسهی درو و قسهی پووچ نابیستن.

(۶) - ﴿جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا﴾، ئه وه ش پاداشتیکی به خشراوی ژمیراوه له
 پهروهردگارت هه، (عطاء) به خششیکی ناوازه، ﴿حِسَابًا﴾، تیرو تهواو، یاخود: (حِسَاب)،
 ژمیردراو.

کورت به باسیک: جهوت پوو نکرده وه له باره ی ئایه تکانی: ۳۱-۳۷ هه.

تیستاش با زیاتر ئه و وشانه، شی بکهینه وه:

یه کهم: (الطبري) ئه و ئایه ته موباره کانه مان ئاوا بۆ ته فسیر ده کات، له ته فسیره
 ناوداره کهی خویدا، ده لی: (إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ ظَفَرًا مِّمَّا طَلَبُوا مِنْ حَدَائِقِ وَأَعْنَابٍ؛ وَالْحَدَائِقُ: جَمْعُ
 حَدِيقَةٍ، وَهِيَ الْبَسَاتِينُ مِنَ النَّخْلِ وَالْأَعْنَابِ وَالْأَشْجَارِ الْمُحَوَّطِ عَلَيْهَا الْحِيطَانُ الْمُحْدَقَةُ بِهَا،
 لِإِحْدَاقِ الْحِيطَانِ بِهَا تُسَمَّى الْحَدِيقَةُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنِ الْحِيطَانُ بِهَا مُحْدَقَةً، لَمْ يُقَلَّ لَهَا حَدِيقَةُ،
 وَإِحْدَاقُهَا بِهَا: اسْتِمْلَأَهَا عَلَيْهَا. (وَأَعْنَابٌ): يَعْنِي: كُرُومُ أَعْنَابٍ، وَاسْتَعْنَى بِذِكْرِ الْأَعْنَابِ عَنْ ذِكْرِ
 الْكُرُومِ).

(الطبري) په حمه تی خوا ی لی بن عاده تی وایه زور به شینه یی و به پووینی
 قسه له سه ر مانا و چه مکی ئایه ته کان ده کات، ده لی:

بە دۇنيایى بۇ پارىژكاران، گەيشتن ھەيە، بەۋەدى داۋايان كىردۈۋە عەۋدالى بۈۈن، (كە پاداشتى خۋايەۋ ئەۋىش لەچىدا بەرجەستە دەيى؟)، (حَدَائِقُ وَأَعْنَابُ)، (حَدَائِقُ) كۆي (حَدِيقَةٍ) يە كە برىتيە لە باغ و بېستان و دارو درەخت و ئەۋەدى لە دارخورماۋ دار تىرى، درەختانى دىكە پىك ھاتو، بە مەرچىك دىۋارى بە دەۋرەدا كرابى، شوۋراي بۇ كرابى، ئەۋ دىۋارانەى دەۋرانە نىۋ ئەۋ باخانەۋە، ئىنجا لەبەر ئەۋەدى دىۋارەكان بەسەر باخەكەدا دەۋرانن، بۇيە پىي گوتراۋە: (حَدِيقَةٍ) ۋ، ئەگەر شوۋرە دىۋارى بۇ نەكرابى ۋ، ئەۋ باخە دىۋارەكان دەۋرەيان نەدەبى، پىي ناگوتىرى: (حَدِيقَةٍ)، دەۋرەدانى ئەۋ دەۋر دىۋارو شوۋرايەش برىتيە لەۋەدى دىۋارەكان ئەۋ باخە بگرەنە نىۋ خۇيان.

(أَعْنَابُ) يىش درەختەكانى تىرىيە، يانى: دارمىۋەكان ((كُزُومُ) كۆي (كُزْمُ) ۋ واتە: دارمىۋ، (كُزُومُ أَعْنَابُ)، واتە: دارمىۋەكانى تىرىيەكان، بەلام لەبەر ئەۋەدى باسى تىرىيەكان كراۋە، بۇيە بە پىۋىست نەزانراۋە باسى دارمىۋەكان بكىرى.

(الطبري) لىرە نالى ۋ لە تەفسىرەكانى دىكەشدا نايەتە يادم باسى ھىكمەتى ئەۋەيان كىردى، بۇچى لە ھەموو قورئاندا خوا ﷻ باسى (مىۋ) درەختى تىرى نەكردۈ، بەلام پىم وايە لەبەر ئەۋەيە كە درەختى تىرى، درەختىكى ئەۋەندە بەرچاۋو سەرنچاكىش نىيە، دارمىۋ تەنيا لاسكە دارن بە زەۋىيەۋە پان دەبنەۋە، يان ئەگەر كەپرئىكى بۇ بكىرى، بەسەر كەپرەكەدا بىلۋدەبىتتەۋە، ئەۋە نىيە قىت ۋ كەلگەت ۋ ھەلچوو بى ۋ لق ۋ پۇپى ھەبن، لاسكە دارئىكى رەقە، ۋەك وايەرى كارەبا، بەلام ئەۋ ھىشۋە تىريانە دەگرى، ئىنجا ئەۋەدى زىاتر سەرنچ رادەكىشى، خۇدى ھىشۋە تىريەكانن، بۇيەش خۋاي كارەبەجى ھەر باسى ئەۋاننى كىردۈ.

دوۋەم: كە دەفەرەمۋى: ﴿وَكَاذِبًا﴾، پىشتىرىش باسماۋ كىرد، (كَاعِبُ: الْمَرْأَةُ الَّتِي تَكْغِبُ ثَدْيَهَا، أَي صَارَ كَالْكَعْبِ، أَي اسْتَدَارَ وَتَنَأَ، وَلَمْ تَلْحَقْهُ تَأَةُ التَّائِيثِ لاختصاص المرأة به)، (كَاعِبُ) ئەۋ ئافەرەتەيە، مەمكى ۋەك گۈيىزىنگ خر بوۋ بى، (شۋر نەبۋەبىتتەۋە)، بۇيەش (ة) مېنەى پىۋە نىيە، چۈنكە ئەۋ ھالەتە تايبەتە بە ئافەرەتەۋە.

﴿اَنْزَابًا﴾، كَوَى (تَرْب) ه، يانی: هاوته مهن، یاخود: هاوکووف و هاوشیوه،
تهویش دوو واتایان ده گریته وه:

۱- له گه ل میرده کانیندا هاوته مهن، یان هاوشیوه و هاوسرووشتن.

۲- ئافره تانی به ههشت له گه ل یه کدی دا، هاو ته مهن و هاو سرووشت و هاو شیوه ن.

هه ردوو واتیه کان ده گریته وه، به لام زیاتر واپینده چی مه بهست هاوته مه نی و
هاوشیوه بی له گه ل هاوسه ره کانین بئ.

(اَنْزَاب) یش له چیه وه هاوه؟ زانایان سی ته گهریان بۆ داناون:

أ- (اَنْزَاب) کَوَى (تَرْب) ه، له (تَرْاب) وه هاوه، (تَرْاب)، به په راسوه کانی ده وری
سینگ ده گوتری، ئه و په راسووانه هه موویان دوو دوو وه ک یکن، مرؤف بیست و
چوار په راسووی هه یه، دوازه له و به ره دوازه له و به ره، ئه و بیست و چواره، هه ردوو
دوویان وه ک یکن و به ته ندازه ی یه کن.

ب- ده شگونجی له وه وه هاوی که ئه و ئافره ته له گه ل هاوسه ره کهیدا، وه ک چۆن دوو
مندال که پیکه وه له دایک ده بن، پیکه وه ده که ونه سه ره سه ره وری (تَرْاب)، ده گونجی
له وه وه هاوی، له دنیا شدا ده گوتری: (هَذَا تَرْبٌ هَذَا)، یانی: ئه وه له گه ل ئه وه دا
هاوته مه ن و پیکه وه له دایک بوون.

ج- هه ندیک له زانایانیش ده لئین: له وه وه هاوه: که سانی هاوته مه ن که مندال بوون،
پیکه وه یاری و گه مه یان کردوه به گل و خۆل (لَعِبُوا بِالْتَرْاب)، گرنگ ئه وه یه لیره دا
مه بهست پی ئه وه یه هاوشیوه هاوته مه نی یه کدین.

سینه م: که ده فه رموی: ﴿وَكُلَّامًا دِهَاقًا﴾، (کاس) بریتیه له ده فریک ئاماده کرابی بۆ
شله مه نیی تیدا خواردنوه، ئنجا شه رابه، شه ربه ته، ئاوه، ماستاوه، هه رچی هه یه، به لام
به پی په ووت بۆمان ده رده که وئ، که لیره دا مه بهست پی شه رابه، ﴿دِهَاقًا﴾ یش،
ناوی چاوگه و یان له (دِهَق) وه هاوه، یان له (أَذْهَق) وه، هه ردوو کیشیان به مانای: (پری
کردن)، (دِهَاق) یش ناوی چاوگه، یانی: پری، ﴿وَكُلَّامًا دِهَاقًا﴾، یانی: پیکی پری له شه راب.

چوارهم: که ده فہرموی: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا﴾، بیشتریش گویمان: ہہردوو تہ گہرہ کہی ہہن:

ا- لہ بہ ہہشتدا قسہی پوچ و درؤ نابیستن، یان بہ درؤ دانانی یہ کدی نابیستن، وہ کخہ لکی دنیا کہ شہراپ دہ خوئہ وہو سہر خوش دہ بن و قسہی بی جی دہ کھن.

ب- لہ کاتی شہراپ خوارندنہ وہ کہ دا، قسہی پوچ و درؤ نابیستن، ہہردوو واتاہ کہ ہہ لدہ گری.

پنجم: کہ ده فہرموی: ﴿جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ﴾، پاداشتہ لہ پەرہہ ردگار تہ وہ، تہ مہ بو دلخوش کردنی بہ ہہشتیانہ، کہ تہو پاداشتہی دہ تاندریتہ وہ، لہ پەرہہ ردگارو مشور و خرو خواوہ ننانہ وہیہ، واتہ: شتیکتان کردہ، خوا بہو شیوہیہ پاداشتان دہ دانہ وہ، بہ دلنیا بیش مروف تہ گہر بزانی شتیک کہ دیتہ دہستی، بہری رنجی خوہتی، زیاتر پیی دلخوش دہ بن.

شہ شہم: کہ ده فہرموی: (عطاء)، یانی: ہہر چہ ندہ تہو پاداشتہ بہ ہوی کردہ وہ چاکہ کانہ وہیہ، بہ لام ہہر بہ خششی خوی پەرہہ ردگاریشہو، کردہ وہ کان تہ نیا ہوکارن بو تہ وہی مروف بجیتہ بہ ہہشت، بہ لام نرخی بہ ہہشت نین، وہ ک پیغہ مہری خوا ﴿فَرَمَوْهُ﴾، ﴿لَنْ يَدْخُلَ أَحَدًا عَمَلُهُ الْجَنَّةَ﴾، قالوا: ولا أنت يا رسول الله؟ قال: لا، ولا أنا، إلا أن يتغمّدني الله برحمته منة وقضيل (أخرجه البخاري: ۵۳۴۹، ومسلم: ۲۸۱۶)، واتہ: ہیچ یہ کیک کردہ وہ کہی نایخاتہ بہ ہہشت، گویمان: توش تہی پیغہ مہری خوا؟ گوتی: منیش مہ گہر خوا بہ بہزہی و بہ خششی خوی دامپوشی.

واتہ: کردہ وہی ہیچ کام لہ تئوہ بارتہ قاو نرخ و بہ های بہ ہہشت نیہ، بہ لن ہوکارہ بو چوونہ بہ ہہشت، ہہر وہ ک کوفرو کاری خراپی بیروایان، ہوکارہ بو چوونہ دؤرہ، بہ لام بہ دلنیا بی ثیمان و کردہ وہی باشی ثیمانداران، نرخ و بہ های تہو بہ ہہشتہ پازاوہ نہ براوہ بی کوتایہ نیہ، بہ لکو تہ نیا ہوکارہ.

جەوتەم: که دەفەرموئ: (حَسَاب) لێرەدا دوو واتای هەن:

أ- یان له (حَسَب) هوه هاتوه، (حَسَب: أَيْ: عَدَّ)، ژماردی، (حَسَاب) یش، واتە: ژماردن، یانی: ئەو پاداشته به ژماردنهو ههروا له گۆتره نیه.

ب- یاخود: ﴿حَسَابًا﴾، له (أَحْسَب) هوه هاتوو: (أَيُّ أُعْطَاهُ مَا كَفَّاهُ فَهُوَ مِمَّنِّي: الإِحْسَابُ لِأَنْ مَنْ أُعْطِيَ مَا يَكْفِيهِ قَالَ: حَسْبِي)، (أَحْسَب) ه، واتە: هێندە ی پێدا بەشی بکات (إِحْسَاب)، واتە: پێدانی شتێک بە کەسێک کە بەشی بکات، بە ئەندازەی پێویستی بێ و پر بە پێستی بێ، لەبەر ئەوەی کە سێک شتێکی بەریتێ بەشی بکات، دەڵێ: (حَسْبِي)، واتە: ئەوەندەم بەسە.

مەسەلەى چوارەم و كۆتايى:

باسى خىواى بە بەزەيى كە خاۋەنى گەردوون و ئاسمانەكان و زەۋىيەو، ھىچ كەس ھىچ شىتىكى لە بەرانبەرىدا بە دەست نىيە، لە پۇژى ۋەستانى جىيرىل و فرىشتانىش دا، ھىچ كەس نادوئى، مەگەر خوا مۇلەتى بدات و قىسەى راست و پەۋاش بىكات، ئەو پۇژەش ھەق و چەسپاۋەو، مەۋقىش پىلى لە بەردەم دا ئاچۋوخ و كراۋەيە بەرەو خاۋا، خواش لە و سزا نىزىكە ترساندوونى (مەۋقەكانى ترساندوون) كە باباى يىپىروا تىيدا ھەز دەكات، گل و خۇل بوۋايە:

خا دەفەرموئى: ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا﴾ (۲۷)
يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿ذَلِكَ يَوْمَ الْحَقِّ فَمَنْ شَاءَ أَخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَتَابًا﴾ (۲۸) إِنَّا أَنْذَرْتَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿۱۰﴾

شىكردنەۋى ئەم ئايەتەنە، لە نۆ بەرگەدا:

۱- ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾، پەرۋەردگارى ئاسمانەكان و زەۋى و ئەۋەى لە ئىۋانىاندايەو، بە بەزەيە، وشەى: ﴿رَبِّ﴾، خويىندراۋىشەتەۋە: (رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَانُ) واتە: ھەركام لە (رَبِّ) و (الرحمان) بە (رَفَع) ىش خويىندراۋنەۋە، ئىنجا ئەگەر بە ژىر (كسرة) بخويىرنەۋە، ئەو كاتە (رَبِّ) دەيىتە تەفسىر بۆ وشەى (رَبِّ) كە پىشتر ھاتو، لە: ﴿جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ﴾ دا، پاداشتان لە پەرۋەردگاتانەۋە بۆ دى، ئىنجا ئايا ئەو پەرۋەردگارە كىيە؟ ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾، بەلام ئەگەر بە رەفع بخويىرنەۋە، ئەۋە پىلى دەگوتى: (جُمْلَةً اِبْتِدَائِيَّةً اسْتِثْنَائِيَّةً)، رستەيەكى لە نوئى دەستپىكەر، پەرۋەردگارى ئاسمانەكان و زەۋى و ئەۋەى دەكەۋىتە ئىۋانىانەۋە.

﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، (ما) ليردها (مَوْضُوعًا) يه، واته: هه رچى ده كه وئته نيوانانه وه (الَّذِي يَقَعُ بَيْنَهُمَا) نيوان ناسمانه كان و زهوى، (الرَّحْمَانُ) يان ﴿الرَّحْمَنُ﴾، به به زه ييه.

۲- ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا﴾، مافى قسه كردن و دواندانيان له گه ليدا نيه، ليردها: ﴿لَا يَمْلِكُونَ﴾، راناوه كهى ده چته وه بو هم موو دروستكراوه كان، ته گهر مروفن، ته گهر جندن، ته گهر فريشتهن، خاوهنى ماف نين، خوا ﴿يَدْوِينَ﴾، ليردها: (الْمَلِكُ) مَعْنَى الْقُدْرَةِ، فَتَفِي الْمَلِكُ نَفِي الْإِسْطَاعَةِ، كه ده فهرموى: ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ﴾، (ملك) به ماناى توانايه و، لابردي (توانا) لابردي (پيكران) يشت.

(خطاب): بريته له قسه يه كه به رانبهر به كه سيكى ناماده ده كرى، كه سيك كه ناماده يه له لاي باباى وته بيژ، ياخود وهك ناماده بوو وايه، نيجا ليردها كه يشته رهموى: ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا﴾، وشه ي: ﴿خِطَابًا﴾، ماناى هه وال پيدان و داواكردنشى خراونه نيو، واته: هيچكهس بوى نيه، هه واليك به خوا بدات، ياخود داوايه كه له خواى په روه ردگار بكات، ياخود لهو كاته دا قسه يه كه بكات.

۳- ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا﴾، نهو روزهى رووح و فريشته كان به ريز ده وه ستن، ﴿الرُّوحُ﴾، هه نديكيان گوتوو يانه: ﴿الرُّوحُ﴾، دروستكراوئكى خوايه، تيمه نازانين چيه وه چونه؟ هه نديكيش گوتوو يانه: ﴿الرُّوحُ﴾، مه به ست پتي رووحى مروقه كانه، (أل)ى ناساندنى له سه ره وه مه به ستى پي تيكرپا، واته: جينسى رووحه كان، راده وه ستن له گه ل فريشته كاندا به ريز، به لام له راستيدا پتيويست به وه تويل و مانا يانه ناكات، چونكه خوا وشه ي: ﴿الرُّوحُ﴾، لى له قورنان دا بو (جبريل) به كارهيئاوه، له چه ند مه قاميكد، بو وينه:

۱- ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٧٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٧٤﴾﴾ الشعراء.

۲- ﴿تَنْجُ الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحَ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ المعارج.

۳- ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ.....﴾ (۱۰۰) النحل.

۴- ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ (۱) القدر.

ئنجا هیچ دروستکراویکی دیکهش خوا پیتی نه ناساندووین له قورئاندا، وشه ی: ﴿الرُّوحُ﴾ ی، بۆ به کار بهیتر ی، تا کو بلتین: مه به ست پیتی ئه وه یه، ناشگونجی مه به ست پیتی رووحی مروقه کان بی، چونکه لهو پوژهدا ته نیا رووحه کان نین ده وه ست، به لکو مروقه کان به رووح و جهسته وه -- جهسته یه که خوا ده زانی چونه! -- به رووح و جهسته وه ده وه ست، لهو گوژه پانه دا که خوا بۆ کوژدنه وهو لپرسینه وه دایناوه، کهواته: لیره دا که ده فهرموی: ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا﴾، ئه و پوژهی رووح و فریشته کان به ریز ده وه ست، (الروح) مه به ست پیتی جییرله.

۴- ﴿لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾، هیچ کامیان نادوین مه گهر که سیک (خوای) به به زه یی مؤله تی دابی و قسه ی ریک و راستیش بکات، نادوین، نه جییریل ده دو ی، نه فریشته کان ده دوین، ﴿لَا يَتَكَلَّمُونَ﴾، قسه ناکه ن، ﴿إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾، مه گهر که سیک (خوای) به به زه یی مؤله تی دابی، ته نیا ده بی خوا مؤله تی دابی، ﴿وَقَالَ صَوَابًا﴾، ئنجا ده بی قسه ی ریک و راستیش بکات، یاخود: مه گهر که سیک (خوای) به به زه یی مؤله تی دابی، که قسه ی راست بکات، (الإذن: إسمٌ للكلام الذي يفيد إباحة فعلٍ للمأذون، وهو مشتقٌ من أذن له: استمع إليه)، (إذن): ناوه بۆ قسه به که ئه وه ده گه یه نبی بابای مؤله تدر او، رپی دراوه کرده وه یه که بکات، له وشه ی: ﴿أَذِنَ لَهُ﴾، داتا شراوه: (أذن له: أي استمع إليه)، گو یی بۆ گرت، ﴿وَقَالَ صَوَابًا﴾، ئه مه دوو واتایان ده گه یه نن:

أ- (و) بۆ بادانه وه (عطف) یه، ئه م رسته یه ده گنر ئه وه و بای ده داته وه سه ر رسته ی پیتشی، که ده فهرموی: ﴿أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ﴾، (أي: إلا مَنْ قَالَ صَوَابًا، فَمَنْ لَمْ يَقُلْ صَوَابًا، لَا يُؤْذَنُ لَهُ)، واته: کهس نادو ی لهو پوژهدا، [مه گهر که سیک (خوای) به به زه یی مؤله تی دابی و] که سیکیش قسه ی راست بکات، واته: که سیک قسه ی راست نه کات، مؤله تی ناب ی.

ب- ياخود: (و)ى ﴿وَقَالَ صَوَابًا﴾، واوى حاله (واو الحالیه)یه، یانى: له حالیکدا که قسه ی راستیش ده کات، واته: حاله بۆ (مَنْ)، ﴿إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾، له حالیکیش دا، ئەو که سەی خوا مۆلەتى دەدا، قسه ی راست و ړیکیش بکات، (أَي: يَأْذَنُ الله لِمَنْ يَتَكَلَّمُ بِمَا يُرْضِي الله)، یانى: خوا مۆلەت دەدا به که سیک، به مەرچیک که قسه ده کات، به جوړیک بدوی، جیگای ږه زامه ندی خوا بى.

(۵) - ﴿ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ﴾، ئەو ږۆه ږۆژیکى چه سپاوه، ياخود ږۆژیکه حەقى تیتدا ده چه سپى، دادگه رى تیتدا ده چه سپى.

(۶) - ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَثَابًا﴾، ئنجا هر که سیک ویستی به رهو په روه ردگاری ږی گه ږانه وهی گرت بهر.

ږسته ی: ﴿ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ﴾، زانایان به سى واتا مانایان کردوه:

۱- ئەو ږۆه ی ږۆژیکى چه سپاوه.

۲- ئەو ږۆه ږۆژیکى دادگه رى تیتدا ده چه سپى.

۳- تهنیا ئەو ږۆه شایسته ی نه وه یه ناوی لى بنى: ږۆژ، ږۆژیکه به لام ږۆژ.

که ده فهرموئ: ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَثَابًا﴾، پیتى (ف)، لیره دا: (الفاء الفصيحة) تفصح عن شرطٍ مُّقَدِّرٍ نَاشِئٍ عَنِ الْكَلَامِ السَّابِقِ، وَالتَّقْدِيرُ: فَإِذَا عَلِمْتُمْ ذَلِكَ كُلَّهُ، فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ مَثَابًا عِنْدَ رَبِّهِ، فَلْيَتَّخِذْهُ، فإي (فصيحة)یه، مەرچیک ده گیه نى که له قسه یه کی پېشتره وه مه زنده کراوه و ئەو ده یگه یه نى، واته: ته گه ر هم مو و ئەو شته ی باسکرا، زانیتان، ئنجا هر که سیک بیه وى ږی گه ږانه وهی به رهو په روه ردگار بگریته بهر، با بیگریته بهر.

(۷) - ﴿إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا﴾، تيمه تيوه مان له تازارو سزايه کی نزيك ترساندوه وريامان کردوونه وه.

(الْإِنْذَارُ: الْإِحْيَارُ بِحُضُولِ مَا يَأْتِي فِي الْمُسْتَقْبَلِ الْقَرِيبِ)، (إِنْذَارٌ) ھاۋالدائیکە بەھودە لە داهاتوووی نیزیك دا دى، یانی: بۆ بابای ترسیژاۋو ئاگادارکراو، خراپەو مەترسییەکی نیزیك ھەیه، یاخود: (إِنْذَارٌ) بریتیە لە ئاگادار کردنەوھەیک لەگەڵ ترساندن دا. (إِعْلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ).

(مَتَاب): ۱- یان چاۋگی میمیە، یانی: گەرانیھە (الرجوع).

۲- یان شوێنی بۆ لا گەرانیھە (محل الرجوع).

۳- یان کاتی تیدا گەرانیھە (وقت الرجوع).

کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا﴾، ئیمە ئیوھمان لە ئازاریکی نیزیك ترساندو، بۆچی دەفەرموێ: نیزیك؟ چونکە:

۱- ھەموو ھاووھەیک نیزیكە، (كُلُّ آتٍ قَرِيبٌ).

۲- مەرووفەکان ئەگەر جارێ ئاخیر زەمانیشیان بەسەردا نەیت، گرتگ ئەوھە ھەر کەسیك مرد، بۆ خوێ لە حاڵی خوێ حاڵیی دەبێ (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، کەواتە: سزای خوا ھەر چۆن بێ، نیزیكە، چ بەو ئیعتبارەیی ھەموو کەسیك مردنێکی لە رێگاھەو مردنەکەشی نیزیكە، چ بەو ئیعتبارەیی ھەرشتیک بێ، ھەر نزیكە، ئەویش ئاخیر زەمان و پۆژی دواییە.

۸- ﴿يَوْمَ يُنْظَرُ أَلْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾، ئەو پۆژەیی مەرووف تەماشای دەکات، دوو دەستەکانی چیان پێشخستو؟ (ما) کە دەفەرموێ: ﴿مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾:

۱- دەگونجێ (مَوْضُوعٌ) بێ، یانی: (الَّذِي قَدَّمَتْ يَدَاهُ)، مەرووف تەماشای دەکات، دوو دەستەکانی چیان پێشخستو؟.

۲- دەشگونجێ (مای پرسیارکردن (ما الإِسْتِفْهَامِيَّةُ) بێ، یانی: (أَيَّ شَيْءٍ قَدَّمَتْ يَدَاهُ)؟، مەرووف سەرنج دەدا بزانی دوو دەستەکانی چیان پێشخستو، چیان کردو؟.

۹- ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلْتَنِي كُتُّ رَبِّا﴾، باباى بېيرواش دەلنى: ئەى خۆزگە گل بوومايە، وشەى: ﴿الْمَرْء﴾:

أ- ھەندىك لە زانايان دەلئىن مەبەست پىي: پياو (الرَّجُل) ھو، ئەگەر بيانەوى بلئىن: مروفئىكى مئىنە، دەلئىن: (إِمْرَأَة).

ب- بەشىكى دىكەش لە زانايان دەلئىن: وشەى (مَرْء)، بە ماناى مروف (إِنْسَان) ھ، بەگشتىي و ئەگەر ويسترا ديارىبىكەن، كە ئەو مروفە پەگەزەكەى مئىيە، ئەو كاتە دەلئىن: (إِمْرَأَة)، ئەگەرنا (مَرْء) پياوو ئافرەت دەگريتهو، بەبى بە پەچاگردنى پەگەزەكەى، (التفسير المنير)^(۱) دەلنى: (الْمَرْءَ عَامٌ يَشْمَلُ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى وَالْمُؤْمِنَ وَالْكَافِرَ)، وشەى (مَرْء) گشتىيە ئىرو مى و، پروادارو بېيروا دەگريتهو، پىشم وايە ئەو رايە راستە، كە تەماشاي بەكارهيتانى وشەى (مَرْء) دەكەين لە قورئانداو، لە زمانى عەرەبىيدا، مەبەستيان پىي مروفە، بەبى لەبەر چاوگرتنى پەگەزەكەى، داخو ئىرە يان مئىيە.

ئىرەدا (ابن عثيمين)، لە تەفسىرى بەش (جزء) ى (عم) دا^(۲)، لە تەفسىرى ئەو رستەيەدا كە دەفەرموى: ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلْتَنِي كُتُّ رَبِّا﴾، باباى بېيروا دەلنى: خۆزگە گل بوومايە، سى مانايانى بو دادەنى:

۱- ﴿يَلْتَنِي كُتُّ رَبِّا﴾، ﴿فَلَمْ أَخْلُقْ، لَإِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ مِنْ تَرَابٍ﴾، واتە: ھەر گل بوومايەو دروست نەكرابامايەو نەكرابامايە مروف.

۲- ﴿يَلْتَنِي كُتُّ رَبِّا﴾، ﴿فَلَمْ أُنْعَثْ وَكُنْتُ تُرَابًا فِي أَجْوَافِ الْقُبُورِ﴾، خۆزگە ھەر گل بوومايەو دواى ئەوھى دەردم، ھەر بە گل و خولئى مابوومايەو، لە ئىو ھەناوى گۆرەكانداو زىندوو نەكرابامايەو.

(۱) ج ۳۰، ص (۳۹۱).

(۲) تفسیر جزء (عم) ص ۳۸.

۳- ﴿يَلَيِّنِي كُنْتُ تَرَابًا﴾، (كَمَا كَانَتْ هَذِهِ الْبَهَائِمُ)، (له پۇژى دوايىدا، دواى ئەوھى ئاژەلەن دادوھەرييان لەئىواندا دەكرى، دەبنەو بە گل و خۆل)، باباى كافرىش خۆزگە دەخوازى و دەلئ: بريا وەك ئەو ئاژەلەنە بوومايە (و مروڤ ئەبوومايە، ئىستا منىش دەبوومەو خۆل و دەربازم دەبوو لە سزا).

لەو بارەوھ ئەم دەقەش ھەيە كە (الطبري) بە ژمارە: (۳۶۲۷۱)، ھىئاويەتى:
 ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَحْشُرُ الْخَلْقَ كُلَّهُمْ، كُلَّ دَابَّةٍ وَطَائِرٍ وَإِنْسَانٍ، يَقُولُ لِلْبَهَائِمِ وَالطَّيْرِ كُونُوا تُرَابًا، فَعِنْدَ ذَلِكَ يَقُولُ الْكَافِرُ: يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾، (إسناده حسن، كما قال الطبري).

واتە: ئەبوو ھورەيرە خوا لئى پازى بئ، لە پىغەمبەرەوھ ﷺ دەيھىئى كە فەرموويەتى: خوا ھەموو دروست كراوھەكان كۆ دەكاتەوھ لە پۇژى دوايىداو ھەموو ژياندارىك و ھەموو بالندەيەك، ھەموو مروڤىك، دوايى بە ژيانداران و بالندەكان دەفەرموئ: ببنەوھى گل و خۆل، (دواى ئەوھى دادگايى لە ئىوانياندا دەكرى)، ئنجا لەو كاتەدايە باباى بىيروا دەلئ: خۆزگە منىش گل بوومايە.

يانى: ئىستا منىش لەگەل ئەوانەدا دەبوومەوھ گل و خۆل و، تووشى ئەو سزاو جەزەبەيە نەدەبووم، كە چاوەپىم دەكات.

لێرەدا كۆتايى بە تەفسىرى سوورەتى (النبا) ياخود سوورەتى (عم) دىئىن و، لە خواى پەرورەدگارى مېھرەبان دەپارێنەوھ، يارمەتییان بەدات و ھەرچى زياتر عەقل و دلمان پۆشن بكاتەوھ، بە رووناكىي و بەرەكەتى قورئان و، يارمەتییان بەدات: چوڤ قورئان دەفەرموئ، بەو شىوھە پەفتار بکەين و، لە ژيانى تاكىي و خىزانيي و كۆمەلایەتییاندا، ئەم قورئانە بکەينە چرايەك و رووناكىي و بەرەكەتتيك، بەسەر دەوروپەرماندا بىگشتيئىن و دەوروپەريشماني لئ بەرھەمەند بکەين.

تہ فسیری سوورہ تی

النَّازِعَاتِ

دەستپێک

بەرپێـزان!

خوا پشتیوان بێ ئەمڕۆ کە (۹ی (ذی القعدة) ۱۴۴۱ی کۆچییه،
بەرانبەر (۳۰/حوزەیرانی/۲۰۲۰)ی زاینی، لە شاری هەولێر، دەست دەکەین، بە
تەفسیر کردنی سوورەتی (النَّازِعَات) و، وهك عاده‌ی خوشمان، پێشەکی پێناسە و
نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە دەخەینە ڕوو لە حەوت بڕگەدا:

پێناسەی سوورەتی (النَّازِعَات) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە ناوی هەرە باوی: (سُورَةُ النَّازِعَاتِ) ه، هەلبەتە زۆریك لە
زانایانیش بۆ وێنە: (البخاري) لە كتیبی (الصحيح)ی خوێ لە (كتاب التفسير)
دا بە ناوی (سُورَةُ النَّازِعَاتِ) هیناویەتی، بەلام وێرایی ئەو ناوە بە: (سُورَةُ
السَّاهِرَةِ) و (سُورَةُ الطَّامَّةِ) و (سُورَةُ الْمُذْبِرَاتِ)یش هاتوه، چونکە ئەو وشانە تەنیا
لەم سوورەتەدا هاتوون.

دووهم: شوینی دابەزینی:

بە یەكدهنگیی زانایان ئەم سوورەتە موبارەکە لە شاری مەككە دابەزیوه و،
لەو باره‌وه‌ش ئەم ده‌قه هاتوه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ
سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكَّةَ} (أخرجه السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۴۰۳، ونسبه لابن

الضَّرِيسَ وَالنَّحَاسَ وَابْنَ مَرْدُويهَ وَالبَيْهَقِيَّ، وَقَالَ: وَأَخْرَجَ ابْنَ مَرْدُويهَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ مِثْلَهُ (بروانه: (الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۴۹۲).

واته: عەبدوللای کوری عەباس رضی اللہ عنہ، گوئوویەتی: سوورەتی (التَّائِبَاتِ) لە مەککە دابەزیو، لەو سەرچاوانەدا کە ئاماژەم پێدان، ئەو دەقە هاتو، ئیبنو مۆردەوێهیش هێناویەتی لە عەبدوللای کوری زوبەیرەو، کە گوئوویەتی: ئەم سوورەتە موبارەکە لە مەککە دابەزیو.

سێیەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە موصحفدا ریزبەندییەکی حەفتا و نۆ (۷۹)یە، یانی: لە سوورەتی (الفاتحة) دەه کە دئی ئەم سوورەتە موبارەکە ژمارەکی (۷۹) یە، لە دابەزینیدا ژمارەکی هەشتا و یەک (۸۱)ە، پێش (الإِنْفِطَارِ) و دوا (النَّبَأِ) دابەزیو، ئەوەش وەک جارانی دیکەش ئاماژەم پێداو، بۆچوونیکە زانیان - بە تایبەت (جابر بن زید) کە ئێمە زیاتر پشت بەو دەبەستین لە دیاریکردنی ریز بەندی سوورەتەکان لە کاتی دابەزیناندا - بەراو بۆ چوونی خۆیان ئەوەیان گوێوە، ئەک دەقیکی لەسەر بۆ.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

زۆربە ی هەرە زۆری ژمێرەرە رانی ئایەتەکان، ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتەیان بە چل و پینج (۴۵) داناو، بە شیکیش بە چل و شەش (۴۶) یان داناو، زیاتر ژمارە ی چل و شەش (۴۶) تەبەننی کراد، بە تایبەتی لەو موحەفانە ی لەو ناوچانە ی ئێمەدا هەن.

پېنجەم: نېوەرۆکی ئەم سوورەتە:

تەوھرى بىنەرەتیی ئەم سوورەتەش ھەر باسی پۆڭى دوايى و ھاتنى سزاو پاداشتە، بەلام بەسەرھاتى مووسا عليه السلام و ناردنى بۆ لای فیرعەون، کە دوازە (۱۲) ئایەتى بۆ تەرخانکراون ئایەتەکانى: (۱۲ - ۲۶) و، ئامازەپەکیش بە ھەندیک لە دیمەنەکانى گەردوون، کە ئەویش ھەوت (۷) ئایەتى بۆ تەرخانکراون، ئایەتەکانى: (۲۷ - ۳۳)، ئیواخنى ئەو بابەتە بىنەرەتییە ئەو سوورەتە کراون، کەواتە: (۱۲ = ۷ + ۱۹)، نۆزدە (۱۹) ئایەت، بۆ ئەو دوو بابەتە ئیواخن کراوە تەرخانکراون، ئنجا (۴۶ - ۱۹ = ۲۷) واتە: بیست و ھەوت (۲۷) ئایەت لە سەرەتاو لە کۆتاییەو لە بارەى پۆڭى دوايىەو، کە بریتین لە چوارە (۱۴) ئایەت لە سەرەتایەو، سێزدە (۱۳) ش لە کۆتاییەو.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانى ئەم سوورەتە:

سنى تاییەتمەندیی گرنگم لەم سوورەتەدا کەوتوونە بەرچاو:

۱- جگە لە سوورەتى (الزمر)، باسى دووجار فوو کرانەکان بە کەرەنادا، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو، بە دوو وشەى: **الرَّاجِفَةُ** و **الرَّادِفَةُ**، لە سوورەتى (الزمر) دا ئاوا ھاتو: **وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى...** (۲۸)، بەلام لیرەدا ئاوا ھاتو: **يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ** (۶) **تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ** (۷).

۲- لەم سوورەتەدا دەق لەسەر ئەو کراو، کە زەوى دواى ئاسمان دروست بوو: **مَّا أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا** (۲۷) **رَفَعَ سَعْتَهَا فَسَوَّاهَا** (۲۸) **وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُغْنَهَا** (۲۹) **وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا** (۳۰)، واتە: ئایا دروستکرانى ئیو قورستە یان ئاسمان؟ (خو) بنیاتی ناو. شەوگەرەکەى تارىک کردو و تیشک و رووناکییەکەى دەرھێناو، دواى ئەو ش (خو) زەوى پانراخست و ئامادەکرد.

ئەمەش دەقە لەسەر ئەوێ زەوی پاش دروست کرانی ئاسمان دروست بوو.

بۆیەش وا دەلێم: چونکە کاتی خۆی لە کاتی تەفسیری سوورەتی (فصلت)دا لەو بارەووە مشت و مێیکی زانیانمان باسکرد، کە زانیان هەندیکیان پێیان وایە زەوی پێش ئاسمان دروست کراوە، لەبەر ئەوەی خۆی پەرەوێدگار دەفەرموێ: ﴿قُلْ أَنتُمْ لَكُمْ كُفْرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝۱۰ وَجَعَلَ فِيهَا رُوسَىٰ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ لَيْلٌ ۝۱۱ ثُمَّ أَسْوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ ۝۱۲﴾ فصلت، لە وێ ڕوویمان کردووە، کە (ئُم) لێردا بۆ ریزبەندیی باسکردنە، ئەک ریز بەندیی دروستکردن، بەلام ئیستا کە زانستی فیزیایی و گەردوونناسیی بەرەو پێشەوێ چوو، ئەوێ بۆتە شتیکی بەلگە نەویست کە زەوی یەکیکە لە کۆمەلەی خۆرو نو خۆرۆکە بە دەوری خۆردا دەخولێنەو، خۆریش ئەستێرەیکە لە نزیکەی تریلۆنیک، هەزار (۱۰۰۰) ملیار ئەستێرە لە کەهکەشانی کاکیشاندای، کەهکەشانی کاکیشانیش یەکیکە لە دوو سەد (۲۰۰) ملیار کەهکەشان و، بە پایەکی دیکەی زانیان: یەک تریلیۆن (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰).

کە لە گەردوونی بینراو (الکون المنظور)دا هەن.

کەواتە: ئەم زەویەکی ئیمە لە ڕووی قەبارەوێ شتیکی زۆر بچووکە لە تێو گەردووندا، ناگونجێ سەرەتا زەوی دروست کرابێ، ئەم ئایەتەش زۆر بە ڕوونی ئەوێ دەگەیهێت کە دواي ئەوێ خوا ئاسمان یانی: گەردوونی خولقاندوێ ئەو دروستکراوانێ هەر خوا ﷻ دەزانێ سنووریان تاكو کۆتیه؟! ئنجا لە تێو ئەواندا، دواي زەوی دروست کردوێ: ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۝۳۰﴾ النازعات.

۳- چەند وشەو تەعبیریکی تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون و، ئەوانێ بە زەقی هاتوونە بەرچاوم، ئەمانەن:

۱- ﴿وَالنَّازِعَاتِ غَرَقًا﴾

۲- ﴿وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا﴾.

۳- ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ﴾.

۴- ﴿تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ﴾.

۵- ﴿وَاجِفَةٌ﴾.

۶- ﴿الْعَافِرَةُ﴾.

۷- ﴿نَجْرَةٌ﴾، ﴿نَاجِرَةٌ﴾.

۸- ﴿زُجْرَةٌ﴾.

۹- ﴿بِالسَّاهِرَةِ﴾.

۱۰- ﴿وَأَعْطَشَ﴾.

۱۱- ﴿حَصَمَهَا﴾.

۱۲- ﴿الطَّائِمَةُ الْكُبْرَى﴾.

دەشگونجى وشەو تەعبىرى دىكەش پەيدا بىرگەن، كە تايىبەتن بەم سوورەتە موبارەكەو.

هەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۇ چەند دەرسىك:

كۆي چل و شەش ئايەتەكەي ئەم سوورەتە موبارەكە، دەكەينە يەك دەرس، چونكە ھەموويان يىكەو پەيوەست و تىككەلگىشن، وەك جارى دىكەش باسەم كردو، ھەر سوورەتتەك كە دەمەوئ تەفسىرى بىكەم، زۆر سەرنجى دەدەم، وپراي ئەوئ تەماشاي تەفسىرەكان دەكەم، زۆرىش بۇ خۆم تىوئى رادەمىنم و لئى ورد دەمەو، ئايا دەگونجى بۇ چەند بىرگە بۇ چەند تەوەر دابەش بىرئى؟

بەلەم ھەندىك لە سوۋرەتەكان، واتىككەلكىشن بە ئاسانى ناگونجى بېرگە
 بېرگەو دابەشى بگەي، بۆچەند دەرسىك، ئەم سوۋرەتەش يەككىكە لەو جوړە
 سوۋرەتەنو، چوارە ئايەتى سەرەتا باسى پۆژى دوايى بە تايبەت ئاخىر زەمان،
 دەكەن و، دوايى قىامەتیشى لەگەل دا تىككەلكىش دەكرى.

ھەروەھا سىزدە ئايەتى كۆتايىش ديسان باسى پۆژى دوايى و قىامەت و
 بەھەشت و دۆزەخ و... ھتد دەكەن.

ئىجا دوازە ئايەت دەربارەي بەسەرھاتى مووسا عليه السلام و، ھەوت ئايەتیش لە
 بارەي پيشاندانى كۆمەلىك لە ديارەدە و ديمەنەكانەو لە گەردووندا ھەن، وەك
 بەلگە لەسەر دەسەلاتى بى سنوورى خوا، مشوور خوڤى خوا عليه السلام و، سىفەتە
 بەرزو ناوازەكانى خوا عليه السلام، ئەو نوژدە (۱۹) ئايەت.

❖ دهرسی یه‌که‌م ❖

پېئاسەي نەم دەرسە

نەم دەرسە كۆي چل و شەش ئايەتەكەي (النازعات) پېك دېتىن، كە دابەش دەبن بۇ پېنج تەوهر:

تەوهرى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۱۴)، سوئند خواردنى خوا ﷻ بە پېنج شت و، باسى دووجار فوو كرانهكە بە كەرەناداو، شلەژان و كۆست كەوتنى بېپروايان و، چەند مەسەلەيەكى دېكە لەگەل ئەو بابەتە سەرەككېدا ئتواخن كراون.

تەوهرى دووهم: ئايەتەكانى: (۱۵ - ۲۶)، واتە: دوازده ئايەت، باسى بەسەرھاتى مووسا ﷺ و ھاروونى براشى و، ناردنى بۇ لاي فیرعەھون و، بە نەرمىى و مېھرەبانىي دواندى و، لە بەرانبەردا خو بە زلگرتنى و ملھوپرى و عینادى و ياخییبوونى فیرعەھون و سەرەنجام سزادانى.

تەوهرى سېيەم: ئايەتەكانى: (۲۷ - ۳۳)، واتە: ھەوت ئايەت، باسى سەرنجراكىشانى مروژان بۇ دروستكرانى ئاسمان و زەوى و پېكھاتە سەرەككېەكانى زەوى.

تەوهرى چوارەم: ئايەتەكانى: (۳۴ - ۴۱)، واتە: ھەشت ئايەت، باسى ھاتنى قیامەت و سەرەنجامى ھەر كام لە ياخیيانى ئارەزوو پەرست و، خو پارئزانى خواپەرست و خو مەرزەمكەر لە بەرانبەر ئارەزوو ناشەرعییەكان دا.

تەوهرى پېنجەم و كوٹايى: ئايەتەكانى: (۴۲ - ۴۶)، واتە: پېنج ئايەت، باسى پرسیار كران لە پېئەمبەرى خوا لە بارەى ئاخیر زەمانەو، ھاگە ياندنى خوا كە ئەركى پېئەمبەرى خوا ﷺ زانىنى ئەو كاتە نیە، بەلكو ئەركى ئەو تەنیا ترساندى كە سائیکە كە سام و ھەببەتیان ھەیە، بەرانبەر بەو پۇژە، بۇ ئەو ھەوى وریا بن و، تووشى سزاو جەزەبەى خواى دادگەر نەبن لەو پۇژەدا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّارُ عِزَّتْ غَرَقًا ❶ وَالنَّشِيطُ نَشِطًا ❷ وَالسَّيْحَتِ سَيْحًا ❸ فَالْتَفَتَتْ سَفَقًا ❹
فَالْمَدِيرَاتِ أَمْرًا ❺ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّجِفَةُ ❻ تَتَّبِعُهَا الرَّادَةُ ❼ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِعَةٌ ❽
أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ❾ يَقُولُونَ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ❿ إِيذَا كُنَّا عِظْمًا
نَجْرَةً ❶❶ قَالُوا تِلْكَ إِذْ كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ❶❷ فَلَمَّا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ❶❸ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ
❶❹ هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ مُوسَى ❶❺ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْقَدِيمِ طُوًى ❶❻ أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
طَغَى ❶❼ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَرْكِبُ ❶❸ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ❶❶ قَارِنَةُ الْآيَةِ الْكُبْرَى
❶❷ فَكَذَّبَ وَعَصَى ❶❸ ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَى ❶❹ فَحَشَرَ فَنَادَى ❶❺ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ❶❻
فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ❶❼ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى ❶❶ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَوْ السَّمَاءُ
❶ بَنَاهَا ❶❼ رَفَعَ سَعْتَهَا فَسَوَّيَهَا ❶❸ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ❶❹ وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ
دَحَاهَا ❶❼ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ❶❸ وَالْجِبَالِ أَرْسَاهَا ❶❹ مَتَاعًا لَّكُمُ وَلَآئِكُمْ ❶❼
فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى ❶❸ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ❶❹ وَتُرِزَّتِ الْجَنِيحُ لِمَن بَرَى
❶❶ فَأَمَّا مَن طَغَى ❶❼ وَءَاتَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ❶❸ فَإِنَّ الْجَنِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ❶❹ وَأَمَّا مَن خَافَ
مَقَامَ رَبِّهِ وَهَيَّ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى ❶❸ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ❶❹ يَسْتَلُوكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ
مُرْسَاهَا ❶❸ فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرِنَا ❶❹ إِلَى رَبِّكَ مُنْهَبَهَا ❶❸ إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا ❶❹
كَانَتْهُمْ يَوْمَ بُورٍهَا لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ❶❸

مانای ده قافو ده قی نایه تهمکان

اِبه ناوی خِوای به به زه یی به خشنده. سوئند بهو (فریشته) انه ی ده ریکشه ر
 (ی گیانی بی پروایان) ن به توندی ۱ هروه ها سوئند بهو (فریشته) انه ی کیشه ر
 (ی گیانی پرواداران) ن به نه رمی و سِنایی ۲ هروه ها سوئند بهو (فریشته)
 انه ی مه له که رن (به خیرایی له نیوان تاسمان و زه ویدا ده فرن) ۳ نجا سوئند
 بهو (فریشته) انه ی (بو جی به جیکردنی ته رکه کانیان) له یه کدی پیشکه وتوووه ن
 ۴ نجا سوئند بهو (فریشته) انه ی کاروبار به رپوه به رن ۵ نهو روزه که
 (زهوی) به پاته کیترا نیککی تایهت (دوای فووکردنی یه کم به که رن ادا) ده له رزی
 ۶ (فووکردنی دووه می) به دوا داهاتووشی شوین ده که وی ۷ دلائیک لهو
 روزه دا به ته په ته پ (و هه راسان) ن ۸ چاوه کانیان زه بوون و به ترس و له رزن
 ۹ (بی پروایان) ده لَین: نایا تَیمه (دوای مردن زیندوو ده کرتینه وه) گیردراوه
 ده بین بو حاله تی پیشوو؟! ۱۰ نایا ته گهر بوونیه تیسکه کلورو پرتوو کاوه کان?
 ۱۱ (ته گهر وابی) که واته: نهو گه رانه وه یه زیانبارانه و دواوانه ده بی ۱۲
 (به لی): بیگومان نهو (کار)، ته نیا یه ک تپوه خورینه ۱۳ (نیدی دوای فووکردنی
 دووه م به که رن ادا) یه کسه ر نهوان له گوره پان دا ده بین ۱۴ (نه ی موحه ممه دا!)
 نایا (هه والی) باس و خواسی مووسات بو هاتوه؟ ۱۵ کاتیک په روه ردگاری له
 دۆلی توای پاککراوه دا بانگی کرد ۱۶ (پتی فهرموو): بچو بو لای فیرعه ون،
 چونکه نهو (له خوا) یاخی بووه ۱۷ نجا (پتی) بلئی: نایا چه ز ده که ی
 خوت پاک و چاک بکه ی؟ ۱۸ هروه ها به ره و لای په روه ردگارت رَینماییت بکه م
 (تاکو بیناسی و بروای پی بیئی و) سه ره نجام به مه زه نگرته وه سامی لی بکه ی؟
 ۱۹ نجا (مووسا) گه وره ترین نیشانه ی پیشان دا ۲۰ که چی (فیرعه ون) به
 دروی داناو سه رپیچی کرد ۲۱ دوایش پشتی هه لکردو (ده تبینی) شیلگیرانه
 (له دژی مووسا و په یامه که ی) هه ولی ده دا ۲۲ نجا خه لکی کو کرده وه،

يەكسەر بانگى كرد: ﴿٢٣﴾ گوتى: من بەرزترین پەرورەدگار تانم ﴿٢٤﴾ ئنجا خواش بە سزادانى (سەلمىنەرەوانەى) كۆتايى و يەكەم (دوارپۇژ و دنيا) گرتى ﴿٢٥﴾ بە دۇنيايى لەو ەدا پەند ھەيە بۆ ھەر كەس ترس و سام بكات (لە خواى بەرزى مەزن) ﴿٢٦﴾ (ئەى خەلكىنە!) ئايا دروستكردنى ئىوہ قورستەرە يان ئاسمان؟ (خوا) بنياتى ناوہ ﴿٢٧﴾ ئەستوورىي و بەرزىيەكەى بۆند كەردوہ، ئنجا پىك و پىكى كەردوہ ﴿٢٨﴾ شەوگارەكەشى تاريك كەردوہ و تيشك و پرووناكييەكەشى دەرھىناوہ ﴿٢٩﴾ دواى ئەو ەش زەوى پاخست و نامادە كرد (بۆ ژيان و گوزەران) ﴿٣٠﴾ ئاوہكەى و (پرووہك و) لە وەرگابەكەى لى دەرھىنا ﴿٣١﴾ چپايەكانيشى چەسپاندن (و پىيدا پۆبەردنە خوار) ﴿٣٢﴾ (كە ئەو ەلەكەوتەى زەوى بىيئە مايەى) بەھرە وەرگرتن و گوزەرانى خۆتان و ئاژەلانتان ﴿٣٣﴾ ئنجا ھەر كات پرووداوہ بىرەزا داپۆشەرەكە ھات ﴿٣٤﴾ ئەو پۆژەى مروؤف دىئەوہ يادى چ كۆششيكى كەردوہ! ﴿٣٥﴾ دۆزە خىش بۆ ھەر كەسك بىيى، وەدەر خرا ﴿٣٦﴾ ئنجا ھەر كەس (لە خوا) ياخىي بووبى ﴿٣٧﴾ ژيانى دنياشى ھەلبۇاردبى (بەسەر ھى دوارپۇژدا) ﴿٣٨﴾ (ئەوہ) بە دۇنيايى دۆزەخ سەرەتگايەتى ﴿٣٩﴾ بەلام كەسك سامى لە پىگەى پەرورەدگارى كرد بى و، خۆى لە ئارەزوو (ى ناشەرعىي) گىرايئەوہ ﴿٤٠﴾ ئەوہ بىگومان بەھەشت سەرەتگايەتى ﴿٤١﴾ لە بارەى پۆژى دوايىوہ لىت دەپرسن: چ كاتيك (كاتى) لەنگەر گرتىيەتى؟ ﴿٤٢﴾ باسكردنى (و زانىنى كاتەكەى) كەى كارى تۆيە؟ ﴿٤٣﴾ كۆتايى و سەرەنجامەكەى تەنيا بۆ لای پەرورەدگار تە ﴿٤٤﴾ تۆ تەنيا ترسيئەرو ورياكەرەوہى كەسكى ترس و سامى لىي ھەبى ﴿٤٥﴾ ئەو پۆژەى دەيىنن وەك تەنيا ئىوارەيەك يان چىشتەنگاوہكەى (لە ژيان دا) مابنەوہ ﴿٤٦﴾!

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَالنَّزْعَاتِ غَرَقًا): (نَزَعَ الشَّيْءُ: جَذَبَهُ مِنْ مَقَرِّهِ، كَنَزَعَ الْقَوْسُ عَنْ كَبِدِهِ)، (نَزَعَ): بریتیه له دارنن و پاکیشانی شتیک به توندیی، له شویتن که لێیه تی، وهک چۆن که وان ده کیشری، (وَالنَّزْعَاتِ غَرَقًا): (المَلَايِكَةُ تَنْزِعُ الْأَرْوَاحَ مِنَ الْأَشْبَاحِ)، ئەو فریشتانه ی ڕووحه کان له که له شه کان، جهسته کان وهرده گرن.

(غَرَقًا): (الغَرَقُ: الرُّسُوبُ فِي الْمَاءِ وَفِي الْبَلَاءِ)، (غَرَقَ): بریتیه له نغرو بوون له نێو ئاوداو له به لاو نارهحه تییدا، ده گوتری: (أَغْرَقَ فِي الشَّيْءِ: جَاوَزَ الْحَدَّ وَبَالَغَ)، له سنوور تییبه راندو زۆر به سه ختی ئەو کاره ی ئەنجام دا، که واته: که ده فه رموی: (وَالنَّزْعَاتِ غَرَقًا): واته: ئەو فریشتانه ی به توندیی ڕووحه کان ده کیشن، زۆر به ی زانایان، گوتوو یانه: ئەو به توندیی کیشرانه، بو ڕووحی بێروایه کانه.

(وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا): (نَشَطَ يَنْشَطُ: نَزَعَ يَنْزِعُ)، واته: رایکیشا راده کیشی، (نَشَطَتْ الْعُقْدَةُ: عَقْدْتُهَا)، واته: گرێه که م گریدا، (وَالنَّشْطُ: الْعَقْدُ الَّذِي يَسْهُلُ حُلُّهُ)، (نَشَطَ)، به گرێه که ده گوتری به ئاسانی بکریته وه، بۆیه زانایان گوتوو یانه: (وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا)، واته: ئەو فریشتانه ی ڕووحی بڕواداران به نه رمیی و به هێواشی له جهسته یان ده کیشن.

(وَالسَّحَّاتِ): له (سَبَّحَ) وهه هاتوه، (السَّبْحُ: الْمَرْ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ)، (سَبَّحَ): بریتیه له ڕۆیشتنی خیرا به نێو ئاودا، یان له نێو هه وادا (که مه له ی پڠ ده گوتری و فرینی پێده گوتری) (سَبَّحَ، سَبَّحًا، وَسَبَّاحَةً)، واته: به خیرایی ڕۆیشت.

(فَالْمُدْرَاتِ أَمْرًا): (التَّدْبِيرُ: التَّفَكُّرُ فِي دُبُرِ الْأَمْرِ)، (تَدْبِيرَ): بریتیه له بێرکردنه وه له سه ره نه جمانی کاره که، بۆیه به کوردیی ئەگه ر بلیین: ته گیرى کرد، مشوورى خوارد، سه ره په رشتییکرد، ئەوه مانای (تَدْبِيرَ) ه.

(رَجَفُ الرِّجْفَةِ): (الرَّجْفُ: الإِضْطِرَابُ الشَّدِيدُ)، (رَجَفَ): بریتیه له له رزینیه وهو هه ژانکی به هیژ، ده گوتری: (رَجَفَتِ الْأَرْضُ وَرَجَفَ الْبَحْرُ)، زهویه که له رزینیه وهو ده ریاکه هه ژا، هه روه ها (رَجْفَةً) به مانای: (الصَّيْحَةُ وَالزَّلْزَلَةُ)، چریکه و له رزینیه وهش، هاتوه.

(الرَّادِفَةُ): (الرَّدْفُ: التَّابِعُ، وَرَدْفُ الْمَرْأَةِ: عَجِزَتُهَا)، (رَدَفَ): به مانای شوینکه ووتوو، شتیک له دواى شتیکه وه، (رَدْفُ الْمَرْأَةِ)، سمت و پاشه وهی ئافرهت، (الرَّادِفُ: الْمُتَأَخِّرُ)، (رَادَفَ)، دواکه ووتوو، لیږه که دهفه رموی: ﴿تَبِعَهَا الرَّادِفَةُ﴾، یانى: (تَتَّبَعَ الرَّجْفَةُ الْأُولَى)، به دواى له رزینیه وهی یه کهم دادی (فووی دووهم که به که په نادا ده کړی، به دواى فووی یه کهم دا دى، له دواى فووی یه کهم ئاخیر زه مان دهفه رموی (تتکچوونی گه ردوون) و، له دواى فووی دووهمیش و قیامهت و زیندو کرانه وه ږوو ده دات).

(وَأَجِفَّةٌ): (الْمُضْطَرِبَّةُ مِنَ الْخَوْفِ، وَجَفَ كَضَرْبٍ)، (وَأَجِفَّةٌ)، یانى: ترس و له رز لینیشتوو، (وَأَجِفَّةٌ)، له سه ر کیشی (ضَرْبٍ) یه، وهك (وَجَفَ، يَوْجَفُ، ضَرْبٍ، يَضْرِبُ)، (وَجَفَ وَجِيفٌ وَجُوفٌ)، هه ر سینکیان چاوگن، واته: ترس و سام پښیشتن، یاخود شله ژان، (الْوَجِيفُ: سُرْعَةُ السَّيْرِ)، خیرا پښیشتن، ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ حَبْلِ وَلَا رِكَابٍ﴾ الحشر، واته: هیچ ولاخه به رزه و حوشتان به خیرایی نه پښیشتاندوون بو ته و جهنگه، له زمانى عه په بیدا گوتراوه: (أَوْجَفَ وَأَعْجَفَ): واته: ولاخه که ی به خیرایی لیږوری و له ږو لاوازی کړد، (چونکه ماندووی کردوه).

(أَيْنَا لَمَرْدُودُونَ): (الرَّدُّ: صَرْفُ الشَّيْءِ بِذَاتِهِ أَوْ بِحَالِهِ مِنْ أَحْوَالِهِ)، (رَدَّ): بریتیه له گپړانه وهی شتیک به خودی خو یان به حالیک له حاله کانی، (الْمَرْدُودُ: الشَّيْءُ الْمُرْجَعُ إِلَى صَاحِبِهِ)، (مَرْدُودٌ): شتیکه بگپړدرتته وه بو خاوه نی، گوتراوه: مالى قه لب سه ر به خاوه نیه تی، که واته: (أَيْنَا لَمَرْدُودُونَ): واته: نایا تیمه گپړدراوه یین؟

(الْحَافِرَةُ): (الْحَافِرَةُ الْقَدِيمَةُ: رَجَعَ عَلَى حَافِرَتِهِ، وَرَجَعَ الشَّيْخُ إِلَى حَافِرَتِهِ: هَرِمَ، الحافرة: الأرض التي جُعِلَتْ قُبُورُهُمْ، أي: أُنْحَنُ مَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ)، (حَافِرَةٌ): بریتیه له حاله‌تی پیشتر، (رَجَعَ عَلَى حَافِرَتِهِ)، واته: گه‌رایه‌وه بۆ حاله‌تی پیشوو، (رَجَعَ الشَّيْخُ إِلَى حَافِرَتِهِ) واته: پیربوو (گه‌رایه‌وه بۆ حاله‌تی پیشی، سهرده‌می مندالیی) (حافرة) زه‌وییه که کراوه به گۆره‌کانیان، ﴿أَوْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ﴾، (أُنْحَنُ مَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ)، ثابا له کاتیکدا ئیمه له جالی مهرگ داین، ده‌گیرپیرینه‌وه‌و زیندوو ده‌کرپینه‌وه؟!)

(نَخْرَةُ): (نَخِرَتِ الشَّجَرَةُ: بَلَّيْتُ، نَخْرَةُ الرِّيحِ، أي: هُبُوبُهَا، وَالنَّخِيرُ: صَوْتُ مَنِّ الْأَنْفِ)، (نَخِرَتِ الشَّجَرَةُ)، دره‌خته‌که کلۆر بوو، بۆش بوو، (نخرة الريح) ده‌نگی با، هه‌روه‌ها ده‌نگی لووتی که‌سیک که پر‌خه‌ی دی (نَخِيرُ) ی پیدده‌گوتری.

(كَرَّةٌ): (الْكَرْ: الْعَطْفُ عَلَى الشَّيْءِ بِالنَّدَاتِ أَوْ بِالْفِعْلِ)، (كَرَ): بریتیه له گه‌رانه‌وه، بۆ شتیک خودی نه‌و شته یاخود کرده‌وه‌که‌ی.

(زَجْرَةٌ): (زَجَرْتُ: وَاتَه: تَيَخَوَّرِينَ بِهِ كُورِدِي، (الرُّجْرُ: طَرْدُ بِصَوْتٍ، ثُمَّ يُسْتَعْمَلُ فِي الطَّرْدِ تَارَةً وَفِي الصَّوْتِ أُخْرَى)، (زَجَرْتُ): بریتیه له ده‌رکردنی که‌سیک به ده‌نگ، دوا‌بی به کاره‌ینزاهه ههم بۆ ده‌رکردن، ههم بۆ ده‌نگ، به جیا جیا.

(بِالسَّاهِرَةِ): (وَجْهَ الْأَرْضِ)، (سَاهِرَةٌ)، واته: پرووی زه‌وی، (أَرْضُ الْقِيَامَةِ)، گۆره‌پانی قیامه‌ت، (وَحَقِيقَتُهَا الثَّيِّ يَكْثُرُ الْوُطَاءُ بِهَا فَكَأَنَّهَا سَهَرَتْ بِذَلِكَ)، (سَاهِرَةٌ)، نه‌و زه‌وییه‌یه زۆری پی لێ‌نزاوه، وه‌ک له‌به‌ر نه‌وه شه‌ونخوونی کیشابن، خه‌وی لئ نه‌که‌وتبن.

(طَوَى): (طَوَيْتُ الشَّيْءَ طَيًّا)، شته‌که‌م پێچایه‌وه، (طَوَى)، ناوی نه‌و دۆله‌یه که یه‌که‌م جار خوا تیییدا وه‌حیی بۆ مووسا نارد.

(نَكَالٌ): (نَكَلَ عَنِ الشَّيْءِ: صَعَفَ وَعَجَزَ، وَنَكَلْتُه: قَيْدْتُه، وَالنَّكْلُ: قَيْدُ الدَّابَّةِ وَحَدِيدَةُ اللَّجَامِ، وَنَكَلْتُ بِهِ: إِذَا فَعَلْتُ بِهِ مَا يُنْكَلُ بِهِ غَيْرُهُ)، (نَكَلَ عَنِ الشَّيْءِ) واته: بئ هیز

بوو و دهسته پاچه بوو، له بهرانبهر شه و دهده، (وَنَكَلْتُهٖ قَيْدُهُ)، به ستمه و دهه كه له پچهم كرد، (نَكَلٌ) به و ئاسنه دهگوتری كه له پیی ئاژده دهكری، ههروهها بهو (لغوا) دهش دهگوتری: كه له زاری و لآخه بهرزه دهكری بۆ شهوهی لهوه نه خوا، (نَكَلْتُ بِهِ)، كارێكم پێ كرد جگه له خۆی پیی ته مبی خواردوو بی.

(لَعِبْرَةٌ): په هندو ئاموژگاری، (أَصْلُ الْعَبْرِ تَجَاوَزٌ مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ، وَالْإِعْتِبَارُ وَالْعِبْرَةُ: الْحَالَةُ الَّتِي يَتَوَصَّلُ بِهَا مِنْ مَعْرِفَةِ الْمَشَاهِدِ إِلَى مَا لَيْسَ بِمُشَاهَدٍ، وَشَيْءٌ: (عَبْرٌ)، له تهسلدا به مانای تپه پینه له حالیکه وه بۆ حالیک، (اعْتِبَارٌ وَعِبْرَةٌ)، بهو حالته دهگوتری: كه بههوی شتیکی زانراوه به شتیکی نه زانراو، دهگه. (نَبَّيْنَاهَا): واته: دروستی کردو بنیاتی نا، (بَنَى الشَّيْءَ يَبْنِيهِ بَنَاءً وَبَنَاءً وَبُنْيَانًا: أَقَامَ جِدَارَهُ وَنَحْوَهُ)، شته که ی دروستکرد دروستی دهکات، (بَنَاءٌ وَبُنْيَانًا) هه رسیکیان چاوگ (مصدر) واته: دیواره که ی دروست کرد، یان شیوهی دیواره که ی دروست کرد.

(سَمَكًا): (سَمَكَ يَسْمُكُ سُمْكًا: عَلَا وَارْتَفَعَ)، (سَمَكَ يَسْمُكُ)، واته: بهرزبوو، بهرزده بی، (سَمُوكٌ)، بهرزیی، بهرزکراوه (سَامِكٌ)، بهرزو هه لچوو، (سَمَكَ الشَّيْءَ سَمَكًا: رَفَعَهُ)، شته که بهرز کردهوه، (سَمَكَ: سَقَفٌ)، (سَمَكَ) به سهربان دهگوتری و به تهستووری و بهرزیش دهگوتری.

(فَسَوَّيْنَاهَا): (سَوَّى الشَّيْءَ: قَوَّمَهُ وَعَدَلَهُ وَجَعَلَهُ سَوِيًّا)، واته: شته که ی ڕیکخست و هاوسهنگی کردو چاکي کرد.

(وَأَغْطَشَ): (غَطَشَ اللَّيْلُ يَغْطِشُ غَطْشًا: أَظْلَمَ)، شهوه که تاریک بوو، تاریک ده بی، تاریک بوون، (وَأَغْطَشَ اللَّيْلُ وَالْبَصَرُ: أَظْلَمَ)، شهوه که یان چاو که حاله تپکی (غَطَشَ) و (إِغْطَاشَ) یان به سهرداهات، یانی: تاریک بوو، چاو که نه بیینی و تاریک بوو، جهوه که تاریک داهات، (أَغْطَشَ اللَّيْلَ)، که واته: (أَغْطَشَ الْقَوْمَ)، واته: خه لکه که چوونه ئیو تاریکییه وه (وَأَغْطَشَ اللَّهُ اللَّيْلَ)، واته: خوا شهوه که ی تاریک دهیتا.

(صُحُّهَا): (الصُّحَى: صَوءُ الشَّمْسِ)، (صُحَى): بریتیه له تیشکی خور، (وَأَرْتَفَاعِ النَّهَارِ وَامْتِدَادُهُ)، بهرزبوونهوهی پوژ و دریزه کیشانی پوژگار.

(دَحَاهَا): (دَحَى الشَّيْءِ: بَسَطَهُ وَوَسَّعَهُ)، واته: زهوییه که ی پنازخست و فراوانی کرد، ئاماده ی کرد.

(وَمَرَعَهَا): (مَوْضِعُ الرُّعْيِ)، واته: شوینی لی له وه پاندن، (الرُّعْيُ: حِفْظُ الْحَيَوَانِ إِمَّا بِغَذَائِهِ الْحَافِظَ لِحَيَاتِهِ، وَإِمَّا بِدَبِّ الْعَدُوِّ عَنْهُ)، (رُعْيِ) بریتیه له پاریزگاری لی کردنی ئازهل، چ به وهی ئه و خوراکه ی بدریتن که ژیانی ده پاریزی، چ به وهی دوژمنی لی دوور بخریته وه.

(أَرْسَاهَا): (رَسَى الشَّيْءُ يَرْسُو رَسًا: ثَبَتَ، وَأَرْسَاهُ غَيْرُهُ)، (أَرْسَاهَا)، له (رَسَى) وه هاتوه، (رَسَى الشَّيْءُ يَرْسُو رَسًا)، واته: شته که چه سپا، ده چه سپن، چه سپان، (وَأَرْسَاهُ غَيْرُهُ)، واته: جگه له خوی چه سپاندی.

(مَتَاعًا): (الْمَتَاعُ: كُلُّ مَا يُنْتَفَعُ بِهِ عَلَى وَجْهِ، فَهُوَ مَتَاعٌ وَمُتَعَةٌ)، هه ر شتیک به هره ی لی وه ربگیری به شیوه که له شیوه کان، پنی ده گوتری: (مَتَاع) و (مُتَعَةٌ) یانی: به هره لی وه رگراو.

(الطَّائِفَةُ الْكُبْرَى): کاره ساته هه ره گه وره که، له (طَمَّ) وه هاتوه، ده گوتری: (الْبَحْرُ الْمَطْمُومُ)، واته: ده ریایه کی هه لکردوو، ده ریایه که به سه ر هه موو شتیک دا زال بی و بهرز بیته وه.

(وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ): دوزه خیش هیژا، پيشاندرا، (بَرَزَ: ظَهَرَ بَعْدَ خَفَاءٍ)، (بَرَزَ) ده رکهوت دوا ی ئه وهی پیتشی په نهان بوو، (بَرَزَ لَهُ)، بو ی دابه زی، خوی له کومه له که ی جیا کرده وه بو چووه مهیدانی.

(وَأَنزَلَ): (أَنزَلَهُ إِثَارًا: فَضَّلَهُ وَاخْتَارَهُ)، هه لیژاردو گولبزی کرد.

(الْمَأْوَى): (الْمَلَجَا الَّذِي يُؤْوِي إِلَيْهِ)، په ناگه نهو شویندی په نای پی ددبردی، ده گوتی: (فُلَان مَأْوَى الْمَحَاوِجِ)، فلانکس په ناگه ی تاجانه، که سائیک که تاج ده بن په نای پی ددبن و هاوکاریان ده کات.

(مَقَام رَبِّهِ): (المَقَامُ: المَجْلِسُ)، (مَقَامُ)، شوینی دانیشتنه، (المَقَامُ: الإِقَامَةُ وَمَوْضِعُ الْقَدَمَيْنِ)، وهستان و شوینی دوو پیته کان، بو که سی که راده وست (المَقَامُ: الإِقَامَةُ) شوینی لیمانه وه، ههروه ها به مانای شوینی لی نشته جی بوون دی، دواپی ده خوارزیته وه بو پنگه ی مهغه وی، واته: سام و هه یه تی خوا، یان پنگه ی بی وینه ی خوا.

(مَرْسَهَا): واته: شوینی لی چه سپان، شوینی له نگر لیگرتن.

هوی هاتنه خواره وهی ثایه ته کان

دهرباره ی هوی هاتنه خواره وهی هم ثایه ته موباره کانه: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا أَمْرٌ أَتَىٰ رَبِّكَ مِنْهَا ۖ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ حُشْشِهَا ۚ﴾ (۴۲) ﴿كُلُّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَرِبَّيْسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾ (۴۱) دوو گپراوه هاتوون:

أ- إِبْن طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ لَا يَزَالُ يَذْكُرُ مِنْ شَأْنِ السَّاعَةِ حَتَّى نَزَلَتْ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۚ﴾ (۴۲) { (أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ: ٦٦٦٥، والطبري في جامع البيان: ج ٣٠، ص ٣١، والطبري في المعجم الكبير: ٨٢١٠، وقال مؤلفا: الإستيعاب في بيان الأسباب قلنا: وهذا سند صحيح، والطارق رضي الله عنه، رأى النبي ﷺ ولم يسمع منه هو من صغار الصحابة).

واته: تاریقی کوری شیهاب (که یه کیکه له هاوولان، به لام نهو کاته ته مهنی گچکه بووه، ته گه رنا به خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ گه یشتوه)، ده لی: پیغه مبهری خوا ﷺ به رده وام باسی کاروباری روژی دواپی (تاخیر زه مانی) ده کرد هه تا هم ثایه ته موباره کانه دابه زین: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۚ﴾ (۴۲) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَمْرٌ أَتَىٰ رَبِّكَ مِنْهَا ۖ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ حُشْشِهَا﴾ (۴۱)

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَبًا ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ حِشْبَتِهَا ﴿٤٥﴾ له باره‌ی پوژدی دوا‌یی (یان ناخیر زه‌مان) ده‌هه‌ی پرس‌یارت لی ده‌که‌ن، که‌نگی له‌نگه‌ر ده‌گری، له‌نگه‌ر گرتنه‌که‌ی که‌یه؟ تو‌هیچ په‌یوه‌ندییت به‌ باس‌کردنیه‌و نیه، (زانینی کاتی هاتنی ناخیر زه‌مان عایدی تو‌نیه)، کو‌تایی زانیارییه‌که‌ی ته‌نیا بو‌لای په‌روه‌ردگارت، تو‌ش ته‌نیا ترسیته‌رو وریاکه‌ره‌وه‌ی ته‌و که‌سه‌ی، ترس و سامی به‌رانبه‌ر به‌و پوژه‌هه‌یه.

ب- هه‌ر له‌و باره‌وه‌ ته‌م ده‌قه‌ش هه‌یه: إِنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: لَمْ يَزَلِ النَّبِيُّ ﷺ يُسْأَلُ عَنِ السَّاعَةِ حَتَّى نَزَلَتْ: ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَا﴾ ﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَبًا ﴿٤٤﴾ (آخرجه الطبري في جامع البيان: ج ۳۰، ص ۳۱، والبخاري في مسنده: ۲۳۷۹، والحاكم في المستدرک: ج ۱، ص ۵۰۳، وقال: هذا حديث لم يُخْرَج في الصحيحين، وهو محفوظ صحيح على شرطهما معاً، وقد احتجاً معاً بأحاديث ابن عيينة عن الزهري عن عروة عن عائشة رضي الله عنها).

واته: دایکمان خاتوون عایشه (خوا لپی رازی بن)، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌رده‌وام له باره‌ی (السَّاعَةِ) ده‌هه‌ی پرس‌یاری ده‌کرد، (له‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار داوا‌ی کردوه) هه‌تا خوا ﷺ ته‌و نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَا﴾ ﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَبًا ﴿٤٤﴾، تو‌ چ په‌یوه‌ندییه‌کت به‌ باس و خوا‌سیه‌وه‌هه‌یه، کو‌تاییه‌که‌ی بو‌لای په‌روه‌ردگارت.

دیاره ده‌قه‌که‌ وا هاتوه، ته‌گه‌رنا له‌ هه‌ندی‌ک ده‌قی دیکه‌دا هاتوه، که‌ بی‌پروایه‌کان پرس‌یاریان لی‌کردوه‌و، لی‌ره‌ش خودی نایه‌ته‌که‌ هه‌ر واده‌گه‌یه‌نی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ ﴿٤٦﴾، پرس‌یارت لی‌ده‌که‌ن، که‌واته: ده‌بی ته‌وانه‌ی پرس‌یاریان کردوه، بی‌پروایه‌کان بووبن، چونکه‌ پروایان پی‌ی نه‌بووه، پرس‌یارکردنه‌که‌شیان ده‌گونجی:

أ- وه‌ک کالته‌ پی‌کردن، یان نکوولی‌پکردن بووبی.

ب- ده‌شگونجی به‌ جیددی‌ی بووبی: نایا که‌یه؟ به‌لام هه‌ردوو ده‌قه‌کان - هو‌ی هاتنه‌ خواری نایه‌ته‌کانیان - وا هاتوون^(۱).

(۱) (الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۴۹۲ و ۴۹۳) ته‌و دوو ده‌قه‌ی هه‌تانوون.

کورتە باسیک لە بارەی سویندەکانی قورئانەوه

بەرێـزان!

بەمەبەستی بەگشتی تیشک خستنه سەر بابەتی سویندەکانی قورئان، که زۆر دوبارە بوونەوه خوا یاریی، لە پینچ برگەدا ئەم کورتە باسە دەخەینەروو:

۱- مانای سویند خواردنی خوا.

۲- ئامانجی سویند.

۳- پایەکانی سویند.

۴- حیکمەتی سویند خواردنی خوا.

۵- کۆی ئەو سوورەتانەیی بە سویند دەستیان پیکراوه.

بۆ ئەوهی بە گشتی بەر چاومان رۆشن بێ، ئەگەرنا ئەو سوورەتانەیی تێپەریون، ئەو سویندەکانی لە پیشیانەوه هاتوون، هەموویان قسەمان لێ کردوون، ئەوانەیی دێشن، بە تایبەت قسەیان لێ دەکەین، بەلام بە گشتی بە باشم زانی ئەم کورتە باسە لە بارەی سویندەکانی قورئانەوه بکەین، لەبەر ئەوهی لە سەرەتای بیست و سێ (۲۳) سوورەتی قورئان دا، سویند خواردن هاتوه، خوا بە سویند دەستی پیکردوون.

برگەیی یەکەم: وشەکانی سویند خواردن:

بۆ (سویند خواردن) سێ وشە هاتوون لە قورئاندا: ۱- (قَسَمٌ) و ۲- (حَلِيفٌ) و ۳- (مُحْتَمِلٌ).

۱- (قَسَمٌ)، وهك:

ا- ﴿لَا أَقِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝۱ وَلَا أَقِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝۲﴾ القيامة.

ب- ﴿فَلَا أَقِمْ يَوْمَ قِيَمَةِ النَّجْوَى ۝۷۵ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۝۷۶﴾ الواقعة.

۲- (خلف) وەك:

ا- ﴿يَخْلِفُونَكَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا ۝۷۴﴾ التوبة.

ب- ﴿وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝۱۴﴾ المجادلة: ۱۴-

۳- ھەرودھا (ھەين) یش ھاتوھ، بەلّام نەك لە ھالەتی کردار (فعل)دا، بەلكو لە ھالەتی ناو (اسم)دا، وەك:

ا- ﴿ذَلِكَ كَفَرَةٌ أَيَمِنُكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۝۸۱﴾ المائدة.

ب- ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً ۝۱۶﴾ المجادلة: ۱۶.

۱- وشەي (قَسَمٌ)، (أَقْسَمَ، يَقْسِمُ، فَهُوَ مُقْسِمٌ)، سویندی خوارد، سویند دەخوا، ئەو سویند خۆرە.

۲- (حَلَفَ، يَخْلِفُ، فَهُوَ حَالِفٌ)، سویندی خوارد، سویند دەخوا، ئەو سویند خۆرە، ئەگەر بویستری زیدەرۆیی لە واتایەكەي دا بکری، دەگوتری: (حَلَّافٌ).

۳- بەلّام وشەي: (ھەين)، بەس بە ھالەتی ناو (اسم) ھاتوھ وەك کردار نەھاتوھ.

پتویستە بزانیی كە بۆ تێمەو مانان، دروست نیە بە جگەلە خوا و سیفەتەکانی خوا، سویند بخوین وەك پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: {مَنْ كَانَ حَالِفاً فَلْيَخْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمُتْ}، (آخرجه مالک: ۱۰۲۰، وأحمد: ۴۵۹۳، والبخاري: ۵۷۵۷، ومسلم: ۱۶۴۶، وأبو داود: ۳۲۴۹، والترمذي: ۱۵۳۴) واتە: ھەر كەسێك سویند دەخوات بە سویند بە خوا بخوات، ئەگەرنا بئ دەنگ بئ، واتە: سویند بە زاتی خوا بخوات و بئئ: (بە خوا، یان بە پەروردگار)، یان بە یەكێك لە سیفەتەکانی خوا، بۆ وێنە: (بە فەرمایشتی خوا كە قورئانە)، بە زانیاری خوا، بەبەزەیی خوا.

بەلام خوا ﷻ بۆ خۆی ھەم سویندی بە زاتی خۆی خواردو، ھەم سویندی بە کردەوی خۆی خواردو، ھەم سویندی بە دروستکراوەکانی خۆشی خواردو.

برگە ی دووهم: ئامانجی سویند:

بۆ خواو بە نەسبەت ئیمەشەو ھە سویند دەخوین، ئامانج و مەبەست لە سویند خواردن، بریتیه لە جەختکردنەو ھە ئەو ھەوالەو، داکوکی لە راستیکردنی و، دلنیاکردنەو ھە لایەنی بەرانبەر، خوا ﷻ بە پێی عەقڵی ئیمەو باوی ئیمەو ئاستی ئیمە، ئیمە دەدوین، بۆیە ئەویش ھە سویند دەخوات، ئامانجی سەرھەکی لە سویندەکان، بریتیه لە دلنیاکردنەو ھە ئیمەو جەختکردنەو ھە سەر راستی ئەو شتە ھەیفەرمو، بەلام بەدلنیا یی - وەك دوا یی باسی دەکەین - ھیکمەتی سویند خواردنەکانی خوا ﷻ جگە لەو ھەو ھەك دلنیا بکاتەو، داکوکی بکات لەسەر راستی ئەو مەبەستانە ھەیفەرمو، وێرای ئەو، ھەندیک ھیکمەتی دیکەش لە سویندەکانی خوا ی پەرورەدگارا ھەن، کە دوا یی لە برگە ی چوارەم دا باسیان دەکەین.

کەواتە: ئامانجی سویند خواردن بریتیه لە ساغکردنەو ھە ئەو ھەوالەو، داکوکی لیکردنی و، دلنیاکردنەو ھە لایەنی بەرانبەر.

بۆ وێنە خوا ﷻ کە دەفەرمو: ﴿فَلَا أُفْسِدُ بِمَوْعِدِ الْجُحُومِ ۝٧٥﴾ وَانَّهُ لَفَسْدٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۝٧٦ إِنَّهُ لَقَرَّاءٌ كَرِيمٌ ۝٧٧ فِي كِتَابٍ مَّكُونٍ ۝٧٨ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۝٧٩ نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝٨٠ الواقعة، ئەگەر تەماشای بکەین ئامانج و مەبەستی سویند خواردنە کە زۆر ڕوونە، خوا ی پەرورەدگار دەفەرمو: نەخیر (راست نیە، وەك ئیو ھەلین، ئە ی بێروایەکان) سویند دەخۆم بە ڕی و شوینەکانی ئەستێرەکان و، ئەگەر بشاران ئەو سویندکی مەزنە، ئنجا کە دەفەرمو: ﴿إِنَّهُ لَقَرَّاءٌ كَرِيمٌ﴾ ئەو سویند لەسەر خوراو

(مُقَسَّم عَلَيْهِ) هکله، ئەم قورئانه (ئەوهی به سهرتاندا ده خوێنێتهوه)، قورئانیکی به پێزو به خشندهیه، ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾، له نووسراویکی شیردراوه دایه، که مه بهستی زانیاری خوایه، یان مه بهستی (اللَّ وَح الْمَحْفُوظِ) ه، ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾، فریشته پاکه رهوه کان، نه بی دهستیان نایگاتی، ﴿تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾، له لایه ن پهروه دگاری جیهانیانه وه دابه زێراوه.

کهواته: خوا ﷻ سوێندی خواردوه به پێ و شوێنی ته سێره کان، له سه ره ئەوهی ئەم قورئانه، قورئانیکی به پێزو به خشندهیه، له نووسراویکی په نهان و شیردراوه دایه و فریشته پاکه کان نه بی، دهستیان نایگاتی و، له لایه ن پهروه دگاری جیهانیانه وه دابه زێراوه.

ههروه ها سوێنده کانی دیکه ش هه موویان تامانجی سه ره کی لێیان، راگه یاندنی راستیه که وه دا کوکی له سه رکردنی راستیه که، ئنجا چ ئەو راستیه باس کرابێ، چ باس نه کرابێ، وه که له برگه ی سییه مدا باس ده که یه ن.

برگه ی سییه م: پایه کانی سویند:

سویند خواردن سی پایه ی هه ن:

پایه ی یه که م: خودی سویند خواردنه که.

وه که خوا ﷻ ده فره موێ: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالسَّفَقِ ۖ وَالْأَيْلِ وَمَا وَسَىٰ ۖ﴾ (۱۷) وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ (۱۸) لَتَرْكُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ (۱۹) إِلَّا نَشْقَاقِ، به زۆری کرداری سویند خواردن به پیتی (ب)، ده ست پێده کات، جاری واش هه یه به پیتی (و)، وه که (والله)، جاری واش هه یه به پیتی (ت)، به لام پیتی (ت) تابه ته به خوی پهروه دگاره وه: (تالله)، به لام هه ردووک پیتی (و) و (ب) گشتیه ن بو سویند پێ خواردن.

كەواتە: پایەى يەكەمى سویند خواردن، بریتیه له خودى سویند خواردنەكە كە بە پیتەكانى: (و) و (ب) و (ت) ئەنجام دەدرى.

پایەى دووهم: بریتیه له سویند پێخوراوهكە.

ئەو شتەى سویندى پێ دەخوړى، وهك ئەو ھوونانەى ھیناماننەوہ:

۱- ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالسَّفَیِّ﴾ خوا سویندى خواردوہ بە (شَفَقٌ)، واتە: ئەو سووراییهى له ئاسۆى ئاسماندا دەمیتى، دواى خۆرئاوا بوون.

۲- ﴿وَالْأَيْلِ وَمَا وَسَقِ﴾ ھەرۆھە سویندى خواردوہ بە شەوگار كە دادى.

۳- ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا أَتَسَقِ﴾ ديسان سویندى بە مانگ خواردوہ كاتێك جێخونكە دەكات و دەگاتە (۱۴ و ۱۵)، كەواتە: پایەى دووهمى سویند بریتیه له: سویند پێخوړاو.

ئىجا دەتوانين بليين: بە گشتى خوا سویندى بە سى شتان خواردوہ.

۱- يەكەم: بە زاتى خوێ، وهك:

أ- له سوورەتى (الذاريات) له ئايەتى (۲۳) دا دەفەرموى: ﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ واتە: سویند بە ھەرۆردگارى ئاسمانەكان و زەوى، خوا سویند خواردوہ بە ھەرۆردگارى ئاسمانەكان و زەوى، كە خوێەتى.

ب- ھەرۆھە له سوورەتى (الحجر)، له ئايەتى (۹۲) دا دەفەرموى: ﴿فَوَرَبِّكَ لَسْتَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾.

ج- ھەرۆھە له سوورەتى (النساء) دا دەفەرموى: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾.

۲- سویند پێخوراوى دووهم: بە نسبەت خواى ھەرۆردگەرۆھە، سویندى خواردوہ بە کردەوى خوێ، بۆ وینە: ﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا﴾ ⑤ و ﴿وَالْأَرْضِ وَمَا طَحْنَهَا﴾ ⑥ و ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ ⑦، ئەمانە ھەموویان له سوورەتى (الشمس) دا ھاتوون

له ئايەتەكانى: (۵ و ۶ و ۷) دا:

ا- ﴿وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا﴾، سوئند به ئاسمان و به دروستکردنه که ی.

ب- ﴿وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَاهَا﴾، سوئند به زهوی و به پانراخستنه که ی.

ج- ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾، سوئند به نهفس و بهو زاته ی ریکیخستوه، که واته: جاری وایه خوا ﴿سَوَّاهَا﴾ سوئند دهخوات به کرده وه که ی خو ی.

هه لیه ته: ﴿وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا﴾ ۵ ﴿وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَاهَا﴾ ۶ ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ ۷، تهفسیری دیکه شیان هه یه، که (ما) مه به ست لیره دا پیی خوی پهروه دگاره واته: ئه و زاته ی دروستیکردوه، دهشگونجی (ما)، لیره دا (ما المصدریه) یه بی.

۳- سوئند پی خوروی سییه م: بو خوی پهروه دگار، ئه وه یه که سوئند دهخوات به دروستکراوه کانی خو ی، بو وینه: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ ۱ ﴿وَالنَّجْمِ﴾، سوئند به ئه ستیره، کاتیک ئاوا ده بی، هه لیه ته زوره ی سوئند پیخوراوه کانی خوی پهروه دگار، دروستکراوه کانن، وه ک: ﴿وَالَّذَرِيَّتِ ذَرُوءًا﴾ ۱ ﴿فَالْحَمَلَاتِ وَقَرًا﴾ ۲ ﴿فَالْجَرِيَّتِ يَسْرًا﴾ ۳ ﴿فَالْمَقْسِمَاتِ أَمْرًا﴾ ۴ ﴿وَالذَّارِيَّاتِ﴾، ههروه ها له سووره تی (الصافات) دا: ﴿وَالصَّافَّاتِ صَفًّا﴾ ۱ ﴿فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا﴾ ۲ ﴿فَالتَّالِيَّاتِ ذِكْرًا﴾ ۳ ﴿وَالصَّافَّاتِ﴾، نجا ئه و شته ش که سوئندی پی دهخوری، دهگونجی ئاشکرا بی و دهشگونجی په نهان بی، یانی: (مُظْهَر) بی، وه ک: ﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ ۲۲ ﴿وَالذَّارِيَّاتِ﴾، یاخود (مُضْمَر) بی، وه ک: ﴿لَتَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ﴾ ۱۸۱ ﴿وَأَنفُسِكُمْ﴾، آل عمران، واته: سوئند به خوا تا قی ده کرینه وه له سامانیستانداو له خودی خویشاندا.

پایه ی سییه می سوئند خواردن: وهلامی سوئند یاخود سوئند لهسه ر خورواه (مُقَسَّم علیه) که.

به زوری وایه خوا ﴿سَوَّاهَا﴾ وهلامی سوئنده کان دهقرتینی، له بهر ئه وه ی دیارو ئاشکرایه، بو وینه: که خوی پهروه دگار له سووره تی (النازعات) دا دهفه رموی: ﴿وَالزَّارِعَاتِ غَرْفًا﴾ ۱ ﴿وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا﴾ ۲ ﴿وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا﴾ ۳ ﴿فَالسَّائِفَاتِ سَبْحًا﴾ ۴

فَالْمُدْرِبَاتِ أَشْرًا ﴿٥﴾ ديار نيه سوئند له سەر خوراوه که چييه، به لَام به سياق و سه ليقه ده زانری، يانی: ﴿لَتُبْعَنَّ﴾ ﴿٧﴾ التَّغَابِنَ، به دَلْنِيای زیندوو ده کړننه وه، ههروه ها له زۆر شویناندا، خوا وه لَامی سوئنده که ی قرتانده، بۆ ئه وهی زیاتر له واتايه كه هه لَبْگري.

برگهی چوارهم: حیکمه ته کانی سوئند خواردنه کانی خوا ﴿٦﴾:

حیکمه تی سوئند خواردنه کانی خوا ﴿٦﴾ زۆرن، به لَام ئیمه پینج حیکمه تی سه ره کيان لی باس ده که یین:

۱- یه که م حیکمه ت که ئامانجی سه ره کیی سوئند خواردنه، بریتیه له جه ختکردنه وه له و راستیه ی پاده گه به نری و، دَلْنیا کردنه وه ی لایه نی به رانه بر، خوا ی پهروه دگار سوئند ده خوات بۆ ئه وه ی لایه نی به رانه بر دَلْنیا بکاته وه، بۆ وینه خوا ﴿٦﴾ ده فه رموی: ﴿بِالْقَالِمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ القلم.

سوئند به قه لَم و به وه ی ده ی نووسن، تۆ به هو ی چاکه ی پهروه دگار ته وه شیت نی. لیره دا دوئندراو پیغه مبه ری خوا یه ﴿٦﴾ له بهر ئه وه ی ناحه زه کانی تۆمه تباریان ده کرد، که شیته، یا خود جادووی لی کراوه و ده ستی لیوه شینراوه.

۲- حیکمه تیکی دیکه ی سوئند خواردن، پروونکردنه وه ی راستیه که که خه لکێك نکووولی لی ده کات، بۆ وینه: پۆژی دوا یی، خوا ﴿٦﴾ له سووره تی (القیامة) ده فه رموی: ﴿لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ ﴿١﴾ وَلَا أَقِيمُ بِالنَّفْسِ الْوَلَامَةِ﴾ ﴿٢﴾ القیامة، لیره دا حیکمه تی سوئند خواردن به پۆژی قیامه ت، ئه وه بووه که ئه وان نکووولی یان کردوه له پۆژی هه لسانه وه، خوا ﴿٦﴾ ده فه رموی: نه خیر (راست ناکهن)، سوئند ده خۆم به پۆژی هه لسانه وه، ههروه ها (راست ناکهن) سوئند ده خۆم به نه فسی زۆر په خنه گر (له خوی)، ئنجا پۆژی هه لسانه وه که خواش سوئندی پی بخوات، مانای وایه پۆژیکی مه زنه و راسته ودی، خوا دَلْنیای ده داته ئه و که سانه ی سوئنده که یان بۆ ده خوات، له سه ره ئه وه.

۳- سېھم جارى وا ھەيە، خوا ﷻ سوئند بە شتېك دەخوات، تاكو سەرنجى خەلك پاكىشى بۇ بايەخى ئەو شتە، بۇ وئە دەفەرموى: ﴿وَالَّتَيْنِ وَالْزَيْتُونِ ۝۱ وَطُورِ سِينِ ۝۲ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝۳﴾، والتين، واتە: سوئند بە ھەنجىرو بە زەيتوون و، سوئند كىيى سىناو، سوئند بەم ولاتە بە ھېمن و ئاسايىشە (كە مەبەستى پى مەككەيە) واتە: خوا ﷻ سەرنجى خەلك پادەكېشى بۇ گرنگى ھەنجىرو زەيتوون و كىيى سىناو مەككە، ياخود: ئەو شوئىنە ھەنجىرو زەيتوونى لى دەروئىن، كە شام و قەلەصطىنەو، ئەودەش پاي ھەندىك لە زاناپانە.

ھەروەھا خوا ﷻ لە سوورەتى (الذارىيات) دا دەفەرموى: ﴿وَالْذَارِيَّتِ ذَرَوَا ۝۱ فَالْحَمَلِيتِ وَقَرَا ۝۲ فَالْجَزِيَّتِ يُسْرَا ۝۳ فَالْمَقْسِمَتِ أَمْرَا ۝۴﴾، الذارىيات، كە ئەو ھەم بۇ دۇنيا كەرنەو ھى لايەنى بەرانبەرە، ھەم بۇ سەرنجرا كېشەنى خەلكىشە بۇ گرنگى ئەو شتەنى خوا سوئندى پى خواردوون: ﴿وَالْذَارِيَّتِ ذَرَوَا ۝۱﴾، سوئند بەو بايانە پادەمالن بە پاماشت، ﴿فَالْحَمَلِيتِ وَقَرَا ۝۲﴾، ئنجا سوئند بەو بايانە پارى قورس ھەلدەگرن، ياخود كەشتىيەكان كە لە دەريادا بارى گران ھەلدەگرن، ﴿فَالْجَزِيَّتِ يُسْرَا ۝۳﴾، ئنجا سوئند بەوانە زۆر بە ئاسانى دەپۆن، كە ھەورەكانن، لە فەزادا دەپۆن، ياخود ديسان مەبەست پى كەشتىيەكانن، ﴿فَالْمَقْسِمَتِ أَمْرَا ۝۴﴾، ھەروەھا سوئند بەوانە كاروبار دابەش دەكەن، كە مەبەست پى فرىشتەكانن.

۴- جارى واش ھەيە خوا ﷻ سوئند بە ھەندىك شت دەخوات، لەبەر ئەو ھى كەسانىك بوون شتە ماددىيەكانيان، نادىدە گرتوون، يان بە كەميان تەماشىا كەردوون و زىدەپۆيان كەردەو، لە لايەنى پووحي و مەعنەويى دا، لەسەر ھىسابى لايەنى ماددىي و بەرھەست.

بۇ وئە: خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ الْجُومِ ۝۷۵ وَإِنَّهُ لَأَسْمُ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمُ ۝۷۶﴾، الواقعة، واتە: نەخىر راست ناكەن، سوئند دەخۆم بە پى و شوئى ئەستىرەكان و، ئەگەر بشزانن ئەو سوئندىكى مەزنە، كەواتە: ئەو شتەنى خوا سوئندىان پى دەخوات، چ پى و شوئى ئەستىرەكان بن، چ ئەستىرە:

﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ ۱ النجم، چ كىوى (طور) و... هتد: ﴿وَالطُّورِ﴾ ۱ وكنب مَسْطُورِ ﴿۲﴾ فِي رَقٍّ مَّنْشُورِ ﴿۳﴾ وَاللَّيْلِ أَلْمَعُورِ ﴿۴﴾ وَالسَّجِّفِ الْمَرْفُوعِ ﴿۵﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿۶﴾ الطور، چ قەلەم و دېر: ﴿وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ ۱ القلم، به لى ئهوشتانهى خوا سوئنديان پى ده خوات، كه شته مادديه كانن، بۇ بهر په رچدانه وهى ئهوانه يه كه ئەم دنياو واقعە مادديهى تتيذا ده ژين، ناديدە يان گرتوون و زېده پۇيان كرده له رووى رووحى و مه عنه وييه وهو، دنياو لايه نى ماددى و واقعىيان، وهك خهون و خه يال ته ماشا كرده، كه نه خيّر و انيه، وهك ئيوه ده لىن، ئه وه تا خوا سوئند ده خوات به ته ستيره و مانگ و خور، سوئند ده خوات به گهردوون و، سوئند ده خوات به ئاسمان و به زهوى.

۵- حيكمه تىكى ديكەى سوئند خواردنى خوا ئه وه يه، خوا ﴿۶﴾ ده يه وى بۇ چوونى خه لىكك راست بكا ته وه بهر انبه ره دروستكراوه كانى، كه به پيجه وانەى ئهوانەى پيشيوه، ئەمان زېده پۇيان كردهو، پييان وابوو ئه دروستكراوه مادديانه هه ن، له پشتيانه وه شتىكى ديكه نيه و ده ستى به ديهيتر و خاوه ن پهروه دگاريك لهوباره وه له كاردا نه بووه و نيه!

بۇ وئنه: خوا ﴿۷﴾ ده فه رموى: ﴿وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا﴾ ۱ وَالْقَمَرِ إِذَا لِلَّهَا ﴿۲﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ﴿۳﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿۴﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ﴿۵﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَرَاهَا ﴿۶﴾ وَالنَّفْسِ وَمَا سَوَّاهَا ﴿۷﴾ الشمس، وهك ده بينين خواى بهر زى مه زن له م ئايه تانه دا يازده (۱۱) سوئندان ده خوات:

۲،۱: سوئند به خور و به تيشكه كهى ﴿وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا﴾ .

۳: سوئند به مانگ كه به دواى خوردا ديت ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا لِلَّهَا﴾ .

۴: سوئند به پوژگار كه زهوى ده دره وشينته وه ﴿وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا﴾ .

۵: سوئند به شهوگار كه دايدە پوښى - واته: زهوى - ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا﴾ .

۷:۶: سوئند به ئاسمان و به بنیانه‌ره‌که‌ی - که خوايه- ﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا﴾ .

۹:۸: سوئند به زهوی و به پانراخه‌ره‌که‌ی - که خوايه- ﴿وَالْأَرْضِ وَمَا طَحْنَهَا﴾ .

۱۱،۱۰: سوئند به نه‌فس و به ریک‌خه‌ره‌که‌ی ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ .

که‌واته:

بزنانن که خور و مانگ و رور و شهو و ئاسمان و زهوی و نه‌فس، به‌دیهینه‌ر و خاوه‌ن مشوورخوریکیان هه‌یه که خوای به‌رز و وینه‌یه.

هه‌روه‌ها ده‌شگونج زور حیکمه‌تی دیکه له باره‌ی سوئند خوارده‌نه‌کانی خوای په‌روه‌ردگاروه به‌خینه‌ر وو.

برگه‌ی پینجه‌م و کو‌تایی: کو‌ی سوئنده‌کانی خوا ﴿لَهُ سَهْرَتَايَ سُووَرَه‌تَه‌کَاند، به پئی تیرامانی من نهو سوو‌ره‌ته‌مو‌باره‌کانه‌ی به سوئند ده‌ست پنده‌که‌ن، نه‌گه‌ر هه‌چیانم له بیر نه‌چووین، بیست و سئ (۲۳) سوو‌ره‌تن و، به پئی ریزبه‌ندیی موص‌حه‌ف نه‌مانه‌ن:

۱- سوو‌ره‌تی یه‌که‌م: سوو‌ره‌تی (یس): ﴿يَسَّ ۱﴾ وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ ﴿۲﴾ [دوو پیتی] یاسین، سوئند به‌قورانی قسه‌زان و کاربه‌جی، دوابی هه‌ر یه‌کسه‌ر وه‌لامی سوئنده‌که‌ش هاتوه: ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۳﴾، واته: به‌دنایی تو له په‌وانه‌کراوانی (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د!!)

۲- سوو‌ره‌تی دووهم: سوو‌ره‌تی (الصافات)، که خوا ﴿لَهُ سَهْرَتَايَ سُووَرَه‌تَه‌کَاند، به سئ سوئندان ده‌ستی پنده‌کات: ﴿وَالصَّفَّاتِ صَفًّا ۱﴾ فَالْزَجْرَتِ زَجْرًا ۲﴾ فَالْزَجْرَتِ زَجْرًا ۳﴾ إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۴﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ ۵﴾، له‌ویشدا دیسان خوا سئ شته سوئند پی‌خوراوه‌کان هاتوون، به‌لام سوئند له‌سه‌ر خوراوه‌که‌ش هه‌ر هاتوه، ده‌فه‌رموئ: سوئند به‌ریز بووه‌کان به‌ریز بوون، ﴿فَالْزَجْرَتِ زَجْرًا ۳﴾، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی تیوه ده‌خو‌رن، به تیوه خو‌رن، ﴿فَالْزَجْرَتِ زَجْرًا ۳﴾، ئنجا نه‌وانه‌ی زی‌کر ده‌خوئنه‌وه

ياخود زىكر باس دەكەن، كە بە پاي زۆرىەي زۆرى زانايان ھەرسىكيان مەبەست پىيان فرىشتەكانن، ئەو فرىشتانەي بە پىز دەوەستن و، ئەو فرىشتانەي شەيتانەكان دەردەكەن و، ئەو فرىشتانەي ئايەتەكانى خوا، (ذكى) خوا دەخویننەو بەسەر پىغەمبەران دا، وەلامى سویندەكەش: ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾، بە دلىيى پەرستراوى ئىوہ يەك پەرستراوہ، پەرورەدگارى ئاسمانەكان و زەوى و رۆژھەلاتەكانە.

۳- سوورەتى سىيەم: سوورەتى (ص)ە، كە بە سویند دەست پىدەكات: ﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾ ۱، بەلام وەلامى سویندەكە نەھاتوہ.

صاد (پىتىكە) سویند بە قورئانى خاوەن بىرکردنەوہ، يان خاوەن پەندو ئامۇزگارىي.

۴- سوورەتى چوارەم: كە بە سویند دەست پىدەكات، سوورەتى (الزخرف)ە: ﴿حَم وَالْكِتَابِ الْمُمِينِ﴾ ۲، (حا) (مىم) سویند بە كىتپى رۆشن، يان رۈونكەرەوہ.

۵- سوورەتى پىنجەم: سوورەتى (الدخان): ﴿حَم ۱ وَالْكِتَابِ الْمُمِينِ﴾ ۲، (حا) (مىم) سویند بە كىتپى رۆشن، يان رۈونكەرەوہ.

ئەمانە ھەموويان، واتە: سوورەتەكانى: (يس، ص، الزخرف، الدخان)، دوايى سوورەتى (ق)ىش كە لە دوايى ئەوانەوہ دى، لە ھەموويان دا سویند بە قورئان خوراوہ.

۶- سوورەتى شەشەم: سوورەتى (ق) ئەويش ديسان بە سویند دەست پىدەكات: ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ ۱.

قاف، سویند بە قورئانى خاوەن شكۆ، لەويش ديسان وەلامى سویندەكە نەھاتوہ بە ئاشكرا، بەلام لە پەردەدا ھاتوہ: ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ ۱، ﴿بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَاذِبُونَ هَذَا نَسْيٌ عَجِيبٌ﴾ ۲، وەك: سویند بە قورئان، بە قورئانى خاوەن شكۆ، تۈ رەوانەكراوى، ياخود زىندوو دەكرىنەوہ.

۷- سوره‌تی هه‌وته‌م: سوره‌تی (الذاریات)ه، که ئه‌ویش به سویند ده‌ست پیده‌کات:
﴿وَالَّذِي نَبَذَ رَوْحًا ۱﴾ فَالْحَمَلَاتِ وَقَرَأَ ۲ ﴿فَالْجُرَيْتِ يَمْرًا ۳﴾ فَالْمَقِصَتِ أَمْرًا ۴
﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ۵﴾ وَإِنَّ الْبَيْنَ لَوْعٌ ۶ ﴿سویند به‌و بایانه‌ی راماله‌رن به راماشتن،
ئنجا سویند به‌و که‌شتیانه‌ی باری قورس هه‌لگرن، یاخود: به‌و هه‌ورانه‌ی باری قورس
هه‌لگرن (که بارانه‌و)، سویند به‌و که‌شتیانه‌ی به ئارامییی رۆیون (له ده‌ریادا)، (یاخود:
سویند به هه‌وره‌کان) و، سویند به‌وانه‌ی کاروبار دابه‌شکه‌رن (سویند به‌و چوارانه)
﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ۵﴾ وَإِنَّ الْبَيْنَ لَوْعٌ ۶ ﴿ئه‌وه‌ی به‌لێنتان پێ ده‌دری راسته‌و،
سزاو پاداشت دێ، ده‌رده‌که‌وێ و ده‌چه‌سپن.

۸- سوره‌تی هه‌شته‌م: سوره‌تی (الطور)، خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَالْطُّورِ ۱﴾ وَكَتَبَ مَسْطُورِ ۲
﴿فِي رَقٍ مَّنْشُورٍ ۳﴾ وَالْيَتِيبِ الْمُعْجَرِ ۴ وَالْأَسْفَفِ الْمَرْفُوعِ ۵ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۶
﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوْعٌ ۷﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۸ ﴿له‌وێشدا دیسان وه‌لامی هه‌ر
پێنج سوینده‌که، هاته‌و سویند به‌طور [ناوی کێو و چیا به‌گشتی، یاخود چیا به‌کی
تایبه‌ته‌که مووسا ﷺ له‌سه‌ری گفتوگۆی له‌خرمه‌ت خوای په‌روه‌ردگارا کردوه]، و
به‌کتیبکی نووسراو (که ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی ته‌ورات بێ) له‌پێستیکی نووسراودا
[یاخود: مه‌به‌ست پێی قورئانه‌و خوا هه‌والیداوه که ئه‌و قورئانه‌و ده‌نووسریته‌وه له
پێست و چه‌رمدا] ئنجا سویند به‌مالی ئاوه‌دان [که (که‌به‌یه‌یه، یاخود مالیک له ئاسمان
و که‌به‌ی فریشته‌کانه‌و] سویند به‌سه‌ربانی به‌رز کراوه (که ئاسمانه‌و) و سویند به
ده‌ریای پرکراو، [یاخود: ده‌ریای کلپه‌سه‌ندوو]، سزاو تازاری په‌روه‌ردگارت دێ و، هه‌یج
به‌ر په‌رچه‌ده‌ره‌وشی نیه.

۹- سوره‌تی نۆیه‌م: که به سویند ده‌ست پیده‌کات، سوره‌تی (النجم)ه: ﴿وَالنَّجْمِ ۱﴾
﴿إِذَا هَوَىٰ ۱﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۲ ﴿وَمَا يَبْطِئُ عَنِ الْمَوْتِ ۳﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ
يُّوحَىٰ ۴ ﴿له‌وێشدا دیسان سویند پتخوراو هاته‌وه، سویند له‌سه‌ر خویندراویش
هه‌ر هاته‌وه، سویند به‌ئه‌ستیره‌ کاتیک ئاوا ده‌بێ، یاخود ده‌که‌وێ، ﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ
وَمَا غَوَىٰ﴾ هاوه‌له‌که‌تان (که موحه‌مه‌ده ﷺ) نه‌رێ لێ تیکچوووه نه‌بێمرادو بێ

ئاکامىش بوۋە، ﴿وَمَا يَطِيقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾، لە ئارەزووشە قەسە ناکات، ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾، بەلکو (ئەو قورئانە) سەرووشى خوايە بوى دەكرى.

۱۰- سوورەتى دەيەم: سوورەتى (القلم): ﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝۱﴾ مَأْتِ بِعِمَّةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿۲﴾، واتە: نوون، سوئند بە قەلەم و بەھوى دەنيووسن، تو (ئەي موحەممەد!) بەھوى چاکەي پەرورەدگار تەھە شيت نى.

۱۱- سوورەتى يازدەيەم: سوورەتى (القيامة): ﴿لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝۱﴾ وَلَا أَقِيمُ بِالنَّفْسِ الْوَأَمَةِ ﴿۲﴾، واتە: نەخىر (وانيە) سوئند دەخۆم بە پۇزى قيامەت، نەخىر (وانيە) سوئند دەخۆم، بە نەفسى پەخنە لە خۆگر، وەلامى سوئندەكەش نەھاتە، بەلام بە سىاق و سەليقە دەزانى، واتە: تېوە زىندوو دەكرىتەھەو سزاو پاداشتتەن لە پيشە.

۱۲- سوورەتى دوازەيەم: سوورەتى (المزلات): ﴿كە بە پىنج سوئندان دەست پىتدەكات: ﴿وَالْمُرْسَلَتِ غُرَقًا ۝۱﴾ فَأَلْعَصَصْتِ عَصْفًا ﴿۲﴾ وَالنَّشْرِتِ نَشْرًا ﴿۳﴾ فَأَلْفَرَقْتِ فَرَقًا ﴿۴﴾ فَأَلْمَلِقَيْتِ ذِكْرًا ﴿۵﴾ عَذْرًا أَوْ نَذْرًا ﴿۶﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوُفْعٍ ﴿۷﴾﴾، لەوئيشدا ديسان وەلامى سوئندەكە هاتە: ﴿وَالْمُرْسَلَتِ غُرَقًا ۝۱﴾ فَأَلْعَصَصْتِ عَصْفًا ﴿۲﴾، راي زالتى زانايان ئەوئەيە: كە مەبەست پىي بايەكانە، ئەو بايانەي تېردراون بە دواي بەكدائ، بە توندىي هەلەدەكەن، ئنجا: ﴿وَالنَّشْرِتِ نَشْرًا ﴿۲﴾ فَأَلْفَرَقْتِ فَرَقًا ﴿۳﴾ فَأَلْمَلِقَيْتِ ذِكْرًا ﴿۴﴾ عَذْرًا أَوْ نَذْرًا ﴿۵﴾﴾، مەبەست پىيان فريشتەكانن كە بالەكانيان پلاو دەكەنەھەو، ھەق و ناھەق لىك جيا دەكەنەھەو، (ذكرى) خواي پەرورەدگار فرى دودەن و دەھاوئىن و، دەينىرن بو پىغەمبەران، وەلامى سوئندەكەش ئەوئەيە: ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوُفْعٍ﴾، ئەوئەي بەلئىنتان پى دەدرى دى و، روو دەدات.

۱۳- سوورەتى سىزدەيەم: كە بە سوئند دەست پىتدەكات، سوورەتى (النازعات): ﴿وَالنَّازِعَاتِ غُرَقًا ۝۱﴾ وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا ﴿۲﴾ وَالنَّسِيجَاتِ سَبْجًا ﴿۳﴾ فَأَلْسَنِغَتِ سَبْجًا ﴿۴﴾ فَأَلْمَدَرَاتِ أَمْرًا ﴿۵﴾، ئەمانەش پىنج سوئند كە تىمە دوايى بە درىزىي قەسيان لەسەر دەكەين، ديسان ئەمانىش وەلامى سوئندەكان ديار نى، بەلام بە سىاق دەيزانين.

۱۴- سۈرەتى چۈشەندۈرۈلگەن: سۈرەتى (البروج): ۵: ﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتَ الْبُرُوجِ ۝۱﴾ ۱. ﴿وَالْيَوْمَ الْوَعْدِ ۝۲﴾ ۲. ﴿وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝۳﴾ ۳. ﴿قِيلَ أَصْحَابُ الْأَعْدَادِ ۝۴﴾ ۴. ئەمەلىي چۈشەندۈرۈلگەن دېيىش ۋە ئاملى سۈيىندەكە ديار نىيە، بەلەم بەسايىق ۋە سەلىقە زانراۋە.

۱۵- سۈرەتى پازدەيەم: سۈرەتى (الطارق): ۵: ﴿وَالسَّمَاءَ وَالطَّارِقَ ۝۱﴾ ۱. ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝۲﴾ ۲. ﴿النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝۳﴾ ۳. ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝۴﴾ ۴. لىرەدا ۋە ئاملى دوو سۈيىندەكە ديارە، سۈيىندەكە ئاسمان ۋە بە تارقىق، ئەۋ ئەستېرەيە دىي، ﴿النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝۳﴾ ئەستېرەيەكى كۈنكەرە (بە تىشكەكەي دېر بە تارىكىي دەدا) ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝۴﴾ ۴. ھىچ ئەسسىك نىيە، مەگەر پارىزەرىكى بە سەرەۋەيە.

۱۶- سۈرەتى شازدەيەم: سۈرەتى (الفجر): ۵: ﴿وَالْفَجْرِ ۝۱﴾ ۱. ﴿وَالْيَلِ الْغَسَقِ ۝۲﴾ ۲. ﴿وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝۳﴾ ۳. ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ۝۴﴾ ۴. ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۝۵﴾ ۵. ئەمەلىي پىنج سۈيىندەكە ۋە ئاملى سۈيىندەكە ديار نىيە، سۈيىندەكە بەرە بەيان ۋ، سۈيىندەكە دە شەۋەكان، (زۆرەي زانايان دەلەين: دەشەۋەكەي مانگى (ذي الحجة) ن كە شەۋى كۆتايان جەزنى قوربانە)، ﴿وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝۳﴾ سۈيىندەكە جۈۋۋ ۋە بە تارك (جۈۋۋەكە ھەموو درۈستكراۋانى خوان، تاركىش خۋاي پەرۋەردگارە)، ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ۝۴﴾ سۈيىندەكە شەۋگار كە دەۋرا، ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۝۵﴾ ۵. ئايا لەۋ شتاندەدا سۈيىندەكە خۋاردن ھەيە، بۆ خاۋەن عەقلان؟ (ھەموو ئەۋانە شايستەن سۈيىندەكە پىن بخورى؟).

۱۷- سۈرەتى ھەقدەيەم: سۈرەتى (البلد): ۵: ﴿لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝۱﴾ ۱. ﴿وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝۲﴾ ۲. ۋاتە: ۋانىيە (ۋەك تېۋە دەلەين) سۈيىندەكە خۋم بەم ۋلاتە، لە ھالەيكدا تۆ نىشتەجىي لەم ۋلاتەدا، ﴿وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ۝۳﴾ ۳. ھەرۋەھا سۈيىندەكە ھەر دايك ۋ بايىك ۋ بە ھەر رۆلەيك، ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝۴﴾ ۴. (ئەۋە ۋە ئاملى سۈيىندەكەيە) بە دىلئايى مەرۋفمان لە رەنج ۋ ناپەھەتتىدا خولقاندە، (ژيانى مەرۋف ھەموۋى بىرىتتە لە رەنج ۋ زەھمەت ۋ ھەۋلدان ۋ تىكۆشان، ياخۇد درۈست بوۋنى مەرۋف بە قورسىي ۋ زەھمەت ھاتۋە ۋە قۇناغى جۇراۋ جۇردا تىپەپىۋە).

۱۸- سووره تی هه ژده یه م: که به سویند دهستی پیکردوه، سووره تی (الشمس):

﴿وَالشَّمْسُ وَضَحَهَا ۝۱ وَالْقَمَرُ إِذَا لِلَّهَا ۝۲ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ۝۳ وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ۝۴ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَاهَا ۝۵ وَالْأَرْضُ وَمَا صَحَّاهَا ۝۶ وَنَفْسٌ وَمَا سَوَّاهَا ۝۷ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝۸ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَّاهَا ۝۹ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝۱۰﴾، ته مایش یازده سویندن و

دوو ئایه تی (۹ و ۱۰) ش وه لای سوینده کهن و، ئه مه تاکه سووره تیکه یازده سویندی تیدا خوراون، خوی پهروه ردگار سویند ده خوا به یازده شتان، وه لای سوینده کاش نه وه یه: ئه وه که سهی خوئی پاک و چاک ده کات، سه رفرازه، ئه وه که سهی خوئی له بن چلکی گونا هان دا په نهان ده کات، په شیمان و به دبه خت و بيمارده.

۱۹- سووره تی نۆزده یه م: که به سویند دهست پیده کات، سووره تی (اللیل):

﴿إِذَا يَغْشَى ۝۱ وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى ۝۲ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۝۳ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ۝۴﴾، ئه وان ش سئ سویندن، وه لای سوینده کانیش نه وه یه: ﴿إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى﴾، تیکوشان و هه وه کانی تیوه جوړاو جوړن.

۲۰- سووره تی بیستم: که به سویند دهست پیده کات، سووره تی (الضحی):

﴿وَاللَّيْلُ إِذَا سَجَى ۝۲ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ۝۱﴾، سویند به چیشته نگاوو سویند به شه وگار، که به تاریکیه که ی داده پوشی، ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾، ئه وه ش وه لای سوینده که یه، پهروه ردگار نه وازی له تو هینا وه وه نه لیشت تووره یه، به پیچه وانیه ئه وه وه که کافره کان بانگه شه یان ده کرد.

۲۱- سووره تی بیست و یه که م: که به سویند دهست پیده کات، سووره تی (التین):

﴿وَاللَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ ۝۱ وَطُورِ سِينِينَ ۝۲ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝۳ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝۴﴾، خوا سویند ده خوات به چوار شتان: ﴿وَاللَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ ۝۱ وَطُورِ سِينِينَ ۝۲ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝۳﴾، سویند به ههنجیرو، به زهیتون و، سویند به طووری سینا (کتیو دهشتی سینا) و، سویند به م ولاته پر هیمن و ئاسایشه (که مه بهست پیئ مه که که و دوروبه ریه تی)، ئنجا وه لای سوینده کاش هاتوه: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ

فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿١﴾ به راستی مرقمان له باشرین پیکهاته‌ی ماددی و مه‌نه‌ویی دا هیناوه‌ته دی.

۲۲- سوورته‌ی بیست و دووهم: که به سویند ده‌ست پیده‌کات، سوورته‌ی (العیادیات): ه: ﴿وَالْعَدِیَّتِ صَبَحًا ۝۱﴾ ﴿فَالْمُورِیَّتِ قَدَحًا ۝۲﴾ ﴿فَالْمُعِرَّتِ صَبَحًا ۝۳﴾ ﴿فَأَتَرْنَ بِهِ نَقْعًا ۝۴﴾ ﴿فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝۵﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿۶﴾، نابه‌تی شه‌شه‌میش وه‌لامی سوینده‌که‌یه، خوی میهره‌بان سویند ده‌خوات به‌و نه‌سپانه‌ی به‌ خیرایی ده‌پۆن و سیفه‌ته‌کانی دیکه‌شیان باس ده‌کات، دویی ده‌فه‌رموی: به‌دلنایی مرقف به‌رانبه‌ر به‌ په‌روه‌ردگاری بیخیره.

۲۳- سوورته‌ی بیست و سیه‌م و کو‌تایی: که به سویند ده‌ست پیده‌کات، سوورته‌ی (عصر): ه: ﴿وَالْعَصْرِ ۝۱﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿۲﴾، واته: سویند به‌ (عصر)، نو‌یژی تیواره، یان رۆژگار به‌گشتی، به‌ دلنایی مرقف له‌ زیانباری دایه، واته: مرقفیک که ده‌ستی هیدایه‌تی خوی به‌به‌زه‌ی نه‌گه‌یی‌تی، دویی به‌ چوار مه‌رجان ئه‌و مرقفانه‌ی تووشی زیانباری ناب، جیایان ده‌کاته‌وه، که بریتین له: ئیمان و، کرده‌وی باش و، یه‌کدی راسپاردن به‌ هه‌ق و، یه‌کدی راسپاردن به‌ خوراکری.

ئهو بیست و سی سوورته‌ له‌ قورئاندا، به‌ سویند ده‌ست پیده‌که‌ن.

به‌لأم و‌یرای ئه‌وه‌ چهند سویندیکیش له‌ نیو سوورته‌کان دا هاتوون، بو‌ وینه:

۱- سوورته‌ی (الواقعة): ﴿فَلَا أَقِمْ بِمَوْقِعِ الْتُجُومِ ۝۷۵﴾

۲- هه‌روه‌ها له‌ پیش ئه‌ودا سوورته‌ی (الذاریات): ﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنتُمْ نَاطِقُونَ﴾.

۳- هه‌روه‌ها له‌ سوورته‌ی (التکویر) له‌ نیوه‌ راسته‌که‌یدا: ﴿فَلَا أَقِمْ بِالْخُسْرِ ۝۱۵﴾ ﴿الْجَوَارِ الْكُنْزِ ۝۱۶﴾ ﴿وَالْإِلَّٰلِ إِذَا عَسَّسَ ۝۱۷﴾ ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۝۱۸﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۱۹﴾.

۴- ھەروەھا لە سوورەتی (المعارج) دا: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ﴾ (۱۰).

ھەروەھا لە سوورەتی (الإنشقاق) دا: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ﴾ (۱۱) **وَأَلَيْلٍ وَمَا**
وَسَقٍ﴾ (۱۷) وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾ (۱۸) لَتَرَكِبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾ (۱۹)، ھەلبەتە لە شوینی
دیکەشدا دیسان سویند ھەر خوراوان لە نیو سوورەتەکان دا، بەلام تەنیا ئەو
بیست و سێ سوورەتە بە سویندەکان دەستیان پێکردووە.

مانای گشتیی نایه تہ کان

سهره تا خوا ﴿۱﴾ دهفه رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

به ناوی خوا ی به به زهی به خشنده، واته:

دهستیکردنم به ناوی خوا یه، که نهوش مه بهستی نه ویه:

۱ - نهم کاره ته نیا بو خوا ده کهم.

۲ - نهم کاره به پی شهرعی خوا ده کهم.

۳ - نهم کاره به توانا و بارمه تیی خوا بالادهست ده کهم.

۴ - نهم کاره بو هیئانه دی په زامه ندیی خوا نه نجام ده دهم.

ننجا خوا دهفه رموی: ﴿وَالزَّعَّتْ غَرَقًا ۝۱﴾ وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا ۝۲﴾ وَالسَّيْحَاتِ سَيْحًا ۝۳﴾ فَالْسَّيْحَاتِ سَيْحًا ۝۴﴾ فَالْمَدِيرَاتِ أَمْرًا ۝۵﴾ لیره دا خوا ﴿۱﴾ پینج سویندان ده خوات، زانایان له وباروهه زور مشت و مریان کردوه، که نایا مه بهست له و پینج سویندانه چی و چیه؟ نایا ههر یه که شته، یا خود چهند شتی که؟ که دوا بی تیمه له مه سه له گرنگه کاند، زیاتر تیشکی ده خه ینه سهر.

به لام تیمستا ههر به کورتیی ده لئین: زور به ی زانایان ده لئین: ﴿وَالزَّعَّتْ غَرَقًا﴾، واته: سویند به فریشته ده رکیشه ره کانی پروو چی بی پروا و تاوانباران به توندیی، چونکه وشه ی: (زُع)، به مانای پاکیشانی شتی که له شوینی خو یه وه، وشه ی: ﴿غَرَقًا﴾ ش بو خسته رووی نه ویه، که نه و پاکیشانه گه یشتوته کو تایی، یانی: (مُعْرِقِينَ فِي النَّزْع)، گه یونه کو تایی و زور به توندیی رایانکیشاون، که واته: مه بهست نه و فریشتانن، یان نه و کومه له فریشتانن که پروو چی مروقه کان به تایهت مروقه تاوانبارو بی پروایه کان، به توندیی راده کیشن.

﴿وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا﴾، وهك چوون (نَزَعَ) يانی: (جَذَبَ)، پای كیشا، (نَشْط) يش هه ر به مانای وهرگرتن دێ، به لام (نَشْط) بریتیه له وهرگرتنی شتێك به سووكی، یان به ئاسانی، (أَنْشُوطَةً)، به گرێهه دهگوتری، به ئاسانی بكریتهوه، كهواته: ﴿وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا﴾، يانی: سویند بهو فریشتانهی پرووحی ههندیك له مروقه كان، كه مروقه پرواداره چاكه كاره كانن، به ئاسانی وهردهگرن و به تهسپایی به دهستیانهوه دین.

﴿وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا﴾، سویند بهو فریشتانهی به مهله كردن (له ههوادا) مهله دهكهن، چونكه (السَّيْحُ: الْمَرْءُ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ)، (سَبْحُ): پوشتنی خیرایه له ئاوداو له ههوادا، فریشته كانیش كه خوای پهروهردگار له ئاسمانهوه دهیاننیرۆ بو سه ر زهوی، بو ته نجامدانی تهو کارانهی په یوه ندییان به مروقه كانهوه ههیه، بێگومان ههم به بهرگه ههوادا، ههم پيش بهرگه ههوا، بهو فهزا فراوانه دا كه ههر خوا ده زانی، ماوه كه ی چهنده، دهیبرن، ئنجا دهگه نه سه ر زهوی.

كهواته: سویند بهوانه ی به خیرایی ده پۆن، خیراییه کی سه ر سووپه یته ر.

﴿وَالسَّيِّغَاتِ سَبْعًا﴾، سویند به فریشته به پيشكه وتوووه كان به پيشكه وتنهوه (سابق)، كه سه یكه پيش كه سه یك كه وتبیته وه له پوشتندا، فریشته كانیش پيشپرکه دهكهن، یان خیرایی دهكهن، لێره دا مه به ست له پيشپرکه كردن خیرایی كردنهو كه سه یك له گه ل كه سه یكدا پيشپرکه بكات، دهیهوێ هه موو تینی خوێ تیبكات و به خیرایی بروات.

﴿وَالْمُدْرَاتِ أَمْرًا﴾، سویند بهو فریشتانهی کاروبار به پێوه ده بن و سه ره رشتیی کاره كان دهكهن، (أَمْرًا) به نه ناسراو (نكرة) هاتوه، واته: تهو کارانه ی وه سف ناکرین، یاخود مه به ست پێی زۆرییه، يانی: تهو کاره زۆرانه ی نایه نه ته ژمار.

ئنجا وهك دوا یی باسی دهكهن، ههندیك له زانا یانیش مانای دیکه یان لهو سویندانه داوه ته وه:

ا- ھەندىكىان گوتوويانە: مەبەست پېيان ئەستېرەو خرۆكەكانن.

ب- ھەندىك گوتوويانە: مەبەست پېيان رووحەكانن.

ج- ھەندىك گوتوويانە: مەبەست پېيان ئەسپى موحاھىدو جەنگاۋەرەكانن.

د- ھەندىك گوتوويانە: مەبەست پېيان ئەو كەوانانەن كە رايانكىشاۋن، تېريان پىن ھاويشتوون ... ھتد.

بەلام مانايەك كە زياتر بە عەقل و دلەۋە دەنووسى و، لەگەل سىياقى ئايەتەكانىش دا دەگونجى و، ئەۋەش دىنى كە خۋاي پەرۋەرەدگار سوئىدى پىن بخوات و، بۇ ھەموو مەۋقەكانىش بىشى بە درىۋايى كات و بە پانايى زەمىن، ئەۋەيە كە مەبەست پېيان فرىشتەكانن، چونكە ئەگەر كەۋان بى، پۇرۇگارى تىرو كەۋان بەسەرچوۋە، كاتى خۋى كەۋانىان پاكىشاۋە و تىرەكەيان پىن ھاويشتوۋە، ھەرۋەھا پۇرۇگارى ئەسپىش تېپەرپوۋە، خۋاي پەرۋەرەدگارپىش نەك تەنبا لىرە بەلكو لە چەند شوئىتىكى دىكەش دا بۇ وئىنە: لە سەرەتاي سوۋرەتى (الصفات) دا، ھەر سوئىدى خواردوۋە بە فرىشتەكان، كە كاروبارى گەردوۋنى پىن سپاردوۋن، ۋەلامى سوئىندەكەش لىرەدا ديار نىيە، بەلام دەزانىن كە مەبەست پىن ئەۋەيە: سوئىند بەو فرىشتانەي ئەو كارانە ئەنجام دەدەن، ئىۋە زىندوۋ دەكرىنەۋەو سزاۋ پاداشت چاۋەرپىتان دەكات، بە چى دەزانىن؟ بەۋە دەزانىن كە ئەم سوۋرەتە ھەموۋى ۋەك لە پىناسەكەيدا گۇمان: چۋاردە ئايەتى سەرەتاي، ھەرۋەھا سىزدە ئايەتى كۇتايى ھەموۋيان لە بارەي پۇرۇ دوايىھەۋەن، ئىنجا بەسەرھاتى موۋساش عَلَيْهِ السَّلَام لە دوازە ئايەتدا و، دوايى ھەندىك لە دياردە سەرنچراكىشەكانى گەردوۋن لە ھەۋت ئايەتدا نىۋاخن كراۋن، ئەۋانىش دەكەنە نۆزدە ئايەت، بەلام لە راستىيدا ئەۋەي ئامانجى سەرەكەيە لەم سوۋرەتەدا، باسى پۇرۇ دوايىيە.

ئىنجا خوا يَا أَيُّهَا النَّازِعَاتُ دەفەرەمۇي: يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّجِفَةُ، ئەو پۇرۇي لەرزىنەۋەكە دەلەرزىتەۋە، ياخود ئەو پۇرۇي زەۋى دەلەرزىتەۋە، يَوْمَ الرَّجِفَةُ، دەگونجى

مه به ست پئی خودی له رزینه وه که بئی، که له دواى فووی یه کهم به که پانادا دیته دی، ده شگونجی مه به ست پئی زهوی بئی، ئەو زهوییهی له ئەنجامی فوو کردن به که پانادا، بۆ جاری یه کهم دههه ژئی و دهله رزیته وه.

﴿تَبِعُهَا الرَّادِفَةُ﴾، شوینکه وتوو که به دواى دادی، شوینکه وتوو که (الرادية) مه به ست پئی فووی دووه مه، له ئەنجامی فووی دووه میش دا ئاسمانه کان و زهوی جاریکى دیکه دهله رزن، بۆ جاری یه کهم تاخیر زه مان پهیداده بئی و، بۆ جاری دووه قیامهت و زیندوو کرانه وه وه له سترانه وه پهیداده بئی، ده شگونجی مه به ست له: (الرادية) هه ر خودی ئەو دهنگه گه وره یه بئی، که له ئەنجامی فوو کردن به که پانادا ده بئی، واته: فووی یه کهم ده کړی و، فووی دووه می به دوا دی.

﴿قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ﴾، دلالتیک لهو پوژدها پر ترس و له رزو، هه راسان، ئوقره یان لئ هه لگراوه.

﴿أَبْصَرُهَا خَشِيعَةً﴾، چاوه کانیاں ترس و بیهان لئ دهباری، چاوه کان مات و چهیران.

﴿يَقُولُونَ أَيْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ﴾، ده لئین: ئایا ئیمه ده گپردرئینه وه بۆ حاله تی پشیمان، ﴿لَمَرْدُودُونَ﴾، یانی: (مُرْجَعُونَ)، ئایا ئیمه ده گپردرئینه وه؟ ﴿فِي الْحَافِرَةِ﴾، ئەمه تهعبیریکه له زمانى عه پهبیدا: (رَجَعَ فِي حَافِرَتِهِ، رَجَعَ فِي الْحَافِرَةِ)، گه پرایه وه بۆ حاله تی پشوو، مه به ستیاں پئی ئەوه یه: ئایا ئیمه دواى ئەوه ی ده مرین، جاریکى دیکه ده هتیرئینه وه بۆ ژیاں، (ژیا ئیکى دیکه که له پوژی دوایدایه)؟ ﴿أَيْنَا﴾، خویندراویشه ته وه: (إِنَّا لَمَرْدُودُونَ)، پرسیار کردنه کهش پرسیارى لیکردنى نکوولیکه رانه و په خنه گرانه یه، ئەگه ر خویندنه وه ی: (إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ) ش بئی به شیوه ی پرسیارکردنه، ئایا ئیمه ده گپردرئینه وه بۆ حاله تی پشیمان و دواى ئەوه ی مردین، جاریکى دیکه، ده خرئینه وه ئیو ژیا ئیکى

دیکه؟ ﴿أَذَا كُنَّا عِظْمًا نَّجْرَةً﴾، تابا دواى ئەوەی بووین بە تېسقانی پرتووگاوو
 ڕزیو؟ یانی: ئەوە شتیکی زۆر دوورەو هەرگیز ناگونجی شتی وا ڕووبدات.

﴿قَالُوا نَلَاكَ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ﴾، گوتیان: کەواتە: ئەوە گەڕانەوێهەکی زۆر
 زیانبارانە، واتە: گەڕانەوێهە کە ئێمە زۆر زیانی لێ دەکەین، ئەگەر وابێ،
 هەلبەتە لێرەدا مەبەستیان پێی ئەوە نەبوو، ڕوایان بەو گەڕانەوێهە هەبی،
 ئنجا ئەو زیانەش هەبی کە لەو گەڕانەوێهە دەیکەن، بەلکو ئەوە جوړیک بوو
 لە توانجەدان و گالتە پیکردن، خواى پەرەوەر دگاریش لەوە لایاندا دەفەرموی:
 ﴿فَلَمَّا هِيَ زَجْرًا وَجْدَةً﴾، ئەو زیندوو کرانەوێهە لێسرانەوێهە هاتنی قیامەتە،
 تەنیا یەک تێوێخوڕینە، ﴿زَجْرَةً﴾، بەمانای یەک جار تێوێخوڕین دێ، کە بریتیه
 لە فەرمانکردن و ڕێگریکردن لە کەسێک بە تووڕەیی، بە کوردیی دەلێین:
 تێوێخوڕین، یانی: یەک تێوێخوڕینە، ﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾، ئنجا هەموویان
 دەکەونە گۆڕەپانتیکی تەخت و فراوان و سپییەو (السَّاهِرَةِ) واتە: زەویەکی
 سپیی و ساف، واتە: دەکەونە ئێو مەیدانی مەحشەر، دواى لەو بارەوێهە دوو
 فەرمايشتی پێغەمبەری خوا دێین، کە دەفەرموی: ئەو شوێنەى مەرووفەکانى
 لەسەر کۆدەکرێنەوێهە، سزاو پاداشتی لەسەر دیاریی دەکرێ لە ئێو مەرووفەکاندا،
 دەشتیکە وەک نانتیکی سپیی وایە، بێ گری و گرفت و، مەرووف لەو سەرى تاکو ئەو
 سەرى دەتوانن ببینن^(۱)، واتە: مەرووف شیوەى پێکەتەى تێستای نامین، چونکە
 تێستا بەس تاکو ماوێهەکی دیارییکراو دەبینن، بەلام هەموو ئەو مەرووفانەى خوا
 دروستی کردوون، هەر وەها جندیش، لە مەیدانیدا کۆدەکرێنەوێهە مەرووفیک لەو
 سەرى تاکو ئەو سەرى هەموویان بتوانن ببینن، مانای وایە پێکەتەى مەرووف
 جوړیکی دیکە، هەم ئەو گۆڕەپانەش کە خەلکی لێ کۆدەکرێتەوێهە، شتیکی
 دیکە، جگە لە ئەم زەویەى ئێمە، ئەو زەویەى ئێمە خەو بازنەییەو،

(۱) ڕوانە: ڕەگەى (۱۴) لە مەسەلەى یەكەم.

ته گهر مهیدانیک هه بی به هه موو زهوی دا بلاو بیتوه، مهیدانه که وه ک توپی لی دی، کهواته: ههندیکی دیار ده بی و زۆربهی دیار نابی.

ئجا خوا ﷺ دیته سه ر باسی پروداوی مووسا ﷺ، و، پهوانه کرانی بو لای فیرعهون، نهو به سه رهاتهی مووسا که دوازه دایهت ده گرتیه وه نایه تهکانی: (۱۵ - ۲۶)، و، خوا ﷺ تیکه ه لکیشی ده کات له گه ل نهو باس و خواسه دا، واته: تیه که به روا ناهین به رۆزی دواپی نهی بپروایه کان و، گالتهی پنده کن و، به سه رسوو پرمانه وه باسی ده کن، ده بوایه پهنده وه بگرن له فیرعهون که کاتی خو موواسمان نارد بو لای فیرعهون و، زۆر نامۆزگاری کردو، زۆر به نه رمی دواندی، به لام به قسهی نه کردو، سه ره نجام تووشی سزاو جه زه به بوو و سه ری به فه تارهت چوو، تیه وه له حالیک دا که موحه ممه دمان ﷺ وه ک دوا په یامبه رو پهوانه کراوی خو مان نارد بو لای تیه، که لپی به هره مهنه بن و، نهو هوشداریهی پیتان ده داو، نهو ترساندنه ی پیتان ده ترسیتی، به جیددی وه ری بگرن، ده رس و پهنده و عیبهت له فیرعهون وه بگرن و له جگه له فیرعهون وه بگرن، که گوپی بو مووسا نه گرت و، سه ره نجام تووشی سزای خوی دادگه ر بوو، له دنیاو له دوا رۆژدا، ده فه رموی:

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾، (نهی موحه ممه د!) نایا به سه رهاتهی مووسات قسه و باسی مووسات بو هاتوه، (پیت گه یشتوه)؟ لیره دا خوا زۆر به کورتی باسی به سه رهاتهی مووسا ده کات، له میانی نهو دوازه دایه ته دا، به لام له سووره تهکانی دیکه دا به نایه تی: (الأعراف وطه والشعراء والقصص) دا که پیت سه هه موویانمان ته فسیر کردوه، ستایش بو خوا، خوی په روه ردگار به درپژی باسی به سه رهاتهی مووسا و فیرعهونی کردوه، بویه لیره دا به کورتی و گوشاوی و زیاته شوینی مه به ست باس ده کات، که نهو سه ره نجامیه فیرعهون تووشی بوو، له بهر نه وهی گوپی نه گرت بو په یامه کهی مووسا، ﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾، کاتیک په روه ردگاری بانگی کرد له دۆلی طوای پاک کراوه دا، له سووره تی

(طە) شىدا، دەفەرمۇي: ﴿إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾ ۱۲، بەدئىيى (ئەي مووسا!) تۆلە دۆلى بە پاكىگىراو و خاۋىنكراۋە دای كە ناۋى (طوى) يە، خۋاى پەرۋەردگار بانگى كرد: ﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾، بىرۇ بۇ لای فیرعەون، چونكە ئەو ياخىى بوۋە، (طُغْيَان): برىتيە لە: (تَجَاوَزَ الْحَدَّ فِي الْعِصْيَانِ)، سنوور بەزاندن لە سەرپىچىيى كردندا ﴿فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَرْكُ﴾، پىتى بلى: ئايا ئارەزووت نىە خۆت پاك و چاك بكەي! ﴿هَلْ لَكَ﴾، تەعبىرىكى ەرەبىيە بەكاردەھىنئى بۇ دواندن بەو پەرى لوتف و مېھرەبانييەۋە، يانى: (هَلْ لَكَ رَغْبَةٌ إِلَىٰ أَنْ تَرْكُ)، ئايا ئارەزووت ھەيە پاك و چاك بى؟ يان (هَلْ لَكَ الْإِسْتِعْذَادُ إِلَىٰ أَنْ تَرْكُ)، ئايا ئامادەى خۆت چاك و پاك بكەي؟ ﴿وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْتَلِ﴾، بەرەو پەرۋەردگار يىشت رېئىمايىت بكەم و سام و ھەيىەتى خوا بچىتە دلت؟ پىشى مووسا (عليه السلام) بۇ پىشنىار دەكات، كە خۇى پاك و چاك بكات، دوايى پىنى دەفەرمۇي: ئايا رېئىمايىت بكەم بەرەو پەرۋەردگار، بۇ ئەۋەى ترس و سام و ھەيىەتى پەرۋەردگار ت بچىتە دلت؟ چونكە لە راستىيدا ھىدايەتى خوا تەنيا دە چىتە دل و دەروۋىيىكەۋە پالفتە كرا بى، پاك و چاك كرابى، ھەرۋەك چۆن كەسك بىەۋى تۆۋىك لە زەۋى دا بوەشىنى، پىشى ئەو زەۋىيە دەكىلى و ھەلىدەۋىژىرى و ئامادە دەكات، ھەرۋەھا كەسك بىەۋى پەزىك، باخىك لە زەۋىيەك دا بىتئى، پىشى دەبى ھەلىۋىژىرى و پاكى بكاتەۋەو ئامادەى بكات، بەلام بەو ھەموو پىس و پۇخەلىيەۋە، كە فیرعەون ھەيەتى ئەگەر خۇى پاك و چاك نەكات، ئەمامى، ئېمان لە دلىدا نائىژى و، تۆى بىروا تەقوا، لە زەۋى دلىدا سەۋز نابى!

﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْنَا الْكُرْبَىٰ﴾، ئىجا نىشانە ھەرە گەرەكەى پىشان دا، نىشانە ھەرە گەرەكەى مووسا (عليه السلام) گۆچانەكەى بوۋە، ھەرۋەھا دەستىشى بوۋە، ھەندىكىش دەلېن كۆى ئەو نۆ نىشانەيە بوون كە خوا پىنى داۋن، ۋەك دەفەرمۇي: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ إِسْعَاءَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ ۱۱ (الإسراء)، كە ئەمە ھەم لە سوۋرەتى (النمل) دا ھاتو، ھەم لە سوۋرەتى (الإسراء) يىش دا: نۆ نىشانەمان بە مووسا دابوون،

واته: نُوْ به لَگه، که هه ر کامِکیان به ته نیا بایی ئیسا تکردنی ده عوای مووسای ده کرد، به لَام لِیره دا که ده فهرموئ: ﴿قَارِئُ آيَةِ الْكُتُبِ﴾، نیشانه هه ره گه وره که ی پِشاندان، یان له بهر ئه وه یه که نُوْ نیشانه کان و به لَگه کان به یه که به لَگه و نیشانه دانراون، یا خود مه به ست له نیشانه هه ره گه وره که، به س گوچانه که یه ته که فرِی ده دا، ده بوو به هه زیاو ئه زِده یاهیه کی گه وره، ﴿فَكَذَّبَ وَعَصَى﴾، به (ف) ی به دوا داهاتن (تعقیب) هیناویه تی، ﴿فَكَذَّبَ﴾، واته: یه کسه ر دوا ی ئه وه ی مووسا ئه و نیشانه هه ره گه وره یه ی پِشاندان، فیرعه ون به درو ی دانا، یانی: مووسای به درو دانا، نیشانه که ی خوای به درو ی دانا، په یامی خوای به درو ی دانا، هه مووی ده گریته وه، ﴿وَعَصَى﴾، هه روه ها سه ریچی کرد، واته: سه ریچی له مووسا کرد، که به ده م بانگه وازه که یه وه بجی، سه ریچی له فهرمایشتی خوا کرد، سه ریچی له خوای په روه ردا گار کرد، هه موویان ده گریته وه، بُوْیه هه ر کام له: ﴿فَكَذَّبَ﴾ و ﴿وَعَصَى﴾، به رکاره که یان قرتیتراوه، تاکو زیاتر له واتایه که هه لَگرن، ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى﴾، دوا یی هه ر به و به وه نده ش وازی نه هینا، که به درو ی دانا و سه ریچی کرد، به لَکو پشتی هه لَکردو رو یی و هه ولیشی داو ده ستی به تیکوُشان و خه بات کرد له دژ ی مووسا ﴿الْعَلِيِّ﴾، ﴿فَحَشَرَ فَنَادَى﴾، ﴿فَحَشَرَ﴾، دیسان به رکاره که ی قرتیتراوه، واته: کو ی کرده وه، به دلنیا یی خه لکی کو کرده وه، هه ندیک له روونکه ره وان گو توویانه: ﴿فَحَشَرَ السَّحَرَةَ﴾، جادو و گه ره کانی کو کرده وه، چونکه له سووره تی (الشعراء) دا ده فهرموئ: ﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْبَعٌ فِي الدِّانِ حَشَرِينَ﴾ ﴿٣٦﴾ ﴿يَا تُوَلِّكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ﴾ ﴿٣٧﴾، گو تیان: خو ی و براهه که ی دوا بخه و به شاراندا جا ریچیان بنیره، هه ر جو ره جادو و گه ریکی شاره زاو زانات بو بِنِن.

ئجنا ئه وه ی ئه و ی دیا ره باسی ئه وه یه که کو که ره وانی جادو و گه ره کانیا ن نار دوون، به لَام لِیره به دلنیا یی مه به ست پِتی جادو و گه ره کان نیه، چونکه لِیره دا فیرعه ون ده لی: ﴿فَحَشَرَ فَنَادَى﴾ ﴿٣٧﴾، کو ی کرده وه و بانگی کرد، واته:

خەلكەكەي كۆكرەدەۋە، جەماۋەرى مىسرى كۆكرەدەۋە، بانگى كرد، ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ
الْأَعْلَىٰ﴾ (۲۴) گوتى: من پەرۋەردگارى ھەرە بەرزترىنانم، ئاشكرايە مەبەستى پى
خەلكى مىسرى بوۋە بە گشتى، واتە: ئەي خەلك و جەماۋەر! من پەرۋەردگارى
ھەرە بەرزتانم.

﴿فَإِخْذُہُ اللّٰهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولٰٓئِ﴾، ئنجا خوا سزای تەمبىكەرانى دۈرۈۋو يەكەم
(دنيا) دا، (أَخْذُ) بىرىتە لە گرتن، بەلام لىرەدا خوازراۋەتەۋە بۇ سزادان، يانى:
(فَعَاقِبَهُمُ اللّٰهُ عِقَابَ الْآخِرَةِ وَالْأُولٰٓئِ)، خوا سزای دۈرۈۋو دىيای دا، بۇچى سزای
دۈرۈۋو پىشخراۋە؟ چونكە سزای دۈرۈۋو سزای پىر بە پىستە، بۇ بىپروايان، بەلام
سزای دنيا كەم و زوو تىپەرە.

﴿نَكَالَ﴾ یش بىرىتە لە: (العُقُوبَةُ الْمُنْكَالَةُ)، سزايەكى تەمبىكەر، سەلمىنەرەۋە،
(العُقُوبَةُ الَّتِي يَنْكُلُ بِهَا غَيْرُهُ)، ئەو سزايەي بەسەر كەسىكدا دەدرى، بەلام جگەلە
ئەۋى پى دەسلەمىتەۋە دەپرىنگىتەۋە تەمبى دەبى، ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن
يَعْتَمِدُ﴾، بەراستىي لەۋەدا پەندىكى گەرۋە مەزن ھەيە، بۇ كەسك سام و
ھەيەتە ھەبى بەرانبەر بە خوا ﷻ.

ئنجا خوا ﷻ دۈى ئەو ئامازە كورتە، بە بەسەرھاتى مووساۋ فىرعەۋن،
كە شىاۋى ئەۋەيە پەندۈ عىپرەتى لى ۋەربىگىرى، چ بۇ بىپروايەكانى پۇژگارى
پىغەمبەرى كۆتايى ﷻ چ بۇ ھى ھەمو چاخ و سەردەمەكان، ۋەك عادەت قورئان
بە زۆرىي واىە، كە سەرنجى مۇۋ ۋادەكىشى بۇ مېژوو، دۈايى بۇ گەردوون و
دەۋرۈبەر، يان جارى واىە سەرنجى بۇ گەردوون و دەۋرۈبەر ۋادەكىشى دۈايى
بۇ مېژوو، ۋەك لە سوۋرەتى (ق) دا ۋاھاتوۋ: پىشش خوا سەرنجيان ۋادەكىشى بۇ
ئاسمان و زەۋى و دابارىنى ئاۋ و، ئەو دانەۋىلانەۋ پەزو باخانەي پىي دەپوین،
دۈايى سەرنجيان ۋادەكىشى بۇ مېژوو، لىرەش دا بە پىچەۋانەۋە: پىشش سەرنجى
بۇ مېژوو ۋاكىشان، دۈايى سەرنجيان ۋادەكىشى بۇ گەردوون، چونكە لە راستىيدا

هەم کتییی مێژوو، کتیییکە زۆر دەرس و پەندو عیپەرتی ئێوەردەگیرین، هەم کتییی گەردوونیش ئەگەر مەرۆف تێوەی راپەینێ، زۆر دەرس و پەندو عیپەرتی تێدا دەخوێنێتەوه، ﴿أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمَ السَّمَاءِ﴾، ئایا دروستکردنی ئێوە قورسترو زەحمەتەرە یاخود هی ئاسمان، وەك چەند جارێکی دیکەش باسمان کردو، وشە ی ئاسمان؟ ئەگەر بە تەنێ بێ (سماء) یاخود بە کو بێ ﴿سَمَوَاتٍ﴾، یان بە وشە ی حەوت ئاسمانەکان ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، هەموویان مەبەست پێیان گەردوونە، یانی: کوێ دروستکراوی خوا ﷻ، زەویش کە باس دەکری لە بەرانبەریدا، زەوی شتیکی بچووکه لە ئێو گەردووندا، بەلام بە نەسبەت ئیمە ی مەرۆقەوه زەوی ئەگەر لە ئاسمان گرنگتر نەبێ، کەمتر گرنگ نیە، چونکە ژایانی ئیمە بە زەوییهوه پەیوهستە، بەنسبەت ئیمەوه زەوی ئەوندە گرنگە، ئەگەرنا لە ڕووی قەبارەوه، زەوی شتیکی زۆر بچووکه لە ئێو گەردووندا، چونکە زەوی یەکیکە لە نو خڕۆکەکە ی کە بە دەوری خۆدا دەخولێنەوهوه، خۆریش خۆی و نو خڕۆکەکە ی بە دەوری دالێ ڕاوهستاو دا دەخولێنەوهوه، خۆریش ئەستێرە یە کە لە دوو سەد ملیار ئەستێرە، بە هەندێک سەرژمێریش دەلێن: یەك تریلیۆن، واتە: هەزار ملیار ئەستێرە، کە لە ئێو کەهکەشانی کاکێشاندا، کەهکەشانی کاکێشانیش یەکیکە لە دوو سەد ملیار کەهکەشان، یاخود یەك تریلیۆن کەهکەشان لەوهی هەتا ئێستا هاتۆتە بەرچاوی دوور بینەکان و دەبینی.

خوا دەفەرموێ: ئایا دروستکرانی ئێوە قورستەرە یاخود ئاسمان؟ ﴿بَنَّا﴾، بنیات ی ناوه، دروستیکردوه، ﴿رَفَعَ سَعَكُمَا فَسَوَّاهَا﴾، (سَمَك)، واتە: بەرز یی و ئەستووری، بەرزیهکە ی، زۆر بەرز کردوه، وەك لە سوورەتی (الرحمان) دا، دەفەرموێ: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (٧)، لەوێدا کورتە باسیکمان کردوه لە بارە ی فراوانیی و بەرز یی گەردوونەوه، ﴿فَسَوَّاهَا﴾، ڕێکخستوه، یانی: ئاسمان و گەردوونی زۆر باش، ڕێکخستوهو چاکی کردوه، هەر شتیکی لە شوێنی خۆیدا داناه، ﴿وَأَعْطَشَ لَهَا وَآخَرَجَ ضَعَهَا﴾، شەوهکە ی تارێک داهێناوهوه،

پرووناكىيەكەشى دەرھىتاۋە، ئەمە ۋەك دوايى باسى دەكەين، ئىعجازىكى زانستىي تىددايە، چونكە پىشتىر ۋازانراۋە ۋەك چۇن بۇ ئىمە كاتىك پۇژ دەبىتەۋە، دىنا پرووناكە، ۋايانزانىۋە گەردوون ھەموۋى ۋايە، بەلام لە دەرەۋەى بەرگە ھەۋاى زەۋى، ھەرچەندە ئەستىرەكان ۋەك تىشكىكى بارىك دەبىرنىن، بەلام گەردوون ھەموۋى تارىكە، مەگەر لە ئەستىرەكان نرىك بىينەۋە، كە ھەموۋى تەقىنەۋەى ئىۋەكىيە، ئەگەرنا ئىمە بەس بە ھۇى بەرگە ھەۋاۋە دىنامان بۇ پرووناكەۋ، ھەر شۈئىتىك بەرگە ھەۋاى لى ئەبى، تىشك ناشكىتەۋەۋ كە تىشكىش نەشكاۋەيە، دىنا پرووناك دانايە، بەلكو تىشكەكە ۋەك دەرۋوۋىەك ۋ گوللەيەك دەرۋات.

﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ دواى ئەۋە زەۋىشى پانراخستۋە، ئەمەش ۋەك دوايى باسى دەكەين، دەقە لەۋ بارەۋە كە دواى دروستبۈۋنى ئاسمان، دواى دروست بوۋنى گەردوون، ئنجا خوا زەۋى لە ئىۋ گەردوون دا دروست كىردۋە، چونكە زەۋى ۋ ھەموۋ كۆمەلەى خۇر لە خۇر جىابۈۋنەۋە، ھەرۋەك چۇن مانگ لە زەۋى جىابۈۋتەۋە، بۇيەش بىگومان پىشى دەبى خۇر بوۋبى، ئنجا دوايى زەۋى دروست بوۋبى، ھەرۋەك پىشى زەۋى بوۋە، ئنجا مانگىش دروست بوۋە، چونكە ھەندىك لە زانايان پىشى، ۋايانزانىۋە زەۋى پىش ئاسمان دروست بوۋە! بەلام بە پىى گەردوونناسىي نوۋى زەۋى بەشىكى بچۈۋەك لە ئىۋ ئاسمانداۋ، دواى ئەۋەى گەردوون دروست بوۋە، ئنجا لە ئىۋى دا زەۋى دروست بوۋە، زانايان بە مەزەندە دەللىن: مىژۋۋى زەۋى دەرگەرپىتەۋە بۇ چۈار مىليار ھەشتەدە مىليۇن سال، يان ھەۋتسەدە مىليۇن سال، تەمەنى خۇر دەرگەرپىتەۋە بۇ پىنچ مىليار سال، بەلام تەمەنى گەردوون دەرگەرپىتەۋە بۇ سىزدە مىليار ھەۋتسەدە، ياخۇد ھەشتەدە مىليۇن سال، لەمبەر، ﴿دَحَاهَا﴾، يانى: (تَسَطَّهَا وَوَسَّعَهَا وَمَهَّدَهَا)، فراۋانى كىردو لىكىكىشايەۋە ئامادەى كىرد، ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَهَا﴾، ھەم ئاۋەكەى لى دەرھىتاۋ، ھەم لەۋەرگايەكەى لى دەرھىتا، گىژو گىاۋ لەۋەرۋ پروۋەكى لى دەرھىتا، ﴿وَالْحَبَالَ أَرْسَهَا﴾، چىايەكانىشى چەسپاندن ۋ

داکوتان له زهويدا، بېگومان داکوترانی چيايه کانيش له زهويدا پيش هاتنه دهري پرووهک و گزويکاو له وهه پروه زهمنه پروه له زهوي دا، به لام خوي پهره دگار له باسکردن دا خستوو به دوايه، چونکه نه وهی بۆ تيمه ي مروف زياتر گرنگه ناوه، له دواي ناويش پروه که، ﴿مَنْ لَكُمْ وَلَا تَعْمَلُوا﴾، نه وهش هه مووي وه که به هره پيدانتيکه له لايه ن خوي به خشه ره وه بۆ ئيوه بۆ ناژه لانتان، ياني: هه م ناژه لانتان، هه م ئيوه به بۆ ناوه سه وزايي و پروهک و دارو درهخت ژيانان نابن. نه مه ش نه وه حه وت ئايه ته ي خوي پهره دگار که، چهن ديارده و ديمه تيکي گهردوون و ده ور به ري تيدا خسته به رچاومان.

کهواته: نه ي نه وانه ي نکوولي ده که ن له هاتني پوژي دوايي! خوايه که که نه وه گهردوون ه ي به و شيوه خو لقانده، نه وه ئاسمانه ي به و به رزيه پتي خسته وه، ناوا شه وه که ي تاريک داهي ناوه، تيشکه که ي لي ده ره ي ناوه، به و شيوه به زهوي پانرا خسته وه، ناوي شيريني تيدا پهيدا کردوه، له وه رگايه کاني لي پهيدا کردوون و، چيايه کاني تيدا داکوتان، خوايه که ناوا ﴿يَا أَيُّهَا النَّارُ﴾ ده تواني زيندووتان بکاته وه و لي عاسي نابن و، ناشگونچ زيندووتان نه کاته وه و سزاو پاداشتان نه داته وه، له حيكمه ت و په حمه ت و که په م و دادگه ري نه وه خوايه ﴿يَا أَيُّهَا النَّارُ﴾ زور دووره مروقه کان بخولقيني و، دوايي وه که به رزه کي بانان بوي ده ربه چن و سزاو پاداشتيان نه داته وه!

دوايي جاريکي ديکه خوا دپته وه سه ر باسي پوژي دوايي: ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى﴾، ئنجا هه ر کاتيک پرووداوه هه ره گه وره که هات، ﴿الطَّامَّةُ﴾، ده گو تر ي: ﴿طَمَّ الْوَادِي﴾، واته: ده لکه که پر بوو، ﴿طَمَّ: أَي غَلَبَ﴾، به سه ري دا زال بوو، ﴿طَمَّ الْبَحْرُ وَهُوَ مَطْمُومٌ﴾، ده رياه که زال بوو به سه ر هه مو نه وه شتانه ي له ده ورو به ري دان، کهواته: ﴿الطَّامَّةُ الْكُبْرَى﴾، ياني: نه وه پرووداوه هه ره گه وره نه ي زال ده بۆ به سه ر هه موو شتيکدا، که مه به ست پتي پوژي دوايه، ئنجا چ مه به ست پتي قوناغي يه که مي بي، که ناخير زه مانه و تیکچووني گهردوونه، چ قوناغي دووه مي بي، که قيامه ت و هه لسانه وه يه، ﴿يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى﴾، نه وه

پژدهی مروّف وه بیری دیته وه، چی کردوه وه ههولّی بوچی داوه! ﴿وَمَرْبِّ
الْجَحِيمِ لِمَنْ رَبِّ﴾، دۆزه خیش پانویتراو هیترايه پتسه وه بو که سیک بینئ، ﴿فَأَمَّا
مَنْ طَعَى﴾، (أَمَّا)، (حَرْفُ تَفْصِيلٍ)، پیتی روونکردنه وه یه، نجا هه که سیک یاخی
بوو بئ، له سنوور ده رچوو بئ له سه ریچی کردندا، ﴿وَأَمَّا الْحَيَوةَ الدُّنْيَا﴾، ژیاخی
دنیاخی هه لّبارد بئ به سه ر پژی دوایدا، ﴿فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى﴾، به دنیاخی
کلّیهی دۆزه خ سه هوتگایه تی، یانی: ئەو شوئنه تی تیدا ده سه روئ و پشووی و تیدا
ده دا، نهوئیه، نه گهر شوئیک هه بئ تیدا به هوتته وه و سه روئ و پشوو بدات،
هه ر دۆزه خه.

﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾، به لام که سیک له پیگه ی
پهروه ردگاری بترسئ، یاخود: له وه ستانی پهروه ردگاری بترسئ له پژی دوایدا،
بو سزاو پاداشت دانه وهی مروّفه کان، یاخود: له وه ستانی خوئ له به رده م
پهروه ردگاریا بترسئ، ﴿وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾، خودی خوئشی بگپرتته وه
له ئاره زووه کان، واته: له ئاره زووه ناشه رعیی و ناره وایه کان، ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ
الْمَأْوَى﴾، به دنیاخی به هه شت جیگا و سه هوتگای ئەو که سه یه، به هه شت ئەو
شوئنه یه که تیدا ده هوتته وه و سه قامگیر ده بئ.

نجا خوا ﴿﴾ له پینج نایه تی کۆتاییدا، روو له پیغه مبه ری خاته می ﴿﴾
ده کات، که زورجار ببیروایه کان هه لیان ده پینجا: ئایا ئەو قیامه ته ی تۆ باسی
ده که ی، یان ئەو ئاخیر زهمانه ی تۆ ده ئی، که نگئ دئ؟ ده فه رموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ
عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾، پرسیارت لئ ده کهن له باره ی کاته که (ساعة) وه که نگئ
کاتی له نگه ر گرتنه که یه تی؟ ﴿مُرْسَاهَا﴾، چاوگی میمییه به مانای (رُسُو)، له نگه ر
گرتن، یانی: که نگئ ده وه ستئ و له نگه ر ده گرئ؟ یاخود: (مُرْسَى) به مانای شوئنی
له نگه ر گرتنه، یاخود به مانای کاتی له نگه ر گرتنه، وشه ی: ﴿السَّاعَةُ﴾ ش لیتره دا
ده گونجئ به مانای کوئ پژی دواپی بئ، ده شکونجئ به مانای ئاخیر زهمان
بئ، قوناغی یه که می پژی دواپی، که دوا ی فوو ی یه که م به که ره نادا، دیته دئ،

ياخود مەبەست پىتى قۇناغى دوۋەمى بى، كە لە دواى قۋوى دوۋەم بە كەپرەنادا، دېتە دى، كە قىامەتە، چونكە وشەي: ﴿السَّاعَةِ﴾ بۇ ئاخىر زەمان بە كاردى، بەلام زۇرجارىش بۇ پۇزى دوايى بە گشتىي بە كاردى و، ھەندىك جارىش تەنيا بۇ قىامەت بە كاردى، بەلام بە زۇرىي بۇ كاتى كۇتايى ھاتنى ژيانى دىناو گەردوون بە كارھاتو، ﴿فَمِ آتٍ مِنْ ذِكْرِهَا﴾، خوا ﴿كَلَّا﴾ بە پىغەمبەرى خاتەم ﴿كَلَّا﴾ دەفەرموئى: تۆچ پەيوەندىيەكت ھەيە بە باسكردنىو، يانى: كەي ئەو ە ئىشى تۆيە، بزانى پۇزى دوايى كەينى دى؟ ياخود: ئاخىر زەمان كەي دى؟ يان قىامەت كەي دى؟ ﴿إِلَّا رَيْكَ مِنْهَا﴾ كۇتايەكەي واتە: زانىريى ھەبوون بە كۇتايى، ئەو پۇژە كە كەي دى و لەنگەر دەگرئ؟ بۇ لاي پەرورەدگارە، واتە: كۇتايى ھاتنى ئەو پۇژەو زانىريى ھەبوون لەو بارەو، پەيوەستە بە پەرورەدگارەو، ئەدى ئايا ئەركى پىغەمبەرى خوا چيە ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ بَعْثِهَا﴾، بىگومان تۆ تەنيا ترستىنەر و رىياكەرەو ەي ئەو كەسەي، لىي بترسى و سام و ھەيەتى بەرانبەرى ھەبى، ئەركى تۆ بەس ئەو ەيە، ئەركى تۆ ئەو ەيە، بلىي: قىامەت فلانە پۇژى دى و، فلان پۇژى ئەو دىنايە تىكدەچى، مەرۇف پەكى لەسەر ئەو ەكەوتو، بزانى كەي دىنا تىك دەچى؟ چونكە ئەگەر ئەو ەش نازانى كەي ئاخىر زەمىن دى، كەي كۇتايى بە ژيانى مەرۇف دى لەسەر زەو، ھەر دلىايە كە بە مسۆگەرىي كاتىك دى، كۇتايى بە ژيانى دىناي دى، كەواتە: با بزانى چۆن ژيانەكەي بەرئ دەكات! چونكە ئەگەر كۇتايى ھەموو ژيانى خەلكى سەر زەو لى ديار نەبى، كە لە ئاخىر زەماندا دېتە دى، كۇتايى ژيانى خۇي ھەر لەلای مسۆگەرە، كە مردىيەتى بۆيە دەفەرموئى:

﴿كَانَ يَوْمَ بَرُؤَتْهَا لَمْ يَلْتَمِسْ إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾، ئەو پۇژەي دەيىنن وەك تەنيا ئېۋارەيەك، ياخود چىشتەنگاۋىك مابنەو، ﴿عَشِيَّةً﴾، بىرتىە لەو كاتەي پۇژ لە نىو ە راستى ئاسمان لادەدا، تاكو ئاۋا دەبى، دواى نىو ەپۇ تاكو شىۋان، (ضحى) ش بىرتىە لەو كاتەي خۇر ھەلدى، ھەتا خۇر دەگاتە نىو ە راستى ئاسمان،

واتە: چىشتەنگاۋ، ياخود پېشىنپۈرۈ، كاتىك كاتەكە (ساعە) دەيىن، ۈك تەنبا
 دۋاي نېۈەرۈيەك، ياخود پېش نېۈەرۈيەك مابنەۋە، ﴿لَا يَلْمُؤُا﴾، (لَمْ يَكُنُوْا لَمْ
 يَنْقُؤُوا)، ۈك نەمابنەۋە لە دنباداۋ نەيانگوزەراندىي، تەنبا دۋاي نېۈەرۈيەك، يان
 پېشنيۈەرۈيەك، ئەۋەش ھەقىقەتتىكى زۆر مەزنە كە ئىمەي خەللى سەر زەۋى
 پېۋەرمان بۆ كات، پەيۋەستە بە جوۋلەي زەۋى بە دەۋرى خۇيدا لە بەرانبەر
 خۇردا، كە شەۋ و پۆژ پەيدا دەكات و، بە خىرايى سى (۳۰) كە لە خولەككىدا،
 ھەرۈەھا جوۋلەي زەۋى بە دەۋرى خۇردا كە بە خىرايى (۳۰كە/ چركە)، واتە:
 شەست ھىندە خىرايى خولانەۋەي بە دەۋرى خۇيدا خىراترو، لە ئەنجامى ئەۋەش
 دا، ھەم شەۋ و پۆژمان بۆ دروست دەبن، ھەم سالمان بۆ دروست دەبى.

كەۋاتە: كاتى ئىمەي خەللى سەر زەۋى، بىرىتە لە شەۋو پۆژ و، شەۋ و
 پۆژەكانىش، ھەفتە پىك دىنن و، ھەفتەكان مانگ پىكىدىنن و، مانگەكانىش سال
 و، سالەكانىش تەمەنى مروڭ پىكىدىنن، بەلام كاتىك مروڭ ئەم ژيانە زەمىنيەي
 بەجى دىللى و دەچىتە دەرەۋەي چوارچىۋەي زەۋى، لەۋى كات (زەم) چەمكىكى
 دىكە پەيدا دەكات، ھەر ئىستاش كاتىك ئىمە لەم ژيانە دىنبايەش داين، ئىستا
 ھەندىك لە خۇڭكەۋ ئەستىرەكان، كات لە ئەۋان دا چەمكىكى دىكەي ھەيە،
 خۇڭكە ھەيە بە مليۇننىك سال جارېك بە دەۋرى خۇيدا دەخولتتەۋە، كاتىك زەۋى
 ئىمە لە بىست و چوار سەعاتدا جارېك بە دەۋرى خۇيدا دەخولتتەۋە، كەۋاتە:
 شەۋو پۆژى ئەۋان مليۇننىك سال، ھى ئەۋ خۇڭكەيە ئەۋ ئەستىرەيە، بەلام لە
 پۆژى دۋايدا، يان دۋاي جىابوۋنەۋەي پۈۈج لە لاشە، كات واتايەكى دىكەي بۆ
 پەيدا دەبى و، وادىارە لەۋ كاتەدا كات دەۋەستى و، ئىمە ئىستا مەھكۈۋى
 خولانەۋەي زەۋى و شەۋو پۆژ بە دۋاي يەكداھاتنى زەۋىين، جەستەكەشمان ديارە
 لە خاكى سەر زەۋى پىكھاتوۋە، مەھكۈۋى ئەۋ ياسا فېزىيائى و كىمىيائى و
 بايولۇجىيەنەيە كە خۋاي پەرۋەردگار بۆ دروستكراۋەكانى سەر زەۋى دابنانۇن،
 بەلام كاتىك پۈۈجمان لە جەستەي خاكىيمان دىتەدەرۈ، دەچىتە قۇناغى بەرزەخ

و دواترىش دەگوازيتهوه بۆ قۇناغى قىيامەت، كات ئەو چەمكەي ئېستا دەيزانىن،
 نايمىنى، بۆيش خىواي پەرورەدگار دەفەرمىو: وەك دىواي نىوہ پۆيەك، ياخود
 چىشتەنگاويك مابنەوہ، لە شوئىتىكى دىكەش لە سوورەتى (طە)دا دەفەرمىو:
 ھەيانە دەلى: سەعاتىك ماوينەوہو ھەيانە دەلى: پۆژىك ماوينەوہ، لە سوورەتى
 (الروم) یش دا، دەفەرمىو: ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُفْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيُثُوا غَيْرَ
 سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ﴾، ئەو پۆژەي قىيامەت پادەيى، تاوانبارەكان
 سوئند دەخۇن تەنيا يەك سەعات ماونەوہ، چونكە تەماشاي پۆژى دىوايى دەكەن،
 كات لەوئى تىنپاھەي و وەستاوہ، كە ژيانى دىنايان دىتەوہ بىر دەلىن: ژيانى
 دىنامان لە چاۋ ھى ئىرە، تەنيا سەعاتىك بووہ، يان ھەر تۆزىك بووہ.

خو بە لوتفى كەرەمى خۆي وامان لى بكات، قەدرى ئەم ژيانە دىنايىھەمان
 بزانين و، قەدرى سالى و مانگ و ھەفتەو پۆژ و خولەك و چركەكانى تەمەھمان
 بزانين بزانين چۆن بەرپايان دەكەين، تاكو كاتىك ئەم ژيانە دىنايىھە، جەستەكەمان
 ئەم پۇشاكە خاكىيە ئەم بەرگە خاكىيە، جى دىلى و دەچىتە قۇناغى بەرزەخ،
 پاشان دەچىتە قۇناغى قىيامەت، لەوئى سەر بەرز بىن و روو سوور بىن و بلىين:
 خوايە! ژيانەكەمان بەو شىوہ يە بەرپى كرد كە تۆ پىت خۇشەو، شەرىعەتى تۆ
 بۆي ديارىي كردبووين.

ديارە ئەويش بەھۆي زياتر بەھرە وەرگرتن لە قورئان، لە كۆتا فەرمايىشتى
 خوا بۆ مروڤەكان و، بەھۆي پەرەوويى كردن لە پىيازى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ، كە
 بىگومان ژيانى پىغەمبەرى خاتەم و پىيازەكەيشى، ھەر برىتە لە جىبەجىكردى
 قورئان لە ژيانى تاكىي و خىزائىي و سياسىي و كۆمەلايەتتىي خۇيدا.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سوئند خواری خوا ﷻ بە فریشتەکان کە بە توندی گیانی بێروایان دەکێشن و، بە نەرمی هی پرواداران و، بە خیرایی بە هەوادا دەڕۆن و، یتشبرکە دەکەن و، سەرپەرشتی کارەکان دەکەن و، باسی لەرزینەوێ زەوی دەوی فووی یەكەم و بەدواداهاتنی فووی دووهم و، دل وەتەپە تەپ کەوتنی بێروایان و، چاو کزو مات بوونیان و، نکوولیکردنیان لەوێ زیندوو بکرنەو، وەلام درانەوێان: کە ئەو تەنیا یەك تێو خورینی دەوی و، یەكسەر هەموویان دینە مەیدانی کۆکرانەو، وە:

خو ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَالنَّازِعَاتُ غَرَقًا ۝۱ وَالنَّشِيطَاتُ دَسَطًا ۝۲ وَالسَّيِّحَاتُ سَبَّحًا ۝۳ فَالْمُزَيِّنَاتُ أَمْرًا ۝۴ فَالْمُدِيرَاتُ أَمْرًا ۝۵ يَوْمَ تُرْجَفُ الرَّاحِفَةُ ۝۶ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ۝۷ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝۸ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ۝۹ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْخَافِرَةِ ۝۱۰ أَيْنَا كُنَّا عِظْمًا نَحْرَةً ۝۱۱ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝۱۲ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝۱۳ فَإِذَا هُمْ بِالنَّاهِرَةِ ۝۱۴﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە چوارده برگەدا:

﴿وَالنَّازِعَاتُ غَرَقًا ۝۱ وَالنَّشِيطَاتُ دَسَطًا ۝۲ وَالسَّيِّحَاتُ سَبَّحًا ۝۳ فَالْمُزَيِّنَاتُ أَمْرًا ۝۴ فَالْمُدِيرَاتُ أَمْرًا ۝۵﴾، یتشربش لە مانا گشتیەکە دا تیشکمان خستە سەر ئەو پێنج سوئندە، کە زانایان زۆر لە بارەیانەو، مشت و مریان بوو، کە ئایا:

۱- مەبەست لەو پێنج سوئندە، پێنج شت، شتی سەرپەرست خۆو جیا جیا.

۲- یاخود یەك شتن.

۳- یاخود شتی جوړاو جوړن و مهرج نیه، هەر کامیکیان شتیکی سەربەخۆ بێ، بە گشتیی ئه‌و سێ رایه هەن، بەلام زۆربه‌یان ده‌لێن: ئه‌و پینج شته‌ی خوا سویندی پێ خواردوون، هه‌موویان یه‌ك شتن و فریشته‌کانن.

منیش له مانای ده‌قاو ده‌قه‌که‌ی و له مانا گشتیه‌که‌شیدا، هەر ئه‌و مانایه‌م وه‌رگرتوه. رایه‌کانیان به‌م شیوه‌یه‌ن:

۱- هه‌ندیکیان ده‌لێن: ﴿وَالْتَزَعَتِ غَرْقًا ۝۱﴾ وَالْتَشِطَّتِ نَشْطًا ۝۲﴾، مه‌به‌ست پێیان فریشته‌کانن.

به‌لام: ﴿وَالسَّيِّحَتِ سَبْحًا ۝۳﴾ فَالسَّيِّغَتِ سَبْقًا ۝۴﴾، مه‌به‌ست پێیان جه‌نگاوه‌رانن. ﴿فَالْمُدْرِبَاتِ أَمْرًا ۝۵﴾ یش زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆریان ده‌لێن: مه‌به‌ست پێی فریشته‌کانن. ئه‌وه ته‌گه‌ر شتی جوړاو جوړ بن.

۲- ته‌گه‌ر یه‌ك شتیش بن، زۆربه‌ی زانا‌یان ده‌لێن: فریشته‌کانن.

۳- هه‌ندیکیش گوتووایه‌: مه‌به‌ست پێیان ته‌ستیره‌و خرۆکه‌کانن.

۴- هه‌ندیکیش گوتووایه‌: مه‌به‌ست پێیان ولاخی جه‌نگاوه‌رانن.

۵- هه‌ندیکیش گوتووایه‌: مه‌به‌ست پێیان تیر هاو‌یژه‌کانن که له پێی خوا‌دا جه‌نگ و جیهاد ده‌که‌ن.

به‌لام ئه‌وه‌ی تێمه‌ زیاتر په‌سه‌ندمان کرد، ئه‌وه‌یه‌ که مه‌به‌ست پێیان فریشته‌کانن.

(الطبري) له باره‌ی: ﴿وَالْتَزَعَتِ﴾ هوه، ده‌لێ: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى ذِكْرُهُ أَقْسَمَ بِالْأَلْزَاعَاتِ غَرْقًا، وَلَمْ يَخْصُصْ نَازِعَةً دُونَ نَازِعَةٍ، فَكُلُّ نَازِعَةٍ غَرْقًا، فَدَاخِلَةٌ فِي قَسَمِهِ،

مَلَكًا كَانَ أَوْ مَوْتًا، أَوْ نَجْمًا، أَوْ قَوْسًا، أَوْ عَيْرَ ذَلِكَ)، دواىى له باره‌ی: ﴿وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا﴾ ۲) ﴿وَالنَّيْحَاتِ سَبْحًا﴾ ۳) ﴿فَالسَّيْقَاتِ سَبْقًا﴾ ۴) یشه‌وه، هه‌روا ده‌لن، به‌لام له باره‌ی: ﴿فَالْمُدْرَاتِ أَمْرًا﴾ ۵) ٬وه، له (قتاده) ٬وه به ژماره: (۳۶۳۰۷) ده‌یه‌ینن: که مه‌به‌ست پێیان فریشته‌کانن، (الطبري) له تەفسیره‌که‌ی خۆی دا^(۱) ٬هو رایانه دینن.

واته: خوا سویندی خواردوه به: (النَّازِعَاتِ غَرْقًا) (نازعه) یه‌کیشی له (نازعه) یه‌کی دیکه جیا نه‌کردۆته‌وه، که‌واته: هه‌موو ٬هوانه‌ی ٬هو سیفه‌ته‌یان به‌سه‌ردا بچه‌سپن (نازعه غَرْقًا)، فریشته بن، یاخود مردن بئ (هه‌ندیکیان وایان لیکداوه‌ته‌وه) ٬هسته‌یر بئ، یان که‌وان بئ، یان جگه‌له‌وانه، هه‌موویان ده‌گرێته‌وه، هه‌روه‌ها: ﴿وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا﴾ ۲) ﴿وَالنَّيْحَاتِ سَبْحًا﴾ ۳) ﴿فَالسَّيْقَاتِ سَبْقًا﴾ ۴) یش به‌هه‌مان شیوه.

به‌لام پێشتریش گوتمان ٬هو رایه‌مان زیاتر پئ راسته، که مه‌به‌ست له هه‌ر پێنجیان فریشته‌کانن.

۱- ﴿وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا﴾، سویند به‌و فریشتانه‌ی ده‌رده‌کێشن، (ملائكة الموت تَنْزِعُ الْأَرْوَاحَ مِنَ الْأَجْسَادِ، غَرْقًا مُصَدِّرٌ مُؤَكَّدٌ بِحَذْفِ الزَّوَائِدِ أَي: إغْرَاقًا وَتَشْدِيدًا فِي النَّزْعِ)، واته: سویند به‌و فریشتانه‌ی ڕووحه‌کان له جه‌سته‌کان وه‌رده‌گرن به‌ وه‌رگرتنکی توند، وشه‌ی ﴿غَرْقًا﴾ یش چاوگی جه‌ختکه‌ره‌وه‌یه، دواى ٬هوه‌ی زیاده‌کانی لئ قرتێراون، واته: زۆر به‌ قوولی و به‌ توندی له وه‌رگرتندا وه‌رده‌گرن.

۲- ﴿وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا﴾، سویندیش به‌و فریشتانه‌ی به‌ نه‌رمی و ٬هسپایی ڕووحی ڕوا‌داران له جه‌سته‌کانیان ده‌ردینن. (النَّشْطُ: الْجَذْبُ، وَالْخُرُوجُ وَالْإِخْرَاجُ بِرَفْقٍ وَسَهُولَةٍ، وَعَلَى الْعُقْدَةِ)، (نَشْطُ): به‌ مانای ڕاکێشان و هاتنه‌ده‌رو ده‌ره‌یتانی به‌ نه‌رمی و ئاسانی، هه‌روه‌ها (نَشْطُ) به‌ کردنه‌وه‌ی گرێش ده‌گوترن، (النَّشْوَطَةُ) ش گرێه‌که به‌ ئاسانی

بكریتەو، دەگوترى: (نَشَطَ يَنْشَطُ أَي: خَرَجَ يَخْرُجُ)، كهواته: ﴿وَالنَّشِطَاتِ نَشَاطًا﴾. واته: سویند بهو فریشتانهی به نهرمیی و هیواشیی پرووحیی پرواداران له جهسته کانیان دهردینن.

(۳) - ﴿وَالسَّيْحَاتِ سَيْحًا﴾ سویند بهو فریشتانهی مهله دهکهن، به مهله کردن، پیشتیش گومان: (السَّيْحُ: السَّيْرُ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ وَ فِي الْهَوَاءِ)، (سَيْحُ): بریتیه له پویشتنی خیرا له نیو تاوداو له نیو ههوادا، (وَالسَّيْحُ: الإسْرَاعُ فِي الْحَرَكَةِ)، (سَيْحُ): بریتیه له خیرایکردن له جوولهدا، مهرج نیه مهلهی نیو ئاو بیت، یاخود مهلهی نیو ههوا بئ، بهلام به زووری وایه ئهوهی به نیو تاودا دهروا، به خیرایی دهروا، ههروهه ئهوهی به نیو ههوادا دهفری، مهل و بالنده، به خیرایی دهروا، لهوهوهش (سَيْحُ) بهکارهینراوه بو ههر پویشتنیکی خیرا، بیگومان فریشتهکانیش زور به خیرایی دهروا.

(۴) - ﴿فَالسَّيْفَتِ سَيْفًا﴾، ئنجا سویند بهو فریشتانهی پیتش دهکهن به پیتشکهوتن.

(۵) - ﴿فَالْمُدْرَاتِ أَمْرًا﴾، ئنجا سویند بهو فریشتانهی کاروبار بهرپوه دهبن، (الْمَلَايِكَةُ الْمُدَبَّرُونَ لِلْأُمُورِ الْمُؤَكَّلَةِ إِلَيْهِمْ)، ئهوه فریشته سهرپهرشتیارو بهرپوههبری کاروبارانهی، ئهوه کاروبارانهی پێیان سپێراون، بهرپوهیان دهبن و مشووریان دهخون.

چۆنیهتی پیکهوه په یوههست بوونی ئهوه سویندانهش بهمجۆرهیه: سویند بهو فریشتانهی پرووحی بیروایان و تاوانباران به توندیی دهردهکیشن له جهسته کانیان و، سویند بهو فریشتانهی پرووحی پرواداران و چاکهکاران به نهرمیی و به هیواشیی له جهسته کانیان دهردینن، ههروهها سویند بهو فریشتانهی به خیرایی دهروا، دواى ئهوهی پرووحه کانیان وهگرگون، وهك پیتش یه کدیى بکهونهوه، ئاوا پیتش دهکونهوه، وهك پیتشپکهیان بئ، یاخود: پرووحهکان پیتش دهخهن، بهرهو بهمهشت، ئهگهر چاکهکاربن، یان بهرهو دۆزهخ، ئهگهر خراپهکار بن، یاخود: ئهوه فریشتانهی پیتش شهیتانهکان دهکونهوهو شهیتانهکان ناتوانن ههر توخنیان بکهون، ئنجا سویند بهو فریشتانهی دواى کاروباری ئهوه پرووحانهی

كىتساويانن، بەرپۆە دەبەن و، جگە لە كاروبارى پرووحەكانىش، ھەر كارىك خوا پىتى سپاردوون، بەرپۆەى دەبەن. وەلامى سوئندەكانىش وەك پىشتىرش باسماىن كرد، باس ئەكراو، بەلام بە سىياق دەزانىن، چونكە سوورەتەكە بە زۆرى باسى قىامەت و زىندوو بوونەو و پۆژى دواى و سزاو پاداشتە، كەواتە: سوئند بەو پىنچ كۆمەلە لە فرىشتەكان، كە ئەو كارانە دەكەن، تپو زىندوو دەكرىنەو و سزاو پاداشت دەدرىنەو، دواى كە دەفرموى: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۖ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ۖ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۚ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ۖ﴾ دەلالەت لەسەر سوئند لە سەر خورا (مُقَسَّم عَلَيْهِ) كە دەكات، يانى: وەلامى سوئندەكە، چونكە دەفرموى: ئەو پۆژەى لەرزىنەو كە دەلەرزىتەو، دواى شوئىنكەوتوو كەى بە دوا دى، لەو پۆژەدا دلالتىك ھەراسان و بە تەپە تەپەن و، چاوەكانيان (چاوى ئەو خاوەن دلانە)، مات و بە ترس و لەرزىن، كە مەبەست بېروايانن.

٦- ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ﴾، ئەو پۆژەى لەرزىنەو دەلەرزىتەو. وشەى: (الرَّجْفُ) بە ماناى: (اضطراب) دى، واتە: لەرزىنەو ھەژان و تىكەو راشەقێران، زانايان بە دوو جۆر ئەم ئايەتەيان لىكداو تەو:

أ- (الطبري) لە (ابن عباس) ەو بە ژمارە: (٣٦٣٠٩) ھىناوئەتى، دەلى: (الرَّاجِفَةُ: النَّفْخَةُ الْأُولَى، وَالرَّادِفَةُ: النَّفْخَةُ الثَّانِيَّةُ)، (رَاجِفَةٌ) (لەرزىنەو) فووى يەكەمەو (رَادِفَةٌ)، (بەدواداھاتوو) فووى دووھەمە، كە لەلايەن فرىشتەيەكەو بە كەرەنادا دەكرى، لە لاين ئەو فرىشتەيەو بۆ ئەو كارە تەرخانكراو و ناوى بە تيسر افيل ھاو.

ھەروھەا (الطبري) لە (الحسن البصري) يەو بە ژمارە: (٣٦٣١١)، ھىناوئەتى، دەلى: (هُمَا النَّفْخَتَانِ: أَمَّا الْأُولَى فَتَمِيثُ الْأَحْيَاءِ، وَأَمَّا الثَّانِيَّةُ فَتُخْبِي الْمَوْتَى؛ ثُمَّ تَلَا الْحَسَنُ: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾).

واته: (الحسن البصري) یش زهحه تهی خوای لی بی، ههروهك عهبدوللای
كوپی عهیباس (خوا له خووی و بابی رازبی)، هه مان بۆچوونی ههیه و ده لئ:
مه بهست دوو فووه كانه، كه به كه رانادا ده كړین، فووی یه كه م هه رچی ژيانداره
ده یمرینئ، (هه رچی خاوه ن ژيانه، له ته نجامیدا هه موویان ده مرن) و، له
ته نجامی فووی دووه مدا مردووان زیندوو ده بنه وه، دواپی هه سه نی به صرایی
ته و ئایه ته ی سوورەتی (الزمر) ی خوینده وه، كه ته م ئایه ته ی تیره و ته و ئایه ته ی
سوورەتی (الزمر)، به پیی زانیاری من تاكه دوو ئایه تیكن له قورئاندا، باسی
هه ردوو فووه كان به پروونی و راشكاویی بکه ن، ئایه ته كه ی سوورەتی (الزمر)،
ده فهرموئ: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ
اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (۶۸) فووی به سووردا كرا، ئنجا
هه ر كه س له ئاسمانه كان و زهوی دا هه یه، جگه له وهی خوا بیهوئ، هه موویان
مردن، [یان: هه موویان له هوش خویمان چوون] دواپی فوویکی دیکه ی پیندا
كرا، یه كسه ر هه موویان راوه ستا بوون، چاوه رپیان ده كرد.

ههروهك چوون لیره ش ده فهرموئ: ﴿يَوْمَ نَحْفُ الرِّجْفَ﴾ (۶) ﴿تَبِعَهَا الرِّادْفَةُ﴾ (۷) ته وه رایه کی زانیانه كه: (الرِّادْفَةُ وَالرِّادْفَةُ) یان به دوو فووه كان كه به كه رانادا
كراون، لئكه ده ریتته وه.

ب- رایه کی دیکه ش هه یه، كه: (الرِّادْفَةُ هِيَ الْأَرْضُ الْمُضْطَرِبَّةُ)، واته: ته و زهوییه ی
ده هه ژئ و ده له رزیتته وه، له ته نجامی فووی پیندا كردنی یه كه م به كه رانادا، كه مه بهست
پیی هاتنی تاخیر زه مانه.

(۷) - ﴿تَبِعَهَا الرِّادْفَةُ﴾، به دواوا هاتووش شوینی ده كه وئ، مه بهست له (الرِّادْفَةُ)
ئاسمانه كانن، ته وانیش به دوا ی زهوی دا ده له رزته وه و دین و ده چن و، ته و حاله ته ی
تیستا هه یانه، نایاغمینئ.

ته و دوو رایه ش هه ر تیکه ه لکیش ده بنه وه، چونكه له ته نجامی فووی یه كه م
به كه رانادا، زهوی و ئاسمانه كانیش ته و حاله ته ی تیستایان نامینئ و، له ته نجامی

فووکردنی دووهم دا، - وهك ئایه‌تی (۶۸)ی سوورەتی (الزمر)، ئاماژە ی پێداوه - قیامەت و هەڵسانەوه‌و زیندوو کرانه‌وه، دیتە پێش.

ئنجا خوا ﷻ باسی ئەو پۆژه ده‌کات:

(۸)- ﴿قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ﴾، دلالتیک هەن لەو پۆژەدا هەراسان و بێزارو بە ترس و لەرز، (الْوَجْفُ: الإِضْطِرَابُ، وَجَفَ وَجْفاً وَوَجِيفًا وَوُجُوفًا: اضْطَرَبَ)، (وَجَفَ)، یانی: هەژان و ڕاته‌کێژان و لەرزین، (وَجْفاً وَوَجِيفًا وَوُجُوفًا)، ئەوانە هەر سێکیان چاوگن، یانی: (اضْطَرَبَ)، لەرزیی و ڕاته‌کێژا، دلالتیک لەو پۆژەدا هەراسان و بە تەپە تەپن.

(۹)- ﴿أَبْصَرُهَا خَشِيعَةً﴾، چاوه‌کانیان زەبوون و ملکه‌چن، یانی: چاوه‌کانی خاوه‌نی دله‌کان، (خُشُوعٌ) له ئەصدا بریتیه له زەبوونی و ملکه‌چیی، به‌لام لێره‌دا مه‌به‌ست ئەوه‌یه چاوه‌کان زەبوون و ملکه‌چن، واتە: چاوه‌کان ماتن و پرتس و لەرز، داماون، مروّف ئەگەر ترس و لەرزیک زۆری لێ بێ، ده‌گوتری: (چاوی که‌وتوون)، ئەوه‌ش ئەو کاته‌یه که‌ فووی دووهم به‌ که‌په‌نادا ده‌کری، لەو پۆژەدا ئەوانی بێروابوون، دلایان هەراسان ده‌بی و به‌ ترس و لەرز ده‌بن، چاوشیان ته‌می خه‌م و ناره‌حه‌تی لێ ده‌نێشی و چاوه‌کانیان داده‌مێن و کز ده‌بن.

(۱۰)- ﴿يَقُولُونَ أَءَنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ﴾، ده‌لێن: ئایا ئێمه‌ گێرداوه‌ ده‌بین بۆ حاڵه‌تی پێشوومان؟ ئەمه‌ قسه‌ی دنیاiane خوا ده‌یکات، ئەو بێروایانه‌ی ئەو پۆژه چاوه‌ڕێiane و به‌و شیوه‌یان لێ دی، ئیستا ده‌لێن: ئایا ئێمه‌ گێرداوه‌ ده‌بین بۆ حاڵه‌تی پێشوومان؟ (المَرْدُودُ: الشَّيْءُ الْمَرْجِعُ إِلَى صَاحِبِهِ، أَي: مُرْجَعُونَ إِلَى الْحَيَاةِ)، (مَرْدُودٌ)، شتیکه‌ به‌سه‌ر خاوه‌نیدا بدرێته‌وه، ﴿أَءَنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ﴾، ئایا ئێمه‌ ده‌گێردێنه‌وه، بۆ ژایانی که‌ کاتی خۆی له دنیادا گوزه‌راندوومان، ئایا جاریکی دیکه‌ ژیاومان دیته‌وه به‌ر؟ (الْحَافِرَةُ: الْحَالَةُ الْقَدِيمَةُ)، حاڵه‌تی پێشوو وه‌ك له دنیادا ژیاوین، (رَجَعَ إِلَى حَافِرَتِهِ)، ئەمه‌ ته‌عبیریکی عه‌ره‌بیه، ئەگەر که‌سێک له حاڵیکه‌وه‌ گواستبێته‌وه‌ بۆ حاڵیک، دوا‌یی بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆ حاڵه‌تی پێش، ده‌لێن: (رَجَعَ فِي حَافِرَتِهِ، رَجَعَ إِلَى حَافِرَتِهِ)، ئەگه‌رنا وشه‌ی:

(حَقْرُ)، بە مانای ھەلکەندىنەو (خَافِرَةٌ) ش كەسكە ئەو شوئىنە ھەلدەكەنى وو شوئىنە ھەلقەندراوۋەكە (مَحْفُورٌ) ى پىندەگوتىرى، (ھەلقەندراو) بەلام ئەوان مەبەستيان بەو تەعبىرە چۈنەنەو ھەلگەرانەو ەيە بۇ ھالەتى پىشوو.

(۱۱) - ﴿إِذَا كُنَّا عِظْمًا تَخِرَةً﴾، ئايا كاتىك بووينەو بە تىسكە رزىو و پرتووكاۋەكان؟ ئەمە خوئىراۋىشەتەو: (إِذَا كُنَّا عِظْمًا تَخِرَةً)، ھەر بە ئاۋازى پىسپاركردن، ھەردوۋ خوئىندراۋەكان ھاتوون، ھەروەھا ﴿تَخِرَةً﴾، بە (تَاخِرَةً) ش خوئىندراۋەتەو، (التَّخِرُ: تَخَرَّ الْعِظْمُ: بَيَّ قَصَارَ قَارِغِ الْوَسْطِ مِثْلَ الْقَصَبَةِ)، ئەگەر تىسقان كلور بى و برزى، ئىۋەرپاستەكەى بۇش دەبى، وەك قامىشك و فانگە لۇشكىكى لى دى (كە ئىۋەكەى بۇشە).

(۱۲) - ﴿قَالُوا تِلْكَ إِذَا كَرَّ حَاسِرَةٌ﴾، گوتيان: كەۋاتە: ئەو ەرانەو ەكى زىانبارانەيە، واتە: ئەگەر تىمە دۋاى ئەۋەى دەمرىن، بگىپدرتئىنەو بۇ ھالەتى پىشيمان، كە ئىغانە، جارېكى دىكە بگىپدرتئىنەو زىندوۋ بكرئىنەو، بەدلئىايى ئەو ەرانەو ەمان ەرانەو ەكى زىانبارانەيە، وشەى: ﴿كَرَّةٌ﴾ (الْكُرَّةُ: الْمُرَّةُ مِنَ الْكُرِّ وَهُوَ الرُّجُوعُ بَعْدَ الذَّهَابِ)، (كُرَّة)، يەكجارە لە (كُرَّ) ەو ھاتوۋ، كە برىتئە لە ەرانەو ە دۋاى رۇىشتن، گوتراۋە: (كُرَّ عَلَى مَا قَرَّ)، واتە: لەۋەى لئى پاكردوۋ، بۇى ەراۋەتەو.

(الطبري) لە تەفسىرەكەى خۇيدا^(۱) ئاۋا ئەم ئايەتە موبارەكەى مانا كىردوۋ: (أَنَّا لَمَرْدُودُونَ إِلَى خَالِنَا الْأَوَّلَى قَبْلَ الْمَمَاتِ، فَرَاغِعُونَ أَحْيَاءَ كَمَا كُنَّا قَبْلَ هَلَاكِنَا، وَقَبْلَ مَمَاتِنَا؟ وَهُوَ مِنْ قَوْلِهِمْ: رَجَعَ فَلَانٌ عَلَى خَافِرَتِهِ: إِذَا رَجَعَ مِنْ حَيْثُ جَاءَ وَمِنْهُ قَوْلُ الشَّاعِرِ:

أَخَافِرَةٌ عَلَى صَلَاحٍ وَسَيْبٍ ... مَعَاذَ اللَّهِ مِنْ سَفَهٍ وَطَيْشٍ).

واتە: ئايا تىمە گىپدراۋە دەبىن بۇ ھالەتى پىشيمان، پىش ئەۋەى ەمرن، ئايا دەگىپدرتئىنەو بە زىندوۋەتئى، وەك چۈن پىش ئەۋەى لە بەين بچىن و ەمرىن،

زیندوو بووین؟ نه وهش له و قسه یانه وه هاتوه: (رَجَعَ فَلَانٌ عَلَى حَافِرَتِهِ)، نه م ته عبیره به کار دینن بۆ که سیګ که له کوڼوه هاتوه، بګه رېته وه بۆ وئ، نه و قسه یه ی شاعیریش هر له وه وه هاتوه، که ده لئ: (أَحَافِرَةٌ عَلَى صُلَاحٍ وَشَيْبٌ ... مَعَادَ اللَّهِ مِنْ سَقَةٍ وَطَيْشٍ)، ثایا دواى نه وه ی سره پروتاواته وه و موو سپیی بووه، بګه رېمه وه بۆ حاله تی پېشئ، په نا به خوا له نه فامیی و هه له شه یی، که سیګ بووه، ګله یی له خوئ کردوه، که دواى نه وه ی که وتو ته ته مه نه وه، ګونا هو تاوانی کردوه، وه ک سهرده می ګه نجی تی و نه فامیی.

نه وان ناوا ده پرسن به نکو ولیکړنه وه و ده لئ: ثایا دواى نه وه ی ټیمه بووینه ټیسقانه رزیوو پرتووکاوه کان، ده ګیرد رېینه وه بۆ حاله تی پېشوومان؟ ﴿قَالُوا تَلَاكَ إِذَا كَرَّ حَاسِرَةٌ﴾، ګوتیان: که واته نه وه ګه رانه وه یه کی زیانبارانه یه، خواش ګه له و له میاندا ده فهرموئ:

(۱۳)- ﴿فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ﴾، نه وه ته نیا یه ک ټیوه خوړینه، ﴿زَجْرَةٌ﴾، جار ګه له (زجر)، نه ویش قسه یه که فهرمان کردن و رئ لیګرتنی تیدا بئ، به لأم به تووړه یی، بویه ش فهرموویه تی: ﴿زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ﴾، هه رچهنده ﴿زَجْرَةٌ﴾، خوئ یه کجاره له ټیوه خوړین، به لأم بویه به: ﴿وَاحِدَةٌ﴾، جه ختی لیګردو ته وه، تاکو وانه زانرئ: بویه ګوتراوه: ﴿زَجْرَةٌ﴾، چونکه بۆ جوړه، نجا که وشه ی: ﴿وَاحِدَةٌ﴾ ی خرایه سر، که واته: هه ر یه ک ټیوه خوړینه، که مه به ست پئی فووی دوومه، چونکه فووی یه که م، به لئ یه که مه، به لأم دووه می هه یه، به لأم فووی دووم، یه ک فووه و دووه می نیه، تازه هیچ فوو کردنی دیکه به که رنه نادای به دوا دانایه ت!

(۱۴)- ﴿فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ﴾، یه که سر نه وان ده چنه ساراوه، (سَاهِرَةٌ)، (الْأَرْضُ الْمُسْتَوِيَّةُ الْبَيْضَاءُ الَّتِي لَا نَبَات فِيهَا)، (سَاهِرَةٌ): زهویه کی یه کسانئ سپیه، رووه کی تیدانیه.

هه ندیک له زانایان ده لئ: بویه ده شت و بیابان پئی ده ګوتری: (سَاهِرَةٌ)، چونکه نه و که سه ی پیدایا ده روا ت، هه رده م بیداره و ناویرئ بڅه وئ، له بهر جرو

جانەوهر و درندهی لهو دهشته هەن، ئنجا ئەو گۆرەپانەى خواى پەرورەدگار دەفەرمۆی: خەڵك هەموویان لەوێ كۆ دەبنەو، لە دوو فەرمايشتى پێغەمبەردا ﷺ هاتو، كە وەسفى ئەو دەشت و ساراو گۆرەپانەمان بۆ دەكات، ئەو شوێنەى مەیدانى كۆ كردنەو و ئێپرسینەو دەیه:

۱- يَهَكْ لَه فەرمايشتەكان دەفەرمۆی: (يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقَرْصَةِ النَّقِيِّ لَيْسَ فِيهَا عِلْمٌ لِأَحَدٍ)، (أخرجه البخاري: 1106، ومسلم: 2790، وابن حبان: 7320) واتە: خەڵك لە پۆژ هەڵسانەو دەا لەسەر زەویيەكى سپى، وەك نايتكى گەمى سپى كۆ دەكرێنەو، نیشانەى بۆ هیچ كەس تێدا نیە، واتە: پێك و یەكسان و تەختە.

۲- هەر لەو بارەو ئەم فەرموودەیهش هەیه كە دەفەرمۆی: (إِنَّ اللَّهَ يَجْمَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْأُولَيْنِ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَيُسَمِعُهُم الدَّاعِيَ وَيُنْفِذُهُم الْبَصَرَ)، (أخرجه البخاري: 3182)، واتە: بێگومان خوا لە پۆژى قیامەتدا پێشووەكان و دوایینەكان لە یەك دەشتدا، (لە یەك مەیدان و گۆرەپاندا) كۆدەكاتو، ئەو كەسەى بانگیان دەكات، بە هەموویان دەبیسیتێ و، ئەو كەسەش تەماشایان دەكات، چاوى هەموویان دەبینێ.

ئەمەش ئەو دەگەیهێنێ كە ئەو دەشت و گۆرەپانە، نابێ لەسەر زەوى بێ، وەك پێشتریش باسمان كرد، چونكە زەوى ئێمە خړو هێلكەیی هەلكەوتو، چاوەنیا تەمەودایەك دەبینێ و دواى كوور دەبێتو، نەك هەر لە وشكانى دا، بەلكو لە دەریاشدا هەروایە، كەشتیەك كە بەرەو پروت دێ، پێشێ، لای سەرێى دەبینی، پاشان وردە وردە ئەوى دیکەى دەردەكەوێ، چونكە بە هۆى هێزى كێشندەبێ زەویيەو، دەریایەكانیش كە بە دەورى زەویيەو، ئەوانیش كوور بوونەو.

هەر وەها پێغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرمۆی: ئەو كەسەى بانگیان بكات، هەموویان دەنگەكە دەبیسێ، كە هەرگیز شتى وا لە دنیا دا نیە، ئەو دەنگە هێندە بەهێز بێ بگاتە هەمووان، هەر وەها دەفەرمۆی: كەسێك تەماشایان بكات،

هەموویان دەبینی! ئەو ەش بەلگەیه کی دیکەیه لەسەر ئەو ەی ئەو گۆرپانە
 هیچ پەیوەندیی بەو زەوییە ی ئیستامانەو ە نیە، ئیمە لە سوورەتی (إبراهیم)
 دا لەبەر پۆشنایی ئەو ئایەتە موبارەکەدا کە دەفەر موی: ﴿يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ
 غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (۱۸)، واتە: ئەو پۆژە نە زەوی
 وەک خۆی دەمینی، نە ئاسمانەکان و، هەموویان بۆ خوا ی تاک ی ملیکە چکەر
 دینە گۆڕی، واتە: دینە ئەو گۆرپانەو ە کە خوا ﷻ باسی کردو ە، لەو ی کورتە
 باسیکمان لەوبارەو ە کردو ە.

کورتە باسیک: سی هەلۆهستە

هەلۆهستە ی یەکەم: ئەگەر تەماشای کۆی ئایەتەکان ی قورتان بکەین، ئەوانە ی لە بارە ی
 فریشتەکانەو ە دەدوین، بۆمان دەردەکەو ی کە خوا ﷻ فریشتەکان ی کردوونە ەۆکارێک
 لە نیوان خۆ ی و بەرپۆه بردن ی کارەکان ی گەردووندا، بە ئایەت ی ئیمە ی مرۆف، ئایەتەکان
 زۆر بە پوونی ئەو دەگەین، ئنجا ئەک ەەر لە دنیا دا، بەلکۆ لە پۆژ ی دوا ییشدا،
 خوا ﷻ کاروبارەکان ی بە فریشتان سپاردوون، با چەند بەلگە یەک لەو بارەو ە بێنینەو ە:

أ- بە نسبەت دروستبوونی مرۆفەو ە، وەک لە فەرما یشتەکان ی پێغەمبەری خاتەم دا ﷺ
 ەاتو ە، ئەو ە فریشتەکانن پووح دەخەنە بەر جەستە ی ئەو کۆرپەلە یە ی لە مندا لدانی
 دایکی دایە، دوا ی ئەو ە قوناغەکان تێدەپەرتن ی، وەک لە سوورەتی (المؤمنون) دا
 ئاماژە ی پیکراو ە، کە دەفەر موی: ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (۱۶)،
 کە زۆربە ی زانایان دەلین: مەبەست پێ ی پووح بە بەردا کردنیەت ی.

ب- ئنجا پاراستن ی فریشتەکان بۆ مرۆف و نووسین و تۆمار کردن ی کردەو ەکان ی: ﴿وَأَنزَلْنَا
 عَلَيْكُمْ الْحُفُوفَ﴾ (۱۰) ﴿كِرَامًا كَتِيبٍ﴾ (۱۱) ﴿الْإِنْفَارَ﴾، ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ
 عِنْدٌ﴾ (۱۸) ق.

ج- ئنجا گیانکیشان: ﴿تَوَفَّاهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ﴾ (۱۱) ﴿الْأَنْعَامَ﴾، ﴿قُلْ يَتَوَفَّكُمُ
 مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ (۱۱) ﴿السَّجْدَةَ﴾.

د- ئنجا كاروبارى وه حىي: ﴿ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٣٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٣٤﴾ بِلسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٣٥﴾ ﴾ الشعراء، تىكرای پيغهمبه رانىش (عليهم الصّلاة والسّلام)، هەر جىبرىل وه حىي بۆ هيتاوان.

ه- ديسان كاروبارى رۆزى دوايى و، كاروبارى به ههشتيش و، دۆزه خيش بۆ ويته: سه رنجى ئايه ته كاني كۆتايى (الزمر) بده، ئايه ته كاني: (۷۱ - ۷۰). به لى ئه گهر سه رنجى كۆى ئايه ته كان بدهين، بۆمان ده رده كه وى كه خوا ﷻ كاروبارى دنياو دوا رۆزى به فرىشته كان سپاردوون، بىگومان خوا ﷻ هەر كاتيك بيه وى، كارىك بكات، وهك چۆن ئيمه به شتىك بلين بيه، به كسهر ده بى، ئاوايه بۆ خوا، واته: كاتى تيناچى و، ماندوو بوونى پيتاوى، به لام دياره خوا ﷻ حيكمه تى واى خواستوه كاروبارى ئهم گهر دوونه، له دنياو دوا رۆژدا به فرىشته كان سپيترى.

هه لوهستهى دووهم: ئهو ئايه ته موباره كهى ده فهرموى: ﴿ فَأَلْمَدِرَاتِ أَمْرًا ﴾، كه وهك باسمان كرد، زۆربهى زانايان له سهر ئه وهن كه: ﴿ فَأَلْمَدِرَاتِ أَمْرًا ﴾، مه به ست پيى فرىشته كانه و، ئه گهر له وانى ديكه دا راجياييه كيان هه بى، به لام له مه دا راجياييه كى وايان نيه، كه ليره دا مه به ست پيى فرىشته كانن، ئنجا ليره دا به باشم زانى له تەفسیری (روح المعاني) (الألوسي) قسه به ك بخوازمه وه، كه ته نيا چه مك و واتايه كهى ديتم، ده لى: [كه خوا ده فهرموى: ﴿ فَأَلْمَدِرَاتِ أَمْرًا ﴾، زۆربهى هه ره زۆرى زانايان - ئه گهر نه ئين به كده نكن - رايان وايه كه مه به ست پيى فرىشته كانن و ئه وانن كه كاروباره كانى خوا به رپوه ده بهن، هه ندىك له زانايانى گهر دووناسى پيشووش، به هه له داچوون، له وه دا كه پتيان وابووه، ئه ستيره و خرۆكه كان، جوړىك له ويست و خواستيان هه يه و، كارىگه رريان هه يه به سهر ژيانى مروفه وه و، ئيستاش له گه لدا بى هه ندىك له وانهى باسى ئه ستيره ناسيى ده كه ن، باسى كه لووه كان (ابراج) و، جوولەى خرۆكه و ئه ستيره كان ده كه ن و، گوايه كارىگه رريان هه يه له سهر ژيانى مروف له رووى مه عنه ويه وه و، له رووى مادديه وه و، بىگومان له رووى مادديه وه ئه ستيره كان، ئهو تيشكانهى ده يانترن و ئهو شه پوله كارو موگنا تيسيانهى ده يانترن، كارىگه رريان هه يه و، ئه وه شتىكى سه لپترا و و عيلميه.

بەلام ئەوھە كە كاریگەری مەعنەویان ھەبى، ھىچ بەلگەيەكى لەسەر نیە،
 وَهَكَذَا (الْأَلُوسِي) ییش، (پەحمەتى خۆای لى بى) دەلى: (بَاطِلٌ عَقْلًا وَنَقْلًا)، واتە: ئەوھ
 شتىكى پوۋچە لە پرووى عەقلەوھە، لە پرووى نەقلەوھەش، چونكە خۆای پەرۋەردگار
 كاروبارى گەردوونی بە فریشتەكان سپاردوھ، ھەلبەتە لە پرووھ ماددىيەكەيەوھ،
 ئەوھ ديارە شتە ماددىيەكان كاریگەری ماددىی خۆيانیان ھەيە، بەلام كەسێك
 بلى: خړۆكەو ئەستیرەكان لە پرووى مەعنەوييەوھ كاریگەرییان ھەيەو، جۆرىك
 لە عەقل و ھەست و شعورىیان ھەيە، ئەوھ لە راستییدا نە شتىكى عیلمییەو،
 نە لە پى نەقلەوھەش، شتىكى وا ھەيەو، نە لە پى عەقلیشتەوھ.

شتىكى دىكە ئەوھيە كە ئەم ئايەتە موبارەكە ئەوھەش بە درۆ دەخاتەوھ،
 كە ھەندىك لە ئەھلى تەھەووفى لادەر، پىيان وابووھ دۆستانی خوا دواى
 مردن كاریگەرییان ھەيە، بەوھى شىفای كەسێك بدن، یان كەسێك كە خەرىكە
 بخنكى، دەرپازى بكەن، یان كەسێك بەسەر دوژمندا سەربخەن، یان كەسێك
 كاریكى بۆ بكەن، كە ھەندىكان ئەو كاریگەریيە تايەت دەكەن بە پىنج لە
 دۆستانی خواوھ، كە ناویان لى دەتین: (أُتَاد)! بەلام (الْأَلُوسِي)، قسەكى جوان
 دەكات و دەلى: (وَالْكُلُّ جَهْلٌ وَإِنْ كَانَ الثَّانِي أَشَدَّ جَهْلًا)، واتە: ئەوھ ھەمووی
 نەزانى و نەقامیە، ھەرچەندە دووھمیان (كە دەلى: خوا كاروبارى ژيان و زەوى
 بە رووحەكانى پىنج لە دۆستانی خۆى دەسپىرى) نەقامیەكەى توندتر و سەختەر.

دواى (الْأَلُوسِي) دەلى: بەلى نابى لەوھەدا دوو دلىیمان ھەبى كە خوا ﷻ
 دواى مردنىش چاكە لەگەڵ دۆستەكانى خۆیدا دەكات بەو شىوئەيەى حىكمەتى
 خۆى بىخوازى، وەك ئەوھى پىنە خەوى كەسێك و پىنمايى و ئامۆزگارىی بكەن،
 یاخود شتىكى وەبىر پىننەوھ، ئەو شتانە ئاساين كە خۆای پەرۋەردگار لەگەڵ
 ھەندىك لە دۆستانی خۆى دا دواى مردنیشان، بەلام ئەوھ كە خوا كاروبارى
 خەلكى سپارد بى بەو رووحانەو، بە رووحى چەند كەسێكى ديارىكراو، ئەوھ
 ئەسلى و ئەساسى نیە.

هه لوهسته ی سییه م: (الرازي)، له تهفسيره که ی خویدا تاماژه به قسه یه که ده کات و پالی ده داته لای (أبو حامد الغزالي)، ده لی: (قَالَ: إِنَّ الْأَزْوَاجَ الشَّرِيفَةَ إِذَا فَارَقَتْ أَبْدَانَهَا، ثُمَّ اتَّفَقَ إِنْسَانٌ مُّشَابِهٌ لِلْإِنْسَانِ الْأَوَّلِ فِي الرُّوحِ وَالْبَدَنِ، فَإِنَّهُ لَا يَبْعُدُ أَنْ يَحْصَلَ لِلنَّفْسِ الْمَفَارِقَةِ تَعَلُّقٌ بِهَذَا الْبَدَنِ حَتَّى تَصِيرَ كَالْمُعَاوَنَةِ لِلنَّفْسِ الْمُتَعَلِّقَةِ بِذَلِكَ الْبَدَنِ عَلَى أَعْمَالِ الْخَيْرِ، فَتُسَمَّى تِلْكَ الْمُعَاوَنَةُ إِلَهَامًا، وَنَظِيرُهُ فِي جَانِبِ النَّفْسِ الشَّرِيرَةِ وَسُوءَةً).

واته: (أبو حامد الغزالي)، ده لی: رووحه به پړيزو پاکه کان، کاتیک له جهسته کان جیا ده بنه وه، نه گهر مروقیک هه بی، وه که نهو مروقه ی پیښی بجی که مردوه، له رووح و له جهسته یدا، دوور نیه نهو رووحه ی مردوه، جوړیک له په یوه سستی هه بی بهو جهسته یه وهو، وه هاوکاریکی نهو رووحه ی په یوه ست بهو جهسته یه وهی، لی بی و شتی چاکی فیږ بکات، بوکاری خیرو نهو هاوکاریه ش به خورپه (إلهام) ناوده بری و، هه روه ها هی رووحه خراپه کاره کانیش به خو تخوته (وسوسة) ناوده بری.

گوايه (أبو حامد الغزالي)، کتیبیکي هیه تیتیدا تاماژه ی به وه کردوهو (الرازي) یش تاماژه ی پی ده کات.

تنبأ (الآلوسي) قسه یه کی جوان ده کات، ده لی: (وَلَمْ أَرَ مَا يَشْهَدُ عَلَى صِحَّتِهِ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ وَكَلَامِ سَلَفِ الْأُمَّةِ، وَقَدْ ذَكَرَ الْإِمَامُ نَفْسَهُ فِي الْمُبَاحِثِ الْمَشْرِقِيَّةِ اسْتِحَالَةَ تَعَلُّقِ أَكْثَرِ مَنْ نَفْسٍ بِبَدَنِ وَاحِدٍ، وَكَذَا اسْتِحَالَةَ تَعَلُّقِ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ بِأَكْثَرِ مِنْ بَدَنٍ) واته: نه مدیوه نه وهی هیناویه تی هیچ به لکه یه که له قوربان و سووننه تداو قسه ی زانایانی پیښین، نه وه پشت راست بکاته وه و (الرازي) یش خو ی له کتیبی (المُبَاحِثِ الْمَشْرِقِيَّةِ) دا ده لی: موسته حيله زیاتر له رووحیک په یوه ست بی به جهسته یه که وه، هه روه ها زیاتر له جهسته یه که چنند رووحیک پیوه ی په یوه ست بن.

دەلىم: ئەۋەى (الرازي) ۋەك پشكىرىيكردن لە (أبو حامد الغزالي) يەۋە دەيىنى، دەچىتەۋە نىۋ جوغزى ئەۋەى پى دەگوتى: (تناسخ الأرواح) (دۇنا دۇن) ۋ ئەۋەش شىكى پوۋچ ۋ ئەفسانەيەۋ، لە ئاينىي ھىندۇسىي ۋ بوزايى دا ھەيە، يىگومان مرۇف كە دەمرى تازە كۇتايى دى ۋ، تەكلىفى شەرىعى لەسەر نامىنى.

بەلى: دەگونجى كەسىك دۇستى خوا بوو بى، بىتە خەۋى كەسىك ۋ پىنمايەكى بكات ۋ لىي بەھرەمەند بى، ۋەك پىغەمبەرى خوا ﷺ ھاتوۋە ۋ دىتە خەۋى زۇر كەس، ئەۋەش ئەزموونكراۋە، دىسان جگە لە ئەۋىش ھەر كەسىك لە قەدەر خۇى، دەگونجى بتوانى لە پروۋى زانباريەۋە سوود بە كەسىك بگەيەنى.

مەسەلەى دووھم:

باسى پوختە يەكى بەسەرھاتى مووسا عليه السلام، كاتيك خواى پەرۋەردگار لە دوڤى بە پاكيرواى (طوى)، بانگى كردو، ناردىە لای فيرعەونى ياخىى كە بانگى بکات بۆ خو پاک و چاککردن و، سام و هەيىەت هەبوون بەرانبەر بە پەرۋەردگارى، كە چى هەرچەندە نىشانە مەزنەكەى وەك بەلگەى سەلتنەرى پىغەمبەرايەتتىى خوڤى، پىشان دا، بەلام فيرعەون مىلى نەداو لەسەر بەدرۆ دانان و سەرىتچى بەردەوام بوو و، بانگەشەى پەرۋەردگارىتتىى هەرە بەرزى بۆ خوڤى دەکرد، سەرەنجام خوا سزای دواړۆژ و دىيای داو، كرىە پەندو عىپرەت بۆ خەلكى:

خو عليه السلام دەفەرمۆى: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ مُوسَى (۱۵) إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِاللَّوَاهِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (۱۶) أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى (۱۷) فَقَالَ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَزُكَّى (۱۸) وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتُخْشَى (۱۹) فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى (۲۰) فَكَذَّبَ وَعَصَى (۲۱) ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَى (۲۲) فَحَشَرَ فَنَادَى (۲۳) فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى (۲۴) فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى (۲۵) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى (۲۶)﴾.

شیکردنەوى ئەم ئایەتانه، لە دوازدە برگەدا:

بەرلەوهى بچینه سەر وردەکارییهکانى چەمک و واتای ئەم ئایەتە موبارەکانە، چۆنیەتتىى پەيوەست بوونى ئایەتەکان پێکەوه باس دەکەین، کە پىشتىش هەر ئامازەمان پىداو: لە چوارە ئایەتتىى پىشوو دا خوا عليه السلام دواى سویند خواردنى بە پىنج جوړ لە فرىشتەکان، لەسەر ئەوهى زىندو کرانەوهو سزاو پاداشت دى، ئنجا باسى هەندى لە دیمەنەکانى پۆژى دواىى کردو، باسى هەردوو فوو پىدا کردنەکانى بە کەرەنای دا کرد، لىرەش خوا عليه السلام باسى بەسەرھاتى مووسا عليه السلام و پەوانەکرانى بۆ لای فيرعەون، ئىواخن دەکات، واتە: ئەى بىپروايەکان کە بىپروان بە پۆژى دواىى و، بىپروان بە پىغەمبەرى خاتەم عليه السلام و بە کۆتا پەيامى خوا، پەندو دەرس وەرەبگرن لە فيرعەون، کە وەك چۆن خوا پىغەمبەرى کۆتایى

ناردوھ بۆ لای تېوھ، کاتى خۆيشى مووساى **الْقَلْبِ** وېراي ھاروونى براى نارد بۆ لای فيرعەون، بەلام ھەرچەندە مووسا زۆر بەدئسوزانەو مېھرەبانانە دواندى، ئەو لەسەر ملھوپى و تاوان و لادانى خۆى بەردەوام بوو، سەرەنجام بوو بە پەندى زەمانەو بۆ خەلك كرا بە دەرس و پەندو عيپرەت، كەواتە: تېوھش پەند وەربىگرن لە فيرعەون، تاكو وەك فيرعەون نەبنە پەند بۆ خەلكى دواى خوتان!

(۱) - **﴿ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴾**، ئايا ھەوال و باسى مووسات بۆ ھاتوھ! **﴿ أَتَاكَ ﴾**، واتە: بۆت ھاتوھ، بەلام لىرەدا يانى: ئايا پېت گەيشتوھ؟ **﴿ حَدِيثُ مُوسَى ﴾**، (الحديث: الخبر، وَأَصْلُهُ فَعِيلٌ مَعْنَى فَعِلَ مِنْ حَدَثَ الْأَمْرُ إِذَا طَرَأَ وَكَانَ، أَي: الْحَادِثُ، وَالْأَصْل: خَبَرُ الْحَدِيثِ، أَي: خَبَرُ الْحَادِثِ)، وشەى: (حديث)، واتە: ھەوال، (حديث) لەسەر كېشى (فَعِيل)، بە مانای (فَاعِل)، واتە: (حادث)، ئەویش يانى: (حَدَّثَ الْأَمْرُ إِذَا طَرَأَ وَكَانَ)، واتە: كارىك ڕوويدا كەواتە: ڕووداويك كە ڕوودەدا پېت دەگوترى: (حادث)، ئنجا لىرەدا كە دەفەرموى: **﴿ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴾**، لە ئەسلىدا يانى: (هَلْ بَلَغَكَ خَبَرُ حَادِثِ إِسْمَاعِيلَ مُوسَى إِلَى فِرْعَوْنَ) ئايا ھەوالى نىردرانى مووسا بۆ لای فيرعەونت پت گەيشتوھ؟ بەلام ئەوھ ھەمووى كورت كراوھتەوھو بۆتە: **﴿ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴾**، ئايا ھەوالى مووسات بۆ ھاتوھ، واتە: باس و خواسى ھەوالى ڕووداوى نىردرانى مووسا بۆ لای فيرعەونت بۆ ھاتوھ، چۆن بوو؟!

(۲) - **﴿ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴾**، كاتىك پەرەردەگارى لە كىوى پاكراوھى (طوى) دا بانگى كرد، (إِذْ): (وَإِذْ اسْمُ زَمَانٍ، وَاسْتَعْمِلَ هُنَا فِي الْمَاضِي، (إِذْ) بۆ خۆى ناوى شوين، (ظَرْفُ الزَّمَانِ) ه، بەلام بە كارھىتراوھ بۆ رابردو، چونكە باسى رابردو دەگىرئەوھ.

(الْوَادِ الْمُقَدَّسِ)، (الْوَادِ: الْمَكَانُ الْمُتَخَفِّضُ بَيْنَ الْجِبَالِ، وَالْمُقَدَّسُ: الْمُطَهَّرُ وَطُوًى: اسْمُ مَكَانٍ)، (وادي): شويئىكى لىژايسى و نزمابىيە لە نىوان چابەكاندا، تيمە دەلىين: دۆل، شيو، (وَالْمُقَدَّسُ: الْمُطَهَّرُ)، (مقدس) يانى: پاكراوھ، ھەلبەتە پاكراوھىيەكەى بەھوى ئەوھوھ بوو، كە خوا لەویدا مووساى دواندوھ، وەك لە سوورەتى (طه) دا، دەفەرموى: **﴿ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاتْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴾** (۱۲)، واتە:

بېگومان من پەرورەدگارتم ئنجا نەعلەكانت (پىلاۋەكانت) دانى، چونكە تۆ لە شىۋىكى پاككراۋەى كە [ناۋى] (طوى) يە.

(طوى) بە تەنۋىنىش خويندراۋەتەۋە بە ئەلىفى مەقصورە (طوى)ش خويندراۋەتەۋە ﴿يَا لَوَا۟دِ الْمُقَدِّسِ طَوًى﴾، خوا بانگى كرد لە دۆلى بە پاكگىراۋى (طوى) دا، چى پى فەرمو؟

(۳) - ﴿اٰذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى﴾، (فەرموۋى): بېرۆ بۆ لای فیرعەون بە دۇنیایى ئەو ياخیى بوۋە، ﴿اِنَّهُ طَغٰى﴾، (إِنَّ) پیتی جەختکردنەۋە یە ناۋەكە مەنصوب و ھەوالەكە مەرفوع دەكات (حَرْفُ تَاكِيْدٍ تَنْصِبِ الْاِسْمَ وَتَرْفَعُ الْحَرْفَ)، بەلام لیژەدا مانای پاساۋى خراۋەتە نیو، واتە: بچۆ بۆ لای فیرعەون، چونكە ياخیى بوۋە لە سنور دەرچوۋە، (الطُّغْيَانُ: هُوَ مُجَاوِزَةُ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ) (طُغْيَانُ): بریتىە لە سنور بەزاندن لە سەرپىچى كردندا.

(۴) - ﴿فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلٰى اَنْ تَرْكٰى﴾، ئنجا (پتى) بلى: ئایا ئامادەى خۆت پاك و چاك بكەى؟ وشەى: ﴿تَرْكٰى﴾، خويندراۋىشەتەۋە: (تَرْكٰى)، ئنجا وشەى: ﴿هَلْ لَكَ﴾، پىشتىش باسما كرى: لە زمانى عەرەبىدا، دەگوترى: (هَلْ لَكَ اِلٰى كَذَا)، یانى: (هَلْ لَكَ مَبْلٌ اِلٰى كَذَا)، ئایا ئارەزوومەندى بۆ ئەو شتە؟ یان دەگوترى: (هَلْ لَكَ فِى كَذَا) یانى: (هَلْ لَكَ رَغْبَةٌ فِى كَذَا)، ئایا تامەرزۆیت بۆلای فلان شتە ھەيە؟ كەواتە: لیژەدا كە موسا (عليه السلام) بە فیرعەون دەفەرموۋى: ﴿هَلْ لَكَ اِلٰى اَنْ تَرْكٰى﴾، یانى: ئایا تۆ ئامادەى و ئارەزووت ھەيە، خۆت پاك و چاك بكەى؟ چونكە ﴿تَرْكٰى﴾ و (تَرْكٰى)، (تَرْكٰى) ش لە ئەسل دا (تَتَرَكٰى) يە، یانى: ئایا ئامادەى پروسەى خۆ پاك و چاككردن لە خۆتدا ئەنجام بدەى؟

(۵) - ﴿وَاٰهْدِيْكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخٰى﴾، ھەرۋەھا بەرەۋلای پەرورەدگار رىتمایى و راستە رىت بەكم ئنجا لىۋى بترسى (سام و ھەيەتە خوات بچىتە دل و دەرۋونەۋە، ئایا بۆ ئەمە ئامادەيىت ھەيە؟!).

بېگومان ئەمە زۆر شىۋازىكى نەرم و نىان و مېھرەبانانەيەۋ، ۋەك پىشنىاركردن ۋايە، جولاندنى ئارەزوۋىەتى بە شىۋازىكى زۆر نەرم و نىان و، ئەۋەش ھەر

جێبەجێکردنی فەرمانی خواوە که لە سوورەتی (طه)دا، بە مووساوە بە ھاروونی
 بۆی دەفرموی: ﴿فَقُولَا لَهُ، قَوْلًا لِّئِنَّا لَعَلَّهُ، يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى﴾ ۴۴. قسەھەکی
 نەرمی لەگەڵ بکەن، بە لکو بیری بێتەووە پەند وەرگیری، یاخود ترس و سام و
 ھەبەبەتی بجێبەجێ دڵ.

لێرەدا که دەفرموی: ﴿وَأَهْدِيكَ إِلَى رَيْكِ فَخْشَى﴾، بە دڵنیایی ھیدایەتی خوا
 ناچێتە ھەموو دڵ و دەروونیکەووە، دەبێ ئەو دڵ و دەروونە، پالتمو پاک و چاک
 بووبی، ئامادەیی وەرگرتی، ئنجا ھیدایەتی خۆی لێ میوان دەبی، دوایش که
 ھیدایەتی خوا چووہ دلی مرۆڤەو، ئنجا سام و ھەبەبەت و پێز و حورمەت و
 بە گەورە و مەزنگرتنی تێدا پەیدا دەبی، بەرانبەر بە بەدبەینیەرو پەرورەدگارو
 خاوەنی خۆی.

که دەفرموی: ﴿وَأَهْدِيكَ﴾، لێرەدا ھیدایەت دەگونجێ بە مانای پێنمایی
 بی و، دەشگونجێ بە مانای راستە پێکردن بی، کهواتە: (أهديك) یانی:
 ۱- پێت پێشان بەدەم و پێنمایی بکەم.

ب- راستە پێت بکەم و بتخەمە سەر پێی راست.

۶- ﴿فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى﴾، ئنجا نیشانە ھەرە گەورەکە ی پێشاندا، (الآية: حَقِيقَتُهَا
 الْعَلَامَةُ وَالْأَمَارَةُ، وَتُطْلَقُ عَلَى الْحُجَّةِ الْمُثْبِتَةِ)، وشە ی: ﴿الآيَةُ﴾، بە مانای نیشانە دی، (بە
 مانای ئەوہش دی، شتیکی پێ بناسی) بەلام بو بە لگەھەکی ئیسپاتکەریش بەکار دەھێترێ،
 که دەفرموی: ﴿فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى﴾، نیشانە ھەرە گەورەکە ی پێشاندا، زانیان
 زۆریان قسە لەبارە ی نیشانە ھەرە گەورەکە کردووە:

۱- ھەندیکیان گوتووایانە: مەبەست پێی دەستبەھێتی.

۲- ھەندیکی دیکەش گوتووایانە: مەبەست پێی گۆچانەکیەتی.

۳- ھەندیک گوتووایانە: مەبەست پێی ھەردووکیانە.

۴- ھەندىك گوتوووانە: مەبەست پىتى ھەر نۆ نىشانەكانن، كە دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (۱۰۱) ﴿الْاَسْرَاءَ﴾.

بەلەم بە پىتى ھەردووك ئايەتى (۲۲ و ۲۳) سوورەتى (طە)، كە دەفەرموى: ﴿وَأَضْمَمْنَا لَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ مَخْرَجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ءَايَةً أُخْرَىٰ﴾ (۲۲) ﴿لِرُبِّكَ مِنْ ءَايَاتِنَا الْكَثْرَىٰ﴾ (۲۳)، كەواتە: دەگونجى مەبەست پىتى دەستى و گوچانەكەى بى، بەلەم ئەگەر مەبەست يەككىيان بى، ديارە گوچانەكە نىشانەيەكى گەورەتر بووہ لە دەستى، دەشگونجى مەبەست پىتى ھەر نۆ نىشانەكە بى، كە خوا ﷻ نۆ موەجيزەى دان بە مووسا، وەك لە تەفسیری سوورەتى (الأعراف) داو، لە تەفسیری سوورەتى (الْاَسْرَاءَ) داو، لە سوورەتى تەفسیری (النمل) دا باسماں كردوہ.

بەلەم ئايا فيرەون ئامادە بوو؟ نەخىر: ﴿فَكَذَّبَ وَعَصَى﴾ (۶۱) ﴿ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَى﴾ (۶۲) ﴿فَحَسْرَتٌ فِدَايَ﴾ (۶۳) ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ﴾ (۶۴).

(۷) - ﴿فَكَذَّبَ وَعَصَى﴾، يەكسەر بە درۆى داناو سەرپىچىيى كرد، بە (ف)ى (تەقيب) يانى: يەكسەر بە دواى ئەوہدا كە گوئىستى پەيامەكەى مووسا بوو، بە درۆى داناو سەرپىچىيى كرد، چى بە درۆ دانا؟ ﴿فَكَذَّبَ مُوسَىٰ، أَوْ فَكَذَّبَ رَسُولَ اللَّهِ، أَوْ فَكَذَّبَ لِقَاءَ اللَّهِ...﴾، مووساى بەدرۆ دانا، يان پەيامەكەى مووساى بەدرۆ دانا، يان خوا بەدرۆ دانا، يان دیدارى خواى بەدرۆ دانا، ھەمووى دەگریتەوہ، بۆیە بەركارەكەى قرتیزاروہ، بە درۆى دانا، ھەموو شتىكى بە درۆ دانا بە رەھايى، ﴿وَعَصَى﴾، ھەروہا سەرپىچىيى كرد، لە كى؟ ﴿عَصَى اللَّهِ، أَوْ عَصَى رَسُولَ اللَّهِ، أَوْ عَصَى رَسُولَ اللَّهِ...﴾ ھەمووى دەگریتەوہ، سەرپىچىيى لە خوا كرد، سەرپىچىيى لە پىغەمبەرى خوا كرد، سەرپىچىيى لە پەيامى خوا كرد.

(۸) - ﴿ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَى﴾، (ھەر بەوہندەش وازى نەھتەنا كە بە درۆ دابنى و سەرپىچىيى بكات، بەلكو) دوايى پشتى ھەلكرد، ھەولیشى داو كۆششى كرد، ﴿ثُمَّ: لِلرَّئِيبِ الرَّئِيبِ إِذْهَمَّا أَشْدُّ مِنَ الْأَوَّلَيْنِ﴾، ﴿ثُمَّ﴾ بۆ ریزبەندىيى پلە پلەيە، چونكە ئەم دووانە (پشت ھەلكردن

و ھەولدان لە دژى مووسا (عليه السلام) گرىگىر ئە بە درۆ دانان و سەرىپچىيى كىردنەكە، واتە: ھەر بەوھەندە وازى نەھىئا كە بۆ خۆي بە درۆ دانىي و سەرىپچىيى بىكات، بەلكو پىشتىشى ھەلكىردو دەستىشى كىرد بە ھەولدان و كۆشش كىردن، كە نەھىلئى خەلكىش ئىمانى پىي بىتئى، ياخود: ھەر بەوھەندە وازى نەھىئا كە بە درۆ دانىي و سەرىپچىيى بىكات، بەلكو ھەولئى لە بەيىنرىد و كۆزانەوھى ئەو پىووناكىيەشى دا، كە خوا (عليه السلام) وەك تائىن و پەيامى خۆي بە مووسادا (عليه السلام) ناردىبووي.

۹- ﴿فَحَسْرَ فَادَائِي﴾ كۆي كىردەوھو بانگى كىرد، يانى: (فَحَسْرَ النَّاسِ)، خەلكى كۆكردەوھو، لىرەدا دىسان بەركارەكەي قىتتىراوھ، چونكە ئاشكرايە، كىيى كۆكردەوھو، خەلكى كۆكردۆتەوھو، ھەندىك لە پىوونكەرەوانىش گوتتويانە: ﴿فَحَسْرَ﴾، واتە: جادووگەرەكانى كۆكردوونەوھو، كە لەو دوو ئايەتەي سۈرەتەي (الشعراء) يان وەرگرتەوھو: ﴿وَأَبْعَثْ فِي الْدَّائِينَ حَشْرِينَ﴾ (۳۱) ﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَالِمٍ﴾ (۳۲)، بە شاراندا جارچىيان و كۆكەرەوان، بىنئىرە ھەموو جادووگەرەكانى زانات بۆ بىتئى، بەلام پىگومان ئەو سىياقەي ئەوي، جايەو باسى كۆكردەوھو جادووگەرەوانەو، لىرەدا باسى كۆكردەوھو خەلك و جەماوەرە بەگىشتىي، چونكە جادووگەرەكان پىويستىيان بەوھ نەبووھ فىرەوون پىيان بلى:

۱۰- ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾، ئىنجا گوتى: مەن پەرۋەردگارى ھەرە بەرزتانم. ئەوان بە گەرۋەرە پەرستراو و ھەموو شتىكى خۇيانىيان زانىوھ، بۆيەش جادوويان بۆ كىردەو، پىش ئەوھى ئىمان بىتئى، بەلام خەلك و جەماوەرەكە فىرەوون كۆي كىردەوھو.

﴿فَادَائِي﴾ (النَّدَاءُ: رَفْعُ الصَّوْتِ بِدَعْوَةٍ أَحَدٍ لِيَحْضُرَ)، (نداء) بانگىكىردن، دىنگ بەرزكىردەوھو دىنگ ھەلئىنانە، بۆ بانگ كىردنى كەسەك تەكو ئامادە بىي، ئىنجا كە بانگى كىردن، بە دىنگى بەرز چى گوت؟ ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾، گوتى: مەن پەرۋەردگارى ھەرە بەرزتانم، گومانى تىدانىيە كە گوتتويەتى: ﴿أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾، مەبەستى پىي ئەوھ نەبووھ، مەن ئىوھم دروست كىردەو دىژىم و دەمىرىم،

نه خیر، به لکو مه بهستی تهوه بووه که حوکمرانی ههره بهرزو بالاده ستان منم، یانی: بهس منم که ده بی فەرمان بهریم بۆ بکهن به په هایی و، ده بی ههر به قسه ی من بکهن، مه بهستی تهوه بووه: نه چن به قسه ی مووسا بخه له تین و، جگه له من که سیکی دیکه بهرستن، یان جگه له من سه ره رشتیاریکی دیکه بۆ خۆتان پیدا بکهن! نه گهرنا مه بهستی تهوه نه بووه: من ئیوهم به دیهیناوه و ئیوه ده ژینم و ده مرینم، چونکه وشه ی: (رَبِّ)، هه موو ته و اتایانه ده گرتیهوه، به لām و یرای تهوه (رَبِّ) مانای سه ره رشتیاری دنیا ییش ده گه یه نی و، فیرعه ون مه بهستی تهوه بووه، واته: سه ره رشتیاری ههره بهرزی دنیاتان، منم، به لām بیکومان خوا ﷻ لیتی نه گه راوه، وه که بهرزه کی بانان بو ی دهر بچی:

(۱۱) - ﴿فَأَخَذَ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ﴾، خوا ﷻ گرتی وه که سزادانی کۆتایی و یه که م، ﴿نَكَالَ﴾، (مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ) «لَاخَذَهُ» بِتَأْوِيلٍ فِي الْأُولَى وَالثَّانِيَةِ، أَي: عَذَّبَهُ عَذَابَهُمَا، عَرَقًا فِي الْأُولَى، وَحَرَقًا فِي الْآخِرَةِ، وشه ی: ﴿نَكَالَ﴾، بهرکاری په هایه بۆ (أَخَذَهُ)، (أَخَذَهُ) یانی: گرتی و سزایدا، واته: له جیاتی یه که م و دووهم سزای دا، سزای دنیا به خنکندن و نغزو کردن له دهریای سوورداو، سزای دواړو ژیش به سووتاندن، له قوئاغی بهرزه خ دا، له پش قیامه تیش دا. ﴿نَكَالَ﴾، (العُقُوبَةُ الْمُنْكَالَةُ لِلْغَيْرِ مِنَ النُّكْلِ)، ﴿نَكَالَ﴾: بریتیه له سزایه کی سلّمینه ره وه بۆ تهوی دیکه، تهوه یه که سی که سزا بدهی و به هو ی سزادانی تهوه وه، جگه له تهو عیبه رته ی لیوه ربگری و پپی ته مبی بی و سلّمینه تیه وه، له وه ی وه که تهوه ی پیش بکات، که سزا دراوه.

روونکه ره وه یه که ده لی: (النُّكَالُ: إِيقَاعُ الْأَذَى الشَّدِيدِ عَلَى الْغَيْرِ مِنَ الشَّهْرِ بِذَلِكَ بِحَيْثُ يُنْكَلُ، أَيْ يَرُدُّ وَيَصْرِفُ مَنْ يُشَاهِدُهُ عَنْ أَنْ يَأْتِيَ بِمِثْلِ مَا عُوِمِلَ بِهِ الْمُنْكَالُ بِهِ)، ﴿نَكَالَ﴾: بریتیه له سزادانیکی سه ختی که سی که به شیوه یه که ههر که سی که بیینی، سلّمینه ته وه و بهرینگیته وه، له وه ی کاری که بکات که بابای سزادراو کردو یه تی.

(۱۲) - ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْتَعِلُ﴾، بەراستی لەوەدا پەند ھەیە بۆ ھەر کەسێک بترسێ، ئەگەر کەسێک سام و ھەییەتی خواى لە دڵ دا نەبێ، ھەزار شت ببینێ، پەندى لێوەرنەگرێ و دەرسى لێ فێرنابێ، (جمال الدين قاسمي)، خاوەنى (محاسن التأويل)^(۱) لە تەفسیرە کەیدا، دەلێ:

(أي: في أخذه وما أحل به من العذاب والخزي، عظة وعبرة لمن يخاف الله ويخشى عقابه، ويعلم أنّ هذه سنته في كل من يقاوم الحق ويخاربه)، واتە: لە گرتنى خوادا بۆ فیرعەون و، لەوەدا کە سزای بەسەردا سەپاندو سەرشوێرى کرد، پەندو ئامۆژگاریی ھەیە، بۆ ھەر کەسێک لە خوا بترسێ و، لە سزای خوا سام و ھەییەت بکات و، بزانی ئەوە یاسای خوايە، لە مامەلەى لەگەڵ ھەر کەسێکدا کە بەرھەڵستى و دژایەتیی ھەق بکات، بەھەمان شیوہ سزا دەدرێ.

کەواتە: کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْتَعِلُ﴾، ئەمە ئەو دەگەینى کە لێرەدا خوا ﷻ باسى یاسایەکی خۆى دەکات، بەلێ: باسى ڕووداوێکی دیاریکراو دەکات، بەلام کە دواى خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْتَعِلُ﴾، مانای وا بە ئەو بەرجەستە بوونی یاسایەکی خوايە لە ژيانى مەرفەدا، کە ھەر کەسێک دژایەتیی پەيامى خوا بکات، سەرەنجام ئاواى لێ دێ، درەنگ یان زوو.

مەسەلەى سىيەم:

پرسىيار كىردنى سەر زەنشتكارانە، كە ئايا دروستكرانى مرقۇئان قورسترە يان ھى ئاسمان؟ خوا دروستى كىردوھ و بلىندى كىردوھ و پىكىخستوھ و، شە و گارە كەى تارىك كىردوھ و، پرووناكىيە كەى دەرھىناوھ، پاشان زەوى پانراخستوھ و ئاوو لەوھ پىگايە كەى لى دەرھىناوھ، تاكو بو خەل ك بىتتە مايەى بەھرى خويان و ئازەلە كانيان:

خوا ﴿٢٨﴾ دەرھىناوھى: ﴿أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا﴾ ﴿٢٩﴾ رَفَعَ سَعَىٰهَا فَوَنَاهَا ﴿٣٠﴾ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٣١﴾ وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٢﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣٣﴾ وَالْجِبَالِ أَرْسَاهَا ﴿٣٤﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٥﴾

شىكرىدەنەھى ئەم ئايەتانه، لە ھەشت بىرگەدا:

وھە پىشتىرىش گومەن، دواى ئەوھ خوا ﴿٢٨﴾ سەرنجى پاكىشان بو مىژوو و، نموونەيەكى بەرجەستەيى مىژوويى خستە بەر چاوى بىپروايەكان، كە نىردرانى مووسا ﴿٢٩﴾ و، ھاروونى ﴿٣٠﴾ براى بوو بە پەيامى خواوھ، بو لاي فىرعەون و، سەرەنجام ملنەدانى فىرعەون بو ھەق و، بەردەوام بوونى لەسەر ملھورپى و، سزادانى خواى پەرورەدگار بوى بە جوړە سزايەك، كە جگەلە خویشى پىتى تەمبى بى، ئنجا خوا ﴿٣١﴾ سەرنجيان پادەكىشى بو مىژوو، زورجاران خوا ﴿٣٢﴾ سەرنجى مرقۇئان پادەكىشى بو گەردوون، بو دياردەو دىمەنە دلېزوون و سەرنج پاكىشەكانى گەردوون و دەوروپەر، دوايى سەرنجيان پادەكىشى بو مىژوو، چونكە لە پاستىدا ھەم مىژوو كىتپىكە زور جىتى سەرنج و تەماشاو جىتى پەندو عىپرەتە، ھەم گەردوونىش كە سىفەتەكانى خواو ياسايەكانى خواى تىدا بەرجەستەن، زور شايستەى ئەوھىە مرقۇف زور سەرنجى لى بدات، تاكو ھەرچى زياتر شكۆدارى و پاىە بەرزىى خوا ﴿٣٣﴾ و، سىفەتە بەرزو مەزنەكانى لە رووپەرى دياردەو دىمەنەكانى گەردووندا بخوئىتتەوھ:

(۱) - ﴿أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ﴾، ئايىا دروستكرانى ئىبۈھ قورسترو زەحمەتەرە، ياخود ھى ئاسمان، لىرەدا ئەم پرسىياركردنه ﴿أَنْتُمْ﴾، ھەمزە (أ) ھەكە (هَمْزَةُ الْإِسْتِفْهَام) ە، بەلام پرسىياركردى (تقریری) ىە، بە كوردیى دەبىتە پرسىياركردى دانپىنداھىتان، واتە: بەرانبەرەكەت وادار بکەى، دانپىندايتىنى، چونكە ھىچ دەرھەتەى نىە، دانى پىندانەھىتىنى.

وشەى: ﴿السَّمَاءُ﴾، دەلىتىن: ئاسمان، بەلام لە بەكارھىتانى قورئاندا مەبەست لە: ﴿السَّمَاءُ﴾، و ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، و ﴿سَمَوَاتٍ﴾، كۆى گەردوونە، ئەوھى ئىمە تاكو ئىستە بەس گۆشەيەكىمان بە دوور بىن و تەلەسكۆبەكان لى بەدى كرده.

(۲) - ﴿بَنَاهَا﴾، (خوا) ئاسمانى بنیاتنا، دروست كرد، (الْبَنَاءُ: صَمُّ الْأَجْزَاءِ الْمُتَفَرِّقَةِ بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ، مَعَ رِبْطٍ هَا يُسَكِّهَا حَتَّى يَكُونَ عَنْهَا بُنْيَةٌ وَاحِدَةٌ)، (بَنَاءُ): بىرتىە لەوھى بەشە پرژو بلاءوكانى شتىك بخرىئەوھ سەر ىەك و، بە ىەكەوھ پەيوەست بكرىن، ھەتا لە ھەموویان ىەك شت دروست بىت، (وہك چۆن لە ئاوو چەو و لم و چىمەنتو و گەچ و شىش و چى و چى، ھەمووى بىنايەك دروست دەكرى).

(۳) - ﴿رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيَهَا﴾، [(سَمَكٌ): بەرزىى و ئەستوورىى]، (خوا) بەرزىيەكەى ھى ئاسمانى بەرز كردهوھو بلىد كرىدو رىكىخست، (السَّمَكُ: قَامَةُ الشَّيْءِ)، ھەموو تەنىك پانىى ھەيە، لە پرووى جەستەيىھو، پانىى ئەو بارەيەتى كە كەمترەو، درىژىى ھەيەو قوولىى (عَمَقٌ) ياخود (سَمَكٌ) بەرزىيشى ھەيە.

جارى واش ھەيە شتىك چوارلايەكەى بە ئەندازەى ىەكن و پىتى دەگوترى: چوارگۆشە، ئەگەرنا ئەو لايەى كەمترە و، كەم بەرتەرە پىتى دەگوترى: پانىى (عَرْضُ)، لايەكەى زياتر پىتى دەگوترى: درىژاىى (طُولُ)، قوولىى و ئەستوورىيەكەشى پىتى دەگوترى: بەرزىى (سَمَكٌ).

﴿فَسَوَّيَهَا﴾، (أَي: فَعَدَّلَهَا يَوْضَعُ كُلِّ جَرْمٍ فِي مَحَلِّهِ)، رىكىخست بەوھى ھەر شتە لە شوئىنى خۇيدا دابنى.

۴- ﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا﴾، شەۋەكەى تارىك داهىتاۋ پروناككېەكەشى لى دەرھىتا، ﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا﴾، (آي: جَعَلَ لَيْلَهَا مُظْلِمًا)، شەۋگارى گەردوونى تارىك داهىتا، (غَطَّشَ وَأَغْطَشَ)، ھەردووكيان ھاتوون، واتە: تارىكى داهىتا، (ضَحَى) ھەرچەندە بە ماناى چىشتەنگاۋ دى، بەلام بە ماناى تىشكىش دى.

۵- ﴿وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾، زەۋىشى دۋاى ئەۋە، پانراخت و تامادە كرد، ئەمەش بەلگەيەكى پروون و ئاشكرايە لەسەر ئەۋە زەۋى دۋاى دروستكرانى ئاسمان، دروستكراۋە و بەۋ شىۋەيە بۆ ژيانى مەۋف تامادە كراۋە، زانىياري گەردووناسىي ئىستا ئەۋەى لە لای بۆتە شىكى زۆر پروون.

بۆيەش ۋا دەلېم، چونكە لە تەفسىرەكاندا زۆر مشت و مېرى لە بارەۋە كراۋە، ئايا ئاسمان پىشى دروستكراۋە يان زەۋى؟ لە راستىدا ئەگەر كاتى خۆى جىي مشت و مېر بوو بى، ئىستا دۋاى بەرەو پىشچوونى گەردووناسىي و، دۋاى ئەۋەى بۆمان دەرەكەۋتە، كە زەۋى يەككە لە ۋو خرۆكەيەى بە دەۋرى خۆردا دەخولتەۋە و، خۆرىش ئەستېرەيەكە لە ئەستېرەكانى كەھكەشانى كاكېشان، كە زانايان دەلېن: بە مەزەندە يەك ترىليۋن ئەستېرەى تىدايە، كەھكەشانى كاكېشانىش يەككە لە دوو سەد مىليار، بەلكو ھەندىكىش دەلېن يەك ترىليۋن، (ھەزار مىليار) كەھكەشانى دىكە، كە ھەتا ئىستا كەۋتوونە بەر چاۋى دوور بىن و تەلسكۆبەكان، ئىستا ساغ بۆتەۋە كە خرۆكەى زەۋى دۋاى ئەۋەى گەردوون ھەموۋى دروست بوۋە، ئىجا خوا ﷻ لە تىو گەردووندا، ئەم زەۋىيەى ئىمەى بەۋ شىۋەيە ھەلخستەۋە، كە لە سوورەتى (فصلت)دا خوا ﷻ باس دەكات، زەۋى چۆن بە چەند قۇناغان دا تىيەپرېۋە، لە ۋى دەفەرمۋى: ﴿قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ يَالَّذِينَ خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أُنَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ۱۰ ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكْنَا فِيهَا وَفَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ لَيْلٌ﴾ ۱۱، ئەم دوو ئايەتە بە پىزە لىيان ۋەردەگىرى، كە زەۋى بە چۋار قۇناغان ئەم ھالەتەى ئىستاي پەيداۋوۋە كە ژيانى لەسەر دروست بى و، دواتر ژيانى

مروڧى لەسەر دروست بى، ئەو بە چوار قوناغان دا تېپەريو، كاتى خۆيشى لە كاتى تەفسىركردنى سوورەتى (فصلت) دا بە درېژاىى لەو بارەو قسەمان كردو، گرنگ ئەو يە ليرەدا دەفرەموى: ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾، زەوى دواى ئەو يانى: دواى ئەوئى ئاسمانى بنیاتناو بەرزىيەكەى بەرز كردەو، پىكىخست و، شەو كەى تاريك داھيئاو، پۆژەكەى پروناك كرد، ئنجا دواى ئەو، زەويشى پىكىخست و پانراخست و ئامادەى كرد، چى لىكرد؟

٦- ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَهَا﴾، ھەم ئاوەكەى لى دەرھيئا لە زەوى و، ھەم لە وەرگايەكەى لى دەرھيئا.

٧- ﴿وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا﴾، ھەرەھا چياھەكانيشى چەقاندن و داکوتان، ﴿أَرْسَاهَا﴾ (أَي: أَثْبَتَهَا وَرَسَخَهَا)، چياھەكانى داکوتان و چەسپاندنى لە زەويدا، ھەلبەتە چەسپاندنى چياھەكان و داکوتانيان، كەوتۆتە پيش ئەوئى زەوى ئاوو لەوەرگاى تيدا پەيدا بن، بەلام لە باسکردندا دواخراو، ئەگەرنا لە دروستکردندا بەدلىياى چياھەكان داکوتارون و، ئنجا دواى لە ئەنجامى ھەبوونى چياھەكاندا، ھەلمى ئاوە لە دەرپاكانەو ھەلساوە، لەسەرى چياھەكاندا كۆبۆتەو، بۆتە باران و بەفرو تەزەرەو داباريو تە خوارەو، ئاويش دروست بوو، لە ئەنجامى ئەوئەش دا لە وەرگاى دروست بوو، دواى ئەوئى كانيى و سەرچاوەكان دروست بوون، لەوەرگايەكانيش دروست بوون.

٨- ﴿مَنْعًا لَّكُمْ وَلِأَنفُسِكُمْ﴾، [خوا ھەموو ئەوئەشەى پەخساندوون] تاكو بەھرە بى بۆ تيوو بۆ ئازەلەكانتان: ﴿مَنْعًا﴾، لە پرووى پىزمانىيەو دوو ھالەتى ھەن:

أ- يان (مَنْعُولٌ لَهُ) يە، يانى: (فَعَلَ ذَلِكَ قَمْتِعًا لَكُمْ وَلِأَنفُسِكُمْ)، خوا ئەوئى كرد بۆ ئەوئى، بەھرە بگەيەنئ بە خوتان و بە ئازەلەكانتان

ب- ياخود: ﴿مَنْعًا﴾، (مَصْدَرٌ مُؤَكَّدٌ لِفَعْلِهِ الْمُضْمَرُ، أَي: مَنَعَكُمْ بِذَلِكَ مَنَاعًا) چاوگيكي جەختكەرەو يە بۆ كردارە شىراوہكەى، واتە: خوا ﷻ بەو تيوو بەھرەمەند كرد، بە ھەرەمەند كردن.

دوو سەرنج دانى كورت له زهوى و له چيايهكان

۱- زهوى:

د. محمد راتب النابلسي له تەفسیرەكەى خوێ (تفسير النابلسي) دا^(۱) دەلێ: ئەو پۆكێتە فەزاییەى نێردرا بۆ سەر مانگ، كە دیارە لێرەو بە مانگ (۳۶۰۰۰۰ - ۳۸۰۰۰۰) كم و، تیشكیش له چركەیه كدا (۳۰۰،۰۰۰) كم دەبێ، كەواتە: لێرەو بە مانگ چركەیهك و ۵/۱ ی چركەیهك یان كەمتریشە.

بەلام ئەو پۆكێت (مركبة) ەى هەلیاندا بۆ ئەوێ ئەو ماوێهە بێ، بیست و چوار هەزار ملیۆن یاخود بیست و چوار ملیار (۲۴،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰) دۆلاری تیچوو تاكو سەرنشینەكانى ئەوانەى تێیدا بوون بچنە سەر مانگ، له حالیکدا زهوى كێشەكەى: (۶۰۰) ملیۆن ملیۆن ملیۆن (۶۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰) تەنە، واتە: (۶) بیست و یەك سفرى له پێشەو بەن و، بە دەورى خۆردا دەخولێتەو بە خێرایى (۳۰) كم/ له چركەیه كدا، واتە: (۱۰۸،۰۰۰) كم/ له سەعاتیکدا، یانى: ئەگەر ئەو پۆكێتە بەخێرایى سوورانهوێ زهوى بە دەورى خۆردا، پۆشێتبا، بە نزیکەى سێ سەعات و ئەوەندە دەگەیشته سەر مانگ، بەلام ئەو مەركەبەیهى هەلیان داو بە سەر مانگ سێ شەو و سێ پۆژان بەرپۆه بوو، ئەو هەموو پارەیهشی تیچوو!

۲- چيايهكان:

كە خوا دەفەرموێ: چيايهكانى له زهويدا داکوتان، زۆرجاران باسى چيايهكانمان کردو، لێرەشدا چەند شتێك له بارهى چيايهكانەو بەس دەکەین:

۱- ئەو چىايانە دەبنە ھۆى ئەۋەى لە خىرايى سوۋرپانەۋەى زەۋى، چ بە دەۋرى خۇيدا، چ بە دەۋرى خۇردا، بىگرنەۋە، چۈنكە چىايەكان بەرزى و ۋەك كۆسپ و بەربەستىك لەخىرايى سوۋرپانەۋەى زەۋى بە دەۋرى خۇيدا و، بە دەۋرى خۇردا، كەم دەكەنەۋە.

۲- چىايەكان بۇ خۇڭكەى زەۋى، ۋەك پەيكەرى تىسكىى وان بۇ جەستەى مۇۋ، پەيكەرى تىسك لە جەستەى مۇۋ دا، چ دەۋرىك دەبىنى، كە جەستەى مۇۋ بە پەيكەرى تىسكەۋە راۋەستاۋە، چىايەكانىش بۇ زەۋى ئەۋ دەۋرى دەبىنى.

۳- ھەرۋەھا چىايەكان دەبنە ھۆى ئەۋەى زۇرىك لە خىرايى بايەكان بىگرنەۋە، (بايەكان كە بەھىزەۋە ھەلدەكەن، ئەگەر بەھۆى ئەۋ چىايانەۋە نەبى كە لە تەۋرۇم و خىرايىان دەرگنەۋە ئەۋ بايانە زۇر بەھىزىتر دەۋون و زۇرشتىان راۋەمالى.

۴- چىايەكان مەخزەنن بۇ ئاۋ، ئىمە ئاۋى شىرىنمان لە كۆى دەست دەكەۋى؟ بىگومان لە پى باران و بەفرۋ تەزەۋە، ئەۋ باران و بەفرۋ تەزەۋىيەى بە زۇرىى لەسەر لوتكە بەرزەكانى چىايەكان دەبارن و، خوا لەۋى بۇمانيان عەمبار دەكات.

۵- ھەرۋەھا چىايەكان وپراى ئەۋە مەخزەن و عەمبارن بۇ ھەموو جۇرەكانى كانزا، بەتايىبەت ئاسن و مس و زىرو زىوو تىكراى ئەۋ كەرەستانەى مۇۋ لىيان بەھرەمەند دەبى.

۶- ھەرۋەھا چىايەكان شوئىنكىش، زەۋىيان وا لى كردۋە بىتتە شوئىنى گەشت و ھاۋىنە ھەۋارو جىگاي فىنك و خۇش.

۷- دەۋرىكى دىكەى چىايەكان ئەۋەيە كە پانتايى زەۋىيان فراۋان كردۋە، بەھۆى بتارو دۆل و شىوو قەدپال و لوتكەكانى چىايەكانەۋە، ئەۋە لە كۆى كە زەۋى ھەموۋى تەخت بوۋايە، بەلام تىستا بە ھەر دۆل و شىوو قەد پالى چىايەك دا دەرۋى، بەملادا دەرۋى و، بەولادا دەرۋى، پانتايى زەۋى فراۋانتر بوۋە، دىمەئىكى جۋانتىشى بە زەۋى داۋە، چىاو دۆل و شىوو قەدپالەكانىان بوۋنە شوئىنى زۇرىك لە شارو دىيەكان و، ئەۋ شوئىنەى خەل ك بۇ تەماشا كردن و دىدەنىيان دەچى.

مەسەلەى چوارەم:

باسى ھاتنى پرووداوى ھەرە گەرە گە لە و پۆژەدا مروؤف دیتەو ە يادى، چ کۆششیکى کردو، ئە گەر چاک، ئە گەر خراپ، دۆزەخیش رادەنوینرئ و، خەلکیش دەبنە دوو بەش: ياخیانی دنیا پەرست: گە ئەوانە سرەوتگایان دۆزەخە و، ترساوان لە پایەى بەرزى خواو خو مەرزەمکەر لە ئارەزووى ناھەق، ئەوانەش سرەوتگا و شوینى ھەوانەیان بەھەشتە:

خو دەفەرموئ: ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ۖ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ مَا سَعَىٰ ۚ ۝٣٥ وَبُرْزَنِي الْحَجِيمِ ۚ لِمَن بَرَىٰ ۖ ۝٣٦ وَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ۖ ۝٣٧ وَءَاثَرَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ۖ ۝٣٨ فَإِنَّ الْحَجِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ ۝٣٩ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ۖ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ ۝٤٠ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ ۝٤١﴾

شیکردنەو ەى ئەم ئایەتانه، لە نۆ برگەدا:

(١) - ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ﴾، ئنجا ھەركات کارەساتە ھەرە گەرە کە ھات، پیتی (ف)، (فاء التقریع) ەو، ئەو باس و بابەتەى دەخريتە پروو، بنیاتى دەنئ لەسەر ئەو ەى پیتەو ە، لە ئایەتەکانى پیتیدا خوا ﷻ دواى ئەو ەى لە چوار دە ئایەتى سەرەتادا، سویندى خوار بە پیتج کۆمەل لە فریشتەکان، دواى سەرنجى راکیشان ھى ھەموو لایەك، بە تايەتى بپروایەکان بۆ بەسەرھاتى رەوانەکرانى موسا ﷺ بۆ لای فیرعەون و، یاخى بوونى فیرعەون و بەردەوام بوونى لەسەر یاخى بوونى و سەرەنجام سزادرانى، دواى سەرنجى راکیشان بۆ ئاسمان، پاشان بۆ زەوى و بۆ پینکھاتەکانى زەوى، کە خوا ﷻ زەوى و رەخساندو ە، مروؤف لەسەرى بڑى، خوايەك کە ئەو ە شوین دەستىەتى، ھەم لە مێزووى بەشەردا، ھەم لە گەردوون و دەورو بەردا، ناگونجئ لە مروؤفان بگەرئ بەبئ لپسەرئو ە و بە بئ سزاو پاداشت، بچنە دەریای نەبوونەو ببنە بەردى بن گۆمئ، بۆیە پۆژيک دئ ئەم گەردوون ە، ئەو لاپەرەيەى ئیستای دەپپچریتەو ەو لاپەرەيەكى دیکەى بوون دیتە ئاراو ە، خوا دەفەرموئ:

۱- ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ﴾، ئىنجا ھەر كات پروداۋە ھەرە گەورەكە ھات، ئەو پروداۋە ھەرە گەورەيەش مەبەست پېتى پۇژى دوايىە، دەشگونجى مەبەست پېتى بەس قىامەت بى، دەشگونجى مەبەست پېتى ھەردووكيان بى، كە پېشى ئاخىر زەمان دى، دوايى فوو كردنى يەكەم بە كەرەناداۋ، دواى فووكرانى دوۋەم بە كەرەناداش قىامەت دى، دەگونجى: ﴿الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ﴾، ناو بى بۇ ھەردووكيان، يانى: بۇ پۇژى دوايى و، دەشگونجى تەنيا ناو بى بۇ دوۋەميان: قىامەت.

وشەي: ﴿الطَّامَّةُ﴾، زانايانى پرونكەرەۋەي قورئان:

أ- ھەندىكيان بە: (الْأَهْيَةِ) يان لىكدادەتەۋە، واتە: بەلەيك كە دى و خەلك تىيدا سەراسىمەۋە مات و ھەيران دەبى.

ب- ھەندىكيان بە: (الْحَادِثَةُ الَّتِي تَطْمُ)، بەۋە لىكيان داۋەتەۋە، ئەو پروداۋەي زال دەبى بەسەر ھەموو شتىكداد، ھەموو شتىكدا دادەپۇشى، دەگوتى: (طَمُّ الْوَادِي أَيْ: عَلَىٰ وَغَلَبَ وَتَفَوَّقَ) (طَامَّةٌ) بە بەلەيك دەگوتى، خەلك ھەموۋى داپۇشى و وابى لە ھەموۋى شتەكانى دىكە كە ھاتوون، گەورەتر بى و خەلك لەبەر ئەو بەلەيو ئەو پروداۋە، ئاگاي لە ھىچى دىكە نەمىتى.

گوتراۋە: (الطَّامَّةُ: الْحَادِثَةُ الَّتِي تَطْمُ، أَيْ: تَعْلُو وَتَغْلِبُ وَتَفُوقُ أَمْثَالَهَا مِنْ نَوْعِهَا)، ئەو پروداۋەي دادەپۇشى و زال دەبى، بەرزتر دەبى لە ھاۋۋىتەكانى خۇى لە جوړى خۇى، كە بىگومان مەبەست لە: ﴿الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ﴾، پۇژى دوايىە، چ قۇناغى دوۋەم بى بە تايبەت، چ ھەردوۋ قۇناغەكە بى، («إِذَا» ظَرْفٌ لِلْمُسْتَقْبَلِ لِذَلِكَ إِذَا دَخَلَ عَلَى الْمَاضِي صِرْفٌ لِلِاسْتِقْبَالِ)، (إِذَا)، لىرەدا (ظَرْفٌ) ھ بۇ داھاتوۋ، بۇيە كاتىك (إِذَا) دەچىتە سەر كردارى رابردوۋ، ئەو كردارە رابردوۋە مانايەكەي دەگوپى بۇ داھاتوۋ، (جَاءَت) يانى: ھات، (ھات) بۇ رابردوۋە، بەلام كە (إِذَا) ى چوۋە سەرى، ﴿فَإِذَا جَاءَتِ﴾، (كاتىك ھات) مانايەكەي دەگوپى بۇ داھاتوۋ، واتە: ھەر كاتىك لە داھاتوۋدا، پروداۋە ھەرە گەورەكە ھات، چى دەبىت؟

(۲) - ﴿يَوْمَ يَدْعُرُ الْإِنْسَنُ مَاسِعٍ﴾، ئەو پۈژە مرۆڭ بېرى دېتەو ئەوئى كىردوۋىيەتى و ئەنجامى داو، ئەو ھەولەى داۋىيەتى، (التَّذْكُرُ: يَقْتَضِي سَبْقُ النَّسِيَانِ وَهُوَ اِتِّحَاءُ الْمَعْلُومِ مِنَ الْحَافِظَةِ)، (تَذْكُرُ)، بېرھاتەو، خوازىارى ئەوئى دەبى ئە بېرچوۋەئەىك بوۋى، ئە بېرچوۋەئەش بىرئىيە ئە سۈرئەوئى زانىارىيە ئە ھۆشدان ئە پېشتر ئە لای مرۆڭ بوۋە، بەلەم دۋاى مرۆڭ ئە بېرى چوۋە، وشەى: (تَذْكُرُ): ئە قورئاندا زۆر بەكارھىتراۋە، چۈنكە ئە راستىيدا خوا مرۆڭى وا پەخساندوۋە خولقاندوۋە، كە ئە ھەموو ئە راستىيانەى وەحىى خوا ھىئاۋنى، پېشەكەيان ئە زگماك و ناخى مرۆڭدا دانراۋن، بۈيە مرۆڭ پىۋىستى بەۋە ھەيە، وەحىى خوا ئەو راستىيانەى بېئىتتەو بېرو، دۋاى بۈى پوۋن بكاۋە، ئەگەرنا وەك ئەسل و پېشەيان يان ھەن: ۱- پىروا بوۋن بە بوۋنى خوا ﷻ، بە پەرۋەردگارئىتى خوا، بە خاۋەندارئىتى خوا، بە تەنبا پەرستراۋئىتى خوا. ۲- پىروا بوۋن بە دىدارى خوا، بەۋەى ئە ھىكمەتى خوا ناۋەشئىتەو، مرۆڭكەان وىل بكات و پەياميان بۈ ئەئىرى و، پېغەمبەريان بۈ ئەئىرى، شئوئى ژيانى تاكىى و خىزانى و كۈمەلەيەتى بۈ دىارىى نەكات، ئەو راستىيانە ئە ناخى مرۆڭدا ھەن و زگماكى مرۆڭ ھەستىيان پى دەكات، كە ئەم دنباۋ گەردوۋنەو، ئەم مرۆڭە دەبى خاۋەن و بەدېھىنەرىكى ھەبى و پەرۋەردگارئىكى ھەبى و پۈژىكى دانابى، ئەو مرۆڭە لئى پېرسرئىتەو، خوا ﷻ واى لى چاۋەپى دەكرى، مادام بەرنامەو سسىتمى بۈ ھەموو شتەك داناو، دەبى بە مرۆڭىشى پېشاندا بى، چى بكات و چۈن بژىى و، چى و ھەلەلە، چى ھەرامە، و چى چاكەو چى خراپە؟

﴿مَاسِعٍ﴾، (مَا لِيْهِدَا) لىرەدا (مَا الْمُؤْصُولَةُ) يە، يانى: (الَّذِي سَعَى) و بەركارەكەى قىتتەراۋە، يانى: (مَا سَعَاهُ، مَا كَسَبَهُ)، ئەوئى ھەولەى بۈ داۋە و دەستى ھىئاۋە، ئەو كۈششەى كىردوۋىيەتى، مرۆڭ بېرى دېتەو.

(۳) - ﴿وَبُرَزَتِ الْجَحِيْمُ لِمَنْ يَرَى﴾، دۈزەخىش رانۋىتراۋ ئاشكرا كرا، خرايە گۈرپى، بۈ ھەر كەسەك بېيىنى، (تَبْرِؤُ الْجَحِيْمِ: إِطْهَارُهَا)، (بُرَزَ، بُرَزَ، يُبْرَزُ، تَبْرِؤًا)، واتە: دەرخرا،

دەردە خەرى، دەر خەستى، يانى: دۆزە خېش ھېترايە گۆرى و ئاشكرا كرا، بۇ ھەر كەس بېنى، واتە: بۇ ھەموو كەس، چۈنكى لەۋىدا ھەموو كەس دەبىنى.

ھەتا ئىستا ۋەلامى (إِذَا) نەھاتو، ھەر كاتىك ئەو ھەبو، مەرۇف ئەو ھى دىتە ھەبو ياد كە كەردو ھى تى و دۆزە خېش پادە نوئىرى و پېشانە درى بۇ ھەر كە سىك بېنى، ئەمە ۋەلامى (إِذَا) نىيە، چۈنكى (إِذَا)، ۋەك چۆن (ظَرْفٌ) ھەبو داھاتوو، ماناى بەمەر جىگرتىشى گرتۆتە خۆى و تىيدايە، ھەر كاتىك ئەوانە بوون، چى دەبى؟ ۋەلامى (إِذَا) لە ئايەتە كانى ۳۹، ۳۸، ۳۷ ئنجا ئايەتە كانى: ۴۱، ۴۰ دا دى. ۴- ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَى﴾ ئنجا ھەر كە سىك ياخىى بى، (الطُّغْيَانُ) (مُجَاوِزَةُ الْحَدِّ فِي الْعُصْيَانِ)، (الطُّغْيَانِ) برىتيە لە سنوور شكاندن لە سەر پىچىكردن دا، واتە: سەر پىچىكر دىكى زۆر بىرەزا، بە كوردى دەلىن: ياخىى بوون، ھەلگە رانە ھە، لە سنوور دەرچوون.

ۋشەى: (أَمَّا)، پىشتىرىش گوتوومانە: (حَرْفُ التَّفْصِيلِ)، پىتىكە بۇ درىژە پىدان و پروونكرنە ھى ئەو مەبەستەى دواىى دى، لە زمانى عەرەبىدا مانايە كەى ئاۋايە: (مَهُمَا يَكُنْ مِنْ شَيْءٍ)، ھەر شىك بى، دواىى خوا ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَى﴾ پروونى دەكاتە ھە، دەفەرموئى: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَى﴾، ئنجا ھەر كەس، ياخىى بى، (مَنْ)، واتە: ھەر كەس، بۇ تاك و بۇ دووان و بۇ كۆۋ بۇ ئىرو بۇ مى، بۇ ھەمووان بە كاردى، ھەر كە سىك ياخىى بوونى لە سنوور دەرچوون بى، لە سەر پىچى كەردى خۇادا.

۵- ﴿وَأَنزَلَ الْخَوَافَ الدُّنْيَا﴾، ژيانى دىناشى ھەلبارد بى، (الْإِبْتَارُ: تَفْصِيلُ شَيْءٍ عَلَى شَيْءٍ عِنْدَ عَدَمِ امْكَانِ الْجَمْعِ بَيْنَهُمَا)، (إِبْتَارُ): برىتيە لە ھەلباردن شىك بەسەر شىكدا، كە نەگونجى ھەردووكيان پىكە ھە كۆبكرنە ھە، ئنجا كە سىك ژيانى دىناى ھەلبارد بى بەسەر ژيانى پۆزى دوايىدا، واتە: دىناى لە باۋەش گرتبى و دواپۆزى ۋەلا نابى، ئەگەرنا ۋەك دواىى باسى دەكەين، ئەگەر كە سىك دىناش بە ئەندازەى خۆى گرنكى پى بدات و، دواپۆزىش بە ئەندازەى خۆى گرنكى پى بدات، كارىكى راست و پەواى كەردو ھە و شەرىعت ۋا دەلى، شەرىعت نەھاتو، بلى: ۋاز لە دىنا بىنە، چۈنكى تۆ لە دىنا دى

و ناگوچی وازی لی بینی و پستی تیکهی، به لّام نابی بیکهی به ئامانج و، ده بی ته نیا به نه ندازه ی ئه وهی دهیمتی گرنگی پی بدهی، ههروهک له فه رمایشی پیغه مبهردا ﴿﴾ دا هاتوه، ده فره موی: ﴿وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمًّا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمًا﴾، (آخرجه ابن المبارک فی الزهد: ۴۳۱، والترمذی: ۳۵۰۲، وقال: حسن غریب، والحاکم: ۱۹۳۴، وقال: صحیح علی شرط البخاری)، واته: خوایه! دنیا مه که به گه وره ترین ئامانجمن، (گه وره ترین شت که خهفته لی بخوین و گرنگی پی بدهین) و، مهیکه به ئه وه پری زانیارییمان [که عیلم و عه قلمان هه ره تا سنووری ژیاپی دنیا بریکات].

خوا ﴿﴾ ده فره موی: هه ره که سیك یاخی بوو بی له به رانه بر خواداو، سنووری به زانده بی له سه ریچی کردنی خواداو، ژیاپی دنیا شی هه لّبارد بی:

(۶) - ﴿فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى﴾، به دلنیاپی ئه وه دۆزه خ سه هوتگایه تی، (أل) ی سه ره (مأوی)، لی ره ش و له دوایش دا که ده فره موی: ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى﴾، له هه ردوو شوپه کاند (أل) ده که بو ناساندنه، به لّام ناساندنی (عهد)، واته: سه هوتگایه که ی هی که سیك له خوا یاخی بی و دنیا هه لّبری، دۆزه خه و، که سیکیش له پیگهی به رزی پهروه ردگاری بترسی و، خو ی له گونا هان بگپرتیه وه له ئاره زوو ه ناشه رعیه کان، سه هوتگایه که ی به هه شته.

(۷) - ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ﴾، به لّام که سیك له پیگهی پهروه ردگاری بترسی، (مقام)، له ئه سلدا (مکان القيّام)، شوینی لی راوه ستان، دواپی به کاره تراوه بو خودی ئه و شته ی پالی ده درپته لا، واته: به هو ی مه زنگرتنی ئه و که سه وه، که له و ی وه ستاوه، شوپه که به مه زن ده گیر ی، ئه مه وهک وشه ی: (جنّاب) و وشه ی: (کنف)، ده گو تر ی: جه ناب ی تو، (جنّاب) به مانای ته نیشت و (کنف) به مانای په نایه، به لّام دواپی پال ده درپته لای خودی ئه و که سه.

که واته: ﴿مَقَامَ رَبِّهِ﴾، واته: ۱- پیگهی به رزو بی وینه ی پهروه ردگاری. ۲- ﴿مَقَامَ رَبِّهِ﴾، واته: (قیامه أمّام ربّه)، راوه ستانی له پیش پهروه ردگاری.

رادەگیرى بۇ پرسیارو وهلام و، لیپسراوانه سزاو پاداشت بۇ دیارییکران.

٩- ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى﴾، ئەو بە دنیایی بەهەشت سەر و تگایەتی، بەهەشت شوونی حەوانەووەبەتی، وشە: (هَوَى، هَوَى يَهْوَى هَوَاً) ئارەزووی کرد، ئارەزووی

دهكات، تاره زوو كردن، (هَوَى) چاوگه، به لَام به مانای بهرکاره، وهك (خَلَقَ)، به مانای دروست كردنه، به لَام بۆ دروستكراو (مَخْلُوق) به كاردی، كهواته: (هَوَى)، له ئه سَلْدا چاوگه، به لَام به مانای تاره زوو بۆ كراوه، يه كَيْك له پرونكه رهوانی قوربان ده لَ: (وَالْمَقْصُودُ بِالْهَوَى: مَا تَرَعَبُ فِيهِ قَوَى النَّفْسِ الشَّهْوِيَّةِ وَالْغَضَبِيَّةِ مِمَّا يَخَالِفُ الْحَقَّ وَالنَّفْعَ الْكَامِلَ)، مه به ست له (هَوَى) ئه وه به كه هِيْزه تاره زوو خوازو هِيْزه تووره به به كانی نه فس، تاره زووی ده كهن، له وه دا كه پيچه وانهی هه ق و سوودی ته واوه، واته: پيچه وانهی بهر ژه وه ندي ته واوه، كه بریتیه له وه ده سه ئینانی په زامه ندي خوا سوره تہ.

كهواته: ئهم ئایه ته موباره كانه، دوو هاوكيشه یان خستوونه روو:

هاوكيشه ی په كه م: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ هه ره كه س له خوا ياخیی بئ و، له سه ره پيچی خوادا سنوور به زینئ و ژيانی دياش هه لېژیری (ژيانی دنيا هه لېژیری به سه ره پۆژی دوايیدا)، ئه وه دهره نجامه ی بۆ په يدا ده بئ: ﴿فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْأَمَؤَى﴾ (جَحِيم): کلپه سه وزه كه ی ناگره، ناگری بلیسه داری دۆزه خ سه ره وتگا و شوینی هه وان ه وه به تی.

هاوكيشه ی دووهم: ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ به لَام هه ره كه سيك له پيگه ی به رزو بئ وینه ی په ره وه ردگاری ترسی هه بئ و خو ی له تاره زووه كان بگېژته وه، ئه مه پيشه کی په كه م و پيشه کی دووهم، دهره نجامه كه ی: ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْأَمَؤَى﴾ به دلینایی به هه شت سه ره وتگا و شوینی هه وان ه وه به تی:

(طَغْيَانٌ + إِنْتَارَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا = الْجَحِيمُ).

(خَوْفَ مَقَامِ الرَّبِّ + نَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى = الْجَنَّةُ).

پيويسته ئه وه راستيه جار يکی ديكه ش جه ختی له سه ره بکه ينه وه، كه لي ره دا خوا سوره تہ نه يفه ره مووه: ئه وه كه سه ی ژيانی دنيا ی خو شه وئ، يان ژيانی دنيا گرنگی پي ده دا، به ئه ندازه ی خو ی، به لكو ده فه ره موئ: ﴿وَأَثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، ژيانی دنيا ی هه لېژارد وه (هه لېژارد وه به سه ره پۆژی دوايیدا)، ئنجا ئه وه

هەلبژاردنە مانای ئەوە نیە، کە گرنگیشتی بە پۆژی دواپی داو، بە لکو مەبەست پیتی ئەوەیە هەلبژاردووە ئیکتیفای پێ کردو، ئەگەرنا کەسێک لە ژيانی دنیا دا تێپەڕینتی، بە لām پڕواشی بە پۆژی دواپی هەبێ، بە دلنایای ئەوە گوناھبارە، بە لām جیگای دۆزەخ نیە، بە و واتایە ئەھلی دۆزەخ بێ، بە یە کجارەکیی، چونکە لە ئایەتەکانی دیکە داو، لە فەرماشتی پێغەمبەر دا ﷺ هاتو کە مرۆف دەبێ بە ئەندازە ی ئەوەی ژيانی دنیا دەپهێنێ و، ژيانی دنیا بە باشی دەگوزەرینێ، گرنگی و بایەخی پێ بدات و خەمی لێ بخوات، بە لām گرنگ ئەوەیە تێنەپه پینێ و، نەیکاتە ئامانجی و، لە سەر حیسابی پۆژی دواپی نەبێ و، بە پیتی بەرنامە ی خواو لە رێھەکی شەرعییەو بێ و بە ئامرازە ی شەرعییەو بێ، ئەگەر وا بێ، ئەو کاتە ئەو کەسە هیچ گلەیی نایەتە سەر.

ئەوی دیکەش کە دەفەر موێ: ﴿وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾، دەبێ بگوترێ: مەبەست ئارەزوو نەشەرعییە کان و نەھەقەکانن، یان دەبێ بگوترێ: ﴿وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾، لە تێپەڕاندن لە داواکردنی ئارەزوو کاند خۆی گێراو ئەوەو خۆی مەرزەم کردو، ئەگەرنا وشە ی (هَوَى) کە وە ک چاوگەو بە مانای بەرکار (مفعول به) ه، یانی: ئارەزوو کراو، بێگومان ئەوەی مرۆف ئارەزووی دەکات، هە یە پەرەوایەو، هە یە نەرەوایە.

بە کورتیی:

أ- یان دەبێ بگوترێ: لە ئەصلاً مەبەست لە (الْهَوَى) هەموو ئارەزوو نەرەوایەکانن.

ب- یان دەبێ بگوترێ: (الْهَوَى)، (أل) کە ی بۆ (عَهْد) ه، واتە: ئارەزوو نەشەرعییە کە.

کەواتە: مرۆف دەبێ خۆی لە ئارەزوو نەشەرعییەکان بپاریزێ، ئەگەرنا هەموو ئارەزوویە ک، مرۆف پابەند (ملزم) نیە خۆی لێ بگێرێتەو، بە لکو ئارەزووی خراپ و پێی خراپ، بۆ تێکردنی ئارەزووان حەرەمەو نەشەرعیە.

به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی (إِبْنِ عَثِمِينَ)

لێره‌دا به‌ر له‌وه‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ی چواره‌مه‌ به‌ جێهێڵین به‌ چاکم زانی،
قوله‌ باسیکی کورت له‌سه‌ر قسه‌یه‌کی (إِبْنِ عَثِمِينَ) په‌حمه‌تی خوای لای و
به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی بکه‌م:

(إِبْنِ عَثِمِينَ) که‌یه‌کیک بوو له‌ زانایانی دیاری تیسلام له‌ ته‌فسیره‌که‌ی
خوای^(۱) (تفسیر جزء عم) دا قسه‌یه‌ک ده‌کات به‌ بۆچوونی من تێیدا نه‌پێکاوه،
بۆیه به‌ چاکم زانی ئەو هه‌له‌یه‌ی راست بکه‌ینه‌وه، ده‌لێ:

(وَلِلْإِنْسَانِ ثَلَاثُ نَفُوسٍ مُّطْمَئِنَّةٌ وَأَمَارَةٌ وَلَوَامَةٌ، أَمَّا الْمُطْمَئِنَّةُ فَفِي قَوْلِهِ تَعَالَى:
﴿يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (۲۷) أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً (۲۸) فَادْخُلِي فِي عِبَادِي (۲۹)
وَأَدْخُلِي جَنَّتِي (۳۰) الفجر، وَأَمَّا الْأَمَارَةُ فَفِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنْ النَّفْسُ
لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنْ رَجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي غُفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۵۳) يوسف، وَأَمَّا اللَّوَامَةُ فَفِي
قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (۱) وَلَا أَقِيمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَامَةُ (۲) القيامة،
وَالْإِنْسَانُ يُحِسُّ بِنَفْسِهِ بِهَذِهِ الْأَنْفُسِ).

ئهم ده‌قی قسه‌که‌یه‌تی.

واته: م‌رو‌ف س‌ئ جو‌ره نه‌فسی هه‌ن:

۱- (مُطْمَئِنَّةٌ)، ئارام گرتوو، ئوقره گرتوو، (أَمَارَةٌ)، زۆر فه‌رمانکه‌ر به‌ خراپه، (اللَوَامَةُ)،
په‌خنه له‌ خو‌گ‌ر و، گله‌یی له‌ خو‌گ‌ر،

۲- هه‌رچی جو‌ری یه‌که‌می نه‌فسه، (النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ)، ئارامگرتوو له‌ قسه‌ی خوای به‌رزدا
هاتوه، که‌ ده‌قه‌رمو‌ی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (۲۷) أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً (۲۸)

(۱) تەفسیری به‌شی (عم)، لاپه‌ره (۵۳- ۵۴).

فَأَنخِلِي فِي عِبْرِي ﴿٣١﴾ وَأَنخِلِي جَنَّتِي ﴿٣٢﴾، الفجر. واتە: ئەي نەفسى ئارامگرتوو (ئۆقرە گرتوو) بگە پتوھ بۆ لای پەرورەدگار، تۆش پازىبى و، ئەوېش لە تۆ پازىبەو، بچۆ نىو بەهەشتە کەمەوھو بچۆ نىو بەندە کەمەوھو.

۲- (النَّفْسُ الْأَمَّارَةُ) لە قەسەى خۆاى بەرزدا ھاتو، کە دەفەرموى: ﴿وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالْأَسْوَاءِ إِلَّا مَا رَجَعْتُ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٧﴾﴾، يوسف. واتە: خۆم دوور ناخەمەوھو لە ھەلەو پەلە، چونکە نەفس زۆر فەرمان بە خراپە دەکات، مەگەر ئەو ھالەتەى پەرورەدگار بە بەزەبى بنوێت، بىگومان پەرورەدگارم لىبۆردەى بە بەزەبە.

۳- (النَّفْسُ اللَّوَّامَةُ) لە قەسەى خۆاى بەرزدا ھاتو، کە دەفەرموى: ﴿لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقِيمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾﴾، واتە: نەخىر (وانىە) سوێند دەخۆم بە پۆزى قىامەت و، نەخىر (وانىە ئەي ھاوبەش دانەرەکان!) سوێند دەخۆم بە نەفسى رەخنە لە خۆگر.

دواى دەلى: (وَالْإِنْسَانُ يُحْسِنُ بِنَفْسِهِ يَهْدِيهِ الْإِنْفُس)، مرووف لە خودى خۆیدا ھەست دەکات بەو سى جوړە نەفسانە.

رەخنە کەى منىش ئەوھە:

خو! ﴿٦١﴾ لە قورئانداو، پىغەمبەرى خاتەم ﷺ لە فەرمايشتەکانیدا باسى يەك نەفسیان کردو، جارى لە ئايەتەکاندا، خو! ﴿٦٢﴾ بۆ ھەموو مرووفىك باسى جەستەبەكى خاكىي و رووچىكى خواىي کردو: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾﴾، کاتىك جەستەكەيم رىكخست و، لەو رووھەى تايبەتکراوى خۆمە، فووم بە بەردا کرد، بۆى بە کړنووش دابکەون. ھەرودھا لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتو: ﴿إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ﴾، (أخرجه: مسلم: ۹۲۰)، واتە: کاتىك رووھ لە جەستە دەچىتە دەرى، چاو شوێنى دەکەوێ... کە ديارە رووھى پى دەگوترى، وەك ھەقىقەتى خۆى، کاتىك دەچىتە نىو جەستەش وشەى، نەفسى بۆ بەکاردى، بەلام ھەر يەك شتن.

به راستی پیم سهره (ابن العثیمین) په حمه تی خوی لی بی، تووشی نهو هه لیه بووه، وایزانیوه مروّف سی نه نفسی ههن، نه خیر یه ک نه نفسی هه یه، من له کتبه کانی خوّمدا به تایهت له کتبی: (رېگای صالح بوون و بهرهو خواچوون) دا، ههروه ها له کتبی: (گیانی ژبان) و له کتبی: (خواپه رستی و ته زکیه و ته قوا)، که یه کیکه له کتبه کانی: (مهوسووعه ی: بهرهو باشر پیگه یشتن و پیگه یشتن)، لهو چوار کتیانه داو له شوئی دیکهش دا باسم کردوه، که خوا یه ک نه نفسی به ههر کام له مروّفه کان داوه:

۱- نهو نه فسهش له نه سلّدا نه گهر مروّف لی گهری، زور فه رمان ده کات به خراپه (أَمَارَةٌ بِالسُّوءِ) ده بی.

۲- دوی نه وهی مروّف له گه ل خویدا خه ریک ده بی، ده چته حاله تیکی میانجی و زور فه رمان ناکات به خراپه، به لکو جار جار خراپه ده کات و، خاوه نه که ی ده یگر پته وه بو چاکه و، ده که ویتنه حاله تی (الْوَامَةُ)، واته: له سه ر خراپه په خنه له خو ی ده گری، به لّام هی پیشی ههر فه رمان به خراپه ده کات.

۳- له قوناغیکی دیکه دا که مروّف زیاتر له گه ل خویدا خه ریک ده بی، ده چته قوناغی (مُطْمَئِنَّةً) و نهو نه فسه نارامده گری له سه ر جاده ی شه ریعت و، نوّقره گرتوو و داسه کناو ده بی و به ملاولدا ناروا، تاوان ناکات و، شایسته ی نهو ده بی خوا بیدوین: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنِّةُ﴾ (۲۷) ﴿ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ (۲۸) ﴿فَادْخُلِي فِي عِلْدِي﴾ (۲۹) ﴿وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ (۳۰)، نهی نه نفسی نارام گرتوو، نوّقره گرتوو، له سه ر جاده ی شه ریعت، که هه لبه زو دابه زت نه ماوهو، لادان و تاوانت نه ماوه!

له م ته فسیره دا عاده م وایه: دوی نه وهی ته ماشای ته فسیره کان ده کم، وپرای نه وهی له ته فسیره کان به هره مه ند ده بم، نه گهر شتیکی دیاریکراویش هه بی و به پیویستی بزائم، هی ته فسیرک باسی ده کم، به لّام وپرای به هره لی وه رگرتنه کان و ناماژه کردن به ته فسیره کان، نه گهر تیبینی و په خنه و

سەرنجیشم ھەبێ، لەسەر تەفسیری یەکتیک لە زانایان، لە تەفسیرکردنی
 ئایەتیک دا کە تییدا، نەییەکابێ، ھەر کەسێک بێ ھەر لە (الطبري) یەوہ بگرہ
 (رەحمەتی خوای لێ بێ)، بەلکو لە پێش (طبري) یشدا، ئەگەر لە ھاوہلان و
 لە شوینکەوتووایشەوہ شتیک ھاتبی کە عەقلم نەبیرێ، ئنجا چ ئەو قسە یە
 ئەو ھاوہلە کردبیتی، یاخود ئەو زانای تابیعینە گوتوو بیتی، یاخود پێشەوا یەکی
 دیکە گوتبیتی، ھەر وہا سەنەدەکی راست بێ، یان بە دەمی ئەو وہوہ گوترابی،
 گرنگ ئەوہ یە ھەر شتیک بە پێوستی بزنام و پێم وابی لە مانا لیکدانەوہ ی
 ئایەتەکی خوای پەرورەدگاردا نەبێکاوہ، بە ئەرکی شەرعیی سەرشانی خۆمی
 دەزانم، کە ئاماژە ی پێ بکەم، وەک زانایان گوتوو یانە: فلان زانایە لە لامان
 خۆشەویستە، بەلام ھەقمان لەو خۆشتر دەوێ.

مەسەلەى پىنجەم و كۆتايى:

ئاگادار كىرەنەۋەى پىنجەمبەرى خوا ﷻ كە ئەوانەى لە بارەى ھاتنى قىامەتەۋە لىتى دەپرسن، با بزائن ئەۋە ھىچ پەيۋەست نىيە بەۋەۋە، تەنيا پەروەردگارى كۆتايىيەكەى دەزانى، موحەممەد ﷺ تەنيا ترساندىنى ئەوانەى سامى لىدەكەن، ئەركىبەتى، كاتىكىش دىي پىيان وا دەبى تەنيا ئىۋارەيەك يان چىشتەنگاۋىك لە ژيانى دىيادا ماۋنەۋە:

خوا دەففەرمۆي: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۖ﴾ ﴿٤٢﴾ ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۖ﴾ ﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَلًا ۖ﴾ ﴿٤٤﴾ ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ خَشْيَتِهَا ۖ﴾ ﴿٤٥﴾ ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحًى﴾ ﴿٤٦﴾

شىكرەنەۋەى ئەم ئايەتەنە، لە پىنج بەرگەدا:

١- ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۖ﴾، لە بارەى (ساعة) ھە لىت دەپرسن: كەيە كاتى لەنگەر گرتەكەى؟ وشەى: (ساعة) ھەك جارانى دىكەش باسما كىردە، دەگونجى مەبەست پىي ئاخىر زەمان بى، كە لىرەدا وا پىدەچى، واتە: تىكچوونى ئەم گەردوونە، چونكە بەدلىيى پىش ئەۋە قىامەت بى، دەبى ئاخىر زەمان بى، تنجا دوايى قىامەت دى، بۆيە يەكەك لە بىيروايان دەپرسى: ئەۋ ئاخىر زەمانەى تۆ دەلىلى كە ئەم دىيائە كۆتايى دى كەى دى؟ ھەرچەندە وشەى: (ساعة) لە قورئاندا جارى وايە بۆ كۆى پۆژى دوايى بە ھەردوو قۇناغى ئاخىر زەمان و قىامەتەشەۋە بەكارھاتە، بەلام بە پىي سىياق مانايەكەى ديارى دەكرى، لە بارەى (ساعة) ھە، يانى: ئەۋ كاتە ديارىكرەۋەى دىيائى تىدا كۆتا دى، ياخود: لە بارەى ئەۋ كاتەۋەى كە پۆژى دوايى تىدا دى، لىت دەپرسن: لەنگەرگرتەكەى كەيە؟ ﴿أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۖ﴾، (أَيَّانَ) ھەك پىشتىريش گوتوۋمانە: (إِسْمُ يُسْتَقْفَمُ بِهِ عَنِ تَعْيِينِ الْوَقْتِ)، ئەۋ سەلدا ﴿أَيَّانَ ۖ﴾، بىرئىيە لە: (أَيُّ أَنْ)، چ كاتىك، ناۋىكە پىسارى پى دەكرى، لە بارەى ديارىكرەۋەى كاتىكەۋە بۆ شىتەك، ﴿مُرْسَاهَا ۖ﴾، («مُرْسَاهَا»

مَصْدَرٌ مِمِّی لِفَعْلٍ أَرَسَى، وَالْإِرْسَاءُ: جَعَلَ السَّفِينَةَ عِنْدَ الشَّاطِئِ لِقَصْدِ النَّزُولِ مِنْهَا، تَشْبِيْهَا
لِلسَّاعَةِ بِالسَّفِينَةِ الْجَارِيَةِ، ﴿مُرْسَهَا﴾، وَشَهَى: (مُرْسَى)، چاوگیکی میمیه، له (أَرَسَى) وه
هاتوه، (أَرَسَى)، واته: چه سپاندی (مُرْسَى)، واته: چه سپاندن (إِرْسَاء) به کوردیی ده تئین:
له نگهه پیگرتن، بریتیه له وهی که شتی له لای که ناری دهریا، له نگهه ری پی بگیری تا کو
ئهوانهی سواری بوون، سه رنشینه کانی دابه زن، لیره دا خوا پوژی دواپی چواندوه به
که شتییه که وه که به سه ر دهریا دا دهروات، دواپی له که ناری دهریا له نگهه ده گری.

ئهم ژیا نه دنیا ییه شه دهر وا دهر واو کاتیک دی، کو تایی دی، وه که چو ن
که شتییه که له نگهه ده گری له که ناری دهریاو، ده پی سه رنشینه کانی دابه زن، ئهم
ژیا نه دنیا ییه شه کاتی دی، کو تایی دی، هه موو ئهوانهی له سه ر زه وین ئهوانهی له و
کاته دا خاوه نی ژیا ن ده بن، هه موویان کو تایان پی دی، ئنجا که لئی ده پرسن،
ئا یا ئه و پرسینه پرسیا رکردنی راسته قینه بووه، که بزائن که نگیتی؟ ده گونجی،
به لام زیاتر وا پی ده چی مه به ست پی پرسیا ری لیکردنی نکو ویلی لیکردن و گالته
پیکردن بووی، ئه وه له و بیروایانه ده وه شتییه وه، خوا ده فهرمو ی:

۲- ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَا﴾، تۆ چ په یوه ندیی هکت به باس و خوا سی (کاته که) وه هه به؟!
﴿فِيمَ أَنْتَ﴾، («فِيمَ» اسْمٌ اسْتِفْهَامٌ يَعْنِي: أَيُّ شَيْءٍ؟ مُسْتَعْمَلَةٌ فِي التَّعْجِيبِ مِنْ سَوَالِ
السَّائِلِينَ عَنْهَا ثُمَّ تَوْبِيْخُهُمْ)، وشه ی: ﴿فِيمَ أَنْتَ﴾، ناوی پرسیا رکردنه به مانای (أَيُّ شَيْءٍ)،
چ شتیک، به لام لیره دا به کاره یتر اوه بو سه رسو پماندن له پرسیا رکردنی پرسیا رکه ره کان،
پاشان سه ره زه نشیکردن، واته: تۆ چ په یوه ندیی به باس و خوا سی هاتنی (ساعة) ده وه
هه به، کاته که (ساعة) ش، ئاخیر زه مانه، یا خود پوژی دوا ییه.

۳- ﴿إِلَى رَبِّكَ مُنْهَاجًا﴾، کو تاییه که ی به ره و لای په روه ردگارت، ﴿مُنْهَاجًا﴾، (الْمُنْتَهَى:
أَصْلُهُ مَكَانٌ أَنْهَاءُ السَّرِّ، ثُمَّ أُطْلِقَ عَلَى الْمَصِيرِ)، له ئه سلدا (مُنْتَهَى) ناوی شوینه، شوینی
کو تایی هاتنی پویشتی، به لام به مانای سه ره نجام به کارهاتوه، واته: سه ره نجامه که ی
به ره و لای په روه ردگارت، که به دلنیا یی لیره دا مه به ست ئه وه یه: زانیاری سه ره نجامه که ی
و، زانیاری هاتنی کاتی کو تاییه که ی بو لای په روه ردگارت.

۴- ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَحْشَنهَا﴾، تۆ تەنیا ترسینەر وریاکەرەوێ ئه و کەسە ی سام و ههیه تهی ههیه به رانبه رى به رانبه ر به ئاخیرزه مان (ساعة)، به رانبه ر به رۆزى دوايى، يان به رانبه ر به قيامه ت.

وهك چۆن وشه ی: ﴿مُنْذِرٌ مَّنْ يَحْشَنهَا﴾، هاوه، ديسان: (مُنْذِرٌ مَّنْ يَحْشَاهَا) ش، خویندراوه ته وه، واته: به تهنوینیش.

۵- ﴿كَانَ يَوْمَ يَرْوُفُهُمْ أَلاَّ عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾، نهوانه ی پرسیار دهكەن كاتيك نه و (كاره سات)ه ده بین، ﴿لَوْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾، وهك نه وه وان كه تهنیا ئیواره یهك، یاخود چیشته نگاوێك مابنه وه، ﴿عَشِيَّةً﴾: نه و كاته یه كه لادانی خۆر له ئیوه راستی ئاسمانه وه دهست پیده كات، تاكو ئاوابوونی.

(ضحی) بریتیه له وه كاته ی له هه لئاتنی خۆره وه دهست پیده كات، تاكو خۆر ده گاته ئیوه راستی ئاسمان، به كوردی به (ضحی) ده لێن: چیشته نگاو، به (عشیه) ش ده لێن: ئیواره، به لام به پێی باو (عرف) زۆر كه س (ئیواره) تهنیا به سه روچه دی شیوان ده لێن و، چیشته نگاویش به وه كاته ده لێن كه رۆژ نه ندازه یهك به رز ده بیته وه.

یهكێك به یهكێك ده لێ: (أَتَيْتُكَ غَدَاةً أَوْ عَشِيَّتَهَا) واته: به یانی هاته لات یان ئیواره كه ی، لیره ش: (أَوْ ضُحَاهَا)، رانای (ها) گێرراوه ته وه بۆ (عَشِيَّةً) له بهر نه وه ی هه ردووکیان پێكه وه په یوه ستن، هه ردووکیان له یهك رۆژدان، یهکیان كو تاییه كه یه تی و، نه وی دیکه شیان سه ره تایه كه یه تی، ﴿عَشِيَّةً﴾، واته: (مساء)، ئیواره ﴿ضُحَاهَا﴾، واته: (صباح)، به یانی ئنجا له بهر نه وه ی هه ردووکیان هی یهك رۆژن، بۆیه (ضحی) پالندراوه ته لای (عَشِيَّةً).

كه ده قه رموی: ﴿عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾، (أو) یان، بۆ سه ریشكردنه له وێكچواندن دا، واته: به خه یالێ نه وان وایه، تۆ سه ریشکی و نه وان وا بیر ده كه نه وه، كه له

ژایانی دنیادا یان ئیوارەیه ک مابوونەو، یاخود چێشتەنگاویک مابوونەو، کوتابی تەفسیری ئەم سوورەتەش بەم دوو فەرماشتە ی پێغەمبەری خوا ﷺ:

۱- {قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى السَّاعَةُ؟ قَالَ وَمَا أَعَدَدْتُ لَهَا؟ قَالَ مَا أَعَدَدْتُ لَهَا إِلَّا أَنِّي أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، قَالَ: الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ} (أخرجه البخاري: ۶۱۶۷، ومسلم: ۲۶۳۹).

واتە: پیاویک بە پێغەمبەرخوای گوت، ئە ی پێغەمبەری خوا ﷺ (ساعة) کەنگن دێ؟ (واتە: ناخیر زەمان، یاخود پۆژی دوا یی) ئەویش پێی فەرموو: چیت بۆ ئامادە کردو؟ گوتی: جگە لە خوێستنی خواو پێغەمبەرە کە ی هیچم بۆ ئامادە نەکردو، ئەویش ﷺ فەرمووی: مرۆڤ لە گەڵ ئەو کەسە دایە کە خوێستو.

یانی: مادام پێغەمبەری خوات خوێستو، لە پۆژی دوا ییش دا لە خزمەت پێغەمبەر دای ﷺ.

۲- {مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ رضي الله عنها: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَكْرَهُ الْمَوْتَ! فَقَالَ: لَيْسَ ذَلِكَ، وَلَكِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا حَضَرَ الْمَوْتَ، بُشِّرَ بِرُضْوَانِ اللَّهِ وَكَرَامَتِهِ، فَلَيْسَ شَيْءٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا أَمَامَهُ، فَأَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ، وَأَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ،} (أخرجه البخاري: ۶۵۰۷).

واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ دەر فەرمووی: هەر کەسێک دیداری خوا ی حەز لێ بێ، خواش حەز بە دیداری دەکات و، هەر کەسێ پێی خوێ نەبێ بە دیداری خوا بگات، خواش حەز بە چارەو دیداری ناکات، عائیشە (خوا لێی پازی بێ) گوتی: ئە ی پێغەمبەر خوا ﷺ! هەموومان رێمان لە مردنە (کە یفمان بە مردن نایەت) فەرمووی: مەبەست ئەو نە، بە لکو برۆدار کاتێک دەچێتە حالەتی سەرە مەرگەو، مۆژدە ی پێ دەدرێ بە رەزامەندی خواو رێز لێگرتنی خوا بۆی، ئنجا هیچ شتێک لە لای خوێستەر نابێ لەو ی بگاتە ئەو ی لە پێشێ ی و حەز بە دیداری خوا دەکات، بۆیە خواش لەو کاتە دا حەز بە دیداری دەکات، (مەبەست پێی ئەو یە).

خوا بە لوتف و کەرەمی خوئی ئیمە لەو کەسانە بگێرێ کە سەرەنجام خێر دەبن و بە شێوەیەك بژین و ژيانە دنیایە کەمان وا بگوزەرتین، کە کۆتاییە کە ی وای هەر کاتیک مردمان گەیشتە سەر، هەز بکەین زوو بە خزمەت خوای پەرورەدگارو بە دیداری خوا شاد بین و، بە دیداری پیغەمبەری خوا ﷺ شاد بین، پیشی لە قوونای بەرزەخ داو، پاشانیش لە قوونای پوژی دوایی و قیامەتدا، هەلبەتە ژيانی پاک و چاک و بە پیتی شەریعەت بەرپووەبردنیشتی، بیگومان سەرەنجامە کە ی خێرە، چونکە پیغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: هەر کە سە لەسەر چی بژی لەسەر ئەوەش دەمری و، لەسەر چیش بمری لەسەر ئەوە زیندوو دەکریتەو^(۱)، لێرەشدا کۆتایی بە تەفسیرکردنی کۆی سوورەتی (النازعات) دینین.

(۱) {يُتَبَعُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ} أخرجه عبد بن حميد: ۱۰۱۳، ومسلم: ۲۸۷۸، وابن حبان: ۷۳۱۹، والحاكم: ۳۶۸۸.

نیوه پووک

- پیشه کی ئەم تەفسیرە بە گشتی..... ۵
- بەرچاو پوونیه کی گزنگ له باره ی ئەم تەفسیرە وه ۱۰
- تەفسیری سوورپه تی (نوح)..... ۱۵**
- دەستپێک..... ۱۷
- پێناسە ی سوورپه تی (نوح) و بابە ته کانی..... ۱۷
- یه کهم: ناوی ئەم سوورپه ته:..... ۱۷
- دووهم: شوینی دابه زینی:..... ۱۷
- سێهه م: ژماره ی ئایه ته کانی:..... ۱۸
- چوارهم: ریزبه ندیی له موصحه ف و له دابه زیندا:..... ۱۸
- پێنجه م: نیوه پووک:..... ۱۸
- شه شه م: تاییه ته ندیه کانی:..... ۱۹
- حه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کانی ئەم سوورپه ته: ۲۰
- ده رسی یه کهم..... ۲۱
- پێناسه ی ئەم ده رسه ۲۳
- مانای ده قا و ده قی ئایه ته کانی..... ۲۵
- شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کانی..... ۲۷
- مانای گشتیی ئایه ته کانی..... ۳۱
- مه سه له گزنگه کانی..... ۴۳
- ده رسی دووهم..... ۶۳
- پێناسه ی ئەم ده رسه ۶۵
- مانای ده قا و ده قی ئایه ته کانی..... ۶۷
- شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کانی..... ۶۸
- مانای گشتیی ئایه ته کانی..... ۷۰
- مه سه له گزنگه کانی..... ۷۴
- کورته باسێک له باره ی بته رستییه وه..... ۸۲

- تەفسىرى سوورەتى (الجن)..... ۹۹
- دەستىك..... ۱۰۱
- پىناسەى سوورەتى (الجن) و بابەتەكانى..... ۱۰۱
- يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:..... ۱۰۱
- دووم: شوئى دابەزىنى:..... ۱۰۱
- سىيەم: ژمارەى ئايەتەكان:..... ۱۰۲
- چوارەم: پىزىبەندىي لە موصحف و لە دابەزىندا:..... ۱۰۲
- پىنچەم: ئىوهرۇكى:..... ۱۰۴
- شەشەم: تايەتەندىيەكانى:..... ۱۰۶
- حەوتەم: دابەشكردى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:..... ۱۰۷
- كورتە باسلىك دەر بارەى جند..... ۱۰۸
- دەرسى يەكەم..... ۱۵۳
- پىناسەى ئەم دەرسە..... ۱۵۵
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان..... ۱۵۷
- شىكرىدەنەوہى ھەندىك لە وشەكان..... ۱۵۹
- ھۆى ھاتتە خوارەوہى ئايەتەكان..... ۱۶۴
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۱۶۶
- مەسەلە گرنگەكان..... ۱۷۲
- دەرسى دووم..... ۲۰۱
- پىناسەى ئەم دەرسە..... ۲۰۳
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان..... ۲۰۴
- شىكرىدەنەوہى ھەندىك وشەكان..... ۲۰۵
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۲۰۶
- مەسەلە گرنگەكان..... ۲۱۱
- كورتە باسلىك لە بارەى پەنھان (غيب) و سنوورى پەيپىردىيەوہ..... ۲۲۳
- تەفسىرى سوورەتى (المزمل)..... ۲۳۱
- دەستىك..... ۲۳۳

- ۲۳۳.....پېتناسەى سوورەتى (المزمل) و بابەتەكانى.
- ۲۳۳.....يەكەم: ناۋى ئەم سوورەتە:
- ۲۳۳.....دوۋەم: شوئى دابەزىنى:
- ۲۳۶.....سېئەم: ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە:
- ۲۳۶.....چوارەم: رېزبەندىيە لە دابەزىن و لە موصەفدا:
- ۲۳۸.....پېئىجەم: نېۋەرۋى:
- ۲۴۰.....شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:
- ۲۴۱.....حەوتەم: دابەشكردى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:
- ۲۴۳.....دەرسى ئەم سوورەتە:
- ۲۴۵.....پېتناسەى ئەم دەرسە:
- ۲۴۹.....ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان:
- ۲۵۱.....شېكرىنەۋەى ھەندىك لە وشەكان:
- ۲۵۵.....ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان:
- ۲۶۱.....ماناى گىشتىي ئايەتەكان:
- ۲۶۸.....مەسەلە گرنگەكان:
- كورتە باسېك لە بارەى ئەدەبەكانى قورئانخوئىدن و، پېتناسە و حوكم و گرنگى و پلەكان و چۆنپىيەتى قورئان خوئىدئەۋە و ئەدەبەكانى قورئان خوئىدئەۋە
- ۲۸۵.....كورتە باسېك لە حەوت سەرنج دا:
- ۲۳۱.....**تەفسىرى سوورەتى (المدر)**
- ۲۳۳.....دەستېك:
- ۲۳۳.....پېتناسەى سوورەتى (المدر) و بابەتەكانى:
- ۲۳۳.....يەكەم: ناۋى ئەم سوورەتە:
- ۲۳۳.....دوۋەم: شوئى دابەزىنى:
- ۲۳۴.....سېئەم: ژمارەى ئايەتەكانى:
- ۲۳۴.....چوارەم: رېزبەندىيە لە موصەف و لە دابەزىندا:
- ۲۴۰.....پېئىجەم: نېۋەرۋى ئەم سوورەتە:
- ۲۴۲.....شەشەم: تايەتمەندىيەكانى ئەم سوورەتە:

- ۳۴۳..... دابەشكردن ئايەتەكانى ئەم سوورەتە:
- ۳۴۵..... دەرسى يەكەم
- ۳۴۷..... پېئاسەى ئەم دەرسە
- ۳۴۸..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۳۵۰..... شىكرەنەوہى ھەندىك لہ وشەكان
- ۳۵۵..... ھۆى ھاتتەخوارەوہى ئايەتەكان
- ۳۶۱..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۳۷۷..... مەسەلە گزنگەكان
- ۴۰۹..... دەرسى دووہم
- ۴۱۱..... پېئاسەى ئەم دەرسە
- ۴۱۲..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۴۱۳..... شىكرەنەوہى ھەندىك لہ وشەكان
- ۴۱۶..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۴۲۲..... مەسەلە گزنگەكان
- ۴۳۸..... كورتە باسكىنازادىي مرقۇف لہ نىوان ويستى پەھى خواو ويستى جوزئى خۇيدا
- ۴۴۷..... **تەفسىرى سوورەتى (القيامة)**
- ۴۴۹..... دەستىك
- ۴۴۹..... پېئاسەى سوورەتى (القيامة) و بابەتەكانى
- ۴۴۹..... يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:
- ۴۴۹..... دووہم: شوئىي دابەزىنى:
- ۴۵۰..... سىيەم: ئمارەى ئايەتەكانى:
- ۴۵۰..... چوارەم: رىزبەندىي لہ دابەزىن و لہ موصحف دا:
- ۴۵۱..... پېئجەم: نىوہرۇكى:
- ۴۵۲..... شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:
- ۴۵۴..... ھەوتەم: دابەشكردن ئايەتەكان:
- ۴۵۵..... دەرسى ئەم سوورەتە
- ۴۵۷..... پېئاسەى ئەم دەرسە

- ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۴۵۹
- شىكرىدنهۋەى ھەندىك لى وشەكان..... ۴۶۱
- ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان..... ۴۶۷
- ماناي گشتىي ئايەتەكان..... ۴۶۹
- مەسەلە گىزىگەكان..... ۴۸۴
- كورتە باسلىك: بىنىنى بىرواداران بۆ خۋاي بەرز وبى وئىنە لەبەھەشت دا..... ۵۱۲
- كورتە باسلىك لى بارەى پۆزى دوايىيەۋە..... ۵۳۱
- تەۋەرى يەكەم: ماناي بىرواھىتان بە پۆزى دوايى:..... ۵۳۲
- تەۋەرى دوۋەم: گىزىكى و پىگەى بىرواھىتان بە پۆزى دوايى:..... ۵۳۴
- تەۋەرى سىيەم: بەلگەكانى بىرواھىتان بە پۆزى دوايى:..... ۵۳۶
- تەۋەرى چوارەم: قۇناغەكانى پۆزى دوايى و پىشەككەيەكەي:..... ۵۴۲
- تەۋەرى پىنچەم: ھەۋت مەسەلەى گىزىكى پەيۋەست بە قىيامەتەۋە:..... ۵۵۱
- تەۋەرى شەشەم و كۆتايى: قۇناغى سىيەمى پۆزى دوايى:..... ۵۵۶
- تەفسىرى سوۋرەتى (الإنسان)**..... ۵۶۳
- دەستىيىك..... ۵۶۵
- پىئاسەى سوۋرەتى (الإنسان) و بابەتەكانى..... ۵۶۵
- يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە:..... ۵۶۵
- دوۋەم: شوئى دابەزىنى:..... ۵۶۷
- سىيەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۵۷۶
- چوارەم: رىزبەندىي لى موصەف و لى دابەزىندا:..... ۵۷۷
- پىنچەم: ئىۋەرۋكى ئەم سوۋرەتە:..... ۵۷۷
- شەشەم: تايەتەندىيەكانى ئەم سوۋرەتە:..... ۵۷۸
- ھەۋتەم: دابەشكرىنى ئايەتەكانى بۆ دوۋ دەرس:..... ۵۷۹
- دەرسى يەكەم..... ۵۸۱
- پىئاسەى ئەم دەرسە..... ۵۸۳
- ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۵۸۵
- شىكرىدنهۋەى ھەندىك لى وشەكان..... ۵۸۷

- ماناي گشتىي ئايەتەكان..... ۵۹۵
- مەسەلە گىرنگەكان..... ۶۰۶
- كورتە باسېڭ لە بارەى چىيەتى مرۆڧەوہ..... ۶۱۰
- كورتە باسېڭ لە بارەى چەمك و واتاي ھىدايەتەوہ..... ۶۱۵
- دەرسى دووہم..... ۶۴۵
- پېئاسەى ئەم دەرسە..... ۶۴۷
- ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان..... ۶۴۸
- شىكردەنەوہى ھەندېڭ لە وشەكان..... ۶۴۸
- ماناي گشتىي ئايەتەكان..... ۶۵۰
- مەسەلە گىرنگەكان..... ۶۵۷
- كورتە باسېڭ: پەيوەندىي ئېوان ويستى خواو ويستى مرۆڧ..... ۶۸۰
- تەفسىرى سوورەتى (المىرسلات)**..... ۶۸۷
- دەستېڭ..... ۶۸۹
- پېئاسەى سوورەتى (المىرسلات) و بابەتەكانى..... ۶۸۹
- يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:..... ۶۸۹
- دووہم: شوئىي دابەزىنى:..... ۶۹۰
- سېئەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۶۹۱
- چوارەم: پىزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىندا:..... ۶۹۱
- پېئىجەم: ئېوەرۆڭى ئەم سوورەتە:..... ۶۹۱
- شەشەم: تايەئەندىيەكانى ئەم سوورەتە:..... ۶۹۲
- ھەوتەم: دابەشكردىي ئايەتەكانى:..... ۶۹۴
- دەرسى يەكەم..... ۶۹۵
- پېئاسەى ئەم دەرسە..... ۶۹۷
- ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان..... ۶۹۸
- شىكردەنەوہى ھەندېڭ لە وشەكان..... ۶۹۹
- ماناي گشتىي ئايەتەكان..... ۷۰۴
- مەسەلە گىرنگەكان..... ۷۱۳

- ٧٣٨.....چوار کورته سهرنج.
- ٧٤٣.....دهرسی دووهم.
- ٧٤٥.....پېناسه ی ئەم دهرسه.
- ٧٤٦.....مانای دهقاو دهقی ئایه ته کان.
- ٧٤٧.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان.
- ٧٥٠.....مانای گشتیی ئایه ته کان.
- ٧٦٠.....مه سه له گرنگه کان.
- ٧٨٣.....**ته فسیری سووره تی (النبا)**
- ٧٨٥.....ده ستیک.
- ٧٨٥.....پېناسه ی سووره تی (النبا) و باب ته کانی.
- ٧٨٥.....یه که م: ناوی ئەم سووره ته:
- ٧٨٦.....٢- شوینی دابه زینی:
- ٧٨٦.....٣- پزبه ندیی له موصحه ف و له دابه زیندا:
- ٧٨٧.....٤- ژماره ی ئایه ته کانی:
- ٧٨٧.....٥- ئیوه پۆکی ئەم سووره ته:
- ٧٨٨.....٦- تایه تمه ندیه کانی ئەم سووره ته:
- ٧٨٩.....٧- دابه شکردنی ئایه ته کانی:
- ٧٩١.....دهرسی یه که م.
- ٧٩٣.....پېناسه ی ئەم دهرسه.
- ٧٩٥.....مانای دهقاو دهقی ئایه ته کان.
- ٧٩٦.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان.
- ٨٠٢.....مانای گشتیی ئایه ته کان.
- ٨٠٨.....مه سه له گرنگه کان.
- ٨٢٧.....دهرسی دووهم.
- ٨٢٩.....پېناسه ی ئەم دهرسه.
- ٨٣٠.....مانای دهقاو دهقی ئایه ته کان.
- ٨٣١.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان.

- ۸۳۶..... مانای گشتیی ئایەتەکان.
- ۸۴۰..... مەسەلە گرنگەکان.
- ۸۷۱..... **تەفسیری سوورەتی (النازعات)**.
- ۸۷۳..... دەستیک.
- ۸۷۳..... پیتاسەى سوورەتى (النازعات) و بابەتەکانى.
- ۸۷۳..... یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:
- ۸۷۳..... دووهم: شوئى دابەزىنى:
- ۸۷۴..... سىيەم: رىزبەندىى لە موصحف و لە دابەزىندا:
- ۸۷۴..... چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانى:
- ۸۷۵..... پىنجەم: تېئوۋېرۇكى ئەم سوورەتە:
- ۸۷۵..... شەشەم: تايەتەندىيەکانى ئەم سوورەتە:
- ۸۷۷..... حەوتەم: دابەشکردنى ئایەتەکان بۆ چەند دەرسىك:
- ۸۷۹..... دەرسى يەكەم.
- ۸۸۱..... پیتاسەى ئەم دەرسە.
- ۸۸۳..... مانای دەقاو دەقى ئایەتەکان.
- ۸۸۵..... شىکردنەوہى ھەندىك لە وشەکان.
- ۸۹۰..... ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئایەتەکان.
- ۸۹۲..... کورتە باسىك لە بارەى سوئندەکانى قورپانەوہ.
- ۸۹۲..... بېرگەى يەكەم: وشەکانى سوئند خواردن:
- ۸۹۴..... بېرگەى دووہم: ئامانجى سوئند:
- ۸۹۵..... بېرگەى سىيەم: پایەکانى سوئند:
- ۸۹۸..... بېرگەى چوارەم: حىکمەتەکانى سوئند خواردنەکانى خوا ﷻ.
- ۹۰۹..... مانای گشتیی ئایەتەکان.
- ۹۲۵..... مەسەلە گرنگەکان.
- ۹۵۲..... دوو سەرنج دانى کورت لە زەوى و لە چایەکان.
- ۹۶۲..... بەرپەرچدانەوہى قسەيەكى (ابن عُثيمين).